

கழக வெளியீடு: கசுகள்

அருணகிரிநாத அடிகள்

அருளிச் செய்த

திருப்புகழ்

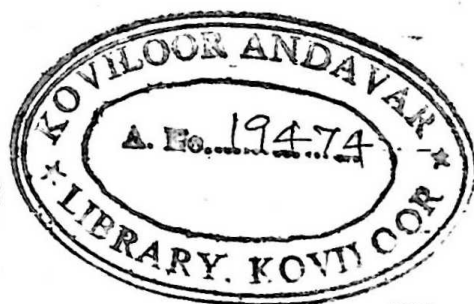
S. Muthumeenakshi
(SANGEETHA VIJAYAN)
24, Besant Road,
Royapettah, Madras-600 014.

**

குறிப்புரை:

கழகப் புலவர் குழு

**

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
1/140, பிரகாசம் சாலை, சென்னை-1.

© 1974 THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS,
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,

Branches:

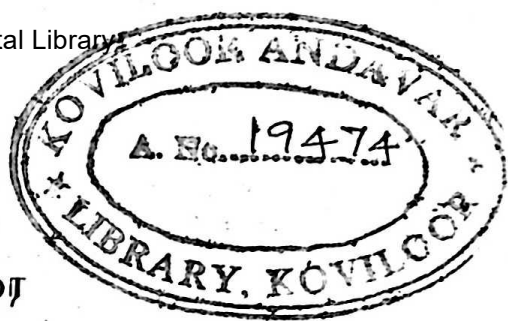
Tirunelveli-6. Madurai-1. Coimbatore-1.
Kumbakonam. Tiruchi-2.

Ed 1 March 1974

Q 26:417x150, 1
N 74

THIRUPPUKAZH

Appar Achakam, Madras-1. (1/2)

பதிப்புரை

முருகப் பெருமான் திருவருள் பெற்று உய்வதற்கு ஏற்ற சிறப்புடைய நூல்களுள் ஒன்று திருப்புகழ் என்னும் நூலாகும். மூலம் முழுவதும் அமைந்த சிறந்த பதிப்பாக இது விளங்குகிறது. இன்றியமையாத சிறு குறிப்புகள் அவ்வப்பக்கங்களின் அடியில் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர் முதலிய ஆறு திருவூர்களைப் பற்றிய பாடல்களை 'ஆறு திருப்படைவீடுகள்' என்னும் தலைப்பிலும், ஐம்பெரு மூலப்பொருள்களால் பெயர் பெற்ற, காஞ்சி, திருவானைக்கா, திருவண்ணாமலை, திருக்காளத்தி, தில்லை ஆகிய திருவூர்ப் பாடல்களைப் 'பஞ்ச பூததலங்கள்' என்னும் தலைப்பிலும், காசி முதலான பல கோயில்களைப் பற்றிய பாடல்களைக் 'காசி முதல் பல கோயில்கள்' என்னும் தலைப்பிலும், பொதுப் பாடல்களைப் 'பொதுப் பாடல்கள்' என்ற தலைப்பிலும் அமைத்து வெளியிட்டுள்ளோம்.

ஒவ்வொரு பகுதிப் பாடல்களையும் தனித்தனி அகரவரிசையில் அமைத்து, எளிதில் செய்யுளைக் கண்டு கொள்வதற்கேற்ற புதுமுறையில் வெளியிட்டிருப்பது இப் பதிப்பிற்குத் தனிச் சிறப்பாகும்.

நெடுநாள் கிடைக்கப் பெருதிருந்த திருப்புகழ் நூற் சுவடிகளை மிகப் பாடுபட்டுத் தேடி அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெரியார்கள் வடக்குப்பட்டு திரு. சுப்பிரமணிய பிள்ளையவர்களும் அவர் மைந்தர் திரு. வ. சு. செங்கல்வராய பிள்ளை எம். ஏ. அவர்களும் ஆவர்.

முதன் முதலில் திருப்புகழ் நூலை வெளியிட்ட வ. சு. செ. குடும்பத்தாருக்குத் தமிழகம் நன்றி பாராட்டும் கடப்பாடு உடையது.

திருப்புகழ்

திரு. வ. சு. செ. அவர்கள் முருகன் அருள் நூல் களைத் தொகுத்துப் பன்னிரு திருமுறைகளாக வகுத்து உரையுடன் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்துச் செயலாளராயிருந்த திரு. மா. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்கள் 1935ஆம் ஆண்டு சமாச வாயிலாகத் திருப்புகழ் நூல் முழுவதையும் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அருணகிரிநாத அடிகள் பாடிய பாக்கள் அல்ல என்று அறிஞர் சிலர் கருதி ஒதுக்கிய சில பாக்களையும் சேர்த்து 1361 பாடல்களைக் கொண்ட நூலினைத் திரு முதலியார் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

அருள் மொழியரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்கள் 1965இல் திருப்புகழ் மூலம் முழுவதையும் சிறந்த பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். இப்பொழுது மேற் குறிப்பிட்ட வெளியார் பதிப்புக்கள் கிடைப்பது அரிதாயிருத்தலின் கழகம் திருத்தமான பதிப்பாக வெளியிட வேண்டுமென்று அன்பர் பலர் வேண்டியதற்கிணங்கி இந் நூல் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது. அன்பர் பலரும் இதனை வாங்கிப் படித்துப் பயன் பெறுவாராக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

உ
முருகன் துணை

அருணகிரிநாத அடிகள் வரலாறு

பிறப்பும் இளமையும் :

முருகப் பெருமானிடம் ஆழ்ந்த பற்றுள்ளம் கொண்டு வாழ்ந்த அருணகிரிநாத அடிகள் வரலாற்றை அவர் இயற்றிய திருப்புகழ் முதலிய நூல்களைக் கொண்டும் செவிவழிச் செய்தி களாக வழங்கப் பெறுவன கொண்டும் அறியலாகும்.

வண்ணப் பாக்களை இயற்றுவதில் வல்லுநராக விளங்கிய அருணகிரிநாத அடிகள் பிறந்த ஊர் திருவண்ணாமலை. காலம் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டின் இடைப்பகுதி. அவர் காலத்து அரசன் பிரபுடதேவ மாமன்னன் என்பன அறியப்படுகின்றன. அவர்தம் பெற்றோர் பெயர்கள் புலப்படவில்லை.

கல்வி :

இவர் இளமையில் தேவாரம், திருமந்திரம், திருமுருகாற்றுப் படை, திருக்குறள், யாப்பருங்கலக்காரிகை முதலிய நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றனர். சிற்றிலக்கியங்களாகிய உலா, ஏசல், கலம்பகம், கோவை, சிந்து, தூது, பரணி, மடல், மாலை முதலியவற்றிலும் பயிற்சி பெற்றனர்.

“ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு
எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து”

“தவமும் தவமுடையார்க் காகும்”

என்று திருவள்ளுவர் கூறிய நல்லுரைகளுக்கு ஏற்பக் கல்வியறி வினால் விளங்கியது மட்டுமன்றி முருகப்பெருமானிடத்தும் அழுந்திய பற்றுள்ளங் கொண்டு விளங்கினார்.

வறுமையும் பிணியும் :

ஊழ்வினை வயத்தால் பரத்தையர் மயலிற்பட்டுத் தம் பொருளை இழந்தார். பொருளுடையாரிடம் சென்று அவரைப் புகழ்ந்து பாடி அவ்வழியிற் கிடைத்த பொருளையும் வேசியர் பொருட்டே செலவழித்தார். அதனால் வறுமையும் பொல்லாப் பிணியும் அடையப் பெற்றார்.

பின்னர் அருணை இறைவன் போன்ற தவப் பெரியார் ஒருவர் இவர் முன் தோன்றி இவர்படும் துன்பத்தினைக் காணப்பொருது, இரக்கங்கொண்டு மிக்க அன்புடன் 'அன்ப நீ முருகப் பெருமானே இடையருது நினைத்து வழிபடும் தவநிலையை மேற்கொள்க' எனக் கட்டளை இட்டு மறைந்தனர். அம் மொழிகளின் பெருமை உணராது இவர் நோய்த் துன்பத்தினின்றும் நீங்கும் வழியறி யாது தம்முயிர் விடுதலே சாலச் சிறந்ததென நினைத்துத் திருவருணைத் திருக்கோயிலின் கோபுரத்தின்மேல் ஏறித் தம் உயிரை மாய்க்கக் குதித்தனர்.

அருள் பெறுதல் :

அவ்வேளை முருகப் பெருமான் முனிவர் வடிவத்தில் வந்து தம் திருக்கையால் தாங்கி அருணகிரியாரைக் காப்பாற்றினார். மயிலின்மீது தோன்றித் தமது நடனக் காட்சியளித்தனர். அருணகிரியார் நாவில் தம் வேல்கொண்டு தம் ஆறெழுத்தைப் பொறித்தனர். அக்கமணி மாலை ஒன்றும் அளித்தனர்.

'சும்மா இரு சொல்லற'—என்னும் மௌனவழியைக் கூறினர். அருள் ஞானம் பெறச் செய்தார்.

'முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை' என அடியெடுத்துக் கொடுத்துத் திருப்புகழ் பாடுமாறு கட்டளையிட்டார்.

அருணகிரியார் தாம் பெற்ற பேறுகளை நினைத்து மகிழ்ந்து திருவருணையில் உள்ள கோபுரத் திளையனார் கோவிலில் தவநிலையில் இருந்தனர்.

திருவருணை இறைவன் இவர்முன் தோன்றித் திருநீறு அளித்து 'நின்னுயர் ஒழிக' என வாழ்த்தினார். உண்ணாமுலை அம்மையும் இவர்முன் தோன்றி 'நின் பிறப்பு ஒழிக' என வாழ்த்தி அருள்புரிந்தனர். வள்ளியம்மையாரும் தம் திருக்கையால் இவர் தலையைத் தொட்டு வாழ்த்தினார். இவர் பின்னரும் பல நாள் அத்திருவூரிலே யிருந்து தவம் செய்து வந்தார். இடையிடையே வண்ணங்கள் அமைந்த திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடி அவ்வூர் மக்களால் பாராட்டப் பெற்றனர்.

திருவண்ணாமலைப் பகுதியை. அக்காலத்து ஆண்டு வந்த 'பிரபுடதேவ மாமன்னன்' இவரிடம் சிறந்த மதிப்பும் அன்பும் கொண்டு விளங்கினான். அக்காலத்தில் அன்னை உண்ணாமுலை அம்மையீது பற்றுடையவன்போல் காட்டி மக்களையும் மன்னளையும் தன் வழிப்படுத்தி வந்த 'சம்பந்தாண்டான்' என்பவன்

அருணகிரிநாத அடிகளின் புகழை அறிந்து பொருமை கொண்டான்.

ஒருநாள் மன்னனிடம் சென்று, மன்ன, எங்கள் இருவரில் யாவர்தாம் வழிபடும் கடவுளை வரவழைத்து அவையின் முன்காட்டுகின்றனரோ அவரே சிறந்தவர் ஆவர், என்றான். அதனைக் கேட்ட மன்னன் சம்பந்தாண்டாளை நோக்கி, நீ வழிபடும் இறைவியை அவையின் முன் வரவழைத்துக் காட்டுக எனக் கூறினான். சம்பந்தாண்டான் இறைவியை அவையின்கண் வரவழைக்கப் பலவாறு முயன்றும் இயலாதாயிற்று. பின்னர் அருணகிரிநாதர் முருகனை நினைத்து, “அதலசேட ஞாட” எனத் தொடங்கும் திருப்புகழைப் பாடி வேண்டினார். முருகப் பெருமான் அருணகிரியாரின் உண்மையன்பினைக் கண்டு இரங்கி அவைமுன் திருக்கை வேல் கொண்டு மயில்மீது தோன்றிக் காட்சியளித்து மறைந்தார். தோல்வியுற்ற சம்பந்தாண்டான் நாளை முற்றுத் தலைகவிழ்ந்து அவையை விட்டு வெளியேறினான்.

பல திருக்கோயில்களுக்கும் செல்லுதல்: (திருவருளை முதல் தில்லை வரை)

திருவருள் பெற்ற திருவருளைத் திருவூரில் பல ஆண்டுகள் இருந்து தவம் செய்தலோடு திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடி மகிழ்ந்த அருணகிரிநாதர் முருகக் கடவுள் உறையும் பல திருவூர்களுக்கும் சென்று வழிபாடு செய்ய நினைத்தார். திருவண்ணாமலையினின்றும் புறப்பட்டு அடுத்துள்ள திருக்கோவலூரை அடைந்தார். பின்னர்ச் சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரை இறைவன் ஆட்கொண்ட திருவெண்ணைய் நல்லூருக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தார். அவ்வூரில் முருகப் பெருமானுடைய நடனத்தைக் கண்டு வழிபட்டார்.

பின்பு திருநாவலூர், திருவாமூர், வடுகூர், துறையூர் இவற்றை வணங்கித் திருவதிகையை அடைந்தார். பின்னர்த் திருப்பாதிரிப்புலியூர், திருமாணிகுழி என்னும் திருவூர்களை வணங்கித் தில்லை நகர் சென்று சேர்ந்தார்.

தில்லைக் கோயிலின் பல இடங்களிலும் கோபுரவாயில் களிலும் உள்ள முருகப் பெருமான்மீது பல திருப்புகழ்ப் பாடல்களைப் பாடியாடி மகிழ்ந்தார். பலவண்ணங்களில் பல பாடல்களைப் பாடி நீண்டகாலம் அங்குத் தங்கியிருந்தார்.

தில்லையில் தங்கியிருந்தபோது அருகில் உள்ள திருவேட்களம், நெல்வாயில் என்னும் சிவபுரி முதலிய திருவூர்களை வணங்

கினார். பின்பு விருத்தாசலம் அடைந்து அத் திருவூரின் பெருமைகளைத் தம் திருப்புகழ்ப் பாடல்களில் அமைத்துப் பாடினார். தில்லை, முதுகுன்றம், திருமறைக்காடு முதலிய தமிழ்ப் பெயர்கள் அருணகிரியார் காலத்து, சிதம்பரம், விருத்தாசலம், வேதாரணியம் என வடமொழிப் பெயர்களால் வழங்கப்பட்டன என்பதை அறியலாம். இங்ஙனமே பல ஊர்ப் பெயர்களும், மக்கள் பெயர்களும், பிற பெயர்களும் வடமொழியில் பெயர்த்துப் பிற்காலத்தில் வழங்கப்பட்டன.

பின்னர் அருணகிரிநாதர் தில்லையினின்றும் புறப்பட்டு, கூடலையாற்றார், எருக்கத்தம்புலியூர், திருமுட்டம் முதலிய திருவூர்களில் உள்ள முருகப்பெருமானை வழிபட்டுத் திருப்புகழ் பாடினார். திருமுட்டத்துத் திருமாலையும் தம் பாடல்களில் புகழ்ந்து கூறினார்.

பின்பு கடம்பூர், ஆச்சாபுரநல்லூர், மயேந்திரப்பள்ளி என்பனவற்றை வணங்கிக் கொண்டு சீகாழியை அடைந்தார்.

சீகாழி முதல் திருவாரூர் வரை:

திருஞானசம்பந்தர் பிறந்த திருவூராதலின் சீகாழியில் பல நாள் அடிகள் தங்கி வாழ்ந்தனர். திருஞானசம்பந்தர் முருகப் பெருமானே என நினைக்கும் எண்ணமுடைய அடிகள் அத் திருவூரின் பெருமைகளையும் திருஞானசம்பந்தருடைய பெருமைகளையும் வாயாரப் புகழ்ந்து பாடினார்.

பின்னர்ச் சீகாழியினின்றும் அரிதின நீங்கிக் காவிரிப்பூம் பட்டினம், கரியவனநகர் இவற்றைத் தொழுது திருமண்ணிப் படிக்கரைக்கு வந்தார். இவர் திருமண்ணிப் படிக்கரையில் தங்கியிருந்தபோது ஒருநாள் இரவு இவர் கனவில் முருகப்பெருமான் வீரக்கழலும், கடப்பமாலையும் வேலும் விளங்க மயில்மிசைத் தோன்றியருளினார். “திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகில் உள்ள மேலைவயலூர் என வழங்கும் ‘செய்ப்பதி’யில் உள்ளோம்; நமது திருப்புகழை நாடோறும் பாடும் அன்பை உனக்கு அவ் வயலூரில் அளிப்போம். நீ அங்கு வந்து சேருக” எனக் கட்டளையிட்டு மறைந்தார். துயில் நீங்கி எழுந்த அருணகிரிநாதர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து வயலூரை விரைவிற சென்றடையும் விருப்பினரானார்.

அதன்பின் புள்ளிருக்கு வேளூரை அடைந்து ‘முத்துக்குமாரன்’ எனப் பெயர்கொண்டு விளங்கும் முருகப்பெருமானை மனமுருகி வழிபட்டார். அவ்வூரின் பெருமைகளைத் திருப்

புகழில் பாடினார். பின்னர்த் திருக்குறுக்கை, பொன்னூர் என்னும் திரு அன்னியூர் இவற்றை வணங்கி மாயூரத்தை அடைந்தார்.

பின்னர்த் தான்தோன்றியப்பர் என்னும் திருப்பெயருடன் இறைவன் உறையும் இடமான ஆக்கூரையும், அடுத்த திருக் கடலூரையும் வணங்கினார்.

கடற்கழிக் கரையில் உள்ள திருவிடைக்கழி என்னும் திருவூரை அடைந்து குராமர நிழலில் இருக்கும் முருகப் பெருமானைப் புகழ்ந்து பாடினார். முத்திதரும் திருவூர், திருவிடைக்கழி என்பதனைக் குறிப்பிட்டார். அதன்பின் திருப்பறியலூர், வழுலூர், கந்தன்குடி, திலதைப்பதி, அம்பர், அம்பர் மாகாளம், திருநள்ளாறு, கன்னடூர், திருமருகல், திருச்செங்காட்டங்குடி, திருவிற்குடி, விசயபுரம் என்னும் திருவூர்களில் உறையும் முருகப் பெருமானை வழிபட்டுத் திருவாரூரை அடைந்தார்.

திருவாரூர் முதல் திருமறைக்காடு வரை :

திருவாரூரில் தங்கியிருந்து தம் திருப்புகழில் மனுநீதிச் சோழனுடைய நீதிமுறையைச் சிறப்பித்துப் பாடினார். சிக்கல், நாகப்பட்டினம், தேவூர், எட்டிகுடி, வலிவலம், கைச்சினம், தண்டலை நீணெறி என்னும் திருவூர்களை வணங்கிப் பின் திருமறைக்காடு (வேதாரணியம்) வந்து சேர்ந்தார்.

திருமறைக்காடு முதல் கும்பகோணம் வரை :

திருத்தணி, செந்தில், பழநி என்னும் திருவூர்களைப் போலச் சிறந்ததும் இராமர் இராவணனைக் கொன்ற தீவினை நீங்க வழிபட்டதும் ஆகிய திருமறைக்காடு சிறந்த திருவூராதலின் அதனை வழிபட்டு, கோடிக் குழகர் கோயிலையும் வழிபட்டார். பின்பு எண்கண், குடவாயில், திருவாஞ்சியம், திரியம்பகபுரம், கூந்தலூர், திருவீழிமிழலை இவற்றை வணங்கித் திருவாவடுதுறை அடைந்தார். சொற்பிழை வாராது துதிக்க வேண்டும் என்னும் கருத்தினை விளக்கிப் பாடினார்.

பின்னர் திருப்பந்தனை நல்லூர், மருத்துவக்குடி, திருவிடை மருதூர், திரிபுவனம் என்னும் திருவூர்களை வணங்கிய பின் திருப்பனந்தாள் வந்து சேர்ந்தார். தம் மனக்கவலை தீர்க்கும்படி வேண்டினார். பின்பு கும்பகோணத்தை அடைந்தார்.

கும்பகோணம் முதல் சுவாமிமலை வரை :

கும்பகோணத்தில் உள்ள சோமீச்சுரத்தையும் வீர சைவ மடமாகிய பெரிய மடத்து முருகனையும் பாடினார். ஆடுதுறை, சிவ

புரம், 'கொட்டையூர், திருப்புறம்பயம், சத்திமுத்தம், பழையாறை, திருவலஞ்சுழி என்னும் திருவூர்களை வணங்கினார். பின்னர்ச் சுவாமிமலைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சுவாமிமலை முதல் திருச்செங்கோடு வரை :

சுவாமிமலை முருகன்மீது திருப்புகழ் பாடி வாழ்ந்தபின் காவனூர், தஞ்சாவூர் ஆகியவற்றில் இறைவனை வணங்கினார். தஞ்சாவூர்க் கோபுரத்தின் அழகு அவர் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது. பின்னர், திருவையாறு சென்று சித்திரை முழுநிலா நாளில் நடைபெற்ற ஏழூர் சுற்றுகை என்னும் விழாவினைக் கண்டு மகிழ்ந்தார் புகழ்ந்து பாடினார். கண்டியூர் முதலியவற்றை வணங்கியபின் பூவானுருக்கு வந்தனர்.

பூவானுரை வழிபட்டபின் திருமாந்துறை, வாலிகண்டபுரம், திருநெல்வாயில் அரத்துறை, வேப்பஞ்சந்தி ஆகியவற்றை வணங்கினார். பின்னர்க் கொல்லிமலை, தீர்த்தகிரி, கனகமலை, கொங்கணகிரி ஆகியவற்றில் இறைவனை வணங்கினார்.

திருச்செங்கோடு முதல் திரிசிராப்பள்ளி வரை :

திருச்செங்கோட்டு மலை மீதேறி அழகுமிக்க முருகப் பெருமானை இரு கண்களாலும் கண்டு மகிழ்ந்தார். மேலும் தமக்கு "நாலாயிரங் கண் படைத்திலனே அந்த நான்முகனே" என்று பாடினார். கணிகையரைக் கண்டு கலங்காத சிந்தை தமக்கு அளிக்க வேண்டுமென இரந்து பெற்றார். திருச்செங்கோடு மறை வழிபட்ட ஊர் ஆதலின், மனமுருகி அதனை வழிபட்டார். பின்பு, பவானி (திருநணை), பாண்டிக் கொடுமுடி, திருப்பராய்த் துறை என்னும் திருவூர்களை வணங்கிய பின் திரிசிராப்பள்ளியை வந்து அடைந்தார்.

திரிசிராப்பள்ளி மலையழகைக் கண்டார்; அந்த மலையழகில் முருகனைக் கண்டார். சிராப்பள்ளி எனக் கூறுவார் உள்ளத்துக் குடி கொள்பவன் முருகன் என்ற உண்மையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். வயலுருக்குச் சென்று பொய்யாக் கணபதியை வழிபட்டார். பின்னர் முருகப்பெருமான் அழைக்க அவர் அருளால் விராலிமலைக்குச் சென்று வழிபட்டார். அதன் பின்னர்க் கொடும்பாளூரையும் இடர் நீக்கும் கடம்பந்துறை முதலிய திருவூர்களையும் வழிபட்டார். பின்னர் நெருவூர், வெஞ்சமாக் கூடல், புகழிமலை ஆகியவற்றை வணங்கிச் சென்னிமலைக்கு வந்தார். இவருடைய பாடலுக்குகந்த சென்னிமலையாண்டவன் படிக்காசு அளித்தார். பின்னர் இவர் விசயமங்கலம் திருமுருகன்

பூண்டி, அவிநாசி, திருப்புக்கொளியூர் ஆகிய திருவூர்களில் வழிபாடு செய்தார்.

ஞானமலை, குருடமலை ஆகிய காடு அடர்ந்த பகுதிகளில் சென்றபோது, வழிதப்பி இவர் திகைத்து வருந்தினார். அப்பொழுது 'பயந்த தனிவழிக்குத் துணை' வரும் முருகன் வழிகாட்டி அழைத்துச் சென்றான். வேலாயுதம் அவருக்கு எப்பறத்தும் நின்று இரவு பகல் துணை செய்தது. பின்னர்ப் பேரூரை அடைந்தார்.

பேரூரில் பட்டி முனிவரை ஆட்கொண்டு, அவர் காணச் சிவ பெருமான் கொட்டி நடனம் ஆடிய சிறப்பினைத் தம் திருப்புகழில் அமைத்துப் பாடினார். பின்னர், வடகொங்கு நாட்டில் உள்ள எழுகரைநாடு என்னும் திருவூரையும் தென்சேரிகிரி, பட்டாலி -- சிவமலை இவற்றிலுள்ள முருகனையும் வழிபட்டார். பின்னர், சிங்கை, ஊதிமலை, சீரனூர், ஆய்க்குடி ஆகியவற்றை வணங்கிப் பழனி என்னும் ஊரை அடைந்தார்.

பழனி முதல் மதுரை வரை :

பழனிமலையாண்டவனையும் அடிவாரத்தில் உள்ள திருவாவினன் குடியையும் வழிபட்டார். பழனியில் வாழ்ந்த காலத்தில் வீரை நகரில் வாழ்ந்த கலிசைச் சேவகன் என்றும் காவேரி சேவகன் என்றும் வழங்கப்பெற்ற வள்ளலின் நட்பு ஏற்பட்டது. அவ் வள்ளலுடைய கொடைத் தன்மையையும் இறை பற்றினையும் புகழ்ந்து இவர் மனமாரப் பாடியுள்ளார். பழனியிலும் அதனை அடுத்த ஊர்களிலும் பலநாள் தங்கியிருந்தபோது அத் திருவூர்கள்மீது இவர் தொண்ணூற்றாறு பாடல்களைப் பாடினார்.

பின்னர் அடிகள் பூம்பறை, திருக்குளந்தை, தனிச்சயம், திருவேடகம் இவற்றை வணங்கி மதுரைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

மதுரை முதல் திருச்செந்தூர் வரை :

மதுரையில் சங்கிலி மண்டபத்தில் (கிளி மண்டபத்தில்) வீற்றிருக்கும் முருகவேளையும் வழிபட்டார். திருப்பரங்குன்றம், பழமுதிர்சோலை என்னும் படைவீடுகளையும் பின்னர்த் திருவாதவூர், திருநெல்வேலி ஆகியவற்றையும் வணங்கி நீண்ட காலமாகக் காண விரும்பிய திருச்செந்தூரை அடைந்தார்.

திருச்செந்தூர் முதல் ஈழநாடு வரை :

திருசெந்தூர் முருகனைக் கண்குளிர, மனங்குளிரக் கண்டு மகிழ்ந்தார். திருச்செந்தூரின் அழகினையும் முருகன் அருள்

புரியும் சிறப்பையும் வியந்து புகழ்ந்து பல பாடல்களைப் பாடினார். இவ்வூரில் அருணகிரியாருக்கு முருகன் குழந்தை வடிவில் வந்து நடனக்காட்சி வழங்கினார்.

வில்லிபுத்தூரார் என்னும் சிறந்த புலவர் புலமையில் தம்மிடம் தோற்றவரை அழைத்து அவர்தம் காதுகளை அறுத்துத் தண்டிப்பது வழக்கம். ஒருமுறை அருணகிரியாராகிய இவரோடு அவர் வாதம் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அப்பொழுது இவர் கந்தரந்தாதி என்னும் நூலைப் பாடத் தொடங்கினார். ஒவ்வொரு செய்யுளுக்கும் வில்லிபுத்தூரார் உடனுக்குடனே உரை கூறிவந்தார். 54ஆவது செய்யுளாகிய 'தித்தத்' என்று தொடங்கும் செய்யுளைப் பாடியபோது வில்லிபுத்தூரார் உரை கூற இயலாது தோல்வியுற்றார். ஆயினும் இவர் அவரைத் தண்டியாது அறிவுரை கூறி, அவர் கையில் இருந்த குறட்டினை எறியச் செய்தார். அதனால் 'கருணைக்கருணகிரி' என்னும் புகழுக்கு உரியவரானார். தம்மைச் செருக்கு என்னும் நோய் பற்றாதிருக்கு மாறு முருகனை வேண்டினார்.

திருச்செந்துர்ப் பெருமானைவிட்டுப் பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்து நாங்குநேரி என்று வழங்கப்பெறும் புருடமங்கை—என்னும் இடத்தில் உறையும் முருகனை வழிபட்டார். பின்னர் வள்ளியூரை வணங்கினார்.

ஈழநாட்டுத் தலங்கள் :

கடல்கடந்த ஈழநாட்டிற்குச் சென்று அங்குள்ள திருவூர் களான அருக்கொணாமலையையும், கண்டியையும், திருக்கோணமலையையும் வழிபட்டார். பின் தமிழ்நாட்டிற்குத் திரும்பி வந்தார்.

பொதியமலை (பாபநாசம்) முதல் திருப்பெருந்துறை வரை :

அடிகள் பொதியமலையை வணங்கியபின் குற்றாலத்தையும் இலஞ்சியையும், தென்காசிக்கு அருகில் உள்ள திருமலையையும் வழிபட்டார். பின்னர்க் கழுகுமலை என வழங்கும் முருகுமலை, சிவகாசி, கொடும்பாளூர், திருவுத்தரகோசமங்கை, இராமேச்சுரம் ஆகியவற்றை வணங்கித் தனுக்கோடியை அடைந்தார். பின்பு திருவாடானை, இராச கெம்பீர வளநாட்டுமலை, திருப்புத்தூர், விநாயகமலை, பிரான்மலை ஆகிய இடங்களில் வழிபாடு செய்தனர். பிரான்மலைக்குக் கொடுங்குன்றம் என்ற பெயரும் உண்டு. இத் திருவூரில் முருகன் இவருக்கு நடனக்காட்சியளித்து அருள்புரிந்தனர்.

பின்னர் இவர் குன்றக்குடியை வழிபட்டுத் திருப்பெருந்துறையை அடைந்தார்.

திருப்பெருந்துறை முதல் திருவண்ணாமலைவரை :

திருப்பெருந்துறையினை வழிபட்டபின், திருக்களர், பெருங்குடி, இஞ்சிகுடி, என்னும் ஊர்களை வணங்கினார். பின் முன்பு வழிபட்ட சில ஊர்களை மறுபடியும் வணங்கினார். திருநாகேசுரத்தை வணங்கியபின் மாயூரத்தை அடுத்த குற்றாலம் என வழங்கும் திருத்துருத்தியை அடைந்தார்.

முருகன் இவர் கனவில் தோன்றி “நீ முன்னர் இருமுறை வேண்டியபடி உன் தோளில் நம் வேற் பொறியும் மயிற் பொறியும் இட்டோம்” எனக் கூறி மறைந்தார். இவர் விழித்தெழுந்து தம் தோளில் வேல் அடையாளமும் மயில் அடையாளமும் இருக்கக் கண்டு மகிழ்ந்து வழிபட்டார். கந்தரனுபூதிப் பாடல்கள் சில பாடினார்.

பின்னர்த் திருத்துருத்தியினின்றும் புறப்பட்டுச் சிதம்பரம், திருமுதுகுன்றம் என்னும் ஊர்களை மறுமுறையும் பணிந்து, தம்மை முருகன் முதலில் ஆட்கொண்ட திருவண்ணாமலையை அடைந்தார்.

திருவண்ணாமலை முதல் காஞ்சிபுரம் வரை :

திருவண்ணாமலையிற் சில காலந் தங்கியபின் தாம் காணு திருந்த வேறுபல திருவூர்களை வழிபட விரும்பிப் புறப்பட்டார். செஞ்சியையும், திருவாமாத்தூரையும் வழிபட்டார். திருவக்கரை, மயிலம், பேறைநகர் (பெரும்பேறு) இந்தம்பலம் என்னும் திருவூர்களை வணங்கிப் பின் வளவாபுரி எனப்படும் செய்யூர் (சேயூர்) அடைந்து வழிபட்டார். பின்பு மதுராந்தகத்தையும் வடதிருச்சிறற்பலத்தையும் உத்திரமேரூரையும் வணங்கினார்.

பின் திருக்கழுக்குன்றம், திருப்போரூர், திருக்கச்சூர், இளையனார்வேலூர் இவற்றை வணங்கிக் காஞ்சி மாநகரை அடைந்து பணிந்தார்.

காஞ்சிபுரம் முதல் வள்ளிமலை வரை :

காஞ்சி மாநகரில் அம்மை முப்பத்திரண்டு அறங்களைச் செய்த பெருமையைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பாடினார். பின்னர் ஆண்பனை பெண்பனையாக மாறிய சிறப்புடைய திருவோத்தூரை அடைந்து வணங்கி, வாகை, காமத்தூர் என்னும் திருவூர்களை

வணங்கிப் பின் காஞ்சியை அடைந்தார். பின்னர் வல்லக் கோட்டை என வழங்கும் கோடை நகரையும் மாடம்பாக்கம், திருவான்மியூர், மயிலாப்பூர், திருவொற்றியூர், ஆண்டார் குப்பம் என்பனவற்றையும் வணங்கினார். பின்னார்ச் சிறுவை என்னும் ஊரை அடைந்தார். இராமபிரானுடைய மைந்தர் இருவர் (லவ குசர் என்பவர்கள்) தம் தந்தையை அறிந்து கொள்ளாமல் அம்பெய்து போர் செய்த ஊர் சிறுவை என்பதை விளக்கிப் பாடினார்.

பின்னர்க் கோயம்பேட்டை, பாடி, திருமுல்லைவாயில், திருவேற்காடு, பழையனூர், திருவாலங்காடு என்னும் ஊர்களை வணங்கினார். அதன் பின் முள்வாய், வேப்பூர், ஒடுக்கத்துச் செறிவாய், இராயவேலூர், விருஞ்சிபுரம், திருவலம் என்னும் ஊர்களை வணங்கியபின் வள்ளிமலைக்கு வந்தார்.

வள்ளிமலை, திருத்தணி :

வள்ளிமலையிற் பல இடங்களிலும் சென்று முருகன் வள்ளி யுடன் விளையாடிய இடமென எண்ணிப் பெரிதும் மகிழ்ந்தார். யான் எனது என்னும் பற்றுக்களை விட்டவர்க்கு எளியவன் முருகன் என்னும் மறைபொருளைத் தமக்கு முருகன் உள்ளத் துணர்த்தியதாக உணர்ந்து கூறினார். “கல்வி கரைகண்ட புல வோன்” என முருகன் புகழை எடுத்துரைத்தார்.

பின்னர்த் திருத்தணிகைக்கு வந்தார். தணிகை வேலனுடைய அழகும் தணிகைமலையின் அழகும் அவர் உள்ளத்தைக் கொள்ளுகொண்டன. இதுகாறும் தாம் வந்து திருத்தணிகை முருகனை வழிபடாது இருந்த பிழையை நினைத்து வருந்தினார். மனம் உருகினார். திருத்தணிகையைப் பலவாறு வியந்து பாராட்டினார். முருகன் திருமணக் கோலத்தோடு இருக்கும் திருப்பதியெனப் புகழ்ந்தார். இப்பதியில் அருணகிரியார்க்கு முருகப் பெருமான் தேவிமார் இருவருடன் மயில் மீதமர்ந்து காட்சியளித்தார்.

வெள்ளிகரம் முதல் திருப்பருப்பதம் வரை :

திருத்தணிகையிலிருந்து அடிகள் வெள்ளிகரம் என்ற ஊரை அடைந்தார். அழகிய சந்தப் பாடல்கள் பாடி வழிபட்டபின் திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதியை அடைந்தார். திருப்பதியில் அடிகள் காலத்தில் திருமால் கோயிலும் முருகன் கோயிலும் இருந்தன என்பது அடிகள் கூற்றால் அறியப்படுகிறது. ஒரு காலத்து முருகப் பிரான் பார்வதி தேவியாருடன் முனிந்து

பிலத்தின் வழியே வந்து ஒரு குகை வழியாகத் திருவேங்கடத்துக்கு வந்த நிகழ்ச்சி திருவேங்கடத்துப் பதிகத்தில் குறிக்கப்படுகிறது.

“குகை வழி வந்த மலைச்சிகர வடிமலை நின்ற பெருமானே” என்னும் அடியால் இது தெரிகிறது. “வேண்டிய போதடியார் வேண்டிய போகமது வேண்டவெருதுதவு பெருமானே” என்ற அடியும் நினைவுகூர்தற்குரியது.

திருவேங்கடமலையிலிருந்து அடிகள் திருக்காளத்திக்கு வந்தார். தென் கயிலாயம் அஃது எனப் போற்றினார். பின்னர்த் திருப்பருப்பதம் என்னும் காடு அடர்ந்த மலையை அடைந்தார்.

வடநாடு :

பின்னர் வடநாடு நோக்கிச் சென்று காசிநகரத்தை அடைந்தார். பின்னர் அரித்துவாரம் எனப்படும் மாயாபுரியையும் வழிபட்டார். பஞ்சாப் மாநிலத்தில் சரசுவதி ஆற்றங்கரையில் உள்ள வயிரவி வனத்து வடிவேலனை வாழ்த்தினார். அடைதற்கரிய திருக்கயிலையை நோக்கி, இருந்த இடத்திலேயே வழிபட்டார். பின்னர்த் தெற்கே திரும்பி, சகந்நாதம், விசுவை என்னும் விசாகப்பட்டினம் முதலிய திருவூர்களை வழிபட்டார். பின்னர்த் திருத்தணிகையடைந்து அங்கேயே தங்கி வாழ்வதற்கு அருள் புரியும்படி முருகப்பிரானிடம் வேண்டினார். அதன்பின்னர்த் திருத்தணிகையினின்றும் புறப்பட்டுத் திருவண்ணாமலை நோக்கிச் செல்லும்போது வழியில் ஆரணியைச் சேர்ந்த புத்தூரை அடைந்தார். புத்தூரில் சிறந்த அடியாராகிய சோமநாதன் என்பவர் அண்ணாமலையாரை உயிர்த்துணையாகக் கொண்டு காலந்தவருது பூசித்து வந்தார். அவருடைய மடத்தில் உள்ள முருகப் பெருமானை இவர் வழிபட்டார். பின்பு திருவண்ணாமலைக்கு வந்து சேர்ந்தார். அங்குத் தங்கியிருந்தபோது ஆறுபதிகளையும் மற்றுமுள்ள திருவூர்களையும் மனத்திற்கொண்டு சந்தக்கவிகள் பலபாடி மகிழ்ந்து மனம் உருகினார்.

கிளி வடிவம் பெற்றது :

அடிகள் திருவண்ணாமலையில் இருந்த காலத்து முன்னர் வாதில் தோற்று நாணமடைந்த சம்பந்தாண்டான் பின்னரும் பல சூழ்ச்சிகள் செய்தான். பிரபுடதேவ மாமன்னன் கூறிய வேண்டு கோளைக் கேட்டு அருணகிரிநாதர் கற்பக நாட்டு நன்மலராகிய பாரிசாத மலரைக் கொண்டுவர இயைந்தார். தாம் பெற்ற சித்திகளுள் ஒன்றாகிய ‘கூடு விட்டுக் கூடுபாய்தல்’ என்ற முறையால்

தம் பரு உடம்பைத் திருவருணைக் கோர்புரத்தில் ஒரு மறை விடத்தில் வைத்துத் தம் உயிரை ஒரு கிளியின் உடலிற் செலுத்திக் கற்பகநாடு அடைந்தார். அவ்வேளையில் சம்பந்தாண்டான் அடிகள் உடல் இருக்கும் இடத்தைக் கண்டு, அவர் இறந்து விட்டார் என மன்னனிடம் கூறினான். ஆது கேட்ட மன்னன் உண்மை யுணராது அவ்வுடலைச் சுடலையில் தீக்கிரையாக்குமாறு செய்தான். கிளிவடிவத்தில் சென்ற அடிகள் பாரிசாத மலர் கொண்டு வந்தார். அதனைக் கண்ட பின் மன்னன் தான் செய்த தவறான செயலை நினைத்து வருந்தினான்.

தமது மனித உடல் எரிக்கப்பட்டதை அடிகள் அறிந்தார். “எம் உடற்சிறையை இறைவன் அழிப்பித்தது முறையேயாகும்” என மகிழ்ந்து திருத்தணிகைக்குச் சென்று தணிகை நாயகர் திருக்கையில் தங்கிவிட்டனர். அடிகள் கிளி வடிவம் பெற்ற பின் பாடிய நூல் ‘கந்தரனுபூதி’ என்றும் அடிகள் கிளியிருவத்துடன் திருத்தணிகை முருகன் திருக்கையிலும், உண்ணாமுலை அம்மையின் திருக்கையிலும் தங்கி வாழ்கின்றனர். என்றும் சான்றோர் கூறுவர்.

அருணகிரிநாத அடிகள் திருவடி வாழ்க

—

உள்ளுறை

			பக்கம்
விநாயகர் வணக்கம்			1
முதலாவது படைவீடு			
திருப்பரங்குன்றம்			5
இரண்டாவது படைவீடு			
திருச்செந்தூர்			15
மூன்றாவது படைவீடு			
திருவாவின்ன்குடி (பழநி)			69
நான்காவது படைவீடு			
திருவேரகம் (சுவாமிமலை)			182
ஐந்தாவது படைவீடு			
குன்றுதோறூடல்	156	திருக்கற்குடி	225
அருக்கொணமலை	282	திருக்கோணமலை	283
இராச கெம்பீர வளநாட்டு		திருச்செங்கோடு	248
மலை	263	திருத்தணிகை	168
ஊதிமலை	265	திருமலை (ஸ்ரீசைலம்)	156
கதிர் காமம்	275	திருவேங்கடம்	160
கயிலைமலை	156	திருத்தமலை	269
கழுகுமலை	273	தென்சேரிகிரி	267
கனகமலை	270	புகழிமலை	270
குருடிமலை	266	பூம்பறை	271
குன்றக்குடி	243	பொதியமலை	272
குன்றுதோறூடல்	286	மயிலம்	218
கொடுங்குன்றம்	241	வடமலை	284
கொல்லிமலை	261	வள்ளிமலை	204
கொங்கணகிரி	268	வள்ளியூர்	275
ஞானமலை	263	வாட்போக்கி (ரத்னகிரி)	226
திரிசிராப்பள்ளி	214	விநாயகமலை	240
திருக்கழுக்குன்றம்	211	விராலிமலை	228
ஆறுவது படைவீடு			
பழமுதிர்சோலை	289	ஆறுதிருப்பதி	299

பஞ்சபூத தலங்கள்

க. காஞ்சேபுரம் (பிருதுவி-மண்)	300
உ. திருவாணைக்கா (அப்பு-நீர்)	329
கூ. திருவருணை (தேயு-நெருப்பு)	338
சு. திருக்காளத்தி (வாயு-வளி)	389
ஞ. சிதம்பரம் (ஆகாயம்-வான்)	391

காசிமுதல் பல கோயில்கள்

அத்திக்கரை	600	சிறுவை	486
அத்திப்பட்டு	599	சீகாழி	512
அவிநாசி	632	சேழூர்	483
ஆய்க்குடி	655	சேலம்	627
இஞ்சிகுடி	538	சோமநாதன் மடம்	550
இந்தம்பலம்	660	சோமீச்சுரம்	577
இராசபுரம்	627	தச்சூர்	491
இராமேசுரம்	658	தஞ்சை	590
இலஞ்சி	650	தனிச்சயம்	639
உத்தரகோச மங்கை	658	தூன்தோன்றி	534
உத்தரமேரூர்	479	திரிபுவனம்	577
எட்டிகுடி	555	திருக்கடலூர்	525
எண்கண்	557	திருக்குடவாயில்	558
எழுகரை நாடு	661	திருக்குரங்காடுதுறை	589
ஏழர்கள் (சப்தஸ்தானம்)	593	திருக்குற்றாலம்	652
ஒடுக்கத்துச் செறிவாய்	661	திருக்கூடலை யாற்றூர்	506
கடம்பூர்	507	திருக்கோவலூர்	492
கந்தனூர்	601	திருச்சக்கரப்பள்ளி	588
கந்தன்குடி	535	திருச்சத்திமுத்தம்	585
கரியவன்கர்	520	திருச்செங்காட்டங்குடி	543
கருவூர்	621	திருத்தவத்துறை	617
கன்னபுரம்	542	திருத்துருத்தி	564
காசி	440	திருத்துறையூர்	497
காமத்தூர்	662	திருநல்லூர்	510
காவனூர்	590	திருநள்ளாறு	539
கீரனூர்	638	திருநாகேச்சுரம்	584
கும்பகோணம்	578	திருநாவலூர்	497
குளந்தைநகர்	638	திருநெய்த்தானம்	595
குறட்டி	598	திருநெல்வாயில்	501
கூந்தலூர்	584	திருப்படிக்கரை	526
கொடும்பாளூர்	637	திருப்பந்தணைநல்லூர்	567
கொட்டையூர்	582	திருப்பராய்த்துறை	619
கோசைநகர்	469	திருப்பழுவூர்	596
கோடி (குழகர் கோயில்)	562	திருப்பழையாறை	587
கோடைநகர்	472	திருப்பனந்தான்	572
சிக்கல்	552	திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி	626
சிங்கை (காங்கேயம்)	629	திருப்பாதிரிப்புலியூர்	499
சிவபுரம்	588	திருப்புக்கொளியூர்	634

திருப்புத்தூர்	655	நெருவூர்	625
திருப்புகுட மங்கை	648	பட்டாளியூர்	630
திருப்பூந்துருத்தி	595	பாகை	532
திருப்பெருந்துறை	562	பாக்கம்	456
திருப்போளூர்	476	புள்ளிருக்குவேளூர் (வைத்திசு ரன் கோயில்)	521
திருமயிலை	481	பூவாளூர்	618
திருமயேந்திரம்	511	பெரியமடம்	549
திருமறைந்காடு	560	பெருங்குடி	469
திருமாகாளம்	538	பெரும்புலியூர்	597
திருமாணிகுழி	499	பேளூர்	636
திருமாந்துறை	602	பேறைநகர்	484
திருமுட்டம்	509	மதுரமாணிக்கம் (திரியம் பக புரம்)	551
திருமுருகன்பூண்டி	632	மதுரார்த்தகம்	481
திருவக்கரை	484	மதுரை	640
திருவதிகை	494	மயிலாடுதுறை (மாயூரம்)	527
திருவம்பர்	537	மருத்துவக்குடி	567
திருவரத்துறை	507	மாடம்பாக்கம்	470
திருவலஞ்சுழி	586	மாயாபுரி	442
திருவலிதாயம்	461	முள்வாய்	663
திருவல்லம்	447	யாழ்ப்பாணயன்பட்டினம்	508
திருவாஞ்சியம்	542	வடதிருமுல்லைவாயில்	459
திருவாடாணை	657	வடுகூர்	496
திருவான்மியூர்	467	வயலூர்	603
திருவாமாதூர்	489	வயிரவிவனம்	442
திருவாமூர்	496	வலிவலம்	559
திருவாரூர்	545	வழுலூர்	540
திருவாலங்காடு	453	வாகைமாநகர்	663
திருவாவடுதுறை	566	வாலி கொண்டபுரம்	602
திருவிடைக்கழி	523	விசயபுரம்	545
திருவிடைமருதூர்	573	விசய மங்கலம்	628
திருவிற்குடி	541	விசுவை	664
திருவிழிமிழலை	595	விரிஞ்சிபுரம்	449
திருவெஞ்சமாக்கூடல்	626	விருத்தாசலம்	502
திருவெண்ணைய் நல்லூர்	498	வெள்ளிகரம்	442
திருவேட்களம்	500	வேப்பஞ்சந்தி	505
திருவேற்காடு	457	வேப்பூர்	504
திருவையாறு	594	வேலூர்	448
திருவொற்றியூர்	467		
திருவோத்தூர்	455		
திலதைப்பதி	535		
தென்குடம்பந்துறை	620	பொதுப் பாடல்கள்	664
தேவாலூர்	442		
நாகப்பட்டினம்	553	சேத்திரக்கோவை	849
சிம்பபுரம்	505	பாட்டு முதற்குறிப்பு அகர	
நெடுங்கனம்	598	வரிசை	851

உ

தவத்திரு அருணகிரிநாத அடிகள்

அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்

விநாயகர் வணக்கம்

1

செங்கோட்டை

கைத்தல *நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி

கப்பிய கரிமுகன்

அடிபேணிக்

கற்றிடு மடியவர் புத்தியி னுறைபவ

கற்பக மெனவினை

கடிதேகும்

மத்தமும் மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்

மற்பொரு திரள்புய

மதயானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை

மட்டவிழ் மலர்கொடு

பணிவேனே

முத்தமி முடைவினை முற்படு கிரிதனில்

முற்பட எழுதிய

முதல்வோனே

முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்

அச்சது பொடிசெய்த

அதிதீரா

அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்

அப்புன மதனிடை

யிபமாகி

அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை

அக்கண மணமருள்

பெருமானே.

2

செங்கோட்டை

உம்பர்தருத் தேனுமணிக்

ஒண்கடலிற் றேனமுதத்

கசிவாகி

துணர்வூறி

இன்பரசத் தேபருகப்

என்றனுயிர்க் காத்தரவுற்

பலகாலும்

றருள்வாயே

1. மத்தம் - ஊமத்த மலர். மட்டு அவிழ் மலர்-தேன் சிந்தும் மலர். கிரி - மலை - மேருமலை.

2. தேனு - காமதேனு என்னும் தெய்வப் பசு. இன்ப ரசத்தே பருக - உணர்வினாற் பிறக்கும் இன்பச் சாற்றினை நான் உண்ணும்படி.

(பாட வேறுபாடு) *சிறைவயல் முப்பழமொடு பொரி.

தம்பிதனக் காகவனத்
தந்தைவலத் தாலருள்கைக்
அன்பர்தமக் கானநிலைப்
ஐந்துகரத் தாணமுகப்

தணைவோனே
கனியோனே
பொருளோனே
பெருமானே.

3 ~~பக்கரை~~

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை

பட்சியெனு முகர்தூர

கமுநீபப்

பக்குவம் லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய

பட்டுருவ விட்டருள்கை

வடிவேலும்

திக்கதும் திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு

சிற்றடியு முற்றியப

னிருதோளும்

செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு

செப்பெனள னக்கருள்கை

மறவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்

எட்பொரிய வற்றுவரை

யிளநீர்வண்

டெச்சில்பய றப்ப*வகை பச்சரிசி பிட்டுவெள

ரிப்பழமி டிப்பல்வகை

தனிமூலம்

மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு

†விக்கிநச மர்த்தனெனு

மருளாழி

வெற்பகுடி லச்சடி ல விற்பரம ரப்பரருள்

‡வித்தகம ருப்புடைய

பெருமானே.

4

விடமடைசு வேலை யமரர்ப்படை சூலம்

விசையன்விடு பாண

மெனவேதான்

விழியுமதி பார விதமுமுடை மாதர்

வினையின்விளை வேது

மறியாதே

கடியுலவு பாயல் பகவிரவெ னுது

கலவிதனில் மூழ்கி

வறிதாய

3. பக்கரை - அங்கவடி. கலணை - கல்லணை; குதிரைச் சேணம். மயில் என்னும் குதிரை என்பது கருத்து. செய்ப்பதி - வயலார், இக்கு - கரும்பு. இக்கு + அவரை. வண்டு எச்சில் - தேன். அவல் + துவரை.

4. விடம் அடைசுவேலை - விடம் தங்கிய கடல். முடி சாட - அவர் களின் தலையைத் தாக்கி.

(பா. வே.) * 'வடை' † 'விக்கினர் தமக்கிளைய முருகோனே'

‡ 'வித்தக மதிக்கரிய பெருமானே'.

கயவனறி வீன னிவனுமுயர் நீடு கழுவினைகள் சேர	அருள்வாயே
இடையர்சிறு* பாலை திருடிகொடு போக †இறைவன்மகள் வாய்மை	யறியாதே
இதயமிக வாடி யுடையபினை நாத கணபதியெ னாம	முறைகூற
அடையவை ராவி வெருவாடி கூர அசலுமறி யாம	வைரோட
அகல்வதென டாசொ லெனவுமுடி சாட அறிவருளும் ஆனை	முகவோனே

5

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடி நினைவு ‡கருதிடு புத்திகொ டுத்திட நிறைய ¶அமுதுசெய் முப்பழ மப்பழு நிகழ்பால்தேன் நெடிய வளைமுறி யிக்கொடு ஸட்டுகம் நிறவி லரிசிப ருப்பவ லெட்பொரி நிகரி லினிகத லிக்கனி வர்க்கமு	மினநீரும்
மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர வளரு கரிமுக வொற்றைம ருப்பனை மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை	வமைக மறவேனே
தெனன தெனதென தெத்தெனெ னப்பல சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல் திரளு முறுசதை பித்தறி ணக்குடல் செரும் வுதரநி ரப்புசெ ருக்குட னிரைய வரவநி றைத்தக ளத்திடை திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள்	செறிமூனை செகசேசே
எனவெ துகுதுகு துத்தென வொத்துகள் துடிக ளிடிமிக வொத்துமு முக்கிட டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவி	செழுமோசை

5. திருவடி, வேல், மயில், சேவற்கொடி இவற்றை நான் நினைக்க அருள்தர வேண்டும். தொத்திர சொல் - தொத்திரமாகிய சொல். தொப்பணம் - தொப்புக் கரணம். சிறிய அறுபதம் - வண்டு; தேவீ.

(ur. வே.) *பாவை. †இறைவன் மகன் ஆண்மை.

‡'தருதிர' ¶'அமுதொடு'

இகலி யலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட

எதிரு நிசிர ரைப்பெலி யிட்டருள் பெருமானே.

நூல்

6 சூனாசுப்பி
யா

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை

அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண

முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர

எனவோதும்

முக்கட்பர மற்றுச் சுருதியின்

முற்பட்டது கற்பித் திருவரு

முப்பத்துமு வார்க்கத் தமாரு

மடிபேணப்

பத்துத்தலை தத்தக் கண்தொடு

ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு

பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியி

விரவாகப்

பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய

பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்

பட்சத்தொடு ரட்சித் தருள்வது

மொருநாளே

தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர

நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி

திக்கொட்கந டிக்கக் கழுகொடு

கழுதாடத்

திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்

தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு

சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடச

எனவோதக்

கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை

குக்குக்கு குக்குக் குக்குக்

குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென

முதுகுகை

கொப்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை

வெட்டிப்பலி யீட்டுக் குலகிரி

குத்துப்பட வொத்துப் பொரவல

பெருமானே.

6. முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை - முத்துப் போன்ற பல் வரிசை. அத்திக்கு இறை - தெய்வ யானைக்குத் தலைவன். கிரி மத்தைப் பொருது - மந்தர கிரி என்னும் மலையைக் கொண்டு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து.

முதலாவது படைவீடாகிய

திருப்பரங்குன்றம்

7

அருக்கு மங்கையர் மலரடி வருடியெ

கருத்த றிந்துபி னரைதனி லுடைதனை

அவிழ்த்து மங்குள அரசினை தடவியு

றணைத்து மங்கையி னடிதொறு நகமெழு

வுதட்டை மென்றுப லிடுகுறி களுமிட

அடிக்க ளந்தனில் மயிங்குயில் புறவென

மிருதோளுந்

மிகவாய்விட்

டுருக்கு மங்கியின் மெழுகென வருகிய

கிரத்தை மிஞ்சிடு மநுபவ முறுபல

முறக்கை யின்கனி நிகரென இலகிய

துருக்க லங்கிமெ யுருகிட வமுதுது

பெருத்த வந்தியின் முழுசிமெ யுணர்வற

வுழைத்தி டுங்கன கலவியை மகிழ்வது

முனைமேல்வீழ்த்

தவிர்வேனோ

இருக்கு மந்திர மெழுவகை முறிபெற

வுரைத்த சம்பரம சரவண பவகுக

இதத்த இங்கித மிலகிய அறுமுக

றிலக்க ணங்களு மியலிசை களுமிக

விரிக்கு மம்பல மதுரித கவிதனை

யியற்று செந்தமிழ் விதமொடு புயமிசை

எழில்வேளென்

புனைவோவே

செருக்கு மம்பல மிசைதனி லசைவுற

நடித்த சங்கரர் வழிவழி யடியவர்

திருக்கு ருந்தடி யருள்பெற அருளிய

திருக்கு முந்தையு மெனஅவர் வழிபடு

குருக்க ளின்றிற மெனவரு பெரியவ

திருப்ப ரங்கிரி தனி லுறை சரவண

குருநாதர்

பெருமானே.

8

உனைத்தி னந்தொழு திலனுன தியல்பினை

உரைத்தி லன்பல மலர்கொடு னடியினை

உறப்ப ணிந்தில னெருதவ மிலனுன

தருள்மாரு

7. அருக்கு மங்கையர் - அருமையான மங்கையர். இருக்கு மந்திரம் - இருக்கு வேதத்தில் உள்ள மந்திரம். அம் + பல = அழகிய பல.

8. பகடு - எருமை. மறவிதன் உழையினர் - எமனுடைய புணியாட்கள். அளவைகொள் கணத்தில் - ஒரு கண நேரத்தில். வினைத்தலம் - போர்க்களம். மிருகமதம் - கத்தாரி.

உனத்து என் பின நுறைவிட மறிகிலன்
 விருப்பொ டுன் சிக ரமும்வலம் வருகிலன்
 உவப்பொ டுன்புகழ் துதிசெய விழைகிலன் மலைபோலே

கணத்தெ ழும்பக டதுபிடர் மிசைவரு
 கறுத்த வெஞ்சின மறவித னுழையினர்
 கதித்த டர்ந்தெறி கயிறடு கதைகொடு பொருபோதே
 கலக்கு றுஞ்செய லொழிவற அழிவுறு
 கருத்து நைந்தல முறுபொழு தளவைகொள்
 கணத்தி லென்பய மறமயில் முதுகினில் வருவாமே

வினைத்த லந்தனி லலகைகள் குதிகொள
 விழுக்கு டைந்துமெ யுகுதசை கழுகுண
 விரித்த குஞ்சிய ரெனுமவு ணரையமர் புரிவேலா
 மிகுத்த பண்பயில் குயில்மொழி யழகிய
 கொடிச்சி குங்கும முகைமுக டுமுநறை
 விரைத்த சந்தன ம்ருகமத புயவரை யுடையோனே

தினத்தி னஞ்சதுர் மறைமுறி முறைகொடு
 புனற்சொ ரிந்தலர் பொதியவி ணவரொடு
 சினத்தை நிந்தனை செயுமுறி வரர்தொழ மகிழ்வோனே
 தெனத்தெ னந்தன எனவரி யளிநறை
 தெவிட்ட அன்பொடு பருகுயர் பொழில்திகழ்
 திருப்ப ரங்கிரி தனிஊறை சரவண பெருமானே.

9

கருவடைந்து பத்துற்ற திங்கள்
 வயிறிருந்து முற்றிப் பயின்று
 கடையில் வந்து தித்துக் குழந்தை வடிவாகி
 கழுவியங்கெ டுத்துச் சுரந்த
 முகையருந்து விக்கக் கிடந்து
 கடறியங்கை கொட்டித் தவழ்ந்து நடமாடி

அரைவடங்கள் கட்டிச் சதங்கை
 யிடுகுதம்பை பொற்சுட்டி தண்டை
 யவையணிந்து முற்றிக் கிளர்ந்து வயதேறி
 அரிய பெண்கள் நட்பைப் புணர்ந்து
 பிணியுமுன்று சுற்றித் திரிந்த
 தமையுமுன்கரு பைச்சித்த மென்று பெறுவேனோ

9. ரூரியன் கூறு சுக்கிரீவன்; இந்திரன் கூறு வாலி; பிரமன் கூறு -
 சாம்புவான் என்னும் கரடி; எரியின் கூறு நீலன்; ருத்திரன் கூறு அநுமன் -
 படை கர்த்தர் - படைத் தலைவர்.

இரவி யிந்தரன் வெற்றிக் குரங்கி
 னரச ரென்று மொப்பற்ற வுந்தி
 யிறைவ னென்கி னக்கர்த்த னென்றும் நெடுநீண்
 எரிய தென்றும் ருத்ரற் சிறந்த
 அநும னென்றும் ஒப்பற்ற அண்டர்
 எவரு மிந்த வர்க்கத்தில் வந்து புனமேவ

அரிய தன்ப டைக்கர்த்த ரென்று
 அசுரர் தங்கி கைக்கட்டை வென்ற
 அரிமுகுந்தன் மெச்சுற்ற பண்பின் மருகோனே
 அயனை யும்பு டைத்துச் சினந்து
 உடை மும்ப டைத்துப் பரிந்து
 அருள்ப ரங்கி ரிக்குட் சிறந்த பெருமானே.

10

கறுக்கு மஞ்சன விழியினை அயில்கொடு
 நெருக்கி நெஞ்சற எறிதரு பொழுதொரு
 கனிக்கு ளின்சுவை யழுதுகு மொருசிறு நகையாலே
 கனக்கொ முங்கலி வகைகொடு விசிறியெ
 மனைக்கெ முந்திரு மெனமன முருகவொர்
 கவற்சி கொண்டிட மனைதனி ஸழகொடு கொடுபோகி

நறைத்த பஞ்சனை மிசையினின் மனமுற
 அனைத் தகந்தனி லிணைமுலை யெதிர்பொர
 நகத்த முந்திட அமுதிதழ் பருகியு மிடறாடே
 நடித்தெ முங்குரல் குழுகுமு குழுவென
 இசைத்து நன்கொடு மனமது மறுகிட
 நழுப்பு நஞ்சன சிறுமிகள் துயரற அருள்வாயே

நிறைத்த தெண்டிரை மொகுமொகு மொகுவென
 வுரத்த கஞ்சகி முடிநெறு நெறுவென
 நிரைத்த அண்டமு கடுகிடு கிடுவென வரைபோலும்
 நிவத்த திண்கழல் நிசிர ருரமொடு
 சிரக்கொ டுங்குவை மலைபுரை தரவிரு
 நிணக்கு மும்பொடு குருதிகள் சொரிதர அடுதிரா

10. களம் கொழுங்கலி - வளமான கண்டத்தில் உண்டாகும் ஒலி.
 நழுப்பும் - பசுப்பும். கஞ்சகி - ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு. நிசிரர் -
 அசுரர்கள்.

திறற்க ருங்குழ லுமையவ ளருளுறு
 புழைக்கை தன்கட கயமுக மிகவுள
 சிவக்கொ முந்தன கணபதி யுடன்வரு மினையோனே
 சினத்தொ டஞ்சம னுதைபட நிறுவிய
 பரற்கு ளன்புறு புதல்வநன் மணியுரு
 திருப்ப ரங்கிரி தனிலுறை சரவண பெருமானே.

11

கனகந்திரள் சின்றபெ ருங்கிரி
 தனில்வந்துத கன்தக னென்றிடு
 சுதிர்மிஞ்சிய செண்டை யெறிந்திடு கதியோனே
 கடமிஞ்சி யநந்த விதம்புணர்
 கவளந்தனை யுண்டு வளர்ந்திடு
 கரியின்றுணை யென்று பிறந்திடு முருகோனே

பனகந்துயில் சின்ற திறம்புனை
 கடல்முன்பு கடைந்த பரம்பரர்
 படரும்புய லென்றவ ரன்புகொள் மருகோனே
 பலதுன்ப முழுன்று கலங்கிய
 சிறியன்புலை யன்கொலை யன்புரி
 பவமின்று ஃழிந்திட வந்தருள் புரிவாயே

அனகன்பெயர் நின்றுரு ளுந்திரி
 புரமுந்திரி வென்றிட வின்புடன்
 அழலுந்தந் குந்திறல் கொண்டவர் புதல்வோனே
 அடல்வந்து முழங்கி யிடும்பறை
 டுடுடுண்டு டுண்டு டுண்டென
 அதிர்கின்றிட அண்ட நெரிந்திட வருகூர்

மனமுந்தழல் சென்றிட வன்றவ
 ருடலுங்குட லுங்கிழி கொண்டிட
 மயில் வென்றனில் வந்தரு ளுங்கன பெரியோனே
 மதியுங்கதி ருந்தட வும்படி
 யுயர்கின்ற வனங்கள் பொருந்திய
 வளமொன்று பரங்கிரி வந்தருள் பெருமானே.

11. அனகன் - பாவ மில்லாதவன்; சிவபெருமான். மயில் வெந் - மயிலின் முதுகு. செண்டு என்னும் கருவி - தலைப்பு வளைந்த பிரம்பு போன்ற கருவி. உக்கிரகுமார பாண்டியன் மேருவைச் செண்டால் அடித்து மறை பொழியச் செய்தான் - திருவிளையாடற் புராணம்.

12

காதட ருங்கயல் கொண்டிசைந் தைம்பொறி
 வாளிம யங்கம னம்பயந் தந்திருள்
 கால்தர விந்துவி சும்பிலங் கும்பொழு
 காய்கதி ரென்றொளிர் செஞ்சிலம் புங்கனை
 யாழியு டன்கட கந்துலங் கும்படி
 காமனெடுஞ்சிலை கொண் டடர்ந்தும்பொரு மயலாலே
 வாது புரிந்தவர் செங்கைதந் திங்கித
 மாக நடந்தவர் பின்திரிந் துந்தன
 மார்பில முந்தவ ணைந்திடுந் துன்பம
 வாச மிகுந்த கடம்பமென் கிண்கிணி
 மாலை கரங்கொளு மன்பர்வந் தன்பொரு
 வாழ நிதம்புனை யும்பதந் தந்துன தருள்தாராய்
 போதி லுறைந்தருள் கின்றவன் செஞ்சிர
 மீது தடிந்துவி லங்கிடும் புங்கவ
 போத வளஞ்சிவ சங்கரன் கொண்டிட மொழிவோனே
 பூக முடன்திகழ் சங்கினங் கொண்டகி
 ரீவ மடந்தைபு ரந்தரன் தந்தருள்
 பூவை கருங்குற மின்கலந் தங்குப னிருதோளா
 தீதக மொன்றினர் வஞ்சகந் துஞ்சியி
 டாதவர் சங்கரர் தந்ததென் பும்பல
 சேர்நிரு தன்குல மஞ்சமுன் சென்றடு திறலோனே
 சீதள முந்தும ணந்தயங் கும்பொழில்
 சூழ்தர விஞ்சைகள் வந்திறைஞ் சும்பதி
 தேவர்பணிந் தெழுதென் பரங்குன் றுறை பெருமானே.

13 பரங்குனி

சந்ததம் பந்தத் தொடராலே
 சஞ்சலந் துஞ்சித் திரியாதே
 கந்தனைன் றென்றுந் றுனைநாளும்
 கண்டுகொண் டன்புந் றிடுவேனே

12. ஐம்பொறி வாளி மயங்க - ஐந்து பொறிகளும் மன்மதன் அம்பு
 களால் மயங்க. இருள்கால் தர - இருள் நீங்க. இந்து - சந்திரன். வாது
 புரிந்து - பிணங்கி. செங்கை தந்து - இணங்கி. கிண்கிணி மாலை - சதங்கை
 மாலை போலக் கடப்ப மலராற் புணையப்பட்ட மாலை. கிரீவம் - கழுத்து.
 வஞ்சகம் துஞ்சியிடாதவர் - வஞ்சகம் குறையாதவர்.

13. சந்ததம் - எப்போதும். பந்தத் தொடர் - பாசத் தொடர்பு.
 துஞ்சி - சோர்ந்து. சிவை - பார்வதி. கண்டி - கண்டி என்னும் தலத்தில்
 வாழ்பவன்.

தந்தியின் கொம்பைப்
சங்கரன் பங்கிற்
செந்திலங் கண்டிக்
தென்பரங் குன்றிற்

புணர்வோனே
சிவைபாலா
கதிர்வேலா
பெருமானே.

14

சருவும்படி வந்தன னிங்கித
மதனின்றிட அம்புலி யுஞ்சுடு
தழல்கொண்டிட மங்கையர் கண்களின்
சயிலங்கொளு மன்றல் பொருந்திய
பொழிலின்பயில் தென்றலு மொன்றிய
தடவஞ்சுனை துன்றி யெழுந்திட

வசமாகி

திரமாவே

இரவும்பக ஸந்தியு நின்றிடு
குயில்வந்திசை தெந்தன வென்றிட
இருகண்கள் துயின்றிட லின்றியும்
இவனெனஞ்சு பதன்பத னென்றிட
மயல்கொண்டுவ ருந்திய வஞ்சகன்
இனியுன்றன்ம ஸர்ந்தில கும்பதம்

அயர்வாகி

அடைவேனே

திருவொன்றிவி ளங்கிய அண்டர்கள்
மனையின்தயி ருண்டவ னெண்டிசை
திகழும் புகழ் கொண்டவன் வண்டமிழ்
திரிகின்றவன் மஞ்சு நிறம்புனை
பவன்மிஞ்சுதி றங்கொள வென்றடல்
செயதுங்க முகுந்தன் மகிழ்ந்தருள்

பயில்வோர்பின்

மருகோனே

சருவுங்கடல் துந்துமி யுங்குட
முழுவங்கள் குமின்குமி னென்றிட
வளமொன்றிய செந்திலில் வந்தருள்
மதியுங்கதி ரும்புய னுந்தின
மறுகும்படி அண்ட மிலங்கிட
வனர்கின்ற பரங்கிரி வந்தருள்

முருகோனே

பெருமானே.

15

தடக்கைப் பங்கயங் கொடைக்குக் கொண்டல்தன்
டமிழ்க்குத் தஞ்சமென்
தவித்துச் சென்றிரந் துளத்திற் புண்படுந்
தளர்ச்சிப் பம்பரந்

றுலகோரைத்

தணியுசற்

14. சருவும் படி - போர் செய்யும் கருத்துடன். நெஞ்சு பதன் பதன் என்றிட - நெஞ்சு பதை பதைக்க. மறுகும்படி - வழிதடைப்பட்டு மயங்கும்படி.

15. உலக மக்களைப் பதுமரிதி போன்ற கைகளும், மேகம் போன்ற கொடையும், உடையவர் என்றும், தமிழ்ப் புலவர்க்குப் புகலிடம் என்றும்

கடத்தைத் துன்பமண் சடத்தைத் துஞ்சிடுங்

கலத்தைப் பஞ்சஇந்

கணத்திற் சென்றிடந் திருத்தித் தண்டையங்

கழற்குத் தொண்டுகொண்

தீயவாழ்வைக்

டருள்வாயே

படைக்கப் பங்கயன் துடைக்கச் சங்கரன்

புரக்கக் கஞ்சைமன்

பணித்துத் தம்பயந் தணித்துச் சந்ததம்

பரத்தைக் கொண்டிடுந்

பணியாகப்

தனிவேலா

குடக்குத் தென்பரம் பொருப்பிற் றங்குமங்

குலத்திற் கங்கைதன்

குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்

குவித்துக் கும்பிடும்

சிறியோனே

பெருமானே.

16

பதித்தசெஞ் சந்தப் பொற்குட நித்தம்

பருத்துயர்ந் தண்டத் திற்றலை முட்டும்

பருப்பதந் தந்தச் செப்பவை யொக்குந்

படப்புயங் கம்பற் கக்கு கடுப்பண்

செருக்குவண் டம்பப் பிற்கய லொக்கும்

பருத்தகண் கொண்டைக் கொக்கு மிருட்டென்

தனபாரம்

றினோருர்கள்

துதித்துமுன் கும்பிட் டுற்ற துரைத்தன்

புவக்கநெஞ் சஞ்சச் சிற்றிடை சுற்றுந்

துகிற்களைந் தின்பத் துர்க்க மளிக்குங்

துவக்குணும் பங்கப் பித்த னவத்தன்

புவிக்குளென் சிந்தைப் புத்தி மயக்கந்

துறக்கநின் தண்டைப் பத்ம மெனக்கென்

கொடியார்பாஸ்

றருள்வாயே

குதித்துவெண் சங்கத் தைச்சுற வெற்றுங்

கடற்கரந் தஞ்சிப் புக்க வரக்கன்

குடற்சரிந் தெஞ்சக் குத்தி விதிர்க்குங்

குலக்கரும் பின்சொற் றத்தை யிப்பபெண்

தனக்குவஞ் சித்துப் பொச்சை யிடைக்குங்

குகுக்குங் குக்குக் குக்கு குக்குங்

கதிர்வேலா

குகுக்கூ

புகழ்ந்து, பம்பரம் போல் சுழன்று நான் வருந்தாமல் அருள்புரிய வேண்டும். ஊசல் கடம் - அழிந்துபோம் மண்குடம்.

16. சந்தம் - அழகு. சுறாமீன் சங்குகளை எற்றுகின்ற கடல். தத்தை - கிளி. இப்பபெண் - இங்கு தேவயாணை. பொச்சை - காடு. கொம்பு அதிர்த்து - ஊது கொம்புகள் அதிர்த்து ஒலிக்க. கட்கம் - வாள்.

திதித்திதிந் தித்தித் தித்தியெ னக்கொம்
 பதிர்த்துவெண் சண்டக் கட்கம் விதிர்த்துந்
 திரட்குவிந் தங்கட் பொட்டெழு வெட்டுங் கொலைவேடர்
 தினைப்புனஞ் சென்றிச் சித்த பெணைக்கண்
 டருக்கரந் தங்குக் கிட்டி யணைத்தொன்
 திருப்பரங் குன்றிற் புக்கு ளிருக்கும் பெருமானே.

17

பொருப்புறுங் கொங்கையர் பொருட்கவர்ந் தொன்றிய
 பிணக்கிடுஞ் சண்டிகள் வஞ்சமாதர்
 புயற்குமுன் றங்கமழ் அறற்குலந் தங்கவிர்
 முருக்குவண் செந்துவர் தந்துபோகம்
 அருத்திடுஞ் சிங்கியர் தருக்கிடுஞ் செங்கயல்
 அறச்சிவந் தங்கையி லன்புமேவும்
 அவர்க்குமுன் றங்கமு மறத்தளர்ந் தென்பயன்
 அருட்பதம் பங்கயம் அன்புருதோ
 மிருத்தனும் பங்கய னலர்க்கணன் சங்கரர்
 விதித்தெனுங் கும்பிடு கந்தவேளே
 மிகுத்திடும் வன்சம ணரைப்பெருந் திண்கழு
 மிசைக்கிடுஞ் செந்தமி முங்கவாயா
 பெருக்குதன் சண்பக வனத்திடங் கொங்கொடு
 திறற்செழுஞ் சந்தகில் துன்றிநீடு
 தினைப்புனம் பைங்கொடி தனத்துடன் சென்றணை
 திருப்பரங் குன்றுறை தம்பிரானே.

18

மன்றலங் கொந்துமிசை தெந்தனந் தெந்தனை
 வண்டினங் கண்டுதொடர் குழல்மாதர்
 மண்டிடுந் தொண்டையமு துண்டுகொண் டன்புமிக
 வம்பிடுங் கும்பகன தனமார்பில்
 ஒன்றஅம் பொன்றுவிழி கன்றஅங் கங்குழைய
 உந்தியென் கின்றமடு விழுவேளை
 உன்சிலம் புங்கனக தண்டையுங் கிண்கினியும்
 ஒண்கடம் பும்புனையும் அடிசேராய்

17. மிருத்து + அனும் + பங்கயன். மிருத்து - இறப்பு. இறத்தலோடு கூடிய பிரமதேவன். (இறத்தற்குரிய பிரமன்). என்றும் என்பது எனும் என மருவியது. எனும் கும்பிடும் - என்றும் கும்பிடும்.

பன்றியங் கொம்புகம டம்புயங் கஞ்சுரர்கள்

பண்டையென் பங்கமணி

பவர்சேயே

பஞ்சரங் கொஞ்சுகிளி வத்துவந் தைந்துகர

பண்டிதன் தம்பியெனும்

வய னூரா

சென்றுமுன் குன்றவர்கள் தந்தபெண் கொண்டுவுளர்

செண்பகம் பைம்பொன்மலர்

செறிசோலை

திங்களுஞ் செங்கதிரு மங்குலுந் தங்குமுயர்

தென்பரங் குன்றிலுறை

பெருமானே.

19

வடத்தை மிஞ்சிய புளகித வனமுலை

தனைத்தி றந்தெதிர் வருமினை ஞர்களுயிர்

மயக்கி யைங்களை மதனனை யொருஅரு

மையினுலே

வருத்தி வஞ்சக நினைவொடு மெலமெல

நகைத்து நண்பொடு வருமிரு மெனவுரை

வழுத்தி யங்கவ ரொடுசரு வியுமுடல்

தொடுபோதே

விடத்தை வென்றிடு படைவீழி கொடுமுள

மருட்டி வண்பொருள் கவர்பொழு தினின்மயல்

விருப்பெனும் படிமடி மிசை யினில்விழு தொழில்தானே

விளைத்தி டும்பல கணிகையர் தமதுபொய்

மனத்தை நம்பிய சிறியனை வெறியனை

விரைப்ப தந்தனி லருள்பெற நினைகுவ துளதோதான்

குடத்தை வென்றிரு கிரியென எழில்தள

தளத்த கொங்கைகள் மணிவட மணிசிறு

குறக்க ரும்பின்மெய் துவள்புய னெனவரு வடிவேலா

குரைக்க ருங்கடல் திருவனை யெனமுனம்

அடைத்தி லங்கையி னதிபதி நிசிசரர்

குலத்தொ டும்பட வொருகனை விடுமரி

மருகோனே

திடத்தெ திர்ந்திடு மசுரர்கள் பொடிபட

அயிற்கொ டும்படை விடுசர வண்பவ

திற்றகு கன்குரு பரனென வருமொரு

முருகோனே

18. கமடம்+புயங்கம். கமடம் - ஆமைஓடு. புயங்கம் - பாம்பு. சுரர்கள் பண்டை என்பு - தேவர்களின் பழைய எலும்பு.

19. மதனனை வருத்தி - மன்மதனை வருவித்து. வரும் இரும் - வாரும் இரும். சருவியும் - கொஞ்சியும். தண்டலை - சோலை. வளைக்குலம் - சங்குக் கூட்டம்.

செழித்த தண்டலை தொறுமில கியகுட
வளைக்கு லந்தரு தரளமு மிகுமுயர்
திருப் பரங்கிரி வளநகர் மருவிய

பெருமானே.

20

வரைத்தடங் கொங்கை யாலும்
வளைப்படுஞ் செங்கை யாலும்
மதர்த்திடுங் கெண்டை யாலு
வடுப்படுந் தொண்டை யாலும்
விரைத்திடுங் கொண்டை யாலும்
மருட்டிடுஞ் சிந்தை மாதர்

மனைவோரும்

வசமாகி

எரிப்படும் பஞ்சு போல
மிகக்கெடுந் தொண்ட னேனும்
இனற்படுந் தொந்த வாரி
இசைத்திடுஞ் சந்த பேத
மொலித்திடுந் தண்டை சூழும்
இணைப்பதம் புண்ட ரீக

கரையேற

மருள்வாயே

சுரர்க்குவஞ் சஞ்செய் சூர
னிளக்ரவுஞ் சந்த னோடு
துளக்கெழுந் தண்ட கோள
* தூரத்தியன் றிர்த்ர லோக
மழித்தவன் பொன்று மாறு
கடப்பருஞ் சண்ட வேலை

மளவாகத்

விடுவோனே

செருக்கெழுந் தும்பர் சேனை
துளக்கவென் றண்ட மூடு
தெழித்திடுஞ் சங்க பாணி
திணைப்புனஞ் சென்று லாவு
குறத்தியின் பம்ப ராவு
திருப்பரங் குன்ற மேவு

மருகோனே

பெருமானே.

20. மதர்த்திடும் கெண்டை - செழித்த மின் (போன்ற கண்கள்).
இனல் - இன்னல். துன்பம். இனல்படும் தொந்தவாரி - துன்பப்படுகின்ற
வினைத்தொடர்புள்ள பிறவிக் கடல். இள+க்ரௌஞ்சன். இளைய
கிரவுஞ்சன். இவன் சூரன் தம்பி தாரகனுடைய துணைவன். சங்கபாணி -
கண்ணபிரான்.

* "தூரத்தியன் றிர்த்ர லோக, மளித்திடுஞ் சம்பிரதாய
கடர்ப்படுஞ் சண்டவேலை விடுவோனே" —(பா-வே.)

இரண்டாவது படை வீடாகிய

திருச்செந்தூர்

21

அங்கை மென்குழ லாய்வார் போலே
சந்தி நின்றய லோடே போவா
ரன்பு கொண்டிட நீரோ போற்

ரறியீரோ

அன்று வந்தொரு நான்நீர் போனீர்
பின்பு கண்டறி யோநா மீதே
அன்று மின்றுமொர் போதோ போகா

துயில்வாரா

எங்க ளந்தரம் வேறு ரோர்வார்
பண்டு தந்தது போதா தோமே
வின்று தந்துற வோதா வீதே

னிதுபோதா

திங்கு நின்றதென் வீடே வாரீ
ரென்றி ணங்கிகள் மாயா லீலா
இன்ப சிங்கியில் வீணே வீழா

தருன்வாயே

மங்கு வின்புறு வானாய் வானூ
டன்ற ரும்பிய காலாய் நீள்கால்
மண்டு றும்பகை நீரு வீரு

எரிதியாய்

வந்தி ரைந்தெழு நீராய் நீர்குழ்
அம்ப ரம்புனை பாராய் பாரேழ்
மண்ட லம்புகழ் நீராய் நானாய்

மலரோனாய்

உங்கள் சங்கரர் தாமாய் நாமார்
அண்ட பந்திகள் தாமாய் வானாய்
ஒன்றி னுங்கடை தோயா மாயோன்

மருகோனே

ஒன்த டம்பொழில் நீடுர் கோடுர்
செந்தி லம்பதி வாழ்வே வாழ்வேர்
உண்ட நெஞ்சறி தேனே வானோர்

பெருமானே.

22

அந்தகன்வ ருந்தினம் பிறகிடச்
சந்ததமும் வந்துகண் டரிவையர்க்
கன்புருகு சங்கதந் தவிரமுக்

குணமான

அந்திபக லென்றிரண் டையுமொழித்
திந்திரிய சஞ்சலங் களையறுத்
தம்புய பதங்களின் பெருமையைக்

கவிபாடிச்

செந்திலை யுணர்ந்துணர்ந் துணர்வுறக்
கந்தனை யறிந்தறிந் தறிவினிற்
சென்றுசெரு குந்தடந் தெளிதரத்

தணியாத

சிந்தையு மவிழ்ந்தவிழ்ந் துரையொழித்
தென்செய லழிந்தழிந் தழியமெய்ச்
சிந்தைவர என்னுநின் தெரிசனைப்

படுவேனோ

கொத்தவிழ் சரண்சரண் சரணெனக்
கும்பிடு புரந்தரன் பதிபெறக்
குஞ்சரி குயம்புயம் பெறஅரக்

கருமாளக்

குன்றிடிய அம்பொனின் திருவரைக்
கிண்கிணி கிணின்கிணின் கிணினைக்
குண்டல மசைந்திளங் குழைகளிற்

ப்ரபைவிசத்

தந்தன தனந்தனந் தனவெனச்
செஞ்சிறு சதங்கைகொஞ் சிடமணித்
தண்டைகள் கலின்கலின் கலினைத்

திருவான

சங்கரி மனங்குழைந் துருகமுத்
தந்தர வருஞ்செழுந் தளர்நடைச்
சந்ததிச கந்தொழுந் சரவணப்

பெருமானே.

23

அமுதுததி விடமுமிழு செங்கட் டிங்கட்
பகவினொளிர் வெளிறெயிறு துஞ்சற் குஞ்சித்
தலையுமுடை யவனாவ தண்டச் சண்டச்

சமனோலை

அதுவருகு மளவிலுயி ரங்கிட் டிங்குப்
பறைதிமிலை திமிர்தமிகு தம்பட் டம்பற்
கறையவுற வினரலற வுந்திச் சந்தித்

தெருவூடே

எமதுபொரு ளெனுமருளை யின்றிக் குன்றிப்
பிளவளவு தினையளவு பங்கிட் டுண்கைக்
ஓளையமுது வசைதவிர இன்றைக் கன்றைக் கெனநாடா

23. அமுது + உததி = அமுதுததி - பாற்கடல். துஞ்சல் குஞ்சி - தொங்குகின்ற தலைமயிர். அரவ தண்டம் - பாம்பு சுற்றிய தண்டம். இயமன் கொண்டுள்ளது. குலதடினி - சிறந்த கங்கையாறு. - திமிதம் - பேரொலி. குமுதபதி - சந்திரன். பவுரிகொடு - சுழன்று. பரதகுரு - நடனகுரு.

திடுககடி தெனுமுணர்வு பொன்றிக் கொண்டிட்
 குடுகுடு குடுகுடு குண்டுட் குண்டுட்
 டெனவகனு நெறிகருதி நெஞ்சத் தஞ்சிப்

பகிராதோ

குமுதபதி வகிரமுது சிந்தச் சிந்தச்

சரணபரி புரகருதி கொஞ்சக் கொஞ்சக்

குடிசனடை பவுரி கொடு தொங்கப் பங்கிற்

கொடியர்டக்

குலதடினி அசையஇசை பொங்கப் பொங்கக்

கடிலதிர டெகுடெகுட டெங்கட் டெங்கத்

தொகுக்குகு தொகுக்குகு தொங்கத் தொங்கத்

தொகுதிதோ

திமிதமென முழவொலி மு முங்கச் செங்கைத்

தமருகம ததிர்சதி டியா டன்பர்க் கின்பத்

திறமுதவு பரதகுந வந்திக் குஞ்சற்

குருநாதா

திரளுமணி தரளமுயர் தெங்கிற் றங்கிப்

புரள எறி திறைமகர சங்கத் துங்கத்

திமிரசல நிதிதமுவு செந்திற் கந்தப்

பெருமானே.

24

அம்பொத் தவிழித் தந்தக் கலகத்

தஞ்சிக் கமலக்

கணையானே

அன்றிற் குமனற் றென்றற் குமினாத்

தந்திப் பொழிதிற்

பிறையானே

எம்பொற் கொடிமற் றுன்பக் கலனற்

றின்பக் கலவித்

துயரானான்

என்பெற் றுலகிற் பெண்பெற் றவருக்

*கின்பப் புலியுற்

றிடலாமோ

கொம்புக் கரிபட் டஞ்சப் பதுமக்

கொங்கைக் குறவிக்

கினியோனே

கொன்றைச் சடையற் கொன்றைத் தெரியக்

கொஞ்சித் தமிழைப்

பகர்வோனே

செம்பொற் சிகரப் பைம்பொற் கிரியைச்

சிந்தக் கறுவிப்

பொருமவேலா

செஞ்சொற் புலவர்க் கன்புற் றதிருச்

செந்திற் குமரப்

பெருமானே.

24. இன்பப் புலியுற்றிடலாமோ - இன்பத்தை அடைந்து இருத்தல் வாய்க்குமோ. புலி - புல்லி; அடைந்து.

(பா. வே.) *இந்தப் பழி வைத்திடலாமோ.

தி.—2

25 அடா

அருணமணி மேவுபூசித ம்ருகமத படர லேபன

அபிநவ விசால பூரண

அம்பொற் குட்பத்

தனமோதி

அளிகுலவு மாதர் லீலையின் முழுகியபி டேக மீதென

அறவுமுற வாடி நீடிய

அங்கைக் கொங்கைக்

கிதமாகி

இருணிறைய மோதி மாலிகை சருவியுற வான வேகையி

விழைகலைய மாத ரார்வழி

யின்புற் றன்புற்

றழியாநீன்

இரவுபகல் மோக னாகிய படியில்மடி யாமல் யானுமுன்

இணையடிகள் பாடி வாழாள்

னெஞ்சிற் செஞ்சொற்

றருவாயே

தருணமணி யாட ராவணி குடிசைடி லாதி யோதிய

சதுர்மறையி னாதி யாகிய

சங்கத் துங்கத்

குழையான்

தருமுருக மேக சாயலர் தமரமக ராழி சூழ்புவி

தனைமுழுதும் வாரி யேயமு

துண்டிட் டண்டர்க்

கருள்கூரும்

செருமுதலி மேவு மாவலி யதிமதக போல மாமலை

தெளிவினுடன் மூல மேயென

முந்தச் சித்தித்

தருள்மாயன்

திருமுருக சூரன் மார்பொடு சிலையருவ வேலை யேவிய

செயசரவ னாம னேகர

செந்திற் கந்தப்

பெருமானே.

26

அவனிபெ றுந்தோட் டம்பொற்

குழையட ரம்பாற் புண்பட்

டரிவையர் தம்பாற் கொங்கைக்

கிடையேசன்

றனைதரு பண்டாட் டங்கற்

று நுகிய கொண்டாட் டம்பெற்

றழிதரு திண்டாட் டஞ்சற்

றொழியாதே

25. அருணமணி - செம்மணிகள். படரம் - சந்தனம். ஓநி - கூந்தல். குடிலம் சடில்-ஆதி - வளைந்த சடையை யுடைய ஆதி முதல்வன்.

26. பூமியை விலை மதிக்குப்படியான தோடு. பண்டு ஆட்டம் - பறைய ஆட்டம். புங்கத்து - பாணத்தால். தமிழ்போன்ற இனிய தென்றற் காற்று. கஞ்சாக் கன்று - மன்மதன். சிந்தா - சிந்தி. சிந்து - கடல்.

பவமற நெஞ்சாற் சிந்தித்
திலகுக டம்பார்த் தண்டைப்
பதயுக ளம்போற் றுங்கொற்
பதறிய அங்காப் பும்பத்
சியுமறி வும்போய்ச் சங்கைப்
படுதுயர் கண்பார்த் தன்புற்

தமுநானும்

தருளாயோ

தவநெறி குன்றூப் பண்பிற்
றுறவின ருந்தோற் றஞ்சத்
தனிமல ரஞ்சார்ப் புங்கத்
தமிழினி தென்காற் கன்றிற்
றிரிதரு கஞ்சாக் கன்றைத்
தழலெழ வென்றூர்க் கன்றற்

தமராடி

புதமாக

சிவவடி வங்காட் டஞ்சற்
குருபர தென்பாற் சங்கத்
திரள்மணி சிந்தாச் சிந்துக்
தினகர திண்டேர்ச் சண்டப்
பரியிட றுங்கோட் டிஞ்சித்
திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப்

கரைமோதும்

பெருமானே.

27

அனக பாரம லைந்துகு லைந்திட
வதனம் வேர்வுது லங்கிந லங்கிட
அவச மோகம் விளைந்துத லைந்திட
அருண வாய்நகை சிந்திய சம்ப்ரம
அடர்ந காநுதி பங்கவி தஞ்செய்து
அதர பானம ருந்திம ருங்கிந

அணைமீதே

முலைமேல்விழ்த்

துனமும் வேறுப டும்படி யொன்றிடு
மகளிர் தோதக இன்பின் முயங்குத
லொழியு மாறு தெளிந்துள மன்பொடு
துருகு ஞானப ரம்பர தந்திர
அறிவி னோர்கரு தங்கொள் சிலம்பணி
உபய சீதள பங்கய மென்கழல்

சிவயோகத்

தருவாயே

இனகி டாவளர் சந்தன குங்கும
களப பூரண கொங்கை நலம்புனை
யிரதி வேள்பணி தந்தையும் அந்தண மறையோனும்

இனிது ருதெதி ரிந்திர னண்டரும்

அரஹ ராசிவ சங்கர சங்கர

எனமி காவரு நஞ்சினை யுண்டவ.

ரஞல்பாலா

வளர்நி சாசரர் தங்கள்சி ரம்பொடி

படவி ரோதமி டுங்குல சம்ப்ரமன்

மகர வாரிக டைந்தநெ டும்புயல்

மருகோனே

*வளரும் வாழையு மஞ்சள மிஞ்சியும்

இடைவி டாதுநெ ருங்கிய மங்கல

மகிமை மாநகர் செந்தினில் வந்துறை

பெருமானே.

சீவாயாதி.

28

அறிவழிய மயல்பெருக வுரையுமற விழிசுழல

அனலவிய மலமொழுக

அகலாதே

அனையுமனை யருகிலுற வெருவியழ வுறவுமழ

அழ்வினிகர் மறவியெனை

யழையாதே

செறியுமிரு வினைகரண மருவுபுல நெழியவுயர்

திருவடியி லணுகவர

மருள்வாயே

சிவனைநிகர் பொதியவரை முநிவனக மகிழஇரு

செவிகுளிர இனியதமிழ்

பகர்வோனே

நெறிதவறி யலரிமதி நடுவன்மக பதிமுளரி

நிருதிநிதி பதிகரிய

வனமாவீ

நிலவுமறை யவனிவர்க ளகையஅர சுரிமைபுரி

நிருதனூர மறஅயிகை

விடுவோனே

மறிபரசு கரமிலகு பரமனுமை யிருவிழியு

மகிழமடி மிசைவளரு

மினியோனே

மதலைதவ முத்தியிடை வருதரள மணிபுனின

மறையவுயர் கரையிலுறை

பெருமானே.

(பா. வே.) *மதுர வாசக மிஞ்சிய கிஞ்சக

இதழி மா துமை மைந்த விரும்பொழில்

மயிலை மாநகர் வந்துறை இந்திரர் பெருமானே.

—(பா. வே.)

—28. நடுவன் - எமன், முளரி - அக்கினி, கரிய வனமாவீ - கரிய. துளவவணிகர் திருமால். மதலை - மரக்கலம். புனினம் - மணல்மேடு.

29

அனிச்சங் கார்முகம் வீசிட மாசறு
 துவட்பஞ் சானத டாகம்வி டாமட
 அனத்தின் தூவி த லாவிய சேறடி மடமானுள்
 அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமர
 கதப்பைம் பூணணி வார்முலை மேல்முகம்
 அழுத்தும் பாவியை யாவி யிடைறிட நெறிபாரா
 வினைச்சண் டாளனை வினை நீணிதி
 தனைக்கண் டாணவ மானநிர் மூடனை
 விடக்கன் பாய்நுகர் பாழனை யோர்மொழி பகராத்தே
 விகற்பங் கூறிடு மோகவி கார்னை
 அறத்தின் பாலொழு காதமு தேவியை
 விளித்துன் பாதுகை நீதர நானருள் பெறுவேனே
 முனைச்சங் கோவிடு நீலம கோததி
 அடைத்தஞ் சாத இ ராவண னீள்பல
 முடிக்கன் ரோர்களை யேவுமி ராகவன் மருகோனே
 முளைக்குஞ் சேதநி லாவொட ரவிரி
 திரைக்கங் காநதி தாதகி கூவிள
 முடிக்குஞ் சேகரர் பேரரு ளால்வரு முருகோனே
 தினைச்செங் கானக வேடுவ ரானவர்
 திகைத்தந் தோவென வேகணி யாகிய
 திறற்கந் தாவளி நாயகி காமுறும் எழில்வேரை
 சிறக்குந் தாமரை யோடையில் மேடையில்
 திறக்குஞ் சூல்வளை பால்மணி வீசிய
 திருச்செந் தூர்வரு சேவக னேகரர் பெருமானே.

30

அனைவரு மருண்ட ருண்டு கடிதென வெகுண்டி யம்ப
 அமரஅடி பிந்தொ டர்ந்து பிணநாறு
 மமுகுபிணி கொண்டு விண்டு புழுவுட னெனும்ப லம்பு
 மவலவுட லஞ்சு மந்து தடுமாறி

29. கார்முகம் - பஞ்சு கொட்டும் வில். விடக்கு - மாமிசம். (இறைச்சி) (விடக்கு + அன்பாய் + நுகர்). முனை சங்கு - முக்கு உடைய சங்கு. தாதகி - ஆத்தி மலர். கணி - வேங்கை மரம்.

30. அமர - நெருங்க. திசிரி - சக்கரவாள கிரி.

மனைதொறு மீதம்ப கர்ந்து வரவர விருந்த ருந்தி

மனவழி திரிந்து மங்கும்

வசைதீர

மறைசதுர் விதந்தெ ரிந்து வகைசிறு சதங்கை கொஞ்ச

மலரடி வணங்க என்று

பெறுவேனோ

தினையிசை சுகங்க டிந்த புனமயி விளங்கு ரும்பை

திகழிரு தனம்பு ணர்ந்த

திருமார்பா

செகமுழுது முன்பு தும்பி முகவனொடு தந்தை முன்பு

திரிவிவலம் வந்த செம்பொன்

மயில்வீரா

*இனியகனி மந்தி சிந்து மலைகிழவ செந்தில் வந்த

இறைவகுசு கந்த என்று

மினையோனே

எழுகடலு மென்சி லம்பும் நீசிரரும் அஞ்ச அஞ்ச

மிமையவரை யஞ்ச லென்ற

பெருமானே.

31 ரு - ரு - ரு - ரு - ரு

இயலிசையி லுசித வஞ்சிக்

கயர்வாகி

இரவுபகல் மனது சிந்தித்

துழலாதே

உயர்கருணை புரியு மின்பக்

கடல்மூழ்சி

உனையெனது ளறியு மன்பைத்

தருவாயே

மயில் தகர்க லிடைய ரந்தத்

தினையாவல்

வனசகுற மகளை வந்தித்

தனைவோனே

கயிலைமலை யனைய செந்திற்

பதிவாழ்வே

கரிமுகவ னினைய கந்தப்

பெருமானே.

32

இருகுழை யெறிந்த கெண்டைகள் ஒருகுமி முடர்ந்து வந்திட

இணைசிலைநெ ரிந்தெ முந்திட

அணைமீதே

இருளளக பந்தி வஞ்சியி லிருகலையு டன்கு லைந்திட

இதமுமுத ருந்து சிங்கியின்

மனமாய்

முருகொடுக லந்த சந்தன அளறுபடு குங்கு மங்கமழ்

முலைமுகடு கொண்டெ முந்தொறு

முருகார

முழுமதிபு ரிந்த சிந்தார அரிவையரு டன்க லந்திற்

முகடியுந லம்பி றந்திட

அருள்வாயே

(ur. வே.) *“இனிய கனி சிந்தி மந்தி உலவு பொங்கிலஞ்சி”

31. உசிதம் - தகுதி கொண்ட, மயில் தகர் கல் இடையர் - மயிலும் ஆடும் சிறைந்த குன்றினிடத்தில் உள்ள வேடர்.

32. முகடியும் - முகடிக்கும்; முகடி - மூதேவி. சிங்கி - விடம், சிந்தாரம் - திலகம்.

எரிவிடநி மிர்த்த குஞ்சியி னிலவொடு மெழுந்த கங்கையு
 மிதழியொட னிந்த சங்கரர் களிகூரும்
 இமவரைத ருங்க ருங்குயில் மரகதநி றந்த ருங்கிளி
 யெனதுயிரெ னுந்த்ரி யம்பகி பெருவாழ்வே
 அரைவடம லம்பு கிண்கணி பரிபுர நெருங்கு தண்டைக
 ளணிமணிச தங்கை கொஞ்சிட மயில்மேலே
 அகமகிழ்வு கொண்டு சந்ததம் வருகுமர முன்றி வின்புறம்
 அலைபொருத செந்தில் தங்கிய பெருமானே.

33

இருள்விரி குழலை விரித்துத் தூற்றவு
 மிறுகிய துகிலை நெகிழ்த்துக் காட்டவு
 மிருகடை விழியு முறுக்கிப் பார்க்கவு மைந்தரோடே
 இலைபிள வதனை நடித்துக் கேட்கவு
 மறுமொழி பலவு மிசைத்துச் சாற்றவு
 மிடையிடை சிறிது நகைத்துக் காட்டவு மெங்கள்விடே
 வருகென வொருசொ லுரைத்துப் பூட்டவும்
 விரிமல ரமளி யணைத்துச் சேர்க்கவும்
 வருபொரு ளளவி னுருக்கித் தேற்றவு நிந்தையாலே
 வனைமனை புகுதி லடித்துப் போக்கவு
 மொருதலைமருவு புணர்ச்சித் தூர்த்தர்கள்
 வசைவிட நினது பதத்தைப் போற்றுவ தெந்தநாளோ
 குருமணி வயிர மிழித்துக் கோட்டிய
 கழைமட வருவு வெளுத்துத் தோற்றிய
 குளிறிசை யருவி கொழித்துத் தூற்றிய மண்டுநீருர்
 குழிபடு கலுழி வயிற்றைத் தூர்த்தெழு
 திடர்மண னிறுகு துருத்திக் காப்பொதி
 குளிர்நிழ லருவி கலக்கிப் பூப்புனை வண்டலாடா
 முருகவிழ் துணர்குளுகுத்துக் காய்த்தினை
 வினைநடு விதணி விருப்பைக் காட்டிய
 முகிழ்முலை யினைய குறத்திக் காப்படு செந்தில்வாழுவே
 முகையிள மதியை யெடுத்துச் சாத்திய
 சடைமுடி யிறைவர் தமக்குச் சாத்திர
 முறையருள் முருக தவத்தைக் காப்பவர் தம்பிரானே.

34

உத்தியறல் மொண்டு சூல்கொள்கரு முகிலெனஇ ருண்ட நீலமிக வொளிதிகழு மன்ற லோதிநரை	பஞ்சபோலாய்
உதிரமெழு துங்க வேல்விழி மிடைகடையொ துங்கு பீளைகளு முடைதயிர் பி திர்ந்த தோஇதென	வெம்புலாலாய்
மதகரட தந்தி வாயினிடை சொருகுபிறை தந்த சூதுகளின் வடிவுதரு குப்ப மோதிவளர்	கொங்கைதோலாய்
வனமழியு மங்கை மாதர்களி னிலைதனையு ணர்ந்து தாளினுறு வழியடிமை யன்பு கூருமது	சிந்தியேனோ
இதழ்பொதிய விழ்ந்த தாமரையின் மணவறைபு குந்த நான்முகனு மெறிதிரைய டம்பு பாலுத்தி	நஞ்சராமேல்
இருவிழிது யின்ற நாரணனு முமைமருவு சந்த்ர சேகரனு மிமையவர்வ ணங்கு வாசவனு	நின்றுதாமும்
முதல்வசுக மைந்த பீடிகையி லகிலசக அண்ட நாயகிதன் முகிழ்முலைசு ரந்த பாஸமுத	முண்டவேளே
முளைமுருகு சங்கு வீசியலை முடுகிமைத வழந்த வாய்ப்பெருகி முதலிவரு செந்தில் வாழ்வுதரு	தம்பிரானே.

35

உருக்கம் பேசிய நீலியர் காசுகள் பறக்குந் தோசிகள் மோகவி காரிகள் உருட்டும் பார்வையர் மாபழி காரிகள்	மதியாதே
உரைக்கும் விரிகள் கோளர வாமென வுடற்றுந் தாதியர் காசள வேமனம் உறைக்குந் தூரிகள் மீதினி லாசைகள்	புரிவேனோ

34. முதல் இவரும் - கரையறகின்ற. வனம் - அழகு. மை தவழ்ந்த வாய் - மேகம் தவழ்ந்ததுபோல,

35 வடிப்பம் - திருந்திய குணம். அதிகம் - தலைமைத் தானம். இறக்கும் - அழிக்கும்.

அருக்கன் போலொளி வீசிய மாமுடி
 யனைத்துந் தானழ காய்நல மேதர
 அருட்கண் பார்வையி னுடை யார்தமை மகிழ்வோடே
 அழைத்துஞ் சேதிகள் பேசிய காரண
 வடிப்பந் தானென வேயெனை நாடொறும்
 அதிக்குச் சேர்தர வேயரு ளாலுட னினிதாள்வாய்
 இருக்குங் காரண மீறிய வேதமும்
 இசைக்குஞ் சாரமு மேதொழு தேவர்கள்
 இடுக்கண் தீர்க்கன னேயடி யார்தவ முடன்மேவி
 இலக்கந் தானென வேதொழு வேமகிழ்
 விருப்பங் கூர்தரு மாதியு மாயுல
 கிறுக்குந் தாதகி சூடிய வேணிய னருள் பாலா
 திருக்குந் தாபதர் வேதிய ராதியர்
 துதிக்குந் தாளுடை நாயக னாகிய
 செகச்செஞ் சோதியு மாகிய மாதவன் மருகோனே
 செழிக்குஞ் சாவியு மேகம ளானிய
 கருப்பஞ் சோகையு ம்வழையு மேதிகழ்
 திருச்செந் தூர்தனில் மேவிய தேவர்கள் பெருமானே.

36

ஏவினை நேர்விறி மாதரை மேவிய
 ஏதனை மூடனை நெறிபேணு
 ஈனனை வினைனை யேடெழு தாமுழு
 ஏழையை மோழையை அகரைநீள்
 மாவனை மூடிய நோய்பிணி யாளனை
 வாய்மையி லாதனை யிகழாதே
 மாமணி நூபுர சேள தாள்தனி
 வாழ்வுற சுவது மொருநானே
 நாவலர் பாடிய நூலிசை யால்வரு
 நாரத னூர்புகல் குறமாகை
 நாடியெ காளிடை கூடிய சேவக
 நாயக மாமயி ணுடையோனே
 தேவிம தோமணி ஆயிப ராபரை
 தேன்மொழி யாள்தரு சிறியோனே
 சேனூயர் சோகையி னீழலி லேதிகழ்
 சீரகை வாய்வரு பெருமானே.

37

ஓரா தொன்றைப் பாரா தந்தத்

தோடே வந்திட்

டுயிர்சோர

ஊடா நன்றற் றூர்போல் நின்றெட்

டாமால் தந்திட்

டுழல்மாதர்

கூரா வன்பிற் சோரா நின்றக்

கோயா நின்றுட்

குலையாதே

கோடார் செம்பொற் றோளா நின்சொற்

கோடா தென்கைக்

கருள்தாராய்

தோரா வென்றிப் போரா மன்றற்

றோளா குன்றைத்

தொனையாடி

சூதா யெண்டிக் கோயா வஞ்சச்

சூர்மா அஞ்சப்

பொரும்பவேலா

சீரார் கொன்றைத் தார்மார் பொன்றச்

சேவே றெந்தைக்

கினியோனே

தேனே யன்பர்க் கோயா மின்சொற்

சேயே செந்திற்

பெருமானே.

38

கட்டழகு விட்டுத் தளர்ந்தங் கிருந்துமுன

மிட்டபொறி தப்பிப் பிணங்கொண்ட தின்சிலர்கள்

கட்டணமெ டுத்துச் சுமந்தும் பெரும்பறைகள்

முறையோடே

வெட்டவிட வெட்டக் கிடஞ்சங் கிடஞ்சமென

மக்களொரு மிக்கத் தொடர்ந்தும் புரண்டும்வழி

விட்டுவரு மித்தைத் தவிர்ந்துன் பதங்களுற

வுணர்வேனோ

பட்டுருவி நெட்டைக் க்ரௌஞ்சம் பிளந்துகடல்

முற்றுமலை வற்றிக் குழம்புங் குழம்பமுனை

பட்டஅயில் தொட்டுத் திடங்கொண் டெதிர்ந்தவுணர்

முடிசாயத்

37. ஒன்று - உண்மை நெறியாகிய ஒன்று. அந்தத்தோடு - அழகோடு. அக்கு - எலும்புடன் கூடிய உடம்பு. கோடு ஆர் - மலை போன்றது. தோரா - தோல்வி அறியாத.

38. இட்ட பொறி - முன் உதவி புரிந்துவந்த ஐம்பொறிகள். மித்தை - பொய்வாழ்வு. சற்சமய வித்து - நல்ல காலம் வருவதற்கு. வேண்டிய விதை.

தட்டழிய வெட்டிக் கவந்தம் பெருங்கழுகு
நிர்த்தமிட ரத்தக் குளங்கண் டுமிழ்ந்துமணி
சற்சமய வித்தைப் பலன் கண்டு செந்திலுறை

பெருமானே.

39

கண்டுமொழி கொம்பு கொங்கை வஞ்சியிடை அம்பு நஞ்சு
கண்களுக்குழல் கொண்ட லென்று பலகாலும்
கண்டுளம்வ ருந்தி நொந்து மங்கையர்வ சம்பு ரீந்து
கங்குல்பக லென்று நின்று விதியாலே
பண்டைவினை கொண்டு முன்று வெந்துவிழு கின்றல் கண்டு
பங்கயப தங்கள் தந்து புகழோதும்
பண்புடைய சிந்தை யன்பர் தங்களினு டன்க லந்து
பண்புபெற அஞ்ச லஞ்ச லெனவாராய்
வண்டுபடு கின்ற தொங்கல் கொண்டறநெ ருங்கி யிண்டு
வம்பிணைய டைந்து சந்தின் மிகமுழுகி
வஞ்சியை முனிந்த கொங்கை மென்குறம டந்தை செங்கை
வந்தழகு டன்க லந்த மணிமார்பா
திண்டிறல்பு னைந்த அண்டர் தங்களப யங்கள் கண்டு
செஞ்சமர்பு னைந்து துங்க மயில்மீதே.
சென்றசுர ரஞ்ச வென்று குன்றிடை மணம்பு ணர்ந்து
செந்தில்நகர் வந்த மர்ந்த பெருமானே.

40

கமல மாதாட னிந்திறை யஞ்சரி
சொலவொ னாதம டந்தையர் சந்தன
களப சீதள கொங்கையி லங்கையி வீருபோதேய்
களவு நூல்தொரி வஞ்சனை யஞ்சன
விழியின் மோகித கந்த சுகந்தரு
கரிய வோதியி லிந்து முகந்தனில் மருளாதே.

அமல மாகிய சிந்தைய டைந்தகல்
தொலைவி லாதஅ றம்பொரு ளின்பமு
மடைய வோதியு ணர்ந்துத ணந்தபின் அருள்தானே

39. கொம்பு - யானைக் கொம்பு. இண்டு - ஈண்டு, நெருங்கிய.
லம்பு - கச்சு. சந்து - சந்தனம். வஞ்சியை முனிந்த - கொடிபோலும்
இடையை வருத்துகின்ற. சமர் புனைந்து - போர்க்கோலம் பூண்டு.

40. இருபோது ஏய்-இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற. (அடைந்து+
அகல்) அகல் - பரந்துள்ளது. மம விநாயகன் - என் விநாயகன், அமல
மாகிய சிந்தை - தூயமனம்.

அறியு மாறுபெ றுப்படி யன்பினின்
இனிய நாதசி லம்புபு லம்பிடு
மருண ஆடக கிண்கிணி தங்கிய

அடிதாராய்

குமரீ காளிப யங்கரீ சங்கரீ
கவுரீ நீலிப ரம்பரை யம்பிகை
குடிசை யோகினி சண்டினி குண்டவி
குறைவி லாளுமை மந்தரீ யந்தரீ
வெருவி தாகம சுந்தரீ தந்தருள்
குமர மூடிக முந்திய ஐங்கர

யெமதாயி

கணராயன்

மமவி நாயக னஞ்சமிழ் கஞ்சகி
அணிக சானன விம்பனா ரம்புலி
மவுலி யானுறு சிந்தையு கந்தருள்
வளரும் வாழையு மஞ்சளு மிஞ்சியும்
இடைவி டாது நெருங்கிய மங்கல
மகிமை மாநகர் செந்திலில் வந்துறை

இளையோனே

பெருமானே.

41

கரிக்கொம்பந் தனித்தங்கங்
குடத்தின்பந் தனத்தின்கண்
கறுப்புந்தன் சிவப்புஞ் செம்
கணக்கும்பண் டுழைக்கும்பங்
களிக்கும்பண் பொழிக்குங்கண்
கழுத்துஞ்சங் கொளிக்கும்பொன்

பொறிதோள்சேர்

குழையாடச்

சரக்குஞ்சம் புடைக்கும்பொன்
றுகிறந்தந் தரிக்குந்தன்
சடத்தும்பண் பிலுக்குஞ்சம்
சலித்துப்பின் சிரித்துங்கொண்
டழைத்துஞ்சண் பசப்பும்பெண்
தனத்துன்பந் தவிப்புண்டிங்

பளமாதர்

குழல்வேனோ

சுரர்ச்சங்கந் துதித்தந்தஞ்
செழுத்தின்பங் களித்துண்பண்
சுகத்துய்ந்தின் பலர்ச்சித்தங்

ககராரைத்

41. பண்பிலுக்கல் - சிறந்த பொருளைக் கொண்டு ஆடம்பரமாக அலங்கரித்தல். சண்பசப்பும் - சார்ந்து பசப்புகின்ற. சசிப்பெண் - தேவசேகன்.

துவைத்தும்பந் தடித்துஞ்சங்
கொலித்துங்குன் றிடித்தும்பண்
கடித்துங்கண் களிப்புங்கொண்

டிடும்வேலா

சிரப்பண்புங் கரப்பண்புங்

கடப்பந்தொங் கலிற்பண்புஞ்

சிவப்பண்புந் தவப்பண்புந்

தருவோனே

தினைத்தொந்தங் குறப்பெண்பண்

சசிப்பெண்கொங் கையிற்றுஞ்சங்

செழிக்குஞ்செந் திலிற்றங்கும்

பெருமானே.

42

கருப்பந்தங் கிரத்தம்பொங்

கரைப்புண்கொண் டுருக்கும்பெண்

களைக்கண்டங் கவார்ப்பின்சென்

றவரோடே

கலைப்புண்டும் சிலுப்புண்டுந்

துவக்குண்டும் பிணக்குண்டுங்

கலிப்புண்டுஞ் சலிப்புண்டுந்

தடுமாறிச்

செருத்தண்டந் தரித்தண்டம்

புகத்தண்டந் தகற்கென்றுந்

திகைத்தந்திண் செகத்தஞ்சங்

கொடுமாயும்

தியக்கங்கண் டயக்கொண்டென்

பிறப்பங்கஞ் சிறைப்பங்கஞ்

சிறைத்துன்றன் பதத்தின்பந்

தருவாயே

அருக்கன்சஞ் சரிக்குந்தெண்

டிரைக்கன்சென் றரக்கன்பண்

பனைத்தும்பொன் றடக்கன்றுங்

கதிர்வேலா

அணிச்சங்கங் கொழிக்குந்தண்

டலைப்பண்பெண் டிசைக்குங்கொந்

தளிக்குஞ்செந் திலிற்றங்கும்

குமரேசர்

புரக்குஞ்சங் கரிக்குஞ்சங்

கரார்க்குஞ்சங் கரார்க்கின்பம்

புதுக்குங் கங்கையட்குந்தஞ்

சுதனாய்

புனக்குன்றந் திளைக்குஞ்செந்

தினைப்பைம்பெண் குறக்கொம்பின்

புறத்தண்கொங் கையிற்றுஞ்சம்

பெருமானே.

42. (கருப்பம் + தங்கு) கருப்பத்துக்கு இடமாப். (அந்தகற்கு + எனறம்) உயக்கொண்டு - உய்யும்படி ஆட்கொண்டு.

43

கனப மொழுகிய புளகித முலையினர்
 கடுவு மமீர்தமும் விரவிய விழியினர்
 கழுவு சரிபுழு கொழுகிய குழனின ரெவரோடுங்
 கலை மிடுகய லெறிகுழை விரவியர்
 பொருளி லிளைஞரை வழிகொடு மொழிகொடு
 தளர விடுபவர் தெளிவினி லெவரையு நகையாடிப்
 பிளவு பெறிலதி லளவள வொழுகியர்
 நடையி னுடையினி லழகொடு திரிபவர்
 பெருகு பொருள்பெறி லமளியி விதமொடு குழைவோடே
 பிணமு மனைபவர் வெறிதரு புனலுணும்
 அவச வனிதையர் முடுகொடு மனைபவர்
 பெருமை யுடையவ ருறவினை விடஅருள் புரிவாயே
 அளையி னுறையுவி பெறுமக வயிறரு
 பசுவி னிரைமுலை யமுதுண நிரைமகள்
 வசவ னெடுபுரி முலையுண மலையுட னுருகாநீள்
 அடவி தனிலுள வுலகைகள் தளிர்விட
 மருள மதமொடு களிறுகள் பிடியுடன்
 அகல வெளியுயர் பறவைகள் நிலம்வர விரல்சேரேழ்
 துளைகள் விடுகழை விரன்முறை தடவிய
 இசைகள் படைபை தொனிதரு கருமுகில்
 சுருதி யுடையவ னெடியவன் மனமகிழ் மருகோனே
 துணைவ குணதர சரவண பவநம
 முருக குருபர வளரறு முககுட
 துறையி லலையெறி திருநக ருறைதரு பெருமானே.

44

கனங்கள் கொண்ட குந்த ளங்க ளங்கு லைந்த லைந்து விஞ்சு
 கண்க ளாஞ்சி வந்த யர்ந்து களிகூரக்
 கரங்க ளங்கு விந்து நெஞ்சு கங்க ளங்க சிந்தி டுங்க
 ரங்கு பெண்க ளும்பி றந்து வினைகூறிப்

43. பிளவு பெறில் - பிரிவுக்குக் காரணம் ஏற்பட்டால். வெறிதரு புனல் - கள். முடுகு - கெட்ட நாத்ரம். அளை - மலைக்குகை. மகவு அயிறரு - அயில்தரல் - குடித்தல். கிரைமகள் - பசுவின் பெண் என்று. வசவன் - ஆண்கன்று. உலகைகள் - மரங்கள்.

44. கனங்கள் கொண்ட - மேகம்போன்ற. குந்தாம் - கூத்தல்.

பொனின்கு டங்க ளஞ்சு மென்த னங்க ளும்பு யங்க ளும்பொ
 ருந்தி யன்பு நண்பு பண்பு முடனாகப்
 புணர்ந்து டன்பு லர்ந்து பின்க ளந்த கங்கு ழைந்த வம்பு
 ரிந்து சந்த தந்தி ரிந்து படுவேனோ

அனங்க னெந்து ழைந்து வெந்து குந்து சிந்த அன்று கண்டி
 ருந்தி ருண்ட கண்டர் தந்த அயில்வேலா
 அடர்ந்த டர்ந்தெ திர்ந்து வந்த வஞ்ச ரஞ்ச வெஞ்ச மம்பு
 ரிந்த அன்ப ரின்ப நண்ப உரவோனே

சினங்கள் கொண்டி லங்கை மன்சி ரங்கள் சிந்த வெஞ்ச ரந்தெ
 ரிந்த வன்ப ரிந்த இன்ப மருகோனே
 சிவந்த செஞ்ச தங்கை யுஞ்சி லம்பு தண்டை யுப்பு ழைந்து
 செந்தில் வந்த கந்த எங்கள் பெருமானே.

45

கன்றிலுறு மாணை வென்றவிழி யாலெ
 கஞ்சமுகை மேவு முகையாலே
 கங்குல்செறி கேச மங்குல்குலை யாமை
 கத்தமலர் குடு மதனாலே

நன்றுபொருள் தீர வென்றுவினை பேசி
 நம்பவிடு மாத ருடனடி
 நஞ்சுபுசி தேரை யங்கமது வாக
 ழைந்துவிடு வேனை யருள்பாராய்

குன்றிமணி போல்வ செங்கண்வரி போகி
 கொண்டபடம் வீசு மணிகூர்வாய்
 கொண்ட மயிலேறி அன்றசுரர் சேனை
 கொன்றகும ரேச குருநாதர்

மன்றல்கமழ் பூக தெங்குதிரள் சோலை
 வண்டுபடு வாவி புடைகுழ
 மந்தி நடமாடு செந்தினகர் மேவு
 மைந்தஅம ரேசர் பெருமானே.

46

காலனார் வெங்கொடுந் தூதர்பா சங்கொடென்	கொடுபோகக்
காலினார் தந்துடன்	
காதலார் மைந்தருந் தாயரா ருஞ்சுடுங்	
கானமே பின்தொடர்ந்	தலையுமுன்
சூலம்வாள் தண்டுசெஞ் சேவல்கோ தண்டமுஞ்	
சூடுதோ ளுந்தடந்	திருமார்புந்
தூயதாள் தண்டையுங் காணஆர் வஞ்செயுந்	
தோகைமேல் கொண்டமுன்	வரவேணும்
ஆலகா ஸம்பரன் பாலதா கஞ்சிடுந்	
தேவர்வா முன்றுகந்	தமுதியும்
ஆரவா ரஞ்செயும் வேலைமேல் கண்வளர்ந்	
தாதிமா யன்றனன்	மருகோனே
சாலிசேர் சங்கினம் வானிசூழ் பங்கயஞ்	
சாரலார் செந்திலம்	பதிவாழ்வே
தாவுசூ ரஞ்சிமுன் சாயவே கம்பெறுந்	
தாரைவே லுந்திடும்	பெருமாளே.

47

குசுர மேவுமெய்த் துறவினின் மறவாக்	
குப்பிட் டுந்தித்	தடமுழுகிக்
குமுத வாயின்முற் றமுதினை நுகராக்	
கொண்டற் கொண்டைக்	குமுலாரோ
டகரு தாளிகர்ப் புரதன இருகோட்	
டன்புற் றின்பக்	கடலுடே
அமிழு வேலைமெத் தெனவொரு கரைசேர்த்	
தம்பொற் றண்டைக்	கழல்தாராய்
ககன கோளகைக் கணவிரு மளவாக்	
கங்கைத் துங்கப்	புனலாடும்
கமல வாதனற் களவிட முடியாக்	
கம்பர்க் கொன்றைப்	புகல்வோனே

46. ஆர்தந்து - கட்டி. ஆலகாலம் பரன் பாலதாக - ஆலகால விடத்தைப் பரமன் ஏற்றுக்கொள்ள.

47. குசுரம் - மலக் குகை. அகரு தாளி - அகிற் பொடி. கம்பர் - சிவன். கம்பத்தனம் - கம்பத்தின்மீது அமைந்துள்ள தனம்.

கிகர கோபுரத் தினுமதி ளினுமேற்
செம்பொற் கம்பத்
தெருவி லேயுநித் திலமெறி யலைவாய்ச்
செந்திற் கந்தப்

தளமீதும்

பெருமாளே.

48

குடர்நிண மென்பு சலமல மண்டு
குருதிந ரம்பு
குலைவு குரம்பை முருடு சுமந்து
குனகிம கிழ்ந்து

சீயுன் பொதிதோல்

நாயேன் தளரா

அடர்மத நம்பை யணையக ருங்க
ணரிவையர் தங்கள்
அறிவழி கின்ற குணமற வுன்றன்
அடியிணை தந்து

தோடோய்ந் தயரா

நீயாண் டருள்வாய்

தடவியல் செந்தி லிறையவ நண்பு
தருகுற மங்கை
சரவண கந்த முருகக டம்ப
தனிமயில் கொண்டு

வாழ்வாம் புயனே

பார்குழ்த் தவனே

சுடர்படர் குன்று தொலைபட அண்டர்
தொழுவொரு செங்கை
துரிதப தங்க இரதப்ர சண்ட
சொரிகடல் நின்ற

வேல்வாங் கியவா

சூராந் தகனே.

49

குழைக்குஞ்சந் தனச்செங்குங்
குமத்தின்சந் தநற்குன்றங்
குலுக்கும்பைங் கொடிக்கென்றிங்
குழைக்குங்குண் குமிழ்க்குஞ்சென்
றுரைக்குஞ்செங் கயற்கண்கொண்
டழைக்கும்பண் தழைக்குஞ்சிங்

கியனாலே

கியராலே

உழைக்குஞ்சங் கடத்துன்பன்
சுகப்பண்டஞ் சுகித்துண்டுண்
டுடற்பிண்டம் பருத்தின்றிங்

குழனாதே

48. குரம்பை - கூடு. முருடு - மரக்கட்டை. குனகி - கொஞ்சி.
தடவியல் - பெருமை பொருந்திய. துரிதபதங்க - வேகத்தோடு செல்லும்
மயிலாகிய. ரதப்ரசண்ட - இரதத்தை உடைய வீரனே.

49. செம் பரம் - சிறந்த பரமண்டலம்.

தி.—8

உதிக்குஞ்செங் கதிர்ச்சிந்தும்
 ப்ரபைக்கொன்றுஞ் சிவக்குந்தண்
 டுயர்க்குங்கிண் கிணிச்செம்பஞ் சடிசேராய்

தழைக்குங்கொன் றையைச்செம்பொன்
 சடைக்கண்டங் கியைத்தங்குந்
 தரத்தஞ்செம் புயத்தொன்றும் பெருமானார்

தனிப்பங்கின் புறத்தின்செம்
 பரத்தின்பங் கயத்தின்சஞ்
 சரிக்குஞ்சங் கரிக்கென்றும் பெருவாழ்வே

கழைக்குங்குஞ் சரக்கொம்புங்
 கலைக்கொம்புங் கதித்தென்றுங்
 கயற்கண்பண் பளிக்குந்தின் புயவேளே

கறுக்குங்கொண் டலிற்பொங்குங்
 கடற்சங்கங் கொழிக்குஞ்செந்
 திழிற்கொண்டன் பினிற்றங்கும் பெருமானே.

50

கொங்கைகள்கு லுங்கவளை செங்கையில்வி ளங்கஇருள்
 கொண்டையை டைந்தகுழல் வண்டுபாடக்

கொஞ்சியவ னங்குயில்கள் பஞ்சநல்வ னங்கிளிகள்
 கொஞ்சியதெ னுங்குரல்கள் கெந்துபாயும்

வெங்கயல் மிரண்டவிழி அம்புலிய டைந்தநுதல்
 விஞ்சையர்கள் தங்கள்மயல் கொண்டுமேலாய்

வெம்பினியு முன்றபவ சிந்தனைநி னைந்துனது
 மின்சரண பைங்கழலொ டண்டஆளாய்

சங்கமுர சந்திமிலை துந்துமித தும்பவளை
 தந்தனத னந்தவென வந்தசூரர்

சங்கைகெட மண்டிதிகை யெங்கிலும் டிந்துவிழ
 தண்கடல்கொ ளுந்தநகை கொண்டவேலா

சங்கரனு கந்தபரி வின்ருருவெ னுஞ்சுருதி
 தங்களின்ம கிழந்துருகு மெங்கள்கோவே

சந்திரமு கஞ்செயல்கொள் சுந்தரகு றம்பெனெடு
 சம்புபுகழ் செந்தில்மகிழ் தம்பிரானே.

51

கொங்கைப் பணையிற் செம்பொற் செறிவிற்

கொண்டற் குழலிற்

கொடிதான

கொன்றைக் கணையொப் பந்தக் கயலிற்

கொஞ்சக் கிளியுற்

றுறவான

சங்கத் தொனியிற் சென்றிற் கடையிற்

சந்திப் பவரைச்

சருவாதே

சந்தப் படியுற் றென்றற் றலையிற்

சந்தப் பதம்வைத்

தருள்வாயே

அங்கப் படைவிட் டன்றைப் படுகைக்

கந்திக் கடலிற்

கடிதோடா

அந்தப் பொழிலிற் சந்துத் தலையுற்

றஞ்சப் பொருதுற்

ஞெழியாதே

சேங்கைக் கதிருற் றென்றக் கடலிற்

சென்றுற் றவர்தற்

பொருளானாய்

சிந்தைக் கனிலைத் தந்தப் பொழிலிற்

செந்திற் குமரப்

பெருமானே.

52

கொடியனைய இடைதுவள அங்கமும் பொங்கஅங்

குமுதஅமு திதழ்பருகி யின்புறுஞ் சங்கையன்

குலவியணை முகிலளக முஞ்சரிந் தன்பினின் பண்புலாவக்

கொடியவிரல் நகநுதியில் புண்படுஞ் சஞ்சலன்

குனகியவ ருடனினிது சம்ப்ரமங் கொண்டுளங்

குரலழிய அவசமுறு குங்குணன் கொங்கவிழ்த்

தொன்றுபாய்மேல்

விடமனைய விழிமகளிர் கொங்கையின் பன்புறும்

வினையனியல் பரவுமுயிர் வெந்தழிந் தங்கமும்

மிதமொழிய அறிவில்நெறி பண்பிலண் டஞ்சகன்

செஞ்செந்நீடும்

51. கொன்றைக்கணை (கொன் + தை + கணை) - வலிமையுடன் தைக் கின்ற அம்பு. சங்கம் + தொனி - சங்கு போன்ற கண்டத்தில் எழும் ஒலி. கடலிற் சென்று உற்றவர் வீரவாகு தேவர்.

52. சங்கையன் - எண்ணம் உடையவன். குனகி - கொஞ்சிப்பேசி. சகன், சகா - தோழன். கலபி - மயில். அங்கி - நெருப்பு. தந்து இலன் - நூலாராய்ச்சி இல்லாதவன்.

(பா. ஷ.) *“இந்தப் பழி வைத்திடலாமோ”

வெகுகனக வொளிகுலவும் அந்தமன் செந்திலென்
 றவிழவுள முருகிவரு மன்பிலன் தந்திலன்
 விரவுமிரு சிறுகமல பங்கயந் தந்துகந் தன்புருதோ

படமிலகு மரவினுட லங்கமும் பங்கிடந்
 துதறுமொரு கலபிமிசை வந்தெழுந் தண்டர்தம்
 பகையசுர ரனைவருடல் சந்துசந் துங்கதஞ் சிந்தும்வேலா
 படியவரு மிமையவரும் நின்றிறைஞ் செண்குணன்
 பழையஇறை யுருவமினி யன்பர்ப்பங் கன்பெரும்
 பருவரல்செய் புரமெரிய விண்டிடுஞ் செங்கணன்
 கங்கைமான்வாழ்

சடிமியை யழகுபுனை கொன்றையும் பண்புறுந்
 தருணமதி யினகுறைசெய் துண்டமுஞ் செங்கையொண்
 சகலபுவ னமுமொழிக தங்குறங் கங்கியும் பொங்கிநீடும்.
 சடமருவு விடையரவர் துங்கஅம் பங்கினின்
 றுலகுதரு கவுரியுமை கொங்கைதந் தன்புறுந்
 தமிழ்விசை வுயர்பரம சங்கரன் கும்பிடுந் தம்பிரானே..

53 சூரவாகம்

கொம்பனை யார்காது மோதிரு கண்களி லாமோத சீதள
 குங்கும பாமர பூடண நகமேவு
 கொங்கையி னீராவி மேல்வளர் செங்கழு நீர்மாலை சூடிய
 கொண்டையி லாதார சோபையில் மருளாதே-
 உம்பர்கள் சுவாய் நமோநம எம்பெரு மானே நமோநம
 ஒண்டொடி மோகா நமோநம எனநாளும்
 உன்புக மேபாடி நானினி அன்புட னுசார பூசைசெய்
 துய்ந்நிட விணுள்ப டாதருள் புரிவாயே-
 பம்பர மேபோல ஆடிய சங்கரி வேதாள நாயகி
 பங்கய சீபாத நூபுரி கரகூவி
 பங்கமி லாநீவி மோடிப யங்கரி மா'காளி யோகினி
 பண்டுசு ராபான சூரனெ டெதிர்போர்கண்
 டெம்புதல் வாவாழி வாழியெ னும்படி விருன வேஸ்தர
 என்றுமு ளானேம தோகர வயலூரா
 இன்சொல்வி சாகாக்கு பாகர செந்திலில் வாழ்வாகி யேயடி-
 யென்றனை யீடேற-வாழ்வருள் பெருமானே.

54

கொலைமத கரியன ம்ருகமத தனகிரி

கும்பத்

தனமானார்

குமுதஅ முதலிதழ் பருகியு ருகிமயல்

கொண்டுற்

றிடுநாயேன்

நிலையழி கவலைகள் கெடவுன தருள்விழி

நின்றுற்

றிடவேதான்

நினதிரு வடிமல ரிணைமன தினிலுற

நின்பற்

றடைவேனோ

சிலையென வடமலை யுடையவ ரருளிய

செஞ்சொற்

சிறுபாரை

திரைகட விடைவரு மசுரனை வதைசெய்த

செந்திற்

பதிவேரை

விலைநிகர் நுதலிப மயில்குற மகளும்வி

கும்பிப்

புணர்வோனே

விருதணி மரகத மயில்வரு குமரவி

டங்கப்

பெருமானே.

55

சங்குபோல் மென்கழுத் தந்தவாய் தந்தபற்

சந்தமோ கின்பமுத்

தெனவானிற்

றங்குகார் பைங்குழற் கொங்கைநீள் தன்பொருப்

பென்றுதாழ் வொன்றறுத்

துலகோரைத்

துங்கவேள் செங்கைபொற் கொண்டல்நீ யென்றுசொற்

கொண்டுதாய் நின்றுரைத்

துழராதே

துன்பநோய் சிந்தநற் கந்தவே ளென்றுனைத்

தொண்டினு லொன்றுரைக்

கருள்வாயே

வெங்கண்வ்யா ளங்கொதித் தெங்கும்வே மென்றெடுத்

துண்டுமே லண்டருக்

கழுதாக

விண்டநா தன் திருக் கொண்டல்பா கன்செருக்

குண்டுபே ரப்பலத்

தினிரை

54. விலைநிகர் நுதலி - வில்லைப்போன்ற நெற்றியுடையவன். விடங்கர் - உளியினுற் செதுக்கப்படாதவர் - சுயம்பு.

55. தாய் - தாவி. ஒன்றுரைக்கருள்வாயே - ஒன்று உரைக்க அருள்வாயே. வியாளம் - பாம்பு; இங்கு அதன் விடம்.

செங்கண்மால் பங்கயக் கண்பெரு தந்தரத்

தின்கணு ஓந்திறற்

கதிராழித்.

திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானே.

56

(சுருலவரணி)

சங்கைதா னொன்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே

சஞ்சலா

ரம்பமாயன்

சந்தொடே குங்குமா லங்க்குதா டம்பரா

சம்ப்ரமா

நந்தமாயன்

மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்

வம்பிலே

துன்புருமே

வண்குகா நின்சொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே

வந்துநீ

யன்பிலாள்வாய்

கங்கைசூ டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே

கந்தனே

விஞ்சையூரா

கம்பியா திந்த்ரலோ கங்கள்கா வென்றவா

கண்டலே

சன்சொல்வீரா

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுசூர் பொன்றவே

சென்றுமோ

தும்ப்ரதாபா

செங்கண்மால் பங்கயா னன்தொழார் நந்தவேள்

செந்தில்வாழ்

தம்பிரானே.

57

சத்தமிகு மேழுகட ஸைத்தேனை

யுற்றமது தோடுகனை யைப்போர்கொள்

சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமிறு

தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை

மிக்கவினை வானகடு வைச்சீறு

தத்துகளும் வானையடு மைப்பாவு

விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார

முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகி ரீடநிகர் செப்பான

தனமீதே

56. அந்தனே - அழகனே. விஞ்சையூர் - வித்தியாதரர் ஊர். கம்பியாது - நடுக்கங் கொள்ளாதவாறு. ஆகண்டலேசன் - இந்திரன். பங்கயானன் - பிரமதேவன். தாய் - தாவி.

57. தத்தையிகர் - கிளிபோன்ற மொழிபேசும் தெய்வயானை. ஓச்சகர் - முன்று உலகத்தவர்.

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான
பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக
வச்ரமயில் மீதிலினி யெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிரு கைக்கார
பத்திபுரி வேர்கள்பனு வற்கார
திக்கினு நடாவுபர விக்கார
சித்தஅநு ராககல விக்கார
துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார
சிட்டர்பரி பாலலளி தக்கார

குறமாதா

அடியார்கள்

முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார
தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார
முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார
முத்தயிழை யாயும்வரி சைக்கார
பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார
முத்துலவு வேலைநகர் முத்தேவர்

இனிதான

பெருமானே.

58

சந்தனச வாதுநிறை கற்பூர
கும்குமப மரவிரை கத்தூரி
தண்புழுக ளாவுகள பச்சீத
சண்பகக லாரவகு ளத்தாம
வம்புதுகி லாரவயி ரக்கோவை
தங்கியக டோரதர வித்தார

வெகுவாச

பரிதான

மந்தரம தானதன மிக்காசை
கொண்டுபொருள் தேடுமதி நிட்டுர
வஞ்சகவி சாரஇத யப்புவை
வந்தியிடு மாயவிர கப்பார்வை
அம்பிலுளம் வாடுமறி வற்றேனை
வந்தடிமை யாளினி யெப்போது

யனையார்கள்

நினைவாயே

இந்தரபுரி காவல்முதன் மைக்கார
சம்ப்ரமம யூரதூர கக்கார
என்றுமக லாதஇள மைக்கார

குறமாதின்

58. கலாரம் - கல்லாரமலர், செங்குவளை மலர். கடோரம் - கடினம். வித்தாரம் - விரிவு. வந்தியிடும் - வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணும். திங்கள் முடிநாதர் சமயம் - சைவ சமயம்.

செங்கண்மால் பங்கயக் கண்பெரு தந்தரத்

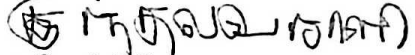
தின்கணு ஓந்திறற்

கதிராழித்.

திங்கள்வா முஞ்சடைத் தம்பிரா னன்புறச்

செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப்

பெருமானே.

56

சங்கைதா னென்றுதா னின்றியே நெஞ்சிலே

சஞ்சலா

ரம்பமாயன்

சந்தொடே குங்குமா லங்க்குதா டம்பரா

சம்பர்மா

நந்தமாயன்

மங்கைமார் கொங்கைசே ரங்கமோ கங்களால்

வம்பிலே

துன்புருமே

வண்குகா நின்சொரு பம்ப்ரகா சங்கொடே

வந்துநீ

யன்பிலாள்வாய்

கங்கைசூ டும்பிரான் மைந்தனே அந்தனே

கந்தனே

விஞ்சையூரா

கம்பியா திந்த்ரலோ கங்கள்கா வென்றவா

கண்டலே

சன்சொல்வீரா

செங்கைவேல் வென்றிவேல் கொண்டுசூர் பொன்றவே

சென்றுமோ

தும்ப்ரதாபா

செங்கண்மால் பங்கயா னன்தொழா நந்தவேள்

செந்தில்வாழ்

தம்பிரானே.

57

சத்தமிகு மேழுகட லைத்தேனை

யுற்றமது தோடுகனை யைப்போர்கொள்

சத்திதனை மாவின்வடு வைக்காவி

தனைமீறு

தக்கமணம் வீசுகம லப்புவை

மிக்கவினோ வானகடு வைச்சீறு

தத்துகளும் வானையடு மைப்பாவு

விழிமாதர்

மத்தகிரி போலுமொளிர் வித்தார

முத்துவட மேவுமெழில் மிக்கான

வச்சிரகி ரீடறிகர் செப்பான

தனமீதே

56. அந்தனே - அழகனே. விஞ்சையூர் - வித்தியாதரர் ஊர். கம்பியாது - நடுக்கங் கொள்ளாதவாறு. ஆகண்டலேசன் - இந்திரன். பங்கயானன் - பிரமதேவன். தாய் - தாவி.

57. தத்தைதிகர் - கிளிபோன்ற மொழிபேசும் தெய்வயானை. மூச்சகர் - மூன்று உலகத்தவர்.

வைத்தகொடி தானமயல் விட்டான
பத்திசெய ஏழையடி மைக்காக
வச்ரமயில் மீதிவினி யெப்போது

வருவாயே

சித்ரவடி வேல்பனிநு கைக்கார
பத்திபுரி வேர்கள்பனு வற்கார
திக்கினு நடாவுபர விக்கார
சித்தஅநு ராககல விக்கார
துட்டஅசு ரேசர்கல கக்கார
சிட்டர்பரி பாலலளி தக்கார

குறமாது

அடியார்கள்

முத்திபெற வேசொல்வச னக்கார
தத்தைநிகர் தூயவனி தைக்கார
முச்சகர்ப ராவுசர ணக்கார
முத்தமிழை யாயும்வரி சைக்கார
பச்சைமுகில் தாவுபுரி சைக்கார
முத்துலவு வேலைநகர் முத்தேவர்

இனிதான

பெருமானே.

58

சந்தனச வாதுநிறை கற்பூர
கும்குமப மரவிரை கத்தூரி
தண்புழுக ளாவுகள பச்சே
சண்பகக லாரவகு ளத்தாம
வம்புதுகி லாரவயி ரக்கோவை
தங்கியக டோரதர வித்தார

வெகுவாச

பரிதான

மந்தரம தானதன மிக்காசை
கொண்டுபொருள் தேடுமதி நிட்டுர
வஞ்சகவி சாரஇத யப்புவை
வந்தியிடு மாயவிர கப்பார்வை
அம்பிலுளம் வாடுமறி வற்றேனை
வந்தடிமை யாளஇனி யெப்போது

யனையார்கள்

நினைவாயே

இந்தரபுரி காவல்முதன் மைக்கார
சம்ப்ரமம யூரதூர கக்கார
என்றுமக லாதஇள மைக்கார

குறமாதின்

58. கலாரம் - கல்லாரமலர், செங்குவனை மலர். கடோரம் - கடினம். வித்தாரம் - விரிவு. வந்தியிடும் - வருத்தத்தை யுண்டுபண்ணும். திங்கள் முடிநாதர் சமயம் - சைவ சமயம்.

இன்பஅநு போகசர சக்கார

வந்தஅசு ரேசர்கல கக்கார

எங்களுமை சேயெனரு மைக்கார

மிகுபாவின்

செந்தமிழ்சொல் நாலுகவி தைக்கார

குன்றெறியும் வேலின்வலி மைக்கார

செஞ்சொஷை யார்களெளி மைக்கார

எழில்மேவும்

திங்கள்முடி நாதர்சம யக்கார

மந்த்ரவுப தேசமகி மைக்கார

செந்தினகர் வாழுமரு மைத்தேவர்

பெருமானே.

59

சேமக் கோமள பாதத் தாமரை

சேர்தற் கோதும்

நந்தவேதா

நீதத் தேயவி ரோதத் தேகுண

சிலத் தேயிக

அன்புருதே

காமக் ரோதவு லோபப் பூதவி

காரத் தேயழி

கின்றமாயா

காயத் தேபசு பாசத் தேசிலர்

காமுற் றேயும்

தென்கொலோதான்

நேமிச் குரொடு மேருத் தூளெழ

நீளக் காளபு

யங்ககால

நீலக் ரீபக லாபத் தேர்விடு

நீபச் சேவக

செந்தில்வாழ்வே

ஓமத் தீவழு வார்கட் கூர்சிவ

லோகத் தேதரு

மங்கைபாலா

யோகத் தாறுப தேசத் தேசிக

ஹுமைத் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

60

தகரநறை பூண்ட விந்தைக்

குழலியர்கள் தேய்ந்த இன்பத்

தளருமிடை யேந்து தங்கத்

தனமானார்

தமைமனதில் வாஞ்சை பொங்கக்

கலவியொடு சேர்ந்து மந்த்ரச்

சமயசெப நீங்கி யிந்தப்

படிநாளும்

59. நேமி - கடல். ஊமைத் தேவர்கள் - முருகன் முன் தேவர்கள் ஊமைகள்போல் நிற்பர்.

60. தகரம் - மயிர்ச் சாந்து. வாசனைப் பொருள்களுள் ஒன்று. (புகல் அரியதாம் + திரிசங்கத் தமிழ்).

புகலரிய தாந்த்ரி சங்கத்

தமிழ்பனுவ லாய்ந்து கொஞ்சிப்

புயியதனில் வாழ்ந்து வஞ்சித்

துழல்முடர்

புறிதமினி மாந்தர் தங்கட்

புகழ்பகர்தல் நீங்கி நிற்பொற்

புளகமலர் பூண்டு வந்தித்

திடுவேனே

தகுடதகு தாந்த தந்தத்

திகுடதிசு தீந்த மிந்தித்

தகுகணக தாங்க ணங்கத்

தனதான

தனனதன தாந்த னந்தத்

தெனநடன மார்ந்த துங்கத்

தனிமயிலை யூர்ந்த சந்தத்

திருமார்பா

திகையசுரர் மாண்ட முந்தத்

திறலயிலை வாங்கு செங்கைச்

சிமையவரை யின்ற மங்கைக்

கொருபாலா

திகழ்வயிர மேந்து கொங்கைக்

குறவனிதை காந்த சந்தர்ச்

சிகரமுகி லோங்கு செந்திற்

பெருமானே.

61

தண்டே னுண்டே வண்டார் வஞ்சேர்

தண்டார் மஞ்சக்

குழல்மானார்

தம்பா லன்பார் நெஞ்சே கொண்டே

சம்பா வஞ்சொற்

றடிநாயேன்

மண்டோ யந்தி மென்கால் விண்டோய்

வண்கா யம்பொய்க்

குடில்வேரூய்

வன்கா னம்போ யண்டா முன்பே

வந்தே நிற்பொற்

கழல்தாராய்

கொண்டா டும்பேர் கொண்டா டஞ்சூர்

கொன்றூய் வென்றிக்

குமரேசா

கொங்கார் வண்டார் பண்பா டஞ்சீர்

குன்றா மன்றற்

கிரியோனே

61. தண்தார் - குளிர்த மாலை. தோயம் - நீர். கண்டு ஆகும் பால் - கற்கண்டு போன்ற இனிய பால், உமையம்மை அளித்த பால். கந்தப்பயம் - மணம் தங்கிய பயம். கந்து ஆம் - தூண்போன்ற, மைந்து ஆர் - வலிமை பொருந்திய.

கண்டா கும்பா லுண்டா யண்டார்
கண்டா கந்தப்
சுந்தா மைந்தா ரந்தோள் மைந்தா
சுந்தா செந்திற்

புயவேளே

பெருமானே.

62 ~~பொங்கியெழு வெங்களங்~~

தண்டையணி வெண்டையங் சிண்சினிச தங்கையுந்
தண்கழல்சி லம்புடன் கொஞ்சவேநின்
தந்தையினை முன்பரிந் தின்பவுரி கொண்டுநன்
சந்தொடம ணைந்துநின்

றன்புபோலக்

கண்டுறக டம்புடன் சந்தமகு டங்களுங்
கஞ்சமலர் செங்கையுஞ் சிந்துவேலும்
கண்களுமு கங்களுஞ் சந்திரநி றங்களுங்
கண்குளிர என்றன்முன் சந்தியாவோ

புண்டரிக ரண்டமுங் கொண்டபசி ரண்டமும்
பொங்கியெழு வெங்களங் கொண்டபோது
பொன்கிரியெ னஞ்சிறந் தெங்கினும் வளர்ந்துமுன்
புண்டரிகர் தந்தையுஞ் சிந்தைகூரக்

கொண்டநட னம்பதஞ் செந்திலிலு மென்றன்முன்
கொஞ்சிநட னங்கொளுங் சுந்தவேளே
கொங்கைகுற மங்கையின் சந்தமண முண்டிடுங்
கும்பமுநி கும்பிடுந் தம்பிரானே.

63

தந்த பசிதனைய றிந்து முலையமுது
தந்து முதுகுதட வியதாயார்
தம்பி பணிவிடைசெய் தொண்டர் பிரியமுள
தங்கை மருகருயி ரெனவேசார்

மைந்தர் மனைவியர்க டம்பு கடனுதவு
மந்த வரிசைமொழி பகர்கேடா
வந்து தலைநவிர விழ்ந்து தரைபுகம
யங்க வொருமடிட மிசையேறி

62. வெண்டையம் - காலணி. பவுரி கொண்டு - பழத்துக்காக இறைவனை வலம் வந்து. (பொன்கிரி + என + அம் + சிறந்து) கொளும் - கொண்டன.

63. கடும்பு - சுற்றத்தினர். தலை நவிர - தலை மயிர். பயம் - பால்.

அந்த கனுமெனைய டர்ந்து வருகையினி

லஞ்ச லெனவலிய

மயில்மேல்நீ

அந்த மறவியொடு கந்த மனிதனம

தன்ப னெனமொழிய

வருவாயே

சிந்தை மகிழமுலை மங்கை நகிலிணைகள்

சிந்து பயமயிலு

மயில்வீரா

திங்க ளரவுநதி துன்று சடிலரருள்

செந்தி னாகரிலுறை

பெருமானே.

64

சுனாந்திபாணி

தரிக்குங்கலை நெகிழ்க்கும்பர

தவிக்குங்கொடி

மதனேவிற்

றகைக்குந்தனி திகைக்குஞ்சிறு

தமிழ்த்தென்றலி

னுடனேநின்

றெரிக்கும்பிறை யெனப்புண்படு

மெனப்புன்கலி

சிலபாடி

இருக்குஞ்சிலர் திருச்செந்திலை

யுரைத்துய்ந்திட

அறியாரே

அரிக்குஞ்சதுர் மறைக்கும்பிர

மனுக்குந்தெரி

வரிதான

அடிச்செஞ்சடை முடிக்கொண்டிடு

மரற்கும்புரி

தவபாரக்

கிரிக்கும்பநன் முறிக்குங்க்ருபை

வரிக்குங்குரு

பரவாழ்வே

கிளைக்குந்திற லரக்கன்கிளை

கெடக்கன்றிய

பெருமானே.

65

அம்மலிபாணி

துன்பங்கொண் டங்க மெலிந்தற

நொந்தன்பும் புண்பு மறந்தொளி

துஞ்சும்பெண் சஞ்சல மென்பதி

லணுகாதே

இன்பந்தந் தும்பர் தொழும்பத

கஞ்சந்தந் தஞ்ச மெனும்படி

யென்றென்றுந் தெண்ணு செயும்படி

யருள்வாயே

64. மதன் ஏவில் - மன்மதன் பாணத்தினால். நெகிழ்க்கும் - நெகிழ்ந்துபோம்.

65. பம்பும் - சிரம்பிக் கிடக்கும்.

நின்பங்கொன் றுங்குற மின்சர
 ணங்கண்டுந் தஞ்ச மெனும்படி
 நின்றன்பின் றன்படி கும்பிடு மிளையோனே
 பைம்பொன்சிந் தின்றுறை தங்கிய
 குன்றெங்குஞ் சங்கு வலம்புரி
 பம்புந்தென் செந்திலில் வந்தருள் பெருமானே.

66

தெருப்பு றத்துத் துவக்கியாய்
 முலைக்கு வட்டைக் குலுக்கியாய்
 சிரித்து ருக்கித் தருக்கியே பண்டைகூள மெனவாழ்
 சிறுக்கி ரட்சைக் கிதக்கியாய்
 மனத்தை வைத்துக் கனத்தபோர்
 தியக்க முற்றுத் தவிக்கவே கண்டுபேசி யுடனே

இருப்ப கத்துத் தளத்துமேல்
 விளக்கெ டுத்துப் படுத்துமே
 விருத்தி வைத்துப் பசப்பியே கொண்டுகாசு தணியா
 தி துக்க துக்குக் கடப்படா
 மெனக்கை கக்கக் கழற்றியே
 இளைக்கவிட்டுத் துரத்துவார் தங்கள்சேர்வைதவிராய்

பொருப்பை யொக்கப் பணைத்ததோ
 ரிரட்டி பத்துப் புயத்தினல்
 பொறுத்த பத்துச் சிரத்தினல் மண்டுகோப முடனே
 பொரப்பொ ருப்பிற் கதித்தபோ
 ரரக்கர் பட்டுப் பதைக்கவே
 புடைத்து முட்டத் துணித்தமா லன்புகூரு மருகா

வரப்பை யெட்டிக் குதித்துமே
 விடத்தில் வட்டத் தளத்திலே
 மதர்த்த முத்தைக் குவட்டி யே நின்றுசேலி னினம்வாழ்
 வயற்பு றத்துப் புவிக்குள்நீள்
 திருத்த ணிக்குட் சிறப்பில் வாழ்
 வயத்த நித்தத் துவத்தனே செந்தில்மேவு குகனே.

66. துவக்கியாய் - கட்டுண்டவராய் (நிற்பவராய்). கூனம் என - குப்பை போல. கடபடமெனல் - ஒலிகாட்டி மருட்டிப் பேசுதல்.

67

தொடரிய மன்போற் றுங்கப்
 படையைவ னைந்தோட் டுந்துட்
 டரையின குந்தோட் கொங்கைக்
 துகில்விழ வுஞ்சேர்த் தங்கத்
 துளைவிர குஞ்சூழ்த் தண்டித்
 துயர்வினை யுஞ்சூட் டின்பத்
 கிடைகொடு சென்றீட் டும்பொற்
 பணியரை மென்றேற் றங்கற்
 றனையென இன்றோட் டென்றற்
 கினிமையி லொன்றாய்ச் சென்றுட்
 படுமன முன்றூட் கன்புற்
 றியவிசை கொண்டேத் தென்றுட்
 நெடிதுத வங்கூர்க் குஞ்சற்
 புருடரும் நைந்தேக் கம்பெற்
 றயர்வுற நின்றூர்த் தங்கட்
 நிகரில்ம தன்தேர்க் குன்றற்
 றெரியில்வி முந்தேர்ப் பொன்றச்
 சிறிதுநி னைந்தாட் டங்கற்
 திடமுறு அன்பாற் சிந்தைக்
 கறிவிட முஞ்சேர்த் தும்பர்க்
 கிடர்களை யும்போர்ச் செங்கைத்
 தினவரி வண்டார்த் தின்புற்
 றிசைகொடு வந்தேத் திஞ்சித்
 திருவளர் செந்தூர்க் கந்தப்

கிடுமாயத்
 தொடுபாயற்
 கிடுமாதர்க்
 டருவாயே
 கணையேவும்
 றிடுவார்முன்
 திறல்வேலா
 பெருமானே,

68

தொந்தி சரிய மயிரே வென்றிறநிரை
 தந்த மசைய முதுகே வளையிதழ்
 தொங்க வொருகை தடிமேல் வரமகனீர்
 தொண்டு கிழவ னிவனா ரெனஇருமல்
 கிண்கி ணெனமு னுரையே குழறவிழி
 துஞ்சு குருடு படவே செவிடுபடு

தகையாடி
 செவியாகி

67. துட்டரை - துட்டருக்கு. பணியரை - பணியர்க்கு : உருபு மயக்கம். ஓட்டு என்று - ஓடு என்று, ஓடுக என்று. அற்கிடும் - அல்கிடும், அன்பு கருங்கும்.

வந்த பிணியு மதிலே மிடையுமொரு
 பண்டி தனுமெ யுறுவே தனையுமிள
 மைந்த ருடைமை கடனே தெனமுடுக துயர்மேவி
 மங்கை யழுது விழவே யமபடர்கள்
 நின்று சருவ மலமே யொழுகவுயிர்
 மங்கு பொழுது கடிதே மயிலின்ரிசை வரவேணும்

எந்தை வருக ரகுநா யகவருக
 மைந்த வருக மகனே யினிவருக
 என்கண் வருக எனதா ருயிர்வருக அபிராம
 இங்கு வருக அரசே வருகமுலை
 யுண்க வருக மலர்கூ டிடவருக
 என்று பரிவி னொடுகோ சலைபுகல வருமாயன்

சிந்தை மகிழு மருகா குறவரிள
 வஞ்சி மருவு மழகா அமரர்சிறை
 சிந்த அசுரர் சினைவே ரொடுமடிய அடுத்திரா
 திங்க ளரவு நதிசூ டியபரமர்
 தந்தகுமர அலையே கரைபொருத
 செந்தி னகரி வினிதே மருவிவளர் பெருமானே.

69

தோலொடு மூடிய கூரையை நம்பிப்
 பாவையர் தோதக லீலைநி ரம்பிச்
 குழ்பொருள் தேடிட வோடிவ ருந்திப் புதிதான
 தூதொடு நான்மணி மாலிப்ர பந்தக்
 கோவையு லாமடல் கூறிய முந்தித்
 தோமுறு காணையர் வாசல்தொ றும்புக் கலமாருங்

காலனை விணனை நீதிகெ டும்பொய்க்
 கோளனை மானமி லாவழி நெஞ்சக்
 காதக லோபவ்ரு தாவனை நிந்தைப் புகையேனைக்
 காரண காரிய லோகப்ர பஞ்சச்
 சோகமெ லாமற வாழ்வுற நம்பிற்
 காசறு வாரிமெய்ஞ் ஞான தவஞ்சற் றருளாதோ

பாலன மீதும னுன்முக செம்பொற்
 பாலனை மோதப ராதன பண்டப்
 பாரிய மாருதி தோள்மிசை கொண்டுற் றமராடிப்.

69. கூரை - உடல். தோதகம் - வஞ்சகம். பாளிதம் - பச்சைக்
 கற்பூரக் கலவை. கோமளம் - அழகு. நம்பு - விருப்பம். வாரி -
 செல்வம்.

பாவியி ராவண னுர்தலை சிந்திச்

சீரிய வீடணர் வாழ்வுற மன்றற்

பாவையர் தோள்புணர் மாதுலர் சிந்தைக் கினியோனே

சீலமு லாவிய நாரதர் வந்துற்

றீதவள் வாழ்புன மாமென முந்தித்

தேமொழி பாளித கோமள இன்பக்

கிரிதோய்வாய்

சேலொடு வாளைவ ரால்கள் கிளம்பித்

தாறுகொள் பூகம ளாவிய இன்பச்

சீரலை வாய்தகர் மேனிய சுந்தப்

பெருமானே.

70

நாலு மைந்து வாசல் கீறு தூறு டப்பு கால்கை யாகி

நாரி யென்பி லாகு மாக

மதனூடே

நாதமொன்ற ஆதி வாயில் நாட கங்க ளான ஆடி

நாட றிந்தி டாம லேக

வளராமுன்

நூல நந்த கோடி தேடி மால்மி குந்து பாரு ளேர்ரை

தூறு செஞ்சொல் கூறி மாறி

வினைதிமை

நோய்க லந்த வாழ்வு ருமல் நீக லந்து ளாகு ஞான

நூல டங்க வோத வாழ்வு

தருவாயே

காலன் வந்து பால னாவி காய வென்று பாசம் வீசு

காலம் வந்து வோல மோல

மெனுமாதி

காம னைந்து பாண மோடு வேமி னென்று காணு மோனர்

கரள கண்ட ரோடு வேத

மொழிவோனே

ஆல மொன்று வேலை யாகி யானை யஞ்சல் தீரு மூல

ஆழி யங்கை ஆயன் மாயன்

மருகோனே

ஆர ணங்கள் தானே நாட வார ணங்கை மேவு மாதி

யான செந்தில் வாழ்வ தான

பெருமானே.

71

நிதிக்குப் பிங்கலன் பதத்துக் கிந்திரன்

நிறத்திற் கந்தனென்

நினைவோரை

நிலத்திற் றன்பெரும் பசிக்குத் தஞ்சமென்

றரற்றித் துன்பநெஞ்

சினில்நாளும்

புதுச்சொற் சங்கமொன் றிசைத்துச் சங்கடம்

புகட்டிக் கொண்டுடம்

பழிமாயும்

70. வாரணம் கைமேவும் - கோழிக்கோடி பொருந்திய.

71. பிங்கலன் - குபேரன். புலத்தின்-புலன்களால் வரும், (குன்று + இடந்து + அலைத்து).

புலத்திற் சஞ்சலங் குலைத்திட் டுன்பதம்
 புணர்க்கைக் கன்புதந் தருள்வாயே
 மதித்துத் திண்புரஞ் சிரித்துக் கொன்றிடும்
 மறத்திற் றந்தைமன் றினிலாடி
 மழுக்கைக் கொண்டசங் கரார்க்குச் சென்றுவண்
 டமிழ்ச்சொற் சந்தமொன் றருள்வோனே
 குதித்துக் குன்றிடந் தலைத்துச் செம்பொனுங்
 கொழித்துக் கொண்டசெந் தினின்வாழ்வே
 குறப்பொற் கொம்பைமுன் புனத்திற் செங்கரங்
 குவித்துக் கும்பிடும் பெருமானே.

72 ஆடுபாதி

நிலையாப் பொருளை யுடலாக் கருதி
 நெடுநாட் பொழுது மவமேபோய்
 நிறைபோய்ச் செவிடு குருடாய்ப் பிணிகள்
 நிறைவாய்ப் பொறிகள் தடுமாறி
 மலநீர்ச் சயன மிசையாப் பெருகி
 மடிவேற் குரிய நெறியாக
 மறைபோற் றரிய வொளியாய்ப் பரவு
 மலர்தாட் கமல மருள்வாயே
 கொல்காட் டவுணர் கெடமாச் சலதி
 குளமாய்ச்சுவற முதுகுதம்
 குறிபோய்ப் பிளவு படமேற் கதுவு
 கொதிவேற் படையை விடுவோனே
 அலைவாய்க் கரையின் மகிழ்சீர்க் குமர
 அழியாப் புறித வடிவாகும்
 அரனார்க் கதித பொருள்காட் டதிப
 அடியார்க் கெளிய பெருமானே

73

நிதிக்குஞ் சூதன மெய்த்தன முண்டைகள்
 கருப்பஞ் சாடுட ரைத்துள வுண்டைகள் தடவாமேல்
 நிழற்கண் காணவு ணக்கிம ணம்பல
 நெருக்கும் பாயலில் வெற்றிலை யின்புறம்
 ஒளித்தன் பாக அளித்தபி னிங்கெனை
 நினைக்கின் றிரினை மெச்சலி தஞ்சொலி யெனவோதி

72. நெறி - முத்தி. முது குதம் - முதிர்ந்த மாமரம்.

73. உணக்கி - காய வைத்து உலர்த்தி. தாவைகள் - இறைச்சி உண்போர். சயிந்தவம் - குதிரை.

உறக்கண் டாசைவ லைக்குள முந்திட
 விடுக்கும் பாவிசன் பொட்டிகள் சிந்தனை
 யுருக்குந் தூவைகள் செட்டை குணந்தனி துழலாமே
 உலப்பின் ருறெனு மக்கர முங்கமழ்
 கடப்பந் தாருமு கப்ரபை யுந்தினம்
 உளத்தின் பார்வையி டத்தினி னைந்திட அருள்வாயே

கறுக்குந் தாயமி டற்றீன ருஞ்சிலை
 யெடுக்குந் தோளனி றத்தம ரெண்கரி
 கடக்குந் தானவ னைக்கொல ரும்புயன் மருகோனே
 கனத்தஞ் சாபுரி சிக்கல்வ லஞ்சுழி
 திருச்செங் கோடு இடைக்கழி தண்டலை
 களர்ச்செங் காடு குறுக்கை புறம்பயம் அமர்வோனே

சிறுக்கண் கூர்மத அத்தி சயிந்தவ
 நடக்குந் தேரனி கப்படை கொண்டமர்
 செலுத்தும் பாதகன் அக்ரமன் வஞ்சனை யுருவானேன்
 செருக்குஞ் சூரக லத்தை யிடந்துயிர்
 குடிக்குங் கூரிய சத்திய மர்ந்தருள்
 திருச்செந் தூர்நக ரிக்குள்வி ளங்கிய பெருமானே.

74

பங்கமே வும்பிறப் பந்தகா ரந்தனிற்
 பந்தபா சந்தனிற் றடுமாழிப்
 பஞ்சபா ணம்படப் புண்படா வஞ்சகப்
 பண்பிலா டம்பரப் பொதுமாதர்

தங்களா விங்கனக் கொங்கையா கம்படச்
 சங்கைமால் கொண்டினைத் தயராதே
 தண்டைசூழ் சிண்சினிப் புண்டரீ கந்தனைத்
 தந்துநீ யன்புவைத் தருள்வாயே

அங்கைவேல் கொண்டரக் கன்ப்ரதா பங்கெடுத்
 தண்டவே தண்டமுட் படவேதான்
 அஞ்சவே திண்டிறற் கொண்டலா கண்டலற்
 கண்டலோ கங்கொடுத் தருள்வோனே

திங்களார் கொன்றைமத் தந்துழாய் துன்றுபொற்
 செஞ்சடா பஞ்சரத் துறுதோகை
 சிந்தையே தென்றிசைத் தென்றல்வி சும்பொழிற்
 செந்தில்வாழ் செந்தமிழ்ப் பெருமானே.

74. பங்கமேவும் பிறப்பு - குற்றமுடைய பிறப்பு. ஆகண்டலன் - இத்திரன். சடா பஞ்சரம் - சடை யென்னும் கூடு. தோகை - கங்கை.

75

பஞ்ச பாதக முறுபிறை யெயிறெறி

குஞ்சி கூர்விட மதர்விழி பிலவக

பங்க வாண்முக முடுகிய நெடுகிய

திரிகூலம்

பந்த பாசமு மருவிய கரதல

மிஞ்சி நீடிய கருமுகி லுருவொடு

பண்பி லாதொரு பகடது முதுகினில்

யமராசன்

அஞ்ச வேவரு மவதர மதிலொரு

தஞ்ச மாகியெ வழிவழி யருள்பெறும்

அன்பி னாலுன தடிபுக முடிமையெ

னெதிரேநீ

அண்ட கோளகை வெடிபட இடிபட

எண்டி சாமுக மடமட நடமிடும்

அந்த மோகர மயிலினி லியலுடன்

வரவேணும்

மஞ்சு போல்வள ரளகமு மிளகிய

ரஞ்சி தாம்ருத வசனமு நிலவென

வந்த தூயவெண் முறுவலு மிருகுழை

யளவோடும்

மன்றல் வாரிச நயனமு மழகிய

குன்ற வாணர்த மடமகள் தடமுலை

மந்த ராசல மிசைதுயி லழகிய

மணவாளா

செஞ்சொல் மாதிகை வடதிகை குடதிகை

விஞ்சு கிழ்திகை சகலமு மிகல்செய்து

திங்கள் வேணியர் பலதளி தொழுதுயர்

மகமேரு

செண்டு மோதின ரரசரு ளதிபதி

தொண்ட ராதியும் வழிவழி நெறிபெறு

செந்தில் மாநக ரினிதுறை யமரர்கள்

பெருமானே.

76

படர்புவியின் மீது மீறி வஞ்சர்கள்

வியனிலுரை பானு வாய்வி யந்துரை

பழுதில்பெரு சீல நூல்க னூந்தெரி

சங்கபாடல்

பனுவல்கதை காவ்ய மாமெ ணெண்கலை

திருவனுவ தேவர் வாய்மை யென்கிற

பழமொழியை யோதி யேயு னார்ந்துபல்

சந்தமாகை

76. வியனின் உரை - சிறப்புடன் சொல்லப்பட்ட. பானு - குரியன்; ஆசுப் பெருங்கவி, சண்டவாயு, மதுரகவிராசன் என்னும் பட்டப் பெயர்களை வைத்துக்கொள்ளுதல் வழக்கம்.

மடல்பரணி கோவை யார்க லம்பக

முதலுளது கோடி கோள்ப்ர பந்தமும்

வகைவகையி லாசு சேர்பெ ருங்கவி

சண்டவாயு

மதுரகவி ராச னானென் வெண்குடை

விருதுகொடி தாள மேள தண்டிகை

வரிசையொ டுலாவு மால கந்தைத

விரந்திடாதோ

அடல்பொருது பூச லேவி னைந்திட

எதிர்பொரவொ னாம லேக சங்கர

அரகர சிவாம காடுத வென்றுனி

அன்றுசேவித்

தவனிவெரு கால மாய்வ ணங்கியு

ஞருகிவெரு பாச கோச சம்ப்ரம

அதிபெல கடோர மாச லந்தர

ஜெந்துவிழ

உடல்தடியு மாழி தாவெ னம்புய

மலர்கள்தச நூறு தாளிடும்பக

லொருமலரி லாது கோவ ணிந்திடு

செங்கண்மாலுக்

குதவிய கேசர் பால இந்திரன்

மகளைமண மேவி விறு செந்திவி

லுரிய அடி யேனை யாள வந்தருள்

தம்பிரானே.

77

பதும விருசரண் கும்பிட் டின்பக்

கலவி நலமிகுந் துங்கக் கொங்கைப்

பகடு புளகிதந் துன்றக் கன்றிக்

கயல்போலும்

பரிய கரியகண் செம்பொற் கம்பிக்

குழைகள் பொரமருண் டின்சொற் கொஞ்சிப்

பதற விதமுறுங் கந்துக் கொந்துக்

குழல்சாயப்

புதுமை நுதிநகம் பங்கத் தங்கத்

தினிது வரையவெண் சந்தத் திந்துப்

புருவ வெயர்வுடன் பொங்கக் கங்கைச்

சடைதாரி

பொடிசெய் தருள்மதன் தந்தரப் பந்திக்

கறிவை யிழவிடும் பண்புத் துன்பப்

பொருளின் மகளிர் தம் மன்புப் பண்பைத்

தவிரேனே

திதிதி தத்ததந் திந்திந் தந்தட்

டிடிடி டட்டட்ட டிண்டிட் டண்டத்

தெனன தனாதனந் தெந்தத் தந்தத்

தெனனன

77. கஞ்சம் சுற்றும் செய்ப்பதி - தாமரைக் குளங்கள் சுற்றியுள்ள வயலூர். தந்திரம் - படை.

திருந்தி தகிர்ததிந் திந்தித் திந்தித்

திரிரி தரரவென் றென்றெப் பின்றித்

திமிலை பறையறைந் தெண்டிக் கண்டச்

சுவர்சோரச்

சதியில் வருபெருஞ் சங்கத் தொங்கற்

புயவ சுரர்வெகுண் டஞ்சிக் குஞ்சித்

தலைகொ டடிபணிந் தெங்கட் குன்கட்

க்ருபைதாவென்

சமர குமரகஞ் சஞ்சற் றுஞ்செய்ப்

பதியில் முருகமுன் பொங்கித் தங்கிச்

சலதி யலைபொருஞ் செந்திற் கந்தப்

பெருமானே.

78

சுடிலாநிந்தி

பரிமள களபசு கந்தச் சந்தத்

படையம படையென அந்திக் குங்கட்

வரியளி நிரைமுரல் கொங்குக் கங்குற்

மறுகிடு மருளனை யின்புற் றன்புற்

அரிதிரு மருகக டம்பத் தொங்கற்

அலைகுமு குமுவென வெம்பக் கண்டித்

திரிபுர தகனரும் வந்திக் குஞ்சற்

செயசெய அரகர செந்திற் கந்தப்

தனமானார்

கடையாலே

குழலாலே

றருள்வாயே

றிருமார்பா

தெறியேலா

குருநாதா

பெருமானே.

79

பருத்தந்தத் தினைத்தந்திட்

டிருக்குங்கச் சடர்த்துந்திப்

பருக்கும்பொற் ப்ரபைக்குன்றத்

பரிக்குந்துற் சரக்கொன்றத்

தினைத்தங்குற் பலப்பண்பைப்

பரக்குஞ்சக் கரத்தின்சத்

தனமானார்

தியையேறும்

துரைச்செங்கட் கடைக்கொன்றிப்

பெருத்தன்புற் றினைத்தங்குத்

துணிக்கும்புத் தியைச்சங்கித்

துனைச்செம்பொற் பதத்தின்புற்

றெனக்கென்றப் பொருட்டங்கத்

தொடுக்குஞ்சொற் றமிழ்த்தந்திப்

தறியேனைத்

படியாள்வாய்

78. அந்திக்கும் - சந்திக்கும்.

79. சரக்கு - சரத்துக்கு; (அத்துச் சாரியை மறைந்தது). சரம் - அம்பு. துரை - வேகம். இப்படி - இப்பூமி, தருதங்கு அ பொலத்து அண்டத்தினை. துங்கம் - தூய்மை.

தருத்தங்கப் பொலத்தண்டத்
 தினைக்கொண்டச் சுரர்க்கஞ்சத்
 தடத்துன்புத் தினைத்தந்திட்
 சமார்க்கெஞ்சிப் படித்துஞ்சக்
 கதிர்த்துங்கத் தயிற்கொண்டத்
 தலத்தும்பர்ப் பதிக்கன்புற்
 திருக்கஞ்சத் தனைக்கண்டித்
 துறக்கங்குட் டிவிட்டுஞ்சற்
 சிவற்கன்றப் பொருட்கொஞ்சிப்
 செயத்துங்கக் கொடைத்துங்கத்
 திருத்தங்கித் தரிக்கும்பொற்
 றிருச்செந்திற் பதிக்கந்தப்
 டெதிர்தூரன்
 மருள்வோனே
 பகர்வோனே
 பெருமானே.

80

பாத நூபுரம் பாடகஞ் சீர்கொள்நடை
 யோதி மோகுலம் போலசம் போகமொடு
 பாடி பாளிதங் காருகம் பாவையிடை
 பாகு பால்குடம் போவிரண் டானகுவ
 டாட நீள்வடஞ் சேரலங் காரகுழல்
 பாவ மேகபொன் சாபமிந் தேபொருவ
 மாதர் கோகிலம் போல்கரும் பானமொழி
 தோகை வாகர்கண் டாரைகொண் டாடிதகை
 வாரும் வீடெயென் றோதிதம் பாயல்மிசை
 வாச பாசகஞ் சூதுபந் தாடஇழி
 வேர்வை பாயசிந் தாகுகொஞ் சாரவிழி
 வாகு தோள்கரஞ் சேர்வைதந் தாடுமவர்
 தீத தோதகந் தீததிந் தோதி திமி
 டீடு டீடுடுண் டீடுடுண் டீடுடுடு
 டிகு டிகுகம் போலவொண் பேரிமுர
 சேடன் மேருவுஞ் சூரனுந் தாருகனும்
 வீழ ஏழ்தடந் தூளிகொண் டாடமரர்
 சேசெ சேசெயென் றுடநின் றுடிவிடு
 வஞ்சிபோலப்
 ரந்தமீதே
 யன்புளார்போல்
 சந்தமாமோ
 சங்கள்விறச்
 மங்கிவேலா

80. பாடி - படி, குணம். பாளிதம் - பட்டாடை. பாவை-பாவு + ஐ. அந்தம் - அழகு. காருகம் - நெய்யுந் தொழில். பாசு + அகம் = பாசகம். பாசு - பசுமை. அகம் - மார்பு. பாசகஞ்சூது - சூதாடு கருவியை ஒத்த கொங்கை, சந்தம் - ஆசை, ஈகம், வங்காரம் - செப்பம்,

தாதை காதினங் கோதுசிங் காரமுக
 மாறும் வாகுவுங் கூரசந் தானசுக
 தாரி மார்பலங் காரியென் பாவைவளி யெங்கள்மாதைத்
 தாரு பானிதஞ் சோரசிந் தாமணிக
 ளாட வேபுணர்ந் தாடிவங் காரமொடு
 தாழை வானுயர்ந் தாடுசெந் தூரிலுறை தம்பிரானே.

81

புகரப் புங்கப் பகரக் குன்றிற்
 புயலிற் றங்கிப்
 பொருவிற் றஞ்சச் சுருதிச் சங்கப்
 பொருளைப் பண்பிற்
 திகிரிச் செங்கட் செவியிற் றஞ்சத்
 திகிரிச் செங்கைத்
 திரியப் பொங்கித் திரையற் றுண்டுட்
 டெளிதற் கொன்றைத்
 தகரத் தந்தச் சிகரத் தொன்றித்
 தடநற் கஞ்சத்
 தருணக் கொங்கைக் குறவிக் கின்பத்
 தையளித் தன்புற்
 புகரப் பைம்பொற் சிகரக் குன்றைப்
 படியிற் சிந்தத்
 பவளத் துங்கப் புரிசைச் செந்திற்
 பதியிற் கந்தப்

பொலிவோனும்
 புகல்வோனும்
 திருமாலும்
 தரவேனும்
 துறைவோனே
 றருள்வோனே
 தொடும்வேலா
 பெருமானே.

82

பூரண வார கும்ப சீத பமர கொங்கை
 மாதர் விகார வஞ்ச லீலையி லேயு முன்று
 போதவ மேயி முந்து போனது மானமென்ப தறியாத
 பூரிய னாகி நெஞ்சு காவல் படாத் பஞ்ச
 பாதக னுயறஞ்செ யாதடி யோடி றந்து
 போனவர் வாழ்வு கண்டு மாசையி லேயழுந்து
 மயல்தீரக்

81. தகரத் தந்தச் சிகரம் - தகர வித்தை என்கின்ற வேத முடிபாகிய பிரம்மநிலை. புகர் - புள்ளி. புங்கம் - உயர்ச்சி. குன்று - வெள்ளை யானை. பொலிவோன் - இரத்திரன். தடநற்கஞ்சம் - இருதய கமலம்.

82. பூரியன் - கீழ்மகன். அரந்தை - துன்பம். வாலுதம் - வெண்மணல்.

காரண காரி யங்க ளானதெ லாமொ ழிந்து
 யானெனு மேதை விண்டு பாவக மாயி ருந்து
 காலுட லுடி யங்கி நாகியின் மீதி ரண்டு விழிபாயக்
 காயமு நாவு நெஞ்சு மோர்வழி யாக அன்பு
 காயம் விடாம லுன்ற னீடிய தாள்நி னைந்து
 காணுதல் கூர்த வஞ்செய் யோகிக ளாய்வி ளங்க
 அருள்வாயே

ஆரண சார மந்தர் வேதமெ லாம்வி ளங்க
 ஆதிரை யானை நின்று தாழ்வனெ னுவ ணங்கு
 மாதர வால்வி ளங்கு பூரண ஞான மிஞ்சு முரவோனே
 ஆர்கலி யூடெ முந்து மாவடி வாகி நின்ற
 குரணை மாள வென்று வானுல காளு மண்ட
 ரானவர் கூர ரந்தை தீரமு னாள்ம கிழ்ந்த முருகேசா
 வாரண மூல மென்ற போதினி லாழி கொண்டு
 வானியின் மாடி டங்கர் பாழ்பட வேயெ றிந்த
 மாமுகில் போலி ருண்ட மேனிய னாழ குந்தன்
 மருகோனே

வாலுக மீது வண்ட லோடிய காலில் வந்து
 குல்நிறை வான சங்கு மாமணி யின வுந்து
 வாரிதி நீர்ப ரந்த சேலை வாயு கந்த பெருமாளே.

83

பெருக்கச்சஞ் சலித்துக்கந்
 தலுற்றுப்புந் தியற்றுப்பின்
 பிழைப்பற்றுங் குறைப்புற்றும் பொதுமாதர்
 ப்ரியப்பட்டங் கழைத்துத்தங்
 கலைக்குட்டங் கிடப்பட்டம்
 பிணிந்துத்தந் தனத்தைத்தந் தணையாதே
 புரக்கைக்குன் பதத்தைத்தந்
 தெனக்குத்தொன் டுறப்பற்றும்
 புலத்துக்கண் செழிக்கச்செந் தமிழ்பாடும்
 புலப்பட்டங் கொடுத்தற்கும்
 கருத்திற்கண் படக்கிடும்
 புகழ்ச்சிக்குங் க்ருபைச்சித்தம் புரிவாயே
 தருக்கிக்கண் களிக்கத்தெண்
 டனிட்டுத்தண் புனத்திற்செங்
 குறத்திக்கண் புறச்சித்தந் தளர்வோனே

83. கந்தல் உற்று - ஒழுக்கக் கேடு அடைந்து. புந்தி - புத்தி,
 அஞ்செழுத்து அத்தம் - பிரணவ பஞ்சாட்சரப் பொருள்.

சலிப்புற்றங் குரத்திற்சம்
ப்ரமித்துக்கொண் டலைத்துத்தன்
சமர்த்திற்சங் கரிக்கத்தண்

டியகுரன்

சிரத்தைச்சென் றறுத்துப்பந்
தடித்துத்திண் குவட்டைக்கண்
டிடித்துச்செந் திளிற்றுக்கங்
சிறக்கற்கஞ் செழுத்தத்தந்
திருச்சிறற்ம் பலத்தத்தன்
செவிக்குப்பண் புறச்செப்பும்

குறைவோனே

பெருமானே.

84

மங்கை சிறுவர் தங்கள் கிளைஞர்
வந்து கதற
மண்டி யெரிய விண்டு புனலில்
வஞ்ச மொழிய

உடல்தீயின்

விழ ஆவி

வெங்கண் மறவி தங்கை மருவ
வெம்பி யிடறு
விஞ்சை விளையு மன்று னடிமை
வென்றி யடிகள்

மொருபாச

தொழுவாராய்

சிங்க முழுவை தங்கு மடவி
சென்று மறமி

னுடன்வாழ்வாய்

சிந்தை மகிழ அன்பர் புகழு
செந்தி லுறையு

முருகோனே

எங்கு மிலகு திங்கள் கமல
மென்று புகலு

முகமாதர்

இன்பம் விளைய அன்பி னணையு
மென்று மிளைய

பெருமானே.

85

மஞ்செ னுங்குழ லும்பிறை யம்புரு
வங்க ளென்சிலை யுங்களை யங்கயல்
வண்டு புண்டரி கங்களை யும்பழி
மண்ட லஞ்சுழ லுஞ்செவி யங்குழை
தங்க வெண்டர ளம்பதி யும்பலு
மண்ட லந்திக முங்கமு கஞ்சிறு

சிந்துபார்வை

கண்டமாதர்

84. மங்கை - மனைவி, வஞ்சம் - மாய (பந்தம்) பற்று, விழ - முழக,

கஞ்சு கங்குர லுங்கழை யம்புய
கொங்கை செங்கிரி யும்பவ ளம்பொறி
கந்த சந்தன மும்பொலி யுந்துகில் வஞ்சிசேருங்
கஞ்சு மண்டுளி னின்றிர சம்புகு
கண்ப டர்ந்திட ரம்பையெ னுந்தொடை
கண்கை யஞ்சர ணஞ்செயல் வஞ்சரை நம்புவேனே
சஞ்சு சஞ்சக ணஞ்சக டுண்டுடு
டுண்டு டிண்டுமி டண்டம டுண்டுடு
தந்த னந்தன திந்திமி சங்குகள் பொங்குநாரை
சம்பு வின்கும ரன்புல வன்பொரு
கந்த னென்றிடு துந்துமி யுந்துவ
சங்க ளங்கொளி ருங்குடை யுந்திசை விஞ்சவேகன்
டஞ்ச வஞ்சசு ரந்திர ளங்குவ
டன்ற டங்கலும் வெந்துபொ ரிந்திட
அண்ட ரிந்திர னுஞ்சர ணம்புக வென்றவேனே
அம்பு யந்தன ரம்பைகு றிஞ்சியின்
மங்கை யங்குடில் மங்கையொ டன்புடன்
அண்ட ருந்தொழு செந்திலி லின்புறு தம்பிரானே.

86

மனத்தின்பங் கெனத்தங்கைம்
புலத்தென்றன் குணத்தஞ்சிந்
த்ரியத்தம்பந் தனைச்சிந்தும் படிகாலன்
மலர்ச்செங்கண் கனற்பொங்குந்
திறத்தின்தண் டெடுத்தண்டங்
கிழித்தின்றிங் குறத் தங்கும் பலவோரும்
எனக்கென்றிங் குனக்கென்றங்
கினத்தின்கண் கணக்கென்றென்
றிகாத்தன்புங் கெடுத்தங்கங் கழிவாமுன்
இசைக்குஞ்செந் தமிழ்க்கொண்டங்
கிரக்கும்புன் றெழிற்பங்கங்
கெடத்துன்பங் கழித்தின்பந் தருவாயே

85. (கம்+ககம்), கம் - பேரீன்பம். ககம் - கினி. மண்+தலம் = மண்டலம். கஞ்சம் - அமிர்தம், (கஞ்சம் மண்டு உள்ளில் நின்று). குடில் - ஆகாயம்; விண்ணுலகம். குடில்மங்கை - தெய்வயானை.

86. மனத்தின் பங்கு - மனம் செல்வதற்கு வேறுவேறு வாயில்கள், தங்கும் பலவோர் - தத்துவக் கூட்டம். கதித்த - தோன்றியு.

கனைக்குந்தண் கடற்சங்கங்
 கரத்தின்கண் தரித்தெங்குங்
 கலக்கஞ்சிந் திடக்கண்துஞ் சிடுமாலும்
 கதித்தொண்பங் கயத்தன்பண்
 பனைத்துங்குன் றிடச்சந்தங்
 களிக்குஞ்சம் புவுக்குஞ்செம் பொருளீவாய்

தினைக்குன்றந் தனிற்றங்குஞ்
 சிறுப்பெண்குங் குமக்கும்பந்
 திருச்செம்பொன் புயத்தென்றும் புனைவோனே
 செழிக்குங்குண் டகழ்ச்சங்கங்
 கொழிக்குஞ்சந் தனத்தின்பைம்
 பொழிற்றன்செந் திவிற்றங்கும் பெருமானே.

87

மனைகனக மைந்தர் தமதழகு பெண்டிர்
 வலிமைகுல நின்ற நிலையூர்பேர்
 வளரிளமை தஞ்ச முனைபுனைவ ளங்கள்
 வரிசைதம ரென்று வருமாயக்
 கனவுநிலை யின்ப மதனையென தென்று
 கருதிவிழி யின்ப மடவார்தம்
 கலவிமயல் கொண்டு பலவுடல்பு ணர்ந்து
 கருவில்விழு சின்ற தியல்போதான்
 நினையுநின தன்பர் பழவினைக னைந்து
 நெடுவரைபி ளந்த கதிர்வேலா
 நிலமுதல் விளங்கு நலமருவு செந்தில்
 நிலைபெறஇ ருந்த முருகோனே
 புனைமலர்பு னைந்த புனமறம டந்தை
 புளகஇரு கொங்கை புணர்மார்பா
 பொருதுடனெ திர்ந்த நிருதர்மஞ் டங்கள்
 பொடிபடந டந்த பெருமானே.

88

மாய வாடைதி மிர்ந்திடு கொங்கையில்
 மூடு சீலைதி றந்தம முங்கிகள்
 வாசல் தோறுந டந்துசி னுங்கிகள் பழையோர்மேல்

88: வாறபேர் - வருகின்ற மனிதர். வருகின்ற என்பது வாற என மருவியது. அசுரேசன் - இரணியன்.

வால நேசநி னைந்தழு வம்பிகள்
 ஆசை நோய்கொள்ம ருந்திடு சண்டிகள்
 வாற பேர்பொருள் கண்டுவி ரும்பிக ளெவரேனும்
 நேய மேகவி கொண்டுசொல் மிண்டிகள்
 காசி லாதவர் தங்களை யன்பற
 நீதி போலநெ சிழ்ந்தப றம்பிக ளவர்தாய்மார்
 நீவி நாடக மும்பயில் மண்டைகள்
 பாளை யூறுக ளுண்டிடு தொண்டிகள்
 நீச ரோடுமி ணங்குக டம்பிக ளுறவாமோ
 பாயு மாமத தந்திழு கம்பெறு
 மாதி பாரத மென்ற பெருங்கதை
 பார மேருவி லன்று வரைந்தவ னினையோனே
 பாவை யாள்குற மங்கை செழுந்தன
 பார மீதில னைந்து முயங்கிய
 பாக மாகிய சந்தன குங்கும மணிமார்பா
 சீய மாயுரு வங்கொடு வந்தசு
 ரேசன் மார்பையி டந்து பசங்குடர்
 சேர வாரிய னின்த நெடும்புயன் மருகோனே
 தேனு லாவுக டம்ப மணிந்தகி
 ரீட சேகர சங்கரர் தந்தருள்
 தேவ நாயக செந்தினு கந்தருள் பெருமாளே.

89

மான்போற்கன் பார்வை பெற்றிடு
 மூஞ்சாற்பண் பாடு மக்களை
 வாய்ந்தாற்பொன் கோடு செப்பெனு முலைமாதர்
 வாங்காத்தின் டாடு சித்திர
 நீங்காச்சங் கேத முக்கிய
 வாஞ்சாற்செஞ் சாறு மெய்த்திடு மொழியானே
 ஏன்காற்பங் காக நற்புறு
 பூங்காற்கொங் காரு மெத்தையில்
 ஏய்ந்தாற்பொன் சாரு பொற்பண முதல்நீதா
 ஈந்தாற்கன் னோர மிப்பென
 ஆன்பாற்றென் போல செப்பிடும்
 ஈண்டாச்சம் போக மட்டிக ளுறவாமோ

89. சங்கேதம் - விசித்திரம். கான்பால் - காட்டின்கண். பைந்
 தோளி - சீதை. காண் - அழகு. கங்காளி - பார்வதி. திண்பார் -
 திண்பார் என மாறியது.

கான்பாற்சந் தாடு பொற்கிரி
 தூம்பாற்பைந் தோளி கட்கடை
 கான்பாற்றுஞ் சாமல் நத்திடும் அசுரேசன்
 கம்பேய்ப்பந் தாட விக்ரம
 வான்ரோய்க்கெம் பிர விற் றீண
 காண்டேர்க்கொண் டேவு மச்சுதன் மருகோனே
 தீம்பாற்கும் பாகு சர்க்கரை
 கம்பாற்செந் தேற லொத்துரை
 தீர்ந்தார்க்கங் காளி பெற்றருள் புதல்வோனே
 தீன்பார்க்குன் போத முற்றுற
 மாண்டார்க்கொண் டோது முக்கிய
 தேன்பாற்செந் தூரில் மொய்த்தருள் பெருமாளே.

90

முகிலாமெனு மளகங் காட்டி
 மதிபோலுயர் நுதலுங் காட்டி
 முகிழாகிய நகையுங் காட்டி அமுதுறு
 மொழியாகிய மதுரங் காட்டி
 விழியாகிய கணையுங் காட்டி
 முகமாகிய கமலங் காட்டி மகிபோலே
 வகையாமிள முலையுங் காட்டி
 யிடையாகிய கொடியுங் காட்டி
 வளமானகை வளையுங் காட்டி யிதமான
 மணிசேர்கடி தடமுங் காட்டி
 மிகவேதொழி லதிகங் காட்டு
 மடமாதர்கள் மயலின் சேற்றி னுழல்வேனோ
 நகையால்மத னுருவந் தீத்த
 சிவனாருள் சுதனென் றூர்க்கு
 நலனையரு ளமர்செந் தூர்க்கு னுறையோனே
 நவமாமணி வடமும் பூத்த
 தனமாதெனு மிபமின் சேர்க்கை
 நழுவாவகை பிரியங் காட்டு முருகோனே
 அசுமேவிய நிருதன் போர்க்கு
 வரவேசமர் புரியுந் தோற்ற
 மறியாமனு மபயங் காட்டி முறைகூறி

அயிராவத முதுகின் தோற்றி

யடையாமென இனிதன் பேத்து

மமரேசனை முழுதுங் காத்த

பெருமானே.

91

திருச்செந்தூர்

முந்துதமிழ் மாலை கோடிக் கோடி

சந்தமொடு நீடு பாடிப் பாடி

முஞ்சர்மனை வாசல் தேடித் தேடி

யுழலாதே

முந்தைவினை யேவ ராமற் போக

மங்கையர்கள் காதல் தூரத் தேக

முந்தடிமை யேனை யாளத் தானு

முனைமீதே

திந்திதிமி தோதி தீதித் தீதி

தந்ததன தான தானத் தான

செஞ்செண்கு சேகு தாளத் தோடு

நடமாடுஞ்

செஞ்சிறிய கால்வி சாலத் தோடை

துங்கஅநு கூல பார்வைத் தீர

செம்பொன்மயில் மீதி லேயெய் போது

வருவாயே

அந்தண்மறை வேள்வி காவற் கார

செந்தமிழ்சொல் பாவின் மாலைக் கார

அண்டருப கார சேவற் கார

முடிமேலே

அஞ்சலிசெய் வோர்கள் நேயக் கார

குன்றுருவ ஏவும் வேலைக் கார

அந்தம்வெகு வான ரூபக் கார

எழிலான

சிந்துரமின் மேவு போகக் கார

விந்தைகுற மாது வேளைக் கார

செஞ்சொடை யார்கள் வாரக் கார

எதிரான

செஞ்சமரை மாயு மாயக் கார

துங்கரண சூர சூறைக் கார

செந்தினகர் ஷாழ் மாண்மைக் கார

பெருமானே.

92

முலைமு கந்தி மீர்ந்த கலவை யுந்து லங்கு

முறுவ னுஞ்சி வந்த

கனிவாயும்

முருக விழ்ந்து தீர்ந்த மலர்க் ஞஞ்ச ரீந்த

முகிலு மின்ப சிங்கி

விழிவேனும்

கிளைமு கங்க லந்த திலத முங்கு ளிர்ந்த

திருமு கந்த தும்பு

குறுவேர்வும்

தெரிய வந்து நின்ற மகளிர் பின்சு முன்று

செயல முிந்து முன்று

திரிவேனோ

மலைமு கஞ்சு மந்த புலவர் செஞ்சொல் கொண்டு

வழிதி றந்த செங்கை

வடிவேலா

வளர்பு னம்ப யின்ற குறம டந்தை கொங்கை

மணிவ டம்பு தைந்த

புயவேளே

அலைமு கந்த வழ்ந்து கிளைமு திர்ந்த சங்க

மலறி வந்து கஞ்சு

மலர்மீதே

அளிக லந்தி ரங்க இசையு டன் து யின்ற

அரிய செந்தில் வந்த

பெருமானே.

93

மூப்புற் றுச்செவி கேட்பற் றுப்பெரு

மூச்சுற் றுச்செயல்

தடுமாறி

மூர்க்கச் சொற்குரல் காட்டிக் கக்கிட

மூக்குக் குட்சளி

யிகையோடும்

கோப்புக் கட்டியி னாப்பிச் செற்றிடு

கூட்டிற் புக்குயி

ரலையாமுன்

கூற்றத் தத்துவ நீக்கிப் பொற்கழல்

கூட்டிச் சற்றருள்

புரிவாயே

காப்புப் பொற்கிரி கோட்டிப் பற்றலர்

காப்பைக் கட்டவர்

குருநாதா

காட்டுக் குட்குற வாட்டிக் குப்பல

காப்புக் குத்திர

மொழிவோனே

வாய்ப்புற் றத்தமிழ் மார்க்கத் திப்பொருள்

வாய்க்குச் சித்திர

முருகோனே

வார்த்தைச் சிற்பர தீர்த்தச் சுற்றலை

வாய்க்குட் பொற்பமர்

பெருமானே.

94

மூனும்வினை சேர மேல்கொண்டி டாஐந்து

பூதவெகு வாய மாயங்கள் தானெஞ்சில்

மூடிநெறி நீதி யேதுஞ்செ யாவஞ்சி

யதிபார

98. இளை - ஈளை, கோழை. குத்திரம் - வஞ்சகமொழி. சித்திரம் - இரகசியம்.

மோகநினை வான போகஞ்செய் வேனண்டர்
தேடஅரி தாய ஞேயங்க ளாய்நின்ற
மூலபர யோக மேல்கொண் டிடாநின்ற துளதாகி

நாளுமதி வேக கால்கொண்டு தீமண்ட
வாசியன லாடு போயொன்றி வானின்க
ணாமதி மீதி லாறுங் ளாஇன்ப அமுதாறல்

நாடியதன் மீது போய்நின்ற ஆநந்த
மேலைவெளி யேறி நீயின்றி நானின்றி
நாடியினும்வேறு தானின்றி வாழ்கின்ற தொருநாளே

காள விடமுணி மாதங்கி வேதஞ்சொல்
பேதை நெடுநீரி பாதங்க ளால்வந்த
காலன் விழுமோது சாமுண்டி பாரம்பொ டனல்வாயு

காதி முதிர்வான மேதங்கி வாழ்வஞ்சி
ஆடல் விடையேறி பாகங்கு லாமங்கை
காளி நடமாடி நாளன்பர் தாம்வந்து தொழுமாது

வாள முழுதாளு மோர் தண்டுழாய்தங்கு
சோதி மணிமார்ப மாலின்பி னுளின்சொல்
வாழு முமைமாத ராள்மைந்த னேயெந்தை யினையோனே
மாசி லடி யார்கள் வாழ்கின்ற ஓர்சென்று
தேடி விளையாடி யேயங்ங னேநின்று
வாழு மயில்வீர னேசெந்தில் வாழ்கின்ற பெருமானே.

95

வஞ்சங்கொண் டுந்திட ராவண
னும்பந்தென் திண்பரி தேர்கரி
மஞ்சின்பண் புஞ்சரி யாமென வெஞ்சேனை

வந்தம்பும் பொங்கிய தாகள
திர்ந்துந்தன் சம்பிர தாயமும்
வம்புந்தும் பும்பல பேசியு மெதிரேகை

மிஞ்சென்றுஞ் சண்டைசெய் போதுகு
ரங்குந்துஞ் சுங்கனல் போலவெ
குண்டுங்குன் றுங்கர டார்மர மதும்வீசி

94. ஞேயம் - ஞானத்தினால் அறியப்படும் பொருள். வாசி -
சுவாசம் நாமம் - நிறைவு. காள விடம் ஊணி - கரிய விடத்தை
உண்டவள்.

95. மஞ்சின் பண்பு - மேக ஒழுங்கு. துங்கங்கள் - மலைகள்.

மிண்டுந்துங் கங்களி னாலெத
கந்தர்ங்கங் கங்கர மார்பொடு
மின்சந்துஞ் சிந்திநி சாசரர்

வகைசேர

வஞ்சண்டன் தென்றிசை நாடிவி
முந்தங்குஞ் சென்றெம தூதர்க
ஞந்துந்துந் தென்றிட வேதகை
உண்டுங்கண் டுஞ்சில கூளிகள்
டிண்டிண்டென் றுங்குதி போடவு
யர்ந்தம்புங் கொண்டுவெல் மாதவன்

நிணமூளை

மருகோனே

தஞ்சந்தஞ் சஞ்சிறி யேன்மதி
கொஞ்சங்கொஞ் சந்துரை யேயருள்
தந்தென்றின் பந்தரு வீடது
சங்கங்கஞ் சங்கயல் சூழ்தட
மெங்கெங்கும் பொங்கம காபுனி
தந்தங்குஞ் செந்திலில் வாழ்வயர்

தருவாயே

பெருமானே.

96

வஞ்சத் துடனொரு நெஞ்சிற் பலநினை
வஞ்சிக் கொடியிடை
வந்திப் புதல்வரும் அந்திக் கிளைஞரு
மண்டிக் கதறிடு

மடவாரும்

வகைகூர

அஞ்சக் கலைபடு பஞ்சிப் புழுவுடல்
அங்கிக் கிரையென
அண்டிப் பயமுற வென்றிச் சமன்வரும்
அன்றைக் கடியினை

வுடன்மேவ

தரவேணும்

கஞ்சப் பிரமனை அஞ்சத் துயர்செய்து
கன்றச் சிறையிடு
கண்டொத் தனமொழி அண்டத் திருமயில்
கண்டத் தழகிய

மயில்வீரா

திருமார்பா

செஞ்சொற் புலவர்கள் சங்கத் தமிழ்தொரி
செந்திற் பதிநக
செம்பொற் குலவட குன்றைக் கடலிடை
சிந்தப் பொரவல

குறைவோனே

பெருமானே.

96. வந்தி - வணங்கும். அந்திக்கிளைஞர் - நெருங்கிய உறவினர்.
அஞ்சக்கலைபடு - அம்சம் கலைபடு - தத்துவப் பகுதிகள் பிரிபட்டுப்
போகின்ற.

97

வந்து வந்து முந்த வழந்து
 வெஞ்சு கந்த யங்க நின்று
 மொஞ்சி மொஞ்சி யென்ற முங்கு முந்தையோடு
 மண்ட லங்கு லுங்க அண்டர்
 விண்ட லம்பி ளந்தெ முந்த
 செம்பொன் மண்ட பங்க ளும்ப யின்றவிடு
 கொந்த னைந்த குந்த ளந்த
 மைந்து குங்கு மந்த யங்கு
 கொங்கை வஞ்சி தஞ்ச மென்று மங்குகாமை
 கொங்க டம்பு கொங்கு பொங்கு
 பைங்க டம்பு தண்டை கொஞ்சு
 செஞ்சு தங்கை தங்கு பங்க யங்கள்தாராய்
 சந்த டர்ந்தெ முந்த ரும்பு
 மந்த ரஞ்செ முங்க ரும்பு
 கந்த ரம்பை செண்ப தங்கொள் செந்தில்வாழ்வே
 தண்க டங்க டந்து சென்று
 பண்க டங்க டர்ந்த இன்சொல்
 திண்பு னம்பு குந்து ஁ண்டி றைஞ்சுகோவே
 அந்த கன்க லங்க வந்து
 கந்த ரங்க லந்த சிந்து
 ரஞ்சி றந்து வந்த லம்பு ரிந்தமார்பா
 அம்பு னம்பு குந்த நண்பர்
 சம்பு நன்பு ரந்த ரந்த
 ரம்ப லும்பர் கும்பர் நம்பு தம்பிரானே.

98

பாடுசெல்லுரி

வரியார் கருங்கண் மடமாதர்
 மகவாசை தொந்த மதுவாகி
 இருபோது நைந்து மெனியாதே
 இருதாளி னன்பு தருவாயே

97. மொஞ்சி - முலை, (முலைப்பால்). கொங்கு - கோங்கு; அடம்பு. கொங்கு பொங்கு - வாசனை மிகுந்த. மந்தரம் - மந்தாரம். கந்தரம்பை - கந்த அரம்பை - கிழங்கோடு கூடிய வாழை. பண்கள் + தங்கு + அடர்ந்த. இன் சொல் - இன் சொல் உடைய வள்ளியம்மை. கந்தரம் - அன்பர்களின் மனமென்னும் குகை. சிந்தரம் - தெய்வயானையம்மையார். அலம் - திருப்தி. தரம் பல் உம்பர் - தரம் பெற்ற பல தேவர்கள். கும்பர் - கும்ப முனி.

பரிபால னஞ்செய்
பரமேசு ரன்ற
அரிகேச வன்றன்
அலைவா யமர்ந்த

தருள்வோனே
னருள்பானா
மருகோனே
பெருமானே.

99

விதிபோலு முந்த விழியாலு மிந்து
நுதலாலு மொன்றி
விரிவான சிந்தை யுருவாகி நொந்து
விறல்வேறு சிந்தை

யினோரோர்தம்

வினையாலே

இதமாகி யின்ப மதுபோத வுண்டு
இனிதாளு மென்று
இருளாய துன்ப மருள்மாயை வந்து
எனையீர்வ தென்றும்

மொழிமாதர்

ஒழியாதோ

மதிசூடி யண்டர் பதிவாழ மண்டி
வருமால முண்டு
மறவாத சிந்தை யடியார்கள் பங்கில்
வருதேவ சம்பு

விடையேறி

தருபாலா

அதிமாய மொன்றி வருகூரர் பொன்ற
அயில்வேல்கொ டன்று
அழகான செம்பொன் மயில்மே லமர்ந்து
அலைவா யுகந்த

பொரும்விரா

பெருமானே.

100

விந்ததி னூறி வந்தது காயம்
வெந்தது கோடி
விண்டுவி டாம லுன்பத மேவு
விஞ்சையர் போல

யினிமேலோ

அடியேனும்

வந்துவி நாச முன்கலி தீர
வண்சிவ ஞான
வன்பத மேறி யென்களை யாற
வந்தருள் பாது

வடிவாகி

மலர்தாராய்

98. விஞ்சையர் - கற்றவர். முன்கலி - பழைய வினை யென்னுங் கேடு.

99. விதிபோலும் முந்து அ விழி-விதியைப் போல முற்பட்டு வேலை செய்யும் அந்தக் கண்கள்.

எந்தனு ளேக செஞ்சுட ராகி

யென்கணி லாடு

தழல்வேணி

எந்தையர் தேடு மன்பர்ச காய

ரெங்கள் சுவாமி

யருள்பாலா

சுந்தர ஞான மென்குற மாது

தன்றிரு மாபி

லணைவோனே

சுந்தர மான செந்திலில் மேவு

கந்தசு ரேசர்

பெருமானே.

101

செஞ்சுட ராகி

விறல்மார னைந்து மலர்வாளி சிந்த

மிகவானி விந்து

வெயில்காய

*மிதவாடை வந்து தழல்போல வொன்ற

வினைமாதர் தந்தம்

வசைகூற

குறவாணர் குன்றி லுறைபேதை கொண்ட

கொடிதான துன்ப

மயல்தீர

குளிர்மாலை யின்க ணணிமாலை தந்து

குறைதீர வந்து

குறுகாயோ

மறிமா லுகந்த இறையோன் மகிழ்ந்து

வழிபாடு தந்த

மதியானா

மலைமாவு சிந்த அலைவேலை யஞ்ச

வடிவே லெறிந்த

அதீதீரா

அறிவா லறிந்து னிருதா ளிறைஞ்சு

மடியா ரிடைஞ்சல்

கலைவோனே

அழகான செம்பொன் மயில்மே மைர்ந்து

அலைவா யுகந்த

பெருமானே.

102

வெங்கா ளம்பா ணஞ்சேல் கண்பால்

மென்பா கஞ்சொற்

குயில்மாலை

மென்கே சந்தா னென்றே கொண்டார்

மென்றோ ளொன்றப்

பொருள்தேடி

(பா. வே.) *மிதவாடைவந்து சுடவேலை வென்ற விழிமாதர் தந்த மயலாலே, உறவாடி மஞ்சம் அதிலே இணங்கி உடைசோர இன்ப அநுராகம், ஓடுகூடி அன்பில் உறுபாச நெஞ்சன் உணைநாட என்று பெறுவேனோ.

வங்கா ளஞ்சோ னம்சீ னம்போய்

வன்பே துன்பப்

படலாமோ

மைந்தா ருந்தோள் மைந்தா அந்தா

வந்தே யிந்தப்

பொழுதாள்வாய்

கொங்கார் பைந்தே னுண்டே வண்டார்

குன்றூள் கொங்கைக்

கினியோனே

குன்றே டுஞ்சு மும்பே முஞ்சு

ரும்போய் மங்கப்

பொருகோபா

கங்கா ளஞ்சேர் மொய்ம்பா ரன்பார்

கன்றே யும்பர்க்

கொருநாதா

கம்பூர் சிந்தார் தென்பால் வந்தாய்

கந்தா செந்திற்

பெருமானே.

103

வெஞ்ச ரோருக மோகடு நஞ்ச மோகய லோதெடு

வின்ப சாகர மோவடு

வகிரோமுன்

வெந்து போன புராதன சம்ப ராரி புராரியை

வென்ற சாயக மோகரு

வினையோகண்

தஞ்ச மோயம தூதுவர் நெஞ்ச மோவெனு மாமத

சங்க மாதர் பயோதர

மதில்மூழ்கு.

சங்கை யோவிரு கூதள கந்த மாலிகை தோய்தரு

தண்டை சேர்கழ லீவது

மொருநாளே

பஞ்ச பாதக தாருக தண்ட னீறெழ வானவர்

பண்டு போலம ராவதி

குடியேறப்

பங்க யாசனர் கேசவ ரஞ்சலேயென மால்வரை

பங்க நீறெழ வேல்விடு

மினையோனே

செஞ்ச டாடவி மீயிசை கங்கை மாதவி தாதகி

திங்கள் சூடிய நாயகர்

பெருவாழ்வே

செண்ப காடவி நீடிய துங்க மாமதிள் சூழ்தரு

*செந்தில் மாநகர் மேவிய

பெருமானே.

102. வெங்காளம் - கொடிய நஞ்சு (பாகு + அம் + சொல்). மைந்து - வலிமை. கம்பு ஊர் சங்கு - சங்குடன் தவழும் கடல்.

103. சரோருகம் - தாமரை மலர். சம்பராரி - மன்மதன் (சம்பரன் என்ற அசுரனைக் கொன்றவன்). கருவினை - ஒருவகை மலர். சங்கை ஓவ இரு - எண்ணங்கள் நீங்கி அழிய. மாதவி - குருக்கத்தி. தாதகி - ஆத்தி.

* சிங்கை மாநகர் என்பதும் பாடம்.

முள்ளுவது படைவீடாகிய
திருவாவின்ன்குடி (பழநி)

104

அகல்வினை யுட்சார் சட்சம

யிகளொடு வெட்கா தட்கிடு

மறிவிலி வித்தா ரத்தன

மலிகாரம்

அகில்ஃமழ் கத்தூ ரித்தனி

யணைமிசை கைக்கா சுக்கள

வருள்பவர் நட்பே கொட்புறு

மொருபோதன்

பகலிர விற்போ திற்பணி

பணியற விட்டா ரெட்டிய

பரமம யச்சோ திச்சிவ

மயமாதின்

பழநித னிற்போ யுற்பவ

வினைவிள கட்சேர் வெட்சிசு

ரவுபயில் நற்றாள் பற்றுவ

தொருநாளே

புகலிவ னப்பே றப்புக்ல்

மதுரைமன் வெப்பா றத்திகழ்

பொடிகொடு புற்பாய் சுற்றிகள்

கழுவேறப்

பொருதச மர்த்தா குத்திர

துரகழு கக்கோ தைக்கிடை

புலவரில் நக்கி ரர்க்குத

வியவேளே

இகல்படு நெட்டூர் பொட்டெழ

இளநகை யிட்டே சுட்டரு

ளொழுபுவி துய்த்தார் மைத்துனர்

மதலாய்வென்

றிடரற முப்பால் செப்பிய

கவிதையின் மிக்கா ரத்தினை

யெழுதி வனத்தே யெற்றிய

பெருமாளே.

105

அணிபட் டணுகித் திணிபட் டமனத்

தவர்விட் டவிழிக்

கணையாலும்

அரிசுற் றுகழைத் தவர்பெற் றவளத்

தவன்விட் டமலர்க்

கணையாலும்

104. விள-விள்ள - நீங்க. பொடி - திருநீறு. துரகழுகக் கோதை -
கற்கிழுகி என்னும் பெண் பூதம். வனத்தே எற்றிய - நீரில் எதிர் ஏறிச்
செல்ல விட்ட.

பிணிபட் டுணர்வற் றவமுற் றியமற்

பெறுமக் குணமுற்

றுயிர்மானம்

பிறவிக் கடல்விட் டுயர்நற் கதியைப்

பெறுதற் கருளைத்

தரவேணும்.

கணிநற் சொருபத் தையெடுத் துமலைக்

கனியைக் கணியுற்

றிடுவோனே

கமலத் தயனைப் ப்ரணவத் துரையைக்

கருதிச் சிறைவைத்

திடுவோனே

பணியப் பணியப் பரமர்ப் பரவப்

பரிவுற் றொருசொற்

பகர்வோனே.

பவளத் தவளக் கனகப் புரிசைப்

பழநிக் குமரப்

பெருமானே.

சுணர்வற் றவமுற் றியமற். 106

அதல விதலமுத லந்தத்த லங்களென

அவனி யென அமரர் அண்டத்த கண்டமென

அகில சலதியென எண்டிக்குள் விண்டுவென அங்கிபாநு.

அமுத கதிர்களென அந்தித்த மந்தர்மென

அறையு மறையென அ ருந்தத்து வங்களென

அணுவி லணுவென நி றைந்திட்டு நின்றதொரு

சம்ப்ரதாயம்

உதய மெழுஇருள்வி டிந்தக்க ணந்தனிவி

ருதய கமலமுகி முங்கட்ட விழ்ந்துணர்வி

லுணரு மநுபவம னம்பெற்றி டும்படியை வந்துநீமுன்

உதவ இயலினியல் செஞ்சொற்ப்ர பந்தமென

மதுர கவிசுளில்ம னம்பற்றி ருந்துபுகழ்

உரிய அடிமையுனை யன்றிப்ப்ர பஞ்சமதை

நம்புவேனே

ததத ததததத தந்தத்த தந்ததத

திதிதி திதிதிதிதி திந்தித்தி திந்திதிதி

தகுகு தகுதகுகு தந்தத்த தந்தகுகு

திந்திதோதி

சகக சககெணக தந்தத்த குங்கெணக

டி.டி.டி டி.டி.டி.டி டி.ண்டி.டி டி.ண்டி.டி.டி

தகக தககக தந்தத்த தந்தகக

என்றுதாளம்

105. அரி சுற்று கழை தவர் - மமைதன். அரி - வண்டு. கழை - கரும்பு. தவர் - வில். இயமற் பெறும் அக்குணம் - இயமனை அடையச் செய்யும் தீய குணம். கணி - வேங்கை. மலைகனி - வள்ளியம்மை.

106. சிகண்டி - மயில்.

பதனை திமிலைதுடி தம்பட்ட மும்பெருக
 அகில நரிசரர்ந டுங்கக்கொ டுங்கமுகு
 பரிய குடர்பழு வெ லும்பைப்பி டுங்கரண துங்ககாளி
 பவுரி யிடநரிபு லம்பப்ப ருந்திறகு
 கவரி யிடஇகலை வென்றுச்சி கண்டிதனில்
 பழநி மலையின்மிசை வந்துற்ற இந்திரர்கள்
 தம்பிரானே.

107 ஸ்ரீரங்கம்

* அபகார நிந்தைபட்
 அறியாத வஞ்சரைக் குழனாதே
 உபதேச மந்திரப் குறியாதே
 உனைநானி னைந்தருட் பொருளானே
 இபமாழு கன் தனக் பெறுவேனோ
 இமவான்ம டந்தையுத் கிளையோனே
 செபமாலை தந்தசற் தமிழாரா
 திருவாவி னன்குடிப் குருநாதா
 பெருமாளே.

108

அரிசன வாடைச் சேர்வை குளித்துப்
 பலவித கோலச் சேலை யுடுத்திப்
 டலர்குழ லோதிக் கோதி முடித்துச் சுருளோடே
 அமர்பொரு காதுக் கோலை திருத்தித்
 திருநுதல் நீவிப் பாளித பொட்டிப்
 டகில்புழு காரச் சேறு தனத்திற் டலர்வேளின்
 சுரத விநோதப் பார்வைமை யிட்டுத்
 தருணக லாரத் தோடைத ரித்துத்
 தொழிவிந் தோளுக் கேற வரித்திற் டினைஞோர்மார்
 துறவினர் சோரச் சோரந கைத்துப்
 பொருள்கவர் மாதர்க் காயைய ளித்தற்
 றுயரற வேபொற் பாதமெ னக்குத் தருவாயே
 கிரியலை வாரிச் சூரரி ரத்தப்
 புணரியின் மூழ்கிக் கூளிக ளிக்கக்
 கிரணவை வேல்புத் தேளிர்மிழைக்கத் தொடுவோனே

107. அபகாரம் - திமைகள். இபம் - யானை. *அபகார நிந்தை'—
 என்றும் பாடம்.

108. தோடை - தொடை - மாலு.

கெருவித கோலப் பாரத னத்துக்
குறமகள் பாதச் சேகர சொர்க்கக்
கிளிதெய்வ யானைக் கேபுய வெற்பைத் தருவோனே

பரிமள நீபத் தாரொடு வெட்சித்
தொடைபுனை சேவற் கேதன துத்திப்
பணியகல் பீடத் தோகைம யிற்பொற் பரியோனே
பனிமல ரோடைச் சேலுக ளித்துக்
ககனம ளாவிப் போய்வரு வெற்றிப்
பழநியில் வாழ்பொற் கோமள சத்திப் பெருமானே.

சுருதிநிலையாவி. 109

அருத்தி வாழ்வொடு தனகிய மனைவியு
அடுத்த பேர்களு மிதமுறு மகவொடு முறவோரும்
தரித்த ஹருமெ யெனமன நினைவது நினையாதுன்
தனைப்ப ராவியும் வழிபடு தொழிலது தருவாயே
எருத்தி லேறிய இறையவர் செவிபுக வுபதேசம்
இசைத்த நாவின் இதணுறு குறமக ளிருபாதம்
பரித்த சேகர மகபதி தரவரு தெய்வயானை
பதிக்கொ ளாறிரு புயபழ நியிலுறை பெருமானே.

சுருதிநிலையாவி. 110

அவனிதனி லேபி றந்து மதலையென வேத வழந்து
அழகுபெற வேந டந்து இளைஞோனாய்
அருமழலை யேமி குந்து குதலைமொழி யேபு கன்று
அதிவிதம தாய்வ ளர்ந்து பதினாறாய்
சிவகலை ளாகமங்கள் மிகவுமறை யோது மன்பர்
திருவடிக ளேறி னைந்து துதியாமல்
தெரிவையர்க ளாசை மிஞ்சி வெகுகவலை யாயு முன்று
திரியுமடி யேனை யுன்ற னடிசேராய்
மவுனவுப தேச சம்பு மதியறுகு வேணி தும்பை
மணிமுடியின் மீத ணிந்த மகதேவர்
மனமகிழ வேய னைந்து ஒருபுறம தாக வந்த
மலைமகள்கு மார துங்க வடிவேலா

பவனிவர வேயு கந்து மயினின்மிசை யேதி கழ்ந்து
 படியதிர வேந டந்த கழல்விரா
 பரமபத மாய செந்தில் முருகனென வேயு கந்து
 பழநிமலை மேல மர்ந்த பெருமானே.

111

அறமிலா நிலைகற்று கொடியவேல் விழிவிட்டு
 ளறிவுதா னறவைத்து வினைபேசி
 அமளிமீ தினில்வைத்து பவளவா யமுதத்தை
 யதிகமா வுதவிக்கை வனையாலே
 உறவினா லுடலத்தை யிறுகவே தழுவிக்கொ
 ளுலையிலே மெழுகொத்த மடவாரோ
 டுருகியே வருபெற்றி மதனநா டகபித்து
 ஒழியுமா டெருருமுத்தி தரவேணும்
 மறவர்மா தொருரத்த விமலகோ கநகத்தி
 மயிலனாள் புணர்செச்சை மணிமார்பா
 மருள்நிசா சரன்வெற்பி லுருகிவீழ் வுறமிக்க
 மயினிலே றியவுக்ர வடிவேலா
 பறைகள் பேணியருத்ரி கரியகா ரளகத்தி
 பரமர்பா லுறைசத்தி யெமதாயி
 பழையபார் வதிகொற்றி பெரியநா யகிபெற்ற
 பழநிமா மலையுற்ற பெருமானே.

112

ஆதா ளிகள்புரி கோலா கலவிழி
 யாலே யமுதெனு மொழியாலே
 ஆழ்சி ரிளநகை யாலே துடியிடை
 யாலே மணமவி குழலாலே
 சூதா ரிளமுலை யாலே யழகிய
 தோடா ரிருகுழை யதனாலே
 சோரா மயல்தரு மானு ருறவிடர்
 சூழா வகையருள் புரிவாயே

111. செச்சை - வெட்சி மாலை.

112. ஆதாளிகள் - ஆடம்பரப் பேச்சுப் பேசும் பொது மகனார்.
 இருகழல் குழாது - இணையடிகளைச் சிந்தியாமல்.

போதா நிருகழல் சூழா ததுதொழில்

பூணு தெதிருற

போரா டியஅதி சூரா பொறுபொறு

போகா தெனஅடு

வேதா வுடனெடு மாஸா னவனறி

யாதா ரருளிய

வீரா புரிவரு கோவே பழநியுள்

வேலா இமையவர்

மதியாதே

திறலோனே

குமரேசா

பெருமானே.

113

ஆல காலமெ னக்கொலை முற்றிய

வேல தாமென மிக்கவி ழிக்கடை

யாலு மோகம்வி னைத்துவி தத்துட

ஆர வாணமெ யிட்டும் றித்துவி

கார மோகமெ முப்பிய தற்குற

வான பேரைய கப்படு வித்ததி

னிகைஞோரை

விதமாகச்

சால மாணிய ளித்தவர் கைப்பொருள்

மாள வேசிலு கிட்டு மருட்டியெ

சாதி பேதம றத்தழு வித்திரி

தாக போகமொ ழித்துஉ னக்கடி

யானென் வேள்வி மு கத்தவ முற்றிரு

தானை நாளும்வ முத்திதி னைத்திட

மடமாதர்

அருள்வாயே

வால மாமதி மத்தமெ ருக்கறு

காறு பூளைத ரித்தச டைத்திரு

வால வாயன ளித்தரு ளற்புத

மாய மானொட ரக்கரை வெற்றிகொள்

வாலி மார்புதொ னைத்திட விற்கொடு

வாளி யேவிய மற்றபுய னச்சுதன்

முருகோனே

மருகோனே

நாணு வேதந விற்றுமு றைப்பயில்

வினை நாதனு ரைத்தவ னத்திடை

நாடி யோடிகு றத்தித னைக்கொடு

நாளி கோம்வ ருக்கைப முத்துதிர்

சோலை சூழ்பழ நிப்பதி யிற்றிரு

ஞான பூரண சத்தித ரித்தருள்

வருவோனே

பெருமானே.

113. தாக போகம் - காம ஆசை. வேள்விமுகத் தவம் உற்று - ஆராதனை முதலிய தவ ஒழுக்கம் உற்று.

114

பாரசீக வரி

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்

ஆறுமுகம் ஆறுமுகம்

என்றுபூதி

ஆகமணி மாதவர்கள் பாதமலர் சூடுமடி

யார்கள்பத மேதுணைய

தென்றுநாளும்

ஏறுமயில் வாகனகு காசரவ னானது

ஈசன மானமுன

தென்றுமோதும்

ஏழைகள் வியாகுலமி தேதெனவி னாவிலுனை

யேவர்புகழ் வார்மறையு

மென்சொலாதோ

நீறுபடு மாழைபொருட் மேனியவ வேலஅணி

நீலமயில் வாகவுமை

தந்தவேளே

நீசர்கட மோடெனது தீவினையெ லாமடிய

நீடுதனி வேல்விடும்

டங்கல்வேலா

சீறிவரு மாறவுண னவியுணு மானைமுக

தேவர்துணை வாசிகரி

அண்டகூடஞ்

சேருமழ கார்பழநி வாழ்குமர னேபிரம

தேவர்வர தாமுருக

தம்பிரானே.

115

செருகூட்டி

இத்தர ரணிக்குள்மநு வித்தாய் முளைத்தழுது

கேவிக் கிடந்துமடி மீதிற் றவழந்தடிகள்

தத்தா தனத்ததன இட்டே தெருத்தலையில்

ஒடித் திரிந்துநவ கோடிப் ப்ரபந்தகலை

யிச்சீர் பயிற்றவய தெட்டோடு மெட்டுவர

வாலக் குணங்கள்பயில் கோலப் பெதும்பையர்க ளுடனுறவாகி

இக்கார் சரத்துமத னுக்கே இளைத்துவெகு

வாகக் கலம்பவகை பாடிப் புகழ்ந்துபல

திக்கோடு திக்குவரை மட்டோடி மிக்கபொருள்

தேடிச் சுகந்தஅணை மீதிற் றுயின் றுசுக

மிட்டா தரத்துருகி வட்டார் முகைக்குளிடை

மூழ்கிக் கிடந்துமய லாகித் தொலைந்துநில

பிணியதுமூடிச்

சத்தான புத்தியது கெட்டே கிடக்கநம

னோடித் தொடர்ந்துகயி ரூடிக் கொளும்பொழுது

பெற்றார்கள் சுற்றியழ வுற்றார்கள் மெத்தஅழ

ஊருக் கடங்கலிலர் காள்ற் கடங்கவுயிர்

தக்கா திவர்க்குமய னிட்டான் விதிப்படியி

னோலைப் பழப்படியி னாவிற் றிறந்ததென

எடுமெனவோடிச்

சட்டா நவப்பறைகள் கொட்டா வரிச்சுடலை
 யேகிச் சடம்பெரிது வேகப் புடஞ்சமைய
 இட்டே யனற்குளெரி பட்டா ரெனத்தழவி
 நீரிற் படிந்துவிடு பாசத் தகன்றுனது
 சற்போ தகப்பதும முற்றே தமிழ்க்கவிதை
 பேசிப் பணிந்துருகு நேசத் தையின்றுதர . இனிவரவேணும்

தித்தா திரித்திசுட தத்தா தனத்தகுத

தாதத் தனந்ததன தானத் தனந்ததன
 செச்சே செகுச்செகுது தித்தா திமித்ததிசு
 தாதத்த செந்திசுத் தித்தத் செந்திரிக்
 தித்தா கிடக்கணக டக்கா குகுக்குகு
 தோதக் கணங்கணக கூகுக் கிணங்கிணென

ஒருமயிலேறித்

திட்டே ரதத்தசுரர் பட்டே விழப்பொருது
 வேலைத் தொலைந்துவரை யேழைப் பிளந்துவரு
 சித்தா பரத்தமரர் சுத்தா குறத்திமுலை
 மீதிற் புணர்ந்துசுக லீலைக் சுதம்பமணி
 சுத்தா வுமைக்குமொரு முத்தாய் முளைத்தகுரு
 நாதக் குழந்தையென வோடிக் கடம்பமலர்

அணிதிருமார்பா

மத்தா மதக்களிறு பிற்றா னுதித்தகுசு

னேதத் திலங்கையினி லாதிக்க முண்டதொரு
 முட்டா ளரக்கர்தலை யிற்றே விழக்கணைக
 ளேதொட்ட கொண்டலுரு வாகிச் சுமந்ததிக
 மட்டார் மலர்க்கமல முற்றா சனத்திருவை
 மார்பிற் புணர்ந்தரகு ராமற்கு மன்புடைய

மருமகனாகி

வற்றா மதுக்கருணை யுற்றே மறைக்கலைக
 ளோதித் தெரிந்துதமிழ் சோதித் தலங்கலணி
 யத்தா பரத்தையறி வித்தாவி சுற்றுமொளி
 யாகிப் ப்ரபந்தமணி வேஸ்தொட்ட மைந்தபுய
 வர்க்கா மருப்புமுகு முட்டா திருப்பழநி
 வாழ்வுக் குகந்தடிய ராவிக்குள் நின்றுலவி

வருபெருமானே.

116

இரவியென வடவையென ஆலா விடமதென

உருவுகொடு ககனமிசை மீதேகி மதியும்வர

இரதிபதி கணைகளொரு நாலேவ விருதுகுயி

லதுகுவ

எழுகடலின் முரசினிசை வேயோசை விடையின்மணி

யிசைகுறுகி யிருசெவியி னூராச முறுவதென

இகல்புரிய மதன குரு வோராத அணையர்கொடு வசைபேச

அரகரென வநிதைபடு பாடோத அரிதரிது
 அமுதமயி ஸதுகருதி யாரோடு மிகல்புரிவன்
 அவசமுற அவசமுற ஆரோமல் தரவுமிக மெலிவானுள்
 அகுதியிவள் தலையில்விதி யானானும் விலகரிது
 அடிமைகொள வுனதுபரம் ஆரூத வொருதனிமை
 யவனையனை தரஇனிதி னேகார பரியின்மிசை

வருவாயே

நிரைபரவி வரவரையு னோர்சீத மருதினொடு
 பொருசகடு வுதையதுசெய் தாமாய மழைசொரிதல்
 நினைகுழைய மலைகுடைய தாவேகொள் கரகமனன்

மருகோனே

நீருமலிய திரிநயனி வாள்விச வருகுமரி
 கவுரிபயி ரவியரவ பூனாரி திரிபுவனி
 திபுடமலை யரசனருள் வாழ்வான புரணவுமை

யருள்பாலா

பரவைகிரி யசுரர்திரள் மாசேனை தவிடுபொடி
 படஅமரர் துயரகல வேலேனி யமர்பொருத
 பதுமகர தலமுருக நால்வேத கரரணிக மயில்வீரா
 பளிதம்ருக மதகளப சேரூர வளருமுலை
 வநிதைகுற மகள்மகிழும் லீலாவி தரமதுர
 பதுவல்தரு பழநிவரு கோலாக லவவமரர் பெருமானே

117

இருகனக மாமேரு வோகளப துங்க
 கடகடின பாமர வாரமுத கும்ப
 மிணைசொலிள நீரோக ராசலஇ ரண்டு குவடேயோ
 இலகுமல ரேவாளி யாகியஅ நங்க
 னணிமகுட மோதானெ னுமிகவ ளர்ந்த
 இளமுலைமி னுர்மோக மாயையில்வி முந்து தணியாமல்
 பெருகியொரு காசேகொ டாதவரை யைந்து
 தருவைநிக ரேயாக வேயெதிர்பு கழ்ந்து
 பெரியதமி மேபாடி நாடொறுமி ரந்து நிலைகாணப்
 பிணியினக மேயான பாழுடலை நம்பி
 உயிரையவ மாய்நாடி யேபவ நீரம்பு
 பிறவிதனி லேபோக மிளவுமு முன்று திரிவேனோ

116. மகன குரு - காமவேதனைப் பாரம். குரு - பாரம். மயில் -
 மயில் போன்ற மகள். ஓமல் - ஊர்ப் பேச்சு. அகுதி - திக்கற்றவர். ஓகார
 பரி - ஓகார வடிவமுள்ள மயில்.

117. புரந்த கடவுள் - புராந்தகக் கடவுள், சிவன்.

கருணையுமை மாதேவி காரணிய நந்த
 சயனகனி கூராரி சோதரிபு ரந்த
 கடவுளுடன் வாதாடு காளிமலை மங்கை யருள்பாரா
 கருடனுடன் வீருன கேதனம்வி ளங்கு
 மதிவினோடு மாமாட மேடைகள் து ளங்கு
 கவிசைவரு காவோரி சேவகனோ டன்பு புரிவோனே
 பரவையிடை யேபாத காசுரர்வி முந்து
 கதறியிட வேபாக சாதனனு நெஞ்சு
 பவிதமென வேயேக வேமயினில் வந்த குமரேசா
 பமலர்க ளேதுவி யாரணந வின்று
 பரவியிமை யோர்குழ நாதொறுமி சைந்து
 பழநிமலை மீதோர்ப ராபரனி றைஞ்சு பெருமானே.

118

இருசெப் பெனவெற் பெனவட் டமுமொத்
 திளகிப் புளகித் திடுமாதர்
 இடையைச் சுமையைப் பெறுதற் குறவுற்
 றிறுகக் குறுகித் குழல்சோரத்
 தருமெய்ச் சுவையுற் றிதழைப் பருகித்
 தழுவிக் கடிசுற் றணைமீதே
 சருவிச் சருவிக் குனகித் தனகித்
 தவமற் றுழைக் கடவேனோ
 அரிபுத் திரகித் தசனுக் கருமைக்
 குரியத் திருமைத் துனவேனே
 அடல்குக் குடநற் கொடிபெற் றெதிருற்
 றசுரக் கிளையைப் பொருவோனே
 பரிவுற் றானுக் கருணற் பொருளைப்
 பயனுற் றறியப் பகர்வோனே
 பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே.

119

இலகிய களபக கந்த வாடையின்
 ம்ருகமத மதனைம கிழ்ந்து பூசியே
 இலைசுருள் பிளவைய ருந்தி யேயதை யிதமாகக்

118. சித்தசன் - காமன். பவனப் புவனம் - காற்று மண்டலம்.

119. கசனை - பற்று. அயில் அயில் - கூர்மையான வேல்.

கலவியி லவரவர் தங்கள் வாய்தனி
 விடுபவர் பலபல சிந்தை மாதர்கள்
 கசனையை விடுவது மெந்த நாளது பகர்வாயே

சிகைதரு குறவர்ம டந்தை நாயகி
 தினைவன மதனிலு கந்த நாயகி
 திரள்தன மதனில ணைந்த நாயக சிவனோகா

கொலைபுரி யசுரர்கு லங்கள் மாளவெ
 அயிலயி லதனையு கந்த நாயக
 குருபர பழநியி லென்று மேவிய பெருமானே.

120

இலகுகனி மிஞ்சு மொழியிரவு துஞ்சு
 மிருவிழியெ னஞ்சு முகமீதே

இசைமுரல்சு ரும்பு மிளமுகைய ரும்பு
 மிலகியக ரும்பு மயனாலே

நிலவினுடல் வெந்து கரியஅல மந்து
 நெகிழுமுயிர் நொந்து மதவேளால்

நிலையழியு நெஞ்சி லவர்குடிபு குந்த
 நினைவொடுமி றந்து படனாமோ

புலவினைய னைந்து படுமணிக லந்து
 புதுமலர ணிந்த கதிர்வேனா

புழுகெழம ணந்த குறமகன்கு ரும்பை
 பொரமுகையு டைந்த தொடைமார்பா

பலநிறமி டைந்த விழுசிறைய லர்ந்த
 பருமயில டைந்த குகவீரா

பண்பணிசி றந்த தரளமணி சிந்து
 பழநிமலை வந்த பெருமானே.

121

உயிர்க்கூடு விடுமளவும் உமைக்கூடி மருவுதொழில்
 ஒருக்காலு நெகிழ்வதிகை யெனவேஞள்

உரைத்தேமுன் மருவினரை வெறுத்தேம திரவியம
 துடைத்தாய்பின் வருகுமவ ரெதிரேபோய்ப்

பயிற் பேசி யிரவுபகல் அவர்க்கான பதமைபல
 படப்பேசி யுறுபொருள்கொள் விலைமாதர்
 படப்பார வலைபடுதல் தவிர்த்தாள மணிபொருவு
 பதத்தாள மயிலின்மிசை வரவேணும்
 தயிர்ச்சோர னெனுமவுரை வசைக்கோவ வனிதையர்கள்
 தரத்தாடல் புரியுமி மருகோனே
 தமிழ்க்காழி மருதவன மறைக்காடு திருமருகல்
 தநுக்கோடி வருகுமுகர் தருவாழ்வே
 செயிற்சேல்வி னுடுவினொடு பொரப்போய்வி மமர்பொருது
 செயித்தோடி வருபழநி யமர்வோனே
 தினைக்காவல் புரியவல குறப்பாவை முதைமுவு
 திருத்தோள அமரர்பணி பெருமானே.

122

உகைபக பாச தொந்த மதுவான
 உறவுகினை தாயர் தந்தை மனைபாலர்
 மசைசை வாச சஞ்ச லமதாலென்
 மதிநிலைகெ டாம லுன்ற னருள்தாராய்
 சலமறுகு பூனை தும்பை யணிசேயே
 சரவணப வாழ குந்தன் மருகோனே
 பலகலைசி வாக மங்கள் பயில்வோனே
 பழநிமலை வாழ வந்த பெருமானே.

சிலாணு

123

ஒருபொழுது யிருசரண நேசத் தேவைத் துணரேனே
 உனதுபழ நிமலையெனு மூரைச் சேவித் தறியேனே
 பெருபுவியி னுயர்வரிய வாழ்வைத் தீரக் குறியேனே
 பிறவியற நினைகுவன னுசைப்பாடைத் தவிரேனே
 துரிதமிடு நிருதர்புர சூறைக் காரப் பெருமானே
 தொழுதுவழி படுமடியர் காவற் காரப் பெருமானே
 விருதுகவி விதரணவி நோதக்காரப் பெருமானே
 விறன்மறவர் சிறுமிதிரு வேளைக்காரப் பெருமானே.

121. பதமை - பதங்கள், சொற்கள். மணி பொருவு - மணிகள் பொருந்திய, மயிலின் காலில் மணி கட்டுவது வழக்கம். கோவ வனிதையர் - இடையர் குலப் பெண்கள். விமமர் - (விம்மு + அமர்) பெரிய போர்.

123. விருது கவி - வெற்றிக் கவிகள்.

124

ஒருவரை யொருவர் தேறி யறிகிலர் மதவி சாரர்
 ஒருகுண வழியுருத பொறியானர்
 உடலது சதமெ னாடி களவுபொய் கொண்க ளாடி
 உறநம னரகில் வீழ்வ ரதுபோய்பின்
 வருமொரு வடிவ மேவி யிருவினை கடலு ளாடி
 மறைவரி னனைய கோல மதுவாக
 மருவிய பரம ஞான சிவகதி பெறுக நீறு
 வடிவுற அருளிபாத மருள்வாயே
 திரிபுர மெரிய வேழ சிலைமத நெரிய மூரல்
 திருவிழி யருள்மெய்ஞ் ஞான குருநாதன்
 திருசரஸ் வதிம யேசு வரியிவர் தலைவ ரோத
 திருநட மருளு நாத னருள்பாலா
 சுரர்பதி யயனு மாளு முறையிட அசுரர் கோடி
 துகளெழு விடுமெய்ஞ் ஞான அயிலோனே
 சுசுகுற மகள்ம னுள நென்மறை பலவு மோதி
 தொழமுது பழநி மேவு பெருமானே.

125

ஓடி யோடி யழைத்துவ ரச்சில
 சேடிமார்கள் பசப்பஅ தற்குமு
 னோதி கோதி முடித்தவி லைச்சுரு ளதுகோதி
 நீடு வாச நிறைத்தஅ கிற்புழு
 கோட மீது திமிர்த்தத னத்தினில்
 நேச மாகி யணைத்தசி றுக்கிக னூறவாமோ
 நாடி வாயும் வயற்றலை யிற்புன
 லோடை மீதி னிலத்ததி வட்கையி
 னாத கீத மலர்த்துளி பெற்றளி யிசைபாடுங்
 கோடு லாவிய முத்துநி ரைத்தவை
 காவர் நாடத னிற்பழ நிப்பதி
 கோதி லாதகு றத்திய ணைத்தருள் பெருமானே.

126

கடலைச் சிறைவைத் துமலர்ப் பொழிநிற்
 ப்ரமரத் தையுடற் பொறியிட் டுமடுக்
 கமலத் தைமலர்த் திவிடத் தையிரப் பவ னுணைக்

124. ஒரு குணவழி - ஒரு கொள்கை வழி.

தி-6.

கருதிச் சருவிக் கயலைக் கயமுட்

படுவித் துழையைக் கவனத் தடைசிக்
கணையைக் கடைவித் துவடுத் தனையுப்

பினின்மேவி

அடலைச் செயல்சத் தியையக் கினியிற்

புகுவித் துயமப் ப்ரபுவைத் துகைவித்
தரிகட் கம்விதிர்த் துமுறித் துமதித்

தசகோரம்

அலறப் பணிரத் நமணிக் குழையைச்

சிலுகிட் டுமையிட் டொளிவிட் டுமருட்
டுதலுற் றபொறிச் சியர்கட் கடையிற்

படுவேனோ

சடிலத் தவனிட் டவிசிட் டகுலத்

தொருசெட் டியிடத் தினுதித் தருள்வித்
தகருத் ரஜன்மப் பெயர்செப் பியிடப்

பரிவாலே

சநகர்க் குமகத் யபுலத் யசநற்

குமரர்க் குமநுக் க்ரகமெய்ப் பலகைச்
சதுபத் துநவப் புலவர்க் கும்விபத்

தியில்ஞான

படலத் துறுலக் கணலக் யதமிழ்த்

த்ரயமத் திலகப் பொருள்வருத் தியினைப்
பழுதற் றுணர்வித் தருள்வித் தகசற்

குருநாதா

பவளக் கொடிசற் றியபொற் கமுகிற்

றலையிற் குலையிற் பலமுத் துதிர்செய்ப்
பழநிப் பதிவெற் பினிஸ்திற் குமரப்

பெருமானே.

127

கடலை பொரியவரை பலகனி கழைநுகர்

கடின குடவுதர

விபரீத

கரட தடமுமத் தளின சிறுநயன

கரிணி முகவரது

துணைவோனே

வடவ ரையின்முகடு அதிர வொருநொடியில்

வலம்வரு மரகத

மயில்வீரா

மகபதி தருசுதை குறமினோ டிருவரு

மருவு சரசவித

மணவாளா

அடல சுரர்க்குல முழுது மடியவுய

ரமரர் சிறையைவிட

எழில்மீறும்

அருண கிரணவொளி யொளிரு மயிலைவிடு

மரகர சரவண

பவலோலா

படல வுடுபதியை யிதழி யணிசடில

பசுபதி வரநதி

அழகான

பழநி மலையருள்செய் மழலை மொழிமதலை

பழநி மலையிவ்ரு

பெருமானே.

128

கதியை விலக்கு மாதர்கள் புதிய இரத்தன பூடண

கனதன வெற்பு மேல்மிகு

மயலான

கவலை மனத்த னாகிலும் உனது ப்ரசித்த மாகிய

*கனதன மொத்த மேனியு

முகமாறும்

அதிபல வச்ர வாகுவும் அயில்நுனை வெற்றி வேலதும்

அரவு பிடித்த தோகையு

முலகேழும்

அதிர வரற்று கோழியும் அடியர் வழுத்தி வாழ்வறும்

அபிநவ பத்ம பாதமு

மறவேனே

இரவி குலத்தி ராசத மருவி யெதிர்த்து வீழ்கடு

ரணமுக சுத்த விரிய

குணமான

இனையவ னுக்கு நீண்முடி அரசது பெற்று வாழ்வற

இதமொ டனித்த ராகவன்

மருகோனே

பதினொரு ருத்தி ராதிகள் தபனம் விளக்கு மாளிகை

பரிவொடு நிற்கு மீசுர

சுரலோக

பரிமன கற்ப காடவி அரியனி சுற்று பூவுதிர

பழநி மலைக்குள் மேவிய

பெருமானே.

129

கரிய பெரிய எருமை கடவு

கடிய கொடிய

திரிசூலன்

கறுவி யிறுகு கயிரெடு டுயிர்கள்

கழிய முடுகி

யெழுகாலந்

திரியு நரியு மெரியு முரிமை

தெரிய விரவி

யணுகாதே

செறிவு மறிவு முறவு மனைய

திகழு மடிகள்

தரவேனும்

128. இரவி குலம் - சூரிய குலம். சுக்கிரீவன் - சூரியன் மகன். அவன் இராசத குணம் உடையவன். தபனம் விளக்கும் - ஒளி விளங்கும். *கனகமதொத்த'—என்றும் பாடம்.

பரிய வரையி னாரிவை மருவு

பரம ரருளு

பழன முழவர் கொழுவி னெழுது

பழைய பழநி

அரிய மயனும் வெருவ வருவ

அரிய கிரியை

அயினு மயினு மறமு திறமு

மழகு முடைய

முருகோனே

யமர்வோனே

யெறிவோனே

பெருமானே.

130

கரிய மேகம தோஇரு னோதழல்

அரிய பூரண மாமதி யோமுகம்

கணைகொ லோஅயில் வேலது வோவிழி

கழுகு தானிக ரோவனை யோகளம்

அரிய மாமல ரோதுளி ரோகரம்

கனக மேரது வோகுட மோமுனை

கருணை மாஸ்துயி லாஸினை யோவயி

றிடைய தீரொரு நூலது வோவென

கனக மாமயில் போஸ்மட வாருடன்

கசட னாய்வய தாயொரு நூறுசெல்

வதனின் மேலென தாவியை நீயிரு

கமலமீதனி லேவர வேயருள்

யிதழ்பாகோ

மொழிதேனே

மிகநாடி

புரிவாயே

திரிபு ராதிகள் நீறெழு வேமிக

மதனை யேவிழி யால்விழ வேசெயும்

சிவசொ ருபம கேசுர னீடிய

சினம தாய்வரு சூரர்கள் வேரற

அமரர் வானவர் வாடிடு தேவர்கள்

சிறைகள் மீளவு மேவடி வேல்விடு

தனயோனே

முருகோனே

பரிவு சேர்கம லாலய சீதன

மருவு வார்திரு மாலரி நாரணர்

பழைய மாயவர் மாதவ னார்திரு

பனக மாமணி தேவிக்கு பாகரி

குமர னேபதி னாஸை கோர்புகழ்

பழநி மாமனை மீதனி லேயுறை

மருகோனே

பெருமானே.

130. களம் - கழுத்து. வனை - சங்கு போன்றது. பனக மாமணி தேவி - பாம்பின் சிறந்த மணியைப் பூண்ட தேவி.

131

கரியிணைக் கோடெனத் தனமசைத் தாடிநற்
கயல்விழிப் பார்வையிற்
கலையிழுத் தேகுலுக் கெனநகைத் தேமயற்
கலதியிட் டேயழைத்

பொருள்பேசிக்

தணையூடே

செருமிவித் தாரகிற் றிடைதுடித் தாடமற்
ற்றமனித் தேபொருட்
செயலிழுக் காமலிக் கலியுகத் தேபுகழ்ச்
சிவபதத் தேபதித்

பறிமாதர்

தருள்வாயே

திரிபுரக் கோலவெற் பழல்கொளச் சீர்நகைச்
சிறிதருட் டேவருட்
திரைகடற் கோவெனக் குவடுகட் டுள்படத்
திருடர்கெட் டோடவிட்

புதல்வோனே

டிடும்வேலா

பரிமளப் பாகலிற் கனிகளைப் பீறிநற்
படியினிட் டேகுரக்
பழநியிற் சீருறப் புகழ்குறப் பாவையைப்
பரிவுறச் சேர்மணப்

கினமாதும்

பெருமானே.

132

கருகி யகன்று வரிசெறி கண்கள்
கயல்நிக ரென்று
கலைசுரு ளொன்று மிடைபடு கின்ற
கடிவிட முண்டு

துதிபேசிக்

பலநாளும்

விரகுறு சண்ட வினையுடல் கொண்டு
விதிவழி நின்று
விரைகமழ் தொங்கல் மருவிய துங்க
விதபத மென்று

தளராதே

பெறுவேனோ

முருக கடம்ப குறமகள் பங்க
முறையென அண்டர்
முதுதிரை யொன்ற வருதிறல் வஞ்ச
முரணசுர் வென்ற

முறைபேச

வடிவேலா

பரிமள இன்ப மரகத துங்க
பகடித் வென்றி
பறிதலை குண்டர் கழுநிரை கண்டு
பழநிய மர்ந்த

மயில்வீரா

பெருமானே.

131. மயல்கலதி - மயக்கக் கேடு. செருமி - நெருங்கி. பாகல் கனி - பலாப்பழம்.

132. சண்ட - கொடிய. பகடிதம் - நன்மை.

கருப்புவிளில் மருப்புகழி

தொடுத்துமதன் விடுத்தனைய

கடைக்கெண்டு சிரித்தனுக்கு

கருத்தினால் விரகுசெய்

மடமாதர்

கதக்களிறு திடுக்கமுற

மதர்த்துமிக வெதிர்த்துமலை

கனத்தவிரு தனத்தின்மிசை

கலக்குமோ கனமதில்

மருளாமே

ஒருப்படுதல் விருப்புடைமை

மனத்தில்வர நினைத்தருளி

யுனைப்புகழு மெனைப்புவியில்

ஒருத்தனும் வகைதிரு

அருளாலே

உருத்திரனும் விருத்திபெற

அநுக்கிரகி யெனக்குறுகி

யுரைக்கமறை யடுத்துபொருள்

உணர்த்துநா ளடிமையு

முடையேனே

பருப்பதமு முருப்பெரிய

அரக்கர்களு மிரைக்குமெழு

படிக்கடலு மலைக்கவல

பருத்ததோ கையில்வரு

முருகோனே

பதித்தமர கதத்தினுட

னிரத்னமணி நிரைத்தபல

பணிப்பனிநு புயச்சயில

பரக்கவே இயல் தெரி

வயலூரார்

திருப்புகழை யுரைப்பவர்கள்

படிப்பவர்கள் மிடிப்பகைமை

செயித்தருளு மிசைப்பிரிய

திருத்தமா தவர்புகழ்

குருநாதர்

கிளைக்குறவ ரிளைக்குடிலில்

புகைக்களக முகிற்புடைசெல்

திருப்பழநி மலைக்குளுறை

திருக்கைவே ஸழசிய

பெருமானே

133. விருத்தி பெற - விளக்கம் பெற. பரக்கவே இயல் தெரி -
விரிவாக இயற்றமிழ் உணர்ந்த (முருகனே).

134

6400000

கருவினுரு வாகி வந்து வயதளவி லேவ ளர்ந்து
 கலைகள் பல வேதெ ரிந்து மதனானே
 கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிசுவடு மார்பு தைந்து
 கவலைபெரி தாகி நொந்து மிகவாடி-
 அரகரசி வாய வென்று தினமுநினை யாமல் நின்று
 அறுசமய நீதி யொன்று மறியாமல்
 அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள்தலை வாசல் நின்று
 அநுதினமு நாண மின்றி யழிவேனோ
 உரகபட மேல்வ ளர்ந்த பெரியபெரு மாள ரங்க
 ருலகளவு மால்ம கிழ்ந்த மருகோனே
 உபயகுல தீப துங்க விருதுகவி ராச சிங்க
 உறைபுகவி யூரி லன்று வருவோனே
 பரவைமனை மீதி லன்று ஒருபொழுது தூது சென்ற
 பரமனரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசர்
 பகையசுரர் சேனை கொன்று அமரர்கிறை மீள வென்று
 பழநிமலை மீதில் நின்ற பெருமாளே.

135

கலக வாள்விழி வேலோ சேலோ
 மதுர வாய்மொழி தேனோ பாலோ
 கரிய வார்குழல் காரோ கானோ துவரோவாய்
 களமு நீள்கழு கோதோள் வேயோ
 உதர மானது மாலைர் பாயோ
 களப வார்முலை மேரோ கோடோ இடைதானும்
 இழைய தோமலர் வேதா வானோ
 னெழுதி னுனிலை யோவாய் பேசு
 ரிதென மோஷுமி னாரே பாரீ ரெனமாதர்
 இருகண் மாயையி லேமூழ் காதே
 யுனது காவிய நூலா ராய்வே
 னிடர்ப டாதருள் வாழ்வே நீயே தரவேணும்

134. அசனம் - உணவு. உபய குலம் - இரண்டு குலம், தாய் தந்தையர் என்னும் இருவர் குலம்.

135. ரீபார் - ரீபம் ஆர். கடப்பமாலை பொருந்திய. இபயினாள் - தேவசேனை.

அலை வி லாதுயர் வாநோ ரானோர்
நிலைமை யேகுறி வேலா சீலா
அடியர் பாஸரு ளீவாய் நீபார் மணிமார்பா
அழகு லாவுவி சாகா வாகா
நிபமி னுள்மகிழ் கேள்வா தாழ்வா
ரயலு லாவிய சீலா கோலா கலவீரா
வலபை கேள்வர்பி னுனாய் கானார்
குறவர் மாதும னுளா நாளார்
வனச மேல்வரு தேவா மூவா மயில்வாழ்வே
மதுர ஞானவி நோதா நாதா
பழநி மேவுகு மாரா தீரா
மயுர வாகன தேவா வானோர் பெருமானே.

136

கலகக் கயல்விழி போர்செய வேள்படை
நடுவிற் புடைவரு பாபிகள் கோபிகள்
கனியக் கனியவு மேமொழி பேசிய விலைமாதர்
கலவித் தொழினல மேயினி தாமென
மனமிப் படிதின் மேயுழ லாவகை
கருணைப் படியெனை யாளவு மேயருள் தரவேனும்
இலவுக் கிளையெனும் வாய்வளி நாயகி
குழையத் தழுவிய மேன்மையி னுலையர்
இசைபெற் றருளிய காமுக னாகிய வடிவோனே
இதமிக் கருமறை வேதிய ரானவர்
புகலத் தயவுட னேயருள் மேன்மைகள்
இசையத் தருமநு கூலவ சேகர முதல்வோனே
நிலவைச் சடைமிசை யேபுனை காரணர்
செவியிற் பிரணவ மோதிய தேசிக
நிருதர்க் கொருபகை யாளியு மாகிய கூடர்வேலா
நிமலக் குருபர ஆறிரு பார்வையும்
அருளைத் தரஅடி யார்தமை நாடொறும்
நிகரற் றவரென வேமகிழ் கூர்தரு முரியோனே
பலவிற் கனிபனை மீறிய மாமர
முருகிற் கனியுட னேநெடு வாளைகள்
பரவித் தனியுதிர் சோலைகள் மேவிய வகையானே

136. வேள்படை - மகளிர். இலவுக் கிளை எனும் - இலவ மலருக்கு ஒப்பு என்னும். பனை - கிளை.

பழனத் துழுவர்க ளேரிட வேவினை
கழனிப் புரவுகள் போதவு மீறிய
பழனிச் சிவசிரி மீதினி லேவளர்

பெருமானே.

137

கலவியி விச்சித் திரங்கி நின்றிரு
கனதனம் விற்கச் சமைந்த மங்கையர்
கயல்கள் சிவப்பப் பரிந்து நண்பொடு மின்பமுறிக்
கனியித முற்றுற் றருந்தி யங்குறு
மவச மிகுத்துப் பொருந்தி யின்புறு
கலகம் விளைத்துக் கலந்து மண்டனை யங்கமீதே

குலவிய நற்கைத் தலங்கொ டங்களை
கொடியிடை மெத்தத் துவண்டு தண்புயல்
குமுலள கக்கட் டவிழ்ந்து பண்டையி லங்கம்வேறாய்க்
குறிதரு வட்டத் தடர்ந்த சிந்தர
முகதல முத்துப் பொலிந்தி லங்கிட
கொடிய மயற்செய்ப் பெருந்த டந்தனில் மங்கலாமோ

இலகிய சித்ரப் புனந்த னிந்துறை
குறமகள் கச்சக் கிடந்த கொங்கையி
னினிதுறு பத்மப் பதம்ப ணிந்தருள் கந்தவேளே
எழுகடல் வற்றப் பெருங்கொ டுங்கிரி
யிடிபட மிக்கப் ப்ரசண்டம் விண்டுறு
மிகலர்ப தைக்கத் தடிந்தி லங்கிய செங்கைவேலா

பலவித நற்கற் படர்ந்த சுந்தரி
பயில்தரு வெற்புத் தருஞ்செ முங்கொடி
பனைமுலை மெத்தப் பொதிந்து பண்புறு கின்றபாலைப்
பலதிகை மெச்சத் தெரிந்த செந்தமிழ்
பகரென இச்சித் துகந்து கொண்டருள்
பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே.

138

கலைகொடு பவுத்தர் காம கருமிகள் துருக்கர் மாய
கபிலர்பக ரக்க ணாதர் உலகாயர்
கலகமிடு தர்க்கர் வாம பயிரவர் விருத்த ரோடு
கலகலென மிக்க நூல்க ளதனாலே

137. அங்கம் - கட்டில். பிரசண்டம் + விண்டு + உறு - மிக்க வேகமாக வெளிப்பட்டு வந்த.

138. காம கருமிகள் - தன் சாதிக்குரிய நூல் விதிகளை விரும்புவோர்.

சிலுகியெநிர் குத்தி வாது செயவுமொரு வர்க்கு நீதி
 தெரிவரிய சித்தி யான வுபதேசந்
 தெரிதர விளக்கி ஞான தரிசன மளித்து வீறு
 திருவடி யெனக்கு நேர்வ தொருநாளே
 கொலையுற எதிர்த்த கோர இபமுக அரக்க னோடு
 குரகத முகத்தர் சிய முகவீரர்
 குறையுட லெடுத்து வீசி யலகையொடு பத்ர காளி
 குலவியிட வெற்றி வேலை விடுவோனே
 பலமிகு புனத்து லாவு குறவநிதை சித்ர பார
 பரிமள தனத்தில் மேவு மணிமாப்பா
 படைபொருது மிக்க யுக மழைமுகிலை யொட்டி யேறு
 பழநிமலை யுற்ற தேவர் பெருமானே.

139

களபமுலை யைத்தி றந்து தளவநகை யைக்கொணர்ந்து
 கயலொடுப கைத்த கண்கள் குழைதாவக்
 கரியகுழ லைப்ப கிர்ந்து மலர்சொருகு கொப்ப விழ்ந்து
 கடியிருளு டுக்கு லங்க ளெனவிறு
 முழுமதி யெனச்சி றந்த நகைமுக மினுக்கி யின்ப
 முருகிதழ்சி வப்ப நின்று வினையுறி
 முதலுளது கைப்பு ருந்து அழகுதுகி லைத்தி றந்து
 முடுகுமவ ருக்கி ரங்கி மெனவேனோ
 இளமதி கடுக்கை தும்பை அரவணி பவர்க்கி சைந்து
 இனியபொரு ளைப்ப கர்ந்த குருநாதர்
 இபமுகவ னுக்கு கந்த இளையவ மருக்க டம்ப
 எனதுதலை யிற்ப தங்க ளருள்வோனே
 குழகென எடுத்து கந்த உமைமுலை பிடித்த ருந்து
 குமரசிவ வெற்ப மர்ந்த குகவேலா
 குடினொடு மிகச்செ றிந்த இதனுள புனத்தி ருந்த
 குறவர்மக ளைப்பு ணர்ந்த பெருமானே.

140

கறுத்த குழலணி மலரணி பொங்கப்
 பதித்த சிலைநுத லணிதில தம்பொற்
 கணைக்கு நிகர்விழி சுழலெழு கஞ்சச் சிரமான

138. குழகு - குழந்தை. முதல் - மூலதனம், பொருள் முழுவதும்.

கழுத்தி ஓறுமணி வளைகுழை மின்னக்
 குவட்டு முகையசை படவிடை யண்மைக்
 கமைத்த கலையிறு குறுதுவள் வஞ்சிக் கொடிபோலச்

சிறுத்த களமிகு மதமொழு சின்சொற்
 குயிற்க ளொமைட மயிலெகி னங்கட்
 டிருக்கு நடைபழ சிகள்கள பங்கச் சுடைமாதர்
 திகைத்த தனமொடு பொருள்பறி யொண்கட்
 குவட்டி யவர்வலை யழலுறு பங்கத்
 திடக்கு தலைபுலை யவர்வழி யின்பைத் தவிர்வேனோ.

பறித்த விழிதலை மழுவுழை செங்கைச்
 செழித்த சிவபர னிதழிநல் தும்பைப்
 படித்த மதியற லரவணி சம்புக் குருநாதர்
 பருத்த அசுரர்க ளுடன்மலை துஞ்சக்
 கொதித்த அலைகட லெரிபட செம்பொற்
 படைக்கை மணியயில் விடுநட னங்கொட் கதிர்வேலா.

தெறித்து விழியர வுடல்நிமி ரம்பொற்
 குவட்டொ டிகைகிரி பொடிபட சண்டச்
 சிறப்பு மயில்மிகை பவுளிகொ ளும்பொற் றிருபாதர்
 சிறக்கு மழகிய திருமகள் வஞ்சிக்
 குறத்தி மகளுமை மருமகள் கொங்கைச்
 சிலைக்கு ளணைகுக சிவமலை கந்தப் பெருமாளே.

141

கனக கும்பமி ரண்டு நேர்மலை
 யெனநெ ருங்கு கு நும்பை மாமணி
 கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய முந்துகுதம்
 கடையில் நின்றுப ரந்து நாடொறு
 மிளகி விஞ்சியெ முந்த கோமள
 களப குங்கும் கொங்கை யாணையே யின்பமாக

அனைவ ருங்கொளு மென்று மேவினை
 யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதக
 மதினம் ருண்டு துவண்ட வாசையில் நைந்துபாயல்

140. சிரம் - கழுகு. திகைத்த தனமொடு - ஆடவரைத் திகைப்
 பித்த தன்மையோடு. குவட்டி - கோட்டி - வளைத்து. விழிதலை - விழிக
 ளோடு கூடிய பிரம கபாலம். அறல் - நீர், கங்கை. (குவட்டு ஒள்திகை
 விரி). சிவமலை - பழநி மலை.

அவச மன்கொளு மின்ப சாகர

முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சை யேயொழி

தருப தங்கதி யெம்பி ரானருள்

தந்திடாயோ

தனத னந்தன தந்த னுவென

டிக்கு டிங்கு டிங்கு பேரிகை

தகுதி திந்தி கு திந்த தோவென

வுந்துதாளந்

தமர சஞ்சலி சஞ்ச லாவென

முழவு ஓண்டு ஓண்டு ஓவென

தருண கிண்கிணி கிண்கி னாரமு

முந்தவோதும்

பணிப தங்கய மெண்டி சாமுக

*கரிய டங்கலு மண்ட கோளகை

பதறி நின்றிட நின்று தோதக

என்றுதோகை

பவரி கொண்டிட மண்டி யேவரு

நிசிச ரன்கிளை கொன்ற வேலை

†பழநி யங்கிரி யின்கண் மேவிய

தம்பிரானே.

142

கனத்திறுகிப் பெருத்தினகிப்

பனைத்துமணத் திதத்துமுகக்

கறுப்புமிகுத் தடர்த்துநிகர்த்

தலமேராய்

கவட்டையுமெத் தடக்கிமதர்த்

தறக்கெருவித் திதத்திடுநற்

கலைச்சவுளித் தலைக்குலவித்

களிகூருந்

தனத்தியர்கட் திதத்துமிகுத்

தனற்குண்மெழுக் கெனப்புவிந்

றவித்திழிசொற் பவக்கடலுற்

றயர்வாலே

சலித்தவெறித் துடக்குமனத்

திடக்கனெனச் சிரிக்கமயற்

சலத்தின்வசைக் கிணக்கமுறக்

கடவேனோ

புனத்தின்மலைக் குறத்தியுயர்த்

திருக்குதனக் குடத்தினறைப்

புயத்தவநற் கருத்தையுடைக்

குகவீரா

141. தோதகம் - வஞ்சகச் செயல்கள், (துவண்டு + அ + ஆசையில்). அவசம் - மயக்கம். குமர வலி - குமரகண்ட வலி.

*“கிரியடங்கலும்” என்றும் பாடம்.

†“பழநியங்கிரி எங்கு மேவிய”—என்றும் பாடம்.

பொருப்பரசற் கிரக்கமொடுந்
 றறற்சடிலத் தவச்சிவனிற்
 புலச்சிதனக் கிதத்தையிக்குத்

திடுநாதா

கினத்தெதிர்துட் டரக்கர்தமைத்
 திகைத்துவிழக் கணப்பொழுநிற்
 கிதைத்திடுநற் கதிர்க்கைபடைத்
 செருக்கொடுநற் றவக்கமலைத்
 தயற்குமரிக் கருட்புரிசைத்
 திருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

துடையோனே

பெருமானே.

143

கனமா யெழுந்துவெற் பெனவே யுயர்ந்துகற்
 புரமா ரணந்துளுத்
 கனிவா யுகந்துகிக் கெனவே யணைந்துகைப்
 பொருளே யிழந்துவிட்

திடுமானார்

டயர்வாயே

மனமே தளர்ந்துவிக் கலுமே யெழுந்துமட்
 டறவே யுலந்துசுக்

கதுபோலே

வசமே யழிந்துவுக் கிடுநோய் துறந்துவைப்
 பெனவே நினைந்துணப்

புகழ்வேனோ

புனவேடர் தந்தபொற் குறமாதா இன்புறப்
 புணர்காதல் கொண்டஅக்

கிழவோனே

புனவேழு மங்கவெற் பொடுஞர் கிரங்கன்பொட்
 டெழுவே ஸெறிந்தவுக்

கிரவிரா

தினமேவு குங்குமப் புயவாச கிண்கிணிச்
 சிறுகித செம்பதத்

தருளாளா

சிவலோக சங்கரிக் கிறைபால பைங்கயத்
 திருவானி னன்குடிப்

பெருமானே.

144

கார ணிந்தவரைப் பார டர்ந்துவினைக்
 காதல் நெஞ்சயரத்
 காண ரம்புதிரத் தோல்வ மும்புறுபொய்க்
 காய மொன்றுபொறுத்

தருமாறிக்

தடியேனும்

142. புலச்சி - ஞானமயமானவன்.

143. மாரணம் துளுத்திடும் - மரணத்தைத் தருகின்ற.

144. வினைக்காதல் - வினையைப் பெருக்கும் ஆசை.

தாரி ணங்குகுழற் கூர ணிந்தவிழிச் சாப மொன்றுதுதற்	கொடியார்தம்
தாள்ப ணிந்தவர்பொற் றோள்வி ரும்பிமிகத் தாழ்வ டைந்துலையத்	தகுமோதான்
சூர ணங்கம்விழத் தேவர் நின்றுதொழத் தோய முஞ்சுவறப்	பொரும்வேலா
தூய்மை கொண்டகுறத் தோகை நின்றபுனச் சூழ்பெ ருங்கிரியிற்	றிரிவோனே
ஆர ணன்கருடக் கேத னன்தொழமுற் ரூல முண்டவருக்	குரியோனே
ஆலை யும்பழனச் சோலை யும்புடைசுற் ரூவி னன்குடியிற்	பெருமாளே.

145

சூரம்பை மலசலம் வழுவளு நிணமொடு எஹம்பு அண்சரி தசையிரல் குடஸ்தெதி குலைந்த செயிர்மயிர் குருதியொ டிவைபல	கசுமாலக்
குடின்பு குதுமவ ரவர்கடு கொடுமைய ரிடும்ப ரொருவழி யிணையிலர் கசடர்கள் சூரங்க ரறிவிலர் தெறியிலர் மிருகனை	விதலான
சரம்ப ருறவனை நரகனை துரகனை யிரங்கு கலியனை பரிவுறு சடலனை சவுந்த ரிகமுக சரவண பதமொடு	மயிலேறித்
தழைந்த சிவசுடர் தனையென மனதினி லமுந்த வுரைசெய வருமுக நகையொளி தழைந்த நயனமு மிருமலர் சரணமு	மறவேனே
இரும்பை வகுளமொ டியைபல முகின்பொழி லுறைந்த குயிலனி யொலிபர விடமயி லிசைந்து நடமிடு மிணையிலி புலிநகர்	வளநாடா
இருண்ட குவடிடி பொடிபட வெகுமுக டெரிந்து மகரமொ டிசைகரி குமுறுக இரைந்த வசுரரொ டிப்பரி யம்புரம்	விடும்வேனே

145. நெதி - நேதி - ஸியதி முறை. குடின புகுதம் - குடி புகுதம். இரும்பை - இருப்பை - இலுப்பை மரம். மகரம் - மகர மீனையுடைய கடல். ஒள் + திசை = ஒடிசை. குமுறுக - குமுற.

சிரம்பொ னயனெடு முறிவர்க ளமரர்க
 ளரம்பை மகளிரோ டாகர சிவசிவ
 செயம்பு வெனநட மிடுபத மழகியர் குருநாதா .
 செழுப்ப வளவொளி நகைமுக மதிநகு
 சிறந்த குறமக ளினைமுலை புதைபட
 செயங்கொ டணைகுச சிவமலை மருவிய பெருமானே.

146

குருதி மலசல மொழுகு நரகுட
 லரிய புழுவது நெளியு முடல்மத
 குருபி நிணசதை விளையு முளைசளி யுடலூடே
 குடிக ளெனபல குடிகை வலிகொடு
 குமர வலிதலை வயிறு வலியென
 கொடுமை யெனபிணி கலக மிடுமிதை யடல்பேணி
 மருவி மதனனுள் கரிய புளகித
 மணிய சலபல கவடி மலர்புனை
 மதன கலைகொடு குவடு மலைதனில் மயலாகா
 மனது துயரற வினைகள் சிதறிட
 மதன பிணியொடு கலைகள் சிதறிட
 மனது பதமுற வெனது தலைபத மருள்வாயே
 நிருதர் பொடிபட அமரர் பதிபெற
 நிசித அரவளை முடிகள் சிதறிட
 நெறிய கிரிகட லெரிய வருவிய கதிர்வேலா
 நிறைய மலர்பொழி யமரர் முறிவரும்
 நிருப குருபர குமர சரணென
 நெடிய முகிலுடல் கிழிய வருபரி மயிலோனே
 பருதி மதிகனல் வீழிய சிவனிட
 மருவு மொருமலை யரையர் திருமகள்
 படிவ முகிலை அரியி னிளையவ ளருன்பாரா
 பரம கணபதி யயலின் மதகரி
 வடிவு கொடுவர் விரவு குறமக
 ளபய மெனவனை பழநி மருவிய பெருமானே.

147

குழல டவிமுகில் பொழில்வி ரவின்நுதல்
 குமுத வதரமு றுவலாரம்
 குழைம கரம்வளை மொழிகு யிலமுது
 குயமு ளரிமுகை கிரீகுது

விழிக யலையில்ப சுழிவ ருணிகரு

விளைகு வளைவிட

மெனநாயேன்

மிகவ ரிவையரை அவநெ றிகள்சொலி

வெறிது ளம்பிதன

முறலாமோ

கழல்ப ணியவினை கழல்ப ணியையணி

கழல்ப ணியவருள்

மயில்வீரா

கமலை திருமரு கமலை நிருதரு

கமலை தொளைசெய்த

கதிர்வேலா

பழநி மலைவரு பழநி மலைதரு

பழநி மலைமுரு

கவிசாகா

பரவு பரவைகொல் பரவை வண அரி

பரவு மிமையவர்

பெருமானே.

148

குறித்தமணிப் பணித்துகினைத்

திருத்தியுடுத் திருட்குழனைக்

குலைத்துமுடித் தினைச்சுருளைப்

பிளவோடே

குதட்டியதுப் புதட்டைமடித்

தயிற்பயிலிட் டழைத்துமருட்

கொடுத்துணர்வைக் கெடுத்துநகக்

குறியாலே

பொறித்ததனத் தனைத்துமனச்

செருக்கினர்கைப் பொருட்கவரப்

புணர்ச்சிதனிற் பிணிப்படுவித்

திடுமாதர்

புணத்தலையிற் செலுத்துமனப்

ப்ரமத்தையறப் ப்ரசித்தமுறப்

புரித்தருளித் திருக்கழலைத்

தருவாயே

பறித்ததனைத் திருட்டமணக்

குருக்கவசட் குருக்களிடைப்

பழுக்களுகக் கழுக்கள்புகத்

திருந்று

பரப்பியதத் திருப்பதிபுக்

கனற்புனலிற் கனத்தசொலைப்

பதித்தெழுதிப் புகட்டதிறற்

கவிராசா

147. விரவில் - வீரவில். விதனம் - விசனம், துக்கம். கழல்பணிய வினை - பண்ணிய வினைகள் நீங்க. உக - உதிர்ந்துபோக. பழனி - கனியைப் போன்றவன். (மலை வரு பழ + ிமலை-) ிமலை - நிர்மலி. பரவை வண அரி - கடல் நிறத்தையுடைய திருமால்.

148. புகட்ட - புகவிட்ட. சசிதரி - சந்திரனை அணிந்தவர்.

செறித்தசடைச் சசித்தரியத்
 தகப்பன்மதித் துகப்பனெனச்
 சிறக்கவெழுத் தருட்கருணைப்
 திகழ்ப்படுசெய்ப் பதிக்குளெனைத்
 தடுத்தடிமைப் படுத்த அருட்
 டிருப்பழநிக் கிரிக்குமரப்

பெருவாழ்வே

பெருமானே.

149

குன்றுங் குன்றுஞ் செண்டுங் கன்றும்
 படிவளர் முலையினில் ம்ருகமத மெழுகியர்
 இந்துஞ் சந்தந் தங்குந் தண்செங்
 கமலமு மெனவொளிர் தருமுக வறிதையர்
 கொஞ்சங் கெஞ்சஞ் செஞ்சும் வஞ்சஞ்
 சமரச முறவொரு தொழில்வினை புரிபவர்

விரகானும்

குழ்ப்பும் பம்புஞ் சொம்புந் தெம்புங்
 குடியென வளர்தரு கொடியவர் கடியவர்
 எங்கெங் கெம்பங் கென்றன் றென்றுந்
 தனதுரி மையதென நலமுட னனைபவர்
 கொஞ்சந் தங்கின் பந்தந் தெந்தன்
 பொருளுள தெவைகளு நயமொடு கவர்பவர் மயலானும்

என்றென் றுங்கன் றுந்துன் புங்கொண்
 டுனதரு மலரடி பரவிட மனதினில்
 நன்றென் றுங்கொண் டென்றுஞ் சென்றுந்
 தொழுகி மையினிலை யுணர்வினி னருள்பெற
 இன்பும் பண்புந் தெம்புஞ் சம்பந்
 தமுமிக வருள்பெற விடைதரு விதமுன மருள்வாயே

எங்குங் கஞ்சன் வஞ்சன் கொஞ்சன்
 அவன்விடு மதிசய வினையுறு மலகையை
 வென்றுங் கொன்றுந் துண்டந் துண்டஞ்
 செய்யுமி யொருமுறை யிரணிய வலனுயிர்
 நுங்குஞ் சிங்கம் வங்கந் தன்கண்
 துயில்பவ னெகினனை யுதவிய கருமுகில் மருகோனே

149. எங்கும் - ஏங்கும் என்பது குறுகியது. வங்கம் - தோணி, தோணி போன்ற கடலில் தூங்குபவன். எகினன் - அன்ன வாகனமுடைய பிரமதேவன். என்று - சூரியன். முகி - நாரத முனிவர். (பிரமதேவருடைய தி.—7

ஒன்றென் றென்றுந் துன்றுங் குன்றுந்
தொளைபட மதகரி முகனுடல் நெரிபட
டுண்டுண் டுண்டுண் டிண்டிண் டிண்டிண்
டிடியென விழுமெழு படிகளு மதிர்பட
ஒண்சங் கஞ்சஞ் சஞ்சஞ் சஞ்சென்
ரெவிசெய மகபதி துதிசெய அசுரரை

யடுவோனே

உந்தன் தஞ்சந் தஞ்சந் தஞ்சன்
சிவனருள் குருபர வெனமுநி வரர்பணி
யுந்தொந் தந்தொந் தந்தொந் தந்தென்
ரெவிபட நடமிடு பரனரு ளறுமுக
உண்கண் வண்டுங் கொண்டுந் தங் கும்
விரைபடு குரவல ரலர்தரு மெழில்புனை

புயவீரா

அன்றென் றென்றுங் கொண்டன் பின்றங்
கடியவர் தமையிகழ் சமணர்கள் கழுவினில்
அங்கஞ் சிந்தும் பங்கந் துஞ்சும்
படியொரு தொகுதியி னுரைநதி யெதிர்பட
அன்பின் பண்பெங் குங்கண் டென்பின்
அரிவையை யெதிர்வர விடுகவி புகல்தரு

திறலோனே

அண்டங் கண்டும் பண்டுண் டும்பொங்
கமர்தனில் விசயவ னிரதமை நடவிய
துங்கன் வஞ்சன் சங்கன் மைந்தன்
தருமகன் முறிதழல் வருதக ரிவர்வல
அங்கங் கஞ்சஞ் சங்கம் பொங்குங்
கயனிறை வளமுறு சிவகிரி மருவிய

பெருமாளே.

சு - ஸுபா வி. 150

கொந்துத் தருகுழ விருளோ புயலோ
விந்தைத் தருநுதல் சிளையோ பிறையோ
கொஞ்சிப் பயில்மொழி அமுதோ கனியோ விழிவேலோ
கொங்கைக் குடமிரு கரியோ கிரியோ
வஞ்சிக் கொடியிடை துடியோ பீடியோ
கொங்குற் றுயரல்கு லரவோ ரதமோ

எனுமாதர்

மகன்) இவர் வல - ஏறி நடத்த வல்ல. 'அத்தி நாத்தி' என்பது அமணர்
களின் மூல மந்திரம். "உள்ளது உண்டு, இல்லாதது இல்லை" என்பது
இதன் பொருள்.

திந்தித் திமிதிமி திமிதா திமிதோ
 தந்தித் திரிகிட கிடதா எனவே
 சிந்திப் படிபயில் நடமா டியபா விகள்பாளே
 சிந்தைத் தயவுகள் புரிவே னுனையே
 வந்தித் தருள்தரு மிருசே வடியே
 சிந்தித் திடமிகு மறையா கியசீ ரருள்வாயே
 வெந்திப் புடன்வரு மவுணே சனையே
 துண்டித் திடுமொரு கதிர்வே லுடையாய்
 வென்றிக் கொருமலை யெனவாழ் மனையே தவவாழ்வே
 விஞ்சைக் குடையவர் தொழவே வருவாய்
 கஞ்சத் தயனுட னமரே சனுமே
 விந்தைப் பணிவிடை புரிபோ தவர்மே லருள்கூர்வாய்
 தொந்திக் கணபதி மகிழ்சோ தானே
 செங்கட் கருமுகில் மருகா குகனே
 சொந்தக் குறமகள் கணவா திறல்சேர் கதிர்காமா
 சொம்பிற் பலவள முதிர்சோ லைகள்குழ்
 இஞ்சித் திருமதிள் புடைசூ முருள்சேர்
 துங்கப் பழநியில் முருகா இமையோர் பெருமாளே.

151

கோல குங்கும கற்புர மெட்டொன்
 றுன சந்தன வித்துரு மத்தின்
 கோவை செண்பக தட்பம கிழ்ச்செங் கழுநீரின்
 கோதை சங்கிலி யுற்றக முத்தும்
 பூட ணம்பல பொப்பனை மெச்சங்
 கூறு கொண்டப ணைத்தனம் விற்கும் பொதுமாதர்
 பாஹு டன்கனி சர்க்கரை சுத்தந்
 தேனே னும்படி மெத்தரு சிக்கும்
 பாத கம்பகர் சொற்களி லிட்டம் பயிலாமே
 பாத பங்கய முற்றிடவுட்கொண்
 டோது கின்றதி ருப்புகழ் நித்தம்
 பாடு மன்பது செய்ப்பதி யீற்றந் தவனீயே
 தால முன்புப டைத்தப்ர புச்சந்
 தேக மின்றிம திக்கவ திர்க்குஞ்
 சாக ரஞ்சுவ றக்கிரி யெட்டுந் கலைசாயச்

150. பெந்திப்பு - வெந்திப்பு - கட்டு சொம்பின் - அழகு வாய்ந்த

151. தாலம் - உலகம். சாதகம் செய் - பழகிய அக்கு - உருத்
 திராக்க மணி. உடுதங்கு - விண்மீன்கள் தங்குகின்ற.

சாடு குன்றது பொட்டெழ மற்றுஞ்
 ஞாநும்பொடி பட்டிட யுத்தஞ்
 சாத கஞ்செய்தி ருக்கைவி திர்க்குந்

தனிவேலா

ஆல முண்டக மூத்தினி லக்குந்
 தேவ ரென்புநி ரைத்தெரி யிற்சென்
 ருடு கின்றத கப்பனு கக்குங்

குருநாதா

ஆட கம்புனை பொற்குடம் வைக்குங்
 கோபு ரங்களி னுச்சியு டுத்தங்
 காவி னன்குடி வெற்பினி னிற்கும்

பெருமானே.

152

கோல மதிவதனம் வேர்வு தர அளக
 பாரம் நெகிழவிழி வேள்கள் சுழல நுவல்
 கோவை யிதழ்வென்ற வாய்மை பதறியின
 கோக னகவுபய மேரு முகையசைய
 நூலி னிடைதுவள வீறு பறவைவகை
 கூற யினியக ள மோல மிடவகைகள்

முகையான

கரமீதே

காலி னணிகனக நூபு ரமுமொலிக
 ளோல மிட அதிக போக மதுமருவு
 காலு வெகுசரச லீலை யளவுசெயு
 காதல் புரியுமநு போக நதியினிடை
 வீழு கினுமடிமை மோச மறவுனது
 காமர் கழலினைக ளான தொருசிறிது

மடமானார்

மறவேனே

ஞால முழுதுமம ரோர்கள் புரியுமிக
 லாக வருமவுணர் சேர வுததியிடை
 நாச முற அமர்செய் வீர தரகுமர
 நாடி யொருகுறமின் மேவு தினைசெய்புன
 மீதி வியலகல்கல் நீழ லிடைநிலவி
 நாணம் வரவிரக மோது மொருசுதூர

முருகோனே

புரிவேலா

மேலை யமரர்தொழு மானை முகரரனை
 யோடி வலம்வருமுன் மோது திரைமகர
 வேலை யுலகைவல மாக வருதுரக

மயில்வீரா

வீறு கலிசைவரு சேவ கனததய
 மேவு முதல்வவயல் வாவி புடைமருவு
 வீரை வருபழநி ஞான மலையிலவளர்

பெருமானே.

152. கலிசை சேவகன் - கலிசை என்னும் பதியில் வாழ்ந்த ஓர்
 அப்பன். வீரை - வீரை என்னும் ஊர்.

சகடத்திற் குழையிட்டு டெற்றிக்
 குழலுக்குச் சரம்வைத் தெற்றிப்
 புளகித்துக் குவளைக் கட்பொற்
 கணையொத்திட்டுழலச் சுத்தித்
 தரளப்பற் பவளத் தொட்டக்
 களபப்பொட் டுதலிட்டுத் தித்

குவடான

தனதுத்திப் படிகப் பொற்பிட்டு
 டசையப்பெட் பசளைத் துப்புக்
 கொடியொத்திட்டு டசையிற் பட்டைத்
 தகையிற்றெட்டுக் குளப் பச்சைச்
 சரணத்துக் கியலச் சுற்றிச்
 சுழலிட்டுக் கடனைப் பற்றிக்

கொளுமாதர்

சுகமுற்றுக் கவளைப் பட்டுப்
 பொருள்கெட்டுக் கடைகெட்டுச்சொற்
 குளறிட்டுத் தடிதொட் டெற்றிப்
 பினியுற்றுக் கசதிப் பட்டுச்
 சுகதுக்கத் திடர்கெட்டுற்றுத்
 தளர்பட்டுக் கிடைபட்டுப்பிக்

கிடைநாவீர்

சுழலர்ச்சக் கிரியைச் சுற்றிட்டு
 டிறுகக்கட்டுயிரைப் பற்றிக்
 கொளுகப்பற் பலரைக் கட்டிக்
 கரம்வைத்துத் தலையிற் குத்திச்
 சுடுகட்டைச் சுடலைக் கட்டைக்
 கிரையிட்டுப் பொடிபட்டுக்கிச்

சடமாமோ

திருடத்திக் குகுடட்டுட்டு
 டமட்டட்ட டமட்ட டிக்குட்
 டிமிடிட்டி டிமிடிட் டிக்குத்
 தொகுதொக்குத் தொகுதத் தொக்குச்
 செகணக்கச் செகணிச் செக்குத்
 தகுடத்தத் தகுடத் தட்டுட்

டிடிபேர்

திமிலைக்கைத் துடிதட் டெக்கைப்
 பகடிட்டுப் பறையொத் தக்கட்
 டிகையெட்டுக் கடல்வற் றித்தித்
 தரவுக்கக் கிரியெட்டுத்தைத்
 தியருக்குச் கிரயிற் றுட்கச்
 சுரர்பொற்புச் சொரியக் கைத்தொட்

டிடும்வேரை

பகலைப்பற் சொரியத் தக்கற்
 பதிபுக்கட் டழலிட் டுத்திட்
 புரமட்கிக் கழைவிற் புட்பச்
 சரணைச்சுட் டயனைக் கொத்திப்
 பவுரிக்கொட் பரமர்க் குச்சற்
 குருவொத்துப் பொருளைக் கற்பித்

தருள்வோனே

பவளப்பொற் கிரிதுத் திப்பொற்
 றனகொச்சைக் கிளிசொற் பற்றிப்
 பரிவுற்றுக் கமலப் புட்பத்
 திதழ்பற்றிப் புணர்சித் ரப்பொற்
 படிகத்துப் பவளப் பச்சைப்
 பதழுத்துப் பழநிச் சொக்கப்

பெருமானே.

154

சிந்துர கூரம ருப்புச் செஞ்சரி
 செங்கைகு லாவந் டித்துத் தென்புற
 செண்பக மாலைமு டித்துப் பண்புள
 சிந்துகள் பாடிமு முக்கிச் செங்கய
 லம்புகள் போலவி ழித்துச் சிங்கியில்
 செம்பவ ளாடைது லக்கிப் பொன்பறி

தெருவூடே

விசைமாதர்

வந்தவ ராரென மைத்துக் கொங்கையை
 யன்புற மூடிநெ கிழ்த்திக் கண்பட
 மஞ்சணி ராடிமி னுக்கிப் பஞ்சனை
 மந்திர மோகமெ முப்பிக் கெஞ்சிட
 முன்றலை வாயி லடைத்துச் சிங்கிகொள்
 மங்கைய ராசைவி லக்கிப் பொன்பத

தனிலேறி

மருள்வாயே

இந்திர நீலவ னத்திற் செம்புவி
 யண்டக டாகம ளித்திட் டண்டர்க்
 ளெண்படு சூரைய ழித்துக் கொண்டரு
 இன்கன தேரைந டத்திச் செங்குரு
 மண்டல நாடும ளித்துப் பஞ்சவ
 ரின்புறு தோழ்மையு டைக்கத் தன் திரு

ளொருபேடி

மருகோனே

153. பெள பசுனை துப்புக் கொடி - விரும்பத்தக்க பசுனைக் கொடி
 போலவும், பவழக்கொடி போலவும். கசதி - வருத்தம். பொற்பு -
 பொற்பு - பொன்மலர், கற்பக மலர்.

154. சிந்துரம் - யானை. சரி - வளையல். சிங்கி - சிங்கத்தின் இடை
 போன்ற இடை. எண்படு சூர் - எண்ணத்தக்க சூர் கூட்டம். பேடி -
 அருச்சுனன்.

சந்திர சூரியர் திக்கெட் டும்புக

முந்தமில் வாழ்வது பெற்றுத் தங்கிய

சங்கர னர்செவி புக்கப் பண்புநர்

குருநாதா

சம்பர்ம மானகு றத்திக் கின்புறு

கொங்கையின் மேவுச மர்த்தச் சுந்தர

தண்டமிழ் சேர்பழ நிக்குட் டங்கிய

பெருமானே.

155

சிவனார் மனங்குளிர உபேச மந்த்ரமிரு

செவியிடு னும்பகர்செய்

குருநாதா

சிவகாம சுந்தரிதன் வரப. ல கந்தநின

செயலேவி நும்பியுளம்

நினையாமல்

அவமாயை கொண்டுளகில் விருதாவ லைந்துமுலு

மடியேனை அஞ்ச லென

வரவேணும்

அறிவாக மும்பெருக இடரான துந்தொலைய

அருள்ஞான இன்பமது

புரிவாயே

நவநீத முந்திருடி உரலோடெ யொன்றுமரி

ரகுராமர் சிந்தைமகிழ்

மருகோனே

நவலோக முங்கைதொழு நிசதேவ லங்கிருத

நலமான விஞ்சைகரு

வினாகோவே

தேவயானை யங்குறமின் மணவாள சம்பர்முறு

திறல்வீர மிஞ்சுகதிர்

வடிவேலா

திருவாவி னன்குடியில் வருவேள்ச வுந்தரிக

செகமேல்மெய் கண்டவிறல்

பெருமானே.

156

சிறுபறையு முரசுதுடி சத்தக் கணப்பறையு

மொகுமொகென அதிர்வுட னெட்டிப் பிடித்துமுடி

சிறுகயிறு நெடிதுகொடு கட்டிட் டிழுக்கஇனி

யணுகாதே

கிதைமர்க ளுறவுகிளை கத்திப் பிதற்றியெடு

சுடலைதனி லெடுகனை யிட்டுக் கொளுத்துபுனல்

திரைகடலில் முழுசெனவு ரைக்கப் படிக்குடிகை

யொழியாதே

மறைமுறையி னிறுதிநிலை முத்திக் கிசைத்தபடி

உடலுயிர் ளள் கரணவெளி பட்டுக் குணத்திரயம்

வழிபடவும் நினைதடிமை யிச்சைப் படுத்துவது

மொருநாளே

155. அறிவு ஆகமும் பெருக - அறிவு மனத்திற் பெருக..

வருதுரக மயில்மணிகள் சத்திக்க நிர்த்தமிட
ஒருபதுட னிருபுயமு மட்டுத் தொடைக்கிசைய
மனமகிழ இனியமொழி செப்பிச் சிவத்தபத

மருள்வாயே

நறையிதழி யறுகுபல புட்பத் திரட்களொடு
சிறுபிறையு மரவுமெழி லப்புத் திருத்தலையி
னளினமுற அணிசடையர் மெச்சிப் ப்ரியப்படவு

மயிலேறி

நவநதிகள் குழுகுமென வெற்புத் திரட்சுழை
அசிலமுத லெழுபுவன மெத்தத் திடுக்கிடவும்
நவமணிகள் உரகனுடல் கக்கத் துரத்திவரு

முருகோனே

குறவர்முனை கெடமனது வெட்கப் படக்குடிலில்
மலையிலெழு தினையிதணில் வைத்துச் சிறுக்கியிரு
குவிமுலையு மணியிடையு மெச்சிப் புணர்ச்சிசெயு

மணவாளா

குறுமுநிவ னிருபொழுதும் அர்ச்சித்து முத்திபெற
அறிவுநெறி தவநிலைகள் செப்புத் தமிழ்க்கினிய
குருகுமர பழநிவளர் வெற்புத் தனிற்றிகழு

பெருமானே.

157

சேயுதிர் மெங்கு மேய்புழுநி ரம்பு

மாயமல பிண்ட நோயிடுகு ரம்பை

திநிகள் கங்கு காகமிவை தின்ப

தொழியாதே

தீதுளகு ணங்க ளேபெருகு தொந்த

மாயையில்வ ளர்ந்த தோல்தசையெ னும்பு

சேரிடுந ரம்பு தானிவைபொ திந்து

நிலைகாண

ஆயதுந மன்கை போகவுயி ரந்த

நாழிகையில் விஞ்ச ணாசிடுமி டும்பை

யாகியவு டம்பு பேணிநிலை யென்று

மடவார்ப்பால்

ஆசையைவி ரும்பி யேவிரக சிங்கி

தானுமிக வந்து மேவிடம யங்கு

மாழ்துயர்வி முந்து மாளுமென யன்பு

புரிவாயே

மாயைவல கஞ்ச னுல்விடவெ குண்டு

பார்முழுது மண்ட கோளமுந டங்க

வாய்பிளிநி நின்று மேகநிகர் தன்கை

யதனாலே

157. கங்கு - கழுகு. விரக சிங்கி - காமம் என்னும் நஞ்சு.

வாரியுற அண்டி வீரோடுமு முங்கு
நீரைநுகர் கின்ற கோபமொடெ திர்ந்த
வாரண இரண்டு கோடொடிய வென்ற நெடியோனும்

வேயினிசை கொண்டு கோநிரைபு ரந்து
மேயல்புரி செங்கண் மால்மருக துங்க
வேலகிர வஞ்ச மால்வரையி டிந்து பொடியாக
வேலைவிடு கந்த காவிரிவி ளங்கு
கார்கலிசை வந்த சேவகன்வ ணங்க
வீரைநுகர் வந்து வாழ்பழநி யண்டர் பெருமானே.

158

சேற ஸசடன்வினை காரன் முறைமையிவி
தீமை புரிகபடி பவநோயே
தேடு பரிசிகன நீதி நெறிமுறைமை
சீர்மை சிறிதுமீவி எவரோடுங்
கூறு மொழியதுபொய் யான கொடுமையுள
கோள னறிவிலியு னடிபேணாக்
கூள னெனினுமெனை நீயு னடியரொடு
கூடும் வகைமையருள் புரிவாயே
மாறு படுமவுணர் மாள அமர்பொருது
வாகை யுளமவுளி புனைவோனே
மாக முகடதிர வீசு சிறைமயிலை
வாசி யெனவுடைய முருகோனே
வீறு கலிசைவரு சேவ கனதிதய
மேவு மொருபெருமை யுடையோனே
வீரை யுறைகுமர தீர தரபழநி
வேல இமையவர்கள் பெருமானே.

159 சூர சூர சூர சூர

சுருதிமுடி மோனஞ்சொல் சிற்பரம ஞானசிவ
சமயவடி வாய்வந்த அத்துவித மானபர
கடரொளிய தாய்நின்ற நிட்களசொ ருபமுத
தூரியநிலை யேகண்ட முத்தரித யாகமல
மதனில்வினை யாநின்ற அற்புதசு போதகசு
சுயபடிக மாவின்ப பத்மபத மேஅடைய உணராதே

158. பரிசி - தன்மை யுடையவன். கூளன் - குப்பை போன்றவன்.

கருவிலுரு வேதங்கு சுக்கிலநி தானவளி
 பொருமஅதி லேகொண்ட முக்குணவி பாகநிகை
 கருதவரி யாவஞ்ச கக்கபட முடியுடல் வினைதானே
 கலகமிட வேபொங்கு குப்பைமல வாழ்வுநிச
 மெனவுழனு மாயஞ்செ னித்தகுகை யேஉறுதி
 கருதசுழ மாமிந்த மட்டைதனை யாளஉன தருள்தாராய்
 ஒருநியம மேவிண்ட சட்சமய வேதஅடி
 முடிநடுவு மாயண்ட முட்டைவெளி யாகியுயி
 குடனுணர்வ தாயெங்கு முற்பன மதாகஅம ருளவோனே
 உத்தரிச மாமின்ப புத்தமிர்த போகசுக
 முதவுமம லாநந்த சத்திகர மேவுணர
 வருபிரண வாமந்தர் கர்த்தவிய மாகவரு குருநாதா
 பருதிகதி ரேகொஞ்ச நற்சரண நூபுரம
 தசையநிறை பேரண்ட மொக்கநட மாடுகன
 பதகெருவி தாதுங்க வெற்றிமயி லேறுமொரு திறலோனே
 பணியுமடி யார்கிந்தை மெய்ப்பொருள தாகநவில்
 சரவணப வாவொன்று வற்கரமு மாகிவளர்
 பழநிமலை மேனின்ற சுப்ரமணி யாவமரர் பெருமாளே.

பொருண் 160

சுருளளக பார கொங்கை மகளிர்வச மாயி சைந்து
 சுரதக்ரியை யால்வி ளங்கு மதனானே
 சுருதியென வேறி னைந்து அறிவினிக ளோடி னாங்கு
 தொழிலுடைய யானு மிங்கு னடியார்போல்
 அருமறைக ளேறி னைந்து மநுநெறியி லேந டந்து
 அறிவையறி வால றிந்து நிறைவாகி
 அகிலபுவ னாதி யெங்கும் வெளியுற மெய்ஞ்ஞான இன்ப
 அமுதையாழி யாத ருந்த அருள்வாயே
 பருதிமகன் வாசல் மந்தரி அநுமனென நேர் பணிந்து
 பரிதகழை யாமுன் வந்து பரிவாலே
 பரவியவி பீட னன்பொன் மகுடமுடி சூட நின்ற
 படைஞ்சிராடி ராவ னன்ற னுறுவோடே

159. அசுழம் - நாய். உற்பனம் - தோற்றம். உத்தரிசமாம் - நீர்த் தோற்றம் போலத் தோன்றுகின்றதாகிய.

160. பரிவு + தக + அழையா முன்பு - அன்புடன் அழைக்கு முன். பரிவு என்பது பரி என நின்றது.

எரிபுகுத மாறி லண்டர் குடிபுகுத மாறு கொண்ட
 ரகுபதியி ராம சந்த்ரன் மருகோனே
 இனையகுற மாது பங்க பழநிமலை நாத கந்த
 இமயவள்த னுல்ம கிழந்த பெருமானே.

161

ஞானங்கொள் பொறிகள் கூடி வானிந்து கதிரி லாத
 நாடண்டி நமசி வாய வரையேறி
 நாவின்ப ரசம தான ஆநந்த அருவி பாய
 நாதங்க ளொடுகு லாவி வினையாடி
 ஊனங்க ஞாயிர்கள் மோக நானென்ப தறிவி லாம
 லோமங்கி யுருவ மாதி யிருவோரும்
 ஓரந்த மருவி ஞான மாவிஞ்சை முதுகி னேறி
 லோகங்கள் வலம தாட அருள்தாராய்
 தேனங்கொ ளிதழி தாகி தாரிந்து சலில வேணி
 சீரங்க னெனது தாதை ஒருமாத
 சேர்பஞ்ச வடிவி மோகி யோகங்கொள் மவுன சோதி
 சேர்பங்கி னமல நாத னருள்பாலா
 கானங்கள் வரைகள் தீவு ஓதங்கள் பொடிய நீல
 காடந்த மயிலி லேறு மருகோனே
 காமன்கை மலர்கள் நாண வேடம்பெ ணமளி சேர்வை
 காணொங்ஙன் பழநி மேவு பெருமானே.

162

தகர நறுமலர் பொதுளிய குழலியர்
 கலக கெருவித விழிவலை படவிதி
 தலையி லெழுதியு மனைவயி னுருவிடு வதனாலே
 தனையர் அனைதமர் மனைவியர் சினெகிதர்
 சுரபி விரவிய வகையென நினைவுறு
 தவன சலதியின் முழுகிய யிடர்படு துயர்தீர

161. வான் இந்து கதிர் இலாத பூமி - ஒளி மண்டல பூமி, அருட் பேரொளி நிலம். தாகி - தாதகி - ஆத்திமலர். சீரங்கன் - சீரிய அங்கத்தை யுடையவன். பஞ்சவி - அம்பிகை ஐந்து வண்ணங்களை யுடையவள். பிங்கலை - பொன்னிறம் படைத்தவள்.

162. சுரபி - பசு. தவன சலதி - ஆசைக் கடல். விதுரன் இல் வருபவன் - விதுரன் வீட்டுக்கு வந்தவன். உழைதரு வனிதை - வள்ளி யம்மை.

அகர முதலுள பொருளினை யருளிட
 இருகை குவிசெய்து ஞருகிட வருகியெ
 அரக ரெனவல னிடமுற எழிலுன திருபாதம்
 அருள அருளுடன் மருளற இருளற
 கிரண அயில்கொடு குருகணி கொடியொடு
 அழகு பெறமர கதமயில் மிசைவர இசைவாயே
 சிகர குடையினி னிரைவர இசைதெரி
 சதுரன் விதுரனில் வருபவ னகையது
 திருடி யடிபடு சிறியவ னெடியவன் மதுசூதன்
 திகிரி வகைகதை வசிந்நு வுடையவ
 னெழிலி வடிவின னரவுபொன் முடியிசை
 திமித திமிதிமி யெனநட மிடுமரி மருகோனே
 பகர புகர்முக மதகரி யுழைதரு
 வனிதை வெருவமுன் வரஅருள் புரிசுக
 பரம குருபர இமகிரி தருமயில் புகழ்வோனே
 பலவின் முதுபழம் விழைவுசெய் தொழுகிய
 நறவு நிறைவயல் கமுகடர் பொழில் திகழ்
 பழநி மலைவரு புரவல அமரர்கள் பெருமானே.

163

தகைமைத் தனியிற் பகைகற் றுறுகைத்
 தநுமுட் டவளைப் பவனாலே
 தரளத் திரளிற் புரளக் கரளத்
 தமரத் திமிரக் கடலாலே
 உகைமுத் தமிழுத் ததெனப் பகல்புக்
 கொளிமட் குமிகைப் பொழுதாலே
 உரையற் றுணர்வற் றுயிரெய்த் தகொடிக்
 குனநற் பிணையற் றரவேணும்
 திகைபத் துமுகக் கமலத் தனைமுற்
 சிறையிட் டபகைத் திறல்வீரா
 திகழ்கற் பகமிட் டவனக் கனகத்
 திருவுக் குருகிக் குழைமார்பா
 பகலக் கிரணப் பரணச் சடிஸப்
 பரமற் கொருசொற் பகர்வோனே
 பவனப் புவனச் செறிவுற் றுயர்மெய்ப்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே.

163. கைதநு - கையிலுள்ள வில். உகை - உற்கை - விண்மீன்.
 பிணையல் - மாலை. திகை - திசை.

164 சூர்யாணி

தமரு மமரு மனைவு மினிய

தனமு மரசும்

அயனாகத்.

தறுகண் மறவி முறுகு கயிறு

தலையை வளைய

எறியாதே.

கமல விமல மரக தமணி

கனக மருவு

மிருபாதங்.

கருத அருளி யெனது தனிமை

கழிய அறிவு

தரவேணும்

குமர சமர முருக பரம

குலவு பழநி

மலையோனே

கொடிய பகடு முடிய முடுகு

குறவர் சிறுமி

மணவாளர்

அமர ரீடரு மவுண ருடனு

மழிய அமர்ச்சம்

தருள்வோனே

அறமு நிறமு மயினு மயினு

மழகு முடைய

பெருமானே.

165

தலைவலி மருத்திடு காமாலை சோகைசுரம்

விழிவலி வறட்குலை காயாக வாசம்வெகு

சலமிகு விடப்பாக மாயாவி காரபிணி

யணுகாதே

தலமிசை யதற்கான பேரோடு கூறியிது

பரிகரி யெனக்காது கேளாது போலுமவர்

சரியும்வய துக்கேது தாரீர்சொ லீரெனவும் விதியாதே

உலைவறவி ருப்பாக நீள்காவின் வாசமலர்

வகைவகை யெடுத்தேதொ டாமாவி காபரண

முனதடியி னிற்றுகுட வேநாடு மாதவர்க

எருபாதம்

உளமது தரித்தேவி னுவோடு பாடியருள்

வழிபட எனக்கேத யாவோடு தாளுதவ

உரகம தெடுத்தாடு மேகார மீதின்மிசை

வரவேணும்

164. அரும்மலை - பொருந்திய இல்வாழ்க்கை. கொடிய படகு - மத யானை.

165. மேகாரம் - மயில்.

அலைகட லடைத்தேம காகோர ராவணனை
 மணிமுடி துணித்தாவி யேயான சாநகியை
 அடலுட னழைத்தேகொள் மாயோனை மாமனெனு
 மருகோனே

அறுகினை முடித்தோனை யாதார மானவனை
 மழுவுழை பிடித்தோனை மாகாளி நாணமுனம்
 அவைதனில் நடித்தோனை மாதாதை யேளனவும்
 வருவோனே

பலகலை படித்தோது பாவாணர் நாவிலுறை
 யிருசரண வித்தார வேலாயு தாவயர்செய்
 பரன்மிசை குறப்பாவை தோள்மேவ மோகமுறு
 மணவாளர

பதுமவய லிற்றுக மீதேவ ரால்கள் துயில்
 வருபுனல் பெருக்காறு காவேரி சூழவளர்
 பழநிவரு கற்பூர கோலாக லாவமரர்
 பெருமானே.

சுரநாநா 166

திடமிலிசற் குணமிலிநற் றிறமிலியற் புதமான
 செயலிலிமெய்த் தவமிலிநற் செபமிலிசொர்க் கமுமீதே
 இடமிலிகைக் கொடையிலிசொற் கியல்பிலிநற் றமிழ்பாட
 இருபதமுற் றிருவினையற் றியல்கதிரையப் பெறவேணும்
 கெடுமதியுற் றிடுமசுரக் கிளைமடியப் பொருமவேலா
 கிரணகுறைப் பிறையறுகக் கிதழ்மலர்கொக் கிறகோடே
 படர்ச்சடையிற் புனைநடனப் பரமர்தமக் கொருபாலா
 பவவயலிற் றரளநிறைப் பழநிமலைப் பெருமானே.

சுரநாநா 167

திமிர் வுததி யனைய நரக
 செனன மதனில் விடுவாயேல்
 செவிடு குருடு வடிவு குறைவு
 சிறிது மிடியு மணுகாதே
 அமரர் வடிவு மதிச குலமு
 மறிவு நிறையும் வரவேநின்
 அருள தருளி யெனையு மனதொ
 டடிமை கொளவும் வரவேணும்

167. திமிர் உததி - இருண்ட கடல். சலநி அவற - கடல் அவறும்
 படி. பதலை - மலை. வெம்மை + அரவு + அணை = வெற்றவணை - பாம்பு
 அணை.

சமர முகவெ லசுரர் தமது

தலைக ளுருள

மிகவேநீள்

சலதி யலற நெடிய பதலை

தகர அயிலை

விடுவோனே

வெமர வணையி லினிது துயிலும்

விழிகள் நளினன்

மருகோனே

மிடறு கரியர் குமர பழநி

விரவு மமரர்

பெருமானே.

168

தோகைமயி லேகமல மானேயு லாசமிகு

காமதுரை யானமத வேள்பூவை யேயினிமை

தோயுமநு போகசுக லீலாவி நோதமுழு துணர்தேனே

சூதனைய சிதஇள நீரான பாரமுலை

மீதனைய வாருமிதழ் தாரீர னுணைமொழி

சோர்வதிலை யானடிமை யாவேனு மாணமிக

மயலானேன்

ஆகமுற வேநகம தாலேவி டாதஅடை

யாளமிட வாருமென வேமாத ரார்களுட

னாசைசொலி யேயுமுலு மாபாத வீதியிலி யுணையோதேன்

ஆமுனது நேயஅடி யாரோடு கூடுகில

வீறுநுதல் மீதிடலி லாழாட னேதுமிலி

யாயினுமி யானடிமை யீடேற வேகழல்கள் தருவாயே

மாகமுக டோடகில பாதாள மேருவுட

னேசுழல வாரியது வேதாழி யாவமரர்

வாலிமுத லானவர்க ளேனோர்க ளாலமுது கடைநாளில்

வாருமென வேடியாருவர் நோகாம லாலவிட

மீசர்பெறு மாறுதவி யேதேவர் யாவர்களும்

வாழஅமு தேபகிரு மாமாய னாரினிய மருகோனே

மேகநிக ரானகொடை மானாய காதிபதி

வாரிகலி மாருதக ரோபாரி மாமதன

வேள்கலிசை வாழவரு காவேரி சேவகன துளமேவும்

வீரஅதி சூரர்கிளை வேர்மாள வேபொருத

தீரகும ராகுவளை சேரோடை சூழ்கழனி

வீரைநகர் வாழ்பழநி வேலாயு தாவமரர் பெருமானே.

168. காவேரி சேவகன் - காவிரிக்குக் காவலன், கலிசையில் வாழ்ந்தவன்.

செஞ்சாருடைய 169

நாத விந்துக லாதி நமோநம

வேத மந்த்ரசொ ரூபா நமோநம

ஞான பண்டித சாமீ நமோநம

வெகு கோடி

நாம சம்புகு மாரா நமோநம

போக அந்தரி பாலா நமோநம

*நாக பந்தம யூரா நமோநம

பரகூர்

சேத தண்டவி நோதா நமோநம

கீத கிண்கிணி பாதா நமோநம

தீர சம்ப்ரம வீரா நமோநம

கிரிராச

தீப மங்கள சோதி நமோநம

தூய அம்பல லீலா நமோநம

தேவ குஞ்சரி பாகா நமோநம

அருள்தாராய்

சுத னும்பல கோலால பூசையும்

ஒத னுங்குண ஆசார நீதியும்

ஈர முங்குரு சீர்பாத சேவையு

மறவாத

ஏழ்த லைபுகழ் காவேரி யால்வினே

சோழ மண்டல மீத மநோகர

ராச கெம்பிர நாடாளு நாயக

வயலூரா

ஆத ரம்பயி லாரூர் தோழமை

சேர்தல் கொண்டவ ரோடே முனாளினில்

ஆடல் லெம்பரி மீதேறி மாகயி

கையிலேகி

ஆதி யந்தவு லாவாக பாரிய

சேரர் கொங்குவை காஹர் நனாடில்

ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள்

பெருமாளே.

170

நிகமமெனி லொன்று மற்று நாடொறு

தெருடுகவி கொண்டு வித்தை பேசிய

நிழல்கிறு புன்சொல் கற்று வீறுள

பெயர்கூளு

169. நாதம் விந்து என்னும் கலைகளுக்கு மூலப் பொருள், வேதம் மந்திரம் இவற்றின் வடிவாக உள்ளவன், போக அந்தரி - உயிர்களுக்குப் போகத்தை அளிக்கும் வான் வடிவமாய் இருப்பவன். சேததண்ட வினோதன் - அழித்துத் தண்டித்த திருவினையாடலை யுடையவன். தீர சம்ப்ரம வீரன் - ஆண்மை நிறைந்த வீரன். கிரிராச - மலைகளுக்குத் தலைவனே.

*“நாக மஞ்ச மயூரா நமோ நம”-என்பதும் பாடம்.

நெனியமுது தண்டு சத்ர சாமர
நிபிடமிட வந்து கைக்கு மோதிர
நெடுகியதி குண்ட ஸப்ர தாபமு முடையோராய்

முகமுமொரு சம்பு மிக்க நூல்களு
முதுமொழியும் வந்தி ருக்கு மோவெனில்
முடிவிலைவ யொன்று மற்று வேறொரு நிறமாகி
முறியுமவர் தங்கள் வித்தை தானிது
முடியவுணை நின்று பத்தி யால்மிக
மொழியும்வளர் செஞ்சொல் வர்க்க மேவர
அருள்வாயே

திருதிகென மண்ட விட்ட தீயொரு
செழியனுடல் சென்று பற்றி யாருகர்
திகையினமண் வந்து விட்ட போதினு மமையாது
சிறியகர பங்க யத்து நீறொரு
தினையளவு சென்று பட்ட போதினில்
தெனியஇனி வென்றி விட்ட மோழைகள் கழுவேற

மகிதமை ணைந்த அத்த யோனியை
வரையறம ணந்து நித்த நீடருள்
வகைதனைய கன்றி ருக்கு மூடனை மலகுபம்
வரவரம னந்தி கைத்த பாவியை
வழியடிமை கொண்டு மிக்க மாதவர்
வளர்பழநி வந்த கொற்ற வேலை பெருமானே.

171

நெற்றிவெ யர்த்துளி துளிக்க வேயிரு
குத்துமு லைக்குட மசைத்து விதியி
னிற்பவர் மைப்படர் விழிக்க னாபியர் மொழியானே
நித்தம யக்கிகள் மணத்த பூமணர்
மெத்தையில் வைத்ததி விதத்தி லேயுட
னெட்டுவ ரத்தொழில் கொடுத்து மேவியு முறவாடி

170. நிகமம் - வேதம். நிழலர் - போலிக் கவிகள். தண்டு-பல்லக்கு-
சம்பு - உரையிடை யிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் நூல். மோழைகள் -
அறிவிலிகள்.

171. உடல் நெட்டு வர - உடலில் திமிர் ஏறும்படி. உற்பன
வித்தைகள் - தோன்றும் புதிய வித்தைகள். அணையாவுடன் - தாயின்
அன்புடன். உட்கிட - அஞ்ச. நத்து - சங்கு.

உற்றவ கைப்படி பொருட்கள் யாவையு
 மெத்தவு நட்பொடு பறித்து நாடொறு
 முற்பன வித்தைகள் தொடுக்கு மாதர்க ளுறவாமோ
 உச்சித மெய்ப்புற அனைத்த யாவுடன்
 மெய்ப்படு பத்தியி னிணக்க மேபெற
 உட்குளிர் புத்தியை யெனக்கு நீதர வருவாயே
 கற்றத மிழ்ப்புல வனுக்கு மேமகிழ்
 வுற்றொரு பொற்கொடி களிக்க வேபொரு
 கற்பனை நெற்பல அளித்த காரண னருள்பாலா
 கற்பந கர்க்களி றளித்த மாதனை
 பொற்புய மைப்புயல் நிறத்த வானவர்
 கட்கிறை யுட்கிட அருட்குரு பாகர எனநாளும்
 நற்றவ ரர்ச்சனை யிடத்த யாபர
 வத்துவெ னப்புவி யிடத்தி லேவளர்
 தத்தணி செக்கரன் மகிழ்ச்சி கூர்தரு மருகோனே
 நட்டுவர் மத்தள முழக்க மாமென
 மைக்குல மெத்தவு முழக்க மேதரு
 நற்பழ நிப்பதி செழிக்க மேவிய பெருமானே.

172

பகர்தற்குரி தான் செந்தமி ழிசையிற்சில பாட லன்பொடு
 பயிலப்பல காவி யங்களை யுணராதே
 பவளத்தினை வீழியின்கனி யதனைப்பொரு வாய்ம டந்தையர்
 பசலைத்தன மேபெ றும்படி விரகாலே
 சகரக்கடல் குழு மம்புவி மிசையிப்படி யேதி ரிந்துழல்
 சருகொத்துள மேய யர்ந்துடல் மெவியாமுன்
 தகதித்திமி தாகி ணங்கிண எனவுற்றெழு தோகை யம்பரி
 தனிலற்புத மாக வந்தருள் புரிவாயே
 நுகர்வித்தக மாகு மென்றுமை மொழியிற்பொழி பாலை யுண்டிடு
 நுவல் மெய்ப்புள பால னென்றிடு மினையோனே
 நுதிவைத்தக ராம லைந்திடு களிற்றுக்கரு ளேபு ரிந்திட
 நொடியிற்பரி வாக வந்தவன் மருகோனே
 அகரப்பொரு ளாதி யொன்றிடு முதலக்கர மான தின்பொருள்
 அரனுக்கினி தாமொ ழிந்திடு குருநாதா
 அமரர்க்கிறை யேவ ணங்கிய பழநித்திரு வாவி னன்குடி
 அதனிற்குடி யாயி ருந்தருள் பெருமானே.

173

பஞ்ச பாதகன் பாவிமுழு முடன்வெகு

பஞ்ச பாதகன் பாவிமுழு முடன்வெகு வஞ்ச லோபியன் சூதுகொலை காரன்மதி

பண்கொ ளாதவன் பாவகட னூடுநுழை பவுசாசை

பங்கன் மோதியம் பாழ்நாகில் வீணின்விழ

பெண்டிர் வீடுபொன் தேடிநொடி மீதில்மறை

பஞ்ச மாமலம் பாசமொடு கூடிவெகு சதிகாரர்

அஞ்ச பூதமுண் டாகடிய காரரிவர்

தங்கள் வாணிபங் காரியம் லாமலரு

என்பர் பாலுடன் கூடியறி யாதபுக முடியேனை

அண்டர் மாலயன் தேடியறி யாதவொளி

சந்திர சேகரன் பாவைவினை யாடுபடி

கந்த நாடுடன் கூடிவினை யாடஅருள் புரிவாயே

வஞ்ச மாசுரன் சேனைகட லோடுகுவ

டுங்க வேயினன் போலவொளிர் வேலைவிடு

வண்கை யாகடம் பேடுதொடை யாடுமுடி முருகோனே

மங்கை மோகசிங் காரரகு ராமரிட

தங்கை சூரியங் காளியெழை யீண்புகழ்

மங்க ளாயிசந் தானசிவ காமியுமை யருள்பாரை

கொஞ்ச மாசுகம் போலமொழி நீலகடை

பெண்கள் நாயகந் தோகைமயில் போலிரச

கொங்கை மால்குறம் பாவையவல் தீரவர் அணைவோனே

கொண்டல் சூழ்மஞ் சோலைமலர் வாங்கியல்

கந்து பாயறின் ருடுதுவர் பாகையுதிர்

கந்தி யோடகஞ் சேர்பழறி வாழ்குமர பெருமானே.

174

பாரி யானகொடைக் கொண்ட லேதிரு

வாழ்வி சாலதொடைத் திண்பு யாளழு

பாரு மேறுபுகழ்க் கொண்ட நாயக

அபிராம

பாவ லோர்க்கினைக் கென்றும் வாழ்வருள்

சில ஞாலவிளக் கின்ப சீவக

பாக சாதனவுத் துங்க மானத

எனவோதிச்

173. பண் - பண்பு. பவுச - செருக்கு. ஆகடியகாரர் - பொல்லாங்கு செய்பவர். படிக அந்த நாடு - படிகம் போலத் தூய்மையான நாடு, சிவலோகம். இன்ன போல - சூரியன் போல. கடம்பு ஏடு - கடப்பமலர். ஈண் - ஈன்ற. அவல் - ஆவல். துவர்பாகு - துவர் உள்ள பாக்கு. கந்தி - பாக்கு மரம்.

சேர தாகளடுத் தொன்று மாகவி

பாடி இலுமிரக் கஞ்செ யாதுரை

சேறு வார்கடையிற் சென்று தாமயர்

வுறவினோ

சேய பாவகையைக் கொண்டு போயறி

யாம லேகமரிற் சிந்து வார்சினர்

சேய னார்மன திற்சிந்தி யாரரு

குறலாமோ

ஆரு நீர்மைமடுக் கண்க ராநெடு

வாயி னேர்படவுற் றன்று மூலமெ

னார வாரமதத் தந்தி தானுய

அருள்மாயன்

ஆதி நாரணனற் சங்க பாணிய

தோது வார்களுளத் தன்பன் மாதவ

னான நான்முகனற் றந்தை சேதரன்

மருகோனோ

வீர சேவகவுத் தண்ட தேவகு

மார ஆறிருபொற் செங்கை நாயக

வீசு தோகைமயிற் றுங்க வாகன

முடையோனோ

வீறு காவிரியுட் கொண்ட சேகர

னான சேவகனற் சிந்தை மேவிய

விரை வாழ்பழறித் துங்க வானவர்

பெருமானோ.

175

புடவிக் கணிதுகி லெனவள ரந்தக்

கடலெட் டையுமற குடிமுறி யெண்கட்

புறிதச் சததள நிகைகொள்ச யம்புச்

சதுர்வேதன்

புரமட் டெரியெழு விழிகனல் சிந்திக்

கடினத் தொடுசில சிறுநகை கொண்டற்

புதகர்த் தரகர பரசிவ னிந்தத்

தனிமூவ

கிடசித் தமுநிறை தெளிவுற வும்பொற்

செவியுட் பிரணவ ரகசிய மன்புற்

றிடவுற் பனமொழி யுரைசெய் குழந்தைக்

குருநாதா

எதிருற் றசுரர்கள் படைகொடு சண்டைக்

கிடம்வைத் திடஅவர் குலமுழு தும்பட்

புடவுக் கிரமொடு வெகுளிகள் பொங்கக்

கிரியாவும்

174. கமர் - கிலப் பிளப்பு. கிலப் பிளப்பில் கொட்டுவது போலக் கவியை லோபிகளின் முன் சேர்ப்பேனோ? உத்தண்டம் - உக்கிரம்.

175. புடவி - பூமி. முகி - அகத்திய முனிவர். உற்பனம் - திருவாயி லின்றும் தோன்றிய.

பொடிபட் ஓதிரவும் விரிவுறு மண்டச்
 சுவர்விட் டதிரவு முகடுகி ழிந்தப்
 புறம்ப் பரவெளி கிடுகிடு னுஞ்சத் தமுமரகப்
 பொருதுக் கையிலுள அயில்நிண முண்கக்
 குருதிப் புனலெழு கடலினு மிஞ்சப்
 புரவிச் கனமயில் நடவிடும் விந்தைக் குமரேசர்
 படியிற் பெருமித தகவுயிர் செம்பொற்
 கிரியைத் தனிவலம் வரஅர னந்தப்
 பலனைக் கரிமுகன் வசமரு ளும்பொற் பதனுவே
 பரன்வெட் கிடவுள மிகவும்வெ குண்டக்
 கனியைத் தரவிலை யெனஅருள் செந்திற்
 பழநிச் சிவகிரி தனிஊறை கந்தப் பெருமானே.

176

புடைசெப் பெனமுத் தணிகச் சறவுட்
 பொருயிக் கலசத் திணையாய்
 புனகக் களபக் செருவத் தனமெய்ப்
 புணரத் தலையிற் டமரேசெவ்
 அடைவிற் றினமுற் றவசப் படுமெற்
 கறிவிற் பதிக் கவமான
 அசடற் குயர்வொப் பதில்நற் க்ருபையுற்
 றடிமைக் கொருசொற் புகல்வாயே
 குடமொத் தகடக் கரடக் கலுழிக்
 குணமெய்க் களிற்றுக் கிளையோனே
 குடிபுக் கிடமிட் டசுரப் படையைக்
 குறுகித் தகரப் பொரும்கேரை
 படகைச் செறிநற் கதலிக் குலையிற்
 பழமுற் றொழுகப் புளச்சேர்தீன்
 பழனக் கரையிற் கழைமுத் துகுநற்
 பழநிக் குமரப் பெருமானே.

177

பெரியதோர் கரியிரு கொம்பு போலவெ
 வடிவமார் புளகித கும்ப மாமுலை
 பெருகியே யொளிசெறி தங்க வாரமு மணியான

176. கடம் - மத்தகம். கரடம் - மதகீர். குடி - புக்கிட - தேவர் குடி புக.

பிறையதோ வெனுநுதல் துங்க மீறுவை
 அயிலதோ வெனுமிரு கண்க ளாரவெ
 பிறகெலாம் விழுகுழல் கங்கு ளாரவெ வருமானார்

உரியதோர் பொருள்கொடு வந்த பேர்க்கை
 மனையிலே வினவியெ கொண்டு போகியெ
 யுளவிலே மருவிய வஞ்ச மாதர்கள் மயலாலே

உருகியே யுடற வெம்பி வாடியெ
 வினையிலே மறுகியெ நொந்த பாதக
 னுனதுதாள் தொழுதிட இன்ப ஞானம் தருள்வாயே

அரியதோ ரமரர்க ளண்ட மேறவெ
 கொடியதோ ரசுரர்க ளங்க மாளவெ
 அடலதோ டமர்புரி கின்ற கூரிய வடிவேலா

அரகரா வெனமிக அன்பர் சூழுவெ
 கடியதோர் மயில்ரிசை யன்றை யேறியெ
 அவனியோர் தொடிவரு கின்ற காரண முருகோனே

பரியதோர் கயிறனை கொண்டு விசுவெ
 உறியதோய் தயிர்தனை யுண்டு நாடியெ
 பசியதோ கெடவருள் கொண்டமாயவன் முருகோனே

பரமமா நதிபுடை கொண்ட னாவவெ
 வனசமா மலரினில் வண்டு லாவவெ
 பழநிமா மகைதனி லென்று மேவிய பெருமானே.

178

போத கந்தரு கோவே நமோநம்
 நீதி தங்கிய தேவா நமோநம்
 பூத லத்தனை யாள்வாய் நமோநம் பணியாவும்
 பூனு கின்றபி ரானே நமோநம்
 வேடர் தங்கொடி மாலா நமோநம்
 போத வன்புகழ் சாமி நமோநம் அரிதான

வேத மந்திர ரூபா நமோநம்
 ஞான பண்டித நாதா நமோநம்
 வீர கண்டைகொள் தாளா நமோநம் அழகான

178. போதகம் தரும் - ஞான உபதேசத்தைத் தந்த. பணி யாவும் - அணிகலன்களை யெல்லாம். மாலா - ஆசை பூண்டவனே. மேனிதங்கிய வேள் - திருமேனி விளங்கும் வேள். வானபைந்தொடி - தேவசேனை. சிராட - சீராட - சீராட்ட. கோமளம் - அழகு.

மேனி தங்கிய வேளே நமோநம
வான பைந்தொடி வாழ்வே நமோநம
வீறு கொண்டவி சாகா நமோநம அருள்தாராய்

பாத கஞ்செறி சூராதி மாளவெ
கூர்மை கொண்டயி லாலே பொராடியெ
பார அண்டர்கள் வானுடு சேர்தர அருள்வோனே
பாதி சந்திர னேகுடும் வேணியர்
சூல சங்கர னுர்தே நாயகர்
பார தின்புய மேசேரு சோதியர் கயிலாயர்

ஆதி சங்கர னுர்பாக மாதாமை
கோல அம்பிகை மாதா மநோமணி
ஆயி சுந்தரி தாயான நாரணி அபிராமி
ஆவல் கொண்டுவி ருலே கிராடவெ
கோம ளம்பல சூழ்கோயில் மீறிய
ஆவி னன்குடி வாழ்வான தேவர்கள் பெருமாளே.

179

மந்தரம தெனவேசி றந்த
கும்பமுலை தனிலேபு னைந்த
மஞ்சள்மண மதுவேது லங்க வகைபேசி
மன்றுகமழ் தெருவி தி வந்து
நின்றவரை விழியால்வ னைந்து
வந்தவரை யருகேய னைந்து தொழிசுகறி

எத்தளவு மினிதாச நம்பு
தந்துபொருள் தனையேபி டுங்கி
யின்பமருள் விலைமாதர் தங்கள் மனைதேடி
எஞ்சிமன முழலாம லுன்றன்
அன்புடைமை மிகவேவ முங்கி
என்றனையு மினிதாள இன்று வரவேணும்

விந்தையெனு முமைமாது தந்த
கந்தகுரு பரதேவ வங்க
மென்றவரை தனில்மேவு மெந்தை புதல்வோனே
மிஞ்சுமழ கினிலேசி றந்த
மங்கைகுற மடமாது கொங்கை
மென்கிரியி விதமாய னைந்த முருகோனே

179. விந்தை - தூர்க்கை, இலக்குமி, பார்வதி. வங்கம் என்ற
வரை - வெள்ளிமலை. முடிநாதர் - அகத்தியர்.

சிந்தைமகிழ் புலவோர்கள் வந்து
வந்தனைசெய் சரணா விந்த
செந்தமிழி னுணையவ ணங்கு
தென்றல்வரை முறிநாத ரன்று
கும்பிடந ளருளேபோழிந்த
தென்பழறி மலைமேலு ஁ந்த

குருநாதர்

பெருமானே.

180

மருமலரி னன்து ரந்து விடவினைய ருந்த அந்தி
மதியொடுபி றந்து முன்பெய் வதையாலே
வகைதனைம றந்தெ முந்து முகைதனைய ருந்தி யந்த
மதலையென வந்து குன்றின் வடிவாகி

இருமயல்கொ டுந்து வண்டு பொதுவையர கம்பு குந்து
இரவுபுகல் கொண்டொ டுங்கி யசடாகும்
இருவினைபொ திந்த இந்த சனனமர ணந்து றந்து
னினையடிவ ணங்கு என்று பெறுவேனோ

திருவொடுபெ யர்ந்தி ருண்ட வனமிசைந டந்தி லங்கை
திகழொரியி டுங்கு ரங்கை நெகிழாத
திடமுளமு குந்தர் கஞ்சன் வரவிடுமெல் வஞ்ச கங்கள்
செறிவுடன றிந்து வென்ற பொறியாளர்

பரிவொடும கிழ்ந்தி றைஞ்சு மருதிடைத வழ்ந்து நின்ற
பரமபத நண்ப ரன்பின் மருகோனே
பதுமமிசை வண்ட லம்பு சுண்பலவி ளங்கு துங்க
பழறிமலை வந்த மர்ந்த பெருமானே.

181

மலரணி கொண்டைச் சொருக்கி லேயவள்
சொலுமொழி யின்பச் சொருக்கி லேகொடு
மையுமடர் நெஞ்சத் திருக்கி லேழக மதியாலே
மருவுறி தம்பத் தடத்தி லேறிறை
பரிமள கொங்கைக் குடத்தி லேமிக
வலியவும் வந்தொத் திடத்தி லேவிழி வலையாலே

நிலவெறி யங்கக் குறுக்கி லேயெழில்
வனாபுனை செங்கைக் கிணக்கி லேகன
நிதிபறி யந்தப் பிணக்கி லேசெயு மொயிராலே

181. மங்கை கதித்த மாமலை - வள்ளிமலை. கோயமுத்தூர் மாவட்டத்தில் ஊற்றக்குழி என்னும் ஊருக்கு அருகில் உள்ள “கதித்தமலை” என்றுங் கூறுவர்.

நிதமிய னுந்துர்க் குணத்தி லேபர
வசமுட னன்புற் றிணக்கி லேயொரு
நிமிடமி னாங்கிக் கணத்தி லேவெகு

மதிக்கேடாய்

அலையநி னைந்துற் பனத்தி லேயநு
தினமிகு மென்சொப் பனத்தி லேவர
அறிவும ழிந்தற் பனத்தி லேறித

முனைவேனோ

அசடனை வஞ்சச் சமர்த்த னாகிய
கசடனை யுன்சிற் கடைக்க னாடியு
மலர்கொடு நின்றொற் பதத்தை யேதொழு

அருள்தாராய்

பலபல பைம்பொற் பதக்க மாரமு
மடிமைசொ னுஞ்சொற் றமிழ்ப்ப னீரொடு
பரிமள மிஞ்சக் கடப்ப மாலையு

மணிவோனே

பதியினில் மங்கைக் கதித்த மாமனை
யொடுசில குன்றற் றரித்து வாழ்வுயர்
பழநியி லன்புற் றிருக்கும் வானவர்;

பெருமானே.

182

முகிலை கத்திற் கமழ்ந்த வண்பரி
மளஅலர் துற்றக் கலந்தி டந்தரு
முகிழ்நுதி தைத்துத் துயர்ந்த மங்கைய
முகம்பெயர் வுற்றுப் பரந்து செங்கயல்
விழியினை செக்கச் சிவந்து குங்கும
ம்ருகமத மத்தத் தனங்க ளின்மிசை

ரங்கமிதே

யெங்குமேவி

உகவுயி ரொத்துப் புயங்க ளின்புற
வுறவினை யுற்றுத் திரண்டு கொங்கள
வுறுமனை யுற்றுத் திரங்கு மஞ்சமி
ஒளிதிகழ் பத்மக் கரங்க ளின்புற
முறுவனை யொக்கக் கவின்க லென்கவு
முயர்மய னுற்றுற் றிரங்கு மன்பதொ

ஹோன்றிமேவி

ழிந்திடாதோ

செகமுழு தொக்கப் பயந்த சங்கரி
அடியவர் சித்தத் துறைந்த சம்பிரம
சிவனொரு பக்கத் துறைந்த மங்கைசு

மங்கைநீடு

182. துயர்ந்த - தொடர்ந்த. பச்சைப் பசங்கி - பச்சை நிறத்தை யுடையவள். அம்பணம் - ஒரு வகை யாழ். திருவருள் நற்பொன் பரந்திடும் - திருவருள் என்ற செல்வத்தைப் பரவச் செய்தவன்.

திகழ்வன பச்சைப் பசங்கி யம்பன

கரதலீகச்சுற் றிலங்கு கொங்கையள்

திருவரு ணற்பொற் பரந்தி டும்பரை யண்டமீதே

பகலிர வற்றிட் டுயர்ந்த அம்பிகை

திரிபுரை முற்றிட் டிரண்டொ டொன்றலர்

பரிவுற வொக்கச் செய்யும் பரம்பரி யன்புகூரும்

பதிவ்ரதை மிக்கச் சிரந்தெரிந்தருள்

பகிரதி வெற்பிற் பிறந்த பெண்தரு

பழநியில் வெற்பிற் றிகழ்ந்து நின்றருள் தம்பிரானே.

183

முகைமுளரி ப்ரபைவீசு மெழில்கனக மலைபோது

முதிர்விலிள தனபார

மடவார்தோள்

முழுதியமி முதுபோக விழலனென வுலகோர்கள்

மொழியுமது மதியாமல்

தலைகீழ்விழ்ந்

த்கமகிழ விதமான நகையமுத மெனஹ

சைடரக மெழுவாகி

மிகவேயுண்

டழியுமொரு தமிழேனு மொழியுமுன திருதாளி

னமுதுபரு கிடஞான

மருளாயோ

மகரமெறி திரைமோது பகரகடல் தடவாரி

மறுகுபுனல் கெடவேலை

விடுவோனே

வரிசையவுண் மகிசனை யுகமுடிய மயிலேறி

வருபனிசு கரதீர

முருகோனே

பகர்வாரிய ரெனலாகு முமைகொழுந ருளமேவு

பரமகுரு வெனநாடு

மினையோனே

பணிமணி வெயில்விசு மணிசிகர மதிசூடு

பழநிமலை தனில்மேவு

பெருமானே.

184

முதிர் வுழையை வனத்தில் முடுகி வ்டுவை யழித்து

முதிய கயல்கள் கயத்தி

னிடையோடி

முரண வளரும் விழிக்குள் மதன விரகு பயிற்றி

முறைமை கெடவு மயக்கி

வருமாதர்

மதூர அமுத மொழிக்கு மகுட களப முலைக்கு

வலிய அடிமை புதுத்தி

விடுமாய

183. எழுவாகி - எழுந்து சென்று. பகர கடல் - ஒளிவிசும் கடல்.

மனதை யுடைய அசட்டு மனிதன் முழுது புரட்டன்

மகிழ வுனது பதத்தை யருள்வாயே

சதுரன் வரையை யெடுத்த நிருத னுடலை வதைத்து

சகடு மருத முதைத்த தகவோடே

தழையு மாமு நிலத்தில் மடிய அமரை விளைத்த

ததுவை யுடைய சமர்த்தன் மருகோனே

அதிர முடுகி யெதிர்த்த அசுர ருடலை வதைத்து

அமரர் சிறையை விடுத்து வருவோனே

அரிய புகழை யமைத்த பெரிய பழநி மலைக்கு

ளமுகு மயிலை நடத்து பெருமானே..

185

முத்துக்குச் சிட்டுக் குப்பிமு

டித்துச்சுக் கைப்பிற் சுற்றியு

முற்பக்கத் திற்பொற் புற்றிட

துதல்மீதே

முக்யப்பச் சைப்பொட் டிட்டணி

ரத்நச்சுட் டிப்பொற் பட்டிவை

முச்சட்டைச் சித்ரக் கட்டமு

கெழிலாடத்

தித்திக்கச் சொற்சொற் றுப்பிதம்

நச்சுக்கட் கற்புச் சொக்கியர்

செப்புக்கொக் கக்கச் சுப்பெறு

தன்மேருத்

திட்டத்தைப் பற்றிப் பற்பல

லச்சைக்குட் பட்டுத் தொட்டுயிர்

கிக்குச்சொக் கிக்குக் டிப்படி

யுழல்வேனே

மெத்தத்துக் கத்தைத் தித்தியி

னிச்சித்தத் திற்பத் தத்தொடு

மெச்சிச்சொர்க் கத்திற் சிற்பர

மருள்வாயே

வித்தைக்குக் கர்த்ருத் தற்பர

முக்கட்சித் தர்க்குப் புத்திர

விச்சித்ரச் செச்சைக் கத்திகை

புனைவோனே

நித்யக்கற் பத்திற் சித்தர்க

ளெட்டுத்திக் குக்குட் பட்டவர்

நிட்டைக்கற் புற்றப் பத்தர்கள்

அமரோரும்

நெட்டுக்குப் புட்பத் தைக்கொடு

முற்றத்துற் றர்ச்சிக் கப்பழ

நிக்குட்பட் டத்துக் குற்றறை

பெருமானே.

186

மூலங்கிள ரோருரு வாய்நடு

நாலைக்குல மேனடு வேரிடை

மூள்பிங்கலை நாடியொ டாடிய

முதல்வேர்கள்

மூனும்பிர காசம தாயொரு

சூலம்பெற வோடிய வாயுவை

மூலந்திகழ் தூண்வழி யேயள

விடவோடிப்

பாலங்கிள ராறுசி காரமொ

டாருஞ்சுட ராடுப ராபர

பாதம்பெற ஞானச தாகிவ

மதின்மேனிப்

பாடுந்தொனி நாதமு நூபுர

மாடுங்கழ லோசையி லேபரி

வாகும்படி யேயடி யேனையும்

அருள்வாயே

சூலங்கலை மான்மழு வோர்துடி

வேதன்தலை யோடும ராவிரி

தோடுங்குழை சேர்பர னூர்தரு

முருகோனே

சூரன்கர மார்சிலை வாளணி

தோளுந்தலை தூள்பட வே அவர்

சூளுங்கெட வேல்விடு சேவக

மயில்வீரர

காலின்கழ லோசையு நூபுர

வார்வெண்டைய வோசையு மேயுக

காலங்களி னோசைய தா நட

மிடுவோனே

கானங்கலை மான்மக ளார்தமை

நாணங்கெட வேயனை வேள்பிர

காசம்பழ னுபுரி மேனிய

பெருமானே.

பாடுவொளி 187

மூல மந்திர மோத விங்கிலை

யீவ திங்கிலை நேய மிங்கிலை

மோன மிங்கிலை ஞான மிங்கிலை

மடவார்கள்

மோக முண்டதி தாக முண்டப

சார முண்டப ராத முண்டிடு

முக னென்றொரு பேரு முண்டருள்

பயிலாத

186. நடு - உடம்பின் நடுவிடம். மேல் நடுவேர் - சுழுமுனை, இடைகலை - முக்கின் இடப் புறத்தால் விடும் மூச்சுக் காற்று. பிங்கலை - முக்கின் வலப்புறத்தால் விடும் காற்று. சுழுமுனை - மேற்கூறிய இடைகலைக்கும் பிங்கலைக்கும் இடையில் உள்ளது. மூலம் திகழ்தூண் வழி - சுழுமுனை வழி.

கோல முங்குண வின துன்பர்கள்
 வார்மை யும்பல வாதி வெந்தெழு
 கோர கும்பியி லேவி முந்திட நினைவாகிக்
 கூடு கொண்டமுல் வேளை யன்பொடு
 ஞான நெஞ்சினர் பாவி னங்கிடு
 கூர்மை தந்தினி யாள வந்தருள் புரிவாயே
 பீலி வெந்துய ராவி வெந்தவ
 சோகு வெந்தமண் மூகர் நெஞ்சிடை
 பீதி கொண்டிட வாது கொண்டரு ளைமுதேடு
 பேணி யங்கெதி ராறு சென்றிட
 மாற னும்பிணி தீர வஞ்சகர்
 பீறு வெங்கழு வேற வென்றிடு மூருகோனே
 ஆல முண்டவர் சோதி யங்கணர்
 பாக மொன்றிய வாலையந்தரி
 ஆதி யந்தமு மான சங்கரி குமரேசர்
 ஆர ணம்பயில் ஞான புங்கவ
 சேவ லங்கொடி யான பைங்கர
 ஆவி னன்குடி வாழ்வு கொண்டருள் பெருமானே.

188

முருகுசெறி குழலவிழ முலைபுளக மெழநிலவு
 முறுவல்தர விரகமெழ அநுராகம்
 முதிர்வச மறவிதரி யெழுகைவளை கலைகெனை
 முகநிலவு குறுவெயர்வு துளிளிச
 அருமதூர மொழிபதற இதழமுது பருகிமிக
 அகமகிழ இருகயல்கள் குழையேற
 அமனிபடு மமனிமல ரணையின்மிசை துயிலுகினும்
 அலர்கமல மலரடியை மறவேனே
 நிருதனெடு வருபரியு மடுகரியும் ரதநிரையும்
 நெறுநெறென முறியவிடும் வடிவேலா
 நிகழுகள சகளகுரு நிருபகுரு பரகுமர
 நெடியநெடு ககனமுக ஓறைவோனே

187. வார்மை - ஒழுக்கம். ஆவி - குண்டுகை நீர். கும்பி - ஒரு வகை நரகம். பாண்டியன் உற்ற சுரனோயின் வெப்பத்தால் அருகில் இருந்த சமணர்களின், மயிற்பீலி, குண்டுகை நீர், அசோகந்தளிர் யாவும் வெந்தன.

188. அகல சகல குருநிருப - அருவமாகியும் உருவமாகியும் உள்ள குருவாகிய மன்னனே. வளிமலை - வள்ளி மலை.

வருமருவி நவமணிகள் மலர்கமுகின் மிசைசித்த
மதுவினிரை பெருகுவளி மலைமீதே
வளர்குருவர் சிறுமியிரு வளர்தனமு மிருபுயமு
மருவிமகிழ் பழநிவரு பெருமானே.

189

முருகு செறிசூழல் முகிலென நகில்நறு
முளரி முகையென இயலென மயிலென
முறுவல் தளவென நடைமட வனமென இருபார்வை
முளரி மடலென இடைதுடி யதுவென
அதர மிலவென அடியினை மலரென
மொழியு முமுதென முகமெழில் மதியென மடமாதர்

உருவ மினையன எனவரு முருவக
வுரைசெய் தவர்தரு கலவியி னிலவிய
வுலையின் மெழுதென வருகிய கசடனை யொழியாமல்
உவகை தருகலை பவவுணர் பிறவியி
னுவரி தனிலுறு மவலனை யசடனை
உனது பரிபுர கழவினை பெறஅருள் புரிவாயே

அரவ மனிகடல் விடமமு துடனெழு
அரிய யனுநரை யிபன்முத லனைவரும்
அபய மிகவென அதையயி லிமையவ னருள்பாலா
அமர்செய் நிசிசர ருடலவை துணிபட
அவனி யிடிபட அலைகடல் பொடிபட
அமரர் சிறைவிட அடலயில் நொடியினில் விடுவோனே

பரவு புனமிசை யுறைதரு குறமகள்
பனைகொ ளணிமுலை முழுகுப னிருபுய
பணில சரவனை தனிம்முள ரியின்வரு முருகோனே
பரம குருபர ளனுமுரை பரசொடு
பரவி யடியவர் துதிசெய மதிதவழ்
பழநி மலைதனி வினிதுறை புமரர்கள் பெருமானே.

190

வசனமிக வேற்றி மறவாதே
மனதுதுய ராற்றி னுழலாதே
இசைபயில்ச டாட்ச ரமதாலே
இகபரசெள பாக்ய மருள்வாயே

189. நரை இபன் - வெள்ளை யானை உடையவன். சரவனை - சரவணப் பொய்கை.

பசுபதிசி வாக்கிய

பழநிமலை வீற்ற

அசுரர்களை வாட்டி

அமரர்கிறை மீட்ட

முணர்வோனே

ருளும்வேலா

மிகவாழ

பெருமானே.

191

வஞ்சனை மிஞ்சிய மாய வம்பிகள்

வந்தவர் தங்களை வாதை கண்டவர்

வங்கண முந்தெரி யாம லன்புகள்

பலபேசி

மஞ்சமி ருந்தநு ராக விந்தைகள்

தந்தக டம்பிக னூற னுண்டிடு

மண்டைகள் கண்டித மாய்மொழிந்திடு மூரையாலே

சஞ்சல முந்தரு மோக லண்டிகள்

இன்சொப்பு ரிந்துரு காத தொண்டிகள்

சங்கம மென்பதை யேபு ரிந்தவ

னயராதே

தங்களில் நெஞ்சக மேம கிழ்ந்தவர்

கொஞ்சிந டம்பயில் வேசை முண்டைகள்

தந்தசு கந்தனை யேபு கந்துடல்

மெளவோனே

கஞ்சன்வி டுஞ்சக டாசு ரன்பட

வென்றுகு ருந்தினி லேறி மங்கையர்

கண்கள்கி வந்திட வேக லந்தரு

முறையாலே

கண்டும கிழ்ந்தழ காயி ருந்திசை

கொண்டுவி ளங்கிய நாளி லன்பொடு

கண்குளி ருந்திரு மால்ம கிழ்ந்தருள்

மருகோனே

குஞ்சர வஞ்சியு மான்ம டந்தையு

மின்பமி குந்திட வேய ணைந்தருள்

குன்றென வந்தருள் நீப முந்திய

மணிமார்பா

கொந்தவி முந்தட மேறி ரம்பிய

பண்புத ருந்திரு வானி னன்குடி

குன்றுக ளெங்கினு மேவ ளர்ந்தருள்

பெருமானே.

192

வந்தா மணிநீ

வருகா தெதுதா

திரதா திகளால்

மிடவே கரியா

யெனவோரில்

னதில்வாரா

நவலோக

மிதிலேது

190. வசனம் மிக ஏற்றி - உருவேறச் செபித்து. பசுபதி வாக்கியம் - வேத சிவாகமங்கள். ஸ்ரீ என்பது சீ - என்றாகிப், பின் சி - எனக் குறுகியது.

சரதா மறையோ
சகலா கமது
பரதே வதையான்
பழனா புரிவாழ்

தயன்மாலும்
லறியாத
தருசேயே
பெருமானே.

193

வனிதைபுடல் காய நின்ற வுதிமதி லேயு ருண்டு
வயிறிந்நெடு நாள் கைந்து புவிமீதே
மனிதருரு வாகி வந்து அதுதினமு மேவ ளர்ந்து
வயதுபதி னாறு சென்று வடிவாகிக்
கனகமூலை மாதர் தங்கள் வலையில்மிக வேயு முன்று
கனிவதுட னேய கைந்து பொருள்தேடிக்
கனபொருளெ லாமி முந்து மயலின்மிக வேய கைந்து
கசடனெனை யாள வுன்ற னருள்தாராய்
புனமதனில் வாழு கின்ற வறிதைரகு நாதர் தந்த
புதல்வியித மூற லுண்ட புலவோனே
பொருமதனை நீறு கண்ட அரியசிவ னுரு கந்த
புதியமயி லேறு கந்த வடிவேலா
பனகமணி மாம தங்கி குமரிவெகு நீனி சண்டி
பரமகவி யாணி தந்த பெருவாழ்வே
பகையகரர் மாள வென்று அமரர்சிறை மீள வென்று
பழநிமலை மீதி னின்ற பெருமானே.

194

வாதம் பித்தமி டாவயி றினைகள்
தேம் பற்சனி சூலை கோதர
மாசங் கட்பெரு மூலவி யாதிகள் குளிர்காசம்
மாறுங் கக்கலொ டேசில நோய்பிணி
யோடுந் தத்துவ காரர்தொ ணாறறு
வாருஞ் சுற்றினில் வாழ்சதி காரர்கள் வெகுமோகர்

192. வரதன் - வரம் அளிப்பவன். ஓரில் - ஆராய்ந்தால். வருகாதது
எது - வாராதது எது. இரத ஆதிகளால் - இரசவாதத்தால்.

193. மதியொடு - மதியைப் போல.

194. மாசு அங்கண் - கண்ணோய். கபாய் - உடம்பு. தூசு - ஆடை.
குலாய் - அலங்கரித்து. (தூவஞ் சுத்தடியார்) தூஅம் சுத்த அடியார் -
தூய்மை வாய்ந்த அழகிய சுத்த அடியார். வேடம் கட்டி - கிழவேடம்
பூண்டு. வளி - வள்ளி.

குழ்துன் சித்ரக பாயைமு வாசைகொ
 டேதுஞ் சற்றுண ராமலெ மாயைசெய்
 சோரம் பொய்க்குடி லேசுக மாமென இதின்மேவித்
 தூசின் பொற்சர மோடுகு லாயுல
 கேழும் பிற்பட வோடிடு மூடண
 தூவஞ் சுத்தடி யாரடி சேரநி னருள்தாராய்

தீதந் தித்திமி தீதக தோதிமி
 டேண் டுட்டு டேடு டேடு
 சேசெஞ் செக்கெண தோதக தீகுட வெனபோரி
 சேடன் சொக்கிட வேலைக டாகம
 லாமஞ் சுற்றிட வேயசு ரார்கிரி
 தீவும் பொட்டெழு வேயனல் வேல்விடு மயில்வீரா

வேதன் பொற்சிர மீதுக டாவிந
 லீசன் சற்குரு வாயவர் காதினில்
 மேவும் பற்றிலர் பேறரு ளோதிய முருகோனே
 வேடங் கட்டிபி னேகிம காவளி
 மாலின் பித்துற வாகிவி னோர்பணி
 வீரங் கொட்பழ னுபுரி மேவிய பெருமாளே.

195

வார ணந்தனை நேரான மாமுலை
 மீத ணிந்திடு பூணூர மாரொளி
 வால சந்திர னேராக மாமுக மெழில்கூர
 வார ணங்கிடு சேலான நீள்விழி
 யோலை தங்கிய வார்காது வாவிட
 வான இன்சுதை மேலான வாயித முமுதூறத்

தோர ணஞ்செறி தார்வாழை யேய்தொடை
 மீதில் நின்றிடை நூல்போலு லாவியெ
 தோகை யென்றிட வாகாக ஹுரன தடைமானார்
 தோத கந்தனை மாமாயை யேவடி
 வாக நின்றதெ னாசூய வோர்வது
 தோணி டும்படி நாயேனுள் நீயருள் தருவாயே

கார ணந்தனை யோராநி சாசரர்
 தாம டங்கலு மீருக வானவர்
 காவ விந்திர னுடான வேயயில் விடுமீரா

195. அனநடை - அன்னம் போன்ற நடை. மானார் - மாதர்.
 தோதகம் - வஞ்சனை.

கார்வி டந்தனை யூனாக வானவர்
 வாழ்த நும்படி மேனா லேமிசை
 காள கண்டம காதேவ னூர்தரு முருகோனே

ஆர ணன்றனை வாதாடி யோருரை
 ஓது கின்றென வாராதெ னாவ
 னுண வங்கெட வேகாவ லாமதி லிடும்வேலா

ஆத வன்கதி ரோவாது லாவிய
 கோபு ரங்கிளர் மாமாது மேவிய
 ஆவி னன்குடி யோனேசு ரர்திபர் பெருமானே.

196

விதமி சைந்தினி தாமலர் மாலைகள்
 குழல ணிந்தநு ராகமு மேசொலி
 விதர ணஞ்சொலி வீறுக ளேசொலி யழகாக

விரிகு நும்பைக ளாமென விறிய
 கனக சம்ப்ரம மேருவ தாமதி
 விரக மொங்கிய மாமுலை யாலெதி ரமர்நாடி

இதமி சைந்தன மாபென வேயின
 நடைந டந்தனர் விதியி லேவர
 எவர்க ளஞ்சித மால்கொளு மாதர்கண் வலையாலே

எனது சிந்தையும் வாடிவி டாவகை
 அருள்பு ரிந்தமு காகிய தாமரை
 இரு பதங்கனி னாலெனை யாவ்வது மொருநாளே

மதமி சைந்தெதி ரேபொரு ருரனை
 யுடவி ரண்டு கு றும்வீழ வேசின
 வடிவு தங்கிய வேலினை யேவிய அதிதிரா

மதுர இன்சொலி மாதுமை நாரணி!
 கவுரி யப்பிகை யாபனை பார்வதி
 பவுன சுந்தரி காரணி யோகினி சிறுவோனே

பதமி சைந்தெழு லோகமு மேவலம்
 நொடியில் வந்திடு மாமயில் மீதொரு
 பவனி வந்தக்கு பாகர சேவக விறல்விரா

பருதி யின்ப்ரபை கோடிய தாமனும்
 வடிவு கொண்டருள் காசியின் மீறிய
 பழநி யங்கிரி மீதினில் மேவிய பெருமானே.

196. விதம் இசைந்து - பல விதங்களில் அவாவுற்று, விதரணம் - கல்லறிவு. விரகம் - காம மயக்கம். அனமாம் என - அன்னநடை போல. சிதம் - சித்தம், உள்ளம். பிரபை - ஒளி.

197

விரைமருவு மலர ணிந்த கரியபுரி குழல்ச ரிந்து
 விழவதன மதவி ளங்க அதிமோக
 விழிபுரள முலைகு லுங்க மொழிகுழற அணைபு குந்து
 விரகமயல் புரியு மின்ப மடவார்ப்பால்
 இரவுபக லணுகி நெஞ்ச மறிவழிய வருகு மந்த
 இருளகல வுனது தண்டை யணிபாதம்
 எனதுதலை மிசைய ணிந்து அழுதழுது னருள்வி ரும்பி
 யினியபுகழ் தனைவிளம்ப அருள்தாராய்
 அரவில்விழி துயில்மு குந்த னலர்கமல மலர்ம டந்தை
 அழகிவொடு தழுவு கொண்டல் மருகோனே
 அடலசுர ருடல்பி ளந்து நிணமதனில் முழுகி யண்ட
 அமரர்சிறை விடுப்ர சண்ட வடிவேலா
 பரவைவரு விடம ருந்து மிடறுடைய கடவுள் கங்கை
 படர்சடையர் விடைய ரன்ப ருளமேவும்
 பரமரு ளியக டம்ப முருக அறு முகவ கந்த
 பழநிமலை தனில மர்ந்த பெருமானே.

198

வேயி சைந்தெழு தோள்கள் தங்கிய
 மாதர் கொங்கையி னேழு யங்கிட
 விணி லுஞ்சில பாத கஞ்செய அவமேதான்
 விறு கொண்டிட னேவ ருந்தியு
 மேயு லைந்தவ மேதி ரிந்துள
 மேக வன்றறி வேக லங்கிட வெகுதூரம்
 போய லைந்துழ லாகி நொந்துபின்
 வாடி லைந்தென தானி வெம்பியெ
 பூத லந்தனி லேம யங்கிய மதிபோகப்
 போது கங்கையி வீர்சொ ரிந்திரு
 பாத பங்கய மேவ ணங்கியெ
 பூசை யுஞ்சில வேபு ரித்திட அருள்வாயே
 தீயி சைந்தெழு வேயி லங்கையில்
 ராவ ணன்சிர மேய ரிந்தவர்
 சேனை யுஞ்செல மாள வென்றவன் மருகோனே

தேச மெங்கணு மேபு ரந்திடு

சூர்ம டிந்திட வேலின் வென்றவ்

தேவர் தம்பதி யாள அன்புசெய்:

திடுவோனே

ஆயி சுந்தரி நீலி பிங்கலை

போக அந்தரி சூலி குண்டனி

ஆதி யம்பிகை வேத தந்திரி

யிடமாகும்

ஆல முண்டர னாரி றைஞ்சவொர்

போத கந்தனை யேயு கந்தருள்

ஆவி னன்குடி மீதி லங்கிய

பெருமாளே..

நான்காவது படைவீடாகிய

திருவேரகம் (சுவாமிமலை)

199

அவாமரு வினுவசு தைகாணும டவாரெனு

மவார்கனலில் வாழ்வென்

றுணராதே

அராநுக ரவாதையு றுதேரைக திநாடும்

றிவாகியுள மால்கொண்

டதனாலே

சிவாயமெ னுநாமமொ ருகாலுநி னையாததி

மிராகரனை வாடுவன்

றருள்வாயே

திரோதம லமாறும் டியார்கள ருமாதவர்

தியானமுறு பாதந்

தருவாயே

உலாவினி யகானுவி னிலாவும யில்வாகன

முலாசமுட னேறுங்

கழலோனே

உலாவுத யபாநுச தகோடியு ருவானவொ

ளிவாகுமயில் வேலங்

கையிலோனே

துவாதச புயாசல சடாநந வராசில

சுதாளயினர் மானன்

புடையோனே

சுராதிப திமாலய னுமாறொடு சலாமிடு

சுவாமிமலை வாழும்

பெருமாளே.

199. வசுதை - பூமி. அவா மருவு+இன்னு=ஆசையும் துன்பமும் சிறைந்த மாதருடன் வாழ்தல் துன்பம். அரா நுகர் அவாதை - பாம்பு உண்ணுகின்றபோது தேரைபடும் வாதனை. திமிராகரன் - இருள் உடைபவன், அஞ்ஞானி. திரோதமலம் மாறும் - உன்னை மறத்தல் என்னும் சூற்றந்தை நீக்குகின்ற. உலா இனிய கானுவின் சிலாவுமயில் - யானையை யும் இனிய காட்டில் உலாவும மயிலையும். நூறுகோடி சூரிடர் தோன்றியது தோன்ற ஒளியுடையது வேல். சடாநந - ஆறு முகங்களை யுடையவனே.

200

ஆனனமு கந்து தோளொடு

தோளினைக லந்து பாலன

ஆரமுது கண்டு தேனென

இதழறல்

ஆதரவி னுண்டு வேல்விழி

பூசலிட நன்று காணென

ஆனையுர மெங்கு மோதிட

அபிராம

மானனைய மங்கை மார்மடு

நாபியில்வி முந்து கிடமில்

மாயுமனு விற்ப வாசைய

தறவேயுள்

வாரிசப தங்கள் நாயடி

யேன்முடிபு னைந்து போதக

வாசகம்வ முங்கி யாள்வது

மொருநாளே

ஈனவதி பஞ்ச பாதக

தானவர்ப்ர சண்ட சேனைக

ளீடழிய வென்று வானவர்

குலசேனை

ஏவல்கொளு மிந்த்ர லோகவ

சீகரவ லங்குரு தாகர

ராசதம றிந்த கோமள

வடிவோனே

சோனைசொரி குன்ற வேடுவர்

பேதைபயில் கின்ற ஆறிரு

தோளுடைய கந்த னேவய

லியில்வாழ்வே

சூனிகையு யர்ந்த கோபுர

மாளிகைபொ னிஞ்சி சூழ்தரு

சுவாமிமலை நின்று லாவிய

பெருமானே.

201

ஆனாத பிருதிவிப் பாச நிகளமும்

மாமாய விருளுமற் றேகி பவமென

வாகாச பரமசிற் சோதி பரையை

டைந்துளாமே

ஆரூறி னதிகமக் க்ராய மநுதினம்

யோகீச ரெவருமெட் டாத பரதுரி

யாதீத மகளமெப் போது முதயம

நந்தமோகம்

200. கிடமில் மாயும் - புழுப்போல அழிகின்ற. மனு இன்பம் - மனித இன்பம். அசுரர்கள் பஞ்சபாதகம் செய்பவர். இராசத குணங்களை அறிந்தவன் முருகன். சோனை - மறை. வயலி - வயலூர். சூனிகை - சிவர முற்றம்.

வானாதி சகலவித் தார விபவரம்
 லோகாதி முடிவுமெய்ப் போத மலையன்
 மாஸீச ரெனுமவற் கேது விபுலம் சங்கையால்நீள்
 மாளாத தனிசமுற் றுய தரியநி
 ராதார முலைவில்சற் சோதி நிருபமு
 மாறாத சுகவெளத் தாணு வுடனினி தென்றுசேர்வேன்
 நானாவி தகருவிச் சேனை வகைவகை
 சூழ்போது பிரபலச் சூரர் கொடுநெடு
 நாவாய்செல் கடலடைத் தேறி நிலைமையி லங்கைசாய்
 நாலாறு மணிமுடிப் பாவி தனையடு
 சீராமன் மருகமைக் காவில் பரிமள
 நாவிக வயவியக் கீசர் குமரக டம்பவேலா
 காணாடு மெயினர்தற் சாதி வளர்குற
 மானோடு மகிழ்கருத் தாதி மருடரு
 காதாடு முனதுங் ட்பாண மெனதுடை நெஞ்சுபாய்தல்
 காணாது மமதைவிட் டாவி யுயவருள்
 பாராயெ னுரைவெகுப் ப்ரீதி யினையவ
 காவோரி வடகரைச் சாமி மலையுறை தம்பிரானே.

202

இராவினிருள் போலும் பராவுகுழ லாலும்
 இராமசர மாசும் விழியாலும்
 இராகமொழி யாலும் பொருதமுலை யாலும்
 இராதஇடை யாலும் இளைஞோர்நெஞ்.
 சராவியிரு போதும் பராவிவிழ வேவந்
 தடாதவிலை கூறும் மடவாரன்
 படாமடை யேனுஞ் சுவாமியடி தேடும்
 அநாதிமொழி ஞானந் தருவாயே.

201. பிரிதிவிப் பாசம் - மண்ணாசை. நீகளம் - விலங்கு. விபுலம் - பெருளம் கொண்டது. அசங்கையால் நீள் - ஐயம் அச்சம் இல்லாது கீழ்த்து. வெள்ளம் - டெளம்.

202. அராவி - அரம் அறுப்பது போல அறுத்து. இருபோது-பகல் இரவு. அடாத விலை - நியாயத்தக்கு மேற்பட்ட விலை. (மடவார் + அன்பு + அடாமல் - விடைபாதர் ஆகை என்னைத் திண்டாதபடி) இனிது + ஓது + அன்பினர். குணம் - குணம் - விராவேசத்தால் கொக்கரித்தல். தரால் - தரும்பு. செததை நெருடில் அழிவது போல. சுபானம் - கன்மை. சுபானம் உறும் தபோதனர்கள் - நன்மையே உள்ளத்தில் கிணையும். தவச் சேவர்கள்.

குராவினிழல் மேவுங் குமாரனென நாளுங்
 குலாவியினி தோதன் பினர்வாழ்வே
 குணுமைடு குரன் பணுமுடிக டோறுங்
 குடாவியிட வேலங் கெறிவோனே
 துரானுமிகு தீமுன் பிராதவகை போலுந்
 தொடாமல்வினை யோடும் படிநூறுஞ்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும் பெருமானே.

203

இருவினை புனைந்துஞான விழிமுனை திறந்துநோயி
 னிருவினை யிடைந்துபோக மலமூட
 இருளற விளங்கியாறு முகமொடு கலந்துபேத
 மிலையென இரண்டுபேரு மழகான
 பரிமள சுகந்தவீத மயமென மகிழ்ந்துதேவர்
 பணியவிண் மடந்தைபாத மலர் தூவப்
 பரிவுகொ டநந்தகோடி முநிவர்கள் புகழ்ந்துபாட
 பருமயி லுடன் குலாவி வரவேணும்
 அரியய னறிந்திடாத அடியினை சிவந்தபாதம்
 அடியென விளங்கியாடு நடராசன்
 அமுலுறு மிரும்பின் மேனி மகிழ்மர கதம்பெணுகம்
 அயலணி சிவன்புராரி யருள்சேயே
 மருவலர்கள் திண்பனார முடியுடல் நடுங்க ஆவி
 மறவியுண வென்றவேலை யுடையோனே
 வளைகுல மலங்குகாவி ரியின்வட புறஞ்சுவாமி
 மலைமிசை விளங்குதேவர் பெருமானே.

204

எந்தத் திகையினு மலையினு முவரியி
 னெந்தப் படியினு முகடினு முளபல
 எந்தச் சடலமு முயிரியை பிறவியி னுழலாதே

203. இருவினை - பெருஞ் செயல், சிவயாகம். முனை - லலாட
 கந்திச் சுழி. நோயின் இருவினை - நோயாக வரும் புண்ணிய பாவ வினைகள்.
 இடைந்து போக - தோற்று ஓட. இரண்டு பேரும் - நீயும் நானும். திண்
 பனார - வலிப அலங்கரித்த.

இந்தச் சடமுட னுயிர்நிலை பெறநளி
 னம்பொற் கழலினை களிம்மரு மலர்கொடு
 என்சித் தழுமன முருகநல் சுருதியின் முறையோடே

சந்தித் தரகர சிவசிவ சரணென
 கும்பிட் டிணையடி யவையென தலைமிசை
 தங்கப் புளகித மெழிறு விழிபுனல் குதிபாயச்
 சம்பைக் கொடியிடை விபுதையி னழகுமு
 னந்தத் திருநட மிடுசர னழகுற
 சந்தச் சபைதனி லெனதுள முருகவும் வருவாயே

தொந்தத் திருகுட தகுகுட டிமிடிமி
 தந்தத் தனதன டுடுடு டமடம
 துங்கத் திசைமலை யுவரியு மறுகச லரிபேரி
 துன்றச் சிலைமணி கலகல கலினை
 சிந்தச் சுரர்மல ரயன்மறை புகழ்தர
 துன்புற் றவுணர்கள் நமனுல குறவிடு மயில்வேலா

கந்தச் சடைமுடி கனல்வடி வடலணி
 யெந்தைக் குயிரெனு மலைமகள் மரகத
 கந்தப் பரிமள தனகிரி யுமையரு ளினையோனே
 கஞ்சப் பதமிவர் திருமகள் குலமகள்
 அம்பொற் கொடியிடை புணரரி மருகநல்
 கந்தப் பொழில்சிகழ் குருமலை மருவிய பெருமானே.

205

ஒருவரையு மொருவரறி யாம னுந்திரிந்
 திருவினையி னிடர்கலியொ டாடி நொந்துநொந்
 துலையிவிடு மெழுகதென வாடிமுன்செய் வஞ்சனையாலே
 ஒளிபெறவெ யெழுபுமர பாவை துன்றிடுங்
 கயிறுவித மெனமருவி யாடி விண்பறிந்
 தொளிருமின ளுருவதென வோடி யங்கம்வெந்
 திடுவேனைக்

கருதியொரு பரம்பொரு ளீது என்றுடன்
 செவியினையி னருளியுரு வாசி வந்தளன்
 கருவினையொ டருமலமு நீறு கண்டுதண் டருமாமென்

204. திகை - திசை. எந்த உடலில் வாழும் உயிர்சேர் பிறப்புக்
 களிலும் யான் உழன்று திரியாமல். சடம் - உடல் உயிர் நிலைபெற - உயிர்
 வீட்டுகத்தை அடைய சம்பை - மின்னல், விபுதை - தேவதை; தேவ
 சேனை. சல்லரி, பேரி - வாத்தியங்கள். உவரி மறுக - கடல் கலங்க.
 கந்தச் சடை - மணம் பொருந்திய சடை.

கருணைபொழி கமலமுக மாறு மிந்துளந்

தொடைமகுட முடியுமொளிர் தூபு ரஞ்சரன்

கைகலென மயிலின்மிசை யேறி வந்துகந்

தெனையான்வாய்

திரிபுரமு மதனுடனு நீறு கண்டவன்

தருணமழ விடையனட ராச னெங்கணுந்

திகழருண கிரிசொருப னாதி யந்தமங்

கறியாத

சிவயநம நமசிவய கார ணன்சுரந்

தமுதமதை யருளியெமை யாளு மெந்தைதன்

திருவுருவின் மகிழெனது தாய் பயந்திடும்

புதல்வோனே

குருகுக்கொடி யுடன்மயிலி லேறி மந்தரம்

புவனகிரி சுழலமறை யாயி ரங்களுங்

குமரகுரு வெனவலிய சேட னஞ்சவந்

திடுவோனே

குறமகளி னிடைதுவள பாத செஞ்சிலம்

பொலியவொரு சசிமகளொ டேக லந்துதிண்

குருமலையின் மருவுகுரு நாத வும்பர்தம் பெருமாளே.

206

கடாவினிடை வீரங் கெடாமலினி தேறுங்

கடாவினிக ராகுஞ்

சமனாருங்

கடாவிவிடு தூதன் கெடாதவழி போலுங்

கனுவில்வினை யாடுங்

கதைபோலுங்

இடாதுபல தேடுங் கிராதர்பொருள் போலிங்

கிராமலுயிர் கோலிங்

கிதமாகும்

இதாமெனிரு போதுஞ் சதாவின்மொழி யாலின்

றியாலுமுனை யோதும்

படிபாராய்

விடாதுநட நாளும் பிடாரியுட னாடும்

வியாகரண ஈசன்

பெருவாழ்வே

205. எழுபு - எழுந்து. மரபாவை துன்றிடுங் கயிறு - பொம்ம லாட்டத்தில் மரப்பாவையைக் கட்டியுள்ள கயிறு. அங்கம் வெந்திடு வேனை - ஈற்றில் உடல் வெந்துபோய் மறைகின்ற என்னை. இந்துளம் - கடம்பு. தருணம் - இளமை. குருகு கொடி - கோழிக் கொடி. சேடன் - ஆதிசேடன். சசிமகள் - இந்திராணியின் மகள் தேவசேனே.

206. கடாவி விடு தூதன் - தூண்டியனுப்பிய தூதன். குரன் பகாரம் உயிர் - குரனுடைய அலங்கார உயிர். பகாரம் - அலங்காரம். ஓடுகின்ற மூச்சையும், ஐம்புலன்களையும் நல்லபடி உள்ளே அடக்குகின்ற ஞான தவ முனிவர்கள்.

விகாரமுறு சூரன் பகாரமுயிர் வாழ்வும்
 விநாசமுற வேலங்
 கொடாதுநெடு தூரந் தடாதுமிக வோடுஞ்
 சுவாச மதுதானைம்
 சுபானமுறு ஞானந் தபோதனர்கள் சேருஞ்
 சுவாமிமலை வாழும்
 கெறிவோனே
 புலனோடுஞ்
 பெருமானே.

207

கடிமா மஸர்க்கு ளின்ப முளவேரி கக்கு நண்பு
 தருமா கடப்ப மைந்த
 கனமேரு வொத்தி டும்ப னிருமாபு யத்த ணிந்த
 கருணாக ரப்ர சண்ட
 வடிவார் குறத்தி தன்பொ னடிமீது நித்த முந்தண்
 முடியான துற்று கந்து
 வளவாய்மை சொற்ப்ர பந்த முளகீர னுக்கு கந்து
 மலர்வாயி லக்க ணங்க
 அடிமோனை சொற்கி ணங்க வலகாமு வப்ப என்று
 னருளால ளிக்கு கந்த
 அடியேனு ரைத்த புன் சொ லதுமீது நித்த முந்த
 ணருளேத ஹைத்து கந்து
 செடிதேரு டற்கு டம்பை தனின்மேவி யுற்றி டிந்த
 படிதான லக்க ணிங்க
 திறமாத வர்க்க னிந்து னிருபாத பத்ம முய்ந்த
 திருவேர கத்த மர்ந்த
 தொடைமாலை
 கதிர்வேலா
 பணிவோனே
 எரியல்போதி
 பெரியோனே
 வரவேணும்
 ணுறலாமோ
 பெருமானே.

208

கதிரவனெ முந்து லாவு திசையளவு கண்டு மோது
 கடலளவு கண்டு மாய
 கண்பண்பு யங்க ராஜன் முடியளவு கண்டு தாள்கள்
 கவினறந டந்து தேயும்
 இதமிதமி தென்று நாளு மருகருகி ருந்து கூடு
 மிடமிதமி தென்று சோர்வு
 மருளாலே
 வகையேபோய்
 படையாதே

207. கடி - மணம். வேரி - தேன். 'உலக முவப்ப' என்ற தொடரை எடுத்துக் கொடுத்து உதவிபு முருகன். செடி - பாவம். உடம்பு என்னும் கூடு. அலக்கன் - துன்பம். மாதவர் கனிந்து பதங்கண்டு உய்ந்தனர்.

இசையொடுபு கழ்ந்த போது நழுவிப்பர் சண்டர் வாச
விரவுபகல் சென்று வாடி யுழல்வேனோ

மதுகரமி டைந்து வேரி நருநறவ முண்டு பூக
மலர்வளநி றைந்த பாளை மலருடே
வகைவகையெ முந்து சாம வதிமறைவி யந்து பாட
மதிநிழலி டஞ்சு வாமி மலைவாழ்வே

அதிரவரு சண்ட வாயு வெனவருக ருங்க லாப
அணிமயில்வி ரும்பி யேறு மினையோனே
அடைவொடுல கங்கள் யாவு முதவிநிலை கண்ட பாவை
அருள்புதல்வ அண்ட ராசர் பெருமானே.

209

கறைபடுமு டம்பி ராதெனக்
கருதுதலொ ழிந்து வாயுவைக்
கருமவச னங்க ளால்மறித் தன்னு திக்
கவலைபடு கின்ற யோககற்
பனைமருவு சிந்தை போய்விடக்
கலகமிடு மஞ்சம் வேரறச் செயல்மாளக்

குறைவறநி றைந்த மோனநிர்க்
குணமது பொ ருந்தி வீடுறக்
குருமலைவி ளங்கு ஞானசற் குருநாதர்
குமரசர னென்று கூதளப்
புதுமலர்சொ ரிந்து கோமளப்
பதயுகள புண்ட ரீகமுற் றுணர்வேனோ

சிறைதனைவி ளங்கு பேர்முடிப்
புயலுடன டங்க வேபிழைத்
திமையவர்கள் தங்க ஞர்புகச் சமராடித்

208. புயங்க ராசன் முடியளவு கண்டு - பாதாள லோகம் வரை
சென்று கண்டு கால்கள் கவின் அற - கால்கள் அழகு கெடும்படி.

209. கரும வசனம் - ஆகருடண, தம்பநாதி மந்திரங்கள்.
(மூச்சை இழுத்து அடக்குதற்குரிய மந்திரங்கள்). யோக மார்க்கம் நினைக்கும்
எண்ணம் அழியவும். அஞ்சம் - ஐம்புலன்களும், கூதளம் - கூதளச்
செடி. முடிப்புயல் - இந்திரன். அனல் ஊதி - வாயுவால் மூலாக்குனியை
எழுப்பி. சிந்துவாய்விட - கடல் ஒலிக்க. அந்த குடிகை - பொன் முடி.
கோ எனப் பிரமன் அழும்படி முனிந்தவன். லாளிதம் - லளிதம்-அழகு.
வாரணப் பிடி - யானையால் வளர்க்கப்பட்ட தேவசேனை.

திமிரமிகு சிந்து வாய்விடச்
சிகரிகளும் வெந்து நீறெழுத்
திகிரிகொள நந்த சூடிகைத்

திருமானும்

பிறைமவுளி மைந்த கோவெனப்
பிரமனைழு னிந்து காவலிட்
டொருநொடியில் மண்டு சூரனைப்

பொருதேறிப்

பெருகுமத கும்ப லாளிதக்
கரியெனப்ர சண்ட வாரணப்
பிடிதனைம ணந்த சேவகப்

பெருமாளே.

சுடயந்திரவாரணி. 210

காமியத் தழுந்தி
காலர்கைப் படிந்து
ஓமெழுத்தி லன்பு
ஓவியத்தி லந்த
தூமமெய்க் கணிந்த
சூரனைக் கடிந்த
ஏமவெற் புயர்ந்த
ஏரகத் தமர்ந்த

யினையாதே
மடியாதே
மிகஹி
மருள்வாயே
சுகலீலா
கதிர்வேலா
மயில்வீரா
பெருமாளே.

சுகலீலா 211

குமர குருபர முருக சரவண
குகசண் முககரி
குழக சிவகத சிவய நமவென
குரவ னருள்குரு

பிறகான

தமுத இமையவர் திமிர்த மிடுகட
லதென அநுதிள
அமலை அடியவர் கொடிய வினைகொடு
மபய மிடுகுர

மணியேயென்

முனையோதும்

ஸறியாயோ

திமிர எழுகட லுலக முறிபட
திசைகள் பொடிபட

வருசூரர்

210. காமியத்து - ஆசைப்படும் பொருள்களில். ஓம் எழுத்து - ஓம் என்னும் பிரணவ மந்திரம். ஓவியத்தில் அந்தம் - சித்திரம் போன்ற மோவரிடை முடிவை. தூமம் - நறும்புகை மணம். ஏம வெற்பு - பொன் மலை போன்ற மயில்.

211. நிருதர் கலகன் - அசுரர்களைக் கலக்கியவன். சமரமொடு - போர் செய்யக் கருதி. தவனம் - தாகம். அலகை - பேய். திமிதமிட - பேரொளி செய்ய.

சிகர முடியுடல் புலியில் விழவுயிர்

திறைகொட மர்பொரு

மயில்வீரர்

நமனை யுயிர்கொளு மழலி னிணைகழல்

நதிகொன் சடையினர்

குருநாதர்

நளின குருமலை மருவி யமர்தரு

நவிலு மறைபுகழ்

பெருமானே.

212

குமரகுரு பரமுருக குகனே குறச்சிறுமி

கணவசர வணநிருதர் கலகா பிறைச்சடையர்

குருவெனந னுரையுதவு மயிலா எனத்தினமு முருகாதே

குயில்மொழிநன் மடவியர்கள் விழியா லுருக்குபவர்

தெருவிலந வரதமன மெனவே நடப்பர்நகை

கொளுமவர்க ளுடைமைமன முடனே பறிப்பவர்க

ளனைவோரும்

தமதுவச முறவசிய முகமே மினுக்கியர்கள்

முலையிலுறு துகில்சரிய நடுவிதி நிற்பவர்கள்

தனமிவியர் மனமுறிய நழுவா வழப்பியர்கண் வலையாலே

சதிசெய்தவ ரவர்மகிழ அணைமீ துருக்கியர்கள்

வசமொழுகி யவரடிமை யெனமாத ரிட்டதொழில்

தனிதுழமுது மசடனையு னடியே வழுத்தஅருள்

தருவாயே.

சமரமொடு மசுரர்படை களமீ தெதிர்த்தபொழு

தொருநொடியி லவர்கள்படை கெடவே லெடுத்தவனி

தனில்நிருதர் சிரமுருள ரணதூள் படுத்திவிடு செரும்தே.

தவனமொடு மலகைநட மிடவீர பத்திரர்க

ளதிரநிண மொடுகுருதி குடிகாளி கொக்கரிசெய்

தசையுணவு தனிம்மகிழ விடுபேய் நிரைத்திரள்கள்

பலகோடி

திமிதமிட நரிகொடிகள் கழுகா டரத்தவெறி

வயிரவர்கள் சுழலவொரு தனியா யுதத்தைவிடு

திமிர்தின கரஅம்மர் பதிவாழ்வு பெற்றறுலவு முருகோனே

திருமருவு புயனயனொ டயிரா வதக்குரிசி

வடிபரவு பழநிமலை கதிர்காம முற்றுவளர்

சிவசமய அறுமுகவ திருவேர கத்தினுறை

பெருமானே.

212. சிவ சுதன் - சிவ குமாரன். திமிர் - இருண்ட. திறைகொடு - கவர்ந்து கொண்டு. அழலின் இணைகழல் - நெருப்புப் போன்ற இரண்டு அடிகள். நளினம் - நீர் குழந்தை.

213

கோமள வெற்பினை யொத்தத னத்தியர்
காமனை யொப்பவர் சித்தமு ருக்கிகள்
கோவை யிதழ்க்கனி நித்தமும் விற்பவர் மயில்காடை
கோகில நற்புற வத்தொடு குக்குட
ஆரணி யப்புள்வ கைக்குரல் சுற்றிகல்
கோலவி ழிக்கடை யிட்டும ருட்டிகள் விரகாலே
தூம மலர்ப்பளி மெத்தைப டுப்பவர்
யாரையு மெத்திம னைக்குள ழைப்பவர்
சோலை வனக்கிளி யொத்த மொழிச்சியர் நெழிகூடா
தூசுநெ கிழ்த்தரை சுற்றியு டுப்பவர்
காசுப றிக்கம றித்துமு யக்கிகள்
தோதக வித்தைப டித்துந டிப்பவ ருறவாமோ
மாமர மொத்துவ ரிக்குள் நெருக்கிய
சூரனை வெட்டிநி ணக்குட லைக்கொடி
வாரண மெச்ச அளித்த அயிற்கு கதிர்காம
மாமலை யிற்பழ நிப்பதி யிற்றனி
மாகிரி யிற்றணி கைக்கிரி யிற்பர
மாகிரி யிற்றிரை சுற்றிவ னைத்திடும் அலைவாயில்
ஏமவெயிற்பல வெற்பினி னற்பதி
னாலை சுத்தினி னுற்றுறு பத்தர்கள்
ஏதுநி னைத்தது மெத்த அளித்தரு னினையோனே
ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கக
வாமிம லைப்பதி மெச்சிய சித்தஇ
ராசத லட்சண லட்சுமி பெற்றருள் பெருமானே.

214

சரணகம லால யத்தை அரைநிமிட நேர மட்டில்
தவமுறைநி யானம் வைக்க அறியாத
சடகசட மூட மட்டி பவவினையி லேச னித்த
தமியன்மீடி யால்ம யக்க முறுவேனோ

218. கோமளம் - அழகு. இச்சை எழுப்புவதில் மன்மதனைப் போன்றவர். எத்தி - வஞ்சனை செய்து. தோதக வித்தை - வஞ்சக வித்தைகள். (ஒத்து + உவரிக்குள்) உவரிக்குள் - கடலுக்குள். தனி மாகிரி - தனிச்சயம் என்னும் தலம். (தனி + சையம் = தனிச்சயம்) பரமாகிரி - பரங்குன்று. ஏமம் - இன்பம்.

214. செச்சை - வெட்சி மாவை. அருணம் - சிவந்த. தளம் - இதழ்.

கருணைபுரி யாதி ருப்ப தெனகுறையி வேளை செப்பு
 கயிலைமலை நாதர் பெற்ற குமரோனே
 கடகபுய மீதி ரத்த மணியணிபொன் மாலை செச்சை
 கமழுமண மார்க டப்ப மணிவோனே
 தருணமிதை யாமி குத்த கனமதுறு நீள்ச வுக்க
 சகலசெவ்வ யோக மிக்க பெருவாழ்வு
 தகைமைசிவ ஞான முத்தி பரகதியு நீகொ டுத்து
 தவிபுரிய வேணு தெய்த்த வடிவேலா
 அருணதள பாத பத்ம மதுறிதழு மேது திக்க
 அரியதமிழ் தான ளித்த மயில்வீரா
 அதிசயம நேக முற்ற பழநிமலை மீது தித்த
 அழகதிரு வேர கத்தின் முருகோனே.

215

சுத்தியந ரப்புடனே லுப்புறுத சைக்குடனொ
 டப்புடனி ணச்சளிவ லிப்புடனி ரத்தகுைக
 சுக்கிலம்வி னைப்புழுவொ டக்கையும முக்குமயிர் சங்குமூளை
 துக்கம்வினை வித்தபினை யற்கறைமு னைப்பெருகு
 குட்டமொடு லிப்புருதி புற்றெழுதல் முட்டுவவி
 துச்சிபிள வைப்பொருமல் பித்தமொடு றக்கமிக வங்கமூடே
 எத்தனைநி னைப்பையும்கி னைப்பையும யக்கமுற
 லெத்தனைச லிப்பொடுக லிப்பையுமி டற்பெருமை
 எத்தனைக சத்தையும லத்தையும டைத்தகுடில் பஞ்சபூதம்
 எத்தனைகு லுக்கையுமி லுக்கையும னக்கவனை
 யெத்தனைக வட்டையுந டக்கையுமு யிர்க்குமும்
 எத்தனைபி றப்பையுமி றப்பையுமெ டுத்துலகில் மங்குவேனோ
 தத்தனத னத்தனத னத்தனவெ னத்திமிலை
 யொத்தமுர சத்துடியி டக்கைமுழ வுப்பறைகள்
 சத்தமறை யத்தொகுதி யொத்தசெனி ரத்தவெள மண்டியோடச்

215. சங்கு மூளை - சங்குபோல் வெளுத்த மூளை. திமிலை - ஒருவகைப் பறை. செனி இரத்த வெளம் - தோன்றிய இரத்த வெள்ளம். சுக்கிரி நெளிப்ப - ஆதிசெடன் நெளிய. செகத்தலம் விதித்து - உலகங்களைப் படைத்து, அமளி - படுக்கை.

சக்கிரிநெ ளிப்ப அவு ணப்பிணமி தப்பமரர்
கைத்தலம்வி ரித்தரக அ ரச்சிவபிழைத்தொமென
சக்கிரசி ரிச்சுவர்கள் அக்கணமெ பக்குவிட

வென்றவேலா

சித்தமதி லெத்தனைசெ கத்தலம்வி தித்துடன
ழித்துகம லத்தனைம ணிக்குடுமி பற்றிமலர்
சித்திரக ரத்தலம்வ ளிப்பபல குட்டிநட னங்கொள்வேளே
செட்டிவடி வைக்கொடுதி னைப்புனம திற்சிறுகு
றப்பெணம ளிக்குள்மகிழ் செட்டிகுரு வெற்பினுறை
சிற்பரம ருக்கொருகு ருக்களைன முத்தர்புகழ்

தம்பிரானே.

பிரானே

216

செகமாயை யுற்றெ னகவாழ்வில் வைத்த
திருமாது கெர்ப்ப

முட லூறித்

தெசமாத முற்றி வடிவாய் நிலத்தில்
திரமாய ளித்த

பொருளாகி

மகவாவி னுச்சி விழியான னத்தில்
மனைநேர்பு யத்தி

ஹவாடி

மடிமீத டுத்து விளையாடி நித்த
மணிவாயின் முத்தி

தரவேணும்

முகமாய மீட்ட குறமாதி னுக்கு
முனைமேல ணைக்க

வருந்தா

முதுமாம றைக்கு ளொருமாபொ ருட்குள்
மொழியேயு ரைத்த

குருநாதா

தகையாதெ னக்கு னடிகாண வைத்த
தனியேர கத்தின்

முருகோனே

தருகாவி ரிக்கு வடபாரி சத்தில்
சமர்வேலெ டுத்த

பெருமானே.

217

சேனாமயி லுந்த ரித்த வாஹையட ருங்க டைக்கண்
மாதரைவ சம்ப டைத்த

வசமாகிச்

சீமைறை யும்ப னாத்தி லாசையினை யென்ற வத்தை
காஸமுமு டன்கி டக்கு

மவர்போலே

216. குழந்தையாக வந்து அருள் புரியும்படி முருகப் பெருமானை
வேண்டும் பாடல் இது. முகம் மாயம் இட்ட - முக வசிகரம் கொண்ட.

காலுமயி ரும்பி டித்து மேவுசிலு கும்பி ணக்கு

நாளுமிக நின்ற லைத்த

விதமாய

காமகல கம்பி ணித்த தோதகமெ னுந்து வக்கி

சேயுடிமை யுங்க லக்க

முதலாமோ

ஏலமில் வங்க வர்க்க நாகம்வகு ளம்ப டப்பை

புகமரு தந்தழைத்த

கரவிரம்

யாவுமலை கொண்டு கைத்த காவிரிபு தம்பு சுற்றும்

ஏரகம மர்ந்த பச்சை

மயில்வீர

சோலைமடல் கொண்டு சக்ர மால்வரைய ரிந்த வச்சு

பாணியர்தொ முந்தி ருக்கை

வடிவேலா

சூர்முதிர்க்க வஞ்ச வெற்பும் வேலைநில மும்ப கைத்த

சூரனுட லுந்து ணித்த

பெருமானே.

218

தருவரிவ ராகு மென்று பொருணசையி னுடி வண்டு

தனைவிடுசொல் தூது தண்ட

முதலான

சரசகவி மாலை சிந்து கவிதுறைக ளேச லின்ப

தருமுதல தான செஞ்சொல்

வகைபாடி

மருவுகையு மோதி நொந்து அடிகள்முடி யேதெ ரிந்து

வரினுமிவர் வித மெங்க

எரிடமாக

வருமதுவொ போது மென்று வொருபணமு தாகி னஞ்சொல்

மடையரிட மேந டந்து

மனம்வேரூய

உருகிமிக வாக வெந்து கவிதைசொலி யேதி ரிந்து

உழல்வதுவு மேத விரந்து

விடவேநல்

உபயபத மால்வி ளங்கி யிகபரமு மேவ இன்ப

முதவியெனை யாள அன்பு

தருவாயே

குருகினொடு நாரை யன்றில் இரைகளது நாடி டங்கள்

குதிக்கொளிள வாளை கண்டு

பயமாகக்

குரைகடல்க ளேய திர்ந்து வருவதென வேவி ளங்கு

குருமலையின் மேல மர்ந்த

பெருமானே.

217. (மாதர் + ஐ) - ஐ - சாரியை. அவத்தை காலம் - தூங்கும் காலம். கரவிரம் - அலரி.

218. தண்டம் - தண்டகம் என்றவகை நூல்.

146

திருப்புகழ்

[நீன்காவது]

சுந்தரபாவி

219

தெருவினில் நடவா மடவார்

திரண்டொ றுக்கும்

வசையாலே

தினகர னெனவே லையிலே

சிவந்து திக்கும்

மதியாலே

பொருசிலை வளையா இளையா

மதன்தொ டுக்கும்

கணையாலே

புளகித முலையா ளலையா

மனஞ்ச வித்தும்

விடலாமோ

ஒருமலை யிருகூ றெழுவே

யுரம்பு குத்தும்

வடிவேலா

ஒளிவளர் திருவே ரகமே

யுகந்து நிற்கும்

முருகோனே

அருமறை தமிழ்நா லடைவே

தெரிந்து ரைக்கும்

புலவோனே

அரியரி பிரமா தியர்கால்

விலங்க விழ்க்கும்

பெருமானே.

பெருமானே

220

நாசர்தங் கடையதனில் வீரவிநான் மெத்த நொந்து

தடுமாறி

ஞானமுங் கெடஅடைய வழுவினா முத்த முந்தி

மெலியாதே

மாசகந் தொழுமுனது புகழினோர் சொற்ப கர்ந்து

சுகமேனி

மாமணங் கமழுமிரு கமலபா தத்தை நின்று

பணிவேனோ

வாசகம் புகலவொரு பரமர்தா மெச்சு கின்ற

குருநாதா

வாசவன் தருதிருவை யொருதெய்வா னைக் கிரங்கு

மணவாளா

கேசகஞ் சுரர்தருவு மகிழுமா வத்தி சந்து

புடைகுமுங்

கேசவன் பரவுகுரு மலையிலேயோ கத்த மர்ந்த

பெருமானே.

நாசர்தங் கடையதனில் 221

நாவேறு பாம ணத்த பாதார மேறி னைத்து

நாலாறு நாலு பற்று

வகையான

நாலாரு மாசு மத்தி னாலாய ஞான முத்தி

நாடோறு நாலு ரைத்த

நெறியாக

220. நாசர் - கேடு செய்பவர். கேசகம் - மூங்கில் மரம். சுரர் தரு - தேவர் உலகத்துக் கற்பக மரம் (தென்னை மரமுமாம்). சந்து - சந்தன மரம்.

நீவேறெ னுதி ருக்க நான்வேறெ னுதி ருக்க
 நேராக வாழ்வ தற்கு னருள்கூர
 நீடாரச் டாத ரத்தின் மீதேப ராப ரத்தை
 நீகாணெ னுவ னைச்சொ லருள்வாயே
 சேவேறு மீசர் சுற்ற மாஞான போத புத்தி
 சீராக வேயு ரைத்த குருநாதா
 தேரார்கள் நாடு சுட்ட சூரார்கள் மாள வெட்டு
 தீராகு காகு றத்தி மனவானா
 காவேரி நேர்வ டக்கி லேவாவி பூம னனத்த
 காவாரசு வாயி வெற்பின் முருகோனே
 காற்போலு மேனி பெற்ற மாகாளி வாலை சத்தி
 காமாரி வாயி பெற்ற பெருமானே.

222

நிலவினி லேயி ருந்து வகைமல ரேதெ ரிந்து
 நிறைகுழல் மீத ணிந்து குழைதாவும்
 நிகரறு வேலி னங்கள் வரிதர வாச கங்கள்
 நினைவற வேமொ ழிந்து மதனூலின்
 கலபம னோக ரங்க ளளவற வேபு ரிந்து
 கனியித மேய ருந்தி யநுராகக்
 கலவியி லேழு யங்கி வனிதையர் பால்ம யங்கு
 கபடனை யாள வுன்ற னருள்கூராய்
 உலகமொ ரேழு மண்ட ருலகமு மீசர் தங்கு
 முயர்கயி லாய மும்பொன் வரைதானும்
 உயிரொடு பூத மைந்து மொருமுத லாகி நின்ற
 உமையரு ளால்வ ளர்ந்த குமரேசா
 குலைபடு சூர னங்க மழிபட வேலெ றிந்த
 குமரக டோர வெங்கண் மயில்வாழ்வே
 கொடுமுடி யாய்வ் ளர்ந்து புயனிலை போலு யர்ந்த
 குருமலை மீத மர்ந்த பெருமானே.

221. நாலாறு நாலு - இருபத் தெட்டு. (ஆகமங்கள்) நாலாருமாகமம் - சரியை முதல் நான்கு பாதம் பொருந்திய ஆகமம். சடாதரம் - மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை எனப்படும் ஆறு ஆதாரங்கள். தேரார் - பகைவர். காமாரி - காமனை அழித்தவன். அனைச் சொல் - ஐக்கிய பதம்.

222. குலைபடு சூரன் - பதறுதல் அடைந்த சூரன். கடோரம் - கடுமை வாய்ந்த.

சீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

223

நிறைமதி முகமெனு
நெறிவிழி கணையெனு
உறவுகொள் மடவர்க
உனதிரு வடியினி
மறைபயி லரிதிரு
மருவல ரகரர்கள்
குறமகள் தனைமண
குருமலை மருவிய

மொளியாலே
நிகராலே
ஞறவாமோ
யருள்வாயே
மருகோனே
குலகாலா
மருள்வோனே
பெருமானே.

224

பரவரி தாகிய வரையென நீடிய
பணைமுலை மீதினி
பணிகளு லாவிட இழையிடை சாய்தரு
பயிலிகள் வாள்விழி

லுருவான
அயிலாலே

நிரவரி யோடியல் குழல்களி னுண்மலர்
நிரைதரு மூரலி
நிலவியல் சேர்முக மதிலுயர் மாமயல்
நினையெழ வேயலை

னகைமீது
வதுவாமோ

அரவணை யார்குழை பரசிவ ஆரண
அரனிட பாகம்
அமையுமை டாகினி திரிபுரை நாரணி
அழகிய மாதருள்

துறைசோதி
புதல்வோனே

குரவணி பூடண சரவண தேசிக
குக்கரு னாநிதி
குறமக ளானைமன் மருவிய பூரண
குருகிரி மேவிய

அமரசோ
பெருமானே.

225

பலகாதல் பெற்றிடவு மொருநாழி கைக்குளொரு
பலனேபெ றப்பரவு
பலபேரை மெச்சிவரு தொழிலேசெ லுத்தியுடல்
பதருமல் வெட்கமறு

கயவாலே
வகைகூறி

223. நிகர் - போர்.

224. அரவு அணையார் குழை - பாம்புப் படுக்கையுடைய திருமால்
வணங்கும். டாகினி - உமாதேவியின் ஒரு பெயர். குரவு + அணி.
தேசிகள் - குரு.

வினகாத லச்சைதணி மலையாமு லைச்சியர்கள்

வினையேமி குத்தவர்கள்

தொழினாலே

விடமேகொ டுத்துவெகு பொருளேப றித்தருளும்

வினமாதர் பொய்க்கலவி

யினிதாமோ

மலையே யெடுத்தருளு மொருவாள ரக்கனுடல்

வடமேரெ னத்தரையில்

விழவேதான்

வகையாவி டுத்தகனை யுடையான்ம கிழ்ச்சிபெறு

மருகாக டப்பமல

ரணிமாற்பா

சிலகாவி யத்துறைக ளுணர்வோர்ப டித்ததமிழ்

செவியார வைத்தருளு

முருகோனே

சிவனூர்த மக்குரிய வுபதேச வித்தையருள்

திருவேர கத்தில்வரு

பெருமானே.

பாதிநிதிநிதி 226

பாதி மதிநிதி போது மணிசடை

நாத ருளிய

குமரேசர்

பாகு கனிமொழி மாது குறமகள்

பாதம் வருடிய

மணவாளர்

காது மொருவிழி காக முறஅருள்

மாய னரிதிரு

முருகோனே

கால னெனையனு காம லுனதிரு

காலில் வழிபட

அருள்வாயே

ஆதி யயனெடு தேவர் சுரநுல

காளும் வகையுறு

சிறைமிளர்

ஆடு மயினினி லேறி யமரர்கள்

சூழ வரவரு

மினையோனே

குத மிகவளர் சோலை மருவுச

வாமி மலைதனி

ஹறைவோனே

சூர னுடலை வாரி சுவறிட

வேலை விடவல

பெருமானே.

225. கயம் - கிழமைச் செயல் ; களவு. உபதேசவித்து - பிரணவப் பொருள்.

226. பாகு - காப்ச்சிய வெல்லம், சுவறிட - வற்றிப் போக.

227

மகர கேத்னத்த னுருவி லானெ டுத்து	நெறிசேர்வார்
மதுர நாணி யிட்டு	
மலைய வேவ னைத்த சிலையி னூடொ ளித்த	
வலிய சாய கக்கண்	மடமாதர்
இகழ வாச முற்ற தலையெ லாம்வெ னுத்து	
இளமை போயொ ளித்து	விடுமாறு
இடைவி டாதெ டுத்த பிறவி வேர றுத்து	
னினிய தாள ளிப்ப	தொருநாளே
அகில மேழு மெட்டு வரையின் மீது முட்ட	
அதிர வேந டத்து	மயில்வீர
அசுரர் சேனை கெட்டு முறிய வான வர்க்கு	
அடைய வாழ்வ ளிக்கு	மினையோனே
மிகநி லாவெ றித்த அமுத வேணி நிற்க	
விழைசு வாமி வெற்பி	ஐயைவோனே
விரைய ஞான வித்தை யருள்செய் தாதை கற்க	
வினவ வோது வித்த	பெருமானே.

228

மருவே செறித்த குழலார் மயக்கி	
மதனா கமத்தின்	விரகாலே
மயலே யெழுப்பி யிதழே யருத்த	
மலைபோல் முலைக்கு	ஞறவாகிப்
பெருகாத லுற்ற தமிழேனை நித்தல்	
பிரியாது பட்ச	மறவாதே
பிழையே பொறுத்து னிருதாளி லுற்ற	
பெருவாழ்வு பற்ற	அருள்வாயே
குருவா யரற்கு முபதேசம் வைத்த	
குகனே குறத்தி	மணவாளர்
குளீர்கா மிகுத்த வளர்பூக மெத்து	
குடகா விரிக்கு	வடபரலார்

227. மகரகேதனன் - மீன் கொடியை உடைய மன்மதன். மலையவே-
மயங்கும்படி. உலகங்கள் ஏழின்மீதும், எட்டு மலைகளின்மீதும் முட்டும்
படி செலுத்திய மயில் வீரனே. அமுதவேணி நிற்க - அமுதச் சடையார்
நின்று கேட்கும்படி.

திருவே ரகத்தி லுறைவா யுமைக்கொர்

சிறுவா கரிக்கு

மினையோனே

திருமால் தனக்கு மருகா அரக்கர்

சிரமே துணித்த

பெருமானே.

229

முறுகு காள விடம யின்ற இருகண் வேலி னுளம யங்கி

முளரி வேரி முகைய டர்ந்த

முலைமீதே

முழுகு காதல் தனைம றந்து பரம ஞான வொளசி றந்து

முகமொ ராறு மிகவி ரும்பி

அயராதே

அறுகு தாளி நறைய விழ்ந்த குவளை வாச மலர்க ரந்தை

அடைய வாரி மிசைபொ ழிந்து

னடிபேணி

அவச மாகி யுருகுதொண்ட ருடன தாகி விளையு மன்பி

னடிமை யாகு முறைமை யொன்றை அருள்வாயே

தறுகண் வீரர் தலைய ரிந்து பொருத சூர னுடல்பி ளந்து

தமர வேலை சுவற வென்ற

வடிவேலா

தரள மூர லுமைமடந்தை முலையி லார அமுத முண்டு

தரணி யேழும் வலம்வ ருந்தின்

மயில்வீரா

மறுவி லாத தினைவி கைந்த புனம்வி டாம விதணி ருந்து

வலிய காவல் புனைய ணங்கின்

மணவாளா

மருவு ஞாம லணிசெ ருந்தி யடவி சூத வனநெ ருங்கி

வளர்சு வாரி மலைய டர்ந்த

பெருமானே.

230

வாதமொடு சூலை கண்ட மாலைசூலை நோவு சந்து

மாவலிவி யாதி குன்ம

மொடுகாசம்

வாயுவுட னேப ரந்த தாமரைகள் பீன சம்பின்

மாதர்தரு பூட னங்க

ளெனவாகும்

பாதகவி யாதி புண்க ளானதுட னேதொ டர்ந்து

பாயலைவி டாது மங்க

இவையான்றின்

பாதமல ரான தின்க னேயமற வேம றந்து

பாவமது பான முண்டு

வெறிமூடி

229. கரந்தை - திருநீற்றுப்பச்சை. தமரவேலை - ஒலிக்கும் கடல், ஞாமல் - புலிநகக் கொன்றை.

230. சந்து - எலும்பு கூடும் இடங்களில் நோய்.

ஏதமுறு பாச பந்த மானவலை யோடு முன்று

சனமிகு சாதி யின்க

னதிலேயான்

ஈடழித லான தின்பின் மூடனென வோது முன்புன்

ஈர அருள் கூர வந்து

எனையாள்வாய்

சூதமகிழ் பாலை கொன்றை தாதுவளர் சோலை துன்றி

சூழுமதில் தாவி மஞ்சி

னளவாகத்

தோரணநன் மாட மெங்கு நீடுகொடி யேதழைந்த

சுவாமிமலை வாழ வந்த

பெருமானே.

231

வார முற்ற பண்பின் மாத முற்ற நண்பி

னீடு மெய்த்து யர்ந்து

வயதாசி

வாலை யிற்றி ரிந்து கோல மைக்கண் மங்கை

மார்க ளுக்கி சைந்து

பொருள்தேடி

ஆர மிக்க பொன்க ளால மைத்த மர்ந்த

மாப ணிக்கள் விந்தை

யதுவான

ஆட கொப்ப மைந்த வோலை முத்த முங்கொ

டாவி மெத்த நொந்து

திரிவேனோ

சூர னைத்து ரந்து வேர றப்பி ளந்து

சூழ்சு ரர்க்க ணன்பு

செயும்விரா

சூக ரத்தொ டம்பு தானெ டுத்து வந்த

சூத னுக்கி சைந்த

மருகோனே

ஏரெ திர்த்து வந்து நீர்கள் கட்டி யன்று

தானி றைக்க வந்த

தொருசாலை

யேமி குத்து யர்ந்த மாவ யற்கள் மிஞ்சு

மேர கத்த மர்ந்த

பெருமானே.

232

வார்குழ லைச்சொரு கிக்கரு விற்குழை

காதொடி னைத்தசை யக்கதிர் பற்கொடு

வாயிதழ் பொற்கம லர்க்குமி மொத்துள

துண்டகீவ

வார்குழ கிற்புய நற்கழை பொற்குவ

டாடிள நிர்ச்சுரர் பொற்குட மொத்தினை

மார்பழ கிற்பொறி முத்தொளிர் சித்திர

ரம்பைமாதர்

காருறும் வித்திடை யிற்கத வித்தொடை
 சேரல்குல் நற்பிர சத்தட முட்கொடு
 கால்மறை யத்துவ ளச்செறி பொற்கலை யொண்குலாவக்
 கார்குயி லைக்குர லைக்கொடு நற்றெரு
 மீதின்றெ ளித்துந கைத்துந டிப்பவர்
 காமனு சுப்பம ளிச்சுழல் குத்திரர் சந்தமாமோ
 குரர்ப பதைக்கர வுட்கிநெ ளித்துய
 ராழியி ரைப்பநி னைக்குட லைக்கழு
 சூழந ரிக்கெரு டக்கொடி பற்பல சங்கமாகச்
 சூழ்கிரி யைக்கைத டித்தும லைத்திகை
 யானையு முற்றிந டுக்கிம தப்பொறி
 சோரந கைத்தயி லைக்கொடு விட்டருள் செங்கைவேலா
 ஏரணி நற்குழ லைக்கக னச்சகி
 மோகினி யைப்புணர் சித்தொரு அற்புத
 வேடமு தச்சொரு பத்தகு றத்திம ணங்கொள்வோனே
 ஏரக வெற்பெனு மற்புத மிக்கசு
 வாமிம லைப்பதி நிற்குமி லட்சண
 ராசத லட்சண லட்சுமி பெற்றருள் தம்பிரானே.

233

வார்குழல் விரித்துத் தூக்கி வேல்விழி சுழற்றிப் பார்த்து
 வாவென நகைத்துத் தோட்டு குழையாட
 வாசக முரைத்துச் சூத்ர பாவையெ னுறுப்பைக் காட்டி
 வாசனை முலைக்கச் சாட்டி யழகாகச்
 சீர்கலை நெகிழ்த்துப் போர்த்து நூலிடை நெளித்துக்காட்டி
 தீதெய நடித்துப் பாட்டு குயில்போலச்
 சேருற அழைத்துப் பார்த்து சார்வுற மருத்திட் டாட்டி
 சீர்பொருள் பறிப்பொய்க் கூத்த ருறவாமோ
 குரர்கள் பதைக்கத் தேர்க்க ளாணைக ளழித்துத் தாக்கி
 சூர்கிரி கொளுத்திக் கூற்று ரிடும்வேலா
 தாமொழி நகைத்துக் கூற்றை மாளிட வுதைத்துக் கோத்த
 தோலுடை யெனப்பர்க் கேற்றி திரிவோனே

232. கரு - பெரிய. வில் - ஒளி பொருந்திய. பொற்க - அழகு
 செய்ய. வித்து - மின்னல். (பதைக்க + அரவு + உட்கி) உட்கி - அஞ்சி.
 கொடி = காகம். (சித்த + ஒரு = சித்தொரு). சித்த - சித்தனே. லட்சுமி -
 பார்வதி.

233. குத்ரபாவை - எந்திரப்பொம்மை என்னும்படி. தூர்த்த
 ஆடகி - மறைபட்ட பொன் போன்றவள். என் அப்பர்க்கு ஏற்றி - என்
 தந்தையான சிவபெருமானுக்கு உபதேசமொழியை ஏற்றி.

ஏரணி சடைச்சிப் பாற்சொ லாரணி சிறக்கப் போற்று
 மேரெழி னிறத்துக் கூர்த்த மகவோனே
 ஏடணி குழைச்சித் தூர்த்த வாடகி குறத்திக் கேற்ற
 ஏரக பொருப்பிற் பூத்த பெருமானே.

234

விடமும்வடி வேலு மதனச ரங்கனும்
 வடுவுநிக ரான மகரநெ டுங்குழை
 விரவியுடன் மீளும் விழிகளு மென்புழு கதுதோயும்
 ம்ருகமத பமர பரிமள குங்கும
 மணியுமிள நீரும் வடகுல குன்றமும்
 வெருவுவன பார புளகத னங்களும் வெகுகாம

நடனபத நூபு ரமுமுகில் கெஞ்சிட
 மலர்சொருகு கேச பரமுமி லங்கிய
 நளிநமலர் சோதி மதிமுக விம்பமும் அனநேராம்
 நடையுநளிர் மாதர் நிலவுதொ முந்தனு
 முழுதுமபி ராம அரிவய கிண்கிணை
 னகையுமுள மாதர் கலவியி னைந்துரு கிடலாமோ

வடிவுடைய மானு மிகல்கர னுந்திக
 மெழுவகைம ராம ரமுநிக ரொன்றுமில்
 வலியதிறல் வாலி யுரமுநெ டுங்கட லவையேழும்
 மறநிருதர் சேனை முழுதுமி லங்கைமன்
 வகையிரவி போலு மணியும லங்க்ருத
 மணிமவுலி யான வொருபதும் விஞ்சிரு பதுதோளும்

அடைவலமு மாள விடுசர அம்புடை
 தசரதகு மார ரகுல புங்கவன்
 அருள்புனைமு ராரி மருகவி ளங்கிய மயிலேறி
 அடையலர்கள் மாள வொருநிமி டந்தனி
 னுலகைவல மாக தொடியினில் வந்துயர்
 அழகியசு வாமி மலையில மர்ந்தருள் பெருமானே.

235

விரித்த பைங்குழ லொளிர்மல ரளிதன
 தனத்த னந்தன தனதன வெனவொலி
 விரிப்ப வணகயல் விழியுறை குழையொடு மலைபாய

284. நளிர் - குளிர்ந்த. மாதர் - அழகிய. தொழும் தனு - தனு, டட்டிபு.

மிகுத்த வண்கிலை நுதல்மிசை திலதமொ

டசைத்த பொன்குழை யழகெழ முகவொளி

வெயிற்ப ரந்திட நகையிதழ் முருகலர் வரிபோதத்

தளித்த தந்திரி மறிபுய மிசைபல

பணிக்கி லங்கிய பரிமள குவடினை

தனக்கொ முந்துகள் ததைபட கொடியிடை படுசேகை

தரித்து சுந்தர மெனஅடர் பரிபுர

பதச்சி லம்பொடு நடமிடு கணிகையர்

சமுக்கர் விஞ்சையர் மயல்களின் முழுகுவ

தொழியாதோ

உரித்த வெங்கய மறியொடு புளிகலை

தரித்த சங்கரர் மதிநதி சடையினர்

ஒருத்தி பங்கின ரவர்பணி குருபர

முருகோனே

உவட்டி வந்திடு மவுணரொ டெழுகடல்

குவட்டை யும்பொடி படசத முடிவுற

வுழைத்த இந்திரர் பிரமனு மகிழ்வுற

விடும்வேலா

வரித்த ரந்துள வணிதிரு மருவிய

வுரத்த பங்கயர் மரகத மழகிய

வணத்த ரம்பர முறவிடு கணையினர்

மருகோனே

வனத்தில் வந்தொரு பழையவ னெனவொரு

குறத்தி மென்புன மருவிய கிளிதனை

மயக்கி மந்திர குருமலை தனிலமர்

பெருமாளே.

236

விழியால் மருட்டி நின்று முலைதூச சுற்றி மண்டு

விரகான லத்த முந்த

நகையாடி

விலையாக மிக்க செம்பொன் வரவேப ரப்பி வஞ்ச

விளையாட லுக்கி சைந்து

சிலநாள்மேல்

மொழியாத சொற்கள் வந்து சிலுகாகி விட்ட தொந்த

முழுமாயை யிற்பி ணங்கள்

வசமாகி

முடியாது பொற்ச தங்கை தருகித வெட்சி துன்று

முதிராத நற்ப தங்கள்

தருவாயே

235. வரிபோத - இசைப்பாட்டு வெளிப்பட. தந்திரி - தந்தி களுடன் கூடிய வீணை. மறிபுலம் - சார்ந்துள்ள வீணை. கொழும்பு துகள் = வாசனைப் பொடிகள். உவட்டி வந்திடும் அவுணர் - வெறுப்புற்று வந்த அசுரர். சதம் முடிவுற - நூறு அசுவமேதயாகம் முடிய. உரத்த பங்கயர் - மார்பின்கண் தாமரையையுடையவர். அம்பரம் உறவிடு கணையினர் - கடலின்கண் அம்பு செலுத்தியவர்.

பொழிகார்மு சிற்றி ணைந்த யமராச னுட்க அன்று
 பொருதாளே ஓத்த தந்தை மகிழ்வோனே
 புருகூதனுட்கு ளிர்ந்த கனகாபு ரிப்ர சண்ட
 புனிதாம்ரு கக்க ரும்பு புணர்மார்பா
 செழுவாரி சத்தி லொன்று முதுவேதன் வெட்க அன்று
 திருவாய்மை செப்பி நின்ற முருகோனே
 திரளாம ணிக்கு லங்கள் அருனோத யத்தை வென்ற
 திருவேர கத்த மர்ந்த பெருமானே.

ஐந்தாவது படைவீடாகிய

குன்றுதோருடல்

க. கயிலைமலை

237

திருநில மருவிக் காலி னிருவழி யடைபட் டோடி
 சிவவழி யுடனுற் றேக பரமீதே
 சிவசுட ரதனைப் பாவை மணமென மருவிக் கோல
 திரிபுர மெரியத் தீயி எனகைமேவி
 இருவினை பொரியக் கோல திருவரு னருவத் தேகி
 யிருள்கதி ரிவிபொற் பூமி தவகுடே
 இருவரு முருகிக் காய நிலையென மருவித் தேவ
 ரீனாயவ னெனவித் தார மருள்வாயே
 பரிபுர கழலெட் டாசை செவிடுகள் படமுத் தேவர்
 பழமறை பணியச் சூல மழுமாளும்
 பரிவொடு சுழலச் சேடன் முடிநெறு நெறெனக் கோவு
 பரியினை மலர்விட் டாடி அடியோர்கள்
 அரகர வுருகிச் சேசெ யெனதிரு நடனக் கோல
 மருள்செயு முமையிற் பாக ரருள்பாலா
 அரைணி குழல்பொற் பாவை திருமக ளமளிப் போரொ
 டடியவர் கயிலைக் கான பெருமானே.

236. விரக அனலம் - விரகாக்கினி - காம நெருப்பு. சிலுரு ஆகிவிட்ட தொந்தம் - சண்டையும் கூச்சலும் ஆகி வரும் பகைமை. புரு கூதன் - இந்திரன். மிருகக் கரும்பு - வள்ளியம்மை. வாரிசம் - தாமரை.

237. திருநிலம் - ஒளிவிசும் சோதியிடம் இருவழி - பிரணவாயு செல்லும் இடைகலை பிங்கலை வழிகள். சிவ வழியுடன் உற்று - சிவ நெறியில் நின்று. திருமகள் - இலக்குமியின் மகள் வள்ளியம்மை.

பொருளிடம் 238

தேனுந்து முக்கனிகள் பால்செங் கருப்பினநிர்

சீரும்பு ழித்தசிவ

மருளுறத்

திதும்பி டித்தவினை யேதும்பொ டித்துவிழ

சீவன்சி வச்சொருப

மெனதேறி

நானென்ப தற்றுயிரொ டுனென்ப தற்றுவெளி

நாதம்ப ரப்பிரம

வொளிமீதே

ஞானஞ்சு ரப்பமகி ழாநந்த சித்தியொடெ

நாளுங்க ளிக்கபத

மருள்வாயே

வானந்த ழைக்க அடி யேனுஞ்செ ழிக்க அயன்

மாலும்பி ழைக்கஅலை

விடமான

வாருங்க ரத்தனெமை யானுந்ந கப்பன்மழு

மானின்க ரத்தனருள்

முருகோனே

தானந்த னத்தன னுவண்டு சுற்றிமது

தானுன்க டப்பமல

ரணிமார்பா

தானங்கு றித்துஎமை யானுந்தி ருக்கயிலை

சாலுங்கு றத்திமசிழ்

பெருமானே.

239

பொருளிடம்

நகைத்து வருக்கி விழித்து மிரட்டி

நடித்து விதத்தி

லதிமோகம்

நடத்து சமத்தி முகத்தை மினுக்கி

நலத்தி லணைத்து

மொழியாலுந்

திகைத்த வரத்தி லடுத்த பொருட்கை

திரட்டி யெடுத்த

வரவேசெய்

திருட்டு முலைப்பெண் மருட்டு வலைக்குள்

தெவிட்டு கலைக்குள்

விழுவேனே

பகைத்த அரக்கர் சிரத்தை யறுத்து

படர்ச்சி கறுத்த

மயிலேறிப்

பனைத்த கரத்த குணத்த மணத்த

பதத்த கனத்த

தனமாலை

மிகைத்த புனத்தி விருத்தி யணைத்து

வெளுத்த பொருப்பி

லுறைநாதா

விரித்த சடைக்கு ளொருத்தி யிருக்க

மருகத்தை யெடுத்தொர்

பெருமானே.

239. வெளுத்த பொருப்பு - கைலைமலை. மிருகத்தை எடுத்த - மாணக் கையில் எடுத்த.

அநிகாமிப்பாதி 240

பனியின் விந்துளி போலவே கருவினுறு
மளவி லங்கொரு சூசமாய் மிளகுதுவர்
பனைதெ னங்கனி போலவே பலகனியின் வயிருசிப

பருவ முந்தலை கீழதாய் நழுவிநில
மருவி யொன்பது வாசல்சே ருருவமுள
பதுமை யின்செயல் போலவே வளிகயிற் றுடனாடி

மனவி தந்தெரி யாமலே மலசலமொ
டுடல்ந கர்ந்தழு தாறியே அனைமுலையின்
மயம யின்றொரு பாலனா யிகமுடைய செயல்மேவி
வடிவ முன்செய்த தீமையா லெயுமுனையும்
அறம றந்தக மீதுபோய் தினதினமு
மனம ழிந்துடல் நாறினே னினியுனது கழல்தாராய்

தனன தந்தன தானன தனதனன
தினன திந்தன தீததோ திகுததிரு
தகுத குந்ததி தாகுதோ வெனமுழவு வளைபேரி
தனில்க ணம்பறை காளமோ டிமிலைதொளி
யினமு முங்கெழு வேலைபோ லதிரபொரு
சமர்மு கங்களின் மேவியே விருதுசொலு

மவுனோர்கள்

சினம ழிந்திட தேர்கள்தோ லரிபரிகள்
குருதி யெண்டிசை மூடவே அலகைநரி
சிறையி னங்கனி கூரவே நகையருளி விடும்வேலா
சிவன்ம கிழந்தரு ளானைமா முகன் மருவி
மனம கிழந்தருள் கூரவோர் கயிலைமகிழ்
திகழ் குறிஞ்சியின் மாதுமால் மருவுபுகழ் பெருமானே.

அநிகாமிப்பாதி 241

புமியதனிற் ப்ரபுவான புகலியில்வித் தகர்போல
அமீர்தகவித் தொடைபாட அடிமைதனக் கருள்வாயே
சமரிலெதிர்த் தகர்மாளத் தனியயில்விட் டருள்வோனே
நமசிவயப் பொருளானே ரசதகிரிப் பெருமானே

240. விந்து துளி - விந்துளி. சூசம் - சூசகம், அறிகுறி. துவர் - பாக்கு. பலகனி - பலாக்கனி. வளிகயிற் றின் உடன் ஆடி - பிரானவாயு என்னும் கயிற்றின் உதவியால் ஆடி. மனவிதம் தெரியாமலே - நினைவு உணர்ச்சி இல்லாமல். இகம் - இவ்வுலகம். எயும் உணையும் - ஏயும் உன்னையும்; பொருந்திய உன்னையும். அகம் - பாவம்.

241. புமி - பூமி. புகலியில் வித்தகர் - திருஞானசம்பந்தர். இரசத் திரி - வெள்ளிமலை; கைலைமலை.

242

முகத்தைப் பிலுக்கி மெத்த மினுக்கித் தொடைத்து ரத்த
முலைக்கச் சவிழ்த்த சைத்து முகியாதே
முழுக்கக் கழப்பி யெத்தி மழுப்பிப் பொருட் பறித்து
மொழிக்குட் படுத்தழைத்த மளிமீதே
நகைத்திட் டழுத்தி முத்த மளித்துக் களித்து மெத்த
நயத்திற் கழுத்தி றுக்கி யனைவார்பால்
நடுக்குந் றவர்க்கு மெத்த மனத்தைப் பெருக்க வைத்து
நயத்துத் தியக்கி நித்த மழிவேனோ
செகக்கச் செகக்க செக்க தரிக்கத் தரிக்க தக்க
திமித்தித் திமித்தி தித்தி யெனஆடும்
செகத்துக் கொருத்தர் புத்ர நினைத்துத் துதித்த பத்த
செனத்துக் கினித்த சித்தி யருள்வோனே
மிசைத்துத் திடத்தொ டுற்று அசைத்துப் பொறுத்த ரக்கன்
மிகுத்துப் பெயர்த்தெ டுத்த கயிரைய
மிசைக்குந் றடுத்து மற்ற பொருப்பைப் பொடித்தி டித்து
மிதித்துத் துகைத்து விட்ட பெருமானே.

உ. திருமலை (ஸ்ரீ சைலம்)

புராணாடு

243

ஒருபது மிருபது மறுபது முடனறு
முணர்வுற இருபத முளநாடி
உருகிட முழுமதி தழலென வொளிதிகழ
வெளியொடு வொளிபெற விரவாதே
தெருவினில் மரமென எவரொடு முரைசெய்து
திரிதொழி லவமது புரியாதே
திருமகள் மருவிய நிரள்பு யஅறுமுக
தெரிசனை பெறஅருள் புரிவாயே

242. நயத்துத்தியக்கி - நயந்து - வேண்டியும். தியக்கி - கலக்க
மூற்றும். மற்ற பொருப்பு - கிரௌஞ்ச மலை.

243. ஒருபதும் இருபதும் அறுபதும் உடன் ஆறு - தொண்ணூற்றாறு
தத்துவங்கள். உணர்வு உற - தன்மையை உணர்ந்து. வெளியொடு. ஒளி
பெற - பரவெளியின் ஒளிபெற. முழுமதி வெளி - சந்திர வெளி
பழமொழி - பாரதம். பெருமலை - கிரவுஞ்ச மலை.

பரிவுட னழகிய பழமொடு கடலைகள்

பயரெடு சிலவகை

பணியாரம்

பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி

எழுதிய கணபதி

யினையோனே

பெருமலை யுருவிட அடியவ ருருகிட

பிணிகெட அருள்தரு

குமரேசா

பிடியொடு களிறுகள் நடையிட கலைதிரள்

பிணையமர் திருமலை

பெருமானே.

௩. திருவேங்கடம்

244

கறுத்தலை வெளிநு மிகுந்து

மதர்த்தஇணை விழிகள் குழிந்து

கதுப்பிலுறு தசைகள் வறண்டு

செவிதோலாய்க்

கழுத்தடியு மடைய வளைந்து

கனத்தநெடு முதுகு குனிந்து

கதுப்புறுப லடைய விழுந்து

தடுத்தோர்

உறக்கம்வரு மளவி லெலும்பு

குலுக்கிவிடு மிருமல் தொடங்கி

உரத்தகன குரலு நெறிந்து

தடிகாலாய்

உரத்தநடை தளரு முடம்பு

பழுத்திடுமுன் மிகவும் விரும்பி

உனக்கடிமை படுமவர் தொண்டு

புரிவேனோ

சிறுத்தசெலு வதனு ளிருந்து

பெருத்ததிரை யுததி கரந்து

செறித்தமறை கொணர நிவந்த

செயமானே

செறித்தவளை கடலில் வரம்பு

புதுக்கியினை யவனெ டறிந்து

செயிர்த்தஅநு மனையு முகந்து

படையோடி

244. செலு - மின் சிறை; மீன் உருவம் கொண்டு, கடலுள் ஒளித்து வைத்திருந்த மறையினைக் கொண்டுவந்த வரலாறு. உததி - கடல். எலும்பு குலுக்கிவிடும் இரும்பு என்க. அடியார்க்குத் தொண்டு செய்தல் சிறப்பு. கந்தவேள் பார்வதி தேவியாருடன் மாறுபட்டு, கந்தகிரியைவிட்டு, பாதாளத்துக்குச் சென்று, அங்கிருந்து ஒரு குகை வழியாக வந்து, திருவேங்கட மலையில் எழுந்தருளிநார் என்பது ஒரு வரலாறு. இது கந்தபுராணத்தில் உள்ளது.

மறப்புரிஞ்ச னனையு மிலங்கை

யரக்கனொரு பதுமுடி சிந்த

வளைத்தசிலை விசய முகுந்தன்

மருகோனே

மலர்க்கமல வடிவுள செங்கை

அயிற்குமர குகைவழி வந்த

மலைச்சிகர வடமலை நின்ற

பெருமானே.

245

கோங்கிள நீரிளக விங்குப யோதரமும்

வாங்கிய வேல்விழியும்

திருள் கூருங்

கூந்தலு நீள்வளைகொள் காந்தலு நூலிடையும்

மாந்தளிர் போல்வடிவும்

மிகநாடிப்

பூங்கொடி யார்கலவி நீங்கரி தாகிமிகு

திங்குட னேயுமுலும்

உயிர்வாழ்வு

பூண்டடி யேனெறியில் மாண்டிங்னே நரகிச்

வீழ்ந்தலை யாமலொன்

புரிவாயே

பாங்கியும் வேடுவரும் ஏங்கிட மாமுனியும்

வேங்கையு மாய்மறமின்

னுடன்வாழ்வாய்

பாண்டவர் தேர்கடவும் நீண்டபி ரான்மருக

பாண்டிய னீறணிய

மொழிவோனே

வேங்கையும் வாரணமும் வேங்கையு மானும்வளர்

வேங்கட மாமலையி

ஹைவோனே

வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது

வேண்டவெ ருதுதவு

பெருமானே.

246

சாந்தமில் மோகவெரி காந்திய வாவனிச

மூண்டவி யாதசம

யவிரோத

சாங்கலை வாரிதியை நீந்தவொ னுதுலகர்

தாந்துணை யாவரென

மடவார்மேல்

ஏந்திள வார்முளரி சாந்தணி மார்பினொடு

தோய்ந்துரு காஅறிவு

தடுமாறி

245. வேங்கை - புலி, வேங்கை மரம்.

246. அவா அனிலம் மூண்டு அவிபாத - எனப் பிரித்தல் வேண்டும். அனிலம் - காற்று. சாம் கலை - அழிந்துபோகின்ற கலைகள். கானமயின் - ஊட்டுமயில் போன்ற வள்ளியம்மைபாள். காந்த - மணவாளனே.

தி.—11

ஏங்கிட ஆருயிரை வாங்கிய காலன்வசம்
யான்தனி போய்விடுவ

தியல்போதான்

காந்தளி னானகர மான்தரு கானமயில்

காந்தவி சாகசர

வணவேளே

காண்டகு தேவர்பதி யாண்டவ னேசுருதி
யாண்டகை யேயிபமின்

மணவாளா

வேந்தகு மாரகுக சேந்தம் யூரவட
வேங்கட மாமலையி

ஸுறைவோளே

வேண்டிய போதடியர் வேண்டிய போகமது
வேண்டவெ ருதுதவு

பெருமானே.

சுரிகைப்போலி 247

வரிசேர்ந்திடு சேல்கய லோவெனு

முழைவார்ந்திடு வேலையு நீழமும்

வடுவாங்கிடு வாள்விழி மாதர்கள்

வலையாலே

வளர்கோங்கிள மாமுகை யாகிய

தனவாஞ்சையி லேமுக மாயையில்

வளமாந்தளிர் போல்திற மாகிய

வடிவாலே

இருள்போன்றிடு வார்குழல் நீழலில்

மயல்சேர்ந்திடு பாயலின் மீதுற

இனிதாங்கனி வாயமு தூறல்கள்

பருகாமே

எனதாந்தன தானவை போயற

மலமாங்கடு மோக விகாரமு

மிவைநீங்கிட வேயிரு தாளினை

யருள்வாயே

கரிவாம்பரி தேர்திரள் சேனையு

முடனாந்துரி யோதன னாதிகள்

களமாண்டிட வேயொரு பாரத

மதிலேகிக்

கனபாண்டவர் தேர்தனி லேயொழு

பரிதூண்டிய சாரதி யாகிய

கதிரோங்கிய நேமிய னாமரி

ரகுராமன்

திரைநீண்டிரை வாரியும் வாலியும்

நெடிதோங்குமராமர மேமொடு

தெசமாஞ்சிர ராவண னாழ்முடி

பொடியாகச்

கிணவாங்கிய நாரண னார்மரு

மகனுங்குக னேபொழில் சூழ்தரு

திருவேங்கட மாமலை மேவிய

பெருமானே.

ச. திருத்தணிகை

248

அமைவுற் றடையப் பசியுற் றவருக் கமுதைப் பகிர்நற் அடையப் பொருள்கைக் கிளமைக் கெனவைத் தருள்தப் பிமதத்	கிசையாதே தயராதே
தமர்சுற் றியழப் பறைகொட் டியிடச் சமனெட் டுயிரைக் சரிரத் தினைநிற் குமெனக் கருதித் தளர்வுற் றொழியக்	கொடுபோகுஞ் கடவேனோ
இமயத் துமயிற் கொருபக் கமளித் தவருக் கிசையப் இரணத் தினிலெற் றுவரைக் கழுக்குக் கிரையிட் டிடுவிக்	புகல்வோனே ரமவேனா
சமயச் சிலுகிட் டவரைத் தவறித் தவமுற் றவருட் சடுபத் மமுகக் குகபுக் ககனத் தணியிற் குமரப்	புகநாடும் பெருமானே.

249

பாரணடு

அரகர சிவனரி அயனிவர் பரவிமு னறுமுக சரவண றநுதின மொழிதர அசுரர்கள் கெடஅயி லனலென எழவிடு	பவனேயென் மதிவீரா
பரிபுர கமலம தடியினை யடியவ ருளமதி லுறவருள் பகவதி வரைமக ஞமைதர வருகுச பரமன திருசெவி	முருகேசா களிகூர
உரைசெயு மொருமொழி பிரணவ முடிவதை உரைதரு குருபர உலகம னலகில வுயிர்களு மிமையவ ரவர்களு முறுவர	வுயர்வாய முறிவோரும்

249. உறுவர முனிவர் - வரம் உறு முனிவர் என மாற்றுக. பணி
திகுத்தணிகை - பாற்கடல் கடைந்தபோது உடற்புண்ணுற்ற ஆதிசேட
னடிய பாம்பு தன் உடற்புண் திரத் திருத்தணிகைக்கு வந்து வழிபட்டது.

பரவிமு னாதுதின மனமசிழ் வுதவணி
பணிதிகழ் தணிகையி
பகர்தரு குறமகள் தருவமை வநிநெய்
மிருபுடை யுறவரு

லுறைவோனே

பெருமானே.

250

அருக்கிமெத் தெனச்சிரித் துருக்கியிட் டுளக்கருத்
தழித்தறக் கறுத்தகட் பயிலானே
அழைத்தகப் படுத்தியொட் டறப்பொருட் பறிப்பவர்க்
கடுத்தபத் தமுற்றுவித் தகர்போலத்
தரிக்குமீனத் தரிக்குமிக் கதத்துவப் ப்ரசித்தியெத்
தலத்துமற் றினைப்பிறர்க் கெனருளந்
சமைத்துரைத் திமைப்பினிற் சடக்கெனப் படுத்தெழச்
சறுக்குமிப் பிறப்புபெற் றிடலாமோ
பொருக்கெழக் கடற்பரப் பரக்கர்கொத் திறப்புறப்
பொருப்பினிற் பெருக்கவுற் றிடுமாயம்
புடைத்திடித் தடற்கரத் துறப்பிடித் தடற்பகப்
புரிக்கிரக் கம்வைத்தபொற் கதிர்வேலா
திருத்தமுத் தமிழ்க்கவிக் கொருத்தமைக் குறத்தியைத்
தினைப்புனக் கிரித்தலத் திடைதோயுஞ்
சிவத்தகுக் குடக்கொடிச் செருக்கவுற் பலச்சனைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே..

1 - 251

251

இருப்பவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவ
நிடுக்கினை யறுத்திடு மெனவோதும்
இசைத்தமிழ் நடத்தமி மெனத்துறை விருப்புட
னிலக்கண இலக்கிய கவிநாலுத்
தரிப்பவ ருரைப்பவர் நினைப்பவர் *மிகச்சக
தலத்தினில் நவிற்றுத லறியாதே
தனத்தினில் முகத்தினில் மனத்தினி லுருக்கிடு
சமர்த்திகள் மயக்கினில் விழலாமோ
கருப்புவில் வளைத்தணி மலர்க்களை தொடுத்தியல்
களிப்புட னொளித்தெய்த மதவேனைக்

251. அருக்கி மெத்தெனச் சிரித்து - கருக்கமாகவும் அமைதியுடனும்
சிரித்து. வித்தகர்போல - அறிவுரணிபோல.

*தமைச்சக - என்றும் பாடம்.

கருத்தினில் தினைத்தவ நெருப்பெழ துதற்படு
கனற்கணி லெரித்தவர்

கயிலாயப்

பொருப்பினி விருப்பவர் பருப்பத வுமைக்கொரு
புறத்தினை யளித்தவர்

தருசேயே

புயற்பொழில் வயற்பதி நயப்படு திருத்தணி
பொருப்பினில் விருப்புறு

பெருமானே.

252

இருமலு ரோக முயலகன் வாத
மெரிசுண நாசி

விடமேந்

ரிழிவுவி டாத தலைவனி சோகை
யெழுகள மாலை

யிவையோடே

பெருவயி றீனை *யெரிசுலை சூலை
பெருவனி வேறு

முள்ளநோய்கள்

பிறனிக டோறு மெனைநனி யாத
†படியுன தாள்க

ளருள்வாயே

வருமொரு கோடி யசுரர்ப் தாதி
மடிய†அ நேக

இசைபாடி

வருமொரு கால வயிரவ ராட
வடிசுடர் வேலை

விடுவோனே

தருநிழல் மீதி லுறைமுகி லூர்தி
‡தருநிடு மாதின்

மணவாளா

சலமிடை பூவி னடுவினில் வீறு
தணிமலை மேவு

பெருமானே

253

உடனி னாடு போய்மீளு முயிரி னாடு மாயாத
உணர்வி னாடு வானாடு

முதுதீயு

டுலவை யூடு நீருடு புனியி னாடு வாதாடு
மொருவ ரோடு மேவாத

தனிஞானச்

252. இந்தத் திருப்புகழ் நோய் தீர்க்கும் திருமந்திரத் திருப்பதிகம் என்று ஆன் ஞோர் தம் பட்டறிவாற் கூறினர் ஞாடோறும் ஒதுதற்குரியது.

* முகபருசூலை—என்றும் பாடம்.

† பெருமையை நாளும் அருள்வாயே—என்றும் பாடம்.

‡ அநேகர் இசைபாட—என்றும் பாடம்.

§ தருபிடி—என்றும் பாடம்.

கடரி னாடு நால்வேத முடியி னாடு மூடாடு

துரிய வாகு லாகீத

சிவரூபம்

தொலைவி லாத பேராசை துரிச ருத வோர்பேதை

தொடுமு பாய மேதோசொ

லருள்வாயே

மடல ருத வாரீச அடவி சாடி மாருன

வரிவ ரால்கு வால்சாய

அமராடி

மதகு தாவி மீதோடி யுழவரால டாதோடி

மடையை மோதி யாறுடு

தடமாகக்

கடல்பு காம காமீனை முடுகி வாளை தான்மேவு

கமல வாவி மேல்விழு

மலர்வானிக்

கடவுள் நீல மாருத தணிகை காவ லாவீர

கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமானே.

254

உடையவர்க ளேவ ரெவர்களென நாடி

யுளமகிழ ஆசு

கவிபாடி

உமதுபுகழ் மேரு கிரியளவு மான

தெனவுரமு மான

மொழிபேசி

நடைபழசி மீள வறியவர்கள் நாளை

நடவுமென வாடி

முகம்வேரூய்

நளியுமுன மேயு னருணவொளி விசு

நளினஇரு பாத

மருள்வாயே

விடைகொளுவு பாகர் விமலர்திரி சூலர்

விகிந்தர்பர யோகர்

நிலவோடே

விளவுகிறு பூளை நகுதலையொ டாறு

விடவரவு சூடு

மதிபாரச்

சடை யிறைவர் காண உமைமகிழ ஞான

தளர்நடையி டாமுன்

வருவோனே

தவமலரு நீல மலர்சுணைய நாதி

தணிமலையு லாவு

பெருமானே.

253. குவால் - கூட்டம்.

254. நாளை நடவும் என - நாளை வா என்று. பொருளுடையவர் விட்டுக்குச் சென்று வறிதே திரும்புதல் கூறப்படுகிறது. தவ - ஈடுதீயாக.

255

உய்யநூ னத்துநெறி கைவிடா தெப்பொழுது
முள்ளவே தத்துறைகொ டுணர்வோதி
உள்ளமோ கத்திருளை விள்ளமோ கப்பொருளை
யுள்ளமோ கத்தருளி யுறவாகி
வையமே முக்குநிலை செய்யுநீ திப்பழைய
வல்லமீ துற்பலச யிலமேவும்
வள்ளியா நிற்புதிய வெள்ளித்தோய் முத்தமுறி
சின்னினி சுற்றுமலர் பணிவேனோ
பையரா வைப்புனையு மையர்பா கத்தலைவி
துய்யவே ணிப்பகிர திகுமாரா
பையமால் பற்றிவளர் சையமேல் வைக்குமுது
நெய்யனே சுற்றியகு தவர்கோவே
செய்யுமால் வெற்புருவ வெய்யவேல் சுற்றிவிடு
கையமால் வைத்ததிரு மருகோனே
தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ
தெய்வயா னைக்கினிய பெருமானே.

256

எத்தனைக லாதி சித்தங் கெத்தனைவி யாதி பித்தங்
கெத்தனைச ராச ரத்தின் செடமான
எத்தனை விடா வெருட்டங் கெத்தனைவ லாண்மை பற்றங்
கெத்தனைகொ ளாணை நித்தம் பசியாறல்
பித்தனைய னான கட்டுண் டிப்படிக்கெ டாமல் முத்தம்
பெற்றிடறி னாச னத்தின் செயலான
பெற்றியுமொ ராது நிற்குந் தத்தகுரு தார நிற்கும்
பெத்தமுமொ ராது நிற்குந் கழல்தாராய்
தத்தனத னாத னத்தந் தத்தனத னாத னத்தந்
தத்தனத னாத னத்தந் தகுதிதோ

255. எனக்கு உள்ள மயக்க இருள் நீங்க, மோகப்பொருளை உள்ள - ஆசை வைக்கவேண்டிய வீட்டின்பத்தைக் கருதும்படி. வல்லமீது - திரு வல்லம் என்னும் தலத்திலும். வெள்ளில் தோய் முத்த முறி - வில்வ மரத்திலுள்ள மகிழ்ச்சி தரும் கொழுந்து இலைகள். பகீரதி - கங்கை. மிகுந்த மோகம் கொண்டு வள்ளிமலைமேல் நேயம் கொண்டவன். நெய்யனே - நேயனே. மாள்வெற்பு - கிரவுஞ்சமலை. தெய்வயாணை - விநாயகர். வெள்ளையாணை - ஐராவதம் என்ற யானை.

தக்குகு குடு டுட்டுண் டுக்குகு டுகு தத்தந்
தத்தனத னாத னுர்த்துஞ்

சதபேரி

சித்தர்கள்நி டாதர் வெற்பின் கொற்றவர்க வாயி பத்தர்
திக்குகளொர் நாளி ரட்டின் கிரிருழச்
செக்கணரி மாக னைக்குஞ் சித்தணிகை வாழ்சி வப்பின்
செக்கர்நிற மாயி ருக்கும் பெருமானே.

257

எலுப்பு நாடிக ளப்பொ டிரத்தமொ
டழுக்கு மூனைகள் மச்சொடு கொட்புழு
விருக்கும் விடதி லெத்தனை தத்துவ சதிகாரர்
இறப்பர் சூதக வர்ச்சுத ரப்பதி
யுழப்பர் பூமித ரிப்பர்பி றப்புட
னிருப்பர் விடுகள் கட்டிய லட்டுறு சமுசாரம்

கெலிப்பர் மால்வலை பட்டுறு துட்டர்க
ளழிப்பர் மாதவ முற்று நினைக்கிலர்
கெடுப்பர் யாரையு மித்திர குத்திரர் கொலையாரர்
கிருத்தர் கோளகர் பெற்றுதி ரிக்கள
வரிப்பர் சூடக ரெத்தனை வெப்பிணி
கெலிக்கும் விடதை நத்தியெ டுத்திவ னுழல்வேனோ

ஒலிப்பல் பேரிகை யுக்ரவ மார்க்கள
மெதிர்த்த சூரரை வெட்டியி ருட்கிரி
யுடைத்து வானவர் சித்தர்து தித்திட விடும்வேலா
உலுத்த ராவண னைச்சிர மிற்றிட
வதைத்து மாபலி யைச்சிறை வைத்தவ
னுலக்கை ராவிந டுக்கடல் விட்டவன் மருகோனே

வலிக்க வேதனை குட்டிந டித்தொரு
செகத்தை யீனவள் பச்சைநி றத்தியை
மணத்த தாதைப ரப்ரம ருக்கருள் குருநாதா

256. கலாதி - கலகம். ஊனை உண்டு பசியாறின யான் பாவி. குரு - ஒளி. தாரம் - பிரணவம். பாசபந்தத்தால் அறிதற்கரிதாய் நிற்பதான உன் கழல் தாராய். டிடாதர் - மலைவோடர்கள்; செக்கண் அரிமா - சிவந்த கண்ணையுடைய சிங்கம். சித்து தணிகை - சித்தணிகை - ஞானத்தணிகை. சிவப்பின் செக்கர் நிறம் - செந்நிறம்.

257. உடம்பினுள் இருக்கும் பலவகை மோசக்காரர்களைக் குறிப்பிடு கின்றார். கிருத்தர் - செருக்கு உள்ளவர். கண்ணபிரானும், யாதவர்களும் இருப்பு உலக்கையை அராவி நடுக்கடலில் விட்ட வரலாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

வனத்தில் வாழும் யிற்குல மொத்திடு
குறத்தி யாரைம யக்கிய ணைத்துள
மகிழ்ச்சி யோடுதி ருத்தணி பற்றிய பெருமானே.

258

பாணாடு

எனக்கென யாவும் படைத்திட நாளும்
இளைப்பொடு காலந் தனிலோயா
எடுத்திடு காயந் தனைக்கொடு மாயும்
இலச்சையி லாதென் பவமாற
உளைப்பல நாளந் திருப்புக ழாலும்
உரைத்திடு வார்தங் குனிமேவி
உணர்த்திய போதந் தனைப்பிரி யாதொண்
பொலச்சர னானுந் தொழுவேனோ
வினைத்திற மோடன் நெதிர்த்திடும் வீரன்
விழக்கொடு வேள்கொன் றவனீயே
விளப்பென மேலென் றிடக்கய னாரும்
விருப்புற வேதம் புகல்வோனே
சினத்தொடு சூரன் தனைக்கொடு வேலின்
சிரத்தினை மாறும் முருகோனே
தினைப்புன மேவுங் குறக்கொடி யோடுந்
திருத்தணி மேவும் பெருமானே.

259

எனைய டைந்த குட்டம் வினைமி குந்த பித்த
மெரிவ முங்கு வெப்பு வனிபேசா
இகவி நின்ற னைக்கு முயல கன்கு லைப்பொ
டிரும லென்று ரைக்கு மிவையோடே
மனைகள் பெண்டிர் மக்கள் தமைநி னைந்து சுத்த
மதிம யங்கி விட்டு மடியாதே
மருவி யின்றெ னக்கு மரக தஞ்சி றக்கு
மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்

258. இலச்சை இலாது - வெட்கம் இல்லாமல், தங்கு உளி மேவி - தங்குமிடத்தை அடைந்து. விளப்பு என - விளம்பு என, சொல் என்று கூறியபோது. இடக்கு + அயனார் - இடக்கு (முரண்) செய்த பிரமன். சிரத்தினை மாறும் - சிரத்தைத் தள்ளியவன்.

259. மரகதஞ் சிறக்கும் மயில் - பச்சைநிற மயில். நெடிய குன்று - திருத்தணிகைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு மலை.

நினைவ ணங்கு பத்த ரனைவ ருந்தழைக்க

நெறியில் நின்ற வெற்றி

முனைவேலா

நினைபெறுந்தி ருத்த னியில்வி ளங்கு சித்ர

நெடிய குன்றில் நிற்கு

முருகோனே

தினைவி ளங்க லுற்ற புன இ ளங்கு றத்தி

செயல றிந்த ணைக்கு

மணிமார்பா

திசைமு கந்தி கைக்க அக்ர ரன்ற டைத்த

சிறை திறந்து விட்ட

பெருமானே.

260

பு - அரணா

எது புத்தி ஐ யாள னக்கினி

யாரை நத்திடு வேன வத்தினி

லேயி றத்தல்கொ லோள னக்குநி

தந்தைதாயென்

றேயி ருக்கவு நானு மிப்படி

யேத வித்திட வோச கத்தவ

ரேச லிற்பட வோந கைத்தவர்

கண்கள்காணப்

பாதம் வைத்திடை யாத ரித்தெனை

தாளில் வைக்கநி யேம றுத்திடில்

பார்ந கைக்குமை யாத கப்பன்முன்

மைந்தனோடிப்

பால்மொழிக்குர லோல மிட்டிடில்

யாரெ டுப்பதெ னாவெ றுத்தழ

பார்வி டுப்பர்க ளோள னக்கிது

சிந்தியாதோ

ஓத முற்றெழு பால்கொ தித்தது

போல எட்டிகை நீச முட்டரை

யோட வெட்டிய பாநு சத்திகை

எங்கன்கோவே

ஓத மொய்ச்சடை யாட வுற்றமர்

மான்ம முக்கர மாட பொற்கழ

லோசை பெற்றிட வேந டித்தவர்

தந்தவாழ்வே

மாதி னைப்புன மீதி ருக்குமை

வாள்வி ழிக்குற மாதி னைத்திரு

மார்ப னைத்தம பூர அற்புத

கந்தவேளே

மாரன் வெற்றிகொள் பூமு டிக்குமு

லார்வி யப்புற நீடு மெய்த்தவர்

வாழ்தி ருத்தணி மாம லைப்பதி

தம்பிரானே.

230. அருணகிரியார் முருகன் தமக்கு அருள்புரிய வேண்டுமெனவும் தமக்குத் திருவடி தீட்சைபுரிய வேண்டுமெனவும் வேண்டுகிறார்.

261

ஓலை யிட்டகுழைச் சித்திர
 ரூப மொத்தநி றத்திகள் விற்கணை
 யோடி ணைத்தவிழ்ச்சிகள் சர்க்கரை யமுதோடே
 ஊறி யொத்தமொழிச்சிகள் புட்குர
 லோடு வைத்துமிழற்று மிடற்றிகள்
 ஓசை பெற்ற துடிக்கொளிரைச்சிகள் மணம்வீசும்
 மாலை யிட்டக முத்திகள் முத்தணி
 வார முத்துத னத்திகள் குத்திர
 மால்வி ணைத்தம னத்தை யழித்திடு மடமாதர்
 மார்ப சைத்தம ருட்டியி ருட்டறை
 வாவெ பைப்பொருள் பற்றிமு யக்கிடு
 மாத ருக்குவ ருத்தமி ருப்பது தணியாதோ
 வேலை வற்றிட நற்கணை தொட்டலை
 மீத டைத்துத னிப்படை விட்டுற
 வீற ரக்கன்முடித்தலை பத்தையு மலைபோலே
 மீத றுத்துநிலத்தில டித்துமெய்
 வேத லட்சுமி யைச்சிறை விட்டருள்
 வீர அச்சுத னுக்கு நலற்புத மருகோனே
 நீவி றிடுகளி நிர்க்குணி நித்தில
 வாரி முத்துநகைக்கொடி சித்திர
 நீல ரத்தின மிட்டஅ றக்கினி புதல்வோனே
 நீற திட்டு நினைப்பவர் புத்தியில்
 நேச மெத்தஅ ளித்தருள் சற்குரு
 நீல முற்றிடு ருத்தணி வெற்புறை பெருமாளே.

262

கச்சணி யிளமுலை முத்தணி பலவகை
 கைச்சரி சொலிவர மயல்கூறிக்
 கைப்பொருள் கவர்தரு மைப்பயில் விழியினர்
 கட்செவி நிகரல்சூல் மடமாதர்
 இச்சையி னுருகிய கச்சைய னறிவிவி
 யெச்சமி லொருபொரு ளறியேனுக்

261. குத்திரம் - வஞ்சனை. வேதலட்சுமி - சீதை. வாரிமுத்து -
 கடல் முத்து. நீலரத்தினம் இட்ட அறக்கினி - நீலரத்தின அணிகளாக்
 கொண்ட பார்வதி அறக்கினி - 32 அறங்களை வளர்த்தவர். நீறது இட்டு
 திருநீறு அணிந்து.

கிப்புவி மிசைகமழ் பொற்பத மலரினை
 யிப்பொழு தனுசுவு மருந்தாராய்
 கொச்சையர் மனையிலி டைச்சியர் தயிர்தனை
 தச்சியெ திருடிய குறையால்விழ்
 குற்கிர வினியொடு தற்றிற வகையறி
 கொற்றவு வணமிசை வருகேசன்
 அச்சுதை நிறைகடல் நச்சர வணைதுயி
 லச்சுதன் மகிழ்திரு மருகோனே
 அப்பணி சடையரன் மெச்சிய தணிமலை
 யப்பனெ யழகிய பெருமானே.

263

கடற்செகத் தடக்கிமற் றடுத்தவர்க் கிடுக்கனைக்
 கடைக்கனிற் கொடுத்தழைத் தியல்காமக்
 கலைக்கதற் றுரைத்துபுட் குரற்கள்விட் டுளத்தினைக்
 கரைத்துடுத் தபட்டவிழ்த் தனைமீதே
 சடக்கெனப் புகத்தனத் தனைத்திதழ்க் கொடுத்துமுத்
 தமிழ்டிருட் குழற்பிணித் துதிரேகை
 சளப்படப் புதைத்தடித் தினைக்குணக் கடித்தடத்
 தலத்தில்வைப் பவர்க்கிதப் படுவேனே
 இடக்கடக் குமெய்ப்பொருட் டிருப்புகழ்க் குயிர்ப்பளித்
 தெழிற்றினைக் கிரிப்புறத் துறைவேலா
 இகற்செருக் கரக்கரைத் தகர்த்தொலித் துரத்தபச்
 சிறைச்சியைப் பசித்திரைக் கிசைகூவும்
 பெடைத்திரட் களித்தகுக் குடக்கொடிக் கரத்தபொய்ப்
 பிதற்றறப் படுத்துசற் குருவாய்முன்
 பிறப்பிலிக் குணர்த்துசித் தவுற்றநெற் பெருக்குவைப்
 பெருக்கு*மெய்த் திருத்தணிப் பெருமானே.

262. குற்கிரவினியொடு - உரலோடு. நற்றிறம் - மருத மரமாகி நின்றவரின் சாபம் தீர்த்தது. கேசன் - கேசவன். உவணம் - கருடன். சுதை - பால்.

263. கலைக் கதற்று உரைத்து - சாத்திரங்கள் முழங்கி உரைத்தலை எடுத்துக் கூறி. இடக்கு அடக்கும் - ஐம்புலச் சேட்டைகளை அடக்கும். உயிர்ப்பு அளித்து - பலத்தைக் கொடுத்து. நெல் பெருகுவை பெருக்கும் - சேர்ந்துள்ள நெல்லின் குவிபடை மேலும் பெருக வைக்கும்.

* 'செப்பபதிப் பினைப் பெருமானே'—என்பதும் பாடம்.

264

கரிக்குழல் விரித்தும் புறக்கயல் விழித்துங்
 கரிக்குவ டிணைக்குந் - தனபாரக்
 ஶரத்திடு வகாச்சங் சிலிச்சர மொலித்துங்
 கலைத்துசில் மினுக்கும் பணிவாரைத்
 தரித்துள மழிக்குங் கவட்டர்க ளிணைக்கத்
 தவிர்த்துனது சித்தங் கனிகூரத்
 தவக்கடல் குளித்திங் குனக்கடி மையுற்றுங்
 தலத்தினி விருக்கும் படிபாராய்
 புரத்தையு மெரித்தங் கயத்தையு முரித்தொன்
 பொடிப்பணி யெனப்பன் குருநாதர்
 புயப்பணி கடப்பந் தொடைச்சி கரமுற்றின்
 புகழ்ச்சிய முதத்தின் புலவோனே
 திரப்பரி கரிக்கும் பொடிப்பட வுணர்க்குந்
 தெறிப்புற விடுக்கும் கதிர்வேலா
 சிறப்பொடு குறப்பென் களிக்கும்வீ சயத்தென்
 திருத்தணி யிருக்கும் பெருமானே.

265

கலைமட வார்தஞ் சிலையத னாலுங்
 கனவனை யாலுங் கரைமேலே
 கருகிய காளம் பெருகிய தோயங்
 கருதலை யாலுஞ் சிலையாலுங்
 கொலைதரு காமன் பலகளை யாலுங்
 கொடியிடை யான்றின் தழியாதே
 குரவணி நீடும் புயமணி நீபங்
 குளித்தொடை நீதந் தருள்வாயே
 சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
 திருமகள் நாயன் தோழும்வேலா
 தினைவன மானுங் கனவன மானுஞ்
 செறிவுடன் மேவுந் திருமார்பா

264. பொடி பணி என் அப்பன் - திருநீறும் பாம்பும் அணிவின்ற
 என் தந்தை. - சிகரம் உற்று - உயர்ச்சியை அடைந்து, (மேலான தன்மை
 அடைந்து) அல்லது சிவசிலை பதி சிலையை அடைந்து.

265. சிலை - (வசை) ஒலி. சிலை ஆலும் - வில்லின்ஒலி அசைநின்ற.
 காளம் - குயில். சிலை மகள் நாயன் - மலைமகளின் கணவன். மும்மூர்த்தி

தலமகள் மீதெண் புலவரு லாவந்

தணிகையில் வாழ்செங்

கதிர்வேலா

தனியவர் கூருந் தனிகெட நாளந்

தனிமயி லேறும்

பெருமானே.

266

கவடுற்ற சித்தர்சட் சமயப்ர மத்தர்நந்

கடவுட்ப்ர திட்டைபந்

பலவாகக்

கருதிப்பெ யர்க்குறித் துருவர்க்க மிட்டிடர்க்

கருவிற்பு கப்பகுத்

துழல்வானேன்

சவடிக்கி லச்சினைக் கிருகைச்ச ரிக்குமிக்

கசரப்ப ளிக்கெனப்

பொருள்தேடிச்

சகலத்து மொற்றைபட் டயல்பட்டு நிற்குநிற்

சரணப்ர சித்திசந்

றுணராரோ

குவடெட்டு மட்டுநெட் டுவரிக்க ணத்தினைக்

குமுறக்க லக்கிவிக்க

ரமகூரன்

குடலைப்பு யத்திலிட் டுடலைத்த றித்தருத்

துதிரத்தி னிற்குளித்

தெழும்வேலா

சுவடுற்ற அற்புக் கவலைப்பு னத்தினிற்

றுவலைச்சி மிழ்த்துநிற்

பவள்நாணத்

தொழுதெத்து முத்தபொற் புரிசைச்ச ருத்தணிச்

சுருதித்த மிழக்கவிப்

பெருமானே.

267

கனத்தறப் பனைத்தபொற் கழைப்புயத் தனக்கிரிக்

கனத்தையொத் துமொய்த்தமைக்

குழலார்தங்

கறுத்தமைக் கயற்கணிற் கருத்துவைத் தொருத்தநிற்

கழற்பதத் தநித்திடந்

கறியாதே

களும் முருகனை வழிபட்ட தலம் திருத்தணிகை. கனவனம் = கம் + நா + வனம் = விண்ணுலகத்துள்ள மேன்மையுற்ற கற்பக வனம். மாது - தெய்வயானை. தலமகள் - பூமி. புலவர் - தேவர். தனியவர் - தவம் செய்வோர். கூரும் - மிகுந்துள்ள.

266. கவடு - வஞ்சகம். பிரமத்தர் - வெறியர். வர்க்கம் இட்டு - உருவ அமைப்பு ஏற்படுத்தி. சவடி - கழுத்து அணிவகை. இலச்சினை - முத்திரை மோதிரம். சரி - வளையல். சரப்பணி - வயிரம் அழுத்திய கழுத்தணி வகை. பொது மகளிர்க்கு அணிகள் தேடிக் கொடுத்து உழல் வேனோ என்கிறார். ஒற்றைபட்டு அயல்பட்டு நிற்கும் - எல்லாவற்றிலும் கலந்தும் வேறுபட்டும் நிற்கும். கவலை - செந்தினை. துவலைச் சிமிழ்த்து - உதிரி மலர்களை மாலையாகக் கட்டி.

இனப்பிணிக் கணத்தினுக் கிருப்பெனத் துருத்தியொத்
 திசைத்தசைத் தசுக்கிலத் தசைதோலால்
 எடுத்தபொய்க் கடத்தினைப் பொறுக்குமிப் பிறப்பறுத்
 தெனக்குறிக் தழுத்தியைத் தாவேனும்
 பனைக்கரச் சினத்திபத் தனைத்தூரத் தரக்களைப்
 பயத்தினிற் பயப்படப் பொருமவேலா
 பருப்பதச் செருக்கறத் துகைக்குழுட் பதத்தினைப்
 படைத்தகுக் குடக்கொடிக் குமரேசா
 தினைப்புனப் பருப்பதத் தினிற்சுடிக் குறத்தியைச்
 செருக்குறத் திருப்புயத் தனைவோனே
 திருப்புரப் புறத்தியற் றிருத்தகுத் துறித்திலத்
 திருத்திசைத் திருத்தணிப் பெருமாளே.

268

களைத்த திர்க்குமிப் பொங்கு கார்க்கட லொன்றினாலே
 கறுத்த றச்சிலத் தங்கி வாய்த் தழு திங்களாலே
 தனிக்க ருப்புவிற் கொண்டு வீழ்த்தச ரங்களாலே
 தகைத்தொ ருத்தியெய்த் திங்கு யாக்கைச முங்கலாமோ
 தினைப்பு னத்தினைப் பண்டு காத்தம டந்தைகேள்வா
 திருத்த ணிப்பதிக் குன்றின் மேற்றிகழ் கந்தவேளே
 பனைக்க ரக்கயத் தண்டர் போற்றிய மங்கைபாகா
 படைத்த ளித்தழிக் குந்தரி மூர்த்திகள் தம்பிரானே.

269

கிரியு லாவிய முலையிசை துகிலிடு
 கபட நாடக விரகிக ளசடிகள்
 கெடுவி யாதிக ளடைவுடை யுடலினர் விரகாலே
 க்ருபையி னுரொடு மணமிசை நழுவிகள்
 முழுது நாதிக ளிதமொழி வசனிகள்
 கிடையின் மேல்மன முருகிட தழுவிகள் பொருளாலே

267. கனம் - மேகம். இபத்தனை தூரத்து அரக்கன் - வெள்ளையானே யுடைய இந்நிரனைத் தூரத்தய குரன். முட்பதத்தினைப் படைத்த குக்குடம் - முள் பொருந்திய கால்களையுடைய கோழி. திரு திசை - புண்ணிய வடதிசை.

268. சமங்குதல் - சோர்வு அடைதல். கயத்து அண்டர் - யானையை உடைய தேவர். மங்கை பாகா என்பதற்கு - மங்கை கோவே என்றும் பாடம்.

பரிவி ஸாமயில் கொஞ்சமர் புரிபவர்
 அதிக மாவொரு பொருள்தரு பவரொடு
 பழைய பேரேன இதமுற அணைபவர் விழியானே
 பகழி போல்விடு வினைகவர் திருடிகள்
 தமையெ னாவகை யுறுகதி பெறும்வகை
 பகர மாமயில் மிகைவர நினைவது மொருநாளே
 அளிவ ராதிபர் மலர்ய னிமையவர்
 தினைபெ ருதிடர் படவுடன் முடுகியெ
 அசுரர் தூள்பட அயில்தொடு மறுமுக தினையோனே
 அரிய கானக முறைகுற மகளிட
 கணவ னாகிய அறிவுள விதரண
 அமரர் நாயக சரவண பவதிற னுடையோனே
 தரும நீதியர் மறையுளர் பொறையுளர்
 சரிவு னுதினை பெறுதவ முடையவர்
 தளர்வி லாமண முடையவ ரறிவினர் பரதாசர்
 சுகன லோகமு முடையவர் நினைபவர்
 பரவு தாமரை மலரடி யினிதுற
 தணிகை மாமலை மணிமுடி யழகியல் பெருமானே.

270

கிறிமொழிக் கிருதரைப் பொறிவழிச் செறிஞரைக்
 கெடுபிறப் பறவிழிக் கிறபார்கைக்
 கெடுமடக் குருடரைத் திருடரைச் சமயதர்க்
 கெளந்தமைச் செறிதலுற் றறிவேதும்
 அறிதலற் றயர்தலுற் றவிழ்தலற் றருகலுற்
 றறவுதெக் கழிகருக் கடலுடே
 அமிழ்தலற் றெழுதலுற் றுணர்நலத் துயர்தலுற்
 றடியினைக் கணுசிடப் பெறுவேனே
 பொறியுடைச் செழியன்வெப் பொழிதரப் பறிதலைப்
 பொறியிலைச் சமணரத் தனைபேரும்
 பொடிபடச் சிவமணப் பொடிபரப் பியதிரும்
 புகலியிற் கவுணியப் புலவோனே

269. பகரமாமயில், பகரம் - அழகு. விதரணன் - தயாள குணத்தை உடையவன்.

270. கிறிமொழிக் கிருதர் - பொய்ப்பேசும் செருக்குள்ளவர். கெடு பிறப்பு அறியுந் திற பார்வை - இப் பிறப்பு நற்பிறப்பு ஆகாமல் தொலை யுயிப்பு விழித்தின்று விழிப்பையுடையவர். சமயதர்க்கிகள் - சமயவாதிதகள்.

தறிவளைத் துறநகைப் பொறியெழுப் புரமெரித்
தவர்திருப் புதல்வநற்
தனிமணக் குவளைநித் தழுமலர்த் தருசெருத்
தணியினிற் சரவணப்

சுனைமேவுந்

பெருமானே.

271

குயிலொன் றுமொழிக் குயினின் றலையக்
கொலையின் பமலர்க்

கணையாலே

குளிருந் தவளக் குலசந்த் ரவொளிக்
கொடிகொங் கையின்முத்

தனலாலே

புயல்வந் தெறியக் கடனின் றலறப்
பொருமங் கையருக்

கலராலே

புயமொன் றமிகத் தளர்கின் றதனிப்
புயம்வந் தணையக்

கிடையாதோ

சயிலங் குலையத் தடமுந் தகரச்
சமனின் றலையப்

பொரும்வீரா

தருமங் கைவனக் குறமங் கையர்மெய்த்
தனமொன் றுமணித்

திருமார்பா

பயிலுங் ககனப் பிறைதண் பொழிவிற்
பணியுந் தணிகைப்

புதிவாழ்வே

பரமன் பணியப் பொருளன் றருளிற்
பகர்செங் கழறிப்

பெருமானே.

272

குருவி யெனப்பல கழுகு நரித்திர

ளரிய வனத்திடை மிருக மெனப்புழு

குறவை யெனக்கரி மரமு மெனத்திரி

யுறவாகா

குமரி கலித்துறை முழுசி மனத்துயர்

கொடுமை யெனப்பிணி கலக மிடத்திரி

குலைய னெனப்புலை கலிய னெனப்பலர்

நகையாமல்

மருவு புயத்திடை பணிக ளணப்பல

கரிபரி சுற்றிட கலைகள் தரித்தொரு

மதன சரக்கொ கனக பலக்குட

னதுதேடேன்

271. குயில் நின்று அலைய - (இப்பெண்ணை) குயில் கூவி வருத்த. கொலை இன்பமலர் - மன்மதனுடைய கொல்லும் அம்பாசிய நீல மலர். பொரும மங்கையர் - அலர் தூற்றும் பெண்கள். தடம் - மலைகள். சமன் - யமன். தருமங்கை - கற்பக மரத்துக்குரிய தேவசேனை.

வரிய பதத்தினி னருளி யிருப்பிட
 மமையு மெனக்கிட முனது பதச்சரண்
 மருவு திருப்புக முருள எனக்கினி யருள்வாயே

விருது தனத்தன தனன தனத்தன
 விதமி திமித்திமி திமித திமித்திமி
 விகிர்த டுட்டுடு ரிரி ரியெனக்குகு வெகுதாளம்

வெருவ முகிழ்த்திசை யுரகன் முடித்தலை
 நெறுநெ நெனத்திசை யதிர அடைத்திட
 மிகுதி கெடப்பொரு அசுரர் தெறித்திட விடும்வேலா

அரிய திரிப்புர மெரிய விழித்தவ
 னயனை முடித்தலை யரிய மழுக்கைய
 எனில மனைத்தையு முயிரு மளித்தவ னருள்சேயே

அமண ருடற்கெட வசியி லழுத்திவி
 ணமரர் கொடுத்திடு மரிவை குறத்தியொ
 டமுகு திருத்தணி மலையில் நடித்தருள் பெருமானே.

273

குலைத்துமயிர்க் கலைத்துவளைக்
 கழுத்துமணித் தனப்புரளக்
 குவித்தவிழிக் கயற்சுழலப் பிறைபோலக்

குனித்தநுதற் புரட்டிநகைத்
 துருக்கிமயற் கொளுத்தியிணைக்
 குழைச்செவியிற் றழைப்பபொறித் தனபாரப்

பொலித்துமதத் தரித்தகரிக்
 குவட்டுமுலைப் பளப்பளெனப்
 புனைத்ததுகிற் பிடித்தஇடைப் பொதுமாதர்

புயத்தில்வளைப் பிலுக்கில்நடைக்
 குலுக்கிலறப் பசப்பிமயற்
 புகட்டிதவத் தழிப்பவருக் குறவாமோ

தலத்தநுவைக் குனித்தொருமுப்
 புரத்தைவிழக் கொளுத்திமழுத்
 தரித்துபுலிக் கரித்துகிளைப் பரமாகத்

272. குருவி, கழுகு, யானை, மரம் போலத் திரிபவருடைய உறவு எனக்கு வேண்டா. குமரி கலித்துறை - குமரிப் பெண்களால் வரும் மனத் துளக்கம் தரும் வழிகள். குலையன் - மிகுகெட்டவன். கலியன் - வறுமை யாளன். அண - அண்ண - நெருங்க. மதன சரக்கு - மன்மதனது சரக்கு இவன். கனக பல்லக்கு - பொற்பல்லக்கு. பதத்தினின் அருவி - சொற் களால் ஆகிய அருவி. வசி - கழுமரம்.

தரித்துதவச் சுரர்க்கண்முதற்
பிழைக்கமிடற் றடக்குவிடச்
சடைக்கடவுட் சிறக்கபொருட்

பகர்வோனே

சிலுத்தசுரர்க் கெலித்துயிகக்
கொளுத்திமறைத் துதிக்கஅதிற்
செழிக்கஅருட் கொடுத்தமணிக்
தினைப்புனயிற் குறத்திமகட்
டனத்தின்மயற் குளித்துமகிழ்த்
திருத்தணியிற் றரித்தபுகழ்ப்

கதிர்வேலா

பெருமானே.

274

குவளைக் கணைதொட் டவனுக் குழுடிக்
குடையிட் டகுறைப்
குறுகுற் றஅலர்த் தெரிவைக் குமொழிக்
குயிலுக் குமினித்

பிறையாலே

தளராதே

இவளைத் துவளக் கலவிக் குநயத்
திருகத் தழுவிப்
இணையற் றழகிற் புணையக் கருணைக்
கினிமைத் தொடையைத்

புயம்தே

தரவேணும்

கவளக் கரடக் கரியெட் டலறக்
கனகக் கிரியைப்
கருதிச் செயலைப் புயனுக் குருகிக்
கலவிக் கணயத்

பொருமவேலா

தெழுமார்பா

பவளத் தரளத் திரளக் குவைவெற்
பவையொப் புவயற்
பணிலத் திரள்மொய்த் ததிருத் தணிகைப்
பதியிற் குமரப்

புறம்தே

பெருமானே.

275

கூந்தல விழ்த்துமு டித்துமி னுக்கிகள்
பாய்ந்துவி ழிக்குமை யிட்டுமி ரட்டிகள்
கோம்புப டைத்தமொ ழிச்சொல்ப ரத்தையர் புயம்தே

273. தவத்து அழிப்பவர் - தவத்தை அழிப்பவர். சிலுத்த அசுரர் - சண்டையிட்ட அசுரர்கள்.

274. குவளைக்கணை தொட்டவன் - மன்மதன். அவன் குடை - திங்கள். பிறை சிலவால் தலைவி வருந்துகிறாள். அலர்த்தெரிவை - அலர் பேசுகின்ற பெண்கள். செயலைப் புயன் - மன்மதன். செயலை - அசோக மலர். அசோக மலரைக் கையில் உடைய மன்மதன். பணிலம் - சங்கு.

கோங்குப டைத்தத னத்தைய முத்திகள்
வாஞ்சையு றத்தழு விச்சிலு கிட்டவர்
கூன்பிறை யொத்தந கக்குறி வைப்பவர் பலநாளும்

ஈந்தபொ ருட்பெற இச்சையு ரைப்பவ
ராந்துணை யற்றழு கைக்குர லிட்டவ
ரீங்கிசை யுற்றவ லக்குண மட்டைகள் பொருள்திரில்
ஈங்கியி டக்கடை யிற்றளி வைப்பவர்
பாங்கக லக்கரு ணைக்கழல் பெற்றிட
ஈந்தினை யெப்படி நற்கதி புக்கிட லருள்வாயே.

காந்தள்ம லர்த்தொடை யிட்டெதிர் விட்டொரு
வேந்துகு ரக்கர ணத்தொடு மட்டிடு
காண்டிப அச்சுத னுத்தம சற்குணன் மருகோனே
காங்கிசை மிக்கம றக்கொடி வெற்றியில்
வாங்கிய முக்கனி சர்க்கரை மொக்கிய
கான்கனி முற்கியல் கற்பக மைக்கரி யினையோனே

தேந்தினை வித்தின ருற்றிட வெற்றினை
வேங்கைம ரத்தெழி லைக்கொடு நிற்பவ
தேன்சொலி யைப்புண ரப்புன முற்றுகை குவைவானந்
தீண்டுக றைத்திர னுற்றது துற்றிடு
வேங்கைத னிற்குவ லைச்சுனை சுற்றலர்
சேர்ந்ததி ருத்தணி கைப்பதி வெற்புகை பெருமானே.

மாணியாவதி 276

கூர்வேல் பறித்தவிழி யாலே மருட்டிமுலை
கோடா லைமுத்துமல ரணைமீதே
கோபா விதழ்ப்பருக மார்போ டணைத்துகளை
கோல்போல் சுழற்றியிடை யுடைநாணக்
கார்போல் குழற்சரிய வேவா யதட்டியிரு
காதோலை யிற்றுவிழ வினையாடுங்
காமா மயக்கியர்க னுடே களித்துநம
காணா ருறைக்கலக மொழியாதோ

275. கோம்பு - சினக்குறிப்பு. சிலுகிட்டவர் - சண்டையிட்டவர். கக்கிரீவன் வாலியோடு போரிடச் சென்றபோது இராமர் காந்தள் மலர் மரையைய அணிவித்து அனுப்பினர். அரணம் - கவசம். காங்கிசை - விடுப்பம். கான்கனி - காட்டில் இருந்த கன்னியாகிய வள்ளி. கற்பக மைக்கரி - யானைமுகக் கடவுள்.

வீராணம் வெற்றிமுர சோடே தவிற்றிமிலை

வேதா கமத்தொலிகள்

கடல்போல

வீரூய் முழக்கவரு குரா ரிறக்கவிடும்

வேலா திருத்தணியி

ஹுறைவோனே

மாரோ னிறக்கநகை தாதா திருச்செவியில்

மாபோ தகத்தையருள்

குருநாதா

மாலோ னளித்தவளி யார்மால் களிப்பவெரு

மாலோ டனைத்துமகிழ்

பெருமானே.

277

கொந்து வார்குர வடியினு மடியவர்

சிந்தை வாரிச நடுவினு நெறிபல

கொண்ட வேதநன் முடியினு மருவிய

குருநாதா

கொங்கி லேந்தரு பழநியி லறுமுக

செந்தில் காவல தணிகையி லிணையிவி

கொந்து காவென மொழிதர வருசம

யவிரோத

தந்த்ர வாதிகள் பெறவரி யதுபிறர்

சந்தி யாதது தனதென வருமொரு

சம்ப்ர தாயமு மிதுவென வுரைசெய்து

விரைநீபச்

சஞ்ச ரீகரி கரமுரல் தமனிய

கிண்கி னீமுக விதபத யுகமலர்

தந்த பேரருள் கனவினு நனவினு

மறவேனே

சிந்து வாரமு மிதழியு மிளநவ

சந்த்ர ரேகையு மரவமு மணிதரு

செஞ்ச டாதரர் திருமக வெனவரு

முருகோனே

செண்ப காடவி யினுமித னினுமுயர்

சந்த னாடவி யினுமுறை குறமகள்

செம்பொ னாபுர கமலமும் வளையணி

புதுவேயும்

276. கான் ஊர் - காடுபோன்ற நகரம். கோபம் - இந்திர கோபம். என்னும் தம்பலப்பூச்சி. கணை - கண்ணை. வீராணம் என்பது ஒருவித வாத்தியம். வளி - வள்ளியார். மால் களிப்ப - ஆசையுடன் மகிழ்.

277. குரவு அடி - குராமரத்தின் அடியில். வாரிசம் - தாமரை. கொந்துகா என மொழிதரவரும் சமயவிரோத வாதிகள் - கொத்துகின்று காக்கைபோல் பேசும் சமயவாதிகள். சஞ்சரி - வண்டுகள். சிந்து வாரம் - நொச்சி. இது சிவபெருமான் குடுவது. இந்திரகோபம் - வாயிதழுக்கு உவமை. இந்திரசாபம் - வானவில், இந்திர நீலம் - நீலமலர் போன்ற கண்கள்.

இந்து வாண்முக வனசமு ம்ருகமத
 குங்கு மாசல யுகளமு மதுரித
 இந்த ளாம்ருத வசனமு முறுவலு
 இந்தர கோபமு மரகத வடிவமு
 மிந்தர சாபமு மிருகுழை யொடுபொரு
 மிந்தர நீலமு மடலிடை யெழுதிய

மபிராம-

பெருமானே.

செஞ்சுருட்டி 278

சினத்தவர் முடிக்கும் பகைத்தவர் குடிக்குஞ்
 செகுத்தவ ருயிர்க்குஞ்
 சிரிப்பவர் தமக்கும் பழிப்பவர் தமக்கும்
 திருப்புகழ் நெருப்பென்

சினமாகச்

றறிவோம்யாம்

நினைத்தது மளிக்கும் மனத்தையு முருக்கும்
 நிசிக்கரு வறுக்கும்

பிறவாமல்

நெருப்பையு மெரிக்கும் பொருப்பையு மிடிக்கும்
 நிறைப்புக முரைக்குஞ்

செயல்தாராய்

தனத்தன தனத்தந் திமித்திமி திமித்திந்
 தகுத்தகு தகுத்தந்

தனபேரி

தடுட்டுடு டுட்டுண் டெனத்துடி முழக்குந்
 தளத்துட னடக்குங்

கொடுஞரர்

சினத்தையு முடற்சங் கரித்தம லைமுற்றுஞ்
 சிரித்தெரி கொளுத்துங்

கதிர்வேலா

தினைக்கிரி குறப்பெண் தனத்தினில் சுசித்தெண்
 திருத்தணி யிருக்கும்

பெருமானே.

279

சினத்தி லத்தினை சிறுமண லளவுடல்
 செறித்த தெத்தனை சிலைகட வினிளையிர்
 செனித்த தெத்தனை திரள்கய லெனபல
 செமித்த தெத்தனை மலைசனை யுலகிடை
 செழித்த தெத்தனை சிறுதன மயல்கொடு
 செடத்தி லெத்தனை நமனுயிர் பறிகொள்வ தளவேதோ

வதுபோதா

278. இது சித்தி தரும் தந்திரத் திருப்புகழ். சினத்தவர் - அடியா
 ரிடம் கோபம் கொண்டவர். செகுத்தவர் - கொன்றவர். நிசி கருவறுக்
 கும் - இருள் போன்ற பிறவியை அழிக்கும். அமலை முற்றும் - அந்தப்
 பீண மலை முழுவதும்.

மனத்தி லெத்தனை நினைகவ டுகள்குடி
 கெடுத்த தெத்தனை மிருகம தெனவுயிர்
 வதைத்த தெத்தனை யளவிலை விதிகர மொழியாமல்
 வகுத்த தெத்தனை மசகனை முருடனை
 மடைக்கு லத்தனை மதியழி விரகனை
 மலர்ப்ப தத்தினி லுருகவு மினியருள் புரிவாயே
 தனத்த னத்தன தனதன தனதன
 திமித்தி மித்திமி திமிதிமி திமிதிமி
 தகுத்த குத்தகு தகுத்தகு தகுத்தகு தகுத்தோ
 தரித்த ரித்தரி தரிரிரி ரிரிரிரி
 தடுட்டு டுட்டுடு டுடுடுடு டுடுடுடு
 தமிழ்த் தத்தள தமருக விருதொலி கடல்போலச்
 சினத்த மார்க்கள செருதிகழ் குருதிய
 திமிழ்த்தி டக்கரி யசுரர்கள் பரிசிலை
 தெறித்தி டக்கழு நரிதின நிணமிசை பொருமவேலா
 செழிக்கு முத்தம சிவசர ணர்கள்தவ
 முனிக்க ணத்தவர் மதுமலர் கொடுபணி
 திருத்த ணிப்பதி மருவிய குறமகள் பெருமானே.

280

சொரியு முகிலைப் பதும நிதியைச்
 சுரபி தருவைச் சமமாகச்
 சொலியு மனமெட் டனையு நெகிழ்வீற்
 சுமட ரருகுற் றியல்வாணர்
 தெரியு மருமைப் பழைய மொழியைத்
 திருடி நெருடிக் கவிபாடித்
 திரியு மருள்விட் டுனது குவளைச்
 சிகரி பகரப் பெறுவேனோ
 கரிய புருவச் சிலையும் வளையக்
 கடையில் விடமெத் தியநீலக்

279. பல பிறவிகள் எடுத்த வகை கூறுகிறார். சின திலம் - சிறிய எள். செமித்தது - சென்மித்தது - பிறந்தது. விதிகரம் ஒழியாமல் - விதியின் போக்கு தவறாதபடி. மசகன் - கொசு போன்றவன். சிவ சரணர்கள் - சிவனடியார்கள்.

280. சொரியும் முகில் - மறை பொழியும் மேகம். சுரபி-காமதேனு. சுமடர் - கீழ்மக்கள். கலைகள் பல பட்டனகான் - வேட்டையில் மான்கள் அழிந்த காடு.

கடிய கணைபட் டுருவ வெருவிக்
கலைகள் பலபட்

டனகானிற்

குரிய குமரிக் கபய மெனநெக்
குபய சரணத்

தினில்வீழா

உழையின் மகளைத் தழுவ மயலுற்
றுருகு முருகப்

பெருமானே.

281

தாக்கம ருக்கொரு சாரையை வேறொரு
சாட்சிய றப்பசி யாறியை நீறிடு
சாத்ர வழிக்கதி தூரனை வேர்விழு

தவமூழ்குந்

தாற்பர்ய மற்றுழல் பாவியை நாவலர்
போற்பரி வுற்றுனை யேகரு தாதிகல்
சாற்றுத மிழ்க்குரை ஞானியை நாள்வரை

தடுமாறிப்

போக்கிட மற்றவ்ரு தாவனை ஞானிகள்
போற்றுத லற்றது ரோகியை மாமருள்
பூத்தம லத்ரய பூரியை நேரிய

புலையேனைப்

போக்கிவி டக்கட னோநர கோகதி
போய்ப்பெறு கைக்கலை யோகதி யானது
போர்ச்சுடர் வச்சரவை வேல்மயி லாவருள்

புரிவாயே

மூக்கறை மட்டைம காபல காரணி
சூர்ப்பந கைப்படு பூளியு தாசனி
மூர்க்க குலத்திவி பீடணர் சோதரி

முழுமோடி

மூத்தவ ரக்கனி ராவண னோடியல்
பேற்றிவி டக்கம லாலய சீதையை
மோட்டன் வளைத்தொரு தேர்மிசை யேகொடு

முகிலேபோய்

மாக்கன சித்திர கோபுர நீள்படை
வீட்டிவி ருத்திய நாளவன் வேரற
மார்க்கமு டித்தவி லாளிகள் நாயகன்

மருகோனே

வாச்சிய மத்தன பேரிகை போல்மறை
வாழ்த்தம லர்க்கழு நீர்தரு நீள்களை
வாய்த்ததி ருத்தணி மாமலை மேவிய

பெருமானே.

281. சாரை - சாரைப்பாம்பு போலப் பகைவர்மீது சேறுபவன். சாட்சி யறப் படியாறி - பிறர்க்கு அளியாது தனியே உண்பவன். பூரி - கீழ்மகன். மூக்கு - அறைமட்டை - மூக்கு அறுபட்ட சூர்ப்பநகை. மோட்டன் - மூர்க்கன்.

282

திருட்டு நாரிகள் பப்பர மட்டைகள்
 வறட்டு மோடியி னித்தந டிப்பவர்
 சிறக்க மேனியு லுக்கிம டக்குகண்
 வலையாலே
 திகைத்து ளாவிச ரைத்தும னத்தினி
 விதத்தை யோடவி டுத்தும யக்கிடு
 சிமிட்டு காமனி தத்திலு முட்டபட
 அலேவேனோ
 தரித்து நீறுபி தற்றிடு பித்தனு
 மிதத்து மாகுடி லைப்பொருள் சொற்றிடு
 சமர்த்த பாலள னப்புகழ் பெற்றிடு
 முருகோனே
 சமப்ர விணம தித்திடு புத்தியி
 விரக்க மாய்வரு தற்பர சிற்பர
 சதத்ர யோகவி தட்சண தெட்சிண
 குருநாதா
 வெருட்டு சூரனை வெட்டிப ணப்பெவி
 களத்தி லேகழு துக்கிரை யிட்டிடர்
 விடுத்த கூளிகள் தித்திகு தித்தென
 வினையாட
 விதித்த வீரச மர்க்கள ரத்தமு
 மிரற்றி யோடவெ குப்ரள யத்தினில்
 விலக்கி வேல்செரு கிட்டுயிர் மொக்கிய
 மறவோனே
 பெருக்க மோடுச ரித்திடு மச்சமு
 முளத்தின் மாமகிழ் பெற்றிட வுற்றிடு
 பிளப்பு வாயிடை முப்பொழு தத்துமொர்
 கழுநீரின்
 பிணித்த போதுவெ டித்தூர சத்துளி
 கொடுக்கு மோடைமி குத்ததி ருத்தணி
 பிறக்க மேவுற அத்தல முற்றுறை
 பெருமானே.

283

துப்பா ரப்பா டற்றி மொய்க்கால்
 சொற்பா வெளிமுக்
 குணமோகம்
 துற்று யப்பீ றற்றோ லிட்டே
 சுற்று மதனப்
 பிணிதோயும்

282. பப்பர மட்டைகள் - கூத்தாடும் பயனிலிகள். வறட்டுமோடி - பசையற்ற செருக்கு. பித்தன் - சிவன். குடிலைப் பொருள் - பிரணவப் பொருள். சமப்ரவிண - நிபுண. சகத்ரயோக விதட்சண - ஆயிரக்கணக்கான (பல) யோகங்களுள் சிறப்பான மவுனயோக நிலையுடையவனே. தெட்சிண குருநாதா - தெட்சிணமூர்த்தியான குருநாதனே.

இப்பா வக்கா யத்தா சைப்பா

டெற்றே யுலகிற்

எத்தார் வித்தா ரத்தே கிட்டா

எட்டா அருளைத்

தப்பா மற்றா டிச்சே விப்பார்

தத்தாம் வினையைக்

தற்கா ழிச்சூர் செற்றாய் மெய்ப்போ

தத்தாய் தணிகைத்

அப்பா கைப்பா லைப்போல் சொற்கா

வற்பா வைதனத்

அத்தா நித்தா முத்தா சித்தா

அப்பா குமரப்

பிறவாதே

தரவேணும்

களைவோனே

தனிவேலா

தனைவோனே

பெருமானே.

284

தொக்கருக் குடில சுத்தமேற் றசுக

துக்கமாற் கடமு

துற்றகாற் பதலை சொற்படாக் குதலை

துப்பிலாப் பலச

கைக்கொளாக் கதறு கைக்கொளாக் கையவ

லப்புலாற் றசைகு

கட்டுகூட் டருவ ருப்புவேட் டுழல

சட்டவாக் கழிவ

அக்கராப் பொடியின் மெய்க்கிடாக் குரவர்

அர்ச்சியாத் தொழுமு

அப்பபோர்ப் பனிரு வெற்பபூத் தணியல்

வெற்பபார்ப் பதிந

இக்கணைக் குறில்நி ருத்தநோக் குறுத

வத்தினோர்க் குதவு

எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ

டெத்தினார்க் கெளிய

மலமாயை

மயநூலைக்

ருதியாலே

தொருநாளே

னிவனாய

திருமாரா

மினையோனே

பெருமானே.

283. து+பார் = துப்பார் - உணவுதரும் மண். பஞ்சபூதங்களாலும், முக்குணங்களாலும், மூவாசைகளாலும் நிறைந்த உடல் என்பது. எத்தார் - ஏத்தாதார். அத்தன் - உயர்ந்தவன். முத்தன் - ஆசைகளினின்றும் நீங்கியவன்.

284. தொக்கு அறகுடில் - தோல் நீங்காத குடிசை. அசுத்தம் ஏற்ற, சுகதுக்க மால்கடம் - எனப் பிரித்திடுக. பதலை - பாலை. எத்திடார்க்கு அரிய - எத்தி வழிபாடாதவர்க்கு அரியவனே. எத்தினார்க்கு - எத்தின வருக்கு.

285

தொடத்து ளக்கிகள் அபகட நினைவிகள்
 குருட்டு மட்டைகள் குமரிகள் கமரிகள்
 சுதைச்சி றுக்கிகள் குசலிக ளிசலிகள் முழுமோசந்
 துறுத்த மட்டைகள் அசடிகள் கசடிகள்
 முழுப்பு ரட்டிகள் நழுவினர் மழுவினர்
 துமித்த மித்திரர் விலைமுலை யினவலை புகுதாமல்
 அடைத்த வர்க்கியல் சரசிகள் விரசிகள்
 தரித்த வித்ரும நிறமென வரவுட
 னழைத்து சக்கிர கிரிவளை படிக்கொடு வினையாடி
 அவத்தை தத்துவ மழிபட இருளறை
 விலக்கு வித்தொரு சுடரொளி பரவந
 லருப்பு கட்டியு வடியினை யருளுவ தொருநாளே
 படைத்த னைத்தையும் வினையுற நடனொடு
 துடைத்த பத்தினி மரகத சொருபியோர்
 பரத்தி னுச்சியி னைநவி லுமையரு ளினையோனே
 பகைத்த ரக்கர்கள் யமனூல குறஅமர்
 தொடுத்த சக்கிர வளைகர மழகியர்
 படிக்க டத்தையும் வயிறடை நெடியவர் மருகோனே
 திடுக்கி டக்கட லசுரர்கள் முறிபட
 கொளுத்தி சைக்கிரி பொடிபட சுடரயில்
 திருத்தி விட்டொரு நொடியினில் வலம்வரு மயில்வீரா
 தினைப்பு னத்திரு தனகிரி குமரிநல்
 குறத்தி முத்தொடு சசிமக ளொடுபுகழ்
 திருத்த னிப்பதி மலைமிசை நிலைபெறு பெருமானே.

286

நிலையாத சமுத்திர மான
 சமுசார துறைக்கணின் மூழ்கி
 நிசமான தெனப்பல பேசி யதனூடே
 நெடுநாளு முழைப்புள தாகி
 பெரியோர்க ளிடைக்கர வாகி
 நினைவால்நி னடித்தொழில் பேணி துதியாமல்

285. தொட துளக்கிகள் - தொட்டால் (சூச்சப்பட்டவர் போல) அசைபவர்கள். அபகட நினைவிகள் - வஞ்சக நினைவு கொண்டவர்கள். கமரிகள் - நிலப்பிளப்பு போன்றவர்கள். குசலிகள் - தந்திரவாதிகள். இசலிகள் - பிணங்கிகள். மழுவினர் - மழுப்புவோர். துமித்த மித்திரர் - பொருள் அறுக்கின்ற நண்பர்கள். நடனொடு துடைத்த பத்தினி - நடனம் செய்யும் இறைவனுடன் இருந்து உலகத்தை அழிப்பவள்.

தலையான வுடற்பிணி யூறி
பவநோயி னலைப்பல வேகி
சலமான பயித்திய மாகி
தவியாமல் பிறப்பையு நாடி
யதுவேரை யறுத்துணை யோதி
தலமீதில் பிழைத்திட வேறி

தடுமாறிக்

னருள்தாராய்

கலியாண சுபுத்திர னாக
குறமாது தனக்குவி நோத
கவினாகு புயத்திலு லாவி
களிகூரு முனைத்துணை தேடு
மடியேனை சுசுப்பட வேவை
கடனாகு மிதுக்கன மாகு

வினையாடிக்

முருகோனே

பலகாலு முனைத்தொழு வோர்கள்
மறவாமல் திருப்புகழ் கூறி
படிமீது துதித்துடன் வாழ
பதியான திருத்தணி மேவு
சிவலோக மெனப்பரி வேறு
பவரோக வயித்திய நாத

அருள்வேளே

பெருமானே.

287

நினைத்த தெத்தனையிற்
நிலைத்த புத்தினைப்
கனத்த தத்துவமுற்
கதித்த நித்தியசித்
மனித்தர் பத்தர்தமக்
மதித்த முத்தமிழிற்
செனித்த புத்திரரிற்
திருத்த னிப்பதியிற்

றவருமல்
பிரியாமற்
றழியாமற்
தருள்வாயே
கெளரியோனே
பெரியோனே
சிறியோனே
பெருமானே.

288

பகலி ராவினுங் கருவி யாலனம்
பருகி யாவி கொண்
பழைய வேதமும் புதிய நூல்களும்
பலபு ராணமுஞ்

ஓடல்பேணிப்

சிலவோதி

288. சலம் - கோபம். புயத்தில் உலாவி - புயத்தை அணைத்து.
பரிவு ஏறு - ஆசை கொள்ளும்.

287. சித்து - அறிவு.

அகல நீளமென் றளவு கூறும்
பொருளி லேயமைந் தடைவோரை
அசடர் மூகரென் றவல மேமொழிந்
தறிவி லேனழிந் திடலாமோ
சகல லோகமும் புகல நாடொறுஞ்
சறுகி லாதசெங் கழுநீருந்
தளவு நீபமும் புனையு மார்பதென்
தணிகை மேவுசெங் கதிர்வேலா
சிகர பூதரந் தகர நான்முகன்
சிறுகு வாசவன் சிறைமீளத்
திமிர சாகரங் கதற மாமரஞ்
சிதற வேல்விடும் பெருமானே.

289

பருத்தபற் சிரத்தினைக் குருத்திறற் கரத்தினைப்
பரித்தவப் பதத்தினைப் பரிவோடே
படைத்தபொய்க் குடத்தினைப் பழிப்பவத் திடத்தினைப்
பசிக்குடற் கடத்தினைப் பயமேவும்
பெருத்தபித் துருத்தனைக் கருத்திமத் துருத்தியைப்
பிணித்தமுக் குறத்தொடைப் புலனாலும்
பிணித்தவிப் பிணிப்பையைப் பொறுத்தமிழ்ப் பிறப்பறக்
குறிக்கருத் தெனக்களித் தருள்வாயே
கருத்திலுற் றுரைத்தபத் தரைத்தொறுத் திருக்கரைக்
கழித்த மெய்ப் பதத்தில்வைத் திடுவீரா
கதித்தநற் றினைப்புனக் கதித்தநற் குறத்தியைக்
கதித்தநற் றிருப்புயத் தனைவோனே
செருத்தெறுத் தெதிர்த்தமுப் புரத்தூரத் தரக்கரைச்
சிரித்தெரித் தறித்தர்பொற் குமரேசா
சிறப்புறப் பிரித்தறத் திறத்தமிழ்க் குயர்த்திசைச்
சிறப்புடைத் திருத்தணிப் பெருமானே.

288. உடம்பு என்னும் கருவியால் உணவு உண்டு. அகலம் நீளம் அறியமுடியாத அரும்பொருள் பேரின்பப் பொருள். சறுகிலாத - தவறாத. பூதரம் - மலை. (கிரவுஞ்சம்) தகர - பொடியாக.

289. குடம் - குடம் போன்ற உடம்பு. பசி குடல் கடம் - எனப் பிரிக்க வேண்டும். உரு+தலை=உருவத்தை. முக்குறம் - முக்குற்றம். ஐப்புலன் - ஐம்புலன். உரத்த அரக்கரை - வலிய அசுரர்களை.

290

பழமை செப்பியழைத்தித மித்துடன்
முறைம சக்கிய னைத்துந கக்குறி
படஅ முத்திமு கத்தைமு கத்துற
வுறவாடிப்

பதறி யெச்சிலை யிட்டும ருத்திடு
விரவு குத்திர வித்தைவி னைப்பவர்
பலவி தத்திலு மற்பரெ னச்சொலு
மடமாதர்

அழிதொழிற்குவி ருப்பொடு நத்திய
அசட னைப்பழி யுற்றஅ வத்தனை
அடைவு கெட்டபு ரட்டனை முட்டனை
அடியேனை

அகில சத்தியு மெட்டுறு சித்தியு
மெளிதெ னப்பெரு வெட்டவெ ளிப்படு
மருண பொற்பத முற்றிட வைப்பது
மொருநாளே

குழிவிழிப்பெரு நெட்டல கைத்திரள்
கரண மிட்டுந டித்தமி தப்படு
குவிவி யிட்டக ளத்திலெ திர்த்திடு
மொருசூரன்

குருதி கக்கிய திர்த்துவிழிப்பொரு
நிசை ரப்படை பொட்டெழ விக்ரம
குவிச சத்தியை விட்டருள் கொச்சித
மயில்வீரா

தழையு டுத்தகு றத்திப தத்துனை
வருடி வட்டமு கத்தில தக்குறி
தடவி வெற்றிக தித்தமு லைக்குவ
டதன்மீதே

*தரள பொற்பணி கச்சுவி சித்திரு
குழைதி ருத்திய ருத்திமி குத்திடு
தணிம லைச்சிக ரத்திடை யுற்றருள்
பெருமானே.

291

புருவ நெறித்துக் குறுவெயர் வுற்றுப்
புளகித வட்டத்
தனமானார்

பொருவிழி யிற்பட்டவரொடு கட்டிப்
புரளு மசட்டுப்
புலையேனைக்

290. மித்துடன் - மித்தையுடன். அழிதொழில் - அழிந்து போகும் தொழில். அகிலசத்தியும் - சகல சத்திகளும். குவிவி - வீரத்தோடு முழக்கும் ஒலி.

*சதிர் பெறத்தமு விப்புணர் வித்தக
முசிவர் சித்தர் கணத்தர் துதித்திடு
தலைமை பெற்றரு னைப்பதி யிற்றிகழ் பெருமானே'

என்றும் பாடம்.

கருவழி யுற்றுக் குருமொழி யற்றுக்

கதிதனை விட்டிட்

டிடுத்தியக்

கயவனை வெற்றிப் புகழ்திகழ் பத்மக்

கழல்கள் துதிக்கக்

கருதாதோ

செருவசு ரப்பொய்க் குலமது கெட்டுத்

திரைகட லுட்கப்

பொருமவேலா

தினைவன முற்றுக் குறவர் மடப்பைக்

கொடிதன வெற்பைப்

புணர்மார்பா

பெருகிய நித்தச் சிறுபறை கொட்டிப்

பெரிகை முழுக்கப்

புவிமீதே

ப்ரபலமுள் சுத்தத் தணிமலை யுற்றுப்

ப்ரியமிகு சொக்கப்

பெருமானே.

292

பூசலிட் டுச்ச ரத்தை நேர் கழித் துப்பெ ருத்த

போர்விடத் தைக்கெ டுத்து

வடிகூர்வாள்

போலமுட் டிக்குழைக்கு னோடிவெட் டித்தொ னைத்து

போகமிக் கப்ப ரிக்கும்

விழியார்மேல்

ஆசைவைத் துக்க லக்க மோகமுற் றுத்து யர்க்கு

ளாகிமெத் தக்க னைத்து

ளழியாமே

ஆரணத் துக்க னைத்து னுண்மலர்ப் பொற்ப தத்தை

யான்வழுத் திச்ச கிக்க

அருள்வாயே

வாசமுற் றுத்தழைத்த தாளினைப் பத்த ரத்த

மாதர்கட் கட்சி றைக்கு

ளழியாமே

வாழ்வுறப் புக்கி ரத்ன ரேகையொக் கச்சி றக்கு

மாமயிற் பொற்க முத்தில்

வரும்வீரா

வீசுமுத் துத்தெ றிக்க வோலைபுக் குற்றி ருக்கும்

வீறுடைப் பொற்கு றத்தி

கணவோனே

வேலெடுத் துக்க ரத்தி னீலவெற் பிற்றழைத்த

வேளெனச் சொற்க ருத்தர்

பெருமானே.

291. கருவழியுற்று - கருவில் விழும் வழியிலே பொருந்தி. பைக் கொடி - பைங்கொடி (வள்ளி).

292. இரத்தின வரிகள் போல ஒளிவிடும் நிறம் கொண்ட மயில். முத்துக்கள் சிதற, ஓடையால் ஆய பரண்மீது புகுந்து வீற்றிருக்கும் குறத்தி கணவன். நீலவெற்பு - திருத்தணிகை மலை. கருத்தர் - புகழும் அடியார்கள்.

293

பெருக்கவு பாயங் கருத்துடை யோர்தம்
ப்ரபுத்தன பாரங்

களிலேசம்

ப்ரமத்துட னானம் ப்ரமித்திருள் கூரும்
ப்ரியக்கட லூடுந்

தணியாத

கருக்கட லூடுங் கதற்றும நேகங்
கலைக்கட லூடுந்

சுழலாதே

கடப்பலர் சேர்சினா கினிப்ரபை விசங்
கழற்புனை நீதந்

தருள்வாயே

தருக்கிய வேதன் கிறைப்பட நாளுஞ்
சதுர்த்தச லோகங்

களும்வாழ்ச்

சமுத்திர மேழுங் குலக்கிரி யேழுஞ்
சளப்பட மாவுந்

தனிவீழ்த்

திருக்கையில் வேலொன் றெடுத்தம ராடுஞ்
செருக்கு மயூரந்

தனில்வாழ்வே

சிறப்பொடு ஞானந் தமிழ்த்ரய நீடுந்
திருத்தணி மேவுந்

பெருமானே.

294

பொரியப் பொரியப் பொலிமுத் துவடத்
துகளிற் புதையத்

தனமீதே

புரளப் புரளக் கறுவித் தறுகட்
பொருவிற் சுறவக்

கொடிவேள்தோள்

தெரிவைக் கரிவைப் பரவைக் குருசிச்
செயலற் றனள்கற்

பழியாதே

செழிவுற் றணையிற் றுயிலுற் றருமைத்
தெரிவைக் குணர்வைத்

தரவேணும்

சொரிகற் பகநற் பதியைத் தொழுகைச்
சுரருக் குரிமைப்

புரிவோனே

293. கதற்றும அநேகம் கலை - கதறிப்படிக்கும் பல கலைகள். சளப் பட - துன்பப்பட. உபாயம் கருத்து உடையோர் - தந்திரக் கருத்துடைய பொது மகளிர்.

294. காம நெருப்பால் பொரிப்பட்டுப் பொரிப்பட்டு விளங்கும் முத்து மாலையினது தூள்பட்டுப் புதைபடும் அந்தக் கொங்கை என்பது கருத்து. தோள்-தெரி-வை-கைதெரிந்து எய்யும் கூர்மையான அம்பு. அரிவை - அலர் தூற்றும் மகளிர். தரிகெட்டு - நிலைகெட்டு.

சுடர்பொற் கயிலைக் கடவுட் கிசையச் சுருதிப் பொருளைப்	பகர்வோனே
தரிகெட் டசுரப் படைகெட் டொழியத் தனிநெட் டயிலைத்	தொடும்விரா
தவளப் பணிலத் தரளப் பழனத் தணிகைக் குமரப்	பெருமானே.

295

பொருவிக் கந்தொட்டர்ச் செருவிக் கன்றொடுமிப் புதுமைப் புண்டரிகக்	கணையாளே
புளகக் கொங்கையிடத் திளகக் கொங்கையனற் பொழியத் தென்றல்துரக்	குதலாளே
தெருவிற் பெண்கள்மிகக் கறுவிச் சண்டையிடத் திரியத் திங்களுதிப்	பதனாளே
செயலற் றிங்கணையிற் றுயிலற் றஞ்சியயர்த் தெரிவைக் குன்குரவைத்	தரவேணும்
அருவிக் குன்றடையப் பரவிச் செந்தினைவித் தருமைக் குன்றவருக்	கௌரியோனே
அசுரர்க் கங்கயல்பட் டமரர்க் கண்டமனித் தயில்கைக் கொண்டதிறற்	குமரேசா
தருவைக் கும்பதியிற் றிருவைச் சென்றணுகித் தழுவிக் கொண்டபுயத்	திருமாப்பா
தரளச் சங்குவயற் றிரளிற் றங்குதிருத் தணிகைச் செங்கழறிப்	பெருமானே.

296

பொற்குட மொத்தகு யத்தைய சைப்பவர் கைப்பொருள் புக்கிட	வேதான்
புட்குரல் விச்சைபி ¹ தற்றுமொ ழிச்சியர் பொட்டணி நெற்றிய	ராஜேன்

295. பொரு + வி + கந்தொடு + அடர் = பொருதற்குரிய மலர்ப் பாணங்களின் பற்றுக் கோட்டுடன் மோதுகின்ற. செரு இக்கன் - போர் செய்யவந்த கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன். புண்டரிகக்கணை - தாமரை மலர் என்னும் அம்பு. கொங்கு - பூந்தாது. குரவை - குராமாலையை. தருவைக்கும் பதி - கற்பக மரம் உள்ள அமராவதி நகர். திரு - இலக்குமி யாம் தேவசேனை. திருத்தணிகை முத்தும் சங்கும் திரண்டிருக்கும் வயக் களை யுடையது.

அற்பவி டைக்கலை சுற்றிநெ கிழ்ப்பவர்

அற்பர மட்டைகள்

பாஸ்சென்

றக்கண்வ லைக்குள கப்படு புத்தியை

அற்றிட வைத்தருள்

வாயே

கொக்கரை சச்சரி மத்தளி யொத்துவி

டக்கைமு முக்கொவி

யாலக்

கொக்கிற கக்கர மத்தம ணிக்கருள்

குத்த தணிக்கும

ரேசா

சர்க்கரை முப்பழ மொத்தமொ ழிச்சிசு

றத்தித னக்கிரி

மேலே

தைக்கும னத்தச மர்த்த அ ரக்கர்த

லைக்குலை கொத்திய

வேளே.

297

பொற்ப தத்தி னைத்து தித்து நற்ப தத்தி லுற்ற பத்தர்

பொற்பு ரைத்து நெக்கு ருக்க

அறியாதே

புத்த கப்பி தற்றை விட்டு வித்த கத்து னைத்து திக்க

புத்தி யிற்க லக்கமற்று

நினையாதே

முற்ப டத்த லத்து தித்து பிற்ப டைத்த கிர்த்ய முற்றி

முற்க டைத்த வித்து நித்த

முழல்வேளை

முட்ட விக்க டைப்பி றப்பி னுட்டி டப்ப தைத்த விர்த்து

முத்தி சற்றெ னக்க ளிப்ப

தொருநாளே

வெற்ப ளித்த தற்ப ரைக்கி டப்பு றத்தை யுற்ற ளித்த

வித்த கத்தர் பெற்ற கொற்ற

மயில்வீரா

வித்தை தத்வ முத்த யிழ்ச்சொ லத்த சத்தம் வித்த ரிக்கு

மெய்த்தி ருத்த ணிப்பொ ருப்பி

லுறைவோனே

296. குயம் - கொங்கை. இடைகலை - இடையில் ஆடையை. கொக்கரை முதலியன இசைக்கருவிகள். கொக்கிறகு, அக்கு, அர, மத்தம், மணி - என்பன அணிந்துள்ள இறைவனைக் குறிக்கும். அருள் - அருமறை கூறிய. குத்தம் - குப்தம் - இரகசியம். தைக்கும் மனத்த - பதிந்த மனத்தை உடையவனே.

297. நெக்கு உருக்க - நெகிழ்ந்து உருக. வித்தகத்து - ஞானத்தால். முன்கடை தவித்து - பிறருடைய முன் வாசல்களில் நின்று தவித்து. அத்தம் சத்தம் வித்தரிக்கும் - சொல்லும் பொருளோசையும் ரீடித்திருக்கும். கற்பகப்புனம் - கற்பக மரம் நிறைந்துள்ள வள்ளிமலை. அரக்கர் கொத்து உக சினத்து - அசுரர் கூட்டம் அழியச் சினங்கொண்டு.

கற்பகப்பு எனக்கு றத்தி கச்ச டர்த்த சித்ர முற்ற

கற்பு ரத்தி ருத்த னத்தி

லணைவோனே

கைத்த ரக்கர் கொத்து கச்சி னத்து வச்ச னுக்க மைத்த

கைத்தொ முத்த றித்து விட்ட

பெருமானே.

298

மருக்குல மேவுங் குழற்கனி வாய்வெண்

மதிப்பிள வாகும்

துதலார்தம்

மயக்கினி லேநண் புறப்படு வேனுன்

மலர்க்கழல் பாடுந்

திறநாடாத்

தருக்கனு தாரந் துணுக்கினி லோபன்

சமத்தறி யாவன்

பிலிமுகன்

தலத்தினி லேவந் துறப்பணி யாதன்

தனக்கினி யார்தஞ்

சபைதாராய்

குருக்குல ராசன் தனக்கொரு தூதன்

குறட்பெல மாயன்

நவந்தங்

குறித்தயில் நேயன் திருப்பயில் மார்பன்

குணத்ய நாதன்

மருகோனே

திருக்குள நாளும் பலத்திசை மூசும்

சிறப்பது றுளன்

டிசையோடும்

திரைக்கடல் சூழும் புவிக்குயி ராகுந்

திருத்தணி மேவுங்

பெருமானே.

299

மலைமு லைச்சியர் கயல்வி ழிச்சியர்

மதிமு கத்திய

ரமுகான

மயில்ந டைச்சியர் குயில்மொ ழிச்சியர்

மனது ருக்கிக

ளணைமீதே

கலைநெ கிழ்த்தியெ உறவ ணைத்திடு

கலவி யிற்றுவள்

பிணிதிராக்

கசட ணைக்குண அசட ணைப்புகல்

கதியில் வைப்பது

மொருநாளே

298. முகன் - ஊமை போன்றவன். குருக்குல ராசன் - குருகுலத்து அரசன்; தருமன். திருக்குளம் - திருத்தணிகையில் உள்ள சரவணப் பொய்கை என்னும் குளம்.

299. கசடணை - குற்றம் உள்ளவனை. குறத்தி என்பதற்குக் கொடிச்சி என்பதும் பாடம்.

குலகி ரிக்குல முருவ விட்டமர்

குலவு சித்திர

முனைவேலா

குறவர் பெற்றிடு சிறுமி யைப்புணர்

குமர சற்குண

மயில்வீர

தலை திற்புக லமர ருற்றிடர்

தனைய கற்றிய

அருளாளா

தருநி ரைத்தெழு பொழிஸ்மி குத்திடு

தணிம லைக்குயர்

பெருமானே.

300

முகத்தையி னுக்கிக ளசடிகள் கபடிகள்

விழித்தும ருட்டிகள் கெருவிகள் திருடிகள்

மொழிக்குள் மயக்கிகள் வகைதனில் நகைதனில் விதமாக

முழித்தும யற்கொளு மறிவிவி நெறியிவி

புழுக்குட லைப்பொரு ளெனமிக எணியவர்

முயக்கம் டுத்துழி தருமடி யவனிடர்

ஒழிவாக

மிகுத்தழ கைப்பெறு மறுமுக சரவண

புயத்திள கிக்கமழ் நறைமலர் தொடையிக

விசைக்கொடு மைப்பெறு மரகத கலபியும்

வடிவேலும்

வெளிப்படெ னக்கினி யிரவொடு பகலற

திருப்பதி யப்புக முமுதியல் கவிசொலி

விதித்தனெ முத்தினை தரவரு மொருபொரு

ளருளாயோ

புகைத்தழ லைக்கொடு திர்புர மெரிபட

நகைத்தவ ருக்கிட முறைபவள் வலைமகள்

பொருப்பினி மக்கிரி பதிபெறு மிமையவ

ளபிராமி

பொதுற்றுதி மித்திமி நடமிடு பகிரதி

எழுத்தறி ருத்திரி பகவதி கவுரிகை

பொருட்பய னுக்குரை யடுகிய சமைபவள் அமுதாகச்

செகத்தைய கட்டிடு நெடியவர் கடையவன்

அறத்தைய ளார்த்திடு பரசிவை குலவதி

திறத்தமி மைத்தரு பழையவ ளருளிய

சிறியோனே

800. முயக்கம் அடுத்து உழிதரும் - (உழிதரும் - திரிகின்ற.) இளகி - நெகிழ்வுற்று. விதிதன் எழுத்து இளைதர - பிரமன் எழுதிய என் தலை எழுத்து மெலிந்து அறிய. பொது உற்று திமித்திமி நடம் இடும் - அம்பலத்தில் அமைந்து நடனம் இடுகின்ற. எழுத்து அறி ருத்திரி - எழுத் திலக்கணத்தை அறிந்த ருத்திரி. பொருட்பயனுக்கு உரை அடுகிய சமை

செருக்கும ரக்கர்கள் பொடிபட வடிவுள
கரத்தில யிற்கொடு பொருதிமை யவர்பணி
திருத்தணி பொற்பதி தனில்மயில் நடவிய

பெருமானே.

301

முகிலு மிரவியு முழுகதிர் தரளமு
முடுகு சிலகொடு கணைவிடு மதனனு
முடிய வொருபொரு னுதவிய புதல்வனு மெனநாடி
முதிய கனனென தெய்வதரு நிகரென
முதலை மடுவினி லதவிய புயலென
முகமு மறுமுக முடையவ னிவனென வறியோரைச்

சகல பதவியு முடையவ ரிவரென
தனிய தருவல விசயவ னிவனென
தபனன் வலம்வரு கிரிதனை நிகரென இசைபாடிச்
சயில பகலவ ரிடைதொறு நடைசெயு
மிரவு தவிரவெ யிருபத மடையவெ
சவித வடியவர் தவமதில் வரவருள் புரிவாயே

அசில புவனமு மடைவினி னுதவிய
இமய கிரிமயில் குலவரை தருவென
அதிகை வருபுர தொடியினி லெரிசெய்த அபிராமி
அமரு மிடனன லெனுமொரு வடிவுடை
யவனி னுரையவன் முதுதமி முடையவ
ளரியொ டயனுல கரியவ னடநவில் சிவன்வாழ்வே

திகிரி நிகிரார் தடமுடி பொடிபட
திரைக ளெறிகடல் சுவறிட களமிசை
திரடு குறடுகள் புரள்வெகு குருதிகள் பெருகாரச்
சிகர கிரிநெரி படபடை பொருதருள்
திமிர் தினகர குருபர இளமயில்
சிவணி வருமொரு தணிகையில் நிகுதிகழ்
பெருமானே.

பவள் - பொருளின் பயனாகச் சொல்லுக்குப் பொருந்தி யிருப்பவள். அமுது
ஆக - அமுதுபோல. உலகத்தை வயிற்றில் அடக்கிய நெடியவர்;
திருமால். அகடு - வயிறு.

301. கனன் - கன்னன். தபனன் - சூரியன். சயில பகலவர் - கற்பி
ளவைப் போன்றவர்; மனம் இளகாத லோபிகள். சவித அடியவர் - பல
திறத்து அடியார்கள். இலி உரையவன் - சொல்லுக்கு எட்டாதவன்.

302

முடித்த குழலினர் வடித்த மொழியினர்

முகத்தி லிலகிய

விழியாலும்

முலைக்கி ரிகள்மிசை யசைத்த துகிலினும்

இளைத்த இடையினு

மயலாகிப்

படுத்த அணைதனி லணைத்த அவரொடு

படிக்கு ளாதுதின

முழலாதே

பருத்த மயில்மிசை நினைத்த பொழுதுன

பதத்து மலரினை

யருள்வாயே

துடித்து தசமுகன் முடித்த லைகள்விழ

தொடுத்த சரம்விடு

ரகுராமன்

துகைத்தி வுலகையொ ரடிக்கு ளளவிடு

துலக்க அரிதிரு

மருகோனே

தடத்து ஞாறைகயல் வயற்கு ளெதிர்படு

தழைத்த கதலிக

ளவைசாயத்

தருக்கு மெழிலுறு திருத்த ணிகையினில்

தழைத்த சரவண

பெருமாளே.

303

முத்துத்தெ றிக்கவள ரிக்குச்சி லைக்கைமதன்

முட்டத்தொ டுத்த

மலராலே

முத்தத்தி ருச்சலதி முற்றத்து தித்தியென

முற்பட்டெ றிக்கு

நிலவாலே

எத்தத்தை யர்க்குமித மிக்குப்பெ ருக்கமணி

இப்பொற்கொ டிச்சி

தளராதே

எத்திக்கு முற்றபுகழ் வெற்றித்தி ருத்தணியி

லிற்றைத்தி னத்தில்

வரவேணும்

மெத்தச்சி னத்துவட திக்குக்கு லச்சிகர

வெற்பைத்தொ ணைத்த

கதிர்வேலா

மெச்சிக்கு றத்திதன மிச்சித்த ணைத்துருகி

மிகுப்ப ணைத்த

மணிமாப்பா

308. மத்தப்ரமத்தர் - மிக்க பித்து உடையவர். மத்தச்சடை - மத்தை மலர் அணிந்த சடை. முருகவேள் தமக்கு உபதேச ருரு ஆதலால் அவர் திருவடிகளைச் சிவன் தம் உள்ளத்தில் வைத்தார்.

மத்தப்ர மத்தரணி மத்தச்ச டைப்பரமர்

சித்தத்திஸ் வைத்த

கழலோனே

வட்டத்தி ரைக்கடலில் மட்டித்தெ திர்த்தவரை

வெட்டித்து ணித்த

பெருமானே.

304

முலைபுளக மெழ அங்கை மருவுசரி வளைகொஞ்ச

முகிலளக மகிஸ்பொங்க

அமுதான

மொழிபதற வருமந்த விழிகுவிய மதிகொண்ட

முகம்வையர்வு பெறமன்ற

லணையூடே

கலைநெகிழ வளர்வஞ்சி யிடைதுவள வுடலொன்று

படவுருகி யிதயங்கள்

ப்ரியமேகூர்

கலவிகரை யழியின்ப அலையிலலை படுகின்ற

கவலைகெட நினதன்பு

பெறுவேனோ

அலையெறியு மெழில்சண்ட உததிவயி றழன்மண்ட

அதிரவெடி படஅண்ட

மிமையோர்கள்

அபயமென நடுநின்ற அசுரர்பட அடியுண்டு

அவர்கள்முனை கெடநின்ற

பொருமவேலா

தலைமதிய நதிதும்பை யிளவறுகு கமழ்கொன்றை

சடைமுடியி லணிசின்ற

பெருமானார்

தருகுமர விடவைந்து தலையரவு தொழுகின்ற

தணிமலையி ளுறைகின்ற

பெருமானே.

305

மொகுமொகென நறைகொண்மலர் வற்கத்தி லற்புடைய

முளரிமயி லணையவர்கள் நெய்த்துக்க றுத்துமழை

முகிலணைய குழல்சரிய வொக்கக் கனத்துவள

ரதிபார

முலைபுளக மெழவளைகள் சத்திக்க முத்தமணி

முறுவலின நிலவுதர மெத்தத்த வித்தகில

மொழிபதற இடைதுவள வட்டச்சி லைப்புருவ

இணைகோட

அகில்மிருக மதசலிலம் விட்டுப் பணித்தமல

ரமளிபட வொளிவிரவு ரத்தப்ர பைக்குழையொ

டம்பொருத நெடியவிழி செக்கச்சி வக்கமர

மதநீதி

305. மொகுமொகு என நறைகொள் - கமகம என்று மணம் வீசும், வந்தம் - மலர்க்கூட்டம், சதி - தாள அமைவு. பயிரவி - தூர்க்கை,

அடல்வடிவு நலமிதனில் மட்கச்செ ருக்கியுள
முருகநரை பெருகவுட லொக்கப்ப முத்துவிழு
மளவிலொரு பரமவொளி யிற்புக்கி ருக்கவெனை

நினையாதோ

செகுதகெண கெணசெகுத செக்குச்செ குச்செகுத
கிருதசெய செயகிருத தொக்குத்தொ குத்தொகுத
டிமிட்டிமி டிமிடிமிட டிட்டிட்டி டிட்டிமிட டிடிதிதோ
திரிகடக கடகதிரி தித்திக்ர தித்திகட
திமிர்ததிமி திமிர்ததிமி தித்தித்தி தித்திதிதி
செணுசெணுத தணசெணுத தத்தித்தி குத்ரிகுட
ததிதிதோ

தகுடதிரு திகுடதிமி தத்தத்த தித்திகுட
குகுகுகு குகுகுகு குக்குக்கு குக்குகுத
தரரரரி ரிரிரிரி றிற்றித்த றிற்றிரி யெனவேநீள்
சதிமுழவு பலவுமிரு பக்கத்தி சைப்பமுது
சமையபயி ரவியிதய முட்கிப்ர மிக்கவுயர்
தணிகைமலை தனில்மயிலி னிர்த்தத்தி னிற்கவல
பெருமானே.

306

வங்கம் பெறுகட லெங்கும் பொருதிரை
வந்துந் தியதிரு மதனாலே
வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் தழலுற
வஞ்சம் பதும்விடு மதனாலே
பங்கம் படுமென தங்கந் தனிலுதி
பண்பொன் றியவொரு கொடியான
பஞ்சொன் றியமயில் நெஞ்சொன் றியெயழல்
பொன்றுந் தனிமையை நினையாயோ
தெங்கந் திரளுட னெங்குங் கதவிகள்
சென்றொன் றியபொழி லைனாடே
தெந்தெந் தென்தென என்றண் டுறஅளி
நின்றுந் திகழ்வொடு மயிலாடப்
பொங்குஞ் சுனைகளி லெங்குங் குவளைக
ளென்றும் புகழ்பெற மலரீனும்
பொன்றென் றணிகையில் நின்றங் கெழுபுவி
யென்றுஞ் செயவல பெருமானே.

808. வங்கம் பெறுகடல் - கப்பல்கள் செல்கின்ற கடல். வஞ்சம் பெறுதிட நெஞ்சன் - மன்மதன். அஞ்ச அம்பு அதும் - ஐந்து அம்பு

307

வட்டவாட் டனம னைச்சிபாற் குதலை
 மக்கள்தாய்க் கிழவி பதிநாடு
 வைத்த தோட் டமனை யத்தமீட் டுபொருள்
 மற்றகூட் டமறி வயகாக
 முட்டவோட் டிமிக வெட்டுமோட் டெருமை
 முட்டர்மூட் டியெனை யழையாமுன்
 முத்திவீட் டணுக முத்தராக் கசுரு
 திக்குராக் கொளிரு கழல்தாராய்
 பட்டநாற் பெரும ருப்பினாற் கரஇ
 பத்தின்வாட் பிடியின் மணவாளா
 பச்சைவேய்ப் பணவை கொச்சைவேட் டுவர்ப
 திச்சிதோட் புணர்த னனியில்வேளே
 எட்டுநாற் கரவொ ருத்தல்மாத் திகிரி
 யெட்டுமாக் குலைய எறிவேலா
 எத்திடார்க் கரிய முத்தபாத் தமிழ்கொ
 டெத்தினூர்க் கெளிய பெருமானே.

308

வரிக்கலையி னிகரான விழிக்கடையி லிளைஞோரை
 மயக்கியிடு மடவார்கள் மயனாலே
 மதிக்குளறி யுளகாச மவர்க்குதவி மிடியாகி
 வயிற்றிலெரி மிகமுள அதனாலே
 ஒருத்தருட னுறவாகி ஒருத்தரோடு பகையாகி
 ஒருத்தர்தமை மிகநாடி யவரோடே
 உணக்கையிடு படுபாவி எனக்குனது கழல்பாட
 உயர்ச்சிபெறு குணசீல மருள்வாயே

கனையும். பஞ்ச ஒன்றிய மயில் - பஞ்சபோல மெலிந்த மயில் போன்ற பெண். செயவல - படைக்க வல்ல.

307. வட்டம் வாஸ்தனம் மனைச்சி - மனைச்சி - மனைவி. அறிவு + அயலாக - என் அறிவும் நீங்கிப் போய்விட. முட்டர் - மூடர். (எம தாதர்). முத்தர் ஆக்க - என்னை ஞானியர்போல் ஆக்கவும். சுருதிஞரா கொள்ளிரு கழல் - வேதத்தினுள்ளும், குராமலருக்குள்ளும் ஒளிர்கின்ற பாதங்கள். நால்கரம் - தொங்குகின்ற கை. பணவை - பரண். ஒருத்தல் - யானை.

308. உணக் கையிடு படுபாவி - உண்ணவேண்டிக் கையை நீட்டு கின்ற பாவி.

விரித்தருண கிரிநாத னுரைத்ததமிழ் மெனுமாலை
 மிகுத்தபல முடனோத மகிழ்வோனே
 வெடித்தமணர் கழுவேற ஒருத்திகண வனுமீள
 விளைத்ததொரு தமிழ்ப்பாடு புலவோனே
 சேருக்கியிடு பொருசூரர் குலத்தையடி யறமோது
 திருக்கையினில் வடிவேலை யுடையோனே
 திருக்குலவு மொருநில மலர்ச்சுனையி லழகான
 திருத்தணிகை மலைமேவு பெருமானே.

309

வாருற்றெழு பூண்முலை வஞ்சியர்
 காருற்றெழு நீள்குழல் மஞ்சியர்
 வாலக்குயில் போல்மொழி கொஞ்சியர் தெருமீதே
 மாணுற்றெதிர் மோகன விஞ்சையர்
 சேலுற்றெழு நேர்விழி விஞ்சியர்
 வாகக்குழை யாமப ரஞ்சியர் மயலாலே
 சேருற்றெழு ஞானமு டன்கல்வி
 நேரற்றவர் மால்கொடு மங்கியெ
 சேருற்றறி வானத ழிந்துயி ரிழவாமுன்
 சேவற்கொடி யோடுசி கண்டியின்
 மீதுற்றறி ஞோர்புகழ் பொங்கிய
 தேசுக்கதிர் கோடியெ னும்பத மருள்வாயே
 போருற்றிடு சூர்சி ரங்களை
 வீரத்தொடு பாரில ரிந்தெழு
 பூதக்கொடி சோரிய ருந்திட விடும்வேலா
 பூகக்குலை யேவிழ மென்கயல்
 தாவக்குலை வாழைக ளுஞ்செறி
 போகச்செநெ லையுதி ருஞ்செய்க ளவைகோடி
 சாரற்கிரி தோறுமெ மும்பொழில்
 தாரத்தொழு வார்வினை சிந்திடு
 தாதுற்றெழு கோபுர மண்டப மவைசூழந்
 தார்மெத்திய தோரண மென்மெரு
 தேர்சுற்றிய வார்பதி அண்டர்கள்
 தாமெச்சிய நீள்தணி யம்பதி பெருமானே.

309. அபரஞ்சியர் - புடமிட்ட பொன் போன்றவர். சிகண்டி-மயில்.
 தாது உற்றெழு கோபுரம் - பொன்மயமான கோபுரம், தார் - கிண்கிணி
 மாலைகள்,

310

வினைக்கின மாகுந் தனத்தினர் வேளம்	
பினுக்கெதி ராகும்	விழிமாதர்
மிகப்பல மானந் தனிற் புகு தாவெஞ்	
சமத்திடை போய்வெந்	துயர்மூழ்கிக்
கனத்தவி சாரம் பிறப்படி தோயுங்	
கருக்குழி தோறுங்	கவிழாதே
கலைப்புல வோர்பண் படைத்திட வோதுங்	
கழற்புக மோதுங்	கலைதாராய்
புனத்திடை போய்வெஞ் சிலைக்குற வோர்வஞ்	
சியைப்புணர் வாகம்	புயவேளே
பொருப்பிரு கூறும் படக்கடல் தானும்	
பொருக்கெழ வானும்	புகைமுளச்
சினத்தொடு சூரன் கனத்தினி மார்பந்	
திறக்கம ராடுந்	திறல்வேலா
திருப்புக மோதுங் கருத்தினர் சேருந்	
திருத்தணி மேவும்	பெருமானே.

311 ப. பஞ்சாபி

வெற்றிசெய வுற்றகழை விற்குதைவ னைத்துமதன்	
விட்டகணை பட்ட	விசையாலே
வெட்டவெளி யிற்றெருவில் வட்டபணை யிற்கனல்வி	
ரித்தொளிப ரப்பு	மதியாலே
பற்றிவசை கற்றபல தத்தையர்த மக்குமிசை	
பட்டதிகி ரிக்கு	மழியாதே
பத்தியையெ னக்கருளி முத்தியைய ளித்துவளர்	
பச்சையி லுற்று	வரவேணும்
நெற்றிவிழி பட்டெரிய நட்டமிடு முத்தமர்நி	
னைக்குமன மொத்த	கழல்வீரா

310. வினைக்கு இனமாகும் தனத்தினர் - வினைகளைப் பெருக்கு வதற்கு உதவுகின்ற கொங்கைகளைபுடையவர். மானந்தனிற் புகுதா - அவமானச் செயல்களிற் புகுந்து.

311. மெய்க்கு உறவி - உண்மைநிலை தவறாதவர். எற்றிய திருச் சலதி - அலைவீசும் கடல். எட்டு மலைகள் வரையும் பரந்த ஆட்சி புரிந்த அரசர்கள்.

தெய்க்கமல மொக்குமுலை மெய்க்குறவி யிச்சையுற

நித்தமிறு கத்த

முவுமார்பா

எற்றியதி ருச்சலதி சுற்றியதி ருத்தணியி

ஸெப்பொழுது நிற்கு

முருகோனே

எட்டசல் மெட்டநில முட்டமுடி நெட்டசிர

ரிட்டசிறை விட்ட

பெருமாளே.

௫. வள்ளிமலை

312

அல்லசல டைந்த வில்லடல னங்கன்

அல்லிமல ரம்பு

தனையேவ

அள்ளியெரி சிந்த பிள்ளைமதி தென்ற

கையழுது கிண்ட

அணையுடே

சொல்லுமர விந்த வல்லிதனி நின்று

தொல்லைவினை யென்று

முனியாதே

துய்யவரி வண்டு செய்யமது வுண்டு

துள்ளியக டம்பு

தரவேணும்

கல்லசல மங்கை யெல்லையில் விரிந்த

கல்விகரை கண்ட

புலவோனே

கள்ளொழுகு கொன்றை வள்ளல்தொழ அன்று

கல்லறை பொன்றை

யருள்வோனே

வல்லசுர ரஞ்ச நல்லசுரர் விஞ்ச

வல்லமைதே ரிந்த

மயில்வீரா

வள்ளிபடர் கின்ற வள்ளிமலை சென்று

வள்ளியை மணந்த

பெருமாளே

சு - பைநலி 313

அல்லிவிழி யாலு முல்லைநகை யாலு

மல்லல்பட ஆசைக்

கடலையும்

அள்ளவினி தாகி நள்ளிரவு போலு

முள்ளவினை யாரத்

தனமாறும்

312. அல் அசல் அடைந்த - மலைப்பொழுதில் அயலில் வந்த. வில், அடல், அநங்கள் எனப் பிரிக்க. ஐயம் உது கிண்ட - தலைவன் வருவானே என்னும் ஐயத்தை உண்டாக்க. தேவர்கள் பார்வதியிடம் சென்று கல்வி கரைகண்ட புலவன் யாச் என வினாவிப்போது அவள் முருகனே எனக் கூறினாள். கல்லல் அற - குழப்பம் (ஐயம்) அற.

இல்லுமினை யோரு மெல்லஅய லாக

வல்லெருமை மாயச்

சமனாகும்

எள்ளியென தாவி கொள்ளைகொளு தாளி

னுய்யவொரு நீபொற்

கழல்தாராய்

தொல்லைமறை தேடி யில்லையெனு நாதர்

சொல்லுமுப தேசக்

குருநாதா

துள்ளிவினை யாடு புள்ளியுழை நாண

வெள்ளிவன மீதுற்

றுறைவோனே

வல்லகூரர் மாள நல்லகூரர் வாழ

வல்லைவடி வேலைத்

தொடுவோனே

வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு

வள்ளிமண வாள்ப்

பெருமானே.

314

ஐயுமுறு நோயு மையனும் வானி

னைவருமு பாயப்

பலநூலின்

அள்ளல்கட வாது துள்ளியதில் மாயு

முள்ளமுமில் வாழ்வைக்

கருநாசைப்

பொய்யுமக லாத மெய்யைவள ராவி

உய்யும்வகை யோகத்

தணுகாதே

புல்லறிவு பேசி யல்லல்படு வேனை

நல்லஇரு தாளிற்

புணர்வாயே

மெய்யபொழில் நீடு தையலைமு னாறு

செய்யபுய மீதுற்

றனைவோனே

வெள்ளையிப மேறு வள்ளல்கினை வாழ

வெள்ளமுது மாவைப்

பொருதோனே

வையமுழு தாளு மையமயில் வீர

வல்லமுரு காழுத்

தமிழ்வேனே

வள்ளிபடர் சாரல் வள்ளிமலை மேவு

வள்ளிமண வாள்ப்

பெருமானே.

313. பொது மகளிர் உள்ளம் நள்ளிரவு போல வஞ்சனை இருள் நிறைந்தது.

314. ஐ - கோழை. ஐயமுறு நோய் - கோழை நோய். அள்ளல் - சேறு. யோகத்து அணுகாது யோக வழியை நான். அடையாமல். முநாலு - பன்னிரண்டு. வள்ளல் - இந்திரன். மாவைப்பொருதோன் - மாமரமாக நிறை குரனைப் பொருதவன். வல்லம் - ஒரு தலம்.

315

ககனமு மநிலமு மனல்புனல் நிலமமை
கள்ளப் புலாற்கி

ருமினிடு

கனலெழு மொழிதரு சினமென மதமிகு
கள்வைத்த தோற்பை

சுமவாதே

யுகஇறு திகளிலு மிறுதியி லொருபொருள்
உள்ளக்க ணோக்கு

மறிவூறி

ஒளிதிக முருவுரு வெனுமறை யிறுதியி
லுள்ளத்தை நோக்க

அருள்வாயே

ம்ருகமத பரிமள விகசித நளினநள்
வெள்ளைப் பிராட்டி

இறைகாணு

விடதர குடிசை டிலமிசை வெகுமுக
வெள்ளத்தை யேற்ற

பதிவாழ்வே

வகுளமு முகுளித வழைகளு மலிபுன
வள்ளிக் குலாத்தி

கிரிவாமும்

வனசரர் மரபினில் வருமொரு மரசுத
வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே.

316

கள்ளக்கு வாற்பை தொள்ளைப்பு லாற்பை
துள்ளிக்க னார்க்க

யவுகோப

கள்வைத்த தோற்பை பொள்ளுற்ற காற்பை
கொள்ளைத்து ராற்பை

பசுபாச

அள்ளற்பை மாற்பை ஞெள்ளற்பை சீப்பை
வெள்ளிட்ட சாப்பி

சிதமீரல்

அள்ளச்ச வாக்கள் சள்ளிட்டி முாப்பல்
கொள்ளப்ப டாக்கை

தவிரவேனோ

தெள்ளத்தி சேர்ப்ப வெள்ளத்தி மாற்கும்
வெள்ளுத்தி மாற்கு

மருகோனே

315. அனிலம் - காற்று. கள் வைத்த - களவுத் தன்மை உள்ள. இறுதி இல் - முடிவு அடையாத. விகசித - மலர்ந்த. வெள்ளைப்பிராட்டி - கலைமகள். இறை - பிரமன். விடதரர் - நஞ்சினைக் கண்டத்தில் உடையவர். வகுளம் - மகிழ் மரம். முகுளித - அரும்புவிட்ட. வழை - சுர புன்னை. வள்ளிக் குலாத்தி - வள்ளி மலை. குலத்தி - கிரி என்பது குலாத்தி என்று வந்தது.

சின்னிட்ட காட்டி லுள்ளக்கி ரார்க்கொல்
புள்ளத்த மார்க்கம்

வருவோனே

வள்ளிச்சன் மார்க்கம் விள்ளைக்கு நோக்க
வல்லைக்கு னேற்று

மினையோனே

வள்ளிக்கு மூத்து வள்ளிக்கல் காத்த
வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே.

317

கையொத்து வாழு மிந்த மெய்யொத்த வாழ்வி கந்து
பொய்யொத்த வாழ்வு கண்டு

மயலாகிக்

கல்லுக்கு நேரும் வஞ்ச உள்ளத்தர் மேல்வி முந்து
கள்ளப்ப யோத ரங்க

ஞடன்மேவி

உய்யப்ப டாமல் நின்று கையர்க்கு பாய மொன்று

பொய்யர்க்கு மேய யர்ந்து

ஞடைநாயேன்

உள்ளப்பெ ருக நின்று தொய்யப்ப டாம லென்று

முள்ளத்தின் மாய்வ தொன்றை

மொழியாயோ

ஐயப்ப டாத ஐந்து பொய்யற்ற சோலை தங்கு

தெய்வத்தெய் வாளை கொங்கை

புணர்வோனே

அல்லைப்பொ ருமு முங்கு சொல்லுக்ர சேவ லொன்று

வெல்லப்ப தாகை கொண்ட

திறல்வேலா

வையத்தை யோடி யைந்து கையற்கு விசு தந்தை

மெய்யொத்த நீதி கண்ட

பெரியோனே

வள்ளிக்கு மூாம டர்ந்த வள்ளிக்கல் மீது சென்று

வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட

பெருமானே.

316. குவால் - கூட்டம். துள் இக்கன் - எனப் பிரித்தல் வேண்டும். கள் = களவு. பொன் உற்ற - விரைந்து செல்லும். கால் பை - காற்றடைத்த பை. கொள்ளை - எமன் குறையாடுதற்கேற்ற. ஞெள்ளல் பை - தவறுகளுக்கு இருப்பிடமான பை. பிசிதம் - இறைச்சி. சுவாக்கள் - நாய்கள். சள்ளிட்டு - குலைத்து. வெள்ளாத்திமால் - வெள்ளாந்திமால் - திருப்பாற்கடையுடைய திருமால். உந்தி - கடல். கிரார் - கிராதர் - வேடர். மார்க்கம் - காட்டுவழி. விளங்கு - வினவிய தந்தைக்கு.

317. கையொத்து வாழ்தல் - செய்யத்தக்கதை அறிந்து வாழ்தல். கையர் - வஞ்சகர். உள்ளப் பேறு - உள்ளத்தில் பெறுதற்கரிய செல்வம். உள்ளத்தின் மாய்வு - மனோஸம். ஐந்து பொய்யற்ற சோலை - ஐந்து வகை மரங்களையுடைய சோலை. கேட்டதைத் தவறுது தரும் சோலை - கற்பகச் சோலை. நீதிகண்ட - நீதி முறையைத் தெரிவித்த. வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட - வள்ளிமீது விருப்பம் கொண்ட.

செஞ்சுநாட்டி 318

குடிவாழ்க்கை யன்னை மனையாட்டி பிள்ளை

குயில்போற்றி சன்ன

மொழியார்கள்

குலம்வாய்த்த நல்ல தனம்வாய்த்த தென்ன

குருவார்த்தை தன்னை

யுணராதே

இடநாட்கள் வெய்ய நமனீட்டி தொய்ய

இடர்கூட்ட இன்னல்

கொடுபோகி

இடுகாட்டி லென்னை எரியூட்டு முன்னு

னிருதாட்கள் தம்மை

யுணர்வேனோ

வடநாட்டில் வெள்ளி மலிகாத்து புள்ளி

மயில்மேற்றி கழந்த

குமரேசா

வடிவாட்டி வள்ளி அடிபோற்றி வள்ளி

மலிகாத்த நல்ல

மணவாளா

அடிநாட்கள் செய்த பிழைநீக்கி யென்னை

யருள்போற்றும் வண்மை

தரும்வாழ்வே

அடிபோற்றி யல்லி முடிசூட்ட வல்ல

அடியார்க்கு நல்ல

பெருமானே.

319

சிரமங்க மங்கைகண் செவிவஞ்ச நெஞ்சுசெஞ்

சலமென்பு தின்பொருந்

திடுமாயம்

சிலதுன்ப மின்பமொன் றிறவந்து பின்புசெந்

தழலின்கண் வெந்துதிந்

திடஆவி

விரைவின் கணந்தகன் பொரவந்த தென்றுவெந்

துயர்கொண் டலைந்துலைந்

தழியாமுன்

வினையொன்று மின்றிநன் றியலொன்றி நின்பதம்

வினவென்று அன்புதந்

தருள்வாயே

அரவின் கண் முன்துயின் றருள்கொண்ட லண்டர்கண்

டமரஞ்ச மண்டிவந்

திடுகுரன்

318. இடநாட்கள் - நாள்களைக் கழிக்கும்போது. நமன் ஈட்டி - இய மன் நெருங்கிவந்து. தொய்ய - நான் சோர்வு அடையும்படி. இன்னல் கொடு போகி - துன்பத்துடன் கொண்டுபோய்.

319. செஞ்சலம் - இரத்தம். மாயம் - மாயமான உடம்பு. இற வந்து - முடிவில் இறப்பு வந்து, வினவென்று - ஆய்ந்தறிய வேண்டுமென் னின்ற. மரை - தாமரை மலர். சந்து - சந்தனமரம்.

அகலம் பிளந்தனைத் தகிலம் பரந்திரங்
கிடஅன் றுடன்றுகொன் றீடும்வேலா
மரைவெங் கயம்பொருந் திடவண் டினங்குவிந்
திசையொன்ற மந்திசந் துடனாடும்
வரையின்கண் வந்துவண் குறமங்கை பங்கயம்
வரநின்று கும்பிடும் பெருமானே.

320

முல்லைக்கு மார னங்கை வில்லுக்கு மாதர் தங்கள்
பல்லுக்கும் வாடி யின்ப முயலாதீள்
முள்ளுற்ற கால்மடிந்து கொள்ளிக்குள் மூழ்கி வெந்து
பள்ளத்தில் வீழ்வ தன்றி யொருஞான
எல்லைக்கு மார னங்கள் சொல்லித்தொழுவ னங்கு
மெல்லைக்கும் வாவி நின்ற னருள்நாமம்
எள்ளற்கு மால யர்ந்து வுள்ளத்தி லாவ என்று
முள்ளப்பெ ருரி னங்கை யொழிவேனோ
அல்லைக்க வாளை தந்த வல்லிக்கு மார்பி லங்க
அல்லிக்கொள் மார்ப லங்கல் புனைவானே
அள்ளற்ப டாத கங்கை வெள்ளத்து வாவி தங்கி
மெள்ளச்ச ரோரு கங்கள் பயில்நாதா
வல்லைக்கு மார கந்த தில்லைப்பு ராரி மைந்த
மல்லுப்பொ ராறி ரண்டு புயவீரா
வள்ளிக்குழாம டர்ந்த வள்ளிக்கல் மீது சென்று
வள்ளிக்கு வேடை கொண்ட பெருமானே.

321

வரைவில்பொய் மங்கையர் தங்க ளஞ்சன
விழியையு கந்துமு கந்து கொண்டடி
வருடிநி தம்பம னைந்து தெந்தென அனிகாடை
மயில்குயி லன்றிலெ னும்பு ளின்பல
குரல்செய்தி ருந்துபி னுந்தி யென்கிற
மடுவில்வி முந்துகி டந்து செந்தழல் மெழுகாடி

320. முள்ளுற்ற கால் மடிந்து - முள் தைத்த கால்போல மடங்கிக்
கிடந்து. கொள்ளி - துன்பமெனும் நெருப்பு. எல்லைக்குப் வாவி - எல்லை
யையும் கடந்து. இணங்கை - இணக்கத்தை. அ, ஆனை தந்த வல்லியை
அல் எனும் இருளில் மணந்தவன். சரோருகங்கள் - தாமரைகள். வல்லை-
திருவல்லம் எனும் தலம்.

உருகிய கந்திதழ் தின்று மென்றுகை
 யடியின கங்கள்வ ரைந்து *குங்கும
 உபய தனங்கள் த தும்ப அன்புட னணையாமஞ்
 சுலவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்தெழ
 அமளியில் மின்சொல்ம ருங்கி லங்கிட
 உணர்வழி யின்பம றந்து நின்றனை நினைவேனோ
 விரவி நெருங்கு ரங்கி னங்கொடு
 மொகுமொகெ னுங்கட லுங்க டந்துறு
 விசைகொடி லங்கைபு குந்த ருந்தவர் களிகூர
 வெயில்நில வும்பரு மிம்ப ரும்படி
 செயசெய வென்றுவி டுங்கொ டுங்களை
 விறல்நிரு தன்தலை சிந்தி னன்றிரு மருகோனே
 அருகர் கணங்கள்பி னங்கி டும்படி
 மதுரையில் வெண்பொடி யும்பு ரந்திட
 அரகர சங்கர வென்று வென்றருள் புகழ்வேலா
 அறம்வளர் சுந்தரி மைந்த தண்டலை
 வயல்கள் பொருந்திய சந்த வண்கரை
 யரிவை விலங்கலில் வந்து கந்தருள் பெருமானே.

322

வெல்லிக்கு வீக்கு முல்லைக்கை வீக்கு
 வில்லிக்க தாக்க ருதும்வேளால்
 வில்லற் றவாக்கொள் சொல்லற்று காப்பொய்
 யில்லத் துருக்க வலைமேவு
 பல்லத்தி வாய்க்க அல்லற் படாக்கை
 நல்லிற் பொருச்ச மயமாறின்
 பல்லத்த மார்க்க வல்லர்க்கர் மூர்க்கர்
 கல்விக் கலாத்த லையலாமோ

321. அரிவை விலங்கல்-வள்ளிமலை. 'தங்கள் அஞ்சன' என்பதற்குத்
 "தங்கள் பங்கய"—என்பதும் பாடம்.

*'குங்கும' என்பதற்கு—'சந்தன' என்பதும், 'அணையாமஞ்' என்பதற்கு—'அணமீதே உலவிய' என்பதும் 'இன்ப மறந்து நின்றனை'—என்பதற்கு—'இன்பமனம் பிரிந்துனை'—என்பதும் பாடம்.

322. வெல்லிக்குவிக்கும் - உலகத்தை வென்று குவிக்கத்தக்க. வீக்கு வில் இக்கு அது ஆக எனப் பிரிக்க. வில் அற்று - ஒளி மழுங்கி. உறு - சென்று. பல் அத்தி வாய்க்க. பல கவலைக் கடல் நேர. ஆக்கை - உடல் உடையேன். நல்லில் பொரு - நன்மார்க்கத்தில் தரியாத. பல் அத்த

அல்லைக்கொல் வார்த்தை சொல்லிக்கி தோத்து

சொல்லுக்கு டார்த்த

இனையோனே

அல்லுக்கு மாற்றி நெல்லுக்கு மேற்புல்

கெல்லைப்ப டாக்க

ருணாவேனே

வல்லைக்கு மேற்றர் தில்லைக்கு மேற்றர்

வல்லிக்கு மேற்ற

ரருள்வோனே

வள்ளிக் குழாத்து வள்ளிக்கல் காத்த

வள்ளிக்கு வாய்த்த

பெருமானே.

சு. திருக்கழுக்குன்றம்

323

அகத்தி னைக்கொண் டிப்புவி மேல்சில

தினத்து மற்றென் றுற்றறி யாதுபின்

அவத்துள் வைக்குஞ் சித்தச னூரடு

கணையாலே

அசுத்த மைக்கண் கொட்புறு பாவையர்

நகைத்து ரைக்கும் பொய்க்கடல் மூழ்கியெ

அலக்க னிற்சென் றுத்தடு மாறியெ

சிலநாள்போய்

இகத்தை மெய்க்கொண் டிப்புவி பாலர்பொன்

மயக்கி லுற்றம் பற்றைவி டாதுட

வினைப்பி ரைப்பும் பித்தமு மாய்நரை

முதிர்வாயே

எமக்க யிற்றின் சிக்கினி லாமுனுன்

மலர்ப்ப தத்தின் பத்திவி டாமன

திருக்கு நற்றெண் டர்க்கினை யாகவு

னருள்தாராய்

புகழ்ச்சி னைக்கந் தர்ப்பனு மேபொடி

படச்சி ரித்தண் முப்புர நீறுசெய்

புகைக்க னற்கண் பெற்றவர் காதலி

யருள்பாலா

புவிக்குள் யுத்தம் புத்திரர் சேயர

சனைத்து முற்றுஞ் செற்றிட வேபகை

புகட்டி வைக்குஞ் சக்கிர பாணிதன்

மருகோனே

திகழ்க்க டப்பம் புட்பம தார்புய

மறைத்து ருக்கொண் டற்புத மாகிய

தினைப்பு னத்தின் புற்றுறை பாவையை

யணைசேலா

மார்க்க - பல பொருள் வழியையுடைய. கல்விக் கலாத்து - கல்விப் போரில். இரவுபகல் கடந்த சுத்த நிலையில் உள்ள வேள். ஏற்றர் - இடப ணர்தியை உடையவர். வல்ஐ - வலிய அழகாகிய. ஏற்றர் - ஏற்றவர்.

செகத்தி லுச்சம் பெற்றம ராவதி
யதற்கு மொப்பென் றுற்றழ கேசெறி
திருக்க முக்குன் றத்தினில் மேவிய

பெருமானே.

324

எழுகுநிறை நாயி அரிபிரமர் சோதி
யிலகுமரன் மூவர்

முதலானோர்

இறைவியெனு மாதி பரைமுலையி னூறி
யெழுமயிர் த நாறு

கனிவாயா

புழுகொழுகு காழி கவுணியரில் ஞான
புறிதனென ஏடு
புனலிலெதி ரேற சமணர்கழு வேற
பொருதகவி வீர

தமிழாலே

குருநாதா

மழுவுழைக பால டமரகத்ரி சூல
மணிகரவி நோத

ரகுள்பாலா

மலரயனை நீடு சிறைசெய்தவன் வேலை
வளமைபெற வேசெய்

முருகோனே

கழுகுதொழு வேத கிரிகிரி வீறு
கதிருலவு வாசல்

நிறைவானோர்

கடலொலிய தான மறைதமிழ்க ளோது
கதலிவன மேவு

பெருமானே.

325

ஓல மிட்ட சுரும்பு தனா தனாவென

வேசி ரத்தில் விழுங்கை பளீர் பளீரென

வோசை பெற்ற சிலம்பு கலீர் கலீரென

விரகலீகை

ஓர்மி டற்றி லெழும்புள் குகை குகைவென

வேர்வை மெத்த வெழுந்து சலா சலாவென

ரோம குச்சு நிறைந்து சிலீர் சிலீரென

அமுதமாரன்

ஆலயத்து ளிருந்து குபீர் குபீரென

வேகு திக்க வுடம்பு விரீர் விரீரென

ஆர முத்த மணிந்து அளா வளாவென

மருவுமாதர்

ஆசை யிற்கை கலந்து சுமா சுமாபவ

சாக ரத்தி லழுந்தி எழா எழாதுளம்

ஆறெ முத்தை நினைந்து குகா குகாவென

வகைவராபோ

824. எழு, கு நிறை நாயி - ஏழுலகையும் தம் கொப்பூழிற்கொண்ட திருமால். மூவர்க்கும் தலைவி என்பது கருத்து.

மாலை யிட்ட சிரங்கள் செவேல் செவேலென
 மேலெ முச்சி தரும்பல் வெளேல் வெளேலென
 வாகை பெற்ற புயங்கள் கதேல் கதேலென எதிர்கொள்குரன்
 மார்பு மொக்க நெரிந்து கரீல் கரீலென
 பேய்கு திக்க நிணங்கள் குழு குழுவென
 வாய்பு தைத்து விழுந்து ஐயோ ஐயோவென உதிரமாறாய்
 வேலை வற்றி வறண்டு சுறில் சுறிலென
 மாலை வெற்பு மிடிந்து திடல் திடலென
 மேன்மை பெற்ற சனங்கள் ஐயா ஐயாவென விசைகள் கூற
 வேலை ஓத்து நடந்த திவா கராசல
 வேடு வப்பெண் மணந்த புயா சலாதமிழ்
 வேத வெற்பி லமர்ந்த க்ருபா கராசிவ குமரவேளே.

சுருதி பாண்டி 326

வேத வெற்பி லேபு னத்தில் மேவி நிற்கு மபிராம
 வேடு வச்சி பாத பத்ம மீது செச்சை முடிதோய
 ஆத ரித்து வேளை புக்க ஆறி ரட்டி புயநேய
 ஆத ரத்தொ டாத ரிக்க ஆன புத்தி புகல்வாயே
 காது முக்ர விர பத்ர காளி வெட்க மகுடமா
 காச முட்ட விசி விட்ட காலர் பத்தி யிமையோரை
 ஓது வித்த நாதர் கற்க வோது வித்த முநிநாண
 ஓரெ முத்தி லாறெ முத்தை யோது வித்த பெருமானே.

எ. மயிலம்

327

கொல்கொண்ட போர்விழி கோலோ வானோ
 விடமிஞ்சு பாதக வேலோ சேலோ
 குழைகொண்டு ஸாவிய மீனோ மாதோ ஈனுமானார்
 குயில்தங்கு மாமொழி யாலே நேரே
 யிழைதங்கு நூலிடை யாலே மீதார்
 குளிர்கொங்கை மேருவி னாலே நானு விதமாகி
 உலகொண்ட மாமெழு காயே மோகா
 யலையம்பு ராசியி னூடே மூழ்கா
 வுடல்பஞ்ச பாதக மாயா நோயா ஸழிவேனோ

உறுதண்ட பாசமொ டாரா வாரா

எனையண்டி யேநம னூர்தூ தானோர்

உயிர்கொண்டு போய்விடு தாள்நீ மீதா ளருள்வாயே

அலெகொண்ட வாரிதி கோகோ கோகோ

எனநின்று வாய்விட வேநீள் மாகு

ரணியஞ்ச ராசனம் வேறாய் நீரு யிடவேதான்

அவிர்கின்ற சோதிய வாரார் நீள்சீ

ரனலங்கை வேல்விடும் வீரா தீரா

அருமந்த ரூபக ஏகா வேறோர் வடிவாகி

மலெகொண்ட வேடுவர் காணா டேபோய்

குறமங்கை யாளுட னேமா லாயே

மயல்கொண்டு லாயவள் தாள்மீ தேவீழ் குமரேசா

மதிமிஞ்சு போதக வேலா ஆளா

மகிழ்சம்பு வேதொழு பாதா நாதா

மயிலந்தண் மாமலை வாழ்வே வானோர் பெருமானே.

அ. திரிசிராப்பள்ளி

328

அங்கை நீட்டியழைத்துப் பாரிய

கொங்கை காட்டிமழைத்துச் சீரிய

அன்பு போற்போய்ந டித்துக் காசள வுறவாடி

அம்பு தோற்றக ணிட்டுத் தோதக

இன்ப சாத்ரமு ரைத்துக் கோகிலம்

அன்றிச் போற்குர விட்டுக் கூரிய நகரேகை

பங்க மாக்கிய லைத்துத் தாடனை

கொண்டு வேட்கையெ முப்பிக் காழுகர்

பண்பில் வாய்க்கம யக்கிக் கூடுத வியல்பாகப்

பண்டி ராப்பகல் சுற்றுச் சூளைகள்

தங்கள் மேற்ப்ரமை விட்டுப் பார்வதி

பங்கர் போற்றிய பத்மத் தாள்வொழ அருள்வாயே

327. ஆராவாரா - ஆரவாரஞ் செய்து. மீதாள் - மேன்மை பொருள் திய தாள். நானாவிதம் ஆகி - பலவகையாக நெஞ்சம் கலங்கி. சராசனம் - வில். அணியம் - அழகிய.

328. பங்கமாக்கி - விகாரப்படுத்தி. தாடனைகொண்டு - தட்டுதல் செய்து. ப்ரமை - மயக்கம். கோட்டி - கூட்டம். மயக்கம் - கலப்பு.

எங்கு மாய்க்குறை வற்றுச் சேதன
அங்க மாய்ப்பரி சுத்தத் தோற்பெறும்
இன்ப மாய்ப்புகழ் முப்பத் தாறினின்

முடிவேறும்

இந்தர கோட்டிம யக்கத் தான்மிக
மந்தர மூர்த்தமெ டுத்துத் தாமத
மின்றி வாழ்த்திய சொர்க்கக் காவல

வயலூரா

செங்கை வேற்கொடு துட்டச் சூரனை
வென்று தோற்பறை கொட்டக் கூளிகள்
தின்று கூத்துந டிக்கத் தோகையில்
செம்பொ னுற்றிகழ் சித்ரக் கோபுர
மஞ்சி ராப்பகல் மெத்தச் சூழ்தரு
தென் சிராப்பளி வெற்பிற் றேவர்கள்

வரும்வீரா

பெருமானே.

329

சாரிணம் டேனி

அந்தோமன மேநம தாக்கையை
நம்பாதெயி தாகித சூத்திர
மம்போருக னாடிய பூட்டிது

இனிமேல்நாம்

அஞ்சாதமை யாகிரி யாக்கையை
பஞ்சாடிய வேலவ னூர்க்கிய
லங்காகுவம் வாஇனி தாக்கையை

ஒழியாமல்

வந்தோமிது வேகதி யாட்சியு
மிந்தாமயில் வாகனர் சீட்டிது
வந்தாளுவம் நாமென வீக்கிய
வந்தேவெகு வாநமை யாட்கொளு
வந்தார்மத மேதினி மேற்கொள
மைந்தாகும ராவெனு மார்ப்புய

சிவநீறும்

மறவாதே

திந்தோதிமி தீதத மாத்துடி
தந்தாதன னாதன தாத்தன
செம்பூரிகை பேரிகை யார்த்தெழ

மறையோதச்

செங்காடென வேவரு மூர்க்கரை
சங்காரசி காமணி வேற்கொடு
திண்டாடிம காமயில் மேற்கொளு

முருகோனே

இந்தோடிதழ் நாகம காக்கடல்
கங்காளமி னூர்சடை சூட்டிய
என்தாதைச தாகிவ கோத்திர

னருள்பாஸா

829. அஞ்சாது அமையா - பயப்படாமல் பொருந்தியிருந்து. சீட்டு - ஆளுவோம் என முருகன் அனுப்பிய சீட்டு. உவந்தார் - மகிழ்ந்தார், பூமணம் - தளவியல் மணம்,

எண்கூடரு ளால்நெளவி நோக்கியை
தன்பூமண மேவிசி ராப்பளி
யென்பார்மன மேதினி நோக்கிய

பெருமானே.

330

அரிவையர் நெஞ்சரு காப்புணர்
தருவிர கங்களி னூற்பெரி
தவசம்வி னைந்துவி டாய்த்தடர்
தகிலொடு சந்தன சேற்றினில்
முழுகியெ முந்தெதிர் கூப்புகை
யடியின கம்பிறை போற்பட

முலைமேல்விழ்த்

வினையாடிப்

பரிமளம் விஞ்சிய பூக்குழல்
சரியம ருங்குடை போய்ச்சில
பறவைக ளின்குர லாய்க்கயல்
பனிமுக முங்குறு வேர்ப்பெழு
இதழமு துண்டிர வாய்ப்பகல்
பகடியி டும்படி தூர்த்தனை

விழிசோரப்

விடலாமோ

சரியையு டன்க்ரியை போற்றிய
பரமப தம்பெறு வார்க்கருள்
தருகணன் ரங்கு ரோச்சிதன்
சயிலமெ றிந்தகை வேற்கொடு
மயிலினில் வந்தெனை யாட்கொளல்
சகமறி யும்படி காட்டிய

மருகோனே

குருநாதா

திரிபுவ னந்தொழு பார்த்திபன்
மருவிய மண்டப கோட்டிகள்
தெருவில்வி ளங்குசி ராப்பளி
தெரிய இ ருந்தப ராக்ரம
உருவனர் குன்றுடை யார்க்கொரு
திலதம னும்படி தோற்றிய

மலைமீதே

பெருமானே.

331

அழுதழு தாசார நேசமு
முடையவர் போலேபாய் குழவுறும்
அசடி+ள் மாலான காமுகர்

பொன்கொடாநாள்

330. பகடி இடும்படி - கூத்தாடும்படி. திருக்காளத்தி, திரிசிராமலை, ஈழநாட்டுத் திருக்கோணமலை ஆகிய மூன்றும் கைலாயின் தொடுமுடிகளில் மூன்று ஆகும்.

அவருடன் வாய்பேசி டாமையு
முனிதலு மாருத தோடிகள்
அறுதியில் காசாசை வேசைகள்

நஞ்சுதோயும்

விழிகளி னுல்மாட வீதியில்
முலைகளை யோராம லாரொடும்
விலையிடு மாமாய ரூபிகள்

பண்பிலாத

விரகிகள் வேதாள மோவென
முறையிடு கோமாள மூளிகள்
வினைசெய லாலேயெ னுவியு

யங்கலாமோ

வழியினில் வாழ்ஞான போதக
பரமசு வாமீவ ரோதய
வயலியில் வேலாயு தாவரை

யெங்குமானாய்

மதுரையின் மீதால வாயினில்
எதிரம னாரோரெ னாயிரர்
மறிகழு மீதேற நீறுப

ரந்துலாவச்

செழியனு மாளாக வாதுசெய்
கவிமத சோழி மாமுனி
சிவசிவ மா தேவ காவென

வந்துபாடுந்

திருவுடை யாய்தீதி லாதவர்
உமையொரு பாஸான மேனியர்
சிரகிரி வாழ்வான தேவர்கள்

தம்பிரானே.

332

இனையவர் நெஞ்சத் தனையமெ னுஞ்சிற்
றிடைகொடு வஞ்சிக்

கொடிபோல்வார்

இனையடி கும்பிட் டணியல்குல் பம்பித்
திதழமு துந்துய்த்

தணியாரக்

களபசு கந்தப் புளகித இன்பக்
கனதன கும்பத்

திடைமூழ்குங்

கலவியை நிந்தித் திலகிய நின்பொற்
கழல்தொழு மன்பைத்

தருவாயே

தளர்வறு மன்பர்க் குளமெனு மன்றிற்
சதுமறை சந்தத்

தொடுபாடத்

882. தனையம் - விலங்கு. செழுமறைகளை அழகாகச் சொல்கின்ற
(ஒலிக்கின்ற) சிலம்பை அணிந்தவன். சண்ட - வலிமை வாய்ந்த.

தரிகிட தந்தத் திரிகிட திந்தித்
தகுந்தியெ னுங்கொட்

டுடனாடித்

தெளிவுற வந்துற் றெளிர்சிவ னன்பிற்
சிறுவ அ லங்கற்

நிருமார்பா

செழுமறை யஞ்சொற் பரிபுர சண்டத்
திரிகிர குன்றப்

பெருமானே.

333

ஒருவரொடு கண்கள் ஒருவரொடு கொங்கை
ஒருவரொடு செங்கை
ஒருவரொடு சிந்தை ஒருவரொடு நிந்தை
ஒருவரொடி ரண்டு

யுறவாடி

முரையாரை

மருவமிக அன்பு பெருகவுள தென்று
மனநினையு மிந்த

மருள்தீர

வனசமென வண்டு தனதனன வென்று
மருவுசர ணங்க

ளருளாயோ

அரவமெதிர் கண்டு நடுநடுந டுங்க
அடலிடுப்ர சண்ட

மயில்வீரா

அமரர்முத லன்பர் முனிவர்கள்வ ணங்கி
அடிதொழவி ளங்கு

வயலூரா

திருவையொரு பங்கர் கமலமலர் வந்த
திசைமுகன்ம கிழ்ந்த

பெருமானார்

திருதகுதி யென்று நடமிட முழங்கு
தீரிகிரகிரி வந்த

பெருமானே.

334

குமுத வாய்க்கனி யமுத வாக்கினர்
கோலே வேலே சேலே போலே

அழகான

குழைகள் தாக்கிய விழிக ளாற்களி
கூரா வீரு தீரா மாஸா

யவரோடே

உமது தோட்களி ஸெமது வேட்கையை
ஓரீர் பாரீர் வாரீர் சேரீர்

எனவேதின்

றுடைதொ டாப்பண மிடைபொ ருத்தன
மூடே வீழ்வே வீடே ருதே

யுழல்வேனோ

334. உடை தொடா - உடையைத் தொட்டு. தமர வாக்கியம் -
துதிச் சொற்கள். மாஞாதா - பெரிய அறிவாளன் (ஞானவான்). தோரா -
தோல்வியில்லாத.

தமர வாக்கிய அமரர் வாழ்த்திய	
தாதா வேமா ஞாதா வேதோ	கையிறே
சயில நாட்டிறை வயலி நாட்டிறை	
சாவா மூவா மேவா நீவா	இளையோனே
இயிர ராக்கதர் சமர வேற்கர	
தீரா வீரா நேரா தோரா	உமைபாலா
திரிசி ராப்பளி மலையின் மேற்றிகழ்	
தேவே கோவே வேளே வானோர்	பெருமானே.

335

குவளை பூசல்வி னீத்திடு மங்கயல்	
கடுவ தாமெனு மைக்கண் மடந்தையர்	
குமுத வாயமு தத்தை நுகர்ந்திசை	பொருகாடை
குயில்பு ஞமயில் குக்கில் சுரும்பினம்	
வனப தாயுத மொக்கு மெனும்படி	
குரல்வி டா இரு பொற்குட முப்புள	கிதமாகப்
பவள ரேகைப டைத்தத ரங்குறி	
யுறவி யாளப டத்தை யனைந்துகை	
பரிச தாடன மெய்க்கர ணங்களின்	மதனூலின்
படியி லேசெய்து ருக்கிழு யங்கியெ	
அவச மாய்வட பத்ர நெடுஞ்சுழி	
படியு மோகச முத்ர மழுந்துத	லொழிவேனோ
தவள ரூபச ரச்சுதி யிந்திரை	
ரதிபு லோமசை க்ருத்திகை ரம்பையர்	
சமுக சேவித துர்க்கை பயங்கரி	புவனேசை
சகல காரணி சத்தி பரம்பரி	
யிமய பார்வதி ருத்ரி நிரஞ்சனி	
சமய நாயகி நிட்களி குண்டலி	யெமதாயி
சிவைம நோமணி சிற்சுக சுந்தரி	
கவுரி வேதவி தட்சணி யம்பிகை	
த்ரிபுரை யாமனை யற்பொடு தந்தருள்	முருகோனே
சிகர கோபுர சித்திர மண்டப	
மகர தோரண ரத்ந அலங்க்ருத	
திரிசி ராமலை அப்பர் வணங்கிய	பெருமானே

336

சத்தி பாணீ நமோநம முத்தி ஞானீ நமோநம

தத்வ வாதி நமோநம

விந்துநாத

சத்து ருபா நமோநம ரத்ந தீபா நமோநம

தற்ப்ர தாபா நமோநம

என்றுபாடும்

பத்தி பூனா மலேயுல கத்தின் மானார் சவாதகில்

பச்சை பாடர பூடித

கொங்கைமேல்விழ்

பட்டி மாடான நானுனை விட்டிராமே யுலோகித

பத்ம சீர்பாத நீயினி

வந்துதாராய்

அத்ர தேவா யுதாகர ருக்ர சேனா பதீசுசி

யர்க்ய சோமாசி யாகுரு

சம்ப்ரதாயா

அர்ச்ச னுவாக னுவய விக்குள் வாழ்நாய காபுய

அட்ச மாலா தராகுற

மங்கைகோவே

சித்ர கோலா கலாவிர லட்சுமி சாதா ரதாபல

திக்கு பாலா சிவாகம

தந்த்ரபோதா

சிட்ட நாதா சிராமலை யப்பர் சுவாமீ மகாவ்ருத

தெர்ப்பை யாசார வேதியர்

தம்பிரானே.

337

பகலவ னெக்குங் கனவிய ரத்தம்

பவளவெண் முத்தந்

திரமாகப்

பயிலமு லைக்குள் றுடையவர் சுற்றம்

பரிவென வைக்கும்

பணவாசை

அகமகிழ் துட்டன் பகிடிம ருட்கொண்

டழியும வத்தன்

குணவீனன்

அறிவினி சற்றும் பொறையெலி பெற்றுண்

டலைதலொ ழித்தென்

றருள்வாயே

337. சத்திபாணீ - ஞானவேலைக் கையில் பிடித்தவனே. பட்டிமாடு - அடங்காது திரியும் மாடு. உலோகிதம் - சிவப்பு நிறம். அத்ர தேவர் - ஆயுதவடிவமான மூர்த்தி. சோமாசியா - யாக கர்த்தா, யாகரட்சக மூர்த்தி என்ற பெயர்கள் முருகனுக்கு உண்டு. அர்ச்சன ஆவாகன - அருச் சனைகளை ஏற்றுக் கொள்பவனே, புய அட்சமாலா - புயங்களில் கண்மணி மாலை அணிந்தவனே. வீரலட்சுமி சாதா - வீரலக்குமி எனப்படும் பார்வதி தேவியிடம் தோன்றியவனே. ரதா - இனிமை வாய்ந்தவனே. சிட்ட நாதா - மேன்மை தங்கும் நாதனே. சித்ரகோலா - அழகிய ஆடம்பர மூர்த்தியே.

சகலரு மெச்சும் பரிமள பத்மந்

தருணப தத்திண்

சுரலோகத்

தலைவர்ம கட்டுங் குறவர்ம கட்டுந்

தழுவஅ ணைக்குந்

திருமார்பா

செகதல மெச்சும் புகழ்வய லிக்குந்

திருதிசெ னப்பொங்

சியவோசை

திமிலை விற்றுந் துமிகளமு முக்குந்

சிரகிரி யிற்கும்

பெருமானே.

338

பகவிரவினிற் றடுமாறு; பதிசுருவெனத்

தெளிபோத

ரகசியமுரைத் ததுபூதி; ரதநிலைனைத்

தருவாயே

இகபரமதற் கிறையோனே; இயலிசையின்முத்

தமிழோனே

சகசிரகிரிப் பதிவேனே; சரவணபவப்

பெருமானே.

339

புவனத் தொருபொற் றொடிசிற் றுதரக்

கருவிற் பவமுற் றுவிதிப் படியிற்

புணர்துக் கசுகப் பயில்வுற் றுமரித்

திடிலாவி

புரியட் டகமிட் டதுகட் டியிறுக்

கடிசுத் தெனஅச் சம்விளைத் தலறப்

புரள்வித் துவருத் திமணற் சொரிவித்

தனனூடே

தவனப் படவிட் டுயிர்செக் கிலரைத்

தணிபற் களுதிர்த் தெரிசெப் புருவைத்

தழுவப் பணிமுட் களில்கட் டியிசித்

திடவாய்கண்

சலனப் படஎற் றியிறைச் சியறுத்

தயில்வித் துமரித் துநெரித் துளையத்

தளையிட் டுவருத் தும்யமப் ரகரத்

துயர்திராய்

பவனத் தையொடுக் குமனக் கவலைப்

ப்ரமையற் றைவகைப் புலனிற் கடிதிற்

படரிச் சையொழித் ததவச் சரியைக்

க்ரியையோகர்

338. இரதநிலை - இனிமையான நிலை. சக - உலகத்தில்.

339. புரி அட்டகம் - (சூக்கும சரீரம்) நுண்ணுடல். தவனப்பட விட்டு - சூடேறும்படியாக விட்டு. செகவித்தன் - உலகுக்கு வித்துபோல் மூலப்பொருளாயிருப்பவன். நிசப்பொருள் - உண்மைப்பொருள். பத்ம தடம் - தாமரைக் குளம்.

பரிபக் குவாநிட் டைநிவிர்த் தியினிற்
பரிசுத் தர்விரத் தர்கருத் ததனிற்
பரவப் படுசெய்ப் பதியிற் பரமக்

குருநாதா

சிவனுத் தமனித் தவுருத் திரன்முக்
கணனக் கன்மழுக் கரனுக் ரரணத்
த்ரிபுரத் தையெரித் தருள்கிற் குணனிற்
செகவித் தனிசப் பொருள்கிற் பரனற்
புதனொப் பிவியுற் பவபத் மதடத்
த்ரிகிரப் புரவெற் புறைசற் குமரப்

குணகுதி

பெருமானே.

340

பொருளின் மேற்பரிய காமா காரிகள்
பரிவு போற்புணர் கீர்டா பீடிகள்
புருடர் கோட்டியில் நாணு மோடிகள்
புடைவை போட்டிடு மாயா ரூபிகள்
மிடிய ராக்குபொ லாமு தேவிகள்
புனையர் மாட்டும ருதே கூடிகள்

கொங்கைமேலே

தெஞ்சமாயம்

கருதொ ணுப்பல போடா கோடிகள்
விரகி னுற்பலர் மேல்வீழ் விணிகள்
கலவி சாத்திர நூலே யோதிகள்
கவிகள் கூப்பிடு மோயா மாரிகள்
அவச மாக்கிடு பேய்நீ ருணிகள்
கருணை நோக்கமி லாமா பாவிச

தங்களாசைக்

ளின்பமாமோ

குருக டாட்சக லாவே தாகம
பரம வாக்கிய ஞான சாரிய
குறைவு தீர்த்தருள் ஸ்வாய் கார்முக
கொடிய வேட்டுவர் கோகோ கோவென
மடிய நீட்டிய கூர்வே லாயுத
குருகு சேத்ரபு ரேசா வாசுகி

வன்பரான

அஞ்சமாறும்

செருப ராக்ரம கேகே வாகன
சரவ னோற்பவ மாலா லாளித
திரள்பு யாத்திரி யீரா ருதிய

கந்தவேளே

340. குருகு சேத்திரம் - கோழியூர், உறையூர். கேகே வாகனம் - மயில்வாகனம். சிகர, தீர்க்க, மகா சிகோபுரம் முக - கொடுமுடிகள் நீண்ட கோபுர வாயிலில் இருப்பவன. சேனாடு ஆக்குத - விண்ணுலகம்போல் உயர்ந்த.

சிகர தீர்க்கம காசு கோபுர
முகச டாக்கர சேனா டாக்ருத
திரிசிராப்பள்ளி வாழ்வே தேவர்கள்

தம்பிரானே.

341

பொருள்கவர் சிந்தை அரிவையர் தங்கள்
புழுகில் சந்து

பனிநீர்தோய்

புளகித கொங்கை யிளகவ டங்கள்
புரளம ருங்கி

லுடைசோர

இருள்வளர் கொண்டை சரியஇ சைந்து
இணைதரு பங்க

அநுராகத்

திரிதலொ ழிந்து மனதுக சிந்து
னிணையடி யென்று

புகழ்வேனோ

மருள்கொடு சென்று பரிவுட னன்று
மலையில்வி னைந்த

தினிகாவல்

மயிலை மணந்த அயிலவ எங்கள்
வயலியில் வந்த

முருகோனே

தெருளறு மன்பர் பரவ விளங்கு
திரிசிர குன்றில்

முதனாளிஸ்

தெரிய இருந்த பெரியவர் தந்த
சிறியவ அண்டர்

பெருமானே.

342

சுந்தரபாஸம்

வாசித்துக் காடுனா னைத்து

பூசித்துக் கூடொ னைத்து

வாய்விட்டுப் பேசொ னைத்து

தெஞ்சினாலே

மாசர்க்குத் தோடுனா னைத்து

நேசர்க்குப் பேரொ னைத்து

மாயைக்குச் சூழொ னைத்து

விந்துநாத

ஓசைக்குத் தூர மானது

மாகத்துக் கீற தானது

லோகத்துக் காதி யானது

கண்டுநாயேன்

யோகத்தைச் சேரு மாறுமெய்ஞ்

ஞானத்தைப் போதி யாயினி

பூனத்தைப் போடி டாதும்

யங்கலாமோ

341. மருள் - மோகம். பெரியவர் - தாயுமானாராகிய சிவபெருமான்,

ஆசைப்பட்டேனல் காவல்செய்
 வேடிச்சிக் காக மாமய
 லாகிப்பாற் பாத மேபணி
 ஆலித்துச் சேல்கள் பாய்வய
 னூரத்திற் காள மோட்ட
 ராரத்தைப் பூண்ம யூரது

கந்தவேளே

ரங்கவீரா

நாசிக்குட் ப்ராண வாயுவை
 ரேசித்தெட் டாத யோகிகள்
 நாடிற்றுக் காணெ னாதென
 நாகத்துச் சாகை போயுயர்
 மேகத்தைச் சேர்சி ராமலை
 நாதர்க்குச் சாமி யேசுரர்

நின்றநாதா

தம்பிரானே.

343

வெருட்டி யாட்கொளும் விடமிகள் புடைவையை
 நெகிழ்த்த னாப்பிகள் படிறிகள் சடுதியில்
 விருப்ப மாக்கிகள் விரவிய திரவிய

மிலரானால்

வெறுத்து நோக்கிகள் கபடிகள் நடமிடு
 பதத்தர் தூர்த்திகள் ம்ருகமத பரிமள
 விசித்ர மேற்படு முனையினு நிகையினு

மெவரோடும்

மருட்டி வேட்கைசொல் மொழியினும் விழியினு
 மவிழ்த்த பூக்கமழ் குழலினு நிழலினு
 மதிக்கொ ணத்தள ரிடையினு நடையினு
 மயக்க மாய்ப்பொருள் வரும்வகை க்ருடிபனு
 நடத்து மோட்சம தருளிய பலமலர்
 மணத்த வார்க்கழல் கனவிலு நனவிலு

மவமேயான்

மறவேளே

இருட்டி லாச்சுர ருலகினி லிலகிய
 சகஸ்ர நேத்திர முடையவன் மடியற
 இரட்சை வாய்த்தருள் முருகப னிருகர

குகவீரா

342. நேசர்க்குப் பேரொணாதது - அடியாரை விட்டு நீங்காதது. மாகத்துக்கு ஈறது ஆனது - ஆகாயத்துக்கும் அப்பாற்பட்டது. ஊனத்தை - உடம்பை. ஆலித்து - களித்து. காளம் - பாம்பு. மயில் பாம்பினைத் தன்காலில் மாலைபோல் பற்றியுள்ளது. மயூரதுரங்க - மயிலைக் குதிரையாக உடையவனே. யோகிகள் உயிர் வளியை அடக்குவர். ரேசித்தல் - மூச்சுக் காற்றை வெளிவிடுதல். யோகிகளாலும் காணமுடியாதவர் முருகன். நாகம் - சுரபுன்னை. சாகை - கிளை.

343. அணாப்பிகள் - ஏமாற்றுபவர்கள். கிருசி பண்ணும் - முயற்சி செய்த. இலட்சமீச்சுர - இலக்குமிகரம் பொருந்திய சிவன். பாற்கரன் - சூரியன். இமகரன் - சந்திரன்.

இடைசு மீச்சுர பசுபதி குருபர

சமத்த ராச்சிய ந்நுபுகழ் வயமியல்

இலக்க ரேய்ப்படை முகடெழு கசுபதி

கனிகூரத்

திருட்டு ராட்சதர் பொடிபட வெடிபட

எடுத்த வேற்கொடு கடுகிய முடுகிய

செருக்கு வேட்டுவர் திறையிட முறையிட

மயிலேறும்

செருப்ப ராக்ரம நிதிசர வணபவ

சிவத்த பாற்கர னிமகரன் வலம்வரு

திரிச்சி ராப்பளி மலைமிசை நிலைபெறு

பெருமானே.

க. திருக்கற்குடி

344

பாடியபாடியி

குடத்தைத் தகர்த்துக் களிற்றைத் துரத்திக்

குவட்டைச் செறுத்துக்

ககசாலக்

குலத்தைக் குமைத்துப் பகட்டிச் செருக்கிக்

குருத்தத் துவத்துத்

தவர்கோரப்

புடைத்துப் பணைத்துப் பெருக்கக் கதித்துப்

புறப்பட்ட கச்சுத்

தனமாதர்

புணர்ச்சிச் சமுத்தரத் திளைப்பற் றிருக்கப்

புரித்துப் பதத்தைத்

தருவாயே

கடத்துப் புனத்துக் குறத்திக்கு மெத்தக்

கருத்திச்சை யுற்றுப்

பரிவாகக்

கனக்கப்ரி யப்பட்ட டகப்பட்டு மைக்கட்

கடைப்பட்டு நிற்கைக்

குரியோனே

தடத்துற்ப வித்துச் சுவர்க்கத்த லத்தைத்

தழைப்பித்த கொற்றத்

தனிலேலா

தமிழ்க்குக் கவிக்குப் புகழ்ச்செய்ப் பதிக்குத்

தருக்கற் குடிக்குப்

பெருமானே.

345

நெறித்துப் பொருப்புக் கொத்த

முலைக்குத் தனத்தைக் கொட்டி

நிறைத்துச் சுகித்துச் சிக்கி

வெகுநாளாய்

344. ககசாலக்குலம் - சக்கரவாகப் பறவைக் கூட்டம். தடத்து உற்பவித்து . சரவணப் பொய்கையிற் பிறந்து.

நினைத்துக் கொடத்துக் கத்தை
யவத்தைக் கடுக்கைப் பெற்று
நிசத்திற் சுழுத்திப் பட்ட

அடியேனை

இறுக்கிப் பிடித்துக் கட்டி
யுதைத்துத் துடிக்கப் பற்றி
யிழுத்துத் துவைத்துச் சுற்றி
எனக்குக் கணக்குக் கட்டு
விரித்துத் தொகைக்குட் பட்ட
இலக்கப் படிக்குத் தக்க

யமதூதர்

படியேதான்

முறுக்கித் திருப்பிச் சுட்டு
மலத்திற் புகட்டித் திட்டி
முழுக்கக் கலக்கப் பட்டு
மொழிக்குத் தரத்துக் குற்ற
தமிழ்க்குச் சரித்துச் சித்தி
முகத்திற் களிப்புப் பெற்று

அனையாமல்

மயிலேறி

உறுக்கிச் சினத்துச் சத்தி
யயிற்குத் தரத்தைக் கைக்கு
ளுதிக்கப் பணித்துப் பக்கல்
உனைச்சொற் றுதிக்கத் தக்க
கருத்தைக் கொடுப்பைச் சித்தி
யுடைக்கற் குடிக்குட் பத்தர்

வருவாயே

பெருமானே.

க0. வாட்போக்கி (ரத்தனகிரி)

346

கயனைச் சருவிப் பிணையொத் தலர்பொற்
கமலத் தியல்மைக்
கடிமொய்ப் புயனைக் கருதிக் கறுவிக்
கதிர்விட் டெழுமைக்
நயபொற் கலசத் தினைவெற் பிணைமிக்
குளநற் பெருசெப்
நலமற் றறிவற் றுணர்வற் றனனற்
கதியெப் படிபெற்

கணினுலே

குழலாலே

பிணையாலே

நிடுவேனோ

346. இரத்தினகிரிக்கு வாட்போக்கி, சிவதைப்பதி, அரதனாசலம், சிவாயம் என்பன வேறு பெயர்கள். செயசித்திர...வாழ்வே. வெற்றியைத் தரும் அழகிய முத்தமிழ்ப் (பாக்கள் மூலமாக) வெளித் தோன்றும் சிறந்த மந்திரங்களையும் மேலான பொருளையும் அனுபவித்து உலகுக்கு அருளிய செல்வமே.

புயலுற் றியல்மைக் கடலிற் புகுகொக்
 சுறமுற் றமுய்த் தமிழ்வேடும்
 பொருதிட் டமரர்க் குறுதுக் கழும்விட்
 டொழியப் புகழ்பெற் றிடுவோனே
 செயசித் திரமுத் தமிழுற் பவநற்
 செபமுற் பொருளுற் றருள்வாழ்வே
 சிவதைப் பதிரத் தினவெற் பதனிற்
 றிகழ்மெய்க் குமரப் பெருமானே.

347

சுற்றகப டோடுபல சூதுவினை யானபல
 சுற்றகன வேடுபழி காரர்கொலை காரர்சலி
 சுற்றவிழ லானபவி சோடுகடல்முழ்கிவரு துயர்மேவித்
 துக்கசமு சாரவலை மினதென கூழில்விழு
 செத்தையென முளுமொரு தீயில்மெழு கானவுடல்
 சுத்தமறி யாதபறி காயமதில் மேவிவரு பொறியாளே
 சுற்றுமதி யாதகலி காலன்வரு நேரமதில்
 தத்துஅறி யாமலொடி யாடிவரு சூதரைவர்
 சத்தபரி சானமண ருபரச மானபொய்மை வினையாடித்
 தக்கமட வார்மனையை நாடியவ ரோடுபல
 சித்துவினை யாடுவினை சீசியிது நாறவுடல்
 தத்திமுடி வாகிவிடு வேடுமுடி யாதபத மருள்வாயே
 தித்திமித தீதிமித தீதிமித தீமிதத
 தத்ததன தானதன தானனன தானனன
 திக்குடுடு டுடமட டாடமட டுடுடுடு எனதானம்
 திக்குமுகி லாடஅரி யாடஅய னாடசிவ
 னொத்துவினை யாடபரை யாடவர ராடபல
 திக்கசுரர் வாடசுரர் பாடமறை பாடஎதிர் களமீதே
 எத்திசையு நாடியம னூர்நிணமொ டாடபெல
 மிக்கநரி யாடகழு தாட கொடி யாடசமர்
 எற்றிவரு பூதகண மாடவொளி யாடவிடு வடிவேலா
 எத்தியொரு மானைதினை காவல்வல பூவைதனை
 சித்தமலை காழுககு காநமசி வாயனாடு
 ரத்னகிரி வாழ்முருக னேயினைய வாவமரர்
பெருமானே.

347. தத்து - ஆபத்து. தத்தி - வருந்தி. முகில் - திரள். வரர் - முனிவர். எற்றிவரும் - மோதிவரும். எத்தி - ஏமாற்றி.

சேஷி

348

பத்தியால் யானுனைப்
பற்றியே மாதிருப்
முத்தனா மாறெனைப்
முத்தியே சேர்வதற்
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா ஞானசத்
வெற்றிவே லாயுதப்

பலகாலும்
புகழ்பாடி
பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
குணர்நேயா
கிரிவாசா
திநிபாதா
பெருமானே.

கக. விராலிமலை

349

இதமுறு விரைபுனல் முழுநி யகில்மண
முதவிய புகையினி லளவி வகைவகை
கொத்தலர்க ளின் தொடையல் வைத்துவளர் கொண்டலென
அறலென இசையளி யெனந ளிருளென
நிறமது கருகிநெ டுகிநெ நிவுபட
நெய்த்துமுசு வின்நிரிகை யொத்தசுருள் குந்தளமும்
இலகிய பிறையென எயினர் சிலையென
விலகிய திதைநு தலும திமுகமும்
உற்பலமும் வண்டுவடு விற்கணைய மன்படரு முனைவாளும்
இடர்படு கவுநடு வனும்வ டைல்பொரு
கடுவது மெனநெடி தடுவ கொடியன
இக்குசிலை கொண்டமதன் மெய்த்தவநி தைந்தவிழி
தளவன முறுவலு மமுத குமுதமும்
விளைநற வினியமொ ழியுமி னையதென
ஒப்பறுந கங்கள்விரல் துப்பெனவு தைந்துகமு
கிடையாடி படவினை செய்யுமின் மதகலை
நெடியக வுடியிசை முரலு கரிமுக
நத்தணைய கண்டமும்வெண் முத்துவிளை விண்டணைய எழில்தோளும்
விதரண மனவித நமதை யருள்வன
சத்தள மரைமுடி முதனை நிகர்வன
புத்தமீர்து கந்தகுடம் வெற்பெனநி ரம்புவன

348. சத்திநிபாதம் என்பது - பக்குவமுடைய ஆன்மாவிலே திருவருள் பதிவது. தான - சகைக்குணம் உள்ளவனே. மணிக்கிரி - இரத்தினகிரி.

இமசல ம்ருகமத களப பரிமள
தமனிய ப்ரபைமிகு தருண புளகித

சித்ரவர மங்கலவி சித்ரவிரு

துங்ககன

விகலித மிருதுள ம்ருதுள நவமணி
முகபட விகடின தனமு முயர்வட

பத்திரமி ருந்தகடி ஸொத்தசுழி யுந்தியுள

மதியாத

விபரித முடையிடை யிளைஞர் களைபட
அபகட மதுபுரி யரவ சுடிகைய

ரத்தபண மென்பவழ குற்றவரை

யுப்பதிய

நுணியத ளிரெனவு லவிய பரிபுர

அணிநட னபதமு முடைய வடிவினார்

பொற்கலவி யின்பமதி துக்கமென

லன்றியவர்

விரகினி லெனதுறு மனம துருசிய

பிரமையு மறவுன தருள்கை வரவுயர்

பத்திவழி யுப்பரம முத்திநெறி யுத்திரிவ

தொருநாளே

தத்தத தத்தத தத்த தத்தத

திதிதிதி திதிதிதி திதிதி திதிதிதி

தத்ததத தத்ததத தித்திதிதி

தித்திதிதி

டகுடகு டிகுடிகு டகுகு டிகுடிகு

டிகுடிகு டகுடகு டிகுகு டகுடகு

தத்ததிமி டங்குக்கு தித்திதிமி

டிங்குக்கு

தமிதமி தமிதக தமித திமிதக

திமிதிமி செககண திமித திகதிக

தத்திமித தத்திமித தித்திமிதி தித்திமிதி

யெவாவேதான்

தபலைகு டமுழவு திமிலை படகம

தபுதச விகைதவில் முரசு கரடிகை

மத்தளித வண்டையற வைத்தகுணி

துந்துமிகள்

மொகுமொகு மொகுமென அலற விருதுகள்

திருதிரு திருமென அலகை குறளிகள்

விக்கிடறி ணம்பருக பக்கியுவ

ணங்கமுகு

சதிர்பெற அதிர்தர உததி சுவறிட

எதிர்பொரு நிருதர்கள் குருதி பெருகிட

வப்புவினமி தந்தெழுப தற்புதக வந்தமெழ வெகு கோடி

849. துப்பு - பவளம். கவுடி - ஒருவகைப்பண். வடபத்திரம் - ஆல் இலை. அகடில் - வயிற்றில். பக்கி - பட்சி, குவந்தம் - துடிப்புள்ள தலையற்ற உடல்.

மதகய தூரகர தழுமு டையபுவி

யதலமு தல்முடிய இடிய நெடியதொர்

மிக்கொலிமு முங்கஇரு ளக்கணம்வி

டிந்துவிட

இரவியு மதியமு நிலைமை பெறஅடி

பரவிய அமரர்கள் தலைமை பெறஇய

லத்திறல ணங்குசெய சத்திவிடு

கந்ததிரு

வயலிவி லடிமைய குடிமை யினலற

மயலொடு மமைற அரிய பெரியதி

ருப்புகழ்வி ளம்புமென்மு னற்புதமெ முந்தருள்கு

கவிராவி

மலையுறை குரவந லிறைவ வருகலை

பலதெரி விதரண முருக சரவண

உற்பவக்ர வஞ்சகிரி நிக்ரகஅ

கண்டமய

நிருபவி மலசுக சொருப பரகிவ

குருபர வெளிமுக டுருவ வுயர்தரு

சக்ரகிரி யுங்குலைய விக்ரமந

டம்புரியு

மரகத கலபமெ ரிவிடு மயில்மிசை

மருவிய யருமைய இளமை யுருவொடு

சொர்க்கதல முட்புலவர் வர்க்கமும்வி ளங்கவரு

பெருமானே.

350

இலாபமில் பொலாவுரை சொலாமன தபோதன

ரியாவரு மிராவுபக

லடியேனை

இராகமும் விநோதமு முலோபமு டன் மீமாகமு

மிலானிவ னுமாபுருட

னெனஏய

சலாபவ மலாகர சதீதர விதாரண

சதாசிவ மயேசுரச

கலலோக

சராசர வியாபக பராபர மநோஸ்ய

சமாதி ய நுபூதிபெற

நினைவாயே

நிலாவிரி நிலாமதி நிலாதவ நிலாசன

நியாயப ரிபாலஅர

நதிசூடி

350, அமலாகரன் - தூய்மைக்கு இருப்பிடமானவன். விதாரண - கருணை நிறைந்த. அநிலா அசனம் - காற்றை உணவாகக் கொள்வது, ஆதிசேடன். புய + அரிட = புயாரிட. அரிட்டம் - கேடு, இராவணன் புயங்களுக்குக் கேடு செய்த சிவன்.

நிசாசர குலாதிப திராவண புயாரிட

நிராமய சரோருகர

னருள்பாலா

விலாசுகம் வலாரெனு முலாசவித வாகவ

வியாதர்கள் விநோதமகள்

மணவாளா

விராவுவ யலார்புரி சிராமலை பிரான்மலை

விராவிம லைமீதி லுறை

பெருமானே.

351

உருவேற வேசை பித்து வொருகோடி யோம சித்தி

யுடனாக ஆக மத்து

கந்துபேணி

உணர்வாசை யாரிடத்து மருவாது வோரெ முத்தை

யொழியாது வுதை விட்டி

ருந்துநாளும்

தரியாத போத கத்தர் குருவாவ ரோரொ ருத்தர்

தருவார்கள் ஞான வித்தை

தஞ்சமாமோ

தழலாடி வீதி வட்ட மொளிபோத ஞான சித்தி

தருமாகி லாகு மத்தை

கண்டிலேனே

குருநாடி ராச ரிக்கர் துரியோத னாதி வர்க்க

குடிமாள மாய மிட்டு

குந்திபாலர்

குலையாமல் நீதி கட்டி யெழுபாறை யாள விட்ட

குறளாக னூறில் நெட்டை

கொண்டஆதி

மருகா புராரி சித்தன் மகனே விராவி சித்ர

மலைமே லுலாவு சித்த

அங்கைவேலா

மதுரா புரேசர் மெய்க்க அரசாளு மாறன் வெப்பு

வகைகூனை யேறி மித்த

தம்பிரானே.

352

எதிரெதிர்கண் டோடி யாட்கள்

களவதறிந் தாசை பூட்டி

இடறிவிழும் பாழி காட்டு

மடமாதர்

இறைவைகொளுங் கூவல் மூத்த

கறையொழுகுந் தாரை பார்க்கி

விளமைகொடுங் காத லாற்றில்

நிலையாத

அதிவிடம் பீழ லாற்ற

அழுதிவிழும் பீற லுத்தை

அடையுமிடஞ் சீலை தீற்று

கருவாயில்

351. தழலாடி வீதி - நெற்றி. மாறன் - பாண்டியன். ராசரிக்கர், ஆட்சி செய்தவர். மெய்க்க - (சொக்கநாதரின்) உண்மை விளங்கு.

அருவிசலம் பாயு மோட்டை

அடைவுகெடுந் தூரை பாழ்த்த

-அளறிலழுந் தாம லாட்கொ

டருள்வாயே

வி தூரனெடுந் த்ரோண மேற்று

எதிர்பொருமம் பாதி யேற்றி

விரகினெழுந் தோய நூற்று

வருமான

விரவுசெயன் காளி காட்டில்

வருதருமன் தூத னீற்ற

விசயனெடும் பாக தீர்த்தன்

மருகோனே

மதியணையுஞ் சோலை யார்த்து

மதிவளசந் தான கோட்டின்

வழியருளின் பேறு காட்டி

யவிராவி

மலைமருவும் பாதி யேற்றி

கடி கமழ்சந் தான கோட்டில்

வழியருளின் பேறு காட்டு

பெருமாளே.

புதிருவாணி 353

ஐந்து பூதமு மாறு சமயமு

மந்தர் வேதபு ராண கலைகளும்

ஐம்ப தோர்வித மான விபிகளும்

வெகுருப

அண்ட ராதிச ராச ரமுமுயர்

புண்ட ரீகனு மேக நிறவனும்

அந்தி போலுரு வாறு நிலவொடு

வெயில்காளும்

சந்தர் சூரியர் தாம மசபையும்

விந்து நாதமு மேக வடிவம்

தன்சொ ரூபம் தாக வுறைவது

சிவயோகம்

தங்க ளாணவ மாயை கருமம்

லங்கள் போயுப தேச குருபர

சம்பர் தாயமொ டேயு நெற்றியது

பெறுவேனோ

352. பீழல் - பிழை. துச்சம் விளைக்கும் இடம். துரோணம் - வில். காளி காடு - இடும்பாவனம். நீற்ற விசயன் - திருநீறு தரித்துத் தவம் செய்த அருச்சுனன். தீர்த்தன் - தூய்மை உடையவன். மலைக்குப் பாதியளவில் உள்ள சந்தானகோடு என்னும் இடத்தில் முருகன் இருந்து அருள் புரிகின்றார்.

353. அசபை என்னும் மந்திரம் - சிவான்மாவும் பரமான்மாவும் ஒன்றெனப் பாவித்து ஓதும் மந்திரம். கெடி புக - அச்சமடைந்து இறக்க. மயிடாரி - தூர்க்கை. விண்டு - மூங்கில். கார் அளி - கரிய வண்டு.

வந்த தானவர் சேனை கெடிபுக
 இந்தர் லோகம்வி பூதர் குடிபுக
 மண்டு பூதப சாகு பசிகெட மயிடாரி
 வன்கண் விரிபி டாரி அரகர
 சங்க ராளன மேரு கிரிதலை
 மண்டு தூளெழ வேலை யுருவிய வயலூரா
 வெந்த நீறணி வேணி யிருடிகள்
 பந்த பாசனி கார பரவச
 வென்றி யானச மாதிமுறுகுக் முழைகூடும்
 விண்டு மேஸ்மயி லாட இனியக
 ஞண்டு காரளி பாட இதழிபொன்
 விஞ்ச விசுவி ராவி மலையுறை பெருமானே.

354

கரதல முங்குறி கொண்ட கண்டமும்
 விரவியெ முந்துசு ருண்டு வண்டடர்
 கனவிய கொண்டைகு லைந்த லைந்திட அதிபாரக்
 களபசு கந்தமி குந்த கொங்கைக
 ளிளகமு யங்கிம யங்கி யன்புசெய்
 கனியித முண்டுது வண்டு பஞ்சனை மிசைவிழா
 இரதம ருந்தியு றுங்க ருங்கயல்
 பொருதுசி வந்துகு விந்தி டும்படி
 யிதவிய வந்தியெ னுந்த டந்தனி லுறமுழ்கி
 இனியதொ ரின்பம்வி லைந்த லைந்துபொய்
 வனிதையர் தங்கள்ம ருங்கி னாங்கிய
 இளமை கிழம்படு முன்ப தம்பெற வுணர்வேனோ
 பரத சிலம்பு லம்பு மம்பத
 வரிமுக எண்கினு டன்கு ரங்கணி
 பணிவிடை சென்றுமு யன்ற குன்றணி யிடையேபோய்ப்
 பகடியி லங்கைக லங்க அம்பொனின்
 மகுட்சி ரந்தச முந்து ணிந்தெழு
 படியு நடுங்கவி மும்ப னம்பழ மெனவாகும்
 மருதமு தைந்தமு குந்த னன்புறு
 மருககு விந்தும் லர்ந்த பங்கய
 வயலியில் வம்பவிழ் சண்ப கம்பெரி யவிராவி

354. பரத சிலம்பு - பரத நாட்டியத்துக்கு அணிந்து கொள்ளும் சிலம்பு. என்னு - கரடி; சாம்பவான். பகடி-மோசக்காரன். (இராவணன்.)

மலையில் விளங்கிய கந்த என் றுனை
மகிழ்வொடு வந்திசெய் மைந்த னென்றனை
வழிவழி யன்புசெய் தொண்டு கொண்டருள்

பெருமானே,

15150 டாஸ்கி 355

கரிபு ராரி காமாரி திரிபு ராரி தியாடி
கயிலை யாளி காபாவி

கழையோனி

கரவு தாச னுசாரி பரசு பாணி பானுளி
கண்மொ டாடி காயோகி

சிவயோகி

பரம யோகி மாயோகி பரிய ராச டாகுடி
பகரொ னாத மாஞானி

பசுவேறி

பரத மாடி கானாடி பரவ யோதி காதீத
பரம ஞான பூர்வத

அருளாயோ

சுருதி யாடி தாதாவி வெருவி யோட மூதேவி
துரக கோப மீதோடி

வடமேரு

சுழல வேலை தீமூள அழுத ளாவி வாய்பாற்
சுரதி னோடு சூர்மாள்

வுலகேழும்

திகிரி மாதி ராவார திகிரி சாய வேதாள
திரளி னோடு பாறோடு

கழுகாட்ச்

செருவி னாடு வானீப கருணை மேரு வேப்பார
திருவி ராவி பூர்மேவு

பெருமானே,

356

காமாத்திர மாகி யிளைஞர்கள் வாழ்தாட்கொடு பேகி யழகிய
காதாட்டிய பார இருகுழை

யளவோடிக்

கார்போற்றவழோதி நிழல்தனி லார்வாட்கடையீடுகனகொடு
காலேற்றுவை வேலின் முனைகடை

யமது தர்

ஏமாப்பற மோக வியல்செய்து நீ ஷோற்பல ஆசில் மலருட
னேராட்டவி நோத மிடும்விழி

மடவார்பால்

ஏகாப்பழி பூணு மருளற நீதோற்றிமு னாளு மடிமையை
யீடேற்றுத லாணுன் வலிமையை

மறவேனே

355. கர உதா சனன் - கையில் நெருப்பு ஏந்தியவர். பான் ஆளி -
நடு இரவை விரும்பியவர். பூச - புகும்படி. சுருதியாடி தாதா - வேதம்
ஒதும் பிரமன். வி - மிகவும். சுரதினோடு - ஒலி செய்துகொண்டு.
பாறு - பருந்து.

356. காம அத்திரமாகி - மன்மத பாணமாகி. கால் ஏற்று - கருநிறம்
கொண்டு. கோது ஆட்டிய குற்றத்தை நீக்கின,

சீமாட்டியு மாய திரிபுரை காலாக்கினி கோப பயிரவி
 சீலோத்தமி நீலி சுரதிரி புவனேசை
 சீகார்த்திகையாய அறுவகை மாதாக்கள் குமார நெனவெகு
 சீராட்டொடு பேண வடதிசை கயிலாசக்
 கோமாற்குபதேச முபநிட வேதார்த்த மெய்ஞ்ஞானநெறியருள்
 கோதாட்டிய சுவாமி யெனவரு மினையோனே
 கோடாச்சிவ பூசை பவுருச மாறாக்கொடை நானு மருவிய
 கோனாட்டுவி ராவி மலையுறை பெருமானே.

357 ச ஸ்ரீ ஸ்ரீ

கொடாதவனை யேபு கழ்ந்து குபேரனென வேமொ ழிந்து
 குலாவியவ மேதி ரிந்து புனிமீதே
 எடாதசுமை யேசு மந்து எணாதகவி யால்மெ விந்து
 எலாவறுமை தீர அன்று னருள்பேணேன்
 சுடாததன் மான கொங்கை களாலிதய மேம யங்கி
 சுகாதரம தாயொ முங்கி லொழுதாமல்
 கொடாததவ மேம றைந்து கிலேசமது வேமி குந்து
 கிலாதவுட லாவி நொந்து மடியாமுன்
 தொடய்மறலி யேநி யென்ற சொலாகியது னாவ ருங்கொல்
 சொலேழுலக மீனு மம்பை யருள்பாலா
 தடாதசுழி மூல விந்து நளாவிவினை ஞான நம்ப
 நபோமணி சமான துங்க வடிவேலா
 படாதகுளிர் சோலை யண்ட மளாவியுயர் வாய்வ ளர்ந்து
 பசேலெனவு மேத ழைந்து தினமேதான்
 விடாதுமழை மாரி சிந்த அநேகமலர் வாவி பொங்கு
 விராலிமலை மீது கந்த பெருமானே.

358 ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸ்ரீ

சீரான கோல கால நவமணி
 மாலாபி சேக பார வெகுவித
 தேவாதி தேவர் சேவை செய்யுமக மலராறும்

357. கவி - கவிபுருடன். சுடாததன்ம - பசும்பொன். தவம் - தவ
 நெறி. கிலாத - ஆற்றல் இல்லாத. உன் நா - உன. நபோமணி -
 சூரியன்.

சேரடு வீர மாது மருவிய

சுராறு தோளு நீளும் வரியளி

சேரக மோது நீப பரிமள

இருதாளுந்

ஆராத காதல் வேடர் மடமகள்

சீழாத மூர்வ லாரி மடமகள்

ஆதார முத மாக வலமிட

முறைவாழ்வும்

ஆராயு நீதி வேலு மயிலுமெய்து

ஞானபி ராம தாப வடிவமும்

ஆபாத னேனு நாளு நினைவது

பெறவேணும்

சேரடு மாட கூட மதுரையில்

மீதேறி மாறி யாடு மிறையவர்

ஏழேழு பேர்கள் கூற வருபொரு

ளதிகாரம்

சுடாய ஓமர் போல வணிகரி

ஹாடாடி யால வாயில் விதிசெய்த

லீலாவி சார தீர வரதர

குருநாதா

சுராழி யால்முன் விய நினைபவ

லீடேறு மாறு பாறு மறைவுசெய்

கோபால ராய னேய முளதிரு

மருகோனே

கோடாம லார வார அலையெறி

காவேரி யாறு பாயும் வயலியில்

கோனாடு சூழ்வி ராசி மலையுறை

பெருமானே.

359

நிராமய புராதன பராபர வராம்ருத

நிராகுல சிராதிகப்

ப்ரபையாகி

நிராசசி வராசத வராசர்கள் பராவிய

நிராயுத புராரியச்

சுதன்வேதா

சுராலய தராதல சராசர பிராணிகள்

சொருபமி வராதியைக்

குறியாமே

துரால்புகழ் பராதின கராவுள பராமுக

துரோகரை தராசையுந்

றடைவேனோ

இராகவ இராமன்முன் இராவண இராவண

இராவண இராசனுட்

குடன்மாய்வென்

358. கோல காலம் - கோலா கலம். சம்பிரமம், ஆடம்பரமுள்ளது. அபிடேகம் - முடி. சீழாதம் - மேகம். தாபம் - பிரதாபம், புகழ். ஆபாதனன் - சீழ்ப்பட்டவன்; தியவன்.

றிராகன்ம லராணிச புராணர்கு மராகலை
யிராசசொ லவாரணர்க்

கிளையோனே

விராகவ சுராதிப பொராதுத விராதடு
விராயண பராயணச்

செருவூரா

விராவிய குராவிகல் பராரைமு திராவளர்
விராவிம கிராசதப்

பெருமானே.

360

ப - வராணி

பாதாள மாதி லோக நிகிலமு

மாதார மான மெரு வெனவளர்

பாமர பார மான முலையினை

வினாகுறிப்

பாலோடு பாகு தேனெ னினியசொ

லாலையே நேக மோக மிடுபவர்

பாதாதி கேச மாக வகைவகை

கவிபாடும்

வேதாள ஞான கினன் விதரண

நாதானி லாத பாவி யநிசவன்

வினாள்ப டாத போத தவமிவி

பசுபாச

வ்யாபார மூடன் யாது முனதிரு

சீர்பாத தூளி யாகி நரகிடை

விழாம லேச வாமி திருவருள்

புரிவாயே

தூதாள ரோடு காலன் வெருவிட

வேதாமு ராரி யோட அடுபடை

சோராவ லாரி சேனை பொடிபட

மறைவேள்விச்

சோமாசி மார்கி வாய நமவென

மாமாய வீர கோர முடனிகல்

சூர்மாள் வேலை யேவும் வயலியி

வினையோனே

கூதாள நீப நாக மலர்மிசை

சாதாரி தேகி நாம க்ரியைமுதல்

கோலால நாத கீது மதுகர

மடர்சோகை

கூராரல் தேரு நாரை மருவிய

கானாறு பாயு மேரி வயல்பயில்

கோனாடு சூழ்வி ராவி மலையுறை

பெருமானே.

359. கிராமய - நோயில்லாத. கிராச - ஆசையற்ற. சுராலயம் -
விண்ணுலகம். தூரால் - செத்ததை. செத்தையணிய புகழ். கரா உள்ளம் -
முதலை போன்ற உள்ளம். விராகவன் - ஆசையற்றவன். வீர அயண
பராயணம் - வீரவழியில் விருப்பம். செருவூர் - திருப்போரூர்.

360. ஞான கினன் - ஞானக் குறைபாடு உடையவன். நா தான்
இலாத - நாக்கு இல்லாத. அகிசவன் - உண்மை பேசாதவன்.

361

மாயா சொருப முழுச்ச மத்திகள்	
ஓயா வுபாய மனப்ப சப்பிகள்	
வாணனை யீரும் விழிக்க டைச்சிகள்	முனிவோரும்
மாலாகி வாட நகைத்து ருக்கிகள்	
ஏகாச மீது தனத்தி றப்பிகள்	
வாரீ ரிரீரென் முழுப்பு ரட்டிகள்	வெகுமோகம்
ஆயாத வாசை யெழுப்பு மெத்திகள்	
சயாத போதி ஹப்பி ணக்கிகள்	
ஆவேச நீருண் மதப்பொ றிச்சிகள்	பழிபாவம்
ஆமா றெணாத திருட்டு மட்டைகள்	
கோமாள மான குறிக்க முத்திகள்	
ஆசார வின விலைத்த னத்திய	ருறவாமோ
காயாத பால்நெய் தயிர்க்கு டத்தினை	
ஏயா வெணும ஸெடுத்தி டைச்சிகள்	
காணாத வாறு குடிக்கு மப்பொழு	துரலோடே
கார்போனு மேனி தனைப்பி ணித்தொரு	
போர்போ லசோதை பிடித்த டித்திட	
காதோடு காது கையிற்பி டித்தழு	தினி தூ தும்
வேயா லநேக விதப்ப சுத்திரள்	
சாயாமல் மீள அழைக்கு மச்சுதன்	
விருன மாம னெனப்ப டைத்தருள்	வயலூரா
விணுள் கொடாத படைச்செ ருக்கினில்	
சூர்மாள வேலை விடுக்கும் அற்புத	
வேலா விராவி மலைத்த லத்துறை	பெருமாளே.

362

மாலாசை கோப மோயாதெ நாளு	
மாயா விகார	வழியேசென்
மாபாவி காளி தானேனு நாத	
மாதா பிதாவு	மினித்யே
நாலான வேத நூலாக மாதி	
நாவெதி னேனு	மிலைவினே
நான்போய் விடாம லாருறு மீதில்	
ஞாவெப தேச	மருள்வாயே

361. ஏகாசம் - மேற்போர்வை, மேலாடை. ஆவேச நீர் - கள். கள் குடித்து (மத) மகிழ்ச்சி கொள்பவர். போர் செய்யாத நாள் விணுள்.

பாலா கலார ஆமோத லேப

பாடர வாக

அணிமீதே

பாதாள பூமி யாதார மீன

பானிய மேலை

வயலூரா

வேலா விராவி வாழ்வே சமூக

வேதாள பூத

பதிசேயே

விரா கடோர குராரி யேசெ

வேளே சுரேசர்

பெருமானே.

363

மேக மெனுங்குழல் சாய்த்திரு

கோக நகங்கொடு கோத்தனை

மேல்விழு கின்ற பராக்கினி

லுடைசோர

மேகலை யுந்தனி போய்த்தனி

யேகர ணங்களு மாய்க்கயல்

வேல்விழி யுங்குவி யாக்குரல்

மயில்காடை

கோகில மென்றெழு போய்க்கனி

வாயமு துண்டுரு காக்கனி

கூரவு டன்பிரி யாக்கல

வியின்முழ்கிக்

கூடி முயங்கி விடாய்த்திரு

பார தனங்களின் மேற்றூயில்

கூரினு மம்புய தாட்டுணை

மறவேனே

மோகர துந்துமி யார்ப்பனி

ராவி விலங்களின் வீட்டதில்

மூவுல குந்தொழு தேத்திட

வுறைவோனே

மூதிசை முன்பொரு காற்றட

மேருவை யம்பினில் வீழ்த்திய

மோகன சங்கரி வாழ்த்திட

மதியாமல்

362. காளி - விடகுணம். (விடகுணம் உள்ளவன்தான் நான் என்றிருந்த போதிலும்.) பாதாள பூமி ஆதார - பாதாளம் பூமி இவை களுக்குப் பற்றுக்கோடாய் உள்ளவனே. பானியம் - தண்ணீர். (மீன் நிறைந்த நீர் வயலூரன்). சமூகம் - கூட்டம். கூட்டமான பேய் பூதங் களுக்குத் தலைவனே.

363. கோகனகம் - கண்களாகிய தாமரை. சங்கரி - சங்கையுடைய திருமால்; (சங்கு, அரி) மதியாமல் - குரனை மதியாமல். இளந்தலை - இந்திரன் மகன் சயந்தன்.

ஆக மடிந்திட வேற்கொடு

சூரனை வென்றடல் போய்த்தணி

யாமையின் வென்றவ னுற்பிற

செடுதேவர்

ஆதி யிளந்தலை காத்தர

சாள அவன்சிறை மீட்டவ

னா லகங்குடி யேற்றிய

பெருமானே.

364

மோதி யிறுகிவட மேரு வெனவளரு

மோக முலையசைய

வந்துகாயம்

மோச மிடுமவர்கள் மாயை தனில்முழுதி

ழுட மென அறிவு

கொண்டதாலே

காதி வருமியம தூதர் கயிறுகொடு

காலி லிறுகளை

வந்திழாதே

காவ லெனவிரைய வோடி யுனத்திமை

காண வருவதினி

யெந்தநாளோ

ஆதி மறையவனு மாலு முயர்சுடலை

யாடு மரனுமவ

ரொன்றதான

ஆயி யமலைதிரி சூலி குமரிமக

மாயி கவுரியுமை

தந்தவாழ்வே

சோதி நிலவுகதிர் விசு மதியின் மிசை

தோய வளர்கிரியி

னுந்திநீடு

சோலை செறிவுளவி ராவி நகரில்வளர்

தோகை மயிலுலவு

தம்பிரானே.

கஉ. விநாயகமலை

365

சரவண சாதா நமோநம கருணைய. தீதா நமோநம

சததள பாதா நமோநம

அபிராம.

தருணக தீரா நமோநம திருபமர் வீரா நமோநம

சமதள லூரா நமோநம

சகதிச

பரம சொரூபா நமோநம சுரர்பதி பூபா நமோநம

பரிமள தீபா நமோநம

உமைகாளி

364. ஆதிமறையவன் - பிரமன். மூவரும் ஒன்றதான ஆயி - தேவியின் சிறப்பு. மும்மூர்த்திகளையும் தன்பால் கொண்டவன்.

பகவதி பாலா நமோநம இகபர மூலா நமோநம

பவுருச சீலா நமோநம

அருள்தாராய்

இரவியு மாகாச பூமியும் விரவிய தூளேற வானவ

ரெவர்களு மீடேற ஏழ்கடல்

முறையோவென்

றிடர்பட மாமேரு பூதர மிடிபட வேதா னிசாசர

ரிகல்கெட மாவேக நீடயில்

விடுவோனே

மரகத ஆகார ஆயனு மிரணிய ஆகார வேதனும்

வசுவெனு மாகார ஈசனு

மடிபேண

மயிலுறை வாழ்வே விநாயக மலையுறை வேலா மகிதர

வனசர ராதார மாகிய

பெருமானே.

கந. கொடுங்குன்றம்

366

அனங்க னம்பொன் றஞ்சந் தங்குங்

கண்களாலே

அடர்ந்தெழும் பொன்குன்றங் கும்பங்

கொங்கையாலே

முனிந்து மன்றங் கண்டுந் தண்டும்

பெண்களாலே

முடங்கு மென்றன் தொண்டுங் கண்டின்

றின்புருதோ

தெனந்தெ னந்தெந் தெந்தெந் தெந்தெந்

தெந்தெனாது

செறிந்த டர்ந்துஞ் சென்றும் பண்பின்

தும்பிபாடக்

குனிந்தி லங்குங் கொம்புங் கொந்துந்

துன்றுசோலை

கொழுங்கொ டுந்திண் குன்றந் தங்குந்

தம்பிரானே.

367

எதிர்பொருது கவிகடின கச்சுக்க ளும்பொருது

குத்தித்தி றந்துமலை

யிவைகளென வதிமருகம தப்பட்டு நின்றொழுதி

முத்துச்செ றிந்தவட

மெனுநிகள மவையறவு தைத்திட்ட ணைந்துகிரி

னிற்கொத்து மங்குசநெ

ருங்குபாகர்

365. சரவண சாதா - சரவண மடுவில் தோன்றியவன். கருணை அதிதன் - கரைகடந்த கருணை உடையவன். சததளம் - நூற்றிதழ்த் தாமரைபோன்ற. தருண கதிரா - இளமை விளங்கும் கதிர் ஒளியுடையவனே. நிர் + உபம + வீரா = நிருபமவீரா. சமதளம் - போர்க்களம். பவுருச சீலன் - ஆண்மையும் ஒழுக்கமும் உடையவன். மரகத ஆகார - ஆயன் = பச்சை நிற உடல் உடைய திருமால். இரணியம் - பொன். வசு - நெருப்பு. மகிதரன் - பூமியைத் தாங்குபவன்.

*"நிருபம வீரா"—என்றும் பாடம்.

எதிர்பரவ உரமிசைது கைத்துக்கி டந்துடல்ப
தைக்கக்க டிந்துமிக

இரதிபதி மணிமவுலி யெற்றித்ரி யம்பகனு
முட்கத்தி ரண்டிளவி

இளைஞருயிர் கவள மென மட்டித்த சைந்தெதிர்பு
டைத்துச்சி னந்து பொரு கொங்கையாளை

பொதுவில்விலை யீடுமகளிர் பத்மக்க ரந்தமுவி
யொர்க்கத்து வண்டமளி

புகஇணைய வரிபரவு நச்சுக்க ருங்கயல்கள்
செக்கச்சி வந்தமுது

பொதியுமொழி பதற அள கக்கற்றை யுங்குலைய
முத்தத்து டன்கருளை தந்துமேல்வீழ்

புதுமைதரு கலவிவலை யிற்பட்ட முந்தியுயிர்
தட்டுப்ப டுந்திமிர

புணரியுத தியில்மறுசி மட்டற்ற இந்திரிய
சட்டைக்கு ரம்பையழி

பொழுதினிலும் அருள்முருக சுத்தக்கொ டங்கிரியி
னிர்த்தச்ச ரண்களைம றந்திடேனே

திதிநிதிதி திதிநிதிதி தித்தித்தி திந்திதிதி
தத்தத்த தந்தத்த

தெத்ததெத தெத்ததெத தெத்தெத்தெ தெந்ததெத
திக்கட்டி கண்டிகட

செகணகெண கெணசெகுந தெத்தித்ரி யந்திரித
தக்கத்த குந்தகுந்த திந்தித்தோ

திசுடநிகு நொசுடநொசு திக்கட்டி கண்டிகட
டக்கட்ட கண்டகட

டிடிடுடுடு டிடிடுடுடு டிக்கட்டி கண்டிகட
டுட்டுட்டு டுண்டுடுடு

திசுகுநிகு திசுகுகு திக்குத்தி குந்திகு
குக்குக்கு குங்குக்கு என்றுதாளம்

முதிர்திமிலை கரடிகையி டக்கைக்கொ டந்துடியு
டுக்கைப்பெ ரும்பதலை

367., நிகளம் - யானைகட்டும் சங்கிலி. கரடிகை - கரடிபோல்
ஒலிக்கும் ஒரு வகைப் பறை. இடக்கை - இடக்கையாற் கொட்டும் தோற்
கருவி. ஒத்தி - ஒத்த. - ஒன்றோடொன்று பொருந்தி ஒலி செய்ய.
பிரமகத்திகள் - பேய்கள்.

முழவுபல மொகுமொகென லொத்திக்கொ டும்பிரம
கத்திக்க ஞம்பரவ

முகடுபுகு வெகுக்கொடிகள் பக்கத்தெ முந்தலைய
மிக்கக்க வந்தநிறை

தங்கியாட

முதுகமுகு கொடிகருட னெக்கத்தி ரண்டுவர
வுக்ரப்பெ ருங்குருதி

முழுதியெழு பயிரவர்ந டித்திட்ட கண்டமும்வெ
டிக்கத்து னிந்ததிர

முடுகிவரு நிசிரரை முட்டிச்சி ரந்திருகி
வெட்டிக்க ளம்பொருத

தம்பிரானே.

கச. குன்றக்குடி

368

அழகெ றிந்த சந்திர முகவ டங்க லந்த
அமுத புஞ்ச இன்சொல்

மொழியாலே

அடிது வண்ட தண்டை கலிலெ னுஞ்சி லம்பொ
டணிச தங்கை கொஞ்ச

நடையாளே

கழியெ றிந்து நெஞ்சு சுழல நஞ்ச னைந்து
தொடுமி ரண்டு கண்க

ளதனாலே

துணைநெ ருங்கு கொங்கை மருவுகின்ற பெண்கள்
துயரை யென்றொ ழிந்து

விடுவேனோ

எழுது கும்ப கன்பி னிளைய தம்பி நம்பி
யெதிர டைந்தி றைஞ்சல்

புரிபோதே

இதம கிழந்தி லங்கை யசுர ரந்த ரங்க
மொழிய வென்ற கொண்டல்

மருகோனே

மழுவு கந்த செங்கை அரனு கந்தி றைஞ்ச
மனுவி யம்பி நின்ற

குருநாதா

வளமி குந்த குன்ற நகர்புரந்து துங்க
மலைவி ளங்க வந்த

பெருமானே.

369

ககுபநிலை குலையவிகல் மிகுபகடின் வலியுடைய
தந்தத்தி னைத்தடிவ தொந்தத் திரத்தையுள்

அகிலமறை புகழ்பரமர் னெகிழிகல கலகலெனும்
அம்பொற் பதத்தர்தனு வம்பொற்பொ ருப்படர்வ

368. கும்பகன் பின் இளைய தம்பி - விபீடணன். மநு - மந்திரம்.

களபபரி மளமெழுஞ்ஞம் எழிலில்முழு குவமுளரி
யஞ்சப் புடைத்தெழுவ வஞ்சக்கருத்துமத னபிடுகங்
கடிவபடு கொலையிடுவ கொடியமுக படமணிவ
இன்பச் சுடர்க்கனக கும்பத் தரச்செருவ
பிருதில்புள கிதசுகமு மிருதுளமும் வளரினோர்
புந்திக் கிடர்த்தருவ பந்திக் தகச்சடர்வ
கயல்மகர நிகரமிக வியன்மருவு நதியில்முதிர்
சங்கிப்பி முத்தணிவ பொங்கிக் கனத்தொளர்வ

முலைமாதர்

வகுளமலர் குவளையிதழ் தருமணமு மிருகமத
மொன்றிக்க ருத்துமுகில் வென்றிட்டு நெய்த்தகுழ
லசையருசி யமுர்தக்ருத வசியமொழி மயில்குயிலெ
னும்புட் குரற்பகர வம்புற்ற மற்புரிய
வருமறவி யரணமொடு முடுகுசமர் விழியினைகள்
கன்றிச் சிவக்கமகிழ் நன்றிச் சமத்துநக நுதிரேகை
வகைவகைமெ யுறவளைகள் கழலவிடை துவளவித
முண்டுட்பர மிக்கநகை கொண்டுற் றனைத்தவதி
செறிகளவி வலையிலென தறிவுடைய கலைபடுத
லுந்திப் பிறப்பறதி னைந்திட்ட முற்றுனடி
வயலிநகர் முருசெரு முயல்பனிநு கரகமர
துன்றட்ட சிட்டகுண குன்றக்கு டிக்கதிப அருளாதோ
தகுதகுதகு தகுதகுதி திகுதிதி குதிதிதி குதி
தங்குத் தகுத்தகு திங்குத் திகுத்திகு
சகண்சக சகச்சகண செகண செக செகசெகண
சங்கச் சகச்சகண செங்கச்செ கச்சகண
தனனதன தனதனன தெனனதென தெனதெனன
தந்தத்த னத்தனன தெந்தத்தெ னத்தெனன தனனன
தகுதகுதகு தகுதகுதி திகுதிதி குதிதி குதி
தங்குத் தகுத்தகு திங்குத் திகுத்திகு
டண்ணடண டணடணண டிணிணிடிணி டிணிடிணிணி
டண்டட்ட டட்டடண டிண்டிட்டி டிட்டிடிணி
தராதர தராதர திரிதிரி திரிதிரி
தன்றத் தரத்தர தின்றித் திரித்திரி

யெனதாளந்

369. ககுபம் - திசை. குகிழி - சிலம்பு. அபிடுகம் - கிரீடம்.
தரம் - தக்க முறையில். செருவ - போர்புரியவல்லவன். பிருதில் - விருதில்.
கனகன் - நாய்.

தொகுதிவெகு முரசுகர டிகைடமரு முழவுதவில்
 தம்பட்ட மத்தளமி னம்பட்ட டடக்கைபறை
 பதலைபல திமிலைமுத லத்ரவுதிர் பெரியதலை
 மண்டைத் திரட்பருகு சண்டைத் திரட்கழுகு
 துடர்நிபிட கருடனடர் தரகரட மொகுமொகென
 வந்துற் றிடக்குடர் நிணந்துற் றிசைத்ததிர முதுபேய்கள்
 சுனகனரி நெறுநெறென வினிதினிது தினவினை செய்
 வெங்குக் குடத்தகொடி துங்குக் குதுக்குகென
 வடனமிடு திசைபரவி நடனமிட வடவிரவி
 திங்கட்ப்ர பைக்கதிர்கள் மங்கப்ப்ர சித்தகுல
 துரககச ரதட்டக முரணரண நிருதர்விறல்
 மின்டைக் குலைத்தமர்செய் தண்டர்க் குரத்தையருள்
 பெருமானே.

370

கடினதட கும்ப தேரென
 வளருமிரு கொங்கை மேல்விழு
 கலவிதரு சின்ற மாதரொ
 கனவளக பந்தி யாகிய
 நிழல்தனிலி ருந்து தேனுமிழ்
 கனியிதழை மென்று தாடனை
 நிறவாடிக்
 செயலாலே

துடியிடைநு டங்க வாள்விழி
 குழைபொரநி ரம்ப மூடிய
 துகில்நெடும வண்டு கோகில
 தொனியெழவிழைந்து கூரிய
 கொடுநகமி சைந்து தோள்மிசை
 துயிலவச இன்ப மேவுத
 மயில்காடை
 ஸொழிவேனோ

இடிமுரசு றைந்து பூசல்செய்
 அசுரர்கள்மு றிந்து தூளெழ
 எழுகடல்ப யந்து கோவென
 எம்படரு மென்செய் வோமென
 நடுநடுந டுங்க வேல்விடு
 இரணமுக சண்ட மாருத
 அதிகோப
 மயிலோனே

வடிவுடைய அம்பி காபதி
 கணபதிசி றந்து வாழ்தட
 வயலிநகர் குன்ற மாநக
 ருறைவோனே

வகைவகைபு கழ்ந்து வாசவன்
அரிபிரமர் சந்த்ர சூரியர்
வழிபடுதல் கண்டு வாழ்வருள்

பெருமானே.

371

தவள மதிய மெறிக்குந்
சரச மதனன் விடுக்குங்
கவன மிகவு முரைக்குங்
கருதி மிகவு மயக்கம்
பவள நிகரு மிதழ்ப்பைங்
பரிய வரையை நிகர்க்குந்
திவளு மணிகள் கிடக்குந்
திகழு மயிலின் மலைக்கண்

தணலாலே
கணையாலே
குயிலாலே
படவோநான்
குறமானின்
தனமேவும்
திருமார்பா
பெருமானே.

372

நாமேவு குயிலாலு மாமார னயிலாலு
நாடோறு மதிகாயும்
நார்மாதர் வசையாலும் வேயுது மிசையாலு
நாடாசை தருமோக
ஏமாறி முழுநாளு மாலாகி விருதாவி
லேவாரும் விழிமாதர்
ஏகாம லழியாத மேலான பதமீதி
லேகியு னுடன்மேவ
தாமோக முடனாறு பால்தேடி யுரலாடு
தானேறி விளையாடு
தாயாக வருசோதை காணுது களவாடு
தாமோத ரன்முராரி
மாமாது வனமாது கார்மேவு சிலைமாது
மாலாகி விளையாடு
வானுடு புகழ்நாடு தேயுறு புடைக்குழு
மாயூர கிர்மேவு

வெயிலாலும்
வகையுடே
துயருடே
அருள்தாராய்
மொருபோதில்
மருகோனே
புயலிரா
பெருமானே.

373

நேசா சாரா டம்பர மட்டைகள்
பேசா தேயே சுங்கள மட்டைகள்
நீசா னோடே யும்பழ கிக்கவர்

பொருளாலே

871. கவனம் - கலக்கம்.

872. மதிகாயும் வெயில் - திங்கள் விசும் ஒளி. நார்மாதர் - அன்புள்ள பெண்கள். நாடு - விரும்புகின்ற.

நீயே நானே யென்றொரு சத்தியம்
வாய்கூ சாதோ துங்க படத்திகள்
நேரா லேதா னீன்றுமி லுக்கிகள்

எவர்பேலும்

ஆசா பாசா தொந்தரை யிட்டவர்
மேல்வீழ் வார்பால் சண்டிகள் கட்டழ
காயே மீதோ லெங்கு மினுக்கிகள்

வெகுமோகம்

ஆகா தாவே சந்தரு திப்பொழு
தோகோ வாவா வென்று பகட்டிக
ளாகா மோகா வம்பிகள் கிட்டிலு

முறவாமோ

பேசா தேபோய் நின்றுறி யிற்றயிர்
வாயா வாவா வென்று குடித்தருள்
பேரா லேநீள் கஞ்சன் விடுத்தெதிர்

வருதாது

பேழ்வாய் வேதா ளம்பக டைப்பகு
வாய்நீள் மானு ளஞ்சர ளத்தொடு
பேயா னுள்போர் வென்றெறி ரிட்டவன்

மருகோனே

மாகு டாடா டும்பகை யைப்பகை
சூரா னோடே வன்செரு வைச்செறு
மாகு ராபா ரெங்கும ருட்பொலி

முருகோனே

வானு டேழ்நா டும்புகழ் பெற்றிடு
தேனு நேசுழ் துங்க மலைப்பதி
மாயு ராவாழ் குன்றை தழைத்தருள்

பெருமானே.

374

பிறர்புக ழின்சொற் பயிலுமி ளந்தைப்
பருவம் தன்கைச்

சிலையாலே

பிறவித ருஞ்சிக் கதுபெரு கும்பொய்ப்
பெருவழி சென்றக்

குணமேவிச்

சிறுமைபொ ருந்திப் பெருமைமு டங்கிச்
செயலும் ழிந்திற்

பமதான

தெரிவையர் தங்கட் கயலைவி ரும்பிச்
சிலசில பங்கப்

படலாமோ

கெறுவித வஞ்சக் கபடமொ டெண்டிக்
கிலுமெதிர் சண்டைக்

கெழுகூரன்

373. மட்டைகள் - பயனில்லாதவர்கள். நீயே நானே என்று ஒரு சத்தியம் - உன்மேல் ஆணை, என்மேல் ஆணை என்னும் சத்தியம்.

374. இளந்தை - இளமைப் பருவம். கெறுவிதம் - தீர்வம், செருக்கு. உற்பனம் - மனத்தில் உதித்த.

கிளையுடன் மங்கத் தலைமுடி சிந்தக்
கிழிபட துன்றிப்

பொருதோனே

குறுமுறி யின்பப் பொருள்பெற அன்றுற்
பனமனு வுஞ்சொற்

குருநாதா

குலகிரி துங்கக் கிரியுயர் குன்றக்
குடிவளர் கந்தப்

பெருமானே.

௫. திருச்செங்கோடு

375

அத்த வேட்கைப் பற்றி நோக்கத்
தத்தை மார்க்குத்

தமராயன்

பற்ற கூட்டத் திற்ப ராக்குற்
றச்சு தோட்பற்

றியவோடும்

சித்த மீட்டுப் பொய்த்த வாழ்க்கைச்
சிக்கை நீக்கித்

திணிதாய

சித்ர வாக்குப் பெற்று வாழ்த்திச்
செச்சை சாத்தப்

பெறுவேனோ

கொத்து நூற்றுப் பத்து நாட்டக்
கொற்ற வேத்துக்

கரசாய

குக்கு டாத்தச் சர்ப்ப கோத்ரப்
பொற்ப வேற்கைக்

குமரேசா

தத்வ நாற்பத் தெட்டு நாற்பத்
தெட்டு மேற்றுத்

திடமேவும்

தர்க்க சாத்ரத் தக்க மார்க்கச்
சத்ய வாக்யப்

பெருமானே.

376

அத்து கிரினலத ரத்து அலனவள
கத்து வளர்செய்யுள

கிதபூத

ரத்தி ருகமலக ரத்தி தயமுருகி
யத்தி யிடனுறையு

நெடுமாம

ரத்து மலர்கனிய லெத்து வருமிடைத
லத்து ரகசிகரி

பகராதே

875 செச்சை - வெட்சிமாலை. சர்ப்ப கோத்திரம் - நாக மலை.
கோத்திரம் - மலை. குக்குட அத்த - காழிக்கொடி உடையவனே.

யத்தி மலவுடல்ந டத்தி யெரிகொணிரை
யத்தி னிடையடிமை

விழலாமோ

தத்து கவனவரி ணத்து வுபநிடவி
தத்து முனியுதவு

மொழியாறுத்

தத்தை நறவையமு தத்தை நிகர்குறவர்
தத்தை தழுவிப்ப

னிருதோளா

தத்து ததிதுரக தத்து மிகுதித்சர்
தத்து மலையவுணர்

குலநாகந்

தத்த மிசைமரக தத்த மனியமயில்
தத்த விடுமமரர்

பெருமானே.

377

செங்கோடு

அன்பாக வந்து உன்றாள் பணிந்து
ஐம்பூத மொன்ற

நினையாமல்

அன்பால் மிகுந்து நஞ்சாரு கண்க
ளம்போரு கங்கள்

முலைதானும்

கொந்தே மிகுந்து வண்டாடி நின்று
கொண்டாடு கின்ற

குழலாரைக்

கொண்டே நினைந்து மன்பேது மண்டி
குன்று மலைந்து

அலைவேனோ

மன்றாடி தந்த மைந்தா மிகுந்த
வம்பார் கடம்பை

யணீவோனே

வந்தே பணிந்து நின்றார் பவங்கள்
வம்பே தொலைந்த

வடிவேலா

சென்றே யிடங்கள் கந்தா எனும்பொ
செஞ்சேவல் கொண்டு

வரவேணும்

செஞ்சாலி கஞ்ச மொன்றாய் வளர்ந்த
செங்கோ டமர்ந்த

பெருமானே.

376. தத்து கவன அரிணத்து - வேக நடையை உடைய மானி
னிடத்து. உபநிட விகத்து முநி - வேத ஒழுக்கம் பூண்ட சிவ முசிவர்.
துத்தத்தை - பாலை. தத்தை - கிளிபோன்ற பெண். மரகத தமனிய மயில் -
பசும் பொன் மயில்.

377. மன பேது மண்டி - மிகவும் அறியாமை நிறைந்து. குன்று -
மனம் குன்றி. மலைந்து - மனம் ஒருவழிப்படாது. பவங்கள் - பிறப்புகள்;
எனும்பொ - என்னும் பொழுது.

378

ஆல காலப டப்பைம டப்பியர்

சர வாளற வெற்றும்விழிச்சியர்

யாவ ராயினு நத்தியழைப்பவர்

தெருவூடே

ஆடி யாடிந டப்பதொர் பிச்சியர்

பேசி யாசைகொடுத்தும் ருட்டிகள்

ஆசை விசிய னைக்குமு லைச்சியர்

பலருடே

மாலை யோதிவி ரித்துமுடிப்பவர்

சேலை தாழநெ கிழ்த்தரை சுற்றிகள்

வாசம் விசும னாத்தில்மினுக்கி:ள்

உறவாலே

மாயை யூடுவி முத்திய முத்திகள்

காம போகவி னைக்குளு னைப்பணி

வாழ்வி லாமல்ம லச்சன னத்தினி

லுழல்வேனோ

மேலை வாடுரு ரைத்தச ரற்கொரு

பால னாகியு தித்தொர்மு னிக்கொரு

வேள்வி காவல்ந டத்திய கற்குரு

அடியாலே

மேவி யேமிதி லைச்சிலை செற்றுமின்

மாது தோள்தழு விப்பதி புக்கிட

வேறு தாயட விக்குள் விடுத்தபி

னவனோடே

ஞால மாதொடு புக்கவ னத்தினில்

வாழும் வாவிப டக்கணை தொட்டவ

னாடி ராவண னைச்செகு வித்தவன்

மருகோனே

ஞான தேசிக சற்குரு உத்தம

வேல வாநெரு வைப்பதி வித்தக

நாக மாமலை சொற்பெற நிற்பதொர்

பெருமானே.

379

இடம்பார்த் திடம்பார்த் திதங்கேட்டிரந்தேற்

றிணங்காப் பசிப்பொங்

கனல்முழ்கி

இறுங்காற் கிறுங்கார்க் கிரும்பார்க் குநெஞ்சார்க்

கிரங்கார்க் கியற்றாண்

டமிழ்நூலின்

உடம்பாட் டுடன்பாட் டியம்பாத் தயங்காத்

துளங்காத் திடப்புன்

கவிபாடி

378. பிச்சியர் - பித்துப் பிடித்தவர். அ, கற்கு, உரு, அடியாலே - கல்வடிவில் இருந்த அகலிசைக்கு உருவம் கொடுத்தவர் இராமர். நெருவைப்பதி - நெருவூர். இது கருவூருக்கு 6 கல் தொலைவில் உள்ளது.

ஓதுங்காப் பொதுங்காப் பதுங்காப் புகன்றேத்

துறும்பாற் குணக்கன்

புறலாமோ

கடந்தோற் கடந்தோற் றறிந்தாட் கருந்தாட்

உணந்தாட் கணித்தின்

புயமீவாய்

கரும்போற் கரும்போர்க் குளங்காட் டிகண்டேத்

துசெங்கோட் டில்நிற்குங்

கதிர்வேலா

அடைந்தோர்க் குணந்தோர்க் களிந்தோர்க் கமைந்தோர்க்

கவிழ்ந்தோர்க் குணற்கொன்

றிலதாகி

அலைந்தோர்க் குலைந்தோர்க் கிளைந்தோர்க் கலந்தோர்க்

கறிந்தோர்க் களிக்கும்

பெருமானே.

380

பெருமாளே

கரையற வருகுதல் தருகயல் விழியினர்

கண்டான செஞ்சொல்

மடமாதர்

கலவியில் முழுகிய நெறியினி லறிவுக

லங்காம யங்கும்

வினையேனும்

உரையையு மறிவையும உயிரையு முணர்வையும

உன்பாத கஞ்ச

மலர்மீதே

உரவொடு புனைதர நினைதரு மடியிரொ

டொன்றாக என்று

பெறுவேனோ

வரையிரு துணிபட வளைபடு சுரர்குடி

வந்தேற இந்தர்

புரிவேழ

மதளித கசரத துரகத பதவியின்

வன்சேனை மங்க

முதுமீன

திரைமலி சலநிதி முறையிட நிசைரர்

திண்டாட வென்ற

கதிர்வேலா

செகதல மிடிக்கெட விளைவன வயலணி

*செங்கோ டமர்ந்த

பெருமானே.

381

கலக்குங் கோதற வடிக்குஞ் சீரிய

கருப்பஞ் சாறெனு

மொழியாலே

கருத்தும் பார்வையு முருக்கும் பாவிசன்

கடைக்கண் பார்வையி

லழியாதே

379. குணக்கு அன்பு உறலாமோ - குணத்தை நான் மேற்கொள்ள
லாமோ. கடம்தோல் கடம் தோற்ற - மடியாளை காட்டில் எதிர்ப்பட,
கரும்போற்கு அரும்போர் குளம் காட்டி - மன்மதனுக்கு அரிய போராக
நெற்றிக்கண் காட்டிய பரமசிவன். உணந்தோர் - மெலிந்தவர்.

* 'செம்பே டமர்ந்த பெருமானே'—என்பதும் பாடம்.

விலக்கும் போதக மெனக்கென் றேபெற

விருப்பஞ் சாலவு

முடையேனான்

வினைக்கொண் டேமன நினைக்குந் தீமையை

விடற்கஞ் சேலென

அருள்வாயே

அலைக்குந் தானவர் குலத்தின் சேனையை

அறுக்குங் கூரிய

வடிவேலா

அழைத்துன் சீரிய கழற்செந் தாமரை

யடுக்கும் போதக

முடையோராம்

சிலர்க்கன் றேகதி பலிக்குந் தேசிக

திருச்செங் கோபுர

வயலூரா

திதிக்கும் பார்வையின் மதிப்புண் டாகிய

திருச்செங் கோடுறை

பெருமானே.

சொல்லாணி 382

காலனிடத் தணுகாதே; காகினியிற் பிறவாதே

சேலாகத் தியனான; தேனமுதைத் தருவாயே

மாலயனுக் கரியானே; மாதவரைப் பிரியானே

நாலுமறைப் பொருளானே; நாககிரிப் பெருமானே.

383

கொடிய மறலியு மவனது கடகமு

மடிய வொருதின மிருபதம் வழிபடு

குதலை யடியவ னினதருள் கொடுபொரு

மமர்காண

குறவர் மகள்புணர் புயகிரி சமுகமு

மறுமு கழும்வெகு நயனமும் ரவியுமிழ்

கொடிய மகிலமும் வெளிபட இருதிசை

இருநாலும்

படிய நெடியன எழுபுண ரியுமுது

திசிரி திசிரியும் வருகென வருதகு

பவுரி வருமொரு மரகத துரகத

மிசையேறிப்

பழைய அடியவ ருடனிமை யவர்கன

மிருபு டையுமிது தமிழ்கொடு மறைகொடு

*பரவ வருமதி லருணையி லொருவிசை

வரவேணும்

381. போதகம் - ஞான அறிவுரையை. பலிக்கும் - பாலிக்கும். திதிக்கும் - காத்து அளிக்கும்.

383. கடகம் - சேனை. ரவி உமிழ்கொடி - சூரியனைக் கக்குகின்ற சேவல் (கூவி வெளிப்படுத்தும் சேவல்). திசிரி திசிரி - சக்ரவாளகிரி, தடினி - கங்கை.

*"பரவி வரமதில் அருணையில்"—என்றும் பாடம்.

சடில தரவிட தரபணி தரதர

பரசு தரசசி தரசசி தரவித

தமரு கமிருக தரவனி தரசிர

தரபாரத்

தரணி தரதனு தரவெகு முககுல

தடினி தரசிவ சுதகுண தரபணி

சயில விதரண தருபுர சசிதரு

மயில்வாழ்வே

நெடிய வுடலுரு இருளெழ நிலவெழ

எயிறு சுழல்விழி தழலெழ எழுகிரி

நெரிய அதிர்குரல் புகைமெழ இடியெழ

நெடுவானும்

நிலனும் வெருவர வருநிசி சரர்தள

நிலை சகலமு மடியவொர் படைதொடு

நிருப குருபர சுரபதி பரவிய

பெருமானே.

384

தாமா தாமா லாபா லோகா

தாரா தாரத்

தரணீசா

தானு சாரோ பாவா பாவோ

நாசா பாசத்

தபராத்த

யாமா யாமா தேசா ரூடா

யாரா யாபத்

தெனதாவி

யாமா காவாய் தீயே எர்வா

யாதே யீமத்

துகலாமோ

காமா காமா தீனா நீனா

காவாய் காளக்

கிரியாய்கங்

காளா லீலா பாலா நீபா

காமா மோதக்

கனமானின்

தேமார் தேமா காமீ பாசி

தேசா தேசத்

தவரோதுஞ்

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

385

துஞ்சு கோட்டிச் சுழற்கண் காட்டிக்

கொங்கை நோக்கப் பலர்க்குங் காட்டிக்

கொண்ட னுப்பித் துலக்கஞ் சீர்த்துத்

திரிமாதூர்

384. தாமா - மாலையையுடையவனே. தாம ஆலாபா - இனிய உரையாடல் உடையவனே. லோகா - உலகுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவனே. ஆசாரோ பாவா - ஒழுக்கமுடையவர்களால் நினைக்கப்படுபவனே.

தொண்டை வாய்ப்பொற் கருப்பஞ் சாற்றைத்
தந்து சேர்த்துக் கலக்குந் தூர்த்தத்
துன்ப வாழ்க்கைத் தொழிற் பண்டாட்டத் துழலாதே
கஞ்சம் வாய்த்திட் டவர்க்குங் கூட்டிக்
கன்று மேய்த்திட் டவர்க்குங் கூற்றைக்
கன்ற மாய்த்திட் டவர்க்குந் தோற்றக் கிடையாநீ
கண்டு வேட்டுப் பொருட்கொண் டாட்டத்
தின்ப வாக்யத் தெனக்குங் கேட்கத்
தந்து காத்துத் திருக்கண் சாத்தப் பெறுவேனோ
வஞ்ச மாய்ப்புக் கொளிக்குஞ் சூற்றைக்
துன்று சூர்ப்பொட் டெழச்சென் றோட்டிப்
பண்டு வாட்டுட் களிக்குந் தோட்கொத் துடையோனோ
வண்டு பாட்டுற் றிசைக்குந் தோட்டத்
தண்கு ராப்பொற் புரக்கும் பேற்றித்
தொண்டர் கூட்டத் திருக்குந் தோற்றத் தினையோனோ
கொஞ்ச வார்த்தைக் கிளித்தண் சேற்கட்
குன்ற வேட்டிச் சியைக்கண் காட்டிக்
கொண்டு வேட்டுப் புனப்பைங் காட்டிற் புணர்வோனோ
கொங்கு லாத்தித் தழைக்குங் காப்பொற்
கொண்ட லார்த்துச் சிறக்குங் காட்சிக்
கொங்கு நாட்டுத் திருச்செங் கோட்டுப் பெருமானோ.

386

நீலமஞ் சானகுழல் மாலைவண் டோடுகதி
நீடுபந் தாடுவிழி யார்பளிங் கானநகை
நீலபொன் சாபநுத லாசையின் தோடசையு
நீள்முகந் தாமரையி னூர்மொழிந் தாரமொழி
நேர்க்கம் போலகமு கானகந் தாரர்புய
நேர்க்கணங் காவிகிளை யேர்சிறந் தார்மலையி ரண்டுபோல
நீளிபங் கோடிளநிர் தேனிருந் தாரமுலை
நீடலங் காரசர மோடடைந் தார்மருவி
நீள்மணஞ் சாறுபொழி யாவளம் போதிவையி
விவண் டேவியநல் காமனங் காரநிறை
நேசசந் தான அல்குல் காமபண் டாரமுதை
நேருசம் போகரிடை நூலொளிர்ந் தாசையுயிர்
சம்பையாரஞ்

385. பொற்புடர - அழகிய மார்பையுடையவனே. கும்பு ஏற்றி -
கும்பு கூட்டி. பொன் கொண்டல் - அழகிய மேகங்கள்.

சாலுபொன் தோகையமை பாளிதஞ் சூழ்சரண
தாள்கிலம் போலமிட வேதந் தானநடை
சாதிசந் தானெகின மார்பரந் தோகையென
தானெழுங் கோலவிலை மாதரின் பார்கலவி
தாவுகொண் டேகலிய நோய்கள்கொண் டேபிறவி
தானடைந் தாழுமடி யேனிடஞ் சாலும்வினை

யஞ்சியோடத்

தார்கடம் பாடுகழல் பாதசெந் தாமரைகள்
தாழ்பெரும் பாதைவழி யேபடிந் தேவருகு
தாபம்விண் டேயமுத வாரியுண் டேபசிகள்
தாபமுந் தீரதுகிர் போனிறங் காழ்கொளுரு
சாரவுஞ் சோதிமுரு காவெனுங் காதல்கொடு
தானிருந் தோதஇரு வோரகம் பேறுறுக

விஞ்சைதாராய்

குலியெந் தாய்கவுரி மோகசங் காரிகுழை
தோடுகொண் டாடுசிவ காமசந் தாரிநல
தூளணைந் தாளிறிரு வாணியங் காளிகலை
தோகைசெந் தாமரையின் மாதுநின் றேதுதிசெய்
தூயஅம் பாகழைகொள் தோளிபங் காளக்ருபை
தோய்பரன் சேயெனவு மேபெரும் பார்புகழம்

விந்தையோனே

சூரசங் காரசுரர் லோகபங் காவறுவர்
தோகைமைந் தாகுமர வேள்கடம் பாரதொடை
தோளகண் டாபரம தேசிகந் தாவமரர்
தோகைபங் காளனவெ தாகமஞ் சூழ்சருதி
தோதகம் பாடமலை யேழுதுண் டாயெழுவர்
சோரிகொண் டாறுவர வேலெறிந் தேநடன

முங்கொள்வெரை

மாலியன் பாறவொரு ஆடகன் சாகமிகு
வாலியும் பாழிமர மோடுகும் பாகனனு
மாழியுங் கோரவலி ராவணன் பாறவிடு
மாசுகன் கோலமுசி லோனுகந் தோதிடையர்
மாதுடன் கூடிவினை யாடுசம் போகதிரு
மார்பகன் காணமுடி யோனணங் கானமதி

யொன்றுமானை

388. ஆவி - வாசனை. கிளை - மூங்கில். சாறு+பொழி+அ+
வள்ளம்—எனப் பிரிக்க. வள்ளம் - கண்ணம். மாலியன் - இராவணனுக்
குப் பாட்டன்; தலைமை அமைச்சன். ஆடகன் - இரணியன். காண
முடியோன் - பொன் முடியோன்; திருமால்.

மார்புடன் கோடுதன பாரமுஞ் சேரஇடை
வார்துவண் டாடமுக மோடுகந் தீரச
வாயிதங் கோதிமணி நூபுரம் பாடமண
வாசைகொண் டாடுமயி லாளிதுங் காகுறவி
மாதுபங் காமறைகு லாவுசெங் கோடைநகர்
வாழவந் தாய்கரிய மாலயன் தேவர்புகழ் தம்பிரானே.

387

பத்தர்க ணப்ரிய நிர்த்தந டித்திடு

பட்சிந டத்திய

குசபூர்வ

பச்சிம தட்சிண வுத்தர திக்குள

பத்தர்க ளற்புத

மெனவோதுஞ்

சித்ரக வித்துவ சத்தமி குத்ததி

ருப்புகழைச்சிறி

தடியேனுஞ்

செப்பென வைத்துல கிற்பர வத்தெரி

சித்தவ நுகரக

மறவேனே

கத்திய தத்தைக கைத்துவி முத்திரி

கற்கவ ணிட்டெறி

தினாகாவல்

கற்றகு றத்திறி றத்தக முத்தடி

கட்டிய கைத்தப

னிஞ்ஞோளா

சத்தியை யொக்கஇ டத்தினில் வைத்தத

கப்பனு மெச்சிட

மறைநூலின்

தத்துவ தற்பர முற்றுமு ணர்த்திய

சர்ப்ப கிரிச்சுரர்

பெருமானே.

செஞ்சுருட்டி 388

பந்தாடி யங்கை நொந்தார் பரிந்து

பைந்தார் புனைந்த

குழல்மீதே

பண்பார் சுரும்பு பண்பாடு கின்ற

பங்கே ருகங்கொள்

முகமீதே

மந்தார மன்றல் சந்தார மொன்றி

வன்பாத கஞ்செய்

தனமீதே

387. பூர்வம் - கிழக்கு. பச்சிமம் - மேற்கு, - நான்கு திசைகளிலும் உள்ள பத்தர்கள்.

388. சந்து, ஆரம் - சந்தனம் முத்து மாலை. கன்று, ஆ = கன்றும், பசுவும். கன்றா - கோபித்து. விலங்கல் ஒன்று ஆறுகண்ட - கிரவுஞ்ச மலையை வழி திறக்கச் செய்த. கண்டன் - வீரன். அரம்பை - தேவயானை. கோடரம் - குரங்கு. எண்கு - கரடி.

மண்டாசை கொண்டு வின்டாவி நைந்து
மங்காம லுன்ற

னருள்தாராய்

சுந்தா அரன்றன் மைந்தா விளங்கு
கன்ற முகுந்தன்

மருகோனே

கன்ற விலங்க லொன்றறு கண்ட
கண்டா வரம்பை

மணவாளா

செந்தா தடர்ந்த கொந்தார் கடம்பு
திண்டோள் நிரம்ப

அணிவோனே

தின்கோர் டரங்க ளெண்கோ டுறங்கு
செங்கோட மர்ந்த

பெருமானே.

389

புற்புதமெ னும அற்பநிலை யாத
பொய்க்குடிக்கு லாவு

மனையாளும்

புத்திரரும் விடு மித்திரரு மான
புத்திசலி யாத

பெருவாழ்வு

நிற்பதொரு கோடி சுற்பமென மாய
நிட்டையுடன் வாழு

மடியேன்யான்

நித்தநின தாளில் வைத்ததொரு காதல்
நிற்கும்வகை யோத

நினைவாயே

சுற்பகிரி நாத முத்தமிழ்வி நோத
சக்ரகதை பாணி

மருகோனே

தர்க்கசமண் மூகர் மிக்ககழு வேற
வைத்தவொரு காழி

மறையோனே

கற்புவழு வாது வெற்படியின் மேவு
கற்றைமற வாணர்

கொடிகோவே

கைத்தஅசு ரேசர் மொய்த்தகுல கால
கற்பதரு நாடர்

பெருமானே.

390

பொற்சித்தரப் பச்சைப் பட்டுக்

கச்சிட்டுக் கட்டிப் பத்மப்

புட்பத்துக் கொப்பக் கற்பித்

தினோஞார்கள்

389 புற்புதம் - டீர்க்குமிழி. நாம - பெயர் படைத்த. கற்றை
மற வாணர் - கூட்டமான வேடர்கள்.

புட்பட்டுச் செப்பத் துப்பற்

கொத்தப்பொற் றித்தத் திட்பப்

பொற்பிற்பெற் றுக்ரச் சக்ரத்

தனமானார்

கற்சித்தச் சுத்தப் பொய்ப்பித்

தத்திற்புக் கிட்டப் பட்டுக்

கைக்குத்திட் டிட்டுச் சுற்றித்

திரியாமல்

கற்றுற்றுச் சித்திக் கைக்குச்

சித்திப்பப் பட்சத் திற்சொற்

கற்பித்தொப் பித்துக் கொற்றக்

கழல்தாராய்

குற்சித்துக் கொட்டுக் கொட்டுத்

துக்கச்சத் துக்குக் குக்குக்

குக்குக்குக் குக்குக் குக்குக்

கௌமானா

குட்சிக்குப் பட்சிக் கைக்குக்

கட்சத்திற் பட்சத் தத்தக்

கொட்டிச்சுட் டிக்கொக் ரிக்குக்

குடதாரி

சிற்சித்துத் தொற்புத் திப்பட்

சத்தர்க்கொப் பித்தட் சத்துச்

சத்தத்தைச் சத்திக் கொச்சைப்

பதிவாழ்வே

தட்சப்பற் றுக்கொப் பத்திற்

செற்பற்றைச் செற்றிட் டுச்சச்

சற்பப்பொற் றைக்குட் சொக்கப்

பெருமானே.

391

பொன்ற ஊப்பொய்க் குப்பி றப்பைத்

துப்ப றுத்திட் டின்று றிற்கப்

புத்தி யிற்சற் றுங்கு றிக்கைக்

கறியாமே

பொங்கி முக்கிச் சங்கை பற்றிச்

சிங்கி யொத்தச் சங்க டத்துப்

புண்ப டைத்துக் கஞ்ச ழைக்கட்

கொடியார்மேல்

துன்று மிச்சைப் பண்ட னுக்குப்

பண்ப ளித்துச் சம்ப்ர மித்துத்

தும்பி பட்சிக் கும்ப்ர சச்செய்ப்

பதிமீதே

தொண்டு பட்டுத் தெண்ட ளீட்டுக்

கண்டு பற்றத் தண்டை வாக்கத்

துங்க ரத்தப் பங்க யத்தைத்

தருவாயே

390. குற்சித்து - (பசிக்கு இரையில்லையே என்று) அருவருப்புடன்.
குட்சிக்கு - வயிற்றின் இரைக்காக. சற்பப் பொற்றை - நாகமலை.

குன்றெ ஓத்துப் பந்த டித்துக்

கண்டி வத்துச் சங்க ரித்துக்

கொண்ட லொத்திட் டிந்தர் னுக்கிச்

சுரலோகா

கொம்பு குத்திச் சம்ப முத்தித்

திண்ட லத்திற் றண்டு வெற்பைக்

கொண்ட முக்கிச் சண்டை யிட்டுப்

பொரும்வேழம்

சென்று ரித்துச் சுந்த ரிக்கச்

சந்த விர்த்துக் கண்கு கித்துச்

சிந்தை யுட்பற் றின்றி நித்தக்

களிகூருஞ்

செண்ப கத்துச் சம்பு வுக்குத்

தொம்ப தத்துப் பண்பு ரைத்துச்

செங்கு வட்டிற் றங்கு சொக்கப்

பெருமானே.

392

மந்தக் கடைக்கண் காட்டுவர்

கந்தக் குழற்பின் காட்டுவர்

மஞ்சட் பிணிப்பொன் காட்டுவ

ர நூராக

வஞ்சத் திரக்கங் காட்டுவர்

நெஞ்சிற் பொருத்தங் காட்டுவர்

வண்பற் றிருப்பங் காட்டுவர்

தனபார்ச்

சந்தப் பொருப்பங் காட்டுவர்

உந்திச் சுழிப்பங் காட்டுவர்

சங்கக் கழுத்துங் காட்டுவர்

விரகாலே

சண்டைப் பிணக்குங் காட்டுவர்

பண்டிட் டொடுக்கங் காட்டுவர்

தங்கட் கிரக்கங் காட்டுவ

தொழிவேனோ

பந்தித் தெருக்கந் தோட்டினை

யிந்துச் சடைக்கண் சூட்டுமை

பங்கிற் றகப்பன் தாட்டொழு

குருநாதா

பைம்பொற் பதக்கம் பூட்டிய

அன்பற் கெதிர்க்குங் கூட்டலர்

பங்கப் படச்சென் றோட்டிய

வயனாரா

391. பொன்று அலை பொய்க்கும் பிறப்பு - அழிகின்ற அலைகின்ற பொய்யாகி முடியும் பிறப்பு. தும்பி - வண்டு. பட்சிக்கும் - உண்ணும். கொண்டல் ஒத்திட்டு - மேகம்போல. தொம்பதம் - தத்துவமெ (அது ஈயாய் இருக்கிறது).

392. பதக்கம் பூட்டிய அன்பன் இன்னொருவன் விளங்கவில்லை. நல்லியக்கோடன் என்னும் சிற்றரசனாக இருக்கலாம்.

கொந்திற் புனத்தின் பாட்டிய
 லந்தக் குறப்பெண் டாட்டொடு
 கும்பிப் டிடக்கொண் டாட்டமொ
 குன்றிற் கடப்பந் தோட்டலர்
 மன்றற் ப்ரசித்தங் கோட்டிய
 கொங்கிற் றிருச் செங் கோட்டுறை
 டணைவோனே
 பெருமானே.

393

மெய்ச்சார் வற்றே பொய்ச்சார் வற்றே
 நிச்சார் துற்பப்
 விட்டே றிப்போ கொட்டா மற்றே
 மட்டே யத்தத்
 பிச்சா யுச்சா கிப்போ ரெய்த்தார்
 பத்தார் விற்பொற்
 பிற்பால் பட்டே நற்பால் பெற்றார்
 முற்பா லைக்கற்
 செச்சா விச்சா லத்தே றிச்சே
 லுற்றா ணித்துப்
 செக்கோ டைக்கோ டுக்கே நிற்பாய்
 நித்தா செக்கர்க்
 முச்சா விச்சா வித்தாள் வெற்பாள்
 முத்தார் வெட்சிப்
 முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா
 முத்தா முத்திப்
 பவவேலை
 தையர்மேலே
 கழல்பேணிப்
 பகமேதான்
 பொழிவேறுஞ்
 சுதிரேனல்
 புயவேளே
 பெருமானே.

394

வண்டார் மதங்க ளுண்டே மயங்கி
 வந்தாரு கொண்ட
 வண்காம னம்பு தன்கால் மடங்க
 வன்போர் மலைந்த
 கொண்டே வளைந்து கண்டார் தியங்க
 நின்றார் குரும்பை
 கொந்தா ரரும்பு நின்தாள் மறந்து
 குன்றும் ளுன்ற
 லதனோடும்
 விழிவேலும்
 முலைமேவிக்
 னருள் தாராய்

393. நிச்சார் - எப்பொழுதும். துற்ப - துன்ப. பத்தார் - பத்தர்கள். செச்சாவி - செம்மையான நெற்கதிக் கூட்டம். ஆணித்து - அணித்தாகவுள்ள.

பண்டாழி சங்கு கொண்டாழி தங்கு

பண்போ னுகந்த

மருகோனே

பண்சார தைந்து நண்போது மன்பர்

பங்காகி நின்ற

குமரேசா

செண்டாடி யண்டர் கொண்டாட மன்றில்

நின்றாடி சிந்தை

மகிழ்வாழ்வே

செஞ்சாவி மிஞ்சி மஞ்சாடு சின்ற

செங்கோ டமர்ந்த

பெருமானே.

395

வருத்தங் காண நாடிய குணத்தன் பான மாதந்

மயக்கம் பூண மோதிய

தூரமீதே

மலக்கங் கூடி யேயின வுயிர்க்துஞ் சேத ம கிய

மரிக்கும் பேர்க ளோடுற

வணியாதே

பெருத்தும் பாவ நீடிய மலத்தின் தீமை கூடிய

பிறப்புந் தீர வேயுன

திருநாளே

பெறத்தந் தாள வேயுயர் சுவர்க்கஞ் சேர வேயருள்

பெலத்தின் கூர்மை யானது

மொழிவாயே

இரத்தம் பாய மேனிக ளூரத்துஞ் சாடி வேங்கொடு

எதிர்த்துஞ் சூரர் மாளவெ

பொருமவேலா

இசைக்குந் தாள மேளமெ தனத்தந் தான தானன

எனத்தின் கூளி கோடிகள்

புடைகுமுத்

திருத்தன் பாக வேயொரு மயிற்கொண் டாடி யேபுகழ்

செழித்தன் பாக வீறிய

பெருவாழ்வே

திரட்சங் கோடை வாடிகள் மிதுத்துங் காவி குழந்தரு

திருச்செங் கோடு மேனிய

பெருமானே.

கசு. கொல்லிமலை

396

கட்ட மன்னு மள்ளல் கொட்டி பண்ணு மைவர்

கட்கு மன்னு மில்ல

மிதுபேணி

கற்ற விஞ்ஞை சொல்லி யுற்ற வெண்மை யுள்ளு

கக்க எண்ணி முல்லை

நகைமாதர்

394. கொண்டல் - மேகம்போன்ற கூந்தல். கால் மடங்க - செவ்விய குறைய. திறமையைக் குறைக்க வல்ல. மிஞ்சி - மிஞ்ச - மிஞ்ந்து வளர.

395. தூரம் - சுமை, உடல். திரள் சங்கு, ஒலி.

இட்ட மெங்ங னல்ல கொட்டி யங்ங னல்கி
 யிட்டு பொன்னை யில்லை யென ஏகி
 எத்து பொய்ம்மை யுள்ள ளுற்று மின்மை யுள்ளி
 யெற்று மிங்ங னைவ தியல்போதான்
 முட்ட வுண்மை சொல்லு செட்டி தின்மை கொள்ள
 முட்ட நன்மை விள்ள வருவோனே
 முத்து வண்ண வல்லி சித்ர வண்ண வல்லி
 முத்தி விண்ண வல்லி மணவாளா
 பட்ட மன்ன வல்லி மட்ட மன்ன வல்லி
 பட்ட துன்னு கொல்லி மலைநாடா
 பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
 பச்சை மஞ்ஞை வல்லி பெருமாளே.

397

தொல்லைமுதல் தானொன்று மெல்லியிரு பேதங்கள்
 சொல்லுகுண மூவந்த மெனவாகி
 துய்யசதுர் வேதங்கள் வெய்யபுல னோரைந்து
 தொய்யுபொரு ளாறங்க மெனமேவும்
 பல்லபல நாதங்கள் அல்கபசு பாசங்கள்
 பக்குதமிழ் தானொன்றி யிசையாகிப்
 பல்லுயிரு மாயந்த மில்லசொரு பானந்த
 பெளவமுற வேநின்ற தருள்வாயே
 கல்லுருக வேயின்கண் அல்லல்படு கோவம்பு
 கல்வருக வேநின்று குழலா துங்
 கையன்மிசை யேறும்பன் நொய்யசடை யோனெந்தை
 கைதொழமெய்த் ஞானஞ்சொல் கதிர்வேலா
 கொல்லைமிசை வாழ்கின்ற வள்ளிபுன மேசென்று
 கொள்ளைகொளு மாரன்கை யலராலே
 கொய்துதடை யேகொண்டு செல்லுமழ வாகந்த
 கொல்லிமலை மேளின்ற பெருமாளே.

396. விஞ்ஞை - விஞ்சை, வித்தை. எற்றுதல் - இரங்குதல். முட்ட உண்மை சொல்லு செட்டி - இறையனாகப் பொருளின் உண்மை உரையைச் சொல்லிய உருத்திரசன்மன். முத்தி விண்ண வல்லி - முத்தரவல்லி விண்ணுலக வல்லி. பட்டம் - வழி. மட்டம் - கள்.

397. தொல்லை முகல் தான் ஒன்று - பழம்பொருள், முதற்பொருள் எனத் தான் ஒன்றே. மெல்லி இரு பேதங்கள் - சிவம் சத்தி என்னும் இரண்டு. கோஅம் புகல் வருக - பசுக்கள் அழகிய புகுமிடம் வந்து சேர.

கௌ. இராசகெம்பீர வளநாட்டு மலை

398

மாகசஞ் சாரமுகில் தோற்ற குழல்கொடு
 போகஇந்த்ர ராதிகிலை தோற்ற நுதல்கொடு
 மானவண் டேறுகளை தோற்றவிழிகொடு கண்டுபோல
 மரலர்கொண் டாடுகளி தோற்ற இதழ்கொடு
 சோலைசென் றுாதுகுயில் தோற்ற இசைகொடு
 வார்பொரும் பாரமலை தோற்ற முலைகொடு

மன்றுளாடி

சீகரம் பேணுதுடி தோற்ற இடைகொடு
 போகபண் டாரபணி தோற்ற அரைகொடு
 தேனுகுஞ் சீர்கதலி தோற்ற தொடைகொடு வந்துகாசு
 தேடுகின் று ரொடுமெய் தூர்த்த னெனவுற
 வாடுகின் றேனைமல நீக்கி யொளிதரு
 சீவனென் றுனபர மார்த்த தெரிசனை வந்துதாராய்

வேகமுண் டாகியுமை சாற்று மளவினில்
 மாமகங் கூருமது திர்க்க வடிவுடை
 வீரனென் பானொருப ராக்ர னெனவர அன்றுசோமன்
 மேனியுந் தேயகதிர் தோற்ற எயிறுக
 ஆனுகுந் திகையற சேட்ட விதிதலை
 விழநன் பாரதியு மூக்கு நழுவிட வந்தமாயன்

ஏகநின் றுகியமர் தோற்று வதறிட
 வேகவுங் காரமொடு ஆர்க்க அலகைக
 ளேறிவென் றாடுகள நீக்கி முனிவரர் வந்துசேயென்
 றிசநண் பானபுரு டார்த்த தெரிசனை
 தாவெனுங் கேள்விநெறி கீர்த்தி மருவிய
 ராசகெம் பீரவள நாட்டு மலைவளர் தம்பிரானே.

கஅ. ஞானமலை

399

குதுகொலை கார ராசைபண மாதர்
 துவையார்கள் சோகை முகநீலர்
 குலைவலி வாத மோடனைவர் பாவர்
 துமையார்கள் கோளர் தெருளுடே

398. மாலர் - மயச்சம் கொண்டவர். சீகரம் - திருக்கரம், சீவன் சிவனொடு கலந்த காட்சி - சீவனென்றான பரமார்த்த தெரிசனை. ஆன் உகும் தி - யாகப் பசுவை எரிக்கும் நெருப்பு. சேட்டவிதி - முதன்மை யான தக்கன்.

சாதனைகள் பேசி வாருமென நாழி

தாழிவிலை கூறி

தெனவோதி

சாயவெகு மாய தூளியுற வாக

தாடியிடு வோர்க

ஞறவாமோ

வேதமுனி வோர்கள் பாலகர்கள் மாதர்

வேதியர்கள் பூச

லெனஏகி

வீரசுரர் பாறி வீழஅலை யேழு

வேலையள ருச

விடும்வேலா

நாதரிட மேவு மாதுகிவ காமி

நாரியபி ராமி

யருள்பாலா

நாரண சுவாமி யினுமக னோடு

ஞானமலை மேவு

பெருமானே.

400

மனையவள் நகைக்க ஹரி னனைவரு நகைக்க லோக

மகளிரு நகைக்க தாதை

தமரோடும்

மனமது சலிப்ப நாய னுளமது சலிப்ப யாரும்

வசைமொழி பிதற்றி நாளு

மடியேனை

அனைவரு மிழிப்ப நாடு மனவிருண் மிகுத்து நாடி

னகமதை யெடுத்த சேம

மிதுவோவென்

நடியனு நினைத்து நாளு முடலுயிர் விடுத்தபோது

மனுகிழு னளித்த பாத

மருள்வாயே

தனதன தனத்த தான எனமுர கொலிப்பு வீனை

தமருக மறைக்கு ழாழு

மலைமோதத்

தடிநிக ரயிற்க டாவி யசுரர்க ளிறக்கு மாறு

சமரிடை விடுத்த சோதி

முருகோனே

எகாமன முருக்கி யோக அநுபுதி யளித்த பாத

எழுதரிய பச்சை மேனி

யுமைபாலா

இமையவர் துதிப்ப ஞான மலையுறை குறத்தி பாக

இலகிய சசிப்பெண் மேவு

பெருமானே.

399. ஞானமலை - இது நாமக்கல்லுக்கு அருகில் உள்ள நைனாமலை என்று அறிஞர் கூறுவர். தூவையார்கள் - இறைச்சி உண்பவர். நீலர் - விடமிகள். தாழி - பாண்டம்; உடல். தாடியிடுவோர் - உடம்பைத் தட்டிக் கொடுப்பவர். ஏகி - வெளியேறச் செய்துவிட்டு.

400. தடி - மின்னல்.

கக. ஊதிமலை

401

சுராரூப சா

ஆதிமக மாயி யம்பை தேவிசிவ னார்ம கிழ்ந்த
 ஆவுடைய மாது தந்த குமரேசா
 ஆதரவ தாய்வ ருந்தி யாதியரு னேச ரென்று
 ஆளுமுனை யேவ ணங்க அருள்வாயே
 பூதமது வான வைந்து பேதமிட வேய லைந்து
 பூரணசி வாக மங்க ளறியாதே
 பூனுமுலை மாதர் தங்கள் ஆசைவகை யேறி னைந்து
 போகமுற வேவி ரும்பு மடியேனை
 நீதயவ தாயி ரங்கி நேசவரு ளேபு ரிந்து
 நீதிநெறி யேவி ளங்க வுபதேச
 நேர்மைசிவ னாதி கழ்ந்த காதிலுரை வேத மந்தர்
 நீலமயி லேறி வந்த வடிவேலா
 ஒதுமறை யாக மஞ்சொல் யோகமது வேபு ரிந்து
 ஊழியுணர் வார்கள் தங்கள் வினைதீர
 ஊனுமுயி ராய்வ ளர்ந்து ஓசையுடன் வாழ்வு தந்த
 ஊதிமலை மீது கந்த பெருமானே.

402

கோதி முடித்துக் கனத்த கொண்டையர்
 குது விதத்துக் கிதத்து மங்கையர்
 கூடிய அற்பச் சுகத்தை நெஞ்சினில் நினையாதே
 கோழை மனத்தைக் கொடுத்து வன்புல
 ஞான குணத்தைக் கொடுத்து நின்செயல்
 கூறுமிடத்துக் கிதத்து நின்றருள் புரிவாயே
 நாத நிலைக்குட் கருத்து கந்தருள்
 போதக மற்றெச் சுகத்தை யுந்தரு
 நான்மு கனுக்குக் கிளத்து தந்தையின் மருகோனே
 நாடு மகத்தெற் கிடுக்கண் வந்தது
 தீரிடு தற்குப் பதத்தை யுந்தரு
 நாயகர் புதர்க் குருக்க ளென்றருள் வடிவேலா

401. ஆ உடைய மாது - பசு ஏறும்பிராட்டி; உமாதேவி. ஓசை - கிர்த்தி. ஊழி - விதியின் போக்கை.

தோதிமி தித்தித் திமித்த டிங்குகு
 மிகுகு டிக்குட் டிக்கு டிண்டிமி
 தோதிமி தித்தித் தனத்த தந்தவெ னீசையோடே
 சூழ நடித்துச் சடத்தில் நின் றுயி
 ரான துறத்தற் கிரக்க முஞ்சப
 சோபன முயக்கக் கருத்தும் வந்தருள் புரிவோனே
 ஓத வெழுத்துக் கடக்க முஞ்சிவ
 காரண பத்தர்க் கிரக்க முந்தகு
 ஓமெ னெழுத்துக் குயிர்ப்பு மென்சுட ரொளியோனே
 ஓதி யிணர்த்திக் குகைக்கி டுங்கன
 காபர ணத்திற் பொருட் பயன்றரு
 ணதி கிரிக்குட் கருத்து கந்தருள் பெருமானே.

உ௦. குருடிமலை

403

கருடன் மிசைவரு கரிய புயலென
 கமல மணியென வுலகோரைக்
 கதறி யவர் பெயர் செருகி மனமது
 கருதி முதுமொழி களைநாடித்
 திருடி யொருபடி நெருடி யறிவினர்
 செவியில் நுழைவன கவிபாடித்
 திரியு மவர்சில புலவர் மொழிவது
 சிறிது முணர்வகை யறியேனே
 வருடை யினமது முருடு படுமகில்
 மரமு மருதமு மடிசாய
 *மதுர மெனுநதி பெருகி யிருகரை
 வழிய வகைவகை குதிபாயுங்

402. போதக - ஞான குருவே. அகத்து எற்கு - அடியேனுக்கு. புத்ரர்க்குருக்கள் - தகப்பன் சாமி. எழுத்து - மந்திரம். ஓதி - ஓதிய மரம். உயிர்ப்பு - உயிர்நாடி. என் - எனவுள்ள.

408 கமலம் - பதுமசிதி. மணி - சித்தாமணி. வருடை - மலையாடு. முருடுபடும் அகில் - கரடுமுரடு உள்ள அகில் மரம். வடகுவடு - வடமலை (கிரவுஞ்சமலை).

*'மருதமெனுநதி'—என்றும் பாடம்.

குருடி மலையுறை முருக குலவட

குவடு தவிடெழ

மயிலேறுங்

குமர குருபர திமிர தினகர

குறைவி விமையவர்

பெருமானே.

உக. தென்சேரிகிரி

404

எங்கேனு மொருவர்வர அங்கேக ணினி துகொடு

இங்கேவ ருன துமயல்

தரியாரென்

றிந்தாவெ ணினிய இதழ் தந்தேனை யுறமருவ

என்றாசை குழையவிழி

யினையாடித்

தங்காம லவருடைய வுண்டான பொருளுயிர்கள்

சந்தேக மறவெபறி

கொளுமானார்

சங்கித கலவிநல மென்றேது முததிவிட

தண்பாரு முனதருளை

யருள்வாயே

சங்கோடு திகிரியது கொண்டேயு நிரைமிறகு

சந்தாரும் வெதிருகுழ

லதுவந்தித்

தன்காதல் தனையுகள என்றேழு மடவியர்கள்

தங்கூறை கொடுமரமி

லதுவேறுஞ்

சிங்கார அரிமருக பங்கேரு கனுமருள

சென்றேயும் அமரருடை

சிறைமீளச்

செண்டாடி அசுரர்களை ஒன்றாக அடியர்தொழு

தென்சேரி கிரியில்வரு

பெருமானே.

405

கொண்டாடிக் கொஞ்சம் மொழிகொடு

கண்டாரைச் சிந்து விழிகொடு

கொந்தாரச் சென்ற குழல்கொடு

வடமேருக்

குன்றோடொப் பென்ற முலைகொடு

நின்றோலக் கஞ்செய் நிலைகொடு

கொம்பாடியைப் புண்ட விடைகொடு

பலரோடும்

404. தண்பு + ஆரும் - குளிர்ச்சி பொருந்திய. சந்து ஆரும் - இசை பொருந்திய. வெதிர - மூங்கில். உகா - கடக்க. எழு - எழுச்சி தொண்ட,

பண்டாடச் சிங்கி யிருமவர்

விண்டாவிக் கின்ற மயிலை

பண்பாவிட் டஞ்செல் மருளது

விடுமாறு

பண்டேசொற் றந்த பழமறை

கொண்டேதர்க் கங்க ளறவுமை

பங்காளர்க் கன்று பகர்பொருள்

அருள்வாயே

வண்டாடத் தென்றல் தடமிசை

தண்டாதப் புண்ட ரீகமலர்

மங்காமற் சென்று மதுவைசெய்

வயலூரா

வன்காளக் கொண்டல் வடிவொரு

சங்க்ராமக் கஞ்சன் விழவுதை

மன்றாடிக் கன்பு தருதிரு

மருகோனே

திண்டாடச் சிந்து நிசிரர்

தொண்டாடக் கண்ட வமர்பொரு

செஞ்சேவற் செங்கை யுடையசண்

முகதேவே

சிங்காரச் செம்பொன் மதிளத

லங்காரச் சந்த்ர கலைதவழ்

தென்சேரிக் குன்றி வினி துறை

பெருமானே.

உஉ. கொங்கணகிரி

அநிசாபி புகழி 406

ஐங்கரனை யொத்தமன மைம்புலம சுற்றிவள

ரந்திபக லற்றநினை

வருள்வாயே

அம்புவித னக்குள்வளர் செந்தமிழ்வ முத்தியுனை

அன் பொடுது திக்கமன

மருள்வாயே

தங்கியத வத்துணர்வு தந்தடிமை முத்திபெற

சந்திரவெ ளிக்குவழி

யருள்வாயே

தண்டிகைக வப்பவுசு எண்டிசைம திக்கவளர்

சம்ப்ரமவி தத்துடனெ

யருள்வாயே

மங்கையர்க் கத்தைவெரு இங்கிதமெ னுற்றமன

முன்றனைநி னைத்தமைய

அருள்வாயே

405. சிந்துதல் - அறித்தல். சிங்கியிடும் அவர் - வசப்படுத்தும் அவர். மதுவை செய். தேனைப் பருகும். சங்க்ராமக் கஞ்சன் - போர் புரியும் எண்ணத்துடன் வந்த கஞ்சன்

406. மண்டலிகர் - அரசர்கள். ரப்பகல் - இரவு பகல்.

மண்டலிக ரப்பகலும் வந்தசுப ரட்சைபுரி

வந்தனைய புத்தியினை

யருள்வாயே

கொங்கிலுயிர் பெற்றுவளர் தென்கரையி லப்பரநுள்

கொண்டுஉட லுற்றபொரு

ளருள்வாயே

குஞ்சரமு சுற்கிளைய கந்தனென வெற்றிபெறு

கொங்கணகி ரிக்குள்வளர்

பெருமானே.

உரு. தீர்த்தமலை

407

நாசுபுரம்

பாட்டி லுருகிலை கேட்டு முருகிலை

கூற்று வருவழி பார்த்து முருகிலை

பாட்டை யநுதின மேற்று மறிகிலை

தினமானம்

பாப்ப னியனருள் வீட்டை விழைகிலை

நாக்கி னுனிகொடு ஏத்த அறிகிலை

பாழ்த்த பிறவியி லேற்ற மனதுநல்

வழிபோக

மாட்ட மெனுகிறை கூட்டை விடுகிலை

யேட்டின் விதிவழி யோட்ட மறிகிலை

பார்த்துமினியொரு வார்த்தை அறைகுவ

னிதுகேளாய்

வாக்கு முனதுள நோக்கு மருளுவ

னேத்த புகழடி யார்க்கு மெளியனை

வாழ்த்த இருவினை நீக்கு முருகனை

மருவாயோ

ஆட்டி வடவரை வாட்டி யரவொடு

பூட்டி திரிபுர மூட்டி மறவியி

னாட்ட மறசர னீட்டி மதனுடல்

திருநீரூய்

ஆக்கி மகமதை வீட்டி யொருவனை

யாட்டின் முகமதை நாட்டி மறைமக

ளார்க்கும் வடுவுற வாட்டு முமையவ

னருள்பாலா

சீட்டை யெழுதிவை யாற்றி லெகிருற

ஒட்டி யழல்பசை காட்டி சமணரை

சீற்ற மொடுகழு வேற்ற அருளிய

குருநாதா

தீர்த்த எனாதக மேட்டை யுடனினை

ஏத்த அருளுட னோக்கி அருளுதி

தீர்த்த மலைநகர் காத்த சசிமகள்

பெருமானே.

உசு. கனகமலை

408

அரிவையர்கள் தொடரு மின்பத்

துலகுநெறி மிகம ருண்டிட்

டசடனென மனது நொந்திட்

டயராமல்

அது தினமு முவகை மிஞ்சிச்

சுகநெறியை விழைவு கொண்டிட்

டவநெறியின் விழையு மொன்றைத்

தவிர்வேனோ

பரிதிமதி நிறைய நின்றஃ

தெனவொளிநு முனது துங்கப்

படிவழக மவைகள் கண்டுற்

றகமேவும்

படர்கள்முழு வதும கன்றுட்

பரிவினொடு துதிபு கன்றெற்

பதயுகள மிசைவ ணங்கற்

கருள்வாயே

செருவிலகு மசுரர் மங்கக்

குலகிரிகள் நடுந டுங்கச்

சிலுசிலென வலைகு லுங்கத்

திடமான

செயமுதவு மலர்பொ ருங்கைத்

தலமிலகு மயில்கொ ளுஞ்சத்

தியைவிடுதல் புரியு முன்பிற்

குழகோனே

கருணைபொழி கிருபை முந்தப்

பரிவினொடு கவுரி கொஞ்சக்

கலகலென வருக டம்பத்

திருமார்பா

கரிமுகவர் தமைய னென்றுற்

றிடுமினாய குமர பண்பிற்

கனககிரி யிலகு கந்தப்

பெருமானே.

உரு. புகழிமலை

409

மருவுமலர் வாச முறுகுழை னாலும்

வரிவிறியி னாலு

மதியாலும்

மலையினிக ரான இளமுலைக ளாலு

மயல்கள்தகு மாதர்

வகையாலும்

408. எல்பதயுகளம் - ஒளிபொருந்திய திருவடியினை. அலை - கடல்.
கவுரி - பார்வதி.

கருதுபொரு ளாலு மனைவிமக வான கடலையில் மூழ்சி	அலைவேனோ
கமபைத வாழ்வு தரமயின் மீது கருணையுட னேமுன்	வரவேணும்
அருமறைக ளோது பிரமன்முதல் மாலும் அமரர்முனி ராசர்	தொழுவோனே
அகிலதல மோது நதிமருவு சோலை அழகுபெறு போக	வளநாடா
பொருதவரு சூரர் கிரியருவ வாரி புனல்சுவற வேலை	யெறிவோனே
புகலரிய தான தமிழ்முனிவ ரோது புகழிமலை மேவு	பெருமானே.

உக. பூம்பறை

410

மாந்தளிர்கள் போல வேய்ந்தவுடல் மாதர் வாந்தவிய மாக	முறைபேசி
வாஞ்சைபெரு மோக சாந்திதர நாடி வாழ்ந்தமனை தேடி	உறவாடி
ஏந்துமுலை மீது சாந்துபல பூசி ஏங்குமிடை வாட	வினாயாடி
ஈங்கிசைகள் மேவ லாஞ்சனையி லாமல் ஏய்ந்தவிலை மாதர்	உறவாமோ
பாந்தண்முடி மீது தாந்திமி தோதி தாஞ்சேகண சேசெ	எனவோசை
பாங்குபெறு தாள மேங்கநட மாடு பாண்டவரீச ஈயன்	மருகோனே
பூந்தளிர்கள் வீறு வேங்கைகள் ப லாக பூங்கதவி கோடி	திகழ்சோலை
பூந்தடமு லாவு கோம்பைகள் கு லாவு பூம்பறையில் மேவு	பெருமானே.

410. வாந்தவியமாக - பாந்தவியமாக - உறவு முறையாக. ஈங்கு இசைகள் மேவ (இம்சைகள் - துன்பங்கள்). வாஞ்சனை இலாமல் - லச்சை இல்லாமல் - வெட்கம் இன்றி. ஏங்க - ஒலிக்க. பலாக - புன முருக்கு மரம். கோம்பைகள் - கோம்பை நாய்கள்.

உள. பொதியமலை

411

மைக்க ணிக்கன் வானி போல

வுட்க ளத்தை மாறி நாடி

மட்டி முற்ற கோதை போத

முடிசூடி

மத்த கத்தி வீடு கோடு

வைத்த தொத்தின் மார்பி னூடு

வட்ட மிட்ட வாரு லாவு

முலைமீதே

இக்கு வைக்கு மாடை வீழ

வெட்சி யக்க மான பேரை

யெத்தி முத்த மாடும் வாயி

னீசைபேசி

எட்டு துட்ட மாதர் பாய

விச்சை யுற்றெ னாக மாவி

யெய்த்து நித்த மான வின

முறலாமோ

துர்க்கை பக்க குலகாளி

செக்கை புக்க தாள வோசை

தொக்க திக்க தோத தீத

வெனவோதச்

சுற்றி வெற்றி யோடு தாள்கள்

சுத்த நிர்த்த மாடு மாதி

சொற்கு நிற்கு மாறு தார

மொழிவோனே

திக்கு மிக்க வானி னூடு

புக்க விக்க முடு சூரர்

திக்க முட்டி யாடு தீர

வடிவேலா

செச்சை பிச்சி மலை மார்ப

விச்சை கொச்சை மாதி னோடு

செப்பு வெற்பிற் சேய தான

பெருமானே.

412

வெடித்த வார்குழல் விரித்து மேல்விழி

விழித்து மேகலை பதித்து வார்தொடு

மிகுத்த மாமுலை யசைத்து நூலின்ம

ருங்கினுடை

411. இக்கண் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன். களத்தை - கள்ளத்தை, கள்ளக் குணத்தை. மட்டிமுற்ற - வாசனை நிறைந்த. இக் - தடை. இசை - இசைதல். பக்க - பகுப்புற்ற; முக்கினையாகப் பிரிந்த. செக்கை - செங்கை. மாறுதாரம் - மறு உத்தரம். விக்கம் - வீக்கம், செருக்கு. திக்க - பலவழியாகச் சிதற, செப்பு வெற்பு - பொதிய மலை.

மினுக்கி யோலைகள் பிலுக்கி யேவளை

துலக்கி யேவிள நகைத்து சிழ்விழி

மிரட்டி யாரையு மழைத்து மால்கொடு தந்தவாய்தீர்

குடித்து நாயென முடக்கு மேல்பிணி

யடுத்து பாதிகள் படுத்த தாய்தமர்

குலத்தர் யாவரு நகைக்க வேயுடல்

மங்குவேனைக்

குறித்து நீயரு கழைத்து மாதவர்

கணத்தின் மேவென அளித்து வேல்மயில்

கொடுத்து வேதமு மொருத்த னுமென சித்தைகூராய்

உடுட்டு டுடுடு டுடுட்டொ டோவென

திருத்த தீதிரு திருத்த தாவென

உடுக்கை பேரிகை தவிற்கு முழுமுடி

ரங்குபோரில்

உலுத்த நீசர்கள் பதைப்ப மாகரி

துடிப்ப நீள்கட லெரித்து சூர்மலை

யுடைத்து நீதிகள் பரப்பி யேயவ

ரும்பராரை

அடைத்த மாசிறை விடுத்து வானுல

களிக்கு மாயிர திருக்க னுளர

சளித்து நாளுமெ னுளத்தி லேமகி

முங்குமாரா

அளித்த தாதையு மிகுத்த மாமனும்

அனைத்து னோர்களு மதிக்க வேமகிழ்

அகத்ய மாமுனி பொருப்பின் மேவிய

தம்பிரானே.

உ.அ. கழகமலை

413

குதலை மொழியினார் நிதிக்கொள், வாரணி

முலையை விலைசெய்வார் தமக்கு மாமயல்

கொடிது கொடிததால் வருத்த மாயுறு

துயராலை

மதலை மறுகிவா விபத்தி லேவெரு

பதகர் கொடியவா ளிடத்தி லேமிக

வறுமை புகல்வதே யெனக்கு மோஇனி

முடியாதே

முதல வரிவினோ டெதிர்த்த சூருடல்

மடிய அயிலையே விடுத்த வாகரு

முகிலை யனையதா நிறத்த மால்திரு

மருகோனே

412. வேதமும் என்னை ஒப்பற்றவன் என்று கூறும்படி அருள்செய். உலுத்தர் - உலோபிகள்.

413. மதலை - பிள்ளையாகிய நான். முதல - முதல்வனே. அறத்தின் மீறிய - அறச்செயல்கள் மேம்பட்டு விளங்கும்.

கதலி கமுகுசூழ் வயற்கு னேயளி
யிசையை முரலமா வறத்தில் மீறிய
கமுகு மலைமகா நகர்க்குள் மேவிய

பெருமானே.

414

கோங்க முகையு மெலிய வீங்கு புளக களப

மேந்து குவடு குழையும்

படிகாதல்

கூர்ந்து குழையை அமளி தோய்ந்து குலவு மினிய

தேங்கு கலவி யமுதுண்

டியல்மாதர்

வாங்கு பகழி விழியை மோந்து பகலு மிரவும்

வாய்ந்த துயிலை மிகவுந்

தணியாத

வாஞ்சை யுடைய அடிமை நீண்ட பிறவி யலையை

நீந்தி அமல அடிவந்

தடைவேனோ

ஓங்க லனைய பெரிய சோங்கு தகர மகர

மோங்கு ததியின் முழுமும்

பொருகும்

ஓய்ந்து பிரமன் வெருவ வாய்ந்த குருகு மலையில்

ஊர்ந்து மயில துலவுந்

தனிவேலா

வேங்கை யடவி மறவர் ஏங்க வனிதை யுருக

வேங்கை வடிவு மருவுந்

குமரேசா

வேண்டு மடியர் புலவர் வேண்ட அரிய பொருளை

வேண்டு மளவி லுதவும்

பெருமானே.

415

முலையை மறைத்துத் திறப்ப ராடையை

நெகிழ வுடுத்துப் படுப்பர் வாயிதழ்

முறைமுறை முத்திக் கொடுப்பர் பூமல

ரணமீதே

அலைகுலை யக்கொட் டனைப்ப ராடவர்

மனவலி யைத்தட் டழிப்பர் மாஸ்பெரி

தவர்பொரு ளைக்கைப் பறிப்பர் வேசைக

ஞறவாமோ

தலைமுடி பத்துத் தெறித்து ராவண

னுடஸ்தொனை பட்டுத் துடிக்க வேயொரு

தனுவை வளைத்துத் தொடுத்த வாளியன்

மருகோனே

கலைமதி யப்புத் தரித்த வேணிய

ருதவிய வெற்றித் திருக்கை வேலவ

கமுகு மலைக்குட் சிறக்க மேவிய

பெருமானே.

414. ஓங்கல் அனைய சோங்கு - மலைபோன்ற பெரிய கப்பல். தகர் - ஆண் சுருமின. உததி - கடல். அ மகரம் - அந்த மகர மீன்கள்.

உக. வள்ளியூர்

416

அல்லில் நேரும்

அல்ல தாகிய

கல்லி னேர அ

கையு நானுமு

சொல்லி நேர்படு

தொய்ய ஓர்கெட

வல்லி மாரிரு

வள்ளி யூருறை

எதுதானும்

உடல்மாயை

வழிதோறுங்

கையலாமோ

முதுசூர்

விடும்வேலா

புறமாக

பெருமானே.

நு. கதிர்காமம்

417

அலகின் மாறு மாருத கலதி பூத வேதாளி

அடைவில் ஞானி கோமானி

அழிவு கோளி நானாது புழுகு பூசி வாழ்மாதர்

அருளி லாத தோடோய

அறமீயா

மருளாகிப்

பலக லாக ராமேரு மலைக ராச லாவிக

பருவ மேக மேதாரு

பரிவு ருத மாபாதர் வரிசை பாடி யோயாத

பரிசில் தேடி மாயாத

வெனயாதும்

படிபாராய்

இலகு வேலை நீள்வாடை யெரிகொள் வேலை மாசூரி

லெறியும் வேலை மாருத

இமய மாது பாகீர திநதி பால காசார

விறைவி கான மால்வேடர்

திறல்வீரா

சுதைபாகா

கலக வாரி போல்மோதி வடவை யாறு குழ்சீத

கதிர் காம மூதூரி

கனக நாடு வீடாய கடவுள் யானை வாழ்வான

கருணை மேரு வேதேவர்

வினையோனே

பெருமானே.

416. அல்லில் நேரும் - இரவில் காணப்படும். மின்னல் நிலைத்து நிற்கும் நேரம் கூட நிலைத்து நிற்காத உடல் ஒருமாயை. கை - ஒழுக்கம்.

417. அலகின்மாறு - விளக்குமாறு. கலதி - மூதேவி. ஞானி - நாய். வாடை எரி - வடவாமுக அக்கினி. வடவை ஆறு - மாணிக்க கங்கை. கலை ஆகரா - கலைகளுக்கு இருப்பிடமானவனே. கர அசலா - புயமலையை உடையவனே. 'வலவையாறு' என்றும் பாடம்.

418

உடுக்கத் துகில்வேணு நீள்பசி

யவிக்கக் கனபானம் வேணுநல்

ஒளிக்குப் புனலாடை வேணுமெய்

யுறுநோயை

ஒழிக்கப் பரிகாரம் வேணுமுள்

இருக்கச் சிறுநாரி வேணுமொர்

படுக்கத் தனிவிடு வேணுமீவ்

வகையாவுங்

கிடைத்துக் க்ருகவாசி யாகிய

மயக்கக் கடலாடி நீடிய

கிளைக்குப் பரிபால னாயுயி

ரவமேபோம்

க்ருபைச்சித் தமுஞான போதமு

மழைத்துத் தரவேணு மூழ்பவ

கிரிக்குட் சுழல்வேளை யாளுவ

தொருநாளே

குடக்குச் சிலதூதர் தேடுக

வடக்குச் சிலதூதர் நாடுக

குணக்குச் சிலதூதர் தேடுக

வெனமேவிக்

குறிப்பிற் குறிகாணு மாருதி

யினித்தெற் கொருதூது போவது

குறிப்பிற் குறிபோன போதிலும்

வரலாமோ

அடிக்குத் திரார ராகிய

வரக்கர்க் கிளையாத திரனு

மலைக்கப் புறமேவி மாதறு

வனமேசென்

றருட்பொற் றிருவாழி மோதிர

மளித்துற் றவர்மேல் மனோகர

மளித்துக் கதிர்காம மேவிய

பெருமாளே.

419

எதிரி லாத பத்தி

இனிய தாணி னைப்பை

இதய வாரி திக்கு

எனது னேசி றக்க

தனைமேவி

யிருபோதும்

ஞறவாகி

அருள்வாயே

418. கிருபை சித்தம் - கருணை உள்ளம். ஞானபோதம் - ஞான நிலை அறிவு. குத்திரர் - வஞ்சகர். கதிர் காமவேலவர் அநுமனுக்கு அருள் செய்தார் என்பது கருத்து.

419. வாணி - கலைமகள். வாணியும் அயனும் திருத்தணிகை முருகனைப் பூசித்தனர்.

கதிர் காம வெற்றி
கனக மேரு வொத்த
மதுர வாணி யுற்ற
வழுதி கூனி மிர்த்த

லுறைவோனே
புயவீரா
கழலோனே
பெருமாளே.

420

கடகட கருவிகள் தபவசி ரதிற்கதிர்
காமத் தரங்கம்
கனகத நககுவி புணரித குணகுசு
காமத் தனஞ்சம்

மலைவீரா

புயலோட

வடசிக ரகிரித விடுபட நடமிடு
மாவிற்பு குங்கந்

தவழாது

வழிவழி தமரென வழிபடு கிலனென
வாவிக் கினம்பொன்

நிடுமோதான்

அடவியி ருடியபி நவகும ரியடிமை
யாயப் புனஞ்சென்

றயர்வோனே

அயிலவ சமுடன தநிதிரி தருகவி
யாளப் புயங்கொண்

டருள்வோனே

இடமொரு மரகத மயில்மிசை வடிவுள
ஏழைக் கிடங்கண்

டவர்வாழ்வே

இதமொழி பகரினு மதமொழி பகரினும்
ஏழைக் கிரங்கும்

பெருமாளே.

421

அரிக்காம்பெருநி

சமரமுக வேலொத்த விழிபுள வாரிட்ட
தனமசைய விதிக்குள் மயில்போ

லுணவியே

சரியைக்ரியை யோகத்தின் வழிவருக்கு பாசுத்தர்
தமையுணர ராகத்தின் வசமாக

மேவியே

உமதடியு னுருக்கு மனுமரன மாயைக்கு
முரியவர் மகாதத்தை யெனுமாய

மாதரார்

420. கடகட கருவிகள் தப - கடகட என்று ஒலி செய்யும் கருவி களின் ஒலி கெடும்படி. வகிர் அதிர் - கீற்றுக்களையுடைய புலி ஒலி செய் கின்ற. என் அவா விக் கினம் பொன்றிடுமோ - என் மூவாசைகளும் மற்றுள்ள தடைகளும் அழியுமோ.

421. உனருக்கும் - உன்னருக்கும், நினையாதவர்க்கும். அநுமரணம் - உடன் இறக்கை. தத்தை - கிளி. அநுபாவ - (அநுபாகங்கள்) இன்ப நுகர்ச்சிகளை ஊட்டுபவள். அபிராமன் - அழகன். இதன் + அருகு, இதன் - பரண்.

ஒளிரமளி பீடத்தி லமடுபடு வேனுக்கு
முனதருள்க்ரு பாசித்த மருள்கூர வேனுமே
இமகிரிகு மாரத்தி யனுபவைப ராசத்தி
யெழுதரிய காயத்ரி யுமையாள்ரு மாரனே
எயினர்மட மானுக்கு மடலெழுதி மோகித்து
இதணருகு சேவிக்கு முருகாவி சாகனே
அமரர்சிறை மீள்விக்க அமர்செய்துப்ர தாபிக்கு
மதிகவித சாமர்த்ய கவிராச ராசனே
அழுதுலகை வாழ்வித்த கவுணியகு லாதித்த
அரியகதிர் காமத்தி லுரியாபி ராமனே.

422

சரத்தே யுதித்தா யுரத்தே குதித்தே
சமர்த்தா யெதிர்த்தே வருகுரைச்
சரிப்போன மட்டே விடுத்தா யடுத்தாய்
தகர்த்தா யுடற்றா னிருகூருச்
சிரத்தோ டுரத்தோ டறுத்தே குவித்தாய்
செகுத்தாய் பலத்தார் விருதாகச்
சிறைச்சேவல் பெற்றாய் வலக்கார முற்றாய்
திருத்தா மரைத்தா ளருள்வாயே
புரத்தார் வரத்தார் சரச்சே கரத்தார்
பொரத்தா னெதிர்த்தே வருபோது
பொறுத்தார் பரித்தார் சிரித்தா ரெரித்தார்
பொரித்தார் நுதற்பார் வையிலேபின்
கரித்தோ லுரித்தார் விரித்தார் தரித்தார்
கருத்தார் மருத்தார் மதனரைக்
கரிக்கோல மிட்டார் கணுக்கான முத்தே
கதிர்க்காம முற்றார் முருகோனே.

423

சரியையா ளர்க்குமக் கிரியையா ளர்க்குநற்
சகலயோ கர்க்குமெட் டரிதாய
சமயபே தத்தினுக் கணுகொணு மெய்ப்பொருட்
டகுபரா சத்தியிற் பரமான

422. சரம் - நாணல். ரீர் - சரவணப்பொய்கை. உரத்தே - வலி
வுடன். பலத்தார் = பலத்தார் - பல மான்களை. வலக்காரம் - வெற்றி.
மருத்து ளார் - தென்றற் காற்றுகிய தேரை நடத்தும். கரிக்கோலமிட்டார் -
சாம்பலாக்கினார். கணுக்கான முத்தே - கண்ணுக்கு மிழ்ச்சி தரும்முத்தே-

துரியமே லற்புதப் பரமஞா னத்தனிச்
சுடர்வியா பித்தநற் பதிநீடு
துகளில்சா யுச்சியக் கதியையி றற்றசொற்
சுகசொரு பத்தையுற் றடைவேனோ
புரிசைசூழ் செய்ப்பதிக் குரியசா மர்த்யசற்
புருடவீ ரத்துவிக் ரமகுரன்
புரளவேல் தொட்டகைக் குமரமேன் மைத்திருப்
புகழையோ தற்கெனக் கருள்வோனே
கரியபூ கத்திரட் பலவின்மீ திற்சுளைக்
கனிகள்பீ றிப்புசுத் தமராடிக்
கதவிசூ தத்தினிற் பயிலுமீ முத்தினிற்
கதிரகா மக்கிரிப் பெருமானே.

424 அரிகுடிபெருமான்

திருமக ஞ்லாவு மிருபுய முராரி
திருமருக நாமப் பெருமாள்காண்
சேகதலமும் வா னு மிகுதிபெறு பாடல்
தெரிதரு குமாரப் பெருமாள்காண்
மருவுமடி யார்கள் பனதில்விளை யாடு
மரகதம யூரப் பெருமாள்காண்
மணிதரளம் வீசி யணியருவு சூழ
மருவுகதிர் காமப் பெருமாள்காண்
அருவரைகள் நீறு படஅசுரர் மாள
அம்பொருத விரப் பெருமாள்காண்
அரவுபிறை வாரி விரவுசடை வேணி
அமலர்குரு நாதப் பெருமாள்காண்

* இருவினையி லாத தருவினைவி டாத
இமையவர்கு லேசப் பெருமாள்காண்
இலகுசிலை வேடர் கொடியினதி பார
இருதனனி னோதப் பெருமானே.

423. உண்மைப் பொருளைத் தரவல்ல பராசக்தியினும் மேலான.
சுகசொருபம் - பேரின்ப நிலை. கரியபூகம் - கருங்குரங்கு.

424. அருவி - மாணிக்க கங்கை என்னும் ஆறு. வாரி - கங்கை.
தரு - கற்பக மரம்.

* 'இருவினையிலாத பொருளின் விடாத'--என்றும் 'இருவினையிலாத
திருவினை விடாத'--என்றும் பாடம்.

425

பாரவித முத்தப்ப டரபுள கப்பொற்ப

யோதர நெருக்குற்ற இடையாலே

பாசளவு தித்தித்த கிதமொழி யிற்புப்ப

பாணவிழி யிற்பொத்தி விடுமாதர்

காரணி குழற்குற்றை மேல்மகர மொப்பித்த

காதில்முக வட்டத்தி லதிமோக

காமுகன கப்பட்ட வாசையைம றப்பித்த

கால்களைம றக்கைக்கும் வருமோதான்

தேரிரவி யுட்கிப்பு காழுதுபு ரத்திற்றெ

சாசிரனை மர்த்தித்த அரிமாயன்

சீர்மருக அத்யுக்ர யானைபடும் ரத்னத்ரி

கோணசயி லத்துக்ர கதிர்காம

வீரபுன வெற்பிற்க லாயியெயி னச்சிக்கு

மேகலை யிடைக்கொத்தி னிருதாளின்

வேரிமழை யிற்பச்சை வேயிலரு ணக்கற்றை

வேல்களி லகப்பட்ட பெருமானே.

426

மருவரு வெற்றி மலர்தொடா விற்கை

வலிசெயா நிற்கு மதனாலும்

மதில்கள்தா வுற்ற கலைபடா வட்ட

மதிசுடா நிற்கு மதனாலும்

இருகணல் முத்த முதிரயா மத்தி

னிரவினாஸ் நித்த மெலியாதே

இடருரு மெத்த மயல்கொளா நிற்கு

மிவளைவாழ் விக்க வரவேணும்

கரிகள்சேர் வெற்பி லரியவே டிச்சி

கலவிகூர் சித்ர மணிமாப்பா

கனாகமா ணிக்க வடிவனே மிக்க

கதிரகா மத்தி லுறைவோனே

முருகனே பத்த ரருகனே முத்தி

முநல்வனே பச்சை மயில்வீரா

முருகிமே லிட்ட கொடியகுர் கெட்டு

முறியவேல் தொடட் பெருமானே.

427

சுந்தரவாசுரி

மாதர்வச மாயுற்

றுழல்வாரும்

மாதவமெ னாமற்

றிரிவாரும்

தீதகல வோதிப்

பணியாரும்

தீநரக மீதிற்

றிகழ்வாரே

நாதவொளி யேநற்

குணசீலா

நாரியிரு வோரைப்

புணர்வேலா

சோதிசிவ ஞானக்

குமரேசா

தோமில்சுதிர் காமப்

பெருமாளே.

428

முதிரு மார வார நட்பொ டிலகு மார வார மெற்றி

முனியு மார வார முற்ற

கடலாலே

முடிவி லாத தோர் வடக்கி லெரியு மால மார்பிடத்து

முழுதி யேறி மேலெ றிக்கு

நிலவாலே

வெதிரி லாயர் வாயில் வைத்து மதுர ராக நீடி சைக்கும்

வினைவி டாத தாய ருக்கு

மழியாதே

வினையு மோக போக முற்றி அளவி லாத காதல் பெற்ற

விகட மாதை நீயனைக்க

வரவேணும்

சுதிர் காம மாந கார்க்கு னெதிரி லாத வேல்த ரித்த

கடவு ளோக லாப சித்ர

மயில்வீரா

கயலு லாம்வி லோச னத்தி களப மார்ப யோத ரத்தி

ககன மேவு வாரொரு ருத்தி

மணவாளா

அதிர வீசி யாடும் வெற்றி விடையி லேறு மிசர் கற்க

அரிய ஞான வாச சுத்தை

யருள்வோனே

அசில லோக மீது சுற்றி யசுரர் லோக நீறெ முப்பி

அமரர் லோகம் வாழ வைத்த

பெருமாளே.

429

வருபவர்க ளோலை கொண்டு நமனுடைய தூதரென்று

மடிபிடிய தாக நின்று

தொடர்போது

மயலதுபொ லாத வம்பன் விரகுடைய னாகு மென்று

வசைகளுட னேதொ டர்ந்து அடைவார்கள்

428. (இலகும் ஆர்அ) ஆரம் எற்றி - முத்துக்களை வீசி. முனியும் - கோபிக்கும். வடக்கில் எரி - (வடவாமுக அக்கினி) வடவை றெருப்பு. ஆலம் ஆர்பு இடத்து - விடம் நிறைந்து தோன்றிய இடம். விகட மாது - அழகிய பெண். லோசனம் - கண்.

கருவியத னுலெ றிந்து சதைகள்தனை யேய ரிந்து
 கரியபுன லேசொ ரிந்து விடவேதான்
 கழுமுனையி லேயி ரென்று விடுமெனும் வேளை கண்டு
 கடுகிவர வேனு மெந்தன் முனமேதான்
 பரகிரியு லாவு செந்தி மலையினுட னேயி டும்பன்
 பழநிதனி லேயி ருந்த குமரேசா
 பதிகல்பல வாயி ரங்கள் மலைகள்வெகு கோடி நின்ற
 பதமடியர் காண வந்த கதிர்காமா
 அரவுபிறை பூளை தும்பை வினுவமொடு தூர்வைகொன்றை
 யணிவர்சடை யாளர் தந்த முருகோனே
 அரகரசி வாய சம்பு குருபரகு மார நம்பு
 மடியர்தமை யாள வந்த பெருமானே.

நக. அருக்கொணுமலை

430

தொடுத்த வாளென விழித்து மார்முலை
 யசைத்து மேகலை மறைத்து மூடிகள்
 துடித்து நேர்கலை நெகிழ்த்து மானியல் கொளுமாதர்
 சுகித்த ஆவென நகைத்து மேல்விழ
 முடித்த வர்குழல் விரித்து மேவிதழ்
 துவர்த்த வாய்சுரு ளடக்கி மாஸ்கொடு வழியேபோய்ப்
 படுத்த பாயவி லணைத்து மாமுலை
 பிடித்து மார்பொடு மழுத்தி வாயிதழ்
 கடித்து நாணம தமிழ்த்த பாவிகள் வகையாலே
 பளித்து நோய்பிணி கிடத்து பாய்மிசை
 வெளுத்து வாய்களு மலத்தி னுயென
 பசித்து தாகமு மெடுத்தி டாவுயி ருழல்வேனே
 வெடுத்த தாடகை சினத்தை யோர்களை
 விடுத்து யாகமும் நடத்தி யேயொரு
 மிகுத்த வார்சிலை முறித்த மாயவன் மருகோனே
 விதித்து ஞாலம தளித்த பேதனை
 யதிர்த்து வோர்முடி கரத்து லாயனல்
 விழித்து காமனை யெரித்த தாதையர் குருநாதா

429. தூர்வை - அறுகு.

430. வெடுத்த - கோபங்கொண்டு வந்த. விதித்து - படைத்து.
 தகு+குலாவிய - மரங்கள் அடர்ந்த.

அடுத்த ஆயிர விடப்ப னாமுடி

நடுக்க மாமலை பிளக்க வேகவ

டரக்கர் மாமுடி பதைக்க வேபொரு

மயில்வீரா

அறத்தில் வாழுமை சிறக்க வேயறு

முகத்தி னோடணி குறத்தி யானையொ

டருக்கொ னாமலை தருக்கு லாவிய

பெருமானே.

ந.உ. திருக்கோணமலை

431

நாகலிங்க

விலைக்கு மேனியி லணிக்கோவை மேகலை

தரித்த வாடையு மணிப்பூணு மாகவெ

மினுக்கு மாதர்க ளிடக்காம மூழ்கியெ

மயலுறி

மிகுத்த காமிய னெனப்பாரு னோரெதிர்

நகைக்க வேயுட லெடுத்தேவி யாகுல

வெறுப்பதாகி யெயுழைத் தேவிடாய்ப்படு கொடியேனைக்

கலக்க மாகவெ மலக்கூடி லேமிகு

பிணிக்கு ளாகியெ தவிக்காம லேயுனை

கவிக்கு ளாய்சொலி கடைத்தேற வேசெயு மொருவாழ்வே

கதிக்கு நாதனி யுனைத்தேடி யேபுக

முரைக்கு நாயெனை யருட்பார்வை யாகவெ

கழற்கு ளாகவெ சிறப்பான தாயருள்

தரவேணும்

மலைக்கு நாயக சிவக்காமி நாயகர்

திருக்கு மாரனெ முகத்தாறு தேசிக

வடிப்ப மாதொரு குறப்பாவை யாள்மகிழ்

தருவேளே

வசிட்டர் காசிபர் தவத்தான யோகியர்

அகத்ய மாமுனி யிடைக்காடர் கீரனும்

வகுத்த பாவினில் பொருட்கோல மாய்வரு முருகோனே

நிலைக்கு நான்மறை மதத்தான பூசுரர்

திருக்கொ னாமலை தலத்தாரு கோபுர

நிலைக்குள் வாயினில் கிளிப்பாடு பூதியில்

வருவோனே

நிகழ்த்து மேழ்பவ கடற்குறை யாகவெ

யெடுத்த வேல்கொடு பொடித்தாள் தாளறி

நினைத்த காரிய மநுக்கூல மேபுரி

பெருமானே.

431. விடாய்ப்படு - களைப்புக் கொள்ளும். வடிப்ப மாத - வடிவமுள்ள வள்ளியம்மையார். கிளிப்பாடுபூதி - திருக்கோண மலைக்கோயில் கோபுர நிலையில் ஓரிடம். அருணகிரிநாதர் கிளியுரு எடுத்து இத்தலத்தில் திருப்புகழ் பாடினார். பவக்கடல் - பிறவிக் கடல்.

நூ. வடமலை

432

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

சரவண பவநிதி யறுமுக குருபர

எனவோது

தமிழினி லுருகிய வடியவ ரிடமுறு

சனன மரணமதை யொழிவற சிவமுற

தருபிணி துளவர மெமதுயிர் சுசமுற

வருள்வாயே

கருணைய விழிபொழி யொருநனி முதலென

வருகரி திருமுகர் துணைகொளு மினையவ

கவிதை யமுதமொழி தருபவ ருயிர் பெற

வருள்நேயா

கடலுல கினில்வரு முயிர்படு மதிகன

கலகமி னையதுள கழியவும் நிலைபெற

கதியு முனதுதிரு வடிநிழல் தருவது

மொருநாளே

திரிபுர மெரிசெயு மிறையவ ரருளிய

குமரச மரபுரி தணிகையு மிகுமுயர்

சிவகிரி யிலும்வட மலையிலு முலவிய

வடிவேலா

தினமு முனதுதுதி பரவிய அடியவர்

மனது குடியுமிரு பொருளிலு மிலகுவ

திமிர மலமொழிய தினகர னெனவரு

பெருவாழ்வே

அரவணை மிசைதுயில் நரகரி நெடியவர்

மருக னெனவெவரு மதிசய முடையவ

அமலி விமலிபரை உமையவ ளருளிய

முருகோனே

அதல விதல முதல் கிடுகிடு கிடு வன

வருமயி லினிதொளிர் சடுமையில் நந்வுலி

அழகி னுடனமரு மரகர சிவசிவ

பெருமாளே.

433

நெச்சுப் பிச்சிப் புப்பத் தப்பக்

கச்சிக் கச்சுற் றறன்மேனி

நெறித்து வெறித்து இருட்டை வெருட்டிய

நிறைதரு மருமலர் செருகிடு பரிமள

நிறையுறை மதுகர

நெடிதாடி

432. பிணி துள - பிணிகள் நீங்கிக் குதித்து ஓட. சிவம் உற - சிவப் பேறு அடைய. எமது உயிர் சுகம் உறவரம் அருள் என்றார். உயிர் பெற - உயிர் நற்கதி பெற. இருபொருள் - சத்தி சிவம் அல்லது பெரிய பிரணவப்

நிச்சிக் கச்சப் பட்டுச் சிக்கற்

நெய்ப்புக் கொப்புக் குயர்வாகி

நெளித்த சுளித்த விழைக்கு ளழைத்துமை

நிகரென வகருவு முகுபுகை தொகுமிகு

நிகழ்பழு கொழுசிய

குழன்மேலும்

வச்சர்ப் பச்சைப் பொட்டிட் டப்பொட்

டுக்குட் செக்கர்ப் ப்ரபைபோல

வளைத்த தழைத்த பிறைக்கு முறைக்குமன்

மதசிலை யதுவென மகபதி தனுவென

மதிதில தழும்வதி

நுதன்மேலும்

மச்சச் செச்சைச் சித்ரச் சத்ரப்

பொற்பக் கத்திச் சையனாகி

மனத்தி னனைத்து மனைத்த துனைப்பத

மலரல திலைநிலை யெனமொழி தழியமெய்

வழிபட லொழிவனை

யருள்வாயே

நச்சுத் துச்சொப் பிச்சுக் குட்டத்

துட்டக் கட்டத் தசிகாண

நடத்தி விடத்தை யுடைத்த படத்தினி

னடநவில் கடவிடை யடுபடை தொடு முகி

னகைமுக திருவுறை

மணீமார்பன்

நத்தத் தைச்சக் ரத்தைப் பத்மத்

தைக்கைப் பற்றிப் பொருமாய

னரிக்கு மரிக்கு மெரிக்கும் விருப்புற

நசிறு நசிரசு ருடகுட விடல்செய்த

நரகரி யொருதிரு

மருகோனே

கச்சுத் தச்சுப் பொற்கட் டிட்டுப்

பட்டுக் குட்பட் டமுதாலுங்

கருப்பி ரசத்து முருச்செய் துவைச்சிடு

கனதன பரிமள முழுகுப னிருபுய

கனகதி விபமணி

யணிமார்பா

பொருள். திரிமலம் - இருண்ட ஆணவ மலம். நரகரி - நரகாகுரனைக் கொன்ற திருமால். சடுமையில் நடுவுற - ஆறெழுத்து மந்திரத்தின் நடுவில்.

488. நெச்சுப்பிச்சி - தேன்னெய் பொருந்தியுள்ள பிச்சி மலர். அறல் மேவி - கருமணலை ஒத்தநாய். நிச்சிக்கு - (நிசிக்கு) இரவுக்கு. குட்டம் - நீர்நிலை. அசி - வாள் முனைகள். நத்தத்தை - சங்கிணையும். நரிக்கும் அரிக்கும் எரிக்கும் - நரிக்கும் வாளுக்குந் நெருப்புக்கும். கச்சுத் தச்சு - ரவிக்கை தைத்து. கை சத்தி - கையிலுள்ள வேல். பட்சிக்க - உண்ணும்படி. கடம் வடமலை - காடு குழும் வடமலை.

கைச்சலத் திக்குக் செற்சித் தொக்கப்
பட்சிக் கக்கொட் டசுராதி
கறுத்த நிறத்த அரக்கர் குலத்தொடு
கறுவிய சிறியவ கடவைகள் புடைபடு
கடவட மலையுறை

பெருமானே.

*நட்ச குன்றுதோருடல்

பாண்டி 434

அதிருங் கழல்ப ணிந்து
அபயம் புகுவ தென்று
இதயந் தனிலி ருந்து
இடர்சங் கைகள்க லங்க
எதிரங் கொருவ ரின்றி
இறைவன் தனது பங்கி
பதியெங் கிலுமி ருந்து
பலகுன் றிலும மமர்ந்த

னடியேனுன்
நிலைகாண
க்ருபையாகி
அருள்வாயே
நடமாடும்
லுமைபாலா
வினையாடிப்
பெருமானே.

பாண்டி 435

எழுதிகழ் புவன நொடியள வதனி
வியல்பெற மயிலில்
இமையவர் பரவி யடிதொழ அவுணர்
மடிவுற விடுவ
வழுதியர் தமிழி னொருபொரு ளதனை
வழிபட மொழியு
மலரடி பணியு மடமகள் பசலை
மயல்கொடு தளர்வ

வருவோனே

தொருவேலா

முருகேசா

தழகோதான்

முமுகிய புனலி வினமணி தரள

முறுகிடு பவள

மிகவாரி

முறையொடு குறவர் மடமகள் சொரியு

முதுமலை யழக

குருநாதா

* ஐந்தாவது படைவீடாகிய குன்றுதோருடல்—என்ற பெருந் தலைப்பில், உள் தலைப்பாக, குன்றுதோருடல் என வந்துள்ளது. இத் தலைப்பில் வரும் பாடல்கள் ஐந்தும் பல குன்றிலும் அமர்ந்த முருகக் கடவுளைப் பொதுவாகப் புகழ்கின்றன.

434. அதிரும் - ஒலிக்கின்ற. ஒருபொருள் - இறையனார் களவிய லுக்கு நக்கீரர் கூறிய உரை. பரு வரை - பருத்த கிரவுஞ்சமலை. தெரிவ - தெரிந்தெடுத்துச் செலுத்தினவனே.

பழகிய வினைகள் பொடிபட அருளில்
படிபவ ரிதய
பருவரை துணிய வொருகளை *தெரிவ
பலமலை யுடைய

முறுகோவே

பெருமானே.

436

தறையின் மானுட ராசையி னுல்மட
லெழுது மாலருள் மாதர்கள் தோதக
சரசர் மாமல ரோதியி னுவிரு

கொங்கையாலுத்

தளர்மி னேரிடை யாலுடை யால்நடை
யழகி னுல்மொழி யால்விழி யால்மருள்
சவலை நாயடி யேன்மிக வாடிம

யங்கலாமோ

பறவை யானமெய்ஞ் ஞானிகள் மோனிக
ளனுக்கொ னுவகை நீடுமி ராசிய
பவன பூரக வேகிக மாகிய

விந்துநாதம்

பகரொ ணாதது சேரவொ ணாதது
நினையொ ணாதது வானத யாபர
பதிய தானச மாதிம னேலயம்

வந்துதாராய்

சிறைவி டாதறி சாசரர் சேனைகள்
மடிய நிலக லாபம தேறிய
திறல்வி நோதச மேளத யாபர

அம்புராசித்

திரைகள் போலலை மோதிய சேன
குடக காவிரி நீளலை சூடிய
திரிசி ராமலை மேலுறை விரகு

றிஞ்சிவாமும்

மறவர் நாயக ஆதிவி நாயக
நினைய நாயக காவிரி நாயக
வடிவி னுயக ஆனைத னுயக

எங்கள்மானின்

மகிழு நாயக தேவர்கள் நாயக
கவுரி நாயக னூர்குரு நாயக
வடிவ தாமலை யாவையு மேவிய

தம்பிரானே.

485. *தெரிகை பலபல வுடைய பெருமானே" — என்றும் பாடம்.

486. மடல் எழுதுதல் - மடல் ஏறுதல். பறவையான மெய்ஞ் ஞானிகள் - பறவைபோல எங்கும் திரிந்துலவும் ஞானிகள். இராசியம் - இரகசியம். பவன பூரக ஏகிகமாகிய - மூச்சை அடக்குதலால் (பிராண யாமத்தால்) ஒன்றுடக் கூடிய. விந்துநாதம் - சிவதத்துவ ஒலி. சமாதி மனேலயம் - சமாதி நிலைக்குரிய மன ஒடுக்கத்தை. சமேள தயாபர. கருணை கலந்த மூர்த்தியே. அம்புராசி - கடல்.

பெரியசா

437

வஞ்சக லோப மூடர் தம்பொரு ஞர்கள் தேடி

மஞ்சரி கோவை தூது

பலபாவின்

வண்புகழ் பாரி காரி யென்றிசை வாது கூறி

வந்தியர் போல வீணி

லழியாதே

செஞ்சர னாத கீத கிண்கிணி நீப மாலை

திண்டிற் ல் வேல்ம யூர

முகமாறும்

செந்தமிழ் நாளு மோதி உய்ந்திட ஞான மூறு

செங்கனி வாயி லோர்சொ

லருள்வாயே

பஞ்சவ னீடு கூனு மொன்றிடு தாப மோடு

பஞ்சற வாது கூறு

சமண்முகர்

பண்பறு பீலி யோடு வெங்கழு வேற வோது

பண்டித ஞான நீறு

தருவோனே

குஞ்சரம் யாளி மேவு பைம்புன மீது லாவு

குன்றவர் சாதி கூடி

வெறியாடிக்

கும்பிட நாடி வாழ்வு தந்தவ ரோடு விறு

குன்றுதொ ருடல் மேவு

பெருமானே.

438

வஞ்சமே கோடி கோடிகள் நெஞ்சமே சேர மேவிய

வன்கண ரார வாரமு

மருள்வோராய்

வம்பிலே வாது கூறிகள் கொஞ்சியே காம லீலைகள்

வந்தியா ஆசை யேதரு

விலைமாதர்

பஞ்சமா பாவ மேதரு கொங்கைமேல் நேச மாய் வெகு

பஞ்சியே பேசி நாடொறு

மெலியாதே

பந்திபாய் வானு னோர் தொழ தின்றசீ ரேகு லாவிய

பண்புசேர் பாத தாமரை

யருள்வாயே

அஞ்சவே குர னாவ னுய்ஞ்சபோ காம லேயயில்

அன்றுதா னேவி வானவர்

சிறைமீள

அன்பினே டேம னேரத மிஞ்சமே லான வாழ்வருள்

அண்டர்கோ வேப ராபர

முதல்வோனே

437. பஞ்சவன் - பாண்டியன். தாபம் - சுரம். பஞ்ச அற - பஞ்ச போல் பறந்து ஓட.

438. வந்தியா - வந்தித்து, வணங்கி. பஞ்சியே பேசி - வருத்தம் காட்டிப் பேசி.

கொஞ்சவே காலின் மேவுச தங்கைதா னுட ஆடிய

கொன்றையா னுளு மேமகிழ்

புதல்வோனே

கொந்துசேர் சோலை மேவிய குன்றுகுழ் வாக வேவரு

குன்றுதோ ருடல் மேவிய

பெருமானே.

ஆருவது படைவீடாகிய

பழமுதிர்சோலை

439

நாசுடாவினா

அகரமுமாகி யதிபனு மாகி யதிகமு மாகி

அகமாகி

அயனென வாகி அரியென வாகி அரனென வாகி

அவர்மேலாய்

இகரமு மாகி யெவைகளு மாகி யினிமையு மாகி

வருவோனே

இருநில மீதி லெளியனும் வாழ எனதுமு னோடி

வரவேணும்

மகபதி யாகி மருவும்வ லாரி மகிழ்களி கூரும் வடிவோனே

வனமுறை வேட னருளிய பூசை மகிழ்கதிர் காம

முடையோனே

செக்கண சேகு தகுதியி தோதி திமியென ஆடு மயிலோனே

திருமவி வான பழமுதிர் சோலை மலைமிகை மேவு

பெருமானே.

440

அழகு தவழ்குமல் விரித்துக் காட்டி

விழிகள் கடையினை புரட்டிக் காட்டி

அணிபொ னணிகுழை புரித்துக் காட்டி

யநுராக

அவச இதமொழி படித்துக் காட்டி

அதர மழிதுவர் வெருப்பைக் காட்டி

அமர்செய் நகநுதி யழுத்தைக் காட்டி

யணியாரம்

ஒழுகு மிருதன மசைத்துக் காட்டி

எழுத வரியிடை வளைத்துக் காட்டி

உலவு முடைதனை நெகிழ்த்திக் காட்டி

யுறவாடி

439. அதிகம் - எல்லாவற்றுக்கும் மேம்பட்டது. அகமாகி - உட்பொருளாய். இகரம் - இங்குள்ள பொருள். வலாரி - இந்திரன். கதிர் காமத்தில் வேடன் ஒருவன் வேலவரைப் பூசித்து அருள்பெற்ற வரலாறு இங்கு உள்ளது. முதிர் - மிகுந்துள்ளது.

உருகு கடிதட மொளித்துக் காட்டி

உபய பரிபுர பதத்தைக் காட்டி

உயிரை விசைகொளு மவர்க்குத் தேட்ட மொழிவேனோ

முழுகு மருமறை முகத்துப் பாட்டி

கொழுநர் குடுமியை யறுத்துப் போட்ட

முதல்வ குகைபடு திருப்பொற் கோட்டு

முனிநாடா

முடுகு முதலையை வரித்துக் கோட்டி

அடியர் தொழமக வறைத்துக் கூட்டி

முறைசெய் தமிழினை விரித்துக் கேட்ட

முதுநீதர்

பழய கடதட முகத்துக் கோட்டு

வழுவை யுரியணி மறைச்சொற் கூட்டு

பரமர் பகிரதி சடைக்குட் சூட்டு

பரமோர்

பணிய அருள்சிவ மயத்தைக் காட்டு

குமர குலமலை யுயர்த்திக் காட்டு

பரிவொ டணிமயில் நடத்திக் காட்டு

பெருமானே.

441

ஆசை நாலுசது ரக்கமல முற்றினெளி

வீசி யோடியிரு பக்கமொடு றச்செல்வளி

ஆவல் கூர மண்மு தற்சலச பொற்சபையு மிந்துவாகை

ஆர மூனுபதி யிற்கொளநி றுத்திவெளி

யாரு சோதிநுறு பத்தினுட னெட்டுஇத

ழாகி யேழுமள விட்டருண விற்பதியின்

விந்துநாத

ஓசை சாலுமொரு சத்தமதி கப்படிக

மோடு கூடியொரு மித்தமுத சித்தியொடு

மோது வேதசர சத்தியடி யுற்றநிரு

நந்தியூடே

ஊமை யேனையொளிர் வித்துனது முத்திபெற

மூல வாசல்வெளி விட்டுனது ரத்திலொளிர்

யோக பேதவகை யெட்டுமிதி லொட்டும்வகை

யின் றுதாராய்

440. தேட்டம் - விருப்பம். பாட்டி - கலைமகள். குடுமியை அறுத்துப்போட்ட என்பது குடுமியை ஆட்டிவைத்த என்னும் பொருளது. கோட்டை முனிந்தவன் - மலையைக் கோபித்து அழித்தவன். முதுநீதர் - பழைய நீதிமான். மறைச்சொல் - கூட்டு பரமர் - மறைமொழி கூறும் மேன்மை யுடையவர். குலமலை - சோலைமலை. உயர்த்திக் காட்டுதல் - மன்னமைப் படுத்தி விளங்குதல்.

441. நாலு சதுரக் கமலம் - மூலாதார கமலம், மண் முதற் கலசம் - சுவாதிட்டான முதல் ஆக்கினை ஈராக உள்ள ஐவகைக் கமலம். இந்து வாசு - சந்திரகாந்தி. மூனுபதி - அக்கினி முதலான மும்மண்டலம்.

வாசி வாணிகனை எக்குதிரை வீற்றுமகிழ்
 வாத ஓரனடி மைக்கொளுக்ரு பைக்கடவுள்
 மாழை ருபன்முக மத்திகை வித்தநுண செங்கையாளி
 வாகு பாதியுறை சத்திகவு ரிக்குதலை
 வாயின் மாதுதுகிர் பச்சைவடி விச்சிவையென்
 மாசு சேரெழு பிறப்பையும் றுத்தவுமை தந்தவாழ்வே
 காசி ராமெசுரம் ரத்னகிரி சர்ப்பகிரி
 ஆருர் வேலுந்தெவர் கச்சிமது ரைப்பறியல்
 காவை மூதுரரு ணக்கிரிதி ருத்தணியல் செந்தில்நாகை
 காழி வேளூர்பழ நிக்கிரிசு றுக்கைதிரு
 நாவ லூர்திருவெ ணைய்ப்பதியின் மிக்கதிசுழ்
 காதல் சோலைவளர் வெற்பிலுறை முத்தர்புகழ்
 தம்பிரானே.

442

இலவிதழ் கோதி நேதி மதகலை யார வார
 இளநகை யாட ஆடி மிகவாதுற்
 றெதிர்வொரு கோர பார ம்ருகமத கோல கால
 இணைமுலை மார்பி லேற மதராசன்
 கலவியி லோடி நீடு வெகுவித தாக போக
 கரணப்ர தாப லீலை மடமாதர்
 கலவியின் மூழ்கி யாழு மிறிதொழி லேனு மீது
 கருதிய ஞான போத மடைவேனோ
 கொலைபுரி காளி சூலி வயிரவி நீலி மோடி
 குவிசகு டாரி யாயி மகமாயி
 குமரிவ ராகி மோகி பகவதி யாதி சோதி
 குணவதி யால லுணி யபிராயி
 பனிகொள்க பாவி யோகி பரமகல் யாணி லோக
 பதிவ்ரதை வேத ஞானி புதல்வோனே
 படையொடு சூரன் மாள முடுகிய சூர தீர
 பழமுதிர் சோலை மேவு பெருமானே.

ஏழும் அளவிட்டு - ஆறு ஆதாரங்களுடன் பிரமரந்திரமும். பிரமரந்திரம் என்பது - உச்சித் துவாரம். இதற்குரிய தலம் - கயிலை. அருணை விற்பதி- துவாத சாந்தத்தானம். உச்சிக்கு மேல் 12 அங்குலத்தில் உள்ளதென எண்ணப்படும் போகத்தானம். இதற்குரிய தலம் மதுரை. அமுத சித்தி - மதி மண்டலத்தினின்றும் பெருகிப் பாயும் கலா அமிர்தப் பேறு. மூல வாசல் - பிரமரந்திரம்.

442. ஆல ஊணி - நஞ்சு உண்டவள். மோடி - தூர்க்கை.

443

கருவாகியெ தாயுத ரத்தினி

ஐருவாகவெ கால்கையு றுப்பொடு

கனிவாய்விழி நாசியு டற்செவி

நரைமாதர்

கையிலேவிழ வேகிய ணைத்துயி

லெனவேமி + மீதுது யிற்றிய

கருதாய்முலை யாரமு தத்தினி

வினிதிகித்

தருதாரமு மாகிய சுற்றமு

நலவாழ்வுநி லாதபொ ருட்பதி

சதமாமிது தானென வற்றுணை

நினையாத

சதுராயுன தாளிணை யைத்தொழ

அறியாதநிர் மூடனை நிற்பு + ம்

தனையோதிடெய்ஞ் ஞானமுறச் செய்வ

தொருநாளே

செருவாயெதி ராமசு ரத்தினர்

தலைமூளைக ளோடுநி ணத்தகை

திமிர்தாதுள பூதக ணத்தொடு

வருபேய்கள்

திருதாவுண வாயுதி ரத்தினை

பலவாய்நரி யோடுகு டித்திட

சிலகூகைகள் தாமுந டித்திட

அடுதீரா

அருமாமறை யோர்கள்து தித்திடு

புகர்வாரண மாதுத ணைத்திக

முளிசேர்குழல் மேவுகு றத்தியை

அணைவோனே

அழகான பொன் மேடையு யர்த்திடு

முகில்தாவிய சோலைவி யப்புறு

அலையாமலை மேவிய பத்தர்கள்

பெருமானே.

444

444

காரணம தாக வந்து

காலனனு காதி சைந்து

நாரணனும் வேதன் முன்பு

ஞானநட மேபு ரிந்து

ஆரமுத மான தந்தி

ஆறுமுக மாறி ரண்டு

புவிமீதே

கதிகாண

தெரியாத

வருவாயே

மணவாளா

விழியோனே

443. நரைமாதர் - மருத்துவச்சிகள். திருதிடுகெனல் - விரைவுக் குறிப்பு. அலை - மிகுதி, ஏமார்தல் - கலங்குதல்.

444. காரணமதாக - ஊழ்வினையின் காரணமாக. தந்தி - தெய்வ யானை அம்மையார்.

சூரர்கிளை மாள வென்ற

கதிர்வேலா

சோலைமலை மேவி நின்ற

பெருமானே.

445

சேரவிட்ட தாங்கள்

சீரசி றக்கு மேனி பசேல் பசே லென

நூபு ரத்தி னோசை கலீர் கலீ ரென

சேர விட்ட தாங்கள் சிவேல் சிவே லென

வருமானார்

சேக ரத்தின் வாலை சிலோர் சிலோர் களு

நூறு லட்ச கோடி மயால் மயால் கொடு

தேடி யொக்க வாடி யையோ வையோ வென படமாதர்

மார்ப டைத்த கோடு பளீர் பளீ ரென

ஏம லித்தெ னுவி பகிர் பகி ரென

மாம சக்கி லாசை யுளோ முளோ மென

நினைவோடி

வாடை பற்று வேளை அடா அடா வென

நீம யக்க மேது சொலாய் சொலா யென

வாரம் வைத்த பாத மிதோ இதோ வென அருள்வாயே

பர தத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்

கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்

பானி றக்க னேசர் குவா குவா கனர்

இளையோனே

பாடன் முக்ய மாதா தமீழ் தமீ ழிறை

மாழ னிக்கு காதி லுணர் வுணர் விடு

பாச மற்ற வேத குரு குரு பர

குமரேசா

போர்மி குத்த சூரன் விடோம் விடோ மென

நேரெ திர்க்க வேலை பமர் பம ரென

போய றுத்த போது குபீர் குபீ ரென

வெகுசோரி

பூமி யுக்க வீசு குகா குகா திகழ்

சோலை வெற்பின் மேவு தெய்வா தெய்வா னைதொள்

பூணி யிச்சை யாறு புயா புயா றுள

பெருமானே.

446

சீலமுள தாயர் தந்தை மாதாமனை யான மைந்தர்

சேருபொரு ளாசை நெஞ்சு

தடுமாறித்

தீமையுறு மாயை கொண்டு வாழ்வுசத மாமி தென்று

தேடினது போக என்று

தெருவூடே

445. வாலை - கட்டிளமைப் பருவம். சேரவிட்ட தாங்கள் - இளை யான தாங்கள். ஏமலித்து - மனக் கலக்கமுற்று, வாரம் - அன்பு; பானு நிறம் - பானிறம் - சூரியன் போன்ற சிவந்த நிறம். கு, ஆகு வாகனர் - சிறுமையைக் காட்டும் பெருச்சாளி வாகனத்தை யுடைபவர், மாதா - அழகு.

வாலவய தான கொங்கை மேரு நுத லான திங்கள்
மாதர்மய லோடு சிந்தை மெலியாமல்
வாழுமயில் மீது வந்து தாளிணைகள் தாழு மென்றன்
மாயவினை தீர அன்பு புரிவாயே

சேலவள நாட னங்கள் ஆரவயல் சூழு மிஞ்சி
சேணிலவு தாவ செம்பொன் மணிமேடை
சேருமம ரேசர் தங்க னூரிதென வாழ்வு கந்த
தீரமிகு சூரை வென்ற திறல்வீரா

ஆலவிட மேவு கண்டர் கோலமுட வீடு மன்று
ளாடல்புரி யீசர் தந்தை களிகூர
ஆனமொழி யேப கர்ந்து சோலைமலை மேவு கந்த
ஆதிமுத லாக வந்த பெருமானே.

447

தலைமயிர் கொக்குக் கொக்கந ரைத்துக்
கலகலெ னப்பற் கட்டது விட்டுத்
தளர்நடை பட்டுத் தத்தடி யிட்டுத் தடுமாறித்
தடிகொடு தத்திக் கக்கல்பெ ருத்திட்
டசனமும் விக்கிச் சத்தியெ டுத்துச்
சளியுமி குத்துப் பித்தமு முற்றிப் பலகாலும்

திலதயி லத்திட் டொக்கவெ ரிக்கத்
திரிபலை சுக்குத் திப்பிலி யிட்டுத்
நெளியவ டித்துற் றுய்த்துடல்செத்திட் டுயிர்போமூன்
திகழ்புகழ் கற்றுச் சொற்கள்ப யிற்றித்
திருவடி யைப்பற் றித்தொழு துற்றுச்
செனனம றுக்கைக் குப்பர முத்திக் கருள்தராய்

கலணைவி சித்துப் பக்கரை யிட்டுப்.
புரவிசெ லுத்திக் கைக்கொடு வெற்பைக்
கடுகந டத்தித் திட்டென எட்டிப் பொருசூரன்
கனபடை கெட்டுத் தட்டற விட்டுத்
திரைகட லுக்குட் புக்கிட எற்றிச்
களிமயி லைச்சித் ரத்திலந டத்திப் பொருகோவே

447. சத்தி - கக்கல், வாந்தி யெடுத்தல். கைக்கொடு வெற்பு-யாணை
திட்டென - விரைவாக. குவிசன் மகள் - தெய்வயாணை. தற்பரம் உற்று -
உள் நினைவை விளக்கி.

குவிசன்ம கட்டுத் தப்பியு மற்றக்

குறவர்ம கட்டுச் சித்தமும் வைத்துக்

குளிர்தினை மெத்தத் தத்துபு னத்திற்

கொடியபொ ருப்பைக் குத்திமு றித்துச்

சமரம்வி னைத்துத் தற்பர முற்றுக்

குலகிரி யிற்புக் குற்றுறை யுகர்ப்

றிரிவோனே

பெருமானே.

448

துடிகொ ணைய்க ளோடு வற்றி

தருண மேனி கோழை துற்ற

இரும லீனை வாத பித்த

துறைக ளோடு வாழ்வு விட்டு

உலக நூல்கள் வாதை யற்று

சுகமு ளாநு பூதி பெற்று

மணுகாமல்

மகிழாமே

உடல்செய் கோர பாழ்வ யிற்றை

றிதமு மூணி னாலு யர்த்தி

யுயிரி னீடு யோக சித்தி

உருவி லாத பாழில் வெட்ட

வெளியி லாடு நாத நிர்த்த

உனது ஞான பாத பத்ம

பெறலாமே

முறுவேனோ

கடிது லாவு வாயு பெற்ற

மகனும் வாலி சேயு மிக்க

மலைகள் போட ஆழி கட்டி

களமு றுனை தேர்நு றுக்கி

தலைக ளாறு நாலு பெற்ற

அவனை வாளி யால டத்தன்

யிகலூர்போய்க்

மருகோனே

முடுகு வீர குர பத்மர்

தலையின் மூளை நீறு பட்டு

முடிவதாக ஆடு நிர்த்த

முனிவர் தேவர் ஞான முற்ற

புனித சோலை மாம லைக்குள்

முருக வேல த்யாகர் பெற்ற

மயில்வீரா

பெருமானே.

449

பாசத் தால்வினை கட்டிய பொட்டிகள்

நேசித் தாரவர் சித்தம ருட்டிகள்

பாரப் பூதர மொத்தத னத்திகள்

மிகவேதான்

பாவத் தால்மெயெடுத்திடு பட்டிகள்
சீவிக் கோதிமு டித்தள கத்திகள்
பார்வைக் கேமய லைத்தரு துட்டிக ளொழியாத

மாசுந் நேறிய பித்தளை யிற்பணி
நீறிட் டேயொளி பற்றவி ளக்கிகள்
மார்பிற் காதினி விட்ட பிலுக்கிகள் அதிமோக

வாய்வித் தாரமு ரைக்கும் பத்திகள்
நேசிக் தாரையு மெத்திவ டிப்பவர்
மாயைக் கேமனம் வைத்தத னுட்டின மலைவேனோ

தேசிக் கானக முற்றதி கைப்புன
மேவிக் காவல்க வட்கல்கு முற்றுவள்
தேப் பாதகு றப்பெண்ம கிழ்ச்சிகொள் மணவாளா

தேடிப் பாடிய சொற்புல வர்க்கித
மாகத் தூதுசெ லத்தரில் கற்பக
தேவர்க் காதிதி ருப்புக லிப்பதி வருவோனே

ஆசித் தார்மன திற்புகு முத்தம
கூடற் கேவைகை யிற்கரை கட்டிட
ஆளொப் பாயுதிர் பிட்டமு துக்கடி படுவோனோ

டாரத் தோடகி லுற்றத ருக்குல
மேகத் தோடொரு மித்துநெ ருக்கிய
ஆதிச் சோலைம லைப்பதி யின்றிகழ் பெருமாளே.

450

மலரணை ததும்ப மேக குழல்முடி சரிந்து வீழ
மணபரி மளங்கள் வேர்வை யதனோடே

வழிபட இடங்க னூட பிறைநுதல் புரண்டு மாழ்க
வணைகலை நெகிழ்ந்து போக இளநீரின்

முலையினை ததும்ப நூலின் வகிரிடை சுழன்று வாட
முகமுகமொ டொன்ற பாய லதனூடே

முதுமயல் கலந்து மூழ்கி மகிழ்கினும் அலங்க ளாடு
முடிவடிவொ டங்கை வேலு மறவேனோ

சிலை நுத லிளம்பெண் மோகி சடையழகி யெந்தை பாதி
திகழ்மர கதம்பொன் மேனி யுமைபாலா

சிறுநகை புரிந்து சூர் கிரிகட லெரிந்து போக
திகழயி லெறிந்த ஞான முருகோனே

கொலைமிக பயின்ற வேடர் மகள்வளி மணந்த தோள
குணவலர் கடம்ப மாலை யணிமார்பா
கொடிமின லடைந்த சோதி மழகதிர் தவழ்ந்த ஞான
குலகிரி மகிழ்ந்து மேவு பெருமானே.

451 புனையம்

வாதினை யடர்ந்த வேல்விழியர் தங்கள்
மாயம தொழிந்து தெளியேனே
மாமலர்கள் கொண்டு மாலைகள் புனைந்து பணியேனே
மாபத மணிந்து
ஆதியொடு மந்த மாகிய நலங்கள் தெரியேனே
ஆறுமுக மேன்று தெரியேனே
ஆனதனி மந்தர் ரூபநிலை கொண்ட தறியேனே
தாடுமயி லென்ப
நாதமொடு விந்து வானவுடல் கொண்டு திரிவேனே
நானில மலைந்து
நாகமணி கின்ற நாதநிலை கண்டு தொழுகேனே
நாடியதில் நின்ற
சோதியுணர் கின்ற வாழ்வுசிவ மென்ற எனையாள்வாய்
சோகமது தந்து பெருமானே.
சூரர்குலம் வென்று வாகையொடு சென்று
சோலைமலை நின்ற

452

வாரண முகங்கி ழிந்து விழவு மரும்ப லர்ந்து முடிசாய
மால்வரை யசைந்த நங்கள்
வாளகிரி யண்ட ரண்ட கோளமுற நின்றெழுந்து நிலைபேரப்
மாதவ மறந்து றந்து
பூரண குடங்க டிந்து சேதகள பம்பு னைந்து மடவார்தம்
பூசலை விரும்பு கொங்கை
போக சயனந் தவிர்ந்து னாடக பதம்ப னிந்து தொருநாளே
பூசனைசெய் தொண்ட னென்ப

451. சோகம் - அதுநான். சோகம் பாவனை - சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் ஒன்று எனப் பாவித்தல்.

452. நாபுரம் இரங்கு கங்கை - பழமுதிர் சோலையில் உள்ள சிலம்பாறு. கொங்கைகளுக்கு யானை முகம், தாமரை அரும்பு, பெரியமலை முதலியன உவமையாக மாட்டா என்பது கருத்து.

ஆரண முழங்கு கின்ற ஆயிர மடந்த வங்கள்
 ஆகுதி யிடங்கள் பொங்கு நிறைவீதி
 ஆயிர முகங்கள் கொண்ட நூபுர மிரங்கு கங்கை
 யாரமர வந்த லம்பு துறைசேரத்
 தோரண மலங்கு துங்க கோபுர நெருங்கு கின்ற
 சூழ்மணிபொன் மண்ட பங்கள் ரவிபோலச்
 சோதியின் மிகுந்த செம்பொன் மாளிகை விளங்கு கின்ற
 சோலைமலை வந்து கந்த பெருமாளே.

453

வார்குழையை யெட்டி வேளினை மருட்டி
 மாயநம னுக்கு முறவாகி
 மாதவம ழித்து லீலைகள் மிகுத்து
 மாவடுவை யொத்த விழிமாதர்
 சீருட னழைத்து வாய்கனிவு வைத்து
 தேனித ழுளித்து அனுபோக
 சேர்வைதனை யுற்று மோசம்வினை வித்து
 சீர்மைகெட வைப்ப ருறவாமோ
 வாரினை யறுத்து மேருவை மறித்து
 மாகனக மொத்த குடமாகி
 வாரவனை வைத்து மாலனித முற்று
 மாலைகளு மொய்த்த தனமாது
 தோரணி புயத்தி யோகினி சமர்த்தி
 தோகையுமை பெற்ற புதல்வோனே
 சூர்கினை மடித்து வேல்கர மெடுத்து
 சோலைமலை யுற்ற பெருமாளே.

454

வீரமத னூல்வி ளம்பு போகமட மாதர் தங்கள்
 வேல்விழியி னான்ம யங்கி புவியீதே
 விசகையி னாவி தங்கள் பேசுமவர் வாயி தஞ்சொல்
 வேலைசெய்து மால்மி குந்து விரகாகிப்
 பாரவச மான வங்க னீடுபொருள் போன பின்பு
 பாதகனு மாகி நின்று பதையாமல்

453. தோர் - தோரை, அணி வடம். வார அனை வைத்து - அன்
 பாடிய ஆதரவை வைத்து, லளிதம் - அழகு.

பாகம்வர சேர அன்பு நீபமலர் சூடு தண்டை
பாதமலர் நாடி யென்று

பணிவேனோ

பூரணமதான திங்கள் சூடுமர னூரி டங்கொள்
பூவையரு ளால்வ ளர்ந்த

முருகோனே

பூவுல கெலாம டங்க வோரடியி னுல ளந்த
பூவைவடி வாறு சுந்த

மருகோனே

சூரர்கிளை யேத டிந்து பாரமுடி யேய ரிந்து
தூள்கள்பட நீறு கண்ட

வடிவேலா

சோலைதனி லேப றந்து லாவுமயி லேறி வந்து
சோலைமலை மேல மர்ந்த

பெருமானே.

ஆறு திருப்பதி

455

அலைகடல் நிகராடிய விழிகொடு வலைவீசிகள்
அபகட மகபாவிகள்

விரகாலே

அதிவித மதராயத நிதமொழி பலகூறிகள்
அசடரொ டுறவாடிகள்

அநியாயக்

கலைபகர் விலைமாதர்கள் இளைஞர்கள் குடிகேடிகள்
கருதிடு கொடியாருட

னினிதாகக்

கனதன முலைமேல்விழு கபடனை நிருமூடனை
கழனினை பெறவேயினி

யருள்வாயே

அலைபுனல் தலைசூடிய பசுபதி மகனாகிய
அறுமுக வடிவே அருள்

குருநாதா

அசுரர்கள் குடியேகெட அமரர்கள் பதியேபெற
அதிரிடும் வடிவேவ்விடு

மதிசூரா

தலையய னறியாவொரு சிவகுரு பரனேயென
தரணியி லடியார்கண

நினைவாகா

சகலமு முதலாகிய அறுபதி நிலைமேவிய
தடமயில் தனிஸேறிய

பெருமானே.

454. பாகம் - பரி பக்குவம். பூரணமதான திங்கள் - தேயாது வளராது இருக்கும் திங்கள்.

455. அபகடம் - வஞ்சகம். அதவித - அத அநீத - அதம் - தாழ்வு. சிவகுருபரன் - சிவனுக்குக் குருபரன். நினை + வாகா = நினைக்கின்ற அழகனே. அறு பதி - ஆறு பதிகள்.

பஞ்சபூதவணனி 456

ஈனமிகுத் துளபிறவி
யானுமுனக் கடிமையென
ஞான அருட் டனையருளி
நாணமகற் றியகருணை
தானதவத் தினின்மிகுதி
சாரதியுத் தமிழுணைவ
ஆனதிருப் பதிகமரு
ஆறுதிருப் பதியில்வளர்

யணுகாதே
வகையாக
வினைதீர
புரிவாயே
பெறுவோனே
முருகோனே
ளினையோனே
பெருமானே.

பஞ்ச பூத தலங்கள்

(ஐந்து மூலப்பொருள் திருணர்கள்)

க. காஞ்சீபுரம் (மண்)

457

இருக்கோன்

அதிமதங் கக்கப் பக்கமு கக்குஞ்

சரிதனந் தைக்கச் சிக்கென நெக்கங்

கணைதருஞ் செச்சைப் பொற்புய னத்தன்

குறவானர்

அடவியந் தத்தைக் கெய்த்துரு கிச்சென்

றடிபணிந் திட்டப் பட்டும யற்கொண்

டயர்பவன் சத்திக் கைத்தல னித்தன்

குமரேசன்

துதிசெயும் சுத்தப் பத்தியர் துக்கங்

களைபவன் பச்சைப் பட்சிந டத்துந்

துணைவனென் றர்ச்சித் திச்சை தணித்துன்

புகழ்பாடிச்

சுருதியின் கொத்துப் பத்தியு முற்றுந்

துரியமுந் தப்பித் தத்வம னைத்துந்

தொலையுமந் தத்துக் கப்புற நிற்கும்

படிபாராய்

கதிபொருந் தக்கற் பித்துந டத்துங்

கனல்தலம் புக்குச் சக்ரமெ டுக்குங்

கடவுளும் பத்மத் தச்சனு முட்கும்

படிமோதிக்

456. நாணம் என்னும் விலங்கை விலக்கும் உனது கருணையைத் தந்து அருள்வாய். அன்பர்கள் தான மும் தவமும் உன்னைக் குறித்தே செய்யும்படி சிறந்துவிளங்குபவன். சாரதி - கலைமகள். கலைமகளுக்கு உதவிசெய்பவன்.

457. மதம் - மகிழ்ச்சி. பக்கம் - அன்பு (பட்சம்). தத்தை - கிளி. இங்கு வள்ளியைக் குறித்தது. எய்த்து - இளைத்து. இட்டப்பட்டு - விரும்பி. துரியநிலை - தன்மயநிலை. பனவி - கலைமகள் (பார்ப்பணி).

சுதிரவன் பற்குற் றிக்குயி லைத்தின்
சிறகரிந் தெட்டுத் திக்குர்வ குக்குங்
கடகமுந் தட்டுப் பட்டொழி யக்கொன் றபிராமி

பதிவ்ரதம் பற்றப் பெற்றம கப்பெண்
பரிவொழிந் தக்கிக் குட்படு தக்கன்
பரிபவம் பட்டுக் கெட்டொழி யத்தன் செவிபோயப்
பனவிபங் கப்பட் டப்படி வெட்கும்
படிமுனிந் தற்றைக் கொற்றம்வி னைக்கும்
பரமர்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

458

அயிலப்புக் கயலப்புத் தலைமெச்சுற் பலநச்சுக்
கணுரத்தைக் கனவெற்புத் தனமேகம்
அளகக்கொத் தெனவொப்பிப் புளுகிச்சொற் பலகற்பித்
திளகிக்கற் புளநெக்குத் தடுமாறித்
துயில்விட்டுச் செயல்விட்டுத் துயர்வுற்றுக் கயர்வுற்றுத்
தொடியர்க்கிப் படியெய்த்துச் சுழலாதே
சுருதிப்பொற் பொருள்செக்கர்க் குரவிட்டுத் தமர்பற்றித்
தொழுசெச்சைக் கழல்பற்றிப் பணிவேனோ
புயலத்தைக் குயில்தத்தைக் கிளைப்புக்குத் தொளைபச்சைப்
புனமுத்தைப் புணர்சித்ரப் புயவிரா
புரவிக்கொட் பிரதற்றத் திருள்திக்கிப் படிமட்கப்
புகல்பொற்குக் குடவெற்றிக் கொடியோனே
கயிலச்சுத் தரதந்துச் சயிலந்துத் தரநிற்கக்
கரணிச்சித் தருள்கச்சிப் பதியோனே
கடலிற்கொக் கடல்கெட்டுக் கரமுட்கத் தரமுட்கப்
பொருசத்திக் கரசொக்கப் பெருமானே.

459

அரியயன் புட்பிக் கக்குழு மிக்கொண்
டமரர்வந் திக்கத் தட்டுரு வச்சென்
றவுணரங் கத்தைக் குத்திமு றித்தங் கொருகோடி
அலகைநின் றெடுத்தித் தித்தி யறுத்தும்
பலவியங் கொட்டச் சக்கடி கற்றந்
தரியுடன் பற்றிக் குச்சரி மெச்சும் படிபாடிப்

458. அப்புத்தலை - நீருக்கு இருப்பிடமான கடல். உக்கு - மெலிந்து.
புயலத்தை - மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்ட தலைவி - தேவயானை.

பரிமுகங் கக்கச் செக்கண் விழித்தும்
 பரிவுகொண் டெட்டுத் திக்கையு டைத்தும்
 படுகளம் புக்குத் தொக்கு நடிக்கும் படிமோதிப்
 படைபொருஞ் சத்திப் பத்ம நினைத்துஞ்
 சரவணன் கச்சிப் பொற்ப னெனப்பின்
 பரவியுஞ் சித்தத் துக்கு வரத்தொண் டடைவேனோ

பெரியதண் செச்சைக் கச்சணி வெற்பும்
 சிறியவஞ் சிக்கொத் தெய்த்த நுகுப்பும்
 ப்ரிதியொழிந் தொக்கக் கைக்கிளை துத்தங் குரலாதி
 பிரிவில்கண் டிக்கப் பட்ட வருட்டும்
 கமுகமுஞ் சிற்பச் சித்ர முருக்கும்
 பிரதியன் டத்தைப் பெற்றருள் சிற்றுந் தியும்நீலக்

கரியகொண் டற்கொப் பித்த கதுப்புந்
 திலைமுஞ் செப்பொற் பட்டமு முத்தின்
 கனவடங் கட்டப் பட்ட கழுத்துந் திருவான
 கருணையுஞ் சுத்தப் பச்சை வனப்புந்
 கருதுமன் பர்க்குச் சித்தி யளிக்குங்
 கவுரியம் பைக்குப் புத்ர எவர்க்கும் பெருமானே.

மேளபவதி 460

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
 அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
 அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழ்ந்து
 அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடிச்

சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து
 தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
 திரியுமார்க் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து
 தெளியமோ ட்சத்தை யென்று அருள்வாயே

இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து
 இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தன்
 இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு னைந்த
 இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ ளுடையோனே

459. புட்பிக்க - வாய் திறந்து தமது குறைகளைக் கூற. அலகை - பேய். அந்தரி - தூர்க்கை. குச்சரி - ஒருவகை இசை. பவுரி - சுழன் றுடுதல். சந்திப்பம்மம் - சத்தி வேலையேந்தும் தாமரை போன்ற திருக்கை.

460. பேய்க்கத்தர் - பேய் போன்ற செயலுடையார். அவலர் - வீணர்.

குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
 குருவியோட் டித்தி ரித்த தவமானைக்
 குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
 குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

461

அற்றைக் கிரைதேடி;
 பற்றித் தவியாத;
 வெற்றிக் கதிர்வேலா;
 கற்றுற் றுணர்போதா;
 அத்தத் திலுமாசை
 பற்றைப் பெறுவேனோ
 வெற்பைத் தொனைசீலா
 கச்சிப் பெருமானே.

462

அற்றைக் கற்றைக் கொப்பித் தொப்பித்
 தத்தத் தத்தத் தருவோர்தாள்
 அர்ச்சித் திச்சித் தக்கத் தக்கத்
 தொக்குத் திக்குத் குடில்பேணிச்
 செற்றைப் புற்சொற் கற்றுக் கற்றுச்
 செத்துச் செத்துப் பிறவாதே
 செப்பச் செப்பப் பச்சைப் பச்சைச்
 செச்சைச் செச்சைக் கழல்தாராய்
 துற்றுப் பிற்புக் குற்றக் கொக்கைத்
 துட்கத் திட்கப் பொருமவேலா
 சுத்தப் பத்திச் சித்ரச் சொர்க்கச்
 சொர்க்கத் தத்தைக் கினியோனே
 கற்றைப் பொற்றைப் பற்றக் குத்திக்
 கத்தக் கத்தக் களைவோனே
 கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்
 கச்சிச் சொக்கப் பெருமானே.

463

இதத்துப்பற் றிதழ்த்துப்பற் றிருட்பொக்கக் கருத்திட்டத்
 தியக்கத்திற் றியக்குற்றுச் சுழலாதே
 எலுப்புச் சுக்நிலக்கத்தத் தடித்தொக்குக் கடத்தைப்பெற்
 றெடுத்துப்பற் றடுத்தற்பத் துழலாதே

461. அத்தம் - பொருள். வெற்பு - கிரவுஞ்சமலை.

462. ஒப்பித்து - ஒப்பனை செய்து கொண்டு. அத்தம் - பொருள், பயன். அக்கம் - கண். துட்க - அஞ்ச. திட்க - திடுக்கிட.

சுதத்தத்தச் சுதத்தத்தப் பதத்தர்க்குற் றவற்றைச்சொற்
 றுவக்கிற்பட் டவத்தைப்பட் டயராதே
 துணைச்செப்பத் தலர்க்கொத்துற் பலச்செச்சைத்
 தொடைப்பத்திக்
 கடப்பப்பொற் கழற்செப்பித் தொழுவேனோ
 கொதித்துக்குத் திரக்கொக்கைச் சதித்துப்பற் றிகைக்குட்பொற்
 குலத்தைக்குத் திரத்தைக்குத் தியவேலா
 குறத்தத்தைக் கறத்தத்திக் குழுத்தத்தத் தமொக்கிக்குக்
 குலத்துக்குக் குடக்கொற்றக் கொடியோனே
 கதச்சுத்தச் சுதைச்சித்ரக் களிற்றுக்கொற் றவற்குக்கற்
 பகச்சொர்க்கப் புரப்பொற்பைப் புரிவோனே
 கடுக்கைக்கட் செவிக்கற்றைச் சடைப்பக்கக் கொடிக்கற்புக்
 கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.

464

இறைச்சிப்பற் றிரத்தத்திட் டிசைக்கொக்கப் பரப்பப்பட்
 டெலுப்புக்கட் டனாச்சுற்றிச் சுவர்கோலி
 எடுத்துச்செப் பெனக்கட்டிப் புதுக்குப்புத் தகத்திற்புக்
 கெனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனுமாசைச்
 சிறைக்கொத்திப் பிறப்பிற்பட் டறக்கச்சொப் பனத்துற்றுத்
 திகைக்கப்பட் டவத்தைப்பட் டமுலாதுன்
 திருப்பம்மந் திரத்தைப்பற் றுகைக்குச்சித் திரத்தைச்சொற்
 றிதக்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித் திரிவேனோ
 பிறைச்செக்கர்ப் புரைக்கொத்துச்
 சடைப்பச்சைக் கொடிக்கிச்சைப்
 பிறக்குற்றத் திருப்பக்கச் சிவநாதர்
 பெருக்கப்புத் தடக்கைக்கற்
 பகத்தொப்பைக் கணத்துக்குப்
 பிரச்சித்தக் கொடிக்குட்க் கொடியோனே

463. இதற் துப்பு - வாயிதழின் ஊறலை நுகர்தல். கடம் - உடம்பு. சுத தத்தத் சுதத் அத்த பதத்தர் - அந்தந்த சத்தத்துக்கும் சுத்தமாகிய அர்த்தம் விசாரிக்கும் இலக்கணிகள்.

464. புத்தகம் - புதிய வீடு. மறுபடியும் பிறந்து உடலிற் புகுதல். கற்பகத் தொப்பை கணம் - விநாயகரது வயிறு போலப் பருத்த தொப்பையை யுடைய பூதகணம்.

பறைக்கொட்டிக் களைச்சுற்றக் குறட்செக்கட் கணத்திற்குப்
 பலிக்குப்பச் சுடற்குத்திப் பகிர்வேலா
 பணப்பத்திக் கணத்துத்திப் படுக்கைக்கச் சபத்திச்சைப்
 படுக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.

465

எனக்குச்சற் றுனக்குச்சற் றெனக்கத்தத் தவர்க்கிச்சைப்
 பொருட்பொற்றட் டிடிக்கைக்குக் குடில்மாயம்
 எனக்கட்டைக் கிடைப்பட்டிட் டனற்குட்டிட் டடக்கைக்குப்
 பிறக்கைக்குத் தலத்திற்புக் கிடியாமுன்
 தினைக்குட்சித் திரக்கொச்சைக் குறத்தத்தைத் தனத்தைப்பொற்
 பெறச்செச்சைப் புயத்தொப்பித் தணிவோனே
 செருக்கிச்சற் றுறுக்கிச்சொற் பிரட்டத்துட் டரைத்தப்பித்
 திரட்டப்பிக் கழற்செப்பத் திறல்தாராய்

பனைக்கைக்கொக் களைத்தட்டுப் படக்குத்திப் படச்சற்பப்
 பணத்துட்கக் கடற்றுட்கப் பொருமவேலா
 பரப்பற்றுச் சுருக்கற்றுப் பதைப்பற்றுத் திகைப்பற்றுப்
 பலிப்பப்பத் தருக்கொப்பித் தருள்வாழ்வே

கனிக்குத்திக் களைத்துச்சற் றிடப்பச்சைக் கனப்பட்சிக்
 கிடைப்புக்குக் களிப்புக்குத் திரிவோனே
 கலிக்கொப்பிற் சலிப்பற்றுக் கதிக்கொத்திட் டெழிற்சத்திக்
 கடற்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.

466

கச்சிட் டணிமுலை தைச்சிட் டுருவிய
 மச்சக் கொடிமதன் மலராலுங்
 கச்சைக் கலைமதி நச்சுக் கடலிடை
 அச்சப் படவெழு மதனாலும்

பிச்சற் றிவளுள மெய்ச்சுத் தளர்வது
 சொச்சத் தரமல இனிதான
 பிச்சிப் புதுமலர் வைச்சுச் சொருகிய
 செச்சைத் தொடையது தரவேணும்

465. அத்தத்தவர் - பொருட் பெண்டிர் - குக்குடில் - சிறுமை
 வாய்ந்த குடிலாகிய உடல். கு - சிறுமை. பனைக்கைக் கொக்கன் -
 தாருகாசுரன். யானையின் துதிக்கை போன்ற நீண்ட கையைக் கொண்
 டிருந்த கொக்கின் குணமுடையவனாகிய தாருகாசுரன்.

பச்சைத் திருவுமை யிச்சித் தருளிய
கச்சிப் பதிதனி

லுறைவோனே

பற்றிப் பணிபவர் குற்றப் பகைகெட
உற்றுப் பொரவல

கதிர்வேலா

இச்சித் தழுவிய கொச்சைக் குறமகள்
மெச்சித் தழுவி

திருமார்பா

எட்டுக் குலகிரி முட்டப் பொடிபட
வெட்டித் துணிசெய்த

பெருமானே.

467

கடத்தைப்பற் றெனப்பற்றிக்

கருத்துற்றுக் களித்திட்டுக்

கயற்குட்பொற் பிணைச்சித்தர்த்

தனமாதர்

கலைக்குட்பட் டறக்கத்திச்

சலித்துக்கட் டனைச்சொற்பொய்த்

திரைக்குட்பட் டறச்செத்தித்

டுயிர்போனான்

எடுத்துக்கொட் டிடக்கட்டைப்

படத்தெட்டத் தணற்றட்டக்

கொளுத்திச்சுற் றவர்ப்பற்றற்

றவர்போமுன்

இணக்கிப்பத் திமைச்செச்சைப்

பதத்தைப்பற் றுகைக்குச்சொற்

றமிழ்க்கொற்றப் புகழ்ச்செப்பித்

திரிவேனே

அடைத்திட்டுப் புடைத்துப்பொற்

பதச்சொர்க்கத் தனைச்சுற்றிட்

டலைப்புப்பற் றெனச்சொற்றிட்

டறுகுரை

அடித்துச்செற் றிடித்துப் பொட்

டெழப் பொர்ப்புப் படக்குத்திட்

டலைத்துச்சுற் றலைத்தெற்றுக்

கடல்மாயப்

படைத்திட்டுப் படிக்குட்செற் றடப்புக்குக் கதத்துக்கக்

கயிற்கொக்கைப் படக்குத்திப்

பொருவோனே

புனத்திற்பொற் குறத்திக்குப் புணர்க்கொத்தப் பசப்பெத்திப்

புணர்க்கச்சிப் பதிச்சொக்கப்

பெருமானே.

466. கச்சைக் கலைமதி - குறை பொருந்திய கலைத்திங்கள்.

467. கடம் - குடம். மாதர் கலைக்குட்பட்டு - மதன கலையில் நெஞ்சைப் பறிகொடுத்து. பொர்ப்பு - பொருப்பு. கயில் - பிடர் - கழுத் தின் பின்புறம்.

468

கமலரு சோகாம்பர முடிநடு வேய்பூங்கனை
 கலகமர் வாய்தோய்ந்தம ளியின்மீதே
 களையற மீதுர்ந்தெழு மதனவி டாய்போம்படி
 கனவிய வாரேந்தி இளநீர்தோய்த்
 தெமதுயிர் நீலாஞ்சன மதர்விழி யால்வாங்கிய
 இவளுடன் மால்கூர்ந்திடு மதுபோகம்
 இனிவிட வேதாந்தப ரமசுக விடாம்பொருள்
 இதவிய பாதாம்புய மருள்வாயே
 அமகர ஆசாம்பர அதுகர ஏகாம்பர
 அதுலன நீலாம்பர மறியாத
 அநகர நாளாங்கிதர் தமையுமை யாள்சேர்ந்தருள்
 அறமுறு சீகாஞ்சியி றுறைவோனே
 விமலகி ராதாங்கனை தனகிரி தோய்காங்கெய
 வெடிபடு தேவேந்திர னகர்வாழ
 விரிகடல் தீமூண்டிட நிசிரசர் வேர்மாண்டிட
 வினையற வேல்வாங்கிய பெருமானே.

469

கருப்பற்றிப் பருத்தொக்கத் தரைக்குற்றிட் டுருப்பெற்றுக்
 கருத்திற்குட் பொருட்பட்டுப் பயில்காலங்
 கணக்கிட்டுப் பிணக்கிட்டுக் கதித்திட்டுக் கொதித்திட்டுக்
 கயிற்றிட்டுப் பிடித்திட்டுச் சமனுவ
 பெருக்கப்படுத்தி யிற்பட்டுப் புடைத்துக்கக் கிளைப்பிற்பொய்ப்
 பிணத்தைச்சுட் டகத்திற்புக் களைவோரும்
 பிறத்தற்சுற் றமுற்றுற்றிட் டழைத்துத்தொக் கறக்கத்துப்
 பிறப்புப்பற் றறச்செச்சைக் கழல்தாராய்
 பொருப்புக்கர்ப் புரக்கச்சுத் தனப்பொற்புத் தினைப்பச்சைப்
 புனக்கொச்சைக் குறத்தத்தைக் கினியோனே

468. அம்பரம் - மா. நீலாஞ்சனம் - கரிய மை. அதுகர - அது என்று அஃறிணை நிலையில் போற்றப்படக் கூடியவனே. அதுல - ஒப்பில் லாதவனே.

469. கருப்பற்றிப் பருத்து - கருவாகி முதிர்ந்து. சமன் - எமன். பொருப்புக் கர்ப்புரக் கச்சுத் தனம் - மலை போன்றதும் பச்சைக் கருப்பூரம் இரவிக்கை ஆடியவற்றை அணிந்ததுமான கொங்கை.

புரத்தைச்சுட் டெரித்துப்பற் றலர்க்குப்பொற்

பதத்துய்ப்பைப்

புணர்த்தப்பித் தனைக்கற்பித்

தருள்வோனே

செருக்கக்குக் கரைக்குத்திச் செருப்புக்குப் பிடித்தெற்றிச்

சினத்திட்டுச் சிதைத்திட்டுப்

பொரும்வீரா

திருத்தத்திற் புகற்சுத்தத் தமிழ்ச்செப்புத் த்ரயச்சித்ரத்

திருக்கச்சிப் பதிச் சொக்கப்

பெருமானே.

470

கரும மானபி றப்பற வொருகதி

காணு தெய்த்துத்

தடுமாறுங்

கலக காரண துற்குண சமயிகள்

நானு வர்க்கக்

கலைநூலின்

வரும நேகவி கற்பவி பரிதம

தோபா வத்துக்

கரிதாய

மவுன பூரித் சத்திய வடிவினை

மாயா மற்குப்

புகல்வாயே

தரும வீம அருச்சுன நகுலச

காதே வர்க்குப்

புகலாகிச்

சமர பூமியில் விக்ரம வளைகொடு

நாளோர் பத்தெட்

டினிலாளுங்

குரும கீதல முட்பட வுளமது

கோடா மற்சத்

ரியர்மானக்

குலவு தேர்கட வச்சுதன் மருககு

மாரா கச்சிப்

பெருமானே.

471

கலகலெ னப்பொற் சேந்த நூபுர

பரிபுர மொத்தித் தாந்த இமென

கரமல ரச்சிற் ரூந்தொ மாடிய

பொறியார்பைங்

கடித்த முற்றுக் காந்த ளாமென

இடைபிடி பட்டுச் சேர்ந்த ஆவிலை

கனதன பொற்பிட் டோங்கு மார்பொடு

வடமாடச்

சலசல சச்சச் சேங்கை பூண்வளை

பரிமள பச்சைச் சேர்ந்து லாவிய

சலசமு கத்துச் சார்ந்த வாள்விழி

சுழலாடத்

470. விக்ரம வளை - வெற்றிச் சங்கு.

தரளந கைப்பித் தாம்ப லாரிதழ்
குலமுகி லொத்திட் டாய்ந்த வோதியர்
சரசமு ரைத்துச் சேர்ந்த தூவைய

ருறவாமோ

திலை முகப்பொற் காந்தி மாதுமை
யெனையருள் வைத்திட் டாண்ட நாயகி
சிவனுரு வத்திற் சேர்ந்த பார்வதி

சிவகாமி

திரிபுவ னத்தைக் காண்ட நாடகி
குமரி சுகத்தைப் பூண்ட காரணி
சிவைசுடர் சத்திச் சாம்பவீ அமை

யருள்பாலா

அலகை யிரத்தத் தோங்கி மூழ்கிட
நரிகழு குப்பிச் சேர்ந்து வாயிட
அசுரர் குலத்தைக் காய்ந்த வேல்கர
அமரர் மகட்குப் போந்த மால்கொளும்
விபுத குறத்திக் காண்ட வாதின
மழகு சிறக்கக் காஞ்சி மேவிய

முடையோனே

பெருமாளே.

472

கறுக்கப்பற் றுவர்ப்பிட்டுச் சிரித்துச்சற் றுறுக்கிக்கட்
பிறக்கிட்டுப் படக்கற்பித் தினைஞோர்தங்
கழுத்தைச்சிக் கெனக்கட்டித் தனச்செப்புப் படக்குத்திட்
டுருக்கிக்கற் பழிக்கப் பொற் பெருகாதல்

புறப்பட்டுக் களிக்கக்கற் புரத்தைப்பிட் டரக்கிப்பொற்
பணிக்கட்டிற் புறத்துற்றுப் புணர்மாதர்
பொருத்தத்தைத் தவிர்த்துச்சற் றிரட்சித்துப் புரப்பப்பொற்
பதத்தைப்பெற் றிருக்கைக்குப் பெறுவேனோ

திறற்கொக்கைப் படக்குத்திச் செருக்கிக்கொக் கரித்துச்சக்
கரிக்குப்புத் திரற்குற்றுத் தனைபூணச்

சினத்துப்பொற் பொருப்பைப்பொட்
டெழுத்தித்திக் கிரித்துப்புத்
திரத்தத்திற் சிரித்துற்றுப் பலபேய்கள்

பறிக்கப்பச் சிறைச்சிக்கட் கறிக்குப்பைச் சிரச்சிக்குப்
பரப்பொய்க்கட் டறப்புக்குப் பொருதோனே

471. நூபுரம் - பாத கிண்கிணி. பரிபுரம் - பாதச் சிலம்பு. கடிதடம் - அல்குல். கலசம் - தாமரை. அலகை - பேய்.

472. கற்பு - மனவுறுதி. கற்புரத்தைப் பிட்டரங்கி - பச்சைக் கருப் பூரத்தைப் பொடி செய்து தூவி. சக்கரி - திருமால். சக்கரி புத்திரன் - பிரமன், பொற் பொருப்பு - கிரவுஞ்சமலை. திக்கரித்து - சிந்தித்து.

பணிச்செச்சைத் தொடைச்சித்ரப் புயத்துக்ரப் படைச்சத்திப்
படைக்கச்சிப் பதிச்சொக்கப் பெருமானே.

473

கலையிலங் குக்ரச் சத்தி தரிக்குஞ்
சரவணன் சித்தத் துக்கு ளொளிக்கும்
கரவடன் கொற்றக் குக்குட வத்தன் தனிவீரக்
கழலிடும் பத்மக் கட்செவி வெற்பன்
பழறிமன் கச்சிக் கொற்றவன் மற்றுங்
கடகவஞ் சிக்குக் கர்த்த ளெனச்செந் தமிழ்பாடிக்

குறையிலன் புற்றுக் குற்ற மறுக்கும்
பொறைகள்நந் தற்பப் புத்தியை விட்டென்
குணமடங் கக்கெட் டுக்குண மற்றென் நிலதான
குணமடைந் தெப்பற் றுக்களு மற்றுங்
குறியொடுஞ் சுத்தப் பத்த ரிருக்குங்
குருபதஞ் சித்திக் கைக்கருள் சற்றுங் கிடையாதோ

பிறைகரந் தைக்கொத் துப்பணி மத்தந்
தலையெலும் பப்புக் கொக்கிற கக்கம்
பிரமனன் றெட்டற் கற்றதி ருக்கொன் றையும்வேணிப்
பிறவுநின் றெக்கத் தொக்கு மணக்குஞ்
சரணியம் பத்மக் கைக்கொடி முக்கண்
பெறுகரும் பத்தக் கத்தருள் தற்பங் கயவாவி

திறைகொளுஞ் சித்ரக் குத்து முலைக்கொம்
பறியுமந் தத்தைக் கைக்கக மொய்க்குந்
தீர்புரைசெம் பட்டுக் கட்டு நுசுப்பின் திருவான
தெரிவையந் துர்க்கிச் சத்தி யெவர்க்குந்
தெரிவருஞ் சுத்தப் பச்சை நிறப்பெண்
சிறுவதொண் டர்க்குச் சித்தியளிக்கும் பெருமானே.

474

கனகதம் பத்தைச் செச்சையை மெச்சங்
கடகசங் கத்துப் பொற்புய வெற்பன்
கடளுள்வஞ் சித்துப் புக்கதொர் கொக்கும் பொடியாகக்

473. சித்தத்துள் ஒளிக்கும் கரவடன் - உள்ளத்துள் மலைந்து நிற்கும்
களின். குக்குட அத்தன் - கோழிக் கொடி யேந்திய தலைவன். கட்செவி
வெற்பு - திருச்செங்கோட்டுமலை. கடகவஞ்சி - கைவளை யணிந்த வஞ்சிக்
கொடி போன்ற வள்ளி. பொறைகள் நந்த - பொறுமையாதி நற்குணங்கள்
வளர்.

கறுவுசெஞ் சத்திப் பத்மக ரத்தன்
 குமரனென் றர்ச்சித் தப்படி செப்புங்
 கவிமொழிந் தத்தைக் கற்றற வுற்றும் புனியோர்போய்

குளகியுங் கைக்குக் கற்பக மொப்பென்
 றனகனென் றிச்சைப் பட்டத ளிக்குங்
 குமணனென் றெப்பித் தித்தனை பட்டிங் கிரவான
 குருடுகொண் டத்தச் சத்தம் னைத்துந்
 திருடியுஞ் சொற்குக் தக்கதொ டுத்துங்
 குலவியுங் கத்தப் பட்டக லக்கந் தெளியாதோ

சனகனன் புற்றுப் பெற்றம டப்பெண்
 தனிபெருங் கற்புச் சக்ரந டத்துந்
 தகையிலங் கைச்சுற் றத்தைமு முத்துஞ் சுடவேவெஞ்
 சமரசன் டக்கொற் றத்தவ ரக்கன்
 கதிர்விடும் பத்துக் கொத்துமு டிக்குந்
 தனியொரம் பைத்தொட் டுச்சுரர் விக்கன் களைவோனும்

தினகரன் சொர்க்கத் துக்கிறை சக்ரன்
 சகிதரன் திக்குக் கத்தர கத்யன்
 திசைமுகன் செப்பப் பட்டவ சிட்டன் திரள்வேதஞ்
 செகதலஞ் சுத்தப் பத்தியர் சித்தம்
 செயலொழிந் தற்றுப் பெற்றவர் மற்றும்
 சிவனும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே.

475

கனக்ரவுஞ் சத்திற் சத்தியை விட்டன்
 றசுரர்தண் டத்தைச் செற்ற விதழ்ப்பங்
 கயனைமுன் குட்டிக் கைத்தனை யிட்டும் பரையாளுங்
 கடவுளன் புற்றுக் கற்றவர் சுற்றும்
 பெரியதும் பிக்கைக் கற்பக முற்றங்
 கரதலம் பற்றிப் பெற்ற வொருத்தன் சுகதாதை
 புனவிளந் தத்தைக் கிச்சை யுரைக்கும்
 புரவலன் பத்தர்க் குத்துனை நிற்கும்
 புதியவன் செச்சைப் புட்ப மணக்கும் பலபாரப்

474. கொக்கு - மாமரம் - மாமர வடிவமாய் நின்ற குரணைக் குறித் தது. குளகி - கொஞ்சிப் பேசி. குமணன் - சிறந்த கொடையாளி. அத்தம் - (அர்த்தம்) பொருள். தினகரன் - சூரியன்.

475. கிரவுஞ்சத்திற் சத்தியை விட்டவன் - கிரவுஞ்ச மலைபைச் சத்தி யாகிய வேலாற் பிரிந்தவன். பங்கயன் - பிரமன், புன இளந்தத்தை -

புயனெனுஞ் சொற்கற் றுப்பிற கற்கும்
பசையொழிந் தத்தத் திக்கென நிற்கும்
பொருடொறும் பொத்தப் பட்டதொ ரத்தம்

பெறுவேனோ

அனல்விடுஞ் செக்கட் டிக்கய மெட்டும்
பொரவரிந் திட்டெட் டிற்பகு திக்கோம்
பணிதருஞ் சித்ரத் தொற்றை யுரத்தன்
அடியொடும் பற்றிப் பொற்கயி லைக்குன்
றதுபிடுங் கப்புக் கப்பொழு தக்குன்
றணிபுயம் பத்துப் பத்துநெ ரிப்புண்

திடமாக

டவனிடுந்

தனதொரங் குட்டத் தெட்பல டுக்குஞ்
சரியலன் கொற்றத் துக்ரவ ரக்கன்
தசமுகன் கைக்குக் கட்க மளிக்கும்
தலைனியும் பக்கத் தொக்க விருக்குஞ்
சயிலமுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புந்
தணியலும் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்

பெரியோனுந்

பெருமாளே.

476

கனிதருங் கொக்குக் கட்செவி வெற்பும்
பழநியுந் தெற்குச் சற்குரு வெற்புங்
கதிரையுஞ் சொற்குட் பட்ட திருச்செந் திலும்வேலும்
கனவினுஞ் செப்பத் தப்பு மெனைச்சங்
கடவுடம் புக்குத் தக்கவ னைத்துங்
களவுகொண் டிட்டுக் கற்பனை யிற்கண் சுழல்வேனைப்

புனிதனம் பைக்குக் கைத்தல ரத்னம்
பழையகங் கைக்குற் றப்புது முத்தம்
புவியிலன் றைக்கற் றெய்ப்பவர் வைப்பென் றுருகாயப்
பொழுதும் வந்திக்கைக் கற்ற எனைப்பின்
பிழையுடன் பட்டுப் பத்தருள் வைக்கும்
பொறையையென் செப்பிச் செப்புவ தொப்பொன்

றுளதோதான்

தினைப்புனங் காவல் பூண்ட இளங் கிளிபோன்ற வள்ளியம்மையார்.
அத்தத்து இக்கு என நிற்கும் - (அர்த்தத்தில்) பொருளில் கரும்புபோல்
இனிக்கும். அத்தம் பெறுவேனோ - (அர்த்தம்) செல்வம் பெறுவேனோ.
அர்த்தம் - சொற்பொருள், செல்வம்.

476. கொக்குக் கட்செவி வெற்பு - மாமரங்கள் நிறைந்த பாம்புமலை
யெனப்படும் திருச்செங்கோடு. அம்பை - உமாதேவி. அன்னியம் -
இரண்டற்ற நிலை. கம்பை - கம்பாநதி. படி - இருநாழி. இரண்டெட்டு -
எட்டு எட்டு - முப்பத்திரண்டு.

அனனியம் பெற்றற் றற்றெரு பற்றுந்
 தெளிதருஞ் சித்தர்க் குத்தெளி சிற்கொந்
 தமலைதென் கச்சிப் பிச்சிம லர்க்கொந் தளபாரை
 அறவிதுண் பச்சைப் பொற்கொடி கற்கண்
 டமுதினுந் தித்திக் கப்படு சொற்கொம்
 பகில அண் டத்துற் பத்திசெய்முத்தின் பொலமேருத்
 தனிவடம் பொற்புப் பெற்றறமு லைக்குன்
 றிணைசுமந் தெய்க்கப் பட்ட நுகப்பின்
 தருணைசங் குற்றுத் தத்துதி ரைக்கம் பையினுடே
 தவமுயன் றப்பொற் றப்படி கைக்கொண்
 டறமிரண் டெட்டெட் டெட்டும் வளர்க்கும்
 தலைவிபங் கர்க்குச் சத்ய முரைக்கும் பெருமானே.

477 அபிஷேகப் பாணி

கொக்குக் கொக்கத் தலையிற் பற்றுச் சிக்கத் தளகக்
 கொத்துற் றுக்குப் பிணியுற் றவனுசிக்
 குக்கிக் கக்கிக் கடையிற் பற்றத் துற்றுக் கழலக்
 கொத்தைச் சொற்கற் றுலகிற் பலபாடை
 திக்கித் திக்கிக் குளறிச் செப்பித் தப்பிக் கெடுபொய்ச்
 செற்றைச் சட்டைக் குடிலைச் சுமைபேணும்
 சிக்கற் றுட்குக் கருணைச் சத்தச் சித்தித் தமிழைத்
 திட்டத் துக்குப் புகலப் பெறுவேனோ
 அக்கிட் டிக்கிட் டமருக் கொட்டிக் கிட்டிட் டெதிரிட்
 டத்ரத் தெற்றிக் கடுகப் பொருகுரன்
 அச்சுக் கெட்டுப் படைவிட் டச்சப் பட்டுக் கடலுட்
 புகுபுப் பட்டுத் துருமத் தடைவாகத்
 திக்குத் திக்குத் தறுகட் டொக்குத் தொக்குற் றதுகட்
 கைக்கொட் டிட்டிட் டுடல்சிற் கணமாடிச்
 சத்திக் குத்தித் துடியிற் சத்திக் கக்கைச் சமர்செய்ச்
 சத்திக் கச்சிக் குமரப் பெருமானே.

478

கொத்தார் பற்கா லற்றே கப்பாழ்
 குப்பா யத்திற் செயல்மாறிக்
 கொக்கா கிக்க னிக்கோல் தொட்டே
 கொட்டா விக்குப் புறவாசித்

477. குக்கி - இருமி. அக்கிட்டு இக்கிட்டு - அங்கும் இங்கும் திரிந்து.
 அச்சு - உடம்பு. துருமம் - மரம் (மாமரம்).

தித்தா நிற்கூர் செத்தார் கெட்டேன்
 அஆ உஉ எனவேகேள்
 செற்றே சுட்டே விட்டே றிப்போ
 மப்பே துத்துக் கமருதோ
 நித்தா வித்தா ரத்தோ கைக்கே
 நிற்பாய் கச்சிக் குமரேசா
 நிட்டு ரச்சூர் கெட்டோ டப்போர்
 நெட்டோ தத்திற் பொருதோனே
 முத்தா ரத்தோ ளிற்கோ டம்பூ
 முட்டா திட்டத் தணியோனே
 முற்றா றித்தா அத்தா சுத்தா
 முத்தா முத்திப் பெருமானே.

479

கோவைச் சுத்தத் துப்பத ரத்துக் கொடியார்தங்
 கோலக் கச்சிக் கட்டிய முத்தத் தனமேவிப்
 பாவத் துக்குத் தக்கவை பற்றித் திரியாதே
 பாடப் பத்திச் சித்த மெனக்குத் தரவேணும்
 மாவைக் குத்திக் கைத்தற எற்றிப் பொருமவேலா
 மாணிக் கச்சொர்க் கத்தொரு தத்தைக் கினியோனே
 சேவற் பொற்கைக் கொற்றவ கச்சிப் பதியோனே
 தேவச் சொர்க்கச் சக்கிர வர்த்திப் பெருமானே.

480

சலமலம் விட்டத் தடம்பெ ருங்குடில்
 சகல வினைக்கொத் திருந்தி டும்படி
 சதிர வுறுப்புச் சமைந்து வந்தொரு தந்தைதாயும்
 தரவரு பொய்க்குட் சிடந்த கந்தலி
 லுறையு முயிர்ப்பைச் சமந்து ரந்தொரு
 தனியி விழக்கப் படுத்த ரங்கமும் வந்திடாமுன்
 பலவுரு வத்தைப் பொருந்தி யன்றுயர்
 படியு நெளிக்கப் படர்ந்த வன்கண
 படமயில் புக்குத் துரந்து கொண்டிகல் வென்றிவேலா

478. குப்பாயம் - சட்டை. நிட்டுரம் - கொடுமை. நெட்டோதம் - பெருங்கடல்.

479. சுத்தத் துப்பு அதரம் - தூய பவளம் போன்ற இதழ்.

பரிமள மிக்கச் சிவந்த நின்கழல்

பழுதற நற்சொற் றெரிந்து அன்பொடு

பகர்வதி னிச்சற் றுகந்து தந்திட

வந்திடாயோ

சிலையு மெனப்பொற் சிலம்பை முன்கொடு

சிவமய மற்றுத் திடங்கு லைந்தவர்

திரிபுர மத்தைச் சுடுந்தி னந்திரி

தின்கையாளி

திருமகள் கச்சப் பொருந்தி டுந்தன

தெரிவை யிரக்கத் தூடன்பி றந்தவள்

திசைகளி லொக்கப் படர்ந்திடம்பொரு

கின்றஞானக்

கலைகள ணைக்கொத் தடர்ந்து வம்பலர்

நதிகொள கத்திற் பயந்து கம்பர்மெய்

கருக இடத்திற் கலந்தி ருந்தவள்

கஞ்சபாதங்

கருணை மிகுத்துக் கசிந்து ளங்கொடு

கருது மவர்க்குப் பதங்கள் தந்தருள்

கவுரி திருக்கொட் டமர்ந்த இந்நிரர்

தம்பிரானே.

481

சீசி முப்புரக் காடு நீறெழச்

சாடி நித்திரைக் கோசம் வேரறச்

சேவன் முத்தியிற் கூட வேகளித்

தநுபூதி

சேர அற்புதக் கோல மாமெனச்

சூரி யப்புவித் கேறி யாடுகச்

சேலம் வைத்தருட் டேறி யேயிருக்

கறியாமற்

பாசம் விட்டுவிட் டோடி போனதுப்

போது மிப்படித் காசி லேனினிப்

பாழ்வ ழிக்கடைக் காம லேபிடித்

தடியேனைப்

பார டைக்கலக் கோல மாமெனத்

தாப ரித்துநித் தார மீதெனப்

பாத பத்மநற் போதை யேதரித்

தருள்வாயே

தேசில் துட்டறிட் டூர கோதுடைச்

சூரை வெட்டியெட் டாசை யேழ்புனித்

தேவர் முத்தர்கட் கேத மேதவித்

தருள்வோனே

480. தரங்கம் - மனக்கலக்கம். கம்பர் - ஏகம்பர். மெய் கருக இடத்திற் கலந்திருந்தவன் - உமாதேவி கரியவளாதவின் அவளைக் கொண்ட இடப்பாகம் கரியதாயிற்று.

481. கோசம் - ஆன்மாவை மூடிக் கொண்டிருக்கிற உறைகள். தாபரித்து - ஆதரித்து. வித்துருப் பாதன் - பவள நிறத் திருவடியை யுடைய சிவபெருமான்.

சீர்ப் டைத்தழற் சூல மான்மழுப்
பாணி வித்துருப் பாதனோர்புறச்
சீர்தி கழ்ப்புகழ்ப் பாவை யீனபொற்

குருநாதா

காசி முத்தமிழ்க் கூட லேழ்மலைக்
கோவ லத்தியிற் கான நான்மறைக்
காடு பொற்கிரிக் காழி யாருர்பொற்
காள அத்தியப் பால்சி ராமலைத்
தேச முற்றுமும் பூசை மேவிநற்
காம கச்சியிற் சாலமேவுபொற்

புவிவேளூர்

பெருமானே.

482

சுத்தச் சித்தத் தொற்பத் தர்க்குச்
சுத்தப் பட்டிட்
தொக்கப் பொக்கச் சிற்கட் சிக்குட்
சொற்குற் றத்துத்

டமுருதே

துறைநாடி

பித்தத் தைப்பற் றித்தைத் தற்றுற்
ரோத்துக் கித்திப்
பெட்டிற் கட்டுத் தட்டுப் பட்டுப்
பிற்பட் டிட்டுத்

பிணிமாதர்

தளர்வேனோ

அத்தத் தத்திக் கத்தற் கெய்த்தத்
தத்திக் கத்துப்
அர்ச்சித் துப்பொற் செக்கொச் சைத்தத்
தைக்குச் செச்சைத்

பலமீவாய்

தொடைசூழ்வாய்

கத்தத் தித்தத் தத்திற் கொக்கைக்
கைத்தச் சத்திப்
கற்புச் சத்திப் பொற்புச் சத்திக்
கச்சிச் சொக்கப்

படையேவுங்

பெருமானே.

483

செடியுடம் பத்திற் தெற்றியி ரத்தஞ்
செறிநரம் பிட்டுக் கட்டிய சட்டஞ்
சிறைதிரண் டொக்கத் தொக்கவி னைப்பந்
திமிரதுங் கத்தத் துத்திரை யெற்றுஞ்
செனனபங் கத்துத் துக்கட டற் றண்
திருகுதும் பைப்பட் டுச்சுழல் நெப்பங்

தனிகாரம்

கரணாதி

482. தொக்க - நெருங்கிய. பொக்கம் - பொய். தை - தாளக்
குறிப்பு. பெட்டு - மலக்குச் சொல்.

குடிபுதும் பொக்கப் புக்கிவி றப்பின்
 குடிஸம்வெந் தொக்குக் கொட்டில்ம் லத்தின்
 குகைசுமந் தெட்டுத் திக்கிலு முற்றுந் தடுமாறுங்
 குவலயங் கற்றுக் கத்தியி னைக்குஞ்
 சமயசங் கத்தைத் தப்பியி ருக்குங்
 குணமடைந் துட்பட் டொக்க இருக்கும் படிபாராய்

படிதருங் கற்புக் கற்பக முக்கண்
 கொடிபசுஞ் சித்ரக் குத்தர முத்தம்
 பணிநிதம் பத்துச் சத்தி யுக்குங் குமரேசா
 பரவசங் கெட்டெட் டக்கர நித்தம்
 பரவுமன் பர்க்குச் சித்தி யளிக்கும்
 பரமர்வந் திக்கத் தக்க பதத்தன் குருநாதா

தொடியிடும் பத்மக் கைக்கு மிடைக்குஞ்
 சுருள்படும் பத்திப் பட்ட குழற்குந்
 துமிர்கடைந் தொப்பித் திட்ட இதழ்க்குங் குறமானின்
 சுடர்படுங் கச்சுக் கட்டு முலைக்குந்
 துவளுநெஞ் சத்தச் சத்த இருக்கும்
 சுரரும்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்கும் பெருமானே

484

செறிதரும் செப்பத் துற்பல வெற்பும்
 பிறிதுமங் கத்தைக் குற்ற விருப்புஞ்
 சிகரிதுண் டிக்கக் கற்ற தனிச்செஞ் சுடர்வேலும்

திரள்புயங் கொத்துப் பட்ட வனைத்துந்
 தெளியநெஞ் சத்துப் புற்று மயக்கம்
 திகழ்ப்பரபஞ் சத்தைப் புற்புத மொக்கும் படிநாடும்

அறிவறிந் தத்தற் கற்றது செப்புங்
 கடவுளன் பத்தர்க் கச்சம றுத்தன்
 பருள்பவன் பொற்புக் கச்சியுள் நிற்கும் பெருமானென்

றவிழுமன் புற்றுக் கற்றும னத்தின்
 செயலொழிந் தெட்டப் பட்டத னைச்சென்
 றடைதரும் பக்வத் தைத்தமி யெற்கென் றருள்வாயே

483. செடி - பாவம். அத்தித் தெற்றி - எலும்பாலாகிய வீடு. திமிரம் - இருள். செனன பங்கத் துக்கக் கடல் - பிறப்பென்னும் குற்றம் வாய்ந்த துன்பத்திற் கிடமான கடல். குவலயம் கற்று - உலக நூல்களைக் கற்று. சமய சங்கத்தைத் தப்பி - சமயச் சார்பான சங்கங்களை. விட்டு விலகி. பணி நிதம்பம் - பாம்பின் படம் போன்ற அல்குல்.

குறியவன் செப்பப் பட்ட எவர்க்கும்
 பெரியவன் கற்பிக் கப்படு சக்ரன்
 குலைகுலைத் துட்கச் சத்யமி முற்றுந்
 குதலையின் சொற்குத் தார்க்க முரைக்குங்
 கனகனங் கத்திற் குத்தி நிணச் செங்
 குடர்பிடுங் கித்திக் குற்ற முகச்சிங்
 பொறிவிடுந் துத்திக் கட்செவி யிற்கண்
 துயில்கொளுஞ் சக்ரக் கைக்கிரி சுத்தம்
 புயலெனும் பொற்புப் பெற்ற நிறத்தன்
 புனிதசங் கத்துக் கைத்தல நிர்த்தன்
 பழையசந் தத்தைப் பெற்ற மடப்பெண்
 புகலுகொண் டற்குச் சித்தி யளிக்கும்
 சிறுபாஸன்
 கமுராரி
 சகதாதை
 பெருமானே.

485

தசைதுறுந் தொக்குக் கட்டளை சட்டஞ்
 சரியவெண் கொக்குக் கொக்க நரைத்தந்
 தலையுடம் பெய்த்தெற் புத்தளை நெக்கிந்
 தடிகொடுந் திக்குத் தப்ப நடக்கும்
 தளர்வுறுஞ் சுத்தப் பித்த விருத்தன்
 தகைபெறும் பற்கொத் துக்கள னைத்துங்
 றசலருஞ் செச்செச் செச்செ யெனச்சந்
 ததிகளும் சிச்சிச் சிச்சி யெனத்தங்
 கரிவையும் துத்துத் துத்துவெ னக்கண்
 றவருநிந் திக்கத் தக்க பிறப்பிங்
 கலமலஞ் செச்சைச் சித்ர மணித்தன்
 டையரவிந் தத்திற் புக்கடை தற்கென்
 குசைமுடிந் தொக்கப் பக்கரை யிட்டெண்
 டிசையினுந் தத்தப் புத்தியை நததுங்
 குரகதங் கட்டிக் கிட்டிந் டத்துங்
 த்ரியமாறித்
 கமுலாநின்
 டுமியாமற்
 றருள்வாயே
 கதிர்நேமிக்

484. உற்பல வெற்பு - செங்கழுநீர் மலை - திருத்தணிகை. சிகரி - கிரவுஞ்ச மலை. அத்தற்கு அற்றது செப்பும் கடவுள் - தந்தையாம் சிவ பெருமானுக்கு ஒரு பற்றும் அற்றது தத்துவங் கடந்து நிற்கும் பிரணவப் பொருளை உபதேசித்த இறைவனாகிய முருகன். அவிமும் அன்பு - மனம் நெகிழும். அன்பு.

485. துறுந் தொக்கு - நெருங்கிய தோல். அசலர் - அயலர். குசை - கடிவாளம். குரகதம் - குதிரை, கொட்டை பரப்பல் - வெற்றியைப் பரப்பல். குரீசில் - சிவபெருமான். வற்கும் - வலிமை கொள்ளும்.

குலரதம் புக்கொற் றைக்கணை யிட்டெண்
 டிரிபுரஞ் சுட்டுக் கொட்டை பரப்புங்
 குரிசில்வந் திக்கக் கச்சியில் நிற்குங்

கதிர்வேலா

திசைமுகன் தட்டுப் பட்டெழு வற்குஞ்
 சிகரியுங் குத்துப் பட்டு விழத்தெண்
 டிரையலங் சுத்துப் புக்குல விச்சென்

நெதிரேறிச்

சிரமதுங் கப்பொற் கட்டிகை யிட்டன்
 றவுணர்நெஞ் சிற்குத் திக்கறை கட்டுஞ்
 சிதறிநின் றெட்டிப் பொட்டெழு வெட்டும்

பெருமானே.

486

தத்தித் தத்திச் சட்டப் பட்டுச்
 சத்தப் படுமைக்

கடலாலே

சர்ப்பத் தத்திற் பட்டுக் கெட்டுத்
 தட்டுப் படுமப்

பிறையாலே

சித்தத் துக்குப் பித்துற் றுச்சச்
 சித்ரக் கொடியுற்

றழியாதே

செப்பக் கொற்றச் சிற்பப் பத்திச்
 செச்சைத் தொடையைத்

தரவேணும்

கொத்துத் திக்குப் பத்துட் புக்குக்
 குத்திக் கிரியைப்

பொருமவேலா

கொச்சைப் பொச்சைப் பொற்பீற் பச்சைக்
 கொச்சைக் குறவிக்

கினியோனே

சுத்தப் பத்தத் தர்க்குச் சித்தத்
 துக்கத் தையொழித்

திடும்வீரா

சொர்க்கத் துக்கொப் புற்றக் கச்சிச்
 சொக்கப் பதியிற்

பெருமானே.

487

தலைவலை யத்துத் தரம்பெ றும்பல

புலவர் மதிக்கச் சிகண்டி குன்றெறி

தருமயில் செச்சைப் புயங்க யங்குற

வஞ்சியோடு

486. சர்ப்பத் தத்தில் - இராகு கேது என்னும் பாப்புகளாற் பற்றப்
 படும் இடருக் குள்ளாகி. கொத்துத் திக்கு - நிறைந்த (பத்தாகிய)
 திசைகள்.

தமனிய முத்துச் சதங்கை கிண்கிணி
தழுவிய செக்கச் சிவந்த பங்கய
சரணமும் வைத்துப் பெரும்பர பந்தம்வி ளம்புகாளப்

புலவ னெனத்தத் துவந்த ரந்தெரி
தலைவ னெனத்தக் கறஞ்செ யுங்குண
புருட னெனப்பொற் பதந்த ரஞ்சன னம்பொருதோ
பொறைய னெனப்பொய்ப் ப்ரபஞ்ச மஞ்சிய
துறவ னெனத்திக் கியம்பு கின்றது
புதுமை யலச்சிற் பரம்பொ ருந்துகை தந்திடாதோ

குலசயி லத்துப் பிறந்த பெண்கொடி
யுலகடை யப்பெற் றவுந்தி யந்தனி
குறைவற முப்பத் திரண்ட றம்புரி கின்றபேதை
குணதரி சக்ரப் ப்ரசண்ட சங்கரி
கணபண ரத்னப் ப்யங்க கங்கணி
குவடு குனித்துப் புரஞ்சு டஞ்சின வஞ்சிநீலி

கலப விசித்ரச் சிகண்டி சுந்தரி
கடிய விடத்தைப் பொதிந்த கந்தரி
கருணை விழிக்கற் பகந்தி கம்பரி யெங்களாயி
கருதிய பத்தர்க் கிரங்கு மம்பிகை
சுருதி துதிக்கப் படுத்தரி யம்பகி
கவுரி திருக்கொட் டமர்ந்த இந்திரர் தம்பிரானே.

488

தெரியலஞ் செச்சைக் கொத்து முடிக்கும்
பரிதிகந் தத்தைக் சுற்ற நடத்துஞ்
சிறைவிடுஞ் சொர்க்கத்துக் சுரரைக்கங் கையில்வாமுஞ்
சிறுவனென் றிச்சைப் பட்டு பசிக்கும்
படிபெரும் பத்திக் சித்ர கவிதவஞ்
சிறிதுமின் றிச்சித் தப்பரி சுத்தம் பிறவாதே

பரிகரஞ் சுத்தத் தக்கப்ர புத்வம்
பதறியங் கட்டப் பட்டனர் தத்வம்
பலையுங் கற்றுத் தர்க்க மதத்வம் பழியாதே
பரபதம் பற்றப் பெற்ற எவர்க்கும்
பரவசம் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
பரவரதம் பற்றப் பெற்றிலன் மற்றென் துயர்போமோ

487. சிகண்டி - மயில். திகம்பரி - திசைகளை ஆடையாக வுடையான்.
புயங்க கங்கணி - பாம்பு வளைகளை யணிந்தவள்.

சரியுடன் துத்திப் பத்திமு டிச்செம்

பணதரங் கைக்குக் கட்டிய நெட்டன்

தனிசிவன் பக்கத் தற்புதை பற்பந்

திரிசூலந்

தரிகரும் பொக்கத் தக்கமொ ழிச்சந்

தரியரும் பிக்கப் பித்தத னத்தந்

தரிகரும் பிக்குப் பத்ரையெ வர்க்குந்

தெரியாத

பெரியபண் டத்தைச் சத்திய பித்தன்

பிரிதியுண் கற்புப் பச்சையெ றிக்கும்

ப்ரபையள்தண் டிற்கைப் பத்ம மடப்பிபண்

கொடிவாழ்வே

பிரமரண் டத்தைத் தொட்டதொர் வெற்பும்

பிளவிடுஞ் சத்திக் கைத்தல நித்தம்

பெருமிதம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்

பெருமானே.

489

நச்சரவ மென்று நச்சரவ மென்று

நச்சுமிழ் களங்க

மதியானும்

நத்தொடு முழங்க னத்தொடு முழங்கு

நத்திரை வழங்கு

கடலானும்

இச்சையுணர் வின்றி யிச்சையென வந்த

இச்சிறுமி நொந்து

மெலியாதே

எத்தனையு நெஞ்சில் எத்தன முயங்கி

இத்தனையி லஞ்ச

லெனவேணும்

பச்சைமயில் கொண்டு பச்சைமற மங்கை

பச்சைமலை யெங்கு

முறைவோனே

பத்தியுட னின்று பத்திசெயு மன்பர்

பத்திரம ணிந்த

கழலோனே

கச்சிவர் குரும்பை கச்சவர் விரும்பு

கச்சியி லமர்ந்த

கதிர்வேலா

கற்பக வனங்கொள் கற்பக விசும்பர்

கைத்தனை களைந்த

பெருமானே.

488. பதி - மயிலாகிய குதிரை (ஊர்தி). திகந்தம் - திசை முடிவு. பரிகரம் - பரிவாரங்கள். பரபதம் - மேலான வீடு. பெரிய பண் தத்தை - சிறந்த இசை போன்ற மொழியினை யுடைய கிளிக்கு ஒப்பான உமாதேவி.

489. நத்து - சங்கு. கனம் - மேகம். குரும்பை கச்சவர் - தென்னங் குரும்பை போன்ற கொங்கைகளை வெறுத்தவராகிய பெரியோர்கள் (ஞானிகள்).

490

படிநெ முக்கமு மடம னத்துள

படிப ரித்துட

னொடிபேசும்

பகடி கட்டுள மகிழ மெய்ப்பொருள்

பலகொ டுத்தற

உயிர்வாடா

மிடியெ னப்பெரு வடவை சுட்டிட

விதன முற்றிட

மிகவாமும்

விரகு கெட்டரு நாகு விட்டிரு

வினைய றப்பத

மருள்வாயே

கொடியி டைக்குற வடிவி யைப்புணர்

குமர கச்சியி

மைர்வோனே

குரவு செச்சைவெண் முளரி புத்தலர்

குவளை முற்றணி

திருமார்பா

பொடிப டப்பட நெடிய விற்கொடு

புரமெ ரித்தவர்

குருநாதா

பொருதி ரைக்கடல் நிருத ரைப்படை

பொருது முக்கிய

பெருமானே.

491

புரைபடுஞ் செற்றக் குற்றம னத்தன்

தவமிலன் சுத்தச் சத்ய அ சத்யன்

புகலிலன் சுற்றச் செத்தையுள் நிற்குந்

துரிசுளன்

பொறையிலன் கொத்துத் தத்வவி சுற்பஞ்

சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்

பொருளுடன் பற்றுச் சற்றுமில் வெற்றன்

கொடியேனின்

கரையறுஞ் சித்ரச் சொற்புகழ் கற்குங்

கலையிலன் கட்டைப் புத்தியன் மட்டன்

கதியிலன் செச்சைப் பொற்புய வெற்புங்

கதிர்வேறுங்

கதிரையுஞ் சக்ரப் பொற்றையு மற்றுங்

பதிகளும் பொற்புக் கச்சியு முற்றுங்

கனவிலுஞ் சித்தத் திற்கு திக்கொண்

டடைவேடு

490. படிநெ - வஞ்சனை. நொடி - தந்திரச் சொல். விரகு - அழி நிலை.

491. செற்றம் - பகைமை. வெற்றன் - பயனிலி. சத்தசமுத்தரம் - ஏழுகடல். கட்டபுர துட்டன் - பெருமை தங்கிய வீரமகேந்திர புரத்தின னாகிய குரன்.

குரைதருஞ் சுற்றுச் சத்தச முத்ரங்
 கதறிவெந் துட்கக் கட்புர துட்டன்
 குலமடங் கக்கெட் டொட்டொழி யச்சன் ரெருநேமிக்
 குவடொதுங் கச்சொர்க்க கத்தரி டுக்கங்
 கெடநடுங் கத்திக் கிற்கிரி வர்க்கங்
 குலிசதுங் கக்கைக் கொற்றவ னத்தங் குடியேறத்
 தரைவிசும் பைச்சிட் டித்தஇ ருக்கன்
 சதுர்முகன் சிட்சைப் பட்டொழி யச்சந்
 ததமும்வந் திக்கப் பெற்றவந் தத்தம் பகையோடத்
 தகையதன் டைப்பொற் சித்ரவி சித்ரந்
 தருசதங் கைக்கொத் தொத்துமு முக்குஞ்
 சரணகஞ் சத்திற் பொற்கழல் கட்டும் பெருமானே.

492

புனமடந் தைக்குத் தக்கபு யத்தன்
 குமரனென் றெத்திப் பத்தர்து திக்கும்
 பொருளை நெஞ் சத்துக் கற்பனை முற்றும் பிறிதேதும்
 புகனுமெண் பத்தெட் டெட்டியல் தத்வம்
 சகலமும் பற்றிப் பற்றற நிற்கும்
 பொதுவையென் ரெக்கத் தக்கதொ ரத்தந் தனைநாளும்
 சினமுடன் தர்க்கித் துச்சிலு சிக்கொண்
 டறுவருங் கைக்குத் திட்டொரு வர்க்குந்
 தெரிவரும் சத்யத் தைத்தெரி சித்துன் செயல்பாடித்
 திசைதொறுங் கற்பிக் கைக்கினி யற்பந்
 திருவுளம் பற்றிச் செச்சை மணக்குஞ்
 சிறுசதங் கைப்பொற் பத்ம மெனக்கென் றருள்வாயே
 கனபெருந் தொப்பைக் கெட்பொரி யப்பம்
 கனிகிழங் கிக்குச் சர்க்கரை முக்கண்
 கடலைகண் டப்பிப் பிட்டொடு மொக்குந் திருவாயன்
 கவளதுங் கக்கைக் கற்பக முக்கண்
 திகழுநங் கொற்றத் தொற்றைம ருப்பன்
 கரிமுகன் சித்ரப் பொற்புகர் வெற்பன் றணையினும்

492. எத்தி - எத்தி - குறுக்கல் விகாரம். என்பத்தெட்டு எட்டு இயல்த்ததுவம் - தொண்ணூற்றாறு வகைத் தத்துவம். என்றெக்கத் தக்க தொரத்தம் - என்று ஒக்கத் தக்கது ஓர் அத்தம் - சூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளியைக் கொண்ட செல்வமாகிய முருகப் பெருமான்.

பனவியொன் றெட்டுச் சக்ரத லப்பெண்

கவுரிசெம் பொற்பட் டுத்தரி யப்பெண்

பழையஅண் டத்தைப் பெற்றம டப்பெண்

பணிவாரைப்

பவதரங் கத்தைத் தப்பறி றுத்தும்

பவதிகம் பார்க்குப் புக்கவள் பக்கம்

பயில்வரம் பெற்றுக் கச்சியில் நிற்கும்

பெருமானே.

493

பொக்குப்பைக் கத்தத் தொக்குப்பைக் குத்துப்

பொய்த்தெத்துத் தத்துக்

குடில்பேணிப்

பொச்சைப்பிச் சற்பக் கொச்சைச்சொற் கற்றுப்

பொற்சித்ரக் கச்சுக்

கிரியார்தோய்

துக்கத்துக் கத்திற் சிக்குப்பட் டிட்டுத்

துக்கித்துக் கெய்த்துச்

சுழலாதே

சுத்தச்சித் தத்துப் பத்திப்பத் தார்க்கொத்

துச்சற்றர்ச் சிக்கப்

பெறுவேனோ

திக்குத்திக் கற்றுப் பைத்தத்தத் திக்குச்

செற்பத்ரக் கொக்கைப்

பொருமவேலா

செப்பச்சொர்க் கத்துச் செப்பொற்றத் தைக்குச்

செச்சைக்கொத் தொப்பித்

தணிவோனே

கக்கக்கைத் தக்கக் கக்கட்கக் கக்கிக்

கட்கத்தத் தர்க்குப்

பெரியோனே

கற்றைப்பொற் றெத்தப் பெற்றப் பொற் சிற்பக்

கச்சிக்குட் சொக்கப்

பெருமானே.

494

மகுடக்கொப் பாடக் காதினில்

நுதலிற்பொட் டோக் கோதிய

மயிரிற்சுற் றோலைப் பூவொடு

வண்டுபாட

வகைழுத்துச் சோரச் சேர்நகை

யிதழிற்சொற் சாதிப் பாரியல்

மதனச்சொற் பாடுக் கோசில

ரம்பைமாதர்

493. பொக்குப்பை - குற்றம் நிறைந்த பை. கச்சுக்கிரி - கச்சணிக்
கை போன்ற கொங்கை. திக்கு - திசை, உதவி. கக்கு அக்கு - கழன்ற
எலும்பு. அக்கிக் கண்கத்த அத்தர் - அக்கினிக் கண்ணையுடைய தலைவ
ராகிய சிவபெருமான்.

தலங்கள்]

காஞ்சேபுரம்

335

பகடிச் சொற் கூறிப் போர்மபல் முகவிச்சைப் பேசிச் சீரிடை பவளப்பட் டாடைத் தோளிநு பணமெத்தப் பேசித் தூதிடு மதயச்சுத் தினச் சோலி ள் பலரெச்சிற் காசைக் காரிகள்	கொங்கைமேலாப் சத்தாமாமோ
தகுடத்தத் தானத் தானன நிகுடத்தித் தீதித் தோதிமி தடுட்டுட் டாடப் பேரிகை நடமிட்டுப் பாவக் கார்கிர் பொடிபட்டுப் போகச் சூரர்கள் தலையிற்றிற் டாடப் போர்புரி	சங் துவினை கின்றவேலா
திகிரிப்பொற் பாணிப் பாலனை மறைகற்புத் தேளப் பூமனை சினமுற்றுச் சேடிற் சாடிய தீனையுற்றுக் காவற் காரியை மணமுற்றுத் தேவப் பூவொடு திகழ்கச்சித் தேவக் கோன்மகிழ்	கத்தவேளே தம்பிரானே.

495

மக்கட்குக் கூறரி தானது கற்றெட்டத் தான்முடியாதது மற்றொப்புக் கியாதுமொ வாதது மட்டிட்டுத் தேடவொ னாதது தத்வத்திற் கோவைப டாதது மத்தப்பொற் போதுப கிரதி	மனதாலே மதிஞரும்
முக்கட்பொற் பானரு சாவிய அர்த்தக்குப் போதக மானது முத்திக்குக் காரண மானது முட்டர்க்கெட் டாதது நான்மறை யெட்டிற்றெட் டாதென வேவரு முற்பட்டப் பாசையி லாவது	பெறலாகா புரிவாயே
செக்கட்சக் ராயுத மானுலன் மெச்சப்புற் போதுப டானிய திக்குப்பொற் பூதர மேமுதல்	வெகுநுபம்

சிட்டித்துப் பூதப சாகுகள்
கைக்கொட்டிட் டாடம கோததி
செற்றுக்ரச் சூரனை மார்பக

முதுசோரி

கக்கக்கைத் தாமரை வேஸ்விடு
செச்சைக்கர்ப் பூரபு யாசல
கச்சுற்றப் பாரப யோதர

முனையான்முன்

கற்புத்தப் பாதுல கேழையு
மொக்கப்பெற் றுள்வினை யாடிய
கச்சிக்கச் சாலையில் மேவிய

பெருமானே.

496

மயலோது மந்த நிலையாலும் வஞ்ச
வசைபேசு கின்ற

மொழியாலும்

மறிபோலு கின்ற விழிசேரு மந்தி
மதிநேரு கின்ற

துதலாலும்

அயிலேறி கர்ந்த விழியாலும் அஞ்ச
நடையாலும் அங்கை

வனையாலும்

அறிவே யழிந்து அயர்வாகி தைந்து
அடியேன் மயங்கி

விடலாமோ

மயிலேறி யன்று தொடிபோதி லண்டம்
வலமாக வந்த

குமரேசா

மறிதாவு செங்கை அரனா ரிடங்கொள்
மலைமாது தந்த

முருகேசா

நயவா னுயர்ந்த மணிமாட மும்பர்
நடுவே நிறைந்த

மதிசூழ

நறைவீசு கும்ப குடமேவு கம்பை
நகர்மீத மர்ந்த

பெருமானே.

497

முட்டுப் பட்டுக்
முற்றச் சுற்றிப்
தட்டுப் பட்டுச்
சற்றுப் பற்றக்

கதிதோறும்
பலநாளும்
சுழல்வேளைச்
சுருதாதோ

495. மத்தம் பொன்போது - ஊமத்த மலர், பொன்னிறக் கொன்றை
மலர். மகோததி - பெருங்கடல்.

496. அஞ்சம் - அன்னம். மறி - மான்,

வட்டப் புட்பத்
வைக்கத் தக்கத்
கட்டத் தற்றத்
கச்சிச் சொக்கப்

தலைமீதே
திருபாதா
தருள்வோனே
பெருமானே.

498

முத்து ரத்ன சூத்ர மொத்த சித்ர மார்க்கர்
முற்செ மத்து மூர்க்கர்

வெகுபாவர்

முத்து திர்த்த வார்த்தை யொத்த பத்ர வாட்கண்
முச்சர் மெத்த சூட்சர்

நகையாலே

எத்தர் குத்தி ராத்தர் துட்ட முட்ட காக்கர்
இட்ட முற்ற கூட்டர்

வினைமாதர்

எக்கர் துக்கர் வாழ்க்கை யுற்ற சித்த நோய்ப்புண்
இப்ப டிக்கு மார்க்கம்

உழல்வேனோ

தித்தி மீத்தி மீத்த னத்த னத்த மூட்டு

சிற்று டுக்கை சேட்டை

தவில்பேரி

திக்கு மக்க ளாக்கை துக்க வெற்பு மிக்கொள்
செக்க டற்கு ளாழ்த்து

விடும்வேலா

கற்பு ரத்தை வீட்டி நட்ட மிட்ட நீற்றர்

கத்தர் பித்தர் கூத்தர்

குருநாதர்

கற்கு றிச்சி வாழ்ப்பெ னனாக்க வெற்றி வேற்கொள்

கச்சி நத்தி நாட்கொள்

பெருமானே.

499

வம்ப ருச்சில கன்ன மிடுஞ்சம

யத்துக் கத்துத்

திரையானர்

வனக லாத்திரள் தன்னை யகன்றும

னத்திற் பற்றற்

மருளாலே

தம்ப ராக்கற நின்னை யுணர்ந்துரு

கிப்பொற் பத்மக்

கழல்சேர்வார்

தங்கு மாத்தினி னென்னையு மன்பொடு

வைக்கச் சற்றுக்

கருதாதோ

497. முட்டுப்படல் - சங்கடப் படுதல். வட்டப் புட்பத்தலம் - இதயகமலம். கட்டத்து அற்றம் - துன்பப்படும் சமயம்.

498. பத்ரம் - வாள். வாள் - ஒளி. குத்திரார்த்தர் - துக்கத்தைத் தருபவர்கள். எக்கர் - இறுமாப்புடையவர்கள்.

வெம்ப ராக்ரம மின்னயில் கொண்டொரு

வெற்புப் பொட்டுப்

படமாகூர்

வென்ற பார்த்திப பன்னிரு திண்புய

வெட்சிச் சித்ரத்

திருமார்பா

கம்ப ராய்ப்பணி மன்னு புயம்பெறு

கைக்குக் கற்புத்

தவறாதே

கம்பை யாற்றினி லன்னை தவம்புரி

கச்சிச் சொக்கப்

பெருமானே.

500

வாய்ந்தப்பிடை நீடு குலாவிய

நீந்திப்பது மாதியை மீதினி

லூர்ந்துற்பல வோடையில் நீடிய

உகள்சேலை

வார்ந்துப்பக ழியெதி ராகிமை

கூர்ந்துப்பரி யாவரி சேரவை

சேர்ந்துக்குழை யோடுச லாடிய

விழியாலே

சாய்ந்துப்பனை யூணவ ரானபொ

லாய்ந்துப்பணி னுரிரு தாளினில்

வீழ்ந்திப்படி மீதினி லேகிறி

தறிவாலே

சாந்தப்பிய மாமலை நேர்முலை

சேர்ந்துப்படி வீணினி லேயுயிர்

மாய்ந்திப்படி போகினு மோர்மொழி

மறவேனே

சார்ந்தப்பெரு நீர்வெள மாகவெ

பாய்ந்தப்பொழு தாருயி லாமலெ

காந்தப்பெரு நாதனு மாகிய

மதராலே

தாந்தக்கிட தாகிட தாகிட

தோந்திக்கிட தோதிமி தோதிமி

சேஞ் செக்கண சேகெண சேகெண

வெளநாளம்

காந்தப்பத மாறியு லாவிய

ராந்தற்குரு நாதனு மாகியெ

போந்தப்பெரு மான்முரு காவொரு

பெரியோனே

499. கலாத்திரள் - கலைக்கூட்டம். தம்பராக்கு - தம்மைப் பற்றிய உணர்வு.

500. உகள்சேல் - துள்ளிப் பாய்கின்ற சேல்மீன். பனையுண் - பனங்கள். பணிநூர் - பண்ணினூர், இசைபாடும் பொதுமகளிர்.

காந்தக்கலு மூசியு மேயென

ஆய்ந்துத்தமி மோதிய சீர்பெறு

காஞ்சிப்பதி மாநகர் மேவிய

பெருமானே.

2. திருவாணைக்கா (அப்பு—நீர்)

501

அஞ்சன வேல்விழி யிட்டழைக்கவு

மிங்கித மாகந கைத்துருக்கவு

மம்புயல் நேர்குழ லைக்குலைக்கவும்

நகரேகை

அங்கையின் மூலம்வெ ளிப்படுத்தவு

மந்தர மாமுலை சற்றைசைக்கவு

மம்பரம் விணில விழ்த்துடுக்கவு

மினோரோர்கள்

நெஞ்சினி லாசைநெ ருப்பெழுப்பவும்

வம்புரை கூறிவ னைத்திணக்கவு

மன்றிடை யாடிம ருட்கொடுக்கவு

மெவரேனும்

நிந்தைசெ யாதுபொ ருட்பறிக்கவு

மிங்குவ லார்கள்கை யிற்பிணிப்பற

நின்பத சேவைய நுகர்கிப்பது

மொருநாளே

குஞ்சர மாமுக விக்நிந்பரபு

அங்குச பாசக ரப்ரசித்தனார்

கொம்பன்ம கோதரன் முக்கண் விக்ரம

கணராசன்

கும்பிடு வார்வினை பற்றறுப்பவன்

எங்கள் விநாயக னக்கர்பெற்றருள்

குன்றைய ருபக கற்பகப்பினை

யினாயோனே

துஞ்சலி லாதச டட்சரப்பிர

பந்த சடானன துட்டநிக்ரக

தும்பிகள் சூழவை யிற்றமிழ்த்ரய

பரிபாலா

துங்க கயாரணி யத்திலுத்தம

சம்பு தடாகம டுத்ததட்சிண

சுந்தர மாறன்ம திப்புறத்துறை

பெருமானே.

502

அம்புலி நீரைச் சூடிய செஞ்சடை மீதிற் றுவிய

ஐந்தலை நாகப் பூடண

ரருள்பாலா

அன்புட னுவிற் பாவது சந்தத மோதிப் பாதமு

மங்கையி னுனிற் பூசையு

மணியாமல்

501. இங்கிதம் - நயம். அம்பரம் - ஆடை. நக்கர் - ஆடை யில்லாதவராகிய சிவன். துஞ்சல் - அழிதல்.

வம்பணி பாரப் பூண்முலை வஞ்சியர் மாயச் சாயலில்
 வண்டுமு லோதிக் தாழலி லிருகாதில்
 மண்டிய நீலப் பார்வையில் வெண்டுதி லாடைச் சேர்வையில்
 மங்கியெ யேழைப் பாவியெ னழிவேனோ

கொம்பனை நீலக் கோமனை அம்புய மாலைப் பூடணி
 குண்டலி யாலப் போசனி யபிராமி
 கொஞ்சிய வானச் சானவி சங்கரி வேதப் பார்வதி
 குன்றது வார்பொற் காரிகை யருள்பாலா

செம்பவ ளாயக் கூரிதழ் மின்குற மாலைப் பூண்முலை
 தின்புய மாரப் பூரண மருள்வோனே
 செந்தமிழ் பாணப் பாவலர் சங்கித யாழைப் பாடிய
 தென்திரு வாளைக் காவுறை பெருமானே.

503

அனித்த மான ஹனு மிருப்ப தாக வேநாசி
 யடைத்து வாயு லோடாத வகைசாதித்
 தவத்தி லேகு வால்முலி புசித்து வாடு மாயாச
 அசட்டு யோகி யாகாமல் மலமாயை

செனித்த காரி யோபாதி யொழித்து ஞான ஆசார
 சிரத்தை யாகி யான்வேறெ னுடல்வேறு
 செகத்தி யாவும் வேறாக நிகழ்ச்சி யாம னேதித
 சிவச்சொ ரூப மாயோகி யெனஆள்வாய்

தொனித்த நாத வேயுது சகத்ர நாம கோபால்
 சுதற்கு நேச மாறாத மருகோனே
 சுவர்க்க லோக மீகாம சமத்த லோக பூபால
 தொடுத்த நீப வேல்வீர வயலூரா

மனித்த ராதி சோனாடு தழைக்க மேவு காவேரி
 மகப்ர வாக பானிய மலைமோதும்
 மணத்த சோலை சூழ்காவை அனைத்து லோக மாள்வாரு
 மதித்த சாமி யேதேவர் பெருமானே.

502. ஓதித்தாழல் - கூந்தற் சரிவு. வானச் சானவி - வான கங்கை. ஆலப்போசனி - ஐஞ்சைய யுண்டவள்.

503. குவால் - குவியல். சகத்ரநாமன் - ஆபிரம் பெயருடையான், (திருமால்). நீபம் - கடப்பமாலை. பானியம் - நீர்.

504

ஆரமணி வாரைப் பீறியற மேலிட்

டாடவர்கள் வாடத்

துறவோரை

ஆசைமட னூர்வித் தாளுமதி பாரப்

பாளித பமரத்

தனமானூர்

காரளக நீழற் காதளவு மோடிக்

காதுமபி ராமக்

கயல்போலக்

காலனுடல் போடத் தேடிவரு நாளிற்

காலைமற வாமற்

புகல்வேனோ

பாரடைய வாழ்வித் தாரபதி பாசச்

சாமளக ணபப்

பரியேறிப்

பாய்மதக போலத் தானொடிக ளாமுற்

பாடிவரு மேழைச்

சிறியோனே

சூரர்புர சூறைக் காரசூரர் காவற்

காரஇள வேனற்

புனமேவுந்

தோகைதிரு வேளைக் காரதமிழ் வேதச்

சோதிவளர் காவைப்

பெருமாளே.

505

ஆலம் வைத்தனி ழிச்சிகள் சித்தச

னாக மக்கலை சுற்றச மர்த்திக

ளார்ம் னத்தையு மெத்திவ னைப்பவர்

தெருநூடே

ஆர வட்டமு லைக்குவி லைப்பண

மாயி ரக்கல மொட்டிய ளப்பினு

மாசை யப்பொரு ளொக்கந டிப்பவ

ருடன்மாலாய்

மேலி னைப்புமு சிப்பும வத்தையு

மாயெ டுத்தகு லைப்பொடு பித்தமு

மேல்கொ ளத்தலை யிட்டவி திப்படி

யதனாலே

மேதி னைக்குள பத்தனெ னப்பல

பாடு பட்டுபு முக்கொள்ம ஈக்குகை

விடு கட்டியி ருக்குமெ னக்குறி

னருள்தாராய்

பீலி மிக்கம யிற்றூர கத்தினி

லேறி முட்டவ னைத்துவ குத்துடல்

பீற னுற்றவு யுத்தக ளத்திடை

மடியாத

504. பாளிதம் - பச்சைக் கருப்பூரம். பமரம் - சந்தனம். ஆரபதி - (ஆரபதி) பாம்பரசன். பாடிவரல் - வளைந்தோடிவரல்.

505. முசிப்பு - மெலிவு. மயில் துரகம் - மயிலாகிய குதிரை.

பேர ரக்கரெ திர்த்தவ ரத்தனை

பேரை யுக்ரக ளப்பலி யிட்டுயர்

பேய்கை கொட்டிந டிப்பம ணிக்கழு குடனாட

ஏலம் வைத்தபு யத்தி லனைத்தருள்

வேலெ டுத்தச மர்த்தையு ரைப்பவர்

ஏவ ருக்கும னத்திலநி னைப்பவை ய நுள்வோனே

ஏழி சைத்தமி ழிற்பய னுற்றவெ

னுவ னுற்றடி யிற்பயி னுத்தம

ஈசன் முக்கணி ருத்தன னித்தருள் பெருமானே .

506

உரைக்கா றிகைப்பா லெனக்கே முதற்பே

ருனக்கோ மடற்கோவை

யொன்றுபாட

உழப்பா திபக்கோ டெழுத்தா னியைத்தே

டுனைப்பாரி லொப்பார்கள்

கண்டி லேன்யான்

குரைக்கான வித்யா கவிப்பூ பருக்கே

குடிக்காண் முடிப்போடு

கொண்டுவா பொன்

குலப்பூ னிரத்து திபொற்று செடுப்பா

யெனக்கூ றிடர்ப்பாடின

மங்குவேனோ

அரைக்காடை சுற்றூர் தமிழ்க்கூட லிற்போய்

அனற்கே புனற்கேவ

ரைந்தாடிட்

டறத்தா யெனப்பேர் படைத்தாய் புனற்சே

லறப்பாய் வயற்கிழ

மர்ந்தவேனோ

திரைக்கா விரிக்கே கரைக்கா னகத்தே

சிவத்யான முற்றோர்சி

லந்தி நூ ல்செய்

திருக்கா வணத்தே யிருப்பா ரகுட்கூர்

திருச்சால கச்சோதி

தம்பிரானே .

507

ஒல மறைக ளறைகின்ற வென்றது

மேலை வெளியி லொளிரும் பரஞ்சுடர்

ஒது சரியை கிரியையும் புணர்ந்தவ

ரெவரானும்

ஓத வரிய தூரியங் கடந்தது

போத அருவ சுருபம் ப்ரபஞ்சமும்

ஊனு முயிரு முழுதுங் கலந்தது

சிவஞானம்

508. இபக்கோ டெழுத்தாணி - யானைத் தந்தப் பிடியமைந்த எழுத் தாணி. அரைக்காடை சுற்றூர் - சமணர்கள். திருக்காவணம் - அழகிய பந்தல்.

சால வுடைய தவர்கண்டு கொண்டது
மூல நிறைவு குறைவின்றி நின்றது
சாதி குலமு மிசைதன்றி யன்பர்சொ
சாரு மனுப வரமைந்த மைந்தமெய்
விடு பரம சுகசிந்து இந்திரிய
தாப சபல மறவந்து நின்கழல்

எனவியோமஞ்

பெறுவேனோ

வால குமர குககந்த குன்றெறி
வேல மயில எனவந்து சும்பிடு
வான விபுதர் பதியிந்தரன் வெந்துயர்
வாச களப வரதுங்க மங்கல
வீர கடக புயசிங்க சுந்தர
வாகை புனையும் ரணரங்க புங்கவ

கனாவோனே

வயலூரா

ஞால முதல்வி யிமயம் பயந்தமின்
நீலி கவுரி பரைமங்கை குண்டலி
நாளு மினிய கனியெங்க ளம்பிகை

தீர்புராயி

நாத வடிவி யகிலம் பரந்தவ
ளாலி'னுதர முளபைங் கரும்புவெ
ணுவ லரசு மனைவஞ்சி தந்தருள்

பெருமானே.

508

கருமுகில்திர ளாகக் கூடிய
இருளைமரு ளேறித் தேறிய
கடிகமழள காயக் காரிகள்
கனவியவிலை யோலைக் காதிகள்
முழுமதிவத னேரப் பாவைகள்
களவியமுழு மோசக் காரிகள்

புவிமீதே

மயலாலை

பரநெறியுண ராவக் காமுகர்
உயிர்பலிகொளு மோகக் காரிகள்
பகழியைவிழி யாகத் தேடிகள்
பகடிகள் பொரு ளாசைப் பாடிக
ஞருவியதன பாரக் கோடுகள்
படவுளமழி வேனுக் கோரருள்

முகமாயப்

புரிவாயே

507. துரியம் - தன்மயநிலை. வியோமம் - ஞானவெளி. விபுதர் - தேவர்.

508. அளகம் - கூந்தல். ஆயம் - தோழியர் கூட்டம். பகடிகள் - வேடதாரிகள்.

மரகதவித நேர்முத் தார்நகை

குறமகளதி பாரப் பூண்முலை

மருவியமண வாளக் கோலமு

முடையோனே

வகைதருபெரு ஞாலத் தாழ்கடல்

முறையிடநடு வாகப் போயிரு

வரைதொனைபட வேல்விட் டேவிய

அதிதீரா

அரவணைதனி லேறிச் சீருடன்

விழிதுயில்திரு மால்சக் ராயுதன்

அடியிணைமுடி தேடிக் காணவும்

அரிதாய

அலைபுனல்சடை யார்மெச் சாண்மையும்

உடையதெதர்மயில் வாகிச் சேவக

அழகியதிரு வாணக் காவுறை

பெருமானே.

509

காவிப் பூவை யேவை யிகல்வன

நீலத் தால கால நிகர்வன

காதிப் போக மோக மருள்வன

இருதோடார்

காதிற் காதி மோதி யுழல்கண

மாயத் தார்கள் தேக பரிசன

காமக் ரோத லோப மதயிவை

சிதையாத

பாவிச் காயு வாயு வலம்வர

லாவிப் பார்கள் போத கருமவு

பாயத் தான ஞான நெறிதனை

யினிமேலன்

பாலெக் காக யோக செபதப

நேசித் தார வார பரிபுர

பாதத் தாளு மாறு திருவுள

நினையாதோ

கூவிச் கோழி வாழி யெனமயி

லாவித் தால கால மெனவுயர்

கூளிச் சேனை வான மிசைதனில்

வினையாடக்

கோரத் தீர சூர னுடைவினை

பாறச் சேற லேன பதிதனை

கோலக் கால மாக அமர்செய்த

வடிவேலா

ஆவிச் சேல்கள் பூக மடலிள

பாளைத் தாறு கூறு படவுய

ராலைச் சோலை மேலை வயலியி

ஹுறைவோனே.

509. காவிப் பூ - கருங்குவளை மலர். ஏ - அம்பு. ஏனபதி - ஆதி
வராகம். ஆவி - குளம். பூகம் - கழுகு.

ஆசைத் தோகை மார்க ளிசையுட
 னாடிப் பாடி தாடி வருதிரு
 ஆனைக் காவில் மேவி யருளிய

பெருமானே.

510

குருதிபு லாலென்பு தோன ரம்புகள்
 இருமிகள் மாலம்பி தே மண்டிய
 குடர்நிணம் ரோமங்கள் மூளை யென்பன பொதிகாயக்
 குடிவிடை யோரைந்து வேட ரைம்புல
 அடவியி லோடுந்து ராசை வஞ்சகர்
 கொடியவர் மாபஞ்ச பாத கஞ்செய அதனாலே

சுருதிபு ராணங்க ளாக மம்பகர்
 சரியைக்ரி யாவண்டர் பூசை வந்தனை
 துதியொடு நாடுந்தி யான மொன்றைய முயலாதே
 சுமடம தாய்வம்பு மால்கொ னுந்திய
 திமிரரொ டேபந்த மாய் வருந்திய
 துரிசற ஆநந்த வீடு கண்டிட அருள்வாயே

ஒருதனி வேல்கொண்டு நீள்கிர வஞ்சமும்
 திருதரு மாவுங்க லோல சிந்துவும்
 உடைபட மோதுங்கு மார பங்கய கரவிரா
 உயர்தவர் மாவும்ப ரான அண்டர்கள்
 அடிதொழு தேமன்ப ராவு தொண்டர்கள்
 உளமதில் நாளுங்கு லாவி யின்புற வுறைவோனே

கருதிய ஆறங்க வேள்வி யந்தணர்
 அரிகரி கோவிந்த கேச வென்றிரு
 கழல்தொழு சேங்க ராச னண்புறு மருகோனே
 கமலனு மாகண்ட லாதி யண்டரு
 மெமது பிரானென்று தாள்வ னங்கிய
 கரிவனம் வாழ்சம்பு நாதர் தந்தருள் பெருமானே.

511

சுராரணேசுர்

நாடித் தேடித் தொழுவார்பால்
 நானத் தாகத் திரிவேனோ
 மாடக் கூடற் பதிஞான
 வாழ்வைச் சேரத் தருவாயே

பாடற் காதற்
பாலைத் தேனெஞ்
ஆடற் றேனகைக்
ஆனைக் காவிற்

புரிவோனே
தருள்வோனே
கினியோனே
பெருமானே.

512

நிறைந்த துப்பிதழ் தேனூறல் நேரென
மறந்த ரித்தக னூலால் நேரென
நெடுஞ்சு ருட்குழல் சேழத நேரென
நெருங்கு பொற்றன மாமேரு நேரென
மருங்கு நிட்கள ஆசாச நேரென
நிதம்ப முக்கணர் பூனூர நேரென

நெஞ்சின்மேலே

தைந்துசேவன்

குறைந்தி தப்பட வாய்பாடி யாதர்
வழிந்தழைத்தனை மேல்விழு மாலொடு
குமண்டை யிட்டுடை சோராவி டாயில
குடைந்தி னீப்புறு மாமாய வாழ்வருள்
மடந்தை யர்க்கொரு கோமாள மாகிய
குரங்கை யொத்துழல் வேனோம னோலய

மைந்துநாபி

மென்றுசேர்வேன்

மறந்த சுக்ரிப மாநீசன் வாசலி
விருந்து லுத்தநி யோராத தேதுசொல்
மனங்க ளித்திட லாமோது ரோகித
வதஞ்செய் விக்ரம சீராம னானில
மறிந்த திச்சர மோகோ கெடாதினி
வரும்ப டிக்குரை யாய்பார் பலாகவ

முன்புவாலி

மென்றுபேசி

அறந்தழைத்தநு மானோடு மாகடல்
வரம்ப டைத்ததின் மேலேறி ராவண
னரண்கு லைத்தெதிர் போராடு நாரணன்
அனங்கன் மைத்துன வேளே கலாபியின்
விளங்கு செய்ப்பதி வேலா யுதாவிய
னலங்க யப்பதி வாழ்வான தேவர்கள்

மைத்தனான

தம்பிரானே.

513

பரிமள மிகவுள சாந்து மாமத

முருகவிழ் வகைமலர் சேர்ந்து கூடிய
பலவரி யளிதுயில் கூர்ந்து வானுறு

முகின்போலே

511. நான் நத்தாக - நான் விருப்பமுடையவனாக.

512. ஊறல் - எச்சில். சேழதம் - நீருண்ட மேகம். பலாகவம் - பலபோர்.

பரவிய இருள்செறி கூந்தல் மாதர்கள்
 பரிபுர மலரடி வேண்டி யேவிய
 பணிவிடை களிவிறு மாந்த கூளனை நெறிபேணு
 விரகனை யசடனை விம்பு பேசிய
 விழலனை யறுகலை யாய்ந்தி டாமுழு
 வெகுளியை யறிவது போங்க பாடனை மலமாரு
 வினையனை யுரைமொழி சோர்ந்த பாவியை
 விளிவுறு நரகிடை வீழ்ந்த மோடனை
 வினவிமு னருள்செய் துபாங்கி னுள்வது மொருநாளே
 கருதலர் திரிபுர மாண்டு நீறெழு
 மலைகலை யொருகையில் வாங்கு நாரணி
 கழலணி மலைமகள் காஞ்சி மாநக ருறைபேதை
 களிமயில் சிவனுடன் வாழ்ந்த மோகினி
 கடலுடை யுலகினை யின்ற தாயுமை
 கரிவன முறையகி லாண்ட நாயகி யருள்பாலா
 முரணிய சமரினில் மூண்ட ராவண
 னிடியென அலறிமு னேங்கி வாய்விட
 முடிபல திருகிய நீண்ட மாயவன் மருகோனே
 முதலொரு குறமகள் தேர்ந்த நூலிடை
 யிருதன கிரிமிசை தோய்ந்த காழுக
 முதுபழ மறைமொழி யாய்ந்த தேவர்கள் பெருமாளே.

514

வேலைப் போல்விழி யிட்டும ருட்டிகள்
 காமக் ரோதம்வி னைத்திடு துட்டிகள்
 விதிக் கேதிரி பப்பர மட்டைகள் முலையாளை
 மேலிட் டேபொர விட்டபொ றிச்சிகள்
 மாற்பைத் தோளைய சைத்துந டப்பிகள்
 வேளுக் காண்மைசெ லுத்துச மர்த்திகள் களிகூருஞ்
 சோலைக் கோகில மொத்தமொ ழிச்சிகள்
 காசற் ருரையி தத்திலொ ழிச்சிகள்
 தோலைப் பூசியி னுக்கிய ருக்கிகள் எவரேனும்

513. கூளன் - விணன். விரகன் - தந்திரசாலி. விழலன் - பயனற்
 றவன். நாரணி - உமாதேவி.

514. கோகிலம் - குயில். குணதிக்கு - கிழக்குத் திசை. பப்பர
 மட்டைகள் - கூத்தாடிகளாம் பயனிலிகள்.

தோயப் பாயல மைக்கும வத்திகள்
மோகப் போகமு யக்கிம யக்கிகள்
குறைக் காரிகள் துக்கவ லைப்பட

லொழிவேனோ

காலைக் கேழுமு கிக்குண திக்கினில்

ஆதித் யாயள னப்பகர் தர்ப்பண

காயத் ரீசெப மர்ச்சனை யைச்செயு

முனிவோர்கள்

கானத் தாசிர மத்தினி லுத்தம

வேள்விச் சாலைய ளித்தல்பொ ருட்டெதிர்

காதத் தாடகை யைக்கொல்குரு பைக்கடல் மருகோனே

ஆலைச் சாறுகொ தித்துவ யற்றலை

பாயச் சாலித மைத்திர தித்தமு

தாகத் தேவர்கள் மெச்சிய செய்ப்பதி

யுறைவேலா

ஆழித் தேர்மறு கிற்பயில் மெய்த்திரு

நீறிட் டான்மதிள் சுற்றிய பொற்றிரு

ஆனைக் காவினி லப்பர்ப்பரி யப்படு

பெருமானே.

ந. திருவருணை (தேயு—நெருப்பு)

சுருருவி 515

அமுத முறுசொ லாகிய தோகையர்

பொருளு ளாரையெ னுணையு னுணையெ

னருகு விடிது தானதில் வாருமெ

னுரைகூறும்

அசடு மாதர்கு வாதுசொல் கேடிகள்

தெருவின் மீதுகு லாவியு லாவிகள்

அவர்கள் மாயைப டாமல்கெ டாமல்தி

னருள்தாராய்

குமரி காளிவ ராகிம கேச்வரி

கவுரி மோடிசு ராரிநி ராபரி

கொடிய சூலிசு டாரணி யாமுரி

மகமாயி

குறளு ருபமு ராரிச கோதரி

யுலக தாரி உதாரிப ராபரி

குருப ராரிவி காரிந மோகரி

அபிராமி

சுமர நீலிபு ராரித னுயகி

மலைகு மாரிக பாலிந னுரணி

சலில மாரிசி வாயம னோகரி

பரையோகி

515. குவாது - குதர்க்கம். யாமளி - பச்சை நிறத்தையுடையவன்.
இமிதம் - கூத்தாடுதல்.

சவுரி வீரிமு நீர்விட போசனி

திகிரி மேவுகை யாளிசெ யாளொரு

சகல வேதமு மாயின தாயுமை

யருள்பாலா

திமித மாடுசு ராரிநி சாசரர்

முடிக டோறுக டாவியி டேயொரு

சிலப சாசுரு னூவிநி னுமுண

விடும்வேலா

திருவு லாவுசொ னேசர னுமலை

முகிலு லாவுவி மானந வோநிலை

சிகர மீதுகு லாவியு லாவிய

பெருமானே.

516

அருக்கார் நலத்தைத் திரிப்பார் மனத்துக்

கடுத்தாசை பற்றித்

தளராதே

அடற்கா லனுக்குக் கடைக்கால் மிதித்திட்

டறப்பே தகப்பட்

டழியாதே

கருக்காரர் நட்பைப் பெருக்கா சரித்துக்

கலிச்சா கரத்திற்

பிறவாதே

கருத்தா லெனக்குத் திருத்தா ளளித்துக்

கலைப்போ தகத்தைப்

புகல்வாயே

ஒருக்கால் நினைத்திட் டிருக்கால் மிகுத்திட்

டுரைப்பார்கள் சித்தத்

துறைவோனே

உரத்தோ ளிடத்திற் குறத்தேனை வைத்திட்

டொளித்தோடும் வெற்றிக்

குமரேசா

செருக்கா தருக்கிச் சுரச்சூர் நெருக்கச்

செருச்சூர் மரிக்கப்

பொருடும்வேலா

திறப்பூ தலத்திற் நிரட்சோண வெற்பிற்

நிருக்கோ புரத்திற்

பெருமானே.

517

அருமா மதனைப் பிரியா தசரக்

கயலார் நயனக்

கொடியார்தம்

அழகார் புளகப் புழுகார் சயிலத்

தணையா வலிகெட்

டுடஸ்தாழ

516. ஒருக்கால் நினைத்திட் டிருக்கால் மிகுத்திட் டுரைப்பார்கள் - ஒரு முறை உன்னைத் தியானித்து உன்னுடைய திருவடிகள் இரண்டனையும் போற்றுபவர். ஒருகால், இருகால் என்பன சந்தையத்திற்காக ஒருக்கால், இருக்கால் என்றாயின.

இருமா நடைபுக் குரைபோ யுணர்வத்
றினையா வுளபுக்

குயிர்சோர

எரிவாய் நரசிற் புகுதா தபடிக்

கிருபா தமெனக்

கருள்வாயே

ஒருமால் வரையைச் சிறுதுள் படவிட்

ஓரமோ டெறிபொற்

கதிர்வேலா

உறைமா னடவிக் குறமா மகளுக்

குருகா றிருபொற்

புயனீரா

திருமால் கமலப் பிரமா விழியிற்

றெரியா வரனுக்

கரியோனே

செழுநீர் வயல்சுற் றருண புரியிற்

றிருவீ தியினிற்

பெருமானே.

518

அருவ மிடையென வருபவர் துவரிதழ்

அமுது பருகியு முருகியு ம்ருகமத

அளக மலையவு மணிதுகி லகலவு

மதிபார

அசல முலைபுள கிதெழு அமனியிள்

அமனி படஅந வரதமு மவசமொ

டணையு மழகிய கலவியு மலமல

முலகோரைத்

தருவை நிகரிடு புலமையு மலமல

முருவு மிளமையு மலமலம் விபரித

சமய கலைகளு மலமல மலமரும்

வினைவாழ்வுஞ்

சலில விபியன சன்னமு மலமல

மினியு னடியரொ டொருவழி படஇரு

தமர பரிபுர சரணமு மவுனமு

மருள்வாயே

உருவு கரியதொர் கண்கொடு பணிபதி

யிருகு தையுமுடி தமனிய தந்நுவுட

னுருளை யிருசுடர் வலவனு மயனென

மறைபூனும்

உறுதி படுசுர ரதமிசை யடியிட

நெறுநெ நெனமுறி தனுநிலை பெறுதவம்

உடைய வொருவரு மிருவரு மருள்பெற வொருகோடி

517. இருமா-இருமி. உறைமான் அடவி-மான்கள் உறைகின்ற காடு.

518. ம்ருகமதம் - கத்தாரி. அலம் அலம் - போதும் போதும். சலிலம் - நீர்.

தெருவு நகரியு நிசிரார் முடியொடு

சடச டெனவெடி படுவன புகைவன

திருதி கெனளரி வன அனல் நகைகொடு

முனிவார்தஞ்

சிறுவ வனசரர் சிறுமியொடு குகிய

பெரும அருணையி லெழுநிலை திகழ்வன

சிகரி மிசையொரு கலபியி லுலவிய

பெருமானே.

519

அழுதுமா வாவெனத் தொழுதுமு டுநெந்

கவசமா யாதரக் கடலூடுந்

றமைவில்கோ லாகலச் சமயமா பாதகர்க்

கறியொணு மோனமுத்

திரைநாடிப்

பிழைபடா ஞானமெய்ப் பொருள்பெரு தேவினைப்

பெரியஆ தேசபுந்

புதமாய

பிறவிவா ராகரச் சுழியிலே போய்விழப்

பெறுவதோ நானினிப்

புகல்வாயே

பழையபா கிரதிப் படுகைமேல் வாழ்வெனப்

படியுமா ருயினத்

தனசாரம்

பருகுமா றுனனச் சிறுவசோ னுசலப்

பரமமா யூரவித்

தகவேளே

பொழுதுகுழ் போதுவெந் பிடிபடா பார்முதற்

பொடிபடா வோடமுத்

தெறிமீனப்

புணரிகோ கோவெனச் சுருதிகோ கோவெனப்

பொருதவே லாயுதப்

பெருமானே.

520

ஆலவிழி நீலத் தாலதர பானத்

தாளளக பாரக்

கொண்டலாளே

ஆரநகை யால்விந் போர்நுதலி னுல்வித்

தாரநடை யால்நற்

கொங்கையாலே

சாலமய லாகிக் காலதிரி சூலத்

தான்றுகு பாசத்

துன்பமூழ்கித்

தாழ்வினுயிர் வீழ்பட் டுழ்வினைவி டாமற்

சாவதன்மு னேவற்

கொண்டிடாயோ

519. அழுதுமா வாவென - அழுதும் ஆ ஆ என.

520. கோமள மயூரப் பாக - அழகிய மயிலை நடத்துபவனே. போத மலர் - ஞானமலர்.

சோலைதரு கானிற் கோலமற மானைத்

தோளிலுற வாகக்

கொண்டவாழ்வே

சோதிமுரு காழித் தாபழய ஞானச்

சோணகிரி விதிக்

கந்தவேளே

பாலகக லாபக் கோமளம யூரப்

பாகவுமை பாகத்

தன்குமாரா

பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்

பாடுமவர் தோழத்

தம்பிரானே.

521

ஆனைவரிக் கோடிலுநிற் பாரமுலைச் சாரசைபட்

டாடைமறைத் தாடுமலர்க்

குழலார்கள்

ஆரவடத் தோடையைப் பேசினகைத் தாசைபொருட்

டாரையுமெத் தாகமயக்

கிடுமோகர்

சோனைமழைப் பாரவிழித் தோகைமயிற் சாதியர்கைத்

தூ துவிடுத் தேபொருளைப்

பறிமாதர்

தோதகமுற் றேழ்நாகிற் சேருமழற் காயனையுட்

சோதியொளிப் பாதமளித்

தருள்வாயே

தானதனத் திதிமலைப் பேரிகைகொட் டாசமலைச்

சாயகடற் குரைவதைத்

திடுவோனே

தாளவியற் சோதிற்றிக் காவின்னெழக் கோலியெடுத்

தாபரம்வைத் தாடுபவர்க்

கொருசேயே

தேனிரசக் கோவையிதழ்ப் பூவைகுறப் பாவைதனத்

தேயுருகிச் சேருமணிக்

கதிர்வேலா

சேருனைக் கோபுரமுற் றுனபுனத் தோகையுமெய்த்

தேவமகட் கோர்கருனைப்

பெருமானே.

522

இடமடு சுறவை முடுகிய மகர

மெறிகட லீடையெழு

திங்களாலே

இருவினை மகளிர் மருவிய தெருவி

லெரியென வருகிறு

தென்றலாலே

தடநடு வுடைய கடிபடு கொடிய

சரம்விடு தறுகன

நங்கனாலே

521. தோதகம் - வஞ்சகம். தானதனத் திதிமலை - தானதனத் தி
என முழங்கும் பறைவகை.

சரிவளை கழல மயல்கொளு மரிவை	லங்கலாமோ
தனிமல ரணையின	
வடகுல சயில நெடுவுட லசுரர்	றிந்தவேலா
மணிமுடி சிதறா	
மறமக ளமுத புளகித களப	ணந்தமார்பா
வளரிள முலையைம	
அடலணி விகட மரகத மயிலி	னின்றகோவே
லழகுட னருணையி	
அருமறை விததி முறைமுறை பகரு	தம்பிரானே.
மரியர பிரமர்கள்	

523

இடருக் கிடராகிய கொடுமைக் கணைமேல்வரு	மதனாலே
மிறுதிச் சிறுகால்வரு	
இயலைத் தருகானக முயலைத் தருமேனியி	நிலவாலே
லெரியைத் தருமாமதி	
தொடரக் கொடுவாதையி லடையக் கரைமேலலை	கடலாலே
தொலையத் தனிவீசிய	
துணையற் றணிபூமல ரணையிற் றனியேனுவயிர்	
துவளத் தகுமோதுயர் தொலையாதோ	
வடபொற் குலமேருவின் முடுகிப் பொருகுரணை	வடிவேலா
மடியச் சுடஏவிய	
மறவக் குலமாமொரு குறமெய்த் திருமாமகள்	மயில்வீரா
மகிழப் புனமேவிய	
அடரப் படர்க்கேதகை மடலிற் றழைசேர்வய	லுறையோனே
லருணைத் திருவிதியி	
அவனித் திருமாதொடு சிவனுக் கிமையாவிழி	பெருமானே.
அமரர்க் கரசாகிய	

524

இமராசனி லாவதெ றிக்குங்	கனலாலே
இளவாடையு மூருமொ றுக்கும்	படியாலே
சமராகிய மாரனெ டுக்குங்	கணையாலே
தனிமானுவயிர் சோரும தற்கொன்	றருள்வாயே

522. வடகுல சயிலம் - வடக்கேயுள்ள சிறந்த மலையாகிய மேருமலை.

523. முயலைத் தருமேனி - முயல் போலுங் களங்கத்தினைக் கொண்ட வடிவமுடைய,

குமராமுரு காசடி ஸத்தன்

குருநாதா

குறமாமக ளாசைத னிக்குந்

திருமார்பா

அமராவதி வாழ்வம ரர்க்கன்

றருள்வோனே

அருணாபுரி வீதியி னிற்கும்

பெருமாளே.

525

இரத சுரதமுலை களுமார்பு குத்த நுதல்வோர் வரும்ப

அமுத நிலையில்விர லுசிரேகை தைக்க மணிபோல் விளங்க

இசலி யிசலியுப ரிதலிலை யுற்று இடைநூல் நுடங்க

வுளமகிழ்ச் சியினோடே

இருவ ருடலுமொரு வுநவாய் நயக்க முகமே லழுந்த

அளக மனிழவளை களுமேக லிக்க நயனார விந்த

லகரி பெருகஅத ரமுமே யருத்தி முறையே யருந்த

உரையெழும் பரிவாளே

புருவ நிமிரஇரு கணவாள் நிமைக்க வுபசார மிஞ்ச

அவச கவசமள வியலே தரிக்க அதிலே யநந்த

புதுமை விளைய அது பரமாபரிக்க இணைதோளு மொன்றி

அதிசுகக் கலையாளே

புளக முதிர்விர கடென்வாரி தத்த வரைநான் மழுங்க

மனமு மனமுமுரு கியெயாதரிக்க வுயிர்போ லுநந்து

பொருள தளவுமரு வுறுமாய வித்தை விலைமாதர் சிங்கி

விடஅருட் புரிவாயே

பரவு மகரமுக ரமுமேவ லுற்ற சகரால் விளைந்த

தமர திமிரபிர பலமோக ரத்ன சலராகி கொண்ட

படியை முழுதுமொரு நொடியே மதித்து வலமாக வந்து

சிவனிடத் தமர்சேயே

பழறி மிசையிலிசை யிசையே ரகத்தில் திருவா வினன்கு

டியினில் பிரமபுர மதிவ்வாழ் திருத்த னிகைபூடு மண்டர்

பதிய முதியகதி யதுநா யெனுக்கு முறவாகி நின்ற

கவிதையைப் புனைவோனே

அரிய மயனுமம ரகுமாய சிட்ட பரிபாலை என்ப

ரடையு மிடரைமுடு கியெநூற துட்ட கொலைகார ரென்ற

அசுரர் படையையடை யவுமவே ரறுந்த அபிராம செந்தி

ஹரகவெற் புடையோனே

524. சடிலத்தன் - சடைமுடியுடையவனாகிய சிவபெருமான்.

525. இசலி இசலி - மாறுபட்டு மாறுபட்டு. உபரித லிலை - புணர்ச்சி விளையாட்டு.

அருண கிரணகரு ணையபூர ணச்ச ரணமே லெழுந்த
 இரண கரணமுர னுறுசூர னுட்க மயிலேறு கந்த
 அருணை யிறையவர்பெ ரியகோ புரத்தில் வடபா
 லமர்ந்த அறுமுகப் பெருமானே.

526

புறநாடு

இரவியு மதியுந் தெரிவுற எழும்

புவிதனி வினமொன்

றிடுமாதும்

எழில்புதல் வருநின் றழுதுள முருகும்

மிடர்கொடு நடலம்

பலகூறக்

கருகிய வருவங் கொடுகனல் விழிகொண்

டுயிரினை நமனுங்

கருதாமுன்

கலைகொடு பலதுன் பமுமக விடநின்

கழலினை கருதும்

படிபாராய்

திருமரு வியதிண் புயனயன் விரியென்

டிசைகிடு கிடவந்

திடுசூரன்

திணிபுய மதுசிந் திடஅலை கடலஞ்

கிடவலி யொடுகன்

றிடும்வேலா

அருமறை யரவந் தரமுறை பவரன்

புடையவ ருய அன்

ற்றமேவும்

அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்

கருணையி லுறையும்

பெருமானே.

527

பெருநாடு

இரவுபகற் பலகாலும்; இயலிசைமுகத் தமிழ்கூற்த்

திரமதனைத் தெளிவாகத்; திருவருளைத் தருவாயே

பரகருணைப் பெருவாழ்வே; பரசிவதத் துவஞானு

அரனருள்சற் புதல்வோனே; அருணகிரிப் பெருமானே

528

திருவருணை

இருவர் மயலோ அமளிவிதமோ

எனென செயலோ

அணுகாத

இருடி அயன்மா லமர ரடியா

ரிரையு மொலிதா

னிலைவேளா

528. நடலம் - துன்பமொழிகள்.

527. திரமதனைத் தெளிவாக - கிடைத்தது எதுவோ அஃது எனக்குத் தெளிவாகுமாறு.

தொருவ னடியே னைறு மொழிதா
னொருவர் பரிவாய்

மொழிவாரோ

உனது பததூள் புவன கிரிதா

கரமேதோ

னுனது கிருபா

பரம குருவா யனுவி லசைவாய்

கியபூதப்

பவன முதலா

படையு முடையாய் சகல வடிவாய்

கியவேலா

பழைய வடிவா

அரியு மயனோ டபய மெனவே

விடுவோனே

அயிலை யிருள்மேல்

அடிமை கொடுநோய் பொடிகள் படவே

பெருமானே.

அருண கிரிவாழ்

529

இருவினை யஞ்ச மலவகை மங்க

மயிலேறி

இருள்பிணி மங்க

இனவரு ளன்பு மொழிய கடம்பு

டளிபரடக்

வினதக முங்கொ

கரிமுக னெம்பி முருகனெ னண்டர்

அடியேன்முன்

களிமலர் சிந்த

கருணை பொழிந்து முகமு மலர்ந்து

டருள்வாயே

கடுகி நடங்கொ

திரிபுர மங்க மதனுடல் மங்க

விடையேறிச்

திகழ்நகை கொண்ட

சிவம்வெளி யங்க ணருள்குடி கொண்டு

தெமையினை

திகழ நடஞ்செய்

அரசி யிடங்கொள் மழுவுடை யெந்தை

குருநாதா

அமலன் மகிழ்ந்த

அருணை விலங்கல் மகிழ்குற மங்கை

பெருமானே.

அமளி நலங்கொள்

530

இருவினை யுண்ப கூம்பை கருவினை கூன்கு டம்பை

கிதவாரி

யிடரடை பாழும்பொ தும்ப

இடைதிரி சோங்கு கந்த மதுவது தேங்கு கும்ப

பிணநோவுக்

மிரவிடை தூங்குகின்ற

528. இருவர் - தேவனை, வள்ளியம்மை. பவனம் - காற்று.

529. அதகம் - உயிர் தரும் மருந்து. விலங்கல் - மலை.

குருவியல் பாண்ட மஞ்ச மருவிய கூண்டு நெஞ்சொ
 டுயிர்குடி போங்கு ரம்பை யழியாதென்
 றுலகுட னேன்று கொண்ட கருமபி ராந்தொ ழிந்து
 னுபயப தாம்பு யங்க ளடைவேனோ

அருணையி லோங்கு துங்க சிகரக ராம்பு யங்க
 ளமரர் குழாங்கு விந்து தொழுவாமும்
 அடியவர் பாங்க பண்டு புகலகி லாண்ட முண்ட
 அபிநவ சார்ங்க கண்டன் மருகோனே

கருணைம்ரு கேந்த்ர அன்ப ருடனூர கேந்த்ரர் கண்ட
 கடவுள்ந டேந்த்ரர் மைந்த வரைசாடுங்
 கலபக கேந்த்ர தந்த்ர அரசநி சேந்த்ர கந்த
 கரகூலி சேந்த்ரர் தங்கள் பெருமானே.

531

இருளளக மவிழமதி போத முத்த ரும்ப
 இலகுகயல் புரள இரு பார பொற்ற னங்கள்
 இளகஇடை துவளவளை பூச லிட்டி ரங்க ளவராலும்
 எழுதரிய கலைநெகிழ ஆசை மெத்த வுந்தி
 யினியசுழி மடுவினாடை மூழ்கி நட்பொ டந்த
 இதழமுது பருகியுயிர் தேக மொத்தி ருந்து முனிவாறி

முருகுகமழ் மலரமளி மீதி னிற்பு குந்து
 முகவனச மலர்குவிய மோக முற்ற ழிந்து
 மொழிபதற வசமழிய ஆசையிற் க விழ்ந்து விடுபோதும்
 முழுதுணர வுடையமுது மாத வத்து யர்ந்த
 பழுதில்மறை பயிலுவள னாத ரித்து நின்று
 முனிவர்கூரர் தொழுதுருகு பாத பத்ம மென்று
 மறவேனே

ஒருசிறுவன் மனமதுசெய் போதி லெய்த்து வந்து
 கிழவடிவு கொடுமுடுகி வாச விற்பு குந்து
 உலகறிய இவனடிமை யாமெ னக்கொ ணர்ந்து
 சபையூடே

ஒருபழைய சருகும்டி ஆவ ணத்தை யன்று
 உரமொடவ னதுவலிய வேகி ழிக்க நின்று
 உதறிமுறை யிடுபழைய வேத வித்தர் தந்த சிறியோனே

530. கருவினை கூன் - கரு வளருவதற்கு இடமான பாத்திரம். அதி
 கம் - நன்மையில்லாமை. சோங்கு - மரக்கலம். கண்டன் - வீரன்.

531. ஒரு சிறுவன் - சுந்தர மூர்த்திகள், உடுபதி-சந்திரன், ஆடகச்
 சிலம்பு - பொன்மலையாடிய மேருமலை.

அரியவுடு பதிகடவி யாட கச்சி லம்பொ

டமுகுவட மணிமுடிவி யாள மிட்ட முந்த

அமரரொடு பலர்முடுகி ஆழி யைக்க டைந்து அமுதாக

அருளுமரி திருமருக வார ணத்தை யன்று

அறிவினுட னொருகொடியி லேத ரித்து கந்த

அருணகிரி நகரிலெழு கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே.

532

சுருதாரம்

இறுகு மணிமுலை மருவு தரளமு

மெரியு முமிழ்மதி

நிலவாலே

இரவி யெனதுயிர் ஃவர வருகுமு

விசையி னுறுகட

லகையாலே

தறுஃண் ரதிபதி மதனன் விடுகொடு

சரமி லெளியெனு

மழியாதே

தருண மணிபொழி லருணை நகருறை

சயில மிசையினில்

வரவேணும்

முறுகு திரிபுர மறுகு கனலெழ

முறுவ னுடையவர்

குருநாதா

முடிய கொடுமுடி யசுரர் பொடிபட

முடுகு மரகத

மயில்வீரா

குறவர் மடமக ளமுத கனதன

குவடு படுமொரு

திருமார்பா

கொடிய சுடரினை தனையு மெழுகுடல்

குறுக விடவல

பெருமானே.

533

உருகு மாமெழு காகவு மேமயல்

பெருகு மாகையு ளாகிய பேர்வரி

ஐரிய மேடையில் வார்குழல் நீவிய

வொளிமாதர்

உடைகொள் மேகலை யால்முலை முடியும்

நெகிழ நாடிய தோதக மாடியு

முவமை மாமயில் போன்றிற் மேனிய

ருரையாடுங்

கரவ தாமன மாதர்கள் நீள்வலை

கலக வாரியில் விழடி யேனெறி

கருதொ ணவதி பா தக னேசம

தநியாத

532. ரதிபதி - இரதி கணவன். முறுகு திரிபுரம் - கடுமை வாய்ந்த திரிபுரம்.

கசட மூடனை யாளவு மேயருள்

கருணை வாரிதி யேயிரு நாயகி

கணவ னேயுன தாளினை மாமலர்

தருவாயே

சுருதி மாமொழி வேதியன் வானவர்

பரவு கேசனை யாயுத பாணிநல்

துளப மாலையை மாப்பணி மாயவன்

மருகோனே

தொலைவி லாவசு ரேசர்க ளானவர்

துகள் தாகவு மேயெதி ராடிடு

சுடரின் வேலவ னேயுல கேழ்வலம்

வருவோனே

அருணர் கோடியி னுரொளி வீசிய

தருண வாண்முக மேனிய னேயர

னணையு நாயகி பாலக னேநிறை

கலையோனே

அணிபொன் மேருயர் கோபுர மாமதி

ளதிரு மாரண வாரண விதியு

ளருணை மாநகர் மேவியு லாவிய

பெருமானே.

534

உலையிலன லொத்த வுடலினனல் பற்றி

யுடுபதியை முட்டி

யமுதூற

ஹருகிவர விட்ட பரமசுக முற்று

வுனதடியை நத்தி

நினையாமற்

சிலைநுதலி விட்ட திலதமவிர் பொட்டு

திகழ்முகவர் முத்து

நகையாலே

சிலுகுவலை யிட்ட மயல்கவலை பட்டு

திருடனென வெட்கி

யகிவேனோ

கண்கனக வட்ட திமிலைபறை கொட்ட

கனகமயில் விட்ட

கதிர்வேலா

கருதலரின் முட்டி கருகிவரு துட்ட

கதவமண ருற்ற

குலகாணா

அலைகடலு டுத்த தலமதனில் வெற்றி

அருணைவளர் வெற்றி

ஹுறைவோனே

அசுரர்களை வெட்டி யமரர்சிறை விட்டு

அசுநிலை யிட்ட

பெருமானே.

533. கேசனையுதபாணி-கேசன் ஐயாயுதபாணி. கேசவனென்னும் திருநாம முடையவனும் ஐவகை ஆயுதங்களைத் திருக்கரங்களிற் கொண் டவனுமாகிய திருமால்.

534. முகவர் - முகத்தையுடையவர். சிலுகுவலை - துன்பவலை. கருதலர் - பகைவர்.

535

கடல்பரவு தரங்க மீதெழு
 கருதிமிக மடந்தை மார்சொல்வ
 வடவனலை முனிந்து வீசிய
 வயலருணையில் வஞ்சி போதந
 இடமுமையை மணந்த நாதரி
 எழுகிரிகள் பிளந்து விழுந்
 அடலசுரர் கலங்கி யோடமு
 அரிபிரம புரந்த ராதியர்

திங்களாலே
 தந்தியாலே
 தென்றலாலே
 லங்கலாமோ
 றைஞ்சும்விரா
 றிந்தவேலா
 னிந்தகோவே
 தம்பிரானே.

536

கமரி மலர்குழல் சரிய புளகித
 கனக தனகிரி யசைய பொருவிழி
 கணைக ளென நுதல் பிரள துகிலதை
 கரிய மணிபுர ளரிய சுதிரொளி
 பரவ இணைகுழை யசைய நகைகதிர்
 கனக வகைகல நடைகள் பழகிகள்

நெகிழ்மாதர்

மயில்போலத்

திமிரு மதபுழு கொழுக தெருவினி
 லையை விலைமுலை தெரிய மயல்கொடு
 திலை மணிமுக அழகு சுழலிக
 திரையி லமுதென கழைகள் பலசுனை
 யெனவு மவர்மயல் தழுவு மசடனை
 திருகு புலைகொலை கலிகள் சிதறிட

ளிதழுறல்

அருள்தாராய்

குமர குருபர குமர குருபர
 குமர குருபர குமர குருபர
 குமர குருபர குமர குருபர

எனதாளங்

குரைசெய் முரசமொ டரிய விருதொலி
 டமட டமடம டமட டமவென
 குமுற திமிலைச லரிசி னரிமுத

லிவைபாட

அமரர் முனிவரு மயனு மனைவரு
 மதுகை மலர்கொடு தொழுது பதமுற
 அசுரர் பரிகரி யிரத முடைபட
 அகில புவனமொ டடைய வொளிபெற
 அழகு சரண்மயில் புறம தருளியொ
 ரருண கிரிகுற மகளை மருவிய

விஞும்வேலா

பெருமானே.

535. வதந்தி - ஊர்ப்பேச்சு.

536. கமரி - கம அரி. கமம் - ஸிறைவு. அரி - வண்டு. பலசுனை - பலாச்சுனை.

537

கமலமுகப் பிறைநுதல்பொற் சிலையெனவச் சிரகணைநற்
 கயலெனபொற் சுழலும்விழிக் குழல்கார்போல்
 கந்திரதரளொப் பியதசனக் கமுகுகளப் புயகழைபொற்
 கரகமலத் துகிர்விரலிற் கிளிசேருங்
 குமரிதனத் திதலைமலைக் கிசலியிணைக் கலசமெனக்
 குவிமுலைசற் றசையமணிக் கலனாடக்
 கொடியிடைபட் டுடைநடைபொற் சரணமயிற்
 கெமனமெனக்
 குனகிபொருட் பறிபவருக் குறவாமோ
 திமிலையுடுக் குடன்முரசுப் பறைதிமிதித் திமிதிமெனட்
 டிமிடிமிடிட் டிசூர்திமிதித் தொலிதாளம்
 செககணசெக் கணகதறத் திடுதிடெனக் கொடுமுடியெட்
 டுகைகிளைபட் டுவரீபடச் சிலைகோடித்
 துமிலவுடற் றசுரர்முடிப் பொடிபடரத் தமுள்பெருகத்
 தொகுதசைதொட் டலகையுணத் தொடும்வேலா
 துவனிதினைப் புனமருவிக் குறமகளைக் களவுமயற்
 சுசுமொடணைத் தருணகிரிப் பெருமானே.

538

கமல மொட்டைக் கட்ட ழித்துக் குமிழியை
 நிலைகு லைத்துப் பொற்கு டத்தைத் தமனிய
 கலச வர்க்கத் தைத்த கர்த்துக் குலையற இளநீரைக்
 கறுவி வட்டைப் பிற்று ரத்திப் பொருதப
 சயம்வி னைத்துச் செப்ப டித்துக் குலவிய
 கரிம ருப்பைப் புக்கொ டித்துத் திறல்மத னபிடேகம்
 அமலர் நெற்றிக் கட்ட ழற்குட் பொடி செய்து
 அதிக சக்ரப் புட்ப றக்கக் கொடுமையி
 னடல்ப டைத்தச் சப்ப டுத்திச் சபதமொ டிருதாளம்
 அறைதல் கற்பித் துப்பொ ருப்பைப் பரவிய
 சிறக றுப்பித் துக்க திர்த்துப் புடைபடு
 மபிந வச்சித் ரத்த னத்துத் திருடிக ளுறவாமோ

537. தசனம் - பல். குனகி - கொஞ்சிப் பேசி. துமிலம் - பேராவாரம்.

538. தமரம் - ஒலி. சவடு - அழுத்தம். பக்கப்பழொத்தி - பக்கப் பழு ஒத்தி. பக்கத்து விலா எலும்புகளை ஒத்தி.

தமர மிக்குத் திக்க திர்க்கப் பலபறை
 தொகுதொ குக்குத் தொத்தொ குக்குத் தொகுதொகு
 தரிசி டத்தத் தத்த ரிக்கத் தரிசிட எனவோதிச்
 சவடு றப்பக் கப்ப மொத்திப் புகையெழ
 விழிக ளுட்செக் கச்சி வத்துக் குறளிகள்
 தசைகள் பட்சித் துக்க ளித்துக் கழுதொடு கழு காட

அமலை யுற்றுக் கொக்க ரித்துப் படுகள
 அசுர ரத்தத் திற்கு ளித்துத் தியியென
 அடிந டித்திட் டிட்டி டித்துப் பொருதிடு மயிலோனே
 அழகு மிக்கச் சித்ர பச்சைப் புரவியி
 னுலவு மெய்ப்ரத் யட்ச நற்சற் குருபர
 அருணை யிற்சித் தித்தெ னக்குத் தெளிவருள்
 பெருமானே.

539

கயல்விழித் தேனெனைச் செயலழித் தாயெனக்
 கணவகெட் டேனெனப் பெறுமாது
 கருதுபுத் ராளனப் புதல்வரப் பாளனக்
 கதறிடப் பாதையிற் றலைமீதே
 பயில்குலத் தாரழப் பழையநட் பாரழப்
 பறைகள்கொட் டாவரச் சமனரும்
 பரியகைப் பாசம்விட் டெறியும்ப் போதெனைப்
 பரிகரித் தாவியைத் தரவேனும்
 அயிலறச் சேவல்கைக் கினிதரத் தோகையுற்
 றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
 அமரரத் தாசிறுக் குமரிமுத் தாசிவத்
 தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
 புயலினைப் பாறுபொற் சயிலமொய்ச் சாரளிற்
 புனமறப் பாவையைப் புணர்வோனே
 பொடிபடப் பூதரத் தொடுகடற் குரணப்
 பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே.

540

கரிமுகக் கடகளிற் றதிககற் பகமதக்
 கசமுகத் தவுணனைக் கடியாளை
 கடலையெட் பயறுநற் கதலியிற் கனிபலக்
 கனிவயிற் றினிடைக் கியவேழம்

539. பரிகரித்தல் - காத்தல். பூதரம் - மலை.

அரிமுகத் தினனெதிர்த் திடுகளத் தினின்மிகுத்
தமர்புரிக் கணபதிக் கிளையோனே
அயிலெடுத் தசுரர்வெற் பலைவுறப் பொருதுவெற்
றியைமிகுத் தறுமுகக் குமரேசா
நரிமிகுக் கிளைகளைப் பரியெனக் கடிவளக்
கையில்பிடித் தெதிர்தடத் திடுபீசன்
நடனமிப் படியிடத் தினுமிசைத் தரையினிற்
கரியுரித் தணிபவற் கொருசேயே
துரிபெறச் சரிபொழிற் கனவயற் கழுகுளத்
துரியமெய்த் தரளமொய்த் திடனீறிச்
சுரர்துதித் திடமிகுத் தியல்தழைத் தருணையிற்
சுடரயிற் சரவணப் பெருமானே.

541.

கரியுரி அரவ மணிந்த மேனியர்
கலைமதி சலமு நிறைந்த வேணியர்
கனல்மழு வுழையு மமர்ந்த பாணியர் கஞ்சமாதின்
கனமுலை பருகி வளர்ந்த காமனை
முனிபவர் கயிலை யமர்ந்த காரணர்
கதிர்விரி மணி பொ னிறைந்த தோளினர் கண்டகாள
விரிவென வுனது ஞகந்த வேலென
மிகவிரு குழையு மடர்ந்து வேளினை
யனையவ ருயிரை விழுங்கி மேலும்வெ குண்டுநாடும்
வினைவிழி மகளிர் தனங்கள் மார்புற
விதமிகு கலவி பொருந்தி மேனியு
மெழில்செகட நினைவுமழிந்து மாய்வதொ ழிந்திடாதோ
எரிசொரி விழியு மிரண்டு வாளெயி
றிருபிறை சயில மிரண்டு தோள்முகி
லெனவரு மசுரர் கிரங்கள் மேருஇ டிந்துவிழுவ
தெனவிழ முதுகு பிளந்து காளிக
ளிடுபலி யெனவு நடந்து தாள்தொழ
எதிர்பொரு துதிர் முகந்த வேகமு னிகந்தவேரை

540. கயமுகத்தவுணன் - கயமுகாசுரன். துரி - (காய்கனிகளின்) சுவை.

541. உழுவை - புலி. வாண்மலை - வாள் - ஒளி.

தி.—23

அரிகரி யுழுவை யடர்ந்த வாண்மலை
 அருணையி றறவு முயர்ந்த கோபுர
 மதினுறை குமர அநந்த வேதமொ
 அறுமுக வடிவை யொழிந்து வேடர்கள்
 அடவியி லரிவை குயங்கள் தோய்புய
 அரியர பிரம புரந்த ராதியர்

ழிந்துவாரும்

தம்பிரானே.

542

கருணை சிறிதுமில் பறிதலை நிசிரார்
 பிசித அசனம றவரிவர் முதலிய
 கலக விபரித வெகுபுர சமயிகள்
 கலக லெனநெறி கெடமுறை முறைமுறை
 கதறி வதறிய குதறிய கலகொடு
 கருத அரியதை விழிபுனல் வரமொழி

பலர்கூடிக்

குழருவன்

புருசி யுனதருள் பரவுகை வரிஸ்விர
 கொழியி லுலகியல் பிணைவிடி னுரைசெய
 னுணர்வு கெடினுயிர் புணரிரு வினையன

றதுபோக

உதறி லெனதெனு மலமறி லறிவினி
 லெளிது பெறலென மறைபறை யறைவதொ
 ருதய மரணமில் பொருளினை யருளுவ தொருநாளே

தருண சததள பரிமள பரிபுர

சரணி தமனிய ததுதரி திரிபுர

தகனி கவுரிப வதிபக வதிபயி

ரவிஞனி

சுடில தரியநு பவையுமை திரிபுரை

சகல புவனமு முதலிய பதிவ்ருதை

சமய முதல்வித னயபகி ரதிசுத

சதகோடி

அருண ரவியினு மழகிய ப்ரபைவிடு

கருணை வருணித தனுபர குருபர

அருணை நகருறை சரவண குரவணி

புயவேனே

அடவி சரர்குல மரகத வனிதையு

மமரர் குமரியு மனவர தமுமரு

கழகு பெறநிலை பெறவர மருளிய

பெருமானே.

543

கருநி றஞ்சிறந் தகல்வன புகல்வன

மதன தந்திரங் கடியன கொடியன

கனக குண்டலம் பொருவன வருவன

பரிதாவும்

542. பிசித அசனம் - புலாலுணவு. சுடிலம்-சுடை. ப்ரபை - ஓளி.

கடலு டன்படர்ந் தடர்வன தொடர்வன
வினையு நஞ்சனைத் தொளிர்வன பிளிர்வன
கணையை நின் றுநின் நெதிர்வன முதிர்வன

இனையோர்முன்

செருவை முண்டகஞ் சிறுவன வுறுவன
களவு வஞ்சகஞ் சுழல்வன வுழல்வன
தெனன தெந்தனந் தெனதென தெனதென எனநாதம்
தேரிசு ரும்பைவென் றிடுவன அடுவன
மருள்செய் கண்கள்கொண் டணைவர்த முயிரது
திருகு சின்மறங் கையர்வச மழிதலை யொழிவேனோ

மருவு தண்டைகின் கிணிபரி புரமிவை
கலக லன்கலின் கலினென இருசரண்
மலர்கள் நொந்துநொந் தடியிட வடிவமு மிகவேராய்
வலிய சிங்கமுங் கரடியு முழுவையு
முறைசெ ழும்புனந் தினைவினை யிதண்மிசை
மறவர் தங்கள்பெண் கொடிதனை யொருதிரு வுளநாடி

அருகு சென்றடைந் தவள்கிறு பதயுக
சதத ளம்பணிந் ததிவித கலவியு
ளறம ருண்டு நெஞ் சவளுடன் மகிழ்வுட னணைவோனே
அமரர் சங்கமுங் குடிபுக நொடியினில்
நிருதர் சங்கமும் பொடிபட அமர்செய்து
அருணை வந்துதென் திசைதனி லுறைதரு
பெருமானே.

544

கறுவுமிக் காவியைக் கலகமக் காலநொத்
திலகுகட் சேல்களிப் புடனாடக்
கருதிமுற் பாடுகட் டனையுடற் பேசியுட்
களவினிற் காசினுக் குறவாலுற்
றுறுமலர்ப் பாயலிற் றுயர்வினைத் தூடலுற்
றுயர்பொருட் கோதியுட் படுமாதர்
ஒறுவினைக் கேயுளத் தறிவுகெட் டேனுயிர்ப்
புணையினைத் தாள்தனைத் தொழுவேனோ

543. செருவை முண்டு - போரை முயன்று. அகம் சிறுவன - உள்ளத்திற் கொண்டு சேருவன.

544. ஒறுவினை - துன்பப் படுத்தும் செயல். மறைகள் புக்கார் அடைக்கலம் புகுந்தார்.

மறையெடுத் தோதிவச் சிரமெடுத் தானுமைச்
செறிதிருக் கோலமுற் றனைவானும்
மறைகள் புக் காரெனக் குவடுநெட் டாழிவற்
றிடஅடற் றூரனைப் பொருமவேலா
அறிவுடைத் தாருமற் றுடனுனைப் பாடலுற்
றருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
அடவியிற் றேகைபொற் றடமுலைக் காசையுற்
றயருமச் சேவகப் பெருமானே.

545

கனைகடல் வயிறுகு மும்பி வாய்விட
வடதம னியகிரி கம்ப மாய்நட
கணபண விபரித கந்த காளபு யங்கராசன்
கயிறென அமரர நந்த கோடியு
முறைமுறை யமுதுக டைந்த நாளொரு
கதியற வுலகைவி முங்கு மேகவொ முங்குபோல
வினைமத கரிகளு மெண்டி சாமுக
கிரிகளு முறுகிட அண்ட கோளகை
வெடிபட் எவரையும் விஞ்சி வேலிடு நஞ்சுபோல
விடுகுழை யளவும ளந்து காமுக
ருயிர்பலி கவர்வுறு பஞ்ச பாதக
விழிவலை மகளிரொ டன்பு கூர்வதொ ழிந்திடாதோ
முனைபெற வளையஅ னைந்த மோகர
நிசைரர் கடகமு றிந்து தூ ளொழ
முகிலென வருவமி ருண்ட தாருக னஞ்சமீன
முழுகிய திமிரத ரங்க சாகர
முறையிட இமையவர் தங்க ளூர்புக
முதுகிரி யுருவமு னிந்த சேவக செம்பொன்மேரு
அணையன கனவித சண்ட கோபுர
அருணையி னுறையும் ருந்து னாமுலை
அபிநவ வனிதைத் ரங்கு மாரநெ ருங்குமால்கொண்
ட்டவியில் வடிவுக ரந்து போயொரு
குறமகள் பிறகுதி ரிந்த காமுக
அரியர பிரமபு ரந்த ராதியர் தம்பிரானே.

545. புயங்கராசன் - நாகராசன் (ஆதிசேடன்). திமிரதரங்கசாகரம் -
இருள் பிறைந்ததும் அலை வீசுவதுமான கடல்.

546

காணாத தூர நீணாத வாரி

காதார வாரம

தன்பினாலே

காலானும் வேளும் ஆலால நாதர்

காலால் நிலாவுமு

னிந்துபூமேல்

நாணான தோகை நூலாடை சோர

நாடோர்க ளேசஅ

ழிந்துதானே

நானாப வாத மேலாக ஆக

நாடோறும் வாடிம

யங்கலாமோ

சோணாச லேச பூணா நீடு

தோளாறு மாறும்வி

ளங்குநாதா

தோலாத வீர வேலால டாத

குராளன் மாளவெ

குண்டகோவே

சேனாடர் லோகம் வாழ்மாதி யானை

தீராத காதல்சி

றந்தமார்பா

தேவாதி கூடு மூவாதி மூவர்

தேவாதி தேவர்கள்

தம்பிரானே.

547

காரா டக்குழ லாலா லக்கனை

கண்கள் சுழன்றிட வேறு கங்களி

னாலா பச்சிலை யாலே மெற்புசி

மஞ்சள் கலந்தணி வாளி கொந்தள

காதா டக்கலன் மேலா டக்குடி

யின்ப ரசங்குட மார்ப ளிங்கொளி

கொங்கைமாதர்

காசா சைச்செய லாலே சொக்கிடு

விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்

போலே நற்றெரு லூடா டித்துயல்

தொங்கல் நெகிழ்ந்திடை யேது வண்டிட

கால்தா விச்சதி யோடே சித்திர

மென்ப நடம்புரி வாரு டன்செயல்

மிஞ்சலாகிச்

சீரா டிச்சில நாள்போய் மெய்த்திரை

வந்து கலந்துயி ரோட வங்கமொ

ஓடா டிப்பல நோயோ டுத்தடி

கொண்டு குரங்கென வேந டந்துசொல்

சீயோ டிக்கிடை பாயோ டுக்கிய

டங்கி யழிந்துயி ரோடு னோஞ்சொளி யுங்கண்மாறிச்

சேரா மற்றொறி கேளா மற்றெவி

துன்பமொர் டின்பமு மேம றந்துபின்

ஊரார் சுற்றமு மாதோர் மக்களு

மண்டியு மண்டையு டேகு விந்திது

சீச சிச்சிசி போகா நற்சனி

யன்கட வென்றிட வேகி டந்துடல் மங்குவேனோ

மாரோன் முப்புர நீரு யுற்றிட

அங்கி யுமிழ்ந்திடு வோரி பம்புலி

தோல்சீ யத்தொடெ யேகா சர்ச்சடை

கங்கை யிளம்பிறை யார ணிந்தவர்

மாதே றிக்கட லாலா லத்தையு

முண்டவ ரெந்தைசி வாநு பங்குறை யென்றன்மாதா

மாலோ னுக்கினை யாள்மா பத்தினி

யம்பிகை சங்கரி மோக சுந்தரி

வேதர் மக்கலை ரூபாள் முக்கணி

ரம்பிய கொங்கையி னுள்ப யந்தருள்

மாஞா னக்கும ராதோ கைப்பரி

யின்பத வண்குரு வேயெ னஞ்சுரர் தொண்டுபாடச்

குரார் மக்கிட மாமே ருக்கிட

அங்கட லெண்கிரி யோடி பங்கொடு

தீபே முற்றிட பாதா ளத்துறை

நஞ்சர விற்பண மாயி ரங்கெட

குழ்வா ளக்கிரி தூளா கிப்பொடி

வின்கணி றைந்திட வேந டம்புரி கின்றவேலா

சோர்வே தத்தலை மேலா டிச்சுக

பங்கய செங்கர மோட கம்பெற

வாகா னக்குற மாதோ டற்புத

மங்குல ணங்குட னேம கிழந்துநல்

தூனோ டிச்சுட ராகா சத்தைய

னோந்துவி ளங்கரு னாச லந்திகழ் தம்பிரானே.

548

காருமரு வும்பெருகு சோலைமரு வங்கொடிய
காகளம டங்கவுமு மங்கு மதனாலே
காலடர வம்பமளி மேலடர வந்துபொரு
காமன்விடு விஞ்சுகளை அஞ்ச மலராலே
ஊருமுல கும்பழைய பேருகம்வி னைந்ததென
ஓரீரவு வந்தெனது சிந்தை யழியாதே
ஊடியிரு கொங்கைமீசை கூடிவரி வண்டினமு
லாவியக டம்பமலர் தந்தருளுவாயே
ஆருமர வும்பிறைய நீருமணி யஞ்சடைய
ராதிபர வும்படிநி னைந்த குருநாதா
ஆறுமுக முங்குரவு மேறுமயி லுங்குறவி
யாளுமுர முந்திருவும் அன்பு முடையோனே
மேருமலை யும்பெரிய குருமலை யுங்கரிய
வேலையலை யும்பகையும் அஞ்ச விடும்வேலா
மேதினியி றைஞ்சுமரு ணுபுரிவி ளங்குதிரு
வி தியிலெ முந்தருளி நின்ற பெருமாளே.

549

கித விநோத மெச்சு குரலாலே
கிறு மையார் முடித்த குழலாலே
நீதி யிலாத பித்து முழலாதே
நீமயி லேறி யுற்று வரவேணும்
குதமர் குர ருட்க பொருகுரா
சோண கிரீயி லுற்ற குமரேசா
ஆதியர் காத்தா ருச்சொ லருள்வோனே
ஆனை முகார்க னிட்ட பெருமாளே.

550

குமர குருபர குணதர நிசிர
திமீர தினகர சரவண பவகிரி
குமரி சுதபகி ரதிகுத சுரபதி குலமானுங்

மெற்புகி - மேல்புகி. சி ஓடி - சி என்னும் சொல் லுயரவி. பரவலாபி
(சி யென்று சொல்லப்பட்டது). உக்கி அடங்கி - மெலிவுற்று ஒடுங்கி.

549. கிறுதல் - வகிர்ந்து வாருதல். ஆதியர் - சிவபெருமானின் பிழைகள்

குறவர் சிறுமியு மருவிய திரள்புய

முருக சரணென வருகுதல் சிறிதுமில்

கொடிய வினையனை யவலனை யசடனை யதிமோகக்

கமரில் விழவிடு மழகுடை யரிவையர்

களவி னெடுபொரு ளளவள வருளிய

கலவி யளறிடை துவளுறும் வெளிற்றனை யினிதாளக்

கருணை யடியரொ டருணையி லொருவிசை

சுருதி புடைதர வருமிரு பரிபுர

கமல மலரடி களவினு நனவினு மறவேனே

தமர மிகுதிரை யெறிவனை கடல்குடல்

மறுகி யலைபட விடநதி யுமிழ்வன

சமுக முககண பண்பணி பதிநெடு வடமாகச்

சகல வுலகமு நிலைபெற நிறுவிய

கனக கிரிதிரி தரவெகு சுரமலர்

தளர வினியதொ ரமுதினை யொருதனி கடையாநின்

றமரர் பசிகெட வுதவிய க்ருபைமுகில்

அகில புவனமு மளவிடு குறியவன்

அளவு நெடியவ னளவிட அரியவன் மருகோனே

அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட

மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்

அறிவை யறிவது பொருளென அருளிய பெருமானே.

551

குரவநறு மளககுழல் கோதிக் காட்டியெ

குலவுமிரு கயல்கள்விழி மோதித் தாக்கியெ

குமுதமல ரொளிபவள வாயைக் காட்டியெ குழையாத

குணமுறுக இனிதுபயில் கூறிக் காட்டியெ

குலையிரு கலைநெடுநிழ விசிக் காட்டியெ

குடவியிடு மரிவையர்க ளாசைப் பாட்டிலெ

கொடியேன்யான்

பொருளிளமை கலைமனமு மேகப் போக்கிய

புனையனிவ னெனவுலக மேசப் போக்கென

பொறிவழியி லறிவழிய பூதச்சேட்டைகள் பெருகாதே

550. திமிர தினகரன் - இருளை விலக்கும் சூரியன். கமர் - நிலப் பிளப்பு. கனககிரி - மேருமலை.

551. குடவியிடும் - வளைக்கும். மத்தாக்கம் - மத்த அக்கம் - ஊமத் தையும் உருத்திராக்கமும். வானத்தாட்டியர்; கார்த்திகை மாதர்கள்.

புதுமலர்கள் மருவுமிரு பாதத் தாற்றியெ
பொதுவகையி லருணைநிலை நீள்கர்த் தாத்தென
புகழடிமை தனையுனது பார்வைக் காத்திட

நினையாதோ

அரவமுட னறுகுமதி யார்மத் தாக்கமு

மணியுமொரு சடைமவுலி நாதர்க் கேற்கவெ

அறிவரிய வெருபொருளை போதத் தேற்றிய

அறிவோனே

அழகுசெறி குழலியர்கள் வானத் தாட்டியர்

தருமமுது சரவணியில் வாவித் தேக்கியெ

அறுசிறுவ ரொருவுடல மாகித் தோற்றிய

இனையோனே

சுருலவ அசுரர்கள் மாளத் தூட்ட

துயவுமுட லயிலைவிடு மாவுக் ராக்ரம

சுவறியெழு கடனுமுறை யாகக் கூப்பிட

முனிவோனே

துடிமுழவு மறவரிட சேவற் காட்டினில்

துணைமலரி னனுதிதினை காவற் காத்தனை

சுரியகுழல் குறமகளை வேளைக் காத்தனை பெருமானே.

552

குழவியு மாய்மோக மோகித குமரனு மாய்விடு காதலி

குலவனு மாய்நாடு காடொடு

தடுமாறிக்

குனிகொடு கூனீடு மாகிடு கிழவனு மாயாவி போய்விட

விறகுட னே தூளி யாவது

மறியாதாய்ப்

பழயச டாதார மேனிகழ் கழியுடல் காணு நிராதா

பரிவினி வானுலை நாடொறு

மடைமாறிப்

பபைல வாய்யோக சாதக வுடல்கொடு மாயாத போதக

பதியழி யாவிடு போயினி

யடைவேனோ

எழுகடல் தீமூள மேருவு மிடிபட வேதாவும் வேதமு

மிரவியும் வாய்பாறி யோடிட

முதுசேடன்

இருளறு பாதாள லோகமு மிமையமு நீருக வாள்கிரி

யிருபிள வாய்விழ மாதிர

மலைசாய

அழகிய மாபாக சாதன னமரரு மூர்பூத மாறுசெய்

அவுணர்த மாசேனை தூளெழு

வினையாடி

அமரினை மேவாத சூரரை அமர்செயும் வேலாயு தாவுயர்

அருணையில் வாழ்வாக மேவிய

பெருமானே.

552. நாலை மடை மாறி - நாலங்குல வாயுவைக் கழிந்து போகாமல் திருப்பி. வாய் பாறி - இடம் பெயர்ந்து,

553

கெசநடை மடவார் வசமதி லுருகா	வினையாலே
கிலைசம துறுபாழ்	
கெதிபெற நினையா துதிதனை யறியா	
கெடுகுக மதினாழ்	மதியாலே
தசையது மருவி வசையுட லுடனே	
தரணியில் மிகவே	யுலைவேனோ
சததள மலர்வார் புனைநின் கழலார்	
தருநிழல் புகவே	தருவாயே
திசைமுக வனைநீள் சிறையுற விடுவாய்	
திருநெடு கருமால்	மருகோனே
திரிபுர தகனா ரிடமதில் மகிழ்வார்	
திரிபுரை யருள்சீர்	முருகோனே
நிசிர ருறைமா கிரியிரு பிளவா	
நிறையயில் முடுகா	விடுவோனே
நிலமிசை புகழார் தலமெனு மருனா	
நெடுமதில் வடசார்	பெருமானே.

554

கேதகைய பூமுடித்த மாதர்தம யாலிலுற்று	நினைவாலே
கேவலம தான அற்ப	
கேள்வியதி லாதிருக்கு மூழ்வினையி னுல்மிகுத்த	
கேடுறுக வேநினைக்கும் வினையாலே	
வேதனையி லேமிகுத்த பாதகனு மாயவத்தில்	
மேதினியெ லாமுழற்று	மடியேனை
விடுதவி யாளவெற்றி வேல்கரம தேயெடுத்து	
விறுமயில் மீதிலுற்று	வருவாயே
நீதிநெறி யேயழித்த தாருகனை வேரறுத்து	
நீடுபுகழ் தேவரீர்கள்	குடியேற
நீடருளி னுல்விடுத்த பாலகும் ராசெழித்த	
நீலநிற மால்தனக்கு	மருகோனே

553. கெச நடை மடவார் - யானையின் நடையைக் கொண்ட மாதர்.

554. கேதகை - தாழை. சோபை - அழகு. சோனை மழை - விடாமழை.

சோதியன லாவுதித்த சோணகிரி மாமலைக்குள்

சோபைவட கோபுரத்தி

ஹுறையோனே

சோணமழை போலெதிர்த்த தானவர்கள் மாளவெற்றி

தோளின்மிசை வாளெடுத்த

பெருமானே.

555

கோடா

கோடான மடவார்கள்

கூர்வேலை யிணையான

ஊடாடி யவரோடு

ஊராக திகழ்பாத

நீடாழி சுழல்தேசம்

நீடோடி மயில்மீது

சூடான தொருசோதி

சோணாடு புகழ்தேவர்

முலைமீதே

விழியூடே

முழலாதே

மருள்வாயே

வலமாக

வருவோனே

மலைமேவு

பெருமானே.

556

கோடுசெறி மத்த கத்தை லீசுபலை தத்த வொத்தி

கூறுசெய்த ழித்து ரித்து

நடைமாணார்

கோளுலவு முப்பு ரத்தை வாளெளிகொ ளுத்தி விட்ட

கோபநுத லத்த ரத்தர்

குருநாதர்

நீடுகன கத்த லத்தை யூடுருவி மற்ற வெற்பு

நீறெழுமி தித்த நித்த

மனதாலே

நீபமலர் பத்தி மெத்த வோதுமவர் சித்த மெத்த

நீலமயில் தத்த விட்டு

வரவேணும்

ஆடலணி பொற்சு லைக்கை வேடுவர்பு னக்கு றத்தி

ஆரமது மெத்து சித்ர

முலைமீதே

ஆதரவு பற்றி மெத்த மாமணிநி றைத்த வெற்றி

ஆறிருதி ருப்பு யத்திஸ்

அணைவீரர்

தேடிமையொர் புத்தி மெத்தி நீடுறநி னைத்த பத்தி

சேருவ ளத்தெ ரித்த

சிவவேனே

தேறருணை யிற்ற ரித்த சேண்முகடி டத்த டர்த்த

தேவர்கிறை வெட்டி விட்ட

பெருமானே.

555. கோடு - மலை. ஊராக - எனது ஊராக அமையுமாறு.

556. கனகத் தலம் - பொன்னுலகம், நீபமலர் - கடப்ப மலர்,

557

சிலைதுதல் வைத்துச் சிறந்த குங்கும
 திலதமு மிட்டுக் குளிர்ந்த பங்கய
 திருமுக வட்டத் தமர்ந்த மென்குமிழ் தனிலேறிச்
 செழுமணி ரத்நத் திலங்கு பைங்குழை
 தனைமுனி வற்றுச் சிவந்து நஞ்சணி
 செயலினை யொத்துத் தயங்கு வஞ்சக விழிதிறிப்

புலனிமி குத்திட் டிருந்த வஞ்சியர்
 பதமல ருக்குட் பணிந்த ணிந்தணி
 புரிவளை கைக்குட் கலின்க லென்றிட அநுராகம்
 புகழ்நல மெத்தப் புரிந்து கொங்கையி
 லுருகிய ணைத்துப் பெரும்பரி யங்கொடு
 புணரினும் நிற்பொற் பதங்கள் நெஞ்சினுள் மறவேனே

கலைமதி வைத்துப் புனைந்து செஞ்சடை
 மலைமகள் பக்கத் தமர்ந்தி ருந்திட
 கணகண கட்கட் கணின்க ணென்றிட நடமாடுங்
 கருணைய னுற்றத் தீரியம்ப கன்தரு
 முருகபு னத்திற் றிரிந்த மென்கொடி
 கனதன வெற்பிற் கலந்த ணைந்தருள் புயவீரா

அலைகடல் புக்குப் பொரும்பெ ரும்படை
 யவுணரை வெட்டிக் களைந்து வென்றுயர்
 அமரர்தொ முப்பொற் சதங்கை கொஞ்சிட வருவோனே
 அடியவ ரச்சத் தழுங்கி டந்துயர்
 தனையொழி வித்துப் பரியங்கள் தந்திடும்
 அருணகி ரிக்குட் சிறந்த மர்ந்தருள் பெருமானே.

558

அநுபோதி

சிவமா துடனே அநுபோ கமதாய்
 சிவஞா னமுதே பசியாறித்
 திகழ்வோ டிருவோ ரொருரு பமதாய்
 திகைலோ கமலரா மநுபோகி

இவனே யெனமா லயனோ டமரோ
 ரிளையோ னெனவே மறையோத
 இறையோ னிடமாய் விளையா டுகவே
 யியல்வே ஓடன்மா அநுள்வாயே

557. குமிழ் - குமிழம் பூப்போன்ற மூக்கு. தீரியம்பகன் - முக்
 கண்ணனுடிய சிவன்,

தவலோ கமெலா முறையோ வெனவே

தழல்வேல் கொடுபோ

யசுராரைத்

தலைதூள் படரழ் கடல்தூள் படமா

தவம்வாழ் வுறவே

விடுவோனே

கவர்பூ வடிவாள் குறமா துடன்மால்

கடனா மெனவே

அணைமார்பா

கடையேன் மிடிதூள் படநோய் விடவே

கனல்மால் வரைசேர்

பெருமானே.

559

கினமுடுவல் நரிகழுது டன்பருந் தின்கணங்

கொடிகெருடன் அலகைபுழு வுண்டுகண் டின்புறுஞ்

செடமளறு மலசலமொ டென்புதுன் றுங்கலந்

துன்பமேவு

செனனவலை மரணவலை ரண்டுமுன் பின்தொடர்ந்

தணுகுமுட லநெகவடி விங்கடைந் தம்பரஞ்

சிறுமணலை யளவிடினு மங்குயர்ந் திங்குலந்

தொன்றுநாயேன்

கனகபுவி நிழல்மருவி யன்புறுந் தொண்டர்பங்

குறுகஇனி யருள்கிருபை வந்துதந் தென்றுமுன்

கடனெனது உடலுயிரு முன்பரந் தொண்டுகொண்

டன்பரோடே

கலவிநல மருவிவடி வஞ்சிறந் துன்பதம்

புணர்கரண மயில்புறமொ டின்புகொண் டண்டருங்

கனகமலர் பொழியஉன தன்புகந் தின்றுமுன்

சிந்தியாதோ

தனனதன தனனதன தந்தனந் தந்தனந்

தகுக்குகு குக்குகு குங்குடங் குந்தடந்

தவீல்முரசு பறைதிமிலை டிங்குடிங் குந்தடர்ந்

தண்டர் பேரி

தடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்

டிமிடமிட டகுர்திகு சங்குவெண் கொம்புதின்

கடையுகமொ டொலியகட லஞ்சவஞ் சன்குலஞ்

சிந்திமாளச்

558. கவர்பூ - வாழைப் பூ. கனல்மால்வரை - நெருப்புமலையாம் அண்ணாமலை.

559. கனகபுவி - பொன்னுலகம். உரகர்புவி - நாகரூலகம்.

சினமுடுகி அயிலருளி யும்பரந் தம்பரந்
 திகையுரகர் புவியுளது மந்தரம் பங்கயன்
 செகமுழுது மகிழஅரி அம்புயன் தொண்டுகொண்
 டஞ்சல்பாடத்
 திருமுறுவ ளருளியென தெந்தையின் பங்குறுங்
 கவுரிமன முருகவொரு கங்கைகண் டன்புறுந்
 திருவருண கிரிமருவு சங்கரன் கும்பிடுந் தம்பிரானே.

560

சுக்கி லச்சுரொணி தத்தி லுற்றுநளி
 னத்தி லப்புவுன ரத்த முற்றிசுக
 சுக்கி லக்குளிகை யொத்துகெர்ப் பகுகை வந்துகோலத்
 தொப்பை யிட்டவயி றிற்பெ ருத்துமிக
 வட்ட மிட்டுடல வெப்ப முற்றுமதி
 சொற்ற பத்தின்மறி யட்சரத்தினுடை விஞ்சையானே
 கக்க நற்புவியி லுற்ற ரற்றிமுலை
 யைக்கொ டுக்கவமுர் தைப்பு சித்துவளர்
 கைக்க சத்தியொடு மைத்து தத்துநடை அந்தமேவிக்
 கற்று வெற்றறிவு பெற்று தொக்கமயி
 னொத்த மக்கள்மய விற்கு ளித்துநெறி
 கட்டி யிப்படிபி றப்பி லுற்றுடல மங்குவேனோ
 தெற்க ரக்கர்பவி சைக்கு லைத்துவிட
 ணற்கு நத்தரச ளித்து முத்திகொடு
 சித்தி ரத்திருவு ரத்த சக்கிரிதன் மருகோனே
 செக்க ரத்தின்மலை முப்பு ரத்திலெரி
 யிட்ட சத்திசிவ னுற்று நத்தமிகு
 சித்த னைத்தையும்வி ழித்த சத்தியுமை தந்தபாரா
 தர்க்க மிட்டசுர ரைக்கெ வித்துமலை
 யுக்கெ முக்கடல்கொ ளுத்தி அட்டதிசை
 தட்ட முட்டையடை யக்கொ டிப்புகையின் மன்றும்வேலா
 தத்தை வித்ருமறி ரத்தி முத்தணிகு
 ரத்தி சுற்பகவ னத்தி சித்தமவை
 தக்கு நத்தஅரு ணைக்கி ரிக்குள்மகிழ் தம்பிரானே.

561

செஞ்சொற் பண்பெற் றிடுகுட மாமுலை
 சும்பத் தந்திக் குவடென வரலிய
 தெந்தப் பந்தித் தரளம தாமென விடராவி
 சிந்திக் கந்தித் திடுகளை யாமுன
 தங்கத் தம்பொற் பெதுவென வோதுவ
 திண்டுப் புந்தித் திடுகளை தானுமு னிதழாமோ
 மஞ்சொக் குங்கொத் தளகமெ னுமிடை
 கஞ்சத் தின்புற் றிடுதிரு வேயின
 வஞ்சிக் கொம்பொப் பெனுமயி லேயென முறையேய
 வந்தித் திந்தப் படிமட வாரொடு
 கொஞ்சிக் கெஞ்சித் தினமவர் தாடொழு
 மந்தப் புந்திக் கசடென நாளுன தடிசேர்வேன்
 நஞ்சைக் கண்டத் திடுபவ ராரொடு
 திங்கட் பிஞ்சக் கரவணி வேணியர்
 நம்பர்ச் செம்பொற் பெயரசு ரேசனை யுகிராலே
 நந்தக் கொந்திச் சொரிசூடல் சோர்வர
 நந்திக் கம்பத் தெழுநர கேசரி
 நஞ்சக் குண்டைக் கொருவழி யேதென மிகநாடி
 வெஞ்சச் சிம்புட் சொருபம தானவர்
 பங்கிற் பெண்கற் புடையபெ னுயகி
 விந்தைச் செங்கைப் பொலிசுத வேடுவர் புனமீதே
 வெண்டித் தங்கித் திரிகிழ வாவதி
 துங்கத் துங்கக் கிரியரு னுபுரி
 வெங்கட் சிங்கத் தடிமயி லேறிய பெருமானே.

562

தமர குரங்களுங் காரி ருட்பி மும்பு
 மெழுகிய அங்கமும் பார்வை யிற்கொ ள்ந்து
 தழலுமிழ் கண்களுங் காள மொத்த கொம்பு
 முளகதக் கடமாமேல்
 தனிவரு மந்தகன் பாசம் விட்டெ றிந்து
 அடவரு மென்றுசிந் தாகு லத்திருந்து
 தமரழ மைந்தருஞ் சோகமுற் றிரங்க
 மரணபக் குவமாநான்

561. திங்கட்பிஞ்சு - இளம்பிறை. நந்தி - தோன்றி. வெண்டி - களைப்புற்று.

கமல முகங்களுங் கோம ளத்தி லங்கு
நகையு நெடுங்கணுங் காதி னிற்று லங்கு
கனக குதம்பையுந் தோடும் வச்சர அங்க
தமுமடற் சுடர்வேலுங்

கடிதுல கெங்கணுந் தாடி யிட்டு வந்த
மயிலுமி லங்கலங் கார பொற்ச தங்கை
கழலொலி தண்டையங் காணு மொக்க வந்து
வரமெனக் கருள்கூர்வாய்

இமகிரி வந்தபொன் பாவை பச்சை வஞ்சி
அகில தலம்பெறும் பூவை சத்தியம்பை
யிளமுலை யின்செழும் பால்கு டித்தி லங்கு
மியஸ்திமிர்த் திடுவோனே

இறைவ ரிறைஞ்சநின் ருக மப்ர சங்க
முரைசெய் திடும்ப்ரசன் டாவி சித்து நின்ற
ரணமுக துங்கவெஞ் சூரு டற்பி ளந்த
அயிலுடைக் கதிர்வேலா

அமண ரடங்கலுங் கூட லிற்றி ரண்டு
கழுவி லுதைந்துதைந் தேற விட்டு நின்ற
அபிநவ துங்ககங் காந திக்கு மைந்த
அடியவர்க் கெளியோனே

அமரர் வணங்குகந் தாகு றத்தி கொங்கை
தனில்முழு குங்கடம் பாமி குத்த செஞ்சொ
லருளை நெடுந்தடங் கோபு ரத்த மர்ந்த
அறுமுகப் பெருமாளே.

563

தமிழோதிய குயிலோமயி லாண்டலை யாம்புறவங்
கிளிகாடையி னணிலேரளி யாங்குரல் வாய்ந்ததிசெந்
தகுமாமிட ரெவியாரித ழாஞ்சுனை தேன்கனியின்
சுவைசேருந்

தனபாரமு மலையாமென வோங்கிட மாம்பொறிசிந்
திடவேல்விழி நுதலோசிலை வான் பிறை மாந்துளிரின்
சரிரார்குழ லிருளாநகை யோங்கிய வான்கதிரின்
சுடர்பாயக்

562. கதக்கடமா - கோபம் நிறைந்த மதயானை. இங்கு எருமையைக் குறித்தது. கனக குதம்பை - பொன்னோலை.

குமிழ்நாசியின் முகமோமதி யாங்குளிர் சேங்கமலஞ்
சரிதோடினை செவியாடுச லாங்கள பூங்கமுகங்
கொடிநூலிடை யுடையாரன மாம்பீரியர் மாண்புரிமின்
கொடிமாதர்

குணமோடம ளியினாடினு மோங்கிய பூங்கமலஞ்
சரணாபுர குரலோசையு மேந்திடு மாண்டலையின்
கொடியோடெ முதரிதாம்வடி வோங்கிய பாங்கையுமன்
தகையேனே

திமிதோதிமி திமிதோதிமி தாங்கண தீங்கணதொந்
தகுதோதகு தகுதோதகு டாங்குட தீங்குடதொந்
திசூடாடிமி டிமிடோடிமி டாங்குட மந்தகமென்
றியல்பேரி

திசைமுடுக கடலேற்பொடி யாம்படி யோங்கியவெங்
கரிதேர்பரி யசுரர்கள் மாண்டிட நீண்டரவின்
சிரமீள்பட குவடோ துகள் வான்பெற வாங்கியவன்
கதிர்வேலா

கமழ்மாவிதழ் சடையாரடி யேன்துயர் தீர்ந்திடவெண்
தழல்மாபொடி யருள்வோரடல் மான்துடி தாங்கியவன்
கரர்மாடரு ஞமையாளமை யின்றவ ளின்றருள்மென்
குரவோனே

கடையேனிரு வினைநோய்மல மாண்டிட தீண்டியவொன்
சுகமோகினி வளிநாயகி பாங்கனெ னும்பகர்மின்
கலைநூ லுடை முருகாவழ லோங்கிய
வோங்கலின்வன் பெருமானே.

564

தருணமணி வானி லத்தி லருணமணி யால விட்ட
தழலமளி மீதெ றிக்கு நிலவாலே
தலைமைதவி ராம னத்தி னிலைமையறி யாதெ திர்த்த
தறுகண்மத வேள்தொ டுத்த கணையாலே

வருணமட மாதர் கற்ற வசையின்மிகை பேச முற்று
மருவுமென தாவி சற்று மழியாதே
ம்குடமணி வாரி சைக்கும் விகடமது லாவு சித்ர
மயிலின் மிசை யேறி நித்தம் வரவேணும்

563. ஆண்டலை - கோழி. மா பொறி - அழகிய தேமல். இதழ் - கொன்றை.

564. களபம் - சந்தனக் கலவை. அருணமணி - சிவந்த இரத்தினம்.
தி.—24

கருணையக லாவி ழிச்சி களபமழி யாமு லைச்சி
 கலவி தொலை யாம றத்தி மணவாளர்
 உடுவுடைய ராநி ரைத்த சடிஸமுடி மீது வைத்த
 கடியமல ராத ரித்த கழல்வீரர்
 அருணமணி யால மைத்த கிரணமணி சூழும் வெற்றி
 அருணை நகர் கோபு ரத்தி லுறைவோனே
 அசுரர்குலம் வேர றுத்து வடவனலை மீதெ ழூப்பி
 அமர்ச்சிறை மீள விட்ட பெருமானே.

565

தலையை மழித்துச் சிவந்த துணியை யரைக்குப் புனைந்து
 சடையை வளர்த்துப் புரிந்து புலியாடை
 சதிரொடு வப்பப் புனைந்து விரகொடு கற்கப் புகுந்து
 தவமொரு சத்தத் தறிந்து திருநீறு
 கலையை மிதத்திட் டணிந்து கரண வலைக்குட் புகுந்து
 கதறு நிலைக்கைக் கடர்ந்த எழிலோடே
 கனக மியற்றித் திரிந்து துவளு மெனைச்சற் றறிந்து
 கவலை யொழித்தற் கிரங்கி யருள்வாயே
 அலைகட விற்கொக் கரிந்து மருவரை யைப்பொட் டெறிந்து
 மமருல கத்திற் புகுந்து முயராண
 அருளொடு கைப்பற்றி வந்து மருண கிரிப்புக் கிருந்து
 மறிவுள பத்தர்க் கிரங்கு மினையோனே
 மலையை வளைத்துப் பறந்து மருவு புரத்தைச் சிவந்து
 வறிது நகைத்திட் டிருந்த சிவனாந்தம்
 மதலை புனத்திற் புகுந்து நாவடி வற்றுத் திரிந்து
 மறமயி லைச்சற் றிவந்த பெருமானே.

566

திருட்டு வாணிப விக்ரம துட்டிகள்
 மதத்த ருபிகள் துர்ச்சன பொட்டிகள்
 செகத்து நீலிகள் கெட்டப ரத்தைகள் மிகநானூர்
 கிளைக்கு நேர்புரு வப்பெரு நெற்றிக
 ளெடுப்பு மார்பிக ளெச்சினு தட்டிகள்
 கிரித்து மானுடர் சித்தமு ருக்கிகள் விழியாலே

வெருட்டி மேல்விழு பப்பற மட்டைகள்
 மிகுத்த பாவிகள் வட்டமு கத்தினை
 மினுக்கி யோலைகள் பித்தனை யிற்பணி மிகநீரூல்
 விளக்கி யேகுழை யிட்டபு ரட்டிகள்
 தமக்கு மால்கொடு நிற்கும ருட்டனை
 விடுத்த நானொரு மித்திரு பொற்கழல் பணிவேனோ
 தரித்த தோகண தக்கண செக்கண
 குக்கு கூகு குக்கு குக்கு
 தகுத்த தீதி கு தக்கு திக்கு எனதாளந்
 தடக்கை தாளமு மிட்டியல் மத்தள
 மிடக்கை தாளமு மொக்கந டித்தொளி
 தரித்த கூளிகள் தத்திமி தித்தென கணபுதம்
 அருக்க னாராளி யிற்ப்பரபை யுற்றிடு
 மிரத்த மாமுடி யைக்கொடு கக்கழ
 டடக்கை யாடிநி ணத்தையெ டுத்துண அறவேதான்
 அரக்கர் சேனைகள் பட்டுவி முச்செறி
 திருக்கை வேல்தனை விட்டரு ளிப்பொரும்
 அருட்கு காவரு ணைப்பதி யுற்றருள் பெருமானே.

567

துகிலு ம்ருகமத பரிமள அளகமு
 நெகிழ இருதன கிரியசை தரஇடை
 துவள மனிதரு மமரரு முனிவரு முடனோடித்
 தொடர வனமணி மகரமி லகுகுழை
 யடரு வனவிட மிளிர்வன ரதிபதி
 கருதி மொழிவன கயல்விழி புரள்தர நடுவாக
 வகிரு மதிபுரை தநுநுதல் பனிவர
 வனச பதயுக பிரிபுர மொலிபட
 மறுகு தொறுமுல வியினிய கலவியை வினையுறும்
 வரைவி லரிவையர் தருசுக சலதியி
 லையு மெனதுயி ரநுதின நெறிதரு
 மவுன சிவசுக சலதியில் முழுகுவ தொருநானே

566. பித்தனையிற் பணி - பித்தனையிற் செய்த ஆபரணம். நீரூல் விளக்கி - சாம்பலால் விளக்கி.

567. வனசபதயுகம் - தாமரை போன்ற அடியினை. வரைவி லரிவையர் - பொது மகளிர். ககசலதி - இன்பக்கடல். கதலி - லாழை.

முகிலு மதியமும் ரவியெழு புரவியு

நெடிய குகைமிட றீடறமு துககன

முகடு கிழிபட வளர்வன கமுகின

மிசைவானே

முடுகு கயலுள் வயல்களு முருகவிழ்

தடமு முளரிய அகழியு மதில்களு

முழுது முடையதொ ரருணையி லுறைதரு

மினையோனே

அகிலு மருதமு முகுளித வகுளமு

மமுத கதலியும் அருணமும் வருடையு

மபரி மிதமத கரிகளு மரிகளு

முடனேகொண்

டருவி யிழிதரு மருவரை தனிலொரு

சவர வனிதையை முனிதரு புனிதையை

அவச முடன்மல ரடிதொழு துருகிய

பெருமானே.

568

தேதென வாச முற்ற கிதவி நோத மெச்சு

தேனளி சூழ மொய்த்த

மலரானே

சேறும ராவெ யிற்றி லூறிய காளம் விட்ட

சேத நிலாவெ றிக்கு

மனலானே

போதனை நீதி யற்ற வேதனை வானி தொட்ட

போர்மத ராச னுக்கு

மழியாதே

போக மெலாநி றைத்து மோக விடாய்மி குத்த

புவையை நீய னைக்க

வரவேணும்

மாதினை வேணி வைத்த நாதனு மோது பச்சை

மாயனு மாத ரிக்கு

மயில்வீரா

வானவர் சேனை முற்றும் வாழம ராப திக்குள்

வாரண மான தத்தை

மணவாளா

மேதினி யோர்த னைக்க வேயரு னாச லத்து

விதியின் மேவி நிற்கு

முருகோனே

மேருவை நீறெ முப்பி நான்முக னூர்ப தத்தில்

வேடை யாள மிட்ட

பெருமானே.

569

தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு

தோகை யர்க்கு தெஞ்சு

மழியாதே

சூலை வெப்ப டர்ந்த வாத பித்த மென்று

சூழ்பி ணிக்க ணங்க

ளனுகாதே

568. போதன் - பூவில் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமன். வாரணமான தத்தை - ஐராவதத்தால் வளர்க்கப்பட்ட கிளிபோன்ற தெய்வயானை.

பாத கச்ச மன்தன் மேதி யிற்பு குந்து	பிடியாதே
பாசம் விட்டெ றிந்து	
பாவ ஸங்கி ரங்கி நாவ ஸர்க்கி சைந்த	தரவேணும்
பாடல் மிக்க செஞ்சொல்	
வேத மிக்க விந்து நாத மெய்க்க டம்ப	முருகோனே
வீர பத்ர கந்த	
மேரு வைப்பி ளந்து சூர னைக்க டிந்து	கதிர்வேலா
வேலை யிற்றொ னைந்த	
கோதை பொற்கு றிஞ்சி மாது கச்ச ணிந்த	புணர்வோனே
கோம ளக்கு ரும்பை	
கோல முற்றி லங்கு சோண வெற்பு யர்ந்த	பெருமானே.
கோபு ரத்த மர்ந்த	

570

பரியகைப் பாசம்விட் டெறியுமக் காலனுட்	படமோகப்
பயனுயிர்ப் போயகப்	
படியினுற் றுரெனப் பலர்கள்பற் றுவடற்	டலைநீறிற்
படரெரிக் கூடுவிட்	
பிரியுமிப் பாதகப் பிறவியுற் றேமிகப்	துழல்நாயேன்
பிணிகளுக் கேயினைத்	
பிழைபொறுத் தாயெனப் பழுதறுத் தாளெனப்	பெறுவேனோ
பிரியமுற் றோதிடப்	
கரியமெய்க் கோலமுற் றரியினற் றுமரைக்	கழலோர்முன்
கமைவபற் றுசையக்	
கலைவகுத் தோதிவெற் பதுதொனைத் தோனியற்	கொடியோனென்
கடவுள்செச் சேவல்கைக்	
றரியநற் பாடலைத் தெரியுமுற் றோர்கினைக்	துறைவோனே
கருணையிற் கோபுரத்	
அடவியிற் றோகைபொற் றடமுலைக் காசையுற்	பெருமானே.
றயருமச் சேவகப்	

569. மேதி - எருமை. பாவலர்க்கு இரங்கி - பாவலனாகிய நக்கீர தேவருக்கு இரக்கங் காட்டியவனே.

570. கலைவகுத்தோதி - கலைப்பொருளைத் தேவாரப் பாடல்களாகப் பாடிய திருஞானசம்பந்தராகத் தோன்றிய முருகன். அடவியிற்றோகை - காட்டில் வாழ்ந்தவனாகிய மயில் போன்ற வன்னி.

571

பாண மலரது தைக்கும்
 பாவி யிளமதி கக்குங்
 நாண மழிய வுரைக்குங்
 நானு மயலி லிளைக்குந்
 சேணி லரிவை யனைக்குந்
 தேவர் மகுட மணக்குங்
 காண அருணையில் நிற்குங்
 காலன் முதுகை விரிக்கும்

படியாலே
 கனலாலே
 குயிலாலே
 தரமோதான்
 திருமார்பா
 கழல்வீரா
 கதிர்வேலா
 பெருமானே,

572

பாலாய் நூலாய் தேனாய் நீளாய்
 பாகாய் வாய்சொற்
 பாடா வாடா வேடா வாலே
 பாடா யீடற்
 தோலா லேகா லாலே யூனா
 லேகுழ் பாசக்
 தோயா மாயா வோயா தோயால்
 சோர்வாய் மாளக்
 ஞாலா மேலா வேதா போதா
 நாதா சோதிக்
 ஞானா சாரா வானாள் கோனே
 நானா வேதப்
 வேலா பாலா லோ காரா
 வேளே வேடக்
 வீரா தாரா ஆரா தாரா
 வீரா விரப்

கொடியார்தாம்

றிடைபீறுந்

குடிஸ்மாக

கடவேனோ

கிரியோனே

பொருளோனே

கொடிகோலே

பெருமானே.

573

புணர்முலை மடந்தை மாதர் வலையினி னுழன்ற நேக
 பொறியுட னிறந்து போன தளவேதுங்
 புகழ்மறை யறிந்து கூறு மிளியென தகம்பொ னுவி,
 பொருளென நினைந்து நாயெ னிடர்தீர
 மணமுணர் மடந்தை மாரொ டொளித்திரு முகங்க ளாறு
 மணிவிரி யிடங்கொள் பாறு வெயிலாசை

571. சேணிலரிவை - தேவயானை.

572. ஞாலா மேலா - உலகில் உயர்ந்து நிற்பவனே.

வரிபர வநந்த கோடி முனிவர்கள் புகழ்ந்து போத
மயில்மிசை மகிழ்ந்து நாடி வரவேணும்
பணைமுலை யரம்பை மார்கள் குயில்கிளி யினங்கள் போல
பரிவுகொடுகந்து வேத மதுகூறப்
பறைமுரசு சநந்த பேரி முறைமுறை ததும்ப நீசர்
படைகட லிறந்து போக விடும்வேலா
அணிசூக நரம்பு வீணை குயில்புற வினங்கள் போல
அமளியில் களங்க ளோசை வளர்மாதா
அரிமகள் மணங்கொடேகி யென றிட ரெரிந்து போக
அருணையின் விலங்கல் மேவு பெருமானே.

574

புனைய னான மாவீனன் வினையி லேகு மாபாதன்
பொறையி லாத கோபீகன் முழுமுடன்
புகழி லாத தாமீகன் அறிவி லாத காபோதி
பொறிக ளோடு போய்விழு மதிசூதன்
நிலையி லாத கோமாளி கொடையி லாத ஊதாரி
நெறியி லாத வேமாளி குலபாதன்
நினது தாளை நாடோறு மனதி லாசை விடாமல்
நினையு மாறு நீமேவி யருள்வாயே
சிலையில் வாளி தானேவி யெதிரி ராவ னூர்தோள்கள்
சிறையு மாறு போராடி யொருசிறை
சிறையி லாம லேகூடி புவனி மீதி லேவீறு
திறமி யான மாமாயன் மருகோனே
அனைய மேரு மாகூர் பொடிய தாக வேலேவி
அமர தாடி யேதோகை மயிலேறி
அதிக தேவ ரேகுமு உலக மீதி லேகூறும்
அருணை மீதி லேமேவு பெருமானே.

575

பேதகவி ரோதத் தோதகவி நோதப்
பேதையர்கு லாவைக் கண்டுமாவின்
பேதைமையு ருமற் றேதமக லாமற்
பேதவுடல் பேணித் தென்படாதே

573. அணிசூகம் - அழகிய கிளி. அரிமகள் - திருமாலுக்கு மகளாகிய வள்ளி.

574. தாமீகன் - தாம்பிகன் - டம்பன், அதிசூதன் - பெரிய சூதாடையோன்,

சாதகவி காரச் சாதலவை போகத்

தாழ்வினியி ராகச்

சிந்தையானுன்

தாரைவடி வேலைச் சேவல்தனை யேனற்

சாரல்மற மானைச்

சிந்தியேனோ

போதகம் பூரப் போதகக டாமற்

போதருணை வி திக்

கந்தவேளே

போதகக லாபக் கோதைமுது வானிற்

போனசிறை மிளச்

சென்றவேலா

பாதகப தாதிச் சூரன்முதல் விழப்

பாருளகு வாழக்

கண்டகோவே

பாதமலர் மீதிற் போதமலர் தூவிப்

பாடுமவர் தோழத்

தம்பிரானே.

576

போககற் பக்கடவுட் பூருகத் தைப்புயலைப்

பாரியைப் பொற்குவையுச்

சிப்பொ முதியும்

போதுடைப் புத்திரரைப் போலவொப் பிட்டுலகத்

தோரைமெச் சிப்பிரியப்

பட்டு மிடிபோகத்

த்யாகமெத் தத்தருதற் காசுநற் சித்திரவித்

தாரமுட் பட்டதிருட்

டுக்க விகள்பாடித்

தேடியிட் டப்படுபொற் பாவையர்க் கிட்டவர்கட்

சேல்வலைப் பட்டடிமைப்

பட்டு விடலாமோ

ஆகமப் பத்தருமற் சூரணச் சுத்தருமுற்

ருதரிக் கைக்கருணைத்

துப்பு மதில்குழும்

ஆடகச் சித்ரமணிக் கோபுரத் துத்தரதிக்

காகவெற் றிக்கலபக்

கற்றி யமர்வோனே

தோகையைப் பெற்ற இடப் பாகரெர்ற் றைப்பகழித்

தூணிமுட் டச்சுவறத்

திக்கி லெழுபாரச்

சோதிவெற் பெட்டுமுதிர்த் தூளிதப் பட்டமிழச்

சூரனைப் பட்டுருவத்

தொட்டபெருமானே.

575. போதகம் - யானை. போதக டாமற் போது - போது அக அகடு ஆமன்போது - மலரிருக்கையிட்ட நடுவிடத்தல் எழுந்தருளி வருகின்ற.

576. துப்புமதில் - அழகிய மதில். கலபக்கற்கி - தோகைக் குதிரைமயில்.

577

மகர மெறிகடல் விழியினு மொழியினு
 மதுப முரல்குழல் வகையினு நகையினும்
 வளமை யினுமுக நிலவினு மிலவினு நிறமுகம்

மதுர இதழினு மிடையினு நடையினு
 மகளிர் முகுளித முடியினு நிலையினும்
 வனச பரிபுர மலரினு முலரினு மவர்நாமம்

பகரு கினுமவர் பணிவிடை திரிகினு
 முருகி நெறிமுறை தவறினு மவரொடு
 பகடி யிடுகினு மமளியி லவர்தரு மதுராகப்

பரவை படியினும் வசமழி யினு முத
 லருணை நகர்மிசை கருணை யொ டருளிய
 பரம வொருவச னமுமிரு சரணமு மறவேணே

ககன சுரபதி வழிபட எழுநிரி
 கடக கிரியொடு மிதிபட வடகுல
 கனக கனகுவ டடியொடு முறிபட முதுகுதம்

கதறு சுழிகட லிடைகிழி படமிகு
 கலக நிசிரர் பொடிபட நடவிய
 கலப மரகத துரகத ந்ருபகிரி மயில்வாழ்வே

தகன கரதல சிவசுத கணபதி
 சகச சரவண பரிமள சததள
 சயன வனசரர் கதிபெற முனிபெறு புனமானின்

தரள முகபட நெறிபட நிமிர்வன
 தருண புளகித ம்ருகமத தனகிரி
 தழுவ மயல்கொடு தனிமட லெழுதிய பெருமானே.

578

மாண விடத்தைத் தடத்தி னிற்கயல்
 மீண நிரப்பிக் குணித்து விட்டனை
 வாளி யைவட்டச் சமுத்தி ரத்தினை வடிவேலை

வாண வனத்துற் பலத்தி னைச்செல
 மீண விழிக்கொப் பெனப்பி டித்தவர்
 மாய வலைப்பட்ட டிலைத் துடக்குழல் மணநாறும்

ஊன விடத்தைச் சடக்கெ னக்கொழு
 ஹு முபத்தக் கருத்த டத்தினை
 ஸுது பிணத்தைக் குணத்ர யத்தொடு தடுமாறும்

ஊசலை நித்தத் த்வமற்ற செத்தையு
பாதியை யொப்பித் துனிப்ப வத்தற
வோகை செலுத்திப் ப்ரமிக்கு மிப்ரமை தெனியாதோ

சானகி கற்புத் தனைச்சு டத்தன
சோக வனத்திற் சிறைப்ப டுத்திய
தானை யரக்கற் குலத்த ரத்தனை வருமாள்

சாலை மரத்துப் புறத்தொ ளித்தடல்
வாவி யுரத்திற் சரத்தை விட்டொரு
தாரை தனைச்சுக் ரிவற்க ளித்தவன் மருகோனே

சோனை மிகுத்துத் திரட்பு னத்தினி
லானை மதத்துக் கிடக்கு மற்புத
சோணை விரிச்சுத் தர்பெற்ற கொற்றவ மணிநீபத்
தோள்கொடு சகரப் பொருப்பி னைப்பொடி
யாகடு ந ருக்கிச் செருக்க ளத்தெதிர்
சூரனை வெட்டித் துணித்த டக்கிய பெருமானே.

579

முகத்து லக்கிக ளாசா ரவினிகள்
விலைச்சி றுக்கிகள் நேரா வசடிகள்
முழுச்ச மர்த்திகள் காமா விரிகள் முத்துருது

மொழிப்ப ரத்தைகள் காசா சையிழுனை
பலர்க்கும் விற்பவர் நானு வநுபவ
முயற்று பொட்டிகள் மோகா வலமுறு கின்றமூடர்

செகத்தி லெத்திகள் சார்வால் மயகிகள்
திருட்டு மட்டைகள் மாயா சொருபிகள்
சிரித்து ருக்கிகள் ஆகா வெளநகை சிந்தைமாயத்

திரட்பொ றிச்சிகள் மாபா விகளப
கடத்த சட்டைகள் மூதே விகளொடு
தினைத்த லற்றிரு சீர்பா த்முமினி யென்றுசேர்வேன்

தொகுத்தொ குத்தொகு தோதோ தொகுத்தொகு
செகுச்செ குச்செகு சேசே செககண்
தொகுத்தொ குத்தொகு தோதோ தொகுத்தொகு
தொந்ததீதோ

578. தடக்கு உழல் மணம் - குதகாமகிப ஊழல் மணம் - கெட்ட மணம்.

579. விலைச்சிறுக்கிகள் - (உடலை) விலைக்கு விற்கும் சிறுக்கிகள். மயகிகள் - மயக்கிகள். அபகடத்து அசட்டைகள் - வஞ்சகங் கொண்டு புறக்கணிப்போர்,

சுட்டு சுட்டு சுட்டு சுட்டு

திருத்தி குத்தி குத்தோ எனவொரு

துவர்க்க நித்தன மாடாவு றைபவர்

தொண்டர்பேனும்

அகத்தி யப்பனு மால்வே தனும் அறம்

வளர்த்த சுற்பக மாஞா வியுமகி

முவுற்ற நித்தபி ரானே அருணையில்

நின்றகோலே

அமர்க்க ளத்தொரு சூரே சனைவிழ

முறித்து முக்கிய வாணூர் குடிபுக

அமர்த்தி விட்டசு வாமீ அடியவர்

தம்பிரானே.

580

முகிலை யிகல்பொரு முழுவிருள் குழலென

*முதிய மதியது முகமென நுதலினை

முரணர் வரிசிலை முடுகிடு கணைவிழி

யெனமுவா

முளரி தனின்முகு ளிதமலர் முகையென

முறுவல் தனையிரு குழைதனை மொழிதனை

மொழிய வரியதொர் தெரிவையர் வினையென

மொழிகூறிப்

பகலு மிரவினு மிகமன மருள்கொடு

பதியி லவர்வடி வுளதழ கெனவொரு

பழுது மறஅவர் பரிவுற இதமது

பகராதே

பகைகொ டெதிர்பொரு மசுரர்கள் துகைபட

விகட முடனடை பயில்மயில் மிசைவரு

பவனி தனையநு தினநனை யெனஅருள்

பகர்வாயே

புகல வரியது பொருளிது எனவொரு

புதுமை யிடஅரி யதுமுத லெனுமொரு

பொதுவை யிதுவென தவமுடை முனிவர்கள் புடைசூழப்

புரமு மெரியெழ நகையது புரிபவர்

புனலும் வளர்மதி புனைசடை யினரவர்

புடவி வழிபட புதைபொருள் விரகொடு புகல்வோனே

அகில கலைகளு மறதெறி முறைமையு

மகில மொழிதரு புலவரு முல்கினி

லறிஞர் தவமுயல் பவர்களு மியவிசை

யதனானே

580. பதியிலவர் - பொது மகளிர். அறுவர் - கார்த்திகைப் பெண்கள். நுதல் - புருவம்.

* “முதிய மதிதனை முகமென வரிசிலை

முரணு நுதலென முடுகிய கணைவிழி”—என்றும் பாடம்.

அறுவர் முகையுணு மறுமுக னிவனென
அரிய நடமிடு மடியவ ரடிதொழ
அருணை நகர்தனி ழலகுடன் மருவிய பெருமானே.

581

முருகு செற்குழல் சொருகிய விரகிகள்
முலைக ளளவிடு முகபட பகடிகள்
முதலு முயிர்களு மளவிடு களவியர் முழுநீல
முருகு புழுக்கில் குழைவடி வழகியர்
முதிர வளர்கனி யதுகவ ரீதழியர்
முனைகொ ளயிலென விழியெறி கடைசிய ரதுராகம்
மருவி யமளியி னலமிடு கலவியர்
மனது திரவிய மளவள வளவியர்
வசன மொருநொடி நிலைமையில் கபடியர் வழியேநான்
மருளு மறிவின னடிமுடி யறிகின்
அருணை நகர்மிசை கருணையொ டருளிய
மவுன வசனமு மிருபெரு சரணமு மறவேனே
கருதி யிருபது கரமுடி யொருபது
கனக மவுலிக்ளர் புரிசைசெய் பழையது
கடிய வியனகர் புகவரு கனபதி கனல்முழக்க
கவச அநுமனெ டெழுபது கவிவிழ
அணையி ளையெறி யெதிரமர் பொருதிடு
களரி தனிலொரு கணைவிடு மடவரி மருகோனே
சருவு மவுணர்கள் தளமொடு பெருவளி
யகல நிலைபெறு சயிஎழு மிடிசெய்து
தரும னவர்பதி குடிவிடு பதனிகை மயில்வீரா
தருண மணியவை பலபல செருகிய
தலையள் துகிலிடை யழகிய குறமகள்
தனது தனமது பரிவொடு தழுவிய பெருமானே.

582

முருகிவட வாழு கத்தி னெழுகனவி லேபி றக்கு
முழுமதிநி லாவி னுக்கும் வசையாழும்
மொழியுமட மாத ருக்கு மினியதனி வேயி சைக்கு
முதியமத ராச னுக்கு மழியாதே

புழுக்குதிகழ் நீப மத்தி ஸழகியகு ராநி ரைத்த

புதுமையினி ஸாநி ரட்டி

புயமீதே

புணரும்வகை தானி னைத்த துணரும் வகை நீல சித்ர

பொருமயிலி ஸேநி நித்தம்

வரவேணும்

எழுமகர வாவி சுற்று பொழிலருணை மாந கர்க்கு

ளெழுதரிய கோபு ரத்தி

ஸுறைவோனே

இடைதுவள வேடு வச்சி படமசைய வேக னத்த

இளமுலைவி டாத சித்ர

மணிமார்பா

செழுமகுட நாக மொய்த்த ஒழுகுபுனல் வேணி வைத்த

சிவனைமுத ஸோது வித்த

குருநாதா

திசைமுகன்மு ராரி மற்று மரிய பல தேவ ருற்ற

சிறையடைய மீள விட்ட

பெருமானே.

583

மேக மொத்தகுழ லார்சி லைப்புருவ

வாளி யொத்தவிழி யார்மு கக்கமல

மீது பொட்டிடமு கார்க ளத்திலணி

வடமாட

மேரு வொத்தமுலை யார்ப ளப்பளென

மார்பு துத்திபுய வார்வ கைக்கடகம்

வீறி டத்துவளு நூலொ டொத்தஇடை

யுடைமாதர்

தோகை பட்சிநடை யார்ப தத்திவிடு

நூபு ரக்குரல்கள் பாட கத்துகில்கள்

சோர நற்றெருவு டேந டித்துமுலை

வினைகூறிச்

குத கச்சரச மோடெ யெத்திவரு

வோரை நத்திவிழி யால்ம ருட்டிமயல்

தூள்ம ருத்திடுயி ரேப நிப்பவர்க

ஞறவாமோ

சேக ணச்செகண தோதி மித்திகுட

டாடு டுட்டமட மரு தத்தொகுர்தி

தீத கத்திமித தோவு டுக்கைமணி

முரசோதை

தேச முட்கவர ஆயி ரச்சிரமு

மூளி பட்டுமக மேரு வுக்கவுணர்

தீவு கெட்டுமுறை யோவெ னைக்கதற

விடும்வேலா

582. எழுமகரவாவி - மகரம் எழுவாவி - மகர மீன்கள் உள்ள தடாகங்கள்.

583. குது அகச் சரசம் - உள்ளத்தில் குது வைத்துக் காம வினையாட்டுச் செய்தல்.

ஆக மத்திபல கார ணத்தியெனை
யீண சத்தியரி ஆச னத்திசுவ
ஊக முற்றசுவ காமி பத்தினியின் முருகோனே
ஆர ணற்குமறை தேடி யிட்டதிரு
மால்ம கட்சிறுமி மோக சித்ரவளி
ஆசை பற்றி அரு ணை லத்தின்மகிழ் பெருமானே.

584

மொழிய நிறங்கறுத்து மகர வினங்கலக்கி
முடிய வளைந்தாற்று கடலானும்
முதிர விடம்பரப்பி வடவை முகந்தழற்குள் நிலவானும்
முழுகி யெழுந்திருக்கு நிலவானும்
மழைய ளகந்தரித்த கொடியிடை வஞ்சியுற்ற நினைவாயே
மயல்தணி யும்படிக்கு நினைவாயே
மரகத துங்கவெற்றி விகட நடங்கொள் சித்ர தரவேணும்
மயிலினில் வந்துமுத்தி தரவேணும்
அழகிய மென்குறத்தி புளகித சந்தனத்தி திருமார்பா
னமுத தனம்படைத்த மிறையோனே
அமரர் புரத்தனக்கு மழறிய செந்திலுக்கு
மருணை வளம்பதிக்கு மிறையோனே
எழுபுவ னம்பிழைக்க அசுரர் கிரந்தெறிக்க
எழுசயி லந்தொனைத்த கடர்வேலா
இரவிக ளந்தரத்தர் அரியர பங்கயத்த
ரிவர்கள் பயந்தவிர்த்த பெருமானே.

585

வடவையன னாடு புக்கு முழுகியெழு மாம திக்கு மிருநாறு
மதுரமொழி யாழி சைக்கு
வரைதிசைவி டாது சுற்றி யன்றுதிரை வாரி திக்கு மறவாடி
மடியருவ வேள்க ணைக்கு
நெடுகனக மேரு வொத்த புளகமுனை மாத ருக்கு மயக்தீர
நிறையுமிகு காத ஓற்ற
நினைவினெடு பீசி வெற்றி மரகதக லாப சித்ர வரவேணும்
நிலவுமயி லேறி யுற்று

584. மறை அளகம் - மேகம் போன்ற கூந்தல்.

585. நெடுகனகம் எட்டு - பெரிய மலைகள் எட்டு. (அட்டகுல பர்வதங்கள்.)

மடலவிழு மாலை சுற்று புயமிருப நோடு பத்து
 மவுலியற வாளி தொட்ட அரிராமன்
 மருகபல வான வர்க்கு மரியசிவ னார்ப்புக்க
 மவுனமறை யோது வித்த குருநாதா
 இடையரீயு லாவு முகர் அநுணகிரி மாந கர்க்கு
 ளினியகுண கோபுரத்தி லுறைவோனே
 எழுபுவிய ளாவு வெற்பு முடலிநெடு நாக மெட்டு
 மிகையருவ வேலை விட்ட பெருமானே

586

வலிவாத பித்தமொடு களமாலை விப்புருதி
 வறள்குலை குட்டமொடு குளிர்தாகம்
 மலிநீ ரிழிச்சல் பெரு வயிறீளை கக்குகளை
 வருநீ ரடைப்பினுடன் வெகுகோடி
 சிலைநோ யடைத்தவுடல் புனிமீ தெடுத்தழல்கை
 தெளியா வெனக்குமீனி முடியாதே
 சிவமார் திருப்புகழை எனுநா விளிந்புகழ்
 சிவஞான சித்திதனை யருள்வாயே
 தொலையாத பத்தியுள திருமால் களிக்கவொரு
 சுடர்விசு சக்ரமதை யருள்ஞான
 துவர்வேணி யப்பன்மிகு சிவகாமி கர்த்தன்மிகு
 சுகவாரி சித்தனருள் முருகேர்னே
 அலைஞரன் வெற்புமரி முகனாளை வத்திரனே
 டசுரா ரிறக்கவிடு மழல்வேலா
 அமுதா சனத்திசுற மடவாள் கரிப்பெனோடும்
 அருணா சலத்திலுறை பெருமானே.

587

விடமு மமுதமு மிளிர்வன இணைவிழி
 வனச மலதழல் முருகிய சரமென
 விரைசெய் ம்ருகமத அளகமு முகிலை வொருஞான
 விழியின் வழிகெட இருள்வதொ ரிருளென
 மொழியு மமுதல வுயிர்கவர் வலையென
 விழையு மிளநகை தளவல களவென வியனாபித்

586. விப்புருதி - சிலந்தி (கிரந்திப்புண்) என்னும் கோய். துவர்
 வேணி - செஞ்சடை. ஆணைவத்திரன் - யாணை முகமுடைய தாரகாகரன்.

தடமு மடுவல படுகுழி யென இடை
 துடியு மலமத னுருவென வனமுலை
 சயில மலகொலை யமனென முகைமிசை புரள்கோவை
 தரள மணியல யமன்விடு கயிறென
 மகளிர் மகளிரு மலபல வினைகொடு
 சமையு முருவென வுணர்வொடு புணர்வது
 மொருநாளே

அடவி வனிதையர் தனதிரு பரிபுர
 சரண பலரடி மலர்கொடு வழிபட
 அசல மிசைவினை புனமதி வினிதுறை தனிமானும்
 அமர ரரிவையு மிருபுடை யினும்வர
 முகர முகபட கவளத வளகர
 அசல மிசைவரு மபிநவ கலவியும்
 வினையாடுங்

கடக புளகித புயகிரி சமுகவி
 கடக கசரத துரகத நிசிரார்
 கடக பயிரவ கயிரவ மலர்களும்
 கருக வொளிவிடு தனுபர கவுதம
 புனித முனிதொழ அருணையி றைம்வளர்
 கருணை யுமைதரு சரவண சுரபதி
 எரிதியுங்
 பெருமானே.

588

விடுமத வேள்வாளியின் விசைபெறு மாலாகை
 விழிகொடு வாபோவென வுரையாடும்
 விரகுட னூரூயிர மனமுடை மாபாவிகள்
 ம்ருகமத கோலாகை முகைதோய
 அடையவு மாசாபர வசமுறு கோமாளியை
 அவனியு மாகாசமும் வசைபேகம்
 அசடஅ நாசாரனை அவலனை ஆபாசனை
 அடியவ ரோடாள்வது மொருநாளே
 வடகுல கோபாலர்த மொருபதி னூரூயிரம்
 வனிதையர் தோள்தோய்தரு மபிராம

587. சதி - வஞ்சனை.

588. காலம் - கருப்பை. மேல் என்பது மேல் எனக் குறுகி
 நின்றது. வயிர் - வயிறு என்பது சத்தவின்பத்திற்காக வயிர் என்றாயிற்று-
 மதிதுண்டம் - மதிபோன்ற முகம். உத்திக்கு அசனம் - வயிற்றுக்குச்
 சோறு.

மரகத நாராயணன் மருமக சோனாசல
மகிபச தாகாலமு

மிளையோனே

உடுபதி சாயாபதி சுரபதி மாயாதுற
உலகுய வாரார்களி

வறிதாக

உயரிய மாநாகமு நிருதரு நீருய்விழ
ஒருதனி வேலேவிய

பெருமானே.

589

விதிய தாகவெ பருவ மாதரார்
விரகி லேமனந்

தடுமாறி

விவர மானதொ ரறிவு மாறியே
வினையி லே அலைந்

திடுமுடன்

முதிய மாதமி ழிசைய தாகவே
மொழிசெய் தேறினைந்

திடுமாறு

முறைமை யாகநி னடிகள் மேவவே
முனிவு திரவந்

தருள்வாயே

சதிய தாகிய அசுரர் மாமுடி
தரணி மீதுகுஞ்

சமராடிச்

சகல லோகமும் வலம தாகியே
தழைய வேவருங்

குமரேசா

அதிக வானவர் கவரி வீசவே
அரிய கோபுரந்

தனில்மேவி

அருணை மீதிலெ மயிலி லேறியே
அழக தாய்வரும்

பெருமானே.

590

விந்துப் புளகித இன்புற் றுருகிட

சிந்திக் கருவினி லுண்பச் சிறுதுளி

விரித்த கமலமெல் தரித்து னொருசுழி

யிரத்த குளிகையொ டுதித்து வளர்மதி

விண்டுற் றருள்பதி கண்டுற் றருள்கொடு

மிண்டிச் செயலினி ரம்பித் துருவொடு

மெழுக்கி லுருவென வலித்து எழுமதி

கழித்து வயிர்குட முகுப்ப வொருபதில்

589. அடவி வனிதையர் - வன தேவதைகள். முகரம் - ஒலி, கபீரவம் - செவ்வாம்பல்.

விஞ்சைச் செயல்கொடு கஞ்சச் சலவழி
வந்துப் புவிமிகை பண்டைச் செயல்கொடு
விழுப்பொ டுடல்தலை அழுக்கு மலமொடு
கவிழ்த்து விழுதழு துகுப்ப அனைவரு

மருள்கூர

மென்பற் றுருகிழ கந்திட் டனைமுலை
யுண்டித் தரகொடு வுண்கிச் சொலிவளர்
வளத்தொ டனைமல சலத்தொ டுழைகிடை
துடித்து தவழ்நடை வளர்த்தி யெனதகு

வெண்டைப் பரிபுர தண்டைச் சரவட
முங்கட் டியல்முடி பண்பித் தியல்கொடு

விதித்த முறைபடி படித்து மயல்கொள
தெருக்க ளினிவ் வரு வியப்ப இளமுலை

விந்தைக் கயல்விழி கொண்டற் குழல்மதி
துண்டக் கரவளை கொஞ்சக் குயில்மொழி
விடுப்ப துதைகலை நெகிழ்த்தி மயிலென
நடித்த வர்கள்மயல் பிடித்தி டவர்வரு

வழியேபோய்ச்

சந்தித் துறவொடு பஞ்சிட் டணைமிகை
கொஞ்சிப் பலபல விஞ்சைச் சரசமொ

டணைத்து மலரிதழ் கடித்து இருகர
மடர்த்த குவிமுலை யழுத்தி யுரமிடர்

சங்குத் தொனியொடு பொங்கக் குழல்மலர்
சிந்தக் கொடியிடை தங்கிச் சுழலிட

சரத்தொ டிகள்வெயி ளெறிப்ப மதிநுதல்
வியர்ப்ப பரிபுர மொலிப்ப எழுமத

சம்பத் திதுசெய லின்பத் திருள்கொடு
வம்பிற் பொருள்கள்வ முங்கிற் றிதுபினை
சலித்து வெகுதுய ரிளைப்பொ டுட்பிணி
பிடித்தி டனைவரும் நகைப்ப கருமயிர்

நரைமேவித்

தன்கைத் தடிகொடு குந்திக் கவியென
உந்திக் கசனம றந்திட் டுளமிக

சலித்து வுடல்சல மிகுத்து மதிசெவி
விழிப்பு மறைபட கிடத்தி மனையவள்

சம்பத் துறைமுறை யண்டைக் கொளுகையில்
சண்டக் கருநம னண்டிக் கொளுகயி

றெடுத்து விசைகொடு பிடித்து வுயிர்தனை
பதைப்ப தனிவழி யடித்து கொடுசெல

சந்தித் தவரவர் பங்குக் கழுதுஇ
ரங்கப் பிணமெடு மென்றிட் டறைபறை

தடிப்ப சுடலையி லிறக்கி விறகொடு

கொளுத்தி யொருபிடி பொடிக்கு மிளையெனு முடனாமோ

திந்தித் திமிதிமி திந்தித் திமிதிமி

திந்தித் திமிதிமி திந்தித் திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

திமித்தி திமிதிமி திமித்தி திமிதிமி

என்பத் துடிகள்த வுண்டைக் கிடுபிடி

பம்பைச் சலிகைகள் சங்கப் பறைவளை;

திசுர்த்த திசுதிசு டுட்டு டுட்டு

டிடிக்கு நிகரென வுடுக்கை முரசொடு

செம்பொற் குடமுழ வுந்தப் புடன்மணி

பொங்கச் சுரர்மலர் சிந்தப் பதமிசை

செழித்த மறைசிலர் துதிப்ப முனிவர்கள்

களித்து வகைமணி முழக்கஅ சுரர்கள்

களமீதே

சிந்திக் குருதிக ளண்டச் சுவரகம்

ரம்பக் கிரியொடு பொங்கப் பெருகியெ

சிவப்ப அதில்கரி மதர்த்த புரவிகள்

சிரத்தொ டிரதமு மிதப்ப நிணமொடு

செம்புட் கழுகுக் ஞான்பத் தலைகள்த

தும்பக் கருடன டங்கொட் டிடகொடி

மறைப்ப நரிகண மிகுப்ப குறளிகள்

நடிக்க இருள்மலை கொளுத்தி யலைகடல்

செம்பொற் பவளமு டங்கிக் கமர்விட

வெந்திட் டிகுமலை விண்டுத் துகள்பட

சிமக்கு முரகனு முழக்கி விடபட .

மடைத்த சதமுடி நடுக்கி யலைபட

விடும்வேலா

தொந்தத் தொகுகுட என்பக் கழலொளி

பொங்கப் பரிபுர செம்பொற் பதமணி

கழற்றி நடமிடு நிருத்த ரயன்முடி

சுரத்த ரரிகரி யுரித்த கடவுள்மெய்

தொண்டர்க் கருள்பவர் வெந்தத் துகளணி
கங்கைப் பணிமதி கொன்றைச் சடையினர்

தொடுத்த மதனுரு பொடித்த விழியினர்
மிகுத்த புரமதை யெரித்த நகையினர்

தும்பைத் தொடையினர் கண்டக் கறையினர்
தொந்திக் கடவுளை தந்திட டவரிட

சுகத்தி மழுவுழை கரத்தி மரகத
நிறத்தி முயலக பதத்தி அருளிய

முருகோனே

துண்டச் சசிநுதல் சம்பைக் கொடியிடை
ரம்பைக் கரசியெ னும்பற் றருமகள்

சுகிப்ப மணவறை களிக்க அணையறு
முகத்தொ டுறமயல் செழித்த திருபுய

செம்பொற் கரசம லம்பத் திருதல
மம்பொற் சசியெழ சந்தப் பபைடை

செறித்த கதிர்முடி கடப்ப மலர்தொடை
சிறப்பொ டொருகுடில் மருத்து வனமகள்

தொந்தப் புணர்செயல் கண்டுற் றடியெனி
டைஞ்சற் பொடிபட முன்புற் றருளயில்

தொடுத்து மிளநகை பரப்பி மயில்மிசை
நடித்து அழல்கிரி பதிக்குள் மருவிய

பெருமானே.

591

விரகொடு வளைசங் கடமது தருவெம்
பினிகொடு விழிவெங்

கனல்போல

வெறிகொடு சமனின் றுயிர்கொளு நெறியின்
றெனவிதி வழிவந்

திடுபோதிற்

கரவட மதுபொங் கிடுமன மொடுமங்
கையருற வினர்கண்

புளப்பாயுங்

கலையும் வருமுன் குலவினை களையுங்
கழல்தொழு மியல்தந்

தருள்வாயே

பரவிடு மவர்சிந் தையர்விட முழிமும்
படவர வளைகண்

டுயில்மாலை

பழமறை மொழிபங் கயனிமை யவர்தம்
பயமற விடமுன்

டெருதேறி

தலைகள்]

திருக்காளத்தி

389

அரவொடு மதியம் பொதிசடை மிசைகங்

கையுமுற அனலங்

கையில்மேவ

அரிவையு மொருபங் கிடமுடை யவர்தங்

கருணையில் மருவும்

பெருமானே.

592

விறுபுழு கானபனி நீர்க்கள்மல தோயல்விடு

மேருகிரி யானகொடு

தனபார

மீதுபுர ளாபரண சோதிவித மானநகை

மேகமனு காடுகட

விருள்மேவி

நாறுமலர் வாசமயிர் நூலிடைய தேதுவள

நாணமழி வார்களுட

னுறவாடி

நாடியது வேகதியெ னாகுழனு மோடனைநின்

ஞானசிவ மானபத

மருள்வாயே

கூறுமடி யார்க்கள்வினை நீறுபட வேஅரிய

கோலமயி லானபத

மருள்வோனே

கூடஅர னோடுநட மாடரிய காளியருள்

கூருசிவ காமியுமை

யருள்பாரா

ஆறுமுக மானநதி பாலகுற மாதுதன

மாரவினை யாடிமண

மருள்வோனே

ஆதிரகு ராமசய மாவின்மரு காபெரிய

ஆதியரு னுபரியில்

பெருமானே.

ச. திருக்காளத்தி (வாயு - வளி)

593

சரக்கே றித்தப் பதிவாழ் தொந்தப்

பரிக்கா யத்திற் பரிவோ டைந்துச்

சதிக்கா ரர்ப்புக் குலைமே விந்தச்

செயல்மேவிச்

சலித்தே மெத்தச் சமுசா ரம்பொற்

சுகித்தே சுற்றத் தவரோ டின்பத்

தழைத்தே மெச்சத் தயவோ டிந்தக்

குடிபேணிக்

குரக்கோ ணத்திற் கழுநா யுண்பக்

குழிக்கே வைத்துச் சவமாய் நந்திக்

குடிற்கே நத்திப் பழுதாய் மங்கப்

படுவேணக்

குறித்தே முத்திக் குமரூ விற்பத்
தடத்தே பற்றிச் சகமா யம்பொய்க்
குலக்கால் வற்றச் சிவஞா னம்பொற் கழல்தாராய்

புரக்கா டற்றுப் பொடியாய் மங்கக்
கழைச்சா பத்தைச் சடலா னுங்கப்
புகைத்தி பற்றப் புகலோ ரன்புற் றருள்வோனே
புடைத்தே யெட்டுத் திசையோ ரஞ்சத்
தனிக்கோ லத்துப் புதுநூர் மங்கப்
புகழ்ப்போர் சத்திக் கிரையா நந்தத் தருள்வோனே

திருக்கா னத்திற் பரிவோ டந்தக்
குறக்கோ லத்துச் செயலா ளஞ்சத்
திசுச்சி ரத்திக் கழல்வா வென்பப் புணர்வோனே
சிவப்பே றுக்குக் கடையேன் வந்துட்
புகச்சிர் வைத்துக் கொளுரா னம்பொற்
நிருக்கா ளத்திப் பதிவாழ் கந்தப் பெருமானே.

பாணு 594

சிரத்தா னத்திற் பணியாதே
செகத்தோர் பற்றைக் குறியாதே
வருத்தா மற்றொப் பிலதான
மலர்த்தாள் வைத்தெத் தனையாள்வாய்
நிருத்தா கர்த்தத் துவநேசா
நினைத்தார் சித்தத் துறைவோனே
நிருத்தாள் முத்தர்க் கருள்வோனே
திருக்கா ளத்திப் பெருமானே.

595

பங்கய னூர்பெற் றிடுஞ்ச ராசர
அண்டம தாயுற் றிருந்த பார்மிசை
பஞ்சவர் கூடித் திரண்ட தோர்நா உருவாயே
பந்தம தாகப் பிணிந்த ஆசையில்
இங்கித மாகத் திரிந்து மாதர்கள்
பண்பொழி சூதைக் கடந்தி டாதுழல் படிருயே

593. சரக்கேறித்தப்பதி - சரக்கு ஏறு இந்தப்பதி - பொருள் மிகுந்த இந்தப் புவியிடத்தே வாழ்கின்ற. முத்திக்கு மறு - முத்திக்கு மாறுதலில்லாத.

594. எத்தன் - வஞ்சகன். கர்த்தத்துவம் - தலைமையிடம்.

சங்கட னாகித் தளர்ந்து நோய்வினை
வந்துடல் மூடக் கலங்கி டாமதி
தந்தடி யேனைப் புரந்தி டாயுன தருளாலே

சங்கரர் வாமத் திருந்த நூபுர
சுந்தரி யாதித் தருஞ்சு தாபத
தண்டைய னேகுக் குடம்ப தாகையின் முருகோனே

திங்களு லாவப் பணிந்த வேணியர்
பொங்குர வாடப் புனைந்த மார்பினர்
திண்சிலை சூலத் தழுந்து பாணியர் தெடிதாழ்வார்

சிந்துவி லேயுற் றெழுந்த காளவி
டங்கள மீதிற் சிறந்த சோதியர்
தின்புய மீதிற் றவழ்ந்து விறிய குருநாதா

சிங்கம தாகத் திரிந்த மால்செரு
வம்பொடி யாகப் பறந்து சீறிய
சிம்புள தாகச் சிறந்த காவென வருகோமுன்

செங்கதி ரோனைக் கடிந்த தீவினை
துஞ்சிட வேதற் றவஞ்செய் தேறிய
தென்கயி லாயத் தமர்ந்து வாழ்வருள் பெருமானே.

௫. சிதம்பரம் (ஆகாயம் - வான்)

596

அக்குப் பீளைமு ளாவளை மூகையொ
டுப்புக் காய்பனி நீர்மயிர் தோல்குடி
ஸ்புச் சீபுழுவோடடை யார்தனச யுறமேனி

அத்திப் பால்பல நாடிகு முயள்வ
முப்புச் சார்வல மேவினை யூகைகொ
ளச்சுத் தோல்குடி லாமதி லேபொறி விரகாளர்

சுக்கத் தாழ்கட லேசுக மாமென
புக்கிட் டாசைபெ னாசைம னாசைகள்
தொக்குத் தீவினை யூழ்வினை காலமொ டதனாலே

துக்கத் தேபர வாமல் சதாசிவ
முத்திக் கேசுக மாகபராபர
சொர்க்கப் பூமியி லேறிட வேபத மருள்வாயே

595. பஞ்சவர் - ஐம்பூதங்கள். சிந்து - கடல். காளவிடம் - கரிய விடம்.

596. அக்குப்பினை - கண்பினை, அத்தி - எலும்பு. சுக்கம் - களவு.

தக்கத் தோகிட தாகிட திகிட

செக்கச் சேகண தாகண தோகண

தத்தத் தானன மகுட டாடு

வெனதாளந்

தத்திச் சூரர்கு ழாமொடு தேர்பரி

கெட்டுக் கேவல மாய்கடல் மூழ்கிட

சத்திக் கேயிரை யாமென வேவிடு

கதிர்வேலா

திக்கத் தோகண தாவென வேபொரு

சொச்சத் தாதையர் தாமென வேதிரு

செக்கர்ப் பாதம தேபதி யாசதி

யவைபாடச்

செப்பொற் பிளியு ளாமயில் மாமிசை

பக்கத் தேகுற மாதொடு சீர்பெறு

தெற்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய

பெருமானே.

597

அடப்பக் கம்பிடித்துத் தோளொடு தோள்பொர

வளைத்துச் செங்கரத்திற் சீரொடு பாவொடு

அணுக்கிச் செந்துணுக்கிற் கோவிதழறல்க ளதுகோதி

அணிப்பொற் பங்கயத்துப் பூண்முலை மேகலை

நெகிழ்த்துப் பஞ்சரித்துத் தாபண மேயென

அருட்டிக் கண்சமிட்டிப் பேசிய மாதர்க னுறவோடே

படிச்சித் தங்களித்துத் தான்மிக மாயைகள்

படித்துப் பண்பயிற்றிக் காதல்கள் மேல்கொள

பசப்பிப் பின்பினக்கைக் கூறிய வீணிக ளவமாயப்

பரத்தைக் குண்டுணர்த்துத் தோதக பேதைகள்

பழிக்குட் சஞ்சரித்துப் போடிடு மூடனை

பரத்துற் றண்பதத்துப் போதக மீதென அருள்தாராய்

தடக்கைத் தண்டெடுத்துச் சூரரை வீரரை

நொறுக்கிப் பொன்றவிட்டுத் தாளெழ நீறெழ

தகர்த்துப் பந்தடித்துச் சூடியதோரண கலைவீரா

தகட்டுப் பொன்சுவட்டுப் பூவனை மேடையில்

சமைப்பித் தங்கொருத்திக் கோதில மாமயில்

தளிப்பொற் பைம்புனத்திற் கோதில மாவளி

மணவாளா

திடத்திற் றிண்பொருப்பைத் தோள்கொடு சாடிய

அரக்கத் திண்குலத்தைச் சூறைகொள் விரிய

திருப்பொற் பங்கயத்துக் கேசவர் மாயவர் அறியாமல்

597. கோ இதழ் - கோப இதழ் - இந்திர கோபத்தை ஒத்த இதழ், குண்டு உணர்த்து - தாழ்வான செய்கையை உணர்த்தும்,

திமித்தத் திந்திமித்தத் தோவென ஆடிய
சமத்தர்ப் பொன்புவிக்குட் டேவர்க னாயக
திருச்சிற் றம்பலத்துட் கோபுர மேவிய பெருமானே.

598

அத்த னன்னை யில்லம் வைத்த சொன்னம் வெள்ளி
அத்தை நண்ணு செல்வ ருடனாகி
அத்து பண்ணு கல்வி சுற்ற மென்னு மல்ல
லற்று நின்னை வல்ல படிபாடி
முத்த னென்ன வல்லை யத்த னென்ன வள்ளி
முத்த னென்ன வுள்ள முணராதே
முட்ட வெண்மை யுள்ள பட்ட னெண்மை கொள்ளு
முட்ட னிங்ங னைவ தொழியாதோ
தித்தி மன்னு தில்லை நிர்த்தர் கண்ணி னுள்ளு
தித்து மன்னு பிள்ளை முருகோனே
சித்தி மன்னு செய்ய சத்தி துன்னு கைய
சித்ர வண்ண வல்லி யலர்கூடும்
பத்த ருண்மை சொல்லு னுற்ற செம்மல் வெள்ளி
பத்தர் கன்னி புல்லு மணிமாப்பா
பச்சை வன்னி யல்லி செச்சை சென்னி யுள்ள
பச்சை மஞ்ஞை வல்ல பெருமானே.

599

அவகுண விரகனை வேதாள ரூபனை
அசடனை மசடனை ஆசார ஈனனை
அகதியை மறவனை ஆதாளி வாயனை அஞ்சுபூதம்
அடைசிய சவடனை மோடாதி மோடனை
அழிகரு வற்றிவரு வீணாதி வீனனை
அழுகலை யவிசலை ஆருன ஓணனை அன்பிலாத
கவடனை விகடனை நானா விகாரனை
வெகுளியை வெகுவித மூதேவி மூடிய
களியனை அளியனை ஆதேச வாழ்வனை வெம்பிவிழுங்
களியனை யறிவுரை பேணாத மானுட
கசனியை யசனியை மாபாத னாகிய
கதியிவி தனையடி நாயேனை யாளுவ தெந்தநாளோ

மவுலியி லழகிய பாதாள லோகனு
 மரகத முழுகிய காகோத ராசனு
 மநுதெறி யுடன்வளர் சோனாடர் கோனுட னும்பர்சேரும்
 மகபதி புகழ்புலி யூர்வாழு நாயகர்
 மடமயில் மகிழ்வுற வானாடர் கோவென
 மலைமக னுமைதரு வாழ்வேம தோகர மன்றுளாடும்
 சிவசிய அரஅர தேவா நமோநம
 தெரிசன பரகதி யானாய் நமோநம
 திசையினு மிசையினும் வாழ்வே நமோநம
 செஞ்சொல்சேருந்
 திருதரு கலவி மனா லா நமோநம
 திரிபுர மெரிசெய்த கோவே நமோநம
 செயசெய அரஅர தேவா சுராதிபர் தம்பிரானே.

600

ஆரத் தோடணி மார்பினை யாணகள்
 போருக் காமென மாமுலை யேடுகாடு
 ஆயத் தாசினை மேவிய நூலிடை மடமாதர்
 ஆலைக் கோதினி வீர மிலாமன
 நேசத் தோடுற வானவர் போலுவர்
 ஆருக் கேடுபாரு ளாமென வேறினை வதனானே
 காருக் கேறிக ராகிய வோதிய
 மாழைத் தோடணி காடுதாடு மோதிய
 காலத் தூதர்கை வேலைனு நீள்விழி வலையாலே
 காதற் சாகர மூழ்கிய காமுகர்
 மேலிட் டேயெறி கிலிகள் நீலிகள்
 காமத் தோடுற வாகையி லாவருள் புரிவாயே
 குரர்க் கேடுயாரு கோளரி யாமென
 நீலத் தோகைம யூரம தேறிய
 தூளிக் கேகடல் தூர நிசாசரர் கனம்தே
 சோரிக் கேடுவகு ரூபம தாவடு
 தானத் தானன தானன தானன
 குழிட் டேபல சோகு ளாடவெ பொருமவேலா
 வீரத் தால்வல ராவண னூர்முடி
 போகத் தாடுனா வாளியை யேவிய
 மேகத் தேறிக ராகிய மேனியன் மருகோனே

599. மசடன் - குணங்கெட்டவன். சவடன் - பயனற்றவன். கசனி -
 ஒதுக்கப்பட்டவன். அசனி - இடிபான்ற கடுஞ்சொல்லுடையவன்,

600. கிலிகள் - தந்திரசாலிகள்.

வேதத் தோன்முத லாகிய தேவர்கள்
பூசித் தேதொழ வாழ்புலி யூரினில்
மேலைக் கோபுர வாசலில் மேவிய

பெருமானே.

601

இணங்கித் தட்பொடு பால்மொழி பேசிகள்
மணந்திட் டுச்சுக மாய்வினா யாடிகள்
இளஞ்சொற் செப்பிகள் சாதனை விணிகள் கடிதாரும்
இடும்பைப் பற்றிய தாமென மேயினர்
பெருஞ்சொற் பித்தனை தானும்வை யாதவர்
இரும்பிற் பற்றிய கூர்விழி மாதர்கள் எவரேனும்

பணஞ்சுற் றிக்கொளு பாயவு தாரிகள்
மணங்கட் டுக்குழல் வாசனை விசிகள்
பலஞ்செப் பித்தர மீளழை யாதவர் அவரோடே
பதந்துய்த் துக்கொடு தீமைய மாநர
கடைந்திட் டுச்சவ மாகிவி டாதுன
பதம்பற் றிப்புகு முானது கூறிட அருள்வாயே

வணங்கச் சித்தமி லாதஇ ராவணன்
சிரம்பத் துக்கெட வாளிக டாவிய
மலங்கப் பொக்கரை யீடழி மாதவன் மருகோனே
மதம்பட் டுப்பொரு சூரபன் மாதியர்
குலங்கொட் டத்திகல் கூறிய மோடரை
வளைந்திட் டுக்கள மீதினி லேகொல விடும்வேலா

பிணம்பற் றிக்கழு கோடுபல் கூளிகள்
பிடுங்கிக் கொத்திட வேயம ராடியெ
பிளந்திட் டுப்பல மாமயி லேறிய முருகோனே
பிரிந்திட் டுப்பரி வாகிய ஞானிகள்
சிலம்பத் தக்கழல் சேரவெ நாடிடு
பெரும்பற் றப்புலி யூர்தனில் மேவிய பெருமானே.

602

இரசபா கொத்தமொழி யமுர்தமா ணிக்கநகை
யிணையிலா சத்திவிழி யார்பசும் பொனிரர்
எழிலிநே ரொத்த இரு ளளகபா ரச்செயல்க
ளெழுதொணு தப்பிறையி னாரும் புருவர்

எழுதுதோ டிட்டசெவி பவளநீ லக்கொடிக
ளிகலியா டப்படிக மோடடும் பொனுரு திங்கள்மேவும்

இலவுதா வித்திதழ் குமிழைநே ரொத்தளழி
லிலகுநா சிக்கமுகு மாஸசங் கினொளி
யிணைசொல்கீ வத்தரள வினவொள்தா லப்பணையி
லியல்கலா புத்தகமொ டேர்சிறந் தவடி
யிணையிலா னைக்குவடெ னொளிநிலா துத்திபட
ளிகலியா ரத்தொடையு மாருமின் பரச தங்கமார்பின்

வரிகள்தா பித்தமுலை யிசையஆ லீற்றளிரின்
வயிறுநா பிக்கமல மாமெனுஞ் சுழிய
மடுவுரோ மக்கொடியென் அளிகள்குழ் வுற்றநிறை
மருவுநா லொத்தஇடை யாரசம் பையல்குல்
மணமெலா முற்றநறை கமலபோ துத்தொடையென்
வளமையார் புக்கதவி சேருசெம் பொனுடை
ரம்பைமாதர்

மயலதா லீற்றடியெ னவர்கள்பா லுற்றுவெகு
மதனபா ணத்தினுடன் மேவிமஞ் சமிசை
வதனம்வேர் வுற்றவிர முலைகள்பூ ரிக்கமிடர்
மயில்புரு தத்தைகுயில் போலிலங் கமளி
வசனமாய் பொத்தியிடை துவளமோ கத்துளமிழ்
வசமெலாம் விட்டுமற வேறுசிந் தனையை
தந்துஆள்வாய்

முரசுபே ரித்திமலை துடிகள்பூ ரித்தவில்கள்
முருடுகா ளப்பறைகள் தாரைகொம் புவளை
முகடுபேர் வுற்றவொலி யிடிகள்போ லொத்தமறை
முதுவர்பா டிக்குமுற வேயிறந் தசுரர்
முடிகளோ டெற்றியரி யிரதமா னைப்பிணமொ
டிவுளிலே னைக்குருதி நீர்மீதந் துதிசை யெங்குமோட

முடுகிவேல் விட்டுவட குவடுவாய் விட்டமரர்
முனிவரா டிப்புகழ வேதவிஞ் சையர்கள்
முழவுவி னைக்கினரி யமுந்தகி தத்தொனிகள்
முறையதா கப்பறைய வோதிரம் பையர்கள்
முனைகள்பா ரிக்கவுட னடனமா டிற்றுவர
முடிபதா கைப்பொலிய வேந டங்குலவு கந்தவேளே

அரசுமா கற்பகமொ டசில்பலா இர்ப்பைமகி
 முழகுவே யத்திகமு கோடரம் பையுடன்
 அளவிமே சுத்திலொளிர் வனமொடா டக்குயில்க
 ளாளிகள்தோ கைக்கிளிகள் கோவனம் பெரிய
 அமுர்தவா விக்கழனி வயநில்வா னைக்கயல்க
 ளடையுமே ரக்கனக நாடெனும் புலியுர் சந்தவேலா
 அழகுமோ கக்குமரி விபுதையே னற்புனவி
 யளிகுலா வுற்றகுழல் சேர்கடம் புதொடை
 அரசிவே தச்சொருபி கமலபா தக்கரவி
 யரியவே டச்சிறுமி யாளனைத் தபுகழ்
 அருணரு பப்பதமொ டிவுளிதோ கைச்செயல்கொ
 டனைதெய்வா னைத்தனமு மேமகிழ்ந் துபுணர்
 தம்பிரானே.

603

இருவினையின் மதிம யங்கித் திரியாதே
 எழுநரசி லுமலு நெஞ்சுற் றலையாதே
 பரமகுரு அருள்நி னைந்திட் டுணர்வாலே
 பரவுதரி சனையை யென்றெற் கருள்வாயே
 தெரிதமிழை யுதவு சங்கப் புலவோனே
 சிவனருளு முருக செம்பொற் கழலோனே
 கருணைநெறி புரியு மன்பர்க் கெளியோனே
 கனகசபை மருவு கந்தப் பெருமானே.

604

இருளு மோர்கதி ரனுகொ ணாதபொ
 னிடம தேறியெ றிருதோயும்
 எரிய வேமல மொழிய வேகட
 ரிலகு மூலக வொளிமேவி
 அருவி பாயஇ னமுத மூறவுன் தளவாக
 அருளெ லாமென
 அருளி யேகிவ மகிழ வேபெற
 அருளி யேயினை யடிதாராய்

604. மூலக ஒளி - மூலாதார நெருப்பு. பரமராசியர் - மேலான இரகசியத்தை யுடையவர். (காமமே கதியாய் வாழ்நாள் கழித்த அந்தண நெருவன் இறந்தபின் சிவனுலகம் அழைத்துச் செல்லப் பெற்றான். இயமன் வியந்து சிவபெருமானிடம் காரணம் வினவ அவ்வந்தணன் இறக்கும்போது திருக்குற்றாலத்து இளந்தென்றல் அவனுடலில் வீசிய

பரம தேசிகர் குருவி லாதவர்

பரவை வான்மதி

தவழ்வேணிப்

பவள மேனியர் எனது தாதையர்

பரம ராசியர்

அருள்பாலா

மருவி நாயெனை யடிமை யாமென

மகிழ்மெய் ஞானமு

மருள்வோனே

மறைகு லாவிய புலியுர் வாழ்குற

மகள்மெ லாசைகொள்

பெருமானே.

605

இருள்காட்டு செவ்வி ததிகாட்டி வில்லி

னுதல்காட்டி வெல்லு

மிருபாண

இயல்காட்டு கொல்கு வளைகாட்டி முல்லை

நகைகாட்டு வல்லி

யிடைமாதர்

மருள்காட்டி நல்கு ரவுகாட்டு மில்ல

இடுகாட்டி னெல்லை

நடவாத

வழிகாட்டி நல்ல றிவுகாட்டி மெல்ல

வினைவாட்டி யல்லல்

செயனாமோ

தெருள்காட்டு தொல்லை மறைகாட்டு மல்லல்

மொழிகாட்டு தில்லை

யினையோனே

தினகாட்டு கொல்லை வழிகாட்ட வல்ல

குறவாட்டி புல்லு

மணிமார்பா

அருள்காட்டு கல்வி நெறிகாட்டு செவ்வ

அடல்காட்டு வல்ல

சுரர்கோபா

அடிபோற்றி யல்லி முடிகூட்ட வல்ல

அடியார்க்கு நல்ல

பெருமானே.

606

எதுப்புத் தோல்மயிர் நாடிகு முயிடை

இறுக்குச் சீபுழு வேடடை மூளைகள்

இரத்தச் சாகர நீர்மல மேவிய

கும்பியோடை

இளைப்புச் சோகைகள் வாதம் விலாவவி

உளைப்புச் சூலையொ டேவனு வாகிய

இரைப்புக் கேவல மூலவி யாதிவியா

டண்டவாதங்

பான்மையால் அவன் பாவங்கள் அற்றொழிந்தன என்றார். இந்த இரகசியம் வேறு யார்க்கும் தெரியாது.)

605. தெருள் காட்டு - தெளிவான (ஞான) வழியைக் காட்டுகின்ற. அல்லி - தாமரை.

குலைப்புக் காய்கனல் நீரிழி வினையொ
 டனைப்புக் காதடை கூனல்வி சூசிகை
 குருட்டுக் கால்முட மூமையு ஞாடறு கண்டமாலை
 குடிப்புக் கூனமி தேசத மாமென
 எடுத்துப் பாழ்வினை யாலுழல் நாயென
 னிடத்துத் தாள்பெற ஞான சதாசிவ அன்புதாராய்

கெலிக்கப் போர்பொரு சூரர்கு மாமுமி
 ழிரத்தச் சேறெழ தேர்பரி யாளிகள்
 கெடுத்திட் டேகடல் சூர்கிரி தூள்பட கண்டவேலா
 கிளர்ப்பொற் றோளிச ராசர மேவியெ
 யசைத்துப் பூசைகொள் ஆயிப ராபரி
 கிழப்பொற்காளை மெலேறு மெதாயகி பங்கின்மேவும்

வலித்துத் தோள்மலை ராவண னானவன்
 எடுத்தப் போதுடல் கீழ்விழ வேசெய்து
 மகிழ்ப்பொற் பாதசி வாயந மோஅர சம்புபாலா
 மலைக்கொப் பாழுலை யாள்குற மாதினை
 அணைத்துச் சீர்புலி யூர்பர மாகிய
 வடக்குக் கோபுர வாசலில் மேவிய தம்பிரானே.

607

பொன்னி

எழுகடல் மணலை அளவிடி னதிக
 மென திடர் பிறவி அவதாரம்
 இனியுன தபய மெனதுயி ருடனு
 மினியுடல் விடுக முடியாது

கமுகொடு நரியு மெரிபுவி மறவி
 கமலனு மிகவு மயர்வானார்
 கடனுன தபய மடிமையு னடிமை
 கடுகியு னடிகள் தருவாயே

விழுதிக முழகி மரகத வடிவி
 விமலிழு னருளு முருகோனே
 விரிதல மெரிய குலகிரி நெரிய
 விசைபெறு மயிலில் வருவோனே

எழுகடல் குமுற அவுணர்க ஞாயிரை
 யிரை கொளும் அயிலை யுடையோனே

606. கும்பி - சேறு. விபூசிகை - வாந்திபேதி நோய்.

607. விழுதிகமுழகி - சிறந்து விளங்குகின்ற அழகையுடையவன்.

இமையவர் முனிவர் பரவிய புலியு
ரினில்நட மருவு

பெருமானே.

608

கங்கு வின்னமுற் கார்மு கஞ்சகி
மஞ்ச ளின்புயத் தார்ச ரம்பெறு
கண்கள் கொந்தளக் காது கொஞ்சுக

செம்பொனூரம்

கந்த ரந்தரித் தாடு கொங்கைக
ளும்ப லின்குவட் டாமெ னுங்கிரி
கந்த முஞ்சிறுத் தேம லும்பட

சம்பைபேரல்

அங்க மைந்திடைப் பாளி தங்கொடு
குந்தி யின்குறைக் கால்ம றைந்திட
அண்சி லம்பொலிப் பாட கஞ்சரி

கொஞ்சமேஷம்

அஞ்சு கங்குயிற் பூவை யின்குரல்
அங்கை பொன்பறிக் கார பெண்களொ
டண்டி மண்டையர்க் கூழி யஞ்செய்வ

தென்றுபோமோ

சங்கு பொன்தவிற் காள முந்துரி
யங்கள் துந்துமிக் காட திர்ந்திட
சந்த செந்தமிழ்ப் பாணர் கொஞ்சிட

அண்டகோசம்

சந்தி ரன்பதத் தோர்வ ணங்கிட
இந்தி ரன்குலத் தார்பொ ழிந்திட
தந்தி ரம்புயத் தார்பு கழ்ந்திட

வந்தசூரைச்

செங்கை யுஞ்சிரத் தோடு பங்கெழ
அந்த கன்புரத் தேற வஞ்சகர்
செஞ்ச ரந்தொடுத் தேந டம்புரி

கந்தவேளே

திங்க ளொண்முகக் காமர் கொண்டவன்
கொங்கை மென்குறப் பாவை யுங்கொடு
செம்பொ னம்பலத் தேசி றந்தருள்

தம்பிரானே.

609

கட்டி முண்டகர பாவி யங்கிதனை
முட்டி யண்டமொடு தாவி விந்துவொளி
கத்த மந்திரவ தான வெண்புரவி

மிசையேறிக்

கற்ப கந்தெருவில் வீதி கொண்டுகடர்
பட்டி மண்டபமு டாடி யிந்துவொடு
கட்டி விந்துபிச காமல் வெண்பொடிகொ டசையாமற்

சுட்டு வெம்புரநி ரூக விஞ்சைகொடு
 தத்து வங்கள்விழ சாடி யெண்குணவர்
 சொர்க்கம் வந்துகையு ளாக எந்தைபத முறமேவித்
 துக்கம் வெந்துவிழ ஞான முண்டுகுடில்
 வச்சி ரங்களென மேனி தங்கமுற
 சுத்த கம்புகுத வேத விந்தையொடு புகழ்வேனோ
 எட்டி ரண்டுமறி யாத என்செவியி
 லெட்டி ரண்டுமிது வாயி லிங்கமென
 எட்டி ரண்டுமெவளி யாமொழிந்தகுரு முருகோனே
 எட்டி ரண்டுதிசை யோட செங்குருதி
 யெட்டி ரண்டுமுரு வாகி வஞ்சகர்மெ
 லெட்டி ரண்டுதிசை யோர்கள் பொன்ற அயில்
 விடுவோனே
 செட்டி யென்று சிவகாமி தன்பதியில்
 சுட்டு செங்கைவளை கூறு மெந்தையிட
 சித்த முங்குளிர நாதி வண்பொருளை நவில்வோனே
 செட்டி யென்றுவன மேவி யின்பரச
 சத்தி யின்செயலி னானை யன்புருக
 தெட்டி வந்துபுலியூரின் மன்றுள்வளர் பெருமானே.

610

கதித்துப்பொங் கலுக்கொத்துப்
 பனைத்துக் கொம் பெனத்தெற்றிக்
 கவித்துச்செம் பொனைத்துற்றுக் குமுலார்பின்
 கழுத்தைப்பண் புறக்கட்டிச்
 சிரித்துத்தொங் கலைப்பற்றிக்
 கலைத்துச்செங் குணத்திற்பித் திடுமாதர்
 பதித்துத்தந் தனத்தொக்கப்
 பிணித்துப்பண் புறக்கட்டிப்
 பசப்பிப்பொன் தரப்பற்றிப் பொருள்மாளப்
 பறித்துப்பின் துரத்துச்சொற்
 கபட்டுப்பெண் களுக்கிச்சைப்
 பவித்துப்பின் கசுத்திப்பட் டுழல்வேனோ

609. முண்டக அரபாலி அங்கி - மூலாதார கமலத்துள்ள அருள் பாலிக்குஞ் சிவாக்கினி.

610. தொங்கல் - முன்றானை. தட்சிவனார் - தள்சிவனார் - அறுத்துத் தன்னின சிவனார்.

கதித்துக்கொண் டெதிர்த்துப்பிற்

கொதித்துச்சங் கரித்துப்பற்

கடித்துச்சென் றுழக்கித்துக்

கசுரோரைக்

கழித்துப்பண் டமர்க்குச்செப்

பதத்தைத்தந் தளித்துக்கைக்

கணிக்ஞ்சந் தரத்தைச்சத்

தொளிர்வேலா

சிறைத்திட்டம் புரத்தைச்சொற்

கயத்தைச்சென் றுரித்துத்தந்

சினத்தக்கன் சிரத்தைத்தட்

சிவனாத்தஞ்

செவிக்குச்செம் பொருட்கற்கப்

புகட்டிச்செம் பரத்திற்செய்த்

திருச்சிற்றம் பலச்சொக்கப்

பெருமானே.

611

கரிய மேக மெனுங்குழ லார்பிறை

சிலைகொள் வாகு வெனும்புரு வார்விழி

கயல்கள் வாளி யெனுஞ்செய லார்மதி

துண்டமாதர்

கமுக க்ரீவர் புயங்கழை யார்தன

மலைக ளாஇணை யுங்குவ டர்க்கர

கமல வாழை மனுந்தொடை யார்சர

சங்கமாடை

வரிய பர்ளித முந்துடை யாரிடை

துடிகள் நூலிய லுங்கவி னூரல்குல்

மணமு லாவிய ரம்பையி னூர்பொருள்

சங்கமாதர்

மயில்கள் போல நடம்புரி வாரியல்

குணமி லாத வியன்செய லார்வலை

மசகி நாயெ னழிந்திட வோவுன

தன்புதாராய்

சரியி லாத சயம்பவி யார்முடி

லளக பார பொனின்சடை யாள்சிவை

சருவ லோக சவுந்தரி யாளருள்

கந்தவேளே

சதப னாம குடம்பொடி யாய்விட

அவுணர் சேனைம டிந்திட வேயொரு

தழல்கொள் வேலை யெறிந்திடு சேவக

செம்பொன்வாகா

அரிய மேனி யிலங்கை யிராவணன்

முடிகள் வீழ சரந்தொடு மாயவன்

அதில மீரெழு முண்டவன் மாமரு

கண்டரோதும்

611. கமுகக்ரீவர் - கமுகு போன்ற கழுத்தை யுடையவர். பனா
மகுடம் - படந்தாங்கும் முடிகள்.

அழகு சோபித அங்கொரு மானன

விபுதை மோகி குறிஞ்சியின் வாழ்வளி

அருள்கொ டாடி சிதம்பர மேவிய

தம்பிரானே.

612 ஸ்ரீராமன்

கனகசபை மேவு மெனதுகுரு நாத்

கருணைமுரு கேசப்

பெருமாள்கான்

கனகநிற வேத னபயமிட மோது

கரகமல சோதிப்

பெருமாள்கான்

வினவுமடி யாரை மருவிவினை யாடு

விரகுரச மோகப்

பெருமாள்கான்

விதிமுனிவர் தேவ ரருணகிரி நாதர்

விமலசர சோதிப்

பெருமாள்கான்

சனகிமண வாளன் மருகனென வேத

சதமகிழ்கு மாரப்

பெருமாள்கான்

சரணசிவ காமி யிரணகுல காரி

தருமுருக நாமப்

பெருமாள்கான்

இனிதுவன மேவு மமிர்தகுற மாதொ

டியல்பரவு காதற்

பெருமாள்கான்

இணையிவிப தோகை மதியின்மக னோடு

மியல்புலியுர் வாழ்பொற்

பெருமானே.

613

காதைக் காதி மெத்த மோதிக் கேள்வி யற்ற

காமப் பூச லிட்டு

மதியாதே

காரொத் தேய்நி றத்த வோதிக் காவ னத்தி

னீழற் கேத ருக்கி

வினையாடிச்

சேதித் தேக ருத்தை நேருற் றேபெ ருத்த

சேனோத் தேவ ருத்தும்

விழிமானூர்

தேமற் பார வெற்பீல் மூழ்கித் தாப மிக்க

திமைக் காவி தப்ப

நெறிதாராய்

மாதைக் காத லித்து வேடக் கான கத்து

வாசத் தாள்கி வப்ப

வருவோனே

612. இரணகுலகாரி - போர் செய்யும் அவுணர் குலத்தை அழித் தவள்.

613. காதைக்காதி மெத்தமோதி - காதை வெட்டுவது போல மிக மோதி. ஓதி காவணம் - கூந்தலென்னும் சோலைக்காடு.

வாரிக் கேயொ ளித்த மாயச் சூரை வெட்டி
மாளப் போர்தொ ளைத்த

வடிவேலா

வீ தித் தேர்ந டத்து தூளத் தால ருக்கன்
வீரத் தேர்ம றைத்த

புலியூர்வாழ்

மேலைக் கோபு ரத்து மேவிக் கேள்வி மிக்க
வேதத் தோர்து தித்த

பெருமானே.

614

காய மாய வீடு மீறிய கூடு நந்து

புற்பு தந்த னிற்கு ரம்பை

கொண்டுநாளங்

காசி லாசை தேடி வாழ்வினை நாடி யிந்த்ரி
யப்ர மந்த டித்த லைந்து

சிந்தைவேரூய்

வேயி லாய தோள மாமட வார்கள் பங்க

யத்து கொங்கை யுற்றி ணங்கி

நொந்திடாதே

வேத கீத போத மோனமெய் ஞான நந்த
முற்றி டின்ப முத்தி யொன்று

தந்திடாயோ

மாய வீர தீர சூரர்கள் பாற நின்ற

விக்ர மங்கொள் வெற்பி டந்த

செங்கைவேலா

வாகை வேடர் பேதை காதல வேழ மங்கை
யைப்பு ணர்ந்த வெற்ப கந்த

செந்தில்வேளே

ஆயும் வேத கீத மேழிசை பாட வஞ்செ

முத்த முங்க முட்ட நின்று

துன்றுசோதி

ஆதி நாத ராடு நாடக சாலை யம்ப

லச்சி தம்ப ரத்த மர்ந்த

தம்பிரானே.

615

சிவபெருமான்

காவி யுடுத்துந் தாழ்சடை வைத்துங்.

காடுகள் புக்குந்

தடுமாறிக்

காய்கனி துய்த்துங் காயமொ றுத்துங்

காசினி முற்றுந்

திரியாதே

சீவ நெடுக்கம் பூத வொடுக்கம்

தேற வுதிக்கும்

பரஞான

திப விளக்கங் காண எனக்குன்

சீதள பத்மந்

தருவாயே

614. விக்ரமம் - வெற்றி. வேழமங்கை - தெய்வயானை.

615. தூவிகள் - அன்னங்கள்.

பாவ நிறத்தின் தாருக வர்க்கம்

பாழ்பட வுக்ரந்

தருவீரா

பாணிகள் கொட்டும் பேய்கள் பிதற்றும்

பாடலை மெச்சுங்

சுதிர்வேலா

தூவிகள் நிற்குஞ் சாவி வளைக்குஞ்

சோலை சிறக்கும்

புலியூரா

சூரர் மிகக்கொண் டாட நடிக்குந்

தோகை நடத்தும்

பெருமானே.

616

குகனெ குருபர னேயென நெஞ்சிற்

புகழ் அருள்கொடு நாவினி லின்பக்

குமுளி சிவவழு தூறுக வுந்திப்

பசியாறிக்

கொடிய இருவினை மூலமும் வஞ்சக்

கவிகள் பிணியிவை வேரொடு சிந்திக்

குலைய நமசிவ யோமென கொஞ்சிக்

களிகூரப்

பகலு மிரவுமி லாவெளி யின்புக்

குறுகி யிணையிவி நாடக செம்பொற்

பரம கதியிது வாமென சிந்தித்

தழுகாகப்

பவள மனதிரு மேனியு டன்பொற்

சரண அடியவ ரார்மன வம்பொற்

றருண சரண்மயி லேறியு னம்பொற்

கழல்தாராய்

தகுட தகுதகு தாதக தந்தத்

திகுட திகுதிகு தீதக தொந்தத்

தடுடு டுடுடு டாடக டிங்குட்

டியல்தாளம்

தபலை திமிலைகள் பூரிகை பம்பைக்

கரடி தமருகம் வீணைகள் பொங்கத்

தடிய முனவுக மாருத சண்டச்

சுமரேறிக்

குகன மறைபட ஆடிய செம்புட்

பசிகள் தணிவுற சூரர்கள் மங்கக்

கடல்க ளெறிபட நாகமு மஞ்சத்

தொடும்வேலா

கயிலை மலைதனி லாடிய தந்தைக்

குருக மனமுன நாடியெ கொஞ்சிக்

கனக சபைதனில் மேவிய கந்தப்

பெருமானே.

617

கூந்த லாழவி ரிந்து சரிந்திட
 காந்து மாலைகு லைந்து பளிங்கிட
 கூர்ந்த வாள்விழி கெண்டை உலங்கிட கொங்கைதானுங்
 கூண்க ளாமென பொங்கந லம்பெறு
 காந்தள் மேனிம ருங்குது வண்டிட
 கூர்ந்த ஆடைகு லைந்துபு ரண்டிர சங்கள்பாயச்

சாந்து வேர்வின ழிந்து மணந்தப
 வோங்க வாவில்க லந்து முகங்கொடு
 தான்ப லாசனா யின்சுவை கண்டித முண்டுமோகத்
 தாம்பு ருமயி லின்குரல் கொஞ்சிட
 வாஞ்சை மாதரு டன்புள கங்கொடு
 சார்ந்து நாயென ழிந்துவி முந்துடல் மங்குவேனோ

தீந்த தோதக தந்தன திந்திமி
 ஆண்ட பேரிகை துந்துமி சங்கொடு
 சேர்ந்த பூரிகை பம்பைத வண்டைகள் பொங்குஞ்சுரைச்
 சேண்ச லாமகு டம்பொடி தம்பட
 வோங்க வேற்சட ழுஞ்சுவ றங்கையில்
 சேந்த வேலது கொண்டு நடம்பயில் கந்தவேனோ

மாந்த னுருவ னங்குயில் கொஞ்சிட
 தேங்கு வாழைக ரும்புகள் விஞ்சிடு
 வான்கு லாவுசி தம்பரம் வந்தமர் செங்கைவேலா
 மாண்ப்ர காசத னங்கிரி சுந்தர
 மேய்ந்த நாயகி சம்பைம ருங்குபொன்
 வார்ந்த ருபிகு றம்பெண் வணங்கிய தம்பிரானே.

618

சீர்திருப்புகழ்

கைந்தருண சோதி யத்திமுக வேத
 கற்பகச கோத்பரப் பெருமாள்கான்
 கற்புகிவ காமி நித்யகலி யாணி
 கத்தர்குரு நாதப் பெருமாள்கான்
 வித்துருப ராம ருக்குமரு கான
 வெற்றியயில் பாணிப் பெருமாள்கான்
 வெற்புளக டாக முட்குதிர வீசு
 வெற்றியயில் வாகப் பெருமாள்கான்

சித்ரமுக மாறு முத்துமணி மார்பு

திக்கினினி லாதப்

பெருமாள் காண்

தித்திமிதி தீதெ நெத்திவினை யாடு

சித்திரகு மாரப்

பெருமாள் காண்

சுத்தவிர சூரர் பட்டுவிழ வேலை

தொட்டகவி ராசப்

பெருமாள் காண்

துப்புவளி யோடு மப்புலியுர் மேவு

சுத்தசிவ ஞானப்

பெருமானே.

619

கொந்த ரங்குழ லிந்து வண்புரு

வங்கள் கண்கய லுஞ்ச ரங்கனை

கொண்ட ரம்பைய ரந்த முஞ்சகி

துண்டமாதர்

கொந்த ளங்கதி ரின்கு லங்களி

லுஞ்ச முன்றிர சம்ப லங்களி

கொண்ட நண்பித ழின்சு கங்குயி

வின்சொல்மேவுந்

தந்த வந்தர ளஞ்சி றந்தெழு

கந்த ரங்குழ கென்ப பைங்கழை

தண்பு யந்தளி ரின்கு டங்கைய

ரம்பொனாரந்

தந்தி யின்குவ டின்த னங்களி

ரண்டை யுங்குலை கொண்டு விண்டவர்

தங்க டம்படி யங்க வண்டிய

சிந்தையாமோ

மந்த ரங்கட லுஞ்ச முன்றமீர்

தங்க டைந்தவ னஞ்ச மங்குலி

மந்தி ரஞ்செல்வ முஞ்ச கம்பெற

எந்தவாழ்வும்

வந்த ரம்பையெ னும்ப கிர்ந்துந

டங்கொ ளுந்திரு மங்கை பங்கினன்

வண்டர் லங்கையு ளன்சி ரம்பொடி

கண்டமாயோன்

உந்தி யின்புவ னங்க ளெங்கும

டங்க வுண்டகு டங்கை யன்புக

மொண்பு ரம்பொடி கண்ட எந்தையர்

பங்கின்மேவும்

உம்ப லின்கலை மங்கை சங்கரி

மைந்த னென்றய னும்பு கழ்ந்திட

வொண்ப ரந்திரு வம்ப லந்திகழ்

தம்பிரானே.

618. வித்துருப - விந்துஉரு, மறைத்துளி பெய்யும் மேக வண்ணம்.

619. தந்தி - யானை. மங்குலி - இந்திரன். வண்டர் - மங்கல பாடகர்.

620

கொந்த ளம்புழு கெந்த வண்பனி
 ரம்ப சம்பரம ணிந்த மந்தர
 கொங்கை வெண்கரி கொம்பி ணங்கிய மடமாதர்
 கொந்த னாங்குழ லின்ப மஞ்சள
 ணிந்து சண்பக வஞ்சி ளங்கொடி
 கொஞ்ச பைங்களி யன்பெ னுங்குயில் மயில்போலே
 வந்து பஞ்சனை யின்ப மிங்கொடு
 கொங்கை யும்புய முந்த மும்புற
 மஞ்ச வொண்கலை யுங்கு லைந்தவ மயல்மேலாய்
 வஞ்சி னங்கள் தி ரண்டு கன்செவி
 யஞ்ச ஈங்கள் தி ரும்பி முன்செய்த
 வஞ்சி னங்களு டன்கி டந்துட ஸழிவேனோ
 தந்த னத்தன தந்த னத்தன
 திந்தி மிந்திமி திந்தி மிந்திமி
 சங்கு வெண்கல கொம்பு துந்துமி பலபேரி
 சஞ்ச லஞ்சல கொஞ்ச கிண்கிணி
 தங்கு டுண்டு டுண்டு டன்பல
 சந்தி ரம்பறை பொங்கு வஞ்சகர் களமீதே
 சிந்த வெண்கழு கொங்கு பொங்கெழு
 செம்பு ளங்கரு டன்ப ருந்துகள்
 செங்க ளந்திகை யெங்கு மண்டிட விடும்வேலா
 திங்க ளிந்திர னும்ப ரந்தர
 ரும்பு கழ்ந்துரு கும்ப ரன்சபை
 செம்பொ ளம்பல மங்கொ ளன்பர்கள் பெருமானே

621

கொந்தள வோலை ளாடப்பண்
 சங்கொளி போல்நகை வீசித்தண்
 கொங்கைகள் மார்பினி லாடக்கொண்டை யென்மேகம்
 கொங்கெழு தோள்வளை யாடக்கண்
 செங்கயல் வாளிகள் போலப்பண்
 கொஞ்சிய கோகில மாகப்பொன் பறிகாரர்
 தந்திர மாமென வேகிப்பொன்
 தொங்கலொ டாரமு மாடச்செந்
 தம்பல வாயொடு பேசிக்கொண் டுறவாடிச்

சம்பள மீதென வோதிப்பின்

பஞ்சணை மேல்மய லாடச்சஞ்

சங்கையில் மூளியர் பால்வைக்குஞ்

செயல்தீராய்

அந்தக னுருயிர் போகப்பொன்

திண்புர மோடெரி பாயப்பண்

டங்கச னுருடல் வேகக்கண்

டழல்மேவி

அண்டர்க ளோட்ட லார்தக்கன்

சந்திர சூரியர் வீழச்சென்

றம்பல மீதினி லாடத்தன்

குருநாதா

சிந்திர மோடரி தேர்வர்க்கம்

பொங்கமொ டேழ்கடல் சூர்பத்மன்

சிந்திட வேல்விடு வாகைத்தின்

புயவேளே

செங்குற மாதாமி னுளைக்கண்

டிங்கித மாயுற வாடிப்பண்

செந்தமிழ் மால்புலி யூர்நத்தும்

பெருமானே.

622

கொள்ளை யாசைக் காரிகள் பாதக .

வல்ல மாயக் காரிகள் சூறைகள்

கொள்ளும் ஆயக் காரிகள் வீணிகள்

விழியாலே

கொல்லும் லீலைக் காரிகள் யாரையும்

வெல்லு மோகக் காரிகள் சூதுசொல்

கொவ்வை வாய்நிட் டூரிகள் மேல்விழு

மவர்போலே

உள்ள நோவைத் தேயுற வாடியர்

அல்லை நேரொப் பாமன தோசிகள்

உள்வி ரோதக் காரிகள் மாயையி

லுழல்நாயேன்

உய்ய வேபொற் றோள்களும் ஆறிரு

கையு நீபத் தார்முக மாறுமுன்

உள்ள ஞானப் போதமு நீதர

வருவாயே

கள்ள மாயத் தாருகன் மாமுடி

துள்ள நீலத் தோகையின் மீதொரு

கையின் வேஸ்தொட் டேவிய சேவக

முருகோனே

கல்வி லேபொற் றுள்பட வேயது

நல்ல ரூபத் தேவர கானிடை

கௌவை தீரப் போகுமி ராகவன்

மருகோனே

621. சம்பளம் - கட்டணம். அச்சம் சங்கை இல்லுளியர் - பயமும் ஐயுறவும் இல்லாத அறிவிலிகள்.

622. அல் - இருள். கல் - அகலிகையாகிய கல்.

தெள்ளி யேழுந் தீரமு னோதிய

சொல்வ ழாமற் றுனொரு வானுறு

செல்வி மார்பிற் பூடண மாயனை மணவாளா

தெள்ளு மேனற் சூழ்புன் மேவிய

வள்ளி வேளைக் காரம னோகர

தில்லை மேலைக் கோபுர மேவிய, பெருமானே.

623

கோதிக் கோதிக் கூந்தலி லேமலர்

பாவித் தாகச் சாந்தணி வார்முலை

கோடுத் தானைத் தேன்துவர் வாய்மொழி குயில்போலக்

கூவிக் கூவிக் காண்டிசை போலவெ

நாணிக் கூனிப் பாய்ந்நிடு வார்சிலர்

கூடித் தேறிச் சூழ்ந்நிடுவார் பொருள் வருமோவென்

ரோதித் தோளிற் பூந்துகி லால்முலை

மூடிச் சூதிற் றாங்கமி லார்தெரு

வோடித் தேடிச் சோம்பிடு வார்சில விலைமாதர்

ஒருச் சேரச் சேர்ந்நிடு வார்கலி

சூளைக் காரச் சாங்கமி லார்சில

வோரைச் சாகத் தீம்பிடு வார்செய லுறவாமோ

வேதத் தோனைக் காந்தள்கை யால்தலை

மேல்குட் டாடிப் பாந்தள் சதாமுடி

விரிட் டாடக் காய்ந்தசு ரார்கள்மெல் விடும்வேலா

வேளைச் சீறித் தூங்கலொ டேவய

மாவைத் தோலைச் சேர்ந்தணி வாரிட

மீதுற் றுள்பொற் சாம்பவி மாதுமை தருசேயே

நாதத் தோசைக் காண்டுனை யேசுடர்

மூலத் தோனைத் தூண்டிட வேயுயிர்

நாடிக் காலிற் சேர்ந்திட வேயருள் சுரமான

ஞானப் பால்முத் தேன்சுரு பாள்வளி

மாதைக் கானிற் சேர்ந்தனை வாய்சிவ

ஞானப் பூமித் தேன்புலி யூர்மகிழ் பெருமானே.

624

சகசம்பக் குடைசூழ் சிவிகைமெல்

மதவின்பத் துடனே பலபணி

தனிதம்பட் டுடையோ டிகல்முர சொலிவினை.

028. தூங்கம்-தூக்கம். தூங்கல்-யாணை. தனிதம்-மேக முழக்கம்.

தவளந்தப் புடனே சிடுகிடு

நடைதம்பப் டமிடோல் பலவொளி

சதளம்பொற் றடிகா ரருமீவை

புடைகுழ

வெகுதும்பத் துடனே பலபடை

கரகஞ்சுற் றிடவே வரஇசை

வெகுசம்பத் துடனே யழகுட

னிதமேவும்

விருமஞ்சித் திரமா மிதுநொடி

மறையும்பொய்ப் பவுசோ டுழல்வது

விடவும்பர்க் கரிதா மிணையடி

தருவாயே

திகுதந்தித் திகுதோ திகுதிசு

திகுதந்தித் திகுதோ திகுதிசு

திகுர்தஞ்செச் செகசே செககண

என்பேரி

திமிர்தங்கற் குவடோ டெழுகட

லொலிகொண்டற் றுருவோ டலறிட

திரள்சண்டத் தவுனோர் பொடிபட

விடும்வேலா

அகரம்பச் சுருவோ டொளியுறை

படிகம்பொற் செயலா ளரனரி

அயனண்டர்க் கரியா ளுமையருள்

முருகோனே

அமுர்தம்பொற் குவடோ டிணைமுலை

மதிதுண்டப் புகழ்மான் மகளொடும்

அருள்செம்பொற் புலியூர் மருவிய

பெருமாளே.

625

சகுடமுந்துங் கடலடைந்துங்

குளமகிழ்ந்துந் தோய்சங்கங்

கமுகடைந்தண் டமுதகண்டந்

தரளகந்தந் தேர்கஞ்சஞ்

சரமெனுங்கண் குமிழ்துண்டம்

புருவெனுஞ்செஞ் சாபம்பொன்

திகழ்மாதர்

சலசகெந்தம் புழுகுடன்சண்

பகமணங்கொண் டேய்ரண்டந்

தனகனம்பொன் கிரிவணங்கும்

பொறிபடுஞ்செம் பேர்வந்தண்

சலனசம்பொன் றிடைபணங்கின்

கடிதடங்கொண் டாரம்பொன்

தொடர்பார்வை

புகல்கண்டஞ் சரிகரம்பொன்

சரணபந்தந் தோதிந்தம்

புரமுடன்கிண் கிணிகிலம்பும்

பொலியலம்புந் தாள்ரங்கம்

புணர்வணைந்தண் டுவரொடுந்தொண்

டிடர்கிடந்துண் டேர்கொஞ்சங்

கடைநாயேன்

புகழடைந்துன் கழல்பணிந்தொண்

பொடியணிந்தங் காநந்தம்

புனல்படிந்துண் டவசமிஞ்சுந்

தவசர்சந்தம் போலுந்திண்

புவனிகண்டின் றடிவணங்குஞ்

செயல்கொளஞ்செஞ் சீர்செம்பொன்

கழல்தாராய்

திசுடதிந்திந் தசுடதந்தந்

திசுடதிந்திந் தோதிந்தம்

டசுடடண்டண் டிசுடடிண்டிண்

டசுடடண்டண் டோடிண்டிண்

டிமுடடிண்டிண் டுமுடடுண்டுண்

டிமுடடிண்டென் றேசங்கம்

பலபேரி

செககணஞ்சஞ் சலிகைபஞ்சம்

பறைமுழங்கும் போரண்டஞ்

சிலையிடிந்துங் கடல்வடிந்தும்

பொடிபறந்துண் டோர்சங்கஞ்

சிரமுடைந்தண் டவுணரங்கம்

பிணமலைந்தன் றுடுஞ்செங்

கதிர்வேலா

அகில அண்டஞ் சுழல எங்கும்

பவுரி கொண்டங் காடுங்கொன்

புகழ்விளங்குங் கவுரிபங்கள்

குருவெனுஞ்சிங் காரங்கொண்

டறுமுகம்பொன் சதிதுலங்குந்

திருபதங்கந் தாளன்றென்

றமரோர்பால்

அலர்பொழிந்தங் கரமுசிறுந்தொண்

சரணமுங்கொண் டோதந்தம்

புனைகுறம்பெண் சிறுமியங்கம்

புணர்செயங்கொண் டேயம்பொன்

அமைவிளங்கும் புலிசரம்பொன்

திருநடங்கொண் டார்கந்தம்

பெருமானே,

626

சந்திர வோலைகு லாவ கொங்கைகள்

மந்தர மாலந னீர்த தும்பநல்

சண்பக மாலைகு லாவி ளங்குழல்

மஞ்சபோலத்

தன்கயல் வாளிக னூரி ளம்பிறை

விண்புரு வாரிதழ் கோவை யின்கனி

தன்செய லார்நகை சோதி யின்கதிர்

சங்குமேவுங்

கந்தரர் தேமனு மார்ப ரம்பநல்

சந்தன சேறுட னூர்க வின்பெறு

கஞ்சக மாமிட ரோதை கொஞ்சிய

ரம்பையாரைக்

கண்களி கூரவெ காசை கொண்டவர்

பஞ்சணை மீதுகு லாவி னுந்திரு

கண்களி ராறுமி ராறு திண்புய

முங்கொள்வேனே

இந்திர லோகமு ளாரி தம்பெற

சந்திர சூரியர் தேர்ந டந்திட

எண்கிரி சூரர்கு ழாமி றந்திட

கண்டவேலா

இந்திரை கேள்வர்பி தாம கன்கதி

ரிந்துச டாதரன் வாச வந்தொழு

தின்புற வேமனு நூல்வி ளம்பிய

கந்தவேளே

சிந்திர மால்குவ டார்த னஞ்சிறு

பெண்கள்சி காமணி மோக வஞ்சியர்

செந்தினை வாழ்வளி நாய கொண்கு

அன்பரோது

செந்தமிழ் ஞானத டாக மென்சிவ

கங்கைய ளாவும் காசிதம்பர

தின்சபை மேவும னுச வுந்தர

தம்பிரானே.

627

சாந்துட னேபுழுகு தோய்ந்தழ கார்குழலை

மோந்துப யோதரம்

தணையாகச்

சாய்ந்துப்ர தாபமுடன் வாழ்ந்தது ராகசுக

காந்தமொ டுகியென

மடவார்பால்

கூர்ந்தக்ரு பாமனது போந்துன தாள்குறுகி
 ஓர்ந்துண ராவுணர்வி லடிநாயேன்
 கூம்பவிழ் கோகநக பூம்பத கோதிலிணை
 பூண்டுற வாடுதின முளதோதான்
 பாந்தளின் மீதினிதி நோங்குக னேதுயில்கொள்
 நீண்டிடு மாலொடய னறியாது
 பாம்புரு வானமுனி வரம்புலி யானபதன்
 ஏய்ந்தெதிர் காணநட மிடுபாதர்
 பூந்துணர் பாதிமதி வேய்ந்தச டாமகுட
 மாங்கன காபுரியி லமர்வாழ்வே
 பூங்கழு கார்வுசெறி பூங்கந காபுரிசை
 சூழம்புலி பூரினுறை பெருமானே.

628

சிரித்துச் சங்கொளி யாமின லாமென
 வருக்கிக் கொங்கையி னூலுற மேல்விழு
 செணத்திற் சம்பள மேபறி காரிகள் சிலபேரைச்
 சிமிட்டிக் கண்களி னூலுற வேமயல்
 புகட்டிச் செந்துகி லால்வெனி யாயிடை
 திருத்திப் பண்குழ லேய்முகி லோவிய மயில்போலே
 அருக்கிப் பண்புற வேகலை யால்முலை
 மறைத்துச் செந்துவர் வாயமு தூறல்க
 ளளித்துப் பொன்குயி லாமென வேகுரல் மிடஞேதை
 அசைத்துக் கொந்தள வேலைக ளார்பணி
 மினுக்கிச் சந்தன வாசனை சேறுட
 னமைத்துப் பஞ்சுனை மீதனை மாதர்க ளுறவாமோ
 இரைத்துப் பண்டம ராவதி வானவு
 ரொளித்துக் கந்தசு வாயிப ராபர
 மெனப்பட் டென்கிரி ஏழ்கடல் தூள்பட அசுரர்கள்
 இறக்கச் சிங்கம தேர்பரி யானையொ
 டுறுப்பிற் செங்கழு கோரிகள் கூனியொ
 டிரத்தச் சங்கம தாடிட வேல்விடு மயில்வீர

627. பாம்புருவான முனி - பதஞ்சலி முனிவர். புலியானபதன்-வியாக்கிரபாதர்.

628. செணம் - ஊணம். அருக்கி - அருமை காட்டி. சிங்கமதேர் - சிங்கம் பூட்டிய தேர்.

சிரித்திட்டு டம்புர மேமத னுட

லெரித்துக் கண்டக பாலியர் பாலுறை
திகழ்ப்பொற் சுந்தரி யாள்சிவ காமிநல்

சியசேயே

திருச்சித் தந்தனி லேகுற மானதை
யிருத்திக் கண்கனி கூர்திக முாடக
திருச்சிற் றம்பல மேவியு லாவிய

பெருமானே.

629

சுடரணைய திருமேனி யுடையமுஞ் முதுஞான
சொருபகிரி யிடமேவு

முகமாறும்

சுரர்தெரிய லளிபாட மழலைகதி நறைபாய
துகிரிதழின் மொழிவேத

மணம்விச

அடர்பவள வொளிபாய அரியபரி புரமாட
அயில்கரமொ டெழில்தோகை

மயிலேறி

அடியனிரு வினைநீறு படஅமர ரிதுபூரை
அதிசயமெ னருள்பாட

வரவேணும்

விடைபரவி அயன்மாலொ டமரர்முனி கணமோட
மிடறடைய விடம்வாரி

யருள் நாதன்

மினலணைய இடைமாது இடமருவு குருநாதன்
மிகமகிழ அநுபூதி

யருள்வோனே

இடர்கலிகள் பிணியோட எனையுருள் குறமாதி
னிணையிளநிர் முலைமாம்பி

எனைமாப்பா

இனியமுது புலிபாத னுடனரவு சதகோடி
யிருடியர்கள் புகழ்ஞான

பெருமானே.

630

சுரும்புற்ற பொழில்தோறும் விரும்புற்ற குயில்கூவ
தூந்துற்ற குளிர்வாடை யதனாலுந்

துலங்குற்ற மருவாளி விரைந்துற்ற படியால
தொடர்ந்துற்று வருமாதர்

வசையானும்

அரும்புற்ற மலர்மேவு செழுங்கொற்ற அணையாலு
மடைத்திட்ட விடைமேவு

மணியாலும்

அழிந்துற்ற மடமானை யறிந்தற்ற மதுபேணி
அசைந்துற்ற மதுமானை

தரவேணும்

629. மழலைகதி - மெதுவான நடை. விடை - நந்தியெம் பெருமாள்.

630. விடைமேவு மணி - மாடுகளின் கழுத்திற் கட்டியுள்ள மணி.
அற்றம் - சமயம்.

கருங்கொற்ற மதவேழ முனிந்துற்ற கலைமேவி
கரந்துற்ற மடமானி
கரும்புற்ற வயல்குழு பெரும்பற்ற புலியூரில்
களம்பற்றி நடமாடு

னுடனேசார்
மரன்வாழ்வே

இருந்துற்று மலர்பேணி யிடும்பத்தர் துயர்தீர
இதம்பெற்ற மயிலேறி
இனந்துற்ற வருகூர னுருண்டிட்டு விழுவேல்கொ
டெறிந்திட்டு விளையாடு

வருகோவே
பெருமானே.

செங்கலச முனையார்பால்

631

அங்கமிக மெவியாதே
செங்கைபிடி கொடியோனே
மங்கையுமை தருசேயே

சிந்தைபல
அன்புருக
செஞ்சொல்தெரி
மன்றுள்வளர்

தடுமாறி
அருள்வாயே
புலவோனே
பெருமானே.

632

தத்தையெயில் போலுமியல் பேசிபல மோகநகை
யிட்டுமுட னுணர்முனை மீதுதுகில் மூடியவர்
சற்றவிடம் வீடுமினி வாருமென வோடிமடி
தைச்சரச மோடுறவெ யாடியக மேகொடுபொ
யெத்தியனை மீதிவிது காலமெனீர் போவதென
தட்டுபுழு கோடுபனி நீர்பலச வாதையவ ருடல்பூசி

பிடிபோல

வைத்துமுக மோடிரச வாயிதழி னூறல்பெரு
கக்குமுல ளாவசுமல் வாள்விழிக ளேபதற
வட்டமுனை மார்புதைய வேர்வைதர தோளிறுகி

யுடைசோர

மச்சவிழி பூசலிட வாய்புலியு லாசமுட

னொப்பியிரு வோருமயல் மூழ்கியபின் ஆபரணம்

வைத்தடகு தேடுபொருள் குறைகொளு வார்கலவி

செயலாமோ

சத்திசர சோதிதிரு மாதுவெகு ரூபிசக

றித்தியகல் யாணியெனை யினமலை மாதுசுவை

தற்பரனொ டாடுமபி ராமிசிவ காமியுமை

யருள்பாலா

சக்ரகிரி மூரிமக மேருகடல் தூளிபட

ரத்னமயி லேறிவினை யாடியசு ராரைவிழ

சத்தியினை யேவி அம ரோர்க்குசிறை பிளநட

மிடுவோனே.

துத்திதன பாரவெகு மோகசுக வாரிமிகு
 சித்ரமுக ருபியென தாயிவளி நாயகியை
 சுத்தஅணை யூடுவட மாமுலைவி டாதகர மணிமாப்பா
 சுத்தவம காதவசி காமணியெ னேதுமவர்
 சித்தமதி லேகுடிய தாவுறையும் ஆறுமுக
 சுப்ரமணி யாபுரியுர் மேவியுறை தேவர்புகழ்
 பெருமானே.

633

தத்தையென் றெப்பிடுந் தோகைநட் டங்கொளுவர்
 பத்திரங் கட்கயங் காரியொப் புங்குமுல்கள்
 சச்சையங் கெச்சையுந் தாளவொத் தும்பதுமை
 யென்பநீசர்
 சக்கரம் பொற்குடம் பாலிருக் குந்தனமொ
 டொற்றிநன் சித்திரம் போலளத் தும்பறியர்
 சக்களஞ் சக்கடஞ் சாதிதுக் கங்கொலையர் சங்கமாதர்

சுத்திடும் பித்திடும் சூதுகற் குஞ்சதியர்
 முற்பணங் கைக்கொடுந் தாருமிட் டங்கொளுவர்
 சொக்கிடும் புக்கடன் சேருமட் டுந்தனகும்
 விஞ்சையோர்பால்

தொக்கிடுங் கக்கலுஞ் சூலைபக் கம்பிளவை
 விக்கலுந் துக்கமுஞ் சீதபித் தங்கள்கொடு
 துப்படங் கிப்படுஞ் சோரனுக் கும்பதவி யெந்தநாளோ

குத்திரங் கற்றசண் டாளர்சத் தங்குவடு
 பொட்டெழுந் திட்டுநின் ருடளட் டந்திகையர்
 கொற்றமுங் கட்டியம் பாடநிற் தம்பவுரி கொண்டவேலா
 கொற்றர்பங் குற்றநிந் தாமணிச் செங்குமரி
 பத்தரன் புற்றந் தாயெழிற் கொஞ்சுகிளி
 கொட்புரந் தொக்கவெந் தாடவிட் டங்கிவிழி
 மங்கைபாலா

சித்திரம் பொற்குறம் பாவைபக் கம்புணர்
 செட்டியென் றெத்திவந் தாடிநிற் தங்கள்புரி
 சிற்சிதம் பொற்புயஞ் சேரமுற் றும்புணரு
 மெங்கள்கோவே

சிற்பரன் தற்பரன் சீர்திகழ்த் தென்புலியர்
 ருத்திரன் பத்திரஞ் சூலகர்த் தன்சபையில்
 தித்தியென் றெத்திநின் ருடுசிற் றம்பலவர்
 தம்பிரானே.

634

தறுகணன் மறவி முறுகிய கயிறு

தலைகொடு விசிறிக்

சளமது தவிர அளவிடு சுருதி

தலைகொடு பலசாத்

கொடுபோகுந்

திரமோதி

அறுவகை சமய முறைமுறை சருவி

யலைபடு தலைமூச்

அருவரு வெழிய வடிவுள பொருளை

அலம்வர அடியேந்

சினையாகும்

கருள்வாயே

நறுமலை நிறைவி யரிதிரு மருக

நகமுத வியபார்ப்

நதிமதி யிதழி பணியணி கடவுள்

நடமிடு புலியூர்க்

பதிவாழ்வே

குமரேசா

கறுவிய நிருதர் எறிதிரை பரவு

கடலிடை பொடியாப்

கழலினை பணியு மவருடன் முனிவு

கனவினு மறியாப்

பொருதோனே

பெருமானே.

635

தனத்திற்குங் குமத்தைச்சந்

தனத்தைக்கொண் டனைத்துச்சங்

கிலிக்கொத்தும் பிலுக்குப்பொன்

தனிற்கொத்துந் தரித்துச்சந்

தரத்திற்பண் பழித்துக்கண்

சுழற்றிச்சண் பகப்புட்பங்

குழல்மேவித்

தரத்தைக்கொண் டசைத்துப்பொன்

தகைப்பட்டுந் தரித்துப்பின்

சிரித்துக்கொண் டழைத்துக்கொற்

தளத்தைத்தண் குறுக்கிச்சங்

கலப்புத்தன் கரத்துக்கொண்

டனைத்துச்சம் ப்ரமித்துக்கொண்

டுறவாடிப்

புனித்தப்பஞ் சனைக்கட்டின்

படுத்துச்சந் தனப்பொட்டுங்

குலைத்துப்பின் புயத்தைக்கொண்

டனைத்துப்பின் சுசித்திட்டின்

புகட்டிப்பொன் சரக்கொத்துஞ்
சிறைப்பப்பொன் தரப்பற்றும்

பொதுமாதர்

புணர்ப்பித்தும் பிடித்துப்பொன்
கொடுத்துப்பின் பிதிர்ச்சித்தன்
திணிக்கட்டுஞ் சிறைத்துக்கண்
சிறுப்பப்புண் பிடித்தப்புண்
புடைத்துக்கண் பழுத்துக்கண்
டவர்க்குக்கண் புதைப்பச்சென்

றுழுவேனே

சினத்துக்கண் சிவப்பச்சங்
கொலிப்பத்திண் கவட்டுச்செங்
குவட்டைச்சென் றிடித்துச்சென்
டரைத்துக்கம் பிடிக்கப்பண்
சிரத்தைப்பந் தடித்துக்கொண்
டிறைத்துத்தெண் கடற்றிட்டுங்

கொண்போகச்

செழித்துப்பொன் சுரர்ச்சுற்றங்
களித்துக்கொண் டளிப்புட்புஞ்
சிறக்கப்பண் சிரத்திற்கொண்
டிறைத்துச்செம் பதத்திற்கண்
திளைப்பத்தந் தலைத்தழத்தம்
புகழ்ச்செப்புஞ் சயத்துத்தின்

புயவேனே

பனித்துட்கங் கசற்குக்கண்
பரப்பித்தன் சினத்திற்தின்
புரத்தைக்கண் டெரித்துப்பண்
கயத்தைப்பண் டுரித்துப்பண்
பகைத்தக்கண் தவத்தைச்சென்
றுழித்துக்கொண் றடற்பித்தன்

தருவாழ்வே

படைத்துப்பொன் றுடைந்திப்பன்
தனைக்குட்டும் படுத்திப்பண்
கடிப்புட்பங் கலைச்சுற்றும்
பதத்தப்பண் புறச்சுற்றும்
பலத்திற்கண் களித்தப்பைம்
புனத்திற்செங் குறத்திப்பெண்

பெருமானே.

636

தாது மாமலர் முடியா லேபத
ரூத நூபுர அடியா லேகர
தாள மாகிய நொடியா லேமடி

பிடியாலே

சாடை பேசிய வகையா லேமிகு

வாடை பூசிய நகையா லேபல

தாறு மாறுசொல் மிகையா லேயன

நடையாலே

மோதி மீறிய முலையா லேமுலை

மீதி லேறிய கலையா லேவெகு

மோடி நாணய விலையா லேமயல்

தருமானார்

மோக வாரிதி தனிலே நாடொறு

மூழ்கு வேனுன தடியா ராகிய

மோன ஞானிக ஞடனே சேரவு

மருள்வாயே

காத லாயருள் புரிவாய் நான்மறை

மூல மேயென வுடனே மாகரி

காண நேர்வரு திருமால் நாரணன்

மருகோனே

காதல் மாதவர் வலமே சூழ்சபை

நாத னுத்தம் திடமே வாழ்சிவ

காம நாயகி தருபா லாபுலி

சையில்வாழ்வே

வேத நூன்முறை வழுவா மேதினம்

வேள்வி யாலெழில் புனைமு வாயிர

மேன்மை வேதியர் மிகவே பூசனை

புரிகோலே

விறு சேர்வரை யரசாய் மேவிய

மேரு மால்வரை யெனநீள் கோபுர

மேலை வாயிலின் மயில்மீ தேறிய

பெருமானே.

637

தியங்குஞ்சஞ் சலந்துன்பங்

கடந்தொந்தஞ் செறிந்தைந்திந்

தீரியம்பந்தந் தருந்துன்பம்

படுமேழை

திதம்பண்பொன் றிலன் பண்டன்

தலன்குண்டன் சலன்கண்டன்

தெளிந்துன்றன் பழந்தொண்டன்

றுயர்வாகப்

புயங்கந்திங் களின் துண்டங்

குருந்தின்கொந் தயன்றன்கம்

பொருந்துங்கங் கலந்தஞ்செஞ்

சடைசூடி

புகழ்ந்துங்கண் டுகந்துங்கும்

பிடுஞ்செம்பொன் சிலம்பென்றும்

புலம்பும்பங் கயந்தந்தென்

குறைதீராய்

இயம்புஞ்சம் புந்நுன்றுஞ்

சுணங்கன்செம் பருந்தங்கங்

கிணங்குஞ்செந் தடங்கண்டுங்

களிகூர

இடும்பைங்கண் சிரங்கண்டம்

பதந்தந்தங் கரஞ்சந்தொன்

றெலும்புஞ்சிந் திடும்பங்குஞ்

செயும்வேலா

தயங்கும்பைஞ் சுரும்பெங்குந்

தனந்தந்தந் தனந்தந்தந்

தடந்தண்பங் கயங்கொஞ்சுஞ்

சிறுகூர

தவங்கொண்டுஞ் செபங்கொண்டுஞ்

சிவங்கொண்டும் ப்ரியங்கொண்டுந்

தலந்துன்றம் பலந்தங்கும்

பெருமானே.

638

திருடிக ளிணக்கிச் சம்ப ளம்பறி

நடுவிகள் மயக்கிச் சங்க முண்கிகள்

சிதடிகள் முலைக்கச் சும்பல் கண்டிகள்

சதிகாரர்

செவிடிகள் மதப்பட் டுங்கு குண்டிகள்

அசடிகள் பிணக்கிட் டும்பு றம்பிகள்

செழுமிக ளழைத்திச் சங்கொ ளுஞ்செயர் வெகுமோகக்

குருடிகள் நகைத்திட் டம்பு லம்புக

ளுதடிகள் கணக்கிட் டும்பி ணங்கிகள்

குசலிகள் மருத்திட் டுங்கொ டங்குணர்

விழியாலே

கொளுவிகள் மினுக்குச் சங்கி ரங்கிகள்

நடனமு நடித்திட் டொங்கு சண்டிகள்

குணமதில் முழுச்சுத் தசங்க்ய சங்கிக

ளுறவாமோ

இருடிய ரினத்துற் றும்ப தங்கொளு

மறையவ னிலத்தொக் குஞ்சு கம்பெறு

மிமையவ ரினக்கட் டுங்கு லைந்திட

வருகூரர்

இபமொடு வெதித்தச் சிங்க மும்பல

இரதமொ டெதத்திக் கும்பி ளந்திட

இவுளியி ரதத்துற் றங்க மங்கிட

விடும்வேலா

637. திதம் - நிலத்தன்மை. பண்டன் - ஆண்மையற்றவன், தலன் - கீழானவன். சம்புகம் - நரி.

638. சங்கம் - கூட்டுறவு. செயர் - வெற்றி கொள்பவர். குசலிகள் - தந்திரசாலிகள்,

அரிகரி யுரித்திட் டங்க சன்புர
 மெரிதர நகைத்துப் பங்க யன்சிர
 மளவொடு மறுத்துப் பண்ட னிந்தவ ரருள்கோனே
 அமரர்த மகட்கிட் டம்பு ரிந்துநல்
 குறவர்த மகட்பக் கஞ்சி ரந்துற
 அழகிய திருச்சிற் றம்ப லம்புகு பெருமானே.

639

துத்தி பொற்றன மேரு வாமென
 வொத்தி பத்திரள் வாகு வாயவிர்
 துப்பு முத்தொடு மார்பி னாடிட மயில்போலே
 சுக்கை மைக்குழ லாட நூலிடை
 பட்டு விட்டவிர் காம னூல்குல்
 சுற்று வித்துறு வாழை சேர்தொடை விலைமாதர்

தத்தை புட்குர லோசை நூபுர
 மொத்த நட்டமொ டாடி மார்முலை
 சற்ற சைத்துகு லாவும் வேசிய ரவரோடே
 தர்க்க மிட்டுற வாடி யீளைநொய்
 கக்கல் விக்கல்கொ னுளைநாயென
 சிச்சி சிச்சியெ னுல்வர் கூறிட வழல்வேனோ

தித்தி மித்திமி தீத தோதக
 தத்த னத்தன தான தீதிமி
 திக்கு முக்கிட மூரி பேரிகை தவில்போடச்
 சித்ர வித்தைய ராட வானவர்
 பொற்பு விட்டிடு சேசெ சேயென
 செக்கு விட்டசு ரோர்கள் தூள்பட விடும்வேனா

செத்தி டச்சம னார்க டாபட
 அற்று தைத்தசு வாயி யாரிட
 சித்தி ரச்சிவ காமி யாரருள் முருகோனே
 தெற்க ரக்கர்கள் தீவு நீறிட
 விட்ட அச்சுத ரீன மானொடு
 சித்தி ரப்புவி யூரில் மேவிய பெருமானே.

640

நகையா லெத்திகள் வாயிற்றம்
 பலமோ டெத்திகள் நாணற்றின்
 நயனா லெத்திகள் நாறற்புண் தொடைமாதர்

639. துத்தி - தேமல். சுக்கை - பூமாலை. தெற்கரக்கர்கள் தீவு -
 இலங்கை ஈன - ஈன்ற. மான் - வள்ளியம்மையார்.

நடையா லெத்திக ளாரக்கொங்
கையினு லெத்திகள் மோகத்தின்
நவிலா லெத்திகள் தோகைப்பைங்

குழல்மேகச்

சிகையா லெத்திக ளாசைச்சங்
கடியா லெத்திகள் பாடிப்பண்
திறனா லெத்திகள் பாரத்தின்
சிலர்கூ டிக்கொடு ஆடிக்கொண்
டுழல்வா ருக்குழல் நாயெற்குன்
செயலா லற்புத ஞானத்தின்

தெருவூடே

கழல்தாராய்

பகையா ருட்கிட வேலைக்கொண்
டுவரா முக்கிரி நாகத்தின்
படமோ டிற்றிட குரைச்சங்
பணநா கத்திடை சேர்முத்தின்
சிவகா மிக்கொரு பாகத்தன்
பரிவால் சத்துப தேசிக்குங்

கரிகுரா

குரவோனே

சுகனா னக்கடல் மூழ்கத்தந்
தடியே னுக்கருள் பாவிக்குஞ்
சுடர்பா தக்குக னேழுத்தின்
சுகரே சத்தன பாரச்செங்
குறமா தைக்கள வால்நித்தஞ்
சுகமூழ் கிப்புளி யூர்நத்தும்

கழல்வீரா

பெருமானே.

641

நஞ்சினைப் போலுமன வஞ்சகக் கோளர்களை
நம்புதற் றீதெனநி
நண்புகப் பாதமதி லண்புறத் தேடியுனை
நங்களப் பாசரண

னைந்துநாயேன்

மென்றுகூறல்

உன்செவிக் கேறலைகொல் பெண்கள்மெற் பார்வையெகொல்
உன்சொலைத் தாழ்வுசெய்து மிஞ்சுவாரார்
உன்றனக் கேபரமும் என்றனக் கார்துணைவர்
உம்பருக் காவதினின் வந்துதோனாய்

கஞ்சனைத் தாவிமுடி முன்புகுட் டேயயிகு
கண்களிப் பாகவிடு

செங்கையோனே

640. எத்திகள் - ஏமாற்றுபவர். சம்கடி - இன்பம் தரும் மணம்.
சுகரேசம் - இன்பச்சுவை. நவிலால் - பேச்சினால்.

641. கஞ்சன் - பிரமன். கஞ்சகம் - சட்டை, புலிசை - புலியூர்.
சிதம்பரம்,

கண்கயற் பாவைகுற மங்கைபொற் றோடமுவு
 கஞ்சகப் பான்மைபுனை பொன்செய்தோளாய்
 அஞ்சுவெற் பேழுகடல் மங்கநிட் றோர்குலம்
 அந்தரத் தேறவிடு கந்தவேளே
 அண்டமுற் பார்புகழு மெந்தைபொற் பூர்புலிசை
 அம்பலத் தாடுமவர் தம்பிரானே.

642

நாடா பிறப்புமுடி யாதோ வெனக்கருதி
 நாயே னரற்றுமொழி வினையாயின்
 நாதா திருச்சபையி னேருது சித்தமென
 நாலா வகைக்குமுன தருள்பேசி
 வாடா மலர்ப்பதவி தாதா எனக்குழறி
 வாய்பாறி நிற்குமெனை யருள்கூர
 வாராய் மனக்கவலை தீராய் நினைத்தொழுது
 வாரே னெனக்கெதிர்முன் வரவேனும்
 குடா மணிப்பிரபை ரூபா கனத்தவரி
 தோலா சனத்தியுமை யருள்பாரா
 தூயா துதித்தவர்கள் நேயா வெமக்கமிர்த
 தோழா கடப்பமல ரணிவோனே
 ஏடார் குழற்சுருபி ஞான தனத்திமிகு
 மேரான் குறத்திதிரு மணவாளா
 ஈசா தனிப்புலிசை வாழ்வே சுரர்த்திரளை
 ஈடேற வைத்தபுகழ் பெருமானே.

643

நானுசது ரத்த பஞ்சறை மூலகம லத்தி லங்கியை
 நாடியின டத்தி மந்திர பந்தியாலே
 நாரண புரத்தி லீந்துவி னூடுற இணக்கி நன்குடர்
 நாற்சை நடத்தி மண்டல சந்தியாநிற்
 கோலமு முதிப்ப கண்டுள நாலினை மறித்தி தம்பெறு
 கோவென முழுக்கு சங்கொலி விந்துநாதங்
 கூடிய முகப்பி லீத்திர வானவமு தக்கை யுண்டொரு
 கோடிநட னப்ப தஞ்சபை யென்றுசேர்வேன்

ஆலமல ருற்ற சம்பவி வேரிலி குலக்கொ முந்திவி
 ஆரணர் தலைக்க லங்கொளி செம்பொன்வாசி
 ஆணவ மயக்க முங்கனி காமிய மகற்றி யென்றனை
 ஆளுமை பரத்தி சுந்தரி தந்தசேயே
 வேலதை யெடுத்து மிந்திரர் மால்விதி பிழைக்க வஞ்சகர்
 வீடெரி கொளுத்தி யெண்கட லுண்டவேலா
 வேதசது ரத்தர் தென்புலி யூருறை யொருத்தி பங்கினர்
 விறுநட னர்க்கி சைந்தருள் தம்பிரானே.

644

நீலக்குழ லார்முத்தணி வாய்சர்க்கரை யார்தைப்பிறை
 நீளச்சசி யார்பொட்டணி நுதல்மாதர்
 நீலக்கய லார்பத்திர வேலொப்பிடு வார்நற்கணி
 நேமித்தெழு தாசித்திர வடிவார்தோள்
 ஆலைக்கழை யார்துத்திகொ ளாரக்குவ டார்கட்டளை
 யாகத்தமி யேனித்தமு முழல்வேனோ
 ஆசைப்பத மேல்புத்திமெய் ஞானத்துட னேபத்திர
 மாகக்கொள வேழுத்தியை யருள்வாயே
 மாலைக்குழ லாளற்புத வேதச்சொரு பாளக்கினி
 மார்பிற்பிர காசக்கிரி தனபார
 வாசக்குயி லாள்நற்சிவ காமச்செய லாள்பத்தினி
 மாணிக்கமி னுள்ளிட்கள உமைபாகர்
 குலக்கையி னுரக்கினி மேனிப்பர னுருக்கொரு
 சோதிப்பொருள் கேள்விக்கிடு முருகோனே
 சோதிப்பிர காசச்செய லாள்முத்தமிழ் மாணப்புணர்
 சோதிப்புலி யூர்நத்திய பெருமானே.

645

நீல மாமுகில் போலும்வார்குழ
 லார்கள் மாலைகு லாவ வேல்களை
 நீள வாள்விழி பார்வை காதிரு குழையாட
 நீடு மார்பணி யாட வோடிய
 கோடு போலிணை யாட நூலிடை
 நேச பானித சோலை மாமயி லெனவேகிக்

648. நாலு சதுரத்த பஞ்ச அறை - நாற்சதுரப் பிரமபீட - மாகிய
 சுவாதிட்டானம். நாரணபுரம் - விட்டுணு வீடாகிய மணிபூரகம்.

644. - துத்திகொள் ஆரக்குவடார் - தேமல் படர்ந்த முத்துமாலை
 அணிந்த மலையன்ன கொங்கையுடையார்,

காவி னூபுர வோசை கோவென
ஆடி மால்கொடு நாணி யேவியர்
காய மோடனு பாகு பால்மொழி வினாமாதர்
காத லாயவ ரோடு பாழ்வினை
மூழ்கி யேழ்நர காழு மூடனை
காரிர் பாருமை யாசி வாபத மருள்வாயே

கோல மாமயி லேறி வார்குழை
யாட வேல்கொடு விர வர்க்குழல்
கோடி கோடிடி யோசை போல்மிக மெருதுளாய்க்
கோடு கோவென ஆழி பாடுகள்
திவு தாடசு ரார்கு ழாமொடு
கூள மாகவி னோர்கள் வாழ்வுற விடும்வேரை

நாலு வேதமு டாடு வேதனை
யிண கேசவ னாரச கோதரி
நாதர் பாகம்வி டாள்சி காமணி உமைபாலா
ஞான பூமிய தான பேர்புவி
பூரில் வாழ்தெய்வ யானை மாடுனாடு
நாலு கோபுர வாசல் மேவிய பெருமானே.

646

பருவம் பனைத்தி ரண்டு கரிகொம் பெனத்தி ரண்டு
பவளம் பதித்த செம்பொ னிறமார்பிற்
படருங் கனத்த கொங்கை மினல்கொந் தளித்து சிந்த
பலவிஞ் சையைப் புலம்பி யழகான

புருவஞ் சுழற்றியிந்தர தருவந் துதித்த தென்று
புளகஞ் செலுத்தி ரண்டு கயல்மேவும்
பொறிகண் சுழற்றி ரம்ப பரிசும் பயிற்றி மந்தர்
பொடிகொண் டழிக்கும் வஞ்ச ருறவாமோ

உருவந் தரித்து கந்து கரமும் பிடித்து வந்து
உறவும் பிடித்த னாங்கை வனமீதே
ஒளிர்கொம் பினைச்ச வுந்த ரியவும் பலைக்கொ ணர்ந்து
ஒளிர்வஞ் சியைப்பு ணர்ந்த மணிமார்பா

645. காரிர் - காத்தருள்வீர். தாடசுரார் - தாடு அசுரார் - தாடு -
வலிமை. மெரு - மேரு. பாடு - இடம். சிவாபதம் - சிவபதம்.

646. சவுந்தரிய உம்பல் - அழகிய யானை வடிவினராகிய விநாயகக்
கடவுள். சிவம் அஞ்செழுத்து - சிவத்தின் ஐந்தெழுத்தின் ஆற்றலையுடைய
பேல்,

செருவெங் களத்தில் வந்த அவுணன் தெறித்து மங்க
 சிவமஞ் செழுத்தை முந்த விடுவோனே
 தினமுங் களித்து செம்பொ னுலகந் துதித்தி றைஞ்சு
 திருவம் பலத்த மர்ந்த பெருமானே.

647

பனிபோ லத்துளி சலவா யுட்குரு
 பதினமா தத்திடை தலைமீழாய்ப்
 படிமே விட்டுடல் தவழ்வார் தத்தடி
 பயில்வா ருத்தியில் சிலநாள்போய்த்
 தனமா தர்க்குழி விழுவார் தத்துவர்
 சதிகா ரச்சமன் வருநாளிற்
 றரியா ரிற்சடம் விடுவா ரிப்படி
 தளர்மா யத்துய ரொழியாதோ
 வினைமா யக்கிரி பொடியா கக்கடல்
 விகடா ருக்கிட விடும்வேலா
 விதியோ னைச்சது முடிநாள் பொட்டெழ
 மிகவே குட்டிய குருநாதா
 நினைவோர் சித்தமொ டகலா மற்புகு
 நிழலாள் பத்தினி மணவாளா
 நிதியா மிப்புவி புலியூ ருக்கொரு
 நிறைவே பத்தர்கள் பெருமானே.

648

மகரமொ டுறுகுழை யோலை காட்டியு
 மழைதவழ் வனைகுழல் மாலை காட்டியும்
 வரவர வரஇத ழூற னூட்டியும் வலைநீசும்
 மகரவி ழிமகளிர் பாடல் வார்த்தையில்
 வழிவழி யொழுக்கு பாய வாழ்க்கையில்
 வளமையி ளிளமையில் மாடை வேட்கையில்
 மறுகாதே
 இகலிய பிரமக பால பாத்திர
 மெழில்பட இடுதிரு நீறு சேர்த்திற்
 மிதழியை யழகிய வேணி யார்த்ததும் விருதாக

காவி னூபுர வோசை கோவென
 ஆடி மால்கொடு நாணி யேவியர்
 காய மோடனு பாகு பால்மொழி வினைமாதர்
 காத லாயவ ரோடு பாழ்வினை
 மூழ்கி யேழ்நர காழு மூடனை
 காரிர் பாருமை யாசி வாபத மருள்வாயே

கோல மாமயி லேறி வார்குழை
 யாட வேல்கொடு விர வர்குழல்
 கோடி கோடி யோசை போல்மிக மெரு தூளாய்க்
 கோடு கோவென ஆழி பாடுகள்
 தீவு தாடசு ரார்கு முாமொடு
 கூள மாகவி னோர்கள் வாழ்வுற விடும்வேலா

நாலு வேதமு டாடு வேதனை
 யீண் கேசவ னாரச கோதாரி
 நாதர் பாகம்வி டாள்சி காமணி உமைபாலா
 ஞான பூமிய தான பேர்புவி
 யூரில் வாழ்தெய்வ யானை மாடுனாடு
 நாலு கோபுர வாசல் மேவிய பெருமானே.

646

பருவம் பனைத்தி ரண்டு கரிகொம் பெனத்தி ரண்டு
 பவளம் பதித்த செம்பொ னிறமார்பிற்
 படருங் கனத்த கொங்கை மினல்கொந் தளித்து சிந்த
 பலவிஞ் சையைப் புலம்பி யழகான

புருவஞ் சுழற்றியிந்தர தனுவந் துதித்த தென்று
 புளகஞ் செலுத்தி ரண்டு கயல்மேவும்
 பொறிகண் சுழற்றி ரம்ப பரிசம் பயிற்றி மந்தர
 பொடிகொண் டழிக்கும் வஞ்ச குறவாமோ

உருவந் தளித்து கந்து கரமும் பிடித்து வந்து
 உறவும் பிடித்த னங்கை வனமீதே
 ஒளர்கொம் பினைச்ச வுந்த ரியவும் பலைக்கொ ணர்ந்து
 ஒளிர்வஞ் சியைப்பு ணர்ந்த மணிமார்பா

645. காரிர் - காத்தருள்வீர். தாடசுரார் - தாடு அசுரார் - தாடு -
 வலிமை. மெரு - மேரு. பாடு - இடம். சிவாபதம் - சிவபதம்.

646. சவுந்தரிய உம்பல் - அழகிய யானை வடிவினராகிய விநாயகக்
 கடவுள். சிவம் அஞ்செழுத்து - சிவத்தின் ஐந்தெழுத்தின் ஆற்றலையுடைய
 வேல்.

தலைகள்]

செதம்பரம்

427

செருவெங் களத்தில் வந்த அவுணன் தெறித்து மங்க
 சிவமஞ் செழுத்தை முந்த விடுவோனே
 தினமுங் களித்து செம்பொ னுலகந் துதித்தி றைஞ்சு
 திருவம் பலத்த மர்ந்த பெருமானே.

647

பனிபோ லத்துளி சலவா யுட்கரு
 பதின்மா தத்திடை தலைகீழாய்ப்
 படிமே விட்டுடல் தவழ்வார் தத்தடி
 பயில்வா ருத்தியில் சிலநாள்போய்த்
 தனமா தர்க்குழி விழுவார் தத்துவர்
 சதிகா ரச்சமன் வருநாளிற்
 றரியா ரிற்சடம் விடுவா ரிப்படி
 தளர்மா யத்துய ரொழியாதோ
 வினைமா யக்கிரி பொடியா கக்கடல்
 விகடா ருக்கிட விடும்வேலா
 விதியோ னைச்சது முடிநால் பொட்டெழு
 மிகவே குட்டிய குருநாதா
 நினைவோர் சித்தமொ டகலா மற்று
 நிழலாள் பத்தினி மணவாளா
 நிதியா மிப்புவி புலியூ ருக்கொரு
 நிறைவே பத்தர்கள் பெருமானே.

648

மகரமொ டுறுகுழை யோலை காட்டியு
 மழைதவழ் வனைகுழல் மாலை காட்டியும்
 வரவர வரஇத லூற லூட்டியும் வலைவிசும்
 மகரவி ழிமகளிர் பாடல் வார்த்தையில்
 வழிவழி யொழுக்குமு பாய வாழ்க்கையில்
 வளமையி லிளமையில் மாடை வேட்கையில்
 மறுகாதே
 இகலிய பிரமக பால பாத்திர
 மெழில்பட இடுதிரு நீறு சேர்த்திற
 மிதழியை யழகிய வேணி யார்த்ததும் விருதாக

எழில்பட மழுவுடன் மானு மேற்றது
 மிசைபட இசைதரு ஆதி தோற்றமு
 மிவையிவை யெனவுப தேச மேற்றுவ தொருநாளே

சகதல மதிலருள் ஞான வாட்கொடு
 தலைபறி யமணர்ச மூக மாற்றிய
 தவமுனி சகமுளர் பாடு பாட்டென மறைபாடி
 தரிகிட தரிகிட தாகு டாத்திரி
 கிடதரி கிடதரி தாவெ னுச்சில
 சபதமொ டெழுவன தாள வாச்சிய முடனேநீள்

அகுக்கு குகுவென ஆளி வாய்ப்பல
 அஸகைக ளடைவுட னுடு மாட்டமு
 மரனவ னுடனெழு காளி கூட்டமு மகனாதே
 அரிதுயில் சயனவி யாள மூர்த்தனு
 மணிதிகழ் மிகுபுலி யூர்வி யாக்ரனு
 மரிதென முறைமுறை யாடல் காட்டிய பெருமானே.

649

மச்ச மெச்ச குத்ரம் ரத்த பித்த மூத்ரம்
 வைச்சி றைச்ச பாத்ர மதுபோகம்
 மட்க விட்ட சேக்கை உப்பு முத்த வாழ்க்கை
 மட்கு ஸப்ப தார்த்த மிடிபாறை

எய்ச்சி னைச்ச பேய்க்கு மெய்ச்சி னைச்ச நாய்க்கு
 மெய்ச்சி னைச்ச ஈக்கு மிரையாகும்
 இக்க டத்தை நீக்கி அக்க டத்து ளாக்கி
 இப்ப டிக்கு மோட்ச மருள்வாயே

பொய்ச்சி னத்தை மாற்றி மெய்ச்சி னத்தை யேற்றி
 பொற்ப தத்து ளாக்கு புலியூரா
 பொக்க னத்து நீற்றை யிட்டொ ருத்த னுர்க்கு
 புத்தி மெத்த காட்டு புனவேடன்

பச்சி னைக்கும் வாய்க்கு ளெச்சி லுக்கும் வீக்கு
 பைச்சி னைக்கு மாட்கொ னரன்வாழ்வே
 பத்தி சித்தி காட்டி அத்தர் சித்த மீட்ட
 பத்த ருக்கு வாய்த்த பெருமானே.

648. மகரவிழி - மகரமீன் போன்ற விழி. ஞானவான் கொடு
 அமணர் சமூகம் மாற்றிய தவமுனி திருஞானசம்பந்தர்.

649. மச்சம் - மஞ்சம். கடம் - தேகம். பொக்கணம் - திருநீற்
 றுப்பை,

650

மதவெங் கரிக்கி ரண்டு வலுகொம் பெனத்தி ரண்டு
 வளருந் தனத்த னிந்த மணியாரம்
 வளைசெங் கையிற்சி றந்த வொளிகண்டு நித்தி லங்கு
 வரருந் திகைத்தி ரங்க வருமாரூர்

விதவிங் கிதப்பி யங்கள் நகைகொஞ் சுதற்கு ணங்கள்
 மிகைகண் டுறக்க லங்கி மருளாதே
 விடுசங் கையற்று ணர்ந்து வலம்வந் துணைப்பு கழந்து
 மிகவிஞ்சு பொற்ப தங்கள் தருவாயே

நதியுந் திருக்க ரந்தை மதியுஞ் சடைக்க னிந்த
 நடநம் பருற்றி ருந்த கயிலாய
 நகமங் கையிற்சி டங்கு மசுரன் சிரத்தொ டங்கம்
 நவதுங்க ரத்ன முந்து திரடோளுஞ்

சிறையும் படிக்கொ ரம்பு தனைமுன் தொடுத்த கொண்டல்
 திறல்செங்க ணச்சு தன்றன் மருகோனே
 தினமுங் கருத்து ணர்ந்து சுரர்வந் துறப்ப னிந்த
 திருவம் பலத்த மர்ந்த பெருமானே.

651

மதிய மண்குண மஞ்சு நால்முக
 நகர முன்கலை கங்கை நால்குண
 மகர முன்சிக ரங்கி முணிடை தங்குகோண
 மதன் முன்தரி சண்ட மாருத
 மிருகு ணம்பெறி லஞ்செ லோர்தெரு
 வகர மிஞ்சிய கன்ப டாகமொ ரொன்றுசேருங்

கதிர டங்கிய அண்ட கோளகை
 யகர நின்றிடும் ரண்டு கால்மிசை
 ககன மின்சுழி ரண்டு கால்பரி கந்துபாயுங்
 கருணை யிந்திரி யங்கள் சோதிய
 அருணை சந்திர மண்ட லீகரர்
 கதிகொள் யந்திர விந்து நாதமொ டென்றுசேர்வேன்

அதிர பம்பைகள் டங்கு டாடிக
 முதிர அண்டமொ டைந்து பேரிகை
 டகுட டண்ட டொந்த தோதக என்றுதாளம்

அதிக விஞ்சையர் தும்பரு நார்தரோ
 டிதவி தம்பெறு சிந்து பாடிட
 அமரர் துந்துபி சங்கு தாரைகள்

பொங்கலூடு

உதிர மண்டல மெங்கு மாயொளி
 யெழுகு மண்டியெ முந்து ஞரரை
 உயர்ந ரம்பொடெ னும்பு மாமுடி
 உறுசி னங்கொடெ திர்ந்த சேவக
 மழைபு குந்துய ரண்டம் வாழ்வுற
 வுரக னும்புளி கண்ட வூர்மகிழ்

சிந்திவிழ

தம்பிரானே.

652

மந்தர மென்குவ டார்த னங்களி
 லாரம முந்திட வேம ணம்பெறு
 சந்தன குங்கும சேறு டன்பனி
 நீர்கள் கலந்திடு வார்மு கஞ்சகி
 மஞ்சுறை யுங்கிழ லார்ச ரங்கயல்
 வான்விழி செங்கழு நீர்த தும்பிய
 வண்சுழ னுஞ்செவி யார்து டங்கிடை
 வாடந டம்புரி வார்ம ருந்திடு
 விஞ்சையர் கொஞ்சிடு வாரி ளங்குயில்
 மோகன வஞ்சியர் போல கம்பெற
 வந்தவ ரெந்தவர் நீர றிந்தவர்
 போல இருந்ததெ னும யங்கிட

கொந்தளோகை

இன்சொல்குறிச்

சுந்தர வங்கண மாய்நெ ருங்கிநிர்
 வாருமெ னும்படி யால கங்கொடு
 பண்சர சங்கொள வேணு மென்றவர்
 சேம வளந்துறு தேன ருந்திட
 துன்றுபொ னங்கையின் மீது கண்டவ
 ரோடு விழைந்துமெ கூடி யின்புறு

மங்கையோரால்

துன்பமு டங்கழி நோய்கி ரங்கொடு
 சேபுழு வஞ்சல மோடி றங்கிய
 புண்குட வன்கடி யோடி ளஞ்சனி
 சூலைமி குந்திட வேப றந்துடல்

துஞ்சிய மன்பதி யேபு குந்துய
ராழிவி டும்படி சீர்ப தம்பெறு

விஞ்சைதாராய்

அந்தர துந்துமி யோடு டன்கண
நாதர் புகழ்ந்திட வேத விஞ்சைய
ரிந்திர சந்திரர் சூரி யன்கவி
வாணர்த வம்புலி யோர்ப தஞ்சலி
அம்புய னந்திரு மாஸொ டிந்திரை
வாணிய ணங்கவ ளோட ருந்தவர்

தங்கள்மாதர்

அம்பர ரம்பைய ரோடு டன்திகழ்
மாவுர கன்புலி யோர்கள் மங்கையர்
அம்புலி மங்கைய ரோட ருந்ததி
மாதர் புகழ்ந்திட வேந டம்புரி
அம்புய செம்பதர் மாட கஞ்சிவ
காம சவுந்தரி யாள்ப யந்தருள்

கந்தவேளே

திந்திமி திந்திமி தோதி மிந்திமி
தித்தி திந்தித திதி திந்திமி
தந்தன தந்தன னுத னந்தன
தானத னந்தன னுவை னும்பறை
செந்தவில் சங்குட னேழு முங்கசு
ரார்கள் சிரம்பொடி யாய்வி டஞ்செயல்
செந்தினை யின்புன மேர்கு றிஞ்சியில்
வாழுமி ளங்கொடி யாள்ப தங்களில்
வந்துவ னங்கிநி னேழு கம்பெறு
தாளழ கங்கையின் வேலு டன்புவி
செம்பொளி னம்பல மேல கம்பிர
காரச மந்திர மீத மர்ந்தருள்

கண்டவேலா

தம்பிரானே.

• 653

மருவு கடல்முகி லனைய குழல்மதி
வந்தன் நுதல்சிலை பிறைய தெனும்விழி
மச்சப் பொற்கணை முக்குப் பொற்குமி
மொப்பக் கத்தரி யொத்திட டச்செவி
குமுத மலரித முமுத மொழிநிறை
தரள மெனுநகை மிடறு கழுகென

• 652. வங்கணம் - நேசம். அம்புய செம்பதர் - தாமரை போன்ற
சிவந்த திருவடிகளை யுடையவர். நினை - நின்றே.

வைத்துப் பொற்புய பச்சைத் தட்டையொ
டொப்பிட் டுக்கம ஸக்கைப் பொற்றுநிர்

வகைய விரலொடு கிளிகள் முகநக
மெனவு மிகலிய குவடு மிணையென

வட்டத் துத்திழு கிழ்ப்பச் சக்கிரம்

வைத்தப் பொற்குட மொத்திட் டுத்திகழ்

முலைமேவும்

வடமு நிரைநிரை தரள பவளமொ

டசைய பழுமர இலைவ யிறுமயி

ரற்பத் திக்கிணை பொற்புத் தொப்பினும்

அப்புக் குட்சுழி யொத்துப் பொற்கொடி

மதன னுருதுடி யிடையு மினலென

அரிய கடிதட மயிர்த கழைரச

மட்டுப் பொற்கம லத்திற் சக்கிரி

துத்திப் பைக்கொரு மித்துப் பட்டுடை

மருவு தொடையிணை கதலி பரடுகொள்

கணையு முழுவென கமட மெழுதிய

வட்டப் புத்தக மொத்துப் பொற்சர

ணத்திற் பிற்புற மெத்துத் தத்தைகள்

மயில்போலே

தெருவில் முலைவிலை யுரைசெய் தவரவர்

மயல்கொ டணைவர மருள்செய் தொழில்கொடு

தெட்டிப் பற்பல சொக்கிட் டுப்பொருள்

பற்றிக் கட்டில ணைக்கொப் பிப்புணர்

திலை மழிபட விழிகள் சுழலிட

மலர்க ளணைகுழ லிடையொள் துகில்பட

தித்தித் துப்பிதழ் வைத்துக் கைக்கொடு

கட்டிக் குத்துமு லைக்குட் கைப்பட

திரையி லமுதென கழையிற் ரசமென

பலவில் சுடையென வருக வுயர்மயல்

சிக்குப் பட்டுடல் கெட்டுச் சித்தமும்

வெட்சித் துக்கமு முற்றுக் கொக்கென

நரைமேவிச்

செவியொ டொளிர்விழி மறைய மலசை

மொழுக பலவுரை குழற தடிகொடு

தெத்திப் பித்தமு முற்றித் தற்செய

லற்றுச் சிச்சியெ னத்துக் கப்பட

சிலர்கள் முதுவுடல் வினவு பொழுதினி
 லுவரி நிறமுடை நமனு முயிர்கொள
 செப்பற் றுப்பிண மொப்பித் துப்பெய
 றிட்டுப் பொற்பறை கொட்டச் செப்பிடு

செனன மிதுவென அழுது முகமிசை
 அறைய அணைபவ ரெடென சுடலையிற்

சிற்பிக் குக்கிரை யிட்டிட் டிப்படி
 நித்தத் துக்கமெ டுத்திட் டுச்சட

முழல்வேனோ

குருவி னுருவென அருள்செய் துறையினில்
 குதிரை கொளவரு நிறைத வசிதலை

கொற்றப் பொற்பதம் வைத்திட் டற்புத
 மெற்றிப் பொற்பொரு ளிட்டுக் கைக்கொளு

முதல்வ ளளகலை மதிய மடைசடை
 அருண வுழைமழு மருவு திருபுயர்

கொட்டத் துப்புரர் கெட்டுப் பொட்டெழ
 விட்டத் திக்கலை நக்கர்க் கற்புத

குமர னெனவிரு தொவியு முரசொடு
 வளையு மெழுகட லதிர முழவொடு

கொட்டத் துட்டரை வெட்டித் தட்ட
 லொப்பத் திக்கும டுத்துத் தத்திட

அமர்மேவிக்

குருகு கொடிசிலை குடைகள் மிடைபட
 மலைகள் பொடிபட வடுக னுதிரிட

கொத்திச் சக்கிரி பற்றப் பொற்பரி
 எட்டுத் திக்குமெ டுத்திட் டுக்குரல்

குமர குருபர குமர குருபர

குமர குருபர எனவொ தமரர்கள்

கொட்பப் புட்பமி றைத்துப் பொற்சர
 ணத்திற் கைச்சிரம் வைத்துக் குப்பிட

குலவு நரிசிறை கழுகு கொடிபல

கருட னடமிட குருதி பருகிட

கொற்றப் பத்திர மிட்டுப் பொற்கக
 னத்தைச் சித்தமி ரட்சித் துக்கொளு

மயில்வீர

சிரமொ டிரணிய னுடல்கி ழியவொரு

பொழுதி னுகிக்கொடு அரியெ னடமிடு

சிற்பர்த் திட்பதம் வைத்துச் சக்கிர
 வர்த்திக் குச்சிறை யிட்டுச் சுக்கிரன்

அரிய விழிகெட இருப தமுமுல

கடைய நெடியவர் திருவு மழகியர்

தெற்குத் திக்கில ரக்கர்க் குச்சின

முற்றுப் பொற்றசர் தற்குப் புத்திர

செயமு மனவலி சிலைகை கொடுகர

மிருப துடைகிரி சிரமொர் பதும்விழ

திக்ெகட் டைக்கக னத்தர்க் குக்கொடு

பச்சைப் பொற்புய லுக்குச் சித்திர

மருகோனே

தினத மதிமுக அழகி மரகத

வடிவி பரிபுர நடனி மஸர்பத

சித்தர்க் குக்குறி வைத்திட் டத்தன

முத்தப் பொறகிரி யொத்தச் சித்திர

சிவைகொள் திருசர சுவதி வெகுவித

சொருபி முதுவிய கிழவி யியல்கொடு

செட்டிக் குச்சக முற்றத் தத்துவ

சித்திற் சிற்பதம் வைத்தக் கற்புறு

திரையி லமுதென மொழிசெய் கவுரியி

னரிய மகனைன புகழ்பு விநகரில்

செப்புப் பொற்றன முற்றப் பொற்றா

தத்தைக் குப்புள கித்திட் டொப்பிய

பெருமானே.

654

முகசந்திர புருவஞ்சிலை விழியங்கயல் நீல

முகிலங்குழ லொளிர் தொங்கலொ டிசைவண்டுகள் பாட

மொழியுங்கிளி யிதழ்பங்கய நடைசங்கொளி காதிற்

குழையாட

முழவங்கர சமுகம்பரி மளகுங்கும வாச

முனையின்பர சகுடங்குவ டிணைகொண்டுநல் மாப்பில்

முரணுஞ்சிறு பவளந்தர ளவடந்தொடை யாடக்

கொடிபோலத்

துதிரின்கொடி யொடியும்படி நடனந்தொடை வாழை

மறையுப்படி துயல்கந்தர சுகமங்கைய ரோடு

துதைபஞ்சணை மிசையங்கசன் ரதியின்பம தாகச்

செயல்மேவித்

654. முழவங்கர சமுகம் - அங்கர சமுகம் முழவ - அழகிய
கையிணைகள் (வணையணிந்தமையால்) ஒலி செய்ய. மாழை - பொன்.

தொடைசிந்திட மொழிகொஞ்சிட அளகஞ்சுழ லாட
விழிதுஞ்சிட இடைதொய்ஞ்சிட மயல்கொண்

டணையேறுத்

சுகசந்திர முகமும்பத அழகுந்தமி யேனுக்கருள் வாயே

அகரந்திரு உயிர்பண்புற அரியென்பது மாகி

உறையுஞ்சுட ரொளியென்கணில் வளருஞ்சிவ காமி

அமுதம்பொழி பரையந்தரி உமைபங்கர னுருக்

கொருசேயே

அசுரன்சிர மிரதம்பரி சிலையுங்கெட கோடு

சரமும்பல படையும்பொடி கடனுங்கிரி சாய

அமர்கொண்டயில் விடுசெங்கர வொளிசெங்கதிர்

போலத்

திகழ்வோனே

மகரங்கொடி நிலவின் குடை மதனந்திரு தாதை

மருகென்றணி விரு தும்பல முரசங்கலை யோத

மறையன்றலை யுடையும்படி நடனங்கொளு மாழைக்

கதிர்வேரை

வடிவிந்திரன் மகள்சுந்தர மணமுங்கொடு மேரக

சரசங்குற மகள்பங்கொடு வளர்தென்புலி யூரில்

மகிழும்புகழ் திருவம்பல மருவுங்கும ரேசப்

பெருமானே.

655

முத்த மோகன தத்தையி னூர்குர

லொத்த வாயித சர்க்கரை யார்நகை

முத்து வாரணி பொற்குவ டார்முலை

விலைமாதர்

மொக்கை போகசெ குத்திடு வார்பொருள்

பற்றி வேறுமழைத்திடு வார்சிலர்

முச்ச லீலிகை சொக்கிடு வாரிடர்

கலிகுழச்

சித்தி லாடஅழைத்திடு வர்கவ

டுற்ற மாதர்வ லைப்புது நாயெனை

சித்தி ஞானம்வெ ளிப்பட வேசுடர்

மடமீதே

சித்தெ லாமொரு மித்துன தாறினம்

வைத்து நாயென ருட்பெற வேபொருள்

செப்பி யாறுமு கப்பரி வோடுணர்

வருள்வாயே

655. மொக்கை - மதிப்பு. முச்சலீலிகை - மூன்றுநீர் (வாய்நீர், சிறுநீர், நாதநீர்). சொக்கு - சொக்கு மருந்து. சுடர் மடம் - சுடர் மாடம், நந்தி ஒளிகாணும் நெற்றி.

தத்த னுனத னத்தன தானெனு

டுக்கை பேரிழு முக்கிட வேகடல்

சத்த தீவுத யித்தியர் மாளிட

விடும்வேலா

சத்தி லோகப ரப்பர மேசுர

நிர்த்த மாடுக ழற்கரு னாகர

தற்ப ராபர நித்தனெர் பாலுறை

யுமைபாஸா

துத்தி மார்முலை முத்தணி மோகன

பொற்றப்ர காசமு ளக்குற மான்மகள்

துப்பு வாயிதழ் வைத்தனை சோதிப்பான்

மணிமார்பா

சுட்டி நீலஇ ரத்தின மாமயி

ஹற்று மேவிய ருட்புலி யூர்வனர்

சுத்த னேசகி பெற்றபெ னாயகி

பெருமானே.

656

முல்லைமலர் போலுமுத் தாயுதிந் தானநகை

வள்ளைகொடி போலுநற் காதிஸங் காடுகுழை

முல்லைமலர் மாலைசுற் றூடுகொந் தாருகுழ

லலைபோதம்

மொள்குசிலை வானுதற் பார்வையம் பானகயல்

கிள்ளைகுர லாரிதழ்ப் பூவெனும் போதுமுக

முன்னல்கழு கார்களத் தோய்சுணங் காயமுலை

மலையாலை

வள்ளுகுவ டாலிகைப் போலுசந் தானவயி

றுள்ளதுகில் நூலிடைக் காமபண் டாரஅல்குல்

வழிழைத்தொடை யார்மலர்க் காலணிந் தாடுபரி

புரவோசை

மல்லிசலி யாடபட் டாடைகொண் டாடமயல்

தள்ளுநடை யோடுசற் றேமொழிந் தாசைகொடு

வல்லவர்கள் போலப்பாற் றுறைகொண் டார்கள்மய

ஹவாமோ

அல்லல்வினை போகசத் தாதிவிண் டோடநய

வுள்ளமுற வாகவைத் தாளுமெந் தாதைமகி

முள்ளமைய ஞானவித் தோதுகந் தாகுமர

முருகோனே

அன்னநடை யாள்குறப் பாவைபந் தாடுவிர

லென்னுடைய தாய்வெண்முத் தார்கடம் பாடுகுழ

லன்னாவலி சேர்தனக் கோடிநண் டானவளி

மணவாளா

செல்லுமுக ஏழ்கடற் பாழிவிண் டோடதிர
 வல்லசுரர் சேனைபட் டேமடிந் தேகுநதி
 செல்லதிசை யோடுவிட் டாடுசிங் காரமுக வடிவேலா
 தெள்ளுதமிழ் பாடியிற் டாசைகொண் டாடசரி
 வல்லியொடு கூடிதித் தோர்கள் கொண் டாடஇயல்
 தில்லைநகர் கோபுரத் தேமகிழ்ந் தேகுலவு பெருமானே.

657

வண்டையொத் துக்கயல் கண்சுழற் றுப்புரு
 வஞ்சிலைக் குத்தொடு அம்பையொத் துத்தொடை
 வண்டுசுற் றுக்குழல் கொண்டலொத் துக்கமு
 கென்பகீர்வம்

மந்தரத் தைக்கட பொங்கிபத் துப்பனை
 கொம்பையொத் துத்தன முந்துகுப் பத்தெரு
 வந்துளத் திப்பொரு மங்கையர்க் கைப்பொரு
 என்பினாலே

கொண்டழைத் துத்தழு வங்கைதட் டிற்பொருள்
 கொண்டுதெட் டிச்சர சம்புகழ்க் குக்குன
 குங்குழற் கிப்படி நொந்துகெட் டுக்குடில் மங்குருமல்
 கொண்டசுத் திக்கட லுண்டு துப் பத்துனி
 எனப்பருக் குச்செயல் தொண்டுபட் டுக்கமழ்
 குங்குமத் திற்சர னம்பிடித் துக்கரை யென்றுசேர்வேன்

அண்டமிட் டிக்குட டிண்டிமிட் டிக்குது
 டந்தகொட் டத்தகு டிங்குதொக் கத்தம
 டஞ்சகட் டைக்குன கொம்புடக் கைக்கிட லென்பதாளம்
 அண்டமெட் டுத்திசை யும்பல்சர்ப் பத்திரள்
 கொண்டல்பட் டுக்கிரி யும்பொடித் துப்புல
 னஞ்சவித் துத்திர ளண்டமுட் டத்துகள் வந்தரூர்

கண்டமற் றுக்குட லென்புநெக் குத்தச
 னங்கடித் துக்குடி லஞ்சிவப் பச்செநிர்
 கண்டெறிக் கத்தலை பந்தடித் துக்கையி லங்குவேலால்
 கண்களிக் கக்கக னந்துளுக் கப்புசு
 ழிந்திரற் குப்பதம் வந்தளித் துக்கன
 கம்பலத் திற்குற மங்கைபக் கத்துறை தம்பிரானே.

658

வந்து வந்துவித் தூறி யென்றனுடல்

வெந்து வெந்துவிட் டோட நொந்துயிரும்

வஞ்சி னங்களிற் காடு கொண்டவடி

வங்களாலே

மங்கி மங்கிவிட் டேனை யுன்றனது

சிந்தை சந்தொசித் தாளு கொண்டருள

வந்து சிந்துரத் தேறி யண்டரொடு

தொண்டர்குழ

எந்தன் வஞ்சனைக் காடு சித்திவிழ

சந்த ரண்டிசைத் தேவ ரம்பையர்க

னிந்து பந்தடித் தாடல் கொண்டுவர

மந்திமேவும்

எண்க டம்பணித் தோளு மம்பொன்முடி

சந்த ரந்திருப் பாத பங்கயமும்

என்றன் முந்துறத் தோணி யுன்றனது சிந்தைதாராய்

அந்த ரந்திகைத் தோட விஞ்சையர்கள்

சிந்தை மந்திரத் தோட கெந்தருவ

ரம்பு யன்சலித் தோடஎண் டிசையை

யுண்டமாயோன்

அஞ்சி யுன்பதச் சேவை தந்தி டென

வந்த வெஞ்சினர்க் காடு ரிந்துவிழ

அங்கி யிள்குணக் கோலை யுந்திவிடு

செங்கைவேலா

சிந்து ரம்பனைக் கோடு கொங்கைகுற

மங்கை யின்புறத் தோள னைந்துருக

சிந்து ரந்தனைச் சீர்ம னம்புணர்நல்

கந்தவேளே

சிந்தி முன்புரக் காடு மங்கநகை

கொண்ட செந்தழற் கோல ரண்டர்புகழ்

செம்பொ னம்பலத் தாடு மம்பலவர்

தம்பிரானே.

659

வாத பித்தமொடு சூலை விப்புநதி

யேறு கற்படுவ னீகை பொக்கிருமல்

மாகை புற்றெழுத லாசல் பற்சனியா

டந்திமாகை

மாச டைக்குருடு காத டைப்புசெவி

டுமை கெட்டவலி மூல முற்றுதரு

மாகை யுற்றதொணு ருறு தத்துவர்க

ஞண்டகாயம்

வேத வித்துபரி கோல முற்றுவினை

யாடு வித்தகட லோட மொய்த்தபல

வேட மிட்டுபொரு ளாசை பற்றியுழல்

சிங்கியாலே

விடு கட்டிமய லாசை பட்டுவிழ

வோசை கெட்டுமடி யாமல் முத்திபெற

விட ளித்துமயி லாடு சுத்தவெளி

சிந்தியாதோ

ஓத அத்திமுதி லோடு சர்ப்பமுடி

நீறு பட்டஹ சூர வெற்பவுண

ரோடு பட்டுவிழ வேலை விட்டபுக

முங்கிவேலா

ஓத மச்சிவய சாமி சுத்தஅடி

யார்க ளுக்குமுப காரி பச்சையுமை

ஓர்பு றத்தருள்சி காம ணிக்கடவுள்

தந்தசேயே

ஆதி கற்பகவி நாய கற்குபிற

கான பொற்சரவ னூப ரப்பிரம

ஆதி யுற்றபொருள் ஓது வித்தமைய

றிந்தகோவே

ஆசை பெற்றகுற மாதை நித்தவன

மேவி சுத்தமண மாடி நற்புலியு

ரால கப்படிக கோபு ரத்தின்மகிழ்

தம்பிரானே.

660

விடுங்கைக் கொத்தக டாவுடை யானிட

மடங்கிக் கைச்சிறை யான அ நேமும்

விழுங்கப் பட்டற வேயற லோதியர்

விழியானே

விரும்பத் தக்கன போகமு மோகமும்

விளம்பத் தக்கன ஞானமு மானமும்

வெறுஞ்சுத் தச்சல மாய்வெளி யாயுயிர்

விடுதாளில்

இடுங்கட் டைக்கிரை யாயடி யேனுடல்

கிடந்திட் டுத்தம ரானவர் கோவென

இடங்கட் டிச்சுடு காடுபு காமுன

மனதானே

இறந்திட் டுப்பெற வேகதி யாயினும்

இருந்திட் டுப்பெற வேமதி யாயினும்

இரண்டிற் றக்கதொ ருதியம் நீதர

இசைவாயே

கொடுங்கைப் பட்டம ராமர மேழுடன்

நடுங்கச் சக்கிவ தோடம ராடிய

குரங்கைச் செற்றமு கோததி தூனெழ

நிருதேசன்

குலங்கட் பட்டநி சாசரர் கோவென

இலங்கைக் குட்டழ லோனெழ நீடிய

குமண்டைக் குத்திர ராவண னாழ்முடி

அடியோடே

659. விப்புருதி - புண்கட்டி. சிங்கி - விடம். ஓத அத்தி - அலைகடல்.

660. இடும் கட்டை - சுடுகாட்டிலிடும் விறகு. மகோததி - பெருங் கடல்.

பீடுங்கத் தொட்டச ராதிப னாரதி

ப்ரியங்கொட் டக்கநன் மாமரு காலியல்

ப்ரபஞ்சத் துக்கொரு பாவல னாரென

விருதுதும்

ப்ரசண்டச் சொற்சிவ வேதசி காமணி

ப்ரபந்தத் துக்கொரு நாதச தாசிவ

பெருப்பற் றப்புவி பூர்தனில் மேவிய

பெருமானே.

காசி முதல் பல கோயில்கள்

க. காசி

661

தார ணிக்கதி பாவி யாய்வெகு

குது மெத்திய மூட னாய்மன

சாத ணைக்கள வாணி யாயுறு

மதிமோக

தாப மிக்குள வின னாய்பொரு

வேல்வி ழிச்சிய ராகு மாதர்கள்

தாமு யச்செயு மேது தேடிய

நினைவாகிப்

பூர ணைச்சிவ ஞான காவிய

மோது தற்புணர் வான நேயர்கள்

பூசு மெய்த்திரு நீறி டாஇரு

வினையேனைப்

பூசி மெய்ப்பத மான சேவடி

காண வைத்தருள் ஞான மாகிய

போத கத்தினை யேயு மாறருள்

புரிவாயே

வார ணத்தினை யேக ராவுமு

னேவ னைத்திடு போது மேவிய

மாய வற்கித மாக விறிய

மருகோனே

வாழு முப்புர விற தானது

நீறெ முப்புகை யாக வேசெய்த

மாம திப்பிறை வேணி யாரருள்

புதல்வோனே

கார ணக்குறி யான நீதிய

ரான வர்க்குமு னாக வேதெறி

காவி யச்சிவ நூலை யோதிய

கதிர்வேனா

கான கக்குற மாதை மேவிய

ஞான சொற்கும ராப ராபர

காசி யிற்பிர தாப மாயுறை

பெருமானே.

661. புணர்வு - விருப்பம். காரணக்குறியான நீதியர்-எவற்றிற்கும் முதற் பொருளான நீதிப் பெருமானை சிவபெருமான்.

662

மங்கைக் கணவனும் வாழ்சிவ னாமயல்
 பங்கப் படமிசை யேபளி போல்மதம்
 வந்துட் பெருகிட வேவிதி யானவ னருள்மேவி
 வண்டுத் தடிகைபொ ளாகியை தாள்பல
 பந்துப் பனைபழ மோடிள நீர்குட
 மண்டிப் பலபல வாய்வினை கோலும் வழியானே
 திங்கட் பதுசெல வேதலை கீழுற
 வந்துப் புவிதனி னேமத ளாயென
 சிந்தைக் குழவியெ னாவனை தாதையு மருள்கூரச்
 செம்பொற் றடமுலை பால்குடி தாள்பல
 பண்புத் தவழ்நடை போய்வித மாய்பல
 சிங்கிப் பெருவிழி யாரவ மாயதி லழிவேனே
 அங்கைத் தரியென வேயொரு பாலக
 னின்பக் கிருபைய தாயொரு தூண்மிசை
 அம்பற் கொடுவரி யாயிரண் யாகுர னுடல்பீறி
 அண்டர்க் கருள்பெரு மான்முதி ராவணி
 சங்குத் திகிரிக ரோனரி நாரவ
 ரங்கத் திருவனை மேல்துயில் நாரணன் மருகோனே
 கங்கைச் சடைமுடி யோனிட மேவிய
 தங்கப் பவளொளி பால்மதி போல்முக
 கங்குற் றரிதழ ளாள்பர மேகவரி யருள்பாண
 கந்துப் பரிமயில் வாகன மிதிரு
 கொங்கைக் குறமக ளாசையோ டேமகிழ்
 கங்கைப் பதிநதி காகியில் மேவிய பெருமானே.

663

புதுவரைவளி

வேழ முண்ட விளாகனி யதுபோல
 மேனி கொண்டு வியாபக மயனுறி
 தூளு மிண்டர்கள் போல்மிக அயர்வாகி
 நானு நைந்து விடாதருள் புரிவாயே
 மாள அன்றம னீசர்கள் கழுவேற
 வாதிஸ் வென்ற சிகாமணி மயில்வீரா
 காள கண்ட னுமாபதி தருபாண
 காகி கங்கையில் மேவிய பெருமானே.

662. தடிகை - தடித்து வளருதல். கந்துப் பரிமயில் - பாய்வல்ல
 குதிரை போன்ற மயில். வாழ்சிவனா - வாழ்ந்து பொருந்தி.

663. வியாபகம் - சிதைவு. காளகண்டன் - சிவபெருமான்.

உ. மாயாபுரி

664

சிகர மருந்த வாழ்வது சிவஞானம்
 சிதறி யலைந்து போவது செயலாசை
 மகர நெருங்க வீழ்வது மகமாய
 மருவி நினைந்தி டாவருள் புரிவாயே
 அகர நெருங்கி னுமய முறவாகி
 அவச மொடுங் கை யாறொடு முனமேகிக்
 ககன மிசைந்த சூரியர் புகமாயை
 கருணை பொழிந்து மேவிய பெருமானே.

ஈ. வயிரவி வனம்

665

அருவரை யெடுத்த வீர னெரிபட விரற்க ளுணு
 மரனிட மிருக்கு மாயி யருள்வோனே
 அகைகட லடைத்த ராமன் மிகமன மகிழ்ச்சி கூரு
 மணிமயில் நடத்து மாசை மருகோனே
 பருதியி னொளிக்கண் வீ றும் அறுமுக நிரைத்த தோள்ப
 னிருகர மிகுத்த பார முருகாநின்
 பதமல ருளத்தி னாளு நினைவுறு கருத்தர் தாள்கள்
 பணியவு மெனக்கு ஞானம் அருள்வாயே
 சுருதி க ளுரைத்த வேத னுரைமொழி தனக்கு ளாதி
 சொல்லு வன வுரைத்த ஞான குருநாதா
 சுரர்பதி தழைத்து வாழ அமர்சிறை யனைத்து மீள
 துணிபட அரக்கர் மாள விடும்வேரை
 மருமலர் மணக்கும் வாச நிறைதரு தருக்கள் சூழும்
 வயல்புடை கிடக்கு நீல மலர்வாவி
 வளமுறு தடத்தி னேடு சரஸ்வதி நதிக்கண் வீறு
 வயிரவி வனத்தில் மேவு பெருமானே.

ச. வெள்ளிகரம்

666

அடலரி மகவு விதிவழி யொழுது
 மைவரு மொய்க்கு ரம்பை யுடனாகும்
 அகைகட னுலகி லளம்வரு கலை
 வைவர்த மக்கு டைந்து தருமாநி.

இடர்படு மடிமை யுளமுரை யுடனொ

டெல்லைவி ட்பர பஞ்ச

மயல்தீர

எனதற நினது கழல்பெற மவுன

வெல்லைகு றிப்ப தொன்று

புகல்வாயே

வடமணி முலையு மழகிய முகமும்

வள்ளையெ னத்த யங்து

மிருகாதும்

மரகத வடிவு மடவிடை யெழுதி

வள்ளிபு னத்தில் நின்ற

மயில்வீரா

விடதர திருண ரசசிதர் நிமலர்

வெள்ளிம லைச்ச யம்பு

குருநாதர்

விகசித கமல பரிபுர முளரி

வெள்ளிக ரத்த மர்ந்த

பெருமானே.

667

இல்லையென நாணி யுள்ளதின் மரும

லெள்ளினள வேனும்

பகிராரை

எவ்வமென நாடி யுவ்வகையி லேனை

யெவ்வகையு நாமங்

கவியாகச்

சொல்லவறி யேனை யெல்லைதெரி யாத

தொல்லைமுத லேதென்

றுணரேனைத்

தொய்யமுடல் பேணு பொய்யனைவி டாது

துய்யகமு லாளுந்

திறமேதோ

வல்லசுரர் மாள நல்லசுரர் வாழ

மையவரை பாகம்

படமோது

மையுலவு சோலை செய்யகுளிர் சாரல்

வள்ளிமலை வாழுங்

கொடிகோவே

வெல்லுமயி லேறு வல்லகும் ரேச

வெள்ளிலுட வீபம்

புனைவோனே

வெள்ளிமணி மாட மல்குதிரு வீதி

வெள்ளிநகர் மேவும்

பெருமானே.

666. எனது அற - எனக்குரியது என்னும் பற்று நீங்க. லிடதர் - நஞ்சைக் கழுத்தில் தாங்கிய சிவபெருமான்.

667. பகிரார் - கொடாதவர். மையவரை - மை அவரை - குற்ற முள்ளவர்களை. மைய வரை - குற்றமுள்ள கிரவுஞ்ச மலையுமாம்.

668

கள்ள முள்ள வல்ல வல்லி

கையி லள்ளி

பொருளியக்

கல்லு நெல்லு வெள்ளி தெள்ளு

கல்வி செல்வர்

கிளைமாய

அள்ளல் துள்ளி ஐவர் செல்லு

மல்லல் சொல்ல

முடியாதே

ஐய ரைய மெய்யர் மெய்ய

ஐய செய்ய

கழல்தாராய்

வள்ளல் புள்ளி நவ்வி நல்கு

வள்ளி கிள்ளை

மொழியாலே

மைய லெய்து மைய செய்யில்

மையில் வெள்வ

கைகளேற

மெள்ள மள்ளர் கொய்யு நெல்லின்

வெள்ள வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

வெய்ய சைய வில்லி சொல்லை

வெல்ல வல்ல

பெருமானே.

669

குவலய மல்கு தவனிகள் முல்லை

குளிர்நகை சொல்லு

முதுபாகு

குழையிள வள்ளை யிடைசிறு வல்லி

குயமுலை கொள்ளை

விழைமேவிக்

கவலைசெய் வல்ல தவனரு முள்ள

கலவியில் தெள்ளு

கவிமாலை

கடிமல ரைய அணிவன செய்ய .

கழவினை பைய

அருள்வாயே

தவநெறி யுள்ள சிவமுனி துள்ளு

தனியுழை புள்ளி

யுடனாடித்

தருபுன வள்ளி மலைமற வள்ளி

தருநினை மெள்ள

நுகர்வோனே

668. ஐவர் - ஐம்பொறிகள். ஐயர் ஐயன் - முனிவர்கட்குத் தலைவன்

669. தவனிகள் - குறைபாடுடையவர்கள்,

அவநெறி சொல்லு மவரவை கொல்லு
மழகிய வெள்ளி
அடையலர் செல்வ மளறிடை செல்ல
அமர்செய வல்ல

நகர்வாழ்வே

பெருமானே.

670

சிகரிக ளிடிய நடநவில் கலவி
செவ்விம லர்க்க டம்பு
திருமுக சமுக சததள முளரி
திவ்யக ரத்தி ணங்கு
அகிலடி பறிய எறிதிரை யருவி
ஐவன வெற்பில் வஞ்சி
றகிஈமு முணர மொழிதரு மொழியி
னல்லது பொற்ப தங்கள்

சிறுவாள்வேல்

பொருசேவல்

கணவாளன்

பெறலாமோ

நிகரிட அரிய சிவசுத பரம

நிர்வச னப்ர சங்க

குருநாதா

நிரைதிகழ் பொதுவர் நெறிபடு பழைய

நெல்லிம ரத்த மர்ந்த

அபிராம

வெகுமுக ககன நதிமதி யிதழி

வில்வமு டித்த நம்பர்

பெருவாழ்வே

விகசித கமல பரிமள கமல

வெள்ளிக ரத்த மர்ந்த

பெருமானே.

671

குணநீர்ப்பாடி

தொய்யில் செய்யில் தொய்யர் கையர்

தொய்யு மைய

இடையாலும்

துள்ளி வள்ளை தள்ளி யுள்ளல்

சொல்லு கள்ள

விழியாலும்

மைய செவ்வி மவ்வல் முல்லை

மல்கு நல்ல

குழலாலும்

மையல் கொள்ள எள்ளல் செய்யும்

வல்லி சொல்லை

மகிழ்வேனோ

670. சிகரி - மலை. சமுகம் - கூட்டம். பொதுவர் - இடையர்.

671. தொய்யில் - வரிக்கோலம். வள்ளை - வள்ளைக் கொடி போன்ற

காது.

செய்ய துய்ய புள்ளி நவ்வி

செல்வி கல்வ

ரையிலேனல்

தெய்வ வள்ளி மையல் கொள்ளு

செல்வ பிள்ளை

முருகோனே

மெய்யர் மெய்ய பொய்யர் பொய்ய

வெள்ளை வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

வெய்ய சைய வில்லி சொல்லை

வெல்ல வல்ல

பெருமானே.

672

பையரவு போலு நொய்யஇடை மாதர்

பையவரு கோலந்

தனைநாடிப்

பையலென வோடி மையல்மிகு மோக

பவ்வமிசை வீழுந்

தனிநாயேன்

உய்யவொரு கால மையவுப தேச

முள்ளுருக நாடும்

படிபேசி

உள்ளதுமி லாது மல்லதவி ரோத

உல்லசவி நோதந்

தருவாயே

வையமுழு தாளு மையகும ரேச

வள்ளிபடர் கானம்

புடைகுழும்

வள்ளிமலை வாழும் வள்ளிமண வான

மையுததி யேழுங்

கனல்முள

வெய்யநிரு தேசர் சையமுடன் வீழ

வெல்லயில்வி நோதம்

புரிவோனே

வெள்ளிமணி மாட மல்குதிரு வீதி

வெள்ளிநகர் மேவும்

பெருமானே.

673

பொருவன கள்ள இருகயல் வள்ளை

புரிகுழை தள்ளி

வினையாரும்

புளகித வல்லி யிளகித வல்லி

புரியிள முல்லை

நகைமீதே

உருகிட வுள்ள விரகுடை யுள்ள

முலகுயி ருள்ள

பொழுதேநின்

றுமைதரு செல்வ னெனமிகு கல்வி

யுணர்வொடு சொல்ல

வுணராதோ

மருவலர் வள்ளி புரமுள வள்ளி

மலைமற வள்ளி

மணவாளா

வளர்புவி யெல்லை யளவிடு தொல்லை

மரகத நல்ல

மயில்வீரா

அருவரை விள்ள அயில்விடு மள்ள

அனியவல் வெள்ளி

நகர்வாழ்வே

அடையலர் செல்வ மளறிடை செல்ல

அமர்செய வல்ல

பெருமானே.

674

வதன சரோருக நயன் சிலீமுக வள்ளி புனத்தில் நின்று

வாராய்பதி காதங் காதரை

யொன்றுமூரும்

வயலு மொரேவிடை யெனவொரு காவிலை வல்லப

மற்றழிந்து

மாலாய்மட லேறுங் காழக

எம்பிரானே

இதவிய காணிலை ததையென வேடுவ னெய்திடு மெச்சில்

தின்று

லீலாசல மாடுந் தூயவன்

மைந்தநாளும்

இனியவ மூதுரை மகிசிற வோனென வெள்ள மெனக்

கலந்து

நூருயிர பேதஞ் சாதமொ

ழிந்தவாதான்

கதைகன சாபதி கிரிவகை வாளொடு கைவசி வித்த னந்த

கோபாலம் கிபன் தேவிம

கிழந்துவாழக்

கயிரெடு டுலாகல முருள வுலாவிய கள்வ னறப்ப யந்து

ஆகாயக பாலம் பீறநி

மீர்ந்துநீள

விதரண மாவலி வெருவ மகால்ருத வெள்ளவெ ளுக்கறின்ற

நாராயண மாமன் சேயைமு

னிந்தகோவே

வினைவய லாடிடை வகைவினை யாடிய வெள்ளி நகர்க் கமர்ந்த

வேலாயுத மேஷந் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

௫. திருவல்லம் (திருவல்லம்)

675

நசையொடு தோலுந் தசைதுறு நீரும்

நடுநடு வேயென்

புறுகிலும்

நலமுறு வேயொன் றிடஇரு கால்நன்

றுறநடை யாருங்

குடினாடே

678. அருவரை - அரிய கிரவுஞ்சமலை.

674. சிலீமுகம் - அம்பு. சாதம் - பிறப்பு. உலாகலம் - உரல்.

விசையுறு காலம் புலனெறி யேவெங்

கனனுயிர் வேழந்

திரியாதே

விழுமடி யார்முன் பழுதற வேள்கந்

தனுமென வோதும்

விறத்தாராய்

விசையுற வேயன் றசைவற லுதும்

எழிலரி வேழம்

எனையானென்

றிடர்கொடு மூலந் தொடர்வுட னேதும்

இடமிமை யாமுன்

வருமாயன்

திசைமுக னருந் திசைபுவி வானுந்

திரிதர வாழுஞ்

சிவன்முதூர்

தெரிவையர் தாம்வந் தருநட மாடுந்

திருவல மேவும்

பெருமானே.

க. வேலூர்

ராஜகமலிணி 676

அதிக ராய்ப்பொரு ளீவார் நேர்ப்புடில்

ரக்ஷை காட்டிக ளீயார் கூடினும்

அகல வோட்டிகள் மாயா ருபிகள்

தன்புபோலே

அசட ராக்கிகள் மார்மே லேபடு

முலைகள் காட்டிகள் கூசா தேவிலும்

அழகு காட்டிக ளாரோ டாகினு

மன்புபோலே

சதிர தாய்த்திரி வோயா வேசிகள்

கருணை நோக்க மிலாமா பாவிகள்

தருமு பேட்சைசெய் தோடாதோடிகள்

தம்பொழுத

சரச வார்த்தையி னாலே வாதுசெய்

விரக மாக்கிவி டாமு தேவிகள்

தகைமை நீத்துன தாளே சேர்வதும்

எந்தநாளோ

மதுரை நாட்டினி லேவாழ் வாகிய

அருகர் வாக்கினி லேசார் வாகிய

வழுதி மேற்றிரு நீறே பூசிறி

மிர்ந்துகூடும்

மருவு மாற்றெதிர் வீறே டேறிட

அழகி போற்றிய மாரு ளாகிய

மகிமை யாற்சமண் வேரோ டேகெட

வென்றகோவே

675. கீல் - பூட்டுப் பொருத்துக்கள்.

676. சதிர - சாமர்த்தியம். சரசம் - நயமொழிகள்.

புதிய மாக்கனி வீழ்தே ஹுறல்கள்
 பகலி ராத்திரி யோயா ஆலைகள்
 புரள மேற்செல ஓரூர் பாயஅ ணைத்துபோதும்
 புகழி னாற்கடல் சூழ்பார் மீதினி
 லளகை போற்பல வாழ்வால் விறிய
 புலவர் போற்றிய வேலூர் மேவிய தம்பிரானே.

677

சேலால மொன்று செங்கண் வேலாலும் வென்று மைந்தர்
 சீர்வாழ்வு சிந்தை பொன்ற முதல்நாடி
 தேன்மேவு செஞ்சொ லின்சொல் தானேதி வந்த ணைந்து
 திராத துன்ப இன்ப முறுமாதர்
 கோலாக லங்கள் கண்டு மாலாகி நின்ற னன்பு
 கூராமல் மங்கி யங்க மழியாதே
 கோள்கோடி பொன்ற வென்று நாடோறு நின்றி யங்கு
 கூர்வாய்மை கொண்டி றைஞ்ச அருள்தாராய்
 மாலாலு முன்ற னங்கை யார்மாம தன்க ரும்பின்
 வாகோட ழிந்தொ டுங்க முதல்நாடி
 வாழ்வான சுந்த முந்த மாருசி வந்த டர்ந்த
 மாசூரர் குன்ற வென்றி மயிலேறி
 மேலாகு மொன்ற மைந்த மேனாடர் நின்றி ரங்க
 வேலாலெ றிந்து குன்றை மகிவோனே
 வேய்போல வுந்தி ரண்ட தோன்மாதர் வந்தி றைஞ்ச
 வேலூர்வி ளங்க வந்த பெருமானே.

எ. விரிஞ்சிபுரம்

678

ஒருவரைச் சிறுமனைச் சயனமெத் தையினில்வைத்
 தொருவரைத் தமதலைக் கடையினிற் சுழலவிட்
 தொருவரைப் பரபரப்பொடு தெருத்திரிய விட்டதனாலே
 ஒருவருக் கொருவாரசக் களமையிற் சருவவிட்
 ஓருவுபத் திரமெடுத் தறையின்மற் புரியவிட்
 ஓயிர்பிழைப் பதுகருத் தளவிலுச் சிதமெனச்
 செயுமானார்

677. சேல் ஆலம் ஒன்று செங்கண் - சேல்மீன் போலவும், நஞ்சு போலவும் உள்ள அழகிய கண்.

தருமயற் ப்ரமைதனீற் றவநெறிக் கயலெனச்
சரியையிற் கிரியையிற் றவமுமற் றெனதுகைத்
தனமவத் தினிலிறைத் தெவருமுற் றிகழ்வுறத்
திரிவேணைச்

சகலதுக் கமுமறச் சகலசற் குணம்வரத்
தரணியிற் புகழ்பெறத் தகைமைபெற் றுனதுபொற்
சரணமெப் பொழுதுநட் பொடுறினைத் திடஅருட்
டருவாயே

குருமொழித் தவமுடைப் புலவரைச் சிறையில்வைத்
தறவுமுக் கிரம்வினைத் திடுமரக் கரைமுழுக்
கொடியதுர்க் குண அவத் தரைமுதற் றுரிசறுத்
திடும்வேலா

குயில்மொழிக் கயல்விழித் துகிரிதழ்ச் சினைநுதற்
சசிமுகத் திளநகைக் கனகுமுற் றனகிரிக்
கொடியிடைப் பிடிநடைக் குறமகட் டிருவினைப்
புணர்வோனே

கருதுசட் சமயிகட் கமைவுறக் கிறியுடைப்
பறிதலைச் சமணரைக் குலமுதற் பொடிபடக்
கலகமிட் டுடலுயிர்க் கழுவினுச் சியினில்வைத்
திடுவோனே

கழுகினிற் குலையறக் கதலியிற் கனியுகக்
கழையின்முத் தழுதிரக் கயல்குதித் துலவுநற்
கனவயற் றிகழ்திருக் கரபுரத் தறுமுகப் பெருமானே.

679

குலையமயி ரோதி குவியவிழி வீறு
குருகினிசை பாடி முகமீதே

குறுவியர்வு லாவ அமுதினினி தான
குதலையுமொ ராறு படவேதான்

பலவிதவி நோத முடனுபய பாத
பரிபுரமு மாட அணைமீதே

பரிவுதரு மாசை விடமனமொ வாத
பதகலையு மாள நினைவாயே

கிணைமையை தான பரமர்தரு பால
கிசிபரிய தான குமரேசா

678. குரு - தேவ குருவாகிய பிரகற்பதி. புலவர் - தேவர்.

679. குருகு - பறவை. கிசி - மயில். கரபுரி - விரிஞ்சிபுரம்.

திருமதுரை மேவு மமணர்குல மான
திருடர்கழு வேற

வருவோனே

கனின்வடிவ மான அகலிகைபெ னுன
கமலபத மாயன்

மருகோனே

கழனிநெடு வாளை கமுகொடிய மோது
கரபுரியில் வீறு

பெருமானே.

680

நிகரில் பஞ்ச பூதமு நினையு நெஞ்சு மானியு
நெகிழ வந்து நேர்படு

மவிரோதம்

நிகழ்த ரும்பர பாகர நிரவ யம்ப ராபர
நிருப அங்கு மாரவெ

ளெனவேதம்

சகர சங்க சாகர மெனமு முங்கு வாதிகள்
சமய பஞ்ச பாதக

ரறியாத

தனிமை கண்ட தானகின் கிணிய தண்டை சூழ்வன
சரண புண்ட ரீகம

தருள்வாயே

மகர விம்ப சேகர முகர வங்க வாரிதி
மறுகி வெந்து வாய்விட

நெடுவான

வழிதி றந்து சேனையு மெதிர்ம னைந்த சூரனு
மடிய இந்தி ராதியர்

குடியேறச்

சிகர துங்க மால்வரை தகர வென்றி வேல்விடு
சிறுவ சந்தர் சேகரர்

பெருவாழ்வே

திசைதொ றும்பர பூபதி திசைமு கன்ப ராவிய
திருவி ரிஞ்சை மேவிய

பெருமானே.

681

பரவி யுனதுபொற் கரமு முகமுமுத்
தணியு முரமுமெய்ப் ப்ரபையு மருமலர்ப்
பதமும் விர்வுகுக் குடமு மயிலுமுட்

பரிவாரே

படிய மனதில்வைத் துறுதி சிவமிகுத்
தெவரு மகிழ்வுறத் தரும நெறியின் மெய்ப்
பசியில் வருமவர்க் கசன மொருபிடிப்

படையாதே

சருவி யினியநட் புறவு சொலிமுதற்
பழகு மவரெனப் பதறி யருகினிற்
சரச விதமளித் துரிய பொருள்பறித்

திடுமானார்

தமது ம்ருகமதக் களப புளகிதச்

சயில நிகர்தனத் திணையின் மகிழ்வுறத்

தழுவி யவசமுற் றுருகி மருளெனத்

திரிவேனோ

கரிய நிறமுடைக் கொடிய அசுரரைக்

கெருவ மதமொழித் துடல்கள் துணிபடக்

கழுகு பசிகெடக் கடுகி அயில்விடுத்

திடுதிரா

கமல அயனும்ச் சுதனும் வருணனக்

கினிய நமனும்க் கரிய லுறையுமெய்க்

கணனு மமரரத் தனையு நிலைபெறப்

புரிவோனே

இரையு முததியிற் கடுவை மிடறமைத்

துழுவை யதனாடுத் தரவு பணிதரித்

திலகு பெறநடிப் பவர்மு னருளுமுத்

தமவேனோ

இசையு மருமறைப் பொருள்கள் தினமுரைத்

தவனி தனிலெழிற் கரும முனிவருக்

கினிய கரபுரப் பதியி லறுமுகப்

பெருமானே

682

மருவு மஞ்சூத முரிமை வந்தி டாது

மலமி தென்று போட

அறியாது

மயல்கொ ளிந்த வாழ்வு அமையு மெந்த நாளும்

வகையில் வந்தி ராத

அடியேனும்

உருகி யன்பி னோடு உனைநி னைந்து நாளும்

உலக மென்று பேச

அறியாத

உருவ மொன்றி லாத பருவம் வந்து சேர

உபய துங்க பாத

மருள்வாயே

அரிவி ரிஞ்சர் தேட அரிய தம்பி ரானும்

அடிப ணிந்து பேசி

கடையூடே

அருளு கென்ற போது பொருளி தென்று காண

அருளு மைந்த ஆதி

குருநாதா

திரியு மும்பர் நீடு கிரி பிளந்து குரர்

செரு வடங்க வேலை

விடுவோனே

செயல மைந்த வேத தொனிமு முங்கு வீதி

திருவி ரிஞ்சை மேவு

பெருமானே.

681. சுருவி - குலாவி. உழுவை - புவி. அரவுபணி - பாம்பணி.

682. உபயம் - இரண்டு. மலம்...அறியாது - இவ்வுடல் அழுக்கு என்று உதறித்தள்ள அறியாமல்.

அ. திருவாலங்காடு

683

கனவாலங் கூர்விழி மாதர்கள் மனசாலஞ் சால்பழி காரிகள் கனபோகம் போருக மாமினை	முனைமீதே
கசிவாருங் கீறுகி ளாஹுறு வசைகாணுங் காளிம வீணிகள் களிகூரும் பேயமு தூணிடு	கசுமாலர்
மனவேலங் கிலக லாவிகள் மயமாயங் கிதவி நோதிகள் மருளாருங் காதலர் மேல்விழு	மகளிர்வில்
மதிமாடம் வானிகழ் வார்மிசை மகிழ்கூரும் பாழ்மன மாமுன மலர்பேணுந் தாளுன வேயரு	ளருளாயோ
தனதானந் தானன தானன எனவேதங் கூறுசொல் மீறளி தைதசேர்தன் பூமண மாலிகை	யணிமார்பா
தகரேறங் காரச மேவிய குசுவீரம் பாகும ராமிகு தகைசாலன் பாரடி யார்மகிழ்	பெருவாழ்வே
தினமாமன் பாபுன மேவிய தனிமானின் தோளுட னாடிய தினைமாவின் பாவுயர் தேவர்கள்	தலைவாமா
திசுழ்வேடங் காளியொ டாடிய செகதீசங் கேசந டேசுரர் திருவாலங் காடினில் வீறிய	பெருமானே.

684

புரிபுனல் காலுங் காட்டி சிசியொடு வானுஞ் சேர்த்தி புதுமன மானும் பூட்டி	யிடைபூடே
பொறிபுல னீரைந் தாக்கி கருவிகள் நாலுங் காட்டி புகல்வழி நாலைந் தாக்கி	வருகாயம்
பவவினை நூறுங் காட்டி சுவமதி தானுஞ் சூட்டி பசுபதி பாசங் காட்டி	புலமாயப்

683. கனஆலம் - கொடிய நஞ்சு. அசம் - ஆடு. காளிம வீணிகள் - கறுப்பை, களிம்பை, அழுக்கைக்கொண்ட லீணர்கள். பேய் அழுது வெறித் தன்மை தரும் உணவு.

படியிசை போவென் றோட்டி அடிமையை நீவந் தேத்தி
பரகதி தானுங் காட்டி யருள்வாயே

சிவமய ஞானங் கேட்க தவமுனி வோரும் பார்க்க
திருநட மாடுங் கூத்தர் முருகோனே

திருவளர் மார்பன் போற்ற திசைமுக னானும் போற்ற
செகமொடு வானங் காக்க மயிலேறிக்க

சுவடொடு ஞான தோற்க எழுகடல் சூதந் தாக்கி
சூதர்வடி வேலங் கோட்டு குமரேசா

சுவலையம் யாவும் போற்ற பழனியி லாலங் காட்டில்
குறமகள் பாதம் போற்று பெருமானே.

685

பொன்றாமன் றுக்கும் புதல்வரும்
நன்றாமன் றுர்க்கின் றுறுதுணை
யொன்றானென் றுட்டம் பெருகிய புழியூடே

பொங்காவெங் கூற்றம் பொதிதரு
சிங்காரஞ் சேர்த்திங் குயரிய
புன்கூடொன் றுய்க்கொண் டுறைதரு முயிர்கோல

நின்றானின் றேத்தும் படிநினை
வுந்தானும் போச்சென் றுயர்வற
நிந்தாகும் பேச்சென் பதுபட நிகழாமுன்

நெஞ்சாலஞ் சாற்பொங் கியவினை
விஞ்சாதென் பாற்சென் றகலிட
நிந்தாள்தந் தாட்கொண் டருள்தர நினைவாயே

குன்றல்வின் டாழ்க்குங் குடைகொடு
கன்றமுன் காத்துங் குவலய
முண்டார்கொண் டாட்டம் பெருகிய மருகோனே

கொந்தார்பைந் தார்த்தின் குயகுற
மிந்தாள்சிந் தாச்சிந் தையிஸ்மயல்
கொண்டெசென் றுட்கொண் டருளென மொழிவோனே

684. வழிநாலைந்து - உடலிலமைந்த ஒன்பது துளைகள். சூதம் - மாமரம்.

685. மன்று ஆக்கும் - அவையில் புகழைப் பெருக்கும். அஞ்சாலும் - ஐம்பொறிகளாலும். விந்தாழ்க்கும் - மேகத்தைத் தடுக்கும். திருஞான சம்பந்தர் தம்பதிகத்தின் பயனை இறுதியில் எடுத்துக் கூறுவர்.

அன்றலங் காட்டண் டருமுய
 நின்றடுங் கூத்தன் திருவருள்
 அங்காகும் பாட்டின் பயனினை யருள்வாழ்வே
 அன்பால்நின் தாட்கும் பிடுபவர்
 தம்பாவந் தீர்த்தம் புனியிடை
 அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல பெருமானே.

686

வடிவது நீலங் காட்டி முடிவுள காலன் கூட்டி
 வரவிடு தூதன் கோட்டி விடுபாசம்
 மகனொடு மாமன் பாட்டி முதலுற வோருங் கேட்டு
 மதிசெட மாயந் தீட்டி யுயிர்போமுன்
 படிமிசை தாளுங் காட்டி யுடலுறு நோய்பண் டேற்ற
 பழவினை பாவந் தீர்த்து னடியேனைப்
 பரிவொடு நாளுங் காத்து விரிதமி ழாலங் கூர்த்த
 பரபுகழ் பாடென் ருட்கொ டருள்வாயே
 முடிமிசை சோமன் சூட்டி வடிவுள ஆலங் காட்டில்
 முதிர்நட மாடுங் கூத்தர் புதல்வோனே
 முருகவிழ் தாருஞ் சூட்டி யொருதனி வேழங் கூட்டி
 முதல்மற மானின் சேர்க்கை மயல்கூர்வாய்
 இடியென வேகங் காட்டி நெடிதரு சூலந் தீட்டி
 யெதிர்பொரு சூரன் தாக்க வரசி
 இலகிய வேல்கொண் டார்த்து உடலிரு கூறன் ருக்கி
 யிமையவ ரேதந் தீர்த்த பெருமானே.

க. திருவோத்தூர்

687

தவர்வாட் டோமர சூலந் தரியாக் காதிய குருந்
 தணியாச் சாகர மேழுங் கிரியேழுந்
 சருகாக் காய்கதிர் வேலும் பொருகாற் சேவலு நீலந்
 தரிகூத் தாடிய மாவந் தினகாவல்
 துவர்வாய்க் கானவர் மாணுஞ் சுரநாட் டாளொரு தேனுந்
 துணையாத் தாழ்வற வாழும் பெரியோனே

துணையாய்க் காவல்செய் வாயென் றுணராப் பாவிகள் பாலுந்
தொலையாப் பாடலை யானும் புகல்வேனோ

பவமாய்த் தாணது வாகும் பணிகாய்த் தேமண நாளும்
பழமாய்ப் பார்மிசை வீழும் படிவேதம்

படியாப் பாதகர் பாயன் றியுடாப் பேதைகள் கேசம்
பறிகோப் பாளிகள் யாருங் கழுவேறச்

சிவமாய்த் தேனமு தாறுந் திருவாக் காலொளி சேர்வெண்
டிருநீற் றுலம ராடுஞ் சிறியோனே

செழுநீர்ச் சேய்நதி யாரங் கொழியாக் கோமளம் வீசுந்
திருவோத் தூர்தனில் மேவும் பெருமானே.

க௦. பாக்கம்

688

கார்க்கொத்த மேனிகடல் போற்சுற்ற மானவழி
காய்த்தொட்டொ னாதவுரு ஒருகோடி

காக்கைக்கு நாய்கழுகு பேய்க்கக்க மானவுடல்
காட்டத்தி னீளெரியி லுறவானிற்

கூர்ப்பித்த சூலனத னாற்குத்தி யாவிகொடு
போத்துக்க மானகுறை யுடையேனைக்

கூப்பிட்டு சாவருளி வாக்கிட்டு நாமமொழி
கோக்கைக்கு நூலறிவு தருவாயே

போக்கெய்த்தி டாமறவி போற்குத்தி மேவசுரர்
போய்த்திக்கெ லாமடிய வடிவேளாற்

பூச்சித்தர் தேவர்மழை போற்றார்க்க வேபொருது
போற்றிச்செய் வார்திறையை விடுவோனே

பார்க்கொற்ற நீறுபுனை வார்க்கொக்க ஞானபர
னய்ப்பத்தி கூர்மொழிகள் பகர்வாழ்வே

பார்க்கொத்தி னாலியலர் நோக்கைக்கு வேல்கொடுயர்
பாக்கத்தில் மேவவல பெருமானே.

687. தவர் - வில். காதிய - கொலைத் தொழில் புரிந்த. பாயன்றி
உடாப்பேதைகள் - பாயையன்றி வேறு உடை உடுத்தாத பேதைகளாகிய
சமணர்கள்.

688. கூப்பிட்டு சாவருளி - கூப்பிட்டு உசா அருளி - உன் அரு
கழைத்து விசாரித்து அருள் பாலித்து. இயலர் - இயற்றமிழ் வல்ல
புலவர்கள்.

689

பாற்றுக் கணங்கள் தின்று தேக்கிட் டிடுங்கு ரம்பை
 நோக்கிச் சுமந்து கொண்டு பதிதோறும்
 பார்த்துத் திரிந்து முன்று ஆக்கத்தை யுந்தி ரிந்து
 ஏக்கற்று நின்று நின்று தளராதே
 வேற்றுப் புலன் களைந்து மோட்டிப் புகழ்ந்து கொண்டு
 கிர்த்தித்து நிற்ப தங்க ளடியேனும்
 வேட்டுக் கலந்தி ருந்து ஈட்டைக் கடந்து நின்ற
 வீட்டிற் புகுந்தி ருந்து மகிழ்வேனோ
 மாற்றற்ற பொன்று லங்கு வாட்சக்கி ரந்தெ ரிந்து
 வாய்ப்புற்ற மைந்த சங்கு தடிசாப
 மாற்பொற்க லந்து லங்க நாட்டச்சு தன்ப ணிந்து
 வார்க்கைத்த லங்க ளென்று திரைமோதும்
 பாற்சொற்ற டம்பு குந்து வேற்கட்சி னம்பொ ருந்து
 பாய்க்குட் டுயின்ற வன்றன் மருகோனே
 பாக்குக் கரும்பை கெண்டை தாக்கித் தடம் படிந்த
 பாக்கத் தமர்ந்தி ருந்த பெருமானே.

கக. திருவேற்காடு

690

ஆலம்போ லெழுநீல மேலங்காய் வரிகோல
 மாளம்போர் செயுமாய விழியாலே
 ஆரம்பால் தொடைசால ஆலுங்கோ புரவார
 ஆடம்பார் குவிநேய முகையாலே
 சாலந்தாழ் வுறுமால ஏலங்கோர் பிடியாய
 வேளங்கார் துடிநீப இடையாலே
 சாரஞ்சார் விலனாய நேகங்கா யமன்மீறு
 காலந்தா னொழிவேது உரையாயோ
 பாலம்பால் மணநாறு காலங்கே யிறிலாத
 மாதம்பா தருசேய வயலூரா

689. ஈடு - வருத்தம். தடி - தண்டம். சாபம் - வில். பால் சொற்
 றடம் - பாற்கடல்.

690. பாலம்பால் மணநாறுங் காலம் - பால் - பூமியின் இடமெல்
 லாம், அம்பால் - கடல் நீரால், மணம் - சேர்க்கை, நாறுகால் - தோன்றுங்
 காலத்து. அஃதாவது உலகமெல்லாம் நீரில் மூழ்கும் ஊழிக்காலம்.

பாடம்பார் திரிகுல நீடந்தா கரவீர	
பாசந்தா திருமாவின்	மருகோனே
வேலம்பார் குறமாது மேனும்பார் தருமாதும்	
வீறங்கே யிருபாலு	முறவீறு
வேதந்தா வபிராம நாதந்தா வருன்பாவு	
வேலங்கா ஓறைசே	பெருமானே.

691

கார்ச்சார்குழ லார்விழி யாரயி	
லார்ப்பால்மொழி யாரிடை நூலெழு	
வார்ச்சாரிள நீர்முலை மாதர்கள்	மயலாலே
காழ்க்காதல தாமன மேயிக	
வார்க்காமுக னுயுறு சாதக	
மாப்பாதக னுமடி யேனைநி	னருளாலே
பார்ப்பாயலை யோவடி யாரொடு	
சேர்ப்பாயலை யோவுன தாரருள்	
கூர்ப்பாயலை யோவுமை யாள்தரு	குமரேசா
பார்ப்பாவலை ரோதுசொ லால்முது	
நீர்ப்பாரினில் மீறிய கிரரை	
யார்ப்பாயுன தாமரு ளாலொர்சொ	லருள்வாயே
வார்ப்பேரரு ளேபொழி காரண	
தேர்ப்பாவச காரண மாமத	
ஏற்பாடிக ளேயழி வேயுற	அறைகோப
வாக்காசிவ மாமத மேயிக	
ஹக்காதிப யோகம தேயுறு	
மாத்தாசிவ பாலகு காவடி	யார்கள்வாழ்வே
வேற்காடவல் வேடர்கள் மாமக	
ளார்க்கார்வநன் மாமகி னுதிரு	
வேற்காடுறை வேதபு ரீசுரர்	தருசேயே
வேட்டார்மக வான்மக ளானவ	
ளேட்டார்திரு மாமன வார்பொனி	
குட்டார்பெரு வாழ்வென வேவரு	பெருமானே.

691. ஆர்ப்பேரருள் - ஈடிய பேரருள். பாவ சகாரணம் ஆம்மத ஏற்பாடிகள் - பாவத்திற்குத் துணைக் காரணமாகிய சமண மதத்தைப் பரப்பி வந்தவர்கள்.

கஉ. வடதிருமுல்லைவாயில்

692

அணிசெவ்வி யார்திரை சூழ்புவி தனநிவ்வி யேகரை யேறிட அறிவில்லி யாமடி யேனிட	ரதுதிர
அருள்வல்லை யோநெடு நாளின மிருளில்லி லேயிடு மோவுன தருளில்லை யோஇன மானவை	யறியேனே
குணவில்ல தாமக மேரினை யணிசெவ்வி யாயரு ணசை குருவல்ல மாதவ மேபெறு	குணசாத
குடிவில்ல மேதரு நாளெது மொழிநல்ல யோகவ ரேபணி குணவல்ல வாசிவ னேசிவ	குருநாதா
பணிகொள்ளி மாகண பூதமொ டமர்கள்ளி கானக நாடக பரமெல்லி யார்பர மேஃச்வரி	தருகோவே
படரல்லி மாமலர் பாணம துடைவில்லி மாமத னாரனை பரிசெவ்வி யார்மரு காசுர	முருகேசா
மணமொல்லை யாகி நகாகன தனவல்லி மோகன மோடமர் மகிழ்தில்லை மாநட மாடின	ரருள்பாலா
மருமல்லி மாவன நீடிய பொழில்மெல்லி காவன மாடமை வடமுல்லை வாழியின் மேவிய	பெருமானே.

693

சோதி மாமதி போல்முக முங்கிளர் மேரு லாவிய மாமுலை யுங்கொடு தூர வேவரு மாடவர் தங்கள்மு	னெதிராயே
சோலி பேசிமு னுளிலி னாங்கிய மாதர் போலிரு தோளில்லி முத்தொரு சூதி னுல்வர வேமனை கொண்டவ	ருடன்மேவி

மோதி யேகனி வாயத ரந்தரு

நாளி லேபொருள் சூறைகள் கொண்டுபின்

மோன மாயவ மேசில சண்டைக

ஞடனேகி

மோச மேதரு தோதக வம்பியர்

மீதி லேமய லாகிம னந்தளர்

மோட னுகிய பாதக னுங்கதி

பெறுவேனோ

ஆதி யேயெனும் வானவர் தம்பகை

யான சூரனை மோதிய ரும்பொடி

யாக வேமயி லேறிமு னிந்திடு

நெடுவேலா

ஆயர் வாழ்பதி தோறுமு கந்தர

லேறி யேயுறி மீதனை யுங்கள்

வாக வேகொடு போதது கர்ந்தவன்

மருகோனே

வாதி னுல்வரு காளியை வென்றிடு

மாதி நாயகர் வீறுத யங்குகை

வாரி ராசனு மேபணி யுந்திரு

நடபாதர்

வாச மாமல ரோனெடு செந்திரு

மார்பில் விறிய மாயவ னும்பணி

மாசி லாமணி யீசர்ம கிழந்தருள்

பெருமாளே.

694

மின்னிடைக லாப தொங்கலொ

டன்னமயில் நாண விஞ்சிய

மெல்லியர்கு ழாமி சைந்தொரு

தெருமீதே

மெள்ளவுமு லாவி யிங்கித

சொல்குயில்கு லாவி நண்பொடு

வில்லியல்பு ஞர கண்களை

தொடுமோக

கன்னியர்கள் போலி தம்பெறு

மின்னணிக லார கொங்கையர்

கண்ணியில்வி ழாம லன்பொடு

பதஞான

கண்ணியிலு ளாக சுந்தர

பொன்னியல்ப தார முங்கொடு

கண்ணுறுவ ராம லின்பமொ

டெனையாள்வாய்

சென்னியிலு டாடி எம்பிறை

வன்னியும் ராவு கொன்றையர்

செம்மணிசு லாவு மெந்தையர்

குருநாதா

693. தோதகம் - வஞ்சனை. அனை - வெண்ணெய். நடபாதர் - நடனபாதர். கை-அலைகள் எனலும் கை.

694. கல்லாரம் - செங்கழுநீர் மலை. பதாரம் - பதாரவிக்ந்தம்,

செம்முகதி ராவ ணந்தலை

விண்ணுறவில் வாளி யுந்தொடு

தெய்விகபொ னாழி வண்கையன்

மருகோனே

துன்னியெதிர் சூர் மங்கிட

சண்முகம தாகி வன்கிரி

துள்ளிடவெ லாயு தந்தனை

விடுவோனே

சொல்லுமுனி வோர் தவம்புரி

முல்லைவட வாயில் வந்தருள்

துல்யபர ஞான வும்பர்கள்

பெருமானே.

கநு. திருவலிதாயம்

695

மருமல்லி யார்குழலின்

மருளுள்ளி நாயடிய

இருநல்ல வாகுமுன

இனவல்ல மானமன

கருநெல்லி மேனியரி

கனவள்ளி யார்கணவ

திருவல்லி தாயமதி

திகழ்வல்ல மாதவர்கள்

மடமாதர்

னையாமல்

தடிபேண

தருளாயோ

மருகோனே

முருகேசா

லுறைவோனே

பெருமானே.

கசு. திருமயிலை

696

அமரு மமரரினி லதிக னயனுமரி

யவரும் வெருவவரு

அதனை யதகரண விதன பரிபுரண

மமைய னவர்க்ரண

நிமிர வருள்சரண நிபிட மதெனவுன

நிமிர சமிரமய

நிமிட மதனி லுண வலசி வசுதவர

நினது பதவிதர

மதிகாளம்

அகிலேச

நியமாய

வருவாயே

696. அதிகாளம் - கொடிய நஞ்சு. நிபிடம் - நெருக்கம். உன நிமிர - உன்னை நினைக்குமளவில். சமிரமயம் - வாயுவேகம். பாற்கடலில் நஞ்சு தோன்றியபோது யாவரும் அஞ்சி முறையிடச் சிவபெருமான் அதனை யுண்ட வரலாறு கூறப்படுகின்றது.

சமர சமரசுர அசுர விதரபர

சரத விரதாயில்

விடுவோனோ

தகுந்த தகுந்ததிரு திகுந்த திகுந்ததிரு

தரர ரரரரி

தகுந்தாத

எமர நடனவித மயிலின் முதுகில்வரு

மிமைய மகள்குமர

எமதீச

இயலி னீயல்மயிலை நகரி லினிதுறையு

மெமது பரகுரவ

பெருமானே.

குருளி

697

அயிலொத் தெழுமிரு

அமுதொத் திடுமரு

விழியாலே

மொழியாலே

சயிலத் தெழுதுணை

தடையுற் றடியனு

முலையாலே

மடிவேனோ

கயிலைப் பதியரன்

கடலக் கரைதிரை

முருகோனே

யருகேகுழ்

மயிலைப் பதிதனி

மகிமைக் கடியவர்

ழுறைவோனே

பெருமானே.

698

அறமி லாவதி பாதக வஞ்சத்

அடிய னேன்மெலி வாகிம னஞ்சற்

தொழிலாலே

நீளையாதே

திறல்கு லாவிய சேவடி வந்தித்

தினமு மேயிக வாழ்வுறு மின்பைத்

தருள்கூடத்

தருவாயே

விறல்நி சாசரர் சேனைக ளஞ்சப்

விமல மாதபி ராமித ருஞ்செய்ப்

பொருமவேலா

புதல்வோனே

மறவர் வானுதல் வேடைகொ ளும்பொற்

மயிலை மாநகர் மேவிய கந்தப்

புயவீரா

பெருமானே.

699

இகல வருதிரை பெருகிய சலநிதி

நிலவு முலகினி லிகமுறு பிறவியி

னினிமை பெறவரு மிடருறு மிருவினை

யதுதீர

இசையு முனதிரு பதமலர் தனைமன

மிசைய நினைகிலி யிதமுற வுனதரு

னிவர வருகிலி அயர்கிலி தொழுகிலி

உமைபாகர்

மகிழு மகவென அறைகிலி நிறைகிலி
 மடமை குறைகிலி மதியுணர் வறிகிலி
 வசன மறவுறு மவுனமொ டுறைகிலி மடமாதர்
 மயம தடரிட இடருறு மடியனு
 மினிமை தருமுன தடியவ ருடனுற
 மருவ அருள்தரு கிருபையின் மலிகுவ தொருநாளே
 சிகர தனகிரி குறமக ளினிதுற
 சிலத நலமுறு சிலபல வசனமு
 திறைய அறைபயி லறுமுக நிறைதரு மருணீத
 சிரண புரணவி தரணவி சிரவண்
 சரணு சரவண பவகுக சயனொளி
 திரவ பரவதி சிரமறை முடிவுறு பொருணீத
 அகர உகரதி மகரதி சிகரதி
 யகர அருளதி தெருளதி வலவல
 அரண முரணுறு மகரர்கள் கெடஅயில் விடுவோனே
 அழகு மிலகிய புலமையு மகிமையும்
 வளமு முறைதிரு மயிலையி லநுதின
 மமரு மரகர சிவசுத அடியவர் பெருமானே.

700

இணையதில தாமி ரண்டு கயல்களென வேபு ரண்டு
 இருகுழையின் மீத டர்ந்து அமராடி
 இலகுசிலை வேள்து ரந்த கணையதிலு மேசி ரந்த
 இருநயனர் வாரி ணங்கு மதிபாரப்
 பணைமுலையின் மீத ணிந்த தரளமணி யார்து லங்கு
 பருவரதி போல வந்த விலைமானார்
 பயிலுநடை யாலு முன்று அவர்களிட மோக மென்ற
 படுகுழியி லேம யங்கி விழலாமோ
 கணகணென வீர தன்டை சரணமதி லேவி ளங்க
 கலபமயில் மேலு கந்த குமரேசர்
 கறுவிவரு சூர னங்க மிருபிளவ தாக விண்டு
 கதறிவிழ வேலெ றிந்த முருகோனே
 மணிமகுட வேணி கொன்றை அறுகுமதி யாற ணிந்த
 மலையவி னுய கன்றன் ஒருபாக

699. இகம் - இம்மை. சிலதன் - தோழன். சிரணபுரண - சிர்
 அண புரண - பெருமை செறிந்த சிறைவே.

மலையரையன் மாது தந்த சிறுவனென வேவ ளர்ந்து
மயிலைநகர் வாழ வந்த பெருமானே.

701

கடிய வேக மாருத விரத சூத ராபாதர்
கலக மேசெய் பாழ்முடர் வினைவேடர்
கபட வீன ராகாத இயல்பு நாடி யேநீடு
கனவி கார மேபேசி நெறிபேணுக்

கொடிய நேது மோரரது விரக சால மேமூடு
குடிலின் மேவி யேநாளு மடியாதே
குலவு தோகை மீதாறு முகமும் வேலு மீராறு
குவளை வாகும் நேர்காண வருவாயே

படியி னோடு மாமேரு அதிர வீசி யேசேட
பணமு மாட வேநீடு வரைசாடிப்
பரவை யாழி நீர்மோத நிருதர் மாள வானாடு
பதிய தாக வேலேவு மயில்வீரா

வடிவு லாவி யாகாச மிளிர் ப லாவி னீள்சோலை
வனச வாவி பூவோடை வயலோடே
மணிசெய் மாட மாமேடை சிகர மோடு வாகான
மயிலை மேவி வாழ்ந்தேவர் பெருமானே.

702

களபமணி யார முற்ற வனசமுலை மீது கொற்ற
கலகமத வேள்தொ டுத்த கணையாலுங்
கனிமொழிமி னார்கள் முற்று மிசைவசைகள் பேச வுற்ற
கனலெனவு லாவு வட்ட மதியாலும்

வளமையணி நீடு புட்ப சயன அணை மீது ருக்கி
வனிதைமடல் நாடி நித்த நவியாதே
வரியளியு லாவு துற்ற இருபுயம ளாவி வெற்றி
மலரணையில் நிய ணைக்க வரவேணும்

துளபமணி மார்ப சக்ர தரனரிமு ராரி சர்ப்ப
துயிலதர னுத ரித்த மருகோனே
சுருதிமறை வேள்வி மிக்க மயிலைநகர் மேவு முகர்
துரகதக லாப பச்சை மயில்வீரா

701. ஆபாதர் - சீழானோர். விரகசாலம் - ஆசைக்கூட்டம்.

702. வனசமுலை - தாமரை யரும்புபோன்ற கொங்கை. மடல்நாடி-
மடலேற விரும்பி.

அளகைவணி கோர்கு லத்தில் வனிதையுயிர் மீளழைப்ப
 அருள் பரவு பாடல் சொற்ற குமரேசா
 அருவரையை நீறெழுப்பி நிருதர்தமை வேரறுத்து
 அமரர்பதி வாழவைத்த பெருமானே.

703

திரைவார் கடல்குழ்புவி தனிலே யுலகோரொடு
 திரிவே னுனையோதுதல் திகழாமே
 தினநா ளுமுனேதுதி மனதா ரபினேசிவ
 சுதனே திரிதேவர்கள் தலைவாமால்
 வரைமா துமையாள்தரு மணியே குகனேயென
 அறையா வடியேனுமு னடியாராய்
 வழிபா டுறுவாரொடு அருளா தரமாயிடு
 மகநா ளுளதோசொல அருள்வாயே
 இறைவா ரணதேவனு மிமையோ ரவரேவரு
 மிழிவா கிமுனேயிய லிலராகி
 இருளா மனதேயுற அசுரே சர்க்களேமிக
 இடரே செயவேயவ ிடர்தீர
 மறமா வயிலேகொடு வுடலே யிருகூறெழு
 மதமா மிகுஞரனை மடிவாக
 வதையே செயுமாவலி யுடையா யழகாகிய
 மயிலா புரிமேவிய பெருமானே.

704

நிரைதரு மணியணி யார்ந்த பூரித
 ம்ருகமத களபகில் சாந்து சேரிய
 இளமுலை யுரமிசை தோய்ந்து மாமல ரணமீதே
 நெகிழ்தர அரைதுகில் வீழ்ந்து மாமதி
 முகம்வெயர் வெழுவிழி பாய்ந்து வார்குழை
 யொடுபொர இருகர மேந்து நீள்வளை யொலிகூர
 விரைமலர் செறிசூழல் சாய்ந்து நூபுர
 மிசைதர இலவிதழ் மோந்து வாயமு
 தியல்பொடு பருகிய வாஞ்சை யேதக வியனாடும்
 வினையனை யிருவினை யிண்டு மாழ்கட
 லிடர்படு சுழியிடை தாழ்ந்து போமதி
 யிருகதி பெறஅருள் சேர்ந்து வாழ்வது மொருநாளே

703. இறைவாரண தேவன் - இந்திரன். முனே - முன்னதாக ;
 பிணே - பின்னே. மகநாள் - மகா நாள் - சிறப்பு நாள்.

பரையபி நவைசுவை சாம்ப வியுமை
 யசிலமு மருளரு ளேய்ந்த கோமனி
 பயிரவி திரிபுரை யாய்ந்த நூல்மறை சதகோடி
 பகவதி யிருசுட ரேந்து காரணி
 மலைமகள் கவுரிவி தார்ந்த மோகினி
 படர்ச்சடை யவனிட நீங்கு ருதவள் தருகோவே
 குரைகடல் மறுகிட மூண்ட சூரர்க
 ளானிகெட நெடுவரை சாய்ந்து தூளெழு
 முடுகிய மயில்மிசை யூர்ந்து வேல்விடு முருகோனே
 குலநறை மலரளி சூழ்ந்து லாவிய
 மயிலையி லுறைதரு சேந்த சேவக
 குகசர வணபவ வாய்ந்த தேவர்கள் பெருமானே.

705

வருமயி லொத்தவ ரீவார் மாமுக
 மதியென வைத்தவர் தாவா காமிகள்
 வரிசையின் முற்றிய வாகா ராமியல் மடமாதர்
 மயலினி லுற்றவர் மோகா வாரிதி
 யதனிடையு டுக்கவ ராளாய் நீணிதி
 தருவிய லுத்தர்கள் மாடா மாமதி மிகமுழுகி
 தருபர வுத்தம வேளே சேருறை
 அறுமுக நற்றவ லீலா கூருடை
 அயிலுறை கைத்தல சீலா பூரண பரயோக
 சரவண வெற்றிவி நோதா மாமணி
 தருமர வைக்கடி நீதா வாமணி
 மயிலுறை வித்தவு னாதா ராமணி பெறுவேனோ
 திரிரிரி தித்திதி திதி திதிதி
 தொகுதொகு தொத்தொகு தோதோ தோதிரு
 திமிதிமி தித்திமி ஜேஜே திதிமி தொதித்தோ
 தெனவரி மத்தள மீதார் தேமுழ
 திடுவென மிக்கியல் வேதா வேதொழு
 திருநட மிட்டவர் காதே முடிய குருபோதம்

704. அபிநவை - பிரிவுபடாதவள். விதார்ந்த மோகினி - விதம் பல கொண்ட உருவினளான அழகி. விது ஆர்ந்த மோகினி - சந்திரனது தன்மையைக் கொண்ட அழகி.

705. தாவா நாமிகள் - பேராசைக்காரிகள்.

உரைசெயு முத்தம வீரா நாரணி

உமையவ ஞத்தர பூர்வா காரணி

உறுசக ரட்சணி நீரா வாரணி

தருசேயே

உயர்வர முற்றிய கோவே யாரண

மறைமுடி வித்தக தேவே காரண

ஒருமயி லைப்பதி வாழ்வே தேவர்கள்

பெருமானே.

கரு. திருவான்மியூர்

706

குசமாகி யாருமலை மரைமாநு னூலினிடை

குடிலான ஆல்வயிறு

குழையூடே

குறிபோகு மீனவிழி மதிமாமு காருமலர்

குழல்கார தானகுண

மீலிமாதர்

புசவாசை யால்மனது உணநாடி டாதபடி

புலையேனு லாவிமிகு

புணர்வாகிப்

புகழான பூமியிசை மடிவா யிருதவகை

பொலிவான பாதமல

ரஞர்வாயே

நிசநார னுதிதிரு மருகாவு லாசமிகு

நிகழ்போத மானபர

முருகோனே

நிதிஞான போதமர னிருகாதி லேயுதவு

நிபுண நி சாசரர்கள்

குலகாலா

திசைமாமு காழியாரி மகவான்மு னோர்கள்பணி

சிவநாத ராலமயில்

அமுதேசர்

திகழ்பால மாகமுற மணிமாளி மாடமுயர்

திருவான்மி யூர்மருவு

பெருமானே.

கக. திருவொற்றியூர்

707

கரியமுகில் போலு மிருளளக பார

கயல்பொருத வேலின்

விழிமாதர்

கலவிகளில் மூழ்கி ம்ருகமத பமர

களபமுலை தோய

அணையூடே

708. மரைமாநுண் நூலிடை - தாமரையின் அழகிய நுண்ணிய நூல் போன்ற இடை. புச ஆசை - தோகை அணைய விரும்பும் ஆசை.

விரகமது வான மதனகலை யோது

வெறியனென நாளு

முலகோர்கள்

விதரணம தான வகைதகைகள் கூறி

விடுவதன்முன் ஞான

அருள்தாராய்

அரிபிரமர் தேவர் முனிவர்சிவ யோகர்

அவர்கள்புகழோத

புவிமீதே

அதிகநட ராசர் பரவுகுரு ராச

அமரர்குல தேச

குமரேசா

சிரகர கபாலர் அரிவையொரு பாகர்

திகழ் கனக மேனி

யுடையாளர்

திருவளரு மாத புரியதனில் மேவு

செயமுருக தேவர்

பெருமானே.

708

சொருப்பிர காசவிச வருப்பிர மாகநிச

சுகவிப்பிர தேசரச

சுபமாயா

துலியப்பிர காசமத சொலியற்றர சாசவித

தொகைவிக்கரம மாதர்வயி

றிடையூறு

கருவிற்றிர வாதபடி யுருவிற்றிர மோத அடி

கனையெத்திடி ராகவகை

யதின்மீறிக்

கருணைப்பிர காசவுன தருளுற்றிட ஆசில்சிவ

கதிபெற்றிட ரானவையை

யொழிவேனோ

குருகுக்குட வாரகொடி செருவுக்கிர ஆதபயில்

பிடுகைத்தல ஆதியரி

மருகோனே

குமரப்பிர தாபகுச சிவசுப்பிர மாமணிய

குணமுட்டர வாவசுரர்

குலகாலா

திருவொற்றியு ருமருவு நகரொற்றியுர் வாரிதிரை

யருகுற்றிடு மாதிரிவ

னருள்பாலா

திகழுற்றிடு யோகதவ மிகுமுக்கிய மாதவர்க

ளிதயத்திட மேமருவு

பெருமானே.

707. விதரணம் - திறம். கனகமேனி உடையாளர் - பொன்வண்ண மேனியர்.

708. விப்பிரதேச - பிராமண ஒளிகொண்டவனே. ரசாசவித - இன்பங்கூடிய. குருகுக்குடம் - நிறமுள்ள கோழி. ஆதபயில் - ஆதப அயில் - ஒளிவாய்ந்த வேள்.

கள. கோசைநகர்

709

ஆதவித பாரமுலை மாதரிடை நூல்வயிறு தாவினையெ னுமதன	கலைநீனை
யாவும்வினை வானகுழி யானதிரி கோணமதி லாசைமிக வாயடிய	னையாமல்
நாதசத கோடிமறை யோலமிடு நூபுரமு னுபத மாமலரை	நலமாக
நானநுதி னுதினமு மேறினைய வேகிருபை நாடியரு ளேயருள	வருவாயே
சேதமதி யாடரவு வேரறுகு மாஇறகு சேதல மாசடில	பரமேசர்
சீர்மைபெற வேயுதவு கூர்மைதரு வேலசிவ சேறிவரு மாவசுரர்	குலகாலா
கோதைகுற மாதுகுண தேவமட மாதுமிரு பாலுமுற வீறிவரு	குமரேசா
கோசைநகர் வாழவரு மிசடியர் நேசசரு வேசமுரு காவமரர்	பெருமானே.

க.அ. பெருங்குடி

710

தலங்களில் வருங்கன இலங்கொடு மடந்தையர் தழைந்தவு தரந்திகழ்	தசமாதஞ்
சமைந்தனர் பிறந்தனர் கிடந்தன ரிருந்தனர் தவழ்ந்தனர் நடந்தனர்	சிலகாலந்
துலங்கு நலபெண்களை முயங்கினர் மயங்கினர் தொடுந்தொழி லுடன்தம	க்ரகபாரஞ்
சுமந்தன ரமைந்தனர் குறைந்தன ரிறந்தனர் சுடும்பினை யெனும்பவ	மொழியேனோ

709. ஆதவிதம் - விருப்பந்தரும் தன்மை. மாஇறகு - ஈறம் உள்ள கொக்கின் இறகு.

710. இலங்கையில் இலங்கிய இலங்கனாள் இலங்கு அருளில் எங்கனும் இலங்கென முறையோதி இடுங்கனங் குரங்கு - இலங்கையின் கண்ணமைந்த வீடுகளுள் விளங்குகின்ற அருளில்லாத இடங்கள் தோறும் நீ சென்று பற்றுக வென்று கட்டடையிட்டு நெருப்பையிட்ட அனுமன்.

இலங்கையி லிலங்கிய இலங்களு ளீலங்கரு

ளிலெங்கனு மிலங்கென

முறையோதி

இடுங்கனல் குரங்கொடு நெடுங்கடல் நடுங்கிட

எழுந்தருள் முகுந்தனன்

மருகோனே

பெலங்கொடு விலங்கனு நலங்கஅ யில்கொண்டெறி

ப்ரசண்டக ரதண்டமிழ்

வயலூரா

பெரும்பொழில் கரும்புக ளரம்பைகள் நிரம்பிய

பெருங்குடி மருங்குற

பெருமாளே.

கக. மாடம்பாக்கம்

711

தோடு றுங்குழை யாலே கோல்வளை

குடு செங்கைக ளாலே யாழ்தரு

கித மென்குர லாலே தாமணி

நகையாலே

தாம மென்குழ லாலே யூறிய

தேனி லங்கித றாலே யாலவி

லோச னங்களி னாலே சோபித

அழகாலே

பாட கம்புனை தாளா லேமிக

வீசு தண்பனி நீரா லேவளர்

பாரகொங்கைக ளாலே கோவிய

விலைமாதர்

பாவ கங்களி னாலே யான்மயல்

மூழ்கி நின்றய ராதே நூபுர

பாத பங்கய மீதே யாள்வது

கருதாயோ

நாட ருஞ்சுடர் தானு வோதுசி

வாக மங்களி னானு பேதவ

நாத தந்த்ரக லாமா போதக

வடிவாகி

நால்வி தந்தரு வேதா வேதமு

நாடி நின்றதொர் மாயா தீதம

னோல யந்தரு நாதா ஆறிரு

புயவேனே

வாட யங்கிய வேலா லேபொரு

சூர்த டிந்தருள் விரா மாமயி

லேறு கந்தவி தோதா கூறென

அரனார்முன்

711. தாமமென்குழல் - மணப்புகை யூட்டப்பெற்ற மெல்லிய கூந்தல். ஆலவிலாசனம் - நஞ்சுபொன்ற கண்கள். பாவகம் - வஞ்சக ஈடிப்பு.

வாச கம்பிற வாத்தோர் ஞானசு-
கோத யம்புகல் வாசா தேசிக
மாடை யம்பதி வாழ்வே தேவர்கள்

பெருமானே.

712

வினைய றுக்கவு முலை மறைக்கவு
மணந்துன் றஞ்செ முந்தார்
புனைமு கிற்குமல் தனைய விழக்கவும்
விடங்கஞ் சஞ்ச ரஞ்சேர்
விழிவெ ருட்டவு மொழிபு ரட்டவு
நிணந்துன் றஞ்ச லம்பா

யுதிரந் ருடனே

வெளியி னிற்கவும் வலிய முட்டரை
யெதிர் ந்தும் பிந்தொ டர்ந்தே
யிலைசு ணப்பொடி பிளவெ டுத்திடை
திரும்பும் பண்ப ரன்றே
யெனவு ரைத்தவர் தமைவ ரப்பணி
யுடன்கொண் டன்பு டன்போய்

சயனபா யலின்மேல்

கலைநெ கிழக்கவு மயல்வி னைக்கவு
நயங்கொண் டங்கி ருந்தே
குணுகி யிட்டுள பொருள்ப றித்தற
முனிந்தங் கொன்று கண்டே
கலக மிட்டவ ரகல டித்தபின்
வரும்பங் கங்கு ணங்கோர்

புதியபே ருடனே

கதைகள் செப்பவும் வசை மர்த்திகள்
குணங்கண் டுந்து ளங்கா
மனித னிற்சிறு பொழுது முற்றுற
நினைந்துங் கண்டு கந்தே
கடிம லர்ப்பத மனுகு தற்கறி
விலன்பொங் கும்பெ ரும்பா

தகனையா ஞாவையோ

சிலைத னைக்கொடு மிகஅ டித்திட
மனந்தந் தந்த ணந்தா
மரைமலர்ப்பிர மனை ந டுத்தலை
யாரிந்துங் கொண்டிரந்தே
திரீபு ரத்தெரி புகந கைத்தருள்
சிவன்பங் கங்கி ருந்தா

எருளுமா முருகா

712. குணுகியிட்டு - கொஞ்சிப்பேசி. வரும்பங்கு அங்கு உணங்க -
வந்த பங்குப் பொருள் அங்குச் சுருங்க.

செருவி டத்தல கைகள் தெனத்தென
 தெனந்தெந் தெந்தெனந்தா
 என இ டக்கைகள் மணிக ணப்பறை
 டிகுண்டிங் குண்டி குண்டா
 டிகு கு டிங்கு கு டிகு கு டிங்கு
 டிகுண்டிங் குண்டி குண்ட

யென இரா வணனீள்

மலையெ னத்திகழ் முடிகள் பத்தையு
 மிரண்டஞ் சொன்ப தொன்றேய்
 பண்பு யத்தையு மொருவ கைப்பட
 வெகுண்டம் பொன்றெ றிந்தோன்
 மதலை மைத்துன அசுர ரைக்குடல்
 திறந்தங் கம்பி ளந்தே

மயிலின்மேல் வருவாய்

வயல்க ளிற்கய லினமி குத்தெழு
 வரம்பின் கண்பு ரண்டே

பெருக யற்கொடு சொரியு நித்தில
 நிறைந்தெங் குஞ்சி றந்தே
 வரிசை பெற்றுயர் தமனி யப்பதி
 யிடங்கொண் டின்பு றுஞ்சீர்

இனைய நாயகனே

உ௦. கோடைநகர்

713

ஆதிமுத னுளி லென்றன் தாயுடலி லேயி ருந்து

ஆகமல மாகி நின்று

புவிமீதில்

ஆசையுட னேயி றந்து நேசமுட னேவ ளர்ந்து

ஆளமுக னாகி நின்று

வினையாடிப்

பூதல மெலாம லைந்து மாதருட னேக லந்து

பூமிதனில் வேணு மென்று

பொருள்தேடிப்

போகமதி லேயு முன்று பாழ்நரகெய் தாம லுன்றன்

பூவடிகள் சேர அன்பு

தருவாயே

சீதைகொடு போகு மந்த ராவணனை மாள வென்ற

தீரனரி நார ணன்றன்

மருகோனே

தேவர்முனி வோர்கள் கொண்டல் மாலரீபிர் மாவு நின்று

தேட அரி தான வன்றன்

முருகோனே

718. கொண்டல்மால் - மேகவண்ணாகிய திருமால். கோதை - பார்வதி.

கோதைமலை வாழு சின்ற நாதரிட பாக தின்ற

கோமளிய நாதி தந்த

குமரேசா

கூடிவரு சூரர் தங்கள் மார்பையிரு கூறு கண்ட

கோடைநகர் வாழ வந்த

பெருமானே.

714

சாலநெடு நாள் மடந்தை காயமதி லேய லிந்து

சாமளவ தாக வந்து

புவிமீதே

சாதகமு மான பின்பு சீறியழு தேசி டந்து

தாரணியி லேத வழந்து

வினையாடிப்

பாலனென வேமொ ழிந்து பாகுமொழி மாதர் தங்கள்

பாரதன மீத னைந்து

பொருள்தேடிப்

பார்மிசையி லேயு முன்று பாழ்நரகெய் தாம லொன்று

பாதமலர் சேர அன்பு

தருவாயே

ஆலமமு தாக வுண்ட ஆறுசடை நாதர் திங்கள்

ஆடரவு பூணர் தந்த

முருகோனே

ஆனைமடு வாயி லன்று மூலமென வேல மென்ற

ஆதிமுதல் நார ணன்றன்

மருகோனே

கோலமலர் வரவி யெங்கு மேவுபுனம் வாழ்ம டந்தை

கோவையழு தூற லுண்ட

குமரேசா

கூடிவரு சூர டங்க மாளவடி வேலெ றிந்த

கோடைநகர் வாழ வந்த

பெருமானே.

715

ஏரு னாலே நீரூய் மாயா

வேளே வாசக்

கணையாலே

ஏயா வேயா மாயா வேயா

லாமே மோசைத்

தொனையாலே

மாரு பூரு யீரூய் மாலாய்

வாடா மாணக்

கழியாதே

வாராய் பாராய் சேரா யானால்

வாடா நீபத்

தொடைதாராய்

714. சாதகம் - பிறப்பு ஆறுசடை நாதர் - கங்கையாற்றைச் சடையிற் குடியுள்ள தலைவர். ஓலம் என்ற - தஞ்சம் என்ற.

715. மாலாய் வாடாமாணை - உன்மேல் மயக்கமாய் அந்நினைவு நீங்குதல் இல்லாத மான்போன்ற இந்தப் பெண்ணை,

சேரு வீரு ஈரேழ் பார்சூழ்

சீரார் தோகைக்

குமரேசா

தேவா சாவா மூவா நாதா

தீரா கோடைப்

பதியோனே

வேறாய் மாறா யாறா மாகூர்

வேர்போய் விழப்

பொருதோனே

வேதா போதா வேணா பாலா

வீரா வீரப்

பெருமானே.

716

ஞால மெங்கும் வளைத்த ரற்று

நாளும் வஞ்சி யருற்று ரைக்கும்

கடலாலே

வசையாலே

ஆல முந்து மதித்த ழற்கும்

ஆறி ரண்டு புயத்த ணைக்க

அழியாதே

வருவாயே

கோல மொன்று குறத்தி யைத்த

கோடை யம்பதி யுற்று நிற்கு

மூவுமார்பா

மயில்வீரா

கால னஞ்ச வரைத்தொ ணைத்த

கால்வி லங்கு களைத்த றித்த

முதல்வானோர்

பெருமானே.

717

தோடப் பாமற் றேய்தப் பாணிச்

சூழ்துற் றூர்துற்

றமுனாருந்

தூரப் போகக் கோரப் பரச்ச்

சூலப் பாசச்

சமனாரும்

பாடைக் கூடத் தீயிற் றேறிப்

பாழ்பட் டேபட்

டழியாதே

பாசத் தேனைத் தேசுற் றூர்பொற்

பாதத் தேவைத்

தருள்வாயே

ஆடற் றூர்கெட் டோடத் தோயத்

தாரச் சீறிப்

பொருமவேலா

ஆனைச் சேனைக் கானிற் றேனுக்

காரத் தாரைத்

தரும்வீரா

கூடற் பாடிக் கோவைப் பாவைக்

கூடப் பாடிக்

திரிவோனே

716. ஆலம் உந்து மறி - ஈஞ்சைச் சொரிகின்ற நிலா.

717. தோள் தப்பாமல் தோய்தற் பாணி - ஓவ்வொருவர் தோள் மேலும் தப்பாமல் சரியாகப் பொருந்துமாறு கையாற் பற்றி,

கோலச் சாஸிச் சோலைச் சிலக்

கோடைத் தேவப்

பெருமானே.

718

தோழமை கொண்டுச லஞ்செய் குண்டர்கள்

ஒதிய நன்றிம றந்த குண்டர்கள்

சூழ்விந தங்கள்க டிந்த குண்டர்கள்

பெரியோரைத்

தூடண நிந்தைப கர்ந்த குண்டர்க்

ளீவது கண்டுத கைந்த குண்டர்கள்

சூளுற வென்பதொ ழிந்த குண்டர்கள்

தொலையாமல்

வாழறி னைந்துவ ருந்து குண்டர்கள்

நீதிய றங்கள்கி தைந்த குண்டர்கள்

மானவ கந்தைமி குந்த குண்டர்கள்

வலையாலே

மாயையில் நின்றுவ ருந்து குண்டர்கள்

தேவர்கள் சொங்கள்க வர்ந்த குண்டர்கள்

வாதைந மன்றன்வ ருந்தி டங்குழி

விழுவாரே

ஏழு மரங்களும் வன்கு ரங்கெனும்

வாலியு மம்பர மும்ப ரம்பரை

ராவண னுஞ்சது ரங்க லங்கையு

மடைவேமுன்

ஈடழி யும்படி சந்தர் னுஞ்சிவ

சூரிய னுஞ்சர நும்ப தம்பெற

ராம சரந்தொடு புங்க வந்திரு

மருகோனே

கோழி சிலம்பந லம்ப யின்றக

லாப நடஞ்செய மஞ்ச தங்கிய

கோபுர மெங்குப்வி ளங்கு மங்கல

வயலூரா

கோமள அண்டர்கள் தொண்டர் மண்டலர்

வேல னெனும்பெய ரன்புடன்புகழ்

கோடை யெனும்பதி வந்த இந்திரர்

பெருமானே.

719

வாசித்த நூல்ம தங்கள் பேசிக்கொடாத விந்து

வாய்மைப்ர காச மென்று

நிலையாக

மாசிக்க பால மன்றில் நாசிக்கு ளோடு கின்ற

வாயுப்பி ராண னென்று

மடைமாறி

718. சலம் - வஞ்சனை. தேவர்கள் சொங்கன் - தேவர்களுடைய உடைமைகள். (சொம் - உடைமை)

யோசித்த யாரு டம்பை நேசித்து ருத லைந்து

ரோமத்து வார மெங்கு

முயிர்போக

யோகச்ச மாதி கொண்டு மோகப்ப சாசு மண்டு

லோகத்தில் மாய்வ தென்று

மொழியாதோ

விசப்ப யோதி துஞ்ச வேதக்கு லால னஞ்ச

மேலிட்ட சூர்த டிந்த

கதிர்வேலா

விரப்ர தாப பஞ்ச பாணத்தி னுல்ம யங்கி

வேடிச்சி காலி னன்று

விழுவோனே

கூசிப்பு காவொ துங்க மாமற்றி காத ரிந்த

கூளப்பு ராரி தந்த

சிறியோனே

கோழிப்ப தாகை கொண்ட கோலக்கு மார கண்ட

கோடைக்குள் வாழ வந்த

பெருமானே.

உக. திருப்போரூர்

720

அனுத்தே நேர்மொழி யாலே மாமய

லுடைத்தார் போலவு மோர்நா ளானதி

லடுத்தே தூதுகள் நூரு ருனதும்

விடுவார்கள்

அழைத்தே விடினி லேதா னேருவர்

நகைத்தே மோடிக ளாவார் காதலொ

டடுத்தே மாமுலை மீதே மார்புற

அணைவார்பின்

குனித்தே பாகிலை யீவார் பாதியில்

கடிப்பார் வாயிதழ் வாய்நீ ரானது

குடிப்பார் தேனென நானு லீலைகள்

புரிவார்கள்

குறித்தே மாமய லாலே நீள்பொருள்

பறிப்பா ராசுகள் சூழ்மா பாதக

குணத்தார் மாதர்கள் மேலா சாவிட

அருள்வாயே

வனத்தே வேடுவர் மாதா மோர்மினை

யெடுத்தே தான்வர வேதான் யாவரும்

வடாத்தே சூழவு மோர்வா ளால்வெனும்

விறல்வீரா

719. மாசிக் கபாலம் - மேகம்போலப் படர்ந்த மண்டையோடு. வேதக்குலாலன் - பிரமன் என்கிற குயவன். மாமற்றி காதரிந்த - மாமன் திகாது அரிந்த - மாமனாகிய தக்கனைத் தடைபடாது தலையரிந்த.

720. அனுத்தேன் நேர் - தேன் அனுநேர் - தேன் கூடியதற்கு ஒப்பான. நீள்கரவு - பெரிய முதலை.

மலர்த்தே னோடையி லோர்மா வானதை
பிடித்தே நீள்கர வாதா டாழியை
மனத்தா லேவிய மாமா லானவர்

மருகோனே

சினத்தே சூர்கள் போராய் மாளவு
மெடுத்தோர் வேல்விடு தீரா தாரணி
திருத்தோ ளாஇரு பாதா தாமரை
திருத்தேர் சூழ்மதி னேரார் தூபிக
ளடுக்கார் மாளிகை யேநீ. னேருள
திருப்போ ருருறை தேவா தேவர்கள்

முருகோனே

பெருமானே.

721

உருக்கார் வாளி கண்கள் பொருப்பார் வார்த நங்கள்
உகப்பார் வால சந்தர்
உருச்சேர் நீண்ம ருங்குல் பணைத்தோ னோதி கொண்ட
லுவப்பா மேல்வி முந்து

னுதனாலம்

திரிவோர்கள்

அருக்கா மாதர் தங்கள் வரைக்கே யோடி யின்ப
வலைக்கே பூணு நெஞ்ச
அசட்டால் மூடு சிற்ற மசக்கால் மாயு மிந்த
அவத்தா லீன மின்றி

னதிபாவி

யருள்வாயே

எருக்கார் தாளி தும்பை மருச்சேர் போது கங்கை
யினைச்சு டாதி நம்பர்
இருக்கா லேறி னைந்து துதிப்பார் நாவி னெஞ்சி
விருப்பா யாணை தங்கு

புதல்வோனே

மணிமாப்பா

செருக்கா லேமி குந்த கடற்கூர் மாள வென்ற
திறற்சேர் வேல்கை கொண்ட
தினைக்கோர் காவல் கொண்ட குறத்தேன் மாது பங்க
திருப்போ ருர மர்ந்த

முருகோனே

பெருமானே.

722

சீரு லாவிய வோதிம மான மாநடை மாமயில்
சேய சாயல்க லாமதி
தேனு லாவிய மாமொழி மேரு நேரிள மாமுலை
சேலு லாவிய கூர்விழி
தாரு லாவிய நீள்குழல் வேய ளாவிய நோளியர்
சார்பி லேதிரி வேனை

முகமானார்

குமிழ்நாசி

னருளாலே

721. அருக்கா மாதர் - அன்பில்லாத விலைமாதர். மசக்கு - மனத்
தடுமாற்றம். தாளி - அறுகு.

சாம வேதியர் வானவ ரோதி நான்மலர் தூவிய
தாளில் வீழ வினாமிக அருள்வாயே

காரு லாவிய நீள்புன வேடர் மால்வரை மீதுறை
காவல் மாதினொ டாவல்செய் தணைவோனே

காண ஆகம வேதபு ராண நூல்பல வோதிய
கார னுகரு னுகர முருகோனே

போரு லாவிய சூரனை வாரி சேறெழு வேல்விடு
பூப சேவக மாமயில் மிசையோனே

போதன் மாதவன் மாதுமை பாதி யாதியு மேதொழு
போரி மாதகர் மேவிய பெருமானே.

723

திமிர மாமன மாமட மடமை யேனிட ராணவ
திமிர மேயரி சூரிய திரிலோக

தினக ராசிவ காரண பனக பூடண ஆரண
சிவசு தாவரி நாரணன் மருகோனே

குமரி சாமனை மாதுமை அமலி யாமனை பூரணி
குணக லாதிதி நாரணி தருகோவே

குருகு காகும ரேசுர சரவ னசக ளேசுர
குறவர் மாமக ளாசைகொள் மணியேசம்

பமர பாரப்ர பாருண படல தாரக மாசுக
பசுர பாடன பாளித பகளேச

பசித பாரண வாரண துவச ஏடக மாவயில்
பரவு பாணித பாவல பரயோக

சமப ராமத சாதல சமய மாறிரு தேவத
சமய நாயக மாமயில் முதுவீர

சகல லோகமு மாசறு சகல வேதமு மேதொழு
சமர மாபுரி மேவிய பெருமானே.

722. சேயசாயல் - செம்மை வாய்ந்த சாயல். வினா - ஆய்வுணர்வு.
போதன் - பிரமன்.

723. திமிரம் - இருள். சகனேசுரன் - உருவத் திருமேனி கொண்டவன். பமரம் - வண்டு. பசுரபாடன - வாழ்க அந்தணர் என்னும் திருப்பாசுரம் பாடி உலகுக்கு நீதியருளியவனே (திருஞானசம்பந்தர் முருகனவதாரம் என்பது கருத்து.)

உஉ. உத்தரமேரூர்

724

சுருதி மறைக ளிருநாலு திசையி லதிபர் முனிவோர்கள்
துகளி லிருடி யெழுபேர்கள் சுடர்முவர்
சொலவில் முடிவில் முகியாத பகுதி புருடர் நவநாதர்
தொலைவி லுடுவி னுலகோர்கள் மறையோர்கள்
அரிய சமய மொருகோடி அமரர் சரணர் சதகோடி
அரிய மயனு மொருகோடி யிவர்கூடி
அறிய அறிய அறியாத அடிக ளறிய அடியேனும்
அறிவு ளறியு மறிவூற அருள்வாயே
வரைகள் தவிடு பொடியாக நிஞதர் பதியு மழிவாக
மகர சலதி அளருக முதுகுரும்
மடிய அலகை நடமாட விசய வனிதை மகிழ்வாக
மவுலி சிதறி இரைதேடி வருநாய்கள்
நரிகள் கொடிகள் பசியாற உதிர நதிக ளலைமோத
நமனும் வெருவி யடிபேன மயிலேறி
நளின வுபய கரவேலை முடுகு முருக வடமேரு
நகரி யுறையு மிமையோர்கள் பெருமானே.

725

தோலெ லும்பு சீந ரம்பு பீளை துன்று கோழை பொங்கு
சோரி பிண்ட மாயு ருண்டு வடிவான
தூல பங்க காயம் வம்பி லேசு மந்து நான்மெ லிந்து
சோரு மிந்த நோய கன்று துயராற
ஆல முண்ட கோன கண்ட லோக முண்ட மால்வி ரிஞ்ச
ஞர ணங்க ளாக மங்கள் புகழ்தாளும்
ஆன னங்கள் மூவி,ரண்டு மாறி ரண்டு தோளு மங்கை
யாடல் வென்றி வேலு மென்று நினைவேனோ
வால சந்த்ர சூடிசந்த வேத மந்த்ர ரூபி யம்பை
வாணி பஞ்ச பாணி தந்த முருகோனே
மாயை யைந்து வேகமைந்த பூத மைந்து நாத மைந்து
வாழ்பெ ரஞ்ச ராச ரங்க ஞறையோனே

724. மகரசலதி - மகர மீன்கள் வாழும் கடல். நளின உபபகரம் -
தாமரைபோன்ற சிறந்த கை.

725. தூலபங்க காயம் - பருத்த பாவத்துக்கு இடமான உடல்.
ஏகதந்த யாளை - விநாயகர்.

வேலை யன்பு கூர வந்த ஏக தந்த யானை கண்டு
 வேடர் மங்கை யோடி யஞ்ச அனைவோனே
 வீர மங்கை வாரி மங்கை பாரின் மங்கை மேவு கின்ற
 மேரு மங்கை யாள வந்த பெருமானே.

726

நீள்புயற் குழல்மாதர் பேரினிற் க்ருபையாகி
 நேசமுற் றடியேனு நெறிகேடாய்
 நேமியிற் பொருள்தேடி யோடியெய்த் துளம்வாடி
 நீதியிற் சிவவாழ்வை நினையாதே
 பாழினுக் கிரையாய நாமம்வைத் தொருகோடி
 பாடலுற் றிடவேசெய் திடுமோச
 பாவியெப் படிவாழ்வ னேயர்கட் குளதான
 பார்வைசற் றருளோடு பணியாயோ
 ஆழியிற் றுயில்வோனு மாமலர்ப் பிரமவு
 மாகமப் பொருளோரு மனைவோரும்
 ஆனைமத் தகவோனும் ஞானமுற் றியல்வோரு
 மாயிரத் திருநாறு மறையோரும்
 வாழுமுத் தரமேருர் மேவியற் புதமாக
 வாகுசித் திரதோகை மயிலேறி
 மாறெனப் பொருகூர னீறெழப் பொருமவேன
 மான்மகட் குளானுன பெருமானே.

727

மாதர் கொங்கையில் வித்தா ரத்திரு
 மார்பி லங்கியல் முத்தா ரத்தினில்
 வாச மென்குழ விற்சே லைப்பொரும் விழிவேலில்
 மாமை யொன்றும லர்த்தாள் வைப்பினில்
 வாகு வஞ்சியில் மெய்த்தா மத்தினில்
 வானி ளம்பிறை யைப்போல் நெற்றியில் மயலாகி
 ஆத ரங்கொடு கெட்டே யிப்படி
 ஆசை யின்கட லுக்கே மெத்தவும்
 ஆகி நின்றது வித்தே நித்தலும் அலைவேனோ

726. நேமி - உலகம். ஆயிரத்திருநாறு மறையோர் - தில்லை மூவாயிரவர் என்பதுபோல 'உத்தரமேரூரில் ஆயிரத்திருநாறு மறையோர்' என்பது வழக்கு.

ஆறி ரண்டுப ணைத்தோ ளற்புத

ஆயி ரங்கலை கத்தா மத்திப

னாயு முன்றலை கிற்பே னுக்கருள்

புரிவாயே

சாத னங்கொடு தத்தா மெத்தென

வேந டந்துபொய் பித்தா வுத்தர

மேதெ னும்படி தற்காய் நிற்பவர்

சபையுடே

தாழ்வில் சுந்தர ணைத்தா னொற்றிகொள்

நீதி தந்திர நற்சார் புற்றருள்

சால நின்றுச மர்த்தா வெற்றிகொ

ளரன்வாழ்வே

வேத முங்கிரி யைச்சூழ் நித்தமும்

வேள்வி யும்புவி யிற்றா பித்தருள்

வேர்வி மும்படி செய்தேர் மெய்த்தமிழ் மறையோர்வாழ்

மேரு மங்கையி லத்தா வித்தக

வேலொ டும்படை குத்தா வொற்றிய

வேடர் மங்கைகொள் சித்தா பத்தர்கள்

பெருமானே.

உரு. மதுராந்தகம்

728

குதிபாய்ந்தி ரத்தம் வடிதொனைத்தொக்

கிந்திரி யக்கு ரம்பை

வினைகூர் தூர்

குணபாண்ட முற்ற சிலமெனக்கைக்

கொண்டி னைத்த யர்ந்து

சுழலாதே

உதிதாம்ப ரத்தை யுயிர்கெடப்பொற்

கிண்கி ணிச்ச தங்கை

விதகீத

உபயாம்பு யப்பு ணையையினிப்பற்

றுங்க ருத்தை யென்று

தருவாயே

கதைசார்ங்க கட்கம் ஹையடற்சக்

ரந்த ரித்த கொண்டல்

மருகோனே

கருணஞ்ச னக்க மலவிழிப்பொற்

பைம்பு னக்க ரும்பின்

மணவாளா

727. மாமை - அழகு. வாகுவஞ்சி - அழகிய வஞ்சிக்கொடிபோன்ற இடை. ஆயிரங்கலை கத்தா - ஆயிரங் கலைகளுக்குக் கருத்தனே (தலைவனே.)

728. கருணஞ்சனக் கமலவிழி - கருணையும் மையும் கொண்ட தாமரையினைய கண்கள். மதனூந்தகர் - மதன அந்தகர் - மன்மதனுக்கு எமனாயிருந்தவர்.

மதனாந்த கர்க்கு மகவெனப்பத்
மந்த னிற்பி றந்த
மதுராந்த கத்து வடதிருச்சிற்
றம்ப லத்த மர்ந்த

குமரேசா

பெருமானே.

729

சயிலாங்க ணைக்கு ருசியி டப்பக்
கங்கொ டுத்த கம்பர்
சதிதாண்ட வத்தர் சடையி டத்துக்
கங்கை வைத்த நம்பர்

வெஞ்சாரி

உரைமாளச்

செயல்மாண்டு சித்த மவிழ நித்தத்
த்வம்பெ றப்ப கர்ந்த
சிறியேன்த னக்கு முரைசெ யிற்சற்
றுங்கு ருத்து வங்கு

வுபதேசஞ்

றையுமோதான்

அயில்வாங்கி யெற்றி யுததி யிற்கொக்
கன்ற ணைப்பி ளந்து
அகிலாண்ட முற்று நொடியி னிற்சற்
றுந்தி றற்பர சண்ட

சுர்வாழ

முழுநீல

மயில்தாண்ட விட்டு முதுகு ஸப்பொற்
குன்றி டித்த சங்கர்
மதுராந்த கத்து வடதி ருச்சிற்
றம்ப லத்த மர்ந்த

மனிநோதா

பெருமானே.

730

மலைமாண்சுத ரான சுணங்குரு
மனம்வேந்தினை யான தனங்களு
மடிவேன்றனை யிண அணங்குறு
மயமாம்பல வான கணங்குல
மெனப்ராந்தியும் யானென தென்றுறு
வனவாம்பிர மாத குணங்குறி
இனவாம்பரி தான்ய தனம்பதி
விடஏன்றெனை மோன தடம்பர
மிகுதாம்பதி காண கணங்கன

வம்பராதி

யின்பசார

வும்பரேசா

729. சயிலாங்கனை - சயில அங்கனை - மலைமகளாகிய பார்வதி.
சங்க்ரம விநோதன் - போர் விளையாட்டையுடையவன்.

இடவார்ந்தன சானு நயம்பெறு
கடகாங்கர சோண வியம்பர
இடமாங்கன தாளரு ளும்படி யென்றுதானே

தனதாந்தன தான தனந்தன
தெனதோங்கிட தோன துனங்கிட
தனவாம்பர மான நடம்பயில் எம்பிரானார்
தமதாஞ்சுத தாபர சங்கம
மெனவோம்புறு தாவன வம்படர் வும்பர்வாழ்வே
தகுதாம்பிர சேவித ரஞ்சித

முனவாம்பத மூடிக வந்தன
முயல்வான்பிடி மாடிமை யைங்கரர் சங்கனூறு
முகதாம்பின மேவுறு சம்பரம
முககாம்பிர மோடமர் சம்பன
மதுராந்தக மாநக ரந்திகழ்
முருகாந்திர மோடம ரும்பர்கள் தம்பிரானே.

உச. சேயூர்

731

முகிலாமெனும் வார்குழ ளார்கினை
புருவார்கயல் வேல்விழி யார்கினை
முகவார்தர ளாமென வேநகை புரிமாதர்
முலைமாலினை கோபுர மாமென
வடமாடிட வேகொடி நூலிடை
முதுபாளித சேலைகு லாவிய மயில்போல்வார்

அகிசேரல்கு ளார்தொடை வாழையின்
அழகார்கழ ளார்தர வேய்தரு நடைமேவி
அழகார்கன நூபுர மாடிட
அனமாமென யான்றயு மால்கொள
விழியால்சூழ லாவிடு பாவையர்
அவர்பாயலி லேயடி யேனுட ஸழிவேனே

ககனூர்பதி யோர்முறை கோவென
இருள்கரக ரார்படை தூள்பட
கடலேழ்கிரி நாகமு நூறிட விரும்வேலா

730. சுணங்கர் - சோர்வையுண்டாக்குபவர். சானு - முழந்தான் ;
சோணவியம் - சிவந்த உடல்.

731. அகி - பாம்பு. ககனூர் பதி - விண்ணுலகம்,

கமலாலய நாயகி வானவர்
தொழுமீசுர னாரீட மேவிய
கருணாகர ஞானப ராபரை

யருள்பாலா

மகிழ்மாலதி நாவல்ப லாகழு
குடனாடறி லாமயில் கோகில
மகிழ்நாடுறை மால்வளி நாயகி
மதிமாமுக வாவடி யேனிரு
வினை தூள்பட வேயயி லேவிய
வளவாழி வாழ்மயில் வாகன

மணவாளா

பெருமானே.

உரு. பேறைநகர்

732

நீமையில் சேரு மந்தி மானைநிக ராகி யந்த
காரமிக வேறி றைந்த

குழலானும்

நீடுமதி ரேக இன்ப மாகியச லாப சந்தர்
னேர்தருமு கார விந்த

மதனானும்

ஆவினிக ரான வுந்தி யாலுமட வார்கள் தங்கள்
ஆசைவலை விசு கெண்டை

விழியானும்

ஆடியக டாமி சைந்த வார்முலை ளாலு மந்த
னுகிமயல் நானு முன்று

திரிவேனோ

கோலவுரு வாயெ முந்து பாரதனை யேயி டந்து
கூவிடுமு ராரி விண்டு

திருமார்பன்

கூடமுறை நீடு செம்பொன் மாமதலை யூடெ முந்த
கோபவரி நார சிங்கள்

மருகோனே

பீலிமயில் மீது றைந்து சூர்தமை யேசெ யங்கொள்
பேர்பெரிய வேல்கொள் செங்கை

மருகோனே

பேடைமட வோதி மங்கள் கூடிவினை யாடு கின்ற
பேறைநகர் வாழ வந்த

பெருமானே.

உரு. திருவக்கரை

733

கலகலெ னச்சில கலைகள் பிதற்றுவ
தொழிவ துணைச்சிறி

துரையாதே

கருவழி தத்திய மடுவ தனிப்புது
கடுநர குக்கிடை

யிடைவிழா

உனகு தனிற் பல பிறவி தரித்தற வுழல்வது விட்டினி	யடிநாயேன்
உனதடி மைத்திரள் அதனினு முட்பட வுபய மலர்ப்பத	மருள்வாயே
குலகிரி பொட்டெழு அகைகடல் வற்றிட நிசிர னைப்பொரு	மயில்வீர
குணதர வித்தக குமர புனத்திடை குறமக னைப்புணர்	மணிமார்பர்
அலைபுன விறற்றவழ் வளைநில வைத்தரு மணிதிரு வக்கரை	யுறையோனே
அடியவ ரிச்சையி லெவையெவை யுற்றன அவைதரு வித்தருள்	பெருமானே.

734

பச்சிலை யிட்டுமு கத்தைமி னுக்கிகள் குத்திர வித்தைமி குத்தச மர்த்திகள் பப்பர மட்டைகள் கைப்பொருள் பற்றிட நினைவோர்கள்	
பத்திரி ரைத்தவ ளத்தர ளத்தினை யொத்தந கைப்பில்வி ழிப்பில்ம யக்கிகள் பட்சமி குத்திட முக்கனி சர்க்கரை	யிதழறல்
எச்சி லளிப்பவர் கச்சணி மெத்தையில் இச்சக மெத்தவு ரைத்துந யத்தொடு மெத்திய மைத்து அ னைத்தும யக்கிடு	மடமாதர்
இச்சையி லிப்படி நித்தம னத்துயர் பெற்றுல சுத்தவர் சிச்சியெ னத்திரி இத்தொழி லிக்குணம் விட்டிட நற்பத	மருள்வாயே
நச்சர விற்றுயில் பச்சைமு கிற்கரு னைக்கடல் பத்மம லர்த்திரு வைப்புணர் நத்துத ரித்தக ரத்தர்தி ருத்துள	வணிமார்பர்
நட்டந டுக்கட லிற்பெரு வெற்றினை நட்டர வப்பணி சுற்றிம தித்துள நத்தமு தத்தையெ முப்பிய ளித்தவர்	மருகோனே

733. கருவழி தத்தியமடு - கருவிற் புருதற்கு வேண்டிய வழியில் வேகமாகச் செலுத்தும் மடு (ள்ளம்). வளைநிலவைத்தரு - சங்குகள் ஒளியை வீசுகின்ற.

734. கச்சணி மெத்தை - இரவிக்கை யணிந்த தொங்கை. நத்து - சங்கு. கடிகை - கடிகை என்னும் ஆறு.

கொச்சைமொழிச்சிக றுத்தவிழிச்சிசி

றுத்தஇடைச்சிபெருத்தநனத்திகு

றத்திதனக்குமனப்பியமுற்றிடு

குமரேசா

கொத்தவிழ்பத்மமலர்ப்பழனத்தொடு

குற்றமறக்கடி கைப்புனல் சுற்றிய

கொட்புளநற்றிருவக்கரை யுற்றுறை

பெருமானே.

உள. சிறுவை

735

அண்டர்பதி குடியேற மண்டசூர் உருமாற

அண்டர்மன மகிழ்மீற

அருளாளே

அந்தரியோடுடனாடு சங்கரனு மகிழ்கூர

ஐங்கரனு முமையாளு

மகிழ்வாக

மண்டலமு முனிவோரு மெண்டிசையி லுளபேரு

மஞ்சினனு மயனாரு

மெதிர்காண

மங்கையுடனரிதானு மின்பமுற மகிழ்கூற

மைந்துமயி லுடனாடி

வரவேணும்

புண்டரிக விழியாள அண்டர்மகள் மணவாள

புந்திறிறை யறிவாள

வயர்தோளா

பொங்குகட லுடனாகம் விண்டுவரை யிகல்காடு

பொன்பரவு கதிர்விசு

வடிவேலா

தண்டரள மணிமாற்ப செம்பொனெழில் செறிசூப

தண்டமிழின் மிகுநேய

முருகேசா

சந்ததமு மடியார்கள் சிந்தையது குடியான

தண்சிறுவை தனில்மேவு

பெருமானே.

736

தேன வாரிசு பாதாந மோநம

நாரத கீதவி நோதாந மோநம

சேவல மாமயில் பரிதாந மோநம

மறைதேடுஞ்

சேகர மானப்ர தாபாந மோநம

ஆகம சாரசொ ரூபாந மோநம

தேவர்கள் சேனைம கிபாந மோநம

கதிதோயப்

735. மைந்துமயில் - வலிமைமிக்க மயில். அண்டர் மகள் - தெய்வ யானை. மஞ்சினன் - இந்திரன். மஞ்சு - மேகம்.

பாதக நீவுகு டாராந மோநம

மாவசு ரேசக டோராந மோநம

பாரினி லேசய வீராந மோநம

மலைமாத

பார்வதி யாள்தரு பாலாந மோநம

நாவல ஞானம ஞோலாந மோநம

பாலகு மாரசு வாமீந மோநம

அருள்தாராய்

போதக மாமுக னேரான சோதர

நீறணி வேணியர் நேயாப்ர பாகர

பூமக ளார்மரு கேசாம கோததி

யிகஞ்சுரா

போதக மாமறை ஞானாத யாகர

தேனவிழ் நீபந ருவாரு மார்பக

பூரண மாமதி போலாறு மாமுக

முருகேசா

மாதவர் தேவர்க ளோடேமு ராரியு

மாமலர் மீதுறை வேதாவு மேபுகழ்

மாநில மேழினு மேலான நாயக

வடிவேலா

வானவ ருரினும் வீருகி வீறள

காபுரி வாழ்வினு மேலாக வேதிரு

வாழ்சிறு வாபுரி வாழ்வேசு ராதிபர்

பெருமானே.

737

பிறவி யான சடமி றங்கி வழியி லாத துறைசெ றிந்து

பிணிக ளான துயரு முன்று

தடுமாறிப்

பெருகு திய வினையி னொந்து கதிக டோறு

மலைபொ ருந்தி

பிடிப டாத சனன நம்பி

யழியாதே

நறைவி மூத மலர்மு கந்த வரிய மோன வழிதி றந்த

நளின பாத மெனது சிந்தை

யகலாதே

நரசு ராதி பருமவ் ணங்கு மினிய சேவை தனைவி ரும்பி

நலன தாக அடிய னென்று

பெறுவேனோ

பொறிவ மூத முனிவர் தங்கள் நெறிவ மூத பிலனு முன்று

பொருநி சாச ரனைநி னைந்து

வினைநாடிப்

736. வாரிசபாதா - தாமரை போன்ற திருவடிகளை யுடையவனே. குடாரம் - கோடரி. வீறு - சிறப்பு.

737. பிறவியான சடம் - பிறப்புக்கமைந்த உடல். நறைவிமூத மலர் - தேன் நீங்காத மலர். பிலன் - குகை. சிறுவராகி யிருவர் - இவ்வ குசர். இவ்வகுசர் இராமனொடு போர் புரிந்து சென்ற இடம் இச் சிறுவாபுரி என்பது வரலாறு.

பொருவி லாம லருள்பு ரிந்து மயிலி னேறி நொடியில் வந்து
புளக மேவ தமிழ்பு னைந்த முருகோனே

சிறுவ ராகி யிருவ ரந்த கரிப தாதி கொடுபொ ருஞ்சொல்
சிலையி ராம னுடனெ திர்ந்து சமராடிச்

செயம தான நகர மர்ந்த அளகை போல வளமி குந்த
சிறுவை மேவி வரமி குந்த பெருமானே.

738

வேலி ரண்டெனு நீள்விழி மாதர்கள்
காத வின்பொருள் மேவின பாதகர்
விணில் விண்டுள நாடிய ருமைகள் விசைகூறி

வேகை யென்பதி லாவசை பேசியர்
வேசி யென்பவ ராமிகை மோகிகள்
மீது நெஞ்சழி யாசையி லேயுழல் சிறியேனும்

மால யன்பர னாரிமை யோர்முனி
வோர் புரந்தர னாதிய ரேதொழ
மாதவம் பெறு தாளினை யேதின மறவாதே
வாழ்த ருஞ்சிவ போகந னுனெறி
யேவி ரும்பிவி னாவுட னேநொழ
வாழ்வ ரந்தரு வாயடி யேனிடர் களைவாயே

நீல சுந்தரீ கோமளி யாமளி
நாட கம்பயில் நாரணி பூரணி
நீடு பஞ்சவி சூவினி மாலினி யுமைகாளி
நேயர் பங்கெழு மாதவி யாள்சிவ
காம சுந்தரீ யேதரு பாலக
நீர்பொ ருஞ்சடை யாரருள் தேசிக முருகேச

ஆவில் நின்றுல கோர்நிலை யேபெற
மாநி லங்களை லாநிலை யே தரு
ஆய னந்திரு வூரக மால்திரு மருகோனே
ஆட கம்பயில் கோபுர மாமதி
லால யம்பல விதியு மேநிறை
வான தென்சிறு வாபுரி மேவிவ பெருமானே.

738. கோமளி - இளமை வாய்ந்தவன். யாமளி - பச்சை நிறத்தை
புடையவன், வினா - ஆராய்ச்சி யறிவு.

உ.அ. திருவாமாத்தூர்

739

அடல்வடி வேல்கள் வாளிக ளவைவிட வோடல் நேர்படு
 மயில்விழி யாலு மாஸெனு மதவேழத்
 தளவிய கோடு போல்வினை யளவள வான கூர்முலை
 யதின்குமுக மூடு மாடையி னழகாதுந்

துடியிடை யாலும் வாலர்கள் துயர்வுற மாய மாயொரு
 துணிவுட னூடு மாதர்கள் துணையாகத்
 தொழுதவர் பாத மோதியுன் வழிவழி யானெ னுவுயர்
 துலையலை மாறு போலுயிர் சுழல்வேனோ

அடவியி னூடு வேடர்க ளரிவையொ டாசை பேசியு
 மடிதொழு தாடு மாண்மையு முடையோனே
 அழகிய தோளி ராறுடை அறுமுக வேளெ னுவுனை
 அறிவுட னோது மாதவர் பெருவாழ்வே

விடையெறு மீசர் நேசமு மிகநினை வார்கள் தீவினை
 யுகநெடி தோட மேலனை பவர்மூதூர்
 விரைசெறி தோகை மாதர்கள் விரகுட னூடு மாதையில்
 விறல்மயில் மீது மேவிய பெருமாளே.

740

கண்க யற்பினை மானோடுற வுண்டெனக்கழை தோளானது
 நன்க மைக்கின மாமாமென முகையான
 கஞ்ச மொத்தெழு கூர்மாமுலை குஞ்ச ரத்திரு கோடோடுற
 விஞ்சு மைப்பொரு கார்கோதைகொ டுயர்காலன்

பெண்ட னக்குள கோலாகல மின்றெ டுத்தினை யோராவின்க
 மான்பி டிப்பது போல்நீள்வடி வுடைமாதர்
 பின்பொ ழித்திடு மர்மாயையி லன்பு வைத்தழி யாதேயுறு
 கிஞ்சி லத்தனை தாள்பேணிடை அருள்தாராய்

விண்ட னக்குற வாணோனுடல் கண்ப டைத்தவன் வேதாவொடு
 விண்டு வித்தகன் வீழ்தாளினர் விடையேறி
 வெந்த னத்துமை யாள்மேவிய சந்த னப்புய மாதீசுரர்
 வெங்க யத்துரி யார்போர்வையர் மிகுவாழ்வே

739. வாலர்கள் - இளைஞர்கள். உயர்துலை அலைமாறு - உயர்ந்து அலைவிசுக்கின்ற கடலிடைப்பட்ட துரும்புபோல.

740. விண்டனக்குறவானோன் உடல் கண் படைத்தவன் - இந்திரன், தண்டுதல் - வருந்துதல்.

தண்புடைப்பொழில் சூழ்மாதையில் தண்பு வைத்தருள் தாராதல
முங்கி னைத்திட வானீள்திசை யொடுதாவித்
தண்டரக்கர்கள் கோகோவென விண்டிடத்தட மாமீயிசை
சண்ட விக்ரம வேலேவிய பெருமானே.

741

கருமுகில் போல்மட் டாகிய அளகிகள் தேனிற் பாடொடு
கனியமு தூறித் தேறிய மொழிமாதர்
கலவிகள் நேரொப் பாகிகள் மதனிகள் காமக் க்ரோதிகள்
கனதன பாரக் காரிகள் செயலோடே
பொருகயல் வாளைத் தாவிய விழியினர் சூறைக் காரிகள்
பொருளள வாசைப் பாடிகள் புவிமீதே
பொதுவிகள் போகப் பாவிகள் வசமழி வேனுக் கோரருள்
புரிவது தானெப் போதது புகல்வாயே
தருவடு தீரச் சூரர்கள் அவர்கினை மாளத் துளெழு
சமனிலை யேறப் பாடுருடு கொடிவீழத்
தனதன தானத் தானன என இசை பாடிப் பேய்பல
தசையுண வேல்விட் டேவிய தனிவீரா
அரிதிரு மாஸ்சக் ராயுத னவனினை யாள்முத் தார்நகை
அழகுடை யாள்மெய்ப் பாணுமை யருள்பாலா
அரவொடு பூளைத் தார்மதி அறுகொடு வேணிச் சூடிய
அழகர்தென் மாதைக் கேயுறை பெருமானே.

742

கால முகிலென நினைவுகொ டுருவிவி
காதி யமர்பொரு கணையென வடுவகிர்
காணு மிதுவென இளைஞர்கள் விதவிடு கயலாலுங்
கான மமர்குழு லரிவையர் சிலுக்கொடு
காசி னளவொரு தலையனு மனதினர்
காம மிவர்கில கபடிகள் படிறுசொல் கலையாலுஞ்
சாலை மயல்கொடு புளகித கனதன
பார முறவண முருகவிழ் மலரணை
சாயல் தனின்மிகு கலவியி லழிவுறும் அடியேனைச்
சாதி குலமுறு படியினின் முழுகிய
தாழ்வ தறஇடை தருவன வெளியுயர்
தாள தடைவது தவமிக நினைவது தருவாயே

வேலை தனில்விழி துயில்பவ னரவனை
 வேயி னிசையது நிரைதனி லருள்பவன்
 வீர துரகத நரபதி வனிதையர் **கரமீதே**
 வேறு வடிவுகொ டுறி வெனெய் தயிரது
 வேடை கெடவழு தருளிய பொழுதினில்
 வீசு கயிறுட னடிபடு சிறியவ **னதிகோப**
 வாலி யுடனெழு மரமற நிசிரன்
 வாகு முடியொரு பதுகர மிருபது
 மாள வொருசரம் விடுமொரு கரியவன் **மருகோனே**
 வாச முறுமலர் விசிறிய பரிமள
 மாதை நகர்தனி ஓறையுமொ ரறுமுக
 வானி லடியவ ரிடர்கெட அருளிய **பெருமானே.**

உக. தச்சூர்

743

அச்சா யிறுக்காணி காட்டிக் கடைந்த
 செப்பார் முலைக்கோடு நீட்டிச் சரங்க
 கைப்போல் விழிக்கூர்மை நோக்கிக் குழைந்து **உறவாடி**
 அத்தா னெனக்காசை கூட்டித் தயங்க
 வைத்தா யெனப்பேசி மூக்கைச் சொறிந்து
 அக்கா லொருக்கால மேக்கற் றிருந்தி **ரிலையாசை**
 வைச்சா யெடுப்பான பேச்சுக் கிடங்க
 ளொப்பா ருனக்கிடு பார்க்கிற் கடம்பன்
 மட்டோ எனப்பாரின் மூர்க்கத் தனங்க **ளதனாலே**
 மைப்பா கெனக்கூறி வீட்டிற் கொணர்ந்து
 புற்பா யலிற்காலம் வீற்றுக் கலந்து
 வைப்பார் தமக்காசை யாற்பித் தனைந்து **திரிவேனோ**
 எச்சாய் மருட்பாடு மேற்பட் டிருந்த
 பிச்சா சருக்கோதி கோட்டைக் கிலங்க
 மிக்கா நினைப்போர்கள் விக்கிற் பொருந்தி **நிலையாயே**
 எட்டா மெழுத்தேழை யேற்குப் பகர்ந்த
 முத்தா வலுப்பான போர்க்குட் டொடங்கி
 யெக்காலு மக்காத சூர்க்கொத் தரிந்த **சினவேலா**

742. காலமுகிலென - உரிய காலத்திற் பெய்த மழையென்று கொண்டு. துரகதம் - குதிரை. (கற்கி யாதாரம்).

743. மூக்கைச் சொறிதல் - காரியம் நிறைவேற வேண்டி ஒருவரது மூக்கைச் சொறிந்து தமது கருத்தைத் தெரிவித்தல்.

தச்சா மயிற்சேவ லாக்கிப் பிளந்த
 சித்தா குறப்பாவை தாட்குட் படிந்து
 சக்காகி யப்பேடை யாட்குப் புகுந்து மணமாகித்
 தப்பாம விப்பூர்வ மேற்குத் தரங்கள்
 தெற்காகு மிப்பாரில் கீர்த்திக் கிசைந்த
 தச்சூர் வடக்காகு மார்க்கத் தமர்ந்த பெருமாளே.

நூ. திருக்கோவலூர்

744

பாவ நாரிகள் மாமட மாதர் வினிக ளாணவ முலையாலும்
 பாவை யாரிள நீரன
 பார்வை யாமிகு கூரயி லாலு மாமணி யார்குழை
 பார காரன வார்குழ லதனாலுஞ்
 சாவ தார விதாரமு தார்த ராவித ழாவித முகமாலுஞ்
 சாத மூரலி தாமதி
 சார்வ தாவடி யேனிடர் வீற மாலறி வேமிகு லொழிவேனோ
 சார மாயதி லேயுற
 ஆவ ஆர்வன நான்மறை யாதி மூல பராவரி பரமேச
 யாதி காணரி தாகிய
 ஆதி யாரருள் மாமுரு கேச மால்மரு கேசுர பணிபாத
 னாதி தேவர்க ளியாவர்கள்
 கோவ தாமறை யோர்மறை யோது மோதம் விழாவொலி மிகவீ றும்
 கோடி யாகம டாவொலி
 கோவை மாநகர் மேவிய வீர வேலயி லாயுத பெருமாளே.
 கோதை யானையி னோடமர்

நூ. தேவனூர்

745

ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம் அறுநாலும்
 ஆறு மாறு மஞ்ச மஞ்சம்
 ஆறு மாய சஞ்ச லங்கள் வேற தாவி ளங்கு கின்ற கலையான
 ஆர னாக மங்க டந்த

744. சாவதார விதாரம் - கொல்லுங்குணம் நிறைந்ததும் செவ்விய இலவு போன்றதும். அமுது ஆர்தரு இதழ் - அமுது நிறைந்துள்ள வாயிதழ்.

ஈறு கூறும்பெருஞ்சு வாயி யாயி ருந்த நன்றி
 யேது வேறி யம்ப வின்றி யொருநானும்
 யாவு மாய்ம னங்க டந்த!மோனவிட டைந்தொ ருங்கி
 யான வாவ டங்க என்று பெறுவேனோ
 மாறு கூறி வந்தெ திர்ந்த சூரர் சேனை மங்க வங்க
 வாரி மேல்வெ குண்ட சண்ட விததாரை
 வாகை வேல கொன்றை தும்பை மாலைகூவி ளங்கொ முந்து
 வால சோம னஞ்சு பொங்கு பகுவாய
 சீறுமாசு ணங்க ரந்தை ஆறு வேணி கொண்ட நம்பர்
 தேசி காக டம்ப ணங்கல் புனைவோனே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின்மீது வந்தி றைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமாளே.

746

தார காசு ரன்ச ரிந்து வீழ வேரு டன்ப றிந்து
 சாதி பூத ரங்கு லுங்க முதுமீனச்
 சாக ரோதை யங்கு மும்பி நீடு தீகொ ளுந்த அன்று
 தாரை வேல்தொ டுங்க டம்ப மததாரை
 ஆர வார வும்பர் கும்ப வார னுச லம்பொ ருந்து
 மாண யாளு நின்ற குன்ற மறமானும்
 ஆசை கூரு நண்ப என்று மாம யூர கந்த என்றும்
 ஆவல் தீர என்று நின்று புகழ்வேனோ
 பார மார்த மும்பர் செம்பொன் மேனி யாளர் கங்கை வெண்க
 பால மாலை கொன்றை தும்பை சிறுநாளி
 பார மாசு ணங்கள் சிந்து வார வார மென்ப டம்பு
 பானல் கூவி ளங்க ரந்தை அறுகோடே
 சேர வேம ணந்த நம்ப ரீச னூரி டஞ்சி றந்த
 சீத ளார விந்த வஞ்சி பெருவாழ்வே
 தேவர் யாவ ருந்தி ரண்டு பாரின் மீது வந்தி றைஞ்சு
 தேவ னூர்வி ளங்க வந்த பெருமாளே.

747

காடுனா னாதது உருவொ டருவது
 பேசொ னாதது உரையே தருவது
 காணு நான்மறை முடிவாய் நிறைவது பஞ்சபூதக்

745. வங்கவாரி - கப்பல்கள் உலவும் கடல். கூவிளம் - வில்வம்.

காய பாசம தனிலே யுறைவது
மாய மாயுடல் றியா வகையது
காயமானவ ரெதிரே யவரென

வந்துபேசிப்

பேனெ னாதது வெளியே யொளியது
மாய ரூய னறியா வகையது
பேத பேதமொ டலகாய் வளர்வது
பேரு மாய்கலை யறிவாய் துரியவ
தீத மானது வினையேன் முடிதவ
பேறு மாயருள் நிறைவாய் விளைவது

விந்துநாதப்

ஒன்றுநீயே

வீனெ னாதென அமையா தசுரரை
நூறி யேயுயிர் நமனீ கொளுவென
வேல்க டாவிய கரனே யுமைமுலை

யுண்டகோவே

வேத நான்முக மறையோ னெடும்கிளை
யாடி யேகுடு மியிலே கரமொடு
வீற மோதின மறவா குறவர்கு

நிஞ்சியூடே

சேனெ னாயிடு மிதண்மே லரிவையை
மேவி யேமயல் கொளலீ லைகள்செய்து
சேர நாடிய திருடா வருடரு
சேரொ னாவகை வெளியே திரியுமெய்ஞ்
ஞான யோகிக ளுளமே யுறைதரு
தேவ னூர்வரு குமார வமரர்கள்

கந்தவேளே

தம்பிரானே.

நூ. திருவதிகை

ப. வ. 748

பரவுவரிக் கயல்குவியக் குயில்கிளியொத் துரைபதறப்

பவளநிறத் ததரம்வினைத்

தமுதூறல்

பருகிநிறத் தரளமணித் களபமுலைக் குவடசையப்

படைமதனக் கலையடவிப்

பொதுமாதர்

சொருகுமலர்க் குழல்சரியத் தளர்வுறுசிற் றிடைதுவளத்

துகிலகலக் க்ருபைவிளைவித்

துருகாமுன்

சொரிமலர்மட் டலரணைபுக் கிதமதுரக் கலவிதனிற்

சுழலுமனக் கவலையொழித்

தருள்வாயே

கருகுநிறத் தசுரன்முடித் தலையொருபத் தறமுடுகிக்
 கணைதொடும்ச் சுதன் மருகக் குமரேசா
 கயிலைமலைக் கிழவனிடக் குமரிவிருப் பொடுகருதக்
 கவி நிறையப் பெறும்வரிசைப் புலவோனே
 திரள்கழுதிற் றலையிடறிப் பலகதலிக் குலைசிதறிச்
 செறியும்வயற் கதிரலையத் திரைமோதித்
 திமிதிமெனப் பறையறையப் பெருகுபுனற் கெடிதைதித்
 திருவதிகைப் பதிமுருகப் பெருமானே.

749

விடமும் வேலன மலரன விழிகளு
 மிரத மேதரு மமுதெனு மொழிகளும்
 விரகி னுலெழு மிருதன வகைகளு மிதமாடி
 மிகவு மாண்மையு மெழினல முடையவர்
 வினையு மாவியு முடனிரு வலையிடை
 வெளியி லேபட விசிறிய விடமிக னுடன்மேவா
 இடரு ருதுனை நினைபவர் துணைகொள
 இனிமை போலெழு பிறவியெ னுவரியி
 னிடைகெ டாதினி யிருவினை யிழிவினி விழியாதே
 இசையி னுடொறு மிமையவர் முனிவர்கள்
 ககன பூபதி யிடர்கெட அருளிய
 இறைநி னுறிரு புயமென வுரைசெய அருள்வாயே
 படரு மார்கினி விருபது புயமதொ
 டரிய மாமணி முடி யொளி ரொருபது
 படியி லேவிழ வொருகணை தொடுபவ ரீடமாராய்
 பரவை யூடெரி பகழியை விடுபவர்
 பரவு வார்வினை கெடஅரு ஞாதவியெ
 பரவு பால்கட லரவனை துயில்பவர் மருகோனே
 அடர வேவரு மசுரர்கள் குருதியை
 அரக ராவென அலகைகள் பவியுண
 அலையும் வேலையும் அலறிட எதிர்பொரு மயில்வீரா
 அமர ராதிய ரீடர்பட அடர்தரு
 கொடிய தானவர் திரிபுர மெரிசெய்த
 அதிகை மாநகர் மருவிய சசிமகள் பெருமானே.

748. கருகுநிறத்தரசன் - இராவணன். குமரி - பார்வதி. குமரி
 விருப்பொடு கருதக் கவிநிறையப் பாடினது. உமாதேவியர் விருப்பத்
 தொடு தந்த பாலுண்டு திருஞானசம்பந்தர் கவி பாடியது.

நா. திருவாமூர்

திருவாமூர்

750

சீத மதிய மெறிக்குங்
 சீறி மதனன் வளைக்குங்
 ஓத மருவி யலைக்குங்
 ஊழி யிரவு தொலைக்கும்
 மாது புகழை வளர்க்குந்
 வாழு மயிலி விருக்குங்
 காத ஸடியர் கருத்தின்
 காலன் முதுகை விரிக்கும்

தழனாலே
 சிலையாலே
 கடலாலே
 படியோதான்
 திருவாமூர்
 குமரேசர்
 பெருவாழ்வே
 பெருமானே.

நா. வடுகூர்

751

அரியய னறியா தவரெரி புரழு
 னாதுபுக நகையே
 அவிர்சடை மிடையோர் வனிதையர் பதிசீ
 தழையு மழுநேர்
 வரைமக ளொருக றுடையவர் மதனா
 கழும்விழ விழியே
 மனமகிழ் குமரா எனவுன திருதாள்
 மலரடி தொழுமா
 அருவரை யிருக றிடவொரு மயில்மேல்
 அவனியை வலமாய்
 அமரர்க ளிகல்நீ டசுரர்கள் சிரமேல்
 அயில்தனை விசையாய்
 வரிசையொ டொருமா தினைதரு வ்னமே
 மருவியொர் குறமா
 மலைகளில் மகிழ்வாய் மருவிநல் வடுகூர்
 வருதவ முனிவோர்

வியநாதர்
 பிடிநாதர்
 வியநாதர்
 தருள்வாயே
 வருவோனே
 விடுவோனே
 தணைவேடர்
 பெருமானே.

750. ஊழி இரவு - ஊழிபோல நீடித்துள்ள இரவு. காலன் முதுகை விரிக்கும் - எமனது முதுகைப் பிளவுபடுமாறு செய்யும்.

751. விழியேவிய நாதர் - கண்ணினின்றும் நெருப்பைச் செலுத்திய தலைவர் (சிவபெருமான்). முனு - மூன்று.

௩௫. திருத்துறையூர்

752

ஆரத்தன பாரத்துகில் மூடிப்பலர் காணக்கையில்
 யாழ்வைத்திசை கூரக்குழ னுடைசோர
 ஆகப்பனி நீர்ப்புழு கோடக்குழை யாடப்பிரை
 யாசைப்படு வார்பொட்டணி சசிதேர்வாள்
 கூரக்கணை வேல்கட்கயல் போலச்சுழல் வார்ச்சர்க்கரை
 கோவைக்கனி வாய்பற்கதி ரொளிசேருங்
 கோலக்குயி லார்பட்டுடை நூலொத்திடை யார்சித்திர
 கோபச்செய லார்பித்தர்க னுறவாமோ
 பூரித்தன பாரச்சடை வேதக்குழ லாள்பத்தர்கள்
 பூசைக்கியல் வாள்பத்தினி சிவகாமி
 பூமிக்கடல் மூவர்க்குமு னாள்பத்திர காளிப்புணர்
 போகர்க்குப் தேசித்தருள் குருநாதா
 சூரக்குவ டாழித்தவி டாய்முட்டசு ராருக்கிட
 சோர்விற்கதிர் வேல்விட்டருள் விறல்வீரா
 தோகைச்செய லாள்பொற்பிர காசக்குற மான்முத்தொடு
 சோதித்துறை யூர்நத்திய பெருமானே.

௩௬. திருநாவலூர்

753

கோலமறை யொத்த மாலைதனி னுற்ற
 கோரமதன் விட்ட கணையாலே
 கோதிலை நுக்கள் மேவுபொழி னுற்ற
 கோகிலமி குத்த குரலாலே
 ஆலமென விட்டு வீசக்கை பற்றி
 ஆரமுனி றைக்கு நிலவாலே
 ஆவிதளர் வுற்று வாடு மெனை நித்த
 மாசைகொட ணைக்க வரவேணும்

752. வேதக்குழலாள் - வேத வடிவமான கூந்தலையுடையவள் (பார்வதி). தோகைச் செயலாள் - மயில்போன்ற இயலினானாகிய வள்ளியம்மை.

753. கோலம் மறை - அழகிய உருக்கரந்த வேடத்துடன் மன்மதன் வந்தான். கோதிலை நுக்கள் - குற்றமற்ற மரங்கள். நாகம் அற - கிரவுஞ்ச மலை பொடிபட.

நாலுமறை கற்ற நான்முகனு தித்த
நாரணனு மெச்சு மருகோனே
நாவலர்ம திக்க வேல்தனையெ டுத்து
நாகமற விட்ட மயில்வீரா
சேலெனும் விழிச்சி வேடுவர் சிறுக்கி
சேரணி தனத்தி லணைவோனே
தேவயல் சுற்று நாவல்தனி லுற்ற
தேவர்கிறை விட்ட பெருமானே.

ந. எ. திருவெண்ணையநல்லூர்

754

பலபல தத்துவ மதனை யெரித்திருள்
பரையர ணப்படர் வடவன லுக்கிரை
படநட னச்சுடர் பெருவெளி யிற்கொள விடமேவிப்
பவன மொழித்திரு வழியை யடைத்தொரு
பருதி வழிப்பட விடல்கக னத்தொடு
பவுரி கொளச்சிவ மயமென முற்றிய பரமூடே
கலகலெ னக்கழல் பரிபுர பொற்பத
வொலிமலி யத்திரு நடன மியற்றிய
கனக சபைக்குளி லுருகி நிறைக்கட லதில்மூழ்கிக்
கவுரி மினற்சடை யரனெடு நித்தமொ
டனக சகத்துவம் வருதலு மிப்படி
கழிய நலக்கினி நிறமென விற்றுட லருள்வாயே
புலையர் பொடித்தளும் அமண ருடற்களை
நிரையில் கழுக்களி லுறவிடு சித்திர
புலவனெ னச்சில விருது படைத்திடு மினையோனே
புனமலை யிற்குற மகளய லுற்றொரு
கிழவ னெனச்சுனை தனிலவ னைப்புய
புளகித முற்றிபம் வரவனை யப்புணர் மணிமாற்பா
மலைகலை பற்றிய கடவு ளிடத்துறை
கிழவி யறச்சுக குமரி தகப்பனை
மழுக்கொடு வெட்டிய நிமலிகை பெற்றருள் முருகோனே
மகிழ்பெனை யிற்கரை பொழில்முகில் சுற்றிய
திருவெணைய நற்பதி புகழ்பெற அற்புத
மயிலின் மிசைக்கொடு திருநட மிட்டுறை பெருமானே.

754. பலதத்துவ சேட்டைகளையும் அஞ்ஞான இருளையும் எரித்து. பலனம் ஒழித்து - வாயுவை அடக்கி. பவுரிகொள - நடனம் புரிய. அனக சகத்துவம் - குற்றமற்ற உலகத் தலைமை.

௩௮. திருப்பாதிரிப்புலியூர்

755

நிணமொடு குருதி நரம்பு மாறிய
 தசைகுடல் மிடையு மெலும்பு தோலிவை
 நிரைநிரை செறியு முடம்பு நோய்படு முதுகாயம்
 நிலைநிலை யுருவ மலங்க ளாவது
 நவதொளை யுடைய குரம்பை யாமிதில்
 நிகழ்தரு பொழுதில் முயன்று மாதவ முயவோரும்
 உணர்விலி செபமுத லொன்று தானிலி
 நிறையிலி முறையிலி யன்பு தானிலி
 உயர்விலி யெனினுமெ னெஞ்சு தானினை வழியாமுன்
 ஒருதிரு மரகத துங்க மாமிசை
 யறுமுக மொளிலிட வந்து நான்மறை
 யுபநிட மதனை விளங்க நீயருள் புரிவாயே
 புணரியில் விரவி யெழுந்த ஞாயிறு
 விலகிய புரிசை யிலங்கை வாழ்பதி
 பொலமணி மகுட சிரங்கள் தாமொரு பதுமாறிப்
 புவியிடை யுருள முனிந்து கூர்க்கனை
 யறுசிலை வளைய வலிந்து நாடிய
 புயலதி விறலரி விண்டு மால்திரு மருகோனே
 அணிதரு கயிலை நடுங்க வோரெழு
 குலகிரி யடைய இடிந்து தாளெழு
 அலையெறி யுததி குழம்ப வேல்விடு முருகோனே
 அமலைமு னரிய தவஞ்செய் பாடல
 வளநகர் மருவி யமர்ந்த தேசிக
 அறுமுக குறமக ளன்ப மாதவர் பெருமானே.

௩௯. திருமாணிகுழி

756

மதிக்கு நேரெனும் வாண்முகம் வான்மக
 நதிக்கு மேல்வரு சேலேனு நேர்விழி
 மணத்த வார்குழல் மாமாத ராரிரு கொங்கைமூழ்கி
 மதித்த பூதர மாமாம னோலையர்
 செருக்கி மேல்விழ நாடோறு மேமிக
 வடித்த தேன்மொழி வாழ்ந லேதுகர் பண்டநாயேன்

755. மரகத துங்கமா - ஒப்பற்ற அழகிய பச்சை நிறமுடைய மயில்

பதித்த நூபுர சீர்பாத மாமலர்

படைக்குள் மேவிய சோவொ டேகலை

பணைத்த தோள்களொ ம்ராறு தோடுகள்

தங்குகாதும்

பணிக்க லாபமும் வேலோடு சேவலும்

வடிக்கொள் சூலமும் வாள்விசு நீள்கலை

படைத்த வாகையு நாடாது பாழில்ம

யங்கலாமோ

கதித்து மேல்வரு மாகூரர் சூழ்படை

நொறுக்கி மாவயர் தேரோடு மேகரி

கலக்கி யூர்பதி தீமூள வேவிடும்

வஞ்சவேலா

களித்த பேய்கண மாகாளி கூளிகள்

திரட்பி ரேதமெ லேமேவி மூளைகள்

கடித்த பூதமொ டேபாடி யாடுதல்

கண்டவிரா

குதித்து வானர மேலேறு தாறுகள்

குலைத்து நீள்கழு கூடாடி வாழைகொள்

குலைக்கு மேல்விழ வேரேறு போகமும்

வஞ்சிதோயுங்

குளத்தி லூறிய தேனூற்றல் மாதுகள்

குடித்து லாவியெ சேலோடு மாணிகொள்

குழிக்குள் மேவிய வானோர்க ளேதொழு

தம்பிரானே.

சொ. திருவேட்களம்

757

சதுரத்தரை நோக்கிய பூவொடு

கதிரொத்திட ஆக்கிய கோளகை

தழையச்சிவ பாக்கிய நாடக

அதுபூதி

சரணக்கழல் காட்டியெ னுணவ

மலமற்றிட வாட்டிய ஆறிரு

சயிலக்குல மீட்டிய தோளொடு

முகமாறுங்

கதிர்கற்றுக நோக்கிய பாதமு

மயிலிற்புற நோக்கிய னுமென

கருணைக்கடல் காட்டிய கோலமும்

அடியேனைக்

கனகத்தினு நோக்கினி தாயடி

யவர்முத்தமி முாற்புக வேபர

கதிபெற்றிட நோக்கிய பார்வையு

மறவேனே

756. முகம் - முகம். பூதரம் - மலை. சீரா - வான்.

757. முர்க்கர்கள் - அகரர்கள். விகடத்து உறவு - மனம் வேறு பட்ட உறவு.

சிதறத்தரை நாற்றிசை பூதர
 நெரியப்பறை மூர்க்கர்கள் மாமுடி
 சிதறக்கட லார்ப்புற வேயயில்
 சிவபத்தினி கூற்றினை மோதிய
 பதசத்தினி மூத்தவி நாயகி
 செகமிப்படி தோற்றிய பார்வதி
 விதுரற்கும ராக்கொடி யானையும்
 விகடத்துற வாக்கிய மாதவன்
 விசையற்குயர் தேர்ப்பரி யூர்பவன்
 வெளியெட்டிசை சூர்ப்பொரு தாடிய
 கொடிகைக்கொடு கிர்த்தியு லாவிய
 விறல்மெய்த்திரு வேட்கள மேவிய

விடுவோனே

யருள்பாலா

மருகோனே

பெருமானே.

758

மாத்திரை யாகினு நாத்தவ ருளுடன்
 வாழ்க்கையை நீடென
 மாக்களை யாரையு மேற்றிடு சீலிகள்
 மாப்பரி வேயெய்தி
 பாத்திர மீதென மூட்டிடு மாசைகள்
 பாற்படு ஆடக
 பார்க்கள மீதினில் மூர்க்கரை யேகவி
 பாற்கட லானென
 சாத்திர மாறையு நீத்தம னேலைய
 சாத்தியர் மேவிய
 தாத்தரி தாகிட சேக்கெனு மாநட
 தாட்பர னூர்தரு
 வேத்திர சாலம தேற்றிடு வேடுவர்
 மீக்கழு தாமயில்
 வேத்தம தாமறை யார்த்திடு சீர்திரு
 வேட்கள மேவிய

மதியாமல்

அதுபோக

மதுதேடப்

வுழல்வேனே

பதவேனே

குமரேசா

மணவானா

பெருமானே.

சக. திருநெல்வாயில்

759

அறிவி லாதவ ரீனர்பேச் சிரண்டு
 பகரு நாவினர் லோபர்திக் குணங்க
 ளதிக பாதகர் மாதர்மேற் கலன்கள்

புணியாதர்

758. ஆடகம் - பொன். மனோலய சாத்தியர் - மனவடக்கம் நிறைவேறும் நியையுற்றவர். வேத்திரசாலம் - அம்புக் கூட்டம், மீக்கழுது - மிக்க அழுது.

அசடர் பூமிசை விணராய்ப் பிறந்து
திரியு மானுடர் பேதைமார்க் கிரங்கி
யழியு பாலினர் நீதிநூற் பயன்கள்

தெரியாத

நெறியி லாதவர் குதினூற் கவர்ந்து
பொருள்செய் பூரியர் மோகமாய்ப் ப்ரபஞ்ச
நிலையில் வீழ்தரு மூடர்பாற் சிறந்த
நினைவு பாழ்பட வாடிநோக் கிழந்து
வறுமை யாகிய தீயின்மேற் கிடந்து
நெளியு நீள்புழு வாயினேற் கிரங்கி

தமிழ் கூறி

யருள்வாயே

நறிய வர்குழல் வானநாட் டரம்பை
மகளிர் காதலர் தோள்கள்வேட் டிணங்கி
நகைகொ டேழிசை பாடிமேற் பொலிந்து

களி கூர

நடுவி லாதகு ரோதமாய்த் தடிந்த
தகுவர் மாதர்ம னுளந்தோட் பிரிந்து
நசைபொ ருதழு தாகமாய்த் தழுங்கி

யிடர்கூர

மறியு மாழ்கட னூடுபோய்க் கரந்து
கவடு கோடியின் மேலுமாய்ப் பரந்து
வளரு மாவிரு கூறதாய்த் தடிந்த
மருவு காளமு கில்கள்கூட் டெழுந்து
மதியு லாவிய மாடமேற் படிந்த
வயல்கள் மேவுநெல் வாயில்வீற் றிருந்த

வடிவேலா

பெருமானே.

சஉ. விருத்தாசலம்

பாருதவாணி 760

குடத்தாமரை யாமென வேயிரு

தனத்தார்மதி வாணுத லாரிருள்

குழற்காடின மாமுகில் போல்முது

கலைமோதக்

குலக்கார்மயி லாமென வேகயல்

விழித்தார்கர மேல்கொடு மாமுலை

குடத்தியாழ்கிளி யாமென வேகுயில்

குரலோசை

படித்தார்மயி லாமென வேநடை

நெளித்தார்பல காமுகர் வार्கலை

பழிப்பாரவ ராசையை மேல்கொடு

வினைமாதர்

படிக்கார்மின லாமென வேநகை

புரித்தார்பலர் வாயிதழ் சேர்பொருள்

பறிப்பார்பழி காரிகள் நாரிக

ஞறவாமோ

759. பூரியர் - கீழ்மக்கள், தகுவர் - அரக்கர், கவடு - கிண, ஆதர் - அறிவில்லாதவர்.

அடைத்தார்கட லோர்வவி ராவண குலத்தோடரி யோர்சர னூர்சின மழித்தார்முகி லேய்நிற ராகவர்	மருகோனே
அறுத்தாரய னூர்தலை யேபுர மெரித்தாரதி லேபுல னூயி ரளித்தாருடல் பாதியி லேயுமை	அருள்பாலா
விடத்தாரசு ரார்பதி வேரற அடித்தாய்கதிர் வேல்கொடு சேவகம் விளைத்தாய்குடி வாழம ரோர்சிறை	மிடிநீர
விழித்தாமரை போலழ காசுற மகட்கானவ னுளன தாயுறை விருத்தாசலம் வாழ்மயில் வாகன	பெருமானே.

761 ஸ்ரீமணி

திருமொழி யுரைபெற அரனுன துழிபணி செயமுன மருளிய	குளவோனே
திறலுயர் மதுரையி லமணரை யுயிர்கழு தெறிபட மறுகிட	விடுவோனே
ஒருவரு முனதருள் பரிவில ரவர்களி னுறுபட ருறுமெனை	யருள்வாயோ
உலகினி லனைவர்கள் புகழ்வுற அருணையில் ஒருநொடி தனிவ்ரு	மயில்வீர
கருவரி யுறுபொரு கணைவிழி குறமகள் கணினை திர் தருவென	முனமானாய்
கருமுகில் பொருநிற அரிதிரு மருமக கருணையில் மொழிதரு	முதல்வோனே
முருகலர் தருவுறை யமரர்கள் சிறைவிட முரணுறு மசுரனை	முனிவோனே
முடிபவர் வடிவறு சுசிகர முறைதமிழ் முதுகிரி வலம்வரு	பெருமானே.

760. அரிஜன் சரணர் - அழித்த ஓர் அம்பைக் கொண்டவர் (இராகவ முர்த்தி). சினம் அழித்தார் - அசுரர்களின் கோபத்தை அழித்தவர்.

761. திருமொழி - பிரணவ மொழி. கருவரி - கரிய ரேகை. குளவோன் - குளத்தில் பிறந்தவன்.

762

மாணாடு

பசையற்ற வுடல்வற்ற வினைமுற்றி தடைநெட்டி

பறியக்கை சொறியப்பல்

வெளியாகிப்

படலைக்கு விழிகெட்ட குருகுற்று மிகநெக்க

பழமுற்று நரைகொக்கி

னிறமாகி

விசைபெற்று வருபித்தம் வளியைக்க ணிகைகெட்டு

மெலிவுற்று விரல்பற்று

தடியோடே

வெளிநிற்கும் விதமுற்ற இடர்பெற்ற சனனத்தை

விடுவித்து னருள்வைப்ப

தொருநாளே

அசைவற்ற நிருதர்க்கு மடிவுற்ற பிரியத்தி

எடல்வச்சு கரன்மற்று

முளவானோர்

அளவற்ற மலர்விட்டு நிலமுற்று மறையச்செய்

அதுலச்ச மரவெற்றி

யுடையோனே

வசையற்று முடிவற்று வளர்பற்றி னளவற்ற

வடிவுற்ற முகிச்சிட்டன்

மருகோனே

மதுரச்செ மொழிசெப்பி யருள்பெற்ற சிவபத்தர்

வளர்விர்த்த கிரியுற்ற

பெருமானே.

சாட. வேப்பூர்

763

குரைகட லுலகினி லுயிர்கொடு போந்து

கூத்தாடு கின்ற

குடிப்பேணிக்

குகையிட மருவிய கருவிழி மாந்தர்

கோட்டாலை யின்றி

யவிரோதம்

வரஇரு வினையற உணர்வொடு தூங்கு

வார்க்கே விளங்கு

மதுபூதி

வடிவினை யுனதழ கியதிரு வார்ந்த

வாக்கால்மொழிந்த

ருளவேணும்

திரள்வரை பகமிகு குருகுல வேந்து

தேர்ப்பாகன் மைந்தன்

மறையோடு

762. படலை - படலம். வச்சுரகரன் - வச்சிராயுதத்தைக் கையில் தாங்கிய இந்திரன்.

763. கோட்டாலை - துன்பங்கள். திரள்வரைபக - திரண்ட கிரவுஞ்ச மலை பிளவுபட.

பல கோயில்கள்]

வேப்பஞ்சந்தி

505

தெருமர நிசிரசர் மனைவியர் சேர்ந்து
தீப்பாய இந்தர்

புரிவாமு

விரிதிரை யெரியெழு முதலுற வாங்கு
வேற்கார கந்த

புனியேழும்

மிடிகெட வினைவன வளவயல் சூழ்ந்த
வேப்பூர மர்ந்த

பெருமானே.

சசு. நிம்பபுரம்

764

நிம்பபுரம்

அஞ்சுவித பூத முங்கரண நானு
மந்திபகல் யாது

மறியாத

அந்தநடு வாதி யொன்றுமில தான
அந்தவொரு விடு

பெறுமாறு

மஞ்சுதவழ் சார லஞ்சயில வேடர்
மங்கைதனை நாடி

வனமீது

வந்தசர னூர விந்தமது பாட
வண்டமிழ்வி நோத

மருள்வாயே

குஞ்சரக லாப வஞ்சியபி ராம
குங்குமப மர

வதிரேகக்

கும்பதன மீது சென்றணையு மார்ப
குன்றுதடு மாற

இகல்கோப

வெஞ்சமர சூர னெஞ்சுபக வீர
வென்றிவடி வேலை

விடுவோனே

விம்பமதில் சூழு நிம்பபுர வாண
விண்டலம கிபர்

பெருமானே.

சசு. வேப்பஞ்சந்தி

765

நாட்டந் தங்கிக் கொங்கைக் குவடிற்

படியாதே

நாட்டுந் தொண்டர்க் கண்டக் கமலை

பதமீவாய்

வாட்டங் கண்டுந் றண்டத் தமரப்

படைமீதே

மாற்றந் தந்துப் பந்திச் சமருக்

கெதிரானே

764. குஞ்சர கலாப வஞ்சி - யானையால் வளர்க்கப்பட்ட மயில்
போன்ற சாயலுடையவளான தெய்வயானை. விம்பம் - ஒளி.

765. கந்தி - கெட்டு. பந்தி - கூட்டம், ஒழுங்கு.

கூட்டங் கந்திச் சிந்திச் சிதறப்

கூற்றன் பந்திச் சிந்தைக் குணமொத்

வேட்டந் தொந்தித் தந்திப் பரனுக்

வேப்பஞ் சந்திக் கந்தக் குமரப்

பொருவோனே

தொளிர்வேலா

கிளையோனே

பெருமாளே.

சக. திருக்கூடலையாற்றார்

766

வாட்டியெனைச் சூழ்ந்தவினை யாசையமு வாசையனல்

மூட்டியுனைக் காய்ந்தமழு வாமெனவி காசமொடு

மாட்டியெனைப் பாய்ந்துகட வோட்டமொ டாடிவிடு

விஞ்சையாலே

வாய்த்தமலர்ச் சாந்துபுழு கானபனி நீர்களொடு

காற்றுவரத் தாங்குவன மார்பிலணி யாரமொடு

வாய்க்குமெனப் பூண்டழக தாகபவி சோடுமகிழ்

வன்புகூரத்

திட்டுவிழிக் காந்திமட வார்களுட னாடிவலை

பூட்டிவிடப் போந்துபிணி யோடுவனி வாதமென

சேர்த்துவிடப் பேர்ந்துவினை மூடியடி யேனுமுன

தன்பிலாமல்

தேட்டமுறத் தேர்ந்துமயிர் தாமெனவெ யேகிநம

தோட்டிவிடக் காய்ந்துவரி வேதனடை யாளமருள்

சேட்டுவரக் காண்டுநி காலனனு காநினரு

என்புதாராய்

வேட்டுவரைக் காய்ந்துகுற மாதையுற வாடியிருள்

நாட்டவரைச் சேந்தகதிர் வேல்கொடம ராடிசிறை

மீட்டமரர்க் காண்டவனை வாழ்கநிலை யாகவைகும்

விஞ்சையோனே

வேற்றுருவிற் போந்துமது ராபுரியி லாடிவைகை

யாற்றின்மணற் ருங்குமழு வாளியென தாதைபுர

மேட்டையெரித் தாண்டசிவ லோகன்விடை

யேறியிட முங்கொளாயி

கோட்டுமுனைத் தாங்குமிழை யானஇடை கோடிமதி

தோற்றமெனப் போந்தஅழ கானசிவ காமிவிறல்

கூற்றுவனைக் காய்ந்தஅபி ராமிமன தாரஅருள்

கந்தவேனே

கூட்டுநதித் தேங்கியவெ ளாறுதர ளாறுதிகழ்
நாட்டிலுறைச் சேந்தாயி லாவளிதெய் வாணையொடெ
கூற்றுவிழத் தாண்டியென தாகமதில் வாழ்குமர
தம்பிரானே.

சஎ. கடம்பூர்

767

வாருமிங் கேவீடி தோபணம் பாசாண	னியலூடே
மாஸ்கடந் தேபோமெ	
வாடிபெண் காள்பாயை போடுமென் ருசார	யணைமீதே
வாசகம் போஸ்குறி	
சேருமுன் காசாடை வாவியும் போதாமை	
திமைகொண் டேபோமெ	னடமாதர்
சேரிடம் போகாம லாகவந் தேருமல்	
சீதளம் பாதார	மருள்வாயே
நாரணன் சீராம கேசவன் கூராழி	
நாயகன் பூவாயன்	மருகோனே
நாரதும் பூர்கீத மோதநின் றேயாடு	
நாடகஞ் சேய்தாள	ரருள்பாலா
சூரணங் கோடாழி போய்கிடந் தேவாட	
சூரியன் தேரோட	அயிலேவி
தாநறுங் காவேரி சேருமொண் சீருறு	
சூழ்கடம் பூர்தேவர்	பெருமானே.

சஅ. திருவரத்துறை

768

கறுவி மைக்கணீட் டினிதழைத்தியற்	
கவிசொ விச்சிரித்	துறவாடிக்
களவு வித்தையிட் டுளமு ருக்கிமுற்	
கருதி வைத்தவைப்	பவைசேரத்
தறுக ணிற்பறித் திருக முத்துறத்	
தழுவி நெக்குநெக்	குயிர்சோரச்
சயன மெத்தையிற் செயலழிக்குமித்	
தருணி கட்ககப்	படலாமோ

767. காச ஆடை வாவியும் - காசுகளையும் பொருளையும் கவர்ந்தும்.
நாரதும்பூர் - நாரதர் தும்புரு ஆகியோர்.

பிறவி யைத்தணித் தருளு நிட்களப்
 பிரம சிற்சுகக் கடல்முழ்கும்
 பெருமு னித்திரட் பரவு செய்ப்பதிப்
 ப்ரபல கொச்சையிற் சதுர்வேதச்
 சிறுவ நிற்கருட் கவிகை நித்திலச்
 சிவிகை யைக்கொடுத் தருளீசன்
 சேகத லத்தினிற் புகழ்ப் டைத்தமெய்த்
 திருவ ரத்துறைப் பெருமானே.

சக. யாழ்ப்பாணயன் பட்டினம்

769

பூத்தார் குடுங் கொத்தலர் குழுவியர்
 பார்த்தால் வேலுங் கட்குமு மதன்விடு
 போர்க்கார் நீடுங் கட்சர மொடுநமன் விடுதூதும்
 போற்றாய் நானுங் கைப்பொரு ளுடையவர்
 மேற்ற ளார்தம் பற்றிடு ப்ரமையது
 பூட்டா மாயங் கற்றமை விழியின ரமுதூதல்
 வாய்த்தார் பேதஞ் செப்புபொய் விரகியர்
 தூற்றேய் நூலின் சிற்றிடை யிடர்பட
 வாட்டாய் விசங் கர்ப்புர ம்ருகமத மகிலாரம்
 மாப்பூ னூரங் கச்சனி முலையினர்
 வேட்டூ னாகங் கெட்டெனை யுனதுமெய்
 வாக்கால் ஞானம் பெற்றினி வழிபட அருளாயோ
 ஆத்தாள் மால்தங் கைச்சிக னிகையுமை
 கூத்தா டாநந் தச்சிவை திரிபுர
 யாட்பேய் பூதஞ் சுற்றிய பயிரவி புவநேசை
 ஆக்கா யாவும் பற்றியெ திரிபுற
 நோக்கா ஏதுஞ் செற்றவள் திருவினை
 யாட்டா லீசன் பக்கம துறைபவள் பெறுசேயே
 ஏத்தா நானுந் தர்ப்பண செபமொடு
 நீத்தார் ஞானம் பற்றிய குருபர
 யாப்பா ராயுஞ் சொற்றமி முருள்தரு முருகோனே

768. தருணிகள் - இளம் பெண்கள். செய்ப்பதி - வயலூர். கொச்சை - சேர்காழி.

769. தூதும்போற்றாய் - தூதும்போல்தாய் - தூதும்போல் தொடர்பு கொண்டு. ஆக்கா - ஆக்கி.

ஏற்போர் தாம்வந் திச்சையின் மகிழ்வொடு
வாய்ப்பாய் வீசும் பொற்ப்பிரபை நெடுமதிள்
யாழ்ப்பா னாயன் பட்டின மருவிய பெருமானே.

௫௦. திருமுட்டம்

770

கழைமுத்து மாலை புயல்முத்து மாலை	
கரிமுத்து மாலை	மலைமேவுங்
கடிமுத்து மாலை வளைமுத்து மாலை	
கடல்முத்து மாலை	யரவீனும்
அழல்முத்து மாலை யிவைமுற்று மார்பி	
னடைவொத்து லாவ	அடியேன்முன்
அடர்பச்சை மாவி னருளிற்பெ னோடு	
மடிமைக்கு ழாமொ	டருள்வாயே
மழையொத்த சோதி குயில்தத்தை போலு	
மழைச்சொ ளாயி	யெமையீனும்
மதமத்த நீல களறித்த நாதர்	
மகிழ்சத்தி யீனும்	முருகோனே
செழுமுத்து மார்பி னமுதத்தெய் வாளை	
திருமுத்தி மாதின்	மணவாளா
சிறையிட்ட சூரர் தனைவெட்டி ஞான	
திருமுட்ட மேவு	பெருமானே.

771

சரம்பெவற் றிக்கய லாமெனும் வேல்விழி	
சிலைவட் டப்புரு வார்குழல் கார்முசில்	
தனமுத் துக்கிரி டாமெனும் நூலிடை	மடவார்கள்
சனுமெத் தப்பரி வாகிய மாமய	
விடுமுத் தித்திகழ் மால்கொடு பாவையர்	
தகுதத் தக்கிட தோதகு தீதென	வினையாடும்
விரகத் துர்க்குண வேசைய ராசையர்	
பணமெத் தப்பறி காரிகள் மாறிகள்	
விதமெத் தக்கொடு மேவிகள் பாவிகள்	அதிபோக

770. புயல் முத்து - மேகம் தருகின்ற முத்து. அரவீனும் அழல் முத்து - பாம்பு தரும் சூடான முத்து.

மெலிவுற் றுக்குறி நாறிகள் பிறிகள்
கலகத் தைச்செயு மோடிகள் பீடிகள்
விருதிட் டுக்குடி கேடிகள் சேடிகள்

உறவாமோ

பொருவெற் றிக்கழை வார்சிலை யானுட
லெரிபட் டுச்சரு காய்விழ வேநகை
புகுவித் தப்பிறை வாழ்சடை யானிட

மொருமாது

புகழ்சத் திச்சிலு காவண மீதுறை
சிவபத் திப்பர மேஃவரி யாள்திரி
புவனத் தைப்பரி வாய்முத லீனுமை

யருள்பாலா

திரையிற் பொற்கிரி யாடவும் வாசுகி
புனைவித் துத்தலை நாளமு தார்சுவை
சிவபத் தர்க்கிது வாமென வேபகி

ராராமர்

திருவுற் றுப்பணி யாதிவ ராகர்த்
மகளைப் பொற்றன வாசையொ டாடிய
திருமுட் டப்பதி வாழ்முரு காசுரர்

பெருமாளே.

ருக. திருநல்லூர்

772

மூல முண்டகனு பூதி மந்திரப
ரப ரஞ்சுடர்கள் மூனு மண்டல அ
தார சந்திமுக மாறு மிந்த்ரதரு

வுந்தளாமேல்

முது ரம்பலவர் பீட மந்தமுமி
லாத பந்தவொளி யாயி ரங்கிரண
மூனு மிந்துவொளிர் சோதி விண்படிக

விந்துநாதம்

ஓல மென்றுபல தாள சந்தமிடு
சேவை கண்டமுதை வாரி யுண்டுலகி
ரேழு கண்டுவினை யாடி யிந்துகதி

ரங்கிசூலம்

ஓடு மந்தகலி காலொ டுங்கநடு
தூணில் தங்கவரி ஞான வண்கயிறு
மீத னைந்துசத கோடி சந்த்ரவொளி

சந்தியாதோ

சூலி யந்தரிக பாவி சங்கரிபு
ராரி யம்பரிசு மாரி யெண்குணக
வாமி பங்கிசிவ காம சுந்தரியு

கந்தசேயே

771. சனு - காம வினையாட்டு. ஆதிவராகர் - திருமால்.

772. கலி கால் ஒடுங்க - பிரணவாயு ஒடுங்க. அமுதின மங்கை. அமுதத்துடன் தோன்றிய திருமகள்.

சூர சங்கரகு மார இந்திரச

காய அன்பருப கார சுந்தரகு

காச னுஞ்சுருதி யோல மொன்றநட னங்கொள்வேலா

சீல வெண்பொடியி டாத வெஞ்சமணர்

மாள வெங்கழுவி லேறு மென்றுபொடி

நீறி டுங்கமல பாணி சந்த்ரமுக

சந்தவேளே

தேவ ரம்பையமு தீண மங்கைதரு

மான ணைந்தபுய தீர சங்கரதி

யாகர் வந்துறைந லூர மர்ந்துவளர்

தம்பிரானே.

௩௨. திருமயேந்திரம்

773

வண்டணி யுங்கமழ் கூந்த லார்விழி

அம்பிய லுஞ்சிலை போந்த வாணுதல்

வண்டர ளந்திக முாய்ந்த வார்நகை

குயில்போல

வண்பயி லுங்குவ டாண்ட மார்குலை

யின்பொறி யங்குமி முாம்பல் தோள்கர

வஞ்சியெ னுங்கொடி சேர்ந்த நூலிடை மடவார்பொன்

கண்டவு டன்களி கூர்ந்து பேசிகள்

குண்டுணி யுங்குரல் சாங்க மோதிகள்

கண்குழ லும்படி தாண்டி யாடிகள்

சதிகாரர்

கஞ்சுளி யுந்தடி யிந்து போவென

நஞ்சையி டுங்கவ டார்ந்த பாவிகள்

கம்பையி லுஞ்சட மாய்ந்து நாயனு

முழல்வேனோ

அண்டரு டன்தவ சேந்து மாதவர்

புண்டரி கந்திரு பாங்கர் கோவென

அஞ்சலெ னும்படி போந்து விரமொ

டசுராரை

அங்கமொ டுங்கிட மாண்டொ டாழிக

ளெண்கிரி யும்பொடி சாம்பர் நூறிட

அந்தக னுங்கழி ருங்கை விசிட

விடும்வேலா

செண்டணி யுஞ்சடை பாந்தள் நீர்மதி

யென்பணி யன்கன சாம்பல் பூசிய

செஞ்சட லன்குத சேந்த வேலவ

முருகோனே

திங்கள்மு கந்தன சாந்து மார்பின
 ளென்றனு ளம்புகு பாங்கி மாடுடு
 சிந்தைம கிழ்ந்தும யேந்தர் மேவிய

பெருமானே.

௫௩. சீகாழி

774

அலைகடல் சிலைமதன் அந்தி யூதையும்
 அரிவையர் வசையுட னங்கி போல்வர
 அசைவன விடைமணி யன்றில் கோகிலம் அஞ்சிநானும்
 அழவிடு மெழுதென வெம்பி வேர்வெழு
 அகிலொடு ம்ருகமத நஞ்சு போலுற
 அணிபணி மணிபல வெந்து நீறெழு அங்கம்வேராய்
 முலைகனல் சொரிவர முன்பு போல்நினை
 வழிவச மறஅற நின்று சோர்வுற
 முழுதுகொள் விரகனல் மொண்டு விசிட மங்கிடாதே
 முருகவிழ் திரள்புய முந்து வேலணி
 முளரியோ டழகிய தொங்கல் தாரினை
 முனிவற நினதருள் தந்தென் மாலைமு னிந்திடாதோ
 சிலைநுதல் கயல்விழி செஞ்சொல் வானவி
 திரிபுரை பயிரவி திங்கள் சூடிய
 திகழ்சடை நெடியவன் செம்பொன் மேனியள் சிங்கமேறி
 திரள்படை யலைககள் பொங்கு கோடுகள்
 திமிலையோ டறைபறை நின்று மோதிட
 சிவனுட னடம்வரு மங்கை மாதுமை தந்தவேளே
 மலைதனி லொருமுனி தந்த மாதுதன்
 மலரடி வருடியெ நின்று நாடொறு
 மயில்பயில் குயில்கிளி வம்பிலேகடி தொண்டி. தோனே
 மழைமுகில் தவழ்தரு மண்டு கோபுர
 மதிள்வயல் புடையுற விஞ்சு காழியில்
 வருமொரு கவுணியர் மைந்த தேவர்கள் தம்பிரானே.

775

இரத மான தேனூற லதர மான மாமாத
 ரெதிரி லாத பூனூர

முலைமேதே

இனிது போடு மேகாச உடையி னுலு மாலாலை
 விழியி னுலு மாலாகி

யநுராக

774. அந்தி ஊதை - மாலக்காற்று. மலைதனில் ஒரு முரி தந்த மாது-
 வள்ளிமலைச் சாரலில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தவராகிய ஒரு சிவ முனி
 வர் பெற்ற வன்னியம்மையார்.

விரக மாகி யேபாய லிடைவி டாமல் நாடோறு
 ம்ருகம தாதி சேரோதி நிறல்முழ்கி
 வினையு மோக மாமாயை கழலு மாறு நாயேனும்
 விழல னாய்வி டாதேநி னருள்தாராய்
 அரக ராள னாமுடர் திருவெ னீறி டாமுடர்
 அடிகள் பூசி யாமுடர் கரையேற
 அறிவு நூல்க லாமுடர் நெறியி லேறி லாமுடர்
 அறம்வி சாரி யாமுடர் நரகேழிற்
 புரள வீழ்வ ரீராறு கரவி நோத சேய்சோதி
 புரண பூர னாகார முருகோனே
 புயலு லாவு சேனாடு பரவி நானு மீடேறு
 புகலி மேவி வாழ்தேவர் பெருமானே.

776

ஊனத்தசை தோல்கள் சுமந்த காயப்பொதி மாய மிகுந்த
 ஊசற்சுடு நாறு குரம்பை மறைநாலும்
 ஒதப்படு நாலு முகன்ற னாலுற்றிடு கோல மெழுந்து
 ஒடித்தடு மாறி யுமுன்று தளர்வாகிக்
 கூனித்தடி யோடு நடந்து ஈனப்படு கோழை மிகுந்த
 கூளச்சட மீதை யுகந்து புவிமீதே
 கூசப்பிர மாண ப்ரபஞ்ச மாயக்கொடு நோய்க ளகன்று
 கோலக்கழ லேபெற இன்று அருள்வாயே
 சேனக்குரு கூடலி லன்று ஞானத்தமிழ் நூல்கள் பகர்ந்து
 சேனைச்சம னோர்கழு வின்கண் மிசையேறத்
 திரத்திரு நீறு புரிந்து மினக்கொடி யோனுடல் துன்று
 தீமைப்பிணி தீர வுவந்த குருநாதா
 கானச்சிறு மானை நினைந்து ஏனற்புன மீது நடந்து
 காதற்கிளி யோடு மொழிந்து சிலைவேடர்
 காணக்கணி யாக வளர்ந்து ஞானக்குற மானை மணந்து
 காழிப்பதி மேவி யுகந்த பெருமானே.

777

ஓய்யா ரச்சிலை யாமென வாசனை
 மெய்யா ரப்பணி பூடண மாலைக
 ஞய்யா நற்கலை யேகொடு மாமத விதமாகி

776. சேனக்குரு கூடலில் - சேனன் என்பதைப் பட்டப் பெயராகக் கொண்ட சமண குருமார்கள் கூடியிருந்த மதுரையில்,

ஒவ்வா ரிப்படி யோரென வேயிரு
கையா ரக்கனை மோதிர மேய்பல
வுள்ளார் செப்பிட ஏமுற நாளிலு

முடல்பேணிச்

செய்வா ரிப்படி யேபல வாணிப
மிய்யா ரிற்பண மேயொரு காசிடெ
செய்யார் சற்பனை காரர்பி சாசரு

எடிபேணச்

செய்வா ரிற்படு நானொரு பாதகன்
மெய்யா எப்படி யோர்கரை சேர்வது
செய்யா யற்புத மேபெற வோர்பொரு

எருள்வாயே

மையா ரக்கிரி யேபொடி யாய்விட
பொய்கு ரப்பதி யேகெட வானவர்
வையாய் பொற்சர னான வேதொழு

விடும்வேலா

வையா ளிப்பரி வாகன மாகொளு
துவ்வா ழிக்கட லேழ்மலை தூளிசெய்
மைபோ லக்கதி ரேய்திற மாகிய

மயில்வாழ்வே

தெய்வா னைக்கர சேகுற மான்மகிழ்
செய்யா முத்தமி ழாகர னேபுகழ்
தெய்வி கப்பர மாகுரு வேயென

விருதூதத்

திய்யா ரக்கழு வேறிட நீறிடு
கையா அற்புத னேபிர மாபுர
செய்கா ழிப்பதி வாழ்முரு காசுரர்

பெருமானே.

778

கட்கா மக்ரோ தத்தே கட்சி
மிழ்த்தோர் கட்டுக்

கவிபாடிக்

கச்சா பிச்சா கத்தா வித்தா
ரத்தே யக்கொட்

களைநீளக்

கொட்கா லக்கோ லக்கோ னத்தே
யிட்டா சைப்பட்

டிடவேவை

கொட்டா னக்கூ னுக்கா எய்த்தே
னித்தி தத்தைக்

களைவாயே.

777. இய்யாரில் - உலோபிகளைப் போன்று. மையாரக்கிரி - இருள் நிறைந்த கிரவுஞ்சமலை. சற்பனை - வஞ்சகம்.

778. கட்சிமிழ்த்தோர் - கண் சிமிழ்த்தோர் - ஏற்றுக்கொள்பவர். கச்சாபிச்சாக - கன்னுபின்னாவென்று. தாவித்தாரத்தே - ஆரத்தே தாபித்து - பாமாஸியில் நிறுவி. கொள்களை - கொண்ட பொருள்களை. ஈக் கோலக் கோணம் - அந்த அழகிய திரிகோணம் போன்ற அல்குல்.

வெட்கா மற்றாய் சுற்றா மர்ச்சேர்

விக்கா னத்தைத்

தரிமாறன்

வெப்பா றப்பா டிக்கா ழிக்கே

புக்காய் வெற்பிற்

குறமான

முட்கா னிற்கால் வைத்தோ டிப்போய்

முற்சார் செச்சைப்

புயவிரா

முத்தா முத்தி யத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

779

கொங்கு லாவிய குழலினு நிழலினு

நஞ்ச ளாவிய விழியினு மிரணிய

குன்று போல்வளர் முலையினு நிலையினு

மடமாதர்

கொம்பு சேர்வன இடையினு நடையினு

மன்பு கூர்வன மொழியினு மெழில்சூடி

கொண்ட சேயித முமுதினு நகையினு

மனதாய

சங்கை யாளியை அணுவிடை பிளவள

வின்சொல் வாசக மொழிவன இவையில

சம்பர் தாயனை அவலனை ஒளிதிக

ழிசைகூருந்

தண்டை நூபுர மணுகிய இருகழல்

கண்டு நாளவ மிகையற விழியருள்

தந்த பேரருள் கனவினு நனவினு

மறவேனே

வங்க வாரிதி முறையிட நிசிரர்

துங்க மாமுடி பொடிபட வடவனல்

மங்கி நீறெழ அலகைகள் நடமிட

மயிலேறி

வஞ்ச வேல்கொடு முனிபவ அழகிய

சண்பை மாநக ருறையுமொ ரறுமுக

வந்த வானவர் மனதினி விடர்கெட

நினைவோனே

பங்க வீரியர் பறிதலை விரகினர்

மிஞ்சு பாதக ரறநெறி பயனிலர்

பந்த மேவிய பகடிகள் கபடிகள்

நிலைகேடர்

பண்பி லாதவர் கொலைசெயு மனதின

ரிங்கெ ணையிர ருயரிய கழுமிசை

பஞ்ச பாதகர் முனைகெட அருளிய

பெருமானே.

779. இரணியகுன்று - பொன்மலை. பங்கவீரியர் - தோல்வியுற்ற வலியர். சங்கையாளி - எண்ணமுடையவன்.

780

சந்த நம்பரி மளபுழு கொடுபுனை

கொங்கை வஞ்சியர் சரியொடு கொடுவனை

தங்கு செங்கையர் அனமென வருநடை

மடமாதர்

சந்த தம்பொலி வழகுள வடிவினர்

வஞ்ச கம்பொதி மனதின ரணுகினர்

தங்கள் நெஞ்சக மகிழ்வுற நிதிதர

அவர்மீதே

சிந்தை வஞ்சக நயமொடு பொருள்கவர்

தந்தர் மந்த்ரிகள் தரணியி லணைபவர்

செம்பொ னிங்கினி யிடையெனில் மிகுதியு

முனிவாகித்

திங்க ளொன்றினில் நெனல்பொரு ளுதவின

னென்று சண்டைகள் புரிதரு மயலியர்

சிங்கி யுங்கொடு மிடிமையு மகலநி

னருள்கூர்வாய்

மந்த ரங்குடை யெனநிரை யுறுதுயர்

சிந்த அன்றடர் மழைதனி லுதவிய

மஞ்செ னும்படி வடிவுறு மரிபுகழ்

மருகோனே

மங்கை யம்பிகை மகிழ்சர வண்பவ

துங்க வெங்கய முகன்மகிழ் துணைவநல்

வஞ்சி தன்குற மகள்பத மலர்பணி

மணவாளா

தந்த னந்தன தனதன தனவென

வண்டு விண்டிசை முரல்தரு மணமலர்

தங்கு சண்பக முகிலை வுயர்தரு

பொழில்மீதே

சங்கு நன்குமிழ் தரளமு மெழில்பெறு

துங்க வொண்பணி மணிகளும் வெயில்விடு

சண்பை யம்பதி மருவிய அமரர்கள்

பெருமாளே.

781

சருவி யிகழ்ந்து மருண்டு வெகுண்டுறு

சமயமு மொன்றினை யென்ற வரும்பறி

தலையரு நின்று கலங்க விரும்பிய

தமிழ்கூறுஞ்

சலிகையு நன்றியும் வென்றியு மங்கள்

பெருமைக ளுங்கன முங்குண மும்பயில்

சரவண மும்பொறை யும்புக ழுந்திகழ்

தனிவேலும்

780. சிங்கி - விடம். மழைதனில் உதவிய மஞ்ச - அடர்ந்த மழையில் மலையைக் குடையாகப் பிடித்துப் பசுக்களைக் காத்த மேகவண்ண னுகிய திருமால்.

விருது துலங்க சிகண்டியி லண்டரு
 முருகி வணங்க வரும்பத மும்பல
 விதரண முந்திற முந்தர முந்தினை புனமானின்
 ம்ருகமத குங்கும கொங்கையில் நொந்தடி
 வருடிம ணந்துபு ணர்ந்தது வும்பல
 விசயமுமன் பின்மொழிந்து மொழிந்தியல் மறவேனே
 கருதியி லங்கை யழிந்துவி டும்படி
 அவுணர டங்கம டிந்து விழும்படி
 கடிரவ னிந்து விளங்கி வரும்படி விடுமாயன்
 கடகரி யஞ்சி நடுங்கி வருந்திடு
 மடுவினில் வந்துத வுப்புய விந்திரை
 கணவன ரங்க முகுந்தன் வருஞ்சக டறமோதி
 மருது குலுங்கி நலங்க முனிந்திடு
 வரதன லங்கல் புனைந்தரு ஞங்குறள்
 வடிவனெ டுங்கடல் மங்கவொ ரம்புகை தொடுமீளி
 மருகபு ரந்தர லுந்தவ மொன்றிய
 பிரமபு ரந்தனி லுங்கு கெனன்பவர்
 மனதினி லும்பரி வொன்றிய மர்ந்தருள் பெருமாளே.

782

சிந்துற்றெழு மாமதி அங்கித் திரளாலே
 தென்றற்றரு வாசமி குந்துற் றெழுலாலே
 அந்திப்பொழு தாகிய கங்குற் றிரளாலே
 அன்புற்றெழு பேதைம யங்கித் தனியானுள்
 நந்துற்றிடு வாரியை மங்கத் திகழாயே
 நஞ்சொத்தொளிர் வேலினை யுந்திப் பொருவேனே
 சந்தக்கவி நூலினர் தஞ்சொற் கினியோனே
 சண்பைப்பதி மேவிய கந்தப் பெருமாளே.

783

செக்கர்வா னப்பிறைக் கிக்குமா ரற்கலத்
 தெற்கிலு தைக்கனற் றணியாத
 சித்ரவி னைக்கலர்ப் பெற்றதா யர்க்கவச்
 சித்தம்வா டிக்கனக் கவிபாடிக்க

781. சலிகை - சலுகை - செல்வாக்கு. கடாரி - முதலையினால் பற்றப் பட்ட கயேந்திரன் என்னும் யானை. மருது - மருத மரமாய் நின்ற அரக்கன்.

782. நந்து உற்றிடு வாரி - சங்குகள் வாரும் கடல், தருவாசம் - சந்தனச் சோலையின் மணம், சண்பை - சீகாழி.

கைக்கபோ லக்கிரிப் பொற்கொள்ரா சிக்கொடைக்
கற்பதா ருச்செகத் த்ரயபாநு
கற்றபேர் வைப்பெனச் செத்தையோ கத்தினர்ச்
கைக்குணன் வெட்கிநிற் பதுபாராய்
சக்ரபா ணிக்குமப் பத்மயோ னிக்குநித்
தப்ரதா பர்க்குமெட் டரிதாய
தத்வவே தத்தினுற் பத்திபோ தித்தஅத்
தத்வரு பக்கிரிப் புரைசாடிக்
கொக்கிலே புக்கொளித் திட்டஞர் பொட்டெழக்
குத்துரா வுத்தபொற் குமரோனே
கொற்றவா வுற்பலச் செச்சைமா லைப்புயக்
கொச்சைவாழ் முத்தமிழ்ப் பெருமானே.

784

தினமணி சார்ங்க பாணி யெனமதிள் நீண்டு சால
தினகர னேய்ந்த மாளி கையிலாரஞ்
செழுமணி சேர்ந்த பீடி கையிலிசை வாய்ந்த பாடல்
வயிரியர் சேர்ந்து பாட இருபாலும்
இனவனை பூண்கை யார்க வரியிட வேய்ந்து மாலை
புழுகில் சாந்துபூசி யரசாகி
இனிதிரு மாந்து வாழு மிருவினை நீண்ட காய
மொருபிடி சாம்பலாகி விடலாமோ
வனசர ரேங்க வான முகடுற வேங்கி ஆசை
மயிலொடு பாங்கி மார்க ளருகாக
மயிலொடு மான்கள் சூழ வளவரி வேங்கை யாகி
மலைமிசை தோன்று மாய வடிவோனே
கனசமண் மூங்கர் கோடி கழுமிசை தூங்க நீறு
கருணைகொள் பாண்டி நாடு பெறவேதக்
கவிதரு காந்த பால கழுமல பூந்த ராய
கவுணியர் வேந்த தேவர் பெருமானே.

783. இக்கு மாரன் - கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதன். கொக்கிலே புக்கு ஒளித்திட்ட ஞர் - மாமரத்திலே புகுந்து ஒளித்திருந்த ஞரன்.

784. தினமணி - சூரியன். வயிரியர் - புகழ்ந்து பாடுவோர். தின கரன் ஏய்ந்த மாளிகை - சூரிய ஒளிபொருந்திய மாளிகை.

785

பூமாதூர மேயணி மான்மறை
 வாய்நாலுடை யோன்மலி வானவர்
 கோமான்முனி வோர்முதல் யாருமி
 யம்புவேதம்
 பூராயம தாய்மொழி நூல்களும்
 ஆராய்வ் திலாதட லாகுரர்
 போரால்மறை வாயுறு பீதியின்
 வந்துகூடி
 நீமாறரு ளாயென ஈசனை
 பாமாலை ளாஸ்தொழு தேதிரு
 நீரூர்தரு மேனிய தேனியல்
 கொன்றையோடு
 நீரேர்தரு சானவி மாமதி
 காகோதர மாதுளை கூவினை
 நேரோடம் விளாமுத லார்சடை
 பெயம்பிரானே
 போமாறினி வேறெது வோதென
 வேயாரரு ளாலவ ரீதரு
 போர்வேலவ நீலக லாவியி
 வர்ந்துநீடு
 பூலோகமொ டேயறு லோகமு
 நேரோர்நொடி யேவரு வோய்சுர
 சேனாபதி யாயவ னேயுனை
 யன்பினோடுங்
 காமாவறு சோம சமானன
 தாமாமண மார்தரு நீபசு
 தாமாவென வேதுதி யாதுழல்
 வஞ்சனேனைக்
 காவாயடி நாளசு ரேசரை
 யேசாடிய கூர்வடி வேலவ
 காரார்தரு காழியின் மேவிய
 தம்பிரானே.

786

மதனச்சொற் காரக் காரிகள் பவளக்கொப் பாடச் சேறிகள்
 மருளப்பட்ட டாடைக் காரிக் ளழகாக
 மவுனச்சுட் டாடிச் சோனிகள் இசைப்பித் தாசைக் காரிகள்
 வகைமுத்துச் சாரச் சூடிகள் வினாமாதர்
 குதலைச்சொற் சாரப் பேசிகள் நரகச்சிற் சாடிப் பீடிகள்
 குசலைக்கொட் சூலைக் காரிகள் மயஸ்மேலாய்க்
 கொளுவிக்கட் டாசைப் பாசனை பவதுக்கக் காரச் சூதனை
 குமுதப்பொற் பாதச் சேவையி னருள்வாயே

785. பூராயம் - ஆராய்ச்சி. சானவி - கங்கை. காகோதரம் - பாம்பு.
 நேரோடம் - நாவல் இலை. சுதாமா - நல்ல ஒளியுடையவன்.

கதறக்கற் சூரைக் கார்கட லெரியத்திக் கூறிற் பாழ்பட
 ககனக்கட் டாரிக் காயிரை யிடும்வேலா
 கதிர்சுற்றிட் டாசைப் பால்கிரி யுறைபச்சைப் பாசக் கோகில
 கவுரிப்பொற் சேர்வைச் சேகர முருகோனே
 திதலைப்பொற் பாணிக் கார்குயி லழகிற்பொற் றேகைப்
 பாவையை
 தினமுற்றுச் சாரத் தோள்மிசை யணைவோனே
 திலதப்பொட் டாசைச் சேர்முக மயிலுற்றிட் டேறக் காழியில்
 சிவன்மெச்சக் காதுக் கோதிய பெருமானே.

787

விடமெனமி குத்தவட வனலென வுயர்த்துரவி
 விரிகதி ரெனப்பரவு நிலவாலே
 விதனமிக வுற்றுவரு ரதிபதி கடுத்துவிடு
 விரைதரு விதட்கமல கணையாலே
 அடலமரி யற்று திசை யினில்மருவி மிக்கவனல்
 அழலொடு கொதித்துவரு கடைநாளில்
 அணுகிநம னெற்றமயல் கொளுமநிலை சித்தமுற
 அவசமொ டணைத்தருள வரவேணும்
 அடவிதனில் மிக்கபரு வரையவ ரளித்ததிரு
 அணையமயில் முத்தமணி சுரயாணை
 அழகிய மணிக்கலச முகைகளில் மயக்கமுறு
 மதிவிரக சித்ரமணி மயில்விரா
 கடதடக ளிற்றுமுக ரிணையவ கிரிக்குமரி
 கருணையொ டளித்ததிரு முருகோனே
 கமலமல ரொத்தவிழி யரிமருக பத்தர்பணி
 கழுமல நகர்க்குமர பெருமானே.

சூ. கரியவனகர்

788

அளிகுழ லளகக் காடு காட்டவும்
 விழிகொடு கலவித் தீயை மூட்டவும்
 அமளியில் முடியப் போது போக்கவும் இளைஞோர்கள்

786. மவுனச்சட்டாடி - வாய் பேசாமலே குறிப்பால் காட்டி வேண்டியதைப் பெறுபவர்கள்.

787. வரைபவரளித்த திரு அணைய மயில் - வள்ளி. சுரயாணை - தெய்வ யாணை.

அவர்வச மொழுகிக் காசு கேட்கவும்
அழகிய மயிலிற் சாயல் காட்டவும்
அளவிய தெருவிற் போயு லாத்தவும்

அதிபார

இளமுலை மிசையிற் றாசு நீக்கவும்
முகமொடு முகம்வைத் தாசை யாக்கவும்
இருநிதி யிலரைத் தூர நீக்கவும்
எவரையு மளவிப் போய னூப்பவும்
நினைபவ ரளவிற் காதல் நீக்கியென்
இடரது தொலையத் தாங்கள் காட்டினிள் அருள்தாராய்

இனிதாக

நெளிபடு களமுற் றுறு போற்சுழல்
குருதியில் முழுகிப் பேய்கள் கூப்பிட
நிணமது பருகிப் பாறு காக்கைகள்
நிரைநிரை யணியிட் டோரி யார்த்திட
அதிர்தரு சமரிற் சேனை கூட்டிய
நிசிரர் மடியச் சாடு வேற்கொடு

கமுகாட

பொரும்வீர

களிமயில் தனில்புக் கேறு தாட்டிக
அழகிய கனகத் தாம மார்த்தொளிர்
கனகிரி புயமுத் தார மேற்றருள்

திருமார்பா

கரியவ னகரிற் றேவ பார்ப்பதி
யருள்சுத குறநற் பாவை தாட்பணி
கருணைய தமிழிற் பாடல் கேட்டருள்

பெருமானே.

௫௫. புள்ளிருக்கு வேளூர் (வைத்தீசுரன் கோயில்)

789

உரத்துறை போதத்
உணைச்சிறி தோதத்
மரத்துறை போலுற்
மலத்திருள் மூடிக்
பரத்துறை சேலத்
பணித்தடி வாழ்வுற்
வரத்துறை நீதர்க்
வயித்திய நாதப்

தனியான
தெரியாது
றடியேனும்
கெடலாமோ
தவர்வாழ்வே
றருள்வோனே
கொருசேயே
பெருமானே.

788. தாசு - ஆடை. பாறு - பருந்து.

789. பரத்துறை சேலத்தவர் - மேலான நிலையில் உள்ள புனித வாழ்க்கையர்.

790

எத்தனை கோடி கோடி விட்டுட லோடி யாடி யெத்தனை கோடி போன	தளவேதோ
இப்படி மோக போக மிப்படி யாகி யாகி யிப்படி யாவ தேது	இனிமேலோ
சித்திடிஸ் சீசி சீசி குத்திர மாய மாயை சிக்கினி லாயு மாயு	மடியேனைச்
சித்தினி லாட லோடு முத்தமிழ் வாண ரோது சித்திர ஞான பாத	மருள்வாயே
நித்தமு மோது வார்கள் சித்தமே வீட தாக நிர்த்தம தாடு மாறு	முகவோனே
நிட்கள ரூபர் பாதி பச்சுரு வான மூனு நெட்டிலை சூல பாணி	யருள்பாலா
பைத்தலை நீடு மாயி ரத்தலை மீது பீறு பத்திர பாத நீல	மயில்வீரா
பச்சின பூக பாளை செய்க்கயல் தாவு வேளூர் பற்றிய மூவர் தேவர்	பெருமானே.

791

பாட கச்சிலம் போடு செச்சைமணி கொடுவெ னக்கலந் தாடு பொற்சரணர் பாவை சித்திரம் போல்வர் பட்டுடையி	னீடைநூலார்
பார பொற்றனங் கோபு ரச்சிகர மாமெ னப்படர்ந் தேம விப்பரித பாகு நற்கரும் போடு சர்க்கரையின்	மொழிமாதர்
ஏட கக்குலஞ் சேரு மைக்குமுனொ டாட ளிக்குலம் பாட நற்றெருவி லேகி புட்டுலம் போல பற்பலசொ	லிசைபாடி
ஏறி யிச்சகம் பேசி யெத்தியிதம் வாரு முற்பணந் தாரு மிட்டமென ஏணி வைத்துவந் தேற விட்டிடுவர்	செயலாமோ

790, மாயைசிக்கினில் ஆய்மாயும் - மாயையின் சிக்கினில் அகப்பட்டு மாய்கின்ற. பத்திரபாதம் - நொச்சியிலை போன்ற கால்கள்.

791. ஏமலிப்பர் - இன்புறுவார்கள். நாடகப்புனம் - அகம் நாடு புனம் - மனத்தில் விரும்பிச் சென்ற திணைப்புனம்.

சேட னுக்கசண் டாள ரக்கர்குல
 மாள அட்டகுன் றேழ லைக்கடல்கள்
 சேர வற்றநின் ரூட யிற்கரமி ரறுதோள்மேல்
 சேனி லத்தர்பொன் புவை விட்டிருடி
 யோர்கள் கட்டியம் பாட எட்டரசர்
 சேசெ யொத்தசெந் தாம ரைக்கிழவி புகழ்வேலா
 நாட கப்புனங் காவ லுற்றசுக
 மோக னத்திமென் தோளி சித்ரவளி
 நாய கிக்குதம் பாடி நித்தமணி புனைவோனே
 ஞான வெற்புகந் தாடு மத்தர்தையல்
 நாய கிக்குநன் பாக ரக்கணியும்
 நாதர் மெச்சவந் தாடு முத்தமருள் பெருமானே.

792

மாலி னுலெ டுத்த கந்தல் சோறி னுல்வ ளர்த்த பொந்தி
 மாறி யாடெ டுத்த சிந்தை யறியாய
 . மாயை யாடெ டுத்து மங்கி னேனை யாள னக்கி ரங்கி
 வாரை யாயி னிப்பி றந்து இறவாமல்
 வேலி னுல்வி னைக்க ணங்கள் தூள தாள ரித்து உன்றன்
 வீடு தாப ரித்த அன்பர் கணமூடே
 மேவி யானு னைப்பொல் சிந்தை யாக வேக ளித்து கந்த
 வேளெ யாமெ னப்ப ரிந்து அருள்வாயே
 காலி னுலெ னப்ப ரந்த சூரர் மாள வெற்றி கொண்ட
 கால பாறு சத்தி யங்கை முருகோனே
 காம பாண மட்ட நந்த கோடி மாத ரைப்பு ணர்ந்து
 காளை யேறு கர்த்த னெந்தை யருள்பாலா
 சேலை நேர்வி ழிக்கு றம்பெ னாசை தோளு றப்பு ணர்ந்து
 சீரை யோது பத்த ரன்பி னுறைவோனே
 தேவர் மாதர் சித்தர் தொண்டர் ஏக வேளூ ருக்கு கந்த
 சேவல் கேது சுற்று கந்த பெருமானே.

793

மூலா தாரமொ டேற்றி யங்கியை
 ஆரூ தாரமொ டோட்டி யந்திர
 மூலா வாயுவை யேற்று நன்சுழி முனைமூடே

792. வாரையா - வாருமையா என்பதன் மருஉ. அந்த கோடி மாதரைப் புணர்ந்த காளை - மங்கையர் பல்லாயிரவரைக் கூடி மிழிந்த கண்ணனாகத் தோன்றிய திருமாலாகிய காளை.

மூதா தாரம ரூப்பி லந்தா

நாதா கீதம தார்த்தி டும்பர

மூடே பாலொளி ஆத்து மந்தனை

விலகாமல்

மாலா டுனெடு சேர்த்தி தம்பெற

நானு வேதம சாத்தி ரஞ்சொலும்

வாழ்ஞா னுபுரி யேற்றி மந்திர

தவிசுடே

மாதா நாதனும் வீற்றி ருந்திடும்

வீடே மூனெளி காட்டி சந்திர

வாகார் தேனமு தூட்டி யென்றனை

யுடனாள்வாய்

சூலாள் மாதுமை தூர்த்த சம்பவி

மாதா ராபகல் காத்த மைந்தனை

சூடோ மர்வினை வாட்டி மைந்தர

னெமையாளுந்

தூயாள் மூவரை நாட்டு மெந்தையர்

வேளூர் வாழ்வினை தீர்த்த சங்கரர்

தோய்சா ரூபரொ டேற்றி ருந்தவ

ளருள்பாலா

வேலா ஏழ்கடல் வீட்டி வஞ்சக

மூடார் சூரரை வாட்டி யந்தகன்

வீடு டேவிய காத்தி ரம்பரி

மயில்வாழ்வே

வேதா நால்தலை சீக்கொ ளும்படி

கோலா காலம தாட்டு மந்திர

வேலா மால்மக ளார்க்கி ரங்கிய

பெருமானே.

794

மேக வர்குழல தாடதன பாரமிசை

யார மாடகுழை யாடவிழி யாடபொறி

மேனி வாசனைகள் விச அஸ்குல் மோதிபரி

மளமேற

மீனு லாடையிடை யாடமயில் போலநடை

யோல மோலமென பாதமணி நூபுரமு

மேல்வில் விசபணி கிரகுவில் போலகுரல்

முழுவோசை

ஆக வேயவைகள் கூடிடுவர் வி திவரு

வோரை வாருமென வேசரச மோடுருகி

ஆசை போலமனை யேகொடனை வார்க்குவ

டதிபார

ஆணி மாமுலையின் மூழ்கிசுக வாரிகொடு

வேர்வை பாய அனை யூடமளி யாடியிட

ரான சூலைபல நோய்கள் கடலாடியுட

ஹழல்வேனே

793. மாலாடு ஊன் - ஆசை ஊடாடும் இந்த உடல், மசாத்திரம் - மகா சாத்திரம்,

நாக லோகர்மதி லோகர்பக லோகர்விதி
 நாடு னோர்களம ரோர்கள்கண நாதர்விடை
 நாதர் வேதியர்கள் ஆதிசர சோதிதிகழ் முனிவோர்கள்
 நாத ரேநரம் ருரணர்பு ராணவகை
 வேத கீதவொலி பூரையிது பூரையென
 நாச மாயசுரர் மேவுகிரி தூளிபட விடும்வேலா
 தோகை மாதுகுற மாதமுத மாதுவினல்
 தோழி மாதுவளி நாயகிமி னானைசுக
 சோக மோடிறுகி மார்குலைவி டாமலனை புணர்வோனே
 தோளி ராறுமுக மாறுமயில் வேலமுக
 மீதெய் வானவடி வாதொழுதெ னுவயனர்
 சூழு காவிரியும் வேளூர்முரு காவமரர் பெருமானே.

ருக. திருக்கடவூர்

795

ஏட்டின்வி திப்படி யேகொடு மாபுர
 வீட்டில டைத்திசை வேகசை மூணதி
 லேற்றிய டித்திட வேகட லோடம தெனவேகி
 ஏற்குமெ னப்பொரு ளாசைபெ னாசைகொ
 ளாத்துவெ னத்திரி யாபரி யாதவ
 மேற்றியி ருப்பிட மேயறி யாமலு முடல்பேணிப்
 பூட்டுச ரப்பளி யேமத னுமென
 ஆட்டிய சைத்திய லேதிரி நானையில்
 பூத்தம லக்குகை யோபொதி சோறென கழுக்காகம்
 போற்றிந மக்கிரை யாமென வேகொள
 நாட்டிலொ டுக்கென வேவிழு போதினில்
 பூட்டுப ணிப்பத மாயி லாவருள் புரிவாயே
 வீட்டில டைத்தெரி யேயிடு பாதக
 னுட்டைவி டுத்திட வேபல சூதின்ல வனமேபோய்
 வீழ்த்தவி திப்படி யேகுரு காவலர்
 வேற்றுமை யுற்றுரு வோடியல் நாளது
 பார்த்துமு டித்திட வேயொரு பாரத
 மேற்புனை வித்தம காவிர மாயவன் மருகோனே

794. ஆணிமாமுலை - காமத்துக்கு அடிப்பொருளாயுள்ள அழகிய முலை. மீனில் ஆடை இடைஆட - ஒளிவீசும் நூலாடை இடையில் ஆட.

795. மகாவிர மாயவன் - பெருவீரனாகிய மாயவன். அசுரார்பதி - சூரன். மூணதில் ஏற்றி - மூன்றாகிய சுழுமுனை, இடைகலை, பிங்கலை என்னும் நாடிகளை அதிற்சொருத்தி.

கோட்டை யழித்தசு ரார்பதி கோவென
 மூட்டியெ ரித்தப ராபர சேகர
 கோத்தம ணிக்கதி ரேறிக ராகிய வடிவேலா
 கூற்றும ரித்திட வேயுதை பார்வதி
 யார்க்குமி னித்தபெ னாகிய மான்மகள்
 கோட்டுமு லைக்கதி பாகட ஹருறை பெருமானே.

796

சூலமென வோடு சர்ப்ப வாயுவைவி டாத டக்கி
 தூயவொளி காண முத்தி விதமாகச்
 குழமிருள் பாவ கத்தை வீழ அழ னுடெ ரித்து
 சோதிமணி பீட மிட்ட மடமேவி
 மேலைவெளி யாயி ரத்து நாவிருப ராப ரத்தின்
 மேவியரு னாச லத்தி னுடன்மூழ்கி
 வேலுமயில் வாக னப்ர காசமதி லேதறித்து
 விடுமது வேசி றக்க அருள்தாராய்
 ஓசைர ராழி யெட்டு வாளகிரி மாய வெற்பு
 மூடுருவ வேல்தொ டுத்த மயில்வீரா
 ஓதுகுற மான்வ னத்தில் மேவியவள் கால்பி டித்து
 னோமெனுப தேச வித்தொ டனைவோனே
 காலனொடு மேதி மட்க லுழிபுவி மேல்கி டத்து
 காலனிட மேவு சத்தி யருள்பாலா
 காலமுதல் வாழ்புவிக்க தாரநகர் கோபுரத்துள்
 கானமயில் மேல்த ரித்த பெருமானே.

ருள. திருப்படிக்கரை

797

அருக்கி மெத்தெனச் சிரித்து மைக்கணிட்
 டழைத்தி தப்படச் சிலகூறி
 அரைப்ப ணத்தைவிற் றுடுத்த பட்டவிழ்த்
 தனைத்தி தழ்க்கொடுத் தநுராகத்
 துருக்கி மட்டறப் பொருட்ப றிப்பவர்க்
 குளக்க ருத்தினிற் ப்ரமைகூரா

796. வாளகிரி - சக்கரவாளகிரி. காலனொடு மேதிமட்க - காலனும் அவன் ஏறிவந்த எருமையும் அழிய - (திருக்கடலூர் மார்க்கண்டேயருக்காகச் சிவபெருமான் எம்னை உதைத்த தலம்.)

துரைத்து செய்ப்பதித் தலத்தி னைத்துதித்
துனைத்தி ருப்புகழ்ப் பகர்வேனோ
தருக்கு மற்கடப் படைப்ப லத்தினிற்
றடப்பொ ருப்பெடுத் தணையாகச்
சமுத்தி ரத்தினைக் குறுக்க டைத்ததிற்
றரித்த ரக்கர்பொட் டெழுவேபோர்
செருக்கு விக்ரமச் சரத்தை விட்டுறச்
செயித்த வுத்தமத் திருமாமன்
திருத்த கப்பன்மெச் சொருத்த முத்தமிழ்த்
திருப்ப டிக்கரைப் பெருமானே.

௫௮. மயிலாடுதுறை (மாயூரம்)

798

அமுதினை மெத்தச் சொரிந்து மாவின்
தனியப முத்தைப் பிழிந்து பானற
வதனொடு தித்தித் தகண்ட ளாவிய விதழாராய்
அழகிய பொற்றட் டினொண்டு வேடையின்
வருபசி யர்க்குற் றவன்பி னாலுண
வருள்பவ ரொத்துத் தளர்ந்த காமுகர் மயஸ்தீரக்
குமுதம் விளர்க்கத் தடங்கு ளாவிய
நிலவெழு முத்தைப் புனைந்த பாரிய
குலவிய சித்ரப் ப்ரசண்ட பூரண தனபாரக்
குவடிள கக்கட் டியுந்தி மேல்விழு
மவர்மய லிற்புக் கழிந்த பாவியை
குரைகழல் பற்றிப் புகழ்ந்து வாழ்வுற அருள்வாயே
வமிசமி குத்துப் ப்ரபஞ்சம் யாவையு
மறுசிட வுக்ரக் கொடும்பை யானபுன்
மதிகொ டழித்திட் டிடும்பை ராவணன் மதியாமே
மறுவறு கற்பிற் சிறந்த சீதையை
விதனம் விளைக்கக் குரங்கி னாலவன்
வமிச மறுத்திட் டிலங்கு மாயவன் மருகோனே
எமதும லத்தைக் களைந்து பாடென
அருள அ தற்குப் புகழ்ந்து பாடிய
இயல்கவி மெச்சிட் டியர்ந்த பேறருண் முருகோனே

797. மற்கடப்படை - குரங்குப்படை, விக்ரமச்சரம் - வீரம் மிக்க அம்பு.

798. சொண்டு - மொண்டு. சிகண்டியூர் - மயிலாடுதுறை.

எழில்வளை மிக்கத் தவழ்ந்து லாவிய
பொனிநதி தெற்கிற் றிகழ்ந்து மேவிய
இணையிலி ரத்னச் சிகண்டி யூருறை பெருமானே.

ருக. திருவிடைக்கழி

799

அனலப் பரிபுக் ககுணத் ரயம்வைத்
தடர்பொய்க் குருதிக் குடில்பேனா
அவலக் கவலைச் சவலைக் கலைகற்
றதனிற் பொருள்சற் றறியாதே
குளகித் தளகிக் கனலொத் துருகிக்
குலவிக் கலவிக் கொடியார்தங்
கொடுமைக் கடுமைக் குவளைக் கடையிற்
குலைபட் டையைக் கடவேனோ
தினைவித் தினநற் புனமுற் றகுறத்
திருவைப் புணர்பொற் புயவீரா
தெளியத் தெளியப் பவளச் சடிலச்
சிவனுக் கொருசொற் பகர்வோனே
கனகச் சிகரக் குலவெற் புருவக்
கறுவிப் பொருகைக் கதிர்வேலா
கழியைக் கிழியக் கயல்தத் துமிடைக்
கழியிற் குமரப் பெருமானே.

800

இரக்குமவர்க் கிரக்கமிருத்
தளிப்பனசொப் பனத்திலுமற்
றெனக்கியலுக் கிசைக்கெதிரெப் புலவோரென்
றெடுத்தமுடித் தடக்கைமுடித்
திரட்டையுடுத் திலச்சினையிட்
டடைப்பையிடப் ப்ரபுத்துவமுற் றியல்மாதர்
குரக்குமுகத் தினைக்குழலைப்
பனிப்பிறையொப் பெனப்புயலொப்
பெனக்குறுகிக் கலைக்குள்மறைத் திடுமானின்

799. பவளச் சடிலச்சிவன் - செஞ்சடைச் சிவபெருமான்.

800. சளப்படும் - துன்பப்படும். கரடக்களிறு - மதயானை. கணி - வேங்கை மரம்.

குளப்படியிற் சளப்படுமிப்

பவக்கடலைக் கடக்கஇனிக்

குறித்திருபொற் கழற்புணையைத்

தருவாயே

அரக்கரடற் கடக்கஅமர்க்

களத்தடையப் புடைத்துலகுக்

கலக்கணறக் குலக்கிரிபொட்

டெழுவாரி

அனைத்துமவறப் புறச்சுரர்கற்

பகப்புரியிற் புகக்கமலத்

தனைச்சிறையிற் டிடைக்கழியிற்

பயில்வோனே

கரக்கரடக் களிற்றுமருப்

புலக்கையினிற் கொழித்தமணிக்

கழைத்தரளத் தினைத்தினையிற்

குறுவானைக்

கணிக் குறவக் குறிச்சியினிற்

சிலைக்குறவர்க் கிலச்சைவரக்

கயத்தொடுகைப் பிடித்தமணப்

பெருமானே.

801

பகரு முத்தமிழ்ப் பொருளு மெய்த்தவப்

பயனு மெப்படிப்

பலவாழ்வும்

பழைய முத்தியிற் பதமு நட்புறப்

பரவு கற்பகத்

தருவாழ்வும்

புகரில் புத்தியுற் றரசு பெற்றுறப்

பொலியும் அற்புதப்

பெருவாழ்வும்

புலன கற்றிடப் பலவி தத்தினைப்

புகழ் பலத்தினைத்

தரவேணும்

தகரி லற்றகைத் தலம்வி டப்பினைச்

சரவ ணத்தினிற்

பயில்வோனே

தனிவ னத்தினிற் புனம றத்தியைத்

தழுவு பொற்புயத்

திருமார்பா

சிகர வெற்பினைப் பகிரும் வித்தகத்

திறல யிற்சுடர்க்

குமரேசா

செழும லர்ப்பொழிற் குரவ முற்றபொற்

றிருவி டைக்கழிப்

பெருமானே.

801. புகரில் - குற்றமற்ற. தகரில்அற்ற கைத்தலம் - தக்கன் யாகத்தில் நடந்த பூசலில் அறுபட்ட கை (அக்கினி தேவன் கை.)

802

படிபுனஸ்தெ ருப்படற் பவனம்வெளி பொய்க்கருப்

பவமுறைய வத்தைமுகம்

குணநீடு

பயில்பிணிகள் மச்சைசுக் கிலமுதிர மத்திமெய்ப்

பசிபடுநி னைச்சடக்

குடில்பேணும்

உடலது பொறுத்தறக் கடைபெறுபி றப்பினுக்

குணர்வுடைய சித்தமற்

றடிநாயேன்

உழலுமது கற்பலக் கழலிணையெ னக்களித்

துனதுதம ரொக்கவைத்

தருள்வாயே

கொடியவொரு குக்குடக் கொடியவடி விற்புனக்

கொடிபடர்பு யக்கிரிக்

கதிர்வேலா

குமரசம ரச்சினக் குமரவணி யத்தன் மெய்க்

குமரமகிழ் முத்தமிழ்ப்

புலவோனே

தடவிகட மத்தகத் தடவரைய ரத்தரத்

தடலனுச வித்தகத்

துறையோனே

தருமருவு மெத்தலத் தருமருவ முத்தியைத்

தருதிருவி டைக்கழிப்

பெருமானே.

803

பழியுறுசட் டகமான குடிகையெடுத் திழிவான

பகரும்வினைச் செயல்மாதர்

தருமாயப்

படுகுழிபுக் கினிதேறும் வழிதடவித் தெரியாது

பழமைபிதற் றிடுலோக

முழுமுடர்

உழலும்விருப் புடனோது பஸவலைக் கலைதேடி

யொருபயனைத் தெளியாது

விளியாமுன்

உனகமலப் பதநாடி யுருகியுளத் தமுதூற

உனதுதிருப் புகழோத

அருள்வாயே

தெழியுவரிச் சலராசி மொகுமொகெனப் பெருமேரு

திடுதிடெனப் பலபூதர்

விதமாகத்

திமிதிமெனப் பொருகுர னெறுநெறெனப் பலதேவர்

செயசெயெனக் கொதிவேலை

விடுவோனே

802. கற்புஅல - நீதியன்று. சமரச்சினக்கும் அரவு - போரில் மிகக் கோபிக்கும் பாம்பு.

803. சவலைக்கலை - மனக் குழப்பந்தரும் கலை. தெழிவவரி - முழங்கு கின்ற கடல்.

அழகுதரித் திடுநீப சரவணவுற் பவவேல

அடல்தருகெற் சிதநீல

மயில்வீர

அருணை திருத் தணிநாக மலைபழநிப் பதிகோடை

அதிபஇடைக் கழிமேவு

பெருமானே.

804

பெருக்க மாகிய நிதியினர் வரின்மிக

நகைத்து வாமென அமளிய ருருவிரல்

பிடித்து போயவர் தொடையொடு தொடைபட வுறவாடிப்

பிதற்றி யேயள விடுபண மதுதம

திடத்தி லேவரு மளவுந லுரைகொடு

பிலுக்கி யேவெகு சரசமொ டணைகுவர்

கனமானாய்

முருக்கி னேரித முழுதுப ருகுமென

வுரைத்து லீலைக ளதிவித மொடுமலை

முலைக்கு ளேதுயில் கொளமயல் புரிகுவர்

பொருள்தீரின்

முறுக்கி யேயுதை கொடுவசை யுரைதரு

மனத்து ரோகிக ளிடுதொழில் வினையற

முடுக்கி யேயுன திருகழல் மலர்தொழ

அருள்தாராய்

நெருக்கி யேவரு மவுணர்ஃள் குலமற

வுறுக்கி யேமயில் முதுகினில் விசைகொடு

நிலத்தி லேசமர் பொருதவ ருயிர்பலி

கொளும்வேலா

நெகத்தி லேஅயன் முடிபறி யிறைதிரி

புரத்தி லேநகை புரிபர னடியவர்

நினைப்பி லேயருள் தருசிவ னுதவிய

புதல்வோனே

செருக்கு வேடுவர் தருமொரு சிறுமியை

மருக்கு லாவிய மலரணை மிசைபுணர்

திருக்கை வேல்வடி வழகிய குருபர

முருகோனே

சிறக்கு மாதவ முனிவரர் மகபதி

யிருக்கு வேதனு மிமையவர் பரவிய

திருக்கு ராவடி நிழல்தனி லுலவிய

பெருமானே.

805

மருக்கு லாவிய மலரணை

கொடியாதே

வளர்த்த தாய்தமர் வசையது

மொழியாதே

கருக்கு லாவிய அயலவர்

பழியாதே

கடப்ப மாலையை யினிவர

விடவேணும்

தருக்கு லாவிய கொடியிடை
சமர்த்த நேமணி மரகத
திருக்கு ராவடி நிழல்தனி
திருக்கை வேல்வடி வழகிய

மணவாளா
மயில்வீரா
ஹைவோனே
பெருமானே.

806

முனைகு னுக்கிகள் கபடிகள் வடிபு முக்கைக ளசடிகள்
முறைம சக்கிகள் திருடிகள் மதவேணூல்
மொழிப சப்பிகள் விடிகள் அழம னத்திகள் தகுநகை
முகமி னுக்கிகள் கசடிகள் இடையேகுழ்
கலைநெ கிழ்த்திக ளினைருர்கள் பொருள்ப றித்தம ளியின்மிசை
கனியி தழ்ச்சுருள் பிளவினை யொருபாதி
சலவி யிற்றரும் வசவிகள் விழிம யக்கினில் வசமழி
கவலை யற்றிட நினதருள் புரிவாயே
அலைநெ ருப்பெழ வடவரை பொடிப டச்சம ணர்களுலம்
அணிக முப்பெற நடவிய மயில்வீரா
அரன ரீப்பிர மர்களுமுதல் வழிப டப்பிரி யமும்வர
அவர வர்க்கொரு பொருள்புகல் பெரியோனே
சிலைமொ ளுக்கென முறிபட மிதினை யிற்சந கமனருள்
திருவி னைப்புண ரரிதிரு மருகோனே
திரள்வ ருக்கைகள் கழுகுகள் சொரிம துக்கத விகள்வளர்
திருவி டைக்கழி மருவிய பெருமானே.

க.0. பாகை

807

ஆடல் மாமத ராசன் பூசல் வாளியி லேநெநாந்
தாகம் வேர்வுற மால்கொண் டயராதே
ஆர வாணகை யார்செஞ் சேனி னேவனி னேசென்
ரூயு வேதனை யேயென் றுனையாதே
சேடன் மாமுடி மேவும் பாரு ளோர்களுள் நீடுந்
த்யாக மீபவர் யாரென் றனையாதே
தேடி நான்மறை நாடுங் காடு மோடிய தாளுந்
தேவ நாயக நானின் றடைவேனோ

805. கருகுலாவிய - காரணத்துடன் உறவாடிய. குரா - குராமரம்.

806. கழுப்பெற - கழுஏற. வருக்கை - பலா.

பாடு நான்மறை யோனுந் தாதை யாகிய மாலும்
பாவை பாகனு நாளுந் தவறுதே
பாக நாண்மலர் குடுஞ் சேக ரர்மதில் சூழ்தென்
பாகை மாநக ராளுந் குமரேசர்
கூட லான்முது கூனன் றோட வாதியர் வேதங்
கூறு நாவல மேவுந் தமிழ்விரா
கோடி தானவர் தோளுந் தாளும் வீழவு லாவுங்
கோல மாமயி லேறும் பெருமானே.

808

ஈளை சுரங்குளிர் வாத மெனும்பல
நோய்கள் வளைந்தற இளையாதே
ஈடு படுஞ்சிறு கூடு புகுந்திடு
காடு பயின் றுயி ரிழுவாதே
மூளை யெலும்புகள் நாடி நரம்புகள்
வேறு படுத்தழல் முழுகாதே
மூல மெனுஞ்சிவ யோக பதந்தனில்
வாழ்வு பெறும்படி மொழிவாயே
வாளை நெருங்கிய வாவியி னுங்கயல்
சேல்கள் மறிந்திட வலைபீரு
வாகை துதைந்தணி கேதகை மங்கிட
மோதி வெகுண்டிள மதிதோயும்
பாளை நறுங்கமழ் பூக வனந்தலை
சாடி நெடுங்கடல் கழிபாயும்
பாகை வளம்பதி மேவி வளஞ்செறி
தோகை விரும்பிய பெருமானே.

809

குவளை பொருதிரு குழையை முடுகிய
கோல வேல்விழி மடவார்தங்
கொடிய ம்ருகமத புளக தனகிரி
கூடி நாடொறு மயனாகித்

807. ஆரவாணகை - முத்துப்போன்று ஒளிவீசும் பற்களையுடையார்.

808. கேதகை - தாழை. பூகவனம் - கழுகங்காடு, தோகை - முயில்
பொன்ற.

துவள வருகிய சரச விதமது	யழையுடே
சோர வாரிதி	
சுழலு மெனதுயிர் மவுன பரமசு	படியாதோ
கோம கோததி	
கவள கரதல கரட விகடக	
போல பூதர	முகமான
கடவுள் கணபதி பிறகு வருமொரு	
கார னாகதிர்	வடிவேலா
பவள மரகத கனக வயிரக	
பாட கோபுர	அரிதேரின்
பரியு மிடறிய புரிசை தழுவிய	
பாகை மேவிய	பெருமானே.

சுக. தான்தோன்றி

810

குழந்தேன்ற துக்கவினை சேர்ந்தான்று மப்பில்வளர்	
தூண்போன்ற இக்குடி லு	முலகூடே
சேர்ந்தாய்ந்து மக்கினியில் நூண்சாம்பல் பட்டுவிடு	
தோம்பாங்கை யுட்பெரிது	முணராமே
வீழ்ந்தீண்டி நற்கலைகள் தான்தோண்டி மிக்கபொருள்	
வேண்மங்கை யிட்டுவர	குழுவார்போல்
வேம்பாங்கு மற்றுவினை யாம்பாங்கு மற்றுவினை	
வாம்பாங்கில் நற்கழல்கள்	தொழஆளாய்
வாழ்ந்தான்ற சுற்புடைமை வாய்ந்தாய்ந்த நற்றவர்கள்	
வான்தோன்று மற்றவரு	மடிபேண
மாண்போன்ற பொற்றொடிகள் தாந்தோய்ந்த நற்புயமும்	
வாந்தீண்ட வுற்றமயில்	மிசையேறித்
தாழ்ந்தாழ்ந்த மிக்ககடல் வீழ்ந்தீண்டு வெற்பசுரர்	
சாய்ந்தேங்க வுற்றமர்செய்	வடிவேலா
தான்தோன்றி யப்பர்குடி வாழ்ந்தீன்ற நற்புதல்வ	
தான்தோன்றி நிற்கவல	பெருமானே.

809. பரமசுகமகோததி - பேரின்பப் பெருங்கடல். பூதரம் - மலை; (மதமலையெனவே யானையைக் குறித்தது.)

கூஉ. கந்தன்குடி

811

எந்தன்சட லங்கம்பல பங்கம்படு தொந்தங்களை
 யென்றுந்துயர் பொன்றும்படி யொருநாளே
 இன்பந்தரு செம்பொன்கழ லுந்துங் புழல் தந்தும்பினை
 யென்றும்படி பந்தங்கெட மயிலேறி
 வந்தும்பிர சண்டம்பகி ரண்டம்புவி யெங்குந் திசை
 மண்டும்படி நின்றுஞ்சுட ரொளிபோலும்
 வஞ்சங்குடி கொண்டுந்திரி தெஞ்சன் துக ளென்றுங்
 கொண்டன்தமி யன்றன்பவம் ஒழியாதோ
 தந்தந்தன திந்திந்திமி யென்றும்பல சஞ்சங்கொடு
 தஞ்சம்புரி கொஞ்சஞ்சிறு மணியாரம்
 சந்தந்தொனீ கண்டும்புய லங்கன்சிவ னம்பன்பதி
 சம்புந்தொழ நின்றுந்தினம் விளையாடும்
 கந்தன்குடி னென்றன்குரு வென்றுந்தொழு மன்பன்கவி
 கண்டுய்ந்திட அன்றன்பொடு வருவோனே
 கண்டின்கனி சிந்துஞ்சுவை பொங்கும்புனல் *தங்கஞ்சுனை
 கந்தன்குடி யின்தங்கிய பெருமாளே.

கூஉ. திலதைப்பதி

812

இறையத் தனையோ	அதுதானும்
இலையிட் டுணலேய்	தருகாலம்
அறையிற் பெரிதா	மலமாயை
அலையப் படுமா	நினியாமோ
மறையத் தனையோ	சிறைசாலை
வழியுய்த் துயர்வா	ஹுதேவர்
சிறையைத் தவிரா	விடும்வேலா
திலதைப் பதிவாழ்	பெருமாளே.

811. வண்டன் - தியவன். புயல் அங்கள் - மேகநிற உடையுடைய திருமால்.

* தங்கும் பொழில் கந்தங்கொள்ப ரங்குன்றமர்—என்பதும் பாடம்.

812. இட்டுணல் இறையத்தனையும் இலையென்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க. இறை - அற்ப அளவு. அறையில் - சொல்லப்புகின்.

813

பனகப் படமி சைந்த முழையிற் றரள நின்று
 *படர்பொற் பணிபு னைந்த முலைமீதற்
 பரிவற் றெரியு நெஞ்சில் முகிவிற் கரிய கொண்டை
 படுபுட் பவன முன்றி வியலாரும்
 அனமொத் திடுசி றந்த நடையிற் கிளியி னின்சொல்
 அழகிற் றனித ளர்ந்து மதிமோக
 மளவிப் புளக கொங்கை குழையத் தழுவி யின்ப
 அலையிற் றிரிவ னென்று மறிவேனோ
 தனனத் தனன தந்த தனனத் தனன தந்த
 தனனத் தனன தந்த தனதானு
 தகிடத் தகிட தந்த திமிதத் திமித வென்று
 தனிமத் தளமு முங்க வருவோனே
 செநெனற் கழனி பொங்கி திமிலக் கமல மண்டி
 செறிநற் கழைதி ரண்டு வளமேவித்
 திருநற் சிகரி துங்க வரையைப் பொருவு கின்ற
 திலதைப் பதிய மர்ந்த பெருமானே.

814

மகரக் குழைக்கு ஞந்து நயனக் கடைக்கி லங்கு
 வசியச் சரத்தி யைந்த குறியாலே
 வடவெற் பதைத்து ரந்து களபக் குடத்தை வென்று
 மதர்விற பணைத்தெழுந்த முலைமீதே
 உகமெய்ப் பதைத்து நெஞ்சும் விரகக் கடற்பொ திந்த
 வுலைபட் டலர்ச்ச ரங்கள் நலியாமல்
 உலகப் புகழ்ப்பு லம்பு கலியற் றுணர்ச்சி கொண்டு
 னுரிமைப் புகழ்ப்ப கர்ந்து திரிவேனோ
 புகர்கைக் கரிப்பொ திந்த முளரிக் குளத்தி ழிந்த
 பொழுதிற் கரத்தொ டர்ந்து பிடிநாளிற்
 பொருமித் திகைத்து நின்று வரதற் கடைக்க லங்கள்
 புகுதக் கணத்து வந்து கையினாருந்

813. பனகப்பட மிசைந்தமுழை - பாம்பின் படம் போன்ற குகை (அல்குல்). திமிலம் - பெரியமீன்.

* பவளப் பணிபுனைந்த என்றும் பாடம்.

814 வசி அச்சரம் - கூர்மை பொருந்திய அந்த அம்பாகிய கண்,

திகிரிப் படைத்து ரந்த வரதற் குடற்பி றந்த

சிவைதற் பரைக்கி சைந்த

புதல்வோனே

சிவபத்தர் முத்த ரும்பர் தவசித்தர் சித்த மொன்று

திலதைப் பதிக்கு கந்த

பெருமானே.

சுசு. திருவம்பர்

815

சோதி மந்திரம் போத கம்பரவு

ஞான கம்பரந் தேயி ருந்தவெளி

தோட லர்ந்தபொன் பூவி ருந்தஇட

முங்கொளாமல்

சூது பந்தயம் பேசி யஞ்சுவகை

சாதி விண்பறிந் தோடு கண்டர்மிகு

தோத கம்பரிந் தாடு சிந்துபரி

கந்துபாயும்

வீதி மண்டலம் பூண மர்ந்துகழி

கோல மண்டிநின் ருடி யின்பவகை

வேணு மென்றுகண் சோர ஐம்புலனெ

டுங்குபோதில்

வேதி யன்புரிந் தேடு கண்டளவி

லோடி வெஞ்சுடுங் காட னைந்துகூட

வீழ்கி வெந்துகுந் தீடு மிந்தஇட

ரென்றுபோமோ

ஆதி மண்டலஞ் சேர வும்பரம

சோம மண்டலங் கூட வும்பதும்

வாளன் மண்டலஞ் சார வுஞ்சுழிப

டர்ந்ததோகை

ஆழி மண்டலந் தாவி யண்டமுத

லான மண்டலந் தேடி யொன்றதொழு

கான மண்டலஞ் சேட னங்கணயில்

கொண்டுலாவிச்

சூதர் மண்டலந் தூளெ முந்து பொடி

யாகி விண்பறந் தோட மண்டியொரு

சூரி யன்திரண் டோட கண்டுநகை

கொண்டவேலா

சோடை கொண்டுளங் கான மங்கைமய

லாடி இந்திரன் தேவர் வந்துதொழு

சோழ மண்டலஞ் சாரு மம்பர்வளர்

தம்பிரானே.

815. ஆதி மண்டலம் - சூரிய மண்டலம். சூதர் மண்டலம் - சூரியர் களின் மண்டலங்கள். அதோ முகான மண்டலம் - கீழே உள்ள பாதாள உலகம். அயில்கொண்டு உலாவி - உணவு கொண்டு உலாவவும்.

கூரு. திருமாகாளம்

816

காதோடு தோடிகலி யாடவிழி வாள்சுழல
கோலாக லாரமுலை மார்புதைய பூணகல
காரோடு கூடளக பாரமல ரோடலைய அணைமீதே
காலோடு காலிகலி யாடபரி நூபுரமொ
கோச மானவுடை விசியிடை நூல்துவள
காவீர மானஇத மூறல்தர நேசமென மிடநேருதை
நாதான கிதகுயில் போலஅல்குல் மால்புரள
மார்போடு தோள்கரமொ டாடிமிக நாணழிய
நானுவி நோதமுற மாதிரொடு கூடிமயல் படுவேனை
நானு நீயெவனெ னுமலென தாவிசுவர்
சீர்பாத மேகவலை யாயுமுன வேறிதமு
நாதாகு மாரமுரு காளனவு மோதஅருள் புரிவாயே
பாதாள சேடனுட லாயிரப னுமகுட
மாமேரொ டேமுகட லோதமலை சூரருடல்
பாழாக தூளிவிணி லேறபுவி வாழவிடு சுடர்வேலா
பாலாழி மீதரவின் மேல்திருவொ டேயமளி
சேர்நீல ரூபன்வலி ராவணகு முாமிரிய
பாரேவை யேவியமு ராரியைவர் தோழனரி
மருகோனே
மாதாபு ராரிசுக வாரிபரை நாரியுமை
ஆகாச ரூபியபி ராமிவல மேவுசுவன்
மாதேறி யாடுமொரு நாதன்மகிழ் போதமருள் குருநாதா
வானோர்க ளீசன்மயி லோடுகுற மாதாமண
வாளாகு காகுமர மாமயிலின் மீதுதிரு
மாகாள மாநகரில் மாலொட்டி யார்பரவு பெருமானே.

கூரு. இஞ்சிகுடி

817

குங்குமகற் பூர நாவி யிமசல
சந்தனகத் தூரி லேப பரிமள
கொங்கைதனைக் கோலி நீடு முகபட நகரேகை

816. காதோடு தோடு இகலி ஆடு அ விழி - காதிலுள்ள தோட்
டுடன் மாறுபட்டு மோதும் விழி வான்போற் சுழல,

கொண்டைதனைக் கோதி வாரி வகைவகை
துங்கமுடித் தால கால மெனவடல்
கொண்டவிடப் பார்வை காதி நெதிர்பொரு

மழுதேயாம்

அங்குளநிட் றுர மாய விழிகொடு

வஞ்சமனத் தாசை கூறி யெவரையு
மன்புடைமெய்க் கோல ராக விரகினி

ஹவாடி

அன்றளவுக் கான காசு பொருள்கவர்
மங்கையர்பொய்க் காதல் மோக வலைவிழ
லன்றியுனைப் பாடி வீடு புகுவது

மொருநாளே

சங்கதசக் ரீவ னோடு சொலவள

மிண்டுசெயப் போன வாயு சுதனோடு
சம்பவசுக் ரீவ னாறி யெழுபது

வெளமாகச்

சண்டகவிச் சேனை யால்மு னலைகடல்
குன்றிலடைத் தேறி மோச நிசிரர்
தங்கினைகெட் டோட ஏவு சரபதி

மருகோனே

எங்குநினைப் போர்கள் நேச சரவண

சிந்துரகர்ப் பூர ஆறு முகக்கு
எந்தனுடைச் சாமி நாத வயலியி

ஹைவேலா

இன்புறுபொற் கூட மாட நவமணி
மண்டபவித் தார விதி புடைவளர்
இஞ்சிகுடிப் பார்வ தீச ரருளிய

பெருமாளே.

கூள. திருநள்ளாறு

818

பச்சை யொண்கிரி போலிரு மாதன

முற்றி தம்பொழி சேர்குழல் வாளயில்
பற்று புண்டரி காமென ஏய்கயல்

விழிருநா

பத்தி வெண்டர ளாமெனும் வாணகை
வித்ரு மஞ்சிலை போல்நுத லாரிதழ்
பத்ம செண்பக மாமநு பூதியி

னழகாளென்

றிச்சை யந்தரி பார்வதி மோகினி

தத்தை பொன்கவி னாலிலை போல்வயி
றிற்ப சுங்கினி யானமி னூலிடை

யபிராமி

817. சங்க தசக்ரீவன் - கூட்டமான பத்துத் தலைகையுடைய இராவணன். சிந்துரம் - செம்பொடி.

எக்கு ஸங்குடி லோடுல கியாவையு
மிற்ப திந்திரு நாழிநெ லாலை
மெப்பொ தும்பகிர் வாள்கும ராளன

வுருகேனே

கச்சை யுந்திரு வாளுமி ராறுடை
பொற்பு யங்கனும் வேலுமி ராறுள
கட்சி வங்கம லாமுக மாறுள
கற்ப கந்திரு நாடுயர் வாழ்வுற
சித்தர் விஞ்சையர் மாகர்ச பாசென
கட்ட வெங்கொடு சூர்கினை வேரற

முருகோனே

விடும்வேலா

நச்சு வெண்பட மீதனை வார்முகில்
பச்சை வண்புய னூர்கரு டாசனர்
நற்க ரந்தநு கோல்வனை நேமியர்
நற்பு னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி
யிச்சை கொண்டொரு வாரண மாடொடு
நத்தி வந்துந ளாறுறை தேவர்கள்

மருகோனே

பெருமானே.

கூ.அ. வழுஷர்

819

தருவூரிசை யாரமு தார்நிகர்
குயிலார்மொழி தோதக மாதர்கள்
தணியாமய லாழியி லாமுவ
தழலேபொழி கோரவி லோசன
மெறிபாசம காமுனை சூலமுள்
சமனார்முகில் மேனிக டாவினி

மயிழாதே

லணுகாதே

கருவூறிய நாளுமு நூறெழு
மலதேகமு மாவலு மாசைக
படமாகிய பாதக தீதற

மிடிதீரக்

கணிலீறிய போதமெய் ஞானமு
மியலார்சிவ நேசமு மேவர
கழல்சேரணி நூபுர தாளினை

நிழல்தாராய்

புருகூதன்மி னொளரு பாலுற
கிணவேடுவர் மானொரு பாலுற
புதுமாமயில் மீதனை யாவரு

மழகோனே

818. பொறி - வண்டு. எக்குலம் குடில் - எல்லாக் குலத்தார்க்கும்
எல்லா உடலுக்கும்.

819. புருகூதன் - இந்திரன். பனார் - பன்னீர், செழிசாணி -
செழித்த நெற்பயிர்.

புழுகார்பனிர் மூசிய வாசனை
 யுரகாலணி கோலமென் மாலைய
 புரிநூலுமு லாவுது வாதச
 மருவூர்குளிர் வாவினள் சோலைகள்
 செழிசாலிசு லாவிய கார்வயல்
 மகதாபத சீலமு மேபுனை
 மகதேவர்பு ராரிச தாசிவர்
 சுதராகிய தேவசி காமணி
 வழுலூரில்நி லாவியெ வாழ்வருள்
 புயவிரா
 வளமுதூர்
 பெருமானே.

820

தலைநா ளிற்பத மேத்தி யன்புற
 வுபதே சப்பொரு ளூட்டி மந்திர
 தவஞா னக்கட லாட்டி யென்றனை
 சதுரா கத்தொடு கூட்டி யண்டர்க
 ளறியா முத்தமி மூட்டி முண்டக
 தளிர்வே தத்துறை காட்டி மண்டலம்
 கலைசோ திக்கதிர் காட்டி நன்குட
 ரொளிநா தப்பர மேற்றி முன்சுழி
 கமழ்வா சற்படி நாட்ட முங்கொள
 கமலா லைப்பதி சேர்த்து முன்பதி
 வெளியா கப்புக ஏற்றி யன்பொடு
 கதிர்தோ கைப்பரி மேற்கொ ளுஞ்செயல்
 கிலைவி முக்கடல் கூட்ட முங்கெட
 அவுணை ரைத்தலை வாட்டி யம்பர
 கிரமா லைப்புக வேற்ற வுந்தொடு
 சிவகா மிக்கொரு தூர்த்த ரெந்தையர்
 வரிநா கத்தொடை யார்க்கு கந்தொரு
 சிவஞா னப்பொரு ளூட்டு முண்டக
 மலைமே வித்தினை காக்கு மொண்கிளி
 யமுதா கத்தன வாட்டி யிந்துள
 மலர்மா லைக்குழ லாட்ட னாங்கிதன்
 வரிகோ ழிக்கொடி மிக்கொ ளும்படி
 நடமா டிச்சுரர் போற்று தண்பொழில்
 வழுலூர் நற்பதி வீற்றி ருந்தருள்
 யருளானுள்
 வலமேவுங்
 விதிதாவிக்
 மறவேனே
 கதிர்வேலா
 அழகோனே
 மணவாளா
 பெருமானே.

820. கமலாலைப்பதி - திருவாரூர். அம்பரசிரமால் - வானத்துச்செயில் உள்ள இந்திரன்.

கூக. கன்னபுரம்

821

அன்னமிசைச் செந்நளினச் சென்மிகணக் கந்தியமத்
 தன்னமயப் புலால்யாக்கை துஞ்சிடாதென்
 றந்தினைவுற் றன்னினைவுற் றன்னியரிற் றன்னெறிபுக்
 கன்னியசற் றுலாமுச்ச டங்கயோகம்
 என்னமருட் கின்னமுடைப் பன்னவைகற் றின்னவைவிட்
 டின்னணமெய்த் தடாமார்க்க மின்புறுதென்
 றின்னதெனக் கென்னுமதப் புன்மைகெடுத் தின்னல்விடுத்
 தின்னதெனப் படாவாழ்க்கை தந்திடாதோ
 கன்னல்மொழிப் பின்னளகத் தன்னநடைப் பன்னவுடைக்
 கண்ணவிரச் சுருவிட்டு கெண்டையானைக்
 கன்னமிடப் பின்னிரவிற் றுன்னுபுரைக் கன்முழையிற்
 கன்னியைற் புகாவேர்த்து நின்றவாழ்வே
 பொன்னசலைப் பின்னசலைச் சென்னியினற் கன்னபுரப்
 யொன்னிநதிக் கராநீர்ப்பு யங்கநாதா
 பொன்மலையிற் பொன்னிநகர்ப் புண்ணியர்பொற் பொன்
 மவுளிப்
 பொன்னுலகத் திராசாக்கள் தம்பிரானே.

எஃ. திருவாஞ்சியம்

822

இபமாந்தர் சக்ர பதிசெறி
 படையாண்டு சக்ர வரிசைக ணரசாதி
 ளிடவாழ்ந்து திக்கு விசயம
 இறுமாந்து வட்ட வணைமிசை
 விரிசார்ந்து வெற்றி மலர்தொடை
 யெழிலார்ந்த பட்டி வகைபரி மளலேபத்
 தபனாங்க ரத்ன வணிகல
 னிவைசேர்ந்த விச்சு வடிவது
 தமர்குழ்ந்து மிக்க வுயிர்நழு வியபோது

821. மருள் கிண்ணம் - மயக்க உணர்வு. பன்னவை கற்று - பல்
 நவை கற்று - பலவகையான குற்றத்துக்கு இடமான நூல்களைக் கற்று.
 புரை - விடு.

தழல்தாங்கொ ஞத்தி யிடவொரு
பிடிசாம்பல் பட்ட தறிகிலர்
தனவாஞ்சை மிக்கு னடிதொழ

நினையாரே

உபசாந்த சித்த குருகுல
பவபாண்ட வர்க்கு வரதன்மை
யுருவோன்ப்ர சித்த நெடியவன்
உலகின்ற பச்சை யுமையணன்
வடவேங்க டத்தி னுறைபவ
னுயர்சார்ங்க சக்ர கரதலன்

ரிடிகேசன்

மருகோனே

த்ரிபுராந்த கற்கு வரசுத
ரதிகாந்தன் மைத்து னமுருக
திறல்பூண்ட சுப்ர மணியசண்
திரைபாய்ந்த பத்ம தடவய
வியிஸ்வேந்த முத்தி யருள்தரு
திருவாஞ்சி யத்தி லமரர்கள்

முகவேலா

பெருமானே.

எக. திருச்செங்காட்டங்குடி

823

வங்கார மாப்பிலணி தாரொடுயர் கோடசைய
கொந்தார மாலைகுழ லாரமொடு தோள்புரள
வண்காதி லோலைகதிர் போலவொளி விசஇதழ் மலர்போல
மஞ்சாடு சாபநுதல் வாளனைய வேல்விழிகள்
கொஞ்சார மோககிளி யாகநகை பேசியுற
வந்தாரை வாருமிரு நீருறவெ னுசைய

விடுமாதர்

சங்காளர் குதுகொலை காரர்குடி கேடர்சுழல்
சிங்கார தோளர்பண ஆசையுளர் சாதியிலர்
சண்டாளர் சீசியவர் மாயவலை யோட்டியெ னுழலாமற்
சங்கோதை நாதமொடு கூடிவெகு மாயையிருள்
வெந்தோட மூலஅழல் விசவுப தேசமது
தண்காதி லோதியிரு பாதமலர் சேர அருள் புரிவாயே

சிங்கார ரூபமயில் வாகனந மோநமென
கந்தாகு மாரசிவ தேசிகந மோநமென
சிந்தூர பார்வதிசு தட்கரந மோநமென

விருதோதை

822. பரிமளலேபம் - நறுமணக் கலவைப் பூச்சு. உபசாந்தம் - மன அமைதி. தபனாங்கரத்தன் அணிகலன் - சூரிய ஒளி கொண்ட ரத்தினமாலை.

823. மஞ்சாடு சாபம் - அழகு பொருந்திய வில். கங்காளன் - எலும்பாபரணன். வங்காரதார் - பொன்மாலை. சங்காளர் - கூடிக் களிப்பவர்.

சிந்தான சோதிகதிர் வேலவந மோநமென
கங்காள வேணிகுரு வானவந மோநமென
திண்கூர ராழிமலை தூள்படவை வேலைவிடு

முருகோனே

இங்கீத வேதபிர மாவைவிழ மோதியொரு
பெண்காத லோடுவன மேவிவளி நாயகியை
யின்பான தேனிரச மார்முலைவி டாதகர மணிமார்பா
எண்டோளர் காதல்கொடு காதல்கறி யேபருகு
செங்காடு மேவிபிர காசமயில் மேலழகொ
டென்காதல் மாலைமுடி ஆறுமுக வாவமரர்
பெருமானே.

எஉ. திருவிற்குடி

824

சித்தி ரத்திலுமி குத்த பொற்பவள
மொத்த மெத்தஅழ குற்ற குத்துமுலை
சிற்ப சிற்பமயி ரொத்த சிற்றிடைய வஞ்சிமாதர்
சித்த மத்தனையு முற்ற ளப்பகடல்
மொய்த்த சிற்றுமண லுக்கு மெட்டியது
சிக்கு மைக்குமுல்கள் கத்து ரிப்பரிம ளங்கள்விசப்
பத்தி ரத்திலுமி குத்த கட்கயல்கள்
வித்து ருத்தநுவ னைத்த நெற்றிவனை
பற்க னைப்பளிரெ னச்சி ரித்துமயல் விஞ்சைபேசிப்
பச்சை ரத்தனமயி லைப்பொ லத்தெருவி
லத்தி யொத்தமத மொத்து நிற்பர்வலை
பட்டு ஹைத்துகுழி யுற்ற அத்தியென மங்குவேனோ
தத்த னத்தனத னத்த னத்தனன
தித்தி மித்திமிதி மித்தி மித்திமித
தக்கு டுக்குடுடு டுக்கு டுக்குடென சங்குபேரி
சத்த முற்றுகடல் திக்கு லக்கிரிகள்
நெக்கு விட்டுமுகி லுக்கு சர்ப்பமுடி
சக்கு முக்கிவிட கட்க துட்டசுர ரங்கமான
வெற்றி யுற்றகதிர் பத்தி ரத்தையரு
ளிச்சு ரர்க்கதிப திப்ப தத்தையுறு
வித்த ளித்துமதி பெற்ற தத்தையென முண்டவேலா

824. வித்துரு - மின்னல். கதிர்பத்திரம் - ஒளிவாள். பொது
மகளிரின் எண்ணம் சிறுமணல் அளவையும் எட்டியது. சக்கு - கண்.
முக்கிவிட - துன்பம் உற.

வெட்கி டப்பிரம கைப்பி டித்துமுடி
யைக்கு லைத்துசிறை வைத்து முத்தர்புகழ்
விற்கு டிப்பதியி லிச்சை யுற்றுமகிழ் தம்பிரானே.

எஃ. விசயபுரம்

825

குடல்நினை மென்புடி லால்கமழ் குருதிந ரம்பிவை தோவிடை
குளுகுளு னும்படி மூடிய மலமாகு
குதிக்கொளு மொன்பது வாசலை யுடையகு ரம்பையை நீரெழு
குமிழியி னுங்கடி தாகியெ யழிமாய
அடலையு டம்பைய வாவினெ அநவர தஞ்சில சாரமி
லவுடத மும்பல யோகமு முயலாநின்
றலமரு சிந்தையி னாகுல மலமல மென்றினி யானுநி
னழகிய தண்டைவி டாமல ரடைவேனோ
இடமற மண்டு நிசாசர ரடைய மடிந்தெழு பூதர
மிடிபட இன்ப மகோததி வறிதாக
இமையவ ருஞ்சிறை போயவர் பதியு ளிலங்க விடாதர
எழில்பட மொன்று மொராயிர முகமான
விடதர கஞ்சுகி மேருவில் வகைவதன் முன்புர நீரெழு
வெயில்நகை தந்த புராரிம தனகோபர்
விழியினில் வந்து பகிரதி மிசைவள ருஞ்சிறு வாவுட
விசய புரந்தனில் மேவிய பெருமானே.

எசு. திருவாரூர்

826

கரமு முளரியின் மலர்முக மதிசுழல்
கனம தெனு மொழி கனிகதிர் முலைநகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென மன தூடே
கருதி யனநடை கொடியிடை யியல்மயில்
கமழு மகிலுட னிளகிய ம்ருகமத
களப புளகித கிரியினு மயல்கொடு திரிவேனும்
இரவு பகலற இகலற மலமற
இயலு மயலற விழியினி ரிழிவர
இதய முருகியெ யொருகுள பதமுற மடலூடே

825. அடலை - துன்பம். விடாதர - விடு ஆதர - விடும் ஆதரவான
வனே. அலம் அலம் - போதும் போதும்.

எழுத அரியவள் குறமக ளிருதன

கிரியில் முழுதின இளையவ னெனுமுரை

யினிமை பெறுவது மிருபத மடைவது மொருநாளே

சுரபி மகவினை யெழுபொருள் வினவிட

மனுவி னெழிமணி யசைவுற விசைமிகு

துயரில் செவியினி லடிபட வினவுமி

னதித்து

துணிவி வீதுபிழை பெரிதென வருமநு

உருகி யரகர சிவசிவ பெறுமதொர்

சுரபி யலமர விழிபுனல் பெருகிட

நடுவாகப்

பரவி யதனது துயர்கொடு நடவிய

பழுதின் மதலையை யுடலிரு பிளவொடு

படிய ரதமதை நடவிட மொழிபவ

னருளாநூர்ப்

படியி லறுமுக சிவசுத கணபதி

யினைய குமரநி ருப்பதி சரவண

பரவை முறையிட அயில் கொடு நடவிய பெருமானே.

827

கூசா தேபா ரேசா தேமால்

கூரு நூல்கற்

றுளம்வேறு

கோடா தேவேல் பாடா தேமால்

கூர்கூ தாளத்

தொடைதோளில்

விசா தேபேர் பேசா தேசீர்

வேதா திதக்

கழல்மீதே

விழா தேபோய் நாயேன் வாணன்

வினை போகத்

தகுமோதான்

நேசா வானே ரீசா வாமா

நீபா கானப்

புனமானை

நேர்வா யார்வாய் சூர்வாய் சார்வாய்

நீள்கார் சூழ்கற்

பகசாலத்

தேசா தினு தினு ரீசா

சீரா ருரிற்

பெருவாழ்வே

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

826. குழல்கனம் - கூந்தல் மேகத்துக்கு ஒப்பாகும். குளபதம் - வெல்லப்பாருபென்ற நிலை.

827. வாமா - அழகனே. நீபா - கடப்ப மாலையனே. சூர்வாய் - சூரன் இருந்த இடத்தை அடைந்தவனே.

828

கூர்வாய் நாராய வாராய் போனார்

கூடா ரேசற்

றலஆவி

கோதா னேன்மா தாமா ருனாள்

கோளே கேள்மற்

றிளவாடை

ஈர்வாள் போலே மேலே வீசா

ஏரு வேறிட்

டதுதியின்

ஈயா வாழ்வோர் பேரே பாடா

ஈடே ரூரிற்

கெடலாமோ

சூர்வாழாதே மாரு தேவாழ்

சூழ்வா னோர்கட்

கருள்கூருந்

தோலா வேலா வீரு ரூர்வாழ்

சோதி பாகத்

துமையூடே

சேர்வாய் நீதி வாணோர் வீரா

சேரா ருரைச்

சுடுவார்தஞ்

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

829

நீதானெத் தனையாலும் — நீடுழிக்

க்ருபையாகி

மாதானத் தனமாக — மாஞானக்

கழல்தாராய்

வேதாமைத் துனவேளே — வீராசற்

குணசீலா

ஆதாரத் தொளியானே — ஆரூரிற்

பெருமானே.

830

பாலோ தேனே பலவுறு சுனையது

தானோ வானோர் அமுதுகொல் கழைரச

பாகோ லுனே டுருகிய மகனுண

வருண்ஞானப்

பாலோ வேளே மொழியென அடுகொடு

வேலோ கோலோ விழியென முகமது

பானோ வானூர் நிலவுகொ லெனமகண்

மகிழ்வேனை

நாலாம் ரூபா கமலசண் முகவொளி

யேதோ மாதோம் எனதகம் வளரொளி

நானோ நீயோ படிக்கொ டொளிரிட

மதுசோதி

828. ஆவிகோதானேன் - உயிர் குற்றமடையப் பெற்றேன். மாதா
மாருனாள் - என் தாயும் என்னொடு மாறுகொண்டாள்.

829. வேதாமைத்துன - பிரமனுக்கு மைத்துனனே.

நாடோ வீடோ நடுமொழி யெனநடு தூணேர் தோளா சுரமுக கனசபை நாதா தாதா எனவுரு கிடஅருள்	புரிவாயே
மாலாய் வாணோர் மலர்மழை பொழியவ தாரா சூரா எனமுனி வர்கள்புகழ் மாயா ரூபா அரகர சிவசிவ	எனவோதா
வாதா ஓரோ டவுணரொ டலைகடல் கோகோ கோகோ எனமலை வெடிபட வாளால் வேலால் மடிவுசெய் தருளிய	முருகோனே
சூலாள் மாலாள் மலர்மகள் கலைமகள் ஓதார் சீராள் கதிர்மதி குலவிய தோடாள் கோடா ரிணைமுலை குமரிமுன்	அருள்பாலா
தூயா ராயார் இதுசுக சிவபத வாழ்வா மீனே வதிவமெ னுணர்வொடு சூழ்சீ ராரூர் மருவிய இமையவர்	பெருமானே.

831

பாலோ தேனோ பாகோ வாணோர் பாரா வாரத்	தமுதேயோ
பாரோர் சீரோ வேளோர் வாழ்வோ பானோ வான்முத்	தென நீளத்
தாலோ தாலே லோபா டாதே தாய்மார் தேசத்	துனுசாரந்
தாரா தேபே ரீயா தேபே சாதே யேசத்	தகுமோதான்
ஆலோல் கேளா மேலோர் நான்மா லானு தேனற்	புனமேபோய்
ஆயாள் தாள்மேல் வீழா வாழா ஆளா வேளைப்	புகுவோனே

830. மகள் மகிழ்வேன் - மகளிர் பால் மகிழ்ச்சி கொள்பவன்
நாலாம் ரூபா - பல உருவங்கொண்டவனே.

831. மால் ஆனது - ஆசை குறையாமல். ஆயாள் - தாயாகிய
வள்ளி. பாராவாரம் - கடல். பானோ - சூரியனோ நீ. அடுகொடு -
கொல்லுதலைக் கொண்ட.

சேலோ டேசே ராரால் சாலார்
சீரா ரூரிற்
சேயே வேளே பூவே கோவே
தேவே தேவப்

பெருவாழ்வே

பெருமானே.

832

மகரம துகெட இருகுமி ழுடைசி
வாரார்ச ரங்க
மதர்விழி வலைகொ டுலகினில் மனிதர்
வாணுள டங்க
பகர்தரு மொழியில் ம்ருகமத களப
பாடர சும்ப
படிமன துனது பரிபுர சரண
பாதார விந்த
நகமுக சமுக நிருதரு மடிய
நாணுவி லங்கல்
நதிபதி கதற வொருகளை தெரியு
நாராய ணன்றன்
அகனக கனக சிவதல முழுது
மாராம பந்தி
அரியளி விததி முறைமுறை கருது
மாருர மர்ந்த

ளென நீளும்

வருவார்தம்

மிசைவாவிப்

நினையாதோ

பொடியாக

மருகோனே

யவைதோறும்

பெருமானே.

எரு. பெரியமடம்

833

கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்பொய்
களவுமத னூல்பலப டித்தவா வேட்கை
கனதனமு மார்புமுற விச்சையா லார்த்து கழுநீரார்
கமழ்நறைச வாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து
நிலவரசு நாடறிய கட்டில்போட் டார்ச்செய்
கருமமறி யாதுசிறு புத்தியால் வாழ்க்கை கருதாதே
தலமடைசு சாளரமு கப்பிலே காத்து
நிறைபவுசு வாழ்வரசு சத்யமே வாய்த்த
தெனவுருகி யோடியொரு சற்று ளேவார்த்தை தடுமாறித்

832. களபபாடரம் - சந்தனக் கலவை. நகமுக சமுக நிருதர் -
மலையிடங்களில் கூட்டமாகவுள்ள அசுரர்கள்.

தழுவியது ராகமும்வி னைத்துமா யாக்கை
 தனையுமரு நானையும வத்திலே போக்கு
 தலையறிவி லேனைநெறி நிற்கநீ தீட்சை தரவேணும்
 அலகில்தமி ழாலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
 அருணைநகர் கோபுரவி ரூப்பனே போற்றி
 அடல்மயில்ந டாவியப்ரி யத்தனே போற்றி அவதான
 அறுமுகசு வாமியெனும் அத்தனே போற்றி
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
 அருணகிரி நாதளனும் அப்பனே போற்றி அகரேசர்
 பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே போற்றி
 கரதலக பாலிகுரு வித்தனே போற்றி
 பெரியகுற மாதனைபு யத்தனே போற்றி பெருவாழ்வாம்
 பிரமனறி யாவிரத தட்சிண மூர்த்தி
 பரசமய கோளரித வத்தினால் வாய்த்த
 பெரியமட மேவியசு கத்தனே யோக்யர் பெருமானே.

எக. சோமநாதன் மடம்

834

ஒருவழிப டாது மாயை யிருவினைவி டாது நாளு
 முழுவும்நு ராக மோக அநுபோகம்
 உடலுமுயிர் தானு மாயு னுணர்விலொரு காலி ராத
 வுளமுநெகிழ் வாகு மாறு அடியேனுக்
 கிரவுபகல் போன ஞான பரமசிவ யோக தீர
 மெனமொழியும் வீசு பாச கனகோப
 எம்படரை மோது மோன வுரையின்ப தேச வாகை
 யெனதுபகை தீர நீயும் அருள்வாயே
 அரிவையொரு பாக மாண அருணகிரி நாதர் பூசை
 அடைவுதவ ருது பேணும் அறிவாளன்
 அமணர்குல கால் னாகும் அரியதவ ராச ராசன்
 அவனிபுகழ் சோம நாதன் மடமேவும்

833. அடைசு - சேர்ந்து. பவுசு - செல்வம்.

834. அவனி புகழ் சோமநாதன் - சிறந்த முருக பத்தர். புத்தூரில் தமக்குரிய மடத்தில் முருகவேளை வழிபட்டு வந்தார். அம் முருகவேளையும் அருணகிரிநாதர் போற்றிப் பாடினார்.

முருகபொரு சூரர் சேனை முறியவட மேரு வீழ
 முகரசல ராசி வேக முனிவோனே
 மொழியுமடி யார்கள் கோடி குறைகருதி னாலும் வேறு
 முனிய அறி யாத தேவர் பெருமானே.

எள. மதுரமாணிக்கம் (த்ரியம்பகபுரம்)

835

உரையொழிந்துநின் றவர்பொரு ளெளிதென
 வுணர்வு கண்டுபின் திரவிய இகலரு
 ளொருவர் நண்படைந் துளதிரள் கவர் கொடு
 பொருள்தேடி

உளம சிழ்ந்துவந் துரிமையில் நினைவுறு
 சகல இந்த்ரதந்த் ரமுட்வல விசைமக
 ளுபய கொங்கையும் புளகித மெழமிக வுறவாயே

• விரக வன்புடன் பரிமள மிகவுள
 முழுதி நன்றியொன் றிடமல ரமளியில்
 வெகுவி தம்புரிந் தமர்பொரு சமயம துறுநாளே

வினைத னங்கவர்ந் திடுபல மனதிய
 ரயல்த னங்களுந் தமதென நினைபவர்
 வெகுளி யின்கணின் றிழிதொழி லதுவற அருள்வாயே

செருநி னைந்திடுஞ் சினவலி யசுரர்க
 ளாகமு டிந்திடும் படியெழு பொழுதிடை
 செகம டங்கலும் பயமற மயிள்மிசை தனிலேறித்

திருதி குந்திருந் திருதிரு திருதிரு
 தெனதெ னந்தெனந் தெனதென தெனதென
 திமிதி மிந்திமிந் திமிதிமி திமியென வருபுதங்

கரையி றந்திடுங் கடலென மருவிய
 வுதிர மொண்டுமுண் டிடஅமர் புரிபவ
 கலவி யன்புடன் குறமகள் தழுவிய முருகோனே

கனமு றுந்த்ரியம் பகபுர மருவிய
 கவுரி தந்தகந் தறுமுக என இரு
 கழல்ப ணிந்துநின் றமரர்கள் தொழுவல பெருமானே.

835. பலமனதியர்-பலவகையான எண்ணங்களை யுடைய வேசையர்.

எ.அ. சிக்கல்

836

கன்ன லொத்த மொழிச்சொல் வேசியர்	
வன்ம னத்தை யுருக்கு லீலையர்	
கண்வெ ருட்டி விழித்த பார்வையர்	இதமாகக்
கையி னுற்ற பொருட்கள் யாவையும்	
வையெ னக்கை விரிக்கும் லீனியர்	
கைகள் பற்றி யிழுத்து மார்முலை	தனில்விழப்
பின்னி விட்ட சடைக்கு ளோமலர்	
தன்னை வைத்து முடிப்பை நீயவி	
மென்னு மற்ப குணத்த ராசையி	லுழலாமற்
பெய்யு முத்த மிழிற்ற யாபர	
என்ன முத்தர் துதிக்க வேமகிழ்	
பிஞ்ஞ கர்க்குரை செப்பு நாயக	அருள்தாராய்
வன்னி யொத்த படைக்க லாதிய	
துன்னு கைக்கொ ளரக்கர் மாமுடி	
மண்ணி லற்று விழச்செய் மாதவன்	மருகோனே
மன்னு பைப்பணி யுற்ற நீள்விட	
மென்ன விட்டு முடுக்கு சூரனை	
மல்லு டற்று முருட்டு மார்பற	அடைவாகச்
சென்னி பற்றி யறுத்த கூரிய	
மின்னி ழைத்த திறத்த வேலவ	
செய்ய பொற்புன வெற்பு மானனை	மணிமார்பா
செம்ம னத்தர் மிகுத்த மாதவர்	
நன்மை பெற்ற வுளத்தி லேமலர்	
செல்வ சிக்கல் நகர்க்குள் மேவிய	பெருமானே.

837

புலவரை ரட்சிக் குந்தாரு வேமது	
ரிதகுண வெற்பொக் கும்புவை மார்முலை	
பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய	புகழாளா
பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி	
லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல	
பொருள்கள் நிரைத்துச் செம்பாக மாகிய	கவிபாடி.

வினையில்த மிழ்ச்சொற் குன்போலு தாரிக
 ளெவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
 வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு மிடிதீர
 மிகவரு மைப்பட்டுன்பாத தாமரை
 சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை
 விழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையு மருள்வாயே
 இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
 சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தூர வாணுதல்
 இமயம கட்டுச் சந்தான மாகிய முருகோனே
 இளையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
 னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சில நாயக
 எழிலியெ ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே
 அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
 திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
 அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி யிசையாலே
 அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
 சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
 அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமானே.

எக. நாகப்பட்டினம்

838

ஓல மிட்டி ரைத்தெ முந்த வேலை வட்ட மிட்ட இந்த
 ஊர்மு கிற்ற ருக்க ளொன்று மவராரென்
 றாம ரைப்ர சித்த ரென்று மூட ரைச்ச மர்த்த ரென்றும்
 ஊன ரைப்ர புக்க ளென்று மறியாமற்
 கோல முத்த மிழ்ப்ர பந்த மால ருக்கு ரைத்த நந்த
 கோடி யிச்சை செப்பி வம்பி லுழல்நாயேன்
 கோப மற்று மற்று மந்த மோக மற்று னைப்ப ணிந்து
 கூடு தற்கு முத்தி யென்று தருவாயே
 வாலை துர்க்கை சத்தி யம்பி லோக கத்தர் பித்தர் பங்கில்
 மாது பெற்றெ டுத்து கந்த சிறியோனே
 வாரி பொட்டெ முக்ர வஞ்சம் வீழ நெட்ட யிற்று ரந்த
 வாகை மற்று யப்ர சண்ட மயில்வீரா

887. வெறிகொள் உலுத்தர் - தமது வாழ்வே பெரிதென்னும் வெறி
 கொண்ட உலோபிகள். இளைய கொடிச்சி - வள்ளி. பாகசாதனன்
 உதவும் ஒருத்தி - தெய்வயானை.

ஞால வட்ட முற்ற வுண்டு நாக மெத்தை யிற்று யின்ற
நார ணற்க ருட்சு ரந்த மருகோனே
நாலு திக்கும் வெற்றி கொண்ட சூர பத்ம னைக்க னைந்த
நாக பட்டி னத்த மர்ந்த பெருமாளே.

839

மார்பு ரம்பினளி னங்கிரியெ னுந்தனமொ
டார மும்படித ரம்பொறியு டன்பணிகள்
மாகை யொண்பவள மும்பரிம ளங்கலவை தொங்கலாட
வாள்ச ரங்கனிய லுங்குழைத ளம்பளக
பார தொங்கலணி பெண்கள்வத னங்கன்மதி
வாகை யென்பதித முஞ்சலச மென்பகள சங்குமோக
சார மஞ்சள்புய முங்கினிமு கங்களுகிர்
பாளி தம்புனைது வண்டிடையொ டின்பரச
தாழி யென்பஅல்கு லுந்துளிர ரம்பைதொடை

ரம்பைமாதர்

தாள்ச தங்கைகொலு சுங்குலசி லம்புமணி
யாடல் கொண்டமட மங்கையரு டன்கலவி
தாக முண்டுமூல்கி னுங்கழலு றுங்கழல்ம றந்திடேனே
வீர வெண்டையமு முங்கவரி சங்குமுர
சோடு பொன்பறைத தும்பவிதி யுஞ்சாரும்
வேத விஞ்சையரு டன்குமுற வெந்துகவ டர்ந்தசூரன்
வீர டங்கமுசி னுங்கமற நஞ்சுடைய
ஆயி ரம்பகடு கொண்டவுர கன்குவடு
மேகொ *ஞந்தபலசி ரந்தனயெ றிந்துநட

னங்கொள்வேலா

நார சிங்கவடி வங்கொடுப்ர சண்டிரணி
யோன டுங்கநட னஞ்செய்து இ ளங்கைவலி
ராவ ணன்குலம டங்கிலை கொண்டகரர் தந்தமூல
ஞான மங்கையமு தஞ்சொருபி யென்றனொரு
தாய ணங்குமுற மங்கையைம ணந்தபுய
நாகை யம்பதிய மர்ந்துவனர் நம்பர்புகழ் தம்பிரானே.

838. ஊனர் - குற்றமுள்ளவர் (உலோபிகள்). வாலை - இளையாள்.

839. ஆயிரம் பகடுகொண்ட உரகன் - ஆயிரம் யானைகளின் வலிமையைக்கொண்ட ஆதிசேடன்.

* 'ஞந்தபலசி' என்ற சீரில் ஒரெழுத்து மிக்குள்ளது.

840

விழுதா தெனவே கருதா துடலை

வினைசேர் வதுவே

புரிதாக

விருதா வினிலே யுலகா யதமே

விடவே மடவார்

மயலானே

அழுதா கெடவே அவமா கிடநா

ளடைவே கழியா

துனையோதி

அலர்தா ளடியே னுறவாய் மருவோ

ரழியா வரமே

தருவாயே

தொழுதார் வினைவே ரடியோ டறவே

துகள்தீர் பரமே

தருதேவா

சுரர்பூ பதியே கருணை யனே

சுகிர்தா வடியார்

பெருவாழ்வே

எழுதா மறைமா முடிவே வடிவே

விறைவா எனையா

ஞடையோனே

இறைவா எதுதா வதுதா தனையே

இணைநா கையில்வாழ்

பெருமானே.

அ. எட்டிக்குடி

841

உரமுற் றிருசெப் பெனவட் டமுமொத்

திளகிப் புளகித்

திடமாயே

உடைசுற் றுமிடைச் சுமையொக் கஅடுத்

தமிதக் கெறுவத்

துடன்வீறு

தரமொத் துபயக் களபத் தளமிக்

கவனத் தருணத்

தனமீதே

சருவிச் சருவித் தழுவித் தழுவித்

தவமற் கவிடுத்

துழல்வேனோ

அரிபுத் திரகித் தசஅக் கடவுட்

கருமைத் திருமைத்

துனவேனோ

அடல்குக் குடநற் கொடிகட் டியனர்த்

தசுரப் படையைப்

பொருவோனே

840. சுகிர்தா - புண்ணியனே.

841. அனர்த்தசுரர்படை - துன்பம் விளைவித்து வந்த அரக்கப்
படை.

பரிவுற் றவருக் கருள்வைத் தருள்வித்
தகமுத் தயிழைப்
பழனத் தொளிர்முத் தணியெட் டிகுடிப்
பதியிற் குமரப்

பகர்வோனே

பெருமானே.

842

ஓங்கு மைம்புல னோட நினைத்தின்
ஓம்பெ றும்ப்ரண வாதி யுரைத்தெந்
வாங்கி வெங்கணை சூரர் குலக்கொம்
வாங்கி நின்றன ஏவி லுகைக்குங்
மூங்கி லம்புய வாச மணக்குஞ்
மூண்ட பைங்குற மாது மணக்குந்
காங்கை யங்கறு பாசில் மனத்தன்
காஞ்சி ரங்குடி ஆறு முகத்தெம்

பயர்வேளை
தனையாள்வாய்புகடாவி
குமரேசாசரிமானு
திருமார்பா
பர்கள்வாழ்வே
பெருமானே.

843

கடலொத்த விடமொத்த கணையொத்த பிணையொத்த
கயலொத்த மலரொத்த
கனசெப்பு நளினத்து முகைவெற்பை நிகர்செப்பு
கதிர்முத்து முகைதைக்க

விழிமானார்

அகலாதே

மிடலுற்ற கலவிக்கு ஞ்ளநச்சி வளமற்று
மிடிபட்டு மடிபட்டு

மனமாழ்கி

மெவிவுற்ற தமியற்கு னிருபத்ம சரணத்தை
மிகநட்பொ டருள்தற்கு

வருவாயே

தடையற்ற கணைவிட்டு மணிவச்ர முடிபெற்ற
தலைபத்து டையதுட்ட

னுயிர்போகச்

சலசத்து மயிலுற்ற சிறைவிட்டு வருவெற்றி
தருசக்ர தரனுக்கு

மருகோனே

திடமுற்ற கனகப்பொ துவில்நட்பு டனடித்த
சிவனுக்கு விழியொத்த

புதல்வோனே

செழுநத்து மிழுமுத்து வயனுக்குள் நிறைபெற்ற
திகழெட்டி குடியுற்ற

பெருமானே.

842. ஏவில் உகைக்கும் - மிகுதியாகச் செலுத்தும்.

843. சலசத்து மயில் - தாமரையில் வீற்றிருக்கும் மயிலாகிய
திருமகள்.

844

மைக்குழ லொத்தவை நீலோ மாலோ
அக்கணி ணைக்கிணை சேலோ வேலோ
மற்றவர் சொற்றெளி பாலோ பாகோ வடிதேனோ
வத்திர மெய்ச்சசி தானோ நானோ
குத்துமு லைக்கிள நீரோ மேரோ
வைப்பதி டைக்கிணை நூலோ மேலோ வெனமாதர்
தக்கவு றுப்பினுள் மாலே மேலாய்
லச்சைய றப்புணர் வாதே காதே
சைச்சையெ னத்திரி நாயே நோயா தனையாதே
தற்பொறி வைத்தருள் பாராய் தாராய்
தற்சமை யத்தக லாவே னாதா
தத்தும யிற்பரி மீதே நீதான் வருவாயே
முக்கணர் மெச்சிய பாலா சீலா
சித்தசன் மைத்துன வேளே தோளார்
மொய்த்தம ணத்தது ழாயோன் மாயோன் மருகோனே
முத்தமிழ் வித்வவி நோதா கிதா
மற்றவ ரொப்பில ரூபா தீபா
முத்திகொ டுத்தடி யார்மேல் மாமால் முருகோனே
இக்குறி ரைத்தவி ராலார் சேலார்
செய்ப்பழ நிப்பதி யூரா வாரூர்
மிக்கவி டைக்கழி வேளூர் தாரூர் வயலூரா
எச்சுரு திக்குளு நீயே தாயே
சுத்தவி றற்றிறல் வீரா தீரா
எட்டிகு டிப்பதி வேலா மேலோர் பெருமானே.

அக. எண்கண்

845

சந்த னந்தி மிர்ந்த ணைந்து குங்கு மங்க டம்பி லங்கு
சண்ப கஞ்செ றிந்தி லங்கு திரடோளுந்
தண்டை யஞ்சி லம்ப லம்ப வெண்டை யஞ்ச லன்ச லென்று
சஞ்சி தஞ்ச தங்கை கொஞ்ச மயிலேறித்
திந்தி மிந்தி மிந்தி மிந்தி தந்த னந்த னந்த னென்று
சென்ற சைந்து கந்து வந்து க்ருபையோடே
சிந்தை யங்கு லம்பு குந்து சந்த தம்பு கழந்து னார்ந்து
செம்ப தம்ப ணிந்தி ரென்று மொழிவாயே

அந்த மந்தி கொண்டி லங்கை வெந்தழிந்தி டும்ப கண்டன்
 அங்க முங்கு லைந்த ரங்கொள் பொடியாக
 அம்ப கும்ப னுங்க லங்க வெஞ்சி னம்பு ரீந்து நின்று
 அம்பு கொண்டு வென்ற கொண்டல் மருகோனே
 இந்து வுங்க ரந்தை தும்பை கொன்றை யஞ்ச லம்பு னைந்தி
 டும்ப ரன்ற னன்பில் வந்த குமரேசா
 இந்தி ரன்ப தம்பெ றண்டர் தம்ப யங்க டிந்த பின்பு
 எண்க ணங்க மர்ந்தி ருந்த பெருமானே.

அஉ. திருக்குடவாயில்

846

அயிலார் மைக்கடு விழியார் மட்டைகள்
 அயலார் நத்திடு விசைமாதர்
 அணைமீ திற்றுயில் பொழுதே தெட்டிக
 ளவரே வற்செய்து தமிழேனும்
 மயலா கித்திரி வதுதா னற்றிட
 மலமா யைக்குண மதுமாற
 மறையால் மிக்கருள் பெறவே யற்புத
 மதுமா லைப்பத மருள்வாயே
 கயிலா யப்பதி யுடையா ருக்கொரு
 பொருளே கட்டளை யிடுவோனே
 கடலோ டிப்புகு முதுஞர் பொட்டெழ
 கதிர்வேல் விட்டிடு திறலோனே
 குயிலா வித்திடு பொழிலே சுற்றிய
 குடவா யிற்பதி யுறைவோனே
 குறமா தைப்புணர் சதுரா வித்தக
 குறையா மெய்த்தவர் பெருமானே.

847

சுருதி யாயிய லாயியல் நீடிய
 தொகுதி யாய்வுவெகு வாய்வுவெகு பாடைகொள்
 தொடர்பு மாயடி யாய்நடு வாய்மிகு துணையாய்மேல்

845. அந்தமந்தி - அந்தப் பேர்போன குரங்காகிய அனுமார். அம்ப கும்ப கன்னன் - அம்பு முதலிய ஆயுதங்களைக் கொண்டிருந்த கும்ப கன்னன்.

846. மட்டைகள் - பயனற்றவர். தெட்டிகள் - வஞ்சிப்பவர்.

துறவு மாயற மாய்நெறி யாய்மிகு
 விரிவு மாய்வினை வாயருள் ஞானிகள்
 சுகமு மாய்முதி லாய்மழை யாயெழு சுடர்வீசும்

பருதி யாய்மதி யாய்நிறை தாரகை
 பலவு மாய்வெளி யாயொளி யாயெழு
 பகலி ராவினை யாய்நிலை யாய்மிகு பரமாகும்

பரம மாயையி னேர்மையை யாவரு
 மறியொ ணாததை நீகுரு வாயிது
 பகரு மாறுசெய் தாய்முதல் நாளுறு பயனோதான்

கருது மாறிரு தோள்மயில் வேலிவை
 கருதொ ணுவகை யோரர சாய்வரு
 கவுணி யோர்குல வேதிய னாயுமை கனபாரக்

களப பூண்முலை யூறிய பாலுணு
 மதலை யாய்மிகு பாடலின் மீறிய
 கவிஞ னுய்வினை யாடிடம் வாதிசுள் கழுவேறக்

குருதி யாறெழ விதியெ லாமலர்
 நிறைவ தாய்விட நீறிட வேசெய்து
 கொடிய மாறன்மெய் கூனிமி ராமுனை குலையாவான்

குடிபு கிரென மாமது ராபுரி
 யியலை யாரண ஹ்ரென நேர்செய்து
 குடசை மாநகர் வாழ்வுற மேவிய பெருமாளே.

அரு. வலிவலம்

848

தொடுத்த நாள்முதல் மருவிய இளைஞனும்
 இருக்க வேறொரு பெயர்தம் திடமது
 துவட்சி யேபெறி லவருடன் மருவிடு பொதுமாதர்

துவக்கி லேயடி படநறு மலரயன்
 விதித்த தோதக வினையுறு தகவது
 துறக்க நீறிட அரகர வெனவுள மமையாதே

847. மாயையின் பெருமைகள் சொல்லப்படுகின்றன. வேதம் முதலியனவாக உள்ளது மாயை. முதல் நாள் உறு பயன் & முற்பிறப்பிற் செய்த தவப்பயன்.

848. துவக்கு - கட்டு. வேல்பிழைபுகல் அரிதுஎன - வேலாயுதமானது குறிதவறுதல் இல்லையென்பதுபோல.

அடுத்த பேர்மனை துணைவியர் தம்பொருள்
 பெருத்த வாழ்விது சதமென மகிழ்வுறு
 மசட்ட னாதுலன் அவமது தவிரநி னடியாரோ
 டமர்த்தி மாமலர் கொடுவழி படஎனை
 யிருத்தி யேபர கதிபெற மயில்மிசை
 யரத்த மாமணி யணிகழ வினைதொழ அருள்தாராய்
 எடுத்த வேல்பிழை புகலரி தெனஎதிர்
 விடுத்து ராவணன் மணிமுடி துணிபட
 எதிர்த்து மோர்கனை விடல்தெரி கரதலன் மருகோனே
 எருக்கு மாலிகை குவனையி னறுமலர்
 கடுக்கை மாலிகை பகிரதி சிறுபிறை
 யெனுப்பு மாலிகை புனைசடி லவனருள் புதல்வோனே
 வடுத்த மாவென நிலைபெறு நிருதனை
 அடக்க ஏழ்கட லெழுவரை துகளெழ
 வடித்த வேல்விடு கரதல ம்ருகமத புயவேளே
 வனத்தில் வாழ்குற மகள்முலை முழுகிய
 கடப்ப மாலிகை யணிபுய அமரர்கள்
 மதித்த சேவக வலிவல நகருறை பெருமானே.

அச. திருமறைக்காடு (வேதாரணியம்)

849

குழும்வி னைக்கட் டுன்பெந டும்பினி கழிகாமஞ்
 சோரமி தற்குச் சிந்தைநி னைந்துறு துணையாதே
 ஏழையெ னித்துக் கங்களு டன்நின முழல்வேனோ
 ஏதம சுற்றிச் செம்பத சிந்தனை தருவாயே
 ஆழிய டைத்துத் தங்கையி லங்கையை யெழுநாளே
 ஆண்லமசெ னுத்திக் கொண்டக ரும்புயல் மருகோனே
 வேழுமு கற்குத் தம்பியெ னுந்திரு முருகோனே
 வேத வனத்திற் சங்கரர் தந்தருள் பெருமானே.

850

சேலை யுடுத்துந டந்து மாலை யவிழ்த்துமு டிந்து
 தே வரிக்குழல் கிண்டி யளிமூசத்
 தேனி லினிக்கமொ ழிந்து காமுக ரைச்சிறை கொண்டு
 தேச மனைத்தையும் வென்ற விழிமானார்

849. தங்கை - தம் கையில். இலங்கையைக்கொண்ட கரும்புயல் எனக் கூட்டுக. துணையாது - எனக்குத் துணையாது உள்ளது.

மாலை மயக்கில்வி முந்து காம கலைக்குளு னைந்து
 மாலி லகப்பட நொந்து திரிவேனோ
 வால ரவிக்கிர ணங்க ளாமென வுற்றப தங்கள்
 மாயை தொலைத்திட வுன்ற னருள்தாராய்
 பாலை வனத்தில்ந டந்து நீல அரக்கியை வென்று
 பார மலைக்குள கன்று கணையாலேழ்
 பார மரத்திரள் மங்க வாலி யுரத்தையி டந்து
 பால்வ ருணத்தலை வன்சொல் வழியாலே
 வேலை யடைத்துவ ரங்கள் சாடி யரக்கரி லங்கை
 வீட ணருக்கருள் கொண்டல் மருகோனே
 மேவு திருத்தணி செந்தில் நீள்பழ நிக்குளு கந்து
 வேத வனத்தில மர்ந்த பெருமானே.

851

நூலினை யொத்த மருங்குல் தேரினை யொத்த நிதம்பம்
 நூபுர மொய்த்த பதங்கள் இவையாலும்
 நூறிசை பெற்ற பதங்கொள் மேருவை யொத்த தனங்கள்
 நூல்வலம் லர்ப்பொரு துண்டம் அவையாலும்
 சேலினை யொத்திடு கண்க ளாலும் மைத்திடு பெண்கள்
 தேனிதழ் பற்றுமொ ரின்ப வலைமூழ்கிச்
 சேம னைத்து மொழிந்து காமவி தத்தி லழுந்தி
 தேறுத வத்தை யிழந்து திரிவேனோ
 வாலஇ ளப்பிறை தும்பை யாறுக டுக்கை கரந்தை
 வாசுகி யைப்புனை நம்பர் தருசேயே
 மாவலி யைச்சிறை மண்ட ஓரடி யொட்டிய ளந்து
 வாளிப ரப்பியி லங்கை யரசானேன்
 மேல்முடி பத்தும ரிந்து தோளிரு பத்தும ரிந்து
 வீரமி குத்தமு குத்தன் மருகோனே
 மேவுதி ருத்தணி செந்தில் நீள்பழ நிக்குளு கந்து
 வேதவ னத்தில மர்ந்த பெருமானே.

850. நீல அரக்கி - தாடகை. பால் வருணத் தலைவன் - தன்பால் வந்த வருணராசன்.

851. நூல்வலம் மலர் - தாமரை. துண்டம் - முகம். நூல்+திசை பெற்ற என்றும், நூறு இசை பெற்ற என்றும் பிரித்துப் பொருள் காணலாம்.

அரு. கோடி (குழகர் கோயில்)

852

நீலமுகி லானகுழ லானமட வார்கள்தன	முழலாமல்
நேயமதி லேதினமு	
நீடுபுவி யாசைபொரு ளாசைமரு ளாகியகை	முயலாமற்
நீரிலுமல் மீனதென	
காலனது நாவரவ வாயிலிடு தேரையென	
காயமரு வானிவிழ	அணுகாமுன்
காதலுட னேதுமடி யார்களுட னுடியொரு	
கால்முருக வேளெனவு	மருள்தாராய்
சோலைபரண் மீதுநிழ லாகதினை காவல்புரி	
தோகைகுற மாதினுட	னுறவாடிச்
சோரனென நாடிவரு வார்கள்வன வேடர்விழ	
சோதிகதிர் வேலுருவு	மயில்வீரா
கோலவழல் நீறுபுனை யாத்சரு வேசரொடு	
கூடிவினை யாடுமுமை	தருசேயே
கோடுமுக வாண்பிற கானதுனை வாருமுகர்	
கோடிநகர் மேவிவளர்	பெருமானே.

அரு. திருப்பெருந்துறை

853

இரத்த முஞ்சிய மூளை யெனும்புட்	
டசைப்ப சுங்குட்ல் நாடிபு னைந்திட்	
டிறுக்கு மன்சல வீடுபு குந்திட்	டதில்மேவி
இதத்து டன்புகல் சூதுமி குந்திட்	
டகைத்தி டும்பொரு ளாசைய னும்புட்	
டெருட்ட வந்தெளி யாதுப றந்திட்	டிடமாயா
பிரத்தம் வந்தடு வாதசு ரம்பித்	
துளைப்பு டன்பல வாயுவு மிஞ்சிப்	
பெலத்தை யுஞ்சில நாளுளொ டுங்கித்	தடிமேலாய்ப்

852. காலனது நா - எமனது அச்சந்தரும் பேச்சு. அழல் நீறு - பசு
 ளின் சாணத்தை நெருப்பிலிட்டுச் சுட்டெரிக்கப்பட்ட திருநீறு.

பிடித்தி டும்பல நாள்கொடு மந்திக்
குலத்தெ னும்படி கூனிய டங்கிப்
பிசக்கு வந்திடு போதுபி னஞ்சிச்

சடமாமோ

தரித்த னந்தன தானன தந்தத்

திமித்தி மிந்திமி தீதக திந்தத்

தடுட்டு டுண்டு டுடி மிண்டிட்

டியல்தாளம்

தனத்த குந்தகு தானன தந்தக்

கொதித்து வந்திடு சூருடல் சிந்தச்

சலத்து டன்கிரி தூள்படெ றிந்திட்

டிடும்வேலா

சிரத்து டன்கர மேடுபொ ழிந்திட்

டிரைத்து வந்தம ரோர்கள்ப டிந்துச்

சிரத்தி னுங்கமழ் மாலைம ணம்பாற்

சரணோனே

செகத்தி னின்குரு வாகிய தந்தைக்

களித்தி டுங்குரு ஞானப்ர சங்கத்

திருப்பெ ருந்துறை மேவிய கந்தப்

பெருமானே.

854

முகர வண்டெழுங் கருமுசி லையைவு

முதிய நஞ்சுமீழ்ந் தயில்விழி குவியவு

முகிள சந்திரன் பொருதுதல் வெயரவு

மமுதூறும்

முருகு தங்குசெந் துகிரிதழ் தெரியவு

மருவு சங்கநின் றெலிகொடு பதறவு

முழுது மன்புதந் தமனியி னுதவிய

அநுராகச்

சிகர கும்பகுங் குமபுள கித்தன

மிருபு யம்புதைந் திடநடு விடைவெளி

தெரிய னின்றியொன் றிடவுயி ருயிருட

னுறமேவித்

திமிர கங்குலின் புதவிடு மவசர

நினைவு நெஞ்சினின் றறவவர் முகமது

தெரிச னஞ்செயும் பரிவற இனியருள்

புரிவாயே

மகர நின்றதெண் டிரைபொரு கனைகடல்

மறுகி யஞ்சிவந் தடிதொழு திடவொரு

வடிகொள் செஞ்சரந் தொடுபவ னிருபது

புயலீரன்

மடிய வங்குசென் றவனொரு பதுமுடி

முடிய முன்புமண் டமர்பொரு தமர்நிழல்

மதினி லங்கையும் பொடிபட அருளரி

மருகோனே

858. மாயாபிரத்தம் வந்து - மாயை மிகுந்து, தடிமேலாய்-தடிமேல் கையுன்றவதாய்.

854. முகரவண்டு - ஓலி செய்யும் வண்டு. முகிள சந்திரன் - அரும்பி மலரும் பிறைச் சந்திரன்.

நிகரி லண்டமெண் டிசைகளு மகிழ்வுற
 விரகு கொண்டுநின் றழகுறு மயில்மிசை
 நினைவி னுந்தியம் புவிதனை வலம்வரு மினையோனே
 நிலவ ரும்புதண் டரளமு மிளிரொளிர்
 பவள மும்பொரும் பழனமு மழகுற
 நிழல் குருந்தமுஞ் செறிதுறை வளர்வுறு பெருமானே.

855

வரித்தகுங் குமமணி முலைக்குரும் பையர்மன
 மகிழ்ச்சிகொண் டிடஅதி விதமான
 வளைக்கரங் களிநெடு வளைத்திதம் படவுடன்
 மயக்கவந் ததிலறி வழியாத
 கருத்தழிந் திடஇரு கயற்கணும் புரள்தர
 களிப்புடன் களிதரு மடமாதர்
 கருப்பெருங் கடலது கடக்கவுன் திருவடி
 களைத்தருந் திருவுள மினியாமோ
 பொருப்பகம் பொடிபட அரக்கர்தம் பதியொடு
 புகைப்பரந் தெரியெழ விடும்வேலா
 புகழ்ப்பெருங் கடவுளர் களித்திடும் படிபுவி
 பொறுத்தமந் தரகிரி கடலூடே
 திரித்தகொண் டலுமொரு மறுப்பெறுஞ் சதுமுக
 திருட்டியெண் கணன்முத லடிபேணத்
 திருக்குருந் தடியமர் குருத்வசங் கரரொடு
 திருப்பெருந் துறையுறை பெருமானே.

அள. திருத்துருத்தி

856

மலைக் கனத்தென மார்பினி லேயிரு
 முலைக் கனத்துற வேயிடை நூலென
 வளைத்து குப்பமை யார்குழல் தோளொடும் அகைமோத
 மயிற் குலத்தவ ராமென நீள்கலை
 நெகிழ்த்து வித்திரு வார்விழி வேல்கொடு
 மயக்கி நத்தினர் மேல்மறு பாடும விழியேவி

855. ஒருமறுப் பெறும் சதுமுகன்-ஒருமுறை சிவபெருமானே இகழ்ந்த
 தால் தன் தலைகள் ஐந்தனுள் ஒன்றையிழந்த குறையுடைய பிரமன்.

விலைக் கெனத்தன மாயிர மாயிர
 முலைக்க ளப்பினு மாசைபொ தாதென
 வெறுப்பர் குத்திர காரியர் வேசையர் மயல்மேலாய்
 வெடுக் கெடுத்தும காபினி மேவிட
 முடக்கி வெட்கு மதாமத வினை
 மினற் பொலிப்பத மோடுற வேயருள் புரிவாயே
 அலைக் கடுத்த சுரார்பதி கோவென
 விடப் பணச்சிர மாயிர சேடனும்
 அதிர்த்தி டக்கதிர் வேல்விடு சேவக மயில்வீரர்
 அடைக் கலப்பொரு ளாமென நாயெனை
 அழைத்து முத்திய தாமநு பூதியெ
 னருட்டி ருப்புக மோதுக வேல்மயி லருள்வோனே
 சிலைக்கை முப்புர நீறெழ வேதிரு
 வுளத்தி லற்பமெ னாறினை தேசிகர்
 சிறக்க முத்தமி ழாலொரு பாவக மருள்பாலா
 திருக் கடப்பலர் சூடிய வார்துழல்
 குறத்தி கற்புட னேவினை யாடியொர்
 திருத் துருத்தியில் வாழ்முரு காசுரர் பெருமானே.

அ.அ. திருவிழிமிழலை

857

எருவாய் கருவாய் தனிலே யுருவா
 யிதுவே பயிராய் வினைவாகி
 இவர்போ யவரா யவர்போ யிவரா
 யிதுவே தொடர்பாய் வெறிபோல
 ஒருதா யிருதாய் பலகோ டியதா
 யுடனே யவமா, யழியாதே
 ஒருகால் முருகா பரமா குமரா
 உயிர்கா வெனவோ தருள்தாராய்
 முருகா வெனவோர் தரமோ தடியார்
 முடிமே வினைதா ளருள்வோனே
 முனிவோ ரமரோர் முறையோ வெனவே
 முதுகு ருரமேல் விடும்வேலா

856. - குத்திரகாரியர் - வஞ்சனைக் காரிகள்.

857. இவர்போய் அவராய் - இவர் என்று சொல்லப்பட்டவர் இறந்து அவர் என்று சொல்லுதற்குரியவராகி,

திருமால் பிரமா வறியா தவரீர்

சிறுவா திருமால்

மருகோனே

செழுமா மதில்சே ரழகார் பொழிக்கும்

திருவி ழியில்வாழ்

பெருமானே.

அக. திருவாவடுதுறை

858

சொற்பிறைவ ராம னுணைக்கனக் கத்துதித்து

நிற்பதுவ ராத பலக்கடத் திற்சுழற்றி

சுக்கிலவ தார வழிக்கிணக் கிக்களித்து

வினாமாதர்

துப்பிறைய தான இதழ்க்கனிக் குக்கருத்தை

வைத்துமய லாகி மனத்தைவிட் டுக்கடுத்த

துற்சனம காத கரைப்புவிந் குட்டழைத்த

நிதிமேவு

கற்பகஇ ராச னெனப்படைக் குப்பெருத்த

அர்ச்சுனந ராதி யெனக்கனிக் குட்பதித்து

கற்றறிவி னாவை யெடுத்தடுத்துப் படித்து

மிகையாகக்

கத்திடுமெ யாக வலிக்கவிப் பைத்தொணத்து

கைப்பொருளி லாமை யெனைக்கலைக் கப்படுத்து

கற்பனைவி டாம லைத்திருக் கச்சலிக்க

விடலாமோ

எற்பணிய ராவை மிதித்துவெட் டித்துவைத்து

பற்றிய கராவை யிழுத்தூரக் கக்கிழித்து

எட்கரிப டாம விதத்தபுத் திக்கதிக்கு

நிலையோதி

எத்தியப சாசின் முலைக்குடத் தைக்குடித்து

முற்றயிரி லாம டைக்கிவிட் டுச்சிரித்த

யிற்கணையி ராமர் சுகித்திருக் கச்சினத்த

நிறல்விரா

வெற்பெனம தானி நிறுத்துருக் கிச்சமைத்து

வர்க்கபணி யாக வடித்திருத் தித்தகட்டின்

மெய்க்குலம தாக மலைக்கமுத் தைப்பதித்து

வெகுலோடி

விட்கதிர தாக நிகர்த்தொளிக் கச்சிவத்த

ரத்தினப டாக மயிற்பரிக் குத்தரித்து

மிக்திரு வாவ டுநற்றுறைக் குட்செழித்த

பெருமானே.

858. துப்பிறையதான இதழ் - பலனத்தின் தன்மை பொருந்திய இதழ். எல்பணி அரா - ஒளிபொருந்திய படத்தினையுடைய பாம்பு.

859

கருத்தி தப்படு காமா லீலைகள்
விதத்தை நத்திய வினா வீணிகள்
கவட்டு விற்பன மாயா வாதிசுள் பலகாலும்
கரைத்து ரைத்திடு மோகா மோகிக
ளளிக்கு ஸப்பதி கார்போ லோதிகள்
கடைக்க ணிற்சுழ லாயே பாழ்படு வினையேனை
உரைத்த புத்திகள் கேளா நீசனை
யவத்த மெத்திய ஆசா பாசனை
யுளத்தில் மெய்ப்பொரு ளோரா மூடனை யருளாகி
உயர்ச்சி பெற்றிடு மேலா மூதுரை
யளிக்கு நற்பொரு ளாயே மாதவ
வுணர்ச்சி பெற்றிட வேந் தாளினை யருள்வாயே
செருக்கி வெட்டிய தீயோ ராமெனு
மதத்த துட்டர்கள் மாகு ராதிய
சினத்தர் பட்டிட வேவே லேவிய முருகோனே
சிவத்தை யுற்றிடு தூயா தூயவர்
கதித்த முத்தமிழ் மாலா யோதிய
செழிப்பை நத்திய சீலா விறிய மயில்வீரா
வரைத்த வர்க்கரர் குலா பாணிய
ரதிக்கு ணத்தரர் தீரா தீர்த
மனத்தி யற்படு ஞான தேசிக வடிவேலா
வருக்கை யிற்கனி சாராய் மேவிடு
தழைத்த செய்த்தலை யூடே பாய்தரு
மருத்து வக்குடி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே.

கூ. திருப்பந்தனை நல்லூர்

860

இதசந்தன புழுகஞ்சில மணமுந்தக விசி
யணையுந்தன கிரிகொண்டினை யழகும்பொறி சோர
இருளங்குழல் மழையென்பந வரசங்கொளு மேரகக்
குயில்போலே

859. அவத்தம் மெத்திய ஆசாபாசன் - பயனற்றவற்றில் மிகுந்த
ஆசை கொண்டுள்ளவன்,

இடையுங்கொடி மதனன்தனை யிடுகுந்தள பார
இலையுஞ்சுழி தொடைரம்பையு முழுதந்தட மான
இயலங்கடி தடமும்பொழி மதவிஞ்சைகள் பேசித்

தெருமீதே

பதபங்கய மணையும்பரி புரமங்கொளி வீச

நடைகொண்டிடு மயிலென்பன கலையுஞ்சுழ லாட
பரிசும்பல மொழியுஞ்சில கிளிகொஞ்சுகை போலப்

பரிவாகிப்

பணமுண்டென தவலம்படு நினைவுண்டிடை சோர

இதுகண்டவர் மயல்கொண்டிட மனமுஞ்செயல் மாற
பகலுஞ்சில இரவுந்துயில் சிலவஞ்சகர் மாயைத்

துயர்தீராய்

திதிதிந்திமி தனதந்தன டுடுடுண்டுடு பேரி

டகுடங்குது டிகுடிங்குது படகந்துடி வீணை

செகணஞ்செக வெனவும்பறை திசையெங்கினு மோதக்

கொடுஞரர்

கிரமுங்கர வுடலும்பரி யிரதங்கி யாளி

நிணமுங்குடல் தசையுங்கட லெனசெம்புன லோட

சிலசெம்புள்கள் கழுகுஞ்சிறு நரியுங்கொடி யாடப்

பொருமவேலா

மதவெங்கய முரிகொண்டவர் மழுவுங்கலை பாணி

யிடமன்பொடு வளருஞ்சிவை புகழ்சுந்தரி யாதி

வளருந்தழ லொளிர்ச்சம்பவி பரைவிண்டிள தோகைத்

தருசேயே

வதனஞ்சகி யமுதம்பொழி முலைநன்குற மாதொ

டிசையுஞ்சுரர் தருமங்கையொ டிதயங்களி கூர

வருபந்தனை நகர்வந்துறை விமலன்குரு நாதப்

பெருமானே.

861

இருவினை யஞ்ச வருவினை கெஞ்ச

இருள்பிணி துஞ்ச

மலமாய

எனதிடர் மங்க வுனதருள் பொங்க

இசைகொடு துங்க

புகழ்கூறித்

திருமுக சந்தர் முருகக டம்ப

சிவசுத கந்த

குகவேல

சிவசிவ என்று தெளிவுறு நெஞ்சு

திசுழந டஞ்செய்

கழல்தாராய்

மருதொடு கஞ்ச னுயிர்பலி கொண்டு
மகிழரி விண்டு

மருகோனே

வதைபுரி கின்ற நிசிசரர் குன்ற
வலம்வரு செம்பொன்

மயில்வீரா

அருகுறு மங்கை யொடுவிடை யுந்து
மமலனு சுந்த

முருகோனே

அருள்செறி பந்த னையிலிரு மங்கை
அமளிந லங்கொள்

பெருமானே.

862

எகினி னம்பழி நாடக மாடிகள்

மயிலெ னுஞ்செய லாரகி நேரற்குல்

இசையி டுங்குர லார்கட னாளிகள்

வெகுமோகம்

எனவி முந்திடு வார்முலை மேல்துகி

லையை வுந்திரி வாரெவ ராயினு

மிளகு கண்சுழல் வார்விலை வேசியர்

வலைவீசும்

அகித வஞ்சக பாவனை யால்மயல்

கொடுவி முந்திட ராகமு நோய்பிணி

யதிக முங்கொடு நாயடி யேனினி

யுழலாமல்

அமுத மந்திர ஞானொப தேசமு

மருளி யன்புற வேமுரு காவென

அருள்பு குந்திட வேகழ லார்கமு

லருள்வாயே

ககன விஞ்சையர் கோவென வேகுவ

டவுணர் சிந்திட வேகடல் தீவுகள்

கமற வெந்தழல் வேல்விடு சேவக

முருகோனே

கரிநெ டும்புலி தோலுடை யாரெனை

யடிமை கொண்டசு வாயிச தாசிவ

கடவு ளெந்நதயர் பாகம்வி டாவுமை

யருள்பாலா

செகமு மண்டமு மோருரு வாய்நிறை

நெடிய அம்புயல் மேனிய னூரரி

திருவு றைந்துள மார்பக னூர்திரு

மருகோனே

தினைவ னந்தனில் வாழ்வளி நாயகி

வளர்த னம்புகை மார்பழ காமிகு

திலக பந்தனை மாநகர் மேவிய

பெருமானே.

861. மருதொடு கஞ்சன் உயிர் பலிகொண்டு - மருத மரமாக கின்ற அரக்கனுடன், கஞ்சன் உயிரையும் பலிகொண்டு - (மகிழ்ந்த கண்ணன்)

862. எகின் இனம் - அன்னப் பறவைகளின் கூட்டம், அகிதம் - தீமை. அகி - பாம்பு. ராகம் - ஆசை.

863

கும்பமு திகர்த்த கொங்கையை வளர்த்த

கொஞ்சுகிளி யொத்த

மொழிமானார்

குங்கும பணிக்குள் வண்புழுகு விட்ட

கொந்தளகம் வைத்த

மடவார்பால்

வம்புகள் விளைத்து நண்புகள் கொடுத்து

மங்கிநர கத்தில்

மெலியாமல்

வண்கயிலை சுற்றி வந்திடு பதத்தை

வந்தனைசெய் புத்தி

தருவாயே

பம்புநதி யுற்ற பங்கோருசு மர்த்தி

பண்டுள தவத்தி

ஸருள்சேயே

பைம்புய லுடுத்த தண்டலை மிகுத்த

பந்தனை நகர்க்கு

ஞறையோனே

சம்புநிழ லுக்குள் வந்தவ தரித்த

சங்கரர்த மக்கு

மிறையோனே

சங்கணி கரத்த ரும்பர்பய முற்ற

சஞ்சல மறுத்த

பெருமானே.

864

கெண்டைகன்பொ ருங்கண்மங் கையர்மலர்க்

கொண்டைகளுக்கு லுங்கநின் றருகினிற்

கெஞ்சுபலு டன்குழைந் தமளியிற்

கொடுபோய்வண்

கெந்தபொடி யும்புனைந் துறவனைத்

தின்பவச னந்தருந் தொழிலடுக்

கின்றமய லின்படுந் துயரறப்

ப்ரபைவி சுந்

தண்டைகள் கலின்கலின் கலினெனக்

கிண்கிணி கினிள்கிணின் கிணினெனத்

தண்கொலு சுடன்சிலம் பசையவுட்

பரிவாசிச்

சந்ததமும் வந்திரும் பரிமளப்

பங்கய பதங்களென் கொடுவினைச்

சஞ்சல மலங்கெடும் படியருட்

புரிவாயே

நொண்டர்கள் சரண்சரண் சரணெனக்

கொம்புகள் குகுங்குங் குகுமெனத்

துந்துமி திமிந்திமிந் திமினெனக்

குறுமோசை

863. பம்புகதி - சிவனார் சடையிற் செறிந்துள்ள கங்கை, சம்பு - நாவல் மரம்.

சுந்தரி மணஞ்செயுஞ் சவுரியக்

கந்தகுற வஞ்சிதங் கருவனத்

துங்கமலை யும்புரந் தமரருக்

கிடர்க்கும்

பண்டர்கன்பு யங்கனும் பொடிபடக்

கண்டவப்ர சண்டகுஞ் சரியெழிற்

பைந்தருவ னம்புரந் தகழெயிற்

புடைசூழும்

பந்திவரு மந்திசெண் பகமகிற்

சந்துசெறி கொன்றைதுன் றியவனப்

பந்தணையில் வந்திடுஞ் சரவணப்

பெருமானே.

865

தேனி ருந்தஇத மூர்ப் பளிங்குநகை

யார்கு ளிர்ந்தமொழி யார்ச ரங்கள்விழி

சேர்சி றந்தமுக வாரி ளம்பிறைய

தென்புருவர்

தேன மர்ந்தகுழ லார்க ளங்கமுகி

னாப்பு யங்கழையி னூர்த னங்குவடு

சேர்சி வந்தவடி வார்து வண்டஇடை

புண்டரீகம்

சூனி யங்கொன்செய லார ரம்பைதொடை

யார்ச ரண்கமல நேரி ளம்பருவ

தோகை சந்தமணி வாரு டன்கலவி

யின்பமூடே

சோக முண்டுவிளை யாடி துங்கமல

பாத மும்புயமி ராறு மிந்துளபல்

தோட லங்கலணி மார்ப மும்பரிவு

னங்கொள்வேனே

ஓத மந்தசிவ ரூபி யஞ்சமுக

நீலி கண்டிகலி யாணி வித்துவொளி

யோசை தங்குமபி ராமி யம்பிகைப

யந்தவேனே

ஓல மொன்றவுணர் சேனை மங்கையர்கள்

சேறு டன்குருதி யோட எண்டிசையும்

ஓது கெந்தருவர் பாட நின்றநட

னங்கொள்வேனா

ஏனல் மங்கைகசி ஞான ரம்பையென

தாயி சந்தரமுக பாவை வஞ்சிகுற

மாணெ டும்பர்தரு மான னைந்தமுகி

லங்குமார்பா

864. சுந்தரி - தெய்வயானை . குறவஞ்சி - வள்ளி. தங்கருவனம் - தங்கு அருவனம்.

865. சூனியம் கொன் செயலார் - மயக்கும் மந்திரத்தை உடையவர், கண்டி - இரத்தின மாலை,

ஏர்க் ரந்தையறு கோடு கொன்றைமதி
யாற ணிந்தசடை யார்வி ளங்குமெழி
வீறில் பந்தனை ந லூர மர்ந்துவளர் தம்பிரானே.

866

மதியஞ் சத்திரு நிறைந்த மாமுக
மயிலஞ் சக்கினி யினங்க ளாமென ரதிபோல
மதுரஞ் செப்பிய மடந்தை மேனகை
மருவும் பொற்குட மெழுந்த மாமுகை
வளர்வஞ் சிக்கொடி நடந்த வாறென தெருவூடே
வருதுங் கக்கட லணங்கு போல்பவர்
நிதமிந் தப்படி யிருந்து வாறவர்
பொருள்தங் கப்பணி கலந்து போய்வர
நெறிதந் திட்டவர் வசங்க ளாமென வழலாதே
நிதிபொங் கப்பல தவங்க ளாலுனை
மொழியும் புத்திகள் தெரிந்து நானுனை
நிகர்சந் தத்தமிழ் சொரிந்து பாடவு மருள்தாராய்
நதிமிஞ் சச்சடை விரிந்த நாயக
னுமையன் பிற்செயு மிகுந்த பூசனை
நலமென்றுட்குளிர் கிவன்ப ராபர னருள்பாலா
நவகங் கைக்கினை பகர்ந்த மாமணி
நதிபங் கிற்குல வுகந்து காபுரி
நகர்பொங் கித்தழை யவந்து வாழ்வறு முருகோனே
கெதிதங் கத்தகு கணங்கள் வானவ
ரரிகஞ் சத்தவர் முகுந்தர் நாவலர்
கிளைபொங் கக்ருபை புரிந்து வாழ்க்கென அருள்நாதா
கெருவம் பற்றிகல் விளைந்த சூரொடு
தளமஞ் சப்பொரு தெழுந்து தீயுகள்
கிரவுஞ் சக்கிரி வகிர்ந்த வேலுள பெருமானே.

கூஉ. திருப்பனந்தாள்

867

கொந்தார் மைக்குழ லிந்தார் சர்க்கரை
யென்றே செப்பிய மோழிமாதர்
கொங்கார் முத்துவ டந்தா னிட்டத
னந்தா னித்தரை மலைபோலே

866. நவகங்கைக்கினை பகர்ந்த மாமணி நதி - ஒன்பது கங்கை
நதிகள் கூடினால் ஒத்த பெருமையது மண்ணி நதி.

வந்தே சுற்றிவ னைந்தா லற்பம
 னந்தா னிப்படி யுழலாமல்
 மங்கா நற்பொரு ளிந்தா வற்புத
 மென்றே யிப்படி அருள்வாயே
 இத்தோ டக்கதிர் கண்டோ டக்கட
 மண்டா நற்றவர் குடியோட
 எங்கே யக்கிரி யெங்கே யிக்கிரி
 யென்றே திக்கென வருகுரைப்
 பந்தா டித்தலை விண்டோ டக்களம்
 வந்தோ ரைச்சில ரணகாளிப்
 பங்கா கத்தரு கந்தா மிக்கப
 னந்தா னுற்றருள் பெருமானே.

கூட. திருவிடைமருதூர்

868

அறுகுதுளி பனியனைய சிறியதுளி பெரியதொரு
 ஆக மாகியோர் பால ரூபமாய்
 அருமதலை குதலைமொழி தனிலுருகி யவருடைய
 ஆயி தாதையார் மாய மோகமாய்
 அருமையினி லருமையிட மொளுமொளென வுடல்வளர
 ஆளுமேளமாய் வால ரூபமாய் அவரொரு பெரியோராய்
 அழகுபெறு நடையடைய கிறுதுபடு மொழிபழகி
 ஆவி யாயவோர் தேவி மாருமாய்
 விழுசுவரை யரிவையர்கள் படுகுழியை நிகுமையென
 வீடு வாசலாய் மாட கூடமாய்
 அணுவளவு தவிடுமிக பிதிரவிட மனமிறுகி
 ஆசை யாளராய் ஊசி வாசியாய் அவியுறு சுடர்போலே
 வெறுமிடிய நொருதவகி யமுதுபடை யெனுமளவில்
 மேலை வீடுகேள் கிழை வீடுகேள்
 திடுதிடென நுழைவதன்முன் எறிர்முடுகி யவர்களொடு
 சீறி ஞானிபோல் ஏறி வீழ்வதாய்
 விரகினொடு வருபொருள்கள் சுவறியிட மொழியுமொரு
 விணி யார்சொலே மேல தாயிடா விதினை நினையாதே

867. மங்கா நற்பொருள் - அழிதலில்லாத உபதேசப் பொருள்.
 இந்து - சந்திரன். கதிர் - சூரியன்.

மினுகுமினு கெனுமுடல மறமுறுகி நெகிழ்வுறவும்
 வீணர் சேவையே பூணு பாவியாய்
 மறுமையுள தெனுமவரை விடும்விழை யதனின்வரு
 வார்கள் போருவார் காணு மோளஞ்
 விடுதுறவு பெரியவரை மறையவரை வெடுவெடென
 மேள மேசொலா யாளி வாயராய் மிடையுற வருநாளில்

வறுமைகளு முடுகிவர வுறுபோருளு நழுவசில
 வாத மூதுகா மாலை சோகைநோய்
 பெருவயிறு வயிறுவலி படுவன்வர இருவிழிகள்
 பீகா சாறிடா ஈகா மேலிடா
 வழவழென உமிழுமது கொழுகொழென ஒழுகிவிழ
 வாடி யூனெலாம் நாடி பேதமாய்
 மனையவன் மனம்பேராய்

மறுகமனை யுறுமவர்கள் நணுகுநணு கெனுமளவில்
 மாதர் சீயென வாலர் சீயென
 கனவுதனி விரதமொடு குதிரைவர நெடியசுடு
 காடு வாவென விடு போவென
 வலதழிய விரகழிய வுரைகுழற் விழிசொருகி
 வாயு மேலிடா ஆவி போருநாள் மனிதர்கள் பலபேச

இறுதியதொ டறுதியென உறவின்முறை கதறியழ
 ஏழை மாதரான் மோதி மேல்விழா
 எனதுடைமை யெனதடிமை யெனுமறிவு சிறிதுமற
 ஈமொ லேலென வாயை ஆவென
 இடுகுபறை சிறுபறைகள் திமிலையொடு தவிலறைய
 ஈம தேசமே பேய்கள் சூழ்வதாய் எரிதனி விடும்வாழ்வே

இனையடிகள் பரவுமுன தடியவர்கள் பெறுவதுவும்
 ஏசி டார்கனோ பாச நாசனே
 இருவினைமு மலமுமற இறவியொடு பிறவியற
 ஏக போகமாய் நீயு நானுமாய்
 இறுகும்வகை பரமசுக மதனையரு ளிடைமருதில்
 ஏக நாயகா லோக நாயகா இமையவர் பெருமானே.

888. ஊசி வாசி - ஊசியானது நால் ஒன்று மட்டும் தனக்குள்
 அமையவிடுவதைப் போலத் தனக்கு வேண்டியவர்கட்கு மட்டும் இடங்
 தரும் குணமுடையவர். ஞானி - நாய். இறவி - இறப்பு.

869

இலகு குழைகிழிய வுடு போயுலவி
 யடர வருமதன னூல ளாவியெதி
 ரிளைஞ ருயிர்கவர ஆசை நேர்வலைபொ தித்தநீலம்
 இனிமை கரைபுரள வாகு லாவுசரி
 நெறிவு கலகலென வாசம் வீசுகுழ
 விருளின் முகநிலவு கூர மாணுடைய கன்றுபோக
 மலையு மிதழ்பருகி வேடை தீரவுட
 லிறுக இறுகியநு ராக போகமிக
 வளரு மிளகுதன பார மீதினில்மு யங்குவேளை
 மதுர கவியடைவு பாடி வீடறிவு
 முதிர அரியதமி மோசை யாகவொளி
 வசன முடையவழி பாடு சேருமருள் தந்திடாதோ
 கலக அசுரர்கிளை மாள மேருகிரி
 தவிடு படவுதிர வோல வாரியலை
 கதற வரியரவம் வாய்வி டாபகித ணிந்தபோகக்
 கலப மயிலின்மிசை யேறி வேதநெறி
 பரவு மமரர்குடி யேற நாளும்விளை
 கடிய கொடியவினை விழ வேலைவிட வந்தவாழ்வே
 அலகை யுடனடம தாடு தாதைசெவி
 நிறைய மவுனவுரை யாடு நீபளழி
 லடவிதனி லுறையும் வேடர் பேதையைம ணந்தகோவே
 அமணர் கழுவில்விளை யாட வாதுபடை
 கருது குமரகுரு நாத நீதியுள
 தருளு மிடைமருதில் மேவு மாமுனிவர் தம்பிரானே

870

படியையள விடுநெடிய கொண்டலுஞ் சண்டனும்
 தமரசது மறையமரர் சங்கமுஞ் சம்புவும்
 பரவரிய நிருபன்விர கன்சுடுஞ் சம்பனன்
 செம்பொன்மேனிப்
 பரமனெழில் புனையுமர வங்களுங் கங்கையுந்
 திருவளரு முளரியொடு திங்களுங் கொன்றையும்
 பரியகுமி முறுகுகன தும்பையுஞ் செம்பையுந்
 துன்றுமூலச்

சடைமுடியி லணியுநல சங்கரன் கும்பிடுங்
 குமரனறு முகவன்மது ரந்தருஞ் செஞ்சொலன்
 சரவணையில் வருமுதலி கொந்தகன் கந்தனென்

றுய்ந்துபாடித்

தனியவொலி புகலும்வித மொன்றிலுஞ் சென்றிலன்
 பகிர்வொரு தினையளவு பண்புகொண் டண்டிலன்
 தவநெறியி லொழுகிவழி பண்படுங் கங்கணஞ்

சிந்தியாதோ

கடுகுபொடி தவிடுபட மந்திரந் தந்திரம்
 பயிலவரு நிருதருட லம்பிளந் தம்பரங்
 கதறிவெகு குருதிநதி பொங்கிடுஞ் சம்ப்ரமங் கண்டுசேரக்
 கழுகுநரி கொடிகருட னங்கெழுந் தெங்குநின்
 றலகைபல திமிலைகொடு தந்தனந் தந்தனங்
 கருதியிசை பொசியுநசை கண்டுகண் டின்புறுந்

துங்கவேலா

அடல்புனையு மிடைமருதில் வந்தினங் குங்குணம்
 பெரியகுரு பரகுமர சிந்துரஞ் சென்றடங்
 கடவிதனி லுறைகுமரி சந்திலங் குந்தனந் தங்குமார்பா
 அருணமணி வெயிலிலகு தண்டையம் பங்கயங்
 கருணைபொழி வனகழலி லந்தமுந் தம்பமென்
 றழகுபெற நெறிவருடி யண்டருந் தொண்டுறுந்
 தம்பிரானே.

871

புகுகொடுபனி நீர்ச வாதுட னிருகரமிகு மார்பி லேபன
 புளகிதஅபி ராம பூடித கொங்கையாணை
 பொதுவினில்விலை கூறு மாதர்கள் மணியணிகுழை மீது
 தாவடி
 பொருவனகளை போல்வி லோசன வந்தியாலே
 மெழுகெனவுரு காவ னூர்தம திதயகலக மோடு மோகன
 வெகுவிதபரி தாப வாதனை கொண்டுநாயேன்
 மிடைபடுமல மாயை யால்மிக கலவியஅறி வேகசாமிநின்
 விதரணசிவ ஞான போதகம் வந்துதாராய்
 எழுகிரிநிலை யோட வாரிதி மொகுமொகுவென வீச மேதினி
 யிடர்கெடஅசு ரேசர் சேனைமு றிந்துபோக
 இமையவர்சிறை மீள நாய்நரி கழுகுக்கக ராசன் மேலிட
 ரணமுககண பூத சேனைகள் நின்றுலாவச்

870. கொந்தகன் - படைத்தலைவன். அடல் - வெற்றி. சம்பு-பிரமன். பரிய குமிழ் அறுகு - ஒருவகைப் பெரிய அறுகம்புல். செம்பை-சிற்றகத்தி.

செழுமதகரி நீல கோமள அபிநவமயி லேறு சேவக
செயசெயமுரு காகு காவளர் கந்தவேளே
திரைபொருகரை மோது காவிரி வருபுனல்வயல் வாவிசூழ்தரு
திருவிடைமரு தூரில் மேவிய தம்பிரானே.

கச. திரிபுவனம்

872

தனுநுதல் வெயர்வெழ விழிகுழி தரவளை
சத்திக் கச்சில தித்திக் கப்படும் அன்புபேசித்
தழுவிய மகளிர்த முகிழ்முலை யுரமிசை
தைக்கச் சர்க்கரை கைக்கப் பட்டன தொண்டையூறல்
கனவிலு நுகர்தரு கலவியின் வலையிடை
கட்டுப்பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டழி கின்றதோதான்
கதிபெற விதியிலி மதியிலி யுனதிரு
கச்சுற றச்சிறு செச்சைப் பத்மப தம்பெறேனோ
முனைமலி குலிசைதன் ம்ருகமத புளகித
முத்தச் சித்ரத னத்துக் கிச்சித அம்புராசி
முறையிட முதுநிசி சரர்திரள் முதுகிட
முட்டப் பொட்டெழ வெட்டிக் குத்தும டங்கல்வீரா
அனுபவ மளிதரு நிகழ்தரு மொருபொருள்
அப்பர்க் கப்படி யொப்பித் தர்ச்சனை கொண்டநாதா
அகிலமு மழியினு நிலைபெறு திரிபுவ
னத்துப் பொற்புறு சித்திச் சித்தர்கள் தம்பிரானே.

கரு. சோமீச்சுரம்

873

கரியகுழல் சரியமுகம் வேர்வாட வாசமுறு
களபமுலை புளகமெழ நேரான வேல்விழிகள்
கயல்பொருது செயலநெனநீள்பூச லாடநல கனிவாயின்
கமழ்குமுத அதரவிதழ் தேனூறல் பாயமிரு
கடலமுத முதவியிரு தோள்மாலை தாழவளை
கலகலென மொழிபதற மாமோக காதலது கரைகாண

872. சர்க்கரை கைப்பட்டன தொண்டையூறல் - சர்க்கரையும்
கசப்பு என்று சொல்லக்கூடியவாறு இனிக்கும் வாயெச்சில். குலிசை -
வச்சிராயுதம்.

தி.-87

தெரியனு கு மெழுகுபத மாய்மேவி மேவியினை
 யிருவருட லொருவரென நாணது பாயல்மிசை
 யினமகளிர் கலவிதனி லேழுகி யாழுகினு மிமையாதே
 இரவினிடை துயிலுகினும் யாரோடு பேசுகினும்
 இளமையுமு னழகுபுனை யீராறு தோள்நிரையும்
 இருபதமு மறுமுகமும் யாதோத ஞானமதை
 யருள்வாயே

உரியதவ நெறியில்நம நாராய னாயவென
 ஒருமதலை மொழியளவி லோராத கோபமுட
 னுனதிறைவ னெதனிலுள னோதாய டாவெனுமு
 னுறுதூணில்

உரமுடைய அரிவடிவ தாய்மோதி வீழ்விர
 லுகிப்புதைய இரணியனை மார்பீறி வாகைபுனை
 உவணபதி நெடியவனும் வேதாவும் நான்மறையு
 முயர்வாக

வரியளிக ளிசைமுரல வாகான தோகையிள
 மயிலிடையில் நடனமிட ஆகாச மூடுருவ
 வளர்கமுகின் விரிகுலைகள் பூணூ மாகியிட மதில்குழும்
 மருதரசர் படைவிடுதி வீடாக நாடிமிக
 மழவிடையின் மிசையிவரு சோமீசர் கோயில்தனில்
 மகிழ்வுபெற வுறைமுருக னேபேணு வானவர்கள்
 பெருமானே.

கூக. கும்பகோணம்

874

இந்துகதிர்ச் சேரருணப் பந்திநடுத் தூணொளிபட்
 டின்பரசப் பாலமுதச் சுவைமேவு
 எண்குணமுற் றேனடனச் சந்த்ரவொளிப் பீடகமுற்
 றெந்தைநடித் தாடுமணிச் சபையூடே
 கந்தமெழுத் தோடுறுகிற் கெந்தமணப் பூவிதழைக்
 கண்டுகளித் தேயமுதக் கடல்முழுகிக்
 கந்தமதித் தாயிரவெட் டண்டமதைக் கோல்புவனக்
 கண்டமதைக் காணஎனக் கருள்வாயே

873. உவணபதி - கருடனுக்குத் தலைவனாகிய திருமால்.

874. கந்தம் எழுத்தோடு உறுகித் கெந்த மணப்பூ இதழை - மூல
 மொழியாகிய ஓம் என்னும் சொல்லுடன் பொருந்திய ஞானமாகிய மணங்
 கமமும் பூ இதழை. குந்தி அரிதாழ் - அரிகுந்தந்தாழ் - வண்டுகள்
 மொய்த்து அமர்ந்து விரும்புகின்ற.

திந்ததிமித் தீதகுடட் டுண்டுமிடட் டாடுடுடிட்

டிந்தமெனக் காளமணித்

தவினோசை

சிந்தைதிகைத் தேழுகடற் பொங்கவரிச் சூர்மகுடச்

செண்டுகுலைத் தாடுமணிக்

கதிர்வேலா

குந்தியரித் தாழ்துளபச் செந்திருவைச் சேர்களபக்

கொண்டல்நிறத் தோன்மகளைத்

தரைமீதே

கும்பிடகைத் தாளமெடுத் தம்பொனூருப் பாவைபுகழ்க்

கும்பகொணத் தாறுமுகப்

பெருமானே.

875

கறுத்த குஞ்சியும் வெளிறியெ முங்கொத்

துருத்த வெண்பலு மடையவி முந்துட்

கருத்து டன்திகழ் மதியும் ருண்டுச்

சுருள்நோயாற்

கலக்க முண்டல மலமுற வெண்டிப்

பழுத்தெ மும்பிய முதுகுமு டங்கக்

கழுத்தில் வந்தினை யிருமலொ துங்கக்

கொழுமேனி

• அறத்தி ரங்கியொர் தடிகைந டுங்கப்

பிடித்தி டும்புறு மனைவியு நிந்தித்

தடுத்த மைந்தரும் வசைகள்வி ளம்பச்

சடமாடி

அழுக்க டைந்திடர் படுமுடல் பங்கப்

பிறப்பெ னுங்கட ஸழியலொ ழிந்திட்

டடுத்தி ருந்திரு வடிதனை யென்றுற்

றிடுவேனோ

புறத்த லம்பொடி படமிக வுங்கட்

டறப்பெ ருங்கடல் வயிறுகு மும்பப்

புகட்ட ரங்கிய விரகது ரங்கத்

திறல்வீரா

பொருப்பு ரம்படர் கிழிபட வென்றட்

டரக்கர் வன்றனை நெரியநெ ருங்கிப்

புதைக்கு றுந்தசை குருதிகள் பொங்கப் பொருமவேலா

சிறுத்த தண்டைய மதலையொ ரஞ்சச்

சினத்து மிஞ்சரி திரிதரு குன்றத்

தினைப்பு னந்திகழ் குறமகள் கொங்கைக்

கிரிமேவிச்

செருக்கு நெஞ்சுடை முருகசி கண்டிப்

பரிச்சு மந்திடு குமரக டம்பத்

திருக்கு டந்தையி லுறைதரு கந்தப்

பெருமானே.

875. அறத்திரங்கி - மிகவும் சுருங்கி. சினத்து மிஞ்சாரி - சினம் மிகுந்த சிங்கம். இடும்பு-அவமதிப்பு. புகட்டு அரங்கிய - புகவிட்டு அரங்கிய - அரங்கிய - அரக்கிய.

876

கெண்டைநே ரொத்தவிழி மங்கைமோ கக்கலவை
கெந்தவா சப்புமுகு மணநாறுங்
கிம்புரி சக்களப கொங்கையா னைச்சிறிது யடியேனும்
கிஞ்சகா ணப்பெருகி
மண்டிமோ சக்கலவி கொண்டு கா மித்துருகி லுழலாமல்
வண்டனா கப்புவி யி வந்துருளா னப்பொருளி லொன்றுபோ தித்துனது மருள்வாயே
வஞ்சதா னைத்தினமு
அண்டர்வா முப்பிரபை சண்டமே ருக்கிரிய கதிர்வேலா
னைந்துவி முப்பொருத டசுரோரைக்
அஞ்சவா யிற்பரனை நெஞ்சினா றித்தவசி
னன்புளா ரைச்சிறையி யரிவோனே
கொண்டுபோய் வைத்தகழு நெஞ்சிலே றக்கமுகு யரிவோனே
கொந்தியா டத்தலையை பெருமாளே.
கொண்டல்கு முக்கமுனி சங்குலா விப்பரவு
கும்பகோ ணத்திலுறை

877

செனித்தி டஞ்சல சாமுலு மூழலும்
வினைத்தி டங்குடல் பீறியு மீறிய முடலுடே
செருக்கொ டஞ்சதை பீளையு மீளையு
தெளித்தி டும்பல சாதியும் வாதியும்
இரைத்தி டங்குல மேசில காஸ்படர் யனைவோருங்
சினத்தி டும்பல நோயென வேயிதை
கனைத்தி டங்கவி காலமி தோவென
வெடுத்தி டஞ்சடு காடுபு காவென முடல்பேணிக்
கவிழ்த்தி டஞ்சட மோபொடி யாய்விடு
கடுக்க னுஞ்சில பூடனா மடைகள்
இருக்கி டங்கலை யேபல வாசைகள் மருள்வாயே
கழித்தி டஞ்சிவ யோகமு ஞானமு
தனத்த னந்தன தானன தானன
திமித்தி திந்திமி தீதக தோதக டடல்பேரி
தகுத்து துந்துமி தாரைவி ராணமொ

878. கிம்புரி - யானையின் தந்தத்திலணியும் பூண். ஈசக்களபம் - புச்சைக் கருப்பூரக் கலவை.

சமர்த்த மொன்றிய தானவர் சேனையை
வளைத்து வெஞ்சின வேல்விடு சேவக
சமத்து னார்ந்திடு மாதவர் பாலருள் புரிவோனே

தினைப்பு னந்தனி லேமய லாலொரு
மயிற்ய தந்தனி லேசர னுனென
திருப்பு யந்தரு மோகன மானினை யனைவோனே

சிவக்கொ முஞ்சுட ரேபர னுகிய
தவத்தில் வந்தருள் பால்குரு பாகர
திருக்கு டந்தையில் வாழ்முரு காசுரர் பெருமானே.

878

தும்பிமுகத் தாணபணைக் கொம்பதெனத் தாவிமயற்
ரெந்தமெனப் பாயுமுலைக் கனமாதர்
தும்பி மலர்ச் சோலைமுகிற் கங்குலிருட் காரினிறத்
தொங்கல்மயிற் சாயலெனக் குழல்மேவிச்

செம்பொனுருக் கானமொழிச் சங்கினொளிக் காமநகைச்
செங்கயலைப் போலும்விழிக் கணையாலே
சிந்தைதகர்த் தாளுமிதச் சந்த்ரமுகப் பாவையர்தித்
திந்திமெனுற் ருடுமவர்க் குழல்வேனோ

தம்பிவரச் சாதிதிருக் கொம்புவரக் கூடவனச்
சந்தமயிற் சாய்வினிக் சிறைபோகச்
சண்டர்முடித் தூள்கள்படச் சிந்தியரக் கோர்கள்விழத்
தங்கநிறத் தாள்சிறையைத் தவிர்மாயோன்

கொம்புகுறிக் காளமடுத் திந்தமெனுற் ருடிநிரைக்
கொண்டுவளைத் தேமகிழ்ச் சுதனினை
கொஞ்சசுகப் பாவையினைக் கொங்கைதனிற் ருவிமகிழ்க்
கும்பகொணத் தாறுமுகப் பெருமானே.

879

பஞ்சசேர் நிர்த்தப் பதமாதர்
பங்கமார் தொக்கிற் படியாமற்
செஞ்சொல்சேர் சித்ரத் தமிழாலுன்
செம்பொனார் வத்தைப் பெறுவேனோ

877. சமர்த்தம் ஒன்றிய தானவர் - போருக்கு ஆயத்தமாய் நின்ற அரக்கர். சாழல் - மகளிர் விளையாட்டு.

878. சங்கின் ஒளி காம நகை - சங்கின் வெள்ளொளி போன்று காமத்தை ஊட்டும் பற்கள். காளமடு - நஞ்சு நிறைந்த மடு (காளிந்தி என்னும் பாம்பு வாழ்ந்த மடு),

682

திருப்புகழ்

[காசி முதல்]

பஞ்சபா ணத்தற்
பங்கில்வாழ் சத்திக்
குஞ்சரீ வெற்புத்
கும்பகோ ணத்திற்

பொருதேவர்
குமரேசா
தனநேயா
பெருமானே.

880

மாலையினில் வந்து விதிதனில் நின்று
வாசமலர் சிந்து
வாரிருத னங்கள் பூனோடுகு லுங்க
மால்பெருகி நின்று

குழல்கோதி

மடவாரைச்

சாலையழி வந்து போமவர்க ணின்று
தாழ்குழல்கள் கண்டு
தாகமயல் கொண்டு மாலிருள முந்தி
சாலமிக நொந்து

தடுமாறித்

தவியாமற்

காலையிலே முந்து னாமமெமொ ழிந்து
காதலுமை மைந்த

எனவேநதிக்

காலமுழு ணர்ந்து ஞானவெளி கண்கள்
காண அரு ளென்று

பெறுவேனோ

கோலமுட னன்று சூர்படையின் முன்பு
கோபமுட னின்ற

குமரேசா

கோதையிரு பங்கின் மேவவளர் கும்ப
கோணநகர் வந்த

பெருமானே.

கூள. கொட்டையூர்

881

பட்டுமணிக் கச்சிறுகக் கட்டியவிழ்த் துத்தரியப்

பத்தியின்முத் துச்செறிவெற்

பிணையாமென்

பற்பமுகைக் குத்துமுனைத் தத்தையர்கைப் புக்குவசப்

பட்டுருகிக் கெட்டவினைத்

தொழிலாலே

துட்டனெனக் கட்டனெனப் பித்தனெனப் ப்ரட்டனெனச்

சுற்றுமறச் சித்தனெனத்

திரிவேணத்

துக்கமறுத் துக்கமலப் பொற்பதம்வைத் துப்பதவிச்

சுத்தியனைப் பத்தரில்வைத்

தருள்வாயே

879. பஞ்சபாணத்தற் பொருதேவர் - ஐந்து மலர்க் கண்களைக் கொண்ட மனமதனைப் பொருதழித்த தேவராகிய சிவபெருமான்,

சுட்டபொருட் கட்டியின் மெய்ச் செக்கமலப் பொற் கொடியைத்
துக்கமுறச் சொர்க்கமுறக் கொடியாமூர்

சுத்தரதத் திற்கொடுபுக் குக்கடுகித் தெற்கடைசிச்
சுற்றுவனத் திற்சிறைவைத் திடுதீரன்

கொட்டமறப் புற்றரவச் செற்றமறச் சத்தமறக்
குற்றமறச் சுற்றமறப் பலதோளின்

கொற்றமறப் பத்துமுடிக் கொத்துமறுத் திட்டதிறற்
கொற்றர்பணிக் கொட்டை நகர்ப் பெருமாளே.

கூடி. சிவபுரம்

882

மனமெ னும்பொருள் வானறை கால்கனல்
புனலு டன்புனி கூடிய தோருடல்
வடிவு கொண்டதி லேபதி மூனெழு வகையாலே

வருசு கந்துய ராசையி லேயுழல்
மதியை வென்றுப ராபர ஞானநல்
வழிபெ றும்படி நாயடி யேனைநி னருள்சேராய்

செனனி சங்கரி ஆரணி நாரணி
விமலி யெண்குண பூரணி காரணி
சிவைப ரம்பரை யாகிய பார்வதி அருள்பாலா

சிறைபு குஞ்சுரர் மாதவர் மேல்பெற
அசுரர் தங்கினை யானது வேறற
சிவனு கந்தருள் கூர்தரு வேல்விடு முருகோனே

கனக னங்கையி னுறை தூணிடை
மனித சிங்கம தாய்வரை பார்திசை
கடல்க லங்கிட வேபொரு தேயுகிர் முனையாலே

கதற வென்றுடல் கிணவ னருயி
ருநிர முஞ்சித ருதமு தாயுனு
கமல வுந்திய னாகிய மால்திரு மருகோனே

தினக ரன்சிலை வேளருள் மாதவர்
சுரர்க ளிந்திர னருர காதிபர்
திசைமு கன்செழு மாமறை யோர்புக முழகோனே

881. பற்பழகை - தாமரைமொட்டு. சுட்ட பொருட்கட்டி - சுட்ட தங்கக்கட்டி போன்ற உடம்பிணையுடையான்.

882. கனகன் - இரணியன். திருமடந்தையர் நாலிருவோர். இலக்குமிகள் எண்மர்.

திரும டந்தையர் நாவிரு வோர்நிறை
அகமொ டம்பொனி னுலைய நீடிய
சிவபு ரந்தனில் வாழ்குரு நாயக

பெருமானே.

கூக. திருநாகேச்சுரம்

883

ஆசார வினக் குதர்க்க துட்டர்கள்
மாதாபி தாவைப் பழித்த துட்டர்கள்
ஆமாவி னுனைச் செகுத்த துட்டர்கள் பரதாரம்
ஆகா தெனமற் பொசித்த துட்டர்கள்
நானாவு பாயச் சரித்ர துட்டர்க்
ளாவேச நீரைக் குடித்த துட்டர்கள் தமிழோர்சொங்

கூசாது சேரப் பறித்த துட்டர்கள்
ஊரார்க ளாசைப் பிதற்று துட்டர்கள்
கோலால வாள்விற் செருக்கு துட்டர்கள் குருசேவை

கூடாத பாவத் தவத்த துட்டர்கள்
ஈயாது தேடிப் புதைத்த துட்டர்கள்
கோமான நாயிற் கடைப்பி றப்பினி லுழல்வாரே

விசாவி சாலைப் பொருப்பெ டுத்தெறி
பேரார வாரச் சமுத்தி ரத்தினில்
மீளாம லோடித் துரத்தி யுட்குறு மொருமாவை

வேரோடு வீழத் தறித்த டுக்கிய
போராடு சாமர்த் தியத்தி ருக்கையில்
வேலாயு தாமெய்த் திருப்பு கழ்ப்பெறு வயனூரா

நாசாதி ப்ராரத் ததுக்க மிக்கவர்
மாயாவி காரத் தியக்க றுத்தருள்
ஞானோப தேசப் ப்ரசித்த சற்குரு வடிவான

நாதாவெ னாமுற் றுதித்தி டப்புவி
யாதார மாய்கைக் குமுட்ட முற்றருள்
நாகேச நாமத் தகப்பன் மெச்சிய பெருமானே.

கூக. கூந்தலூர்

884

தரையினில் வெகுவழி சார்ந்த மூடனை
வெறியனை நிறைபொறை தீவண்டி டாமத
சடலனை மகிமைகள் தாழ்ந்த விணனை மிகுகேள்வி

888. ஆமா - பக. பொசித்த - அனுபவித்த. கோமானநாய் - கும்
மானம்போடும் நாய்.

தவநெறி தனைவிடு தாண்டு காலியை
யவமதி யதனில்பொ லாங்கு தீமைசெய்
சமடனை வலிய அசாங்க மாகிய

தமியேனை

விரைசெறி குழலியர் வீம்பு நாரியர்
மதிமுக வனிதையர் வாஞ்சை மோகியர்
விழிவலை மகளிரொ டாங்கு கூடிய

வினையேனை

வெகுமல ரது கொடு வேண்டி யாகிலு
மொருமல ரிலைகொடு மோர்ந்து யானுனை
விதமுறு பரிவொடு வீழ்ந்து தாடொழ

அருள்வாயே

ஒருபது சிரமிசை போந்த ராவண

னிருபது புயமுட னேந்து மேதியு
மொருகனை தனிவற வாங்கு மாயவன்

மருகோனே

உனதடி யவர்புகழாய்ந்த நூலின

ரமரர்கள் முனிவர்க ளீந்த பாலகர்

உயர்கதி பெற அரு ளோங்கு மாமயி

ஹைவோனே

குரைகழல் பணிவொடு கூம்பி டார்பொரு

களமிசை யறமது தீர்ந்த சூரர்கள்

குலமுழு தனைவரு மாய்ந்து தாளொழ

முனிவோனே

கொடுவிட மதுதனை வாங்கி யேதிரு

மிடறினி விருவென ஏந்து மீசுரர்

குருபர னெனவரு கூந்த லூருறை

பெருமானே.

க0க. திருச்சத்திமுத்தம்

885

கடகரிம ருப்பிற்க திர்த்துப்ர மிக்கமிக

வரமிடநெ ருக்கிப்பி டித்துப் புடைத்துவளர்

கனககுட மொத்துக்க னத்துப்பெ ருத்தமணி யணியாலே

கதிர் திகழு செப்பைக்க திக்கப்ப தித்துமகிழ்

கமலமுகை பட்சத்தி ருத்திபொ ருத்துமுலை

கமழ்விரைகொள் செச்சைக்க லப்பைப்பொ

தித்தனை விலகாது

கடுவைவடு வைப்பற்றி விற்க்க வைத்தசெய

லெனறிறமி யற்றிக்கு யிற்றிப்பு ரட்டிவரு

கயல்விழிவெ ருட்டித்து ரத்திச்செ விக்குழையின்

மிசைதாவுங்

884. சமடன் - மடமையுடையவன். ஒருபது சிரமிசை - பத்துத் தலைகளுடன். ஏதி - வாள்,

களமதன னுக்குச்ச யத்தைப்ப டைத்துலவு
கடுமொழிப் யிற்றக்க னைத்துக்கொ டிச்சியர்கள்
கணியினில கப்பட்ட முத்தத்து யர்ப்படுவ

தொழியேனோ

அடலைபுனை முக்கட்ப ரற்குப்பொ ருட்சொலரு
மறைநனையு ணர்த்திச்செ கத்தைப்பெ ருத்தமயில்
அதனைமுன டத்திக்க னாத்திற்றி ரித்துவரு மழகோனே
அபகடமு ரைத்தத்த மெத்தப்ப டைத்துலகி
லெளியரைம ருட்டிச்செ கத்திற்றி மைக்கவெணு
மசடர்தம னத்தைக்க லக்கித்து னித்தடரு மதிரூரா

விடவரவ ணைக்குட்டு யிற்கொட்குரு பைக்கடவு
ளுலவுமலை செப்பைச்செ விக்கட்செ றித்துமிக
விரைவினுவ னாத்திற்றி றக்கப்ரி யத்திவரு

மொருமாயோன்

விழைமருக கொக்கிற்ச முத்ரத்தி லுற்றவனை
நெறுநெறென வெட்டுக்ர சத்தித்த னிப்படைய
விடையவர்தி ருச்சத்தி முத்தத்தி னிற்குலவு

பெருமாளே.

கௌ. திருவலஞ்சுழி

886

மகர குண்டல மீதே மோதுவ
வருண பங்கய மோபு வோடையில்
மருவு செங்கழு நீரோ நீவிடு

வடிவேலோ

மதன்வி டுங்களை யோவா னோசில
கயல்கள் கெண்டைக னோசே லோகொலை
மறவி யென்பவ னோமா னோமது

துக்கித

முகர வண்டின மோவான் மேலெழு
நிலவ ருந்துபு னோமா தேவருண்
முதிய வெங்கடு வோதே மாவடு

வகிரோபார்

முடிவெ னுங்கட லோயா தோவென
வுலவு கண்கொடு நேரே சூறைகொள்
முறைய றிந்தப சாசே போல்பவ

ருறவாமோ

நிகரில் வஞ்சக மாரீ சாதிகள்

தசமு கன்படை கோடா கோடிய

நிருத ரும்பட வோரே வேவியெ

யடுபோர்செய்

நெடிய னங்கனு மானோ டேயெழு
பதுவெ ளங்கவி சேனா சேவித
நிருப னம்பரர் கோமான் ராகவன் மருகோனே

சிகர வும்பர்கள் பாடி ராதிகள்
பிரபை யொன்றுபி ராசா தாதிகள்
சிவச டங்கமொ டசா னாதிகள் சிவமோனர்

தெளியு மந்த்ரக லாபா யோகிக
ளயல்வி ளங்குசு வாமீ காமரு
திருவ லஞ்சுழி வாழ்வே தேவர்கள் பெருமானே.

கௌ. திருப்பழையாறை

887

தோடுற்றுக் காதள வோடிய
வேலுக்குத் தானிக ராயெழு
சூதத்திற் காமனி ராசத விழியாலே

சோடுற்றத் தாமரை மாழுகை
போலக்கற் பூரம ளாவிய
தோல்முத்துக் கோடென விறிய முகைமான்

கூடச்சிக் காயவ ருழிய
மேபற்றிக் காதலி னோடிய
கூளச்சித் தாளனை மூளனை விளையேனைக்

கோபித்துத் தாயென நீயொரு
போதத்தைப் பேசவ தானுள்
கோடித்துத் தானடி யேனடி பெறவேணும்

வேடிக்கைக் காரவு தாரகு
னுபத்மத் தாரணி காரண
வீரச்சுத் தாமகு டாசமர் அடுத்திரா

வேலைக்கட் டாணிம காரத
சூரர்க்குச் சூரனை வேல்விடு
வேழத்திற் சேரு னுறிய சிகையோனே

886. அருணபங்கயம் - செந்தாமரை. பிரபை - ஒளி.

887. வேலைக் கட்டாணி - வேலையில் சமர்த்தன். வேதப்பொன்
கோவண ஆடையர் - வேதத்தையே அழகிய கோவண ஆடையாகக்
கொண்டவர்.

ஆடத்தக் காருமை பாதியர்

வேதப்பொற் கோவண வாதையர்

ஆவித்துத் தானரு னுறிய

முருகோனே

ஆடப்பொற் கோபுர மேவிய

ஆடிக்கொப் பாமதிள் சூழ்பழை

யாறைப்பொற் கோயிலின் மேவிய

பெருமானே.

கஃச. திருச்சக்கிரப்பள்ளி

888

திட்டெ னப்பல செப்பைய டிப்பன

பொற்கு டத்தையு டைப்பன வுத்தர

திக்கி னிற்பெரு வெற்பைவி டுப்பன

வதின்மேலே

செப்ப வத்திம ருப்பையொ டிப்பன

புற்பு தத்தையி மைப்பி லழிப்பன

செய்த்த லைக்கம லத்தைய லைப்பன

திறமேய

புட்ட னைக்கக னத்தில்வி டுப்பன

சித்த முற்பொர விட்டுமு றிப்பன

புட்ப விக்கன்மு டிக்குறி யுய்ப்பன

இளநீரைப்

புக்கு டைப்பன முத்திரை யிட்டத

னத்தை விற்பவர் பொய்க்கல விக்குழல்

புத்தி யுற்றமை யற்றிட எப்பொழு

தருள்வாயே

துட்ட நிக்ரக சத்தித ர்ப்ரப

ஸப்ர சித்தச மர்த்தத மிழ்த்ரய

துட்க ரக்கவி தைப்புக லிக்கர்

செனுநாமச்

சொற்க நிற்கசொ லட்சண தட்சண

குத்த ரத்தில கத்திய னுக்கருள்

சொற்கு ருத்வம கத்துவ சத்வசண்

முகநாத

தட்ட றச்சமை யத்தைவ ளர்ப்பவ

ளத்தன் முற்புகழ் செப்பவ நுக்ரக

சத்து வத்தைய ளித்திடு செய்ப்பதி

மயிலேறி

சட்ப தத்திரள் மொய்த்தம ணப்பொழில்

மிக்க ரத்நம திற்புடை சுற்றிய

சக்கி ரப்பளி முக்கணர் பெற்றருள்

பெருமானே.

கட்டு. திருக்குரங்காடுதுறை

889

அலங்கார முடிக்கிரணத் திரண்டாறு முகத்தழகிற்
கசைந்தாடு குழைக் கவசத் திரடோளும்
அலந்தாம மணித்திரளைப் புரண்டாட நிரைத்தகரத்
தணிந்தாழி வனைக் கடகச் சுடர்வேலுஞ்
சிலம்போடு மணிச்சுருதிச் சலங்கோசை மிகுத்ததிரச்
சிவந்தேறி மணத்த மலர்ப் புனைபாதந்
திமிந்தோதி திமித்திமிதித் தனந்தான தனத்தனனத்
தினந்தோறு நடிப்பதுமற் புகல்வேனோ
இலங்கேசர் வனத்துள்வனக் குரங்கேவி யழற்புகையிட்
டிளந்தாது மலர்த் திருவைச் சிறைமீளும்
இளங்காள முகிற்கடுமைச் சரங்கோடு கரத்திலெடுத்
திருங்கான நடக்குமவற் கினியோனே
குலங்கோடு படைத்தசுரப் பெருஞ்சேனை யழிக்கமுனைக்
கொடுந்தாரை வெயிற் கயிலைத் தொடும்வீரா
கொழுங்காவின் மலர்ப்பொழிந் கரும்பாலை புணர்க்குமிசைக்
குரங்காடு துறைக்குமரப் பெருமானே.

890

குடங்கள் நிரைத்தேறு தடங்கள் குறித்தார
வடங்கள் அசைத்தார செயநீலங்
குதம்பை யிடத்தேறு வடிந்த குழைக்காது
குளிர்ந்த முகப்பார்வை வலையாலே
உடம்பு மறக்கூனி நடந்து மிகச்சாறி
யுலந்து மிகக்கோலு மகலாதே
உறங்கி விழிப்பாய பிறந்த பிறப்பேனு
முரங்கொள் பொற்பாத மருள்வாயே
விடங்கள் கதுப்பேறு படங்க ணடித்தாட
விதங்கொள் முதற்பாய லுறைமாயன்

889. அலம் தாமம் - நிறைந்த மலர்மலைகள். கோடு - கொடுமை.

890. குதம்பை - காதலிடும் தக்கை. விலங்கை முறித்து - வில் அங்கை முறித்து - வில்லை அழகிய கையால் முறித்து. நருங்கும்-நடுங்கும்.

விலங்கை முறித்தோடி யிடங்கள் வளைத்தேறு
விளங்கு முகிற்கான

மருகோனே

தடங்கொள் வரைச்சாரல் நளங்கு மயிற்பேடை
தழங்கு மியற்பாடி

யளிசூழத்

தயங்கு வயற்சாரல் குரங்கு குதித்தாடு
*தலங்க ளிசைப்பான

பெருமானே.

891

குறித்ததெஞ் சாசை விரகிகள்
நவிறுசங் கீத மிடறிகள்
குதித்தரங் கேறு நடனிகள்

எவரோடுங்

குறைப்படுங் காதல் குனகிகள்
அரைப்பணங் கூறு விளையினர்
கொணக்கொடும் பார்வை நயனிகள்

நகரேகை

பொறித்தகிங் கார முலையினர்
வடுப்படுங் கோவை யிதழிகள்
பொருட்டினந் தேடு கபடிகள்

தவர்சோரப்

புரித்திடும் பாவ சொருபிகள்
உருக்குசம் போக சரசிகள்
புணர்ச்சிகொண் டாடு மருளது

தவிர்வேனோ

நெறித்திருண் டாறு பதமலர்
மணத்தபைங் கோதை வகைவகை
நெகிழ்க்குமஞ் சோதி வனசரி

மணவாளா

நெருக்குமிந்த் ராதி யமரர்கள்
வளப்பெருஞ் சேனை யுடையவர்
நினைக்குமென் போலு மடியவர்

பெருவாழ்வே

செறித்தமந் தாரை மகிழ்புகை
மிகுத்ததண் சோலை வகைவகை
தியக்கியம் பேறு நதியது

பலவாறுந்

திரைக்கரங் கோவி நவமணி
கொழித்திடுஞ் சாரல் வயலணி
திருக்குரங் காடு துறையுறை

பெருமானே.

*தடங் கதலிக்கான"—என்றும் பாடம். கதலிக்கானம். திருக்கழுக் குன்றம்.

891. ஆறுபதம் - அறுகால் எனப்படும் வண்டினங்கள். தியக்கி அம்பு ஏறுநதி - கலக்கி நீர் நிறைந்துவரும் ஆறு.

கஞ்சு. காவனூர்

892

மாணை நேர்விழி யொத்தம டந்தையர் -
 பாணை நேர்மொழி யொத்துவி ளம்பியர்
 வாச மாமலர் கட்டும ரம்பைய
 மார்பு மீதினு முத்துவ டம்புரள்
 காம பூரண பொற்கட கம்பொர
 வாரி நீலவ னைக்கைய லம்பிட

ரிருதோளும்

அதுராகம்

ஆன நேரில்வி தத்திர யங்களும்
 நாண மாறம யக்கியி யம்பவும்
 ஆடை சோரநெ கிழ்த்தியி ரங்கவும்
 ஆர வாரந யத்தகு ணங்களில்
 வேளி னூல்களை கற்றவி ளம்பவும்
 ஆகு மோகவி பத்துமொ ழிந்துனை

உறவாடி

யடைவேனோ

சான கிதுய ரத்தில ருஞ்சிறை
 போன போதுதொ குத்தகி னங்களில்
 தாப சோபமொ ழிப்பஇ லங்கையு
 தாரை மானொரு சுக்கிரி பன்பெற
 வாலி வாகுத லத்தில்வி முந்திட
 சாத வாளிதொ டுத்தமு குந்தனன்

மழிவாகத்

மருகோனே

கான வேடர்சி றுக்குடி லம்புன
 மீதில் வாழித ணத்தினு றைந்திடு
 காவல் கூருகு றத்திபு ணர்ந்திடு
 காவு லாவிய பொற்கழு கின்றிள்
 பாணை வீசம லர்த்தட முஞ்செறி
 காவ னூர்தனில் முத்தமி முந்தெறி

மணிமார்பா

பெருமாளே.

கஞ்சு. தஞ்சை

893

அஞ்சன வேல்விழி
 அங்கவர் மாயையி
 விஞ்சுறு மாவுன
 விம்பம தாயரு

மடமாதர்
 லலைவேனோ
 தடிசேர
 ளருளாதோ

892. தாரைமான் - தாரை என்னும் பெண்.

893. விஞ்சுறுமா - மேன்மைபுறுமாறு.

தஞ்சமு தாவுணு
நன்கும ராவுமை
தஞ்சென வாமடி
தஞ்சையில் மேவிய

மரனூர்தம்
யருள்பாலா
யவர்வாழத்
பெருமானே.

894

அம்பு ராகியிற் கெண்டை சேலொளித்
தஞ்ச வேமணித்

குழைவிசும்

அங்க னூரிடத் தின்ப சாகரத்
தங்கி மூழ்குமிச்

சையினுலே

எம்பி ரானுணைச் சிந்தி யாதொழித்
திந்தர சாலஇப்

ப்ரமைதீர

இங்கு வாவெனப் பண்பி னுலைழத்
தெங்கு மானமெய்ப்

பொருள்தாராய்

கொம்பு போலிடைத் தொண்டை போலிதழ்க்
கொண்டல் போல்குமுற்

கனமேருக்

குன்று போல்முலைப் பைங்கி ராதியைக்
கொண்ட கோலசற்

குணவேலா

சம்ப ராரியைக் கொன்ற தீவிழிச்
சம்பு போதகக்

குருநாதா

சண்ட கோபுரச் செம்பொன் மாளிகைத்
தஞ்சை மாநகர்ப்

பெருமானே.

895

கந்த வார்குழல் கோதி மாலை யைப்பு னைந்து

மஞ்ச ளாஸழ காக மேனி யிற்றி மிர்ந்து

கண்ட மாலைக ளான ஆணி முத்த ணிந்து

தெருவூடே

கண்ட பேரையெ ளாம வாவி னிற்கொ ணர்ந்து

வண்ப யோதர பார மேரு வைத்தி றந்து

கண்க ளாகிய கூர வேலை விட்டெ றிந்து

விலைகூறி

வந்த பேர்களை யேகை யாலெ டுத்த னைந்து

கொண்டு தேனித மூறு வாயை வைத்த ருந்தி

மந்த மாருதம் விசு பாய லிற்பு ணர்ந்து

மயல்பூணு

894. இன்பசாகரத்து அங்கி - இன்பக்கடல் போன்ற காம நெருப்பு.
இராதி - வேடர்குல மகளாகிய வள்ளி.

மங்கை மாரது போக தீவி னைப்ப வங்கள்

மங்கி யேகிடு மாறு ஞான வித்தை தந்து

வண்டு லாவிய நீப மாலை சுற்றி லங்க

வருவாயே

இந்தர தாருவை ஞால மீதி னிற்கொ ணர்ந்த

சங்க பாணிய னாதி கேச வப்ர சங்க

னென்று வாழ்மணி மார்பன் வீர விக்ர மன்றன்

மருகோனே

எண்டி சாமுக வேலை ஞால முற்று மண்டு

கந்த தாருக சேனை நீறு பட்டொ துங்க

வென்று பேரொளி சேர்ப்ர காசம் விட்டி லங்கு

கதிர்வேலா

சந்தர சேகரி நாக பூட ணத்தி யண்ட

முண்ட நாரணி யால போச னத்தி யம்பை

தந்த பூரண ஞான வேள்கு றத்தி துஞ்ச

மணிமார்பர்

சண்ட நீலக லாப வாகி யிற்றி கழ்ந்து

கஞ்சன் வாசவன் மேவி வாழ்ப திக்கு யர்ந்த

தஞ்சை மாநகர் ராச கோபு ரத்த மர்ந்த

பெருமானே.

கௌ. ஏழுர்கள் (சப்தஸ்தானம்)

896

மருவு லாவிடு மோதி குலைப்பவர்

சமர வேலெனு நீடு விழிச்சியர்

மனதி லேகப டுரு பரத்தைய

ரதிகேள்வர்

மதன னோடுறழ் பூச லிடைச்சிய

ரிளைஞ ராருயிர் வாழு முலைச்சியர்

மதுர மாமொழி பேசு குணத்தியர்

தெருமீதே

சருவி யாரையும் வாவெ னழைப்பவர்

பொருளி லேவெகு ஆசை பரப்பிகள்

சகல தோதக மாயை படிப்பரை

யனுகாதே

சலச மேவிய பாத நினைத்துமு

னருணை நாடதி லோது திருப்புகழ்

தணிய வோகையி லோத எனக்குள்

புரிவாயே

அரிய கானக மேவு குறத்தித

னிதணி லேசில நாளு மனத்துட

னடவி தோறுமெ வாழி யல்பத்தினி

மணவாளா

895. பயோதரம் - கொங்கை. இந்தரதாரு - கற்பகத்தரு.

896. சலசமேவிய பாதம் - தாமரைக்கு ஒப்பான திருவடி. உழவர் -
படைவீரர்கள்.

தி.—88

அகரர் வீடுகள் நூறு பொடிப்பட
உழவர் சாகர மோடி யொளித்திட
அமரர் நாடுபொன் மாரி மிகுத்திட

நினைவோனே

திருவின் மாமர மார்ப் முனப்பதி
அயினு சோறவை யாளு துறைப்பதி
திசையி னுன்மறை தேடி யமுற்குடி
சிரமு மாநிலம் வீழ்த ருமெய்ப்பதி
பதும நாயகன் வாழ்ப் திநெய்ப்பதி
திருவை யாறுட னேழுதி ருப்பதி

விதியாதிச்

பெருமானே.

கங்க. திருவையாறு

897

சொரியு மாமுகி லோஇரு ளோகுமல்
கூடர்கொள் வாளிணை யோபிணை யோவிழி
சுரர்த மாரமு தோகுயி லோமொழி
துவர தோஇல வோதெரி யாஇடை
துகளி லாவன மோபிடி யோநடை
துணைகொள் மாமலை யோமுலை தானென

யிதழ்கோவை

உரையாடிப்

பரிவி னுலெனை யாளுக நானெரு
பழுதி லானென வாணுத லாரொடு
பகடி யேபடி யாவொழி யாஇடர்
பரவை மீதழி யாவகை ஞானிகள்
பரவு நீள்புக றேயது வாமிகு
பரம விடது சேர்வது மாவது

படுமாயப்

மொருநாளே

கரிய மேனிய னுனிரை யாள்பவன்
அரிய ராவணை மேல்வளர் மாமுகில்
கனகன் மார்பது பீறிய வாளரி
கபடன் மாமுடி யாறுட னுனுமொர்
கணையி னுல்நில மீதுற நூறிய
கருணை மால்கவி கோபக்ரு பாகரன்

கனமாயக்

மருகோனே

திரிபு ராதிகள் துளெழு வானவர்
திகழ வேழுனி யாவருள் கூர்பவர்
தெரிவை பாதியர் சாதியி லாதவர்

தருசேயே

897. துவர் - பவளம். கபடன் - வஞ்சகன். கவிகோபக்ருபாகரன் -
வாலி என்னும் குரங்கைக் கோபித்து அழித்த கருணைக்கு இடமானவன்.

சிகர பூதர நீறுசெய் வேலவ
திமிர மோகர வீரதி வாகர
திருவை யாறுறை தேவக்ரு பாகர

பெருமானே

கக௦. திருப்பூந்துருத்தி

898

விங்கு பச்சிள நீர்போல் மாமுலை
சேர்ந்த ணைத்தெதிர் மார்பூ டேபொர
வேண்டு சர்க்கரை பால்தே னேரிதழ்
வேண்டு ரைத்துகில் வேறாய் மோகன
வாஞ்சை யிற்களி கூரா வாள்விழி
மேம்ப டக்குழை மீதே மோதிட

உண்டுதோயா

வண்டிராசி

ஓங்கு மைக்குழல் சாதா வீறென
விந்து புட்குரல் கூவா வேள்கலை
யோர்ந்தி டப்பல கீர்டா பேதமு

யங்குமாகா

ஊண்பு ணர்ச்சியு மாயா வாதனை
தீர்ந்து னக்கெளி தாயே மாதவ
மூன்று தற்குமெய்ஞ் ஞான சாரம்வ

முங்குவாயே

தாங்கு நிற்கரர் சேனா நீதரு
னங்கு ருத்ரகு மாரா கோடண
தாண்ட வற்கருள் கேகி வாகன

துங்கவிரா

சாங்கி பற்சுகர் சீநா தீசுர
ரேந்த்ரன் மெச்சிய வேலா போதக
சாந்த வித்தக சுவாமீ நீபவ

லங்கன்மார்பா

பூங்கு ளத்திடை தாரா வோடன
மேய்ந்த செய்ப்பதி நாதா மாமலை
- போன்ற விக்ரக சூரா ரீபகி

ரண்டருபா

போந்த பத்தர்பொ லானோய் போயிட
வேண்ட நுகீரக போதா மேவிய
பூந்து ருத்தியில் வாழ்வே தேவர்கள்

தம்பிரானே.

ககக. திருநெய்த்தானம்

899

முகிலைக் காரைச் சருவிய குழலது
சரியத் தாமத் தொடைவகை நெகிழ்தர
முளரிப் பூவைப் பனிமதி தனைநிகர்

முகம்வேர்வ

898. சாதா - சதா - எப்பொழுதும். ஊண்புணர்ச்சி - உயிர் அனுபவித்தற்குரிய இன்பதுன்ப அனுபவம்.

முனையிற் காதிப் பொருகனை யினையின

வடுவைப் பானற் பரிமள நறையிதழ்

முகையைப் போலச் சமர்செயு மிருவிழி குழைமோதத்

துகிரைக் கோவைக் கனிதனை நிகரிதழ்

பருகிக் காதற் றுயரற வளநிறை

துணைபொற் றோளிற் குழைவுற மனமது

கனிகூரச்

சுடர்முத் தாரப் பணியணி ம்ருகமத

நிறைபொற் பாரத் திளகிய முகிழ்முலை

துவளக் கூடிக் துயில்கினு முனதடி

மறவேனே

குகுசுக் கூசுக் குகுசு குசுவென

திமிதித் தீதித் திமிதியென் முரசொடு

குழுமிச் சீறிச் சமர்செயு மசுரர்கள்

களமிதே

குழறிக் கூளித் திரளெழ வயிரவர்

குவியக் கூடிக் கொடுவர அலகைகள்

குணவிட் டாடிப் பகிகெட அயில்விடு

குமரேசா

செகசெச் சேசெச் செகவென முரசொலி

திசுழச் சூழத் திருநட மிடுபவர்

செறிகட் காளப் பணியணி யிறையவர்

தருசேயே

சிகரப் பாரக் கிரியுறை குறமகள்

கலசத் தாமத் தனகிரி தழுவிய

திருநெய்த் தானத் துறைபவ சுரபதி

பெருமானே.

ககஉ. திருப்பழுவூர்

900

விசுட சங்கட வார்த்தை பேசிகள்

அவல மங்கைய ருத்தை நாரிகள்

விரிவ டங்கிட மாற்றும் வாறென:

வருவார்தம்

விதம்வி தங்களை நோக்கி யாசையி

னுபரி தங்களை மூட்டி யேதம

இடும ருந்தொடு சோற்றை யேயிடு

வினைமாதர்

சகல மஞ்சன மாட்டி யேமுலை

படவ னைந்திசை மூட்டி யேவரு

சரச இங்கித நேத்தி யாகிய

சுழலானே

சதிமு முங்கிட வாய்ப்ப னானது
மலர வுந்தியை வாட்டி யேயிடை
தளர வுங்களை யாட்டும் வேசிய

ருறவாமோ

திகிரி கொண்டிரு ளாக்கி யேயிரு
தமையர் தம்பியர் மூத்த தாதையர்
திலக மைந்தரை யேற்ற சூரரை
செனம டங்கலு மாற்றி யேயுடல்
தகர அங்கவர் கூட்டை யேநரி
திருகி யுண்டிட ஆர்த்த கூளிக

வெகுவான

ளட்பூமி

அகடு துஞ்சிட மூட்டு பாரத
முடிய அன்பர்க ளேத்த வேயரி
யருளு மைந்தர்கள் வாழ்த்து மாயவன்
அமர ரந்தனர் போற்ற வேகிரி
கடல திர்ந்திட நோக்கு மாமயி
லழகொ டும்பழு ஹர்க்குள் மேவிய

மருகோனே

பெருமானே.

ககநு. பெரும்புலியூர்

901

சதங்கைமணி வீரச் சிலம்பினிசை பாடச்
சரங்களொளி வீசப்

புயமீதே

தனங்களுக்குவ டாடப் படர்ந்தபொறி மால்பொற்
சரங்கண்மறி காதிற்

குழையாட

இதங்கொள்மயி லேரொத் துகந்தநகை பேசுற்
றிரம்பையழ கார்மைக்

குழலாரோ

டிசைந்தமளி யோடுற் றழுந்துமெனை நீசற்
றிரங்கியிரு தானைத்

தருவாயே

சிதம்பரகு மாரக் கடம்புதொடை யாடச்
சிறந்தமயில் மேலுற்

றிடுவோனே

சிவந்தகழு காடப் பிணங்கள்மலை சாயச்
சினந்தசுரர் வேரைக்

கனாவோனே

பெதும்பையெழு கோலச் செயங்கொள்கிவ காமிப்
ப்ரசண்டஅபி ராமிக்

கொருபாலா

பெரும்புனம தேகிக் குறம்பெனெடு கூடிப்
பெரும்புலியூர் வாழ்பொற்

பெருமானே.

900. திகிரிகொண்டு இருள் ஆக்கி - பாரதப் போரில் கண்ணன் தனது சக்கரத்தைக் கொண்டு சூரியனை மறைத்து இருளாக்கியது.

ககச. நெடுங்களம்

902

பஞ்சபுல னும்பழைய ரண்டுவினை யும்பிணிகள்
 பஞ்சென எ ரீந்துபொடி யங்கமாகிப்
 பண்டறவு டன்பழைய தொண்டர்களு டன்பழி
 பஞ்சவர்வி யன்பதியு டன்குலாவக்
 குஞ்சரமு கன்குணமொ டந்தவனம் வந்துலவ
 கொஞ்சியசி லம்புகழல் விந்துநாதங்
 கொஞ்சமயி வின்புறமெல் வந்தருளி யென்கவலை
 கொன்றருள்நி றைந்தகழ வின்றுதாராய்
 எஞ்சியிடை யஞ்சுழல அம்புவிழி யஞ்சுழல
 இன்பரச கொங்கைகர முங்கொளாமல்
 எந்தவுடை சிந்தபெஸ் மிஞ்சியமு தம்புரள
 இந்துதுத லும்புரள கங்குல்மேகம்
 அஞ்சுமள கம்புரள மென்குழைக ளும்புரள
 அம்பொனுரு மங்கைமண முண்டபாலா
 அன்பர்குல வுந்திருநெ டுங்களவ ளம்பதியி
 லண்டரய னும்பரவு தம்பிரானே.

ககரு. குறட்டி

903

கூரிய கடைக்க னுலு மேருநிக ரொப்ப தான
 கோடதனில் மெத்த விறு முகையாலுங்
 கோபவத ரத்தி னுலு மேவிடு விதத்து ளால
 கோலவுத ரத்தி னுலு மொழியாலும்
 சேரிய வளைக்கை யாலு மேகலை நெகிழ்ச்சி யேசெய்
 சேருறு நுகப்பி னுலும் விலைமாதர்
 சேறுதனி னித்த மூழ்கி நாளவ மிறைத்து மாயை
 சேர்தரு முளத்த னாக யுழல்வேனோ
 தாரணி தனக்குள் வீறி யேசமர துட்ட னான
 ராவணன் மிகுத்த தான பொடியாகச்

902. பஞ்சவர் வியன்பதி - பாண்டியர்களின் பெருமைமிக்க தலைநகராகிய மதுரை.

903. கோப அதரம் - இந்திர கோபப் பூச்சியை ஒத்த இதழ். உலு ணப்பதாகை - கருடக்கொடி.

சாடுமுவ ணப்ப தாகை நீடுமுகி லொத்த மேனி
தாதுறை புயத்து மாயன்

மருகோனே

வாரண முரித்து மாதர் மேகலை வளைக்கை நாண
மாபலி முதற்கொ ணுதன்

முருகோனே

வாருறு தனத்தி னூர்கள் சேருமதி னூப்ப ரீகை
வாகுள குறட்டி மேவு

பெருமானே.

904

நீரிழிவு குட்ட மீளை வாதமொடு பித்த மூல
நீள்குளிர் வெதுப்பு வேறு

முளநோய்கள்

நேருறு புழுக்கள் கூடு நான்முக னெடுத்த வீடு
நீடிய விரத்த மூளை

தசைதோல்

பாரிய நவத்து வார நாறுமு மலத்தி லாறு
பாய்பிணி யியற்று பாவை

நரிநாய்பேய்

பாறெடு கழுக்கள் கூகை தாமிவை புசிப்ப தான
பாழுட லெடுத்து விணி

லுழல்வேனோ

நாரணி யறத்தி னூரி ஆறுசம யத்தி பூத
நாயக ரிடத்து காமி

மகமாயி

நாடக நடத்தி கோல நீலவரு ணத்தி வேத
நாயகி யுமைச்சி நீவி

திரிகுலி

வாரணி முலைச்சி ஞான பூரணி கலைச்சி நாக
வாணுத லளித்த வீர

மயிலோனே

மாடமதில் முத்து மேடை கோபுர மணத்த சோலை
வாகுள குறட்டி மேவு

பெருமானே.

கக்க. அத்திப்பட்டு

905

கருகியறி வகலவுயிர் விட்டுக் கிக்கிளைஞர்

கதறியழ விரவுபறை முட்டக் கொட்டியிட

கனகமணி சிவிகையில மர்த்திக் கட்டையினி

விடைபோடாக்

கரமலர்கொ டரிசியினை யிட்டுச் சித்ரமிகு

கலையையுரி செய்துமறை கன்பற்றப் பற்றுக்கன்

கணகணென எரியவுடல் சுட்டுக் கட்சியவர்

வழியேபோய்

மருவுபுனல் முழுகிமனை புக்குத் துக்கமறு

மனிதர்தமை யறவுநிலை சுட்டுச் சுட்டியுற

மகிழ்வுசெய்து அழுதுபட வைத்தத் துட்டன்மதன்

மலராலே

மயல்வினைய அரிவையர்கள் கைப்பட் டெய்த்துமிக

மனமழியு மடிமையைநி னைத்துச் சொர்க்கபதி

வழியையிது வழியெனவு ரைத்துப் பொற்கழல்கள்

தருவாயே

பொருவின்மலை யரையனருள் பச்சைச் சித்ரமயில்

புரமெரிய இரணியத னுக்கைப் பற்றியியல்

புதியமுடு கரியதவ முற்றுக் கச்சியினி

லுறமேவும்

புகழ்வனிதை தருபுதல்வ பத்துக் கொத்துமுடி

புயமிருப தறவுமெய்த சக்ரக் கைக்கடவுள்

பொறியரவின் மிசைதுயிலு சுத்தப் பச்சைமுகில்

மருகோனே

அரியமர கதமயிலி லுற்றுக் கத்துகட

லதுசுவற அசுரர்கிளை கெட்டுக் கட்டையற

அமரர்பதி யினியகுடி வைத்தற் குற்றமிகு மினையோனே

அருணமணி வெயில்பரவு பத்துத் திக்குமிகு

மழகுபொதி மதர்மகுட தத்தித் தத்திவளர்

அணியகய லுகளும்வயல் அத்திப் பட்டிலுறை

பெருமானே.

ககள. அத்திர்க்கரை

906

தொக்கைக்கழு விப்பொற் றகுமுடை

சுற்றிக்கல னிட்டுக் கடிதரு

சொக்குப்புலி யப்பிப் புகழுறு

கனியாலே

சுத்தத்தைய சுற்றிப் பெரியவர்

சொற்றப்பிய சுத்தைப் புரிபல

சுற்றத்துட னுற்றிப் புலியிடை

யலையாமல்

மூக்குற்றம சுற்றிப் பலகலை

கற்றுப்பிழை யற்றுத் தணையுணர்

முத்தர்க்கடி மைப்பட் டிலகிய

அறிவாலே

முத்தித்தவ சுற்றுக் கதியுறு

சத்தைத்தெரி சித்துக் கரையகல்

முத்திப்புண ரிக்குட் புகவர

மருள்வாயே

905. கட்சியவர் - பக்கத்திலிருந்தவர். இரணிய தனு - பொன் விஷ்.

புகழ்வனிதை - பார்வதி தேவி.

திக்கெட்டும டக்கிக் கடவுள

ருக்குப்பணி கற்பித் தருளறு

சித்தத்தொட டுத்துப் படைகொடு

பொருஞ்ஞர்

செச்சைப்புய மற்றுப் புகவொரு

சத்திப்படை விட்டுச் சுரர்பதி

சித்தத்துயர் கெட்டுப் பதிபெறு

அருள்வோனே

அக்கைப்புனை கொச்சைக் குறமக

ளச்சத்தையொ ழித்துக் கரிவரும்

அத்தத்தி லழைத்துப் பரிவுட

னனாவோனே

அப்பைப்பிறை யைக்கட் டியசடை

அத்தர்க்கரு மைப்புத் திரவிரி

அத்திக்கரை யிச்சித் துறைதரு

பெருமாளே.

ககஅ. கந்தனூர்

907

விந்துபே தித்தவடி வங்களா யெத்திசையு

மின்சரா சர்க்குலமும்

வந்துலாவி

விண்டுபோய் விட்டவுடல் சிந்தைதா னுற்றறியு

மிஞ்சநீ விட்டவடி

வங்களாலே

வந்துநா யிற்கடைய னெந்துஞா னப்பதவி

வந்துதா இக்கணமெ

யென்றுகூற

மைந்தர்தா விப்புகழ தந்தைதா யுற்றுருகி

வந்துசே யைத்தழுவல்

சிந்தியாதோ

அந்தகா ரத்திவிடி யென்பவாய் விட்டுவரு

மங்கிபார் வைப்பறையர்

மங்கிமாள

அங்கைவேல் விட்டருளி யிந்த்ரலோ கத்தின்மகி

முண்டரே றக்கிருபை

கொண்டபாலா

எந்தனா விக்குதவு சந்த்ரசேர் வைச்சடைய

ரெந்தைபா கத்துறையு

மந்தமாதா

எங்குமாய் நிற்குமொரு கந்தனூர் சத்திபுக

முந்தைபூ சித்துமகிழ்

தம்பிரானே.

906. புலி - நால்வகைச் சீர்தில் ஒன்று. பீதம், கலவை, வட்டிகை, புலி என்பன நான்கு. அகம் - பாவம். அக்கு - சங்கு மணி. அத்தம் - வழி.

907. அங்கி பார்வைப் பறையர் - நெருப்புப் போன்ற பார்வையினை யுடைய இழிகுலத்தார்களாகிய அசுரர்கள்,

ககக. வாலிகொண்டபுரம்

908

ஈயெ றும்புநரி நாய்க னங்கமுகு
 காக முண்பவுட லேசு மந்து இது
 ஏவ்வ தென்றமுத மேமொ ழிந்துமத வும்பல்போலே
 ஏது மென்றனிட கோலெ னும்பரிவு
 மேவி நம்பியிது போது மென்கசில
 ரேய்த னங்கள்தனி வாகு சிந்தைவச னங்கள்பேசிச்

சீத தொங்கலழ காவ னிந்துமணம்
 வீச மங்கையர்க ளாட வெண்கவரி
 சேற கொம்புகுமு லாத தண்டிகையி லந்தமாகச்
 சேர்க னம்பெரிய வாழ்வு கொண்டுமுது
 மாசை வெந்திடவு னாசை மிஞ்சிசிவ
 சேவை கண்டுனது பாத தொண்டனென அன்புதாராய்

சூதி ருந்தவிடர் மேயி ருண்டகிரி
 சூரர் வெந்துபொடி யாகி மங்கிவிழ
 சூரி யன்புரவி தேர்ந டந்துநடு பங்கினோடச்
 சோதி யந்தபிர மாபு ரந்தானு
 மாதி யந்தமுதல் தேவ ருந்தொழுது
 சூழ மன்றில்நட மாடு மெந்தைமுத லன்புகூர

வாது கொண்டவுணர் மாள செங்கையயி
 லேவி யண்டர்குடி யேற விஞ்சையர்கள்
 மாதர் சிந்தைகளி கூர நின்றுநட னங்கொள்வோனே
 வாச கும்பதன மாணை வந்துதினை
 காவல் கொண்டமுரு காளணும்பெரிய
 வாலி கொண்டபுர மேய மர்ந்துவளர் தம்பிரானே.

க௨௦. திருமாந்துறை

909

ஆங்குடல்வ னைந்து நீங்குபல்நெ சிழ்ந்து
 ஆய்ஞ்சுதளர் சிந்தை தருமாறி
 ஆர்ந்துளக டன்கள் வாங்கவும றிந்து
 ஆண்டுபல சென்று கிடையோடே

908. மத உம்பல் - மதயானை. சூதிருந்த விடர்மேய் இருண்டகிரி -
 ரிஷகுசு மலை. எஹும் - என்னும் - மதிக்கத்தக்க,

ஊங்கிருமல் வந்து வீங்குகுடல் நொந்து	
ஒய்ந்துணர்வ ழிந்து	உயிர்போமுன்
ஒங்குமயில் வந்து சேண்பெறஇ சைந்து	
ஊன்றியப தங்கள்	தருவாயே
வேங்கையுமு யர்ந்த தீம்புனமி ருந்த	
வேந்திழையி னின்ப	மணவாளா
வேண்டுமவர் தங்கள் பூண்டபத மிஞ்ச	
வேண்டியப தங்கள்	புரிவோனே
மாங்கனியு டைந்து தேங்கவயல் வந்து	
மாண்புநெல்வி ழைந்த	வளநாடா
மாந்தர்தவ ரும்பர் கோன்பரவி நின்ற	
மாந்துறைய மர்ந்த	பெருமானே.

கஉக. வயலூர்

910

அரிமரு கோனே நமோவென் றறுதியி லானே நமோவென்	
றறுமுக வேளே நமோவென்	றுனபாதம்
அரகர சேயே நமோவென் றிமையவர் வாழ்வே நமோவென்	
றருண சொருபா நமோவென்	றுளதாசை
பரிபுர பாதா சுரேசன் றருமக னாதா வராவின்	
பகைமயில் வேலா யுதாடம்	பரநாளும்
பகர்தவி லாதானே யேதுஞ் சிலதறி யாவேழை நானுன்	
பதிபசு பாசோப தேசம்	பெறவேணும்
கரதல குலாயு தாமுன் சலபதி போலார வாரங்	
கடினசு ராபின் சாமுன்	டியுமாடக்
கரிபரி மேலேறு வானுஞ் செயசெய சேனா பதியென்	
களமிசை தானேறி யேயஞ்	சியசூரன்
குரல்விட நாய்பேய்கள் பூதங் கழுக்குகள் கோமாயு காகங்	
குடல்கொள வேபூச லாடும்	பலதோளா
குடநிசை வாராழி போலும் படர்நதி காவேரி குழுங்	
குளிர்வய லூரார மேவும்	பெருமானே.

909. கிடை - படுக்கை. ஊங்கு - அவ்விடம்.

910. அருணசொருபன் - செந்நிற மேனியன் (செவ்வேள்). சலபதி-
தடல்.

911

ஆரமுலை காட்டி மாரநிலை காட்டி

யாடையணி காட்டி

அநுராக

ஆலவிழி காட்டி ஓசைமொழி காட்டி

ஆதரவு காட்டி

எவரோடும்

ஈரநகை காட்டி நேரமிகை காட்டி

யேவினைகள் காட்டி

யுறவாடி

ஏதமயல் காட்டு மாதர்வலை காட்டி

யீடழிதல் காட்டி

ஸமையாதோ

வீரவப ராட்டு சூரர்படை காட்டில்

வீழனலை யூட்டி

மயினூர்தி

வேலையுறை நீட்டி வேலைதனி லோட்டு

வேலைவினை யாட்டு

வயனூரா

சேரமலை நாட்டில் வாரமுடன் வேட்ட

சீலிகுற வாட்டி

மணவாளா

தேசுபுகழ் தீட்டி யாசைவரு கோட்டி

தேவார்சிறை மீட்ட

பெருமாளே.

912

இகல்கடின முகபடவி சித்ரத்து திக்கைமத

மத்தக்க ளிற்றையெதிர்

புளகதன மிளகஇனி தெட்டிக்க முத்தொடுகை

கட்டிப்பி னித்திறுகி

யிதழ்பொதியி னமுதுமுறை மெத்தப்பு சித்துருகி

முத்தத்தை யீட்டுநக

தந்தமான

இடுகுறியும் வரையையுற நெற்றித்த லத்திடையி

ஸெற்றிக்க லக்கமுற

இடைதுவள வுடைகமுல இட்டத்த ரைப்பையது

தொட்டுத்தி ரித்துமிக

இரணமிடு முரணர்விழி யொக்கக்க றுத்தவிழி

செக்கச்சி வக்கவளை

செய்கைசோர

911. மாரநிலை - மன்மதக்கலை. ஈரநகை - குளிர்ந்த சிரிப்பு. வேலை உறை நீட்டி வேலைதனில் ஓட்டு வேலை வினையாட்டு - வேற்படையை உறை யினின்றும் எடுத்து நீட்டிக் கடலிலே செலுத்திய செய்கையாம் விளை யாட்டு.

அகருவிடு ம்ருகமதம ணத்துக்க னத்தபல

கொத்துக்கு முற்குலைய

மயில்புறவு குயில்விமிறு குக்கிற்கு ரற்பகர

நெக்குக்க ருத்தழிய

அமளிபெரி தமளிபட வக்கிட்டு மெய்க்கரண

வர்க்கத்தி னிற்புணரு

மின்பவேலை

அலையின்விழி மணியின்வலை யிட்டுப்பொ ருட்கவர

கட்டுப்பொ றிச்சியர்கள்

மதனகலை விதனமறு வித்துத்தி ருப்புகழை

யுற்றுத்து திக்குமவகை

அபரிமித சிவஅறிவு சிக்குற்று ணர்ச்சியினில்

ரட்சித்த ளித்தருள்வ

தெத்தநாளோ

திசுடதிசு தசுடதசு திக்குத்தி குத்திசுட

தத்தித்த ரித்தசுட

செகணசெக சகணசக செக்கச்செ கச்செகண

சத்தச்ச கச்சகண

திசுதிசுர்தி தசுதசுர்த திக்குத்தி குத்திசுர்தி

தக்குத்த குத்தசுர்த

திங்குதிதோ

திரிரிதிரி திரிரிதிரி தித்தித்தி ரித்திரிரி

தத்தித்த ரித்திரிரி

டிசுடடசு டசுடடசு டிட்டிட்டி குட்டிசுடி

ட்டட்டசுட்டசுட

தெனதிமிர்த தவில்மருக டக்கைத்தி ரட்சலிகை

பக்கக்க ணப்பறைத

வண்டைபேரி

வகைவகையின் மிகவநிர வுக்ரத்த ரக்கர்படை

பக்கத்தி னிற்சரிய

எழுதுதுகில் முழுதுலவி பட்டப்ப கற்பருதி

விட்டத்த மித்ததென

வருகுறளி பெருகுரு திக்குட்து ளித்துழுது

தொக்குக்கு னிப்புவிட

வென்றவேரை

வயலிநகர் பயில்குமர பத்தர்க்க நுகர்கவி

சித்ரப்ர சித்தமுறு

அரிமருக அறுமுகவ முக்கட்க ணத்தர்துதி

தத்வத்தி றச்சிகர ,

912. அகரு - அகில். குக்கில் - செம்போத்து. வக்கிட்டு - வதக்கப் பட்டு. அரைப்பை - அல்குல்.

வடகுவடிகல் நடனமிடு மப்பர்க்கு முத்திநெறி
தப்பற்று ரைக்கவல

தம்பிரானே.

913

இலகு முலைவினை யசடிகள் கசடிகள்
கலைகள் பலவறி தெருளிகள் மருளிக
ளெயிறு கடிபடு முதடிகள் பதடிகள்
இனிய நயமொழி பழகிக ளழகிகள்
மடையர் பொருள்பெற மருவிகள் சருவிகள்
யமனு மிகையென வழிதரு முழிதரும் விழிவாளால்

எவரோடும்

உலக மிடர்செயு நடவிகள் மடவிகள்
சினுது சிலரொடு புகவிக ளிகவிக
ஞறவு சொலவல துரவிகள் விரவிகள்
உகிர்கை குறியிடு கழுகிகள் சமுதிகள்
பகடி யிடவல கபடிகள் முகடிகள்
உணர்வு கெடும்வகை பருவிக ஞருவிக

பிறைபோலே

ஞறவாமோ

அலகை புடைபட வருவன பொருவன
கலக கணநிறை நகுவன தகுவன
அசுரர் தசைவழி நிமிர்வன நிமிர்வன
அலரி குடதிசை யடைவன குடைவன
தரும் வநிதையு மகிழ்வன புகழ்வன
அகில புவனமு மரகர கரவென

பொடியாடி

அமர்வேள்வி

திலக நுதலுமை பணிவரு செயமகள்
கலையி னடமிட வெரிவிரி முடியினர்
திரள்ப னுயிருடல் குவடுக ளெனநட
சிறிது பொழுதினி லயில்விடு குருபர
அறிவு நெறியுள அறுமுக இறையவ
தீர்சிர கிரியயல் வயவியி லினிதுறை

மயிலேறிச்

பெருமானே.

914

என்னால் பிறக்கவும் என்னு லிறக்கவும்
என்னால் துதிக்கவும்
என்னு லழைக்கவும் என்னால் நடக்கவும்
என்னு லிருக்கவும்

கண்களாலே

பெண்டிர்விடு

913. நடவிகள் - செருக்குள்ளவர்கள். தரும் வநிதை - தரும் தேவதை.

என்னால் சகிக்கவும் என்னால் முடிக்கவும்

என்னால் சலிக்கவும்

தொந்தநோயை

என்னு லெரிக்கவும் என்னால் நினைக்கவும்

என்னால் தரிக்கவும்

இங்குநானூர்

கன்னு ருரித்தஎன் மன்னு எனக்குநல்

கர்னு மிர்தப்பதம்

தந்தகோவே

கல்லார் மனத்துட னில்லா மனத்தவ

கண்ணு டியிற்பதம்

கண்டவேனா

மன்னுன தக்கனை முன்னுள் முடித்தலை

வன்வாளி யிற்கொளும்

தங்கருபன்

மன்னு குறத்தியின் மன்னு வயற்பதி

மன்னு முவர்க்கொரு

தம்பிரானே.

915

கடல்போற் கணைவிழி சிலைபோற் பிறை நுதல்

கனிபோற் றுகிரிதழ்

எழிலாகும்

கரிபோற் கிரிமுலை கொடிபோற் றுடியிடை

கடிபோற் பணியரை

யெனவாகும்

உடல்காட் டினிமையி லெழில்பாத் திரமிவ

ளுடையாற் கெறுவித

நடையாலும்

ஒருநாட் பிரிவது மரிதாய்ச் சுழல்படும்

ஒழியாத் துயரது

தவிரேனோ

குடலீர்த் தசுரர்க ளுடல்காக் கைகள்நரி

கொளிவாய்ப் பலஅல

கைகள்பேய்கள்

கொலைபோர்க் களமிசை தினமேற் றமரர்கள்

குடியேற் றியகுசு

வுயர்தாழை

மடல்கீற் றினிலெழுவினையுப் பொழில்செறி

வயலூர்ப் பதிதனி

லுறைவோனே

மலைமேற் குடியுறை கொடுவேட் டுவருடை

மகள்மேற் ப்ரியமுள

பெருமானே.

914. கல்லார் மனத்துடன் னில்லா மனத்தவ - 'கல்லா நெஞ்சின் னில் லான் ஈசன்' என்னும் சம்பந்தர் தேவாரத்துடன் ஒப்பு நோக்குக.

915. கடி - காவல், காவலிடம் போலவும் பாம்பு போலவும் உள்ளது அல்லுல்.

916

கமலத் தேகு லாவு மரிவையை
 நிகர்பொற் கோல மாதர் மருள்தரு
 கலகக் காம நூலை முழுதுண
 கலவிக் காசை கூர வளர்பரி
 மளகற் பூர தூம கனதன
 கலகத் தாலும் வானி னசையுமி
 விமலச் சோதி ருப இமகர
 வதனத் தாலு நாத முதலிய
 விரவுற் றுறு கால்கள் சுழலிருள்
 வெயிலெப் போதும் விசு மணிவளை
 அணிபொற் றேள்க ளாலும் வடுவகிர்
 விழியிற் பார்வை யாலு மினியிடர்
 சமரிற் பூதம் யாளி பரிபிணி
 கனகத் தேர்கள் யானை யவுணர்கள்
 தகரக் கூர்கொள் வேலை விடுத்திற்
 சமுகப் பேய்கள் வாழி யெனளதிர்
 புகழக் கானி லாடு பரிபுர
 சரணத் தேக வீர அமைமன
 அமரர்க் கிச னுன சசிபதி
 மகள்மெய்த் தோயு நாத குறமக
 ளணையச் சூழு நீத கரமிசை
 அருளிற் சீர்பொ யாத கணபதி
 திருவக் கிசன் வாழும் வயலியி
 னழகுக் கோயில் மீதில் மருவிய
 ரிளைநோர்கள்
 னிடையாலும்
 குழலாலும்
 படுவேனோ
 ளுருவோனோ
 மகிழ்வீரா
 யுறுவேலா
 பெருமானே.

917

கமையற்ற சீர்கேடர் வெகுதர்க்க கோலாலர்
 களையுற்று மாயாது
 கடைகெட்ட ஆபாத முறுசித்ர கோமாளர்
 கருமத்தின் மாயாது
 சமயத்த ராசார நியமத்தின் மாயாது
 சகளத்து ளேநாளு
 சரியைக்ரி யாயோக நியமத்தின் மாயாது
 சலனப் ப டாருநாம்
 மந்த்ரவாதக்
 கொண்டுபூ ணுஞ்
 நண்புளோர்செய்
 வந்துதாராய்

அமரிற்சு ராபான திதிபுத்ர ராலோக

மதுதுக்க மேயாக

மிஞ்சிடாமல்

அடமிட்ட வேல்வீர திருவொற்றி யூர்நாதர்

அருணச்சி காநீல

கண்டபார

மமபட்ச மாதேவ ரருமைச்சு வாமீநி

மலநிட்க ளாமாயை

விந்துநாதம்

வரசத்தி மேலான பரவத்து வேமேகை

வயலிக்குள் வாழ்தேவர்

தம்பிரானே.

918

குயிலோமொழி அயிலோவிழி கொடியோஇடை பிடியோநடை

குறியீர்தனி செறியிரினி

யென்றுபாடிச்

குனகாவடி பிடியாவிதழ் கடியாநகம் வகிராவுடை

குலையாவல்கு லையாவிரு

கொங்கைமீதிற

பயிலாமன மகிழ்மோகித சுசகாகர மடமாதர்கள்

பகையேயென நினையாதுற

நண்புகளும்

பசுபாசமு மகிலாதிக பரிபூரண புரணுகர

பதிதேருநி னருளால்மெயு

ணர்ந்திடேனோ

வெயில்வீசிய கதிராயிர வருணோதய விருணசன

விசையேழ்ப்பரி ரவிசேயெனு

மங்கராசன்

விசிகாகவ மயல்பேடிகை படுபோதுசன் னிதியானவன்

விதிதேடிய திருவாளிய

ரன்குமாரா

அயலுருறை மயிலாபல கலைமானுழை புவிதோல்களை

யகிலாரம தெறிகாவிநி

வண்டல்மேவு

அதிமோகர வயலூர்மிசை திரிசேவக முருகேசுர

அமராபதி யதில்வாழ்பவர்

தம்பிரானே.

919

குருதி கிருமிகள் சலமல மயிர்தசை

மருவு முருவமு மலமல மழகொடு

குலவு பலபணி பரிமள மறுசுவை

மடைபாயல்

குளிரி லறையக மிவைகளு மலபல

மனைவி மகவளை யநுசர்கள் முறைமுறை

குளகு கிளைஞர்க ளிவர்களு மலமல

மொருநாளு

917. சகளம் - உருவ வழிபாடு. திதிபுத்ரர் - அரக்கர்.

918. விசிக ஆகவம் - அம்புகள் நிறைந்த போர். பேடி - அருச்
சுனன். இருள் + நாசன = இருளை ஒட்டவல்லவனான.

சுருதி வழிமொழி சிவகலை யலதின்
 யுலக கலைகளு மலமல மிலகிய
 தொலைவி லுனைநினை பவருற வலதின்
 சுழல்வ தினிதென வசமுடன் வழிபடு
 முறவு மலமல மருளலை கடல்கழி
 துறைசெ லறிவினை யெனதுள மகிழ்வுற அருள்வாயே

யயலார்பால்

விருது முரசுகள் மொகுமொகு மொகுவென
 முகுற ககபதி முகில்திகழ் முகடதில்
 விகட இறகுகள் பறையிட அலகைகள்
 விபுத ரரகர சிவசிவ சரணென
 விரவு கதிர்முதி ரீமகரன் வலம்வர
 வினைகொள் நிசிரார் பொடிபட அடல்செயும்
 வடிவேலா

நடமாட

மருது நெறுநெறு நெறுவென முறிபட
 வருளு முரலொடு தவழரி மருகசெ
 வனச மலர்க்குனை புவிநுழை முழையுடை
 மலையி லுறைகிற அறுமுக குருபர
 கயலு மயிலையு மகரமு முகள்செநெல்
 வயலி நகரியி விறையவ அருள்தரு
 பெருமாளே.

யவிராவி

பெருமாளே.

920

கோவை வாயி தழுக்குந் தாக போக மளிக்குங்
 கோதை மாதர் முலைக்குங்
 கோல மாலை வளைக்குந் தோளி னாலு மணத்தங்
 கோதி வாரி முடிக்குங்
 ஆவி கோடி யவிக்குந் சேவி னாலு மயக்குன்
 டாசை யாயி னுறித்தந்
 ஆசி லாத மறைக்குந் தேடொ னாடொரு வர்க்கொன்
 ருடல் தாள்க ளெனக்கின்
 சேவி வேறு நிருத்தன் தோகை பாக னளிக்குந்
 த்யாக லே குணத்தன்
 தேடொ னாத பதத்தன் தீதி லாத மனத்தன்
 தேயு வான நிறத்தன்
 குறியாலும்
 குழலாலும்
 தளராதே
 நருள்வாயே
 திருமாலும்
 புதல்வோனே

919. அலம் அலம் - போதும் போதும். விபுதர் - தேவர்கள்.
 ககபதி - கருடன். முகுற - குமுற.

920. சேவில் ஏறும் விருத்தன் - எருது வாகனத்தில் ஏறும் நடன
 மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான். தேயு - நெருப்பு.

காவி டாத திருச்செங் கோடு நாடு தனக்குங்

காவி சூழ்வ யலிக்கும்

ப்ரியமானாய்

காதி மோதி யெதிர்க்குஞ் சூர தீரர் ப்ரமிக்குங்

கால இடல் தவிர்க்கும்

பெருமானே,

921

தாமரையின் மட்டு வாசமல ரொத்த

தாளிணைநி னைப்பி

லடியேனைத்

தாதவிழ்க டுக்கை நாகமகிழ் கற்ப

தாருவென மெத்தி

யவிராசி

மாமலையி னிற்ப நீகருதி யுற்று

வாவென அழைத்தென்

மனதாசை

மாசினைய றுத்து ஞானமுத ளித்த

வாரமினி நித்த

மறவேனே

காமனையெ ரித்த தீநயவா நெற்றி

காதியசு வர்க்க

ததிவேணி

காநிலுறை புற்றி லாடுபணி யிட்ட

காதுடைய அப்பர்

குருநாதா

சோமனெட ருக்கன் மீனுலவு மிக்க

சோலைபுடை சுற்று

வயலூரா

சூடியத டக்கை வேல்கொடுவி டுத்து

சூர்தலைது ணித்த

பெருமானே,

922

திருவு ருப நேராக அழக தான மாமாய

திமிர மோக மானார்கள்

கலைமுடுஞ்

சிகரி யூடு தேமாலை யடவி யூடு போயாவி

செருகு மால் னசார

வினையேனைக்

கருவி ழாது சீரோதி யடிமை பூண லாமாறு

கனவி லாள்சு வாமீநின்

மயில்வாழ்வுங்

கருணை வாரி கூரேக முகமும் வீர மாருத

கழலு நீப வேல்வாகு

மறவேனே

921. காதிய சுவர்க்காதி - எவற்றையும் அழிக்கவல்லதாய்ப் பாய்ந்து வந்த ஆகாயகங்கை.

922. சதமகி - இந்திரன். மநுஷியாய சோனாடு - மனுநீதிச் சோழன் நீதியொடு ஆண்ட சோழநாடு.

சருவ தேவ தேவாதி நமசி வாய நாமாதி

சயில நாரி பாகாதி

புதல்வோனே

சதம கீவல் போர்மேவு குவிச பாணி மால்யானை

சகசு மான சாரீசு

யினையோனே

மருவு லோக மிரேழு மளவி டாவொ னாவான

வரையில் வீசு தாள்மாயன்

மருகோனே

மது நியாய சோனாடு தலைமை யாக வேமேகை

வயலி மீது வாழ்தேவர்

பெருமானே.

923

நெய்த்த சுரிசுழ லறலோ முகிலோ

பத்ம நறுநுதல் சிலையோ பிறையோ

தெட்டை யினைவிழி கணையோ பிணையோ

இனி தூ றும்

நெக்க அமுதிதழ் கனியோ துவரோ

சுத்த மிடறது வனையோ கமுகோ

நிற்கு மிளமுலை குடமோ மலையோ

அறவேதேய்த்

தெய்த்த இடையது கொடியோ துடியோ

மிக்க திருவரை அரவோ ரதமோ

இப்பொ னடியினை மலரோ தளிரோ

எனமாலாய்

இச்சை விரகுடன் மடவா ருடனே

செப்ப மருளுட னவமே திரிவேன்

ரத்ன பரிபுர இருகா லொருகால்

மறவேனே

புத்த ரமணர்கள் மிகவே கெடவே

தெற்கு நரபதி திருநீ றிடவே

புக்க அனல்வய மிகவு டுயவே

உமையாள்தன்

புத்ர னெனஇசை பகர்நூல் மறைநூல்

கற்ற தவமுனி பிரமா புரம்வாழ்

பொற்ப கவுணியர் பெருமா னுருவாய்

வருவோனே

சத்த முடையசன் முகனே குகனே

வெற்பி லெறிசுட ரயிலா மயிலா

சத்தி கணபதி யினையா யுனையா

யொளிகுருஞ்

சக்ர தரஅரி மருகா முருகா

உக்ர இறையவர் புதல்வா முதல்வா

தட்ப முளதட வயலூ ரியலூர்

பெருமானே.

924

முலைம றைக்கவும் வாசலி லேதலை

மறைய நிற்கவும் ஆசையு ளோரென

முசிழந கைச்சிறு தூதினை யேவவு

முகமோடே

முகம முத்தவும் ஆசைகள் கூறவு

நகம முத்தவும் லீலையி லேயுற

முறைம சக்கவும் வாசமு லாமல

ரணைமீதே

கலைநெ கிழக்கவும் வாலிப ரானவர்

உடல்ச ளப்பட நாள்வழி நாள்வழி

கறைய ழிக்கவு நானென வேயணி

வினையிதே

கடிய சத்திய மாமென வேசொலி

யவர்கொ டப்பண மாறிட வீடுருடு

கடுக டுத்திடு வாரொடு கூடிய

தமையாதோ

மலையை மத்தென வாசுகி யேகடை

கயிறெ னத்திரு மாலொரு பாதியு

மருவு மற்றது வாலியு மேலிட

அலையாழி

வலைய முட்டவொ ரோசைய தாயொலி

திமிதி மித்திமெ னாவெழ வேயலை

மறுகி டக்கடை யாவெழ மேலெழு

மமுதோடே

துலைவ ருத்திரு மாமயில் வாழ்வுள

வயலை யற்புத னேவினை யானவை

தொடர றுத்திடு மாரிய கேவலி

மணவாளா

துவள்க டிச்சிலை வேள்பகை வாதிரு

மறுவொ ரெட்டுட னாயிர மேலொரு

துகள றுத்தனி யாரழ காசுரர்

பெருமானே,

925

மேகலை நெகிழ்த்துத் காட்டி வார்குழல் விரித்துக் காட்டி

வேல்விழி புரட்டிக் காட்டி

யழகாக

மேனியை மினுக்கிக் காட்டி நாடக நடித்துக் காட்டி

வீடுக ளழைத்துக் காட்டி

மதராசன்

ஆகம முரைத்துக் காட்டி வாரணி தனத்தைக் காட்டி

யாரொடு நகைத்துக் காட்டி

விரகாலே

ஆதர மனத்தைக் காட்டி வேசைகள் மயக்கைக் காட்டி

ஆசையை யவங்குக் காட்டி

ய்ழிவேனோ

924. சளப்படல் - துன்புறல். கறை அழித்தல் - இரத்தத்தைக் கெடச் செய்தல். கறையழிக்க - குருதியைக் கெடச் செய்ய. துலைவரு திரு - ஒப்பாக வந்த திருமகள். கேவலி - முத்தி தரவல்ல தேவசேனை.

மோகன விருப்பைக் காட்டி ஞானமு மெடுத்துக் காட்டி
 முதமிழ் முனிக்குக் கூட்டு குருநாதா
 முவுல களித்துக் காட்டி சேவலை யுயர்த்திக் காட்டு
 மூரிவில் மதற்குக் காட்டு வயலுரா
 வாகையை முடித்துக் காட்டி கானவர் சமர்த்தைக் காட்டி
 வாழ்மயில் நடத்திக் காட்டு மினையோனே
 மாமலை வெதுப்பிக் காட்டி தானவர் திறத்தைக் காட்டி
 வானவர் சிரத்தைக் காத்த பெருமானே.

926

வாளின் முனையினு நஞ்சினும் வெஞ்சம
 ராச நடையினு மம்பதி னும்பெரு
 வாதை வகைசெய்க ருங்கணு மெங்கணு மரிதான
 வாரி யமுதுபொ சிந்துக சிந்தசெ
 வாயு நகைமுக வெண்பலு நண்புடன்
 வாரு மிருமெனு மின்சொலு மிஞ்சிய பனிநீருந்
 தாளி படுநவ குங்கும முங்குளி
 ரார மகிழ்புழு கும்புனை சம்ப்ரம
 சோதி வளர்வன கொங்கையு மங்கையு மெவரேனுந்
 தோயு மளறெனி தம்பமு முந்தியு
 மாயை குடிகொள்கு டம்பையுள் மன்பயில்
 சூளை யரையெதிர் கண்டும ருண்டிட லொழிவேனோ
 காளி திரிபுரை யந்தரி சுந்தரி
 நீலி கவுரிப யங்கரி சங்கரி
 காரு ணியசுவை குண்டலி சண்டிகை த்ரிபுராரி
 காதல் மனைவிப ரம்பரை யம்பிகை
 ஆதி மலைமகள் மங்கலை பிங்கலை
 கான நடனமு கந்தவள் செந்திரு அயன்மாதா
 வேனி னீரதிய குந்ததி யிந்திர
 தேவி முதல்வர்வ ணங்குத்ரி யம்பதி
 மேக வடிவர்பின் வந்தவள் தந்தரு னினையோனே
 வேலு மயிலுநி னைந்தவர் தந்துயர்
 தீர வருள்தரு கந்தநி ரந்தர
 மேலை வயலையு கந்துள நின்றருள் பெருமானே.

விசுட பரிமள ம்ருகமத இமசல
 வகிர படிரமு மளவிய களபமு
 மட்டித்தி தழ்த்தொடைமு டித்துத்தெ ருத்தலையில்
 உலவி யினாரூர்கள் பொருளுட னுயிர்கவர்
 கலவி விதவிய னரிவையர் மருள்வலை
 யிட்டுத்து வக்கியிடர் பட்டுத் தியக்கியவர்
 விரவு நவமணி முகபட எதிர்பொரு
 புரண புளகித இளமுலை யுரமிசை
 சைக்கக் கழுத்தொடுகை யொக்கப்பி ணித்திறுதி யன்புகூர

விபுத ரமுதென மதுவென அறுசுவை
 அபரி மிதமென இலவிதழ் முறைமுறை
 துய்த்துக்க ளித்துநகம் வைத்துப்ப விற்குறியின்
 வரையு முறைசெய்து முனிவரு மனவவி
 கரையு மரிசன பரிசன ப்ரியவுடை
 * தொட்டுக்கு னைத்துநுதல் பொட்டுப்ப டுத்திமதர்
 விழிகள் குழைபொர மதிமுகம் வெயர்வெழு
 மொழிகள் பதறிட ரதிபதி கலைவழி
 கற்றிட்ட புட்குரல்மி டற்றிற்பயிற்றிமடு வுந்திமுழ்கிப்

புகடு வெகுவித கரணமு மருவிய
 வகையின் முகிலென இருளென வனமென
 ஒப்பித்த நெய்த்தபல புட்பக்கு முற்சரிய
 அமுத நிலைமல ரடிமுதல் முடிகடை
 குமுத பதிகலை குறைகலை நிறைகலை
 சித்தத்த முத்தியநு வர்க்கத்து ருக்கியொரு
 பொழுதும் விடலரி தெனுமநு பவமவை
 முழுது மொழிவற மருவிய கலவியி
 தத்துப்பரி யப்பட நடித்துத்து வட்சியினில் தைந்துசோரப்

புணரு மிதுகிறு சுகமென இகபரம்
 உணரு மறிவினி ப்ரமைதரு திரிமலம்
 அற்றுக்க ருத்தொருமை யுற்றுப்பு லத்தலையில்
 மறுகு பொறிகழல் நிறுவியெ சிறிதுமெய்
 உணர்வு முணர்வுற வருவற வொருசக
 வித்தைக்கு ணத்ரயமும் நிர்க்கத்து வைத்துமறை
 புகலு மநுபவ வடிவினை யளவறு
 அகில வெளியையு மொழியையு மறிசில
 தத்வப்ர சித்தினை முத்திச் சிவக்கடலை யென்றுசேர்வேன்

திருட திருகுட திருகுட திருகுட

தகுட தகுகுட தகுகுட தகுகுட

திக்குத்தி குத்திகுட தக்குத்த குத்தகுட

டுமிட டுமிமிட டுமிமிட டுமிமிட

டமட டமமட டமமட டமமட

டுட்டுட்டு டுட்டுமிட டட்டட்ட டட்டமட

திசூர்தி திகுநிகு திகுசூர்தி திகுசூர்தி

தசூர்தி தகுதகு தகுசூர்தி தகுசூர்தி

திக்குத்தி குத்திசூர்தி தக்குத்த குத்தசூர்தி

என்றுபேரி

திமிலை கரடிகை பதலைச லரிதவில்

தமர முரசுகள் குடமுழ வொடுதுடி

சத்தக்க ணப்பறைகள் மெத்தத்தொ ணித்ததிர

அசூரர் குலஅரி அமரர்கள் சயபதி

குசல பசுபதி குருவென விருதுகள்

ஓத்தத்தி ரட்பலவு முற்றிக்க லிக்காமு

சிகர கொடுமுடி கிடுகிடு கிடுவென

மகர சலநிதி மொகுமொகு மொகுவென

எட்டுத் திசைக்களிறு மட்டற்ற றப்பினிற நின்றசேடன்

மகுட சிரதலம் நெறுநெறு நெறுவென

அசில புவனமும் அரஅர அரவென

நட்சத்ர முக்கிவிழ வக்கிட்ட துட்டகுண

நிருதர் தலையற வடிவெனு மலைசொரி

குருதி யருவியின் முழுசிய கழுதுகள்

பக்கப்ப முத்தவுடல் செக்கச்சி வத்துவிட

வயிறு சரிசுடல் நரிதின நிணமவை

எயிறு அலகைகள் நெடுசிய குறளிகள்

பட்சித்து நிர்த்தமிட ரட்சித்த ஐப்பரவி

யும்பர்வாழ

மடிய அவுணர்கள் குரகத கசரத

கடக முடைபட வெடிபட எழுகிரி

அற்றுப்ப றக்கவெகு திக்குப்ப டித்துநவ

நதிகள் குழைதர இப்பதி மகிழ்வுற

அமர்செய் தயில்கையில் வெயிலெழ மயில்மிசை

அக்குக்கு டக்கொடிசெ ருக்கப்பெ ருக்கமுடன்

வயலி நகருறை சரவண பவகுச

இயலு மிசைகளு நடனமும் வகைவகை
சத்யப்ப டிக்கினித கத்யர்க்கு னார்த்தியருள்

தம்பிரானே.

கஉஉ. திருத்தவத்துறை

928

காரணி யுங்குழ லைக்கு வித்திடு

கோகன கங்கொடு மெத்தெ னப்பிறர்

காணவ ருந்திழு டித்தி டக்கடு

விரகாலே

காதள வுங்கய லைப்பு ரட்டிம

னாதிசு வஞ்சமி குத்தி டப்படி

காமுக ரன்புகு வித்த கைப்பொரு

ஞறவாகிப்

பூரண கும்பமெ னப்பு டைத்தெழு

சீதள குங்கும மொத்த சித்திர

பூடித கொங்கையி லுற்று முத்தணி

பிறையான

போருவை யொன்றுநெ கிழ்த்து ருக்கிமெய்

யாரையும் நெஞ்சைவி லைப்ப டுத்திடு

பூவையர் தங்கள்ம யக்கை விட்டிட

அருள்வாயே

வீர புயங்கிரி யுகர் விக்ரம

பூத கணம்பல நிர்த்த மிட்டிட

வேக முடன்பறை கொட்டி டக்கழு

கினமாட

வீசிய பம்பர மொப்பெ னக்களி

வீசந டஞ்செய்வி டைத்த னித்துசர்

வேதப ரம்பரை யுட்க ளித்திட

வரும்வீரா

சீரணி யுந்திறை தத்து முத்தெறி

காவிரி யின்கரை மொத்து மெத்திய

சீர்புனை கின்றதி ருத்த வத்துறை

வரும்வாழ்வே

சீறியெ திர்ந்தவ ரக்க ரைக்கட

மோதிய டர்ந்தருள் பட்ச முற்றிய

தேவர்கள் தஞ்சிறை வெட்டி விட்டருள்

பெருமானே.

929

நிறைத்த நித்தில நீள்மணி மாலைகள்

பொறுத்த வெற்பினை மார்முலை மேலணி

நெறித்த நெய்க்குழல் வாள்விழி மாமதி

முகமானார்

928. விடைத்தனித்துசர் - விடைக் கொடியுடைய சிவபிரான்.

நெளித்த சிற்றிடை மேல்கலை யாடையைய
யுடுத்தி யத்தமு ளோர்தமை யேமயல்
நிரப்பி நித்தமும் விதியில் நேருறு நெறியானே

கரைத்தி தக்குயில் போல்மொழி மாதர்கள்
வலைக்கு ளிற்சுழ லாவகை யேயுன
கழற்று தித்திடு வாழ்வது தான்மன துறமேவித்

கதித்த பத்திமை சாஸடி யார்சபை
மிகுத்தி ழிக்குண ஷாதக னேனுயர்
கதிக்க டுத்துயர் வாகவு மேயரு னுரையாதோ

வரைத்த நுக்கரர் மாதவ மேவின
ரகத்தி டத்தினில் வாழ்சிவ னூர்திரு
மணிச்செ விக்குள்மெய்ஞ் ஞானம தோதிய வடிவேலா

மதித்த முத்தமி முாய்வினர் மேவை
ருரைத்து ளத்திரு வாசக மானது
மனைத்து ளெத்தழ கார்புகழ் விசிய மணிமாடத்

திரைக்க டற்பொரு காவிரி மாநதி
பெருக்கெ டுத்துமெ பாய்வள நீர்பொலி
செழித்த நெற்செநெல் வாரிக ளேகுவை குவையாகச்

செருக்கு செய்ப்பதி வாழ்முரு காவறம்
வளர்த்த நித்யகல் யாணிக்கு பாகரி
திருத்த வத்துறை மாநகர் தானுறை பெருமானே.

கடங். பூவாளுர்

930

காலன் வேற்கணை யீர்வா ளாலமு
நேர்க னூற்கொலை சூழ்மா பாவிகள்
காம சாத்திர வாய்பா டேனிக ளெவரேனுங்

காத லார்க்கும்வி னுவாய் கூறிகள்
போக பாத்திர மாமு தேவிகள்
காசு கேட்டிடு மாயா ரூபிக னதிமோக

மாகை மூட்டிகள் வானு டேநிமிர்
ஆனை போற்பொர நேரே, போர்முலை
மார்பு காட்டிகள் நானு பேதக மெனமாயா

928. வரைத்தனுக்கரர் - மேருமலையை வில்லாக ஏந்திய திருக்
கர்த்தை உடையவர்.

மாய ராக்கிக ளோடே சீரிய

போது போக்குத லாமோ நீயினி

வாவெ னுப்பரி வாலே யாள்வது

மொருநாளே

பால ருத்திரு வாயா லோதிய

ஏடு நீர்க்கெதிர் போயே வாதுசெய்

பாடல் தோற்றிரு நாலா மாயிர

சமண்மூடர்

பாரின் மேற்கழு மீதே யேறிட

நீறி டாத்தமிழ் நாம டேறிட

பாது காத்தரு ளாலே கூனிமி

ரிதையோனும்

ஞால மேத்திய தோர்மா தேவியும்

ஆல வாய்ப்பதி வாழ்வா மாறெனு

ஞான பாக்கிய பாலா மேலவ

மயில்வீரா

ஞான தீட்சித சேயே காவிரி

யாறு தேக்கிய கால்வாய் மாமழ

நாடு போற்றிய பூவா னுருறை

பெருமானே.

கஉச. திருப்பராய்த்துறை

931

வாசனை மங்கையர் போற்று சிற்றடி

பூடண கிண்கிணி யார்ப்ப ரித்திட

மாமலை ரண்டென நாட்டு மத்தக

முலையாண

வாடைம யங்கிட நூற்ற சிற்றிழை

நூலிடை நன்கலை தேக்க இக்குவில்

மாரன்வி டுங்களை போற்சி வத்திடு

விழியார்கள்

நேசிகள் வம்பிக ளாட்ட மிட்டவர்

தியர்வி ரும்புவர் போற்சு முற்றியெ

நீசனெ னும்படியாக்கி விட்டொரு

பிணியான

நீரின்மி குந்துழ லாக்கை யிற்றிட

யோகமி குந்திட நீக்கி யிப்படி

நீயக லந்தனில் வீற்றி ருப்பது

மொருநாளே

தேசம டங்கலு மேத்து மைப்புய

லாயநெ டுந்தகை வாழ்த்த வச்சிர

தேகமி லங்கிய தீர்க்க புத்திர

முதல்வோனே

930. மாலுமுட்டிகள் - மயக்கத்தை மூட்டுபவர்கள். ஞாலமேத்திய தோர் மாதேவி - மங்கையர்க்கரசியார்.

931. நீரில் மிக்கு உழல் ஆக்கை - இயல்பில் மாறுபட்டுத் திரிகின்ற உடல்.

தீரனெ னும்படி சாற்று விக்ரம

ஞான டுங்கிட வாய்த்த வெற்புடல்

தேயந டந்திடு கிர்த்தி பெற்றிடு

கதிர்வேலா

மூசளி பம்பிய நூற்றி தழக்கம

லாசனன் வந்துல காக்கி வைத்திடு

வேதன கந்தையை மாற்றி முக்கண

ரறிவாக

மூதறி வந்திய தீட்சை செப்பிய

ஞானம்வி ளங்கிய மூர்த்தி யற்புத

மூவரி லங்குப ராய்த்து றைப்பதி

பெருமானே.

கஉரு. தென்கடம்பந்துறை

932

புணரியும னங்கனம் புஞ்சுரும் புங்கருங்

கயனினொடு கெண்டையுஞ் சண்டனுங் கஞ்சமும்

புதுநிலவ ருந்தியுந் துஞ்சுநஞ் சம்பொருப் பெறிவேலும்

பொருவென இ கன்றகன் றங்குமிங் குஞ்சுமுன்

றிடைகடைசி வந்துவஞ் சம்பொறிந் திங்கிதம்

புவியினொர் முன்பயின் றம்பொனின் கம்பிதக்

குழைமோதிக்

குணையொடு மிந்த்ரியஞ் சஞ்சலங் கண்டிடும்

படியமர்பு ரிந்தருஞ் சங்கடஞ் சந்ததங்

கொடுமைசெய்து சங்கொடுஞ் சிங்கிதங் குங்கடைக்

கணிஞர்பாள்

குலவுபல செந்தனந் தந்துதந் தின்புறுந்

த்ரிவிதகர ணங்களுங் கந்தநின் செம்பதங்

குறுகும்வகை யந்தியுஞ் சந்தியுந் தொந்தமந்

றமைவேனோ

துணர்விரிக டம்பமென் தொங்கலும் பம்புறும்

புழுமுமச லம்பசுஞ் சந்தனங் குங்குமந்

தொகுகளப முந்துதைந் தென்றுநன் கொன்றுபத்

திருதோனந்

தொலைவில்சண் முகங்களுந் தந்த்ரமந் த்ரங்களும்

பழநிமலை யும்பரங் குன்றமுஞ் செந்திலுந்

துதிசெயுமெ யன்பர்தஞ் சிந்தையுஞ் சென்றுசெய்ப்

பதிவாழ்வாய்

932. சிங்கிதங்குங் கடைக்கணிஞர் - நஞ்சு பொருந்திய கடைக்கண்
கையுடை மங்கையர். அசலம் பசஞ்சந்தனம் - பொதியமலைச் சந்தனம்,

கணபணபு யங்கமுங் கங்கையுந் திங்களுங்
 குரவுமுறு குங்குறுந் தும்பையுங் கொன்றையுங்
 கமழ்சடில சம்புவுங் கும்பிடும் பண்புடைக் குருநாதா
 கனகுடகில் நின்றகுன் றந்தருஞ் சங்கரன்
 குறுமுனி கமண்டலங் கொண்டுமுன் கண்டிடுங்
 கதிசெய்நதி வந்துறுந் தென்கடம் பந்துறைப்
 பெருமானே.

கடகா. கருவூர்

933

இளநிர்க் குவட்டுமுலை யமுதத் தடத்தைகனி
 யிரதக் குடத்தையெனு மரபோடே
 இருகைக் கடைத்துஇடை துவளக் குழற்சரிய
 இதழ்சர்க்க ரைப்பழமொ டறமூறல்
 முளரிப்பு வெரத்தமுக முகம்வைத் தருத்திநல
 முதிரத்து வற்ப அல்குல் மிசைமூழ்கி
 * மொழிதத்தை யொப்பகடை விழிகட் சிவப்பமளி
 முழுசிச்சு கிக்குமீனை யறஆளாய்
 நளினப் பதக்கமுலு மொளிர்செச்சை பொற்புயமெ
 னயனத்தி லுற்றுநட மிடும்வேலா
 நரனுக் கமைத்தகொடி யிரதச்சு தக்களவ
 னறைபுட்ப நற்றுளவன் மருகோனே
 களபத் தனத்திசுக சரசக் குறத்திமுக
 கமலப் புயத்து வளி மணவாளா
 கடலைக் குவட்டவுளை யிரணப் படுத்தியுயர்
 கருவைப் பதிக்குளுறை பெருமானே.

934

சஞ்சல சரித பரநாட்டர்கள்
 மந்திரி குமரர் படையாட்சிகள்
 சங்கட மகிபர் தொழஆக்கினை முடிசூடித்
 தண்டிகை களிறு பரிமேற்றனி
 வெண்குடை நிழலி லுலவாக்கன
 சம்பரம விபவ சவுபாக்கிய முடையோராய்க்

933. நரன் - அருச்சுனன். இரதச் சுதக் கள்வன் - தேரோட்டி-
 யாகிய களாப்பழத்தின் நிறத்தினைக் கொண்ட திருமால்.

குஞ்சமும் விசிற இறுமாப்பொடு
 பஞ்சனை மிசையி விசையாத்திரள்
 கொம்புகள் குழல்கள் வெகுவாத்திய மியல்கிதங்
 கொங்கணி மகளிர் பெருநாட்டிய
 நன்றென மனது மகிழ்பார்த்திபர்
 கொண்டய நெழுதும் யமகோட்டியை யுணராறே

பஞ்சவர் கொடிய வினைநூற்றுவர்
 வென்றிட சகுனி கவருற் பொருள்
 பங்குடை யவனி பதிதோற்றிட அயலேபோய்ப்
 பண்டையில் விதியை நினையாப்பனி
 ரண்டுடை வருட முறையாப்பல
 பண்புடன் மறைவின் முறையாற்றிரு வருளாலே

வஞ்சனை நழுவி நிரைமீட்சியில்
 முந்துத முடைய மனைவாழ்க்கையின்
 வந்தபி னுரிமை யதுகேட்டிட இசையாநாள்
 மண்கொள விசையன் விடுதேர்ப்பரி
 யுந்தினன் மருக வயலூர்க்கு
 வஞ்சியி லமரர் கிதழமீட்டருள் பெருமானே.

935

தசையா கியகற் றையினுள் முடியத்
 தலைகா ளளவொப் பனையாயே
 தடுமா றுதல்சற் றெருநா ளுலகிற்
 றவிரா வுடலத் தினை நாயேன்

பசுபா சமும்விட் டறிவா லறியப்
 படுபூ ரணநிட் களமான
 பதிபா வனையுற் றநுபூ தியிலப்
 படியே யடைவித் தருள்வாயே

அசலே சுரர்புத் திரனே குணதிக்
 கருணை தயமுத் தமிழோனே
 அகிலா கமவித் தகனே துகளற்
 றவர்வாழ் வயலித் திருநாடா

934. குஞ்சம் - ஈயோட்டி எனப்படும் விசிறி. யமகோட்டி - எமன் படுத்தப் போகின்ற துன்பங்கள்.

935. அசலேசுரர் - கயிலைமலைக் கடவுளாகிய சிவபெருமான். கசிவார் இதயத்துஅமிர்து - அன்பில் உருகுவார் உள்ளத்தில் அமுத ஊற்றுகச் சுரப் பவன்.

கசிவா ரிதயத் தமிழ்தே மதுபக்
கமலா ஸயன்மைத்
கருணா கரசம் குருவே குடகிற்
கருவூ ரழகப்

துளவேனே

பெருமானே.

936

சித்தப் பிணிகொடு மேவிய காயமி
தப்புப் பிருதிவி வாயுவு தேயுவு
நிற்பொற் ககனமொ டாமிவை பூதக
நிற்கப் படுமுல காளவு மாகரி
டத்தைக் கொளவுமெ நாடிடு மோடிடு
நெட்டுப் பணிகலை பூணிடு நானெனு

லவைமேவி

மடவான்மை

எத்தித் திரியுமி தேதுபொ யாதென
வுற்றுத் தெளிவுண ராதுமெய் ஞானமொ
டிச்சைப் படஅறி யாதுபொய் மாயையி
எத்திற் கொடுநின தாரடி யாரொடு
முய்த்தித் டுனதரு ளாலுயர் ஞானமு
திட்டுத் திருவடி யாமுயர் வாழ்வுற

லுழல்வேனை

இனிதாள்வாய்

தத்தத் தனதன தானன தானன
தித்தித் திமிதிமி தீதக தோதக
டத்தக் குடகு குடகு தாகுட தீகுட

வெனபேரிச்

சத்தத் தொலிதிகை தாவிட வானவர்
திக்குக் கெடவரு குரர்கள் தூள்பட
சர்ப்பச் சதமுடி நாணிட வேலதை

யெறிவோனே

வெற்றிப் பொடியணி மேனியர் கோகுல
சத்திக் கிடமருள் தாதகி வேணியர்
வெற்புப் புரமது, நீறெழ காணிய

ரகுள்பாலா

வெற்புத் தடமுலை யாள்வளி நாயகி
சித்தத் தமர்கும ராஎமை யாள்கொள
வெற்றிப் புகழ்கரு வூர்தனில் மேவிய

பெருமானே.

937

மதியாஸ்வித் தகனாகி — மனதாலுத்
பதிவாசிச் சிவஞான — பரயோகத்
நிதியேறித் தியமேயென் — நினைவேநற்
கதியேசொற் பரவேனே — கருவூர்த்

தமனாகிப்

தருள்வாயே

பொருளாயோய்

பெருமானே.

938

முகிலள கஞ்சாரி யாக்குழை யிகல்வன கண்டிவ வாச்சிவ
முறுவல்மு கங்குறு வேர்ப்பெழு வநுபோக
முலைபுள கஞ்செய வார்த்தையு நிலையழி யும்படி கூப்பிட
முகுளித பங்கய மாக்கர நுதல்சேரத்

துயரொழு குஞ்செல பாத்திர மெலியமி குந்துத ராக்கினி
துவளமு யங்கிவி டாய்த்தரி வையர்தோளின்
துவயலி நின்றன வ்யாத்தமும் வயலியல் வஞ்சியில்

சொருபமு நெஞ்சிலி ராப்பகல் மேற்பயில்
மறவேனே

சகலம யம்பர மேச்சுரன் மகபதி யுய்ந்திட வாய்த்தருள்
சரவண சம்பவ தீர்க்கசன் முகமாகிச்
சருவுக்ர வுஞ்சகி லோச்சய முருவவெ றிந்தகை வேற்கொடு
சமர முகந்தனில் நாட்டிய மயிலேறி

அகிலமு மஞ்சிய வாக்ரம விகடப யங்கர ராக்கத
வசுரர கங்கெட வார்த்திடு கொடி-கூவ

அமரர டங்கலு மாட்கொள வமரர்த லங்குடி யேற்றிட
வமரரை யுஞ்சிறை மீட்டருள் பெருமானே.

939

முட்டம ருட்டி யிருகுழை தொட்டக டைக்க ணியலென
மொட்டைவி னைத்து முறையளித் திடுமாதர்

முத்தமி ரத்ன மரகதம் வைத்தவி சித்ர முகபட
மொச்சிய பச்சை யகில்மணத் தனபாரம்

கட்டிய னைத்து நகநுதி பட்டக முத்தி லிறுகிய
கைத்தல மெய்த்து வசனமற் றுயிர்சோருங்

கட்டமு யக்கி னநுபவம் விட்டவி டற்கு நியமித
கற்பனை பட்ச முடனளித் தருளாதோ

வெட்டிய கட்க முனைகொடு வட்டகு னைத்து ரணமுக
விக்ரம வுக்ர வெகுவிதப் படைவீரா

வெற்றியை யுற்ற குறவர்கள் பெற்றகொடிக்கு மிகமகிழ்
வித்தக சித்த வயலியிற் குமரேசா

938. சகலமயம் - எங்கும் நிறைந்தவன். சரவண சம்பவன் -
சரவணப் பொய்கையில் தோன்றியவன். செலம் - சலம், நீர்.

939. கட்டம் - வாள். சித்தி நடக்கும் - ஒற்றைக்காலால் தாவி
நடக்கும்.

கிட்டிய பற்கொ டசுரர்கள் மட்டற வுட்க வடலொடு
கித்திந டக்கு மலகைசுற் றியவேலா
கெட்டவ ருற்ற துணையென நட்டருள் சிட்ட பசுபதி
கெர்ப்பு ரத்தி லறுமுகப் பெருமானே.

கஉஎ. நெருஞ்சூர்

940

குருவு மடியவ ரடியவ ரடிமையு
மருண மணியணி கணபண விதகர
குடில செடிலினு நிகரென வழிபடு குணசீலர்
குழுவி லொழுதுதல் தொழுதுதல் விழுதுத
லழுது தனுமினி நலமினி பொறையினி
குசல கலையினி தலையினி நிலையினி விசைமாதர்

மருவு முலையெனு மலையினி வீடறியு
மளக மெனவள ரடவியில் மறுகியு
மகர மெறியிரு கடலினில் முழுகியு முழலாமே
வயலி நகரியி லருள்பெற மயில்மிகை
யுதவு பரிமள மதுகர வெகுவித
வனச மலரடி கனவினு நனவினு மறவேனே

உருவு பெருகயல் கரியதொர் முகிலெனு
மருது நெறிபட முறைபட வரைதனி
லுரலி னெடுத்தவழி விரகுள இளமையு மிகமாரி
உமிழ் நிரைகளி னிடர்கெட வடர்கிரி
கவிகை யிடவல மதுகையு நிலைகெட
வுலவில் நிலவறை யுருவிய வருமையு மொருநூறு

நிருப ரணமுக வரசர்கள் வலிதப
விசயன் ரதமுதல் நடவிய வெளிமையு
நிகில செகதல முரைசெயு மரிதிரு மருகோனே
நிலவு சொரிவளை வயல்களு நெடுகிய
குடக தமனியு நளினமு மருவிய
நெருவை நகருறை திருவுரு வழகிய பெருமானே.

940 வரைதனில் உரல் - மலைபோன்ற பெரிய உரல். கண்ணன் திருவிளையாடல்களுட் சில இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன.

கஉஅ. திருவெஞ்சமாக்கூடல்

941

வண்டுபோற் சாரத்	தருள்தேடி
மந்திபோற் காலப்	பிணிசாடிச்
செண்டுபோற் பாசத்	துடனுடிச்
சிந்தைமாய்த் தேசித்	தருள்வாயே
தொண்டராற் காணப்	பெறுவோனே
துங்கவேற் கானத்	துறைவோனே
மிண்டராற் காணக்	கிடையானே
வெஞ்சமாக் கூடற்	பெருமானே.

கஉக. திருப்பாண்டிக்கொடுமுடி

942

இருவினைப் பிறவிக்	கடல்மூழ்கி
இடர்குள்பட் டையைப்	புகுதாதே
திருவருட் கருணைப்	ப்ரபையாலே
திரமெனக் கதியைப்	பெறுவேனோ
அரியயற் கறிதற்	கரியானே
அடியவர்க் கெளியற்	புதநேயா
குருவெனச் சிவனுக்	கருள்போதா
கொடுமுடிக் குமரப்	பெருமானே.

943

காந்தட் கரவகை சேந்துற் றிடமத	
காண்டத் தரிவைய	ருடனுசி
காந்தத் துறவென விழ்ந்தப் படிசூறி	
காண்டற் கநுபவ	விதமேவிச்
சாந்தைத் தடவிய கூந்தற் கருமுகில்	
சாய்ந்திட் டயில்விழி	குழைமீதே
தாண்டிப் பொரவுடை தீண்டித் தனகிரி	
தாங்கித் தழுவுத	லொழியேனோ

941. மந்திபோல் காலப்பிணி சாடி - குரங்கு தாவுவது போன்று எம்பாசத்தைத் தாண்டி. துங்கவேற்கான்ம் - திருவேற்காடு.

942. திரம் - ஸ்திரம். "அடியவர்க் கெளியன்" என்பதை "அன்பு செய்வாரவர்க் கெளியவர்" என்ற சம்பந்தர் தேவாரத்துடன் ஒப்பிட்டு மகிழ்க.

மாந்தர்க் கமரர்கள் வேந்தற் கவரவர்	
வாஞ்சைப் படியருள்	வயலூரா
வான்கிட் டியபெரு மூங்கிற் புனமிசை	
மாண்சிற் றடிதொழு	மதிகாமி
பாத்தட் சடைமுடி யேந்திக் குலவியி	
பாண்டிக் கொடுமுடி	யுடையாரும்
பாங்கிற் பரகுரு வாங்கற் பனையொடு	
பாண்சொற் பரவிய	பெருமானே.

கநூ. சேலம்

944

பரிவுறு நாரற் றழல்மதி வீசச்	
சிலைபொரு காலுற்	றதனாலே
பனிபடு சோலைக் குயிலது கூவக்	
குழல்தனி யோசைத்	தரலாலே
மருவியல் மாதுக் கிருகயல் சோரத்	
தனிமிக வாடித்	தளராதே
மனமுற வாழத் திருமணி மார்பத்	
தருள்முரு காவுற்	றனைவாயே
கிரிதனில் வேல்விட் டிருதொனை யாகத்	
தொடுகும ராமுத்	தமிழோனே
கிளரொளி நாதர்க் கொருமக னாகித்	
திருவளர் சேலத்	தமர்வோனே
பொருகிரி சூரக் கிளையது மாளத்	
தனிமயி லேறித்	திரிவோனே
புகர்முக வேழக் கணபதி யாருக்	
கிளையவி நோதப்	பெருமானே.

கநூ. இராசபுரம்

945

சங்கு வார்முடி பொற்கழல் பொங்கு சாமரை கத்திகை	
தண்டு மாகரி பெற்றவன்	வெகு கோடிச்
சந்த பாடைகள் கற்றவன் மந்தர் வாதிச துர்க்கவி	
சண்ட மாருத மற்றுள	கவிராசப்

943. வான்கிட்டிய - ஆகாயத்தை யளாவிய. பாண்சொல் - பண் போன்ற சொல்.

944. கிளரொளி நாதர் - பேரொளி வடிவினராகிய சிவபெருமான்.

பங்கி பாலச ரச்வதி சங்க நூல்கள்வி தித்தப்ர
 பந்த போதமு ரைத்திடு புலவோன்யான்
 பண்டை மூவெழு வர்க்கெதிர் கண்ட நீயுமெ னச்சில
 பஞ்ச பாதக ரைப்புகழ் செயலாமோ

வெங்கை யானைவ னத்திடை துங்க மாமுத லைக்குவெ
 ருண்டு மூலமெ னக்கரு டனிலேறி
 விண்ப ராவஅ டுக்கிய மண்ப ராவஅ தற்குவி
 தம்ப ராவஅ டுப்பவன் மருகோனே

கொங்க னாதித ரப்பெறு கொங்கி னூடுசு கித்திடு
 கொங்கின் வீரக ணப்ரிய குமாரபொற்
 கொங்கு லாவுகு றக்கொடி கொங்கை யேதமு விச்செறி
 கொங்கு ராசபு ரத்துறை பெருமாளே.

கநஉ. விசயமங்கலம்

946

கலக சம்ப்ரமத் தாலேவி லோசன
 மலர்சி வந்திடப் பூனூர மானவை
 கழல வண்டெனச் சாரீரம் வாய்விட அபிராமக்
 கனத னங்களிற் கோமாள மாகியெ
 பலந கம்படச் சீரோடு பேதக
 கரண முஞ்செய்துட் பாலூறு தேனித முமுதூறல்

செலுவி மென்பனைத் தோளோடு தோள்பொர
 நிலைகு லைந்திளைத் தேராகு மாருயிர்
 செருகு முந்தியிற் போய்விழு மாலுட ன நுராகந்
 தெரிசு மண்டையிட் டாராத சேர்வையி
 லுருகி மங்கையர்க் காளாகி யேவல்செய்
 திடினு நின்கழல் சீர்பாத நானினி மறவேனே

945. கத்திகை - விருதுக்கொடி. கவிராசப்பங்கி - கவிராசன்
 என்னும் பட்டத்தைத் தரித்தவன். வனம் - நீர். கொங்கனாதி தரப்
 பெறுகொங்கு - கொங்கணச் சித்தர் என்பவர் தாமிரம் முதலிய உலோகங்
 களைப் பொன்னுக்கி விரும்பினோர்க்குக் கொடுத்தனர்.

946. செலுவி - செலுத்தி. உலக கண்டம் - உலக்கையின் தூள் -
 கண்ணன் உலக்கையை அராவி அதன் தூள் கடலில் விழும்படி செய்து
 அக் கடலில் வாழ்ந்த யாதவர்களனைவரும் மடியுமாறு புரிந்தான் என்பது
 கதை.

உலக கண்டமிட் டாகாசு மேல்விரி
 சலதி கண்டிடச் சேராய மாமவ
 ருடன்ம டிந்திடக் கோபாலர் சேரியில் மகவாயும்
 உணர்சி றந்தசக் ராதார நாரணன்
 மருக மந்திரக் காபாலி யாகிய
 உரக கங்கணப் பூதேசர் பாலக வயனூரா
 விலைத ருங்கொலைப் போர்வேடர் கோவென
 இனையு மங்குறப் பாவாய்வி யாகுலம்
 விடுவி டென்றுகைக் கூர்வேலை யேவிய இனையோனே
 விறல்சு ரும்புநற் கீர்தேசி பாடிய
 விரைசெய் பங்கயப் பூவோடை மேவிய
 விசய மங்கலத் தேவாதி தேவர்கள் பெருமானே.

கந்ந. சிங்கை (காங்கேயம்)

947

சஞ்சரியு கந்து நின்றுமுரல் கின்ற
 தண்குவளை யுந்து குழலானுந்
 தண்டரள தங்க மங்கமணி கின்ற
 சண்டவித கும்ப கிரியானும்
 நஞ்சவினை யென்றி தஞ்சமென வந்து
 நம்பிவிட நங்கை யுடனாகை
 நண்புறெனை யின்று நன்றில்வினை கொன்று
 நன்றுமயில் துன்றி வரவேனும்
 கஞ்சமலர் கொன்றை தும்பைமகிழ் விஞ்சி
 கந்திகமழ் கின்ற கழலோனே
 கன்றிடுபி ணங்கள் தின்றிடுக ணங்கள்
 கண்டுபொரு கின்ற சுதிர்வேலா
 செஞ்சொல்புனை கின்ற எங்களுக்குற மங்கை
 திண்குயம ணைந்த திருமார்பா
 செண்பகமி லங்கு மின்பொழில்சி றந்த
 சிங்கையில மர்ந்த பெருமானே.

948

சந்திதொறு நாண மின்றியகம் வாடி

உந்திபொரு ளாக

அலைவேனே

சங்கைபெற நாளு மங்கமுள மாதர்

தங்கள்வச மாகி

அலையாமற்

சுந்தரம தாக எந்தன்வினை யேக

சிந்தைகளி கூர

அருள்வாயே

தொங்குசடை மீது திங்களணி நாதர்

மங்கைரண காளி

தலைசாயத்

தொந்திதிமி தோதி தந்திதிமி தாதி

என்றுநட மாடு

மவர்பாரா

துங்கமுள வேடர் தங்கள்குல மாதை

மங்களம தாக

அணைவோனே

கந்தமுரு கேச மிண்டசுரர் மாள

அந்தமுனை வேல்கொ

டெறிவோனே

கம்பர்கயி லாசர் மைந்தவடி வேல

சிங்கைநகர் மேவு

பெருமானே.

கநு ச. பட்டாலியூர்

949

இருகுழை யிடறிக் காது மோதுவ

பரிமள நளினத் தோடு சீறுவ

இணையறு வினையைத் தாவி மீளுவ

வதிசூர

எம்படர் படைக்கெட் டோட நாடுவ

அமுதுடன் விடமொத் தானை யீருவ

ரதிபதி கலைதப் பாது குழுவ

முனிவோரும்

உருகிட விரகிற் பார்வை மேவுவ

பொருளது திருடற் காசை கூறுவ

யுகமுடி விதெனப் பூச லாடுவ

வடிவேல்போல்

உயிர்வதை நயனக் காதல் மாதர்கள்

மயல்தரு கமரிற் போய்வி ழாவகை

உளதடி நிழலிற் சேர வாழ்வது

மொருநாளே

948. உந்தி - வயிறு. துங்கமுளவேடர் - (வள்ளியம்மையார் தங்கள் குலத்தில் தோன்றுவதற்குத்) தவஞ்செய்த வேடர்கள்.

முருகவீழ் தொடையைச் சூடி நாடிய
மரகத கிரணப் பீலி மாமயில்
முதுரவி கிரணச் சோதி போல்வய லியில்வாழ்வே
முரண்முடி யிரணச் சூலி மாலினி
சரணெனு மவர்பற் றுன சாதகி
முடுகிய கடினத் தாளி வாகினி மதுபானம்
பருகினர் பரமப் போக மோகினி
அரகர வெனும்வித் தாரி யாமளி
பரிபுர சரணக் காளி கூளிகள் நடமாடும்
பறையறை சுடலைக் கோயில் நாயகி
இறையொடு மிடமிட் டாடு காரணி
பயிரவி யருள்பட் டாவி யூர்வரு பெருமானே.

950

கத்தூரி யகரு ம்ருகமத வித்தார படிர் இமசை
கற்பூர களப மணிவன மணிசேரக்
கட்டார வடமு மடர்வன நிட்டுர கலக மிடுவன
கச்சோடு பொருது நிமிர்வன தனமாதர்
கொத்தாரு நறவ மெனவத ரத்தூறல் பருகி யவரொடு
கொற்சேரி யுலையில் மெழுகென வுருகாமே
கொக்காக நரைகள் வருமுன மிக்காய விளமை யுடன்முயல்
குற்றேவல் அடிமை செய்யும்வகை யருளாதோ
அத்தூர புவன தரிசன நித்தார கனக நெடுமதி
லச்சான வயலி நகரியி லுறைவேலா
அச்சோவெ னவச வுலகையி லுட்சோர்த லுடைய பரவையொ
டக்காகி விரக பரிபவ மறவேபார்
பத்தூரர் பரவ விரைவுசெல் மெய்த்தாதர் விரவ வருடரு
பற்றாய பரம பவுருட குருநாதா
பச்சோலை குலவு பணவளர் மைச்சோலை மயில்கள் நடமிடு
பட்டாவி மருவு மமரர்கள் பெருமானே.

949. கமர் - கிலப்பிளப்பு. முடுகிய கடினத்தாளிவாகினி - விரைந்து செல்லும் வலிய பகிளபோன்ற தாள்களையுடைய பேய்களைப் படையாக உடையவள்.

950. கொக்காக நரைகள் - கொக்கைப்போன்று வெளுப்பான முடிகள். பரவையொடு அக்காகி - பரவை நாச்சியார் மீது கண்ணாகி (கருத்துடையதாகி) கந்தரரைக் குறித்தது.

951

சங்கைக்கத் தோடு சிலுகிடு சங்கிச்சட் கோல சமயிகள்
 சங்கற்பித் தோதும் வெகுவித கலைஞானச்
 சண்டைக்குட் கேள்வி யலமல மண்டற்குப் பூசை யிடுமவர்
 சம்பத்துக் கேள்வி யலமல மிமவானின்
 மங்கைக்குப் பாக னிருடிக ளெங்கட்குச் சாமி யேனவடி
 வந்திக்கப் பேசி யருளிய சிவநூலின்
 மந்தர்பரத் தார தரிசன யந்தர்த்துக் கேள்வி யலமலம்
 வம்பிற்சுற் ருது பரகதி யருள்வாயே
 வெங்கைச்சுக் ரீபர் படையையி லங்கைக்குப் போக விடவல
 வென்றிச்சக் ரேசன் மிகமகிழ் மருகோனே
 வெண்பட்டுப் பூணல் வனகழு கெண்பட்டுப் பாளை விரிபொழில்
 விஞ்சிட்டுச் சூழ வெயில்மறை வயலூரா
 கொங்கைக்கொப் பாகும் வடகிரி செங்கைக்கொப் பாகு நறுமலர்
 கொண்டைக்கொப் பாகும் முகிலென வனமாதைக்
 கும்பிட்டுக் காதல் குனகிய இன்பச்சொற் பாடு மிளையவ
 கொங்கிற்பட் டாவி நகருறை பெருமானே.

கநரு. திருமுருகன்பூண்டி

952

அவசியமுன் வேண்டிப்	பலகாலும்
அறிவினுணர்ந் தாண்டுக்	கொருநாளில்
தவசெபமுந் தீண்டிக்	கனிவாகிச்
சரணமதும் பூண்டற்	கருள்வாயே
சுவதமொடுந் தாண்டித்	தகருர்வாய்
சடுசமயங் காண்டற்	கரியானே
சிவகுமரன் பீண்டிற்	பெயரானே
திருமுருகன் பூண்டிப்	பெருமானே,

கந சு. அவிநாசி

953

இறவாமற் பிறவாமல்—எனையாள்சற்	குருவாகிப்
பிறவாகித் திரமான—பெருவாழ்வைத்	தருவாயே
குறமாதைப் புணர்வோனே—குகனேசொற்	குமரேசா
அறநாலைப் புகல்வோனே—அவிநாசிப்	பெருமானே,

951. சங்கைக் கத்து - சந்தேகக் கூச்சல்.

952. சுவதம் - சபதம். சடுசமயம் - ஆறு சமயம்,

954

பந்தப்பொற் பாரப யோதர

முந்திச்சிற் றுடகை மேகலை

பண்புற்றுத் தாளொடு மேவிய

துகிலோடே

பண்டெச்சிற் சேரியில் வீதியில்

கண்டிச்சிச் சாரொடு மேவியெ

பங்குக்கைக் காசுகொள் வேசியர்

பனிநீர்தோய்

கொந்துச்சிப் பூவணி கோதையர்

சந்தச்செத் தாமரை வாயினர்

கும்பிட்டுப் பாணியர் விணிய

ர நுராகங்

கொண்டுற்றுப் பாயலின் மூழ்கினு

மண்டிச்செச் சேயென வானவர்

கொஞ்சுற்றுத் தாழ்பத தாமரை

மறவேனே

அந்தத்தொக் காதியு மாதியும்

வந்திக்கத் தானவர் வாழ்வுறும்

அண்டத்துப் பாலுற மாமணி

யொளிவிசி

அங்கத்தைப் பாவைசெய் தாமென

சங்கத்துற் றூர்தமி ழோதவு

வந்துக்கிட டார்கழு வேறிட

வொருகோடிச்

சந்தச்செக் காளநி சாசரர்

வெந்துக்கத் தாளிப டாமெழ

சண்டைக்கெய்த் தாரம ராபதி

குடியேறத்

தங்கச்செக் கோலசை சேவக

கொங்கிறொருக் காரவி நாகியில்

தண்டைச்சிக் காரயில் வேல்விடு

பெருமானே.

955

மனத்தி ரைந்தெழு மீளாயு மேலிட

கறுத்த குஞ்சியு மேநரை யாயிட

மலர்க்க ணண்டிரு ளாகியு மேநடை

தடுமாறி

வருத்த முந்தர தாய்மனை யாளமக

வெறுத்தி டங்கிளை யோருடன் யாவரும்

வசைக்கு றுஞ்சொலி னுல்மிக வேதின்

நகையாட

எனக்க டந்திடு பாசமு மேகொடு

சினத்து வந்தெதிர் சூலமு மேகையி

லெடுத்தெ றிந்தழல் வாய்விட வேபய

முறவேதான்

954. கொந்து உச்சி - பூங்கொத்து முடித்த உச்சி. டுசெத்தாமரை - செந்தாமரை.

இழுக்க வந்திடு தூதர்க ளானவர்
 பிடிக்கு முன்புன தாள்மல ராகிய
 இணைப்ப தந்தர வேமயில் மீதினில் வரவேணும்
 கனத்த செந்தமி மூல்நினை யேதின
 நினைக்க வந்தரு வாயுன தாரருள்
 கருத்தி ருந்துறை வாயென தாருயிர் துணையாகக்
 கடற்ச லந்தனி லேயொளி சூரனை
 யுடற்ப குந்திரு கூறென வேயது
 கதித்தெ முந்தொரு சேவனு மாமயில் விடும்வேலா
 அனத்த னுங்கம லைய மீதுறை
 திருக்க லந்திடு மாலடி நேடிய
 அரற்க ரும்பொருள் தானுரை கூறிய குமரேசா
 அறத்தை யுந்தரு வோர்கன பூசுரர்
 நினைத்தி னந்தொழு வாரம ராய்புரி
 யருட்செ றிந்தவி நாகியுள் மேனிய பெருமானே.

கட. திருப்புக்கொளியூர்

956

பக்குவ வாசார லட்சண சாகாதி
 பட்சண மாமோன சிவயோகர்
 பத்தியி லாறுறு தத்துவ மேல்விடு
 பற்றுநி ராதார நிலையாக
 அக்கண மேமாய துர்க்குணம் வேருக
 அப்படை யேருள வுபதேசம்
 அக்கற வாய்பேசு சற்குரு நாதாவு
 னற்புத சீர்பாத மறவேனே
 உக்கிர வீராறு மெய்ப்புய னேநீல
 வற்பல வீராசி மணநாற
 ஒத்தநி லாவிகு நித்தில நீராவி
 யுற்பல ராகேவ வயலூர
 பொக்கமி லாவீர விக்ரம மாமேனி
 பொற்ப்ரபை யாகார அவிநாசிப்
 பொய்க்கவி போமாறு மெய்க்கருள் சீரான
 புக்கொளி யூர்மேவு பெருமானே.

955. அனத்தன் - அன்னலுந்தியினனாகிய பிரமன், அமராய்புரி - அமர்ந்திருத்தலை விரும்பியுள்ள.

956. பொக்கம் - பொய்.

957

மதப்பட்டவி சாலக போலமு

முகப்பிற்சன வாடையு மோடையு

மருக்கற்புர லேபல லாடமு

மஞ்சையாரி

வயிற்றுக்கிடு சேகர பாணியு

மிதற்செக்கர்வி லோசன வேகமு

மணிச்சத்தக டோரபு ரோசமு

மொன்றுகோல

விதப்பட்டவெ ளானையி லேறியு

நிறைக்கற்பக நீழலி லாறியும்

விடத்துர்க்கன குளிகை மாளிகை

யிந்தரலோகம்

விளக்கச்சுரர் சூழ்தர வாழ்தரு

பிரப்புத்வகு மாரசொ ருபக

வெளிப்பட்டெனை யாள்வய னூரிவி

ருத்தவாழ்வே

இதப்பட்டிட வேகம லாலய

வொருத்திக்கிசை வானபொ னாயிர

மியற்றப்பதி தோறுமு லாவிய

தொண்டர்தாள

இசைக்கொக்கவி ராசத பாவனை

யுளப்பெற்றொடு பாடிட வேடையி

விளைப்புக்கிட வார்மறை யோனென

வந்துகாணிற்

நிதப்பட்டெதி ரேபொதி சோறினை

யவிழ்த்திட்டவி நாகியி லேவரு

திசைக்குற்றச காயனு மாகிம

றைந்துபோமுன்

செறிப்பித்தக ராவதின் வாய்மக

வழைப்பித்தபு ராணக்ரு பாகர

திருப்புக்கொளி யூருடை யார்புகழ்

தம்பிரானே.

958

வனப்புற்றெழு கேத மேவு கோகிலம்

அழைக்கப்பொரு மார னேவ தாமலர்

மருத்துப்பயில் தேரி லேறி மாமதி

தொங்கலாக

மறுத்துக்கடல் பேரி மோத வேயிசை

பெருக்கப்படை கூடி மேலெ ழாவணி

வகுத்துக்கொடு சேம மாக மாணியில்

வந்துகாதிக்க

957. லலாடம் - நெற்றி. சேகரம் - செல்வச் செழிப்பு. குளிகை - நிலாமுற்றம். சன ஆடை - நுண்மையான முகபடாம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். திதப்பட்டு - ஸ்லையாக. செறிப்பித்த சேர்ந்திருந்த.

கனக்கப்பறை தாய ளாவ நீள்கன
 கருப்புச்சிலை காம ரோவில் வாளிகள்
 கனித்துப்பொர வாசம் வீச வார்துழல் மங்கைமார்கள்
 கலைக்குட்படு பேத மாகி மாயும்
 துனக்குப்ரிய மோக்ரு பாக ராஇது
 கடக்கப்படு நாம மான ஞானம் தென்றுசேர்வேன்
 புனத்திற்றினை காவ லான காரிகை
 தனப்பொற்குவ டேயு மோக சாதக
 குனித்தப்பிறை சூடும் வேணி நாயகர் நன்குமாரா
 பொறைக்குப்புவி போலு நீதி மாதவர்
 சிறக்கத்தொகு பாசி சோலை மாலைகள்
 புயத்துற்றணி பாவ சூர னுருயிர் கொண்டவேலா
 கினத்துக்கடி வீசி மோது மாகட
 லடைத்துப்பிசி தாச னுதி மாமுடி
 தெறிக்கக்களை யேவு வீர மாமனும் உந்திமீதே
 செனித்துச்சதுர் வேத மோது நாமனு
 மதித்துப்புகழ் சேவ காவி ழாமவி
 திருப்புக்கொளி யூரில் மேவு தேவர்கள் தம்பிரானே.

ககூஅ. பேரூர்

959

திராப் பிணிதீர — சீவாத் துமஞான
 ஊராட் சியதான — ஓர்வாக் கருள்வாயே
 பாரோர்க் கிறைசேயே — பாலாக் கிரிராசே
 பேராற் பெரியோனே — பேரூர்ப் பெருமானே.

960

மைச்ச ரோருக நச்ச வாள்விழி
 மானாரோடே நானூர் நீயா ரெனுமாறு
 வைத்த போதக சித்த யோகியர்
 வானூள் கோணூள் விணூள் காணு ரதுபோலே
 நிச்ச மாகவு மிச்சை யானவை
 நேரே தீரா ஓரே பேரே பிறவேயென்

958. கலைக்குள்படு பேதம் ஆகி - மதன கலைக்குள் அகப்பட்டு மனம் வேறுபட்டு. தொங்கல் - வெண்குடை.

நிட்க ராதிகண் முற்பு காதினி நீயே தாயாய் நாயேன் மாயா	தருள்வாயே
மிச்ச ரோருக வச்சு பாணியன் வேதா வாழ்வே நாதா தீதா	வயலூரா
வெற்பை யூடுரு வப்ப டாவரு வேலா சீலா பாலா காலா	யுதமாளி
பச்சை மாமயில் மெச்ச வேறிய பாகா குரா வாகா போகா	தெனும்னீரா
பட்டி யாள்பவர் கொட்டி யாடினர் பாரு ராகுழ் பேரு ராள்வார்	பெருமானே.

கட்கு. கொடும்பாளூர்

961

கலைஞரெனுங் கற்புக் கலியுகப்ந் தத்துக் கடனபயம் பட்டுக்	கசடாகுங்
கருமசடங் கச்சட் சமயிகல்பங் கிட்டுக் கலகலெனுங் கொட்டிற்	றுடன்மோதும்
அலகில்பெருந் தர்க்கப் பலகலையின் பற்றற் றரவியிடந் தப்பிக்	குறியாத
அறிவையறிந் தப்பற் றதனிநெடுஞ் சற்றுற் றருள்வசனங் கிட்டப்	பெறலாமோ
கொலைஞரெனுங் கொச்சைக் குறவரிளம் பச்சைக் கொடிமருவுஞ் செச்சைப்	புயமார்பா
கொடியநெடுங் கொக்குக் குறுகவுணன் பட்டுக் குரைகடல்செம் பச்சக்	கரவாளச்
சிலைபகளண் டிக்குத் திகிரிகளும் பத்துத் திசைகளினுந் தத்தச்	செகமேழுந்
திருகுசிகண் டிப்பொற் குதிரைவிடுஞ் செட்டித் திறலகொடும் பைக்குட்	பெருமானே.

960. நிட்கராதிகள் - நிச்சயமாய்ப் பீடிக்கின்றவை. மிச்சரோருக - சரோருகம் - தாமரைமீது விளங்கினவனே.

961. கருமசடங்கம் சட்சமயிகள் - செய்தற்குரிய சடங்குகளைக் கூறும் ஆறுசமயத்தார். அரவியிடம் - ஒலி பரவும் இடம் (தருக்கவாத ஒலி).

கசக. கீரனார்

962

ஈர மோடுகி ரித்துவ ருத்தவும்

நாத கிதந டிப்பிலு ருக்கவும்

ஏவ ராயினு மெத்திய மைக்கவு

மதராசன்

ஏவின் மோதுக ணிட்டும ருட்டவும்

வீதி மீதுத லைக்கடை நிற்கவும்

ஏறு மாறும னத்தினி னைக்கவும்

விசைகூறி

ஆர பார தனத்தைய சைக்கவு

மாலை யோதிசு லைத்துமு டிக்கவும்

ஆடை சோரஅ விழ்த்தரை சுற்றவும்

அதிமோக

ஆசை போல்மன இட்டமு ரைக்கவு

மேல்வி. முாவெகு துக்கம்வி னைக்கவும்

ஆன தோதக வித்தைகள் கற்பவ

குறவாமோ

பார மேருப ருப்பத மத்தென

நேரி தாகள டுத்துட னட்டுமை

பாக ராரப டப்பணி சுற்றிடு

கயிருகப்

பாதி வாலிபி டித்திட மற்றெரு

பாதி தேவர் பிடித்திட ஸட்சுமி

பாரி சாதமு தற்பல சித்திகள்

வருமாறு

கீர வாரிதி யைக்கடை வித்ததி

காரி யாயமு தத்தைய ளித்தக்ரு

பாளு வாகிய பச்சுரு வச்சுதன்

மருகோனே

கேடி லாவள கைப்பதி யிற்பல

மாட கூட மலர்ப்பொழில் சுற்றிய

கீர னூருறை சத்தித ரித்தருள்

பெருமானே.

கசக. குளந்தைநகர்

963

தரங்க வார்குழற் றது நுதல்

விழியாலம்

தகைந்த மாமுலைத் துடியிடை

மடமாதர்

பரந்த மாலிருட் படுகுழி

வசமாகிப்

பயந்து காலனுக் குயிர்கொடு

தவியாமல்

வரந்த ராவிடிற் பிறரெவர்
மகிழ்ந்து தோகையிற் புவிவலம்
குரும்பைப் மாமுலைக் குறமகண்
குளந்தை மாநகர் தனியுறை

தருவாரே
வருவோனே
மணவாளா
பெருமாளே.

கசஉ. தனிச்சயம்

964

இலைச்சுருட்கொடுத்தனைத் தலத்திருத்தி மட்டைகட்
கிதத்தபுட்கு ரற்கள்விட் டநுராகம்
எழுப்பிமைக்க யற்கணைக் கழுத்தைமுத்த மிட்டனைத்
தெடுத்திதழ்க்க டித்துரத் திடைதாவி
அலைச்சலுற்றி லச்சையற் றரைப்பைதொட்டு மைத்துமைத்
தலக்கனுற் றுயிர்க்களைத் திடவேதான்
அறத்தவித்தி னைத்துறத் தனத்தினிற் புணர்ச்சிபட்
டயர்க்குமிப்பி றப்பினித் தவிராதோ
கொலைச்செருக்க ரக்கரைக் கலக்குமிக்க குக்குடக்
கொடித்திருக்க ரத்தபொற் பதிபாடுங்
குறித்தநற்றி ருப்புகழ்ப் ப்ரபுத்துவக் கவித்துவக்
குருத்துவத்தெ னைப்பணித் தருள்வோனே
தலைச்சமைச்ச டைச்சிவற் கிலக்கணத்தி லக்கியத்
தமிழ்த்ரயத்த கத்தியற் கறிவோதுஞ்
சமர்த்தரிற்ச மர்த்தபச் சிமத்திசைக்கு ளுத்தமத்
தனிச்சயத்தி னிற்பிளைப் பெருமாளே.

965

உரைத்த சம்ப்ரம வடிவு திரங்கிக்
கறுத்த குஞ்சியும் வென்றிய பஞ்சொத்
தொலித்தி டுஞ்செவி செவிடுற வொண்கட் குருடாகி
உரத்த வெண்பலு நழுவிம தங்கெட்
டிரைத்து கிண்கிணை னிருமலெ முந்திட்
டுளைப்பு டன்தலை கிறுகிறெ னும்பித் தமுமேஸ்கொண்

963. தகைந்த - (காண்போர் மனத்தைக்) கவரும். மால் இருள் படுகுழி - மோகம் என்னும் இருள் நிரம்பிய படுகுழி.

964. தமிழ்த்ரயத்து அகத்தியர் - முத்தமிழ் கற்று வல்லவராகிய அகத்திய முனிவர். பச்சிமத்திசை - மேற்குத் திசை.

டரத்த மின்றிய புழுவினும் விஞ்சிப்
பழுத்து ளஞ்செயல் வசனம் வரம்பற்
றடுத்த பெண்டிரு மெதிர்வர நிந்தித்
அசுத்த னென்றிட வுணர்வது குன்றித்
துடிப்ப துஞ்சிறி துளதில தென்கைக்
கவத்தை வந்துயி ரலமரு மன்றைக்

தனைவோரும்

கருள்வாயே

திரித்தி ரிந்திரி ரிரிரிரி ரின்றிட்
டுட்டு டுண்டு டுட்டு டுண்டு
டிகுட்டி குண்டிகு டிகுடிகு டிண்டிட்
திமித்தி மிந்திமி திமிதிமி யென்றிட்
டிடக்கை துந்துமி முரசுமு முங்கச்
செருக்க ளந்தனில் நிருதர் தயங்கச்

டிகுத்தோ

சிலபேய்கள்

தரித்து மண்டையி லுதிர மருந்தத்
திரட் பருந்துகள் குடர்கள் பிடுங்கத்
தருக்கு சம்புகள் நிணமது சிந்தப்
தடச்சி கண்டியில் வயலியி னன்பைப்
படைத்த நெஞ்சினி லியல்செறி கொங்கிற்
றனிச்ச யந்தினி லினி துறை கந்தப்

பொருமவேலா

பெருமானே.

கசா. மதுரை

966

அலகில வுணரைக் கொன்ற தோளென
மலைதொனை யுருவச் சென்ற வேலென
அழகிய கனகத் தண்டை சூழ்வன
அடியென முடியிற் கொண்ட கூதள
மெனவன சரியைக் கொண்ட மார்பென
அறுமுக மெனநெக் கென்பெ லாமுரு

புண்டரீக

கன்புருதோ

கலகல கலெனக் கண்ட பேரொடு
சிலுசிடு சமயப் பங்க வாழிகள்
கதறிய வெகுசொற் பங்க மாகிய
கலைகளு மொழியப் பஞ்ச பூதமு
மொழியுற மொழியிற் றுஞ்ச ருதன
கரணமு மொழியத் தந்த ஞானமி

பொங்களாவுங்

ருந்தவாறென்

965. சம்பரமம் - ஓழுங்கு. சம்பு - நரி. தடச்சிகண்டி - பெரிய மயில்.

966. கூதளம் - வெண்தாணி. சிம்புள் - சரபம் என்னும் பறவை. இது சிங்கத்தையும் தாக்க வல்லது.

இலகுக டலைகற் கண்டு தேனெடு
 மிரதமு றுதினைப் பிண்டி பாகுடன்
 இனிமையி னுகருற் றெம்பி ரானெரு கொம்பினாலே
 எழுதென மொழியப் பண்டு பாரதம்
 வடகன சிகரச் செம்பொன் மேருவில்
 எழுதிய பவளக் குன்று தாதையை யன்றுகுழ்
 வலம்வரு மளவிற் சண்ட மாருத
 விசையினும் விசையுற் றெண்டி சாமுக
 மகிதல மடையக் கண்டு மாசுண முண்டலாவு
 மரகத கலபச் செம்புள் வாகன
 மிசைவரு முருகச் சிம்பு ளேயென
 மதுரையில் வழிபட் டும்ப ரார்தொழு தம்பிரானே.

967

ஆனைமுக வற்கு தேரீனாய பத்த
 ஆறுமுக வித்த கமரேசா
 ஆதியர னுக்கும் வேதமுதல் வற்கும்
 ஆரணமு ரைத்த குருநாதா
 தானவர்கு லத்தை வாஸ்கொடுது ணித்த
 சாஸ்துர்மி குத்த திறல்வீரா
 தாளிணைக னூற்று மேவியப தத்தில்
 வாழ்வொடுசி றக்க அருள்வாயே
 வானெழுபு விக்கு மாலுமய னுக்கும்
 யாவரொரு வர்க்கு மறியாத
 மாமதுரை சொக்கர் மாதுமைக ளிக்க
 மாமயில்ந டத்து முருகோனே
 தேனெழுபு னத்தில் மான்விழிகு றத்தி
 சேரமரு வுற்ற திரள்தோளா
 தேவர்கள்க ருத்தில் மேவியப யத்தை
 வேல்கொடுத ணித்த பெருமானே.

968

ஏலப்பனி நீரணி மாதர்கள்
 கானத்தினு மேயுற வாடிடு
 மீரத்தினு மேவளை சேர்கர ம்தனாலும்

967. சால் சதுர்மிகுத்த - சதுர்சால் மிகுத்த - திறமை நிறைந்து
 ன்ள. வித்தக அமரேசா எனப் பிரிக்க.

ஏமக்கிரி மீதினி லேகரு
நீலக்கய மேறிய னேரென
ஏதுற்றிடு மாதன மீதினு மயலாகிச்

சோலைக்குயில் போல்மொழி யாலுமெ
தூசுற்றிடு நூலிடை யாலுமெ
தோமிற்கத லீறிக ராகிய தொடையாலும்

சோமப்ரபை விசிய மாமுக
சாலத்தினு மாகடு வேல்விழி
சூதத்தினு நானவ மேதின முழல்வேனோ

ஆலப்பணி மீதினில் மாசறு
மாழிக்கிடை யேதுயில் மாதவ
னானக்கினி தாயுத வியருள் நெடுமாயன்

ஆதித்திரு நேமியன் வாமன
னீலப்புயல் நேர்தரு மேனியன்
ஆரத்துள வார்திரு மார்பினன் மருகோனே

கோலக்கய மாவுரி போர்வையர்
ஆலக்கடு வார்கள நாயகர்
கோவிற்பொறி யால்வரு மாசுத குமரேசா

கூர்முத்தமிழ் வாணர்கள் விறிய
சேர்ப்புத மாநக ராகிய
கூடற்பதி மீதினில் மேவிய பெருமானே.

969

கலைமேவு ஞானப் பிரகாசக் கடலாடி ஆசைக் கடலேறி
பலமாய வாதிற் பிறழாதே பதிஞான வாழ்வைத் தருவாயே
மலைமேவு மாயக் குறமாதின் மனமேவு வாலக் குமரேசா
கலைவேட சேவற் கொடியோனே திருவாணி கூடற் பெருமானே.

970

சீத வாசனைம லர்க்குழல்பி னுக்கிமுக
மாய வேல்விழிபு ரட்டிநகை முத்தமெழ
தேமல் மார்பினிள பொற்கிரி பளப்பளென தொங்கலாரஞ்
சேரு மோவியமெ னச்சடமி னுக்கிவெகு
வாசை நேசமுன்வி னைத்துஇடை யுற்றவரி
சேலை காலில்விழ விட்டுநடை யிட்டுமயி லின்கலாபச்

சாதி யாமெனவெ ருட்டிநட மிட்டுவலை
 யான பேர்தமையி ரக்கவகை யிட்டுகொடி
 சாக நோய்பிணிகொ டுத்திடர்ப டுத்துவர்கள் பங்கி னூடே
 தாவி மூழ்கிமதி கெட்டவல முற்றவனை
 பாவ மானபிற விக்கடனு முப்பவனை
 தாரு லாவுபத பத்தியிவி ருத்துவது மெந்தநாளோ

வாத ஓரணைம தித்தொருகு ருக்களென
 ஞான பாதம்வெளி யிட்டுநரி யிற்குமுலை
 வாசி யாமென த டத்துவகை யுற்றரச னன்புகாண்
 மாடை யாடைதர பற்றிமுன கைத்துவகை
 யாறின் மீதுநட மிட்டுமணை டுத்துமகிழ்
 மாது வாணிதரு பிட்டுநுகர் பித்தனருள் கந்தவேளோ

வேத லோகர்பொனி லத்தர்தவ சித்தரதி
 பார சீலமுனி வர்க்கமுறை யிட்டலற
 வேலை யேவியவு ணக்குலமி றக்கநகை கொண்டசீலா
 வேத மீணகம லக்கணர்மெய் பச்சைரகு
 ராம ரீணமயி லொக்கமது ரைப்பதியின்
 மேவி வாழமரர் முத்தர்சிவ பத்தர்பணி தம்பிரானே.

971

நீதத்	துவமாகி — நேமத்	துணையாகிப்
பூதத்	தயவான — போதைத்	தருவாயே
நாதத்	தொனியோனே — ஞானக்	கடலோனே
கோதற்	றமுதானே — கூடற்	பெருமானே.

972

பரவு நெடுங்கதி ருலகில் விரும்பிய
 பவனி வரும்படி யதனானே
 பகர வளங்களு நிகர விளங்கிய
 இருளை விடிந்தது நிலவானே
 வரையினி லெங்கனு முலவி நிறைந்தது
 வரிசை தரும்பத மதுபாடி
 வளமொடு செந்தமி முரைசெய அன்பரு
 மகிழ வரங்களு மருள்வாயே

970. நரியிற் குமுலை வாசியாம் என - நரிக்கூட்டத்தைக் குதிரையா ாறுசெய்து. மாதையாடை - பொன்னாடை.

971. பூதத்தயவான போதம் - உயிர் இரக்கம் என்னும் முதறியு.

அரகர சுந்தர அறுமுக என்றுனி

அடியர் பணிந்திட

மகிழ்வோனே

அசலநெடுங்கொடி அமையுமை தன்சுத

குறமக ளிங்கித

மணவாளா

கருதரு தின்புய சரவண குங்கும

களபம ணிந்திடு

மணிமார்பா

கனக மிகும்பதி மதுரை வளம்பதி

யதனில் வளர்ந்தருள்

பெருமானே.

973

பழிப்பர் வாழ்த்துவர் சிலசில பெயர்தமை

ஒருத்தர் வாய்ச்சரு ளொருவர்கை யுதவுவர்

பணத்தை நோக்குவர் பிணமது தழுவுவர்

அளவளப்பதனாலே

படுக்கை விட்டினு ளவுடத முதவுவர்

அணைப்பர் கார்த்திகை வருதென வுறுபொருள்

பறிப்பர் மாத்தையி லொருவிசை வருகென

அவரவர்க் குறவாயே

அழைப்ப ராத்திகள் கருதுவ ரொருவரை

முடுக்கி யோட்டுவ ரழிகுடி யாரிவையர்

அலட்டி னாற்பிணை யெருதென மயலெனு

நரகினிற் சுழல்வேனோ

அவத்த மாய்ச்சில படுகுழி தனில்விழும்

விபத்தை நீக்கியு னடியவ ருடனெனை

அமர்த்தி யாட்டுகொள மனநினி லருள்செய்து

கதிதனைத் தருவாயே

தழைத்த சாத்திர மறை பொரு ளறிவுள

குருக்கள் போற்சிவ நெறிதனை யடைவொடு

தகப்ப னார்க்கொரு செவிதனி லுரர்செய்த

முருகவித்தகவேனோ

சமத்தி னாற்புகழ் சனகியை நலிவுசெய்

திருட்டு ராக்கத னுடலது துணிசெய்து

சயத்த யோத்தியில் வருபவ னரிதிரு

மருமகப் பரிவோனே

972. வரையினிலெங்கனும் உலவி நிறைந்தது...பதம் - குன்று தோறும் நின்றதிடமும் திருவடிகள்.

973. அவுடதம் உதவுவர் - (மயக்கு) மருந்திடுவர். அழிகுடி அரிவையர் - குடியையே அழிக்கின்ற வேகச மங்கையர்.

செழித்த வேற்றனை யசுரர்க ளுடலது
பிளக்க வோச்சிய பிறகம ரர்கள்பதி
செலுத்தி யீட்டிய சுரபதி மகள்தனை

மணமதுற் றிடுவோனே

திறத்தி னாற்பல சமணரை யெதிரெதிர்
கழுக்க ளேற்றிய புதுமையை யினி தொடு
திருத்த மாய்ப்புகழ் மதுரையி லுறைதரும்
அறுமுகப் பெருமாளே.

974

புருவச் செஞ்சிலை கொண்டிரு கணைவிழி
யெறியக் கொங்கையி ரண்டெனு மதகரி
பொரமுத் தந்தரு மிங்கித நயவித

மதனாலே

புகலச் சங்கிசை கண்டம தனிவெழ
உருவச் செந்துவர் தந்தத ரமுமருள்
புதுமைத் தம்பல முஞ்சில தரவரு

மனதாலே

பருகித் தின்றிட லஞ்சுக மெனமன
துருகிக் குங்கும சந்தன மதிவியர்
படியச் சம்பரம ரஞ்சித மருள்கல

வியினாலே

பலருக் குங்கடை யென்றெனை யிகழவு
மயலைத் தந்தரு மங்கையர் தமைவெகு
பலயிற் கொண்டிடு வண்டனு முனதடி

பணியேனோ

திருவைக் கொண்டொரு தண்டக வனமிசை
வரவச் சங்கொடு வந்திடு முழையுடல்
சிதறக் கண்டக வெங்கர னொடுதிரி

சிரனோடு

திரமிற் றங்கிய கும்பக னொருபது
தலைபெற் றும்பரை வென்றிடு மவனொடு
சிலையிற் கொன்றமு குந்தன லகமகிழ்

மருகோனே

மருவைத் துன்றிய பைங்குழ லுமையவள்
சிவனுக் கன்பரு ளம்பிகை கவுரிகை
மலையத் தந்தரு சங்கரி கருணைசெய்

முருகோனே

வடவெற் பங்கய லன்றணி குசசர
வணையிற் றங்கிய பங்கய முகதமிழ்
மதுரைச் சங்கிஷ் மண்டப இமையவர்

பெருமாளே.

975

மனநினை சுத்தஞ் சூது காரிகள்
 அமளிவி னைக்குங் கூளி மூளிகள்
 மதபல நித்தம் பாரி நாரிக
 எழுகாக
 வளைகுழை முத்தும் பூணும் வீணிகள்
 விழவிகள் மெச்சுண் டாடி பாடிகள்
 வரமிகு வெட்கம் போல வோடிகள்
 தெருவூடே
 குளவிகள் பட்சம் போல பேசிகள்
 தனவிக ளிச்சம் பேசி கூசிகள்
 குசவிகள் வர்க்கஞ் சூறை காரிகள்
 பொருளாசைக்
 கொளுவிக ளிட்டம் பாறி வீழ்பட
 அருளமு தத்தின் சேரு மோர்வழி
 குறிதனி லுய்த்துள் பாத மேறிட
 அருள்தாராய்
 தனதன தத்தந் தான தானன
 ஓடுடுடு ஓட்டுண் ஓடு ஓடுடு
 தகுதி கு தத்தந் தீத தோதக
 எனபேரி
 தவில்முர சத்தந் தாரை பூரிகை
 வளைதுடி பொற்கொம் பார சூரரை
 சமர்தனில் முற்றும் பாறி நூறிட
 வி ம்வேலா
 தினைவன நித்தங் காவ லாளியள்
 நகைமுறை முத்தின் பாவை மான்மகள்
 திகழ்பெற நித்தங் கூடி யாடிய
 முருகோனே
 திரிபுர நக்கன் பாதி மாதுறை
 யழகிய சொக்கன் காதி லோர்பொருள்
 செலவரு ளித்தென் கூடல்மேவிய
 பெருமா ள.

976

முகமெ லாநெய் பூசித் தயங்கு
 துதலின் மீதி லேபொட் டணிந்து
 முருகு மாலை யோதிக் கணிந்த
 மடமாதர்
 முதிரு மார பாரத் தனங்கள்
 மிசையி லாவி யாய்நெக் கழிந்து
 முடிய மாலி லேபட் டகிந்து
 பொருள்தேடிச்

செகமெ லாமு லாவிக் கரந்து திருட னுகி யேசற் றுமுன்று திமிர னுகி யோடிப் பறந்து	திரியாமல்
தெளியு ஞான மோதிக் கரைந்து சிவபு ராண நூலிற் பயின்று செரியு மாறு தானைப் பரிந்து	தரவேணும்
அகர மாதி யாமட்ச ரங்க ளவனி கால்வி னூரப் பொடங்கி அடைய வேக ருபத்தி லொன்றி	முதலாகி
அமரர் காண வேயத்த மன்றி லரிவை பாட ஆடிக் கலந்த அமல நாத னூர்முற் பயந்த	முருகோனே
சகல வேத சாமுத்ரி யங்கள் சமய மாறு லோகத்ர யங்கள் தரும நீதி சேர்தத் துவங்கள்	தவயோகம்
தவறி லாம லாளப் பிறந்த தமிழ்செய் மாறற் கூன்வெப் பொடன்று தவிர ஆல வாயிற் சிறந்த	பெருமானே.

977

முத்துநவ ரத்னமணி பத்திநிறை சத்தியிட மொய்த்தகிரி முத்திதரு	வெனவோதும்
முக்கணிறை வர்க்குமருள் வைத்தமுரு கக்கடவுள் முப்பது முவர்க்கசுர	ரடிபேணி
பத்துமுடி தத்தும்வகை யுற்றகணை விட்டஅரி பற்குணை வெற்றிபெற	ரதமுருஞ்
பச்சைநிற முற்றபுய லச்சமற வைத்தபொருள் பத்தர்மன துற்றசிவம்	அருள்வாயே
தித்தியிதி தித்தியிதி திக்குகு திக்குகு தெய்த்ததென தெய்த்ததென	தெனனான
திக்குவென மத்தளமி டக்கைதுடி தத்ததகு செச்சரிகை செச்சரிகை	யெனஆடும்

978. திமிரன் - மந்தன். அவனி கால் வின் ஆர் அப்பு அங்கி - மண், காற்று, வெளி, நீர், நெருப்பு.

977. பற்குணன் - அருச்சுனன். அற்பஇடை - நுண்ணிய இடையையுடைய மாதர்கள். தற்பம் - மெத்தை வீடு.

அத்தனுட னொத்தநட நித்திரிபுவ னத்திநவ
சித்தியருள் சத்தியருள்

புரிபாலா

அற்பவிடை தற்பமது முற்றுநிலை பெற்றுவள
ரற்கனக பத்மபுரி

பெருமானே.

கசச. திருப்புருடமங்கை

978

ஆடல்மத னம்பின் மங்கைய

ராலவிழி யின்பி றங்கொளி

யாரமத லம்பு கொங்கையின்

மயலாகி

ஆதிருநு வின்ப தங்களை

நீதியுட னன்பு டன்பணி

யாமல்மன தைந்து நொந்துட

லழியாதே

வேடரென நின்ற ஐம்புல

னாலுகர ணங்க ளின்தொழில்

வேறுபட நின்று ணர்ந்தருள்

பெறுமாறென்

வேடைகெட வந்து சிந்தனை

மாயையற வென்று துன்றிய

வேதமுடி வின்ப ரம்பொரு

ளருள்வாயே

தாடகையு ரங்க டிந்தொளிர்

மாமுனிம கஞ்சி றந்தொரு

தாழ்வறந டந்து திண்கிலை

முறியாவொண்

சாநகித னங்க லந்தபின்

ஊரில்மகு டங்க டந்தொரு

தாயர்வ சனஞ்சி றந்தவன்

மருகோனே

சேடன்முடி யுங்க லங்கிட

வாடைமுழு தும்ப ரத்தெழ

தேவர்கள்ம கிழ்ந்து பொங்கிட

நடமாடுஞ்

சேர்மயில மஞ்சு துஞ்சிய

சோலைவளர் செம்பொ னுத்திய

திருப்புருட மங்கை தங்கிய

பெருமானே.

978. மாமுனி மகன் - விசுவாமித்திர முனிவரின் வேள்வி. தாயர்வசனம் சிறந்தவன் - தாயாகிய கைகேயியின் சொற்படி நடந்து சிறப்பெய்தியவன்.

979

கார்குழல்கு லைந்த லைந்து வார்குழையி சைந்த சைந்து
காதலுறு சிந்தை யுந்து மடமானார்
காமுகர கங்க லங்க போர்மருவ முந்தி வந்த
காழ்கடிய கும்ப தம்ப இருகோடார்
பேர்மருவு மந்தி தந்தி வாரண அ னங்க னங்க
பேதையர்கள் தங்கள் கண்கள் வலையாலே
பேரறிவு குந்து நொந்து காதலில லைந்த சிந்தை
பீடையற வந்து நின்ற னருள்தாராய்
ஏர்மருவு தண்டை கொண்ட தாளசைய வந்த கந்த
ஏகமயி லங்க துங்க வடிவேலா
ஏமனுமை மைந்த சந்தி சேவலணி கொண்டு அண்ட
ரீடெறஇ ருந்த செந்தில் நகர்வாழ்வே
தேருகள்மி குந்த சந்தி வீதிகள ணிந்த கெந்த
சேரலர்கு ளுந்து யர்ந்த பொழிலோடே
சேரவெயி லங்கு துங்க வாவினளி சைந்தி ருந்த
திருப் புருட மங்கை தங்கு பெருமானே.

980

வேனின்மத னைந்து பாணப்விட நொந்து
வீதிதொறு நின்ற மடவார்பால்
வேனையென் வந்து தாளினில்வி முந்து
வேடைகெட நண்பு பலபேசித்
தேனினும ணந்த வாயமுத முண்டு
சீதள தனங்க ளினின் மூழ்கித்
தேடியத னங்கள் பிழ்ப்படமு யன்று
சேர்கதிய தின்றி யுழல்வேனோ
ஆனிரைது ரந்து மாநிலம ளந்தொ
ராலிலையி லன்று துயில்மாயன்
ஆயர்மனை சென்று பால்தயிர னைந்த
ஆரணமு குந்தன் மருகோனே

979. பேர் மருவுமந்தி தந்தி வாரணம் - பேர் சொல்லப்புகின்
குறும்பால் குரங்கு, நச்சுக்குணத்தால் பாம்பு, ஆணவத்தால் யானை, ஏமன்
உமை - பெருமை பொருந்திய உமாதேவி.

வானவர்பு கழ்ந்த கானவர்ப யந்த
 மானொடுவி னங்கு
 மாமறைமு முங்கு திருப்புகுட மங்கை
 மாநகர மர்ந்த

மணிமார்பா

பெருமானே.

கசநு. இலஞ்சி

981

கரங்க மலமின தரம்ப வளம்வளை
 களம்ப கழிவிழி
 கரும்ப முதுமுலை குரும்பை குருகுப
 கரும்பி டியினடை

மொழிபாகு

யெயின்மாதோ

டரங்க நககன தனங்கு தலையிசை
 யலங்க நியமுற
 அமர்ந்து பவவினை களைந்து வருகொடி
 யவந்த கனகல

மயில்மீதே

வருவாயே

தரங்க முதியம கரம்பொ ருததிரை
 சலந்தி நதிசும
 தலம்ப ரவமறை புலம்ப வருசிறு
 சதங்கை யடிதொழு

ரெனவான

பவராழி

இரங்கு தொலைதிரு வரங்கர் மருகப
 னிரண்டு புயமலை
 இலங்கு தரதமிழ் விளங்க வருதிரு
 இலஞ்சி மருவிய

கிழவோனே

பெருமானே.

982

கொந்தள வோலை குலுங்கிட வாளிச்
 சங்குட னாழி கழன்றிட மேகக்
 கொண்டைகள் மாலை சரிந்திட வாசப்
 கொங்கைகள் மார்பு குழைந்திட வாளிச்
 கண்கயல் மேனி சிவந்திட கோவைக்
 கொஞ்சிய வாயி ரசங்கொடு மோகக்

பனிநீர்சேர்

கடனுடே

981. அரங்க நககன தனம் - நக கன தனம் அரங்க - மலைபோன்ற
 பருத்த கொங்கைகள் அணைப்பினால் அமுந்துதலை யுற. சலந்தி - சலதி
 கட்டல். சலந்திநதி - கடல் போன்ற கங்கை நதி.

சந்திர ஆர மழிந்திட தூவிற்
 பங்கிடை யாடை துவண்டிட நேசத்
 தந்திட மாலு ததும்பியு மூழ்குற்
 சந்திர மேனி முகங்களு நீலச்
 சந்திரகி மேல்கொ டமர்ந்திடு பாதச்
 சந்திர வாகு சதங்கையு மோசற்
 றிடுபோதுன்
 றருள்வாயே

சுந்தரர் பாட லுகந்திரு தானைக்
 கொண்டுநல் தூது நடந்தவ ராகத்
 தொத்தமொ டாடி யிருந்தவள் ஞானச்
 தொண்டர்க ளாக மமர்ந்தவள் நீலச்
 சங்கரி மோக சவுந்தரி கோலச்
 சுந்தரி காளி பயந்தரு ளானைக்
 சிவகாமி
 கிளையோனே

இந்திர வேதர் பயங்கெட சூரைச்
 சிந்திட வேல்கொ டெறிந்துநல் தோகைக்
 கின்புற மேவி யிருந்திடு வேதப்
 எண்புன மேவி யிருந்தவள் மோகப்
 பெண்திரு வாளை மணந்திய லார்சொற்
 கிஞ்சி யளாவு மிலஞ்சி விசாகப்
 பொருளோனே
 பெருமானே.

983

சுரும்பணி கொண்டல் நெடுங்குழல் கண்டு
 துரந்தெறி கின்ற
 சுழன்று சுழன்று துவண்டு துவண்டு
 சுருண்டு மயங்கி
 விரும்பி வரம்பு கடந்து நடந்து
 மெலிந்து தளர்ந்து
 விளங்கு கடம்பு விழைந்தணி தண்டை
 விதங்கொள் சதங்கை
 பொருந்த லமைந்து சிதம்பெற நின்ற
 பொலங்கிரி யொன்றை
 புகழ்ந்து மகிழ்ந்து வணங்கு குணங்கொள்
 புரந்தரன் வஞ்சி
 விழிவேலால்
 மடவார்தோள்
 மடியாதே
 யடிதாராய்
 யெறிவோனே
 மணவாளா

982. வாளி - காது அணி. சந்திர ஆரம் - ஒருவகைப் பொன்மாலை. சந்திரவாகு - சுகத்தைச் செய்கின்ற அழகு. நீலச்சந்திர - நீலமயில்.

983. புரந்தரன் வஞ்சி - இந்திரன் மகளாகிய தெய்வயானை. இலஞ்சி - குடும், ஒருர்.

இரும்புன மங்கை பெரும்புள கஞ்செய்
குரும்பை மணந்த

மணிமார்பா

இலஞ்சியில் வந்த இலஞ்சிய மென்று
இலஞ்சி யமர்ந்த

பெருமானே.

984

மாலையில் வந்து மலை வழங்கு
மலை யநங்கன்

மலராலும்

வாடை யெழுந்து வாடை செறிந்து
வாடை யெறிந்த

அனலாலும்

கோல மழிந்து சால மெலிந்து
கோமள வஞ்சி

தளராமுன்

கூடிய கொங்கை நீடிய அன்பு
கூரவு மின்று

வரவேணும்

கால னடுங்க வேலது கொண்டு
கானில் நடந்த

முருகோனே

கான மடந்தை நாண மொழிந்து
காத விரங்கு

குமரேசா

சோலை வளைந்து சாலி விளைந்து
சூழ மிலஞ்சி

மகிழ்வோனே

சூரிய னஞ்ச வாரியில் வந்த
சூரனை வென்ற

பெருமானே.

கச்சு. திருக்குற்றலம்

985

ஏடுக்கொத் தாரலர் வர்குழ

லாடப்பட்ட டாடைறி லாவிய

ஏதப்பொற் றோள்மிசை மூடிய

கரமாதர்

ஏதத்தைப் பேசுப னுளிகள்

விசத்துக் காசைகொ டாடிகள்

ஏறிட்டிட் டேணியை விழவிடு

முழுமாயர்

984. கானமடந்தை - வள்ளி. சூரியன் அஞ்ச வாரியில் வந்த சூரன். சூரியன் தான் உதிப்பது எவ்வாறு என அஞ்சமாறு கடலில் நின்றனென்ற டிருந்த சூரன்.

மாடொக்கக் கூடிய காழுகர்

மூழ்குற்றுக் காயமொ டேவரு

வாயுப்புற் சூலை யாதிக

னிலைமேலாய்

மாசுற்றுப் பாசம்வி டாசம

னூர்புக்குப் பாழ்நர கேவிழு

மாயத்தைச் சீவியு னாதர

வருள்வாயே

தாடுட்டுட் டுடுடு டிடிமி

டுடுட்டுட் டுடுடு டாடமி

தானத்தத் தானத னுவென

வெகுபேரி

தானெத்தப் பூதப சாசுகள்

வாய்விட்டுச் சூரர்கள் சேனைகள்

சாகப்பொற் றோகையி னேறிய

சதிரோனே

கூடற்கச் சாலையி ராமலை

காவைப்பொற் காழிவெ னூர்திகழ்

கோடைக்கச் சூர்கரு ஹரினூ

முயர்வான

கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ

சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு

கோலக்குற் றுலமு லாவிய

பெருமானே.

986

முத்தோலை தனைக்கி ழித்தயி

லைப்போரிக லிச்சி வத்துமு

கத்தாமரை யிற்செ ருக்கிடும்

விழிமானார்

முற்றுதிள கிப்ப ணைத்தணி

கச்சாரம றுத்த நித்தில

முத்தாரம முத்து கிர்க்குறி

யதனாலே

வித்தாரக வித்தி றத்தினர்

பட்டோலைநி கர்த்தி ணைத்தெழு

வெற்பானத னத்தில் நித்தலு

முழல்வேனோ

மெய்த்தேவர்து தித்தி டத்தரு

பொற்பார்கம லப்ப தத்தினை

மெய்ப்பாகவ முத்தி டக்ருபை

புரிவாயே

985. பணாளிகள் - பணத்தை ஆளுபவர்கள். விசத்துக்கு ஆசை கொடு ஆடிகள் - விசம் அளவே ஆசை கொண்டவர்கள்.

986. வித்தார கவித்திறத்தினர் பட்டோலை நிகர்த்தினைத்தெழு வெற்பான தனம் - வித்தாரகவியின் பட்டோலையில் மும்மணிக் கோவையும் பன்மணிமாலையும் ஆகிய பலவகை நெடும்பாட்டும் குறும்பாட்டும் அமைந்து கிடக்குமதுபோலப் பலவகை மாலையினின்ற கொங்கை யென்க.

பத்தானமு டித்த னைக்குவ டிற்றூடவ ரக்க ருக்கிறை பட்டாவிவி டச்செ யித்தவன்	மருகோனே
பற்பாசன்மி கைச்சி ரத்தைய றுத்தாதவ னைச்சி னத்துறு பற்போகவு டைத்த தற்பரன்	மகிழ்வோனே
கொத்தார்கத லிப்ப முக்குலை வித்தாரவ ருக்கை யிற்சுனை கொத்தோடுதி ரக்கு தித்தெழு கொட்டாசுழி யிற்கொ ழித்தெறி சிறுறுத னிற்க ளித்திடு குற்றூலரி டத்தி லுற்றருள்	கயலாரங் பெருமானே.

987

வேதத்திற் கேள்வி யிலாதது போதத்திற் காண வொணாதது விசத்திற் றூர மிலாதது	கதியாளர்
விதித்துத் தேடரி தானது ஆதித்தற் காய வொணாதது வேகத்துத் தீயில் வெகாதது	சுடர்கானம்
வாதத்துக் கேயவி யாதது காதத்திற் பூவிய லானது வாசத்திற் பேரொளி யானது	மதமுறு
மாயத்திற் காய மதாசல தீதர்க்குத்தூரம தாகிய வாழ்வைச்சற் காரம தாஇனி	யருள்வாயே
காதத்திற் காயம தாகும தீதித்தித் தீதிது தீதென காதற்பட் டோதியு மேவிடு	கதிகாணர்
காணப்பட்டேகொடு நோய்கொடு வாதைப்பட்டேமதி தீதக லாமற்கெட் டேதடு மாறிட	அடுவோனே
கோதைப்பித் தாயொரு வேடுவ ருபைப்பெற் றேவன வேடுவர் கூடத்துக் கேகுடி யாய்வரு	முருகோனே

987. காதத்தில் - கொலைத் தொழிலில். காயம் அது ஆகும் - உறைப்புக் கொண்டதான. மதி - அறிவை. தித்தி - திருத்தி.

கோதிற்பத் தாரொடு மாதவ
சீலச்சித் தாதியர் சூழ்தரு
கோலக்குற் றுலமு லாவிய

பெருமானே.

கசள. ஆய்க்குடி

988

வாட்படச் சேனைபட வோட்டியொட் டாரையிறு
மாப்புடைத் தாளரசர் பெருவாழ்வும்
மாத்திரைப் போதிலிடு காட்டினிற் போமெனஇல்
வாழ்க்கைவிட் டேறுமடி யவர்போலக்

கோட்படப் பாதமலர் பார்த்தினைப் பாறவினை
கோத்தமெய்க் கோலமுடன் வெகுருபக்
கோப்புடைத் தாகியல மாப்பினிற் பாரிவரு
கூத்தினிப் பூரையிட அமையாதோ

தாட்படக் கோபவிட பாப்பினிற் பாலன்மிசை
சாய்த்தொடுப் பாரவுநிள் கழல்தாவிச்
சாற்றும்க் கோரவுரு கூற்றுதைத் தார்மவுளி
தாழ்க்கவச் சாயுதனு மிமையோரும்

ஆட்படச் சாமபர மேட்டியைக் காவலிடு
மாய்க்குடிக் காவலவு ததிமீதே
ஆர்க்குமத் தானவரை வேற்கரத் தால்வரையை
ஆர்ப்பெழச் சாடவல பெருமானே.

கசடி. திருப்புத்தூர்

989

கருப்புச் சாப னனைய இளைஞர்கள்
ப்ரமிக்கக் காத லுலவு நெடுகிய
கடைக்கட் பார்வை யினிய வனிதையர் தனபாரங்
களிற்றுக் கோடு கலச மலிநவ
மணிச்செப் போடை வனச நறுமலர்
கனத்துப் பாளை முறிய வருநிக ரிளநீர்போற்

பொருப்பைச் சாடும் வலியை யுடையன

அறச்சற் றுன இடையை நலிவன

புதுக்கச் சார வடமொ டடர்வன

எனநாளும்

புகழ்ச்சிப் பாட லடிமை யவரவர்

ப்ரியப்பட் டாள வுரைசெ யிழிதொழில்

பொகட்டெப் போது சரியை கிரியைசெய்

துயிர்வாழ்வேன்

இருட்டுப் பாரில் மறவி தனதுடல்

பதைக்கக் கால்கொ டுதைசெய் தவன்விழ

எயிற்றுப் போவி யமர ருடலவர்

தலைமாலை

எலுப்புக் கோவை யணியு மவர்மிக

அதிர்த்துக் காளி வெருவ நொடியினி

லெதிர்த்திட் டாடும் வயிர பயிரவர்

நவநீத

திருட்டுப் பாணி யிடப முதுகிடை

சமுக்கிட் டேறி யதிர வருபவர்

செலுத்துப் பூத மலகை யிலகிய

படையாளி

செடைக்குட் பூனை மதிய மிதழிவெ

ளெருக்குச் சூடி குமர வயவியல்

திருப்புத் தூரில் மருவி யுறைதரு

பெருமானே.

990

வேலை தோற்க விழித்துக் காதினி

லோலை காட்டி நகைத்துப் போதொரு

வீடு காட்டி யுடுத்தப் போர்வையை

நெகிழ்வாகி

மேனி காட்டி வளைத்துப் போர்முலை

யானை காட்டி மறைத்துத் தோதக

வீறு காட்டி யெதிர்த்துப் போரெதிர்

வருவார்மேல்

கால மேற்க வழப்பிக் கூறிய

காசு கேட்டது கைப்பற் றுஇடை

காதி யோட்டி வருத்தப் பாடுடன்

வருவார்போல்

காதல் போற்று மலர்ப்பொற் பாயலின்

மீத ணுப்பு மசட்டுச் சூளைகள்

காம நோய்ப்படு சித்தத் தீவினை

யொழியேனோ

999. எயில் - மதில். எயில் துப்பு ஒவி - திரிபுர மதில்களின் வலி யைத் தொலைத்தவர். எலுப்புக்கோவை - எலும்பு மாலை நவநீத திருட்டுப்பாணி இடபம் - வெண்ணெய் திருடிய கையையுடைய திருமா லாம் இடபம். திருமால் சிவபெருமானுக்கு இடபமானார் என்பது புராணம்.

ஆல கோட்டு மிடற்றுச் சோதிக
 பாவி பார்ப்பதி பட்சத் தால்நட
 மாடி தாத்திரி பட்சித் தாவென
 ஆடல் கோத்த சிலைக்கைச் சேவக
 னோடை பூத்த தளக்கட் சானனி
 யாறு தேக்கிய கற்றைச் சேகர
 வுமிழ்வானி
 சடதாரி

சில மாப்பதி மத்தப் பாரிட
 சேனை போற்றிடு மப்பர்க் கோதிய
 சேத னார்த்தப்ர சித்திக் கேவரு
 சேல ருக்கயல் தத்தச் சூழ்வய
 லூர வேற்கர விப்ரர்க் காதர
 தீர தீர்த்த திருப்புத் தூருறை
 முருகோனே
 பெருமானே.

கசக. திருவாடாணை

991

ஊனரு முட்பினியு மானுக வித்தவுட
 லாதாரி பட்டொழிய
 ஊரார் குவித்துவர ஆவா வெனக்குறுகி
 ஓயாமு முக்கமெழ
 வுயிர்போனல்
 அமுதோய

நானுவி தச்சிவிகை மேலே கிடத்தியது
 நானுதெ டுத்தனி
 நானாமல் வைத்துவிட நீருமெ னிப்பிறவி
 நாடாதெ னக்குனருள்
 யெரியூடே
 புரிவாயே

மானுக துத்திமுடி மீதேநி ருத்தமிடு
 மாயோனு மட்டொழுகு
 வாழ்வா யிருக்குமோரு வேதாவு மெட்டிசையும்
 வானோரு மட்டகுல
 மலர்மீதே
 கிரியாவும்

ஆனுவ ரக்கருடன் வானூர்பி னைக்கவரு
 மாஸால முற்றவமு
 ஆசார பத்தியுடன் ஞானாக மத்தையரு
 னாடாணை நித்தமுறை
 தயில்வோன்முன்
 பெருமானே.

990. அணையும் - ஏமாற்றுகின்ற. ஆலகோட்டுமிடற்றுச் சோதி - விடத்தின் அடையாளத்தைக் காட்டும் கழுத்தையுடைய ஒளிவடிவின் அகிய சிவபெருமான்.

991. ஊதாரிபட்டு - கேடுற்று. அடவி எரி - சுடுகாட்டு நெருப்பு.

கரு. உத்தரகோச மங்கை

992

கற்பக ஞானக் கடவுண்மு னண்டத்
 திற்புத சேனைக் கதிபதி யின்பக்
 கட்கழை பாகப் பமமுது வெண்சர்க் கரைபால்தேன்
 கட்டின நீர்முக் கனிபய றம்பொற்
 ஞெப்பையி னேறிட் டருளிய தந்திக்
 கட்டினை யாய்பொற் பதமதி றைஞ்சிப் பரியாய

பொற்சிதி யாய்கொத் துருண்மணி தண்டைப்
 பொற்சரி நாதப் பரிபுர என்றுப்
 பொற்புற வோதிக் கசிவொடு சிந்தித் தினிதேயான்
 பொற்புகழ் பாடிச் சிவபத மும்பெற்
 றுப்பொருள் ஞானப் பெருவெளி யும்பெற்
 றுப்புக லாகத் தமுதையு முண்டிட் டிடுவேனோ

தெற்ப முளாகத் திரள்பரி யும்பற்
 குப்பை களாகத் தசுரர்பி னாந்திக்
 கெட்டையு மூடிக் குருதிகள் மங்குற் செவையாகித்
 திக்கய மாடச் சிலசில பம்பைத்
 தத்தன தானத் தடுடுடு வென்கச்
 செப்பறை தாளத் தகுதொகு வென்கச் சிலபேரி

உற்பன மாகத் தடிபடு சம்பத்
 தற்புத மாகத் தமர்பு ரம்பெற்
 றுட்செல்வ மேவிக் கனமலர் சிந்தத் தொடுவேலா
 உட்பொருள் ஞானக் குறமக னும்பற்
 சித்திரை நீடப் பரிமயில் முன்பெற்
 றுத்தர கோசத் தலமுறை கந்தப் பெருமானே.

கரு. இராமேசுரம்

993

வாலவய தாகியழ காசிமத னாகிபணி
 வாணிபமொ டாடிமரு ளாடிவினை யாடிவிழல்
 வாழ்வுசத மாசிவனு வாகிமட கூடமொடு பொருள்தேடி

992. புதசேனை - தேவசேனை. தெற்பம் - போர்ச்செருக்கு. உற்ப
 னம் - தோற்றம்.

வாசபுழு கோடுமல ரோடுமன மாகிமகிழ்
வாசனைக ளாதியிட லாகிமய லாகிவினை
மாதர்களை மேவியவ ராசைதனி லேசுமல

சிலநாள்போய்த்

தோல்திரைக ளாகிநரை யாகிருந டாகியிரு
கால்கள்தடு மாறிசெவி மாறிபசு பாசபதி
சூழ்கதிகள் மாறிசுக மாறிதடி யோடுதிரி யுறுநாளிற்
சூலைசொறி யீனைவலி வாதமொடு நீரிழிவு
சோகைகள மாலைசுர மோடுபிணி தூற்றும்
சூழலுற மூலகசு மாலமென நாறியுட எழிவேனோ

நாலுமுக னாதியரி யோமென அ தாரமுறை
யாதபிர மாவைவிழ மோதிபொரு ளோதுகென
நாலுசிர மோடுசிகை தூளிபட தாளமிடு மினையோனே
நாறிதழி வேணிசிவ ரூபகலி யாணிமுத
நீணமக வாணைமகிழ் தோழவன மீதுசெறி
ஞானகுற மாதைதினை காவில்லமண மேவுபுகழ்

மயில்வீரா

ஓலமிடு தாடகைசு வாகுவள ரேழுமரம்
வாலியொடு நீலிபக னோடொருவி ராதனெழு
மோதகட லோடுவிறல் ராவணகு ழாமரில் பொடியாக
ஓகைதழல் வாளிவிடு மூரிதது நேமிவளை
பாணிதிரு மார்பனரி கேசன்மரு காஎனவே
யோதமறை ராமேசுவர மேவுகும ராவமரர் பெருமானே.

994

வானோர் வழுத்துனது பாதார பத்மமலர்
மீதே பணிக்கும்வகை யறியாதே
மானார் வலைக்கண்டி லேதூளி மெத்தையினி
லூடே யனைத்துதவு மதனாலே
தேனோ கருப்பிலெழு பாகோ விதற்கினைக
ளேதோ வெனக்கலவி பலகோடி
தீரா மயக்கினோடு நாகா படத்திலெழு
சேருடல் பெற்றுதுய ரொழியேனோ
மேனாடு பெற்றுவளர் சூராதி பற்கெதிரி
லூடேகி நிற்குமிரு கழலோனே

993. அதாரம் - ஆதாரம். சிகை - குடுமி.

994. மேகாரம் - மயில். ஞானபரன் - சிவபெருமான்.

மேகார வுக்ரபரி தானேறி வெற்றிபுனை
 வீரா குறச்சிறுமி மணவாளர்
 ஞான பரற்கினிய வேதாக மப்பொருளை
 நானு துரைக்குமொரு பெரியோனே
 நாராயணற்குமரு காவீறு பெற்றிலகு
 ராமே சுரத்திலுறை பெருமானே.

கருஉ. இந்தம்பலம்*

995

அமல கமலவுரு சங்கந் தொனித்தமறை
 அரிய பரமவெளி யெங்கும் பொலித்தசெய
 ளளவு மசலமது கண்டங் கொருத்தருள் வறியாத
 தகர முதலுருகொ ணைம்பந் தோரட்சரமொ
 டசில புவனநதி யண்டங் களுக்குமுத
 ளருண கிரணவொளி யெங்கெங் குமுற்றுமுதல் நடுவான
 கமல துரியமதி லிந்துங் கதிர்ப்பரவு
 கனக நிறமுடைய பண்பம் படிக்கதவ
 ககன சுழிமுனையி லஞ்சங் களித்தமுத சிவயோகம்
 கருணை யுடனறிவி தங்கொண் டிடக்கவுரி
 குமர குமரகுரு வென்றென் றுரைப்பமுது
 கனிவு வரஇளமை தந்துன் பதத்திலெனை யருள்வாயே
 திமிலை பலமுருடு திந்திந் திமித்திமித
 முட முடுமுட டுண்டுண் டுமுட்டுமுட
 திகுட திகுடதிகு திந்திந் திகுர்த்திகுர்த திகுத்தோ
 செகண செகணசெக செஞ்செஞ் செகக்கணை
 அசில முரகன்முடி யண்டம் பிளக்கவெகு
 திமிர்த குலவிருது சங்கந் தொனித்தசுரர் களமீதே
 அமரர் குழுமிமலர் கொண்டங் கிறைத்தருள்
 அரிய குருகுகொடி யெங்குந் தழைத்தருள்
 அரியொ டயன்முனிவ ரண்டம் பிழைத்தருள் விடும்வேலா
 அரியின் மகள்தனமொ டங்கம் புதைக்கமுக
 அழகு புயமொடனை யின்பங் களித்துமகிழ்
 அரிய மயிலயில்கொ டுந்தம் பலத்தின்மகிழ்
 பெருமானே.

885. குருகுகொடி - கோழிக்கொடி. அரியின் மகள் - வள்ளி.

* இந்தம்பலம் முதலாக உள்ளவை இடம் விளங்காத தலங்கள்.

விரகற நோக்கியும் உருகியும் வாழ்த்தியும் விழிபுனல் தேக்கிட	அன்புமேன்மேல்
மிகவுழி ராப்பகல் பிறிதுப ராக்கற விழைவுகு ராப்பினை	யுங்குமார
முருகச டாட்சர சரவண கார்த்திகை முலைநுகர் பார்த்திப	என்றுபாடி
மொழிகுழ ருத்தொழு தழுதழு தாட்பட முழுதும லாப்பொருள்	தந்திடாயோ
பரகதி காட்டிய விரகசி லோச்சய பரமப. ராக்ரம	சம்பராரி
படவிழி யாற்பொரு பசுபதி போற்றிய பகவதி பார்ப்பதி	தந்தவாழ்வே
இரைகடல் தீப்பட நிசிரர் கூப்பிட எழுகிரி யார்ப்பெழு	வென்றவேலா
இமையவர் நாட்டினில் நிறைகுடி யேற்றிய எழுகரை நாட்டவர்	தம்பிரானே.

கருச. ஒடுக்கத்துச்செறிவாய்

வழக்குச் சொற்பயில் வாற்ச ளப்படு மருத்துப் பச்சிலை தீற்று மட்டைகள் வளைத்துச் சித்தச சாத்தி ரக்கள	வதனாலே
மனத்துக் கற்களை நீற்று ருக்கிகள் சுகித்துத் தெட்டிக னூர்த்து திப்பரை மருட்டிக் குத்திர வார்த்தை செப்பிகள்	மதியாதே
சுழுத்தைக் கட்டிய னாப்பி நட்பொடு சிரித்துப் பற்கறை காட்டி கைப்பொருள் கழற்றிக் கற்புகர் மாற்று ரைப்பது	கரிசாணி
கணக்கிட் டுப்பொழு தேற்றி வைத்தொரு பிணக்கிட் டுச்சினு ¹ காக்கு பட்டிகள் கலைக்குட் புக்கிடு பாழ்த்த புத்தியை	யொழியேனே

அழற்கட் டப்பறை மோட்ட ரக்கரை நெருக்கிப் பொட்டெழு நூக்கி யக்கணம் அழித்திட் டுக்குற வாட்டி பொற்றன அகப்பட்ட டுத்தமிழ் தேர்ந்த வித்தகர் சமத்துக் கட்டியி லாத்த முற்றவன் அலைக்குட் கட்செவி மேற்ப டுக்கையி	கிரிதோளவாய் ஹுறைமாயன்
உழைக்கட் பொற்கொடி மாக்கு லக்குயில் விருப்புற் றுப்புணர் தோட்க்ரு பைக்கடல் உறிக்குட் கைத்தல நீட்டு மச்சுதன் உரைக்கச் செட்டிய னாய்ப்பன் முத்தமிழ் மதித்திட் டுச்செறி நாக விற்பணர் ஒடுக்கத் துச்செறி வாய்த்த லத்துறை	மருகோனே பெருமானே.

கரு. காமத்தூர்

998

ஆகத் தேதப் பாமற் சேரிக் கார்கைத் தேறற் ஆலப் பாலைப் போலக் கோலத் தாயக் காயப்	கணையாலே பிறையாலே
போகத் தேசற் றேதற் பாயற் பூவிற் றீயிற் போதக் காதற் போகத் தாளைப் பூரித் தாரப்	கருகாதே புணராயே
தோகைக் கேயுற் றேறித் தோயச் சூர்கெட் டோடப் சோதிக் காலைப் போதக் கூவத் தூவற் சேவற்	பொரும்வேலா கொடியோனே
பாகொத் தேசொற் பாகத் தாளைப் பாரித் தார்நற் பாரிற் காமத் தூரிற் சேல் பாலத் தேவப்	குமரேசா பெருமானே.

997. தப்பறை - பொய். நூக்கி - அழித்து.

998. இக்குஆர் கைதேறல் கணை - கரும்பாகிய வில்பொருந்திய கயினையுடைய மன்மதன் தொடுக்கும் தேன் பொருந்திய மலர்க்கணை.

கருக. முள்வாய்

999

மின்னூர் பயந்த மைந்தர் தன்னு டினங்கு விந்து
 வெவ்வேறு முன்று முன்று மொழிகூற
 விண்மேல் நமன்க ரந்து மண்மே லுடம்பொ ருங்க
 மென்னு ளறிந்த டைந்து உயிர்போமுன்
 பொன்னூர் சதங்கை தண்டை முந்நூல் கடம்ப னிந்து
 பொய்யார் மனங்கள் தங்கு மதுபோலப்
 பொல்லே னிறைஞ்சி ரந்த சொன்னீ தெரிந்த முங்கு
 புன்னு யுளுங்க வின்று புகுவாயே
 பன்னு ளிறைஞ்சு மன்பர் பொன்னு டிறங்கை தந்து
 பன்னு கனைந்து சங்க முறவாயிற்
 பன்னூல் முழங்க லென்று விண்ணோர் மயங்க நின்று
 பண்ணுது சின்ற கொண்டல் மருகோனே
 . முன்னாய் மதன்க ரும்பு விண்ணோர் தடந்தெ ரிந்து
 முண்ணோர் பொருங்கை யென்று முனையாட
 மொய்வார் நிமிர்ந்த கொங்கை மெய்ம்மா தர்வந்தி றைஞ்சு
 முள்வாய் விளங்க நின்ற பெருமாளே.

கருள. வாகைமாநகர்

1000

ஆலை யான மொழிக்கு மாளை யூடு கிழிக்கு
 மால கால விழிக்கு முறுகாதல்
 ஆசை மாத ரழைக்கு மோசை யான தொனிக்கு
 மார பார முலைக்கு மழகான
 ஓலை மேவு குழைக்கு மோடை யானை நடைக்கு
 மோரை சாயு மிடைக்கு மயல்மேவி
 ஊறு பாவ வுறுப்பி லூறல் தேறு கரிப்பி
 லூர வோடு விருப்பி லுழல்வேனோ
 வேலை யாக வளைக்கை வேடர் பாவை தனக்கு
 மீறு காத லளிக்கு முகமாய

1000. ஆலையான மொழி - (ஆலைக்) கரும்பு போன்ற மொழி. ஓரை - குரவைக் கூத்து.

மேவு வேடை யளித்து நீடு கோல மளித்து
 மீள வாய்மை தெளித்து மிதன்மீது
 மாலை யோதி முடித்து மாது தாள்கள் பிடித்து
 வாயி லூறல் குடித்து மயஸ்தீர
 வாகு தோளி லணைத்து மாக மார்பொழி லுற்ற
 வாகை மாநகர் பற்று பெருமானே.

கருடி. விசுவை

1001

திருகு செறிந்த குழலை வகிர்ந்து
 முடிமலர் கொண்டொ ரழகாகச்
 செயவரு துங்க முகமும் விளங்க
 முலைகள் குலுங்க வருமோக
 அரிவையர் தங்கள் வலையில் விழுந்து
 அறிவு மெலிந்து தளராதே
 அமரர் மகிழ்ந்து தொழுது வணங்கு
 னடியினை யன்பொ டருள்வாயே
 வரையை முனிந்து விழுவெ கடிந்து
 வடிவெ லெறிந்த திறலோனே
 மதுரித செஞ்சொல் குறமட மங்கை
 நகிலது பொங்க வரும்வேலா
 விரைசெறி கொன்றை யறுகு புனைந்த
 விடையார் தந்த முருகோனே
 விரைமிகு சந்து பொழில்கள் துலங்கு
 விசுவை விளங்கு பெருமானே.

பொதுப்பாடல்கள்

1002

அகரமுத லெனவுரைசெய் ஐம்பந்தொ ரட்சரமும்
 அகிலகலை களும்வெகுவி தங்கொண்ட தத்துவமும்
 அபரிமித சுருதியும் டங்குந்த னிப்பொருளை
 எப்பொருளு மாய

அறிவையறி பவரறியும் இன்பந்த னைத்துரிய
முடிவை அடி நடுமுடிவில் துங்கந்த னைச்சிறிய
அணுவையணு வினின்மலமு நெஞ்சங்கு ணத்ரயமு
மற்றதொரு காலம்

நிகழும்வடி வினைமுடிவி லொன்றென்றி ருப்பதனை
நிறைவுகுறை வொழிவறநி றைந்தெங்கு நிற்பதனை
நிகர்பகர அரியதைவி சுழிப்பி ரத்ரயமெ
ரித்தபெரு மானும்

நிருபகுரு பரகுமர என்றென்று பத்திகொடு
பரவ அரு ளியமவுன மந்த்ரந்த னைப்பழைய
நினதுவழி யடிமையும்வி ளங்கும்ப டிக்கினிது
ணர்த்தியருள் வாயே

தகுதகு தகுதகு தந்தந்த குத்தகு
டிகுடிகுடி குடிகுடி குடிணடிணடி குக்குடி
தகுதகெண கெணசெகுத தந்தத்த ரித்தகுத தத்தகு தீதோ
தனதன தனதன தந்தந்த னத்தன
டுடுடுடுடு டுடுடுடுடு டுண்டுண்டு டுட்டுடுடு
தரரரர ரிரிரிரிரி யென்றென்றி டக்கையுமு
டுக்கையுமி யாவும்

மொகுமொகென அதிரமுதி ரண்டம்பி ளக்கநிமிர்
அலகைகர னாமிடவுல கெங்கும்ப்ர மிக்கநட
முடுகுபயி ரவர்பவுரி கொண்டின்பு ரப்படுக
ளத்திலொரு கோடி
முதுகமு கு கொடிகருட னங்கம்பொ ரக்குருதி
நதிபெருக வெகுமுகக வந்தங்கள் நிர்த்தமிட
முரசதிர நிசிசரரை வென்றிந்தி ரற்கரச
ளித்தபெரு மானே.

• 1003

அகல நீளம் யாதாறு மொருவ ராறு மாராய
அரிய மோன மேகோயி லெனமேவி
அசைய வேக்ரி யாபீட மிசையு காம காஞான
அறிவி னாத ராமோத மலர் தூவிச்
சகல வேத னாத சகல வாச காதித
சகல மாக்ரி யாதீத
• சிவருப

1002. ஐம்பந்தொ - ஐம்பத்தொ. துங்கந்தனை - உயர்ந்த பொருளை.
கரணம் இட - கூத்து ஆட. சவலைகள் - அறிவு மெலிந்தவர். நிலையாகிட -
நிலைக்கு.

சகல சாத காதீத சகல வாச னாதீத
தனுவை நாடி மாபூசை

புரிவேனோ

விகட தார சூதான நிகள பாத போதூள
விரக ராக போதார

சுரர்கால

விபுத மாலி காதீல முகப டாக மாபூர
விமல வ்யாப காசீல

கவிநோத

ககன கூட பாமிர தவள சோபி தாளான
கவன பூத ராருட

சதகோடி

களப காம வீர்விசு கரமு கார வேல்வீர
கருணை மேரு வேதேவர்

பெருமாளே.

1004

அகிலநறுஞ் சேறு ம்ருகமதமுந் தோயு
மசலமிரண் டாறு

மிடைபோமென்

றடியில்விழுந் தாடு பரிபுரசெஞ் சேர
தபயமிடுங் கீத

மமையாதே

நகமிசைசென் றுடி வனசரர்சந் தான
நவையறநின் றேனல்

வினாவாஸ்தன்

ஸளிதவீர்சிங் கார தனமுறுசின் தூர
நமசரணென் றேத

அருள்வாயே

பகலீரவுண் டான இருவரும்வண் டாடு
பரிமளபங் கேரு

கனுமாலும்

படிகெநடும் பார கடதடகெம் பீர
பணைமுகசெம் பால

மணிமாலை

முகபடசின் தூர கரியில்வருந் தேவு
முடியஅரன் தேவி

யுடனாட

முழுதுலகுந் தானி எழுகடல்மண் டீழி
முடிவினுமஞ் சாத

பெருமாளே.

1008. சகலவேதன அதிதன் - எவ்வகையான அறிவிற்கும் அப்பாற்
பட்டவன். சகலசாதக ஆதிதன் - எவ்வகைப் பிறப்புக்கும் அப்பாற்
பட்டவன்.

1004. நகமிசை சென்று - நகம் - மலை-வள்ளிமலையிடத்துச் சென்று,
பகலீரவு உண்டான இருவர் - சூரிய சந்திரர்,

1005

அங்கதன் கண்டகன் பங்கிலன் பொங்குநெஞ்
சன்பிலன் துன்பவன் புகழ்வாரா
அஞ்சொடுங் கும்பொதும் பொன்றையென் றுஞ்சுமந்
தங்குமிங் குந்திரிந் திரைதேடுஞ்
சங்கடங் கொண்டவெஞ் சண்டிபண் டன்பெருஞ்
சஞ்சலன் கிஞ்சுகந் தருவாயார்
தந்தொழும் பந்தழும் பன்பணிந் தென்றுநின்
தண்டையம் பங்கயம் புகழ்வேனோ
கங்கையும் பொங்குநெஞ் சம்பொருந் தம்புயங்
கங்களுந் திங்களுங் கழுநீருங்
கஞ்சமுந் தும்பையுங் கொன்றையெஞ் சந்ததங்
கந்தமுந் துன்றுசெஞ் சடையாளர்
பங்குதங் கும்பசங் கொம்புதந் தின்புறம்
பந்தவெங் குண்டர்தங் குலகாலா
பண்டிதன் கந்தனென் றண்டரண் டந்தொழும்
பண்புநண் பும்பெறும் பெருமாளே.

1006

அடியார்ம னஞ்சலிக்க எவராகி லும்பழிக்க
அபராதம் வந்துகெட்ட பிணிமூடி
அணைவாரும் வந்துகிச்சி யெனநால்வ ருஞ்சிரிக்க
அனலோட முன்றுசெத்து விடுமாபோற்
கடையேன்ம லங்கள் முற்று மிருநோயு டன்பிடித்த
கடியோடி றந்துசுத்த வெளியாகிக்
களிகூர என்றினுக்கு மயிலேறி வந்து முத்தி
கதியேற அன்புவைத்து னருள்தாராய்
சடைமீது கங்கைவைத்து விடையேறு மெந்தைசுத்த
தழல்மேனீ யன்சிரித்தொர் புரமுணும்

1005. அங்கதன் - வசை கூறுபவன். கண்டகன் - கொடியோன்.
பங்கிலன் - பாங்கு இல்லாதவன். பண்டன் - ஆண் தன்மை இல்லாதவன்.
பந்த - சம்பந்தமுர்த்தியாக அவுதாரம் செய்தவனே.

1006. இந்நோய் - பிறப்பு இறப்பு என்னும் நோய். கவி - வறுமை.
வெளியாகி - ஞானவெளி புலப்பட்டதாகி. கிர்த்தம் - அருள்வோன் -
நடனம் ஆடுவோன்.

தவிடாக வந்தெதிர்த்த மதனாக முஞ்சிதைத்த
தழல்பார்வை யன்றளித்த

குருநாதா

மிடிதீர அண்டருக்கு மயிலேறி வஞ்சர்கொட்டம்
வெளியாக வந்துநிர்த்த

மருள்வோனே

மின னூல்ம் ருங்குல்பொற்பு முலைமாதி ளங்குறத்தி
மிகுமாலொ டன்புவைத்த

பெருமானே.

1007

அடியில்வி டாப்பிண மடையவி டாச்சிறி
தழியுமுன் வீட்டுமு

னுயர்பாடை

அழகொடு கூட்டுமி னழையுமின் வார்ப்பறை
யழுகையை மாற்றுமி

னெதியாமுன்

எடுமினி யாக்கையை யென இடு காட்டெரி
யிடைகொடு போய்த்தமர்

சுடுநாளில்

எயினர்கு லோத்தமை யுடன்மயில் மேற்கடி
தெனதுயிர் காத்திட

வரவேணும்

மடுவிடை போய்ப்பரு முதலையின் வாய்ப்படு
மதகரி கூப்பிட

வளைபூதி

மழைமுகில் போற்கக பதிமிசை தோற்றிய
மகிபதி போற்றிடு

மருகோனே

படர்சடை யாத்திகர் பரிவுற ராட்சதர்
பரவையி லார்ப்பெழ

விடும்வேலாற்

படமுனி யாப்பணி தமனிய நாட்டவர்
பதிசூடி யேற்றிய

பெருமானே.

1008

அடைப டாது நாடோறும் இடைவி டாது போம்வாயு
அடைய மீளில் விடாகு

மெனநாடி

அருள்பெ ருவ னுசார கரும யோசி யாகாமல்
அவனி மீதி லோயாது

தடுமாறும்

உடலம் வேறு யான் வேறு கரணம் வேறு வேருக
உதறி வாச காத்தி

அடியூடே

உருகி ஆரி யாசார பரம யோகி யாமாறுன்
உபய பாத ராகே

மருள்வாயே

1007. இல் அடி - வீட்டின் உள்ளே. ககபதி - கருடன். மகிபதி - அரசனாகிய திருமால். ஆத்திகர் - உண்டு என்று நம்புவோர்.

வடப ராரை மாமேரு கிரியெ டாத டாமோது
மகர வாரி யோரேழு மமுதாக
மகுட வாள ராதோவ மதிய நோவ வாரீச
வனிதை மேவு தோளாயி ரமுநோவக்
கடையு மாதி கோபாலன் மருக சூலி காபாலி
புதல்வ கான வேல்வேடர் கொடிகோவே
கனக லோக பூபால சகல லோக ஆதார
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1009

அதலசேட னூரட அகில மேரு மீதாட
அபின காளி தானூட அவனோடன்
றதிர வீசி வாதாடும் விடையி லேறு வாராட
அருகு பூத வேதாள மவையாட
மதுர வாணி தானூட மலரில் வேத னூரட
மருவு வானு னோரட மதியாட
வனச மாமி யாராட நெடிய மாம னூரட
மயினு மாடி நீயாடி வரவேணும்
கதைவி டாத தோள்வீம நெதிர்கொள் வாளி யால்நீடு
கருத லார்கள் மாசேனை பொடியாகக்
கதறு காலி போய்மீள விசய னேறு தேர்மீது
கனக வேத கோடுதி அலைமோதும்
உததி மீதி லேசாயு முலக மூடு சீர்பாத
உவண மூர்தி மாமாயன் மருகோனே
உதய தாம மார்பான ப்ரபுட தேவ மாராச
னுளமு னாட வாழ்தேவர் பெருமானே.

1010

அப்படி யேழு மேழும்வ குத்துவ ழாது போதினி
னக்ரம்வி யோம கோளகை மிசைவாழும்
அட்சர தேவி கோவின்வி திப்படி மாறி மாறிய
னைத்துரு வாய காயம தடைவேகொண்

1009. கதறுகாலி போய்மீள - கதறிச்சென்ற பசுக்கூட்டங்கள்
போனவை திரும்புமாறு. கனக வேதகோடு - பொன் மயமானதும் வேத
ஒலியைத் தருவதுமான சங்கு.

டிப்படி யோனி வாய்தொறு முற்பவி யாவி ழாவுல
 கிற்றடு மாறி யேதிரி தருகாலம்
 எத்தனை யூழி காலமெ னத்தெரி யாது வாழியி
 னிப்பிற வாது நீயருள் புரிவாயே
 கற்பக வேழ மேய்வன பச்சிள ஏனல் மீதுறை
 கற்புடை மாது தோய்தரு மபிராம
 கற்புர தூளி லேபன மற்புய பாக சாதன
 கற்பக லோக தாரண கிரிசால
 விப்ரச மூக வேதன பச்சிம பூமி காவல
 வெட்சியு நீப மாழையு மணிவோனே
 மெத்திய ஆழி சேறெழ வெற்பொடு சூர னீறெழ
 வுக்ரம வேலை யேவிய பெருமானே.

1011

அமல வாயு வோடாத கமல நாபி மேல்மூல
 அமுத பான மேமூல அனல்மூள
 அசைவு ருது பேராத விதமு மேவி யோவாது
 அரிச தான சோபான மதனூலே
 எமனை மோதி யாகாச கமன மாம தோபாவ
 மெளிது சால மேலாக வுரையாடும்
 எனதி யானும் வேருகி எவரும் யாதும் யானாகும்
 இதய பாவ துதீத மருள்வாயே
 விமலை தோடி மீதோடு யமுனை போல வோரேழு
 விபுத மேக மேபோல வுலகேழும்
 விரிவு காணும் மாமாயன் முடிய நீளு மாபோல
 வெகுவி தாழ காசாய பதமோடிக்
 கமல யோனி விடான குகன கோள மீதோடு
 கலப நீல மாபூர இனையோனே
 கருணை மேக மேதூய கருணை வாரி யேயீறில்
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1010. அக்ரம் - முதன்மைத் தானம். வியோம கோளகை - அண்டகோளம். அட்சரத்தேவி - கலைமகள். கற்பகம் வேழம் ஏய்வன - தென்னைக்கும் கரும்புக்கும் ஒப்பான. பாக சாதனன் - இந்திரன். விப்ரசமூகம் - அந்தணர் கூட்டம். வேதன - வேதத்தில் உள்ளவனே. பச்சிம பூமி - மேல் உலகம்.

1012

அயலின் வாளி வேல்வாளி அளவு கூரி தாயிசு ரமுத ளாவு மாவேசு	மதுபோல
அறவு நீளி தாய்மீள அகலி தாய வர்காதி னளவு மோடி நீடோதி	நிழலாறித்
துயில்கொ ளாத வாணோரு மயல்கொ ளாத ஆவேத துறவ ரான பேர்யாரு,	மடலேறத்
துணியு மாறு லாநீல நயன மாத ராரோடு துவளு வேளை யீடேறு	நெறிபாராய்
பயிலு மேக நீகார சயில ராசன் வாழ்வான பவதி யாம ளாவாமை	அபிராமி
பரிபு ரார பாதார சரணி சாம ளாகார பரம யோகி னீமோகி	மகமாசி
கயிலை யாள ரோர்பாதி கடவு ளாளி லோகாயி கனத னாச லாபார	அமுதாறல்
கமழு மார னாகித கவிதை வாண வேல்வீர கருணை மேரு வேதேவர்	பெருமானே.

1013

அயில்வி லோசனங் குவிய வாசகம் பதற ஆனனங்	குறுவேர்வுற்
றளத பாரமுங் குலைய மேல்விழுந் ததர பானமுன்	டியல்மாதர்
சயில பாரகுங் குமப யோதரந் தழுவு மாதரந்	தமியேனால்
தவிரொ னாதுநின் கருணை கூர்தருந் தருண பாதமுந்	தரவேணும்
கயிலை யாளியுங் குவிச பாணியுங் கமல யோனியும்	புயகேசன்
கணப னாமுகங் கிழிய மோதுவெங் கருட வாகனந்	தனிலேறும்

1012. மேக நீகாரம் - மேகங் கூட்டம். பரிபுர ஆரபாத ஆரம் - சிலம்பும் கடம்பும் உள்ள திருவடித்தாமரை.

1013. அயில்விலோசனம் - வேல் போன்ற கண். தருணபாதம் - இளமை பொலியும் திருவடி. புயகேசன் - புயங்க ஈசன் - ஆதிசேடன். புயல் - திருமால். இலேகர் - தேவர்கள். பரவ - போற்றி நிற்க.

புயலி லேகரும் பரவ வானிலும்

புணரி மீதினும்

பொருநி சாசரன் தனது மார்பினும்

புதைய வேல்விடும்

கிரிமீதும்

பெருமானே.

1014

அரிசன பரிசு அ லங்குரு தாம்புத

கலசமு மதனுய ரம்பொன் மாமுடி

யதுமென இளைஞர்கள் நெஞ்சு மாவியு

அடைபடு குடயுக ளங்க ளாமென

ம்ருகமத களபம னிந்த சீதள

அபிநவ கனதன மங்கை மாருடன்

மொருகோடி

வினையாடி

இரவொடு பகலொழி வின்றி மால்தரு

மலைகட லளறுப டிந்து வாயமு

தினிதென அருள அ ருந்தி யார்வமொ

இருவரு மருவிய னைந்து பாழ்படு

மருவினை யறவும றந்து னீள்தரு

மினைமல ரடிகள்நி னைந்து வாழ்வது

டிதமாகி

மொருநாளே

சுரர்குல பதிவிதி விண்டு தோலுரி

யுடைபுனை யிருடிக ளண்ட ரானவர்

துதிசெய எதிர்பொர வந்த தானவ

தொலைவறு மலகையி னங்க ளானவை

நடமிட நினைமலை துன்ற வேயதில்

துவரிது புளியிது தொய்ந்த தீதிது

ரடிமான

இதுவினும்

பருகுத லரியது கந்த தீதிது

உளதென குறளிகள் தின்று மேதகு

பசிகெட வொருதனி வென்ற சேவக

பபிரதி சிறுவவி லங்க ளூடுறு

குறமகள் கொழுநப டர்ந்து மேலெழு

பருவரை யுருவள றிந்த வேல்வன

மயில்வீரா

பெருமானே.

1015

அரிய வஞ்சக ரறவே கொடியவ

ரவலர் வன்கண ரினியா ரவகுண

ரசட ரன்பில ரவமே திரிபவ

ரதிமோக

1014. அரிசன - மஞ்சள் பூசியுள்ள. விண்டு-திருமால். குறளிகள்-பூதபிசாசுகள்.

அணியில் மண்டிய வழியே யொழுகியர்
வினைநி ரம்பிடு பவமே செறிபவ
ரருள்து றந்தவ ரிடம்வாழ் சவலைகள்

நரகேத

உரிய சஞ்சல மதியா னதுபெறு
மனஇ டும்பர்க ளிடமே தெனஅவ
ருபய அங்கமு நிலையா கிடவொரு

கவியானே

உலக முண்டவர் மதனா ரிமையவர்
தருவெ னும்படி மொழியா வவர்தர
உளது கொண்டுயி ரவமே விடுவது

தவிராதோ

கரிய கொந்தள மலையா ளிருதன
அமுது ணுங்குரு பரனே திரைபடு
கடல டும்படி கணையே வியஅரி

மருகோனே

கருணை கொண்டொரு குறமா மகளிடை
கலவி தங்கிய குமரா மயில்மிசை
கடுகி யெண்டிசை நொடியே வலம்வரு

மினையோனே

திரிபு ரங்கனல் நகையா லெரிசெய்து
பொதுந டம்புரி யரனா ரீடமுறை
சிவைச வுந்தரி யுமையா ளருளிய
சிகர வெண்கரி அயிரா வதமிசை
வருபு ரந்தர னமரா பதியவர்
சிறைவி டும்படி வடிவேல் விடவல

புதல்வோனே

பெருமானே.

1016

அருக்கி மெத்ததோள் திருத்தி யுற்றுமார்
பசைத்து வக்குமா

வினைஞரோரை

அழைத்து மிக்ககா சிழைத்து மெத்தைமீ
தனைத்து மெத்தமா

லதுகூர

உருக்கி யுட்கொள்மா தருக்கு ளெய்த்துநா
வுலற்றி யுட்குநா

ஊடன்மேவி

உழைக்கு மத்தைநீ யொழித்து முத்திபா
லுறக்கு ணத்ததா

ளருள்வாயே

சுருக்க முற்றமால் தனக்கு மெட்டிடா
தொருத்தர் மிக்கமா

நடமாடும்

1015. அருக்கி - அருமை பாராட்டி. உவக்கும் - தம்மைக் கண்டு மகிழும். நா உலற்றி - நா வறண்டு. சுருக்கம் உற்ற மால் - குறள் உருவம் கொண்ட திருமால். சுகத்தில் அத்தர் - இன்பம் கொண்ட பெருமான். நட்டுளோர் - நண்பு கொண்ட தேவர்கள்.

சுகத்தி லத்தர்தா மிகுத்த பத்திகூர்
சுரக்க வித்தைதா

னருள்வோனே

பெருக்க வெற்றிகூர் திருக்கை கொற்றவேல்
பிடித்து குற்றமா

ரொருசூரன்

பெலத்தை முட்டிமார் தொனைத்து நட்டுளோர்
பிழைக்க விட்டவோர்

பெருமானே.

1017

அரும்பி னுற்றனிக் கரும்பி னுற்றெடுத்

தடர்ந்து மேற்றெறித்

தமராதும்

அநங்க னார்க்கினைத் தயர்ந்த னுப்பியெத்

தரம்பை மார்க்கடைக்

கலமாகிக்

குரும்பை போற்பனைத் தரும்பு ருக்கொதித்

தெழுந்து கூற்றெனக்

கொலைசூழும்

குயங்கள் வேட்டறத் தியங்கு தூர்த்தனைக்

குணங்க ளாக்கிநத்

கழல்சேராய்

பொருந்தி-டசர்முத் திலங்கை தீப்படக்

குரங்கி னுற்படைத்

தொருதேறிற்

புகுந்து நூற்றுவர்க் கொழிந்து பார்த்தனுக்

கிரங்கி யாற்புறத்

தலைமேவிப்

பெருங்கு ரோட்டைவிட் டுறங்கு காற்றெனப்

பிறங்க வேத்தியக்

குறுமாகூர்

பிறங்க லார்ப்பெழுச் சலங்கள் கூப்பிடப்

பிளந்த வேற்கரப்

பெருமானே.

1018

அலமல மிப்புலாற் புலையுடல் கட்டனேற்

கறுமுக நித்தர்போற்

றியநாதா

அறிவிலி யிட்டுணுப் பொறியிலி சித்தமாய்த்

தணிதரு முத்திவிட்

டனுகாதே

1016. அரும்பினால் - மன்மதன் தன்னுடைய மலரம்புகளாலும். கரும்பினால் - கரும்பு வில்லாலும். அணுப்பி - ஏமாற்றி. எத்து - வஞ்சிக்கும். ஆல் புறத்து அலை மேவி - ஆல் இலையில் கடலிற் பள்ளிகொண்டு. தியத்கு உறும் மாகூர் - கலக்கமுறும் மாமரமான சூரன்.

பலபல புத்தியாய்க்கீகலவியி லெய்த்திடாப்

பரிவொடு தத்தைமார்ச்

கிதமாடும்

பகடிது டுக்கன்வாய்க் கறையனெ னத்தராப்

படியில்ம னித்தர் தூற்

றிடலாமோ

குலகிரி பொற்றலாய்க் குரைகடல் வற்றலாய்க்

கொடிய அரக்கரார்ப்

பெழுவேதக்

குயவனை நெற்றியேற் றவனெதிர் குட்டினுற்

குடுமியை நெட்டைபோக்

கியவீரா

கலைதலை கெட்டபாய்ச் சமணரை நட்டகூர்க்

கழுநிரை முட்டஏற்

றியதாளக்

கவிதையும் வெற்றிவேற் கரமுடன் வற்றிடாக்

கருணையு மொப்பிலாப்

பெருமாளே.

1019

அளகநிறை குலையவிழி குவியவளை கலகலென

அமுதமொழி பதறியெழு

அணியாரம்

அழகொழுகு புளகமுலை குழையஇடை துவளமிக

அமுதநிலை யதுபரவ

அதிமோகம்

உளமுருக வருகலவி தருமகளிர் கொடுமையெனு

முறுகபட மதனில்மதி

யழியாதே

உலகடைய மயிலின் மிசை நொடியளவில் வலம்வருமு

னுபயநறு மலரடியை

அருள்வாயே

வளையுமலை கடல்சுவற விடுபகழி வரதனிரு

மருதினொடு பொருதருளு

மபிராமன்

வரியரவின் மிசைதுயிலும் வரதசய மகள்கொழுநன்

மருகஅமர் முடுகிவரு

றிருதேசர்

தளமுறிய வரைதகர அசுரர்பதி தலைசிதற

தகனமெழு முடுகவிடு

வடிவேலா

தரளமணி வடமிலகு குறவர்திரு மகள்கணவ

சகலகலை முழுதும்வல

பெருமாளே.

1018. கட்டனேற்கு - துன்பப்படும் எனக்கு. அலம் அலம் - இப் புலால் உடல் போதுப் போது. சித்தம் மாய்த்து - மனத்தை ஓடுக்கி. பகடி - வெளி வேடக்காரன். பொற்றலாய் - பொட்டலாய். குடுமியையும் (நெட்டை) ஆணவத்தையும் போக்கினவனே. கலைதலை கெட்ட - கலை ஞானம் இல்லாத.

1020

அனக பார முங்கு லைந்து அரிய பார்வை யுஞ்சி வந்து
 அணுகி யாக மும்மு யங்கி யமுதாறல்
 அதர பான மும்மு கர்ந்து அறிவு சோர வும்மொ ழிந்து
 அவச மாக வும்பு ணர்ந்து மடவாரைப்
 பளக னுவி யுந்த ளர்ந்து பதறு மாக மும்ப யந்து
 பகலி ராவை யும்ம றந்து திரியாமற்
 பரம ஞான முந்தெ ளிந்து பரிவு நேச முங்கி ளர்ந்து
 பகரு மாறு செம்ப தங்கள் தரவேணும்
 துளப மாய னுஞ்சி றந்த கமல வேத னும்பு கழ்ந்து
 தொழுது தேட ரும்பர சண்ட னருள்பாலா
 சுரர்கள் நாய கன்ப யந்த திருவை மாம னம்பு ணர்ந்து
 சுடரு மோக னம்மி குந்த மயில்பாகா
 களப மார்பு டன்த யங்கு குறவர் மாது டன்செ றிந்து
 கலவி நாட கம்பொ ருந்தி மகிழ்வோனே
 கடிய பாத கந்த விர்த்து கழலை நாடொ றுங்கி ளர்ந்து
 கருது வார்ம னம்பு குந்த பெருமானே.

1021

அனகனென அதிகனென அமலனென அசலனென
 அபயனென அதுலனென அநபாயன்
 அடல்மதன னெனவிசைய னெனமுருக னெனநெருடி
 யவர்பெயரு மிடைசெருகி யிசைபாடி
 வனசமணி பணிமழை சுரபிசுரர் தருநிகர்கை
 மகிபளன திணையளவு ளவுமியா
 மனிதர்க்கை தொறுமுழுவு மிடியொழிய மொழியொழிய
 மனமொழிய வெருபொருளை அருள்வாயே
 இன்னிலவு தலைமையை அடியினுகி ரிலைகளென
 இருசதுர திசையினுர கழும்விழ
 இரணியச யிலம்ரகித சயிலமர கதசயில
 மெனவிமலை யமுனையென நிழல்விசிக்

1020. பளகன் - குற்றமுள்ளவன்.

1021. வனசம் - பதுமசிதி. மணி - சிந்தாமணி. பணிமம் - சங்க
 சிதி. மழை - மேகம். சுரபி - காமதேனு. சுரர்தரு - கற்பகத்தரு.
 கலபககம் - தோகையுடன் கூடிய பறவை.

ககனமழை யுகைகடவு னுடலமென முதியவிழி
கதுவியெழில் பொதியமிசை படர்கோலக்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கச ரததுரக
கடகமுட னமர் பொருத பெருமானே.

1022

ஆசார வின னறிவிவி கோபாப ராதி யவகுண
னுகாத நீச னநுசிதன் விபரீதன்
ஆசாவி சார வெகுவித மோகாச ரீத பரவச
னுகாச நீர்ம னனல்வளி யுருமாறி
மாசான நாலெண் வகைதனை நீநானெ னுத அறிவுளம்
வாயாத பாவி யிவனென நினையாமல்
மாதாபி தாவி னருணல மாறும் காரி லெனையினி
மாளுன போத மருள்செய நினைவாயே
விசால வேலை சுவறிட மாகுரர் மார்பு தொளைபட
வேதாள ராசி பசிகெட அறைகூறி
மேகாச வார மென அதிர் போர்யாது தான ரெமபுர
மீதேற வேல்கொ டமர்செய மினையோனே
கூசாது வேட னுமிழ்தரு நீராடி யுனு னெனுமுரை
கூறும் னீய அவனுக் தருசேடங்
கோதாமெ னும லமுதுசெய் வேதாக மாதி முதல்தரு
கோலோக நாத குறமகள் பெருமானே.

1023

ஆசைகூர் பத்த னேன்மனோ பத்ம
மானபூ வைத்து நடுவேயன்
பானநா விட்டு நாவிலே சித்ர
மாகவே கட்டி யொருஞான
வாசம்வி சிப்ர காசியா நிற்ப
மாகிலோர் புத்தி யளிபாட
மாத்ருகா புட்ப மாலிகோ லப்ர
வாளபா தத்தி லணியேனோ

1022. அநுசிதன் - அகத்தன். மோக+ஆசரீத - ஆசைச் செயல்
களைக் கைக்கொண்ட. மாசான நாலெண் வகை குணம் - உயிர்ப் பொருள்
களின் பண்பு 82. மகாரில் - குழந்தைகளைப்போல. விசால - விசால -
பரந்த. யாது தானர் - அரக்கர்கள். முதல் தருகோ - சிவன் தந்த
தலைவனே.

மூசகா னத்து மீதுவாழ் முத்த

மூரல்வே டிச்சி

தனபார

மூழ்குநீ பப்ர தாபமார் பத்த

மூரிவே முத்தின்

மயில்வாழ்வே

வீசுமீ னப்ப யோதிவாய் விட்டு

வேகவே தித்து

வருமாகூர்

வீழமோ திப்ப ராரைநா கத்து

வீரவேஸ் தொட்ட

பெருமானே.

1024

ஆசைக் கொளுத்திவெகு வாகப் பசப்பிவரு

மாடைப் பணத்தையெடெ

னுறவாடி

ஆரக் கழுத்துமுலை மார்பைக் குலுக்கிவிழி

யாடக் குலத்துமயில்

கிளிபோலப்

பேசிச் சிரித்துமயிர் கோதிக் குலைத்துமுடி

பேதைப் படுத்திமய

விடுமாதர்

பீறற் சலத்துவழி நாறப் படுத்தியெனை

பிடைப் படுத்துமய

ஸொழியாதோ

தேசத் தடைத்துபிர காசித் தொலித்துவாரி

சேடற் பிடித்துதறு

மயில்வீரா

தேடித் துதித்த அடி யார்சித்த முற்றருளு

சீர்பொற் பதத்தஅரி

மருகோனே

நேசப் படுத்தியிமை யோரைக் கெடுத்தமுழு

நீசற் கனத்தமுற

விடும்வேலா

நேசக் குறத்திமய லோடுற் பவித்தபொனி

நீர்பொற் புவிக்குள்மகிழ்

பெருமானே.

1025

ஆசை நேச மயக்கிகள் காசு தேடு மனத்திகள்

ஆவி சோர வருக்கிகள்

தெருமீதே

யாவரோடு நகைப்பவர் வேறு கூறு விளைப்பவர்

ஆல கால விழிச்சிகள்

மலைபோலு

1023. மனோபத்மம் - மனம் எனப்படும் தாமரைமலர். மா க்ருதா - என் மனத்தால் கட்டப்படுகின்ற. வீசும் + மீன் + அம்பு + பயோதி - பியோதி - கடல்.

1024. ஆசைக் கொளுத்தி - ஆசையை மூட்டி. தேசத்து அடைத்து - ஒளியைத் தன் சிறகால் மூடி. வரிசேடன் - கோடுகளையுடைய ஆதி சேடன்.

மாசி லாத தனத்தியர் ஆடை சோர நடப்பவர்
வாரி யோதி முடிப்பவர் ஒழியாமல்
வாயி லுற லளிப்பவர் நாளு நாளு மினுக்கிகள்
வாசல் தேடி நடப்பது தவிர்வேனோ
ஓசையான திரைக்கடல் ஏழு ஞாலமு முற்றருள்
ஈச ரோடுற வுற்றவன் உமையாயி
யோகி ஞானி பரப்ரமி நீலி நாரணி யுத்தமி
ஒல மான மறைச்சிசொல் அபிராமி
ஏசி லாத மலைக்கொடி தாய்ம தோமணி சற்குணி
ஈறி லாதம லைக்கொடி அருள்பாலா
ஏறு மேனி யொருத்தனும் வேத னான சமர்த்தனும்
ஈச தோடு ப்ரியப்படு பெருமானே.

1026

ஆர வார மாயி ருந்து ஏம தூத ரோடி வந்து
ஆழி வேலை போன்மு முங்கி யடர்வார்கள்
ஆக மீதி லேசி வந்து ஊசி தானு மேநு மைந்து
ஆலை மீதி லேக ரும்பு எனவேதான்
வீர மான சூரி கொண்டு நேரை நேரை யேயி ளந்து
விசு வார்கள் கூகு வென்று அழுபோது
வீடு வாச லான பெண்டிர் ஆசை யான மாதர் வந்து
மேலை விழுவ ரீது கண்டு வருவாயே
நாரி வீரி சூரி யம்பை வேத வேத மேபு கழ்ந்த
நாதர் பாவி லேயி ருந்த மகமாயி
நாடி யோடி வாற அன்பர் காண வேண தேபு கழ்ந்து
நாளு நாளு மேபு கன்ற வரைமாது
நீரின் மீதி லேயி ருந்த நீலி சூலி வாழ்வு மைந்த
நீப மலை யேபு னைந்த குமரேசா
நீல னாக வோடி வந்த சூரை வேறு வேறு கண்ட
நீத னான தோர்கு முந்தை பெருமானே.

1025. வேறு கூறு விளைப்பவர் - குணம் வேறுபடும் தன்மையை உண்டுபண்ணுபவர். அமலை - மலம் அற்றவன். ஏறுமேனி - வராகத்தின் ஆண்; வராக மேனிகொண்ட திருமால்.

1026. எமதாதர்கள் - ஊசியாற் குத்தியும் வாளாற் பிளந்தும் என்னைத் துன்புறுத்துவர். நீலனாக - கறுத்த உடலுடன். நீதன் - டியாய முர்த்தி.

1027

ஆராத காத லாகி மாதர்த மாபாத குட மீதி லேனிழி
 யாலோல னுய்வி கார மாகியி லஞ்சியாலே
 ஆசாப சாச மூடி மேவிட ஆசார வீன னாகி யேமிக
 ஆபாச னாகி யோடி நானும் ழிந்திடாதே
 ஈராறு தோளு மாறு மாமுக மோடாரு நீப வாச மாலையு
 மேருன தோகை நீல வாகியு மன்பினாலே
 ஏனோரு மோது மாறு தீதற நானாச பாடி யாடி நாடொறு
 மீடேறு மாறு ஞான போதக மன்புருதோ
 வாராகி நீள்க பாலி மாலினி மாமாயி யாயி தேவி யாமனை
 வாசா மகோச ராப ராபரை யிங்குளாயி
 வாதாடி மோடி காடு காளுமை மாஞால லீலி யால போசனி
 மாகாளி சூலி வாலை யோகினி யம்பவானி
 சூராரி மாபு ராரி கோமனை தூளாய பூதி பூச நாரணி
 சோனாச லாதி லோக நாயகி தந்தவாழ்வே
 தோளானும் வாளி னாலு மாறிடு தோலாத வான நாடு
 சூராரி யேவி சாகனேசுரர் சூறைகொள்
 தம்பிரானே.

1028

ஆராதன ராடம் பரத்து மாருதுச வாலம் பனத்து
 மாவாகன மாமந் திரத்து மடலாலும்
 ஆரூர்தெச மாமண் டபத்தும் வேதாகம மோதுந் தலத்து
 மாமாறெரி தாமிந் தனத்து மருளாதே
 நீராளக நீர்மஞ் சனத்த நீடாரக வேதண்ட மத்த
 நீநானற வேறின் றிறிற்க நியமாக
 நீவாவென நீயிங் கழைத்து பாராவர வாநந்த சித்தி
 நேரேபர மாநந் தமுத்தி தரவேணும்
 வீராகர சாமுண்டி சக்ர பாராகண பூதங்க ளிக்க
 வேதாளச மூகம் பிழைக்க அமராடி

1027. ஆபாத குடம் - உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரை. இலஞ்சியாலே - குண விசேடத்தால். இலஞ்சி - குணம்.

1028. சப ஆலம் பனத்து - சபம் செய்வதில் உள்ள பற்றினாலும். மந்திரத்து மடல் - மந்திரங்கள் எழுதியுள்ள தாயித்து என்னும் தகடு. நீள் தாரக - சிறந்த ஓம் எனும் தாரக மந்திரத்துக்கு உரியவனே. வேதாண்டன் - மலைகளுக்கு உரியவன், வாணாசனம் - வில். பாண ஆசனம் - அம்புக்கு இருப்பிடம்.

வேதாமுறை யோவென் றரற்ற ஆகாசக பாலம் பிளக்க
வேர்மாமர மூலந் தறித்து வடவாலும்

வாராகர மேழுங் குடித்து மாகுரொடு போரம் பறுத்து
வானாசன மேலுந் துணித்த கதிர்வேலா

வானாடர சாளம் படிக்கு வாவாவென வாவென் றழைத்து
வானோர்பரி தாபந் தவிர்த்த பெருமானே.

1029

ஆல மேற்ற விழியினர் சால நீட்டி யழுதழு
தாசு மாய்க்க முறைமுறை பறைமோதி

ஆடல் பார்க்க நிலையெழு பாடை கூட்டி விரையம்
யான மேற்றி யுறவின ரயலாகக்

கால மாச்சு வருகென ஓலைகாட்டி யமபடர்
காவ லாக்கி யுயிரது கொடுபோமூன்

காம வாழ்க்கை பொடிபட ஞானம் வாய்த்த கழவினை
காத லாற்க ருதுமுனர் தருவாயே

வேல கீர்த்தி விதரண சீலர் வாழ்த்து சரவண
வியாழ கோத்ர மருவிய முருகோனே

வேடர் நாட்டில் விளைபுன ஏனல் காத்த சிறுமியை
வேட மாற்றி வழிபடு மிளையோனே

ஞால மேத்தி வழிபடு மாறு பேர்க்கு மகவென
நாணல் பூத்த படுகையில் வருவோனே

நாத போற்றி யெனமுது தாதை கேட்க அநுபவ
ஞான வார்த்தை யருளிய பெருமானே.

1030

ஆலா லத்தைய மூத்திய வேல்போல் நற்குழை யைப்பொரு
தாசு ரைத்தொடர் கைக்கெனும் விழியாலே

ஆளா மற்றவர் சுற்றிட மீளா மற்றலை யிட்டறி
வார்போ கச்செயல் விச்சைகள் வினாகுறிக்

கோலா லக்கண மிட்டுவ ராதார் நெக்குரு கப்பொருள்
கூரு கப்பெறில் நிற்கவு மிலதானார்

1029. ஆகம் மாய்க்க - மனம் வருந்த. ஆடல் - செயலை ; (இறந்த செயலை) உணர் - உணர்ச்சி. விதரண - கொடையாளனே. வியாழ கோத்ரம் - (குருமலை) சுவாமிமலை.

கூடா நப்புமு ரைத்திடு கேடா விட்டகல் மட்டைகள்

கோமா ளத்துய ருட்பய

முறலாமோ

பாலா மக்கட லிற்றுயில் மாளோ ரெட்டுத லைக்கிரி

பால்பார் வைக்கள விட்டுமை

யுறுபோதிற்

பார்மே லிக்கனு டற்பொறி யாய்வி முச்சுடும் வித்தகர்

பாலா பத்தரி டத்தியல்

பயில்வோனே

மேலா யத்தொடு திக்கடை மேவார் வெற்பொட ரக்கரை

வேர்மா ளப்பொரு திட்டொளி

விடும்வேலா

மேனா டர்ச்சிறை விட்டருள் மீளா விக்கிர மத்தொடு

வேதா வைச்சிறை யிட்டருள்

பெருமாளே.

1031

ஆலுமயில் போலுற்ற தோகையர்க ளேமெத்த

ஆரவட மேவிட்ட

முலைமீதே

ஆனதுகி லேயிட்டு விதிதனி லேநிற்க

ஆமவரை யேசற்று

முரையாதே

வேலுமழ கார்டொற்ற நீலமயில் மேலுற்று

விறுமுன தார்பத்தம்

முகமாறு

மேவியிரு பாகத்தும் வாழுமனை மார்த்தக்க

மேதகவு நானித்த

முரையேனோ

நாலுமுக வேதற்கு மாலிலையில் மாலுக்கு

நாடவரி யார்பெற்ற

வொருபாலா

நாணமுடை யாள்வெற்றி வேடர்குல மீதொக்க

நாடுகுயில் பார்மிக்க

எழில்மாது

வேலைவிழி வேடச்சி யார்கணவ னேமத்த

வேழமுக வோனுக்கு

மினையோனே

வீரமுட னேயுற்ற ஞானணி மார்பீத்து

வேலைமிக வேவிட்ட

பெருமாளே.

1032

ஆவி காப்பது மேற்பத மாத லாற்புரு டார்த்தமி

தாமெ னுப்பர மார்த்தம்

துணராதே

ஆனை மேற்பரி மேற்பல சேனை போற்றிட விட்டொட

நேக நாட்டொடு காட்டொடு

தடுமாறிப்

பூவை மார்க்குரு காப்புதி தான கூத்தொடு பாட்டொடு

பூவி னுற்றம ருத்தன

திரிதோயும்

போக போக்யக லாத்தொடு வாழ்ப ராக்கொடி ராப்பகல்
போது போக்கியெ னுக்கையை விடலாமோ

தேவி பார்ப்பதி சேர்ப்பர பாவ னுர்க்கொரு சாக்ரஅ
தீத தீட்சைப ரீட்சைக ளறவோதுந்

தேவ பாற்கர நாற்கவி பாடு லாட்சண மோட்சதி
யாக ராத்திகழ் கார்த்திகை பெறுவாழ்வே

மேவி னுர்க்கருள் தேக்குது வாத சாட்ச சடாட்சர
மேரு விழ்த்தப ராக்ரம வடிவேலா

வீர ராக்கத ரார்ப்பெழு வேத தாட்சக. னுக்கெட
வேலை கூப்பிட விக்கிய பெருமாளே.

1033

ஆனாத ஞான புத்தி யைக்கொடுத்ததும்
ஆராயு நூல்க ளிற்க ருத்த னித்ததும்
ஆதேச வாழ்வி னிற்ப்ர மித்தி னைத்துயி ரழியாதே

ஆசாப யோதி யைக்க டக்க விட்டதும்
வாசாம கோச ரத்தி ருத்து வித்ததும்
ஆபாத னேன்மி கப்ர சித்தி பெற்றினி துலகேழும்

யானாக நாம அற்பு தத்தி ருப்புகழ்
தேனூற வோதி யெத்தி சைப்பு ரத்தினும்
ஏடேவு ராச தத்தி னைப்ப னித்ததும் இடராழி

ஏருத மாம லத்ர யக்கு னத்ரய
நானாவி கார புற்பு தப்பி றப்பற
ஏதேம மாயெ னக்க நுகர சித்ததும் மறவேனே

மாநாக நாண்வ லுப்பு ரத்து வக்கியொர்
மாமேரு பூத ரத்த னுப்பி டித்தொரு
மாலாய வாளி யைத்தொடுத்த ரக்கரி லொருமுவர்

மாளாது பாத கப்பு ரத்ர யத்தவர்
தூளாக வேமு தற்சி ரித்த வித்தகர்
வாழ்வேவ லாரி பெற்றெடுத்த கற்பக வனமேவும்

1032. சாக்ர அதிதன் - ஆன்ம தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன்.
தூவாதசாட்சன் - பன்னிரண்டு கண்களையுடையவன். சடாட்சரன் - ஆறு
திருவெழுத்துகளுக்கு உரியவன்.

1033. ஆதேச வாழ்வு - நிலையில்லாத வாழ்க்கை. வாசாமகோசரம் -
வாக்குக்கெட்டாத ஒருநிலை. ஆபாதனேன் - மிகவும் கீழ்ப்பட்டவன்.

தேநாய காள னத்து சித்த வுத்தம்

வாடூர் வாழ விக்ர மத்தி ருக்கழல்

சேராத சூர னைத்து ணித்த டக்கிய

வரைமோதிச்

சேரூய சோரி புக்க ளக்கர் திட்டெழ

மாறாநி சாச ரக்கு லத்தை யிப்படி

சேராவி னூல றுத்த றுத்தொ துக்கிய

பெருமானே.

1034

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்

இலங்கு தூ லும் புலியத ளாடையு

அசைந்த தோடுஞ் சிரமணி மாணையு

அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய

உசந்த சூரன் கிளையுடன் வேரற

உகந்த பாசங் கயிடுறெடு தூதுவர்

அசந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்

அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய

எழில்நீறும்

மழுமானும்

முடிமீதே

குருநாதா

முனிவோனே

நலியாதே

வரவேணும்

பெருமானே.

1035

இடமருவுஞ் சேற்ற வேலெ டுத்து

விடமுழுதுந் தேக்கி யேறி றைத்து

இருகுழையுந் தாக்கி மீள்க யற்கண்

வலையாலே

இனிமையுடன் பார்த்து ளேயழைத்து

முகபடமுஞ் சேர்த்து வார முத்தும்

இருவரையுங் காட்டி மாலெ முப்பி

விசைபேசி

மடலவிழும் பூக்க ளால்நி றைத்த

சுருளளகந் தூற்றி யேழு டித்து

மறுகிடைநின் றூர்க்க வேந கைத்து

நிலையாக

வருபொருள்கண் டேற்க வேப றிக்கும்

அரிவையர்தம் பேச்சி ளேழு மூக்க

மனமுருகுந் தூர்த்த னாயி னைத்து

விடலாமோ

படிமுழுதுங் கூர்த்த மாகு லத்தி

முதுமறையின் பேச்சி நூவி டைச்சி

பகிர்மதியம் பூத்த தாழ்ச டைச்சி

யிருநாழி

படிகொடறங் காத்த மாப ரைச்சி

மணிவயிரங் கோத்த தோள்வ னைச்சி

பலதிகையும் போய்க்கு லாவி ருப்பி

நெடுநீவி

1035. சேராவினல் - உடைவாளால். விபுதர்குலம் - தேவர் குலம், பேர்க்க - சிறைவிடுக்க.

அடுபுலியின் தோற்ப டாமு டைச்சி
 சமரமுகங் காட்டு மால்வி டைச்சி
 அகிழைமுண் டார்க்கு நேரி னைச்சி பெருவாழ்வே
 அரியயனின் நேத்த வேமி குத்த
 விபுதர்குலம் பேர்க்க வாளெ டுத்த
 அசுரர்குலம் பாழ்க்க வேலெ டுத்த பெருமாளே.

1036

இடர்மொய்த்துத் தொடரிற்பொய்க் குடிலக்கிக் கிடையிட்டிட்
 டினிமைச்சுற் றமும்ற்றைப் புதல்வோரும்
 இனமொப்பித் திசையச்சொற் பலகத்திட் டிழியப்பிற்
 கிடையத்துக் கழும்விட்டிட் டவரேக
 விடமெத்தச் சொரிசெக்கட் சமன்வெட்டத் தனமுற்றிட்
 டுயிர்வித்துத் தனையெற்றிக் கொடுபோமூன்
 வினைபற்றற் றறநித்தப் புதுமைச்சொற் கொடுவெட்சிப்
 புயவெற்றிப் புகழ்செப்பப் பெறுவேனோ
 அடர்செக்கர்ச் சடையிற்பொற் பிறையப்புப் புனையப்பர்க்
 கறிவொக்கப் பொருள்கற்பித் திடுவோனே
 அலகைக்குட் பகிதித்தப் பலகைக்கொத் ததுபட்டிட்
 டலறக்குத் துறமுட்டிப் பொருமவேலா
 கடலுக்குட் படுசர்ப்பத் தினில்மெச்சத் துயில்பச்சைக்
 கிரிகைக்குட் டிகிரிக்கொற் றவன்மாயன்
 கமலத்திற் பயில்நெட்டைக் குயவற்கெட் டிசையர்க்குக்
 கடவுட்சக் கிரவர்த்திப் பெருமாளே.

1037

இடையித்தனை யுளதத்தைய
 ரிதழ்துய்த்தவ ரநுபோகம்
 இளகிக்கரை புரளப்புள
 கிதகற்புர தனபாரம்
 உடன்மற்கடை படுதுற்குண
 மறநிற்குண வுணர்வாலே
 ஒருநிட்கள வடிவிற்புக
 வொருசற்றருள் புரிவாயே

திடமற்றொளிர் நனிநபர்ம

சிறைபுக்கன

என்னவேகுந்

தெதிபட்சண க்ருதபட்சண

செகபட்சண

என்னவோதும்

விடபட்சணர் திருமைத்துனன்

வெருவச்சுரர்

பகைமேல்வேல்

விடுவிக்ரம கிரியெட்டையும்

விழுவெட்டிய

பெருமானே.

1038

இத்தரணி மீதிற்

எத்தரொடு கூடிக்

பிறவாதே

கலவாதே

முத்தமிழை யோதித்

முத்தியடி யேனுக்

தளராதே

கருள்வாயே

தத்துவமெய்த் ஞானக்

சத்தசொரு பாபுத்

குருநாதா

தமுதோனே

நித்தியக்ரு தாநற்

நிர்த்தசெக சோதிப்

பெருவாழ்வே

பெருமானே.

1039

இமகிரி மத்திற் புயங்க வெம்பணி

கயிறது சுற்றித் தரங்க வெண்கட

விமையவர் பற்றிக் கடைந்த அன்றெழு

நஞ்சுபோலே

இருகுழை தத்திப் புரண்டு வந்தொரு

குமிழையு மெற்றிக் கரும்பெ னுஞ்சிலை

ரதிபதி வெற்றிச் சரங்க ளஞ்சையும்

விஞ்சிநீடு

சமரமி குத்துப் பரந்த செங்கயல்

விழியினில் மெத்தத் ததும்பி விஞ்சிய

தமனிய வெற்புக் கிசைந்த வம்பணி

கொங்கைமீதே

தனிமனம் வைத்துத் தளர்ந்து வண்டமர்

குழலியர் போய்க்குட் கலங்க வின்றியெ

சததளம் வைத்துச் சிவந்த நின்கழல்

தந்திடாயோ

1037. நிட்கள வடிவு - முத்தி நிலைக்கேற்ற வடிவு. தெதி - தயிர். கிருதம் - நெய். செகம் - உலகம். 'இவற்றை யுண்டவர் திருமால். வெருவ - அஞ்சியபோது.

1038. நித்திய க்ருதா - நிலைத்த வீட்டினை அருள்பவனே.

அமர்து திக்கப் புரந்த ரன்தொழ
எழுபது வர்க்கக் குரங்கு கொண்டெறி
யலையைய டைத்துக் கடந்து சென்றெறிர் முந்துபோரில்
அசுரர்மு தற்கொற் றவன்பெ ருந்திற
விருபது கொற்றப் புயங்கள் சிந்திட
அழகிய கொத்துச் சிரங்க ளொன்பது மொன்றுமாளக்
கமலம் லர்க்கைச் சரந்து ரந்தவர்
மருமக மட்டுக் ககொன்றை யந்தொடை
கறையற வொப்பற் றதும்பை யம்புலி கங்கைகுடுங்
கடவுளர் பக்கத் தணங்கு தந்தருள்
குமரகு றத்தத் தைபிந்தி ரிந்தவள்
கடினத னத்திற் கலந்தி லங்கிய தம்பிரானே.

1040

இரத மான வாழ்றல் பருகி டாவி டாய்போக
இனிய போக வாராழி யதில்முழ்கி
இதயம் வேறு போகாம லுருகி யேக மாய்நாளு
மினிய மாதர் தோள்கூடி வினையாடுஞ்
சரச மோக மாவேத சரியை யோக்ரி யாஞான
சமுக மோத ராபுத முதலான
சுகள மோச டாதார முகுள மோதி ராதார
தரணி யோதி ராகார வடிவேயோ
பரத நீல மாபூர வரத நாக கேயூர
பரம யோகி மாதேசி மிகுஞான
பரமர் தேசி காவேட பதிவ்ரு தாசு சீபாத
பதும சேக ராவேலை மறவாத
கரத லாவி சாகாச கலகலாத ராபோத
கமுக மூடி காருட மத்தாரைக்
கடவுள் தாதை சூழ்போதி லுலக மேழு சூழ்போது
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1039. குமிழ் - குமிழம் பூப்போன்ற மூக்கு. சததளம் - நூற்றிதழ்த் தாமரை.

1040. நாககேயூரன் - பாம்பைத் தோளணியாக வணிந்துள்ள சிவ பெருமான். வேடபதிவ்ருதாசுசி - வேடர் குலத்தில் வளர்ந்த கற்பமை புனிதையாகிய வள்ளி.

1041

இரவினிடே வேள்தொ டுத்து டன்று முறுகுமலர் வாளி யைப்பி ணங்கி யிருகுழையு மோதி யப்ப டங்கு எதிர்பொருது மானி னைத்து ரந்து சலதிகிழி வேல்த னைப்பொ ருந்தி யினியமுத ஆல முற்ற கண்கள்	கடலோடே வலையாலே
முரணினாளு ராவி யைத்தொ டர்ந்து விசிறிவளை மாத ரைக்க லந்து மொழியதர கோவை யிக்க ருந்தி முகிழ்முகுளி தார வெற்ப னைந்து சுழிமிதுன வாவி யிற்பு குந்து முழுகியழி யாம னற்ப தங்கள்	யமுதாசு தரவேணும்
திரையுலவு சாக ரத்தி லங்கை நகரிலுறை ராவ ணற்கி யைந்த தெசமுடியு மீரு பத்தொ முங்கு சிகையவொரு வாளி யைத்து ரந்த அரிமருக தீத றக்க டந்து தெளிமருவு கார ணத்த மர்ந்த	திணீதோளுஞ் முருகோனே
அரணமதிள் சூழ்பு ரத்தி ருந்து கருதுமொரு மூவ ருக்கி ரங்கி யருளுமொரு நாய கற்ப ணிந்த அகல்முடிவை யாதி யைத்தெ ளிந்து இரவுபக லாக நெக்க விழ்ந்த அடியவர்கள் பாட லுக்கி சைந்த	குருநாதா பெருமானே.

1042

இரவொ டும்பக லேமா ருதே அநுதி னந்துய ரோயா தேயே யெரியு முந்தியி னாலே மாலே இரைகொ ளும்படி யூடே பாடே மிகுதி கொண்டொழி யாதே வாதே யிடைக ளின்சில நாளே போயே	பெரிதாகி வயதாகி
நரைக ளும்பெரி தாயே போயே கிழவ னென்றொரு பேரே சார்வே நடைக ளும்பல தாறே மாறே	விழலாகி

நயன முந்தெரி யாதே போனால்
விடிவ தென்றடி யேனே தானே
நடன குஞ்சித விடே கூடா

தழிவேனோ

திருந டம்புரி தாளீ தூளீ
மகர குண்டலி மாரீ சூரீ
திரிபு ரந்தமு லேவீ சார்வீ

யபிராமி

சிவனி டந்தரி நீலீ சூலீ
கவுரீ பஞ்சவி யாயீ மாயீ
சிவைபெ ணம்பிகை வாலா சீலா

அருள்பாலா

அரவ சிங்கினி வீரா தீரா
கிரிபு ரந்தொளிர் நாதா பாதா
அழகி ளங்குற மானார் தேனார்
அரிய ரன்பிர மாவோ டேமூ
வகைய ரிந்திர கோமா னீள்வா
னமரர் கந்தரு வாநோ ரேனோர்

மணவாளா

பெருமானே.

1043

இருகுழை மீது தாவடி யிடுவன வோதி நீழலி
னிடமது லாவி மீள்வன

நுதல்தாவி

இழிவன காம வேதமு மொழிவன தாரை வேலென
எறிவன காள் கூடமு

மமுதாகக்

கருகிய நீல லோசன அபிநய மாத ரார்தரு
கலவியில் மூழ்கி வாடிய

தமியேனுங்

கதிபெற ஈட ருதன பதிபசு பாச மானவை
கசடற வேறு வேறுசெய்

தருள்வாயே

ஒருபது பார மோலியு மிருபது வாகு மேருவு
முத்தியில் விழ வானர

முடனேசென்

றெருகணை யேவு ராகவன் மருகவி பூதி பூடனார்
உணருப தேச தேசிக

வரையேனற்

பரவிய காள் வேடுவர் தருமபி ராம நாயகி
பரிபுர பாத சேகர

சுரராசன்

பதிகுடி யேற வேல்தொடு முருகம பூர வாகன
பரவச ஞான யோகிகள்

பெருமானே.

1042. எரியும் உந்தி - வயிற்றுப் பசி. தூளீ - திருநீற்றை அணிந்
தவள். அபிராமி - அழகி.

1048. பதி பசு பாச இலக்கணங்களைக் குற்றமற உணரும்படி.
விளக்கி யருள்வாயாக.

1044

இருகுழை மீதோடி மீளவும் கயல்களு மாலால காலமும்
 ரதிபதி கோலாடு பூசனு மெனவேறின்
 றிலகிய கூர்வேல் விலோசன ம்ருகமத பாடர பூடித்
 இளமுலை மாமாத ரார்வச முருகாதே
 முருகவிழ் கூதாள மாலிகை தழுவிய சீர்பாத தூளியின்
 முழுகிவி டாய்போ மனோலயம் வரவோது
 முழுமதி மாயாவி காரமு மொழிவது வாசாம கோசர
 முகுளித் ஞானோப தேசமு மருள்வேணும்
 அருமறை நூலோதும் வேதிய னிரணிய ருபாந மோவென
 அரிகரி நாராய னாவென ஒருபாலன்
 அவனெவ னாதார மேதென இதனுள னேவோது நீயென
 அகிலமும் வாழ்வான நாயக னெனவேகி
 ஒருகணை தூணோடு மோதிட விசைகொடு தோள்போறு வாளரி
 யுகிர்கொடு வாரா நிசாசர னுடல்பீறு
 முலகொரு தாளான மாமனு முமையொரு கூருன தாதையு
 முரைதரு தேவாசு ராதிபர் பெருமானே.

1045

இருட்குழைக் குடித்துமுடித்
 தெழிற்கலையைத் திருத்தியுடுத்
 திணைக்கயலைப் புரட்டிவிழித்
 இழைக்களபப் பொருப்பணிகச்
 செடுத்தமறைத் தழைத்துவளைத்
 திருத்தியகப் படுத்திநகைத்
 ததிபார
 பொருட்குமிகத் துதித்திளகிப்
 புலப்படுகித் திரக்கரணப்
 புணர்ச்சிவிளைத் துருக்குபரத்
 புழுத்தொளையிற் றிளைத்ததனைப்
 பொறுத்தருளிச் சடக்கென அப்
 புறத்திலழைத் திருத்தியளித்
 தையர்மோகப்
 திடுவாயே
 உருத்திரரைப் பழித்துலகுக்
 குகக்கடையப் பெனக்ககனத்
 துடுத்தகரப் படுத்துகிரித்
 தலமேமும்

1045. உகக்கடை அப்பு - உகமுடிவில் பெருகும் நீர். ககனத்து உடுத்தகர - வானத்து மீன்கள் உதிருமாறு.

உடுத்தபொலப் பொருப்பு வெடித்
தொலிப்பமருத் திளைப்பநெருப்
பொளிக்கிருப் பிடத்தையிடச்

சுரரோடித்

திரைக்கடலுட் படச்சுழலச்
செகத்ரையமிப் படிக்கலையச்
சிரித்தெதிர்கொக் கரித்துமலைத்
செருக்கழியத் தெழித்துதிரத்
திரைக்கடலிற் சுழித்தலையிற்
றிளைத்தஅயிற் கரக்குமரப்

திடுபாவி

பெருமானே.

1046

இருநோய்ம லத்தையிவ வொளியால்மீ ரட்டியெனை
இனிதாவழைத்தெனது
இணைதாள ளித்துனது மயில்மேலி ருத்தியொளி
ரியல்வேல ளித்துமகி

முடிமேலே

ழிருவோரும்

ஒருவாகெ னக்கயிலை யிறையோன ளித்தருளு
மொளிர்வேத கற்பகந
ஒளிர்மாம றைத்தொகுதி சுரர்பார்து தித்தருள
உபதேசி கப்பதமு

லிளையோனே

மருள்வாயே

கருநோய றுத்தெனது மிடிதூள்ப டுத்திவிடு
கரிமாமு கக்கடவு

ளடியார்கள்

கருதாவ கைக்குவர மருள்ளான தொப்பைமகிழ்
கருணாக டப்பமல

ரணியோனே

திருமால ளித்தருளு மொருஞான பத்தினியை
திகழ்மாற்பு றத்தழுவு

மயில்வேலா

சிலைதூளெ முப்பிகவ டவுணோரை வெட்டிசுரர்
சிறைமீள விட்டபுகழ்

பெருமானே.

1047

இருந்த வீடுங் கொஞ்சிய சிறுவரு
இசைந்த ஹரும் பெண்டிரு மிளமையும்
விரிந்த நாடுங் குன்றமு நிலையென
விளங்கு தீபங் கொண்டுனை வழிபட

முறுகேளும்

வளமேவும்

மகிழாதே

அருள்வாயே

1046. இருநோய் - பிறப்பு இறப்பு என்னும் நோய்கள். மலம் - மும்மலங்கள். ஒருவா கென - ஒன்றுபடுவோமாக. கருதா வ்கைக்கு - ஸினைத்திராத அத்தனை அளவுக்கு. * கவடு - வஞ்சனை.

1047. குருந்தில் ஏறும் கொண்டல் - குருந்த மரத்தில் ஏறிய மேக வண்ணஞ்சிய திருமால்.

குருந்தி லேறுங் கொண்டின் வடிவினன்
 குரங்கு லாவுங் குன்றுறை குறமகள்
 திருந்த வேதந் தண்டமிழ் தெரிதரு
 சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய

மருகோனே
 மணவாளா
 புலவோனே
 பெருமாளே.

1048

இருமுலை மலையென ஒப்பிட் டேயவர
 இருவிழி யதனில கப்பட் டேமன
 மிசைபட வசனமு ரைத்திட் டேபல
 இடையது துவளகு லுக்கிக் காலணி
 பரிபுர வொலிகள் தொணிக்கப் பூதர
 இளமுலை குழைய அணைத்துக் கேயுர

மினிதோடே

மணியோடே

மரகத பவள மழுத்திப் பூடண

மணிபல சிதறி நெறித்துத் தானுக

மருமலர் புனுகு தறித்துப் பூவணை

மதராசன்

மருவிய கலவி தனக்கொப் பாமென

மகிழ்வொடு ரசிது மிகுத்துக் கோதையை

மருவியு முருகி களைத்துப் பூமியி

லுழல்வேனோ

திரிபுர மெரிய நகைத்துக் காலனை

யுதைபட மதனை யழித்துச் சாகர

திரைவரு கடுவை மிடற்றிற் றுனணி

சிவனுர்தந்

திருவருள் முருக பெருத்துப் பாரினில்

சியொதனன் மடிய மிகுத்துப் பாரத

செயமுறு மரிதன் மனத்துக் காகிய

மருகோனே

நரிகழு வதுகள் களிக்கச் சோரிகள்

ரணகள முழுதுமி குத்துக் கூளிகள்

நடமிட அசுரர் குலத்துக் காலனை

நிகராடி

நனிகடல் கதற பொருப்புத் தூளெழ

நணுகிய இமையவ ருக்குச் சேருற

நணுகலர் மடிய தொலைத்துப் பேர்பெறு

பெருமாளே.

1049

இருவினைக ளீட்டு மிழவுபடு கூட்டை

யெடுமெடென லீட்டி

லனாவோரும்

இறுதியிடு காட்டி லழுதுநலை மாட்டி

லெரியளரி மூட்டி

யிடுமாறு

கரியஇரு கோட்டு முரணெருமை மோட்டர் கயிற்றுக மாட்டி	யழையாமுன்
கனகமணி வாட்டு மருவுகழல் பூட்டு கழவினைகள் காட்டி	யருள்வாயே
பருவமலை நாட்டு மருவுகிளி யோட்டு பழையகுற வாட்டி	மணவாளா
பகைஞர்படை வீட்டில் முதியகன லூட்டு பகருதுதல் நாட்ட	குமரேசா
அருமறைகள் கூட்டி யுரைசெய்தமிழ் பாட்டை அடைவடைவு கேட்ட	முருகோனே
அலைகடலி லீட்ட அவுணர்தமை யோட்டி அமரர்சிறை மீட்ட	பெருமானே.

1050

இலகிய வேலோ சேலோ ஒளிவிடு வானோ போதோ எமன்விடு தூதோ மாறோ	விடமீதோ
எனவிழி கூறு வாரா அரிவையர் தோளு டாடா இறுதியில் வேறாய் மாறு	நினைவாலே
பலபல கோளாய் மாலா யுழலும தானுல் வீணே படிறுசொ லாகா லோகா	யதனாகிப்
பரிவுட னுடாய் வீடா யடிமையு மீடே ருதே பணிதியில் மூழ்கா மாயா	விடுவேனோ
அலைகடல் கோகோ கோகோ எனவுரை கூறு வோடா அவுணரை வாடா போடா	எனலாகி
அழகிய வேலால் வானால் நிலைய சீரா வாலே யவருடல் வாணு ளீரா	எதிராகி
மலைமிகு தோளா போதா அழகிய வாலா பாலா மகபதி வாழ்வே சேயே	மயில்வீரா
மறைதொழு கோவே தேவே தறைசெறி பூவே தீரே வளவிய வேளே மேலோர்	பெருமானே.

1049. கனகமணி வாட்டு மருவுகழல் - ஒளியால் பொன்னையும் மணியையும் தோல்வியுறச் செய்வதான பேரோளி பொருந்திய திருவடிகள். அருமறைகள் கூட்டி உரைசெய்த தமிழ் பாட்டு - அருமையான வேதமொழிகளைச் சேர்த்து உரைக்கப்பட்டதாகிய திருமுருகாற்றுப்படைப் பாடல்.

1050. கோள் - இடையூறு. லோகாயதன் - உயிரும் கடவுளும் இல்லை என்பவன். பணிதி - செல்வச் செருக்கு. சீரா - வாள். சீராவால். லாளால். வாலா பாலா - வாலாம்பிகையின் மைந்தனே.

1051

இலகி யிருகுழை கிழிகயல் விழியினு
 மிசையி னசைதரு மொழியினு மருவம
 ரிருள்செய் குழலினு மிடையினு நடையினு மதுராக
 இனிமை தருமொரு இதழினு நகையினு
 மிளைய ம்ருகமத தனகுவ டழகினு
 மியலு மயல்கொடு துணிவது பணிவது தணியாதே

குலவி விரகெனு மளறிடை முழுகிய
 கொடிய நடையை னடமிட வருபினி
 குறுகி யிடஎம னிறுதியி லுயிரது கொடுபோநாள்
 குனகி யழுப்பவர் அயர்ப்பவர் முயல்பவர்
 குதறு முதுபிண மெடுமென வொருபறை
 குணலை யிடஅடு சுடலையில் நடவுத வினிதோதான்

மலையில் நிகரில தொருமலை தனையுடல்
 மறுகி யலமர அறவுர முடுகிய
 வலிய பெலமிக வுடையவ ளடையவு மதிசாய
 மவுலி யொருபது மிருபது கரமுடன்
 மடிய வொருசரம் விடுபவன் மதகரி
 மடுவில் முறையிட வுதவிய க்ருபைமுகில் மதியாதே

அலகை யுயிர்முலை யமுதுசெய் தருளிய
 அதுல னிருபத மதுதனி லெழுபுவி
 யடைய அளவிட நெடுகிய அரிதிரு மருகோனே
 அவுண ருடலம தலமர அலைகட
 லறவு மறுகிட வடகுவ டனகிரி
 யடைய இடிபொடி படஅயில் விடவலை பெருமானே.

1052

இலகு வேலெனு மிருவினை விழிகளு
 மெழுதொ னுதெனு மிருதன கிரிகளு
 மிசையி னுல்வசை பொசிதரு மொழிகளு மெதிர்வேகொண்
 டெதிரி லாவதி பலமுடை யினைஞரெ
 னினிய மாவினை யிருளெனும் வலைகொடு
 இடைவி டாதெறு நடுவனு மெனவனை மடவார்தம்

1051. குனகி - அன்புமொழி பேசி, குதறும் - அழுகிப்போகும்.
 குணலை - ஓனி.

கலவி மாஸ்கொடு கலைகளு மறிவொடு கருதொ ணுதென முனிவுற மருள்கொடு கரையி லாவிதி யெனுமொரு கடவிடை	கவிழாதே
கருணை வானவர் தொழுதெழு மயிலுறை குமர கானவர் சிறுமியொ டுருகிய கமல தாளிணை கனவிலு நினைவுற	அருள்தாராய்
பலகை யோடொரு பதுகிர மறஎறி பகழி யானர வணைமிசை துயில்தரு பரமன் மாஸ்படி யளவிடு மரிதிரு	மருகோனே
பழுதி லாமன முடையவர் மலர்கொடு பரவ மாஸ்விடை மிசையுறை பவரொடு பரம ஞானமு மிதுவென வுரைசெய்த	பெரியோனே
அலகை காளிகள் நடமிட அலைகட லதனில் நீள்குடல் நிணமலை பிணமலை அசுரர் மார்பக மளறது படவிடு	மயில்வேலா
அரிய பாவல ருரைசெய அருள்புரி முருக ஆறிரு புயஇய விசையுடன் அழகு மாண்மையு மிலகிய சரவண	பெருமானே.

1053

இனமறைவி தங்கள்கொஞ் சியசிறுச தங்கைகின் கினியிலகு தண்டையம்	புண்டரீகம்
எனதுமன பங்கயங் குவளைகுர வம்புனைந் திரவுபகல் சந்ததஞ்	சிந்தியாதோ
உனதருளை யன்றியிங் கொருதுணையு மின்றிநின் றுனையுமொரு வஞ்சகன்	பஞ்சபூத
உடலதுசு மந்தலைந் துலகுதொறும் வந்துவந் துழலுமது துன்புகன்	டன்புருதோ
கனநிவத தந்தசங் கீரமகவள துங்கவெங் கடனிகட குஞ்சரந்	தங்கும்யானைக்
கடகசயி லம்பெறும் படியவுணர் துஞ்சமுன் கனககிரி சம்பெழுந்	தம்புராசி

1052. இளைஞர் என் இனிய மாவினை - இளைஞர்கள் என்கிற இன்பங் கொண்ட விலங்குகளை.

1053. சதங்கைகள் வேதத்தை ஒலித்துக் காட்டுகின்றன. துன்பு - துன்பத்தை. நிவத - உயர்ச்சியை உடைய. சங்கிராமம் - போருக்குற்றது. யானை - தேவ சேனை. சம்பு எழுந்து - மலையிருந்த இடம் அழிந்து அகிது இருந்த இடத்தில் சம்புப்புல் எழச் செய்தவன்.

அனலெழுமு னிந்தசங் க்ரமமதலை கந்தனென்
றரனுமுமை யும்புகழ்ந்

தன்புகூர

அகிலபுவ னங்களுஞ் சுரரொடுதி ரண்டுநின்
றரிபிரமர் கும்பிடுந்

தம்பிரானே.

1054

உமையெனு மயில்பெற்ற மயில்வா கனனே
வனிதைய ரறுவர்க்கு மொருபா லகனே
உளமுரு கியபத்த ருறவே மறவே

னெனவோதி

உருகுத லொருசற்று மறியேன் வறியேன்
இருவினை யிடையிட்ட கொடியே னடியேன்
உணர்வினி பெறமுத்தி தருவாய் துகிர்வாய் மடமாதர்

அமையென வளர்சித்ர இருதோள் தழுவா
அமுதென மதுரித்த கனிவா யணுகா
அமளியி லணைவுற்ற அநுரா கமகோ

ததிமூழ்கி

அநவர தமுமுற்ற மணிமா முகைதோய்
கலவியி னலமற்ப சுசுமா கினுமா
அநுபவ மிதுசற்றும் விடவோ இயலா

தியனாதே

தமனிய குலசக்ர கிரியோ கடலோ

விடமென முடிவைத்த முதுபே ரிருளோ
தனுவென முனையிட்ட கொலைமு விலைவேல்

கொடுபார்வை

தழலெழ வருமுகர் எம்பா தகனோ

யுகஇறு தியில்மிக்க வடவா னலமோ
தனியிவ னெனமிக்க பிசிதா சனபூ

பதியாகி

இமையவ ரனைவர்க்கும் அறையோ அறையோ

அரியயன் முழுதுக்கும் அறையோ அறையோ

எழுபுவி யுலகுக்கும் அறையோ அறையோ பொரவாரும்

எனவரு மொருதுட்டன் முறையோ முறையோ

வடகுல கிரியெட்டும் அபிதா அபிதா

எனவொரு அயில்தொட்ட அரசே யிமையோர்

பெருமானே.

1054. பிசித அசனார் - இறைச்சி உண்பவர். (அரக்கர்) பூபதி - அரசன். அறையோ அறையோ - போருக்கு வருக என அழைத்தல். (அறை கூவுதல்) துட்டன் - குரன். அபிதா - அடைக்கலம் புரிவாய்.

1055

உம்பரா ரமுதெனுந் தொண்டைவா யமுதமுண்
 டுண்டுமே கலைமுன் றயலாக
 உந்திவா வியில்விழுந் தின்பமா முழுசியன்
 பொன்றிலா ரொடு துவண் டணைமீதே
 செம்பொனார் குடமெனுங் கொங்கையா பரணமுஞ்
 சிந்தவாள் விழிசிவந் தமராடத்
 திங்களவேர் வுறவணைந் தின்பவா ரியில்விழுஞ்
 சிந்தையே னெனவிதங் கரைசேர்வேன்
 கொம்புநா லுடையவெண் கம்பமால் கிரிவருங்
 கொண்டல்பிலோ மசையள்சங்க் ரம்பாரக்
 கும்பமால் வரைபொருந் திந்த்ரபூ பதிதருங்
 கொண்டலா னையைமணஞ் செயும்வீரா
 அம்புரா சியுநெடுங் குன்றுமா மரமுமன்
 றஞ்சவா னவருறுஞ் சிறைமீள
 அங்கநான் மறைசொலும் பங்கயா சனமிருந்
 தங்கைவே லுறவிடும் பெருமானே.

1056

உரைதரு பரசம யங்க னோதுவ
 துருவென அருவென வொன்றி லாததொ
 ரொளியென வெளியென வும்ப ராமென இம்பராநின்
 றுலகுகள் நிலைபெறு தம்ப மாமென
 வுரைசெய அதுபொருள் கண்டு மோனமொ
 டுணர்வுற வுணர்வொடி ருந்த நாளும ழிந்திடாதே
 பரகதி பெறுவதெடி ழிந்தி டார்வன
 பரிசன தெரிசன கந்த வோசைகள்
 பலநல விதமுள துன்ப மாகிம யங்கிடாதே
 பரிபுர பதமுள வஞ்ச மாதர்கள்
 பலபல விதமுள துன்ப சாகர
 படுகுழி யிடைவிழு பஞ்ச பாதக னென்றுதீர்வேன்

1055. திங்கள் வேர்வு உற - சந்திரன் போன்ற முகத்தில் வியர்வை அரும்ப. கொண்டல் ஆணை - மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்ட தேவ சேனை.

1056. அனந்த வாகினி - எண்ணற்ற படைகள். மரகத கலப சிகண்டி - பசுந்தோகை மயில்.

அரகர சிவசுத கந்த னேநின

தபயம பயமென நின்று வானவ

ரலறிட வொழிகினி யஞ்சி டாத்தென

அஞ்சல்கூறி

அடல்தரு நிருதர நந்த வாகினி

யமபுர மடைய அடர்ந்து போர்புரி

அசுரன தகலமி டந்து போகவ

கிர்ந்தவேகம்

விரிகடல் துகளெழ வென்ற வேலவ

மரகத கலபசி கண்டி வாகன

விரகுள சரவண முந்தை நான்மறை

யந்தமோதும்

விரைதரு மலரிவி ருந்த வேதனும்

விடவர வமளிது யின்ற மாயனும்

விமலைகொள் சடையர னும்ப ராவிய

தம்பிரானே.

1057

உரைத்த பற்றுட னடிகள் பணிந்திட்

டிருத்தி மெத்தென இளநகை யுஞ்சற்

றுமிழ்த்த டைக்கல மெனளதிர் கும்பிட் டணைமேல்விழ்ந்

துடுத்த பொற்றுதி லகலல்கு லுந்தொட்

டெடுத்த ணைத்திதழ் பெருகமு தந்துய்த்

துனக்கெ னக்கென வருகிமு யங்கிட் டுளம்பேறாய்

அருக்கி யத்தனை யெனுமவ சம்பட்

டறுத்தொ துக்கிய நகநுதி யுந்தைத்

தறப்பி தற்றிட அமளிக லங்கித்

தடுமாறி

அனைத்து மைத்திரு விழிகள் சி வந்திட்

டயர்த்தி தத்தொடு மொழிபவ ருந்திக்

கடுத்த கப்படு கலவியில் நொந்தெய்த்

திடலாமோ

தரைக்க டற்புகு நிருதர்த யங்கச்

சளப்ப டத்தட முடிகள் பி டுங்கித்

தகர்த்தொ லித்தெழு மலையொடு துண்டப்

பிறைகுடி

தனுக்கி ரித்திரி தரளதி ருங்கொக்

கிளைப்ப தைத்துட லலறிட வஞ்சத்

தருக்க டக்கிய சமர்பொரு துங்கத்

தனிவேலா

1057. அருக்கி அத்தனை - அவ்வளவு அருமையுடையது என்று சொல்லுப்படி. அனைத்து - அனுபவித்து. உந்திக்கு அடுத்த - எனப் பிரிக்க. சளப்பட - துன்பப்பட. முடிகள் பிடுங்கி - அசுரருடைய தலைகளை வெட்டி. தனுக்கிரி - வில்லாகிய மேருமலை. பறை - சிறகு. கொடுங்கல் பதித்து - மூரட்டுத் தன்மையுள்ள மலையிடத்து. இறுத்து உரும் - தங்கிப் பறக்கும்.

பருப்ப தப்ரிய குறுமுனி வந்தித்
 திருக்கு முத்தம நிருதர்க லங்கப்
 படைப்பெ ஸத்தொடு பழயக்ர வஞ்சக்
 படர்ப்ப றைக்குரு குடலுதி ரங்குக்
 குடக்கொ டிக்கிடு குமரகொ டுங்கற்
 பதத்தி றுத்துகு பசியசி கண்டிப்
 கிரிசாடிப்
 பெருமானே.

1058

உலகத்தினில் மாதரு மைந்தரும்
 உறுசுற்றமும் வாழ்வொடு றுங்கினை
 உயர்துக்கமு மோடுற வென்றுற
 உதிரத்துட னேசல மென்பொடு
 உறுதிப்பட வேவள ருங்குடில்
 உதிரக்கனல் மீதுற என்றனை
 வருகாலன்
 யொழியாமுன்

கலகக்கலை நூல்பல கொண்டெதிர்
 கதறிப்பத ருவுரை வென்றுயர்
 கயவர்க்குள னாய்வினை நெஞ்சொடு
 கவலைப்புல மோடுற என்துயர்
 கழிவித்துன தாளினை யன்பொடு
 கருதித்தொழும் வாழ்வது தந்திட
 களிகூருங்
 நினைவாயே

இலகப்பதி னுலுல கங்களும்
 இருளைக்கடி வானெழு மம்புளி
 யெழில்மிக்கிட வேணியில் வந்துற
 இருகைத்தல மான்மழு வும்புனை
 யிறையப்பதி யாகிய இன்சொலன்
 இசையப்பரி வோடினி தன்றரு
 எருதேறி
 னினையோனே

மலைபட்டிரு கூறெழு வன்கடல்
 நிலைகெட்டபி தாவென அஞ்சகர்
 வலியற்றசு ரேசரு மங்கிட
 மலைவித்தக வானவ ரிந்திரர்
 மலர்கைக்கொடு மாதவ ருந்தொழ
 வடிவுற்றொரு தோகையில் வந்தருள்
 வடிவேலால்
 பெருமானே.

1058. குடில் உதிர - உடம்பு அழிய. களிகூரும் - செருக்கு அடை
 கின்ற. கயவர்க்கு உளனாய் - கீழ்மக்களுக்குரிய குணங்களுடன். அம்சகர் -
 அஞ்சகர் - உலகில் உள்ள மக்கள்.

1059

உறவின்முறை கதறியழ ஊராரு மாகையற
 பறைதிமலை முழவினிசை யாகாச மீதுமுற
 உலகிலுள பலரரிசி வாய்மீதி லேசொரியு மந்தநாளில்
 உனதுமுக கருணைமல ரோராறு மாறிருகை
 திரள்புயமு மெழில்பணிகொள் வர்காது நீள்வழியு
 முபயபத மிசைகுலவு சீரேறு நூபுரமும் அந்தமார்பும்

மறையறைய அமரர்தரு பூமாரி யேசொரிய
 மதுவொழுகு தரவில்மணி மீதேழு நூலொளிர
 மயிலின்மிசை யழகுபொலி யாளாய்மு னூடியர்
 வந்துகூட

மறவிபடை யமபுரமு மீதோட வேபொருது
 விருதுபல முறைமுறையி லேழுதி வாதுசெய்து
 மதலையொரு குதலையடி நாயேனை யாளஇஙன்
 வந்திடாயோ

பிறையெயிறு முரணசுரர் பேராது பாரில்விழ
 அதிரளமு புவியுலக மீரேழு மோலமிட
 பிடிகளிறி னடல்நிரைகள் பாழாக வேதிசையில்
 நின்றநாகம்

பிரியநெடு மலையிடய மாவாரி தூளியெழ
 பெரியதொரு வயிறுடைய மாகாளி கூளியொடு
 பிணநிணமு முணவுசெய்து பேயோடு மாடல்செய
 வென்றதீரா

குறமறவர் கொடியடிகள் கூசாது போய்வருட
 கரடிபுலி திரிகடிய வாரான கானில்மிகு
 குளிர்கணியி னிளமரம தேயாகி நீடியுயர் குன்றுலாவி
 கொடியதொரு முயலகனின் மீதாடு வாருடைய
 வொருபுறம துறவளரு மாதாபெ ருவருள்செய்
 குமரகுரு பரஅமரர் வானாடர் பேணஅருள் தம்பிரானே.

1060

உறவின்முறை யோர்க்கு முறுதுயரம் வாய்த்து
 உளமுருகு தீர்த்தி வுடலூடே
 உடலைமுடி வாக்கு நெடியதொரு காட்டி
 லுயர்களை மூட்டி விடஆவி

1059. உறவில் மணிமீதே - உதரபந்தனம் என்னும் மணிவடத்தின்
 மேலே. விருது ஊதி - சின்னங்களை ஊதி.

மறலீமற மார்த்த கயீறுதனை வீக்கி	
வலிவினொடு தாக்கி	வளையாமுன்
மனமுமுனி வேட்கை மிகவுமுன தாட்கள்	
மகிழ்வியல்கொ டேத்த	மதிதாராய்
பிறைநுதலி சேற்க ணமையரிவை வேட்பு	
வரையில்மற வோர்க்கு	மகவாகப்
பிறிதுருவில் வாய்த்து நிறைதினைகள் காத்த	
பிடியினடி போற்று	மணவாளா
அறுகுபிறை யாத்தி அலைசலமு மார்த்த	
அடர்சடையி னுர்க்கு	மறிவிவாய்
அடரவரு போர்க்கை அசுரர்களை மாய்த்து	
அமரர்கிறை மீட்ட	பெருமானே.

1061

உறவு சிங்கிகள் காமா காரிகள்	
முறைம சங்கிக ளாசா வேசிகள்	
உதடு கன்றிகள் நாணு வீணிகள்	நகரேகை
உடைய கொங்கையின் மீதே தூசிகள்	
பிணமெ னும்படி பேய்நீ ராகிய	
உணவை யுண்டுடை சோர்கோ மாளிகள்	கடல்ஞாலத்
தறவு நெஞ்சுபொ லாமா பாவிகள்	
வறுமை தந்திடு பாழ்மு தேவிக	
ளணிநெ ருங்கிக ளாசா பாடண	மடமாதர்
அழகு யர்ந்தபொய் மாயா ரூபிகள்	
கலவி யின்பமெ னுவே சோருதல்	
அலம லந்தடு மாரு தோர்கதி	யருள்வாயே
பறவை யென்கிற கூடார் மூவரன்	
முறையி டுந்தமர் வானோர் தேரரி	
பகழி குன்றவி லாலே நீ றெழ	வொருமூவர்
பதறி னைந்துவி டாதே தாள்பெற	
அருள்பு ரிந்தபி ரானார் மாபதி	
பரவு கந்தசு வாமீ கானக	மதின்மேவுங்

1060. உளம் முருகு தீர்த்து - உள்ளப் பண்பைப் போக்கி. பிறிது உருவில் வாய்த்து - மானிடமல்லாத மான் வயிற்றில் தோன்றி.

1061. பறவை என்கிற - பிறக்குந் தன்மையுள்ள. பதம் நினைந்து விடாதே தாள் பெற - திருவடி நினைவை விடாதிருந்த காரணத்தால் திருவடி நிழல் பெற அருள்புரிந்தார்.

குறவர் தங்கள்பி ரானே மாமரம்
 நெறுநெ நென்றடி வேரோ டேநிலை
 குலைய வென்றிகொள் வேலே யேவிய புயவிரா
 குயில்க ளன்றில்கள் கூகூ கூவென
 மலர்கள் பொங்கிய தேன்வீழ் காமிகை
 குறவர் சுந்தரி யோடே கூடிய பெருமானே.

1062

உற்பா தப்பூ தக்கா யத்தே
 யொத்தோ டித்தத் தியல்காலை
 உட்பூ ரித்தே சற்றே சற்றே
 யுக்கா ரித்தற் புதனேரும்
 அற்பா யிற்றாய் நிற்பா ரைப்போ
 லப்பா வித்துத் திரிவேனாக்
 கப்பா சத்தா லெட்டா அப்பா
 லைப்போ தத்தைப் புரிவாயே
 பொற்பார் பொற்பார் புத்தே ளிர்க்கா
 கப்போய் முட்டிக் கிரிசாடிப்
 புக்கா ழிச்சூழ் கிட்டா கிச்சூர்
 பொட்டா கக்குத் தியவேலா
 முற்பா டப்பா டற்றா ருக்கோர்
 முட்கா டற்கப் பொருளீவாய்
 முத்தா முத்தி யத்தா சுத்தா
 முத்தா முத்திப் பெருமானே.

1063

ஊனுந் தசையுடல் தானென் பதுவழி
 யூருங் கருவழி யொருகோடி
 ஓதும் பலகலை கீதஞ் சகலமு
 மோரும் படியுந் தருள்பாடி
 நானுன் திருவடி பேணும் படியிரு
 போதுங் கருணையிற் மறவாதுன்

1062. உக்காரித்து - ஐயோ என்று அலறி. அற்புதன் நேரும் - கடவுளிடத்தே உண்டாகும். அற்பாய் இல்தாய் நிற்பாரைப் போல பாவித்து - அன்புடையவராய் இல்லறத்தைத் தழுவி நிற்கும் நன்மக்களைப் போல் எனைக் கருதி.

நாமம் புகழ்பவர் பாதத் தொழினி
நாடும் படியருள்

புரிவாயே

காணுந் திகழ்கதி ரோனுஞ் சரியொடு
காலங் களுநடை

யுடையோனுங்

காருங் கடல்வரை நீருந் தருகயி
லாயன் கழல்தொழு

மிமையோரும்

வானிந் திரனெடு மாலும் பிரமனும்
வாழும் படிவிடும்

வடிவேலா

மாயம் பலபுரி சூரன் பொடிபட
வாள்கொண் டமர்செய்த

பெருமானே.

1064

ஊனே தானு யோயா நோயா
லுசா சேத்

குடில்பேனா

ஓதா மோதா வாதா காதே
லோகா சாரத்

துளம்பேருய்

நானே நியாய் நியே நானாய்
நானு வேதப்

பொருளாலும்

நாடா விடா யிடே ருதே
நாயேன் மாயக்

கடவேனா

வானே காலே தியே நிரே
பாரே பாருக்.

குரியோனே

மாயா மானே கோனே மானார்
வாழ்வே கோழிக்

கொடியோனே

தேனே தேனிள் கானு றுய்விழ்
தேசார் சாரற்.

கிரியோனே

சேயே வேளே பூவே கோவே
தேவே தேவப்

பெருமானே.

1065

ஊனே நெலும்பு சீசே மலங்க
னோடே நரம்பு

கசுமாலம்

ஊழ்நோ யடைந்து மாசான மண்டு
மூனே ஓழன்ற

கடைநாயேன்

நானு ரொடுங்க நானார் வணங்க	
நானார் மகிழ்ந்து	உணையோத
நானு ரிரங்க நானு ருணங்க	
நானார் நடந்து	விழநானார்
தானே புணர்ந்து தானே யறிந்து	
தானே மகிழ்ந்து	அருளுறித்
தாய்போல் பரிந்த தேனோடு கந்து	
தானே தழைந்து	சிவமாகித்
தானே வளர்ந்து தானே யிருந்த	
தார்வேணி யெந்தை	யருள்பாலா
சாலோக தொண்டர் சாமீப தொண்டர்	
சாரூப தொண்டர்	பெருமானே.

1066

ஊனோடு வாதுயிர் தரித்து மட்டற	
ஹசாடு பாழ்குடி லெடுத்த திற்படி	
ஓயாத மாமய லுழற்ற னிற்படு	வம்பனேனை
ஊதாரி யாய்விடு சமத்தில் நிற்பது	
மாராத காதலை மனத்தில் வைப்பது	
மூரோடு போயெதிர் பிணக்கி னிற்பது	முந்திடாதே
தேனாறு வாய்மொழி பரத்தை யர்க்கொரு	
நாய்போல வேயவர் வசத்தில் நிற்பது	
சீர்கேட தாய்விடு சிறுப்பி னைத்தன	மென்றுநீபச்
சீதாள மாமலர் தொடுத்த பத்தர்கள்	
சீராடி நாண்மல ரென்பரி யப்படு	
சீர்பாத போதக மநுக்ர கிப்பது	மெந்தநாளோ
மானாக பாயலில் படுக்கை யிட்டவர்	
மாமேரு வாரியில் திரித்து விட்டவர்	
மாதோடு போய்வரு மிடைக்கு லத்தவ	ரன்றுவானி
வாய்நாக மோலிட பிடித்த சக்கிர	
வாளேவி யேகர வினைத்த றித்தவர்	
மாமாய னாயுல களித்த வித்தகர்	தங்கைவாழ்வே

1065. நான் ஆர் உணங்க - சிந்தைவாடி மெவிய நான் ஆர். தேனோடு உகந்து-தேன் போன்ற தேவியுடன் மகிழ்ந்து. தானே தழைந்து-செழிப்புடன் விளங்கி.

1066. ஏழுமாமலை - குரனுக்குப் பாதுகாவலாயிருந்த ஏழு மலைகள். ஆழி - கடல். சவட்டிய - அழித்த.

காணு மாமலை தினைப்பு னத்தினில்
 கால்மேல்வி ழாவொரு குறச்சி றுக்கியை
 காணாது போயியல் புணர்ச்சி யிட்டருள் கந்தவேளே
 காரேழு மாமலை யிடித்து ருக்கெட
 காராழி யேழவை கலக்கி விட்டுயர்
 காவான நாடர்கள் பகைச்ச வட்டிய தம்பிரானே.

1067

எட்டுட னொருதொனை வாயா யதுபசு
 மட்கல மிருவினை தோயா மிகுபிணி
 யிட்டிடை செய்வொரு போதா கிலுமுயிர் நிலையாக
 எப்படி யுயர்கதி நாமே றுவதென
 எட்பகி ரினுமிது வோரார் தமதம
 திச்சையி னிடருறு பேராசை கொள்கட லதிலேவிழ்

முட்டர்க ணெறியினில் வீழா தடலொடு
 முப்பதி னறுபதின் மேலா மறுவரு
 முற்றுத லறிவரு ஞானே தயவொளி வெளியாக
 முக்குண மதுகெட நானு வெனவரு
 முத்திரை யழிதர ஆரா வமுதன
 முத்தமிழ் தெரிகனி வாயா லருளுவ தொருநாளே

திட்டென எதிர்வரு மாகா ளியினொடு
 திக்கிட தரிகிட தீதோ மெனவொரு
 சித்திர வெகுவித வாதா டியபத மலராளன்
 செப்புக வெனமுன மோதா துணர்வது
 சிற்சுக பரவெளி யீதே யென அவர்
 தெட்சண செவிதனி லேபோ தணையருள் குருநாதா

மட்டற அமர்பொரு ஞாந திபனுடல்
 பொட்டெழு முடுகிவை வேலா லெறிதரு
 மற்புய மரகத மாதோ கையிந்நட மிடுவோனே
 வச்சிர கரதல வாணோ ரதிபதி
 பொற்புறு கரிபரி தேரோ டழகுற
 வைத்திடு மருமக னேவா முமரர்கள் பெருமானே.

1067. இட்டிடை - தடை; முட்டர்கள் - முடர்கள். தெட்சிண
 செவி - வலக்காது. பொட்டு எழ - பொடிபட்டு அழிய.

1068

எதிரொருவ றீலையுலகி லென அலகு சிலுகுவீரு
 திட்டுக்ரி யைக்கேயெ முந்துபாரின்
 இடையுழல்வ சுழலுவன சமயவித சகலகலை
 யெட்டெட்டு மெட்டாத மந்த்ரவாளாஸ்
 விதிவழியி னுயிர்கவர வருகொடிய யமபடரை
 வெட்டித் துணித்தாண்மை கொண்டுநீபம்
 விளவினிள இலைதளவு குவளைகமழ் பவளநிற
 வெட்சித் திருத்தாள்வ ணங்குவேனோ
 திதிபுதல்வ ரொடுபொருது குருதிநதி முழுகியொளிர்
 செக்கச் செவத்தேறு செங்கைவேலா
 சிகரகிரி தகரவிடு முருவமர கதகலப
 சித்ரக் ககத்தேறு மெம்பிரானே
 முதியபதி னொருவிடையர் முடுகுவன பரிக்கன
 முட்டச் செலுத்தாறி ரண்டுதேரர்
 மொழியுமிரு அசுவினிக ளிருசதுவி தவசுவெனு
 முப்பத்து முத்தேவர் தம்பிரானே.

1069

எத்தி யிருகுழையை மோதி மீனமதின்
 முட்டி யிடறியம தூதர் போலமுகி
 லெட்டி வயவர்கர வாளை வேல்முனையை யெதிர்சீறி
 எத்தி சையினுமொரு காம ராசன்மிக
 வெற்றி யரசுதனை யாள வீசியட
 லெற்றி யிளைஞருயிர் கோலு நீலவிழி மடமாதர்
 வித்தை தனிலுருகி யாசை யாகியவர்
 கைக்குள் மருவுபொரு ளான ஆகும்வரை
 மெத்தை தனிலுருகி மோக மாகிவிட அதன்மேலே
 வெட்க மினைநடவு மேகு மேகுமினி
 மற்ற வரையழையு மாத ரேயெனமுன்
 விட்ட படிநிக்ரதம் நேச ஆசைகெட அருள்வாயே

1068. அலகு சிலுகு - கூர்மையான வாதப்போர். விருதுஇட்டு - கொடி கட்டி. எட்டெட்டு மெட்டாத - அறுபத்து நான்கு கலைகளாலும் எட்ட முடியாத. ககம் - பறவை (மயில்); பதினொருவிடையர் - பதினொரு உருத்திரர். இரு சதுவித வச - வசக்கள் எண்மர்.

ஒத்த வரிகழகு வானை தாவுபுனல்

அத்தி நகரமர சான வான்நிருபன்

ஒக்கு நினைவுமுனி லாமல் வாகுபெல

நினைகூற

உற்ற தருமனடல் வீமன் வேல்விசையன்

வெற்றி நகுலசக தேவர் தேர்தனிலும்

ஒத்து முடுகிவிடு பாகன் வாளமரி

லகரேசன்

பத்து முடிகள்துக ளாக வாகுஇரு

பத்து மொருகணையில் வீழ நேரவுணர்

பட்டு மடிய அமர் மோது காளமுசில்

மருகோனே

பச்சை மயிலில்வரு வீர வேல்முருக

துட்ட நிருதர்குல கால வானவர்கள்

பத்தி யுடனடியில் வீழ வாழ்வுதவு

பெருமானே.

1070

எழுந்திடுங் கப்புச் செழுங்குரும் பைக்கொத்

திரண்டுகண் பட்டிட்

டிகையோர்நெஞ்

சிசைந்திசைந் தெட்டிக் கசிந்தசைந் திட்டிட்

டிணங்குபொன் செப்புத்

தனமாதர்

அழுங்கலங் கத்துக் குழைந்துமன் பற்றுற்

றணைந்துபின் பற்றுற்

றகல்மாயத்

தழுங்குநெஞ் சுற்றுப் புழுங்குபுண் பட்டிட்

டலைந்தலைந் தெய்த்திட்

டுழல்வேனோ

பழம்பெருந் தித்திப் புறுங்கரும் பப்பத்

துடன்பெருங் கைக்குட்

படவாரிப்

பரந்தெழுந் தொப்பைக் கருந்திமுன் பத்தர்க்

கிதஞ்செய்தொன் றத்திக்

கிளையோனே

தழைந்தெழுந் தொத்துத் தடங்கைகொண் டப்பிச்

சலம்பிளந் தெற்றிப்

பொருகுரத்

தடம்பெருங் கொக்கைத் தொடர்ந்திடம் புக்குத்

தடிந்திடுஞ் சொக்கப்

பெருமானே.

1069. அத்தி நகரம் - அத்திநாபுரம். ஒக்கும் நினைவு முன் இல்லா மல் - ஒத்துவாழும் எண்ணம் இன்றி. வாகு - தோள்.

1070. கப்பு - கவர்ச்சி தருவது. அழுங்கல் - உருவழியக் கூடிய. மன் - நிரம்ப. சலம் பிளந்து எற்றி - கடல் நீரைக் கிழித்து மோதி. கொக்கு - மாமரமாகி நின்ற குரன்.

1071

எழுபிறவி நீர்நிலத்தி லிருவினைகள் வேர்பிடித்து
 இடர்முனைக ளேழுனைத்து வளர்மாயை
 எனுமுலவை யேபனைத்து விரககுழை யேகுழைத்து
 இருளிலைக ளேதழைத்து மிகநீளும்
 இழவுநனை யேபிடித்து மரணபழ மேபழுத்து
 இடியுமுடல் மாமரத்தி னருநீழல்
 இசையில்விழ ஆதபத்தி யழியுமுன மேயெனக்கு
 இனியதொரு போதகத்தை யருள்வாயே
 வழுவுநெறி பேசுதக்க னிசையுமக சாலையுற்ற
 மதியிரவி தேவர்வச்சர படையாளி
 மலர்கமல யோனிசக்ர வளைமருவு பாணிவிக்கர
 மறையஎதிர் வீரவுக்கர புதல்வோனே
 அழகியக லாபகற்றை விகடமயி லேறியெட்டு
 அசலமிசை வாகையிட்டு வரும்வேலா
 அடலசுரர் சேனைகெட்டு முறியமிக மோதிவெட்டி
 அமரர்சிறை மீளவிட்ட பெருமானே.

1072

எற்றா வற்றா மட்டா கத்தி
 யிற்காய் செக்கட் பிறைவாளே
 யிற்றார் கைப்பா சத்தே கட்டா
 டிக்கோ பித்துக் கொடுபோமுன்
 உற்றார் பெற்றார் சுற்றா நிற்பா
 ரொட்டோம் விட்டுக் கழியிரென்
 றுற்றோ துற்றே பற்றா நிற்பா
 ரக்கா லத்துக் குறவார்தான்
 பற்றார் மற்றா டைக்கே குத்தா
 பற்றா னப்பிற் கனீவோனே
 பச்சே னற்கா னத்தே நிற்பாள்
 பொற்பா தத்திற் பணீவோனே

1071. உலவை - கொம்புகள். ஆதபத்தி - குடைபோன்ற உடல். கமலயோனி - பிரமன்.

1072. நான் ஆர் உணங்க - சிந்தைவாடி மெலிய நான் ஆர். தேனோடு உகந்து - தேன் போன்ற தேவியுடன் மகிழ்ந்து. தானே தழைந்து - செழிப்புடன் விளங்கி.

முற்ற வற்ற மெய்ப்போ தத்தே

யுற்றார் சித்தத்

துறைவோனே

முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

1073

என்பந்தவி னைத்தொடர் போக்கிவி

சையமாகி

இன்பந்தனை யுற்றும் காப்ரிய

மதுவாகி

அன்புந்திய பொற்கிணி பாற்கட

லமுதான

அந்தந்தனி விச்சைகொ ளாற்பத் மருள்வாயே

முன்புந்தி நினைத்துரு வாற்சிறு

வடிவாகி

முன்நிந்தியெ னப்பர தாத்துட

னடமாடித்

தம்பந்தம றத்தவ நோற்பவர்

குறைதீரச்

சம்பந்தனெ னத்தமிழ் தேக்கிய பெருமானே.

1074

ஏக மாய்ப்பல வாய்ச்சிவ போக மாய்த்தெளி வாய்ச்சிவ

மீதெ னுக்குரு வார்த்தையை

யுணராதே

ஏழு பார்க்கும்வி யாக்கிரன் யானெ னுப்பரி தேர்க்கரி

யேறு மாப்பிறு மாப்புட

னரசாகித்

தோகை மார்க்கொரு காற்றொலை யாத வேட்கையி னுற்கெடு

சோர்வி னுற்கொடி தாக்கையை

யிழவாமுன்

சோதி காட்டவ ராச்சுத நாத னார்க்கருள் போற்றிய

தூரி தாப்பர மார்த்தம

தருள்வாயே

நாக மேற்றயில் வார்க்கய னுன பேர்க்கரி யார்க்கொரு

ஞான வார்த்தையி னுற்குரு

பராய

நாத நாட்டமு றுப்பல காலும் வேட்கையி னுற்புகல்

நாவ லோர்க்கரு ளாற்பத்

மருள்வாழ்வே

வேக மேற்கொள ராப்புடை தோகை மேற்கொடு வேற்கொடு

வீர மாக்குலை யாக்குல

வரைசாய

1073. விசையமாகி - நான் வெற்றியடைந்து. உந்திய - பெருகிய. பொற்கிணி - பொன் கிண்ணி. அமுதான - அமுதத்துக்கு ஒப்பான. ஆற்பதம் - ஆதார நிலை. முன்புந்தி நினைத்து - முன்பு குரனை அழிக்கப் புந்தியில் நினைத்து. பரதநூல் முறைப்படி நடனமாடினார்.

1074 ஏழுபார்க்கும் வியாக்கிரன் - ஏழுலகுக்கும் புவி. அராப்புடை தோகை - பாம்பைத் துவைக்கும் மயில். வீரமா - வீரம் பொருந்திய ழாமர வடிவமாய் நின்ற குரன்.

மேலை நாட்டவர் பூக்கொடு வேல போற்றியெ னுத்தொழ
வேலை கூப்பிட விக்கிய பெருமானே.

1075

ஔமல ருற்ற ஆடல்மத னுய்க்கு
மேவதுப ழிக்கும் விழியாலே
ஏதையும் ழிக்கும் மாதர்தம யக்கி
லேமருவி மெத்த மருளாகி
நாடுதகர் மிக்க விடுதன மக்கள்
நாரியர்கள் சுற்ற மிவைபேனா
ஞானவுணர் வற்று நானெழுபி றப்பும்
நாடிநர கத்தில் விழலாமோ
ஆடுமர வத்தை யோடியுடல் கொத்தி
யாடுமொரு பச்சை மயில்வீரா
ஆரணமு ரைக்கு மோனகவி டத்தில்
ஆருமுய நிற்கு முருகோனே
வேடுவர்பு னத்தில் நீடுமித னத்தில்
மேவியகு றத்தி மணவாளா
மேலசுர ரிட்ட தேவர்கிறை வெட்டி
மீளவிடு வித்த பெருமானே.

1076

ஏட்டி லேவரை பாட்டி லேசில
நீட்டி லேயினி தென்றுதேடி
ஈட்டு மாபொருள் பர்த்து னாதிக
லேற்ற மானகு லங்கள்பேசிக்
காட்டி லேயியல் நாட்டி லேபயில்
வீட்டி லேஉல கங்களேசக்
காக்கை நாய்நரி பேய்க்கு ழாமுண
யாக்கை மாய்வதொ ழிந்திடாதோ
கோட்டு மாயிர நாட்ட னாடுறை
கோட்டு வாவிப மங்கைகோவே

1076. சில நீட்டிலே - சில பாடல்களை இசை நீட்டிப்பாடுதலால்.
இகல் ஏற்றமான - தகுதியிக்க. குலங்கள் பேசி - குலப்பெருமை பேசி.
உலகங்கள் ஏச - பழிச்சொல்லுக்கு ஆளாகி. கோட்டும் - அமையப்பெற்ற.
வால்+இபம் - வெள்ளை யானை. சிகாவள - மயிலனே. கொங்கு - கொங்கு
நாடு. பூட்டை - கொள்கை.

கோத்த வேளையி லார்த்த சூர்பொரு
வேற்சி காவள

கொங்கிஸ்வேனே

பூட்டு வார்சிகை கோட்டு வேடுவர்
பூட்கை சேர்குற

மங்கைபாகர

பூத்த மாமலர் சரத்தி யேகழல்
போற்று தேவர்கள்

தம்பிரானே.

1077

ஓக்க வண்டெழு கொண்டைகு லைந்திட
வெற்பெ னுங்கன கொங்கைகு ழைந்திட
உற்ப லங்கள்சி வந்துகு விந்திட

இந்த்ரகோபம்

ஓத்த தொண்டைது வண்டமு தந்தர
மெச்சு தும்பிக ருங்குயில் மென்புற
வொக்க மென்தொனி வந்துபி றந்திட

அன்புகர

மிக்க சந்திர னென்றுநி லங்களில்

விக்க மஞ்செய்தி லங்குந கம்பட

மெத்த மென்பொரு ளன்பள வுந்துவ

ளின்பமாதர்

வித்த கந்தரு விந்துத புங்குழி

பட்ட ழிந்துந லங்குரு ரம்பையை

விட்ட கன்றுநி னம்புய மென்பத

மென்றுசேர்வேன்

மைக்க ருங்கட லன்றெரி மண்டிட

மெய்க்ர வஞ்சசி லம்புடல் வெம்பிட

மற்று நன்பதி குன்றிய ழிந்திட

வும்பர்நாடன்

வச்சி ரங்கைய ணிந்துப தம்பெற

மெச்சு குஞ்சரி கொங்கைபு யம்பெற

மத்த வெஞ்சின வஞ்சகர் தங்களை

துங்கும்வேரை

குக்கு டங்கொடி கொண்டப ரம்பர

சக்ர மண்டல மெண்டிசை யும்புகழ்

கொட்க கொன்றைய ணிந்தசி ரஞ்சர

ணங்கிகாரா

கொத்த விழ்ந்தக டம்பலர் தங்கிய

மிக்க வங்கண கங்கண தின்புய

கொற்ற வங்குற மங்கைவி ரும்பிய

தம்பிரானே.

1077. நன்பதி - குரனுடைய நல்ல நகரம். கொட்க - பரவ. சரண் - அங்கிகாரா - உன் பதங்களில் வணங்க அங்கீகரித்தவனே. (ஒப்புக் கொண்டவன்) மிக்க அங்கண - சிறந்த கடவுளே.

1078

ஒழுங் னீரத்த மொடுதோ லுடுத்தி

உயர்கால் கரத்தி

ஹருவாகி

ஒருதாய் வயிற்றி னிடையே யுதித்து

உழல்மாய மிக்கு

வருகாயம்

பழசா யிரைப்பொ டினையா விருத்த

பரிதாப முற்று

மடியாமுன்

பரிவா லுளத்தில் முருகா எனச்சொல்

பகர்வாழ் வெனக்கு

மருள்வாயே

எழுவா னகத்தி விருநாலு திக்கி

விமையோர் தமக்கு

மரசாகி

எதிரேறு மத்த மதவார னத்தி

வினிதேறு கொற்ற

முடன்வாழுஞ்

செழுமா மணிப்பொ னகர்பாழ் படுத்து

செழுதி விளைத்து

மதிள்கேள்வித்

திடமோ டரக்கர் கொடுபோ யடைத்த

சிறைமீள விட்ட

பெருமானே.

1079

ஓது வித்தவர் கூலிகொ டாதவர்

மாத வர்க்கதி பாதக மானவர்

ஊச விற்கன லாயெரி காணையர்

மறையோர்கள்

ஊர்த னக்கிட ரேசெயு மேழைகள்

ஆர்த னக்குழு தாசின தாரிகள்

ஓடி யுத்தம ருதிய நாடின

நிரவோருக்

கேது மித்தனை தானமி டாதவர்

பூத லத்தினி லோரம தானவர்

ஈசர் விட்ணுவை சேவைசெய் வோர்தமை யிகழ்வோர்கள்

ஏக சித்ததி யானமி லாதவர்

மோக முற்றிடு போகித முறினர்

ஈன ரித்தனை பேர்களு மேழ்நர

குழல்வாரே

தாத தத்தத தாதத தாதத

தூது துத்துது தூதுது தூதுது

சாச சச்சச சாசச சாசச

சச்சசாச

1079. ஊசல் - காமம் முதலியவற்றால் மனம் தடுமாறுபவர். உதா
 சினதாரிகள் - அலட்சியம் செய்பவர், சிணுடிய - நின்று ஆடிய.

தாட டட்ட டாட டாட டாட

டுடு டுட்டுடு டுடுடு டுடுடு

தாடி டிட்டிடி டிடிடி டிடிடி

டிடிடிடி

திதி தித்திதி தித்தி தித்தி

தோதி குத்திகு தோதிகு தோதிகு

சேகு செக்குகு சேகு கு சேகு கு

செகுசேகு

சேயெ னாப்பல ராடிட மாகலை

ஆயு முத்தமர் கூறிடும் வாசக

சேகு சித்திர மாக நி னாடிய

பெருமானே.

1080

ஓலை நிர்த்தகுழைக்கு மப்புற

மோடிநி றத்தும தர்த்து நெய்த்தற

லோதிநி முற்குள னிக்கு லத்துட

ஞென்றினானம்

ஓதிமி குத்தத வத்த வர்க்கிட

ரோகைசெ லுத்திவ டுப்ப டுத்தகி

யூடுவி டத்தையி ருத்தி வைத்தக

ணம்பினுலே

மாலைம யக்கைவி னைத்து நற்பொருள்

வாசமு லைக்குள கப்ப டுத்தியில்

வாவென முற்றிந டத்தி யுட்புகு

மந்தமாதர்

மாயம யக்கையொழித்து மெத்தென

வானவ ருக்கரு ஞற்ற அட்சர

வாய்மையெ னக்குமி னித்த னித்தருள்

தந்திடாதோ

வேலைய டைக்கஅ ரிக்கு லத்தொடு

வேனுமெ னச்சொலு மக்க னாத்தினில்

வேகமொ டப்பும் லைக்கு லத்தெந

ளன்கைமேலே

விசஅ வற்றினை யொப்ப மிட்டனை

மேவிய ரக்கர்ப திக்குள் முற்பட

விடன னுக்கருள் வைத்த வற்றமை

யன்கள்மாளக்

காலயி லக்கனை தொட்ட ருக்கன

மாலைம திக்கரை யுற்ற ரித்துல

காளஅ னித்தப்ர புத்வ ருட்கடல்

தந்தகாமன்

காயமொழித்தவர் பெற்ற கொற்றவ

நானில வித்ததி னைப்பு னத்தொரு

காதல்மி குத்துமி கப்ர மித்தருள்

தம்பிரானே.

1080. இடர் ஓகை - துன்பத்தையும் இன்பத்தையும். அகியூடு - பாம்பினிடத்துள்ள. மாலை மயக்கு - காம மயக்கு. அவன் தமையன்கள் - அவற்றமையன்கள். உலகு ஆள - இலங்கையை விபீடணன் ஆளும்படி.

1081

கச்சப் பூட்டு கைச்சக் கோட்ட

கத்திற் கோட்டு

கிரியாலங்

கக்கித் தேக்கு செக்கர்ப் போர்க்க

யற்கட் கூற்றில்

மயலாகி

அச்சக் கூச்ச மற்றுக் கேட்ட

வர்க்குத் தூர்த்த

னெனநாளும்

அத்தப் பேற்றி விச்சிப் பார்க்க

றப்பித் தாய்த்தி

ரியலாமோ

பச்சைக் கூத்தர் மெச்சிச் சேத்த

பத்மக் கூட்டி

ஹுறைவோரி

பத்திற் சேர்ப்பல் சக்கிற் கூட்டர்

பத்தக் கூட்ட

ரியல்வானம்

மெச்சிப் போற்ற வெற்புத் தோற்று

வெட்கக் கோத்த

கடல்மீதே

மெத்தக் காய்த்த கொக்குக் கோட்டை

வெட்டிச் சாய்த்த

பெருமானே.

1082

கடலினும் பெரியவிழி மலையினும் பெரியமுலை

கவரினுந் துவரதர

மிருதோள்பைங்

கழையினுங் குழையுமென மொழிபழங் கிளவிபல

களவுகொண் டொருவர்மிசை

கவிபாடி.

அடலசஞ் சலனதுல னநுபமன் குணதரன்மெய்

அருள்பரங் குரனபய

னெனஆசித்

தலமரும் பிறவியினி யலமலம் பிறவியற

அருணபங் கயசரண

மருள்வாயே

வடநெடுங் குலரசத கிரியினின் றிருகனுழி

மகிதலம் புகவழியு

மதுபோல

1081. சக்கு ஓடு அகத்தில் - ஆடவர்களின் கண்கள் ஓடுவதற்கு இடமாய் விளங்குவது. அத்தப்பேற்றில் இச்சிப்பார் - பொன் பொருள் பெறுவதில் விருப்பமுடைய விலைமகளிர். பச்சைக் கூத்தர் - திருமால். பத்மக்கூட்டில் உறைவோர் - பிரமதேவன்.

1082. அடல் - வலிமை. அசஞ்சலன் - கவலையற்றவன். அதுலன் - கிகரில்லாதவன். அநுபமன் - உவமையில்லாதவன். அங்குரன் - தோற்றம் உடையவன். பாகை - பாகணை.

மதசலஞ் சலசலென முதுசலஞ் சலதிநதி
வழிவிடும் படிபெருகு

முதுபாகை

உடையசங் க்ரமகவள தவளசிந் துரதிலக
னுலகுமிந் திரனுநிலை

பெறவேல்கொண்

டுததிவெந் தபயமிட மலையொடுங் கொலையவுண்
ருடனுடன் றமர்பொருத

பெருமானே.

1083

கடலை பயறெடு துவரையெ ளவல்பொரி
சுசியன் வடைகனல் கதனியி னமுதொடு
கனியு முதுபல கனிவகை நலமிவை

யினிதாகக்

கடல்கொள் புவிமுதல் துளிர்வொடு வளமுற
அமுது துதிகையில் மனமது களிபெற
கருணை யுடனளி திருவருள் மகிழ்வுற

நெடிதான

குடகு வயிறினி லடைவிடு மதகரி

பிறகு வருமொரு முருகசண் முகவென
குனிய இருகர மலர்விழி புனலொடு

பணியாமற்

கொடிய நெடியன அதிவினை துயர்கொடு

வறுமை சிறுமையி னலைவுட னாரிவையர்
குழியில் முழுகியு மழுக்கியு முழல்வகை

யொழியாதோ

நெடிய கடலினில் முடுகியெ வரமுறு

மறவி வெருவுற ரவிமதி பயமுற

நிலமு நெறுநெறு நெறுவென வருமொரு

கொடிதான

நிசைர் கொடுமுடி சடசட சடவென

பகர கிரிமுடி கிடுகிடு கிடுவென

நிகரி லயில்வெயி லெழுபசு மையநிற

முளதான

நடன மிடுபரி துரகத மயிலது

முடுகி கடுமையி லுலகதை வலம்வரு

நளின பதவர நதிசுமு குமுவென

முனிவோரும்

நறிய மலர்கொடு அரஅர அரவென

அமரர் சிறைகெட நறைகமழ் மலர்மிசை

நணியெ சரவண மதில்வள ரமுகிய

பெருமானே.

கடைசி வந்தகன் றுரைபு கன்றிரு
 குழையை யுந்துரந் தரிப ரந்தொளிர்
 கரிய கண்துறந் தவந் திறந்தொனை படவோடக்
 கலைநெ கிழ்ந்திருங் குழல்ச ரிந்திட
 முலைச மந்தசைந் திடையொ சிந்துயிர்
 கவர இங்கிதங் கெறுவி தம்பெற வினையாடும்

படைம தன்பெருங் கிளைதி ருந்திய
 அதர கிஞ்சுகந் தனையு ணர்ந்தணி
 பணிநி தம்பஇன் பசுக முந்தர முதிர்காம
 பரவ சந்தணந் துனையு ணர்ந்தொரு
 மவுன பஞ்சரம் பயில்த ருஞ்சுக
 பதம டைந்திருந் தருள்பொ ருந்தும தொருநாளே

வடநெ டுஞ்சிலம் புகள் புலம்பிட
 மகித லம்பரியங் கொடும் கிழ்ந்திட
 வருபு ரந்தரன் தனபு ரம்பெற முதுகோப
 மகர வெங்கருங் கடலொ டுங்கிட
 நிசிச ரன்பெருங் குலமொ ருங்கிற
 வளச னின்றமும் படிநெ ருங்கிய வொருகுதம்

அடியொ டும்பிடுங் கியத டங்கர
 வடிவ அஞ்சரும் புறவி ரும்பிய
 அடவி யுந்தொழும் பொடுதொ ழும்படி யதுராக
 அவச மும்புனைந் தறமு னைந்தெழு
 பருவ தஞ்சிறந் தகன தந்தியின்
 அமுத மென்குயங் களின்மு யங்கிய பெருமாளே.

கட்டக் கணப்பறைகள் கொட்டக் குலத்தினைஞர்
 கட்டிப் புறத்தி லணமீதே
 கச்சுக் கிழித்ததுணி சுற்றிக் கிடத்தியொரி
 கத்திக் கொளுத்தி யனைவோரும்

சுட்டுக் குளித்துமனை புக்கிட் டிருப்பரிது
 , சுத்தப் பொயொப்ப துயிர்வாழ்வு

1084. இங்கிதம் - இன்பம். கிஞ்சுகம் - முருக்கிதழ். வடநெடுஞ் சிலம்பு - வடக்கே உள்ள கிரவுஞ்ச முதலிய மலைகள். வளசன் - பிரமன். தொழும்பொடு - அடிமை பூண்ட மனத்துடன். கனதந்தி - பெருமை வாய்ந்த யானை.

துக்கப் பிறப்பகல மிக்கச் சிவத்ததொரு
சொர்க்கப் பதத்தை

யருள்வாயே

எட்டுக் குலச்சயில முட்டத் தொனைத்தமர்
எய்ப்புத் தணித்த

கதிர்வேலா

எத்திக் குறத்தியிரு முத்தத் தனக்கிரியை
யெற்பொற் புயத்தி

லணைவோனே

வட்டக் கடப்பமலர் மட்டுற்ற செச்சைமலர்
வைத்துப் பணைத்த

மணிமார்பா

வட்டத் திரைக்கடலில் மட்டித் தெதிர்த்தவரை
வெட்டித் துணித்த

பெருமானே.

1086

கட்டமுறு நோய்தீமை யிட்டகுடில் மாமாய
கட்டுவிடு மோர்கால

மளவாவே

கத்தவற வோர்ப்பாலர் தத்தைசெறி வார்வாழ்வு
கற்புநெறி தான்மாய

வயர்காலன்

•• இட்டவொரு தூதானு முட்டவினை யால்முடி
யிட்டவிதி யேயாவி

யிழவாமுன்

எத்தியுனை நாடோறு முத்தமிழி னாலோத
இட்டமினி தோடார

நினைவாயே

துட்டரென ஏழ்பாரு முட்டவினை யாள்கூர்
தொக்கில்நெடு மாமார்பு

தொனையாகத்

தொட்டவடி வேல்வீர நட்டமிடு வார்ப்பால
சுத்ததமிழார்ஞான

முருகோனே

மட்டுமரை நால்வேத னிட்டமலர் போல்மேவ
மத்தமயில் மீதேறி

வருநானே

வைத்தறிதி பேர்நாடி நித்தமடி யார்வாழ
வைத்தபடி மாருத

பெருமானே.

1087

கண்டு போல்மொழி வண்டு சேர்குழல்
கண்கள் சேல்மதி

முகம்வேய்தோள்

1085. கட்டக் கணப்பறைகள் - துன்பத்தைக் குறிக்கும் பறைகள்.
கச்சு - அரைப்பட்டிகை. எத்தி - வஞ்சித்து. எல் - ஒளி. *மட்டித்து -
முறியடித்து.

1086. தத்தை செறி வார் வாழ்வு - இடையூறுகள் நிறைந்த நீண்ட
வாழ்வு. எத்தி - ஏத்தி.

கண்டு பாவனை கொண்டு தோள்களி லொண்டு காதலி	லிருகோடு
மண்டி மார்பினில் விண்ட தாமென வந்த கூர்முலை	மடவார்தம்
வஞ்ச மாலதில் நெஞ்சு போய்மடி கின்ற மாயம	தொழியாதோ
கொண்ட லார்குழல் கெண்டை போல்விழி கொண்டு கோதில	மொழிகூறுங்
கொங்கை யாள்குற மங்கை வாழ்தரு குன்றில் மால்கொடு	செலும்வேலா
வெண்டி மாமன மண்டு சூர்கடல் வெம்ப மேதினி	தனில்மீளா
வென்று யாவையு மன்றி வேளையும் வென்று மேவிய	பெருமானே.

1088

கதறிய கலைகொடு சுட்டாத் தீர்பொருள் பதறிய சமயிக ளெட்டாப் பேரொளி கருவற இருவினை கெட்டாற் காண்வரு	மென்றஏகங்
கருகிய வினைமன துட்டாக் காதது சுருதிக னுருகியொர் வட்டாய்த் தோய்வது கசடற முழுதையும் விட்டாற் சேர்வது	ணர்ந்திடாதே
விதமது கரமுரல் மொட்டாற் சாடிய ரதிபதி யெனவரு துட்டாத் மாவுடன் வினைபுரி பவரிடு முற்றுச் சாவிரு	புண்டரீக
மருகமத முகுளித மொட்டாற் கார்முக நுதலெழு தியசிறு பொட்டாற் சாயக விரகுடை விழிவலை பட்டாற் ருதுந	லங்கலாமோ

1087. ஒண்டு - சாரும்படி. வெண்டி - அடங்கிவற்றிக் களைத்துப் போய். வேளை அழகால் வென்றவன் முருகன்.

1088. கதறிய கலை - கதறிப் படைத்த கலைகள். சுட்டா - சுட்டிக் காட்ட முடியாத. தீர்பொருள் - முடிவுப் பொருள். மனதுள் + தாக்காதது - (வஞ்சக) மனத்தால் எட்டமுடியாதது. வட்டு - திரண்ட பொருள். லங்கலாமோ - நொந்து வருந்தலாமோ. புழு எட்டா - புழு முதலியன அணுகமுடியாத. பட்டாள் - பட்டாடை உடையவள்.

பதமலர் மிசைகழல் கட்டாப் பாலக

சுருதிக ளடிதொழ எட்டாத் தேசிக

பருகென வனமுலை கிட்டாத் தாரகை

தந்துநாளும்

பரிவுற வெகுமுக நெட்டாற் றாடொரு

படுகையி னிடைபுழு வெட்டாப் பாசடை

படர்வன பரிமள முட்டாட் டாமரை

தங்கிவாமுஞ்

சததள அமளியை விட்டாற் றேறிய

சலநிதி குறுகிட வொட்டாச் சூரொடு

தமனிய குலகிரி பொட்டாய்த் தூளெழு

வென்றகோவே

தழைதரு குழைதரு பட்டாட் சாலவு

மழகிய கலவிதெ விட்டாக் காதலி

தலைமக நிலமடி தட்டாத் தேவர்கள்

தம்பிரானே.

1089

கப்பரை கைக்கொள வைப்பவர் மைப்பயில்

கட்பயி விட்டின

வளவோரைக்

கைக்குள்வ சப்பட பக்கறை யிட்டுமு

கத்தையி னுக்கிவ

ருமுபாயப்

பப்பர மட்டைகள் பொட்டிடு நெற்றியர்

பற்றென வற்றவொர்

தமியேனைப்

பத்மப தத்தினில் வைத்தருள் துய்த்திரை

பட்டதெ னக்கினி

யமையாதோ

குப்பர வப்படு பட்சமி குத்துள

முத்தரை யர்க்கொரு

மகவாகிக்

குத்திர மற்றுரை பற்றுணர் வற்றவொர்

குற்றம றுத்திடு

முதல்வோனே

விப்ரமு னிக்குழை பெற்றகொ டிச்சிவி

சித்தரத னக்கிரி

மிசைதோயும்

விக்ரம மற்றுய வெற்பினை யிட்டெழு

வெற்பைநெ ருக்கிய

பெருமானே.

1089. பப்பர மட்டைகள் - கூத்தாடும் பயனிலிகள். இரைபட்டது அருள் உணர்வு கிடைத்தது. இனியேனும் பொருந்தக் கூடாதோ. கு பரவப்படு - பூமியிலுள்ளோரார் புகழப்படுமும். மு தரையர் - மூன்று உலகங்கட்கும் தலைவர்; சிவபெருமான். உரை, பற்று, உணர்வு - உன்னைப் புகழ்தல், உன்னிடம் ஆசை கொள்ளுதல், உன்னை அறிதல் இவை மூன்றும் இல்லாத என் குற்றத்தை நீக்குபவனே.

1090

கமல குமிளித முலைமீசை துகிவிடு
 விகட கெருவிக ளசடிகள் கபடிகள்
 கலக மிடுவிழி வலைகொடு தழுவின ளிளைஞோர்கள்
 கனவி விடுமெழு கெனநகை யருளிக
 ளநெக விதமொடு தனி யென நடவிகள்
 கமரில் விழுதிடு கெடுவிகள் திருடிகள் தமைநாடி
 அமுத மொழிகொடு தவநிலையருளிய
 பெரிய குணதர ருரைசெய்த மொழிவகை
 அடைவு நடைபடி பயிலவு முயலவு மநியாத
 அசட னறிவினி யிழிகுல னிவனென
 இனமு மனிதரு ளனைவரு முரைசெய
 அடிய னிதுபட அரிதினி யொருபொரு ளருள்வாயே
 திமித திமிதிமி டமடம டமவென
 சிகர கரதல டமருக மடிபட
 தெனன தெனதென தெனவென நடைபட முனிவோர்கள்
 சிவமி லுருகியு மரகர வெனவதி
 பரத பரிபுர மலரடி தொழஅநு
 தினமு நடமிடு பவரிட முறைபவள் தருசேயே
 குமர சரவண பவதிற லுதவிய
 தரும நிகரொடு புலமையு மழகிய
 குழக குருப்ர னெனவொரு மயில்மீசை வருவோனே
 குறவ ரிடுதினை வனமீசை யிதணிடை
 மலையு மரையொடு பசலையொள் வளர்முலை
 குலவு குறமக ளழகொடு தழுவின பெருமானே

1091

கரவுசேர் மகளிர்குங் குமபயோ தரதனங்
 களிணரு துயில்வதுஞ் சரிபேசுங்
 கரசரோ ருகநகம் படவிடாய் தணிவதுங்
 கமலநா பியின்முயங் கியவாழ்வம்
 அரவுபோ லிடைபடிந் திரவெலா முழுகுமின்
 பதல்மகோ ததிநலம் பெறுமாறும்

1090 - கமலகுமிளிதம் - தாமரையரும்பு, கமர் - பிளவு, நிகர் -
 ஒளி, முடியாத, பட்டாள் - பட்டா

அதரபா னமுதமுந் தவிரவே மவுனபஞ்

சரமனோ லயசுகந்

தருவாயே

பரவுமா யிரமுகங் கொடுதிரா முகதலம்

படர்பகி ரதிவிதம்

பெறஆடல்

பயில்பனா வனமுகந் தகுணமா சுணகணம்

பனிநிலா வுமிழுமம்

புவிதாளி

குரவுகூ விளமரும் பிதழிதா தகிநெடுங்

குடிலவே னியிலணிந்

தவராகங்

குழையஆ தரவுடன் தழுவுநா யசிதருங்

குமரனே யமரர்தம்

பெருமானே.

1092

கருதியே மெத்த விடமெலாம் வைத்த

கலகவா னொத்த

விழிமானார்

கடினபோ கத்த புளகவா ருற்ற

களபமார் செப்பு

முலைமீதே

• உருகியான் மெத்த அவசமே வுற்ற

உரைகளே செப்பி

யழியாதுன்

உபயபா தத்தி னருளையே செப்பு

முதயஞா னத்தை

அருள்வாயே

பருவரா லுற்று மடுவின்மீ துற்ற

பகடுவாய் விட்ட

மொழியாலே

பரிவினோ டுற்ற திகிரியே விட்ட

பழயமா யற்கு

மருகோனே

முருகுலா வுற்ற குழலிவே டிச்சி

முலையின்மே வுற்ற

க்ருபைவேளே

முருகனே பத்த ருருகனே வெற்பு

முரியவேல் தொட்ட

பெருமானே.

1093

கருப்பற் றாறிப்

கனக்கப் பாடுந்

பிறவாதே

றுழலாதே

1091. சரிபேசும் - வளையல்கள் ஒலிக்கும். பயில்பனா வனம் உகந்த மாசுணம்-படங்களை உடையதும் காட்டு வாழ்க்கையில் மகிழும் குணத்தை உடையதுமான பாம்பு.

1092. பருவராலுற்று மடுவின்மீது உற்ற பகடு - மிக்க துன்பத்தை அடைந்து மடுவிடத்தே இருந்த கசேந்திரன் என்னும் யானை.

திருப்பொற் பாதத்
சிறக்கப் பாலித்
பரப்பற் றுருக்
பரத்தப் பாலுக்
திருக்கைச் சேவற்
செகத்திற் சோதிப்

தநுபூதி
தருள்வாயே
சூரியோனே
கணியோனே
கொடியோனே
பெருமானே.

1094

கருப்பை யிற்சுக் கிலத்து லைத்துற் பவித்து மறுகாதே
கபட்ட சட்டர்க் கிதத்த சித்ரத் தமிழ்க்க ளுரையாதே
விருப்ப முற்றுத் துதித்தெ னைப்பற் றெனக்க ருதுநீயே
வெளிப்ப டப்பற் றிடப்ப டுத்தத் தருக்கி மகிழ்வோனே
பருப்ப தத்தைத் தொனைத்த சத்திப் படைச்ச மரவேளே
பணிக்கு லத்தைக் கவர்ப்ப தத்துக் களித்த மயிலோனே
செருப்பு றத்துச் சினத்தை முற்றப் பரப்பு மிசையோனே
தினைப்பு னத்துக் குறத்தி யைக்கைப் பிடித்த பெருமடனே.

1095

கருமய லேறிப் பெருகிய காமக்
கடலினில் மூழ்கித் துயராலே
கயல்விழி யாரைப் பொருளென நாடிக்
கழியும நாளிற் கடைநாளே
எருமையி லேறித் தருமனும் வாவுற்
றிறுகிய பாசக் கயிருலே
எனைவனை யாமற் றுனைநினை வேனுக்
யெலிசை பாடத் தரவேனும்
திருமயில் சேர்பொற் புயனென வாழத்
தெரியல னோடப் பொருள்விரா
செகதல மீதிற் பகர்தமிழ் பாடற்
செழுமறை சேர்பொற் புயநாதா

1093. கருபற்று ஊறி - பிறப்பிலே ஆசை ஊறி. கனக்கப்பாடு உற்று - மிகவும் துன்பத்தை அடைந்து. அநுபூதி - நினைவு விருப்பத்தை. பரப்பு - அவாப் பெருக்கு.

1094. உலைத்து - அலைப்புண்டு. (கபட்டு + அசட்டர்) - அசட்டர் - மூடர், நான் உன்னைப் பற்றுமாறு நீயே, கருதவேண்டும். படுத்த - ஆட்படுத்த. தருக்கி - மகிழ்ந்து. சத்தி படைத்த - சத்திவேல் படைத்த.

1095. தருமன் - எமதருமன். வாவுற்று - தாண்டிவந்து.

பொருமயி லேறிக் கிரிபொடி யாகப்

புவியது சூழத்

திரிவோனே

புனமக ளாரைக் கனதன மார்பிற்

புணரும்வி நோதப்

பெருமானே.

1096

கருவாய் வயிற்றி லுருவா யுதித்து

முருகாய் மனக்க

வலையோடே

கலைநூல் பிதற்றி நடுவே கறுத்த

தலைபோய் வெளுத்து

மரியாதே

இருபோது மற்றை யொருபோது மிட்ட

கனல்மூழ்கி மிக்க

புனல்மூழ்கி

இறவாத சுத்த மறையோர் துதிக்கு

மியல்போத கத்தை

மொழிவாயே

அருமாத பத்த அமரா பதிக்கு

வழிமூடி விட்ட

தனைமீள

அயிரா வதத்து விழியா யிரத்த

னுடனேபி டித்து

முடியாதே

திருவான கற்ப தருநா டழித்து

விபுதேசர் சுற்ற

மவைகோலித்

திடமோ டரக்கர் கொடுபோ யடைத்த

சிறைமீள விட்ட

பெருமானே.

1097

கலகமதன் காதுங் கனமலரம் பாலுங்

களிமதுவண் டுதும்

பயிலானும்

கடலையங் காலுங் கனஇரையொன் றுலுங்

கலைமதியங் காயும்

வெயிலானும்

இலகியசங் காளும் இனியவளன் பீனும்

எனதருமின் தானின்

றினையாதே

இருள்கெடமுன் தானின் றினமணிசெந் தார்தங்

கிருதனமுந் தோள்கொண்

டனைவாயே

1098. அரும் ஆகபத்த அமராபதி - அருமை வாய்ந்த ஒளியை யுடைய அமராபதி.

1097. இலகிய சங்காள் - ஒளிபொருந்திய சங்கு வளையல்களை அணிந் தவள். அடைவுடன் நின்றும் பெரியோர் - சிவபெருமான்.

உலகைவளைந் தோடுங் கதிரவன்விண் பால்நின்
றுளதபயங் காவென்

றுளைநாட

உரவியவெஞ் சூரன் சிரமுடன்வன் தோளும்
உருவியுடன் போதும்

ஒளிவேலா

அலகையுடன் பூதம் பலகவிதம் பாடும்
அடைவுடனின் ருடும்

பெரியோர்முன்

அறமுமறந் தோயும் அறிவுநிரம் போதென்
றழகுடனன் ரோதும்

பெருமானே.

1098

கலந்த மாதுங் கண்களி யுறவரு
கலங்கி டாரென் றின்பமு றுலகிடை

புதல்வோருங்
கவிமேவி

உலந்த காயங் கொண்டுள முறுதுய
உகந்த பாதந் தந்துணை யுரைசெய

ருடன்மேவா
அருள்வாயே

மலர்ந்த பூவின் மங்கையை மருவரி
மறஞ்செய் வார்தம் வஞ்சியை மருவிய

மருகோனே
மணலாளா

சிலம்பி னோடுங் கிண்கிணீ திசைதொறும்
சிவந்த காலுந் தண்டையு மழகிய

ஒலிவிசச்
பெருமானே.

1099

சலமல மசுத்த மிக்க தசைகுருதி யத்தி மொய்த்த
தடியுடல் தனக்கு ஞற்று

மிகுமாயம்

சகலமு மியற்றி மத்த மிகுமிரு தடக்கை யத்தி
தனிலுரு மிகுத்து மக்க

ளொடுதாரம்

கலனணி துகிறகள் கற்பி னொடுகுல மனைத்து முற்றி
கருவழி யவத்தி லுற்று

மகிழ்வாகிக்

கலைபல பிடித்து நித்த மலைபடு மநர்த்த முற்ற
கடுவினை தனக்குள் நிற்ப

தொழியாதோ

மலைமக ளிடத்து வைத்து மதிபுனல் சடைக்குள் வைத்து
மழுவனல் கரத்துள் வைத்து

மருவார்கள்

மடிவுற நினைத்து வெற்பை வரிசிலை யிடக்கை வைத்து
மறைதொழ நகைத்த அத்தர்

பெருவாழ்வே

பலதிசை நடுக்க முற்று நிலைகெட அடற்கை யுற்ற
படையது பொருப்பில் விட்ட

முருகோனே

1098. உலந்த காயம் - தேய்ந்து அழியும் உடம்பு. மறம் செய்வார்-
வேடர்.

பழுதறு தவத்தி லுற்று வழிமொழி யுரைத்த பத்தர்
பலருய அருட்கண் வைத்த பெருமானே.

1100

கலவியி னஸமுரை யாமட வார்சந்
தனத் தனங்களில் வசம தாகி யவரவர்
பாதாதி கேச மளவும் பாடுங்
கவிஞ னாய்த்திரி வேணைக் காமக் ரோதத்
தூர்த்தனை யபராதக்
கபடனை வெகுபரி தாபனை நாளும்
ப்ரமிக்கு நெஞ்சனை உருவ மாறி முறைமுறை
ஆசார வின சமயந் தோறுங்
களவு சாத்திர மோதிச் சாதித் தேனைச்
சாத்திர நெறிபோயைம்
புலன்வழி யொழுதிய மோகனை மூகந்
தனிற் பிறந்தொரு நொடியின் மீள அழிதரு
மாதேச வாழ்வை நிலையென் றேயம்
புவியின் மேற்பசு பாசத் தேபட் டேனைப்
பூக்கழ வினைசேரப்
பொறியினி தனையதி பாவியை நீடுங்
குணத் ரயங்களும் வரும நேக வினைகளு
மாயா விகார முழுதுஞ் சாடும்
பொருளின் மேற்கிறி தாசைப் பாடற் றேனைக்
காப்பது மொருநாளே
குலகிரி தருமபி ராம மயூரம்
ப்ரியப் படும்படி குவளை வாச மலர்கொடு
வாரா வுலாவி யுணரும் யோகங்
குலைய விக்கிய வேளைக் கோபித் தேறப்
பார்த்தரு ளியபார்வைக்
குரிசினு மொருசுரர் பூசுர னேமென்
றதற் கனந்தர மிரணி யாய நமவென
நாராய னாய நமவென் றோதுங்
குதலை வாய்ச்சிறி யோனுக் காகத் தூணிற்
ரோற்றிய வசபாணிப்
பலநக நுதியி னிசாசர னாகங்
கிழித் தனைந்தணி துளசி யோடு சிறுகுடல்

1100. வசபாணி - கைகளில் இருந்த. கற்று ஆரச் சோதிப்பாணை - தேவகுருவை, பராரை வரை - பருத்த அடியினையுடைய மலை. வாஷி - தாண்டி.

தோண்மாலை யாக அணியுங் கோவும்

பரவி வாழ்த்திட வேகற் றூரச் சோதிப்

பாற்பணி யிறைவாகைப்

படமுக வடலையி ராபத மேறும்

ப்ரபுப் பயங்கெட வடப ராரை வரைகெட

வேலேவி வாவி மகரஞ் சீறும்

பரவை கூப்பிட மோதிச் சூர்கெட் டோடத்

தாக்கிய பெருமானே.

1101

கலைகோட்டு வல்லி விலைகாட்டு வில்ல

ரிவைமார்க்கு மெய்யி

லவநூலின்

கலைகாட்டு பொய்ய மலைமாக்கள் சொல்ல

கடுகாட்டி வெய்ய

அதிபாரக்

கொலைகோட்டு கள்ளி டறிவோர்க்கு முள்ள

முகையாக்கை தையு

முயிர்வாழக்

கொடிகோட்டு மல்லி குரவார்க்கொள் தொல்லை

மறைவாழ்த்து செய்ய

கழல்தாராய்

கலைகோட்டு மள்ளர் திணைகாத்த கிள்ளை

முலைவேட்ட பிள்ளை

முருகோனே

திணிகோட்டு வெள்ளி பவனாட்டி லுள்ள

சிறைமீட்ட தில்ல

மயில்வீரா

அலைகோட்டு வெள்ள மலைமாக்கள் விள்ள

மலைவீழ்த்த வல்ல

அயில்மோகா

அடிபோற்றி யல்லி முடிகூட்ட வல்ல

அடியார்க்கு நல்ல

பெருமானே.

1102

கவடு கோத்தெழு முவரி மாத்திறல்

காய்வேல் பாடே னாடேன் விடா

னதுகூடக்

கருணை கூர்ப்பன கழல்க ளார்ப்பன

கால்மேல் வீழேன் விழ்வார் கால்மீ

தினும்வீழேன்

தவிடி னார்ப்பத மெனினு மேற்பவர

தாழா தீயேன் வாழா தேசா

வதுசாலத்

1101. கலைகோட்டு வல்லி - ஆடையால் வளையப்பெற்ற வல்லிக் கொடிபோன்ற இடை. உள்ளமுகை - உள்ளமென்னும் மலர் அரும்பு. வெள் இபவன் நாட்டில் உள்ள - எனப் பிரிக்க, வெள்ள - வெள்ளக் குணக்கான்.

தரமு மோட்சமு மினியெ னுக்கைச
தாவா மாறே நீதா னாதா

புரிவாயே

சுவடு பார்த்தட வருக ராத்தலை
தூளா மாறே தானா நாரா

யணனே நந்

றுனைவ பாற்கடல் வனிறை சேர்ப்பது
முாய்மார் பாகோ பாஸா காவா

யெனவேகைக்

குவடு கூப்பிட வுவண மேற்கன

கோடு தாவா னேபோ தாள்வான்

மருகோனே

குவிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்

கோவே தேவே வேளே வானோர்

பெருமானே.

1103

களவு கொண்டு கைக்காசி னளவ றிந்து கர்ப்பூர
களப துங்க வித்தார

முகைமீதே

கலவி யின்பம் விற்பார்க ளவய வங்க னைப்பாடு

கவிதெ றிந்து கற்பார்கள்

சிலர்தாமே

• • உளநெ கிழ்ந்த சத்தான வுரைம றந்து சத்தான
உனையு ணர்ந்து கத்தாரி

மணநாறும்

உபய பங்க யத்தாளி லபய மென்று னைப்பாடி

யுருகி நெஞ்சு சற்றேடுதி

விழிவாமோ

அளவில் வன்க விச்சேனை பரவ வந்த சுகீர்வ

அரசு டன்க டற்றாளி

யெழுவேபோய்

அடவி லங்கை சுட்டாடி றிசரச ரன்த சுகீர்வ

மறவொ ரம்பு தொட்டார்த

மருகோனே

வளரு மந்த ரச்சோலை மிசைசெ றிந்த முற்பாலை

வனசர் கொம்பி னைத்தேடி

யொருவேட

வடிவு கொண்டு பித்தாகி யுருவி வெந்த றக்கானில்

மறவர் குன்றி னிற்போன

பெருமானே.

1104

கள்ளமீ னச்சுறவு கொள்ளுமீ னற்பெரிய

கல்விவி றக்கரிய

மனமாகுங்

1102. தவிடின் ஆர்பதம் - தவிட்டளவு சோறு. சுவடு பார்த்து அடவருகரா - யானையின் கால் நிழலைப் பார்த்துக் கொல்லவந்த முதலை.

1103. “அசத்தான உரைமுறந்து” எனப் பிரிக்க வேண்டும். மந்தரச் சோலை - மந்தாரம் போன்ற மரங்கள் வளர்ந்துள்ள சோலை, பாலை - முல்லை யும் குறிஞ்சியும் திரிந்த நிலம்,

கல்விடா துற்றதிசை சொல்விசா ரத்திசைய

மெய்கள்தோ ணிப்பிறவி

யகைவேலை

மெள்ள ஏறிக்குரவு வெள்ளிலார் வெட்சிதண

முல்லைவே ருற்பலமு

ளரிநீபம்

வில்லநீள் பொற்கனக வல்லிமே விட்டுனது

சொல்லையோ திப்பணிவ

தொருநாளே

துள்ளுமா னித்தமுனி புள்ளிமான் வெற்புதவு

வள்ளிமா னுக்குமயல்

மொழிவோனே

தொல்வியா ளத்துவளர் செல்வார்யா கத்தரையன்

எல்லைகா ணற்கரியர்

குருநாதா

தெள்ளுநா தச்சுருதி வள்ளல்மோ விப்புடைகொள்

செல்வனே முத்தமிணர்

பெருவாழ்வே

தெய்வயா னைக்கிளைய வெள்ளையா னைத்தலைவ

தெய்வயா னைக்கினிய

பெருமானே.

1105

கறுத்து நீவிடு கூர்வேலி னுங்கடை

சிவத்து நீடிய வாய்மின வொண்குழை

கடக்க வோடிய ஆலால நஞ்சன

வஞ்சநீடு

கயற்க ணார்களி வாழ்ற னுண்டணி

கழுத்து மாகமு மேகிப வங்கொடு

கலக்க மார்பக பாடர குங்கும

கொங்கைமீதே

உறுத்து மாரமு மோகாவ டங்களு

மறுத்து தேரிய கூர்வாள்ந கம்பட

உடுத்த ஆடையும் வேறாயு முன்றுக

முன்றுவிழ

உருக்கு நாயியின் மூழ்காம ருங்கிடை

செருக்கு மோகன வாராத ரங்களை

யொழிக்க வோர்வகை காணேனு றுந்துணை

யொன்றுகாணேன்

1104. சுரமீன் கள்ளத்தனத்தால் பிறமீன்களை உண்ணும் அது போல, அறிஞன் ஒருவன் தன் கல்வி ஞானத்தாலும் தந்திரத்தாலும் பல புலவர்களை வெல்வான். மெய்கள் தோணி - உண்மைப் பொருள்கள் தோன்றி துள்ளும் மால் நீத்தமுனி - சிவ முனிவன்; நீத்த என்பது நித்த என நின்றது. வியாளம் - பாம்பு. தெய்வயாணை - விநாயகர்,

1105. பாடரம் - சந்தனம், வேட்டுவ மகளிர் மயிற்பீலியை ஆடையாக உடுத்திப்,

நிறத்த நூபுர பாதார விந்தமு

முடுத்த பீலியும் வாரார்த னங்கனும்

நிறத்தி லேபடு வேலான கண்களும்

வண்டுபாட -

நெறித்த வோதியு மாயான்ம னம்பர

தவிக்க மால்தர லாமோ கலந்திட

நினைக்க லாமென வேல்வேடர் கொம்புட

னண்புகர்வாய்

மறித்த வாரிதி கோகோவெ னும்படி

வெறுத்த ராவணன் வாணனை யம்பினில்

வதைத்த மாமனு மேவார்பு ரங்கனல்

மண்டமேரு

வளைத்த தாதையு மாறான குன்றமு

மனைத்து லோகமும் வேதாக மங்களும்

மதித்த சேவக வானாளு மும்பர்கள்

தம்பிரானே,

1106

கற்பார்மெய்ப் பாட்டைத் தவறிய

சொற்பாகைக் காட்டிப் புழுகொடு

கத்தூரிச் சேற்றைத் தடவிய

இளநீரைக்

கட்சேலைக் காட்டிக் குழலழ

கைத்தோனைக் காட்டித் தரகொடு

கைக்காசைக் கேட்டுத் தெருவினில்

மயில்போலே

நிற்பாருக் காட்பட் டுயரிய

வித்தாரப் பூக்கட் டினின்மிசை

நெட்டுரக் கூட்டத் தநவர

தமுமாயும்

நெட்டாசைப் பாட்டைத் துரிசற

விட்டேறிப் போய்ப்ப்பத் தியருடன்

நெக்கோதிப் போற்றிக் கழவினை

பணிவேனோ

வெற்பால்மத் தாக்கிக் கடல்கடை

மைச்சாவிக் காக்கைக் கடவுளை

விட்டார்முக் கோட்டைக் கொருகிரி

யிருகாணும்

விற்போலக் கோட்டிப் பிறகொரு

சற்றேபற் காட்டித் தழலெழு

வித்தார்த்த வார்த்தக் குருபர

னெனவோதும்

1106. கட்சேல் - கண்ட்சேல் - கண்ணாகிய கெண்டை, மைச்ச ஆவிக் காக்கைக் கடவுள் - கருகிறங்கொண்டு உயிர்களைக் காக்கின்ற கடவுளாகிய திருமால், காக்கைக் கடவுளை விட்டார் என்பது திருமாலின் மாயைக்கு உட்படாது சிவபூசை நெறியிலொழுகிய திரிபுரத் தலைவர்கள் செயலைக் குறித்தது.

பொற்பாபற் றுக்கைப் புதுமலர்
 பெட்டேயப் பார்ப்பட் டுயரிய
 பொற்றோளிற் சேர்த்துக் கருணைசெ யெனமாலாய்ப்
 புட்கானத் தோச்சிக் கிரிமிசை
 பச்சேனற் காத்துத் திரிதரு
 பொற்பூவைப் பேச்சுக் குருகிய பெருமானே.

1107

கன்னியர் கடுவிட மன்னிய கயலன
 கண்ணிலு மிருகன தனமீதுங்
 கன்மைகள் மருவிய மன்மத னுருவிவி
 மென்மைகொ ளுருவினு மயலாகி
 இன்னல்செய் குடினுட னின்னமு முலகினி
 விந்நிலை பெறவின னுதியாதே
 யெண்ணுமு னடியவர் நண்ணிய பதமிசை
 யென்னையும் வழிபட விடவேணும்
 பொன்னவ மணிபயில் மன்னவ புனமற
 மின்முலை தழுவிய புயவீரா
 புண்ணிய முளபல விண்ணவர் தொழுமுத
 லெண்மலை யொடுபொரு கதிரீவேலா
 தன்னிறை சடையிறை யென்முனி பரவரு
 இன்னிசை யுறுதமிழ் தெரிவோனே
 தண்ணளி தருமொரு பன்னிரு விழிப்பயில்
 சண்முக மழகிய பெருமானே.

1108

காதல்மோ கந்தருங் கோதைமார் கொங்கைகிங்
 காரநா கஞ்செழுங் கனிவாய்கண்
 காளகூ டங்கொடுங் காலரு பம்பொருங்
 காமபா ணஞ்சரும் பினம்வாழும்
 ஓதிகார் செஞ்சொல்மென் பாகுதே னென்றயர்த்
 தோநமோ கந்தளன் றுரையாதே
 ஊசலா டும்புலன் தாரியே சென்றுநின்
 ரோயுமா ரென்றையுங் கருதாதோ

1107. கன்மைகள் - கல்லின் தன்மைகள். குடில் - உடம்பு, முனி - சிவபெருமான். இன்னிசையுறு தமிழ் - தேவாரம்,

தாதே சண்பகம் பூகமார் கந்தமந்

தாரம்வா சந்திசந்

தனநீடு

சாமவே தண்டவெங் கோபகோ தண்டசந்

தானமா தெங்கள்பைம்

புனமேவும்

திதிலா வஞ்சியஞ் சீதபா தம்படுஞ்

சேகரா தண்டையங்

கழல்பேணித்

தேவிபா கம்பொருந் தாதிநா தன் தொழுந்

தேசிகா வும்பர்தம்

பெருமாளே.

1119

காதி மோதி வாதாடு நூல்கற்

காசு தேடி யியாமல் வாழப்

றிடுவோருங்

பெறுவோரும்

மாது பாகர் வாழ்வே யெனாநெக்

மாறிலாத மாகால னூர்புக்

குருகாரும்

கலைவாரே

நாத ருப மாநாத ராகத்

நாக லோக மிரேழு பாருக்

துறைவோனே

குரியோனே

திதீ லாத வேல்வீர சேவற்

தேவ தேவ தேவாதி தேவப்

கொடியோனே

பெருமாளே.

1110

காதி லோலை கிழிக்குங் காம பாண விழிக்குங்

கான யாழின் மொழிக்கும்

பொதுமாதர்

காணெ ணாத இடைக்கும் பூணு லாவு முலைக்குங்

காதில் நீடு குழைக்கும்

புதிதாய்

கோதி லாத கருப்பஞ் சாறு போல ருசிக்குங்

கோவை வாயமு துக்குந்

தணியாமல்

கூருவே னெரு வர்க்குந் தேடொ ணாததொ ரர்த்தங்

கூடு மாறெரு சற்றுங்

கருதாயோ

பூதி பூடணர் கற்பின் பேதை பாகர் துதிக்கும்

போத தேசிக சக்ரந்

தவறாதே

1108. சிங்கார நாகம் - அழகுமலை. புலன்தாரியே - ஐம்புலன்களின் வழியே. தாதே - ஆத்தி. சாமவேதண்டம் - கருநிற மலை.

1109. காதி மோதி வாது ஆடும் நூல் - வெட்டுதல்போற் பேசியும், தாக்கியும், வாதம் (தருக்கம்) செய்வதற்கு உளவான நூல்கள்.

1110. கானயாழின் மொழி - இசையை எழுப்புகின்ற யாழ்ப்போன்ற மொழி. தணியாமல் கூறுவேன் - உள்ளம் அடங்காத வகையில் காதல் மீதுரப் பெறுவேனுகிய யான்.

போக பூமி புரக்குந் த்யாக மோக குறப்பெண்
 போத ஆதர வைக்கும் புயவீரா
 சோதி வேலை யெடுத்தன் ரூத வேலையில் நிற்குஞ்
 குத தாருவும் வெற்பும் பொருகோவே
 குரர் சேனை யனைத்துந் தூளி யாக நடிக்குந்
 தோகை வாசி நடத்தும் பெருமானே.

1111

காரு லாவு குழற்குங் கூரி தான விழிக்குங்
 காதல் பேணு நுதற்குங் கதிர்போலுங்
 காவி சேர்பவ ளத்தின் கோவை வாயித முக்குங்
 காசு பூணு முலைக்குங் கதிசேரா
 நேரி தான இடைக்குஞ் சேத வார நகைக்கும்
 நேரி லாத தொடைக்குஞ் சதிபாடும்
 நீத மான அடிக்கும் மாலு ருத படிக்குன்
 நேய மோடு துதிக்கும் படிபாராய்
 பார மேரு வளைக்கும் பாணி யார்சடை யிற்செம்
 பாதி சோம னெருக்கும் புனைவார்தம்
 பால காளன நித்தம் பாடு நாவலர் துக்கம்
 பாவ நாச மறுத்தின் பதமீவாய்
 சோரி வாரி யிடச்சென் நேறி யோடி யழற்கண்
 சூல காளி நடிக்கும் படிவேலாற்
 குரர் சேனை தனைக்கொன் றூர வார மிகுத்தெண்
 தோகை வாசி நடத்தும் பெருமானே.

1112

கிஞ்சுகமெ னைச்சிவத்த தொண்டையள்மி கக்கறுத்த
 கெண்டையள்பு னக்கொடிச்சி யதிபாரக்
 கிம்புரிம ருப்பையொத்த குங்குமமு லைக்குறத்தி
 கிங்கரென னப்படைத்த பெயர்பேசா
 நெஞ்சருகி நெக்குநெக்கு நின்றுதொழு நிர்க்குணத்தர்
 நிந்தனையில் பத்தர்வெட்சி மலர்தூவும்
 நிற்பதயு கப்ரசித்தி யென்பனவ குத்துரைக்க
 நிற்பணித மிழ்த்ரயத்தை யருள்வாயே

1111. காவிசேர் பவளம் - செந்நிறப் பவளம். பாரமேரு வளைக்கும் பாணியார் - பெரிய மேருமலையை வில்லாக வளைத்த கையிணையுடையார்,

கஞ்சன்வர விட்டதுட்ட குஞ்சரம ருப்பொசித்த
 கங்கனும தித்திகைக்க மதம்விசங்
 கந்தெறிக ளிற்றுரித்து வென்றுதிரு நட்டமிட்ட
 கம்பனும திக்கவுக்ர வடிவேல்கொண்
 டஞ்சியச கத்யத்தை யஞ்சலென விக்ரமித்து
 அன்பர்புக முப்பொருப்பொ டமராடி
 அன்றவுண ரைக்களத்தில் வென்றுததி யைக்கலக்கி
 அண்டர்சிறை வெட்டிவிட்ட பெருமானே.

1113

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த
 முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
 குணமுமசு ரேசருந் தரங்க முரல்வேதக்
 குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட
 மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
 குவிசகைவ லாரியுங் கொடுங்க னறநூலும்
 அகவிய புராணமும் ப்ரபஞ்ச
 சகலகலை நூல்களும் பரந்த
 அருமறைய நேகமுங் குவிந்தும் அறியாத
 அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த
 அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்
 அருணசர னூரவிந்த மென்று அடைவேனோ
 பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்து
 படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
 பரியதொரு கோடுகொண்டு சண்ட வரைமீதே
 பழுதறவி யாசனன் றியம்ப
 எழுதியணி நாயகன் சிவந்த
 பவளமத யானைபின் புவந்த முருகோனே
 மிகுதமர சாகரங் கலங்க
 எழுசிகர பூதரங் குலுங்க
 விபரிதறி சாசரன் தியங்க அமராடி

1112. கிங்கரன் - வேலைக்காரன். எனப் படைத்த - என நீ அடைந்த பெயரை. நிற்பணி - உனக்குப் பணி செய்ய. கங்கன் - கருடவாகன முடைய திருமால். கம்பன் - ஏகாம்பரமூர்த்தி. விக்ரமித்தி - வலிமையைக் காட்டி.

1113. வனசசாதன் - (திருமாவின் கொப்பூழாம்) தாமரையிற் பிறந்த பிரமன். தமரசாகரம் - ஒலிக்குங் கடல்.

போக பூமி புரக்கும் த்யாக மோக குறப்பெண்
 போத ஆதர வைக்கும் புயவீரா
 சோதி வேலை யெடுத்தன் ரோத வேலையில் நிற்குஞ்
 சூத தாருவும் வெற்பும் பொருகோவே
 சூரர் சேனை யனைத்துந் தூளி யாக நடிக்கும்
 தோகை வாசி நடத்தும் பெருமானே.

1111

காரு லாவு குழற்குங் கூரி தான விழிக்குங்
 காதல் பேணு துதற்குங் கதிர்போலுங்
 காவி சேர்பவ ளத்தின் கோவை வாயித முக்குங்
 காசு பூணு முகைக்குங் கதிசேரா
 நேரி தான இடைக்குஞ் சேத வார நகைக்கும்
 நேரி லாத தொடைக்குஞ் சதிபாடும்
 நீத மான அடிக்கும் மாலு ருத படிக்குன்
 நேய மோடு துதிக்கும் படிபாராய்
 பார மேரு வளைக்கும் பாணி யார்சடை யிற்செம்
 பாதி சோம னெருக்கும் புனைவார்தம்
 பால காளை நித்தம் பாடு நாவலர் துக்கம்
 பாவ நாச மறுத்தின் பதமீவாய்
 சோரி வாரி யிடச்சென் றேறி யோடி யழற்கண்
 சூல காளி நடிக்கும் படிவேலாற்
 சூரர் சேனை தனைக்கொன் றூர வார மிகுத்தென்
 தோகை வாசி நடத்தும் பெருமானே.

1112

கிஞ்சுகமெ னைச்சிவத்த தொண்டையள்மி கக்கறுத்த
 கெண்டையள்பு னக்கொடிச்சி யதிபாரக்
 கிம்புரிம ருப்பையொத்த குங்குமமு லைக்குறத்தி
 கிங்கரென னப்படைத்த பெயர்பேசா
 நெஞ்சருகி நெக்குநெக்கு நின்றுதொழு நிர்க்குணத்தர்
 நிந்தனையில் பத்தர்வெட்சி மலர்தூவும்
 நிற்பதயு கப்ரசித்தி யென்பனவ குத்துரைக்க
 நிற்பணித மிழ்த்ரயத்தை யருள்வாயே

1111. காவிசேர் பவளம் - செந்நிறப் பவளம். பாரமேரு வளைக்கும் பாணிபார் - பெரிய மேருமலையை வில்லாக வளைத்த கையினையுடையார்,

கஞ்சன்வர விட்டதுட்ட குஞ்சரம ருப்பொசித்த
கங்கனும் தித்திகைக்க மதம்விசங்
கந்தெறிக னீற்றுரித்து வென்றுதிரு நட்டமிட்ட
கம்பனும் திக்கவுக்ர வடிவேல்கொண்
டஞ்சியச கத்ரயத்தை யஞ்சலென விக்ரமித்து
அன்பர்புக முப்பொருப்பொ டமராடி
அன்றவுண ரைக்களத்தில் வென்றுததி யைக்கலக்கி
அண்டர்சிறை வெட்டிவிட்ட பெருமானே.

1113

குகையில்நவ நாதருஞ் சிறந்த
முகைவனச சாதனுந் தயங்கு
குணமுக ரேசருந் தரங்க முரல்வேதக்
குரகதபு ராரியும் ப்ரசண்ட
மரகதமு ராரியுஞ் செயங்கொள்
குவிசகைவ லாரியுங் கொடுங்க ணறநூலும்
அகலிய புராணமும் ப்ரபஞ்ச
சகலகலை நூல்களும் பரந்த
அருமறைய நேகமுங் குவிந்தும் அறியாத
அறிவுமறி யாமையுங் கடந்த
அறிவுதிரு மேனியென் றுணர்ந்துன்
அருணசர னாரவிந்த மென்று அடைவேனோ
பகைகொள்துரி யோதனன் பிறந்து
படைபொருத பாரதந் தெரிந்து
பரியதொரு கோடுகொண்டு சண்ட வரைமீதே
பழுதறவி யாசனன் றியம்ப
எழுதியவி நாயகன் சிவந்த
பவளமத யாணபின் புவந்த முருகோனே
மிகுதமர சாகரங் கலங்க
எழுசிகர பூதரங் குலங்க
விபரிதறி சாசரன் தியங்க அமராடி

1112. கிங்கரன் - வேலைக்காரன். எனப் படைத்த - என நீ அடைந்த பெயரை. நிற்பணி - உனக்குப் பணி செய்ய. கங்கன் - கருடவாகன முடைய திருமால். கம்பன் - ஏகாம்பரமூர்த்தி. விக்ரமித்தி - வலிமையைக் காட்டி.

1113. வனசசாதன் - (திருமாவின் கொப்பூழாம்) தாமரையிற் பிறந்த பிரமன். தமரசாகரம் - ஒலிக்குங் கடல்.

விபுதர்குல வேழமங் கைதுங்க

பரிமளப டரகும் பவிம்ப

ம்ருகமதப யோதரம் புணர்ந்த

பெருமானே.

1114

குடமென வொத்த கொங்கை குயில்மொழி யொத்த இன்சொல்
குறமகள் வைத்த நண்பை நினைவோனே

வடவரை யுற்று றைந்த மகதேவர் பெற்ற கந்த

மதசல முற்ற தந்தி

யினையோனே

இடமுடன் வைத்த சிந்தை யினாவற முத்தி தந்து

இசையறி வித்து வந்து

எனயாள்வாய்

தடவரை வெற்பி னின்று சரவண முற்றெ முந்து

சமர்கள வெற்றி கொண்ட

பெருமானே.

1115

குடரு நீர்க்கொழு மலமு மீத்தொரு

குறைவி லாப்பல

என்பினாலும்

கொடிய நோய்க்கிட மெனவு நாட்டிய

குடிவி லேற்றாயி

ரென்றுகூறும்

வடிவி லாப்புல மதனை நாட்டிடு

மறவி யாட்பொர

வந்திடாமுன்

மதியு மூத்துன தடிக ளேத்திட

மறுவி லாப்பொருள்

தந்திடாதோ

கடிய காட்டக முறையும் வேட்டுவர்

கருதொ னுக்கணி

வெங்கையாகிக்

கழைசெய் தோட்குற மயிலை வேட்டுயர்

களவி னுற்புணர்

கந்தவேளே

முடுகி மேற்பொரு மசுர ரார்ப்பெழு

முடிய வேற்கொடு

வென்றவிரா

முடிவி லாத்திரு வடிவை நோக்கிய

முதிய மூர்த்திகள்

தம்பிரானே.

1114. வடவரை - கயிலைமலை. மகதேவர் - மகாதேவர் - சிவபெரு
மான்.

1115. வெங்கை - வேங்கை. கழைசெய்தோள் - மூங்கிலை யொத்த
தோள்.

1116

குடருமல சலமுமிடை யிடைதடியு முடையனவு
 கொழுவுமுதி ரமும்வெளிற் றுமாகக்
 கொளகொளென அளவில்புழுநெளுநெளென விளைகுருதி
 குமுகுமென இடைவழியில் வரநாறும்
 உடலின்மண மலிபுழுகு தடவியணி கலமிலக
 வுலகமரு னுறவரும ரிவையாரன்
 பொழியவினை யொழியமன மொழியஇரு ளொழியஎன
 தொழிவிலக லறிவையருள் புரிவாயே
 வடகனக சயிலமுத லியசயில மெனநெடிய
 வடிவுகொளு நெடியவிறல் மருவாரை
 வகிருமொரு திகிரியென மதிமுதிய பணிலமென
 மகரசல நிதிமுழுதி விளையாடிக்
 கடலுலகை யளவுசெய வளருமுகி லென அகில
 ககனமுக டுறநிமிரு முழுநீலக்
 கலபகக மயில்கடவி றிருதர்கச ரத்தூரக
 கடகமுட னம்பொருத பெருமானே

1117

குடலிடை தீதுற் றிடையிடை பீறிக்
 குலவிய தோலத் தியினூடே
 குருதியி லேசுக் கிலமது கூடிக்
 குவலயம் வானப் பொருகரலாய்
 உடலெழு மாயப் பிறவியி லாவித்
 துறுபிணி நோயுற் றுழலாதே
 உரையடி யேனுக் கொளிமிகு நீபத்
 துனதிரு தானாத் தரவேணும்
 கடலிடை சூரப் படைபொடி யாகக்
 கருதல ரோடப் பொருமவேலா

1116. திகிரி என, பணிலம் என விளையாடி முகில் என நிமிரும் மயில் எனக் கூட்டுக. திருமாவின் சுதர்சனச் சக்கரம் போலவும், பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கு போலவும் திறல்காட்டி அத் திருமால்போல் ஓங்கித் திரியும் மயில் என்க.

1117. தோல் அத்தியின் ஊடே - தோலும் எலும்பும் கூடிய இவ்வுடலிடை. கதிர்விடு வேலைக் கதிரின் - கடலினிடத்துக் கிரணங்களை வீசும் இளஞாயிறு போல. (திருஞானசம்பந்தர்)

கதிர்விடு வேலைக் கதிரினில் மேவித்
கலைபல தேர்முத்

தமிழ்நாடர்

சடையினர் நாடப் படர்மலை யோடித்

தனிவிளை யாடித்

திரிவோனே

தனிமட மாணப் பரிவுட னூரத்

தழுவும்வி நோதப்

பெருமானே.

1118

குடிமைமனை யாட்டியும் அடிமையொடு கூட்டமும்

குலமுமிறு மாப்பிமி

குதியான

கொடியபெரு வாழ்க்கையி லினியபொரு ளீட்டியெ

குருடுபடு மோட்டென

வுடல்வீழில்

அடைவுடைவி டாச்சிறு பழைய துணி போர்த்தியெ

அரிடசுடு காட்டிடை

யிடுகாயம்

அழியுமள வாட்டிலுன் அமலமலர் மாப்பத

அருணசர னுஸ்பதம்

அருள்வாயே

அடியினொடு மாத்தரு மொளமொளமொ ளாச்சென

அலறிவிழ வேர்க்குல

மொடுசாய

அவுணர்படை தோற்பெழ அருவரைக ளார்ப்பெழ

அயிலலகு சேப்பெழ

மறைநாலும்

உடையமுனி யாட்பட முடுகவுணர் கீழ்ப்பட

உயரமரர் மேற்பட

வடியாத

உததிகம ராப்பிள முதுகுவிச பார்த்திபன்

உலகுகுடி யேற்றிய

பெருமானே.

1119

குதறுமுனை யறிவுகொடு பதறியெதிர் கதறிமிகு

குமுதமிடு பரசமய

மொருகோடி

குருடர்தெரி வரியதொரு பொருள்தெரிய நிகழ்மனது

கொடியஇரு வினையெனும்

ளறுபோக

உதறிவித றியகரண மரணமற விரணமற

வுருகியுரை பருகியநு

தினஞான

1118. மோடு - உடம்பு. அரிடப் - (கொளுத்தப்படும்) திங்குக்கு இடமான சுடுகாட்டின் இடையில். மாத்தரு - மாமரம். (முது+குவிச+பார்த்திபன்) அலகு - ஆயுதம்.

உணர்வுவிழி பெறவுனது மிருகமத நளினபத
யுகளமினி யுனரஅருள்

புரிவாயே

சிதறவெளி முழுதுமொளி திகழுமுடு படமவை
சிறுபொறிக ளெனவுரக

பிலமேழுஞ்

செகதலமு நிகர்சிகரி பலவுநல கெசபுயக
திசையமுட னுருகவரு

கடைநாளிற்

கதறுமெழு கடல்பருகி வடவைவிடு கரியபுகை
யெனமுடிவில் ககனமுக

திடலோடுங்

கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கச ரத்துரக
கடகமுட னமர்பொருத

பெருமானே.

1120

குருதிசலந் தோலுங் குடலுடனென் பாலுங்
குலவியெழுங் கோலந்

தனில்மாயக்

கொடுமையுடன் கோபங் கடுவிரகஞ் சேருங்
குணவுயிர்கொண் டேகும்

படிகாலன்

குருதிநெடும் பாசங் கொடுவரநின் ருயுங்
கதறமறந் தேனென்

றகலாமுன்

கமலமலர்ந் தேறுங் குகனெனவும் போதுன்
கருணைமகிழ்ந் தோதுங்

கலைதாராய்

நிருதர்தளஞ் குழும் பெரியநெடுஞ் குரன்
நினைவுமழிந் தோடும்

படிவேலால்

நிகரிலதம் பாரொன் றிமையவர்நெஞ் சால்நின்
நிலைதொழநின் றேமுன்

பொருவீரா

பருதியுடன் சோமன் படியையிடந் தானும்
பரவவிடந் தானுண்

டெழுபாரும்

பயமறநின் ருடும் பரமருளங் கூரும்
பழமறையன் ரோதும்

பெருமானே.

1121

குருதி தோலி னுல்மேவு குடிவி லேத மாமணி
குலைய ஏம னுலேவி

விடுகாலன்

கொடிய பாச மோர்குல படையி னோடு கூசாத
கொடுமை நோய்கொ டேகோவி

யெதிராமுன்

1119. குமுதம் - பேரொலி. நிகர்சிகரி - ஒளிவீசும் மலைகள்.

1120. நிருதர்தளம் - அசுரர் சேனை. நிகர்இல் அதம் - ஒப்பற்ற அழிவு, பேரழிவு.

பருதி சோமன் வானூடர் படியு னோர்கள் பாலாழி
 பயமு ருமல் வேலேவு மினையோனே
 பழுது ருத பாவாண ரெழுதொ ணுத தோள்வீர
 பரிவி னோடு தாள்பாட அருள்தாராய்

மருது நீற தாய்விழ வலிசெய் மாயன் வேயுதி
 மடுவி லாணை தான்மூல மெனவோடி
 வருமு ராரி கோபாலர் மகளிர் கேள்வன் மாதாவின்
 வசன மோம ருகேசன் மருகோனே

கருதொ ணுத ஞானாதி எருதி னேறு காபாலி,
 கடிய பேயி னோடாடி கருதார்வெங்
 கனலில் மூழ்க வேநாடி புதல்வ கார ணுதித
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1122

குருதி மூகா யூனறு மலம ருத தோல்முடு
 குடிசை கோழை மாகுறு குழிநீர்மேற்
 குமிழி போல நேராகி அழியு மாயை யாதார
 குறடு பாறு நாய்கூனி பலகாகம்

பருகு காய மேபேணி அறிவி லாம லேவிணில்
 படியின் மூழ்கி யேபோது தளிர்விசிப்
 பரவு நாட காசார கிரியை யாளர் காணாத
 பரம ஞான விடேது புகல்வாயே

எரியின் மேனி நீருடு பரமர் பாலில் வாழ்வான
 இமய மாது மாகுவி தருபாலா
 எழுமை யீறு காணாதர் முனிவ ரோடு வானூட
 ரிசைக னோடு பாராட மகிழ்வோனே

அரவி னோடு மாமேரு மகர வாரி பூலோக
 மதிர நாக மோரேழு பொடியாக
 அலகை பூத மாகாளி சமர பூமி மீதாட
 அசுரர் மாள வேலேவு பெருமானே.

1121. கோபாலர் மகளிர் - கோடிகைகள். மாதாவின் வசனமோ
 மருகேசவன் - கைகேயித் தாயின் சொல்லை மறுக்காமல் கானகம் சென்ற
 இராமனாகிய கேசவன்.

1123

குருதி யொழுதி யழகு மவல

குடினை யினிது

புகலாளே

குலவு மினிய கலவி மகளிர்

கொடிய கடிய

விழியாளே

கருது மெனது விரக முழுது

கலக மறவி

அழியாமுன்

கனக மயிலி னழகு பொழிய

கருணை மருவி

வரவேணும்

பரிதி சுழல மருவு கிரியை

பகிர எறிசெய்

பணிவேலா

பணில வுததி யதனி லசுரர்

பதியை முடுக

வரும்வீரா

இரதி பதியை யெரிசெய் தருளு

மிறைவர் குமர

முருகோனே

இலகு கமல முகமு மழகு

மெழுத வரிய

பெருமானே.

1124

குறிப்பரிய குழற்குமதி நுதற்புருவ விலுக்குமிரு

குழைக்கும்வடு விழிக்குமெழு

குமிழாலும்

கொடிப்பவள இதழ்க்குமிரு சுடர்த்தரள நகைக்குமழு

தினுக்குமிக வுறத்தழுவு

குறியாலும்

அறப்பெரிய தனக்குமன நடைக்குமினி னிடைக்குமல

ரடிக்குமின நகைக்குமுள

மயராதே

அகத்தியனெ டுரைத்தபொரு ளளித்தருளி அரிப்பிரம்

ரளப்பரிய பதக்கமல

மருள்வாயே

கறுத்தரு மரக்கரணி கருக்குலைய நெருக்கியொரு

கணத்திலவர் நிணத்தகுடல்

கதிர்வேலாற்

கறுத்தருளி யலக்கணுறு சுரர்க்கவர்கள் பதிக்குரிமை

யளித்திடரை யறுத்தருளு

மயில்வீரா

1123. பணில உததி - சங்குகள் தங்கிய கடல், இரதிபதி-மன்மதன்.

1124. தனக்கும் - தனத்துக்கும். கருகுலைய - அடியோடு அழிய, அரி - செங்கம். செங்கம் யானையோடு போரிடும் காடு.

செறுத்துவரு களித்திரள்கள் திடுக்கிடவல் மருப்பையரி
 சினத்தினோடு பறித்தமர்செய் பெருகானிற்
 செலக்கருதி யறக்கொடிய சிலைக்குறவர் கொடித்தனது
 சிமிழ்த்தனமு னுறத்தமுவு பெருமானே.

1125

குறைவ தின்றி மிக்க சலமெ லும்பு துற்ற
 குடிலி லொன்றி நிற்கு முயிர்மாயம்
 குலைகு லைந்து தெர்ப்பை யிடைநி னைந்து நிற்ப
 கொடிய கொண்ட லொத்த வருவாகி
 மறவி வந்து துட்ட வினைகள் கொண்ட லைத்து
 மரண மென்ற துக்க மணுகாமுன்
 மனமி டைஞ்ச லற்று னடிநி னைந்து நிற்க
 மயிலில் வந்து முத்தி தரவேணும்
 அறுகு மிந்து மத்த மலையெ றிந்த அப்பு
 மளிசி றந்த புட்ப மதுஞ்சுடி
 அருந டஞ்செ யப்ப ரருளி ரங்கு கைக்கு
 அரிய இன்சொல் செப்பு முருகோனே
 சிறுகு லந்த னக்கு ளறிவு வந்து தித்த
 சிறுமி தன்த னத்தை யனைமார்பா
 திசைமு கந்தி கைக்க அசுர ரன்ற டைத்த
 சிறைதி றந்து விட்ட பெருமானே.

1126

குனகியொரு மயில்போல வாராம னோலை
 வினையவினை நினையாம லேயேகி மீளாத
 கொடியமன தநியாய மாபாத காரோதி யென ஆசைக்
 கொளுவஅதில் மயலாகி வீரோடு போய்நீள
 மலரமளி தனிலேறி யாமாறு போமாறு
 குலவிநல மொழிகூறி வாரேறு பூணூ முலைமூழ்கி
 மனமுருக மதராச கோலாடு மாபூசல்
 வினையவிழி சுழலாடி மேலோதி போய்மீள
 மதிவதன மொளியீச நீராள மாய்மேவி யநுராக

1125. அருநடம் செய் அப்பர் - சிவபெருமான். அரிய இன்சொல் - தேவாரம். சிறுகுலம் - கீழான குறவர் குலம்.

1126. நீராளம் - நீர் மிகுதி, வேர்வை நீர் மிகும்படி. வாராகம் - வார் ஆகம் - கடல்.

வகைவகையி லதிமோக வாராழி யூடான
 பொருளளவ தளவாக யாரோடு மாலான
 வனிதையர்கள் வசமாய நாயேனு மீடேற அருள்வாயே
 எனதுமொழி வழுவாமல் நீயேகு கான்மீதி
 லெனவிரகு குலையாத மாதாவு நேரோத
 இசையுமொழி தவறாம லேயேகி மாமாது மினையோனும்
 இனிமையொடு வருமாய மாரீச மானுவி
 குலையவரு கரதாட னூவீரர் போர்மாள
 இறுகிநெடு மரமேழு தூளாக வேவாவி யுயிர்சேறி
 அநுமனெடு கவிசூட வாராக நீராழி
 யடைசெய்தனை தனிசேறி மாபாவி யூர்மேவி
 அவுணர்கிளை கெடநூறி யாலால மாகோப நிருதேசன்
 அருணமணி திகழ்பார வீராக ராமோவி
 யொருபதுமொர் கணைவிழ வேமோது போராளி
 அடல்மருக குமரேச மேலாய வாணோர்கள் பெருமானே.

1127

கூறு மார வேளார வாரக்	கடலாலே
கோப மீது மாருத கானக்	குயிலாலே
மாறு போலு மாதாவின் வார்மைப்	பகையாலே
மாது போத மாலாகி வாடத்	- தகுமோதான்
ஏறு தோகை மீதேறி யாலித்	திடும்வீரா
ஏழு லோகம் வாழ்வான சேவற்	கொடியோனே
சேறு சூரர் நீரூக மோதிப்	பொருமவேலா
தேவ தேவ தேவாதி தேவப்	பெருமானே.

1128

கொடியமத வேள்கைக்	கணையாலே
குரைகனெடு நீலக்	கடலாலே
நெடியபுகழ் சோலைக்	குயிலாலே
நிலைமைகெடு மானைத்	தழுவாயே
கடியரவு பூணர்க்	கினியோனே
கலைகள் தெரி மாமெய்ப்	புலவோனே
அடியவர்கள் நேசத்	துறைவேலா
அறுமுகவி நோதப்	பெருமானே.

1127. மாறுபோலும் மாதா - பகைமை பூண்டவள் போன்ற தாய். போதம்மால் ஆகி - அறிவு மயங்கி.

1128. குரைகண் (கடல்) - ஒலித்தலுக்கு இடமான கடல். கலைகள் தெரிந்தவன் முருகன்.

1129

கொடியன பிணிகொடு விக்கிக் கக்கிக்

கூன்போந்

குடி லுற வருமொரு மிக்கச் சித்ரக்

கோண்பூண்

பொடிவன பரசம யத்துத் தப்பிப்

போந்தேன்

பொருளது பெறஅடி நட்புச் சற்றுப்

பூண்டான்

துடிபட அலகைகள் கைக்கொட் டிட்டுச்

சூழ்ந்தாங்

தொகுதொகு திசுதிசு தொக்குத் திக்குத்

தோந்தாந்

படிதரு பதிவ்ரதை யொத்தச் சுத்தப்

பாழங்கான்

பழயவர் குமரகு றத்தத் தைக்குப்

பாங்காம்

தசடாகுங்

டமையாதே

தலைமேலே

டருள்வாயே

குடனாடத்

தரிதாளம்

தனிவீடும்

பெருமானே.

1130

கொலையிலே மெத்த விரகிலே சுற்ற

குவளையோர் மைக்கண்

குழையிலே யெய்த்த நடையிலே நெய்த்த

குழலிலே பற்கள்

முலையிலே யற்ப இடையிலே பத்ம

முகநிலா வட்ட

முதுகிலே பொட்டு நுதலிலே தத்தை

மொழியிலே சித்தம்

கலையனே உக்ர முருகனே துட்டர்

கலகனே மெத்த

கனகனே பித்தர் புதல்வனே மெச்சு

கடவுளே பச்சை

விழிமாமூர்

தனிலேமா

மதினமீதே

விடலாமோ

இளையோனே

மயிலோனே

1129. கோண்பூண்டு அமையாது - மாறுபாட்டு நிலையை அடைந்து இராதபடி. பொடிவன - அழிவன.

1130. கனகன் - பொன் வடிவன். பித்தர் புதல்வன் - சிவபெருமான் மகன். உலகன் - உலகெலாம் நிறைந்தவன்,

உலகனே முத்தி முதல்வனே சித்தி

உடையனே விடனு

ஒருவனே செச்சை மருவுநேர் சித்ர

வருவனே மிக்க

மருகோனே

பெருமானே.

1131

கொலைவிழி சுழலச் சுழலச் சிலைநுதல் குவியக் குவியக்

கொடியிடை துவளத் துவளத்

தனபாரக்

குறியணி சிதறச் சிதறக் கரவளை கதறக் கதறக்

குயில்மொழி பதறப் பதறப்

ப்ரியமோகக்

கலவியி லொருமித் தொருமித் திலவிதழ் பருகிப் பருகிக்

கரமொடு தழுவித் தழுவிச்

சிலநாளிற்

கையிலுள பொருள்கெட் டருள்கெட் டனைவரும் விடுசிச் சிவெனக்

கடியொரு செயலுற் றுலகிற்

றிரிவேனோ

சலநிதி சுவறச் சுவறத் திசைநிலை பெயரப் பெயரத்

தடவரை பிதிரப் பிதிரத்

திடமேருத்

தமனிய நெடுவெற் பதிரப் பணிமணி சிரம்விட் டகலச்

சமனுடல் கிழியக் கிழியப்

பொருஞரன்

பெலமது குறையக் குறையக் கருவிகள் பறையப் பறையப்

பிறநரி தொடரத் தொடரத்

திரள்கூகை

பெடையொடு குழறக் குழறச் சுரபதி பரவப் பரவப்

ப்ரபையயில் தொடுநற் குமரப்

பெருமானே.

1132

கோக னகழு கிழ்த்த போக புளகி தத்த

கோடு தனைகு லைத்த

முனையாலே

கூட வரவழைக்கு மாடு குழைய டர்த்த

நீடி யகுவ லைக்கண்

மடமானூர்

ஆக முறவ ணைத்து காசை யபக ரித்து

மீள விதழ்க டிப்ப

தறியாதே

ஆசை யதுகொ ணுத்து மால மதுகு டித்த

சேலில் பரித விப்ப

தினியேனோ

1131. கருவிகள் பறைய - பகைவருடைய போர்க் கருவிகள் அழிய, பிரபை அயில் - ஒளிவிசும் வேல்.

மாக நதிம திப்ர தாப மவுனி யர்க்கு
சாவி யதுவொ ரர்த்த மொழிவோனே
வாகு வலைய சித்ர ஆறி ருபுய வெற்பில்
வாழ்வு பெறு குறத்தி மணவாளா
வேக வுரக ரத்த நாக சயன சக்ர
மேவு மரக தத்தின் மருகோனே
வீசு திரைய லைத்த வேலை சுவற வெற்றி
வேலை யுருவ விட்ட பெருமானே

1133

கோடான மேருமலைத் தனமானார்
கோமாள மானவலைக் குழலாதே
நாடோறு மேன்மைபடைத் திடவேதான்
நாயேனை யாளறினைத் திடொணாதோ
ஈடேற ஞானமுரைத் தருள்வோனே
ஈராறு தோள்கள்படைத் தடுவோனே
மாடேறு மீசர்தமக் கினியோனே
மாதான யாறுமுகப் பெருமானே.

1134

கோலகா லத்தைவிட் டாசுபா டக்கொடிக் கொடிவாதிற்
கோவைபா டக்கொடிக் கொடிவாதிற்
கோடிகூ ளக்கவிச் சேனைசா டக்கெடிக் புலவோன்யான்
கூறுகா ளக்கவிப் புலவோன்யான்
சீலகா லப்புயற் பாரிசா தத்தருத் பெனவோதுஞ்
த்யாகமே ருப்பொருப் பெனவோதுஞ்
சேதரா சித்ரவித் தாரமே செப்பிடக் தவிர்வேனோ
கேளோனா நிற்பதைத் தவிர்வேனோ
ஆலகா லப்பணிப் பாயஸ்நீ ளப்படுத் கிடையும
தாரவா ரக்கடற் கிடையும

1132. ஆலம் அது குடித்த சேலில் - நஞ்சு குடித்த சேல் மீன்போல.
இனியேனோ - இன்னமும் வேண்டுமோ? (உசாவியது + ஒரு + அர்த்தம்)
உசாவியது - கேட்டதாகிய. மரகதம் - திருமால்.

1133. மாடு - காளை. (மா + தானை) சிறந்த சேனைகளையுடையவன் முருகன்.

1134. காளக்கவிப் புலவோன் - பெருமழை போலக் கவிக்களைப் பாடவல்ல புலவன். சாமவேதன் - பொன்னிறத்தவனுடைய பிரமன்.

ஆழிமா லுக்குநற் சாமவே தற்குமெட்
டாதரு பத்தினிற்

சுடராய்

காலகா லப்ரபுச் சாலுமா லுற்றுமைக்
காகவே னைப்புகக்

கழுநீராற்

காதும்வே முச்சிலைப் பாரமீ னக்கொடிக்
காமவேள் மைத்துனப்

பெருமானே.

1135

சந்தம்பு னைந்து சந்தஞ்சி றந்த
தண்கொங்கை வஞ்சி

மனையாளுந்

தஞ்சம்ப யின்று கொஞ்சஞ்ச தங்கை
தங்கும்ப தங்க

ளினானோரும்

எந்தன் த னங்க ளென்றென்று நெஞ்சி
லென்றும்பு கழந்து

மிகவாமும்

இன்பங்க னைந்து துன்பங்கள் மங்க
இன்றுன்ப தங்கள்

தரவேணும்

கொந்தின்க டம்பு செந்தண்பு யங்கள்
கொண்டங்கு றிஞ்சி

யுறையோனே

கொங்கின்பு னஞ்செய் மின்கண்ட கந்த
குன்றம்பி ளந்த

கதிர்வேலா

ஐந்திந்தீரி யங்கள் வென்றென்று மன்ப
ரங்கம்பொ ருந்து

மழகோனே

அண்டந்த லங்க ளெங்குங்க லங்க
அன்றஞ்ச லென்ற

பெருமானே.

1136

சந்தனங் கலந்த குங்கு மம்புனைந் தணிந்த கொங்கை

சந்திரந் ததும்ப சைந்து

தெருவூடே

சங்கினங் குலுங்க செங்கை யெங்கிலும் பணிந்து டம்பு

சந்தனந் துவண்ட சைந்து

வருமாபோல்

கொந்தளங் குலுங்க வண்சி லம்புபொங்க இன்சு கங்கள்

கொஞ்சிபொன் தொடர்ந்தி டும்பொன்

மடவார்தோள்

1135 எந்தன் தனங்கள் என்று என்று - மனைவியையும் மக்களையும் எம் செல்வங்கள் என்று கூறி. கொங்கின் புனம்செய் - வாசனை கொண்ட மலைக்கொல்லை வயல்களில். மின் - வள்ளியம்மையார், கலங்க - குர லுக்கு அஞ்சிக் கலங்க,

கொங்கைபைங் கரம்பு ணர்த்த ழிந்துணங் கலுந்த விர்த்து
கொஞ்ச நின் சரண்க ளண்ட அருள்தாராய்
தந்தனந் தசெஞ்சி லம்பு கிண்கிணின்கு லங்கள் கொஞ்ச
தண்டையம் பதம்பு லம்ப வருவோனே
சந்தனம் புனைந்த கொங்கை கண்களுஞ் சிவந்து பொங்க
சண்பகம் புனங்கு றம்பொன் அனைமார்பா
வந்தநஞ் சுகந்த மைந்த கந்தரன் புணர்ந்த வஞ்சி
மந்தரம் பொதிந்த கொங்கை யுமையீனும்
மைந்தனென் றுகந்து விஞ்ச மன்பணிந்த சிந்தை யன்பர்
மங்கலின் றுளம்பு குந்த பெருமானே.

1137

சமயபத்தி வருதாத்தனை நினையாதே
சரண பத்ம சிவார்ச்சனை தனைநாடி
அமைய சற்குரு சாத்திர மொழிநூலால்
அருளெ னக்கினி மேற்றுனை தருவாயே
உமைமு லைத்தரு பாற்கொடு அருள்கூறி
உரிய மெய்த்தவ மாக்கிந லுபதேசத்
தமிழ்த னைக்கரை காட்டிய திறலோனே
சமண ரைக்கழு வேற்றிய பெருமானே.

1138

சரியு மவல யாக்கையு ளெரிய முரிய தீப்பசி
தணிகை பொருடி ராப்பகல் தடுமாறுஞ்
சகல சமய தார்க்கிகர் கலக மொழிய நாக்கொடு வழிபாடுந்
சரண கமல மேத்திய
றரிய துரிய மேற்படு கருவி கரண நீத்ததொ
ரறிவின் வடிவ மாய்ப்புள தெமாசி
அவச கவச மூச்சற அமரு மமலர் மேற்சில
ரதிப திவிடு பூக்களை படுமோதான்

1136. கொந்தளம் - கூந்தலின் முடி. பொன் தொடர்ந்திடும்-பொற்
காசு பெற முயலுகின்ற. உணங்கல் - சிந்தை வாடி மெலிதல்.

1137. சமயக் கொள்கையில் பற்று வைத்தல், பயனற்ற செயல் என
நினையாமல், திருவருளைத் துணையாகத் தந்தருளுக. திருப்பாடல்களைப்
பாடுதலையே தவமாகக் கொண்டவர். தேவாரத் தமிழால் முத்திக்கு ஒரு
கரைகாட்டியவர்.

1138. பொருடிராப்பகல் - பொருட்டு இராப்பகல். அவசம்-மயக்க
அறிவு.

விரியு முதய பாற்கர கிரண மறைய வார்ப்பெழ
 மிடையு மலகில் தேர்ப்படை யொடுகுமும்
 விகட மகுட பார்த்திப ரனைவ ருடனு நூற்றுவர்
 விசைய நெருவ னுற்பட வொருதுது
 திரியு மொருப ராக்ரம அரியின் மருக பார்ப்பதி
 சிறுவ தறுகண் வேட்டுவர் கொடிகோவே
 திமிர வுததி கூப்பிட அவுணர் மடிய வேற்கொடு
 சிகரி தகர வீக்கிய பெருமானே

1139

சருவிய சாத்திரத் திரளான
 சடுதிக முாஸ்பதத் தமையாத
 அருமறை யாற்பெறற் கரிதாய
 அனிதய வார்த்தையைப் பெறுவேனோ
 நிருதரை மூக்கறுத் தெழுபார
 நெடுதிரை யார்ப்பெழப் பொருதோனே
 பொருளடி யாற்பெறக் கவிபாடும்
 புலவரு சாத்துணைப் பெருமானே.

1140

சாங்கரி பாடியிட வோங்கிய ஞானசுக வடிவான
 தாண்டவ மாடியவர்
 சாந்தம தீதமுணர் கூந்தம சாதியவர் வடியேனுந்
 தாங்களு ஞானமுற
 தூங்கிய பார்வையொடு தாங்கிய வாயுவொடு சிவயோகந்
 தோன்றிய சோதியொடு
 தூண்டிய சிவனொடு வேண்டிய காலமொடு
 சோம்பினில் வாழும்வகை அருளாதோ
 வாங்குகை யானையென வீன்குலை வாமழவளர்
 வான் பொழில் சூழும்வய லயலேறி

1139. சருவிய - பழகிய. சடுதிகழ் ஆற்பதம் - ஆறு ஆதாரம். அனிதய வார்த்தை - (இதயத்துக்கு) மனத்திற்கு எட்டாத மறைமொழி. பார - பெருமை கொண்ட. பொருள் அடியாற் பெற - அடிதோறும் பொருள் அமைய.

1140. சாங்கரி - சங்கரி - பார்வதி. பாடியாட - பாட, வடிவான - சாருப பதவி பெற்றவர்கள். சாந்தம் அதிதம் - சாந்த குணத்தின் கடந்த நிலையில். கூந்தம சாதியவர் - கூந்த, கூர்ந்த - மிக்கிருந்த. தூங்கிய பார்வை - அறிதூயில். அரிகள் - குரங்குகள். சாதியவர் - சிவன் இனத்தினர்.

மாங்கனி தேனொழுத வேங்கையில் மேலிகள் மாந்திய வாரணிய	மலைமீதிற்
பூங்கொடி போலுமிடை யேங்கிட வாரமணி பூண்பன பாரியன	தனபாரப்
பூங்குற மாதினுட னுங்குற வாடியிருள் பூம்பொழில் மேவிவளர்	பெருமானே.

1141

சாவா மூவா வேளே போல்வாய் தாளா வேனுக்	கருள்கூருந்
தாதா வேளா தாவே கோவே சார்பா னூர்கட்	குயிர்போல்வாய்
ஏவால் மாலே போல்வாய் காரே போல்வா யீதற்	கெனையாள்கொண்
டேயா பாடா வாழ்வோர் பாலே யான்வி னேகத்	திடலாமோ
பாவா நாவாய் வானீ சார்வார் பாரா வாரத்	துரகேசப்
பாய்மீ தேசாய் வார்கா னாதே பாதா ளாமுத்	துறுபாதச்
சேவா மாஹர் கோமான் வாழ்வே சீமா னேசெச்	சையமார்பா
சேயே வேளே பூவே கோவே தேவே தேவப்	பெருமானே.

1142

சிவஞான புண்டரிக மலர்மாது டன்கலவி சிவபோக மன்பருக	அறியாமற்
செகமீது முன்றுமல வடிவாயி ருந்துபொது திசும்மாதர் பின்செருமி	யழிவேனோ
தவமாத வங்கல்பயில் அடியார்க ணங்களொடு . தயவாய்ம கிழ்ந்துதினம்	வினையாடத்

1141. ஞாதா - ஞானவான். ஏவால் மாலே போல்வாய் - அம்பு செலுத்துவதில் திருமால் போன்றவரே (இராமாவதாரம்). சேஆம்மா ணர் - எருதாகிய விலங்கை (இடபத்தை) ஊர்கின்ற.

தமியேன் மலங்களிரு விணேநோயி டிந்தலற
ததிநாளும் வந்ததென்முன் வரவேணும்
உவகாரி யன்பர்பணி கலியாணி யெந்தையிட
முறைநாய கங்கவுரி சிவகாமி
ஒளிராண யின்கரமில் மகிழ்மாதா ளங்களியை
யொருநாளப் சிர்ந்தவுமை யருள்பாலா
அவமேபி றந்தளனை இறவாம லன்பர்புகு
மமுதால யம்பதவி யருள்வோனே
அழகாந கம்பொலியு மயிலாகு றிஞ்சிமகிழ்
அயிலாபு கழ்ந்தவர்கள் பெருமானே.

1143

சிறுயக் கூட்டத் தெரிவையர்
வித்தாரச் சூழ்ச்சிக் கயல்விழி
சற்றேறப் பார்த்துச் சிலபணி விடையேவிச்
சிறுபத் தாக்கைப் பொருள்கொடு
பித்தேறிக் கூப்பிட்டவர்பரி
செட்டாமற் றூர்த்தத் தலைபடு சிறுகாலை
உற்றூர்பெற் றூர்க்குப் பெரிதொரு
பற்றாயப் பூட்டுக் கயிறுகொ
டுச்சாயத் தாக்கைத் தொழிலொடு தடுமாறி
உக்காரித் தேக்கற் றுயிர்நழு
விக்காயத் தீப்பட் டெரியுட
லுக்கேன்மெய்க் காட்டைத் தவிர்வது மொருநாளே
வற்றுமுற் றுப்பச் சிளமுலை
யிற்பால்கைப் பார்த்துத் தரு மொரு
மைக்காமக் கோட்டக் குலமயில் தருபாலா
மத்தோசைப் போக்கிற் றயிருறி
நெய்ப்பாலுக் காய்ச்சிக் கிருபதம்
வைத்தாடிக் காட்டிப் பருகரி மருகோனே

1142. சிவஞானம் எனப்பட்ட தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் மாது-
சிவமாதா. மன் - நன்றாக. ததிநாள் - தக்க சமயம்.

1143. சில்தாபத்து ஆக்கை - அற்பமான காம உணர்ச்சிக்கு நிலைக்
களானகிய உடல். கற்றுவில் - கல்தா வில் - மலைபோன்ற வலிமைகொண்ட
வில். கலை கற்றூர் - பொய்யாமொழிப் புலவர். பொய்யாமொழிப் புலவர்
முன் முருகப் பெருமான் மானிட வடிவில் தோன்றிப் பாடல் பெற்ற
வரலாறு குறிக்கப் பெறுகின்றது.

கற்றுவிற் காட்டிக் கரைதுறை
நற்றயிற் காட்டிப் புகழ்கலை
கற்றூர்சொற் கேட்கத் தனிவழி

வருவோனே

கைச்சூளக் கூற்றைக் கணைமத
னைத்தூள்பட் டார்ப்பக் கனல்பொழி
கர்த்தாவுக் கேற்கப் பொருளருள்

பெருமானே.

1144

சினத்துச் சேறிய
சிரித்துப் பேசியு
கனத்துப் போர்செயு
கலைக்குட் பாதியு
மனத்துக் காறுதல்
மலைப்பப் பேணியு
தனத்தைச் சூறைகொள்
சதிக்குப் போம்வழி
தெனத்தத் தாதென
திருத்தத் தோடளி
புனத்துக் காவல்கொள்
புணர்ச்சிக் கேயொரு
இனத்துக்காவல
இணக்கித் தோகையை
றெனக்குத் தாளினை
இறக்கப் போர்செய்த

வழிகாணச்
மயல்பூண
முலைதோணக்
மறைவாக
வருமாறு
மிகவாய
மடவார்தம்
தவிர்வேனோ
எனவேபண்
யிசைபாடும்
குறமாதின்
வழிதேடி
ரறியாமல்
மகிழ்வோயென்
யருள்வாய்சூர்
பெருமானே.

1145

சேதமலம் வெப்பு வாதமிகு பித்த
மானபிணி சுற்றி
சேருமுயிர் தப்பி யேகும்வண மிக்க
திதுவினை விக்க

யுடனூடே

தாதையொடு மக்கள் நீதியொடு துக்க
சாகரம தற்கு
தாரணி தனக்கு ளாரண முரைத்த
தாள்தர நினைத்து

வருபோதில்

ளழியாமுன்

வரவேணும்

மாதர்மய லுற்று வாடவடி வுற்று
மாமயினில் நித்தம்

வருவோனே

1144. சேறிய வழிகாண - கோபித்து வயப்படுத்தும் வழிகண்டபிறகு.

மாலுமய னொப்பி லாதபடி பற்றி
மாலுமுனு மற்ற

மறையோர்முன்

வேதமொழி வித்தை யோதியறி வித்த
நாதவிறல் மிக்க

இகல்வேலா

மேலகர ரிட்ட தேவர்கிறை வெட்டி
மீளவிடு வித்த

பெருமானே.

1146

சேறிட்டு லாவு கண்கள் மாதர்க்கு நான்ம ருண்டு
சேவித்து மாசை கொண்டு

முழல்வேளைச்

சேரிட்ட மாக நின்ற காசைக்கொ டாத பின்பு
சேர்ந்து வாழு மின்பம்

நலியாதே

ஆறெட்டு மாய்வி ரிந்து மாறெட்டு மாகி நின்று
மாருக்கு மேவி ளம்ப

அறியாதே

ஆகத்து ளேம கிழ்ந்த சோதிப்ர காச இன்பம்
ஆவிக்கு ளேது லங்கி

அருளாதோ

மாறிட்டு வான டுங்க மேலிட்டு மேல கண்டம்
வாய்விட்டு மா தி ரங்கள்

பிளவாக

வாள்தொட்டு தேர்ந டந்த சூர்வச்ர மார்பு நெஞ்சம்
வான்முட்ட வீறு செம்பொன்

வரையோடு

கூறிட்ட வேல பங்க வீரர்க்கு வீர கந்த
கோதற்ற வேடர் தங்கள்

புனம்வாழுங்

கோலப்பெண் வாகு கண்டு மாலுற்று வேளை கொண்டு
கூடிக்கு லாவு மண்டர்

பெருமானே.

1147

கூடரொளி கதிரவனுற்றுப் பற்றிச்
சூழ்ந்தோங்

கிடுபாரிற்

றுயரிரு வினைபல சுற்றப் பட்டுச்
சோர்ந்தோய்ந்

திடநாறுங்

கடுகென எடுமெனு டற்பற் றற்றுக்
கான்போந்

துறவோருங்

கனலிடை விதியிடு தத்துக் கத்தைக்
காய்ந்தான்

டருளாயோ

1146. சேறிட்டு - கோபக் குறியுடன். நான் - நாள்தோறும். வான் - தேவர்கள். 96 தத்துவங்கள் கூறப்பட்டன. அபங்க - குறைவு இல்லாத வனே. வாகு - அழகு.

தடமுடை வயிரவர் தந்தித் தொக்கத் தாந்தோய்ந்	திருபாலும்
தமருக வொலிசவு தத்திற் றத்தத் தாழ்ந்தூர்ந்	திடநாகம்
படிநெடி யவர்கர மொத்தக் கெத்துப் பாய்ந்தாய்ந்	துயர்கானம்
பயில்பவர் புதல்வகு றத்தத் தைக்குப் பாங்காம்	பெருமானே,

1148

சுட்டதுபோ லாசை விட்டுலகா சார துக்கமிலா ஞான	சுகமேவிச்
சொற்கரண தீத நிற்குணமு டாடு சுத்தநிரா தார	வெளிகாண
மொட்டலர்வா ரீச சக்ரசடா தார முட்டவுமீ தேறி	மதிமீதாய்
முப்பதுமா ருறு முப்பதும்வே ருன முத்திரையா மோன	மடைவேனோ
எட்டவொண வேத னத்தொடுகோ கோவெ னப்பிரமா வோட	வரைசாய
எற்றியஏ முாழி வற்றிடமா ருய எத்தனையோ கோடி	யசுரேசர்
பட்டொருசூர் மாள விக்ரமவே லேவு பத்திருதோள் வீர	தினிகாவல்
பத்தினிதோள் தோயு முத்தமமா ருது பத்திசெய்வா னுடர்	பெருமானே,

1149

சுருதி யூடு கேளாது சரியை யாளர் காணுது துரிய மீது சாராது	எவராலுந்
தொடரொ ணுது மாமாயை யிடைபு காது ஆனது சுகம கோத தியாகி	யொழியாது

1147. நானும் கடுகென எடும் என் உடல் - உயிர் நீங்கியவுடனே நாற்றம் எடுக்கும் வீரைவில் எடுங்கோள் என்று சொல்லக் கூடியதாகிய உடல். கனல் - பிணத்தி.

1148. முப்பதும் ஆறும் முப்பதும் வேறு ஆன - தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களையும் கடந்த நிலை.

பருதி காயில் வாடாது வடவை மூளில் வேகாது
 பவனம் வீசில் வீழாது சலியாது
 பரவை சூழி லாழாது படைகள் மோதில் மாயாது
 பரம ஞான வீடேது புகல்வாயே
 நிருதர் பூமி பாழாக மகர பூமி தீமூள
 நிபிட தாரு காபூமி, குடியேற
 நிகர பர நிகர சிகர மீது வேலேவு
 நிருப வேத ஆசாரி யனுமாலும்
 கருது மாக மாசாரி கனக கார்மு காசாரி
 ககன சாரி பூசாரி வெகுசாரி
 கயிலை நாட காசாரி சகல சாரி வாழ்வான
 கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1150

சுருதி வெகுமுகபு ராண கோடிகள்
 சரியை கிரியைமக யோக மோகிகள்
 துரித பரசமய பேத வாதிக்கள் என்றுமோடித்
 தொடர வுணரஅரி தாய தூரிய
 பொருளை யணுகியது போக மானவை
 தொலைய இனியவொருசு வாயி யாகிய நின்ப்ரகாசங்
 கருதி யுருகியவி ரோதி யாயருள்
 பெருகு பரமசுக மாம கோத்தி
 கருணை யடியொராடு கூடி யாடிம கிழ்ந்துநீபக்
 கனக மணியயிர நூபு ராரிய
 கிரண சரணஅபி ராம கோமள
 கமல யுகளமற வாது பாடதி னைந்திடாதோ
 மருது நெறுநெறென மோதி வேரொடு
 கருது மலகைமுலை கோதி விதியில்
 மதுகை யொடுதறுக ணை விரிட வென்றுதாளால்

1149. நிபிட தாரு - நெருக்கமாயுள்ள தருக்கள் நிறைந்த இடம் (கற்பகச்சோலை). கனக கார்முக ஆசாரி - பொன் மலையாம் மேருவாகிய வில்லேந்திய பெருமான். ககனசாரி - ஞானவெளியில் நடிப்பவர். பூசாரி - பூமியிலுள்ள தலங்கள் தோறும் திகழ்பவர்.

1150. யோக மோகிகள் - யோக வழியில் விருப்பம் உள்ளவர்கள். அவிரோத ஞானம் - எல்லா வயிரும் என்னுயிர் என்று எண்ணும் அறிவு. விருதர் - வீரர்கள். விபுதை - தேவமாதா, தெய்வயானை. அம்+கிராத, நகில்+அருண.

வலிய சகடிடறி மாய மாய்மடி

படிய நடைபழகி யாயர் பாடியில்

வளரு முகில்மருக வேல்வி நோதசி

கண்டிவீரா

விருதர் நிருதர்குல சேனை சாடிய

விசய கடத்தக போல வாரண

விபுதை புளகதன பார பூடண

அங்கிராத

விமலை நகிலருண வாகு பூதர

விபுத கடககிரி மேரு பூதர

விகட சமரசத கோடி வானவர்

தம்பிரானே.

1151

சுற்றத் தவர்களு மக்களு மிதமுள

சொற்குற் றரிவையும் விட்டது சலமிது

சுத்தச் சலமினி சற்றிது கிடைபடு

மெனமாழ்கித்

துக்கத் தொடுகொடி தொட்டியெ யழுதழல்

சுட்டக் குடமொடு சுட்டெரி கனலொடு

தொக்குத் தொகுதொகு தொக்கென இடுபறை

பிணமுடச்

சற்றெப் புளதொரு சச்சையு மெழுமுடல்

சட்டப் படவுயிர் சற்றுடன் விசியது

தப்பிற் றவறுறு மத்திப நடையென

உரையாடிச்

சத்திப் பொடுகரம் வைத்திடர் தலைமிசை

தப்பிற் றிதுபிழை யெப்படி யெனுமொழி

தத்தச் சடம்விடு மப்பொழு திருசர

ணருள்வாயே

கிற்றிற் கிரிமகள் கொத்தலர் புரிமுழல்

கிதரப் ப்ரபைபுனை பொற்பின ளிளமயில்

செற்கட் சிவகதி யுத்தமி களிதர

முதுபேய்கள்

திக்குச் செககெண தித்தரி திகுதிரு

செச்செச் செணக்ருத டொட்டரி செணக்ருத

டெட்டெட் டுடுடுடு தத்தரி தரியென

நடமாடுங்

கொற்றப் புலியதள் சுற்றிய அரனருள்

குட்டிக் கரிமுக னிக்கவ லமுதுசெய்

கொச்சைக் கணபதி முக்கண னினையவ

கனமிதே

குப்புற் றுடனெழு சச்சரி முழவியல்

கொட்டச் சுரர்பதி மெய்த்திட நிசிரர்

கொத்துக் கிளையுடல் பட்டுக அமர்செய்த பெருமானே.

1151. சட்டப்பட - கெட்டுப்போக. செல்கண் - மேகம் போன்ற கண் (மழைக்கண்). மெய்த்திட - உண்மையாய் வாழ.

1152

குதினுண் வாசைதனி லேசுமுறு மினதென
 தூசுவழ கானவடி வதனுலே
 சூதமுட னேருமென மாதர்நசை தேடுபொரு
 ளாசைதமி லேசுமுல வருகாலன்
 ஆதிவிதி யோடுபிறழாதவகை தேடியென
 தாவிதனை யேகுறுகி வருபோது
 ஆதிமுரு காதிமுரு காதிமுரு காள்ளவு
 மாதிமுரு காநினைவு தருவாயே
 ஓதமுகி லாடுகிரி யேறுபட வாழசுரர்
 ஓலமிட வேயயில்கொ டமராம
 ஓநமசி வாயகுரு பாதமதி லேபணியும்
 யோகமயி லாவமலை மகிழ்பாலா
 நாதரகு ராமஅரி மாயன்மரு காபுவன
 நாடுமடி யார்களமன துறைவோனே
 ஞானசுர வானைகண வாழருக னேயமரர்
 நாடுபெற வாழவருள் பெருமானே.

1153

செங்க னற்புகை யோமாதிகள் குண்ட மிட்டெழு சோமாசிகள்
 தெண்டெ னத்துணை தாள்மேல்விழ அமராடிச்
 சிந்த னைப்படு மோகாதியி லிந்த்ரி யத்தினி லோடாசில
 திண்டி றற்றவ வாள் வீரரோ டிகலாநின்
 றங்கம் வெட்டிய கூர்வாள்விழி மங்கை யர்க்கற மாலாய்மன
 மந்தி பட்டிருள் மூடாவகை யவிரோத
 அந்த நிற்குண ஞானேதய சுந்த ரச்சுட ராராயந
 லன்பு வைத்தரு ளாமோர்கழ லருளாதோ
 கொங்க டுத்தகு ராமாலிகை தண்க டுக்கைது முய்தாதகி
 கும்பி டத்தகு பாகிரிதி மதிமீது

1152. குதின் உணவு - தூண்டிலில் வைத்த வஞ்சனை உணவு. குதம் உடல் நேரும் என - உடல் நிறம் மாந்தளிர் நிறத்தை ஒக்கும் என்று. கிரி - கிரவுஞ்ச மலை. ஏறுபட - பொடிபட,

1153. சோமாசிகள் - சோம வேள்வி செய்பவர். அந்திப்பட்டு - பொருந்தி. அவிரோதம் - பகையின்மை. குடிகை - மணிமுடி. ககோதரம் - பாம்பு. ககோதர குண்டலத்தர் - பாம்பைக் குண்டலமாக அணிந்தவர்.

கொண்ட சித்ரக லாகுடிகை யின்டெ ருக்கணி காகோதர்
 குண்ட லத்தர்பி னாகாயுத ருடனேயச்
 சங்கு சக்ரக தாபாணியு மெங்க ளுக்கொரு வாழ்வேசுரர்
 தங்க னீச்சிறை மீளாயென அகரேசன்
 தஞ்ச மற்றிட வேதாகர னஞ்ச வெற்புக வீராகர
 சண்ட விக்ரம வேலேவிய பெருமானே.

1154

செட்டா கத்தே னைப்போ லச்சி
 ரைத்தே டித்திட் பமதாகத்
 திக்கா மற்றா டுற்றா ரிற்சி
 ருற்றா ருக்குச் சிலபாடல்
 பெட்டா கக் கூ றிப்போ தத்தா
 ரைப்போல் வப்புற் றுமுலாதே
 பெற்றா ரிற்சார் வுற்றாய் நற்றூள்
 சற்றே தப்பெற் றிடுவேனோ
 எட்டா நெட்டா கத்தோ கைக்கே
 புக்கோ லத்திட் டிமையோர்வா
 னிற்பா ரிற்கு முச்சு ரைத்தா
 னெட்டா வெட்டிப் பொருமவேலா
 முட்டா மற்றா னீச்சே விப்பார்
 முற்பா வத்தைக் கனீவோனே
 முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா
 முத்தா முத்திப் பெருமானே.

1155

செழுந்தாது பார்மாது மரும்பாதி ருடோடு
 சிறந்தியாதி லுமாசை யொழியாத
 திறம்பூத வேதாள னரும்பாவ மேகோடி
 செயுங்காய நோயாள னரகேழில்
 விழுந்தாழ வேழுழ்க இடுங்காலன் மேயாவி
 விடுங்கால மேநாயென் வினைபாவம்
 விரைந்தேக வேவாசி துரந்தோடி யேருான
 விளம்போசை யேபேசி வரவேணும்

1154. பெட்டாக - மயக்கக் கூடியதாக போதத்தரைப் போல் வப்பு (வம்பு) உற்று - அறிவுடையவர்களைப் போன்று வீண் வேலைகளில் காலம் போக்கி. முட்டாமல் - இடைவிடாமல்.

அழுங்கோடி தேவார்க ளமர்ந்தார வானீடி
 அழன்றேகி மாசீத நெடுவேலை
 அதிர்ந்தோட வேகாண் விழுந்தோட வேகூர
 அலங்கார வேலேவு முருகோனே
 கொழுங்கானி லேமாதர் செழுஞ்சேலை யேகோடு
 குருந்தேறு மால்மாயன் மருகோனே
 குறம்பாடு வார்சேரி புகுந்தாசை மாதோடு
 குணங்கூடி யேவாழு பெருமானே.

1156

சேலையடர்த் தாலமிகுத் தேயுழையைச் சீறுவிதித்
 தூறுசிவப் பேறுவிழிக் கணையாலே
 தேனிரதத் தேமுழுசிப் பாகுநிகர்த் தாரமுதத்
 தேறலெனக் கூறுமொழிச் செயலாலே
 ஆலிலையைப் போலும்வயிற் றுலளகத் தாலதரத்
 தாலுமிதத் தாலும்வளைப் பிடுவோர்மேல்
 ஆசையினைத் தூரவிடுத் தேபுகழ்வுற் றேப்ரியநற்
 ருளிணையைச் சேரளனக் கருள்வாயே
 காலனைமெய்ப் பாதமெடுத் தேயுதையிட் டேமதனைக்
 கர்யாளித் தேவிதியிற் றலையூடே
 காசினியிற் காண இரப் போர்மதியைச் சூடியெருத்
 தேறிவகித் தூருதிரைக் கடல்மீதில்
 ஆலமிடற் றுணையுரித் தோலையுடுத் தீமமதுற்
 ருடியிடத் தேயுமைபெற் றருள்வாழ்வே
 ஆழியினைச் சூரனைவெற் பேழிணையுற் றேயயில்விட்
 டாதுலருக் காறுமுகப் பெருமானே.

1157

சொக்குப்பொட் டெத்திக் கைப்பொரு
 னைக்கெத்திற் பற்றிச் சிக்கொடு
 சுற்றுப்பட் டெற்றித் தெட்டிகள் முலைமீதே

1155. தாது - பொன். பார் - மண். மாது - பெண். (மூவாசைகள்)
 அரும்பு ஆதி ருபோடு - அரும்புவிட்டுப் பின்பு வளருவது. வாகி - மயி
 லாகிய குதிரை.

1156. ஆலம் மிடற்று வகித்து எனக் கூட்டுக. ஆதுலருக்கு - ஏழை
 களுக்கு.

சுற்றுப்பொற் பட்டுக் கச்சினர்
முற்றிக்குத் தத்தைக் கொப்பென
சொற்பித்துக் கற்பிற் செப்பிய

துயராலே

கிக்குப்பட் டுட்கிப் பற்கொடு
வெற்றிக்கைக் குத்துப் பட்டிதழ்
தித்திப்பிற் கொத்துப் பித்துயர்
திக்குக்கெட் டொட்டுச் சிட்டென
பட்டத்துற் புத்திக் கட்டற
செப்பத்துற் பற்றற் கற்புத

கொடுநாயேன்

மருள்வாயே

தக்குத்தக் குக்குக் குக்குட
தட்டுட்டுட் டுட்டுட் டுட்டென
தக்குத்திக் கெட்டுப் பொட்டெழ
தத்தித்தித் தித்தித் தித்தென
தெற்றுத்துட் டக்கட் டர்ப்படை
சத்திக்கொற் றத்திற் குத்திய

விருதோதை

முருகோனே

துக்கித்திட் டத்தித் துக்கக
நெக்குப்பட் டெக்கித் துட்டறு
சுத்தப்பொற் பத்தர்க் குப்பொரு
துற்றப்பொற் பச்சைக் கட்கல
பச்சித்ரப் பட்சிக் கொற்றவ
சொக்கர்க்குர்த் தத்தைச் சுட்டிய

ளருள்வேலா

பெருமானே.

1158

ரூலமோ டொப்பமக் காளொன நற்சொலைத்
தீதென நற்றவத்
நாதமோ டுட்கருத் தோடவே தர்க்கரிட்
டோயுநா யொப்பவர்க்

தணைவோர்தம்

கிளையாதே

நீலமே னிக்குலத் தோகைமே லுற்றுநிட்
ரூரூர் கெட்டுகப்
நேசமாய் நித்தநிற் ருளைநீ ளச்சமற்
ரோதநீ திப்பொருட்

பொருமவேலா

டரவேணும்

1157. கெத்தில் - தந்திரவழியில். தெட்டிகுள் - வஞ்சிப்பவர்.
பொட்டு - போட்டு. முற்று இக்கு - முதிர்ந்த கரும்பு. பித்துக் கற்பு -
மயக்கந்தரும் ஆணைச்சொல். செப்பத்து உன்பற்றற்கு - செம்மையாக
உண்ணப் பற்றுதற்கு.

கோலவா ரீக்கிடைக் கோபரா விற்படுத்
தானும்வே தக்குலத் தயனருங்
கூறும்வா னப்புவிக்கூறுதீ ரக்குறிப்
போதுரு நிற்பஅக் கொடிதான
காலன்மார் புற்றுதைத் தானுமோர் கற்புடைக்
கோதைகா மக்கடற் கிடைமூழ்கக்
காவிசேர் கொத்தலர்ப் பாணமேய் வித்தகக்
காமவேள் மைத்துனப் பெருமானே.

1159

தசையு முதிரமு நிணமொடு செருமிய
கரும கிருமிக் ளொருகிய பழகிய
சடல வுடல்கடை சடலையி விடுகிறு குடில்பேணுஞ்
சகல கருமிகள் சருவிய சமயிகள்
சரியை கிரியைகள் தவமெனு மவர்கிலர்
சவலை யறிவினர் தெறியினை விடஇனி யடியேனுக்
சிசைய இதுபொரு ளெனஅறி வுறவொரு
வசன முறஇரு வினையற மலமற
இரவு பகலற எனதற நினதற அநுபூதி
இனிமை தருமொரு தனிமையை மறைகள்
னிறுதி யறுதியி டவரிய பெறுதியை
இருமை யொருமையில் பெருமையை வெளிபட
மொழிவாயே
அசல குலபதி தருமொரு திருமகள்
அமலை விமலை ளொழுவரும் வழிபட
அருளி அருணையி லுறைதரு மிறையவ னபிராமி
அநகை அநுபவை அநுதயை அபிநவை
அதல முத்தெழு தலமவை முறைமுறை
அடைய அருளிய பழையவ ளருளிய சிறியோனே
வகவ பசுபதி மகிழ்தர வொருமொழி
மவுன மருளிய மகிமையு மிமையவர்
மரபில் வனிதையும் வனசரர் புதல்வியும் வடிவேனும்

1158. நற்றவத்து அணைவோர் தம் நாதமோடு உள் கருத்து ஓடவே
தர்க்கம் இட்டு ஓயும் - நல்ல தவ நிலையிற் பொருந்திய பெரியோர்களின்
பேச்சொலியும் கருத்தும் பின்னிட்டு ஓடுமாறு தங்கள் கூச்சலால் அடக்கி
ஓய்ந்து போகும் (தருக்கவாதிகள்).

1159. சருவிய சமயிகள் - போராடுகின்ற சமய வாதிகள். பெறுதி -
பேறு. அநகை - பாவமற்றவள்.

மயிலு மியலறி புலமையு முபநிட

மதுர கவிதையும் விதரண கருணையும்

வடிவு மிளமையும் வளமையு மழகிய

பெருமானே.

1160

தத்த னமுமடிமை சுற்ற மொடுபுதல்வர்

தக்க மனையினமு

மனைவாழ்வந்

தப்பு நிலைமையனு கைக்கு வரவிரகு

தைக்கு மயல்நினைவு

குறுகாமுன்

பத்தி யுடனுருகி நித்த முனதடிகள்

பற்று மருள்நினைவு

தருவாயே

பத்து முடியுருளு வித்த பகழியினர்

பச்சை நிறமுகிவின்

மருகோனே

அத்தி முகவனமு குற்ற பெழைவயிற

னப்ப மவரைபொரி

அவல்தேனும்

அப்பி யமுதுசெயு மொய்ப்ப னுதவ அட

விக்குள் மறமகளை

யனைவோனே

முத்தி தருமுதல்வர் முக்க ணிறைவரொடு

முற்று மறைமொழியை

மொழிவோனே

முட்ட வசுரர்களை கெட்டு முறியமுதல்

வெட்டி யமர்பொருத

பெருமானே.

1161

தத்துவத் துச்செயலொ டொட்டில்பட் டக்குருகு

சத்துவிட் டப்படிபொ

டையேனுஞ்

சச்சிலுற் றுப்படியில் விட்டுவிட் டுக்குளறி

சத்துவத் தைப்பிரிய

விடும்வேளை

சுத்தமுத் தப்பதவி பெற்றநந் பத்தரொடு

தொக்குசற் றுக்கடையன்

மிடிநீரத்

துப்புமுத் துச்சரண பச்சைவெற் றிப்புரவி

சுற்றவிட் டுக்கடுகி

வரவேணும்

1160. தத் - தனமும். அந்தச்செல்வமும். விரகு உதைக்கும் மயல் நினைவு - அறிவைச் சிதைக்கும் மயக்கநிலை. மொய்ப்பன் - மொய்ப்பன் - வலிமையை உடையவன்.

1161. ஒட்டில் பட்டு அக்குருகு 'சத்துவிட்ட அப்படி போல - கண்ணியில் சிக்கிய பறவையானது தனது அறிவின் வலிமையை இழந்தாற் போன்று. தத்துவத்துச் செயலொடு - தத்துவக் குறும்புகளால் ஒடுங்கி.

வித்தகத் திப்பவள தொப்பையப் பற்கினைய
வேற்றிசத் திக்கரக முருகோனே
வெற்புமெட் டுத்திசையும் வட்டமிட் டுச்சுழை
விட்டபச் சைச்சரண மயில்வீரா
கத்தர்நெட் டுச்சடையர் முக்கணக் கக்கடவுள்
கச்சியப் பார்க்கருள் செய் குருநாதா
கற்பதத் தைக்குருகி யுற்பதத் துக்குறவர்
கற்பினுக் குற்றுபுணர் பெருமானே.

1162

தந்தமுந் துன்பவெஞ் சிந்தைகொண் டந்தகன்
தண்டவொன் றன்றொடுங் கிடுமாவீ
தஞ்சமென் றும்பரிந் தின்சொல்வஞ் சந்தெரிந்
தன்றுமென் றுந்தனந் தனைநாடி
நின்தனன் பென்பதொன் றின்றிநன் றென்றுநெஞ்
சின்கணன் பொன்றில்மங் கையர்நேசம்
நின்றளந் துஞ்சளங் கொண்டிடும் புன்கணந்
தின்பமொன் றின்றியிங் குழல்வேனோ
சுந்தரன் பந்தமுஞ் சிந்தவந் தன்புடன்
தொண்டனென் றன்றுகொண் டிடுமாத்
தும்பைசெம் பொன்சொரிந் துந்தருங் கொன்றைதுன்
பங்கடிந் தென்பொடுந் தொலையாநீர்
அந்தமுந் திந்துவுங் கெந்தமிஞ் சுங்கொழுந்
தன்றுமின் றும்புனைந் திடும்வேணி
அன்பர்நெஞ் சின்புறுஞ் செஞ்சொலன் கந்தனென்
றண்டரன் டந்தொழும் பெருமானே.

1163

தரணிமிசை அணையினிட வந்தியின் வந்துகுந்
துளியயறு கழலினிய அண்டமுங் கொண்டதின்
தசையுதிர் நிணநிறைய அங்கமுந் தங்கவொன் பதுவாயுந்
தருகரமொ டினியபத முங்கொடங் கொன்பதும்
பெருகியொரு பதினவனி வந்துகண் டன்புடன்
தநயனென நடைபழகி மங்கைதன் சிங்கியின்
வசமாகித்

1162. தண்ட - சினம் மூண்டு. புன்கண் நந்த - துன்பம் மிக. அந்தம்
முந்து இந்து - அழகு மிகுந்த சந்திரன்.

திரிகியுடல் வளையநடை தண்டுடன் சென்றுபின்
கிடையெனவு மருவிமனை முந்திவந் தந்தகன்
சிதறவுயிர் பிணமெனவெ மைந்தரும் பந்துவும்

அயர்வாகிச்

செடமிதனை யெடுமெடுமி னென்றுகொண் டன்புடன்
சுடலைமிசை யெரியினிட வெந்துபின் சித்திடுஞ்
செனனமிது தவிர இரு தண்டையுங் கொண்டபைங்

கழல்தாராய்

செருவெதிரு மசுரர்கிளை மங்களங் கெங்கனும்
கமுகருட யையனமிது கண்டுகொண் டம்பரந்
திரியமிகு அலகையுடன் வெங்கணந் தங்களின்

மகிழ்வாகிச்

சினவசுர ருடலமது தின்றுதின் றின்புடன்
டுமுடுமுட டுமுடுமுட டுண்டுடுண் டுண்டுடுண்
டிமிலைபறை முழவுதுடி பம்பையுஞ் சங்கமுந் தவமோதச்

சரவரிசை விடுகுமர அண்டர்தம் பண்டுறுஞ்
சிறையைவிட வருமுருக என்றுவந் திந்திரன்
சதுமுகனு மடிபரவ மண்டு வெஞ்சம் பொருங் கதிர்வேலா
சகமுழுது மடையஅழு துண்டி டுங் கொண்டலுந்
தேரிவரிய முடியினர வங்களுந் திங்களுஞ்
சலமிதழி யணியு மொரு சங்கரன் தந்திடும் பெருமானே.

1164

தலைவலய போகமுஞ் சலனமிகு மோகமுந்

தவறுதரு காமமுங்

கனல்போலுந்

தணிவரிய கோபமுந் துணிவரிய லோபமுஞ்

சமயவெகு ருபமும்

பிறிதேதும்

அலமலமெ னுளமுந் தவர்களது பூதிகொண்

டறியுமொரு காரணந்

தனைநாடா

ததிமதபு ராணமுஞ் சுருதிகளு மாகிதின்

றபரிமித மாய்விளம்

புவதோதான்

1163. (வந்து + உகும்) சிங்கி - நஞ்சுபோன்ற செயல்கள். திருகி - மாறுபட்டு. வெங்கணம் - கொடிய கூட்டம். அமுது போல என்க. தவ - மிகுதி.

1164. தலைவலயபோகம் - எல்லை அளவைக் கொண்ட இன்ப சுகங்கள். அலம் அலம் என - போதும் போதும் என்று, பரிதாபம் - திண்பு புனம் காக்கும் இரங்கத்தக்க செயல்.

கலகஇரு பாணமுந் திலகவொரு சாபமுங்

களபமொழி யாதகொங்

கையுமாகிக்

கவருமவ தாரமுங் கொடியபரி தாபமுங்

கருதியிது வேளையென்

றுகிராத

குலதிலக மானுடன் கலவிபுரி வாய்பொருங்

குலிசகர வாசவன்

திருநாடு

குடிபுகநி சாசரன் பொடிபட மகிதரன்

குலையநெடு வேல்விடும்

பெருமானே.

1165

தவநெறி தவறிய குருடுகள் தலைபறி

கதறிய

பரபாதத்

தருமிகள் கருமிகள் வெகுவித சமயிக

ளவரொடு

சருவாநின்

றவளிவ னுவனுட னவளிவ னுவளது

இதுவுது

வெனுமாற்ற

றருவுரு வொழிதரு வருவுடை யதுபதி

தமியனு

முணர்வேனோ

குவைய முழுவது மதிர்பட வடகுவ

டிடிபட

வுரகேசன்

கொடுமுடி பலநெரி தரநெடு முதுகுரை

கடல்புனல்

வறிதாகத்

துவல்கொடு முறையிடு சுரர்பதி துயரது

கெடநிசி

சரர்சேனை

துகனெழ நடநவில் மரகத துரகதம்

வரவன

பெருமானே.

1166

தனஞ்சற்றுக் குலுங்கப்பொற் கலன்கட்பட் டிலங்கப்பொற்

சதங்கைக்கற் சிலம்பொத்திக்

கையில்வினை

ததும்பக்கைக் குழந்தைச்சொற் பரிந்தற்புக் கிதங்கப்பொற்

சரஞ்சுற்றிட் டிணங்கக்கட்

சரவேலால்

1165. பரபாதம் - பிறமஞ்கம் - வேறுசமயம். தருமிகள் - அற நெறி யுரைப்பவர்கள் சருவா நின்று - போராடிசிறு அருவுரு வற்றது தான் பதி. துவல் கொடு - அருச்சனைப் பூக்களோடு. (துவல் - தூவல்)

தினம்பித்தித் தினங்கிச்சொற் கரங்கட்டிப் புணர்ந்திட்டுத்
 தினந்தெட்டிக் கடன்பற்றிக் கொளுமாதர்
 சிலம்பத்திற் றிரிந்துற்றிட் டவம்புக்கக் குணஞ்செற்றுச்
 சிவம்பெற்றுத் தவம்பற்றக் கழல்தாராய்
 தனந்தத்தத் தனந்தத்தத் தடுண்டுட்டுட் டிடிண்டிட்டி
 ட்டண்டட்டட் டிமிண்டுட்டுட் டியஸ்தாளந்
 தகுந்தொத்தித் திமிந்தித்தித் தவண்டைக்குட்கயர்ந்துக்கத்
 தகண்டத்தர்க் குடன்பட்டுற் றசுராரைச்
 சினந்தத்திக் கொளுந்தக்கைச் சரந்தொட்டுச் சதம்பொர்ப்பைச்
 சிரந்தத்தப் பிளந்துட்கக் கிரிதுளாச்
 செகந்திக்குச் சுபம்பெற்றுத் துலங்கப்பொர்க் களம்புக்குச்
 செயம்பற்றிக் கொளுஞ்சொக்கப் பெருமானே.

1167

திதையு லாத்துபொற் களபம்வி டாப்புதுத்
 த்ரிவித டாக்களிற் றுரகோடு
 சிகரம காப்ரபைக் குவடென வாய்த்துநற்
 சுரர்குடி யேற்றிவிட் டுளநீரை
 மதனவி டாய்த்தனத் திளைஞரை வாட்டுசெப்
 பிணைமுலை மாத்தவக் கொடிபோல்வார்
 வலையிவி ராப்பகற் பொழுதுகள் போக்குமற்
 றெனையுனை வாழ்த்தவைத் தருள்வாயே
 சததள பார்த்திபற் கரிபுரு டோத்தமற்
 கெரிகன லேற்றவற் குணராநோர்
 சகலச மார்த்தசத் தியவன சூட்சுமக்
 சியபர மார்த்தமுற் புகல்வோனே
 கதிர்மணி நீர்க்கடற் சுழிபுரு ராட்சதக்
 கலகப ராக்ரமக் கதிர்வேலா
 கருதிய பாட்டினிற் றலைதெரி மாட்சணக்
 கவிஞரு சாத்துணைப் பெருமானே.

1166. தினம் பித்து இட்டு - நான்தோறும் காம மயக்கத்தை ஊட்டி. தெட்டி - வஞ்சிப்பவராய். சிலம்பம் - தந்திர உபாயங்கள். அவம் புக்க - பயனற்ற வழியிற் சென்ற. சதம் பொற்பை - நூற்றுக் கணக்கான மலைகளை. செகம் திக்கு - உலகிலும் திசைகளிலும் உள்ளவர்கள்.

1167. திதலை உலாத்து - தேமல் பரவியுள்ளது. சுரர்குடி - அமுதம், ஏற்றிவிட்டு - நிரம்பக் கொண்டு. பரமார்த்தம் - மேலான உண்மைப் பொருளை. மாட்சணக் கவிஞர் - விரைந்து பாடும் புலவர்.

1168

திரிபுர மதனை யொருநொடி யதனி

ஸெரிசெய் தருளிய

சிவன்வாழ்வே

சினமுடை யசுரர் மனமது வெருவ

மயிலது முடுகி

விடுவோனே

பருவரை யதனை யுருவிட எரியு

மறுமுக முடைய

வடிவேலா

பசையொ டணையு மிளமுலை மகளை

மதன்விடு பகழி

தொடலாமோ

கரிதிரு முகமு மிடமுடை வயிறு

முடையவர் பிறகு

வருவோனே

கனதன முடைய குறவர்த மகளை

கருணையொ டணையு

மணிமார்பா

அரவணை துயிலு மரிதிரு மருக

அவனியு முழுது

முடையோனே

அடியவர் வினையு மமரர்கள் துயரு

மறஅரு ஞாதவு

பெருமானே.

1169

திரைவஞ்ச இருவினைகள் நரையங்க மலமழிய

சிவகங்கை தனில்முழுதி

வினையாடிச்

சிவம்வந்து குதிக்கொளக வடிவுன்றன் வடிவமென

திகழண்டர் முனிவர்கண

மயன்மாலும்

அரன்மைந்த னெனகளிறு முகனெம்பி யெனமகிழ

அடியென்க ணளிபரவ

மயிலேறி

அயில்கொண்டு திருநடன மெனதந்தை யுடன்மருவி

அருமந்த பொருளையினி

யருள்வாயே

பரியென்ப நரிகள்தமை நடனங்கொ டொருவழுதி

பரிதுஞ்ச வருமதுரை

நடராசன்

பழியஞ்சி யெனதருகி லுறைபுண்ட ரிகவடிவ

பவளஞ்சொ லுமைகொழுந

னருள்பாலா

1168. இடம் உடை வயிறு - பெருவயிறு. பெருவயிறுடைய கண பதியின் பின் தோன்றியவனே.

1169. திரை - கடல் அலை போல வருவன. நரை அங்க - நரைத் தலுக்கு இடமான உடல். அகவடிவு உன்றன் வடிவமென - என்னுடைய வடிவம் உன்னுடைய வடிவம் என்றும் சொல்லும்படி. சயிலம் - வள்ளி மலை.

இருள்வஞ்ச கிரியவுண ருடனெங்க ளிருவினையு
மெரியுண்டு பொடியாயில் விடுவோனே
எனதன்பி னுறைசயில மகிழ்வஞ்சி குறமகளொ
டெனுபஞ்ச ணையின்மருவு பெருமானே.

1170

திதுற் றேயெழு	திங்களாலே
தியைத் தூவிய	தென்றலாலே
போதுற் றுடும	நங்கனாலே
போதப்பேதைந	லங்கலாமோ
வேதத் தோனைழு	னிந்தகோவே
வேடப் பாவைவி	ரும்புமார்பா
ஓதச் சூதமெ	றிந்தவேலா
ஊமைத் தேவர்கள்	தம்பிரானே.

1171

தியும் பவனமு நீருந் தரணியும்	
வானுஞ் செறிதரு	பசுபாசத்
தேகந் தனைநிலை யேயொன் றிருவினை	
தீருந் திறல்வினை	யறியாதே
ஓயும் படியறு நூ றும் பதினுறழ்	
நூ றும் பதினிரு	பதுநூ றும்
ஓடுஞ் சிறுவயிர் மீளும் படிநல	
யோகம் புரிவது	கிடையாதோ
வேயுங் கணியும்வி ளாவும் படுபுன	
மேவுஞ் சிறுமிதன்	மணவாளா
மினம் படுகட லேழுந் தழல்பட	
வேதங் கதறிய	வொருநாலு
வாயுங் குலகிரி பாலுந் தளைபட	
மாகந் தரமதில்	மறைசூரன்
மார்புந் துணையுறு தோளுந் துணிபட	
வாள்கொண் டமர்செய்த	பெருமானே.

1171. அறு நூறும் பதின் உறழ் நூறும் ஓடும் சிறு உயிர். இங்கு ஒரு நாளைக்கு உயிர்ப்பு (மூச்சுவிடுதல்) எத்தனை என்னும் கணக்குக் கூறப் பட்டுள்ளது. $600 +$ பதின் உறழ்நூறு $100 \times 10 = 1000 +$ பதின் இருபது நூறு $10 \times 20 \times 100 = 2000 = 21600$ மூச்சுவிடும் சிற்றயிர்.

1172

தீயுதை தாத்ரி பானீய மேற்ற

வானீதி யாற்றி

கழுமாசைச்

சேறுறு தோற்பை யானாக நோக்கு

மாமாயை திர்க்க

அறியாதே

பேய்பூத மூத்த பாறூரி காக்கை

பீருஇ ழாத்தி

னுடல்பேணிப்

பேயோன டாத்து கோமாளி வாழ்க்கை

போமாறு பேர்த்து

னடிதாராய்

வேயூரு சீர்க்கை வேல்வேடர் காட்டி

லேய்வாளை வேட்க

வுருமாறி

மீளாது வேட்கை மீதூர வாய்த்த

வேலோடு யேய்த்த

இளையோனே

மாயூர வேற்றின் மீதே புகாப்பொன்

மாமேரு வேர்ப்ப

றியமோதி

மாருன மாக்கள் நீருக வோட்டி

வானாடு காத்த

பெருமானே.

1173

துடித்தெதிர் வடித்தெழு குதர்க்கச மயத்தவர்

சுழற்கொரு கொடிக்கொடி

யெதிர்கூறித்

துகைப்பன கிதத்தலை யறுப்பன யில்விட்டுடல்

துணிப்பன கணித்தலை

மிசைபார

முடித்தலை விழுப்பன முழுக்க அடிமைப்பட

முறைப்படு மறைத்திர

ளறியாத

முதற்பொருள் பிலப்பட வுணர்த்துவ னெனக்கொரு

மொழிப்பொருள் பழிப்பற

அருள்வாயே

குடிப்பன முகப்பன நெடிப்பன நடிப்பன

கொழுத்தகு ருதிக்கட

விடையூடே

1172. ஊதை - காற்று. தாத்ரி - மண். பானீயம் - நீர். ஏற்ற - உயர்ந்த ஐம்பூதங்களால் ஆக்கப்பட்ட உடம்பு. ஆசையென்னும் சேறு. பாறு + ஓரி - பருந்துகளும் நரிகளும். பீரு இழா - பீறி இழுத்து. வேய்த்த - ஒற்று அறிந்த.

1173. வடித்து எழு - கூர்மையுடன் எழுகின்ற. கொடிக்கொடி - கோடிகோடி. அகிதத்தலை அறுப்பன - தீமைகளின் அதிகாரத்தை அறுப்பன. கணி - நூல்வல்லவர்கள். குடிப்பது முதலிய செயல்கள் அலகைக் குலம் செய்யும் செயல்கள். குடிப்பன - இரத்தத்தைக் குடிப்பன.

குதிப்பன மதிப்பன குளிப்பன களிப்பன
 குவட்டினை யிடிப்பன சிலபாடல்
 படிப்பன திருப்புகழ் மெடுப்பன முடிப்பன
 பயிற்றிய லகைக்குலம் வினையாடப்
 பகைத்தெழு மரக்கரை யிமைப்பொழு தினிற்பொடி
 படப்பொரு துழக்கிய பெருமானே.

1174

துத்தி நச்ச ராவிளம் பிச்சி நொச்சிகூ விளஞ்
 சுக்கி லக்க லாமிர்தப் பிறைகுதம்
 சுத்த ரத்த பாடலம் பொற்க ஓக்கை யேடலஞ்
 சுத்த சொற்ப கிரதித் திரைநீலம்
 புத்தெ ருக்கு பாழிகங் கொத்தெ ஓத்த தாளிதண்
 பொற்பு மத்தை வேணியர்க் கருள்கூரும்
 புத்தி சித்தி வாய்கனஞ் சுத்த சத்ய வாசகம்
 புற்பு தப்பி ராணனுக் கருள்வாயே
 பத்தி யுற்ற தோகையம் பச்சை வெற்றி வாகனம்
 பக்க மிட்டு லாவியச் சுரர்மாளப்
 பக்க விட்டு வாய்நினங் கக்க வெட்டி வாய்தரும்
 பத்ம சிட்ட னோடமுத் தெறிமினக்
 கைத்த லைப்ர வாகையுந் தத்த ளிக்க மாமுறிந்
 துட்க முத்து வாரணச் சதகோடி
 கைக்க ளிற்று வாரணம் புக்கொ ளிக்க வாரணங்
 கைப்பி டித்த சேவகப் பெருமானே.

1175

துயர மறுநின் வறுமை தொலையு
 மொழியு மமிர்த சுரபானம்
 சுரபி குளிகை யெளிது பெறுக
 துவளு மெமது பசிதீரத்
 தயிரு மமுது மமையு மிடுக
 சவடி கடக நெளிகாறை

1174. துத்தி நச்ச அரா - புள்ளிகளையுடைய நஞ்கள்ள பாம்பு. அலம் - தேள். (சிவன் தலையில் தேளும் இருக்கிறது.) பாழி + கம் - பெருமை மிக்க தலையோடு. தாளி - தாளி அறுகு. கனம் - பெருமை. சத்தியவாசகம் - உபதேச மொழி. அச்சுரர் - அசுரர். பத்மசிட்டன் - குரபத்மன்.

தருக தகவொ டுறுக எனுமி	
விரகு தவிர்வ	தொருநாளே
உயரு நிகரில் சிகரி மிடறு	
முடலு மவுணர்	நெடுமார்பும்
உருவ மகர முகர நிமிர்	
வுததி யுதர	மதுபீற
அயரு மமரர் சரண நிகள	
முறிய எறியு	மயில்வீர
அறிவு முரமு மறமு நிறமு	
மழகு முடைய	பெருமானே.

1176

துள்ளுமத வேள்கைக்	கணையாலே
தொல்லைநெடு நீலக்	கடலாலே
மெள்ளவரு சோலைக்	குயிலாலே
மெய்யுருகு மானைத்	தழுவாயே
தெள்ளுதமிழ் பாடத்	தெளிவோனே
செய்யகும ரேசத்	திறலோனே
வள்ளஸ்தொழு ஞானக்	கழலோனே
வள்ளிமண வாளப்	பெருமானே.

1177

தெரிவை மக்கள் செல்வ முரிமை மிக்க வுண்மை	
தெரிவ தற்கு உள்ள	முனராமுன்
சினமி குத்த திண்ணர் தனிவ னைத்து வெய்ய	
சிலுகு தைத்து வன்மை	சிதையாமுன்
பரவை புக்கு தொய்யு மரவ ணைக்குள் வைகு	
பரம னுக்கு நல்ல	மருகோனே
பழுதில் நிற்கொல் சொல்லி யெழுதி நித்த முண்மை	
பகர்வ தற்கு நன்மை	தருவாயே

1175. சுரபி - காமதேனு. சித்துச் செயல்களில் என் மனம் செல்வாதவாறு காப்பாயாக என்பது கருத்து.

1176. துள்ளும் - செருக்குடன் வரும். தொல்லை - துன்பந்தரும். வள்ளல் - சிவபெருமான்.

1177. மனைவி மக்களின் உரிமை எவ்வளவு என அறியுமுன். சினமிகுத்த திண்ணர் - ஐம்புலன்கள். தொய்யும் - துவட்சியுறும். நின்சொல் - தேவாரம். நன்மை - நற்குணம். இருகிரிக்குள் உள்ளவர் - அசுரர்கள். தடிக்கும் - மிக்கு எழும். உமையை மனம் இரங்கி இடப்பாகத்தில் வைத்தவர்.

இருகி ரிக்க ஞள்ள வரைத டிக்கு மின்னு
மிடியு மொய்த்த தென்ன

எழுஞ்சுரை

எழுக டற்கு ஞள்ள முழுகு வித்து வின்னு
எரிமைய வர்க்கு வன்மை

தருவோனே

அரிவை பக்க முய்ய வருகி வைக்கு மைய
ரறிய மிக்க வுண்மை

யருள்வோனே

அறிவி னுக்கு ளென்னை தெறியில் வைக்க வல்ல
அடிய வர்க்கு நல்ல

பெருமானே.

1178

தென்றனு மன்றி யின்றனை பொங்கு
தின்கட லொன்று

மிகமோதச்

செந்தழ லென்று வெந்தழல் சிந்து
திங்களும் வந்து

துணையேய

அன்றினு மன்றி துன்றுச ரங்க
னைந்துமெ னெஞ்ச

மழியாடுத

அந்தியி லென்றன் வெந்துய ரஞ்ச
அன்பொட லங்கல்

தரவேணும்

வென்றிவி ளங்கு குன்றவர் வஞ்சி
விஞ்சிய கொங்கை

புணர்மார்பா

வெண்டர ளங்கள் தண்டைச தங்கை
மின்கொடி லங்கு

கழலோனே

கொன்றைய ணிந்த சங்கர ரன்று
கும்பிட வந்த

குமரேசா

குன்றிட அண்ட ரன்றுய வென்று
குன்றமெ றிந்த

பெருமானே.

1179

தேனியல்சொற்
சேவைதனைக்

கணிமாதர்

யானெனதற்
யானறிதற்

கருதாதே

வானவருக்
வாசவனுக்

றிடுபோதம்
கருள்வாயே

ஆணைமுத்தற்
ஆறுமுகப்

கரசான
கினியோனே

கினியோனே
பெருமானே.

1180

தொடஅ டாது நோக வடிவு காண வாராது
கருதி கூறு வாராது மெதிரகூறத்
துறையி லாத தோராசை யிறைவ னாகி யோரேக
துரிய மாகி வேறுகி யறிவாகி
நெடிய கால்கை யோடாடு முடனின் மேனி நீநானு
மெனவு நேர்மை நூல்கூறி நிறைமாயம்
நிகரில் கால னோரேவ முகரி யான தூதாளி
நினைவொ டேகு மோர்நீதி மொழியாதோ
அடல்கெ டாத சூர்கோடி மடிய வாகை வேலேனி
யமர்செய் வீர ஈராறு புயவேனே
அழகி னோடு மானீனு மரிவை காவ லாவேதன்
அரியும் வாழ வானுளு மதிரேகா
கடுவி டாக ளாருப நடவி நோத தாடாளர்
கருதி டார்கள் தீமூள முதல்நாடுங்
கடவு ளேறு மீதேறி புதல்வ கார னாவேத
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1181

தோடுபொரு மைக்க னுடவடி வுற்ற
தோர்தனம சைத்து இளைஞோர்தம்
தோள்வலி மனத்து வாள்வலி யுழக்கு
தோகையர் மயக்கி னுழலாதே
பாடலிசை மிக்க ஆடல்கொடு பத்தி
யோடு நினை பத்தர் பெருவாழ்வே
பாவலினை யற்று னுமநினை புத்தி
பாரிலருள் கைக்கு வரவேணும்
ஆடலழ கொக்க ஆடுமயி லெற்றி
ஆண்மையுட னிற்று முருகோனே
ஆதியர னுக்கு வேதமொழி முற்றி
யார்வம்வினை வித்த அறிவோனே

1180: மான் ஈனும் அரிவை - வள்ளி. கடுவிடாகளா ருபன் - ஈஞ்ச
நீங்காத கழுத்துடன் கூடிய உருவத்தையுடையவன்.

1181. மயில் எற்றி - மயிலைச் செலுத்தி. வேதமொழி முற்றி - வேத
மொழியின் பொருளை நிறைவாகவுரைத்து.

வேடைமய ஸூற்று வேடர்மக னுக்கு
வேளையென நிற்கும்

விறல்வீரா

மேலசுர ரிட்ட தேவர்கிறை வெட்டி
மீளவிடு வித்த

பெருமானே.

1182

தோடு மென்குழை யூடே போரிடு

வானெ டுங்கயல் போலே யாருயிர்

குறை கொண்டிடு வேல்போ லேதொடர்

விழிமானார்

குத கந்தனி லேமா லாயவ

ரோது மன்றறி யாதே யூழ்வினை

சூழும் வெந்துய ராலே தானுயிர்

சுழலாதே

ஆடு வெப்பண காகோ தாசன

மூறு கண்டிட மேல்வீழ் தோகையி

லாரும் வண்கும ரேசா ஆறிரு

புயவேளே

ஆறு தின்றரு ளாலே தாடொழ

ஆண்மை தந்தருள் வாழ்வே தாழ்வற

ஆதி தந்தவ நாயேன் வாழ்வுற

அருள்வாயே

ஓடு வெங்கதி ரோடே சோமனு

மூழி யண்டமும் லோகா லோகமு

மூரு மந்தர நானு தேவரு

மடிபேண

ணுழி டம்புயன் வேலா வாலய

மூடு தங்கிய மாலா ராதர

வோத வெண்டிரை சூர்மார் பூடுற

விடும்வேலா

வேடு கொண்டுள வேடா வேடைய

வேழ வெம்புலி போலே வேடர்கள்

மேவு திண்புன மீதே மாதொடு

மிகமாலாய்

மேக மென்குழ லாய்நீ கேளினி

வேறு தஞ்சமு நீயே யாமென

வேளை கொண்டபி ரானே வானவர்

பெருமானே.

1183

தோடுற்ற காதொக்க நீடுற்ற போருற்ற

தோய்மைக்க னுல்மீக்க

துதலாலே

தோள்வெற்பி னுல்விற்கை வேளுக்கு மேன்மக்கள்

சோர்கைக்கு மால்விற்கு

மடவார்தம்

ஊடற்கு னேபுக்கு வாடிக்க லாமிக்க
 ஒசைக்கு நேசித்து உழலாதே
 ஊர்பெற்ற தாய்சுற்ற மாயுற்ற தாள்பற்றி
 யோதற்கு நீசற்று முணர்வாயே
 வேடர்க்கு நீள்சொர்க்கம் வாழ்விக்க வோர்வெற்பின்
 மீதுற்ற பேதைக்கொர் மணவாளா
 வேழத்தி னுபத்தை மீள்வித்த மாலொக்க
 வேதத்தி லேறிற்கு மயனாருந்
 தேடற்கொ ணுநிற்கும் வேடத்தர் தாம்வைத்த
 சேமத்தி னுமத்தை மொழிவோனே
 தீதற்ற நீதிக்கு னேய்ப்பத்தி கூர்பத்தர்
 சேவிக்க வாழ்வித்த பெருமானே.

1184

தோதகமி குத்த முதமருள் பக்க
 குலைவனி வெப்பு மதநீர்தோய்
 சூழ்பெருவ யிற்று நோயிருமல் குற்று
 சோகைபல குட்ட மவைதீரா
 வாதமொடு பித்த மூலமுடன் மற்று
 மாயபிணி சற்று மணுகாதே
 வாடுமெனை முத்தி நீடியப தத்தில்
 வாழமிக வைத்து அருள்வாயே
 காதல்மிக வுற்று மாதினைவி னைத்த
 கானககு றத்தி மணவாளா
 காகினிய னைத்து மோடியள விட்ட
 கால்நெடிய பச்சை மயில்வீரா
 வேதமொழி மெத்த வோதிவரு பத்தர்
 வேதனைத விர்க்கு முருகோனே
 மேலசுர ரிட்ட தேவர்கிறை வெட்டி
 மீளவிடு வித்த பெருமானே.

1183. தோடுற்ற காது ஒக்க நீடுற்ற - தோடணிந்த காதுவரை நீண் டுள்ள (கண்.) சேமத்தின் நாமம் - புதை பொருளாகிய பஞ்சாக்கரத்தின் புகழ் - திருஞான சம்பந்தராகத் தோன்றி நமச்சிவாய * மந்திரத்தின் சிறப்பை அறிவித்தமையைக் குறிக்கின்றது.

1184. குற்று - தலையிடி. மாதினை வினைத்த கானக குறத்தி - நல்ல திணையை வினைவித்த காட்டுக் குறத்தியாகிய வள்ளி,

1185

தோரண கனக வாசலில் முழவு

தோஸ்முர சதிர

முதிராத

தோகையர் கவரி வீசவ யிரியர்

தோள்வலி புகழ

மதகோப

வாரண ரதப தாகினி துரக

மாதிர நிறைய

அரசாதி

வாழினும் வறுமை கூரினு நினது

வார்கழ லொழிய

மொழியேனே

பூரண புவன காரண சவரி

பூதர புளக

தனபார

பூடண நிருதர் தூடண விபுதர்

பூபதி நகரி

குடியேற

ஆரண வனச ஈரிரு குடுமி

ஆரியன் வெருவ

மயிலேறு

மாரிய பரம ஞானமு மழகு

மாண்மையு முடைய

பெருமானே.

1186

தோலத்தி யாலப்பி னுலொப்பி லாதுற்ற

தோளுக்கை காலுற்ற

குடினாடே

சோர்வற்று வாழ்வுற்ற கால்பற்றி யேகைக்கு

வேதித்த குலத்த

னனு காமுன்

கோலத்தை வேலைக்கு ளேவிட்ட சூர்கொத்தொ

டேபட்டு வீழ்வித்த

கொலைவலா

கோதற்ற பாதத்தி லேபத்தி கூர்புத்தி

கூர்கைக்கு நீகொற்ற

அருள்தாராய்

ஆலத்தை ஞாலத்து ளோர்திக்கு வானத்த

ராவிக்கள் மாள்வித்து

மடியாதே

ஆலித்து மூலத்தொ டேயுட்கொ ளாதிக்கு

மாம்வித்தை யாமத்தை

யருள்வோனே

1185. வயிரியர் - பரிசு பெறும் பாணர். மாதிரம் - திசை. சவரி - குறத்தி. பூதர - மலைபோன்ற. விபுதர் பூபதி - இந்திரன்.

1186. தோல் அத்தியால் - தோலாலும் எலும்பாலும். கோலத்தை வேலைக்கு ளேவிட்ட சூர் - தனது வடிவத்தைக் கடலில் மறைத்த சூன். ஆலித்து - மகிழ்ந்து. மூலத்தொடே - அடியோடு.

சேலொத்த வேலொத்த நீலத்து மேலிட்ட

தோதக்கண் மானுக்கு

மணவாளர்

நீதற்ற நீதிக்கு னேய்ப்பத்தி கூர்பத்தர்

சேவிக்க வாழ்வித்த

பெருமானே.

1187

நச்சுவாள் விழிக்கொ டெற்றியே தனத்தை

நத்துவார் சுகத்தில்

நலமாக

நட்டமா மனத்தை யிட்டமே கொடுத்து

நத்துவாழ் கடற்கு

ளணைபோலே

கச்சமே செலுத்தி யச்சமே படுத்து

கட்டஏழ் பிறப்பு

விடவேதான்

கற்றநூ லுகக்க வெட்கமே செறித்த

கட்டனே னினைப்ப

தொருநாளே

இச்சையே செலுத்தி யுச்சிதாள் பவிக்கு

மிட்டமா லவற்கு

மருகோனே

எற்றுவா ரிதிக்குள் முற்றிநீள் பொருப்பை

யெக்கிதேர் மடித்த

இளையோனே

மெச்சவே புடைத்த முத்தமார் தனத்தி

மிக்கவாள் படைத்த

விழியானே

வெட்டுமா மறத்தி யொக்கவே யிருக்க

வெற்றிவே லெடுத்த

பெருமானே.

1188

நடையுடையி லேயருக்கி நெடியதெரு விதியிற்ஞள்

நயனமத னுல்மருட்டி

வருவாரை

நனுமிமய ஸேவினைத்து முனையவினை கூறிவிற்று

லளிதமுட னேபசப்பி

யுறவாடி

வடிவதிக விடுபுக்கு மலரணையின் மீதிருத்தி

மதனனுடை யாகமத்தி

னடைவாக

மருவியுள மேயுருக்கி நிதியமுள தேபறிக்கும்

வனிதையர்க ளாசைபற்றி

யுழல்வேனோ

1187. கச்சமே செலுத்தி - ஒப்பந்தம் செய்த வகையிற் போகவிட்டு. பவிக்கு - மாபவி என்னும் அசுரனுக்கு.

1188. அருக்கி - அருமையைக் காட்டி. வடிவு அதிக வீடு - அழகு மிகுந்த வீடு. அடல் எழுதுர் ஏடு - வலிமைமிக்க சிவமந்திரம் எழுதப்பட்ட ஏடு (திருஞானசம்பந்தர் சமணரொடு வாதிட்டு வையை யாற்றில் எதிரேற லிட்ட ஏடு).

இடையர்மனை தேர்நிறித்த முறிதயிர்நெய் பால்குடிக்க
 இருகையுற வேபிடித்து உரலோடே
 இறுகிடஅ சோதைகட்ட அழுதிடுகொ பாலக்ருட்ண
 னியல்பருக னேகுறத்தி மணவாளா
 அடலெழுது மேடுமெத்த வருபுனலி லேறவிட்டு
 அரியதமிழ் வாதுவெற்றி கொளும்வேலா
 அவுணர்குலம் வேரறுத்து அபயமென வோலமிட்ட
 அமரர்கிறை மீளவிட்ட பெருமானே.

1189

நரையொடு பற்க முன்று தோல்வற்றி
 நடையற மெத்த நொந்து காலெய்த்து
 நயனமி ருட்டி நின்று கோலுற்று நடைதோயா
 நழுவும்கி டக்கை யொன்று போல்வைத்து
 நமதென மெத்த வந்த வாழ்வுற்று
 நடையு டுத்து மிந்த மாயத்தை நகையாதே
 விரையொடு பற்றி வண்டு பாடுற்ற
 ம்ருகமத மப்பி வந்த வோதிக்கு
 மிளிருமை யைச்செறிந்த வேல்கட்கும் வினையோடு
 மிகுகவி னிட்டு நின்ற மாதர்க்கு
 மிடைபடு சித்த மொன்று வேனுற்றுன்
 விழுமிய பொற்ப தங்கள் பாடற்கு வினவாதோ
 உரையொடு சொற்றெரிந்த மூவர்க்கு
 மொளிபெற நற்ப தங்கள் போதித்து
 மொருபுடை பச்சை நங்கை யோடுற்று முலகடே
 உறுபலி பிச்சை கொண்டு போயுற்று
 முவரிவி டத்தை யுண்டு சாதித்து
 முலவிய முப்பு ரங்கள் வேலித்து முறநாகம்
 அரையொடு கட்டி யந்த மாய்வைத்து
 மவிர்சடை வைத்த கங்கை யோடொக்க
 அழகுதி ருத்தி யிந்து மேல்வைத்து மரவோடே
 அறுகொடு நொச்சி துப்பை மேல்வைத்த
 அரியய னித்தம் வந்து பூசிக்கும்
 அரநிம லர்க்கு நன்றி போதித்த பெருமானே.

1189. விடக்கை - ஊன் உடல். ஒன்றுபோல - நிலைத்த ஒன்றுபோல,
 நடையு படுத்தும் - துன்பத்தை உண்டாக்கும்,

1190

நற்குணமு ளார்த மைப்பொல் மைக்குழவி லேசி றக்க
 நற்பரிம ளாதி துற்ற மலர்குடி
 நச்சுவிழி யால்ம யக்கி யிச்சைபல பேசி யுற்று
 நற்பொருள வாம னத்தர் வசமாகி
 வெற்பனைய மாத னத்தை பொற்புறவு ருவ ணைத்து
 மெத்தய லாகி நித்த மெனியாதே
 வெட்சிகமழ் நீப புட்ப வெற்றிசிறு பாத பத்ம
 மெய்க்கிருபை நீய ளிப்ப தொருநாளே
 ரத்தினப ணுநி ருத்தன் மெய்ச்சுதனு நாடு மிக்க
 லட்சணகு மார சுப்ர மணியோளே
 நற்றிசையு மேறி யிட்ட பொய்ச்சமணை வேர றுத்து
 நற்றிருநி நேப ரப்பி வினையாடும்
 சற்சனகு மார வ்ருத்தி அற்புதசி வாய னுக்கொர்
 சற்குருவி நோத சித்ர மயில்வீரா
 சக்ரதரன் மார்ப கத்தி னுக்ரமுட னேத ரித்த
 சத்தியடை யாளமிட்ட பெருமானே.

1191

நாகாங்க ரோமங் காட்டி வாரேந்து நாகங் காட்டி
 நாமேந்து பாலங் காட்டி யபிராம
 நானுங்க ராகங் காட்டி நாகேந்திர நீலங் காட்டி
 நாயேன்பர காசங் காட்டி மடனூர
 மேகாங்க கேசங் காட்டி வாயாம்பல் வாசங் காட்டி
 மீதுர்ந்த போகங் காட்டி யுயிரீர்வார்
 மேல்வீழ்ந்து தோயுந் தூர்த்தன் மோகாந்த காரந் தீர்க்க
 வேதாந்த தீபங் காட்டி யருள்வாயே

1190. ரத்தின பணு நிருத்தன் - பாம்பின்மேல் நடனம் ஆடிய கண்ணன். மெய்ச்சுதன் - மனமதன். அழகுடைய மன்மதனும் விரும்பும் அழகுடைய முருகன். நற்றிசை - நாற்றிசை. நிறு - நீறு, திருநீறு. சிவாயன் - சிவன். சக்ரதரன் - திருமாவின் சக்கரத்தை மார்பில் ஆரமாக அணிந்த தாரகன்.

1191. வார் ஏந்து நாகம் - வாரிகட்டிய மலைபோன்ற தனங்கள். நாம் - அச்சம். பாலம் - நெற்றி. நாகேந்திரம் - இந்திரனிலம் - கருங்குவளை போன்ற கண்கள். வேதாந்த தீபம் - மறைமுடிவாகிய உண்மைப்பொருள். யானம் - (விமானம்) மயில். தேசாங்கம் - தசாங்கம். சேவேந்தி - சேவற் கொடியை ஏந்தி.

சகாந்த விரம் போற்றி நீலாங்க யானம் போற்றி
 யேடார்ந்த நீபம் போற்றி முகில்தாவி
 ஏரோங்க லேழுஞ் சாய்த்த நான்மூன்று தோளும் போற்றி
 யார்வேண்டி னானுங் கேட்ட பொருளியும்
 த்யாகாங்க லேம் போற்றி வாயோய்ந்தி டாதன் றூர்த்து
 தேசாங்க ஞரன் தோற்க மயிலேறிச்
 சேவேந்தி தேசம் பார்க்க வேலேந்தி மீனம் பூத்த
 தேவேந்தர் லோகங் காத்த பெருமானே.

1192

நாரா லேதோல் நீரா லேயாம்
 நானு வாசற் குடினுடே
 ஞாதா வாயே வாழ்கா லேகாய்
 நாய்பேய் சூழ்கைக் கிடமாமுன்
 நாரா ரார்தோ ளீரா றுனே
 சார்வா னோர்நற் பெருவாழ்வே
 தாழா தேநா யேனா வாலே
 தாள்பா டாண்மைத் திறல்தாராய்
 பாரே மோர்தா ளாலே யாள்வோர்
 பாவார் வேதத் தயனாகும்
 பாழு டேவா னுடே பாரு
 டேயூர் பாதத் தினைநாடாச்
 சேரார் மாதோ டேவாழ் வார்நீள்
 சேலூர் வார்பொற் சடையீசர்
 சேயே வேளே பூவே கோவே
 தேவே தேவப் பெருமானே.

1193

நாரியர்க ளாசையைக் கருதாதே
 நானுனிரு பாதபத் மமுநாட
 ஆரமுத மானசர்க் கரைதேனே
 ஆனஅநு பூதியைத் தருவாயே
 காரணம் தானவுத் தமலோ
 கானகுற மாதினைப் புணர்வோனே

1192. பார் ஏழ் ஓர் தாளால ஆள்வோர் - ஏழலகங்கனையும் தமது ஓப்பற்ற முயற்சியால் காத்தாளுகின்ற திருமால்.

சூரர்களை தூளெழுப்
தோகைமயில் வாகனப்

பொருமவேரை
பெருமானே.

1194

நாவி ரண்டித ழாலே கோவிய
ஞால முண்டக மேலே தானின
ஞாயி றென்றுறு கோலா காலனு
ஞால முண்டபி ராணு தாரனும்
யோக மந்திர மூலா தாரனு
நாடி நின்றப்ர பாவா காரனு

மதின்மேலே

தடுவாக

மேவி ருந்தகி ரீடா பீடமு
நூல றிந்தம ணீமா மாடமு
மேத குப்ப்ரபை கோடா கோடியு
வீசி நின்றுள தூபா தீபவி
சால மண்டப மீதே யேறிய
வீர பண்டித வீரா சாரிய

மிடமாக

வினைதீராய்

ஆல கந்தரி மோடா மோடிகு
மாரி பிங்கலை நாணு தேசிய
மோகி மங்கலை ஷோகா லோகியெ
ஆன சம்ப்ரமி மாதா மாதவி
ஆதி யம்பிகை ஞாதா வானவ
ராட மன்றினி லாடா நாடிய

வுயிர்பாலும்

அபிராமி

கால சங்கரி ஸீலா ஸீலித்ரி
சூலி மந்த்ரசு பாடா பாடிணி
காள கண்டிக பாஸீ மாஸினி
காம தந்திர லீலா லோகினி
வாம தந்திர நூலாய் வாள்சிவ
காம சுந்தரி வாழ்வே தேவர்கள்

கலியாணி

பெருமானே.

1195

நாணு மிகுத்த
ஞான றிருத்த
ஏழை தனக்கு
ராசி தழைக்க

கசிவாகி
மதைநாடும்
மதுபூதி
அருள்வாயே

1194. ஆல கந்தரி - நஞ்சு பொருந்திய கழுத்துடையாள். கால சங்கரி - எமனைக் கொன்றவள்.

1195. அதுபூதி - பட்டறிவு. ராசி - பேறு.

பூனை யெருக்கு
பூண ரளித்த
வேளை தனக்கு
வேழ மழைத்த

மதிநாக
சிறியோனே
சிதமாக
பெருமானே.

1196

நித்தமுற் றுணைநினைத்து
நிட்டைபெற் றியல்கருத்தர்
நத்தியுத் தமதவத்தி
லக்யலக் கணநிருத்த
வெற்றிவிக் ரமவரக்கர்
விட்டநத் துகரனுக்கு
குற்றமற் றவருளத்தி
குக்குடக் கொடிதரித்த

மிகநாடி
துணையாக
னெறியாலே
மருள்வாயே
கிளைமாள
மருகோனே
ஹைவோனே
பெருமானே.

1197

நிமிர்ந்த முதுகுங் குனிந்து சிறந்த முகமுந் திரங்கி
நிறைந்த வயிறுஞ் சரிந்து தடிபூணி
நெகிழ்ந்து சடலந் தளர்ந்து விளங்கு விழியங் கிருண்டு
நினைந்த மதியுங் கலங்கி மனையாள்கண்
டுமிழ்ந்து பலருங் கடிந்து சிறந்த வியலும் பெயர்ந்து
உறைந்த உயிருங் கழன்று விடுநாள்முன்
உகந்து மனமுங் குளிர்ந்து பயன்கொள் தருமம் புரிந்து
ஒடுங்கி நிளையும் பணிந்து மகிழ்வேனோ
திமிந்தி யெனவெங் கணங்கள் குணங்கர் பலவுங் குழம்பி
திரண்ட சதியும் புரிந்து முதுகூர்ன்
சிரங்கை முழுதுங் குடைந்து நிணங்கொள் குடஹந்
தொகைந்து
சினங்க முகொடும் பெருங்கு ருதிமூழ்கி
அமிழ்ந்தி மிகவும் பிணங்கள் அயின்று மகிழ்கொண் டுமண்ட
அடர்ந்த அயில் முன் துரந்து பொருவேனே
அனங்க லெனவெண் கடப்பு புனைந்து புணருங் குறிஞ்சி
அணங்கை மணமுன் புணர்ந்த பெருமானே.

1196, உற்று - பொருந்தி. நிட்டை - தேனிப்பு. நத்தி - விரும்பி.
இலக்கிய இலக்கண நிருத்தம் - நிருத்த நூல்களிற் சொல்லிய படி
நடனத்தை. நத்து கரன் - சங்கு ஏந்திய கையினை உடையவன். திருமால்.

1197, குணங்கர் கணங்கள் - பேய்க் கூட்டங்கள். குழம்பி ஒன்று
கூடி.

1198

நிருத ரார்க்கொரு காஸா சேசெய
 சுரர்க ளேத்திடு வேஸா சேசெய
 நிமல னார்க்கொரு பாஸா சேசெய
 நெடிய வேற்படை யானே சேசெய
 எனஇ ராப்பகல் தானே நான்மிக
 நினது தாட்டொழு மாறே தானினி
 விற்றான
 யுடனேதான்
 தரையி னுழ்த்திரை யேழே போஸெழு
 பிறவி மாக்கட னுடே நானுறு
 சவலை தீர்த்துன தானே சூடியு
 சபையி னேற்றியின் ஞான போதமு
 மருளி யாட்கொளு மாறே தானது
 தமிய னேற்குமு னேநீ மேவுவ
 நொருநாளே
 தருவி னுட்டர சாள்வான் வேணுவி
 னுருவ மாய்ப்பல நாளே தானுறு
 தவசி னுற்சிவ னீபோய் வானவர்
 சகல லோக்கிய மேதா னுளுறு
 மசுர பார்த்திப னேடே சேயவர்
 தமரை வேற்கொடு நீரு யேபட
 விழுமோதென்
 றருள ஏற்றம ரோடே போயவ
 ருறையு மாக்கிரி யோடே தானையு
 மழிய வீழ்த்தெதிர் சூரோ டேயம
 ரடலாகி
 அமரில் வீட்டியும் வானோர் தானுறு
 சிறையை மீட்டர னார்பால் மேனிய
 அதிப ராக்ரம வீரா வானவர்
 பெருமானே.

1199

நிலவில் மார னேறுதையசைய வீசு மாராம
 நிழலில் மாட மாமானி
 கையின்மேலாம்
 நிலையில் வாச மாருத அணையில் மாத ராரோடு
 நியதி யாக வாயார
 வயிரூர
 இலவி னுறு தேனூறல் பருகி யார வாமிறி
 யினகி யேறு பாடர
 தனபாரம்

1198. நிருதர் - அசுரர். திரையேழ் போல் எழுபிறவி - கடல்எழு போன்ற ஏழு பிறவிகள். சவலை-மனக்குழப்பம். லோக்கியம்-(லௌகீகம்) உலகப்பற்று.

எனது மார்பி லேமூழ்க இறுக மேனி மால்கூரு
கிணுமு வீப சீர்பாத மறவேனே

குலவி யோம பாகீர திமிலை நாதர் மாதேவர்
குழைய மாவி காநாக மொடுதாவிக்

குடிசை கோம ளாகார சடிசை மோலி மீதேறு
குமர வேட மாதோடு பிரியாது

கலவி கூரு மீராறு கனக வாகு வேசூரர்
கடக வாரி தூளாக அமராடுங்

கடக போல மால்யானை வனிதை பாக வேல்வீர
கருணை மேரு வேதேவர் பெருமானே.

1200

நீருநில மண்டாத தாமரைப் டர்ந்தோடி
நீளமக லஞ்சோதி வடிவான

நேசமல ரும்பூவை மாதின் மண மும்போல
நேர்மருவி யுண்காத லுடன்மேவிச்

சூரியனு டன்சோம வீழுவை யண்டாத
சோதிமரு வும்பூமி யவையூடே

தோகைமயி லின்பாக னாமெனம கிழந்தாட
சோதி அயி லுந்தாரு மருள்வாயே

வாரியகி லங்கூச ஆயிரப் ணஞ்சேடன்
வாய்விடவொ டெண்பாறு முடுபோல

வார்மணியு திர்ந்தோட வேகவினி றைந்தாட
மாமயில்வி டுஞ்சேவல் கொடியோனே

ஆரியன வன்தாதை தேடியின மும்பாடு
மாடலரு ணஞ்சோதி யருள்பாலா

ஆனைமுக வன்தேடி யோடியெய ணங்காத
லாசைமரு வுஞ்சோதி பெருமானே.

1199. இலவில் - இலவம் பூப்போன்ற வாயிதழில். குல வியோம பாகீரதி - சிறந்த ஆகாயகங்கை.

1200. நீரும் நிலம் அண்டாத தாமரை - நீர் நிலம் ஆகியவற்றின் தொடர்பின்றி விளங்கும் நாலிதழ்த் தாமரையாகிய மூலாதாரம் முதலியவை. சூரியனுடன் சோமன் நீழல் இவை அண்டாத சோதிமருவும் பூமி - சூரிய சந்திரர் இல்லாமலே ஒளிமயமாய் விளங்கும் தெய்வ உலகம்.

1201

நீரு மென்பு தோளி னாறு மாவ தென்கை கால்க ளோடு
நீளு மங்க மாகி மாய வுயிருறி
நேச மொன்று தாதை தாய ராசை கொண்ட போதில் மேவி
நீதி யொன்று பால குகி யழிவாய்வந்

தூரு மின்ப வாழ்வு மாகி யூன மொன்றி லாது மாத
ரோடு சித்தை வேடை கூர உறவாகி
ஊழி யைந்த கால மேதி யோனும் வந்து பாசம் வீச
ஊனு டம்பு மாயு மாய மொழியாதோ

சூர னண்ட லோக மேன்மை சூறை கொண்டு போய் விடாது
தோகை யின்கண் மேவி வேலை விடும்வீரா
தோளி லென்பு மாலை வேணி மீது கங்கை சூடி யாடு
தோகை பங்க ரோடு குது மொழிவோனே

பாரை யுண்ட மாயன் வேயை யூதி பண்டு பாவ லோர்கள்
பாடல் கண்டு ஏகு மாலின் மருகோனே
பாத கங்கள் வேறி நூறி நீதி யின்சொல் வேத வாய்மை
பாடு மன்பர் வாழ்வ தான பெருமானே.

1202

நீலங்கொள் மேகத்தின் மயில்மீதே
நீவந்த வாழ்வைக்கண் டதனாலே
மாஸ்கொண்ட பேதைக்குன் மணநாறும்
மார்தங்கு தாரைத்தந் தருள்வாயே
வேல்கொண்டு வேலைப்பண் டெறிவோனே
வீரங்கொள் சூரர்க்குங் குலகாலா
நாலந்த வேதத்தின் பொருளோனே
நானென்று மிர்தட்டும் பெருமானே.

1203

நெடிய வடகு வடியியவு மெழுநிரி
நெறுநெ நெனநெரி யவுமுது பணிபதி
நிபிட முடிசிறி யவுநில மதிரவும் வினையாடும்

1201. ஆவது என் - ஆக்கப்பட்டது என்று சொல்லப்பட்டு. மாய உயிர் - மாய மயமான உயிர், குது - இரகசிய பிரணவப் பொருள். பாவ லோர் - திருமழிசை ஆழ்வார் முதலிய பாவலர்கள். வேறி - சூலைத்து. நூறி - பொடிபடுத்தி.

1202. நாலந்த வேதத்தின் என்பதற்கு நாலங்க வேதத்தின் என்பதும் பொருளோனே என்பதற்குப் பொருளோதி என்பதும் பாடம்.

நிகரில் கலபியும் ரவியுமிழ் துவசமும்
நினது கருணையு முறைநரு பெருமையும்
நிறமு மிளமையும் வளமையு மிருசுர

ணமும்நீப

முடியு மபிதவ வனசுரர் கொடியிடை
தளர வளர்வன ம்ருகமத பரிமள
முகுள புளகித தனகிரி தழுவிய

திரடோளும்

மொகுமொ கெனமது கரமுரல் குரவணி

முருக னறுமுக னெனவரு வனபெயர்

முழுது மியல்கொடு பழுதற மொழிவது மொருநாளே

கொடிய படுகொலை நிக்சுர ருரமொடு

குழுகு மெனவிசை யுடனிகை பெறமிகு

குருதி நதிவித சதியொடு குதிகொள

விதியோடக்

குமுறு கடல்குடல் கிழிபட வடுமர

மொளுமொ ளென அடி யொடலறி விழவுயர்

குருகு பெயரிய வரைதொனை படவிடு

சுடர்வேலா

இடியு முனைமலி குனிசமு மிலகிடு

கவள தவளவி கடத்த கனகட

இபமு மிரணிய தரணியு முடையதொர்

தனியாணக்

கிறைவ குருபர சரவண வெகுமுக

ககன புனிதையும் வனிதைய ரறுவரும்

எமது மகவென வுமைதரு மிமையவர்

பெருமாளே.

1204

பகல்மட்கச் செக்கர்ப் ப்ரபைவிடு

நவரத்னப் பத்தித் தொடைநக

நுதிபட்டிட் டற்றுச் சிதறிட

இதழறல்

பருகித்தித் திக்கப் படுமொழி

பதறக்கைப் பத்மத் தொளிவகீ

வதறிச்சத் திக்கப் புளகித

தனபாரம்

அகலத்திற் றைக்கப் பரிமள

அமளிக்குட் சிக்கிச் சிறுகென

இறுகக்கைப் பற்றித் தழுவிய

அநுராக

அவசத்திற் சித்தத் தறிவையு

மிகவைத்துப் பொற்றித் தெரிவையர்

வசம்விட்டர்ச் சிக்கைக் கொருபொழு

துணர்வேனோ

1208. கலபி-மயில். குறுகு பெயரிய வரை - கிரவுஞ்சமலை. இரணிய தரணி - பொன்னுலகம்.

இகல்வெற்றிச் சத்திக் கிரணமு
 முரணீர்த்தப் பச்சைப் புரவியு
 மிரவிக்கைக் குக்டத் துவசமு
 இடைவைத்துச் சித்ரத் தரிழ்கொடு
 கவிமெத்தச் செப்பிப் பழுதற
 எழுதிக்கற் பித்துத் திரிபவர்
 மறமாதும்
 பெருவாழ்வே

புகலிற்றர்க் கிட்டுப் ப்ரமையுறு
 கலகச்செற் றச்சட் சமயிகள்
 புகலற்குப் பற்றற் கரியதொ
 பொருளைப்புட் பித்துக் குருபர
 னெனமுக்கட் செக்கர்ச் சடைமதி
 புனையப்பர்க் கொப்பித் தருளிய
 ருபதேசப்
 பெருமானே.

1205

பகிர நினைவொரு தினையள வினுமினி
 கருணை யிலியுன தருணையொ டுதனியல்
 பழநி மலைகுரு மலைபணி மலைபல
 பரவு மிடறிலி படிநுகொ டிடறுசொல்
 பழகி யழகிலி குலமினி நலமினி
 பதிமை யிலிபவு டதுமினி மகிமையி
 மலைபாடிப்
 லீகுலாலன்

திகிரி வருமொரு செலவினி லெழுபது
 செலவு வருமன பவுரிகொ டலமரு
 திருக னுருகுத லழகுதல் தொழுகுதல்
 திமிர னியல்பிலி யருளிலி பொருளிலி
 திருடன் மதியிலி கதியிலி விதியிலி
 செயலி லுணர்விலி சிவபத மடைவது
 நிணயாத
 மொருநாளே

மகர சலநிதி முறையிட நிசிரன்
 மகுட மொருபது மிருபது திரள்புய
 வரையு மறவொரு கணதெரி புயல்குரு
 மடுவில் மதகரி முதலென வுதவிய
 வரத னிருதிறல் மருதொடு பொருதவன்
 மதலை குதலையின் மறைமொழி யிகழிர
 ந்ருபதூதன்
 ணியனாகம்

1204. பகல் - சூரியஒளி. வதறி - கலகலத்து. அவசத்து - மயக்கத் தில். சத்தி - வேலாயுதம்.

1205. பகிர - இரப்பவர்க்குதவ. மகரசலநிதி - மகரமீன்கள் உள்ள கடல். உரகசுடிகை - பாப்பினுச்சி.

உகிரி னுதிக்கொடு வகிருமொ ரடலரி
 திகிரி தரமர கதகிரி யெரியுமிழ்
 உரக சுடிகையில் நடநவி லரிதிரு மருகோனே
 உகுரு மடியவ ரிருவினை யிருள்பொரு
 முதய தினகர இமகரன் வலம்வரும்
 உலக முழுதொரு நொடியினில் வலம்வரு பெருமானே.

1206

பக்கமுற நேரான மக்களுட னேமாதர்
 பத்தியுடன் மேல்முடி யினிதான
 பட்டினுட னேமாலை யிட்டுநெடி தோர்பாடை
 பற்றியனை வோர்கூவி யலைநீரிற்
 புக்குமுழு காநீடு துக்கமது போய்வேறு
 பொற்றியிட வேயாவி பிரியாமுன்
 பொற்கழலை நாடோறு முட்பரிவி னாலோது
 புத்திநெடி தாம்வாழ்வு புரிவாரியே
 இக்கனுக வேநாடு முக்கணர்ம ஈதேவ
 ரெப்பொருளு மாமிசர் பெருவாழ்வே
 எட்டவரி தோர்வேலை வற்றமுது சூர்மாள
 எட்டியெதி ரேயேறு மிகல்வேலா
 மக்களொடு வானுடர் திக்கில்முனி வோர்குழ
 மத்தமயில் மீதேறி வருவோனே
 வைத்தநிதி போல்நாடி நித்தமடி யார்வாழ
 வைத்தபடி மாருத பெருமானே.

1207

படிதனி லுறவெனு மனைவர்கள் பரிவொடு
 பக்கத் திற்பல கத்திட் டுத்துயர் கொண்டுபாவப்
 பணைமர விருகடை யழவிடை யுடலது
 பற்றக் கொட்டுகள் தட்டிச் சுட்டலை யொன்றியேகக்
 கடிசம னுயிர்தனை யிருவிழி யனலது
 கக்கச் சிக்கென முட்டிக் கட்டியு டன்றுபோமுன்
 கதிதரு முருகனு மெனநினை நினைபவர்
 கற்பிற் புக்கறி வொக்கக் கற்பது தந்திடாயோ

1206. வேறு பொற்றியிட - வேறு போல் தி இட - அயலார் போல்
 தியிட்டுச்செல்ல. இக்கன் - கரும்பு விடையேந்திய மன்மதன்.

வடகிரி தொணைபட அலைகடல் சுவறிட
 மற்றுத் திக்கெனு மெட்டுத் திக்கினும் வென்றிவாய
 வலியுட னெதிர்பொரு மசுரர்கள் பொடிபட
 மட்டித் திட்டுயர் கொக்கைக் குத்திம் லைந்தவீரா
 அடர்சடை மிசைமதி யலைசல மதுபுனை
 அத்தர்க் குப்பொருள் கற்பித் துப்புகழ் கொண்டவாழ்வே
 அடியுக முடியினும் வடிவுட னெழுமவு
 னத்திற் பற்றுறு நித்தச் சுத்தர்கள் தம்பிரானே.

1208

பட்டா டைக்கே பச்சோ லைக்கா
 துக்கே பத்தித் தனமாகும்
 பக்கே நிட்டு ரப்பார் வைக்கே
 பட்டா சைப்பட் டுறவாடி
 , ஒட்டார் நட்டார் வட்டா ரத்தே
 சுற்றே முற்றத் தடுமாறும்
 ஒட்டா ரப்பா விக்கே மிக்கா
 முற்றுள் கிட்டத் தகுமோதான்
 கட்டா விப்போ துட்டா விப்பூ
 கக்கா விற்புக் களிபாடுங்
 கற்பூர் நற்சா ரக்கா ழித்தோய்
 கத்தா சத்தித் தகவோடே
 முட்டா கக்கூ ரீட்டே னற்றுள்
 முற்று மற்கொட் குமரேசா
 முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா
 முத்தா முத்திப் பெருமானே.

1209

பட்டுப் படாத மதனாலும்
 பக்கத்து மாதர் வசையாலும்
 சுட்டுச் சுடாத நிலவாலும்
 துக்கத்தி லாழ்வ தியல்போதான்

1207. கடிசமன் - அழித்தல் தொழிலையுடைய எமன். மட்டித்திட்டு - அழித்திட்டு.

1208. உற்றாள் - உன்தான் - உனது திருவடி. கள் - தாவி போதுள் தாவி பூக்காவில் புக்கு அளிபாடும் - மதுவை நாடி அலைந்து மலர்களின் உள்ளே பாய்ந்து கமுகமரச் சோலையுட் புகுந்து வண்டுகள் பாடுகின்ற.

தட்டுப் படாத
தர்க்கித்த சூரர்
மட்டுப் படாத
மற்றொப்பி லாத

திறல்வீரர்
குலகாலா
மயிலோனே
பெருமானே.

1210

பணிகள் பணமு மணிகொள் துசில்கள்
பழைய அடிமை
பகரி லொருவர் வருக அரிய
பயண மதனி
குணமு மனமு முடைய கிளைஞர்
குறுகி விறகி
கொடுமை யிடுமு னடிமை யடிகள்
குளிர மொழிவ
இணையி லருணை பழநி கிழவ
இளைய இறைவ
எயினர் வயினின் முயலு மயிலை
யிருகை தொழுது
அணியொ டமரர் பணிய அசுரர்
அடைய மடிய
அறிவு முரமு மறமு நிறமு
மழகு முடைய

யொடுமாதும்
லுயிர் போகக்
லுடல் போடாக்
தருள்வாயே
முருகோனே
புணர்மார்பா
விடும்வேலா
பெருமானே.

1211

பத்தித்தர ளக்கொத் தொளிர்வரி
பட்டப்புள கச்செப் பிளமுலை
பட்டிட்டெதிர் கட்டுப் பரதவ
பத்மத்திய ரற்புக் கடுகடு
கட்சத்தியர் மெத்தத் திரவிய
பட்சத்திய ரிக்குச் சிலையுரு

ருயர்தாளப்
விவிசேருஞ்

1209. பட்டுப்படாத மதன் - தன் மலர் அம்புகளால் தாக்கியும் தாக்காததுபோல நிற்கும் மன்மதன். தட்டுப்படாத திறல் - குறைவு படாத திறமை, மட்டுப்படாத - குறையாத.

1210. எயினர் வயினின் முயலும் மயில் - வேடரிடம் தினை காக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டிருந்த மயில்போன்ற வள்ளி.

சித்தத்தரு ணர்க்குக் கனியத ரப்புத்தமு தத்தைத் தருமவர் சித்ரக்கிர ணப்பொட் டிடுபிறை தெட்டிற்படு கட்டக் கனவிய பட்சத்தரு ளற்றுற் றுனதடி சிக்கிட்டிடை புக்கிட் டலைவது	துதலார்தத் தவிராதோ
மத்தப்பிர மத்தக் கயமுக னைக்குத்திமி தித்துக் கழுதுகள் மட்டிட்டி ரத்தக் குருதியில் மற்றைப்பதி னெட்டுக் கணவகை சத்திக்கந டிக்கப் பலபல வர்க்கத்தலை தத்தப் பொருபடை	வினையாட யுடையோனே
முத்திப்பர மத்தைக் கருதிய சித்தத்தினில் முற்றத் தவமுனி முற்பட்டுழை பெற்றுத் தருகுற முற்றித்திரி வெற்றிக் குருபர முற்பட்டமு ரட்டுப் புலவனை முட்டைப்பெயர் செப்பிக் கவிபெறு	மகள்மேல்மால் பெருமானே.

1212

பத்தே மெட்டி ரெட்டேழ் ரட்டால் வைத்தே பத்திப் பைப்பீ றற்கு ரைப்பா சத்தா சற்கா ரத்துக்	படவேயும் கிரைதேடி
எத்தே சத்தோ டித்தே சத்தோ டொத்தேய் சப்தத் எய்த்தே நத்தர் பற்றா மற்று திற்தே முக்கக்	தினுமோடி கடவேனோ
சத்தே முற்றா யத்தா னைச்சூர் கற்சா டிக்கந்	பணிதேசா

1211. பரதவர் - பரதநாட்டியம் வல்லவர். பத்மத்தியர் - தாமரை மொட்டுப் போன்ற தனங்கனையுடையவர். தெட்டில் - வஞ்சனையில். உழை - மான். முரட்டுப் புலவன் - பொய்யாமொழிப் புலவன்.

1212. பத்து ஏழ் எட்டு ஈரெட்டு ஏழ் × இரட்டால். $10 + 7 + 8 + 16 + 7 = 48 \times 2 = 93$. (தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களால் அமைக்கப்பட்ட உடம்பு) சட்சோதி பூதி பாலத்தா - ஆறு ஒளி பொருந்திய திருநீறணிந்த நெற்றிகளையுடையவனே.

சட்சோ திப்பூ திப்பா லத்தா
அக்கோ டற்செச்

சையமார்பா

முத்தா பத்தா ரெட்டா வைப்பா
வித்தா முத்தர்க்

கிறையோனே

முத்தா முத்தி யத்தா சுத்தா
முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

1213

பரதவித புண்டரிக பாதத் தாட்டிகள்
அமுதுபொழி யுங்குமுத கீதப் பாட்டிகள்
பலர்பொருள்க வர்ந்திடைக லாமிட் டோட்டிகள்

கொடிதாய

பழுதொழிய அன்புமுடை யாரைப் போற்சிறி
தழுதழுது கண்பிசையு மாசைக் கூற்றிகள்
பகழியென வந்துபடு பார்வைக் கூற்றினர் ஒருகாம

விரகம்விளை கின்றகழு நீரைச் சேர்த்தகில்
ம்ருகமதமி குந்தபனி நீரைத் தேக்கியெ
விபுதர்பதி யங்கதல மேவிச் சாற்றிய தமிழ்நூலின்
விததிகமழ் தென்றல்வர விசிக் கோட்டிகள்
முலைகளில்வி முந்துபரி தாபத் தாற்றினில்
விடியளவு நைந்துருகு வேனைக் காப்பது மொருநாளே

உரகபணை பந்தியபி டேகத் தாற்றிய
சகலவுல குந்தரும மோகப் பார்ப்பதி
யுடனுருவு பங்குடைய நாகக் காப்பனும் உறிதாவும்
ஒருகளவு கண்டுதனி கோபத் தாய்க்குல
மகளிர்சிறு தும்புகொடு மோதிச் சேர்த்திடும்
உரலொடுத வழந்தநவ நீதக் கூற்றனு மதி கோபக்

கரவிகட வெங்கடக போலப் போர்க்கிரி
கடவியபு ரந்தரனும் வேளைப் போற்றுகை
கருமமென வந்துதொழ வேதப் பாற்பதி பிறியாத
கடவுளைமு னிந்தமர ருரைக் காத்துயர்
கரவடக்ர வுஞ்சகிரி சாயத் தோற்றெழு
கடலெனவு டைந்தவுண ரோடத் தாக்கிய பெருமானே.

1213. 'ஆட்டிகள் - நடனமாடுபவர்கள். விபுதர்பதி - இந்திரன். அங்கதலம் - உடம்பில் உள்ள அடையாளக் குறி. அபிடேகம் - முடி. விகடம் - அழகு. வேதப்பால் பதி பிறியாத - வேதப் பிரணவத்திற் பதில் பொருள் விளங்கப் பெறுத.

1214

பரவைக் கெத்தனை
பகரற் குற்றவ
மரபுக் குச்சித
வரமெத் தத்தர
கரடக் கற்பக
கலைவிற் கட்டுற
அரனுக் குற்றது
அயனைக் குட்டிய

விசை தூது
ரெனமானுன்
பிரபுவாக
வருவாயே
னினையோனே
மகள்கேள்வா
புகல்வோனே
பெருமானே.

1215

பரிமள மலரடுத் தகில்மண முழுகிமைப்
பரவிய ம்ருகமதக்
பருமணி வயிரமுத் திலகிய குழையினிற்
படைபொரு வனவிழிக்

குழல்மானார்

கயலானே

எரியுறு மெழுகெனத் தனிமன மடையநெக்
கினிமையொ டுருகவிட்

டவமேயான்

இருவினை நலியமெய்த் திறலுட னறிவுநெக்
டிடர்படு வதுகெடுத்

தருள்வாயே

சொரிமத அருவிவிட் டொழுகிய புகர்முகத்
தொளைபடு கரமலைக்

கினையோனே

துடியிடை யொருகுறக் குலமயில் புளகிதத்
துணைமுலை தழுவுபொற்

புயவிரா

அரியன பலவிதத் தொடுதியி லையுமுடுக்
கையுமொகு மொகுவெனச்

சதகோடி

அலகையு முடனடித் திடவடி யயிலெடுத்
தமர்செயு மறுமுகப்

பெருமானே.

1216

பருதி யாய்ப்பனி மதிய மாய்ப்படர்

பாராய் வானாய் நீர்தீ காலா

யுடுசாலம்

பலவு மாய்ப்பல கிழமை யாய்ப்பதி

னாலா நேழா மேனா ளாயே

முலகாகிச்

1214. பரவை - பரவை 3 நாச்சியார். உற்றவர் - ஒருப்பட்டவர்.
மாண் - பெருமை. (மாண் + உன்) கலைவில் கண் - மாணப்போன்ற ஒளி
லீசும் கண்.

சுருதி யாய்ச்சுரு திகளின் மேற்கட
ராய்வே தாவாய் மாலாய் மேலே சிவமான
தொலைவி லாப்பொரு ளிருள்பு காக்கழல்
சூடா நாடா ஈடே ருதே சுழல்வேனோ

திருத ராட்டிர னுதவு நூற்றுவர்
சேனா டாள்வா னாளோர் மூவா றினில்வீழத்
திலக பார்த்தனு முலகு காத்தருள்
சீரா மாறே தேருர் கோமான் மருகோனே

குருதி வேற்கர நிருத ராட்சத
கோபா நீபா கூதா ளாமா மயில்வீரா
குவிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
கோவே தேவே வேளே வாணோர் பெருமாளே.

1217

பழுதற வோதிக் கடந்து பகைவினை தீரத் துறந்து
பலபல யோகத் திருந்து மதராசன்
பரிமள பாணத் தயர்ந்து பனைமட லூர்தற் கிசைந்து
பரிதவி யாமெத்த நொந்து மயல்கூர

அழுதழு தாசைப் படுங்க ணபிநய மாதர்க் கிரங்கி
யவர்விழி பாணத்து நெஞ்ச மறைபோய்நின்
றழிவது யான்முற் பயந்த விதிவச மோமற்றை யுன்ற
னருள்வச மோஇப்ர மந்தெ ரிகிலேனே

எழுதரு வேதத்து மன்றி முழுதினு மாய்நிற்கு மெந்தை
யெனவொரு ஞானக் குருந்த ருளமேவும்
இருவுரு வாகித் துலங்கி யொருகன தூணிற் பிறந்து
இரணியன் மார்பைப் பிளந்த தனியாண்மை

பொழுதிசை யாவிக்கர மன்தன் மருகபு ராரிக்கு மைந்த
புளகப டரக் குரும்பை யுடன்மேவும்
புயல்கரி வாழச் சிலம்பின் வனசர மாணுக் குகந்து
புனமிசை யோடிப் புகுந்த பெருமாளே

1218

பற்றநெட் டைப்படைத் துட்டிருட் டைத்தயிர்ப்
புத்தைமுட் டிப்படுத் தயில்மாதர்

1217. (நெஞ்சம்+அறைபோய்+நன்று) அறைபோய் - அறுக்கப் பட்டு. இப்ரமம் - இந்த மயக்கம். பொழுது இசையா - அப்பொழுதே இசைந்து.

பக்கமிட் ஓப்பொருட் கொட்குமிட் டப்பரப் பற்றுக்கெட் ஓப்பயிர்க்	களைபோலுங்
கற்றகட் ஓக்கவிக் கொட்டமொட் டிக்கனைத் திட்டுகத் தத்தினுற்	றமாயுங்
கட்டமற் றுக்கழற் பற்றிமுத் திக்கருத் தொக்க நொக் குக்கணித்	தருள்வாயே
வற்றவட் டக்கடற் சிட்டிவட் டித்தூரத் திட்டுமட் ஓப்படப்	பொருமாயன்
மற்றுமொப் புத்தரீத் தெட்டளட் டப்புறத் துற்றஅத் தர்க்கருட்	பெருவாழ்வே
செற்றமுற் றச்சினத் திட்டுநெட் டைப்பொருப் பெட்டைமுட் டிச்செருச்	செயும்வேலா
சித்தர்சித் தத்துறப் பற்றிமெத் தப்புகழ்ச் செப்புமுத் தித்தமிழ்ப்	பெருமானே.

1219

பாணிக்குட் படாது சாதகர் காணச்சற் றெனாது வாதிகள் பாடிக்கத் தகாது பாதக	பஞ்சபூத
பாசத்திற் படாது வேறெரு பாயத்திற் புகாது பாவனை பாவிக்கப் பெருது வாதனை	நெஞ்சமான
ஏணிக்கெட் டொனாது மீதுயர் சேணுக்குச் சமான நூல்வழி யேறிப்பற் றெனாது நாடினர்	தங்களாலும்
ஏதுச்செப் பொனாத தோர்பொருள் சேரத்துக்கமாம கோததி யேறச்செச் சைநாறு தானைவ	ணங்குவேனோ
ஆணிப்பொற் ப்ரநாப மேருவை வேலிட்டுக் கடாவி வாசவன் ஆபத்தைக் கெடாநி சாசரர்	தம்ப்ரகாசம்
ஆழிச்சத் ரசாயை நீழலி லாதித்தப் ப்ரகாச நேந்தர ஆழிச்சக் ரவாள மாள்தரும்	எம்பிரானே

1218. நெட்டைப் படைத்து - செருக்குடன். தயிர்ப்பதம் - தயிர்ச் சோறு. முட்டிப்படுத்து அயில் - உருண்டை உருண்டையாக உண்கின்ற. கத்தத்தின் உற்று - கத்தி. குமிட்ட - குமிட்டிக்க - திரட்ட. நொக்கு கணித்து - நொக்குக் குறித்து, கருணையுடன் பார்த்து. முத்தித்தமிழ் - தேவாரம்.

1219. பாணிக்குட்படாது - கையில் அகப்படாதது. மதாணி - புதக்கம், கிராதை - வேடுவர் மகள். சம்பு - திருமால். வேதா - பிரமன்.

மாணிக்கப் ப்ரவாள நீலம தாணிப்பொற் கிராதை நூபுர
 வாசப்பத் மபாத சேகர சம்புவேதா
 வாசிக்கப் படாத வாசகம் ஈசர்க்குச் சுவாமி யாய்முதல்
 வாசிப்பித் ததேகி காசுரர் தம்பிரானே.

1220

பாதக மான யாக்கை வரதுசெய் பாவி கோத்த
 பாணமும் வாளு மேற்ற இருபார்வை
 பாரப டர மாப்ப யோதர மாதர் வாய்த்த
 பாயலின் மீத னுப்பி யிதமாடுந்
 தோதக மாய வார்த்தை போதக மாக நோக்கு
 தூய்மையில் நாயி னேற்கும் வினைதீரச்
 குழும் னாதி நீத்த யானொடு தானி லாச்சு
 கோதய ஞான வார்த்தை யருள்வாயே
 சாதன வேத நூற்பு ராதன பூண் நூற்பர்
 சாபதி யாண்மை தோற்க வரைசாடிச்
 சாகர சூர வேட்டை யாடிய வீர வேற்பர்
 தாபம கிப போற்றி யெனநேமி
 மாதவன் மாது பூத்த பாகர னேக நாட்ட
 வாசவ னோதி மீட்க மறைநிப
 மாமலர் தூவி வாழ்த்த யானையை மாலை சூட்டி
 வானவர் சேனை காத்த பெருமானே.

1221

பாரந றுங்குழல் சோரநெ கிழ்ந்துப
 டரத னம்புள கிதமாகப்
 பாவைய ருந்தியில் மூழ்கிநெ டும்பர்
 தாபமு டன்பரி மளவாயின்
 ஆரமு துண்டணை மீதிலி ருந்தநு
 ராகம்வி னைந்திட வினையாடி
 ஆகந கம்பட ஆரமு யங்கிய
 ஆசைம றந்துனை யுணர்வேனோ

1220: அணுப்பி - ஏமாற்றி. தோதகம் - வஞ்சகம். யானொடு
 தான் இலா - யான்தான் என்னும் இரண்டும் இல்லாததாய். பிரசாபதி -
 பிரமன். ஆண்மை தோற்க - தீரம் குலைய வைத்து. (பாகர் + அனேக)
 ஓதி - புகழ்ந்து.

நாரத னன்றுச காயமொ ழிந்திட
நாயகி பைம்புன மதுதேடி
நாணம ழிந்துரு மாறிய வஞ்சக
நாடியெ பங்கய பதநோவ
மாரச ரம்பட மோகமு டன்குற
வாணர்கு றிஞ்சியின் மிசையேபோய்
மாமுனி வன்புணர் மானுத வுந்தனி
மாணம ணஞ்செய்த பெருமானே.

1222

பால்மொழி படித்துக்காட்டி ஆடையை நெகிழ்த்துக்காட்டி
பாயலி லிருத்திக் காட்டி யநுராகம்
பாகிதழ் கொடுத்துக் காட்டி நூல்களை விரித்துக் காட்டி
பார்வைகள் புரட்டிக் காட்டி யுறவாகி
மேல்நக மழுத்திக் காட்டி தோதக விதத்தைக் காட்டி
மேல்விழு நலத்தைக் காட்டு மடவார்பால்
மேவிடு மயக்கைத் தீர்த்து சீர்பத நினைப்பைக் கூட்டு
மேன்மையை யெனக்குக் காட்டி யருள்வாயே
காலனை யுதைத்துக் காட்டி யாவியை வதைத்துக் காட்டி
காரணம் விளைத்துக் காட்டி யொருகாலங்
கானினில் நடித்துக் காட்டி யாலமு மிடற்றிற் காட்டி
காமனை யெரித்துக் காட்டி தருபாலா
மாலுற நிறத்தைக் காட்டி வேடுவர் புனத்திற் காட்டில்
வாலிப மிளைத்துக் காட்டி அயர்வாகி
மான்மகள் தனத்தைச்சூட்டி ஏனென அழைத்துக்கேட்டு
வாழ்வுறுச்சமத்தைக் காட்டு பெருமானே.

1223

பிரமனும் விரகொடு பிணிவினை யிடர்கொடு
பேணிக் கரங்கொண் டிருகாலும்
பெறநிமிர் குடினென வுறவுயிர் புகமதி
பேதித் தளந்தம் புவிபூடே
வரவிட வருமுட லெரியிடை புகுதரு
வாதைத் தரங்கம் பிறவாமுன்

1222. ஒரு காலம் - ஊழி முடிவு காலம். மால்உற - வள்ளி காதல் உறும்படி. சிறம் - மேனி ஒளி.

மரகத மயில்மிசை வருமுருக னுமென வாழ்கைக் கொரன்புந்	தருவாயே
அருவரை தொனைபட அலைகடல் சுவறிட ஆலிப் புடன்சென்	றசுரேசர்
அனைவரு மடிவுற அமர்பொரு தழகுட னாண்மைத் தனங்கொண்	டெழுமவேலா
இருவினை யகவிட எழிலுமை யிடமுடை யீசர்க் கிடுஞ்செந்	தமிழ்வாயா
இயல்பல கலைகொடு இசைமொழி பவரினும் ஏழைக் கிரங்கும்	பெருமானே.

1224

பிறவியலை யாற்றினிற் பிரகிருதி மார்க்கமுற்	புகுதாதே றலையாதே
உறுதிசூரு வாக்கியப் உனதுபத காட்சியைத்	பொருளாலே தருவாயே
அறுசமய சாத்திரப் அறிவுளறி வார்க்குணக்	பொருளேனே கடலோனே
குறுமுனிவ னேத்துமுத் குமரகுரு கார்த்திகைப்	தமிழோனே பெருமானே.

1225

புகரில் சேவல தந்தர சங்க்ரம நிருதர் கோபக்ர வஞ்சநெ டுங்கிரி பொருத சேவக குன்றவர் பெண்கொடி	மணவாள
புனித பூசுர ரஞ்சுர ரும்பணி புயச பூதர என்றிரு கண்புனல் பொழிய மீமிசை யன்புது ளும்பிய	மனனாகி
அகில பூதவு டம்புமு டம்பினில் மருவு மாருயி ருங்கர ணங்களு மவிழ யானுமி முந்தஇ டந்தனி	லுணர்வாலே

1223. பிரமன் படைத்த உடல். கரங்களும் கால்களும் பெறப் படைத்த உடல். மதி பேதித்து - உயிர் தோறும் அறிவு வேறு படுப்படி படைத்து. அளந்து + அம் + புவியூடு. முருகனும் என - முருகனே என்று கூறி வாழ்வதற்கு.

1224. பிரகிருதி மார்க்கம் - உலகமாயை வழிகள். உறுதி குருவாக் கியப் பொருள் - நன்மை தரும் குருவருள் மொழிகள்,

அகில வாழிக ளாஞ்சம யங்களும்

அடைய ஆமென அன்றென நின்றதை

யறிவி லேனறி யும்படி யின்றருள்

புரிவாயே

மகர கேதன முந்திகழ் செந்தமிழ்

மலய மாருத மும்பல வெம்பரி

மளசி லீமுக மும்பல மஞ்சரி

வெறியாடும்

மதுக ராரம்வி குஞ்சணி யுங்கர

மதுர கார்முக மும்பொர வந்தெழு

மதன ராஜனை வெந்துவி மும்படி

முனிபால

முகிழ்வி லோசன ரஞ்சிறு திங்களு

முதுப கிரதி யும்புனை யஞ்சடை

முடியர் வேதமு நின்றும ணங்கமழ்

அபிராமி

முகர நூபுர பங்கய சங்கரி

கிரிகு மாரித்ரி யம்பகி தந்தருள்

முருக னேசுர குஞ்சரி ரஞ்சித

பெருமானே.

1226

புத்தகத் தேட்டிற் றீட்டி

பொற்புறக் கூட்டிக் காட்டி

வித்தகப் பேற்றைத் தேற்றி

மெத்தெனக் கூட்டிக் காக்க

தத்தைபுக் கோட்டிக் காட்டி

சற்கரித் தேத்திக் கிர்த்தி

கைத்தலத் தீக்குப் பார்த்து

கற்பகத் தோப்புக் காத்த

முடியாது

யருள்ஞான

யருளாலே

நினைவாயே

ஹைவானைச்

பெறுவோனே

நுழையாத

பெருமானே.

1227

புரக்க வந்தநங் குறக்க ரும்பைமென்

புனத்தி லன்றுசென்

றுறவாடிப்

புடைத்த லங்கருதம் படைத்தெ முந்ததின்

புதுக்கு ரும்பைமென்

புயம்தே

1225. தந்தர - ஒழுங்கற்ற. புயச பூதர - புயமலைகையுடையவனே. முகர - ஒலிக்கின்ற.

1226. புத்தகத்திலும் ஏட்டிலும் எழுதமுடியாத பொருளைக் கூட்டியும் காட்டியும் காக்க நினைவாய். தேற்றி - தெளிய வைத்தும். சற்கரித்து - உபசரித்து. கைத்தலத்து ஈகுப்பு - துப்பி வண்டுக் கூட்டம். குப்பு - கும்பு. கற்பகத் தோப்பில் ஈ, தும்பி, வண்டுள் நுழையா என்பதாம். கற்பகத் தோப்பு - பொன்னுலகம்.

செருக்க நெஞ்சகங் களிக்க அன்புடன்
 திளைக்கு நின் திறம் புகலாதிந்
 த்ரியக்க டஞ்சுமந் தலக்கண் மண்டிடுந்
 தியக்க மென்றொழிந் திடுவேனோ
 குரக்கி னங்கொணர்ந் தரக்கர் தண்டமுங்
 குவட்டி லங்கையுந் துகளாகக்
 கொதித்த கொண்டலுந் த்ரியட்ச ருங்கடங்
 கொதித்து மண்டுவெம் பகையோடத்
 துரக்கும் விம்பகிம் புரிப்ர சண்டசிந்
 துரத்த னும்பிறந் திறவாத
 சுகத்தி லன்பருஞ் செகத்ர யங்களுந்
 துதிக்கு மும்பர்தம் பெருமானே.

1228

புருவத்தை நெறித்து விழிக்கயல்
 பயிலிட்டு வெருட்டி மதித்திரு
 புதுவட்டை மினுக்கி யளிக்குல மிசைபாடும்
 புயல்சற்று விரித்து நிரைத்தொளி
 வளையிட்ட கரத்தை யசைத்தகில்
 புனைமெத்தை படுத்த பளிக்கறை தனிலேறிச்
 சரசத்தை விளைத்து முலைக்கிரி
 புளகிக்க அணைத்து நகக்குறி
 தனைவைத்து முகத்தை முகத்துட னுறமேவித்
 தணிவித்தி ரதத்த தரத்துமி
 முமுதத்தை யளித்து வருக்கிகள்
 தருபித்தை யகற்றி யுனைத்தொழ முயல்வேனோ
 பரதத்தை யடக்கி நடிப்பவர்
 த்ரிபுரத்தை யெரிக்க நகைப்பவர்
 பரவைக்குள் விடத்தை மிடற்றிடு பவர்தேர்கப்
 பரையுற்ற கரத்தர் மிகப்பகி
 ரதியுற்ற சிரத்தர் நிறத்துயர்
 பரவத்தர் பொருப்பி லிருப்பவ ருமையாளர்

1227. இந்த்ரியக்கடம் - ஐம்பெய்றிகளைக்கொண்ட பாண்டமாகிய உடம்பு. த்ரியட்சர் - முக்கண்ணராகிய சிவபெருமான்.

1228. பயிலிட்டு - அழைத்து. நிறத்து உயர் - புகழ்மிக்க.

சுரசுத்தர் மனத்துறை வித்தகர்
பணிபத்தர் பவத்தை யறுப்பவர்
சுடலைப்பொடி யைப்பரி சிப்பவர்
துணையொத்த பதத்த ரெதிர்த்திடு
மதனைக்கடி முத்தர் கருத்தமர்
தொலைவற்ற க்ருபைக்கு னுதித்தருள்
விடையேறுந்
பெருமானே.

1229

புவிக்குன் பாத மதைநினை பவர்க்குங் கால தரிசனை
புலக்கண் கூடு மதுதனை
புரட்டும் பாத சமயிகள் நெறிக்கண் பூது படிற்றை
புழுக்கண் பாவ மதுகொளல்
கவிக்கொண் டாடு புகழினை படிக்கும் பாடு திறமிவி
களைக்கும் பாவ சுழல்படு
கலக்குண் டாகு புவிதனி லெனக்குண் டாகு பணிவிடை
கணக்குண் டாதல் திருவுள்
சிவத்தின் சாமி மயில்மிசை நடிக்குஞ் சாமி யெமதுளெ
சிறக்குஞ் சாமி சொருபமி
செழிக்குஞ் சாமி பிறவியை யொழிக்குஞ் சாமி பவமதை
தெறிக்குஞ் சாமி முனிவர்க
தவத்தின் சாமி புரிபிழை பொறுக்குஞ் சாமி குடிநிலை
தரிக்குஞ் சாமி யசுரர்கள்
சதைக்குஞ் சாமி யெமைபணி விதிக்குஞ் சாமி சரவண
தகப்பன் சாமி யெனவரு
அறியாதே
பிழையாதே
மடிநாயேன்
மறியாதோ
தொளிகாணச்
பவமதை
எரிடமேவுந்
பொடியாகச்
பெருமானே.

1230

புழுககில் களப ஹொளிவிடு தரள
மணிபல செறிய
பொருமிரு கலச முலையினை யரிவை
புனையிடு பொதுவின்
அழகிய குவளை விழியினு மமுத
மொழியினு மவச
அமளியின் மிசையி லவர்வச முருகி
அழியுநி னடிமை
வடமேருப்
மடமாதர்
வநுராக
தனைபாள்வாய்

1229 தந்தூர சங்கிரம - ஒழுங்கினராய்ச் சேர்ந்திருந்த. கோப - கோபித்தவனே. புயச பூதர - புயங்களென்னும் மலைகளையுடையவனே. வி + குஞ்சு + அணியும் - சிறந்த பூங்கொத்துக்களை அணிந்துள்ளது.

குழலிசை யதுகொ டறவெருள் சுரபி

குறுநிரை யருளி

யலைமோதுங்

குரைசெறி யுத்தி வரைதனில் விறுசு

குமுகுமு குமென

வுலகோடு

முழுமதி சுழல வரைநெறு நெறென

முடுகிய முகிலின்

மருகோனே

மொகுமொகு மொகென ஞிமிற்சை பரவு

முளரியின் முதல்வர்

பெருமாளே.

1231

பூசல்த ருங்கய லும்பொ ருந்திய

வாசந றுங்குமு லுந்து லங்கிய

பூரண கும்பமெ லுந்த னங்களு

மடமாதர்

போகம டங்கலை யும்பு ணர்ந்தநு

ராகம்வி னைந்துவ ரும்பெ ரும்பிழை

போயக லும்படி யொன்றை யன்புற

நினையாதே

ஆசையெ லும்படி யுந்த னங்களு

மோகைந டந்திட வுந்தி னங்களும்

ஆருட லும்பகை கொண்டு நின்றுற

நடமாடி

ஆடிய பம்பர முன்சு முன்றெதி

ரோடிவி மும்படி கண்ட தொன்றுற

ஆவிய கன்றுவி டும்ப யங்கெட

அருள்வாயே

வாசவ னன்புவி ளங்க நின்றசு

ரேசர்கு லங்கள டங்க லுங்கெட

வானவர் நின்றுதி யங்கு கின்றதொர்

குறைதீர

வாரிய திர்ந்துப யந்து நின்றிட

மேருஅ டங்கஇ டிந்து சென்றிட

வாகைபு னைந்தொரு வென்றி கொண்டரு

ளினையோனே

1230. குழலிசையது கொடு அறவெருள் சுரபி குறுநிரை அருளி - புல்லாங்குழலின் இசையால் பசுக்கூட்டங்களின் மருட்சியைப் போக்கிக் காத்த திருமால்.

1231. ஆசை எனும்படி - ஆசை எப்படி எப்படிச் செல்கின்றதோ அப்படி(ச் செல்வத்தைச் செலவு செய்து) ஓகை நடந்திட - மகிழ்ச்சிப்படி நடந்திட. வேளை எனும்படி - இது சமயம் கடைக்கணித்து அருள வேண்டும் என்ற குறிப்புடன்.

வீசிய தென்றலொ டந்தி யும்பகை
 யாகமு யங்கஅ நங்க னும்பொர
 வேடையெ னும்படி சிந்தை நொந்திட அடைவாக
 வேடர்செ மும்புன வஞ்சி யஞ்சன
 வேலினு ளங்கள்க லங்கி யின்புற
 வேளையெ னும்படி சென்றி றைஞ்சிய பெருமானே .

1232

பூசல் வந்திரு தோடார் கடதொடு
 மோதி டுங்கயல் மாநூர் மானமில்
 போக மங்கையர் கோடா கோடிய மனதானூர்
 பூர குங்கும தூளா மோதப
 மர சண்பக மாலா லாளித
 பூத ரங்களின் மீதே மூழ்சிய அதுராக

ஆசை யென்கிற பாரா வாரமு
 மேறு கின்றில னானு பேதஅ
 நேக தந்த்ரக்ரி யாவே தாகம கையாய
 ஆழி யுங்கரை கானே னுபுர
 பாத பங்கய மோதே னேசில
 னாயி னுங்குரு நாதா நீயருள் புரிவாயே

வாச வன்பதி பாழா காமல்நி
 சாச ரன்குலம் வாழா தேயடி
 மாள வன்கிரி கூறாய் நீறெழ நெடுநேமி
 மாத வன்தரு வேதா வோடலை
 மோது தெண்கடல் கோகோ கோவென
 மாமு றிந்திட நீள்வே லேனிய இனையோனே

வீசு தென்றலும் வேள்பூ வாளியு
 மீறு கின்றமை யாமோ காமவி
 டாய்கெ டும்படி காவா யாவியை யெனஏனல்
 மீது சென்றிற வாடா வேடுவர்
 பேதை கொங்கையின் மீதே மால்கொடு
 வேடை கொண்டபி ரானே வானவர் பெருமானே .

1232. பாராவாரம் - டிடல். நேசிலன் - நேசமில்லேன், அன்பு இல்லேன். வேடை - வேட்கை.

1233

பூதக லாதிகள் கொண்டு யோகமு மாகம சிழ்ந்து
 பூசைகள் யாதுநி கழ்ந்து பிழைகோடி
 போம்வழி யேதுதெ ரிந்து ஆதிய நாதியி ரண்டு
 பூரணி காரணி விந்து வெளியான
 நாதப ராபர மென்ற யோகியு லாசம றிந்து
 ஞானசு வாசமு ணர்ந்து வெளிகாண
 நாடியொ ராயிரம் வந்த தாமரை மீதில மர்ந்த
 நாயகர் பாதமி ரண்டு மடைவேனோ
 மாதுசர் வேசுவரி வஞ்சி காளிபி டாரிவி பஞ்சி
 வாணிவ ராகிம டந்தை யபிராமி
 வாழ்சிவ காமச வுந்த்ரி யாலமெ லாமுக பஞ்ச
 வாலைபு ராரி யிடந்த குமையாயி
 வேதபு ராணம்வி ளம்பி நீலமு ராரியர் தங்கை
 மேலொடு கீழுல கங்கள் தருபேதை
 வேடமெ லாமுக சங்க பாடலொ டாடல்ப யின்ற
 வேணியர் நாயகி தந்த பெருமானே.

1234

பெருங்கா ரியம்போல் வருங்கே டுடம்பால்
 ப்ரியங்கூர வந்து கருவூறிப்
 பிறந்தார் கிடந்தா ரிருந்தார் தவழ்ந்தார்
 நடந்தார் தளர்ந்து பிணமானார்
 அருங்கான் மருங்கே யெடுங்கோள் சுடுங்கோள்
 அலங்கார நன்றி தெனமுழ்கி
 அகன்ற ஓசையும்போய் விழும்பா முடம்பால்
 அலந்தேனை யஞ்ச லெனவேனும்

1233. பூதகலாதிகள் கொண்டு - ஐம்பூதங்களின் தொடர்பான நூல்களை அறிந்து. உலாசம் அறிந்து - பரமானந்த ஒளியை அறிந்து. ஆயிரம் வந்த தாமரை - ஆயிரம் இதழ்களோடு கூடிய குருகமலம். விபஞ்சி - வீணை. ஆலமெலாம் - ஆலம்மேலாம் - பிரளய கால வெள்ளத் தின் மேலாகிய. முகபஞ்ச - பஞ்சமுக - ஐந்து முகங்களையுடைய. (இடம் 10 தகு + உமை).

1234. பெரிய காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கு வந்ததுபோல வந்த உடம்பு. கேடு - அழிவுக்கு இடமானது. அபங்கா - குறைவு இல்லாதவனே. புறம் சாய - வீரம் அழியும்படி.

இருங்கா னகம்போ யினங்கா னீயின்போ
 கவெங்கே மடந்தை யெனவேசி
 எழுந்தே குரங்கா லிலங்கா புரந்தி
 யிடுங்கா வலன்றன் மருகோனே
 பொருங்கார் முகம்பா ணிகொண்டே யிறைஞ்சார்
 புறஞ்சாய அம்பு தொடும்வேடர்
 புனங்கா வலங்கோ தைபங்கா வபங்கா
 புகழ்ந்தோது மண்டர் பெருமானே.

1235

பெருக்க நெஞ்சுவந் துருக்கு மன்பிலன்
 ப்ரபுத்த னங்கள்பண் பெணுநாணும்
 பிழைக்க வொன்றிலன் சிலைக்கை மிண்டர்குன்
 றமைத்த பெண்தனந் தனியாரத்
 திருக்கை கொண்டனைந் திடச்செல் சின்றநின்
 திறத்தை யன்புடன் தெளியாதே
 சினத்தில் மண்டிமிண் டுரைக்கும் வம்பனென்
 திருக்கு மென்றெழுந் திடுவேனோ
 தருக்கி யன்றுசென் றருட்க னென்றான்
 தரித்த குன்றநின் றடியோடுந்
 தடக்கை கொண்டுவந் தெடுத்த வன்சிரந்
 தறித்த கண்டனென் டிசையோருஞ்
 சுருக்க மின்றிநின் றருக்க னிந்திரன்
 துணைச்செய் சின்றநின் பதமேவும்
 சுகத்தி லன்பருஞ் செகத்ர யங்களுந்
 துதிக்கு மும்பர்தம் பெருமானே.

1236

பேர வாவ ருவாய்மை பேசற் கறியாமே
 பேதை மாத ராரோடு கூடிப் பிணிமேவா
 ஆர வார மாருத நூல்கற் றடிநாயேன்
 ஆவி சாவி யாகாமல் நீசற் றருள்வாயே

1285. அருள்கண் ஒன்று அரன் - அருட் கண்ணோக்கீம் கொண்ட சிவபெருமான்.

1286. ஆவிசாவி ஆகாமல் - உயிர் வீண்படாமல். தோகையா - மயில் வாகனனே. கிராதக்கொடி - வேடர்குலக் கொடியாம் வள்ளி.

சூர சூர சூரதி சூரர்க்	கௌவாயா
தோகை யாகு மாரா கிராதக்	கொடிகேள்வா
தீர தீர தீரதி தீரப்	பெரியோனே
தேவ தேவ தேவாதி தேவப்	பெருமானே.

1237

பொங்குங் கொடிய கூற்றனு நஞ்சும் பொதுவில் நோக்கிய
 பொங்கும் புதிய நேத்திர வலைவிசிப்
 பொன்கண் டிளகு கூத்திகள் புன்கண் கலவி வேட்டுயிர்
 புன்கொண் டுருகி யாட்படு மயல்தீரக்

கொங்கின் புசக கோத்திரி பங்கங் களையு மாய்க்குடி
 கொங்கின் குவளை பூக்கிற கிரிசோண
 குன்றங் கதிரை பூப்பர முன்துன் றமரர் போற்றிய
 குன்றம் பிறவும் வாழ்த்துவ தொருநாளே

எங்கும் பகர மாய்க்கெடி விஞ்சும் பகழி வீக்கிய
 வெஞ்சண் டதனு வேட்டுவர் சரணா
 விந்தம் பணிய வாய்த்தரு ளந்தண் புவன நோற்பவை
 மென்குங் குமகு யாத்திரி பிரியாதே

எங்குங் கனுழி யார்த்தெழ எங்குஞ் சுருதி கூப்பிட
 எங்குங் குருவி யோச்சிய திருமாலை
 என்றென் றவச மாய்த்தொழு தென்றும் புதிய கூட்டமொ
 டென்றும் பொழுது போக்கிய பெருமானே.

1238

பொதுவ தாய்த்தனி முதல தாய்ப்பக	
விரவு போய்ப்புகல்	கின்றவேதப்
பொருள தாய்ப்பொருள் முடிவ தாய்ப்பெரு	
வெளிய தாய்ப்புகை	வின்றியிறில்
கதிய தாய்க்கரு தரிய தாய்ப்பரு	
கமுத மாய்ப்புல	கிண்துமாயக்
கரண மாய்த்தெனை மரண மாற்றிய	
கருணை வார்த்தையி	ருந்தவாறென்

1237. கொங்கின் - கொங்கு நாட்டில் உள்ள. புசக கோத்திரி - பாம்பு மலையாகிய திருச்செங்கோடு. ஆய்க்குடி - ஒரு தலம். குவளை பூக் கின்ற கிரி - திருத்தணிகை மலை. பரம்முன் துன்றுகுன்று - திருப்பரங் குன்று. பகரமாய் - பிரமாதமாய். கொடி - வல்லமை.

1238. மரணம் மாற்றிய - இறப்பை ஒழித்த. உரவன் - வலியன்.

உததி கூப்பிட நிருத ரார்ப்பெழ

உலகு போற்றிட

வெங்கலாப

ஒருப ராக்ரம தூரக மோட்டிய

வரவ கோக்கிரி

நண்பவானோர்

முதல்வ பார்ப்பதி புதல்வ கார்த்திகை

முலைகள் தேக்கிட

வுண்டவாழ்வே

முளரி பாற்கடல் சயில மேற்பயில்

முதிய மூர்த்திகள்

தம்பிரானே.

1239

பொருத கயல்விழி புரட்டிக் காட்டுவர்

புளக தனவட மசைத்துக் காட்டுவர்

புயலி னளகமும் விரித்துக் காட்டுவர்

பொதுமாதர்

புனித விதழ்மது நகைத்துக் காட்டுவர்

பொலிவி னிடைதுகில் குலைத்துக் காட்டுவர்

புதிய பரிபுர நடித்துக் காட்டுவ

ரினானோரை

உருக அணைதனி லணைத்துக் காட்டுவர்

உடைமை யடையவெ பறித்துத் தாழ்க்கவெ

உதிய யமுதென நிகழ்த்திக் கேட்பவர்

பொடிமாயம்

உதர மெரிதர மருத்திட் டாட்டிக

ஞாயிரி னிலைகளை விரித்துச் சேர்ப்பவ

ருறவு கலவியை விடுத்திட் டாட்கொள

நினையாதோ

மருது பொடிபட வுதைத்திட் டாய்ச்செரி

மகளி ருறிகளை யுடைத்துப் போட்டவர்

மறுக வொருகயி றடித்திட் டார்ப்புற

அழுதுறும்

வளரு நெடுமுகி லெதிர்த்துக் காட்டென

வசட னிரணிய னுரத்தைப் பேர்த்தவன்

மழையி னிரைமலை யெடுத்துக் காத்தவன் மருகோனே

விருது பலபல பிடித்துச் சூர்க்கினை

விகட தடமுடி பறித்துத் தோட்களை

விழவு முறியவு மடித்துத் தாக்கிய

அயில்வீரா

வெகுதி சலதியை யெரித்துத் தூட்ட

வினைசெ யசுரர்கள் பதிக்குட் பாய்ச்சிய

விபுத மலரடி விரித்துப் போற்றினர்

பெருமானே.

1239. ஆய்ச்செரி - ஆயர் சேரி. எதிர்த்துக் காட்டு - எதிரில்காட்டு, வெகுதி - (வெகு தியால்) மிகுந்த நெருப்பால், விபுத - தேவனே.

1240

பொற்கோ வைக்கே பற்கோ வைக்கே

பொய்ப்போ கத்தைப்

பகர்வார்தம்

பொய்க்கே மெய்க்கே பித்தா கிப்போ

கித்தே கைக்குப்

பொருள்தேடித்

தெற்கோ டிக்கா சிக்கோ டிக்கிழ்

திக்கோ டிப்பச்

சிமமான

திக்கோ டிப்பா ணிக்கோ டித்தி

வுக்கோ டிக்கெட்

டிடலாமோ

தற்கோ விப்பா விப்பார் நற்சீ

ரைச்சா ரத்தற்

பரமானாய்

தப்பா முப்பா லைத்தே டித்தே

சத்தோர் நிற்கத்

தகையோடே

முற்கா னப்பே தைக்கா கப்போய்

முற்பால் வெற்பிற்

கணியாஞ்

முத்தா முத்தி யத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

1241

பொற்பூ வைச்சீ ரைப்போ லப்போ

தப்பே சிப்பொற்

கனிவாயின்

பொய்க்கா மத்தே மெய்க்கா மப்பூ

ணைப்பூண் வெற்பிற்

றுகிச்சாயக்

கற்பா லெக்கா வுட்கோ லீக்கா

சுக்கே கைக்குத்

திருமாதர்

கட்கே பட்டே நெட்டா சைப்பா

டுற்றே கட்டப்

படுவேனோ

சொற்கோ லத்தே நற்கா லைச்சே

விப்பார் சித்தத்

துறைவோனே

1240. பொற்கோணுக்கு - பொற்காசு வரிசை. பற்கோவை - பல வித பொருள் வரிசை. பாணி - நீர்; கடலைக் குறித்தது. கானப்பேதை - கானக வாழ்வை மேற்கொண்ட வள்ளி.

1241. கட்டுகப்பட்டு - கண்ணுக்கு வசப்பட்டு. சொல்கோலம் - சொல் அலங்காரம். தொக்கே கொக்கு ஆகி குழை குர் - தன் உடலே மாமர வடிவமாகி நின்ற அந்தச் சூரன்.

தொக்கே கொக்கா கிச்சு முச்சுர்
விக்கா முக்கத்

தொடும்வேலா

முற்கா லத்தே வெற்பேய் வுற்றார்
முத்தாள் முத்தச்
முத்தா முத்தீ யத்தா சுத்தா
முத்தா முத்திப்

கிறியோனே

பெருமானே.

1242

பொன்னை விரும்பிய
புன்மை விரும்பியெ
என்னை விரும்பிநி
எண்ணி விரும்பவு
மின்னை விரும்பிய
மெய்யின் விரும்பிய
அன்னை விரும்பிய
அண்மி விரும்பிய

பொதுமாதர்
தடுமாறும்
யொருகால்நின்
மருள்வாயே
சடையாளர்
குருநாதா
குறமாண
பெருமானே.

1243

போத நிர்க்குண போதா நமோநம
நாத நிட்கள நாதா நமோநம
பூர ணக்கலை சாரா நமோநம
பூபன் மைத்துன பூபா நமோநம
நீப புட்பக தாளா நமோநம
போக சொர்க்கபு பாலா நமோநம

பஞ்சபாண

சங்கமேறும்

மாத மிழ்த்ரய சேயே நமோநம
வேத னத்ரய வேளே நமோநம
வாழ்ச கத்ரய வாழ்வே நமோநம
வாரி சத்தில்வி ழாதே மகோததி
யேழ்பி றப்பினில் மூழ்கா மனோபவ
மாயை யிற்சுழி யூடே விடாதுக

என்றுபாத

லங்கலாமோ

கித நிர்ந்தவெ தாளா டவிநட
நாத புத்திர பாகி ரதிகுரு
பாச முத்திர சீமூத வாகனர்

தந்திபாகா

1242. நின் எண்ணி விரும்பவும் - உன்னை விரும்பி நினைக்கவும்.

1243. பூரணக்கலை - அனைத்துக் கலைகள். பூபன் மைத்துனன் - அரசனாகிய மன்மதனுக்கு மைத்துனன். தமிழ்த்ரயம் - முத்தமிழ். வேத னத்ரயம் - இருக்கு, யசுர், சாமம் என்னும் வேதங்கள் மூன்று. சகத்ரயம் - மூவுலகங்கள். கேகயப் பிரதாபன் - மயில்வாகனம் கொண்ட புகழோன்.

கேக யப்பிர தாபா முலாதிப

மாவி கைக்கும ரேசா விசாகக்ரு

பாலு வித்ரும காரா சடானன

புண்டரீகா

வேத வித்தக வேதா விநோதகி

ராத லட்சுமிதி ரீடா மகாசல

வீர விக்ரம பாரா வதானவ

கண்டரூர

வீர நிட்டுர வீரா திகாரண

தீர நிர்ப்பய தீரா பிராமனி

நாய கப்ரிய வேலா யுதாசுரர்

தம்பிரானே.

1244

போதிவி ருந்துவி டாச்சதுர் வேதமொ ழிந்தவ னாற்புளி

னாகமு கந்தவ னாற்றெரி

வாரிதான

போதுயர் செந்தழ லாப்பெரு வானநி றைந்தவி டாப்புக

முள்ளன ருஞ்சிவ கீர்த்திய

னெறிகாண

ஆதர வின்பருள் மாக்குரு நாதனெ னும்படி போற்றிட

ஆனப தங்களை நாக்கரு

திடவேயென்

ஆசையெ னும்படி மேற்கவி பாடுமி தம்பல பார்த்தடி

யேனும றிந்துனை யேத்துவ

தொருநாளே

காதட ரும்படி போய்ப்பல பூசவி டுங்கய லாற்கனி

வாயித ழின்சுவை யாற்பயில்

குறமாதின்

காரட ருங்குமு லாற்கிரி யானத னங்களி னாற்கலை

மேவும ருங்கத னாற்செறி

குழையோலை

சாதன மென்றுரை யாப்பரி தாபமெ னும்படி வாய்த்தடு

மாறிம னந்தள ராத்தனி

திரிவோனே

சாகர மன்றெரி யாக்கொடு சூரரு கும்மடி யாத்திணி

வேலையு ரம்பெற வோட்டிய

பெருமானே.

1245

மகளு மனைவி தாய்க்குல மனையு மனைவர் வாக்கினில்

மறுகி புறமு மார்த்திட

வுடனுடே

மருவு முயிரை நோக்கமு மெரியை யுமிழ ஆர்ப்பவ

ருடனு மியமன் மாட்டிட

அனுகாமுன்

1244. புளின் ஆகம் உகந்தவன் - கருடப் பறவையை வாகனமாக விரும்பிக் கொண்டவன். காது அடரும்படி - காதை நெருக்குவது போன்று. கார் அடரும் - கருமை நிறைந்த.

உகமு முடிவு மாச்செலு முதய மதியி னேட்டமு
முளது மிலது மாச்சென வுறைவோரும்
உருகு முரிமை காட்டிய முருக னெனவு நாக்கொடு
உனது கழல்கள் போற்றிட அருள்தாராய்
புகல வரிய போர்ச்சிலை விரக விசைய னுற்புக
முடைய திருத ராட்டிர புதல்வோர்தம்
புரவி கரிகள் தேர்ப்படை மடிய அரசை மாய்த்துயர்
புனியின் விதன மாற்றினர் மருகோனே
மிகவு மலையு மாக்கடல் முழுது மடிய வேற்றுரு
வெனவு மருவி வேற்கொடு பொருகூரன்
விரைசெய் நெடிய தோட்கன அடலு முருவ வேற்படை
விசைய முறவும் வீக்கிய பெருமானே.

1246

மக்கட் பிறப்புக்கு ளொக்கப் பிறப்புற்ற
மட்டுற்ற சுற்றத்தர் மனையாளும்
மத்யத் தலத்துற்று நித்தப் பிணக்கிட்டு
வைத்தப் பொருட்பற்று மிகநாட
நிக்ரித் திடுத்துட்டன் மட்டித் துயிர்ப்பற்ற
நெட்டைக் கயிற்றிட்டு வளையாமுன்
நெக்குக் குருப்பத்தி மிக்குக் கழற்செப்ப
நிற்றத் துவச்சொற்க ளருள்வாயே
திக்கப் புறத்துக்குள் நிற்கப் புகழ்ப்பித்த
சித்ரத் தமிழ்க்கொற்ற முடையோனே
சிப்பக் குடிற்கட்டு மற்பக் குறத்திச்சொல்
தித்திப் பையிச்சிக்கு மணவாளா
மூக்கட் சடைச்சித்த ருட்புக் கிருக்கைக்கு
முத்தித் துவக்குற்று மொழிவோனே
முட்டச் சினத்திட்டு முற்பட் டிணர்க்கொக்கை
முட்டித் தொனைத்திட்ட பெருமானே.

1246. ஓக்கப் பிறப்பு உற்றவர் - உடன் பிறந்தவர். மத்தியத் தலத்து உற்று - வாழ்வின் இடைக்காலத்தில் வந்து. நிக்ரித்து இடும் துட்டன் - கொல்லவரும் எமன். புகழ்ப்பித்த - புகழ்ப் பாடலைப் பாடிய. சிப்பக் குடில் - அற்பமான குடில். அற்பக் குறத்தி - சிறுமைகொண்ட குறத்தி. துவக்குற்று - முதலிலிருந்து.

1247

மக்களொக் கற்றெறிவை பக்கமிக் கத்துணைவர்	ரணவோரும்
மற்றுமுற் றக்குரவ	
வைத்தசெப் பிற்பணமும் ரத்தமுத் திற்பணியு	
மட்டுமற் றுப்பெருகு	மடியாரும்
புக்குதுக் கித்தெரிகள் தத்தவைக் கப்புகுது	
பொய்க்குமெய்க் குச்செயலு	முருகாதே
புப்பமிட் டுக்கருணை நற்பதத் தைப்பரவு	
புத்திமெத் தத்தருவ	தொருநாளே
செக்கர்கற் றைச்சடையில் மிக்ககொக் கிற்சிறகு	
செக்கமுற் றச்சலமு	மதிசூடி
சித்தமுற் றுத்தெளிய மெத்தமெத் தத்திகழு	
சித்தமுத் திச்சிவமு	மருள்வோனே
கொக்குறுப் புக்கொடுமை நிற்கும்வட்டத்தசுரை	
கொத்தினெக் கக்கொலைசெய்	வடிவேலா
கொற்றவெற் றிப்பரிசை யொட்டியெட் டிச்சிறிது	
குத்திவெட் டிப்பொருத	பெருமானே.

1248

மக்கள்தா யர்க்குமரு கர்க்குமா மர்க்குமனை	
விக்கும்வாழ் நர்க்குமிக	மனதூடே
மைத்தவே லைக்குநெடி துற்றமா யத்துயரம்	
வைத்துவா டச்சமனு	முறமேனித்
திக்குநா டிக்கரிய மெய்க்கடா விற்றிருகி	
திக்கஆ விக்களவு	தெரியாமுன்
சித்தமோ வித்துயினு மற்றுவா முச்சிறிது	
சித்ரபா தக்கமல	மருள்வாயே

1247. புக்கு துக்கித்து எரிகள் தத்த வைக்கப் புகுது பொய்க்கு மெய்க்கு - பலரும் கூடித் துக்கம் கொண்டாடி நெருப்புக் கொழுந்துவிட்டு எரியும்படி என் உடலைச் சுடுகாட்டில் வைக்கப் போகின்ற பொய்யான இந்த உடலுக்கு.

1248. வேலைக்கும் நெடிது உற்ற மாயத்துயரம் - கடலினும் பெரிய மாயமாகிய துன்பம். ஆவிக்கு அளவு தெரியாமுன் - உயிர் உடலில் தங்கும் கால அளவு தெரிவதற்கு முன் (இறப்பதன்முன்.) சித்தம் ஓவி - மனம் ஓய்வு பெற்று. எச்சராதிக்கும் - இயங்கும் உயிர்கள் எல்லாவற்றி னுள்ளும்.

இக்குவே னாக்கருக முக்கனா டிக்கனலை
யிட்டுயோ சுத்தமரு

மிறையோர்முன்

எச்சரா திக்குமுற நிற்குமா யற்குமுத
லெட்டொண வித்தைதனை

யினிதிவாய்

பக்கஆர் வத்துடனுள் நெக்குநா டிப்பரவு
பத்தர்பா டற்குருகு

முருகோனே

பக்கம்யா னைத்திருவொ டொக்கவா முக்குறவர்
பச்சைமா னுக்கினிய

பெருமானே.

1249

மங்காதிங் காக்குஞ் சிறுவரு

முண்டேயிங் காற்றுந் துணைவியும்

வம்பாருந் தேக்குண் டிடவறி

தெனும்வாதை

வந்தேபொன் தேட்டங் கொடுமன

நொந்தேயிங் காட்டம் பெரிதெழ

வண்போதன் தீட்டுந் தொடரது

படியேமன்

சங்காரம் போர்ச்சங் கையிலுடல்

வெங்கானம் போய்த்தங் குயிர்கொள

சந்தேகந் தீர்க்குந் தனுவுட

னனுசாமுன்

சந்தாரஞ் சாத்தும் புயவியல்

சந்தாளன் றேத்தும் படியென

சந்தாபந் தீர்த்தென் றடியினை

தருவாயே

கங்காளன் பார்த்தன் கையிலடி

யுண்டேதிண் டாட்டங் கொளுநெடு

கன்சாபஞ் சார்த்தங் கரதல

னெருதேறி

சந்தாவஞ் சேர்த்தண் புதுமல

ரம்பான்ஓவந் தார்ப்பொன் றிடவிழி

கண்டான்வெங் காட்டங் கனஹற

நடமாடி

அங்காலங் கோத்தெண் டிசைபுவி

மங்காதுண் டாற்கொன் றதிபதி

அந்தாபந் தீர்த்தம் பொருளிகை

யருள்வோனே

அன்பாலந் தாட்கும் பிடுமவர்

தம்பாவந் தீர்த்தம் புனியிடை

அஞ்சாநெஞ் சாக்கந் தரவல

பெருமானே.

1249. ஆக்கும் சிறுவர் - குலத்தை வளர்க்கும் சிறுவர். வம்பார் - புதிய உறவினர். வறிது - வறுமை. (சந்து + ஆரம்) = சந்தனம் மலர்மலை. கன்சாபம் - மலையாள வில் கந்து ஆவம் - பற்றுக்கோடான அம்புக்கூடு.

மடலவிழ்ச ரோருகத்து முகிழ்நகையிலேவளைத்து
 மதசுகப்ர தாபசித்ர முகையாலே
 மலரமளி மீதனைத்து விளையுமமு தாதரத்தை
 மனமகிழ வேயளித்து மறவாதே
 உடலுயிர தாயிருக்க உனதெனதெ னுமறிக்கை
 ஒருபொழுதொ னுதுசற்று மெனவேதான்
 உரைசெய்மட வாரளித்த கலவிதரு தோதகத்தை
 யொழியவொரு போதகத்தை யருள்வாயே
 தடமகுட நாகரத்தன படநெளிய ஆடுபத்ம
 சரணயுக மாயனுக்கு மருகோனே
 சரவணமி லேயுதித்த குமரமுரு கேசசகர்
 சயிலம்வல மாய்நடத்து மயில்வீரா
 அடல்மருவு வேல்கரத்தி ஸழகுபெற வேயிருத்தும்
 அறுமுகவ ஞானதத்வ நெறிவாழ்வே
 அசுரர்குல வேரைவெட்டி அபயமென வோலமிட்ட
 அமரர்சிறை மீளவிட்ட பெருமானே.

மடவிய ரெச்சி லுண்டு கையிழ்முத லைக்க னீந்து
 மறுமைத னிற்சு முன்று வடிவான
 சடமிக வற்றி நொந்து கலவிசெ யத்து ணிந்து
 தளர்வுறு தற்கு முந்தி யெனையாள்வாய்
 படவர விற்சி றந்த இடமிதெ னத்து யின்ற
 பசுமுகி லுக்கு கந்த மருகோனே
 குடமுனி சுற்க வன்று தமிழ்செவி யிற்பீ கர்ந்த
 குமரகு றத்தி நம்பு பெருமானே.

மதன தனுநிக ரிடைக்கே மன
 முருக வருபிடி நடைக்கே யிரு
 வனச பரிபுர மலர்க்கே மது கரம்வாமும்

1250. தோதகம்? - வருத்தம். போதகம் - உபதேசமொழி. சரவண மிலே - சரவணப் பொய்கையிலே. (அத்துச்சாரியை தொக்கது.)

1251. சடம் - உடம்பு. குடமுனி - அகத்தியர். நம்பு - விரும்பும்.

வகுள ம்ருகமத மழைக்கே மணி

மகர மணிவன குழைக்கே மட

மகளிர் முகுளித முலைக்கே கட

சமுதா றும்

அதர மதுரித மொழிக்கே குழை

யளவு மளவிய விழிக்கே தள

வனைய தொருசிறு நகைக்கே பனி

மதிபோனும்

அழகு திகழ்தரு நுதற்கே யந

வரத மவயவ மனைத்தா டினு

மவச முறுமயல் தவிர்த்தாள் வது

மொருநாளே

உததி புதைபட அடைத்தா தவன்

நிகரி விரதமும் விடுக்கா நக

ரொருநொ டியில்வெயி லெழச்சா நதி

துயர்தீர

உபய வொருபது வரைத்தோள் களு

நிசை ரர்கள்பதி தசகீர் வழு

முருள ஒருகணை தெரித்தா னும

வுனஞான

திதமி லவுணர்த மிருப்பா கிய

புரழு மெரியெழ முதற்பு தர

திலத குலகிரி வளைத்தா னும

கிழவானோர்

திருவ நகர்குடி புகச்சீ கர

மகர சலமுறை யிடச்சு ரொடு

சிகர கிரிபொடி படச்சா டிய

பெருமானே.

1253

மதனிக் கதுகொடு பதுமப் புதுமலர்

மலையப் படவிடு

வலியாலே

வனமுற் றினவளை யினநித் திலமலை

வலையத் துகள்வளை

கடலாலே

விதனப் படுமதி வதனக் கொடியற

வெருவிப் பரிமள

அணைமீதே

மெலியக் கலைதலை குலையத் தகுமினி

விரையக் குரவலர்

தரவேனும்

1252. மதனதனு - மன்மதன் வில். குமுளித - குவிந்த. உததி புதைபட அடைத்து - கடலுக்கு அணைகட்டி. (சூரியன் தேர் வரக்கூடாது எனத் தடுத்து) திதம் இல் - நிலை இல்லாத. திலதகுலகிரி - பொட்டுப் போன்ற சிறந்த மலை. சிகர - ஆலைகளையுடைய.

1253. தகும் - தகுமோ. புதன் + னு = புதனுடைய தந்தையாகிய சந்திரன். புனைவித்தவர் - குடிக்கொண்ட சிவன். பொரு - பொருந்திய. சரி - வளையல்.

புதனைச் சதுமுக விதியச் சுதனெதிர்
 புனைவித் தவர்தொழு கழல்வீரா
 பொருகைச் சரிவரி பெருகச் செறிவுறு
 புனமெய்க் குறமகள் மணவாளா
 முதுநற் சரவண மதனிற் சததள
 முளரிப் பதிதனி னுறைவோனே
 முதுமைக் கடலட ரசுரப் படைகெட
 முடுசிப் பொரவல பெருமானே.

1254

மதனேவிய கணையாஸிரு வினையாஸ்புவி கடல்சாரமும்
 வடிவாயுடல் நடமாடுக முடியாதேன்
 மனமாயையொ டிருகாழ்வினை யறமூதுடை மலம்வேரற
 மகிழ்ஞானக அநுபூதியி னருள்மேவிப்
 பதமேவுமு னடியாருடன் வினையாடுக அடியேன்முனெ
 பரிபூரண கிருபாகர முடன்ஞான
 பரிமேழை குடனேறிவி னாவர்பூமழை யடிமேல்விட
 பலகோடிவெண் மதிபோலவெ வருவாயே
 சதகோடிவெண் மடவார்கட ஸௌசாமரை யசையாமுழு
 சசிகுரியர் சுடராமென வொருகோடிச்
 சடைமாழுடி முனிவோர்சர னெனவேதியர் மறையோதுக
 சதிநாடக மருள்வேணிய னருள்பாலா
 விதியானவ னினையாளென துளமேவிய வளிநாயகி
 வெகுமாலுற தனமேலனை முருகோனே
 வெளியாசையொ டடைபூவணர் மருகாமணி முதிராடக
 வெயில்விசிய அழகாதமிழ் பெருமானே.

1255

மதிதனை யிலாத பாவி குருநெறி யிலாத கோபி
 மனநிலை நிலாத பேயன் அவமாயை
 வகையது விடாத பேடி தவறினை விலாத மோடி
 வரும்வகை யிதேது காய மெனநாடும்
 விதிபிலி பொலாத லோபி சபைதனில் வராத கோழை
 வினையிகல் விடாத கூள னெனைநீயும்

1254. முதுடை மலம் - ஆணவமலம். சதி நாடகம் - தாள ஒத்துடன் கூடிய நாடகம். வெளி ஆசை - ஞான ஆகாசத்தின்மீது கொண்ட ஆசை.

மிகுபர மதான ஞான நெறிதனை விசார மாக

மிகுமுன துருப தான

மருள்வாயே

எதிர்வரு முதார சூர னிருபிள வதாக வேலை

யியலொடு கடாவு தீர

குமரேசா

இனியசொல் மருத சீலர் கருவழி வராமல் நாளும்

இளமைய துதானு மாக

நினைவோனே

நதியுட னராவு பூனு பரமர்குரு நாத னுன

நடைபெறு கடுர மான

மயில்னீரா

நகைமுக விநோத ஞான குறமினுட னேகு லாவு

நவமணி யுலாவு மார்ப

பெருமானே.

1256

மலந்தோற் சலந்தேற் றெலும்பாற் கலந்தீட்

டிடுங்கூட் டினிற்றழ்

கிடுமாய

மயங்காத் தியங்காப் பயங்கோட் டிடுங்கூற்

றுடன்போக் குறத்தந்

தையுமாதும்

குலந்தாய்க் குடம்பாற் பிறந்தேற் றிடுங்கோத்

தடங்கூப் பிடத்தம்

புனியாவும்

குலைந்தார்ப் பெழுங்கூட் டிலந்தாட் களன்பாற்

குணங்காத் துணைக்கும்

பிடஆளாய்

தலந்தாட் டொடண்டாத் தனைந்தார்க் கிளங்காத்

தடந்தாட் புடைத்தன்

பினர்வாமுத்

தருங்கூத் தரும்பார்த் துகந்தேத் திடஞ்சாத்

திரஞ்சாற் றிநிற்கும்

பெருவாழ்வே

அலைந்தாற் றெழுங்கோச் சலந்தீக் கலந்தாட்

டரம்போச் செனக்கன்

றிடும்வேலா

அறங்காத் துறங்காத் திறம்பார்த் திருந்தோர்க்

கயர்ந்தோர்க் களிக்கும்

பெருமானே.

1255. உதார சூரன் - மேம்பாடு உடைய சூரன். மோடி - வஞ்சகன். இன்சொல் பேசுவோர்க்கு எப்பொழுதும் இளமை அருள்வோன்.

1256. தோல்+சலம்=தேடற்சலம். தேற்று-தெற்று-செறிந்துள்ள. தனைந்தார்க்கு - உன் திருவடிகளை மனத்தால் கட்டியவர்களுக்கு. (ஆள்+தரம்+போச்சு) எனச் சமணர் சொல்லும்படி. அயர்ந்தோர் - பூசித்து வழிபட்டோர்.

மழையளக பாரமுங் குலைந்து வரிபரவு நீலமுஞ் சிவந்து மதிமுகமும் வேர்வுவந் தரும்ப	அணைமீதே
மகுடதன பாரமுங் குலுங்க மணிகலை ளேறவுந் திரைந்து வசமழிய வேபுணர்ந் தணைந்து	மகிழ்வாகிக்
குழையித ழுறலுண் டமுந்தி குருகுமொழி வாய்மலர்ந்து கொஞ்ச குமுதபதி போகபொங்கு கங்கை	குதிபாயக்
குழியிலிழி யாவிதங்க ளொங்கு மதனகலை யாகமங்கள் விஞ்சி குமரியர்க ளோடுமுன் று நைந்து	விடலாமோ
எழுபடைகள் குரவஞ்ச ரஞ்ச இரண்கள மாகஅன்று சென்று எழுசிகர மாநிலங் குலுங்க	விசையூடே
எழுகடலு மேருவுங்க லங்க விழிபடர்வு தோகைகொண்ட துங்க இயல்மயிலின் மாறுகொண் டமர்ந்த	வடிவேலா
பொழுதளவு நீடுகுன்று சென்று குறவர்மகள் காலினும் பணிந்து புளிஞரறி யாமலுந் திரிந்து	புனமீதே
புதியமட லேறவுந் துணிந்த அரியபரி தாபமுந் தணிந்து புளகிதப யோதரம் புணர்ந்த	பெருமானே.

மறலி போற்சில நயன வேற்கொடு மாயா தோயா வேயார் தோளார் வகையு மார்க்கமு மறமு மாய்த்திட வாரு ராயா தேபோ மாரு	மறையோதும் திடதிர
விறலு மேற்பொலி அறிவு மாக்கமும் வேரூய் நீரே ருதோர் மேடாய் விழுவி னாற்களை யெழும தாற்பெரு விரா பாராய் வினே மேவா	வினையூடே தெனையாளாய்

1257. குருகுமொழி வாய்மலர்ந்து - பலவகைப் பறவைகளின் குரலை வாயினின்றெழுப்பி. குமுதபதி - சந்திரன்.

மறலி சாய்த்தவ நிறைப ராக்ரம	
மால்கா னுதே மாதோ டேவாழ்	பவர்சேயே
மறுவி லாத்திரு வடிக னுட்டொறும்	
வாயார் நாவால் மாறா தேயோ	தின்ர்வாழ்வே
குறவர் காற்புன அரிவை தோட்கன	
கோடார் மார்பா கூர்வே லாலே	அகரேசர்
குலைய மாக்கட லதனி லோட்டிய	
கோவே தேவே வேளே வானோர்	பெருமானே.

1259

மனக பாட பாமர தனத ராத ராருப	
மதன ராச ராசீப	சரகோப
வருண பாத காலோக தருண சோபி தாகார	
மகளி ரோடு சீராடி	யிதமாடிக்
குனகு வேணை நானாது தனகு வேணை வினா	
குறைய னேனை நாயேனை	வினையேனைக்
கொடிய னேனை யோதாத குதலை யேனை நாடாத	
குருட னேனை ந்யாள்வ	தொருநாளே
அநக வாம னாகார முனிவ ராக மால்தேட	
அரிய தாதை தானேவ	மதுரேசன்
அரிய சார தாபீட மதனி லேறி யீடேற	
அகில நானு மாராயு	மினையோனே
கனக பாவ னாகார பவள கோம ளாகார	
கலப சாம ளாகார	மயிலேறுங்
கடவு ளேக்கு பாகார கமல வேத னாகார	
கருணைமேரு வேதேவர்	பெருமானே.

1260

மன நூறு கோடி துன்ப நொடிமீதி லேறி னைந்து	
மதனுட லேழு யங்கி	யதிருப
மடமாத ராசை கொண்டு புவிமீதி லேம யங்கி	
மதிசீரே லாம ழிந்து	கொடிதான

1258. விண்ணுடே விழுவினால் - (தி)வினைகளுக்கு இடையே விழுவ தனால்.

1259. வருணபாதக அலோகம் - குலவேற்றுமை தோன்றாத நிலை. கனகபாவன ஆகாரம் - பொன்போன்ற தூய உடம்பினன்.

வினைமூடி யேதி ரீந்து புவிமீதி லேயு முன்று
 விரகான்மெ யேத ளர்ந்து விடுநாளில்
 விசையான தோகை துங்க மயிலேறி யோடி வந்து
 வெளிஞான விடு தந்து அருள்வாயே
 தினைவேடர் காவல் தங்கு மலைகாடெ ளாமு முன்று
 சிறுபேதை கால்ப ணிந்த குமரேசா
 திரையாழி சேது கண்டு பொருராவ ணேசை வென்ற
 திருமால்மு ராரி தங்கை யருள்பாலா
 முனிவோர்கள் தேவ ரும்பர் சிறையாக வேவ னைந்த
 முதுகுரர் தானை தங்கள் கிளையோடு
 முடிகோடி தூ ளை முந்து கழுக்கோடு பாற ருந்த
 முனைவேலி னு ளை றிந்த பெருமானே.

1261

மனைமக்கள் சுற்ற
 வலையைக்க டக்க
 வினையிற்செ ருக்கி
 விழலுக்கி றைத்து
 சுனையைக்க லக்கி
 சொருபக்கு றத்தி
 தினநற்ச ரித்ர
 சிறைவெட்டி விட்ட
 மெனுமாயா
 அறியாதே
 யடிநாயேன்
 விடலாமோ
 வினையாடு
 மணவாளா
 முளதேவர்
 பெருமானே.

1262

மாடமதிட் சுற்று மொக்க வைத்திட
 வீடுகனக் கத்த னத்தி லச்சுறு
 மாஸிபமொத் துப்ர புத்த னத்தினி லடைவாக
 மாதர்பெருக் கத்த ருக்க மற்றவர்
 சூழவிருக் கத்த ரிக்க இப்படி
 வாழ்க்கையில்மத் தப்ர மத்த சித்திகொள் கடைநாளிற்
 படையினிற் கட்டி விட்டு நட்பவர்
 கூடஅரற் றிப்பு டைத்து றுப்புள
 பாவையெடுத் துத்த முற்கி ரைப்பட விடலாய
 பாடுதொலைத் துக்க முக்க அக்ருபை
 தேடுமெனைத் தற்பு ரக்க ஏற்றிரு
 பாதுகையைப் பற்றி நிற்க வைத்தெனை யருளாதோ

ஆடகவெற் பைப்பெ ருத்த மத்தென
நாகவடத் தைப்பி ணித்து ரத்தம
ரார்கள்பிடித் துத்தி ரித்தி டப்புமை
ஆழிகொதித் துக்க தற்றி விட்டிமை
யோர்களொளிக் கக்க ளித்த உக்டிர
ஆலவிடத் தைத்த ரித்த அற்புதர்

யனகை

குமரேசர்

வேடர்சிறுக் கிக்கி லச்சை யற்றெழு
பாரும்வெறுத் துச்சி ரிப்ப நட்பொடு
வேளையெனப் புக்கு நிற்கும் வித்தக
வேகமிகுத் துக்க திக்கும் விக்ரம
சூரர்சிரத் தைத்து ணித்த டக்குதல்
விரமெனத் தத்து வத்து மெச்சிய

இளையோனே

பெருமானே.

1263

மாண்டாரெ லும்பணி யஞ்சடை
யாண்டாரி றைஞ்ச மொழிந்ததை
வான்பூத லம்பவ னங்கனல்
வான்பூத முங்கர ணங்களு
நான்போயொ டுங்க அ டங்களு
மாய்ந்தால்வி ளங்கும தொன்றினை

புனலான

யருளாயேல்

வேண்டாமை யொன்றைய டைந்துள
மிண்டாறி நின்சர ணங்களில்
விழ்ந்தாவல் கொண்டுரு கன்பினை
வேந்தாக டம்புபு னைந்தருள்
சேந்தாச ரண்சர ணென்பது
விண்போம தொன்றல என்பதை

யுடையேனாய்

யுணராதோ

ஆண்டார்த லிங்கள் ளந்திட
நீண்டார்மு குந்தர்த டந்தனில்
ஆண்டாவி துஞ்சிய தென்றுமு
ரூங்கோர் சிலம்புபு லம்பிட
ரூன்றுது துங்கச லஞ்சலம்
ஆம்பூமு முங்கிய டங்கும

தலைவாயுற்

ளவில்தேசம்

1262. மாடமதிள்...வைத்திட - வீட்டைச் சுற்றிலும் மதில் சேரக் கட்டியிருக்க. மால் இபம் ஒத்து - மயக்கங்கொண்ட யானை போன்று. தருக்கம் அற்றவர் - தன்னோடு தருக்கம் பேசாதவர். சித்தி - இறப்பு.

1263. சிலம்பு - மலைபோன்ற யானை. ஆம்பு - (பூவும்) பூப்போன்ற வாய். புயல் - புயல்போன்ற திருமால்.

பூண்டாழி கொண்டு வ னங்கள்
 லேய்ந்தாள வென்று வெறுந்தனி
 போந்தோல மென்றுத வும்புயல் மருகோனே
 பூம்பாளை யெங்கும ணங்கமழ்
 தேங்காவில் நின்றதொர் குன்றவர்
 பூந்தோகை கொங்கைவி ரும்பிய பெருமானே.

1264

மாதர்மயல் தனிற்கலந்து காமபனி யெனப்புகுந்து கருஆறி
 மாடவிய லெனச்சுழன்று
 மாறிபல வெனச்சுமந்து தேனுகுட மெனத்திரண்டு வெளியாகி
 மாதமிது வெனத்தளர்ந்து
 வேதபுவி தனிற்கழன்று ஏனமென வெனத்தவழ்ந்து நடைமேலாய்
 விறுமணி களைப்புனைந்து நடைமேலாய்
 வேணவித மெனத்திரிந்து நாறுபுழு குடற்றிமிர்ந்து மடிவேனோ
 வேசிவலை தனிற்கலந்து
 ஆதிசர ணெனக்கயங்கு லாவமுத லையைக்கிடங்கி அரிநேமி
 லாரவுடல் தனைப்பிளந்த அரிநேமி
 ஆமைகய லெனச்செயங்கொள் கோலகுற ளரித்தடங்கை
 யான அர வணைச்சயந்தன் மருகோனே
 சோதியுரு வெனத்திரண்டு கோலஅரு ணையிற்கலந்த
 சோமனணி குடிற்சிலம்ப னருள்பாலா
 தோகைமயி லெனச்சிறந்த ருபிகுற மகட்கிரங்கி
 தோள்களிறு கிடப்புணர்ந்த பெருமானே.

1265

மாதா வோடே மாமா னானேர் துனமாரும்
 மாதோ டேமைத்
 மாறா னார்போ ளிள்தீ யூடே குடில்போடாப்
 மாயா மோகக்
 போதா நீரு டேபோய் மூழ்கா குயிர்போமுன்
 விழ்கா வேதைக்
 போதா காரா பாராய் சீரார்
 போதார் பாதத் தருள்தாராய்

1264. மாட இயல் என - உளுந்துபேசல். பல என - பலாப்பழம்
 போல. ஏனம் - பாவம். ஆதிசரண் - ஆதிமூலமே அடைக்கலம். தடங்கை
 அரி - கரகிம்மம். கோலம் - பன்றி. சயந்தன் - சயத்தன்; சயத்தன்;
 திருமால். குழற்சிலம்பன் - சிலம்பக்குடிலன் - மலையிடத்தன்.

வேதா வோடே மாஸா னூர்மேல்

வானோர் மேனிப்

பயமிள

வேதா னோர்மே லாகா தேயோர்

வேலாஸ் வேதித்

திடும்வீரா

தீதார் தீயார் தீயூ டேமூள்

சேரா சேதித்

திடுவோர்தஞ்

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

1266

மாறுபொரு கால னெக்கும் வானிலெழு மாம திக்கும்

வாரிதுயி லாவ தற்கும்

வசையேசொல்

மாயமட வார்த மக்கும் ஆயர்குழ னாதி சைக்கும்

வாயுமிள வாடை யிற்கு

மதனானே

வேறுபடு பாய னுக்கு மேயெனது பேதை யெய்த்து

வேறுபடு மேனி சற்று

மழியாதே

வேடர்குல மாதி னுக்கு வேடைகெட வேந டித்து

மேவுமிரு பாத முற்று

வரவேணும்

ஆறுமிடை வாள ரக்கர் நீறுபட வேலெ டுத்த

ஆறுமுக னேகு றத்தி

மணவாளா

ஆழியுல கேழ டக்கி வாசுகியை வாய டக்கி

ஆனுமயி லேறி நிற்கு

மினையோனே

சீறுபட மேரு வெற்பை நீறுபட வேசி னத்த

சேவலவ நீப மொய்த்த

திரள்தோனா

சேருமட லால்மி குத்த குரர்கொடு போய டைத்த

தேவர்கிறை மீள விட்ட

பெருமானே.

1267

மின்னினில் நடுக்க முற்ற நுண்ணிய நுகப்பில் முத்த

வெண்ணகையில் வட்ட மொத்து

அழகார

விம்மியிள கிக்க தித்த கொம்மைமுலை யிற்கு னித்த

வின்னுதவி விட்ட பொட்டில்

வினாமாதர்

1265. வேது ஆனோர் - வேதனை தந்தவர்களாகிய அரக்கர்கள். மேல் ஆகாது - மேம்படாதவாறு.

1266. ஆறும் - காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற் சர்யம் என்ற திக்குணங்கள் ஆறும், மதி எம்னைப் போன்றது.

திருப்புகழ்

கன்னல்மொழி யிற்சி றக்கு மன்னநடை யிற்க றுத்த
 கண்ணினினை யிற்சி வத்த கனிவாயிற்
 கண்ணழிவு வைத்த புத்தி சண்முகநினைக்க வைத்த
 கன்மவச மெப்ப டிக்கு மறவேனே
 அன்னநடை யைப்ப ழித்த மஞ்ஞைமனை யிற்கு றத்தி
 யம்மையட விப்பு னத்திஸ் வினையாடும்
 அன்னையிறு கப்பி னித்த பன்னிருதி ருப்பு யத்தி
 லன்னியஅ ரக்க ரத்த னையுமாளப்
 பொன்னுலகினைப்பு ரக்கு மன்னநல்வ்ர தத்தை விட்ட
 புன்மையர்பு ரத்ர யத்தர் பொடியாகப்
 பொன்மனை வளைத்தெ ரித்த கண்ணுத விடத்தி னுற்ற
 புண்ணிய வொருத்தி பெற்ற பெருமானே.

1268

முகமுமி னுக்கிப் பெருங்க ருங்குமல்
 முகிளைய விழ்த்துச் செருந்தி சண்பக
 முடியநி றைத்துத் ததும்பி வந்தடி முன்பினாக
 முகிளையய சைத்துத் திருந்த முந்தரி
 கிளையநெ கிழ்த்துப் புனைந்து வஞ்சக
 முறுவல்வி னைத்துத் துணிந்து தந்தெரு முன்றிலுடே
 மகளிர்வ ரப்பிற் சிறந்த பந்தியின்
 மதனனு நிற்கக் கொளுந்து வெண்பிறை
 வடவையெ றிக்கத் திரண்டு பண்டனை வண்டுபாட
 மலையநி லத்துப் பிறந்த தென்றனு
 நிலைகுலை யத்தொட் டுடம்பு புண்செய
 மயிளைய னிக்கக் குழைந்து சிந்தைம லங்கலாமோ
 பகைவன் மட்கப் புகுந்து கந்தர
 ககனமு கட்டைப் பிளந்து மந்தர
 பருவரை யொக்கச் சுழன்று பின்புப றத்துபோகப்
 பணமணி பட்சத் துரங்க முந்தனி
 முடுகிந டத்திக் கிழிந்து விந்தெழு
 பரவைய ரற்றப் ப்ரபஞ்ச நின்றுப யந்துவாடக்

1267. கண்ணழிவு - வியப்புடன் கூடிய ஆராய்ச்சி.

1268. பண்டனை - பந்தனை - இசையை. மலைய நிலம் - பொதிய மலை. கந்தரம் - மேகம்.

குகனென முக்கட் சயம்பு வும்ப்ரிய
 மிகவசு ரர்க்குக் குரம்பை வந்தரு
 குறவமர் குத்திப் பொருங்கொ டும்படை வென்றவேளே
 குழைசையை யொப்பற் றிருந்த சங்கரி
 கவுரியெ டுத்துப் பரிந்து கொங்கையில்
 குணவழு துய்க்கத் தெளிந்து கொண்டருள்
 தம்பிரானே.

1269

முதலி யாக்கையு மிளமை நீத்தற
 மூவா தாரா காவா தாரா எனஞாலம்
 முறையி டாப்படு பறைக ளார்த்தெழ
 மூடா வீடு டேகேள் கோகோ எனநோவ
 மதலை கூப்பிட மனைவி கூப்பிட
 மாதா மோதா வீழா வாழ்வே யெனமாய
 மறவி யூர்ப்புகு மரண யாத்திரை
 வாரா வானுள் போநாம் நீயீ ளெனவேணும்
 புதல ரூப்பின எயினர் கூக்குரல்
 போகா நாடார் பாரா வாரா ரகரோடப்
 பொருது தாக்கிய வயப ராக்ரம
 பூபா லாநீ பாபா லாதா தையுமோதுங்
 குதலை வாய்க்குரு பரச டாட்சர
 கோடா ரூபா ரூபா பாரீ சதவேள்விக்
 குவிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள்
 கோவே தேவே வேளே வானோர் பெருமானே.

1270

முத்தமு லாவு தனத்தியர் சித்தச னானை செனுத்திகள்
 முத்தயி டாம னுருக்கிக ளினானோர்பாஃ
 முட்டவு லாவி மருட்டிகள் நெட்டிலவேலின் விழிச்சியர்
 முப்பது கோடி மனத்திய ரநுராகத்
 தத்தைக ளாசை வித்தத்தியர் கற்புர தோளின் மினுக்கிகள்
 தப்புறு மாறக மெத்திக ளளவேநான்

1269. மரணயாத்திரை வாராவாள் ஆள்போ நாம் நீ மீள் என வேணும் - மரணத்திற்கிடமான எமனார்க்குச் செல்லுகை உனக்கு வாராது; வானுலகை ஆள்வதற்கு நீ போ, நாம் நீ ஆதலால் நீ என்னுடன் வருவாயாக என்று கூற நீ வரவேண்டும்.

தட்டழி யாது திருப்புகழ் கற்கவு மோதவு முத்தமிழ்
 தத்துவ ஞான மெனக்கருள் புரிவாயே
 மத்தக யானை யுரித்தவர் பெற்றற்கு மார இலட்சுமி
 மைத்துன னாகிய விக்ரமன் மருகோனே
 வற்றிட வாரிதி முற்றிய வெற்றிகொள் சூரர் பதைப்புற
 வற்புறு வேலைவி டுத்தரு ளினையோனே
 சித்திர மான குறத்தியை யுற்றொரு போது புனத்திடை
 சிக்கென வேதழு விப்புணர் மணவாளா
 செச்சையு லாவு பதத்தின மெய்த்தவர் வாழ்வு பெறத்தரு
 சித்தவி சாக வியற்குரர் பெருமானே.

1271

முத்து மணிபணிக ளாரத் தாலு
 மொய்த்த மலைமுகைகொ டேவித் தார
 முற்று மிளைஞருயிர் மோகித் தேகப் பொருமாதர்
 முற்று மதிமுகமும் வானிற் காரு
 மொத்த குழல்வீழியும் வேய்நற் றோளு
 முத்தி தகுமெனும்கி னுவிற் பாயற் கிடைமூழ்கிப்
 புத்தி கரவடமு லாவிச் சால
 மெத்த மிக அறிவி லாரைத் தேறி
 பொற்கை புகழ்பெரிய ராகப் பாடிப் புலியூடே
 பொய்க்கு னொழுதியய ராமற் போது
 மொய்த்த கமலஇரு தானைப் பூண
 பொற்பு மியல்புதுமை யாகப் பாடப் புகல்வாயே
 பத்து முடியுமத னோடத் தோளிர்
 பத்து மிறையவொரு வானிக் கேசெய்
 பச்சை முகிச்சதுர வேதத் தோடுற் றயனாரும்
 பற்ற வரியநட மாடத் தாளில்
 பத்தி மிகவினிய ஞானப் பாடல்
 பற்று மரபுநிலை யாகப் பாடித் திரிவோனே

1270. சித்தசன் - மன்மதன். தப்புறும் ஆறு அகம் - தப்பான வழி யிற் செல்லும் மனத்தடன். எத்திகள் - வஞ்சிப்பவர். இலட்சுமி மைத் துனன் - திருமாவின் தம்பியாகிய உபேந்திரன்.

1271. புத்தி கரவடம் உலாவி - புத்தியில் வஞ்சகம் நிறைந்து. அறிவிலாரைப் பொற்கை புகழ் பெரியர் ஆகப் பாடி - அறிவில்லாதவர் களைப் பொன் சொரியுந் கையினர் புகழிற் சிறந்தவர் என்று பாடி.

மெத்த அகைகடலும் வாய்விட் டோட
 வெற்றி மயில்மிசைகொ டேகிச் சூரர்
 மெய்க்கு னுறஇலகு வேலைப்போகைக்
 வெற்றி மிகுசிலையி னுல்மிக் கோர்தம்
 வித்து விளைபுனமும் வேய்முத் தீனும்
 வெற்பு முறையுமயில் வேளைக் காரப்

கெறிவோனே
 பெருமானே.

1272

முத்துமணி யாரமொய்த் திட்ட இரு கோடுமுற்
 பட்டகரி போலுமத்
 முற்றுமதி யார்முகத் துற்றமுனை வேலுறப்
 பட்டுமுகில் போல்மனத்

தனமாதர்
 திருன்மூடிச்

சுத்தமதி போய்வினைத் துட்டனவ னாய்மனத்
 துக்கமுற வேமிகச்
 சொற்கள் பல நாவினிற் றெட்டுணிரு தாடொழச்
 சொற்கமல வாழ்வுசற்

சுழலாதே
 நருள்வாயே

கொத்துமுடி யானபத் தற்றுவிழ வேகுறிப்
 புற்றஅதி கோபனச்
 கொற்றமரு காகுறக் கொச்சைமற மாதினுக்
 கிச்சைமொழி கூறுநற்

சுதன்மாயன்
 குமரேசா

பத்தியுட னேநினைத் தெத்துமடி யார்வினைப்
 பற்றுவிடு மாமறைப்
 பத்திவர ஞானசொற் சுற்றவர்கள் பாடுநற்
 பட்சபத தேவர்மெய்ப்

பொருளானாய்
 பெருமானே.

1273

முருகம பூரச் சேவக சரவண ஏனற் பூதரி
 முகுளப டரக் கோடள
 முமுகிய காதற் காழக பதிபசு பாசத் தீர்வினை
 முதியபு ராரிக் கோதிய

முகைமீதே
 குருவேயென்

றுருகிய மாடிப் பாடியு மிருகழல் நாடிச் சூடியு
 முணர்வினெ டேடிக் கூடியும்
 றுலகினெ ராசைப் பாடற நிலைபெறு ஞானத் தாவினி
 யுனதடி யாரைச் சேர்வது

வழிபாடுற்
 மொருநாளே

1272. நாவினிற்றெட்டு - நாவினால் தொடுத்துப் பாடி. கமல வாழ்வு - கமலம் போன்ற திருவடியின்கீழ் வாழ்தல். அதிகாபன் + அச்சுதன். எத்தும் - ஏத்தும். பட்சபத - அன்புக்குரியவனே.

மருகனெ னாமற் சூழ்கொனை கருதிய மாமப் பாதகன்
 வரவிடு மாயப் பேய்முலை பருகாமேல்
 வருமத யானைக் கோடவை திருகிவி ளாவிற் காய்கனி
 மதுகையில் வீழ்ச் சாடிய சதமாபுட்
 பொருதிரு கோரப் பாரிய மருதிடை போயப் போதொரு
 சகடுதை யாமற் போர்செய்து வினையாடிப்
 பொதுவியர் சேரிக் கேவளர் புயல்மரு காவச் ராயுத
 புரமதில் மாபுத் தேளீர்கள் பெருமாளே.

1274

முருகு செறிகுழ லவிழ்தர முகமதி
 முடிய வெயர்வர முதுதிரை யமுதன
 மொழிகள் பதறிட வளைகல கலவென அணைபோக
 முலையின் மிசையிடு வடமுடி யறஇடை
 முறியு மெனஇரு பரிபுர மலறிட
 முகுள அலரிள நிலவெழ இலவிதழ் பருகாநின்
 றுருகி யுளமுட லுடனொடு செருகிட
 வுயிரு மெனதுயி ரெனமிக வுறவுசெய்
 துதவு மடமக ளீர்களொடு மமளியி லநூராக
 உததி யதனிட விழுதினு மெழுதினும்
 உழலு கினுமுன தடியினை எனதுயி
 ருதவி யெனவுனை நினைவது மொழிவது மறவேனே
 ளருவை யொடுகொடி கெருடனும் வெளிசிறி
 திடமு மிலையென வுலவிட அலகையின்
 இனமும் நிணமுண எழுகுறள் களுமிய லிசைபாட
 இகலி முதுகள மினமிசை யொடுதனி
 யிரண் பயிர்வி பதயுக மிதநட
 மிடவு மிகவெதி ரெதிரெதி ரொருதனு லிருகாலும்
 வரிசை யதனுடன் வளைதர வொருபது
 மகுட மிருபது புயமுடன் மடிபட
 வலியி னொருகனை விடுகர முதலரி நெடுமாயன்

1273. பூதரி - மலைப்பெண். சதமாபுள் - இறகுகளையுடைய பெரிய
 கொக்கு. கோரம் - கொடுமையான.

1274. அநூராக உததி - காமக் கடல். ளருவை - கழுஞ். கொடி -
 காக்கை.

மருக குருபர சரவண மதில்வரு
மகிப சுரபதி பதிபெற அவுணர்கள்
மடிய இயல்கொளு மயில் மிசைவரவல பெருமானே.

1275

முருகு லாவிய குழலினு நிழலினு
மருவ மாகிய இடையினு நடையினு
முளரி போலுநல் விழியினு மொழியினு மடமாதர்
முனிவி லாநகை வலையினு நிலையினு
மிறுக வாரிடு மலையெனு முலையினு
முடிவி லாததொர் கொடுவிட மடுவித மயலாகி

தரகி லேவிழு மவலனை யசடனை
வழிப டாதவொர் திருடனை மருடனை
நலமி லாவக கபடனை விகடனை வினையெனை
தடுவி லாதன படிறுகொ ளிடறுசொல்
லதனில் மூழ்கிய மறவனை யிறவனை
நளின மார்பத மதுபெற ஒருவழி யருள்வாயே

வரிய ராவினின் முடிமிசை நடமிடு
பரத மாயவ நெழுபுவி யளவிடு
வரதன் மாதவ னிரணிய னுடலிரு பிளவாக
வகிரு மாலரி திரிய னலையெறி
தமர வாரிதி முறையிட நிசிரன்
மகுட மானவை யொருபதும் விழவொரு கணையெயுங்

கரிய மேனியன் மருதொடு பொருதவ
னினிய பாவல னுரையினி லொழுகிய
கடவுள் வேயிசை கொடுநிரை பரவிடு மபிராமன்
கருனை நாரண னரபதி சுரபதி
மருக கானக மதனிடையுறைதரு
கரிய வேடுவர் கிறுமியா டுருகிய பெருமானே.

1276

முருகு லாவிய மைப்பாவு வார்துழல்
முளரி வாய்நெகிழ் வித்தார வேல்விழி
முடுகு வோர்குலை வித்தான கோடெனு முகையாலே

1275. படிறுகொள் இடறுசொல் - வஞ்சனை பொருந்திய தடைச்
சொற்கள். இறவன் - இறப்பதற்கு ஒருப்பட்டவன். இனிய பாவலன் -
திருமழிசை யாழ்வார்.

முறைமை சேர்க்கெட மைத்தார்வு வார்கடல்
முடுகு வோரென எய்த்தீதாடி யாகமு
மொழியும் வேறிடு பித்தேறி னாரெனு முயல்வேகொண்

டுருகு வார்சில சிற்றும் னேலைய
முயிரு மாகமு மொத்தாசை யோடுள
முருகி தீமெழு கிட்டான தோவென வுரையாநன்

புலக வாவொழி வித்தார் மனேலைய
முணர்வு நீடிய பொற்பாத சேவடி
புலவு நீயெனை வைத்தாள வேயருள் தருவாயே

குருகு லாவிய நற்றாழி சூழ்நகர்
குமர னேமுனை வெற்பார் பராபரை
குழக பூசுரர் மெய்க்கானும் வீரர்தம் வடிவேலா

குறவர் சீர்மக கைத்தேடி வாடிய
குழையு நீள்கர வைத்தேதாடி யேயவர்
குடியி லேமையி லைக்காடு சோதிய வுரவோனை

மருகு மாமது ரைக்கூடல் மால்வரை
வளைவு ளாகிய நக்கிர ரோதிய
வளகை சேர்தமி முக்காக நீடிய கரவோனே

மதிய மேவிய சுற்றாத வேணியர்
மகிழ நீநொடி யற்றான போதினில்
மயிலை நீடுல கைச்சூழ வேவிய பெருமானே.

1277

முகைமேலிற் கலிங்க மொன்றிட
முதல்வானிற் பிறந்த மின்பிறை
துதல்மேல்முத் தரும்ப புந்தியி விதமார

முகநேசித் திலங்க வும்பல
வினைமூசிப் புரண்ட வண்கடல்
முரனோசைக் கமைந்த வன்சர மெனமுவா

மலர்போலச் சிவந்த செங்கணில்
மருள்கூர்கைக் கிருண்ட அஞ்சனம்
வழுவாமற் புனைந்து தின்கய மெனநாடி.

1278. மைத்தார்வு - கறுத்த நீர் லிறைந்த. சிற்றா (சிறுமை+ஆ)
ஜோன ஆன்மாக்கள். குருகு - நீர்ப்பறவை. நல்தாழி - நல்ல கடல்.
கரவு+வைத்து+ஓடியே - கரவைத்து ஓடியே, மருகு - வாயை. மா -
மாமரம். வளகை - வளமை.

வருமாதர்க் கிரங்கி நெஞ்சமு
மயலாகிப் பரந்து நின்செயல்
மருவாமற் கலங்கும் வஞ்சக

மொழியாதே

தொனியாதற் றவங்க ணின்றுனை
நிலையாகப் புகழ்ந்து கொண்டுள
அடியாருட் டுளங்கி நின்றருள்
துடிநேரொத் திலங்கு மென்கொடி
யிடைதோகைக் கிசைந்த வொண்டொடி
சுரர்வாழப் பிறந்த சுந்தரி

துணைவேளே

மணவாளா

மலைமாளப் பிளந்த செங்கையில்
வடிவேலைக் கொடந்த வஞ்சக
வடிவாகக் கரந்து வந்தமர்
வலிமாளத் துரந்த வந்திறல்
முருகாமற் பொருந்து திண்புய
வடிவாமற் றந்தத் மிந்திரர்

பொருஞரன்

பெருமானே.

1278

முழுமதி யனைய முகமிரு குழையில்
முனிவிழி முனைகள்
முதலறி வதனை வளைபவர் கலவி
முழுகிய வினையை

கொண்டுமூவா

மொண்டுநாயேன்

வழிவழி யடிமை யெனுமறி வகல
மனமுறு துயர்கள்

வெந்துவாட

மதிதரு மதிக கதிபெறு மடிகள்
மகிழ்வொடு புகழு

மன்புதாராய்

எழுதிட அரிய எழில்மற மகளின்
இருதன கிரிகள்

தங்குமார்பா

எதிர்பொரு மசுரர் பொடிபட முடுகி
இமையவர் சிறையை

யன்றுமீள்வாய்

அழகிய குமர எழுதல மகிழ
அறுவர்கள் முனையை

யுண்டவாழ்வே

அமருல கிறைவ உமைதரு புதல்வ
அரியர பிரமர்

தம்பிரானே.

1277. பலவினை மூகி - பல வஞ்சக எண்ணங்கள் நிறைந்து. கயம்
என - யானேபோல. தவங்கள் நின்று - தவ நிலைகளில் இருந்து.

1278. முதலறிவு அதனை வளைபவர் - வளர்ச்சி பெருத அறிவுடை
பவர்களை மயக்கி வளைப்பவராகிய பொதுமகளிர்.

1279

முனைய ழிந்தது மேட்டிக்கு ழைந்தது
 வயது சென்றது வாய்ப்பனு திர்ந்தது
 முதுகு வெஞ்சினை காட்டிவ ழைந்தது
 முகமி ழிந்தது நோக்குமி ருண்டது
 இருமல் வந்தது தூக்கமொ ழிந்தது
 மொழித ளர்ந்தது நாக்குவி முந்தது
 ப்ரபையான
 அறிவேபோய்
 நினைவ யர்ந்தது நீட்டல்மு டங்கனு
 மவச மும்பல ஏக்கமு முந்தின
 நெறிம றந்தது மூப்புமு திர்ந்தது
 நிறுவை கொண்டது பாய்க்கிடை கண்டது
 சலம லங்களி னுற்றமெ முந்தது
 நிமிட மிங்கினி யாச்சுதென் முன்பினி
 தருள்வாயே
 இனைய இந்திர னேற்றமு மண்டர்கள்
 தலமு மங்கிட வோட்டியி ருஞ்சிறை
 யிடுமி டும்புள ராக்கதர் தங்களில்
 எதிர்பொ ரும்படி போர்க்குளெ திர்ந்தவர்
 தசைசி ரங்களு நாற்றிசை சிந்திட
 இடிமு முங்கிய வேற்படை யொன்றனை
 யெறிவோனே
 தினைவ னங்கினி காத்தச வுந்தரி
 அருகு சென்றடி போற்றிம ணஞ்செய்து
 செகம றிந்திட வாழ்க்கைபு ரிந்திடு
 மினையோனே
 திரிபு ரம்பொடி யாக்கிய சங்கரர்
 குமர கந்தப ராக்ரம செந்தமிழ்
 தெளிவு கொண்டடி யார்க்கு விளம்பிய
 பெருமானே.

1280

மூலா நிலமதின் மேலே மனதுறு
 மோகா டவிசுடர்
 தனைநாடி
 மோனா நிலைனை நானா வகையினு
 மோதா நெறிமுறை
 முதல்கூறும்
 லீலா விதமுன தாலே கதிபெற
 நேமா ரகசிய
 வுபதேசம்
 நீடு ழிதனிலை வாடா மணி யொளி
 நீதா பலமது
 தருவாயே

1279. முனை - துணிவு. மேட்டி - ஆணவம். இடம்பு - கொடுஞ் செயல்.

நாலா ருசியமு தாலே திருமறை

நாலா யதுசெப

மணிமாலை

நாடாய் தவரிடர் கேடா வரிகரி

நாரா யணந்திரு

மருகோனே

ஞா திபர்சிவ ஞானார் யமனுதை

காலார் தரவரு

குருநாதா

தோதி திருதிரு தீதி செகசெக

சோதி நடமிடு

பெருமானே.

1281

மெய்க்கு ணைத்தே டிப்பு மிக்கே

வித்தா ரத்திற்

பலகாலும்

வெட்கா மற்றே ரிச்சோ ரர்க்கே

வித்தா சைச்சொற்

கனையோதிக்

கைக்கா ணிக்கோ ணற்போ தத்தா

ரைப்போ லக்கற்.

பழியாதுன்

கற்பு ஒற்றே நற்றூ னைப்பா

டற்கே நற்சொற்

றருவாயே

பொய்க்கோ ணைத்தாழ் மெய்க்கோ ணைப்போய்

முற்பால் வெற்பிற்

புனமாணப்

பொற்றோ ளிற்சேர் கைக்கா கப்பா

தத்தாள் பற்றிப்

புகல்வானே

முக்கோ ணைத்தா னைத்தா னைப்பால்

வைத்தார் முத்தச்

சிறியோனே

முத்தா முத்தி யத்தா சுத்தா

முத்தா முத்திப்

பெருமானே.

1282

மைக்குக்கைப் புக்கக் கயல்விழி

யெற்றிக்கொட் டிட்டுச் சிலைமதன்

வர்க்கத்தைக் கற்பித் திடுதிரு

மொழியாலே

1280. நேமா ரகசிய உபதேசம் - நியமம் வாய்ந்த ஒழுங்கான மறை பொருளைச் செவியிற் கூறுதல். நாலா ருசியமுது - பல சுவையமுது. நாடு ஆப் - நாடி ஆராய்கின்ற. கேடா - தொலைத்து அழிப்பவனே.

1281. முற்பால் வெற்பு - பழம்பொருளாம் வள்ளிமலை. முக் கோணத்தானத்தாள் - மூன்று முலை வடிவமான சக்கரத்தில் இருக்கும் தேவி.

மட்டிட்டுத் துட்டக் கெருவித
மிட்டிட்டுச் சுற்றிப் பரிமள
மச்சப்பொற் கட்டிற் செறிமல

ரணமீதே

புக்குக்கைக் கொக்கப் புகுமொரு
அற்பச்சிற் றிற்பத் தெரிவையர்
பொய்க்குற்றுச் சுற்றித் திரிகிற
பொற்பித்துக் கற்பித் துனதடி
அர்ச்சிக்கச் சுற்றுக் க்ருபைசெய
புத்திக்குச் சித்தித் தருளுவ

புலையேனைப்

தொருநாளே

திக்குக்குத் திக்குத் திகுதிசு
டுட்டுட்டுட் டுட்டுட் டுடுடுடு
தித்தித்தித் தித்தித் திதியென

தடமாடுஞ்

சித்தர்க்குச் சுத்தப் பரமநல்
முத்தர்க்குச் சித்தக் க்ருபையுள
சித்தர்க்குப் பத்தர்க் கருளிய

குருநாதா

ஒக்கத்தக் கிட்டுத் திரியசுர்
முட்டக்கொட் டற்றுத் திரிபுர
மொக்கக்கெட் டிட்டுத் திகுதிசு

வெனவேக

உற்பித்துக் கற்பித் தமரரை
முற்பட்டக் கட்டச் சிறைவிடு
மொட்குட்டக் கொற்றக் கொடியுள

பெருமானே.

1283

மைச்சுனமார் மாம னைச்சியுமா தாவு
மக்களுமா ருத
மட்டிலதோர் தீயி லிக்குடில்தான் வேலு
வைத்தவர்தா மேக

துயர்கூர

மதிமாய

நிச்சயமாய் நாளு மிட்டொருதூ தேவு
நெட்டளவாம் வாதை
நெக்குருகா ஞான முற்றுனதா னோதி
நித்தனும்வாழ் மாறு

யனுகாமுன்

தருவாயே

1282. மட்டு இட்டு - தேன்போல இளிக்கப் பேசி. கைக்கு ஒக்கப் புகும் - கையிலுள்ள பொருளுக்குத் தக்கபடி மனத்தைச் செலுத்தும். ஓட்டுக்ட - ஒள்குட் - ஒள்ளிய கோழியாகிய கொடி.

1288. மாமனைச்சி - சிறந்த மனைவி. நச்ச அணை - நஞ்சிணையுடைய பாம்பணை.

நச்சணைமேல் வாழு மச்சுதனூல் வேத
 னற்றவர்தா நாட
 நற்புதல்வா குரர் பட்டிடவே லேவு
 நற்றுணைவா ஞால

விடையேறி

மிகவாழப்

பச்செனுநீள் தோகை மெய்ப்பரியூர் பாக
 பத்தியதா மாறு
 பட்சமுமே லாய்ச டட்சரகூழ் பாத
 பத்திசெய்வா னாடர்

முகநாளும்

பெருமாளே.

1284

மைந்த ரினிய தந்தை மனைவி
 மண்டி யஸறி
 வஞ்ச விழிகள் விஞ்சு மறவி
 வன்கை யதனி

மதிமாய

லுறுபாசந்

தந்து வளைய புந்தி யறிவு
 தங்கை குலைய

உயிர்போமுன்

தம்ப முனது செம்பொ னடிகள்
 தந்து கருணை

புரிவாயே

மந்தி குதிகொ ளந்தண் வரையில்
 மங்கை மருவு

மணவாளா

மண்டு மசுரர் தண்ட முடைய
 அண்டர் பரவ

மலைவோனே

இந்து நுதலு மந்த முகமு
 மென்று மினிய

மடவார்தம்

இன்பம் விளைய அன்பி னணையு
 மென்று மினிய

பெருமாளே.

1285

மோது மறலியொரு கோடி வேற்படை
 கூடி முடுகியெம தாவி பாழ்த்திட
 மோக முடையவெகு மாதர் கூட்டமு

மயலாரும்

முரு மளவில்விசை மேல்வி ழாப்பரி

தாப முடனும்விழி நீர்கொ ளாக்கொடு

மோக வினையில்நெடு நாளின் முத்தவ ரினையோர்கள்

1284. தம்பம் உனது செம்பொன் அடிகள் - பற்றுக்கோடாக உள்ள
 உன்னுடைய செவ்விய பொன் போன்ற திருவடிகள். தண்டம் - 'படை'.
 தி.-53

ஏது கருமமிவர் சாவெ னுச்சிலர் கூடி நடவுமிடு காடெ னுக்கடி தேழு நரகினிடை வீழ்மெ னுப்பொறி ஏழு புவனமிகு வான நாட்டவர் சூழு முனிவர்கிளை தாழு மேத்திட ஈச னருள்குமர வேத மார்த்தெழ	யறுபாவி வருவாயே
சூது பொருதரும னுடு தோற்றிரு வாறு வருடம்வன வாச மேற்றியல் தோகை யுடனுமெவி ராட ராச்சிய சூறை நிரைகொடவ ரேக மீட்டெதி ராளு முரிமைதரு மாறு கேட்டொரு தூது செலஅடுவ லாண்மை தாக்குவ	முறைநாளிற் னெனமிள
வாது சமர்திருத ரான ராட்டிர ராச குமரர்துரி யோத னுற்பிறர் மாள நிருபரொடு சேனை தூட்டப வாகை விசயனடல் வாசி பூட்டிய தேரை முடுகுநெடு மால்ப ராக்ரம மாயன் மருகஅமர் நாடர் பார்த்திப	வரிசரப பெருமானே.

1286

வடிகட்டிய தேனை வாயினி ஹுதுப்பன ஹுறலை யார்தர வரைவிற்பிக மூடவி லேதரு அடிபட்டலை பாவநிர் மூடலை முகடித்தொழி லாமுன நீயுன தடிமைத்தொழி லாகள நாளினி	மடவார்பால் ஸருள்வாயோ
பொடிபட்டிட ராவணன் மாமுடி சிதறச்சிலை வாளிக ளேகொடு பொருகைக்கள மேவிய மாயவன் கொடுமைத்தொழி லாகிய கானவர் மகிமைக்கொள வேயவர் வாழ்சிறு குடினிற்குற மானொடு மேவிய	மருகோனே பெருமானே.

1285. *கோடி - கூர்மை. பாழ்த்திட - பாழ்படுத்த. என - என்னு
மல். வீழ்ம் - வீழ்த்துங்கள்.

1286. முகடித் தொழில்ஆம் முன்னம் - மூதேவியின் தொழில்
கூளையே நான் மேற்கொள்ளுமுன்.

1287

வடிவவேல் தனைவெகுண் டினைஞரா வியைவகைந் தமர்செய்வாள் விழியர்நெஞ்	சினில்மரையம்
வளரமால் தனைமிகுந் தவர்கள்போ ளளவிவந் தனுக்குமர நிதிகவர்ந்	திடுமாதர்
துடியையநே ரிடைதனந் துவளவே துயில்பொருந் தமளிதோய் பவர்வசஞ்	சுழலாதே
தொலைவிலா இயல்தெரிந் தவலமா னதுகடந் துனதுதாள் தொழமனந்	தருவாயே
படியெலா முடியநின் றருளுமா லுதவுபங் கயனுநான் மறையுமும்	பரும்வாழப்
பரவையு டெழுவிடம் பருகிநீள் பவுரிகொண் டலகையோ டெரிபயின்	மெருதேறிக்
கொடியவா ளரவிளம் பிறையினோ டலைசலங் குவகைசேர் சடையர்தந்	திருமேனி
குழையஆ தரவுடன் தழுவுநா யகிதருங் குமரனே யமரர்தம்	பெருமானே.

1288

வட்ட முலைக்கச் சவிழ்த்து வைத்துள முத்து வடத்தைக் கழுத்தி விட்டிரு மைக்கு வகைக்கட் குறிப்ப முத்திய	பொதுமாதர்
மட்டம ளிக்குட் டிருத்தி முத்தணி மெத்தை தனக்குட் செருக்கி வெற்றிகை வைத்தபழுப்பச் சிலைச்சு ருட்கடி	யிதழ்கோதிக்
கட்டி யணைத்திட் டெடுத்து டுத்திடு பட்டைய விழ்த்துக் கருத்தி தத்தொடு கற்ற கலைச்சொற் களிற்ப யிற்றுள	முயல்போதுங்
கைக்கு ளிசைத்துப் பிடித்த கட்கமும் வெட்சி மலர்ப்பொற் பதத்தி ரட்சணை கட்டு மணிச்சித் திரத்தி றத்தையு	மறவேனோ

1287. படிஎலாம் முடியுநின்று அருளும் மால் - உல்கடங்கலும்
நிறைந்து நின்று கலக்கின்ற திருமால். அலைசலம் - அலைவீசும் கங்கை நீர்.

1288. ரட்சணை - காப்பு. கொட்டை பரப்ப - சிதறுண்ணவைத்து
அழிக்க. குடிப்ப ரத்தமும் - இரத்தம் குடிக்க.

கொட்ட மிகுத்திட் டரக்கர் பட்டணம்
 இட்டு நெருப்புக் கொளுத்தி யத்தலை
 கொட்டை பரப்பச் செருக்க ளத்திடை யசுரோரைக்
 குத்தி முறித்துக் குடிப்ப ரத்தமும்
 வெட்டி யழித்துக் கனக்க ளிப்பொடு
 கொக்கரி யிட்டுத் தெரித்த டுப்பன வொருகோடிப்
 பட்ட பிணத்தைப் பிடித்தி முப்பன
 சச்சரி கொட்டிட் டடுக்கெ டுப்பன
 பற்கள் விரித்துச் சிரித்தி ருப்பன வெகுபூதம்
 பட்சி பறக்கத் திசைக்குள் மத்தளம்
 வெற்றி முழக்கிக் கொடிப்பி டித்தயில்
 பட்டற விட்டுத் துரத்தி வெட்டிய பெருமானே.

1289

வண்டுதான் மிகவிடங் கொண்டகா ரளகமென்
 பந்திமா மலர்சொரிந் துடைசோர
 வம்புசேர் கனிபொருந் தின்பவா யமுதருந்
 தந்தமா மதனலம் விதமாக
 விண்டுமே னிகள் துவண் டன்றில்போ லுளமிரண்
 டொன்றுமா யுறவழிந் தநுபோகம்
 விஞ்சவே தருமிளங் கொங்கையார் வினைகடந்
 துன்றன்மே லுருகளன் றருள்வாயே
 பண்டுபா ரினையளந் துண்டமால் மருகசெம்
 பைம்பொன்மா நகரிலிந் திரன்வாழ்வு
 பண்பெலா மிகுதிபொங் கின்பயா னையைமணந்
 தன்பிளோ ரகமமர்ந் திடுவோனே
 அண்டர்தா மதிபயங் கொண்டவா டிடநெடுந்
 தண்டுவாள் கொடுநடந் திடுஞரன்
 அங்கமா னதுபிளந் தெங்கும்வி ரிடவெகுண்
 டங்கைவே லுறவிடும் பெருமானே.

1290

வதைப்பழக மறவிவிறல் மதனன்வழி படுதுமென
 வயிரமர கதமகர மளவாக
 வரிசெறி விடமளவி வளருமிரு கலகவிழி
 வளையினா ருயிர்கவர வருமாய

இதையமள விடஅரிய அரிவையர்கள் நெறியொழுதி
 எழுபிறவி நெறியொழிய வழிகாண
 இடர்கள்படு குருடனெனை அடிமைகொள மகிழ்வொடுன
 திருநயன கருணைசிறி தருள்வாயே
 பதயுகள மலர்தொழுது பழுதில்பொரி அவஸ்துவரை
 பயறுபெரு வயிறுநிறை யவிடாமுப்
 பழமுமினி துதவிமுனி பகரவட சிகரிமிசை
 பரியதனி யெயிறுகொடு குருநாடர்
 கதைமுழுது மெழுதுமொரு களிறுபிளி றிடநெடிய
 கடலுலகு நொடியில்வரு மதிவேகக்
 கலபகக மயில்கடவி றிருதர்க்க ரததுரக
 கடகமுட னமர்பொருத பெருமானே.

1291

வாரிபரந் திரண்டு நயனமுஞ் சிவந்து
 வதனமண் டலங்கள் குறுவேர்வாய்
 மண்சிலம் பலம்ப அளகமுங் குலைந்து
 வசமழிந் திழிந்து மயல்கூர்
 இருதனங் குலுங்க இடைதுவண் டனுங்க
 இனியதொண் டையுண்டு மடவார்தோள்
 இதமுடன் புணர்ந்து மதிமயங் கினும்பொ
 னிலதநின் பதங்கள் மறவேனே
 விரிபரந் தியங்கு முததியுங் கலங்க
 விடமினும் பிறந்த தெனவாரோர்
 வெருவிநெஞ் சமஞ்சி யுரனொடுந் தயங்கி
 விரைபதம் பணிந்து முறையோவென்
 றுரைமறந் துணங்க அயில்தொடும் ப்ரசண்ட
 உயர்தலங் குலுங்க வருதோகை
 ஒருபெருஞ் சிகண்டி மயிலமர்ந் திலங்கி
 உலகமும் புரந்த பெருமானே.

1292

வரிவிழி பூச லாட இருகுழை பூச லாட
 வளர்முலை தானு மாட வனையாட
 மணிவட மாலை யாட முருகவி ழோதி யாட
 மதுரமு தாறி வீழ அநுராகம்

இருவரு மேக போக மொருவர்த மாக மாக இதமொடு கூடி மாயை	படுபோதும்
இருகர மாறு மாறு மறுமுக நீப மார்பு மீருகழல் தானு தானு	மறவேனே
திருநட மாடு காளி பயிரவி மோடி குவி திரிபுர நீற தாக	அனல்மோதுஞ்
சிவைகயி லாச வாசி மலைமகள் நாரி பாரி திருமுலை யாயி தாயி	யருள்பாலா
குருபர நாத னுகி யரனொரு காதி லோது குணநிதி யாசை தேச	முருகோனே
குறமக ளார பார முகிழ்முலை மீது தாது குலவிய மாலை மேவு	பெருமானே.

1293

வருக வீட்டெனும் விரகர் நேத்திரம் வாளோ வேலோ சேலோ மானே	எனுமாதர்
மனது போற்கரு கினகு வாற்குழல் வானே கானே மாயா மாயோன்	வடிவேயோ
பருகு பாற்கடல் முருகு தேக்கிய பாலோ தேனே பாகோ வானே	ரமுதேயோ
பவள வாய்ப்பனி மொழியெ னுக்கனி பாடா நாயே னீடே ருதே	யொழிவேனே
அருகு பார்ப்பதி யுருகி நோக்கவொ ரால்கீழ் வாழ்வார் வாழ்வே கோகோ	வெனஏகி
அவுணர் கூப்பிட வுததி திப்பட ஆகா குரா போகா தேமி	னெனவோடிக்
குருகு பேர்க்கிரி யுருவ வோச்சிய கூர்வே லாலே யோர்வா ளாலே	அமராடிக்
குவிச பார்த்திப னுலகு காத்தருள் கோவே தேவே வேளே வானோர்	பெருமானே.

1292. இருகரம் - பெருமை பொருந்திய கைகள்.

1293. முருகுதேக்கிய பால் - நறுமணம் நிறைந்த பால். ஆல்கீழ் வாழ்வார் - கல்லால மரத்தின் அடியில் வீற்றிருப்பவராகிய சிவபெருமான்.

1294

வளைகர மாட்டி வேட்டி னிடைதுயில் வாட்டி யீட்டி
 வரிவிழி தீட்டி யேட்டின் மணம்விசும்
 மழைகுழல் காட்டி வேட்கை வளர்முலை காட்டி நோக்கின்
 மயில்நடை காட்டி மூட்டி மயலாகப்
 புளகித வார்த்தை யேற்றி வரிகலை வாழ்த்தி யீழ்த்து
 புணர்முலை சேர்த்து வீக்கி விளையாடும்
 பொதுமட வார்க்கு ஏற்ற வழியுறு வாழ்க்கை வேட்கை
 புண்குண மோட்டி மாற்றி யருள்வாயே
 தொனையொழு கேற்ற நோக்கி பலவகை வாச்சி தூர்த்து
 சுடரடி நீத்த லேத்து மடியார்கள்
 துணைவன்மை நோக்கி நோக்கி னிடைமுறை யாய்ச்சி
 மார்ச்சொல்
 சொவியமு தூட்டி யாட்டு முருகோனே
 இளநகை யோட்டி மூட்டர் குலம்விழ வாட்டி யேட்டை
 யிமையவர் பாட்டை மீட்ட குருநாதர்
 இயல்புனி வாழ்த்தி யேத்த எனதிடர் நோக்கி நோக்க
 மிருவினை காட்டி மீட்ட பெருமானே.

1295

வாதையில் மதனையழைத்துற்று
 வால்வளை கலகலெனக்கற்றை
 வார்குழல் சரியமுடித்திட்டு துகிலாரும்
 மால்கொள நெகிழவு ஓத்திட்டு
 நூபுர மிணையடி யைப்பற்றி
 வாய்விட நுதல்மிசை பொட்டிட்டு வருமாய்
 நாடக மகளிர்நடிப்புற்ற
 தோதக வலையில் கப்பட்டு
 ஞாலமு முழுதுமி கப்பித்த எனனுமாறு
 நாணமு மரபுமொழுக்கற்று
 நீதியு மறிவுமறக்கெட்டு
 நாயடி மையுமடி மைப்பட்டு விடலாமோ

1294. வேட்டின் இடை - காம வேட்டையின் இடையில். தொலை
 ஒழுக்கு ஏற்றம் - குழல் போன்ற தொலைக் கருவிகளில் வரும் இசை மேன்
 மையைக் கண்டு. வாச்சி தூர்த்து - வாத்தியங்களை ஒலித்து. நீத்தல் -
 நீத்தல் - தினந்தோறும். ஆய்ச்சிமார் - கார்த்திகை மாதர். மூட்டர் -
 மூட்டர் - அசுரர். ஏட்டை - தளர்ச்சி,

ஆடிய மயிலினை யொப்புற்று பீலியு மிலையுமு டுத்திட்டு ஆரீனு மழகுமி கப்பெற்று	யவனானும்
ஆகிய விதண்மிசை யுற்றிட்டு மானின மருளவி ழித்திட்டு ஆயுத கவனெனரு கைச்சுற்றி	வினையாடும்
வேடுவர் சிறுமியொ ருத்திக்கு யான்வழி யடிமையெ னச்செப்பி வீறுள அடியினை யைப்பற்றி	பலகானும்
வேதமு மமரரு மெய்ச்சக்ர வாளமு மறியவி லைப்பட்டு மேருவில் மிகவுமெ முத்திட்ட	பெருமானே.

1296

வாதந் தலைவலி சூலம் பெருவயி ரூகும் பிணியிவை	யணுகாதே
மாயம் பொதிதரு காயந் தனின்மிசை வாழங் கருவழி	மருவாதே
ஓதம் பெறுகடல் மோதுந் திரையது போலும் பிறவியி	லுழலாதே
ஓதும் பலஅடி யாருங் கதிபெற யானுன் கழலினை	பெறுவேனோ
கீதம் புகழிசை நாதங் கனிவொடு வேதங் கிளர்தர	மொழிவார்தம்
கேடி ன் பெருவலி மாளும் படியவ ரோடுங் கெழுமுத	றுடையோனே
வேதந் தொழுதிரு மாலும் பிரமனு மேவும் பதமுடை	விறல்விரா
மேல்வந் தெதிர்பொரு சூரன் பொடிபட வேல்கொண் டமர்செய்த	பெருமானே.

1295. வாடை - காற்று. வள்ளியம்மையார் தழையும் மயிற்பீலியும் ஆடையாக உடுத்தவள். யவனாள் - யௌவனத்தை (இளமை) உடையவள்.

1296. மாயம் பொதிதரு காயந்தனின் மிசை வாழ்தல் - அஞ்ஞானம் நிரம்பிய உடல் கொண்டு பிறவியெடுத்தல்.

1297

வாராய் பேதாய் கேளாய் நீதாய்

மானூர் மோகத்

துடனுசை

மாகு டாடா துடே பாராய்

மாரு ஞானச்

சுடர்தானின்

ருரா யாதே யாராய் பேரும்

ஆன வேதப்

பொருள்காணென்

ருள்வாய் நீதா னுதா பார்மீ

தார்வே ருள்கைக்

குரியார்தாம்

தோரா வானூர் சேனா தாரா

சூரா சாரற்

புனமாது

தோள்தோய் தோளீ ராரு மாகூர்

துளாய் விழச்

சிறுதாரைச்

சீரா வாலே வாளா லேவே

லாலே சேதித்

திடும்வீரா

சேயே வேளே பூவே கோவே

தேவே தேவப்

பெருமானே.

1298

வாரிமீ தேயெழு

மாரவே னேவிய

திங்களாலே

அம்பினாலே

பாரெலா மேசிய

பாவியே னுவிம

பண்பினாலே

யங்கலாமோ

சூரனீள் மார்புதொ

சோதியே தோகைய

கூந்தவேலா

மர்ந்தகோவே

மூரிமால் யானைம்

மூவர்தே வாதிகள்

கூந்தமார்பா

தம்பிரானே.

1299

வானப் புக்குப் பற்றும ருத்துக்

மாயத் தெற்றிப் பொய்க்குடி லொக்கப்

கனல்மேவு

பிறவாதே

ஞானச் சித்திச் சித்திர நித்தத்

நாமத் தைக்கற் றுப்புகழ் கைக்குப்

தமிழானுன்

புரிவாயே

1297. ஆனுவேதம் - ஆழிவில்லாத வேதம். தோரா - தோல்வி யறியாத. சிறு தாரைசீரா - சிறிய கூரிய உடைவான்.

1298. தெற்றி - கட்டடம். பொய்க்குடி - பொய்த் தோற்றமான டடல். ஞானச்சித்தி - ஞானத்தைக் கைகூட வைப்பது. கு - பூமி.

திருப்புகழ்

கானக் கொச்சைச் சொற்குற விக்குக் கடவோனே
காதிக் கொற்றப் பொற்குல வெற்பைப் பொருமவேனா
தேனைத் தத்தச் சுற்றிய செச்சைத் தொடையோனே
தேவச் சொர்க்கச் சக்கிர வர்த்திப் பெருமானே.

1300

விடமளவி யரிபரவு விழிகுவிய மொழிபதற
விதறிவளை கலகலென அநுராகம்
வினையம்ருக மதமுகுள முலைபுளக மெழுதுதவில்
வியர்வுவர அணிசிதற மதுமாலை
அடரளக மவிழ அணி துகிலகல அமுதுபொதி
யிதழ்பருகி யுருகியரி வையரோடே
அமளிமிசை யமளிபட விரகசல தியில்முழுகி
யவசமுறு கினுமடிகள் மறவேனே
உடனுமுய லகன்முதுகு நெறுநெறென எழுதிமீர
வுரகர்பில முடியவொரு பதமோடி
உருவமுது ககனமுக டியயமதி முடிபெயர
வுயரவகி லபுவனம திரவிசிக்
கடககர தலமிலக நடனமிடு மிறைவர்மகிழ்
கருதரிய விதமொடமு குடனாடுங்
கலபகக மயில்கடவி நிருதர்கச ரததுரக
கடகமுட னம்பொருத பெருமானே.

1301

விடமென அயிலென அடுவன நடுவன மிளிர்வன சுழல்விழி
வித்தைக் குப்பக ரொப்புச் சற்றினை யென்றுபேசும்
விரகுடை வனிதைய ரணைமிசை யுருகிய வெகுமுக கலவியி
விச்சைப் பட்டுயிர் தட்டுப் பட்டுவு முன்றுவாரும்
நடலையில் வழிமிக அழிபடு தமியனை நமன்விடு திரளது
கட்டிச் சிக்கென வொத்திக் கைக்கொடு கொண்டுபோயே
நரகதில் விடுமெனு டளவினி லிலகிய நறைகமழ் திருவடி
முத்திக் குட்படு நித்யத் தத்துவம் வந்திடாதோ

1300. அமளிமிசை அமளிபட - பஞ்சணையின்மீது ஆரவாரமுண்டாக. உடனுமுயலகன் - கோபத்துடன் வந்த முயலகன்.

1301. விரகுடைவனிதையர் - தந்திரமுடைய பெண்கள். விசைரர் குலபதி - அரக்கர்குலத் தலைவனாகிய இராவணன்.

இடியென அதிர்குரல் நிசிரர் குபைதி யிருபது திரள்புய
 மற்றும் பொற்றலை தத்தக் கொத்தொடு நஞ்சுவானி
 எரியெழ முடுகிய சிணையின ரழகொழு கியல்கிறு வினைமகள்
 பச்சைப் பட்சித னைக்கைப் பற்றிடு மிந்த்ரலோகா
 வடவரை யிடிபட அலைகடல் சுவறிட மகவரை பொடிபட
 மைக்கட் பெற்றிடு முக்ரக் கட்செவி யஞ்சகூரன்
 மணிமுடி சிதறிட அலகைகள் பலவுடன் வயிரவர் நடமிட
 முட்டிப் பொட்டெழ வெட்டிக் குத்திய தம்பிரானே.

1302

விட்ட புழுகுபனி நீர்கத் தூரி
 மொய்த்த பரிமளப மரச் சேறு
 மிக்க முலையைவினை கூறிக் காசுக் களவேதான்
 மெத்த விரியுமலர் சேர்கற் பூர
 மெத்தை மிசைகலவி யாசைப் பாடு
 விற்கு மகளிர்சுரு ளோலைக் கோலக் குழையோடே
 முட்டி யிலகுமுயிற் தாவிக் காமன்
 விட்ட பகழிதனை யோடிச் சாடி
 மொய்க்கு மளியதனை வேலைச் சேலைக் கயல்மீனை
 முக்கி யமனையட மீறிச் சேறு
 மைக்கண் விழிவலையி லேபட் டோடி
 முட்ட வினையன்மரு ளாகிப் போகக் கடவேனோ
 செட்டி யெனுமொர்திரு நாமக் கார
 வெற்றி யயிஸ்தொடுப்ர தாபக் கார
 திக்கை யுலகைவல மாகப் போகிக் கணமினஞ்
 சித்ர குலகலப வாசிக் கார
 தத்து மகரசல கோபக் கார
 செச்சை புனையுமண வாளக் கோலத் திருமார்பா
 துட்ட நிருதர்பதி குறைக் கார
 செப்பு மமரர்பதி காவற் கார
 துப்பு முகபடக போலத் தானக் கனி றாரும்
 சொர்க்க கனதளவி நோதக் கார
 முத்தி விதரணவு தாரக் கார
 சுத்த மறவர்மகள் வேலைக் காரப் பெருமானே.

1303

விரைசொரியு ம்ருகமதமு மலரும் வாய்த்திலகு
 விரிகுமுலு மவிழநறு மெழுது கோட்டுமுலை
 மிசையிவ்வுரு பகலொளியை வெருவ வோட்டுமணி
 வகையாரம்
 விடுதொடைகள் நகநுதியி லறவும் வாய்த்தொளிர
 விழிசெருக மொழிபதற அமுது தேக்கியகை
 விதறிவளை கலகலென அழகு மேற்பொழிய
 அலர்மேவும்
 இருசரண பரிபுரசு ருதிக ளார்க்கவச
 மிலகுகடல் கரைபுரள இனிமை கூட்டியுள
 மிதம்விளைய இருவரெனு மளவு காட்டரிய அநுராகத்
 திடைமுழுசி யெனதுமன தமிழு நாட்களினு
 மிருசரண இயலும்வினை யெறியும் வேற்கரமு
 மெழுதரிய திருமுகமு மருளு மேத்தும்வகை
 தரவேணும்
 அரிபிரம ரடிவருட வுததி ழோத்தலற
 அடல்வடவை யனலுமிழ அலகை கூட்டமிட
 அணிநிணமு மலைபெருக அறையும் வாச்சியமு மகலாது
 அடல்கழுது கொடிகெருட னிடைவி டாக்கணமு
 மறுகுறளு மெறிகுருதி நதியின் மேற்பரவ
 அருணரண முகவயிர வர்களு மார்ப்பரவ மிடநாளும்
 பரவுநிசி சரர்முடிகள் படியின் மேற்குவிய
 பவுரிகொடு திரியவரை பலவும் வேர்ப்பறிய
 பகர்வரிய ககனமுக டியிய வேட்டைவரு மயில்விரா
 படருநெறி சடையுடைய இறைவர் கேட்குரிய
 பழையமறை தருமவுன வழியை யார்க்குமொரு
 பரமகுரு பரனெனவு மறிவு காட்டவல பெருமானே.

1304

விழையுமனி தரையுமுனி வரையுமவ ருயிர்துணிய
 வெட்டிப் பிளந்துளம் பிட்டுப் பறிந்திடுஞ் செங்கண்வேலும்
 விரையளக முகிலுமிள நகையும்கு மதகனவி
 சித்தரத் தனங்களுந் தித்தித்த தொண்டையும் புண்டரீகச்
 சுழிமடுவு மிடையுமழ கியமகளிர் தருகலவி
 சுட்டித் திரிந்திவன் தட்டுப் படுங்கொடும் பங்கவாழ்வுந்

1808. கோத்து அலற - கவிழ்ந்து புரண்டு ஒலிசெய்ய. இரணமுக வயிரவர்கள் போர்க்களத்தில் உடுக்கையை ஒலித்து நடனம் செய்வார்கள்.

தொலைவில்பிற வியுமகல வொருமவுன பரமசுக
சுத்தப் பெரும்பதஞ் சித்திக்க அன்புடன் சிந்தியாதோ
எழுதரிய அறுமுகமு மணிநுதலும் வயிரமிடை
யிட்டுச் சமைந்தசெஞ் சுட்டிக் கலன்களுந் துங்கநீள்பன்
னிருகருணை விழிமலரு மிலகுபதி னிருகுழையும்
ரத்னக் குதம்பையும் பத்மக் கரங்களுஞ் செம்பொ னூலும்
மொழிபுகழு முடைமணியு மரைவடமு மடியிணையு
முத்தச் சதங்கையுஞ் சித்ரச் சிகண்டியுஞ் செங்கைவேலும்
முழுதுமழ கியகுமர கிரிகுமரி யுடனுருகு
முக்கட் சிவன்பெறுஞ் சற்புத்ர வும்பர்தந் தம்பிரானே.

1305

வினைத்திரளுக் கிருப்பெனவித்
தகப்படவிற் சலப்பிலமிட்
டிசைக்குமிடற் குடிற்சுடைபுக் கிருமாய
விளைப்பகுதிப் பயப்பளவுற்
றமைத்ததெனக் கருத்தமைவிற்
சுப்பொருள்மெய்க் குறப்பருகக் கருதாதே
எனக்கெதிரொப் பிசைப்பவரெத்
தலத்துளரெச் சமர்த்தரெனப்
புறத்துரையிட் டிகழ்ச்சியினுற் றினாயா துன்
எழிற்கமலத் திணைக்கழலைத்
தமிழ்ச்சுவையிட் டிறப்பறையத்
திடக்கருணைத் திறத்தெனைவைத் தருள்வாயே
கினத்தைமிகுத் தனைத்துலகத்
திசைக்கருதிக் கடற்பரவித்
திடத்தொடதிர்த் தெதிர்த்திடலுற் றிடுஞரன்
சிரத்துடன்மற் புயத்தகலத்
தினிற்குருதிக் கடற்பெருகச்
சிறப்புமிகத் திறத்தொடுகைத் திரும்வேலா
கனத்தமருப் பினக்கரிநற்
கலைத்திரள்கற் புடைக்கினியுட்
கருத்துருகத் திணைக்குளிகைத் திசைபாடிக்

1304. சிந்தியாதோ - உன் உளம் நினையாதோ.

1305. வித்தகப்படகு - அதிசயப் படகு. சலப்பிலம் - நீர்க் குகை.
கனிக் குதலைச் சிறுகுயில் - பழச்சுவை கொண்ட மழலை மொழிகளைப்
பேசும் குயில் போன்ற வள்ளி.

கணிக் குதலைச் சிறுக்குயிலைக்
கதித்தமறக் குலைப்பதியிற்
கனிப்பொடுகைப் பிடித்தமணப்

பெருமானே

1306

விணையிசை கோட்டி யால்மிட றாட்டு
வீரமுனை யீட்டி
வேதனையில் நாட்ட மாகியிடர் பாட்டில்
விழுமயல் தீட்டி
ஆணியுள வீட்டை மேவியுள மாட்டை
யாவலுட னீட்டி
ஆவியுறை கூட்டில் ஞானமறை யூட்டி
யானநிலை காட்டி

விழியார்தம்

யுழனாதே

யழியாதே

யருள்வாயே

கேணியுற வேட்ட ஞானநெறி வேட்டர்
கேள்சுருதி நாட்டி
கேவியை கூட்டி வேதமொழி சூட்டு
கிரியல் கேட்ட

ஐயாவோனே

க்ருபைவேனே

சேணினுயர் காட்டில் வாழுமற வாட்டி
சேவிரு கோட்டி
சேவுணர் நாட்டி லாரவழல் மூட்டி
தேவர்கிறை மீட்ட

லணைவோனே

பெருமானே.

1307

வேடர்செ முந்தினை காத்திதண் மீதினி ருந்தபி ராட்டிவி
லோசன அம்புக ளாற்செயல்
மேனித ளர்ந்துரு காப்பரி தாபமு டன்புன மேற்றிரு
வேளைபு ருந்தப ராக்ரம

தடுமாறி

மதுபாடி

நாடறி யும்படி கூப்பிடு நாவலர் தங்களை யார்ப்பதி
னாலு கங்களு மேத்திய
நாறுக டம்பணி யாப்பரி வோடுபு ரந்தப ராக்ரம
நாடஅ ருந்தவம் வாய்ப்பது

இருதாளில்

மொருநாளே

1306. விணையிசை கோட்டி - விணையில் இசையை வளைத்து (பிறப் பித்து) ஆணியுள வீட்டை - ஆதாரமாயுள்ள வீட்டை. மாடு + ஐ = மாட்டை - பொன்னி. ஆனநிலை - நன்மை தருவதான நிலை. கேணி உற வேட்ட - கிணறு போல ஆழமாக விரும்பப்பட்ட. சுருதி நாட்டில் - மறையிடத்தில். கிரி இயல் - இயற்றமிழ்.

ஆடக மந்தர நீர்க்கசை யாமனு ரம்பெற நாட்டியொ
ராயிர வெம்பகு வாய்ப்பணி கயிருக
ஆழிக டைந்தழு தாக்கிய நேகர்பெ ரும்பசி தீர்த்தரு
ளாயனு மன்றெயில் தீப்பட அதிபர
வாடைநெ டுங்கிரி கோட்டிய விரனு மெம்பர மாற்றிய
வாழ்வென வஞ்சக ராட்சதர் குமைள
வாசவன் வன்சிறை மீட்டவ னூரும் டங்கனு மீட்டவன்
வானுன குங்குடி யேற்றிய பெருமானே.

1308

வேத வித்தகா சாமீ நமோநம
வேல்மி குத்தமா ரூர நமோநம
விம சக்ரபூ காளா நமோநம விந்துநாத
வீர பத்மசீர் பாதா நமோநம
நீல மிக்ககூ தாளா நமோநம
மேக மொத்தமா யூர நமோநம விண்டிடாத
போத மொத்தபேர் போதா நமோநம
பூத மற்றுமே யானாய் நமோநம
பூர ணத்துளே வாழ்வாய் நமோநம துங்கமேவும்
பூத ரத்தெலாம் வாழ்வாய் நமோநம
ஆறி ரட்டிநீள் தோளா நமோநம
பூட ணத்துமா மார்பா நமோநம புண்டரீக
மீதி ருக்குநா மாதோடு சேயிதழ்
மீதி ருக்குமே ரார்மாபு லோமசை
வீர மிக்கஏழ் பேர்மாதர் நீடினம் நின்றநாளும்
வேத வித்தகீ விமா விராகினி
வீறு மிக்கமா வீனா கரேமக
மேரு வுற்றுவாழ் சீர சிவாதரே யங்கராஜ
ஆதி சத்திசா மாதேவி பார்வதி
நீவி துத்தியார் நீனாக பூடணி
ஆயி நித்தியே கோமர மாதவி யென்றுதாழும்

1807. விலோசன அம்புகள் - கண்களாகிய அம்புகள். நாடு அறியும்
படி கூப்பிடு நாவலர் - உனது கருணையை உலகினர் அறிந்து உய்யுமாறு
தங்கள் கவிகளின் மூலமாய் ஓலமிட்டு உரைக்கின்ற நாவல்லுபுலவர்கள்.

1808. விம சக்ர பூம - அச்சம் தரக்கூடிய சக்கரவடிவமாக அமைந்த
படை வகுப்பு. பூதரம் - மலை. ஏரார்மா - அழகிய திருமகள். புலோ
மசை - இந்திராணி. விராகினி - பற்றற்றவன்.

ஆர்யை பெற்றறீ ராளா நமோநம
 குரையட்டுநீள் பேரா நமோநம
 ஆரணத்தினூர் வாழ்வே நமோநம

தம்பிரானே.

1309

வேலைவா னீக்கொடிய ஆலகா லத்தைமதன்
 வீகபா ணத்தைநிக

ரௌலாகும்

வேதைசா தித்தவிழி மாதரா பத்தில்வினா
 யாடிமோ கித்திரியும்

வெகுருப

கோலகா லத்தைவிட லாகிமா றக்குணவி
 காரமோ டத்தெளிய

அரிதான

கூறொணு தற்பரம ஞானரு பத்தின்வழி
 கூடலா கப்பெருமை

தருவாயே

வாஸிமார் பைத்துணிய ஏழ்மரா இற்றுவிழ
 வாளிபோ டக்கருது

மநுராமன்

வானுலோ கத்திலை ரேசனோ விக்கவளை
 யூதிமோ சித்துவிழ

அருள்கூரும்

நீலமே னிக்குமரு காவுதா ரத்துவரு
 நீசர்வாழ் வைக்களையு

மினையோனே

நேசமா கக்குறவர் தோகைமா னைப்புணரு
 நீபதோ ளொப்பரிய

பெருமானே.

1310

வேலொத்து வென்றி யங்கை வேளுக்கு வெஞ்ச ரங்க
 ளாமிக்க கண்க ளென்று

மிருதோனே

வேயொக்கு மென்று கொங்கை மேல்வெற்ப தென்று

கொண்டை

மேகத்தை வென்ற தென்று

மெழில்மாதர்

கோலத்தை விஞ்ச வெஞ்சொல் கோடித்து வஞ்ச நெஞ்சர்
 கூடத்தில் நின்று நின்று

குறியாதே

கோதற்ற நிற்ப தங்கள் நேர்பற்றி யின்ப மன்பு
 கூர்கைக்கு வந்து சிந்தை

குறுகாதோ

1309. வேதை - துன்பர் தருவதை. கோல காலத்தை - ஆடம்பரங்களா. மநுராமன் - மநுவழி வந்த இராமன். உதாரத்துவரும் - மேம்பாடு படைத்து வந்த.

1310. நாடு + அத்தி = நாடத்தி - கசேந்திரன் என்னும் யானை. நாகத் தலம் - மலையிடங்கள்.

ஞாலத்தை யன்ற ளந்து வேலைக்கு ஞந்து யின்று
 நாடத்தி முன்பு வந்த திருமாலும்
 நாடத்த டஞ்சி ஸம்பை மாவைப்பி ளந்த டர்ந்து
 நாகத்த லங்கு லுங்க விடும்வேலா
 ஆலித்தெ முந்த டர்ந்த ஆலத்தை யுண்ட கண்ட
 ராகத்தில் மங்கை பங்கர் நடமாடும்
 ஆதிக்கு மைந்த னென்று நீதிக்குள் நின்ற அன்பர்
 ஆபத்தி லஞ்ச லென்ற பெருமாளே.

சேத்திரக் கோவை

1311

கும்ப கோணமொ டாருர் சிதம்பரம்
 உம்பர் வாழ்வுறு சீகாழி நின்றிடு
 கொன்றை வேணியர் மாயூர மம்பெறு சிவகாசி
 கொந்து லாவிய ராமே சுரந்தளி
 வந்து பூசைசெய் நால்வேத தந்திரர்
 கும்பு கூடிய வேளூர் பரங்கிரி தனில்வாழ்வே
 செம்பு கேசுர மாடாணை யின்புறு
 செந்தி லேடகம் வாழ்சோலை யங்கிரி
 தென்றன் மாகிரி நாடாள வந்தவ செகநாதஞ்
 செஞ்சொ லேரக மாவா வினன்குடி
 குன்று தோறுடன் மூதூர் விரிஞ்சைநல்
 செம்பொன் மேனிய சோணடு வஞ்சியில் வருதேவே
 கம்பை மாவடி மீதேய சுந்தர
 கம்பு லாவிய காவேரி சங்கமு
 கஞ்சி ராமலை வாழ்ந்தேவ தந்திர வயலூரா
 கந்த மேனிய போரூர் நடம்புரி
 தென்சி வாயமு மேயா யகம்படு
 கண்டி யூர்வரு சாமிக டம்பணி மணிமாற்பா
 ஈம்பி ராணெடு வாதாடு மங்கைய
 ரும்பர் வாணிபொ னீன்மால் சவுந்தரி
 எந்த நாள்தொறு மேர்பாக நின்றுறு துதியோ தும்

1811. தந்திரர் - நூல்களைக் கற்றவர். கம்பு - சங்கு. அகம்படு
பாவத்தைத் தொலைக்கும்.

இந்தி ராணிதன் மாதோடு நன்குற
மங்கை மாணியு மாலாய்ம ணந்துல
கெங்கு மேலிய தேவால யத்தொறு பெருமானே.

திருப்புகழ் முற்றம்.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

[எண் : பாட்டெண்]

அகத்தி னைக்கொண்	823	அமுதுததி விடமு	23
அகரமுத லெனவு	1002	அமைவுற் றடையப்	248
அகரமுமாகி யதிபனு	439	அம்பு ராசியிற்	894
அகல நீளம்	1003	அம்புவி நீரைச்	502
அகல்வினை யுட்சார்	104	அம்பொத் தவிழித்	24
அக்குப் பீனாமு	596	அயிலப்புக் கயலப்புத்	458
அகிலநறுஞ் சேறு	1004	அயிலார் மைக்கடு	846
அங்கதன் கண்ட	1005	அயலின் வாளி	1012
அங்கை நீட்டிய	328	அயிலொத் தெழுமிரு	697
அங்கை மென்குழ	21	அயில்வி லோசனங்	1013
அச்சா யிறுக்காணி	743	அரகர சிவனரி	249
அஞ்சன வேல்விழி மட	893	அரிசன பரிசுஅ	1014
அஞ்சன வேல்விழியிற்	501	அரிசன வாடைச்	108
அஞ்சுவித பூத	764	அரிமரு கோனே	910
அடப்பக் கம்பிடித்து	597	அரியய னறியா	751
அடலரி மகவு	666	அரியயன் புட்டிக்	459
அடல்வடி வேல்	739	அரிய வஞ்சக	1015
அடியார்ம னஞ்சலிக்க	1006	அரிவையர்கள் தொடரு	408
அடியில் விடாப்பிண	1007	அரிவையர் நெஞ்சரு	330
அடைப டாது	1008	அருக்கார் நலத்தை	516
அணிசெவ்வி யார்திரை	692	அருக்கி மெத்த	1016
அணிபட் டணுகித்	105	அருக்கி.....மைக்	797
அண்டர்பதி குடியேற	735	அருக்கி.....ருக்	250
அதலசேட னாராட	1009	அருக்கு மங்கையர்	7
அதல விதல	106	அருணமணி மேவு	25
அதிக ராயப்பொரு	676	அருத்தி வாழ்வொடு	109
அதிமதங் கக்கப்	457	அருமா மதனைப்	517
அதிருங் கழல்	434	அரும்பி னுற்றனி	1017
அத்த வேட்கைப்	375	அருவ மிடையென	518
அத்த னன்னை	598	அருவரை யெடுத்த	655
அத்து கிரினலத	376	அலகில வுணரை	966
அந்தகன்வ ருந்தினம்	22	அலகின் மாறு	417
அந்தோமன மேநம	329	அலங்கார முடிக்கிரண	889
அபகார நிர்தை	107	அலமல மிப்புலாற்	1018
அப்படி யேழு	1010	அலைகடல் சிலைமதன்	774
அமரு மமரரினி	696	அலைகடல் நிகராகிய	455
அமல கமலவுரு	995	அல்லசல டைந்த	312
அமல வாயு	1011	அல்லில் நேருமி	416
அமுத மூறுசொ	515	அல்லிவிழி யாலு	313
அமுதினை மெத்த	798	அவகுண விரகனை	599

அவசியமுன் வேண்டி ✓	952	ஆராத காத	1027
அவனிதனி லேபி ✓	110	ஆராதன ராடம்	1028
அவனிபெ றுந்தோட்	28	ஆல காலப	878
அவாமரு வினாவசு	199	ஆல காலமெ	113
அழகு தவழ்குழல்	440	ஆல மேற்ற	1029
அழகெ றிந்த	868	ஆலம்போ லெழுநீல	690
அழுதழு தாசார	331	ஆலம் வைத்தவி	505
அழுதுமா வாவென	519	ஆலவீழி நீலத்	520
அளகநிரை குலைய	1019	ஆலா லத்தைய	1030
அளக பார	1020	ஆலுமயில் போலுற்ற	1031
அளக பாரம	27	ஆல யான	1000
அளிகழ ளளகக்	788	ஆவி காப்பது	1032
அறமிலா நிலைகற்று	111	ஆறு மாறு ✓	745
அறமி லாவதி	698	ஆறுமுகம் ஆறுமுகம் ✓	114
அறிவழிய மயல்	28	ஆனனமு கந்து	200
அறிவி லாதவ	759	ஆனாத ஞான	1033
அறிவிலாப் பித்த ✓	460	ஆனாத பிருதிவி	201
அறுகுநுனி பனியனை ✓	838	ஆனைமுக வற்கு	967
அற்றைக் கற்றைக்	462	ஆனைவரிக் கோடிகள்	521
அற்றைக் கிரைதேடி ✓	461	இகல வருதிரை	699
அனகனென அதிக	1021	இகல்கடிகள் முகபடவி	912
அனங்க் னம்பொன்	366	இசைந்த ஏறுங் ✓	1034
அனலப் பரிபுக்	799	இடமடு சுறவை	522
அனிச்சங் கார்முகம்	29	இடமருவுஞ் சேற்ற	1035
அனித்த மான	503	இடம்பார்த் திடம்பார்த்	379
அனுத்தே நோர்மொழி	720	இடருக் கிடராகிய	523
அனைவரு மருண்ட	80	இடர்மொய்த்துத் தொட	1036
அன்பாக வந்து ✓	377	இடையித்தனை யுளத்	1037
அன்னமிசைச் செந்	821	இணங்கித் தட்பொடு	601
ஆகத் தேதப்	998	இணையதில தாமி	700
ஆங்குடல்வ னோந்து	909	இதசந்தன புழுஞ்	860
ஆசார வினக்	883	இதத்துப்பற் றிதம்	463
ஆசார வினனறி	1022	இதமுறு விரை	349
ஆசைகூர் பத்த	1023	இத்தரணி மீதிற் ✓	1038
ஆசைக் கொளுத்தி	1024	இத்தா ரணிக்குள் ✓	115
ஆசை நாலுசது	441	இந்துகதிர்ச் சேரருணப்	874
ஆசை நேச	1025	இபமாந்தர் சக்ர	822
ஆடல்மத னம்பின்	978	இமகிரி மத்திற்	1039
ஆடல் மாமத	807	இமராசனி லாவதெ	524
ஆதவித பாரமுலை	709	இயலிசையி லுசித ✓	81
ஆதா ளிகன்புரி	112	இரக்குமவர்க் கிரக்க	800
ஆதிமக மாயி ✓	401	இரசபா கொத்த	602
ஆதிமுத னுளி	713	இரத சுரதமுலை	525
ஆரத்தன பாரத்	752	இரத மானதே	775
ஆரத் தோடணி	600	இரத மான வாயு	1040
ஆரமணி வாரைப்	504	இரத்த முஞ்சியு	853
ஆரமுலை காட்டி ✓	911	இரவியு மதியுந் ✓	526
ஆர வார	1028	இரவினிடெ வேள்	1041

இரவியென வடவை	116	ஈளை சுரங்குளிர்	808
இரவுபகற் பலகாலும் ✓	527	ஈனமிகுத் துளபிறவி ✓	456
இரவொ டும்பக	1042	உடலி னூடு	253
இரவினிருள் போலும்	202	உடுக்கத் துகில்	418
இருகனக மாமேரு	117	உடையவர்க ளேவ	254
இருகுழை மீது	1043	உத்தியறல் மொண்டு	84
இருகுழை மீதோடி	1044	உமையெனு மயில்	1054
இருகுழை யிடறிக்	949	உம்பரா ரமுதெ	1055
இருகுழை யெறிந்த	82	உம்பர்தருத் தேனு ✓	2
இருச்சப் பென	118	உயிர்க்கூடு விடுமளவும்	121
இருக்குழைக் குடித்து	1045	உய்யஞா னத்து	255
இருநோய்ம் லத்தை	1046	உரத்துறை போதத் ✓	789
இருந்த வீடுங்	1047	உரமுற் றிருசெப்	841
இருப்பவல் திருப்புகழ் ✓	251	உருகு மாமெழு	533
இருமுலை மலையென	1048	உருக்கம் பேசிய	85
இருமலு ரோக ✓	252	உருக்கார் வாளி	721
இருவர் மயலோ ✓	528	உருவேற வேசெ	851
இருவினை க ளீட்டு	1049	உரைக்கா ரிகைப்பா	506
இருவினை புனைந்து	203	உரைதரு பரசம	1056
இருவினைப் பிறவிக் ✓	942	உரைத்த சம்ப்ரம	965
இருவினை யஞ்சமல	529	உரைத்த பற்றுட	1057
இருவினை யஞ்சவரு	861	உரையொ ழிந்து	835
இருவினையின் மதிம ✓	603	உலகத்தினில் மாதரு	1058
இருவினை யூண்ப	530	உலகுபசு பாச ✓	122
இருளளக மவிழமதி	531	உலையிலன லொத்த	534
இருளு மோர்கதி	674	உறவின்முறை கதறி	1059
இருள்காட்டு செவ்வி ✓	605	உறவின்முறை யோர்க்கு	1060
இருள்விரி குழை	33	உறவு சிங்கிகள்	1061
இலகிய களபசு	119	உற்பா தப்பு	1032
இலகிய வேலோ	1050	உனைத்தி னந்தொழு	8
இலகி யிருகுழை	1051	ஊனத்தசை தோல்	776
இலகுகனி மிஞ்சு	120	ஊனரு முட்பிணி	991
இலகு குழை	869	ஊனுந் தசை	1063
இலகு முலைவிலை	913	ஊனே தானு	1064
இலகு வேலெனு	1052	ஊனே நெலும்பு	1065
இலவிதம் கோதி	442	ஊனோடு வாதயிர்	1066
இலாபமில் பொலா	850	எகினி னம்பழி	842
இலைச்சருட்கொ டுத்த	964	எங்கேனு மொருவர்	404
இலையென நாணி	667	எட்டுட னெரு	1067
இளநிர்க் குவட்டு	933	எதிரி லாத ✓	419
இளையவர் நெஞ்சத்	832	எதிரெதிர்கண் டோடி	852
இறவாமற் பிறவாமல் ✓	953	எதிரொருவ ரிலையுலகி	1068
இறுகு மணிமுலை ✓	532	எதிர்பொருது கவிக	367
இறைச்சிப்பற் றிரத்த	464	எத்தனைக லாதி	256
இறையத் தனையோ	812	எத்தனை கோடி ✓	790
இனமறைவி தங்கள்	1053	எத்தி யிருகுழை	1069
ஈயெ றம்புநரி	978	எந்தன்சட லங்கம்	811
ஈர மோடுசி	962	எந்தத் திகையினு	204

எருவாய் கருவாய் ✓	857	கச்சணி யிளமுலை	262
எலுப்புத் தோல் ✓	806	கச்சிட் டணிமுலை	466
எலுப்பு நாடிக	257	கச்சப் பூட்டு	1081
எடிகடல் மணலை ✓	807	கடகட கருவிகள்	420
எழுகுசிறை நாபி ✓	824	கடகரிம ருப்பிற்	885
எழுதிகழ் புவன ✓	435	கடத்தைப்பற் றெனப்	467
எடுத்திடுங் கப்புச்	1070	கடலினும் பெரிய	1082
எழுபிறவி நீர்நிலத்தி ✓	1071	கடலைச் சிறைவைத்	126
எற்ற வற்று	1072	கடலை பயறொடு	1083
எனக்குச்சற் றுனக்கு	465	கடலை பொரியவரை ✓	127
எனக்கென யாவும் ✓	258	கடலொத்த விடமொத்த	843
எனைய டைந்த	259	கடல்பரவு தரங்க	535
என்பந்தவி னைத் ✓	1073	கடல் போற் கண்ணிழி	915
என்னால் பிறக்கவும் ✓	914	கடற்செகத் தடக்கி	263
ஏக மாய்ப்	1074	கடாவினிடை வீரங்	206
ஏடுக்கொத் தாரலர்	985	கடிமா மலர்க்கு	207
ஏடுமல ருற்ற	1075	கடிய வேக	701
ஏட்டி வேவரை	1076	கடினதட கும்ப	370
ஏட்டி ன்வி திப்படி	795	கடைசி வந்த	1084
ஏது புத்திஐ	260	கட்கா மக்ரோ	728
ஏலப்பனி நீரணி	908	கட்டக் கணப்	1085
ஏவினை நேர்விழி	36	கட்ட மன்னு	396
ஏறு இலே	715	கட்டமுறு கோய்	1086
ஐங்கரனை யொத்த	406	கட்டமகு விட்டுத்	88
ஐந்து பூதமு ✓	353	கட்டி முண்டகர ✓	609
ஐயுமுறு நோயு	814	கண்க யற்பினை	740
ஐக்க வண்டெழு	1077	கண்டு போல்	1087
ஒருபது மிருபது ✓	243	கண்டுமொழி கொம்பு	39
ஒருபொழுது மிருசரண ✓	123	கதறிய கலைகொடு	1088
ஒய்யா ரச்சிலை ✓	777	கதித்துப்பொங் கலுக்	610
ஒருவரைச் சிறுமனைச்	678	கதியை விலக்கு	128
ஒருவரையு மொருவ	205	கதிரவனெ முந்து	208
ஒருவரை யொருவர்	124	கத்தூரி யகரு	950
ஒருவரொடு கண்கள்	833	கந்த வார்குழல்	895
ஒருவழிப டாது ✓	834	கப்பரை கைக்கொள	1089
ஒழுகு னிரத்த	1078	கமரி மலர்குழல்	536
ஒங்கு மைப்புல	842	கமல குமிளித	1090
ஒடி யோடி	125	கமலத் தேகு	916
ஒது வித்தவர் ✓	1079	கமல மாதுட ✓	40
ஒரா தொன்றை	87	கமலமுகப் பிறை	537
ஒல மறைக	507	கமல மொட்டை	538
ஒலமிட்ட	325	கமலரு சோகாம்	468
ஒல மிட்டி	838	கமையற்ற சேர்கேடர்	917
ஒலைத ரித்தகு	1080	கயலைச் சருவிப்	846
ஒலை யிட்டகு	261	கயல்விழித் தேனெனை	539
ககனமு மசிலமு	315	கரங்க மலமின	981
ககுபநிலை குலையவிகல்	869	கரதல முங்குறி	854
கங்கு லின்குழற்	808	கரமு முளரியின்	828

கரவுசேர் மகளிர்	1091	கலைமட வார்தஞ்	265
கரிக்குழல் விரித்தும்	264	கலைமேவு ஞான	969
கரிக்கொம்பர் தனித்	41	கவடு கோத்	1102
கரிபு ராரி	355	கவடுற்ற சித்தர்	268
கரிமுகக் கடகளிற்	540	கழைமுத்து மாலை	770
கரியகுழல் சரியமுகம்	873	களபமணி யார	702
கரிய பெரிய	129	களபமுலை யைத்தி	189
கரியமுடில் போலு	707	களப மொழுகிய	48
கரிய மேக	611	களவு கொண்டு	1103
கரிய மேகம்	130	கள்க்கு வாற்பை	316
கரியிணைக் கோடெனத்	131	கள்கமீ னச்சுறவு	1104
கரியுரி அரவ	541	கள்க முள்ள	688
கருகி யகன்று	132	கறுக்கப்பற் றுவர்ப்	472
கருகியறி வகலவுயிர்	905	கறுக்கு மஞ்சன	10
கருடன் மிசைவரு	403	கறுத்த குஞ்சியும்	875
கருணை சிறிது	542	கறுத்த குழலணி	140
கருதியே மெத்த	1092	கறுத்ததலை வெளிற்	214
கருத்தி தப்படு	859	கறுத்து நீவிடு	1105
கருநி றஞ்சிறந்	543	கறுவி மைக்கணித்	788
கருப்பந்தங் கிரத்தம்	42	கறுவுமிக் காவியை	544
கருப்பற்றிப் பருத்	469	கறைபடுமு டம்பி	209
கருப்பற் றாறிப்	1093	கறையிலங் குக்ரச்	473
கருப்புச் சாப	989	கற்பக ஞானக்	992
கருப்புவினில் மருப்பகழி	133	கற்பார்மெய்ப் பாட்டை	1106
கருப்பை யிற்சுக்	1094	கனக கும்பமி	141
கரும மானபி	470	கனகசபை மேவு	612
கருமய லேறிப்	1095	கனகதம் பத்தை	474
கருமுகில்திர ளாகக்	508	கனகந்திரள் கின்ற	11
கருமுகில் போல்	741	கனக்ரவுஞ் சத்திற்	475
கருவடைந்து பத்துற்ற	9	கனங்கள் கொண்ட	44
கருவாகியே தாயுத	443	கனத்தறப் பணத்த	267
கருவாய் வயிற்றி	1096	கனத்திறுகிப் பெருத்திளகிப்	142
கருவினுரு வாகி	134	கனமா பெழுந்து	143
கரையற வருகுதல்	880	கனவாலங் கூர்விழி	688
கலக சம்பிர	946	கனிதருங் கொக்குக்	476
கலகக் கயல்விழி	136	கனைகடல் வயிறு	545
கலகமதன் காதுங்	1097	கனைத்த திர்க்குமிப்	268
கலகலை னச்சில	733	கன்றி லுறு மாணை	45
கலகலெ னப்பொற்	471	கன்ன லொத்த	836
கலக வாள்விழி	135	கன்னியர் கடுவிட	1107
கலகவிழி மாமகளிர்	833	காணாத தூர	546
கலக்குங் கோதற	881	காணோ னாதது	747
கலந்த மாதுங்	1098	காதட ருங்கயல்	12
கலவியி லிச்சித்	137	காதல்மோ கந்தரு	1108
கலவியி னலமுரை	1100	காதி மோதி	1109
கலைகொடு பவுத்தர்	138	காதி லோலை	1110
கலைகோட்டு வல்லி	1101	காதைக் காதி	618
கலைஞரெனுங் கற்புக்	981	காதோடு தோடிகளி	816

காந்தட் கரவனை	848	குயிலொன் றுமொழிக்	271
காமாத்திர மாகி	858	குயிலோமொழி அயிலோ	918
காமியத் தழுந்தி ✓	210	குரம்பை மலசலம்	145
காய மாய	614	குரவநறு மளககுழல்	551
காரணம தாக ✓	444	குருதி கிருமிகள்	919
கார் னின்ற	144	குருதிசலந் தோலுங்	1120
காரணி யுங் குழ	928	குருதி தோலி	1121
காரா டக்குழ	547	குருதிபு லாலென்பு	510
காருமரு வும்பெருகு	548	குருதி மலசல	146
காரு லாவு	1111	குருதி மூளை	1122
கார்குழல்கு லைந்த	979	குருதி யொழுதி	1123
கார்கொத்த மேனிகடல்	888	குருவி யெனப்பல	272
கார்க்காரக்குழ லார்விழி	691	குருவு மடியவ	940
கால முகிலென	742	குரைகட லுலகினி	763
காலனார் வெங்	46	குலைத்துமயிர்க் கலைத்து	273
காலனிடத் தணுகாதே ✓	382	குலையமயி ரோதி	679
காலன் வேற்களை	930	குலைய மல்கு	669
காவிப் பூவை	509	குவளைக் கணைதொட்	274
காவி யுடுத்து ✓	615	குவளை பூசல்வி	335
கிஞ்சுகமெ னச்சி	1112	குவளை பொரு	869
கிரியு லாவிய	269	குழல டவிமுகில்	147
கிறிமொழிக் கிருதரை	270	குழவியு மாய்மோக	552
கீத விநோத	549	குழைக்குஞ்சந் தனச்	49
குகர மேவு	47	குறித்தநெஞ் சாசை	891
குகனெ குருபர	616	குறித்தமணிப் பணித்து	148
குகையிலநவ நாத	1113	குறிப்பரிய குழற்	1124
குங்குமகற் பூர	817	குறைவ தின்றி	1125
குசமாகி யாருமலை	708	குனகியொரு மயில்	1126
குடங்கள் நிரைத்	890	குன்றுங் குன்றுஞ்	149
குடத்தாமரை யாமென ✓	760	கூசா தேபா	827
குடத்தைத் தகர்த்து ✓	344	கூந்தல விழ்த்து	275
குடமென வொத்த	1114	கூந்த லாழவி	617
குடரு நீர்க்கொரு	1115	கூரிய கடைக்க	903
குடருமல சலமு	1116	கூர்வாய் நாராய	828
குடர்நிண மென்பு	48	கூர்வேல் பழித்த ✓	276
குடலிடை தீதுற்	1117	கூறு மார	1127
குடல்நிண மென்பு	825	கெசநடை மடவார்	553
குடிமைமனை யாட்டி	1118	கெண்டைகள் பொ ருங்கண்	864
குடிவாழ்க்கை யன்னை ✓	318	கெண்டைநே ரொத்த	876
குதலை மொழியினார்	413	கேதகைய பூமுடித்த	554
குதறுமுனை யறிவு	1119	கைத்தநண சோதி ✓	618
குதிபாய்ந்தி ரத்தம்	728	கைத்தல நிறைகனி ✓	1
குமர குருபர குணத	550	கையொத்து வாழு	817
குமர குருபர முருககு	212	கொக்குக் கொக்கத் ✓	477
குமரகுருபர முருகசர	211	கொங்கு லாவிய	779
குமுத வாய்க்கனி	834	கொங்கைகள் கு லுங்க	50
கும்ப கோணமொ ✓	1811	கொங்கைப் பணியிற்	51
கும்பமு நிகர்த்த	868	கொடாதவனை யேபு ✓	867

கொடியமத வேள் ✓	1128	சந்ததம் பந்தத் ✓	18
கொடிய மறவியு	883	சந்தம்பு னைந்து	1195
கொடியன பிணி	1129	சந்தனங் கலந்த	1198
கொடியனைய இடை	52	சந்தனச வாது	58
கொண்டாடிக் கொஞ்சு	405	சந்த னந்தி ✓	845
கொத்தார் பற்கா	478	சந்த னம்பரி	780
கொந்த ரங்குழ	619	சந்தி தொறு நாண	948
கொந்த ளம்புழு	620	சந்திர வோலை	626
கொந்தள வோலை	982	சமயபத்தி வருதாத் ✓	1187
கொந்தள வோலைக	621	சமரமுக வேலொத்த ✓	421
கொந்தார் மைக்குழ ✓	867	சயிலாங்க னைக்கு	729
கொந்துத் தருகுழ ✓	150	சரக்கே றித்தப்	593
கொந்து வார் குர	277	சரணகம லால ✓	214
கொம்பனை யார்	53	சரத்தே யுதித்தா	422
கொலகொண்ட போர்	327	சரம்வெற் றிக்கய	771
கொலைமத கரியன	54	சரவண சாதா	365
கொலையிலே மெத்த	1130	சரவண பவரிதி	432
கொலைவிழி சுழல	1131	சரியு மவல	1138
கொள்ளை யாசை	622	சரியையா ளர்க்கு	423
கோக னகமு	1132	சருவிய சாத்திர	1139
கோங்க முகையு	414	சருவி யிகழ்ந்து	781
கோங்கின நீரிளக	245	சருவும்படி வந்தன	14
கோடான மடவார்	555	சலமல மசுத்த	1099
கோடான மேரு ✓	1133	சலமலம் விட்டத்	480
கோடுசெறி மத்த	556	சாங்கரி பாடியிட	1140
கோதிக் கோதிக்	623	சாந்தமில் மோகவெரி	246
கோதி முடித்துக்	402	சாந்துட னேபுமுகு	627
கோமள வெற்பினை	213	சாலநெடு நாள்	714
கோலகா லத்தை	1134	சாவா மூவா	1141
கோல குங்கும	151	சிகர மருந்த	664
கோல மதிவதனம்	152	சிகரிக ளிடிய	670
கோலமறை யொத்த	753	சித்தி ரத்தி	824
கோவைச் சுத்தத்	479	சிந்துர கூரம	154
கோவை வாயி	920	சிந்துற்றெழு மாமதி	782
சகசம்பக் குடைகுழ	624	சிரத்தா னத்திற் ✓	594
சகடத்திற் குழையிட்	153	சிரமங்க மங்கை	319
சகுடமுந்துங் கடலடை	625	சிரித்துச் சங்கொளி	628
சங்குபோல் மென்	55	சிலைநுதல் வைத்து	557
சங்கு வார்முடி	945	சிவஞான புண்டரிக	1142
சங்கைக்கத் தோடு	951	சிவமா துடனே ✓	558
சங்கைதா னென்று ✓	56	சிவனார் மனங்குளிர ✓	155
சஞ்சரியு கந்து	947	சிறுபறையு முரசுதுடி	156
சஞ்சல சரித	934	சிறுயக் கூட்டத்	1143
சதங்கைமணி வீரச்	901	சினத்தவர் முடிக்கும் ✓	278
சதுரத்தரை நோக்கு	757	சினத்தி லத்தினை	279
சத்தமிகு மேமுகட	57	சினத்துச் சீரிய	1144
சத்தி பாணி	836	சினமுடுவல் நரிகமுகு	559

சீசி முப்புரக்	481	சேலை யுடுத்து	850
சேத மதிய	750	சொக்குப்பொட் டெத்தி	1157
சேதமலம் வெப்பு	1145	சொரியு மாமுதி	897
சேத வாசனை	970	சொரியு முகிலைப்	280
சேதன வாரிசு	736	சொருப்பிர காசவிசு	708
சேபுதிர மெங்கு	157	சொற்பிழைவ ராம	858
சேர்சி நக்கு	445	சோதி மந்திரம்	815
சேரான கோல	858	சோதி மாமதி	693
சேரு லாவிய	722	ஞால மெங்கும்	716
சேலமுள தாயர்	446	ஞாலமோ டொப்ப	1158
சேற லசடன்	158	ஞானங்கொள் பொறி	161
சேறிட்டு லாவு	1146	தகர நறுமலர்	162
சுக்கி லச்சு	560	தகரநறை பூண்ட	60
சுடரணைய திருமேனி	629	தகைமைத் தனியிற்	163
சுடரொளி கதிரவ	1147	தசைதுறுந் தொக்கு	485
சுட்டதுபோ லாசை	1148	தசையா கியகற்	935
சுத்தச் சித்தத்	492	தசையு முதிரமு	1159
சுத்தியந ரப்புடனெ	215	தடக்கைப் பங்கயங்	15
சுருதி மறைக	724	தண்டே னுண்ட	61
சுருதிமுடி மோனஞ்	159	தண்டையணி வெண்டை	62
சுருதி யாயிய	847	தத்த னமுமடிமை	1160
சுருதி யூடு	1149	தத்தித் தத்திச்	486
சுருதி வெகுமுக	1150	தத்துவத் துச்செய	1161
சுரும்பணி கொண்டல்	983	தத்தையமயில் போலு	632
சுரும்புற்ற பொழில்	630	தத்தையென் ரெப்பிடுக்	633
சுருளளக பார	160	தந்த பசிதனைய	63
சுற்றகப் டோடுபல	47	தந்தமுந் துன்ப	1162
சுற்றத் தவர்களு	1151	தமர குரங்களுங்	562
சூகிலுண வாசை	1152	தமரு மமரு	164
சூதுகொலை கார	899	தமிழோதிய குயிலோ	563
சூலமென வோடு	796	தரங்க வார்	963
சூழும்வி னைக்கட்	849	தரணியிசை அனையி	1163
சூழ்ந்தென்ற துக்கவினை	810	தரிக்குங்கலை நெகிழ்	64
செகமாயை யுற்றெ	216	தருணமணி வானி	564
செக்கர்வா னப்பிறை	783	தருவரிவ ராகு	213
செங்கலச முகையார்	631	தருவரிசை யாரமு	819
செங்க னற்புகை	1153	உரையினில் வெகுவழி	884
செஞ்சொற் பண்பெற்	561	தலங்களில் வருங்கன	710
செடியுடம் பத்தி	483	தலைநா ளிற்பத	820
செட்டா கத்தெ	1154	தலையிற் கொக்கு	447
செழுந்தாது பார்மீது	1155	தலையை மழித்துச்	585
செறிதரும் செப்பத்	484	தலைவலய போக	1164
செனித்தி ஞ்சல	877	தலைவலி மருத்திடு	165
சேமக் கோமள	59	தலைவலை யத்துத்	487
சேலால மொன்று	677	தவநெறி தவறிய	1165
சேஷமயி லுந்த	217	தவர்வாட் டோமர	687
சேலையடர் தால	1156	தவள மதிய	871

தறுகணன் மறவி	684	தெருவினில் நடவா	219
தறையின் மானுட	436	தென்றலு மன்றி	1178
தனஞ்சற்றுக் குலங்க	1166	தேதென வாச	568
தனத்திற்குங் குமத்தைச்	635	தேனியல் சொற்	1179
தனுறுதல் வெயர்	672	தேனி ருந்தித	865
தாக்கம ருக்கொரு	281	தேனுந்து முக்கனிகள்	298
தாது மாமலர்	636	தொக்கறாக் குடில	284
தாமரையின் மட்டு	921	தொக்கைக்கழு விப்பொற்	906
தாமா தாமா	884	தொடஅ டாது	1180
தார காச	746	தொடத்து ளக்கிகள்	285
தார ணிக்கதி	661	தொடரிய மன்போற்	67
திடமிலிசற் குணமினி	166	தொடுத்த நாள்முதல்	848
திட்டெ னப்பல	888	தொடுத்த வாளென	430
திதலையு லாத்து	1167	தொந்தி சரிய	68
திமிர மாமன	723	தொய்யில் செய்யில்	671
திமிர வுததி	167	தொல்லை முதல் தானென்று	397
தியங்குஞ்சஞ் சலந்	637	தோகையி லேகமல	168
திரிபுர மதனை	1168	தோடப் பாமற்	717
திருகு செறிந்த	1001	தோடுபொரு மைக்க	1181
திருடிக ளிணக்கிச்	638	தோடு மென்குழை	1182
திருட்டு நாரிகள்	282	தோடு றுங்குழை	711
திருட்டு வானிப	566	தோடுற்ற காதொக்க	1183
திருசில மருவித்	237	தோடுற்றுக் காதள	887
திருமக ஞலாவு	424	தோத கப்பெ	569
திருமொழி யுரை	761	தோதகமி குத்த	1184
திருவு ருப	922	தோரண கனக	1185
திரைவஞ்ச இருவினை	1169	தோலத்தி யாலப்பி	1186
திரைவார் கடல்குழ்	703	தோலெ லும்பு	725
தினமணி சார்ங்க	784	தோலொடு மூடிய	69
தீதும் றேயெழு	1170	தோழமை கொண்டு	718
தீயும் பவனமு	1171	நகைத்து வருக்கி	239
தீயுதை தாத்ரி	1172	நகையா லெத்திகள்	640
திராப் பிணிதிர	959	நசையொடு தோலுந்	675
துகிலு ம்ருகமத	567	நச்சரவ மென்று	489
துஞ்ச கோட்டிச்	385	நச்சவாள் விழிக்கொ	1187
துடிகொ ணேய்க	448	நஞ்சினிப் போலுமன	641
துடித்தெதிர் வடித்தெழு	1173	நடையுடையி லேயரு	1188
துத்தி நச்ச	1174	நரையொடு பற்க	1189
துத்தி பொற்றன	639	நற்குணமு ளார்த	1190
துப்பா ரப்பா	283	நாகாங்க ரோமங்	1191
தும்பிமுகத் தாளை	878	நாசர்தங் கடையத	220
துயர மறுதின்	1175	நாடா பிறப்புமுடி	642
துள்ளுமத வேள்	1176	நாடித் தேடித்	511
துன்பங்கொண் டங்க	65	நாட்டந் தங்கி	765
தெரியலஞ் செச்சை	488	நாத விர்துக	169
தெரிவை மக்கள்	1177	நாமேவு குயிலாறு	872
தெருப்பு மத்துத்	66	நாரா லேதாள	1192

நாரியர்க ளாசை ✓	1193	பகலவ னெக்குங்	837
நாலி ரண்டித	1194	பகலிரவினிற் றடுமாறு	838
நாலுசது ரத்த	643	பகலி ராவினுங்	288
நாலு மைந்து ✓	70	பகல்மட்கச் செக்கர்	1204
நாவேறு பாம ✓	221	பகிர ினைவொரு	1205
நானு மிதத்த ✓	1195	பக்கமுற நேரான	1206
நிகம மெனி லொன்று	170	பக்கரைவி சித்ரமணி ✓	8
நிகரில் பஞ்ச	680	பக்குவ வாசார	956
நிணமொடு குருதி	755	பங்கமே வும்பிறப்	74
நிதிக்குப் பிங்கலன்	71	பங்கய னூர்பெற்	595
நித்தப் பிணி கொடு	936	பசையற்ற வுடல்	762
நித்தமுற் றுணைநினை ✓	1196	பச்சிலை யிட்டுமு	734
நிமிர்ந்த முதுகுங்	1197	பச்சை யொண்	818
நிராமய புராதன ✓	359	பஞ்ச பாதக	75
நிருத ரார்க்கொரு	1198	பஞ்ச பாதகன்	173
நிரைதரு மணியணி	704	பஞ்சபுல னும்பழைய	902
நிரைத்த நித்தில	929	பஞ்சசேர் சிர்த்த	879
நிலவில் மார	1199	படர்புலியின் மீது	76
நிலவினி லேயி	222	படிதனி லுறவெனு	1207
நிலையாத சமுத்திர ✓	286	படிபுனல்நெ ருப்படற்	802
நிலையப் பொருளை ✓	72	படியையள விடுநெடிய	870
நிறக்குஞ் சூதன	73	படிநெ முக்கமு	490
நிறைந்த துப்பிதழ்	512	பட்டா டைக்கே	1208
நிறைமதி முகமெனு ✓	223	பட்டுப் படாத ✓	1209
நினது திருவடி	5	பட்டுமணிக் கச்சிறு	881
நினைத்த தெத்தனை	287	பணிகள் பணமு	1210
நீ தத் துவமாகி ✓	971	பதித்தசெஞ் சந்தப்	16
நீ காளைத் தனையா லும் ✓	829	பதும விருசரண்	77
நீரிழிவு குட்ட	904	பத்தர்க ணப்பரிய	387
நீருசில மண்டாத	1200	பத்தித்தர ளக்கொத்	1211
நீரு மென்பு	1201	பத்தியால் யானுனை ✓	348
நீலக்கும லார்முத்தணி	644	பத்தே மெட்டி	1212
நீலங் கொள் மேகத்	1202	பந்தப்பொற் பாரப	954
நீலமஞ் சான	386	பந்தாடி யங்கக ✓	388
நீலமயில் சேரு	732	பரதவித புண்டரிக	1213
நீல மாமுகில்	645	பரவரி தாகிய	224
நீலமுகி லானகுழ	852	பரவி யுனதுபொற்	681
நீன்புயற் குழல்	726	பரவு நெடுங்கதி ✓	972
நூலினை யொத்த	851	பரவுவரிக் கயல் ✓	748
நெச்சப் பிச்சிப்	433	பரவைக் கெத்தனை	1214
நெடிய வடகுல	1203	பரிமள களபசு ✓	78
நெய்த்த சுரிசுழ	923	பரிமள மலரடுத்	1215
நெறித்துப் பொருப்புக்	845	பரிமள மிகவுள	513
நெற்றிவெ யர்த்துளி	171	பரியகைப் பாசம்	570
நேசா சாரா	873	பரிவுறு நாரற்	944
பகரு முத்தமிழ்ப்	801	பருதி யாய்ப்பனி	1216
பகர்த்தற்கரி தான	172	பருத்தந்தத் தினைத்	79

பருத்தபற் சிரத்தினை	289	புலவரை ரட்சிக்	887
பருவம் பணைத்தி	646	புலைய னுன	574
பலகாதல் பெற்றிடவு	225	புவனத் தொரு	839
பலபல தத்துவ	754	புவிக்குன் பாத	1229
பழமை செப்பிய	290	புவிபுனல் காலுங்	684
பழிப்பர் வாழ்த்துவர்	573	புமுககில் களப	1230
பழியுறுசட்டகமான	803	புமுகொடுபனி நீர்ச்	871
பழுதற வோதிக்	1217	புற்புதமெனும்	889
பற்றென் டைப்	1218	புனமடந் தைக்குத்	492
பனகப் படமி	8:3	பூசலிட் டுச்ச	292
பனிபோ லத்துளி	647	பூசல்த ருங்கய	1231
பனியின் விந்துளி	240	பூசல் வந்திரு	1232
பாசத் தால்விலை	449	பூதக லாதிகள்	1233
பாட கச்சிலம்	791	பூத்தார் குடுங்	769
பாட்டி லுருகிலை	407	பூமாதர மேயணி	785
பாண மலரது	571	பூரண வார	82
பாணிக்குட் படாது	1219	பெரியதோர் கரியிரு	177
பாதக மான	1220	பெருக்கச்சஞ் சலித்து	83
பாத நூபுரம்	80	பெருக்க நெஞ்சு	1235
பாதாள மாத்	860	பெருக்க மாகிய	804
பாதி மதிநதி	226	பெருக்கவு பாயங்	293
பார்வதி முத்தப்ப	425	பெருங்கா ரியம்போல்	1234
பாரந றுங்குழல்	1221	பேதகவி ரோகத்	575
பாரி யானகொடை	174	பேர வாவ	1236
பாலாய் நூலாய்	572	பையரவு போலு	672
பாலோ தேனோ பாகோ	831	பொக்குப்பைக் கத்தத்	493
பாலோ தேனோ பாவுறு	830	பொங்குங் கொடிய	1237
பால்மொழி படித்து	1222	பொதுவ தாய்த்	1238
பாவ நாரிகள்	744	பொரியப் பொரியப்	294
பாற்றுக் கணங்கள்	689	பொருத கயல்விழி	1239
பிரமனும் விரகொடு	1223	பொருப்புறுங் கொங்கை	17
பிறவியலை யாற்றி	1224	பொருவன கள்ள	673
பிறவி யான	737	பொருவிக் கந்தொட்டர்	295
பிறர்புக ழின்சொற்	374	பொருளின் மேற்	340
புகரப் புங்கப்	81	பொருள்கவர் சிந்தை	341
புகரில் சேவல	1225	பொற்குட மொத்தகு	298
புடவிக் கணிதுகி	175	பொற்கோ வைக்கே	1240
புடைசெப் பென	176	பொற்சித்தரப் பச்சைப்	390
புணரியும னங்கனம்	932	பொற்ப தத்தி	297
புணர்முலை மடந்தை	573	பொற்பு வைச்சி	1241
புத்தகத் தேட்டிற்	1226	பொன்ற லைப்பொய்க்	891
புயிவதனிற் ப்ரபு	241	பொன்றாமன் றுக்கும்	685
புரக்க வந்தநங்	1227	பொன்னை விரும்பிய	1242
புருவச் செஞ்சிலை	974	போககற் பக்கடவுட்	576
புருவத்தை நெறித்து	1228	போத கந்தரு	178
புருவ நெறித்து	291	போத நிரக்குண	1243
புரையடுஞ் செற்ற	491	போதிலி ருந்துவி	1244

862

திருப்புகழ்

[CXXI]

மகர குண்டல	886	மலைக் கனத்தென	856
மகர கேத	227	மலைமு லைச்சியர்	299
மகரம துகெட	832	மழையளக பாரமுங்	1257
மகர மெறிகடல்	577	மறவி போற்	1258
மகரமொ றுகுழை	648	மனக பாட	1259
மகரக் குழைக்கு	814	மனத்தி ரைந்தெழு	955
மகளு மனைவி	1245	மனத்தின்பங் கெனத்	86
மகுடக்கொப் பாடக்	494	மனநினை சுத்தஞ்	975
மக்கட்குக் கூறரி	495	மனநூறு கோடி	1260
மக்கட் பிறப்புக்கு	1246	மனமெ னும்பொருள் ✓	882
மக்களொக் கற்மெறி	1247	மனைகனக மைந்தர்	87
மக்கள்தா யர்க்கு	1248	மனைமக்கள் சுற்ற ✓	1261
மங்காதிங் காக்குஞ்	1249	மனைமாண் சுத ரான	730
மங்கைக் கணவனும்	662	மனையவள் நகைக்க	400
மங்கை சிறுவர்	84	மன்றலங் கொந்து	18
மச்ச மெச்ச	649	மாகசஞ் சாரமுகில்	398
மஞ்செ னுங்குழ	85	மாடமதிட் சுற்று	1262
மடலவிழ்ச ரோரு	1250	மாண்டாரெ லும்பணி	1263
மடவிய ரெச்சி	1251	மாதர் கொங்கை	727
மதப்பட்டவி சாலக	957	மாதர்மயல் தனிற்	1264
மதவெங் கரிக்கி	650	மாதர்வச மாயுற் ✓	427
மதனச்சொற் கார	786	மாதா வோடே	1265
மதன தனுநிக	1252	மாத்திரை யாகிலு	758
மதனிக் கதுகொடு	1253	மாந்தளிர்தள் போல	410
மதனேவிய கணையா	1254	மாய வாடைதி	88
மதிக்கு நேரெனும்	756	மாயா சொருப	361
மதிதனை யிலாத	1255	மாப்பு ரம்பின	839
மதியஞ் சத்திரு	866	மாலாசை கோப	362
மதிய மண்குன	651	மாவி னுலெ ✓	792
மதியால்வித் தகனாகி ✓	937	மாலைதனில் வந்து ✓	880
மந்தக் கடைக்கண்	892	மாலையில் வந்து	984
மந்தரம தெனவேசி	179	மாறுபொரு கால	1266
மந்தர மென்குவ	652	மாணை நேர்விழி	892
மயலோது மந்த	496	மாணை விடத்தை	578
மருக்குல மேவுங்	298	மான்போற்கண்	89
மருக்கு லாவிய ✓	805	மின்னினில் நடுக்க	1267
மருவு மஞ்சபூத	682	மின்னார் பயந்த	999
மருமலரி னன்து	180	மின்னிடைக லாப	694
மருமல்லி யார்குழலின்	695	முகசந்திர புருவஞ்சிலை	654
மருவரு வெற்றி	426	முகத்து லக்கிக	579
மருவு கடல்முகி	653	முகத்தைப் பிலுக்கி	242
மருவுமலர் வாச	409	முகத்தைமி னுக்கிக	300
மருவு லாவிடு	896	முகமுமி னுக்கிப்	1268
மருவே செறித்த	228	முகமெ லாநெய்	976
மலந்தோற் சலந்	1256	முகர வண்டெழுங்	854
மலரணி கொண்டை	181	முகிலள கஞ்சரி	938
மலரணை தழும்ப	450	முகிலள கத்திற்	182

முகிலாமெனு மளகங்	90	முனும்வினை சேர	94
முகிலாமெனும் வார்குழ	781	மெய்க்கு ணைத்தே	1281
முகிலு மிரவியு	801	மெய்ச்சார் வற்றே	893
முகிலைக் காரை	899	மேகலை நெகிழ்த்து	925
முகிலை யிகல்	580	மேக மெனுங்	363
முகைமுளரி ப்ரபை	183	மேக மொத்த	583
முடித்த குழலினர்	302	மேக வார்குழ	794
முட்டம ருட்டி	939	மைக்க ணிக்கன்	411
முட்டுப் பட்டுக்	497	மைக்குக்கைப் புக்கக்	1282
முதலி யாக்கையு	1289	மைக்குழ லொத்தவை	844
முதிர வுழையை	184	மைச்ச ரோருக	960
முதிரு மார	428	மைச்சுனமார் மாம	1283
முத்தமு லாவு	1270	மைந்த ரினிய	1284
முத்த மோகன	653	மொகுமொகென ந்றை	305
முத்துக்குச் சிட்டுக்	185	மொழிய நிறங்கறுத்து	584
முத்துத்தெ றிக்கவள	303	மோதி யிறுகி	364
முத்துநவ ரத்னமணி ✓	977	மோது மறலி	1285
முத்து மணிபணி	1271	வங்கம் பெறுகட	308
முத்துமணி யார	1272	வங்கார மார்டி	823
முத்து ரத்ன	498	வசனமிக வேற்றி ✓	190
முத்தைத்தரு பத்தித் ✓	6	வஞ்சக லோப ✓	437
முத்தோலை தனைக்கி	986	வஞ்சங்கொண் டுந்திட	95
முந்துதமிழ் மாலை ✓	91	வஞ்சத் துடனொரு	96
முருகம பூரச்	1273	வஞ்சமே கோடி	438
முருகு செறி	581	வஞ்சனை மிஞ்சிய	191
முருகு செறிகுழ	1274	வடத்தை மிஞ்சிய	19
முருகு செறிகுழல்	189	வடவையன லூடு	585
முருகுசெறி குழலவிழ	188	வடிகட்டிய தேனென	1286
முருகு லாவிய குழலி	1275	வடிவது நீலங்	686
முருகு லாவியமைப்	1276	வடிவவேல் தனைவெகு	1287
முலைகு லுக்கிகள்	808	வட்ட முலைக்கச்	1288
முலைபுளக மெழஅங்கை	304	வட்டவாட் டனம	307
முலைம றைக்கவும்	924	வண்டணி யுங்கமழ்	773
முலைமு கந்தி	92	வண்டார் மதங்க	394
முலைமேலிற் கலிங்க	1277	வண்டுதான் மிகவிடங்	1289
முலையை மறைத்துத்	415	வண்டுபோற் சாரத்	941
முல்லைக்கு மார	320	வண்டையொத் துக்கயல்	657
முல்லைமலர் போலுமுத்	656	வதன சரோருக	674
முழுகிவட வாழு	582	வதைபழக மறலி	1290
முழுமதி யணைய	1278	வந்து வந்து	97
முறுகு காள	229	வந்து வந்துவித்	658
முனைய ழிந்தது	1279	வம்ப ருச்சில	499
முல முண்டகனு	772	வரதா மணிரீ ✓	192
முலா தாரமொ	793	வரிக்கலையி னிகரான	308
முலா நிலமதின்	4280	வரிசேர்ந்திடு சேல்கய ✓	247
முப்புற் றுச்செலி	93	வரித்தருங் குமமணி	855
முலங்கிள ரோருரு	186	வரிபரந் திரண்டு	1291
முல மந்திர ✓	187	வரியார் கருங்கண் ✓	98

வரிவிழி பூச	1292	விடமெனமி குத்தவட	787
வருக வீட்டெனும்	1293	விடுங்கைக் கொத்தக	680
வருத்தங் காண	395	விடுமத வேள்வாளி	588
வருபவர்க ளோலை	429	விட்ட புழுது	1302
வருமயி லொத்தவ	705	விதமி சைந்தினி	196
வரைத்தடங் கொங்கை	20	விதிபோலு முந்த	99
வரைவில்பொய் மங்கையர்	321	விதிய தாகவெ	589
வலிவாத பித்த	566	விந்ததி னூறி ✓	100
வழக்குச் சொற்பயில்	997	விந்துபே தித்தவடி	907
வளைகர மாட்டி	1294	விந்துப் புளகித	590
வனப்புற்றெழு கேத	958	விரகற நோக்கி	996
வனிதையுடல் காய	193	விரகொடு வளைசங்	591
வாசனை மங்கையர்	931	விரித்த பைங்குழ	235
வாசித்த நூல்ம	719	விரைசொரியு ம்ருக	1303
வாசித்துக் காணு ✓	342	விரைமருவு மலர	197
வாடையில் மதனைய	1295	விலைக்கு மேனியி ✓	431
வாட்டபடச் சேனைபட	988	விளைய றுக்கவு	712
வாட்டியெனைச் சூழ்ந்த	766	விழியால் மருட்டி	236
வாதந் தலைவலி	1296	விழுதா தெனவே	840
வாத பித்தமொடு	659	விழையுமனி தரையு	1304
வாதமொடு சூலை	230	விறல்மார னைந்து ✓	101
வாதம் பித்தமி	194	வினைக்கின மாகுந்	310
வாதனை யடர்ந்த ✓	451	வினைத்திரளுக் கிருப்	1305
வார ணந்தனை	195	வீங்கு பச்சிள	898
வாரண முகங்கி	452	வினையிசை கோட்டி	1306
வார முற்ற	231	வீரமத னூல்வி	454
வாராய் பேதாய்	1297	வீறுபுழு கானபனி	592
வாரிமீ தேயெழு ✓	1298	வெங்கா ளம்பா	102
வாருமிங் கேவீடி	767	வெஞ்ச ரோருக	103
வாருற்றெழு பூண்முலை	309	வெடித்த வார்குழல்	412
வார்குழ லைச்சொரு	232	வெருட்டி யாட்கொளும்	343
வார்குழல் விரித்துத்	233	வெல்விக்கு வீக்கு	322
வார்குழையை யெட்டி	453	வெற்றிசெய வுற்ற ✓	311
வாய்ந்தப்பிடை	500	வேடர்செ டுந்தினை	1307
வாலவய தாகியழ ✓	993	வேதத்திற் கேள்வி	987
வாளின் முனையினு	926	வேத வித்தகா	1308
வானப் புக்குப்	1299	வேத வெற்பி ✓	826
வானோர் வழுத்துனது	994	வேயி சைந்தெழு	198
விகட சங்கட	900	வேலி ரண்டெனு	738
விகட பரிமள	927	வேலை தோற்க	990
விடமடைசு வேலை	4	வேலைப் போல்விழி	514
விடமளவி யரிபரவு	1300	வேலைவா னைக்கொடி	1309
விடமு மமுதமு	587	வேலொத்து வென்றி	1310
விடமும்வடி வேலு	234	வேழ முண்ட ✓	663
விடமும் வேலன	749	வேனின்மத னைந்து	980
விடமென அயிலென	1301		